[illegible]dicti tres Vers. dicantur per Ad[illegible]tum etiam in Profestis diebus secun[illegible] ordinem Nocturnorum.

De Isaia Prophera. Lectio j.

[illegible] Antabo dilecto meo canticum pa[illegible]truelis mei vineæ suæ. Vinea fa[illegible] dilecto meo in cornu filio olei. Et [illegible]uit eam, & lapides elegit ex illa, & [illegible]tauit eam electam, ædificauit [illegible]im in medio eius, & torcular extru[illegible] in ea: & expectauit vt faceret vuas, [illegible]cit labruscas. Nunc ergo habita[illegible]s Ierusalem, & viri Iuda, iudicate [illegible] me, & vineam meam. Hæc dicit.

Lectio ij.

[illegible]Vid est quod debui vltra facere [illegible] vineæ meæ, & non feci ei? an expectaui vt faceret vuas, & fecit [illegible]scas? Et nunc ostendam vobis quid [illegible]aciam vineæ meæ: auferam sepem [illegible]& erit in direptionem: diruam ma[illegible]m eius, & erit in conculcationem. [illegible]nam eam desertam: non putabitur,

De Isaia Prophera. Lectio j.

PRopterea captiuus ductus est po-pulus meus, quia non habuit scien-tiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. Propterea dilatauit infernus animam suam, & ape-ruit os suum absque vllo termino: & descendent fortes eius, & populus eius, & sublimes, gloriosique eius ad eum. Et incuruabitur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium deprimentur. Hæc dicit.

Lectio ij.

ET exaltabitur Dominus exercituũ in iudicio, & Deus sanctus sanctifi-cabitur in iustitia. Et pascentur agni iux-ta ordinem suum, et deserta in vbertatẽ versa aduenæ comedent. Væ qui trahi-tis iniquitatem in funiculis vanitatis, et quasi vinculum plaustri peccatũ. Hæc.

Lectio iij.

QVi dicitis: Festinet, et cito veniat [illegible] pus eius, vt videamus: et app[illegible]

Isai. 5.

stimentum tibi est, princeps esto no-
, ruina autem hæc sub manu tua.
c dicit. Lectio iij.

Espondebit in die illa, dicens: Non
sum medicus, & in domo mea non
panis, neque vestimentum: nolite cō-
ere me principē populi. Ruit enim
salem, & Iudas concidit: quia lin-
eorum & adinuentiones eorū con-
Dominum, vt prouocarent oculos
estatis eius. Hæc dicit.

Ad Benedictus, Antiphona.
ua Ierusalem oculos, & vide poten-
n Regis: ecce Saluator venit soluere
vinculis. Ad Magnificat, Antiph.
ærite Dominum, dum inueniri po-
:inuocate eum, dum prope est, allel.

ERIA QVARTA.

Egredietur Dominus
dicti tres Vers. dicantur per Ad-
tum etiam in Profestis diebus secun-

& non fodietur, & ascendent vepres &
spinæ: & nubibus mandabo ne pluant
super eam imbrem. Hæc dicit.

Lectio iiij.

Vinea enim Domini exercituum
domus Israel est: & vir Iuda ger-
mē eius delectabile: et expectaui vt face-
ret iudicium, & ecce iniquitas: & iusti-
tiam, & ecce clamor. Væ qui coniungi-
tis domum ad domum, & agrum agro
copulatis vsque ad terminū loci: num-
quid habitabitis vos soli in medio terræ?
In auribus meis sunt hæc. Hæc dicit.

Ad Benedictus, Antiphona.
De Sion exibit lex, & verbum Domini
de Ierusalem. Ad Magnificat, Antiph.
Veniet fortior me post me, cuius non
sum dignus soluere corrigiam calcea-
mentorum eius.

FERIA QVINTA.

De Isaia Propheta.

piet, & veniat consilium sancti Israel, & sciemus illud. Væ qui dicitis malum bonũ, & bonum malũ: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. Væ qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Hæc dicit. Ad Benedictus, Antiphona.

Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Expectabo Dominum Saluatorem meum, & præstolabor eum dum prope est, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Isaia Propheta. Lectio j.

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum: & ea, quæ sub ipso erant, replebant templum. Se-

iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur. Et audiui vocem Domini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego; mitte me. Et dixit: Vade, & dices populo huic: Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. Hæc dicit Dominus Deus conuerti. Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce veniet Deus & homo de domo Dauid sedere in throno, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ex Ægypto vocaui Filium meum: veniet vt saluet populum suum.

SABBATO.

De Isaia Propheta. Lectio j.

ET egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eum spiritus Domini: spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus sc-

Egregium vel potius diuinum opus in Johannem Capreolum tholosanum sacri
predicatorum ordinis. A fratre Siluestro prieriano eiusdem ordinis. Sacre
theologie baccalario rarissimis conferendo cũ nonnullis appendicibus seu
additamentis complectentibus ad omnem in theologicia materiam ac-
cutissimorũ doctorum pene omnium clarissimas opiniones. San-
cti Thome videlicet. Heruei Petri de palude Durandi Scoti
Aureoli Alexandri Frãcisci maironis Ocham Gregorij
de arimino Alphonsi toletani Egidij Henrici Garro-
nis Almafetani Adam Monachi albi ac ceterorũ:
faustã feliciqз editione habes. Ut merito dici
possit. Nulla remordebũt ĩcognita dicta
legentẽ. Quẽ glosa obscuris edocet
apta locis. Addita doctorũ
varia hic sñia fatur: Sin-
gula qum capit q̃-
stio docta
filet.
✠

Ad magnificum ac generosum Equitem auratū Dominū Johannez Portensez seniorem. Nobilē Vicentinū. Fratris Siluestri de Prierio ordinis predicatoruz.

Epistola.

Non admodum eram nescius. grauissimum ⁊ pene inexpiabile ingratitudinis me crimen subiturum: nisi multiugam pensionem ⁊ grandeẽs: quod ex immenso meritorum erga me tuorum cumulo iampridem conflaui. nunc demum tibi exoluerem: vt vinculum quo arctius obligatus eram laxiori aliquantulum nodo remitteretur: Quamobrem intentius mecum cogitare cepi. quod tibi acceptissimum munus elargiri possez. Sed cum nec mihi. dapsiles diuitias essē: nec te huiuscemodi fortune bonis si bona merito appellanda sunt que veluti bulle confestim euanescunt: magnopere delectari cognoscerem: ad labores ingenioli nostri mentem conuerti: quos te maiori quodam maiorum ardore complecti persuasissimum habebam. Quare non ab re futurum duxi opusculum hoc. quod ad commune omnium emolumentuz elucubraueram. nomini tuo faustissimis dicare auspicis. maiorū nostrorum vestigiis insistens qui frugum primitias diis offerre consueuerunt. Porro nō satis mihi succurrebat quibus tutos presidus fetus nostros in lucem emittere possem: ne fluctuanti obtrectatorum pelago obruerentur: nisi in patrocinium tuum veluti tutissimum portum confugerent: Sciebam enim me confertissime vitiligatorum caterue: libellum hunc tanq̄ scopon obiecturuz: in quem liuidiora gutturis sui tela intorquerent: in quem rabiosulos dentes exererent: quo deniqꝫ nullus nō virulentum vulnus intenderet: si atratum ⁊ sine auspicio tuo prodire in vulgus comitterem: Quē si benignissime: vt consuesti: in clientelam tuaz susceperis: non facile inuenientur qui vel limis oculis inspicere auserit: quinymo incomparabili dote honestabitur: Tm̄ eniz venustatis ⁊ gratie lucubrationibus nostris accedet: vt que vni tibi numiniqꝫ tuo cōsecrate sunt: omnibus passim legende existimentur: Tantus portensis familie decor: talis dignitas: tam fauorabilis deniqꝫ maiestas viget: obseruatur: colitur: quam qui autem: ⁊ veluti successionis nomine hereditariam: non solum viriliter tutatus es: sed latissime per hominum ora diffundēs circunspectiori prudentia: p̄sentissimo consilio: politissimis moribus: mellifua facundia: admirabili eruditione: incredibili felicitate: propagasti: ad hec munificentie equitatis rarissimi prestas exemplum: Minos nisi: vt puto: memor precepti: qui quondam interrogatus quomodo quis aliam felicemqꝫ suam fortunam seruare posset: r̄ndit id fore facillimum: si quantum honore ac diuitiis aliis prestantior sit: tm̄ liberalitate: ac iustitia alios superare nitatur: Sed ne singula in te prenitentia virtutum lumina connumerē: tantis animi corporisqꝫ dotibus precellis: tanta decoraris aurium demētia ⁊ humanitate: vt de te perq̄ concinne id p̄dicari possit: quod ad cesarē Geminus Marius dixisse fertur: Qui apte audent dicere magnitudinem tuam ignorant: qui non audent humanitatem: Quare Reliqui est vt opusculo huic nostro patrocinium tuum afferens: auctorem quoqꝫ eius foueas ac tueare. Vale.

Ad lectorem.

Diui Thome Aqnatis que quantaq; sit eruditio ac sapientia: norunt optime qui eius lectione delectantur: ⁊ se tunc tantum aliquid discere merito credunt: quum sancti doctoris altissimis versantur studijs. Ea enim sunt: vt qui illa sectatus fuerit pro Innocētij Pontificis sententia nunq̄ a veritate deuiarit: Qui vero improbarit: semper sit de veritate suspectus. Usq; a deo namq; de physicis ac methaphysicis. Ethicis ac dialeticis scite cōcinne altreq; differit: vt qui Grece loquentem Aristotelem viderunt: vnum Thomam Philosophi mentem assequutum ingenue profiteantur. De diuinis vero tam pie catholice sapienterq; disputat: vt totum e celo superne descendisse. ⁊ si non legisses: credere facillime queas. Breuiter dicaz idq; verissime. Thome sententiā quacunq; in disceptatione teneas: nil est quod melius vnq̄ expectes. Fuere tamen qui illi aduersarentur: vel quod inde egregiā se relaturos arbitrarentur laudē: si ɔtra ⁊ Ethnice ⁊ Christiane philosophie Thaurum validissimum insurgerent: vel quod cōmunis sapientum vie eos pertesum fuerit: per quā diuinus vir Thomas imprimis incedit ab omnibus idcirco communis doctor appellatus. Quos inter qui vlla memoria digni sunt ꝓdiere. Scotus. Aureolus. Adam. Ocham. Garro. Gregorius ariminensis. Henricus. Bernardus. Durandus. Geraldus. Guido. Hibernicus. Petrus. Johannes. Holcot. Godofredus Ugo. Bonauentura. viri profecto accutissimi: vt qui etiam falsum ipsum ⁊ probalius reddere ⁊ tueri agressi sunt. Uerum hos omnes horūq; complices antea deiectos a sancto doctore q̄ pugnam inirent. Johannes Capreolus Tholosanus eiusdem cū Thoma preceptore predicatorum ordinis. vir totius eruditionis ⁊ Thome doctrine assertor inuictus. ostendit: qua in re singularem eruditissimi viri modestiam quoq; iuuat intueri. Primo. s.s.d. Conclusiōes cum rationibus ad verbum ponit: vnde vnumquodq; excipiatur designans. Tum aduersantium contra eas argumenta disponit. Postremo horum solutiones non nisi ex dictis. s. Thome subiungit. Quo in opere quod in legendis patrum sententijs edidit. omnes ferme questiones ab eminentissimis Theologis admirabili rerum infinitarum varietate pertractatas perspicere poteris: Id quod non ad eruditionem tantum valet: sed etiam incredibilem in tantorum virorum sentētijs iudicandis affert voluptatem. Legant igitur qui angelicum doctorē diligunt: vt habeant quo se tueantur. Legant qui oderunt: vt reiecti aut ab impugnatiōe desistant: aut ducum suorum validiora tela conquirant. Quos si antea operis longitudo deterrebat: nunc eius epithoma religiosissimi atq; tum philosophi: tum theologi: prestantissimi patris fratris Siluestri Prieriani ordinis predicatorum constructū opera alliciat. Est enim ita breue q̄ non obscurum: ita patens. q̄ non diffusum. Reliquit argumenta que per se nullo repellente languebant: que vero addicta sunt: ea ordinatiori q̄ antea impetu iaciuntur: breuiori ⁊ perinde vellocier ⁊ minus p̄pulso ictu percutiunt. Deniq; huius viri studio ac diligentia factum est: vt in scholis. s. Thome quilibet breui eruditissimus fiat. Tangit conclusionū media: cetera omittēs que pluribus. Capreolus prosequebatur. Adiecit insuper in fine varias Theologorum opiniones. que superioribus intelligendis maximum auxilium afferunt. Suscipe igitur quicunq; diui Thome doctrinam hoc est veritatem ipsam vndiq; circumseptam atq; munitam cupis: quo certe nihil debet esse optatius homini: volumē hoc. Et primis doctori Angelico gratias age: deinde Capreolo Johanni propugnatori. postremo venerabili patri Siluestro abbreuiatori. Uale.

¶ Tabula questionum et articulorum consequenter autem etiã materierũ totius opis. per alphabetum.

A

¶ Abstractum. Utrum abstractũ predicetur de concreto. 1. d. 4. q. 2.

¶ Accidens. Utrũ accidentia separata a sũba panis cõversi in corp' xpi possint sũbalr immutare aliqd extrinsecum. 4. d. 12.

¶ Actus p°. Utrum actus pcti iterior et exterior sint duo peccata. 2. d. 42. ¶ 2°. Utrũ actus peccati sit a deo. 2. d. 37.

¶ Adoratio. Utrum humanitas xpi sit adoranda latria. 3. d. 9.

¶ Angelus p°. Utrũ sit i loco. 2. d. 2. q. 1. ¶ 2° vtrũ tpe mẽsuret ibi. q. 2. ¶ 3°. Utrũ idividuet p mãz. 2. d. 3. q. 1. ¶ 4°. Utrũ ei' itelliger sit ei' sũba. ibi. q. 2. ¶ 5°. Utrũ potuerit appetẽ eqlitatẽ dei. 2. d. 4. ¶ 6°. Utrũ i p° istãti sue creatiõis fuerit btũs. 2. d. 5. ¶ 7°. Utrũ possit moveri localr. 2°. d. 6. ¶ 8°. Utrũ volũtas angeli mali sit obstiãta i malo. 2. d. 7. q. 1. ¶ 9°. Utrũ moueat celũ vel alia corpa p inte^m ibi. q. 2. ¶ 10. Utrũ angelus malus nãlr cognoscat cogitatões cõdis. 2. d. 8. ¶ 11. Utrũ ãgeli hẽant corpa nãlr vnita. 2. d. 8. et 9. et 10. ¶ 12. Utrũ pficiãt in cognitiõe per mutuã loqutionem 2°. d. 11. q. 1. ¶ 13. Utrũ proficiant ex mutua illuminatione ibidem. q. 2.

¶ Anima. Utrum omnes anime ab origine sint equales. 2. d. 32.

¶ Anima sepata p°. Utrũ possit pati ab igne corporeo. 4. d. 44. q. 4. ¶ 2°. Utrũ aliqd cognoscat vl' itelligat. 4. d. 50. q. 1. ¶ 3°. Utrũ possit corpa mouẽ localr ibi. q. 2.

¶ Appetit' p°. Utrũ oẽs hoies appetãt nãlr btitu^{e3}. 4. d. 49. q. 3. ¶ Itẽ 2°. sup ãgel'. 5°.

¶ Assumẽ p°. Utrũ nã hũana potuerit assumi a trib' suppositis diuie nãe. 3. d. 1. ¶ 2°. Utrũ diuia psõa possit assumẽ entitatẽ toti' resultãtẽ ex mã et fo^a lapidia ad iuicem pıũctis. 3. d. 2. ¶ 3°. Utrũ fili' dei assũpserit nãz humanam in vel cũ suo creato suppositio. 3. d. 5. q. 3.

¶ Attributum. Utrũ pluralitas attributorũ diuine simplicitati repugnet. 1. d. 8. q. 4.

¶ Augmentũ p°. Utrũ caritas possit augeri. p°. d. 17. q. 2^a. ¶ 2°. Quomodo augeat ibi ar. 1. ¶ 3°. Utrũ augeat in infinitũ ibi ar. 3.

B

¶ Baptism' p°. Utrũ iprimat caracterem aie 4. d. 4. ¶ 2°. Utrũ baptizari debeãt ifideliũ puli parẽtib' iuitis. 4. d. 5. ¶ 3°. Utrũ baptism' vl' pfirma° a ficto suscepta recedẽte fictione sortiat effe^m suũ. 4. d. 7. q. 1.

¶ Btitudo p° sup ãgel'. 6. ¶ 2°. Utrũ btitu° humana sit aliqa act' eternus. 4. d. 49. q. 1. ¶ 3°. Utrũ consistat eẽntialr in actu itellect' ibi. q. 2. et 1. d. 1. q. 1. cõclusiõe. 6.

¶ Bonum. Utrũ rõ boni sit ab^{ta}. 2. d. 34. q. 1.

C

¶ Caritas. p° sup augmẽtũ. ¶ 2°. Utrũ sit habit' creat' i aĩa. 1. d. 17. q. 1. ¶ 3°. Utrũ hõ ex caritate debeat diligẽ deũ plusq; se. 3. d. 27.

¶ Celũ p° sup angelus. 9. ¶ 2° Utrũ agat in ista inferiora p motum. 2. d. 14.

¶ Christus. p° sup adora°. ¶ 2°. Utrũ fm qõ hõ sit de' vl' psõa diui^a. 3. d. 10. ¶ 3°. Utrũ simplr sit ꝯcedendũ q xpa icepit eẽ vl' ẽ creatã 3. d. 11. ¶ 4°. Utrũ potuerit peccare. 3. d. 12. ¶ 5°. Utrũ aĩa ei' hũerit grãz creatã actu et fõlr ifinitã. 3. d. 13. ¶ 6° Utrũ aĩa ei' sit fõlr sciens scia creata. 3. d. 14. q. 1. ¶ 7° vtrũ. Utrũ aĩa ei' in ṽbo videat oĩa alia a verbo ibi. q. 2. ¶ 8°. Utrũ aĩa eius ex sua oipo^a re^{ii} pprij corpis appetitũ sensiti^m a dolore sen^{li} pseruare potuerit. 3. d. 15. ¶ 9°. Utrũ dolor in aĩa xpi tpe passiõis puenerit vsq; ad rõnẽ supiorẽ. 3. d. 16. ¶ 10. Utrũ desierit eẽ hõ in suo descensu ad inferos. 3. d. 21.

¶ Clauis. Utrũ quilibz sacerdos possit vti claui quã hz in quẽlz. 4. d. 19.

Cogitatio supra angelus. 10.

¶ Cognoscẽ. Utrũ de' cognoscat futura contingentia. 1. d. 38. ar. 2.

¶ Cognitio supra aĩa sepata. 2° et 3°.

¶ Cõmune. infra persona 2°.

¶ Cõceptio. Utrũ btã ṽgo sit ꝯcepta in ori^{li} 3. d. 3. ¶ 2°. Utrũ aliqd actiue egerit i ꝯceptõe xpi ppter qõ veracit' dicat mr̃ dei. 3. d. 4.

Explicit tabula.

¶ Fratris Siluestri. Argumẽtũ in opus.

¶ Johãnes capreol^9 tholosan^9 veritatis ppugnator acerrim^9. Angelici doctoris acqnatis thome. Subdolis sed parũ constantibus argumẽtis diuina scripta refutare conantes: nõ suis tantum sed eiusdem acquinatis armis tanq̃ adamantino scuto instructus: copiosissima refutauit: penitusq̃ labefactauit: ita ut nõ capreolum: sed thomaz ipsũ in aciez prodire ꝯfligere hostemq̃ prosternere prospicias. Uerum ob ĩmensũ argumentorum aceruũ: que in utrãq̃ partem adducuntur quũ recẽtiores theologos longitudine operis fatigari: et ab eius lectione deterreri non ignorarem: qui malunt breuiora q̃ prolixiora percurrere: ne ulla excusatio tam delicatis lectoribus adesset. Ego frater. Siluester prierianus sacri ordinis pdicatorũ. Lz minimus: fructuosũ laborem subterfugere nollens: succisis et obelisco aut asterisco notatis q̃ parum constarent: Epithoma quoddam siue breuariũ confeci. Conclusiones omnes earũq̃ rationes breuiter colligens: ac nihil a veritate deflectens: friuolis et per se languescentibus argumentis reiectis: diui acquinatis thome ac capreoli ad unguem exposui. Adieci insuper nõnulla que ad maiorem quorũdaz argumentorũ solutionem: ymo puriorem clarioremq̃ cognitionem faciunt. In oĩb^9 autem. Auctores ipsos citaui: ne alienum laudem aucupari viderer: qđ arrogantis est ac temerariĵ. Accede igitur. Angelici doctoris studiose lector: nec viarũ Anfractus nec itineris longitudinem pertimescas. Et si industria nostra aliqua ex parte tibi contulerit: id totum summo rerum opifici ascribas. qui si longiores annos mihi cõcesserit: p tribus voluminibus a capreoli opere deductis: breui quidem tempore totidem: et fortasse nõ ingrata me repositurum polliceor. Ualle lector humanissime.

¶ Explicit. Argumentum.

¶ Compendium seu abreuiatura. Fratris Siluestri prieriani ordinis predicatorum. in eximium doctorem Joannem Capreolum. feliciter incipit.

IRCA prologū primi sētētiarū q̄rit. Utrū sacra theo.ª sit scīa ¶ Rn̄º. De hac mat'ia sit B. pª pº. Lz oīs scīa req'rat euidētiā z ītellectū suorū primorū pnci-piorū: nō tn̄ oīs scīa reqrit ītellectū aut eui-dētiā suorū pnciplorū priorū ꝑ̄ẞtī scīa sbalt'nata. boe. tri. q. 2. ar. 2. 7m. Et pº. q. i. ar. 2º. ¶ Scđa lz* theoª nālr īuēta. i. pª pBia nul li scie sbaltnef theoª tn̄ p reuelatiōez hita sbalt'naf scie dei vl' btōrū. boe. ū. ŝ. 6i. q. i4. ar. 9. 3m. ¶ Tertia lz* theoª scđoº dicta n̄ sit eq̄ pfecte z ppe scīa sic theoª priº dcā tn̄ ipsa ē scīa. z hº inq̄ztū ptinuaf scīe dei z btōrū. 6i. ū. ŝ. 3º. d. 3. q. i. ar. 2º. q. 4. boe. ū. ŝ. ¶ Quarta theoª scđoº dicta ē certior q̄cū q̄ scīa hūanit' īuēta lz sit ieuidētior. 3. d. 33 q. 2. ar. 2º. 6tualr z de 6i. q. i4. ar. i. 7m. Est aūt sciēdū q̄ dupx ē certitudo. s. simplr q̄ ē ex pte sciētia z a. s. Tho. 3º. vbi. ŝ. sic diffir. Est determiatio itellect' ad vnū. Ista rāto ē maior q̄ztō determiatiui fuerit forti' qđ ī fide ē ipa 6itas pª cui credif. Alia ē f3 qd. i. ex pte obi q f3 qd vtiq3 ē. cū de nece° dbo posit eē opio. hāc linco. pº poste. com. i8. diffinit. Est lux spiritnal'q sup sūdif re-b' itellectualib' z oculo mētis q̄ ita se hēt ad oculū interiorē z ad res itelligibiles sic ad oclos z res corpales. Ex q̄ elicit idē linco. q̄ q̄zto aliq̄ sūt nobiliora sūt certio-ra vt scīa de aīa alijs sciētijs de corpib' est certior fm Aristo. nisi defect' in oculo sit. ¶ Quīta theoª scđoº dicta comō quo est scīa nō ē scīa articulorū fidei: f3 pclusionū q̄ sequunf ex illis. 6i. q. i4. ar. 9. 3m. Boe. vbi ŝ. z vbicunq3 tenet q̄ de eodem nō est scīa z fides. vt. 22. q. i. ar. 5. 3º. d. 24. ar. 9. ¶ Sexta. ista doctrīa est necessaria ad hu-manam salutem preter scientias humanit' inuentas. s. i. q. i. ar. i.

¶ Cōtra pªs pclusiōez arguit Aureolus. pbādo q̄ ad rōnē scie etiā sbalt'ne nō suffi cit notitia creditiua principiorū. pº sic. Ois hit' pncipiorū nobilior ē hitu pclusiōis ide scite. tū q2 pBs hoc dic pº. poste. tū q2 ppt̄ q̄ vnūqq3 zc. S3 hit' creditiu' nō ē nobi lior aliq̄ hitu pclusiōis scite. f3 ep°. q2 scire pemineat ipsi credē. gº nullus hitus creditiuus ē hit' pncipiorū. Sol. p itellectu pclu-siōis z solutōe argu°ᶻ sciēdū est pº. q̄ oīs scīa deriuaf semp ab itellectu lz nō sp ime diate. vn̄ sciarū pnª cū q̄dā sint pª z q̄dā p-xima. hit' primorū cū semp sit itellect'. sp nobilior ē hitu pclusiōis q̄ ad euidentiā z modū assentiēdi. habit' aūt pximorū q̄ ad modū assentiēdi tm̄. Nā pricipijs creditis asentimus sine alia ppo° nō autē pclusiōi. Quo* ad euidētiā vo sūt eq̄les. Sciēdū est 2º. qđ sciētia dupx est. pfecta. s. q in sua pfectiōe ab extrīseca nō depēdet vt sbalt'-nās. z ipfecta q̄ depēdet ab alia vt sbalter-nata a sbalternāte q nō ē pfecta nisi vt con tinuaf cū illa. hec aūt dupx est. Quedā. n. est pprie scīa cui'. s. pclusiōes sūt resolubi-les in pnª nālit' cognita. Quedā vo non p-prie q̄. s. pº°ᵉˢ suas in talia prinª nō resoluit vt theoª īfusa. que tn̄ dicif scīa: inq̄ztū pti-nuaf cū supiori scīa. Ad argm. ergo nega-tur maior de pximis pncipijs: q̄ est 6a de primis. Et minor sil'r q̄ztū ad li. ecōuerso ī sciētia subalt'nata z vbi notitia inferior cō tinuaf cū supiori vt in proposito. ¶ 2º q2 Arist. 6. et B. z pº metha. z. 2º. post. diffuse agit de principijs: z de isto hitu creditiuo nihil dicit. ergo est fictio vl' Arist. īsufficiē ter tractauit. So. Negaf pn̄a. q2 Arist. ibi de primis z nō de pximis pncipijs ingrit. ¶ 3º hitus principiorū sciētie subalternate

ē scia sbalternās g° ñ ē hit⁹ creditiu⁹. Añs pȝ q: hitus prin°ᵖ perspectiue que geometrie subalternat nō est ipsamet pspectiua. Idē enī eēt hit⁹ pncipiȷ ꝛ ꝯ°ⁿˢ: neqȝ fides a geometria rlicta. ¶ p° q: geometria ñ fac fidē ȝ sciaȝ. ¶ 2°. q: null⁹ posset eē sil' geometra ꝛ pspectiu⁹ sicut neqȝ de eodē hēre sciaȝ ꝛ fideȝ. g° ē ipsamet geometria. So. Perspectiu⁹ aliqñ scit sua pnᵃ: vt qñ idē ē pspectiu⁹ ꝛ geometra. Aliñ credit tm̄ vt cū nō est geometra. ꝛ ista fides ē a geometria derelicta. Ad pᵐ ꝯ hoc dico ꝙ geometria in geometra sciam ȝ in alio fidē gñat. Ad 2ᵐ vo negat ꝯsequētia. ȝ bñ sequit ꝙ nullus sil' poterit eē geometra ꝛ credē tm̄ pnᵃ pspectiue qḋ ñ negam⁹. ¶ 4°. q: si credulitas prin°ᵖ sufficit statim a prin° discipuli essent sciētes. ꝯ ari. 7° eth. So. Aristo. ibi negat discipulū a pn° hr̄e sciaȝ psectaȝ cuȝ quo stat ꝙ hēat inchoationē eius que ē scientia ducens ad psectā. vt subalterna. ¶ 5° Nulla adhesio volūtaria ē sciētifica. Sciens enī necᵒ assentit scito. Ois āt adhesio deducta ex prin° credito est voluntaria q: credere est volūtariū ſm aug. g° ꝛc. Sol. negat maior si adesio volūtaria causet ex alia volūtaria qua assentit alicui prin°. p ꝯtinuationē cū supiori sciā. Nam tūc lȝ p° adhesio nō sit sciētifica: secus de 2ᵃ cāta a prima. Multi enī astrologi moderni sciūt multas ꝯ°ᵉˢ p prin° volūtarie credita. puta ꝙ saturn⁹ moueat centū annis gradu vno aut ꝙ sit tāte q̄ntitatis. que prinᵃ ipsi nūqȝ sunt exptī neqȝ etiā ex terminis sunt euidētia nec ad illa hñt isti demōstrationē. Probatio aūt est vera de scia psecta. talis enīȝ facit necessarium assensum.

¶ Ad idē etiā arguit greg. de arri. sic p°. Aut notitia ꝯ°ⁿˢ scite fit ex alia notitia cōplexa aut nō. Nō 2ᵐ. q: notitia cōclusiōis eēt notitia pīcipiȷ ꝛ imediate ꝓpositiōis. Ergo pmū. Ergo sit ex notitia pīcipiorū. Ergo ipsa sunt nota hñti sciam ꝯ°ⁿˢ. Sol. Nihil ꝯ noa. Dicim⁹ enī ꝙ notitia ꝯclusionis theoᶜᵉ causat ī nobis ex asensu ad pnᵃ ꝛ notitia gd nois termiox: que tñ notitia nō est euidēa nec īteᵘˢ nec visio ꝓprie. Cōfir argᵐ. q: demōstratia scia sp fit ex notoribus p° poste. notiorib⁹ inq̄ȝ acqrēti sciaȝ q: ex notitia existēte in alio nō pōt nāliter ī me gñari hitusᵃ. So. habēti hitū fidei sᵗ theoᶜ pnᵃ visa. nō qdē ī spāli q̄si apphēdat ea sub ꝓpriȷs rōnib⁹ viden° iherētiā subiecti ad pdicatū: ȝ ī gñali inq̄ȝtū videt ea eē credibilia. ꝛ sic credit ei quē credit illa scire ꝛ hec notitia sufficit ad cāndū hitū theoᶜ ī eodē sciente. ¶ 2°. Si scia sbalternata pōt acqri a socrate alio sciēte pnᵃ ei⁹ ipo vo credēte: eadē rōne pōt illomō acqri ꝛ sbalternāa. ꝛ ꝯñr dici poterit a ṽtute ꝙ theoᵃ sit sciētia ꝛ nō sbalternata tm̄ᵃ. So. p° negat pᵃ ꝯsequētia nec ē sile. q: pnᵃ scie psecte cognoscūt solū hitu q ē inteᵒ. ȝ pnᵃ sbalterne cognoscunt hitu scientifico ꝛ creditiᵒ. 2° dico ꝙ si. a. geometra ꝓpōat. b. pnᵃ geometrie ī termīa q̄ꝝ rōnes ignoret ac p hoc illa pnᵃ sint ei ieuidētia. b. acqret geometriā sbalternatā geometrie. a. sicut scia dicēs q: scie dicēti qd. ꝛ talia fuit theoᵃ apostoloꝝ respectu theologie christi precepto2ia.

¶ Contra 2ᵃᵐ arguit aureo. ¶ p° sic. Aut theoᵃ viato2ia sbalternat theoᶜ beati qa ab ea accipit pnᵃ eo° q̄ pspectiā geometrie aut q: dic q: de hiȷs de quib⁹ illa dicit ꝓpter qd eo° quo medicina geometrie in illa ꝯ°ᵉ vulnera circularia tardi⁹ sanant. Non pᵐ. ¶ p°. q: oīa acqrēs talē sbaltnatā hȝ sciaȝ sbalternātē. cū scia sbaltnās sit hit⁹ pn°ᵖ sbalternate vt pbatū ē. ¶ 2° q: hitus pn°ᵖ taliū sciaꝝ sunt ꝯpossibilea ñ āt lumē gl'oᵉ ꝛ lumē fidei q̄ lumia sūt hit⁹ pn°ᵖ scie btī ꝛ viato2ia. ¶ 3° q: scia sbalternata nō ꝓcedit ad ea q̄ sibi tradūt a sbalternāte sicut facit theoᵃ viato2ia ad articl'oa ꝛ scripᵃˢ. ¶ 4°. q: subiectū vni⁹ se hr̄et ex additiōe ad sbȝ alteri⁹ vt pȝ p° poste. sic visuale addit liee. ¶ 5° q: si theolog⁹ sciret: sciret se scire. ergo ipo lᶜ alr se hr̄e qḋ ē falȝ. Dices ꝙ scit ꝯ°ᵉˢ theoᶜᵃˢ neceᵃ eē ex suppositōe. s. si articuli sūt veri. ꝯ q: talia scia pōt eē de falso vt ꝙ asin⁹ pōt volare. Nō ēt 2ᵐ. ¶ p° q: si isto° sbalternaret q: s. scit obscur ꝙ illa clare ñ.

accipet ab ea sua pna. ¶ 2o. qꝛ ex se hr̃et suf ficiētē notitiā suoꝝ pnoꝝ ꝑ expientiā vl' in ductionē vt pꝫ de medicina. ¶ 3o. qꝛ scīa he betis sbalternaret scīe ꝑspicatis ꝛ visio no ctue visiōi aqle. ¶ 4o. qꝛ scīa nr̃a nō depen det neqꝫ ꝑficit: ꝫ euacuat. a. scīa btōꝝ nob superueniēte vt pꝫ. 1. coꝛ. 13. ¶ 5o. qꝛ oīs scīa cū sbalternata est ō īpossibilib' alr̃ se hr̃e pa poste. ꝛ. 6. eth. nō ergo est de hijs q̄ depen dēt ex mera dei bōitate vt ꝙ xp̄s hō fact' ē. Dices ꝙ est de necījs. vt de' est trin' nō de ꝯtingētib'. ꝯ qꝛ maiō pars hit' theolo gici trūcaret. So. dico ꝙ sbalternat ꝑpe pmo mō: ꝫ sbstineri pt ꝙ ēt scdo mō. Ad pm ergo ꝯ primū. negat aña ꝛ sua ꝑbatio. Ad 2m negat maioꝛ vl'r. Nā cū ꝑspectiu' nō fuerit geometra: hit' pnoꝝ vtriusqꝫ sci entie sūt incōpossibiles. qꝛ tūc hit' ꝑspecti ū est fides q̄ ñ stat cū scīa geometrie. Ad 3m dicet īfra ad arta ꝯ 5a coclusionē. Ad 4m dico ꝙ ī ꝑposito obectū addit obiecto rōnē ñ apparētis. nā obiectū fidei ꝛ scīētie nr̃e est vitas pa vt ñ apparēs ꝫ visiōis pa trie vt apparēs ī sua spetie. hec aūt rō ad dita ñ est intrinca obiecto fidei vel scīe nr̃e vt termiat actū ꝫ est modus ꝛ cōditio ei' inq̄ztū hꝫ mouē ad actū. vñ ista additio ē ex pte cognoscētis nō cogniti sic ꝛ additio visualis ad lineā. Ad 5m dico ꝙ theolo gus scit suas ꝯoēs eē necēas vt sbsunt fidei ꝛ scīe sue lꝫ abꝛe aliqñ sint cōtingētes. Cū eni cognitio discipuli sit q̄dam sīlī cognitiōis docētis: eadē est vitas vtriusqꝫ cognitōis. Sicut ergo ꝑscīe di nō subest falsuꝫ: ita ne qꝫ ꝑphetie vel fidei ei' q accipit a dō. Vñ xp̄ꝫ pati ē necm vt subest diuine ꝑscīe ꝛ sic de hoc est fides. Ad pm etiā ꝯ secūduꝫ dr̃. ꝑꝫ pe. de pal. ꝙ eēntialr' ratio sbalternatōis est eēntial' ꝛ ꝑ se depēdenа vni' scīe ab alia tradēte sibi qḋ ꝑ se hr̃e nō pōt ita ꝑfecte. Scīe ergo sbalternate accidit q ex se hēat notitiā pncipioꝝ suoꝝ ꝛ sbalternate scdo ꝙ aliūde q̄ꝫ a sbalternāte accipiat sua pna. Vñ theoa ꝑfecte sbalt'nat qꝛ q̄ꝫm ad oīa q̄ in ea sūt sbalternat. Ad 2m pꝫ ꝑ idem. Ad 3m negat ꝯña. qꝛ nō quecūqꝫ obscura noti tia sbalternat clarioꝛi: ꝫ obscura ꝑꝑ īeuu dētiā suoꝝ pnoꝝ sbalternat ei q̄ dicit clara opposita rōne: a qua sumit sua pna ꝛ essen tial'r depēdet ita ꝙ oī alia cognitiōe sbla ta ab illa sola pōt origīari ꝛ nō ab alia sal tē ita ꝑfecte. hoc aūt dico qꝛ aliq̄ sbalterna te sumūt pna a sensu que tñ sūt demōstrabi lia ꝑ aliā scīaꝫ ꝛ ꝑ eā ꝑfecti' q̄ꝫ ꝑ sensuꝫ co gnoscunt ꝑsertim cuꝫ vna dicit ꝑꝑ quid ꝛ alia quia tm̄. Ad 4m negat antecedēs. Lꝫ eni vna earū non ꝑficiat aliā ꝑ coexisten tiā in eodē qꝛ adueniēte visiōe tollit fides ꝑficit tñ per cōtinuationē qꝛ oīs perfectio fidei ꝛ theoe nostre ex cōtinuatōe ꝑuenit ad diuinā visionē ratiōe cuius attingit ad rōneꝫ perfecte scīe ꝛ hꝫ infallibilitatē. Ad 5m dicitur vt ad 5m precedens.

¶ Arguit ad idē durā. ¶ po sic. Nūq̄ꝫ sci entia subalternat scientie nisi rōne subiecti se habētis ab subiectū vt effect' ad cāꝫ effi ciētē vel finalē qḋ hic nō est. ergo neqꝫ sb alterius. Aña pꝫ qꝛ scientia nō sbalternat ex parte scīētis q̄si cognitio vni' depēdeat ex cognitōe alteri'. qꝛ sic notia intellectiua sbalternaret sensitiue. Ergo ex pte obiecti scibilis. Nō qꝛ vnū obiectū sit pars subie ctiua alterius. qꝛ scīētia de supioꝛi nō dice ret ꝑꝑ quid de inferioꝛis scientie pꝛīcipijs eo ꝙ eoꝝ que sūt vnū eēntialr' vnū ñ dicit ꝑꝑ quid de alio aut de ꝯueniētib' ei: qꝛ di ceret ꝑꝑ quid de seipō. Neqꝫ qꝛ sit pars in modo qꝛ hoc esset potissimū in ꝑspectiua quod tamē est falsuꝫ. qꝛ subiectuꝫ eius non est linea coloꝛata sed visio vel modus vi dēdi. De visione eniꝫ ꝯclusio demōstratur ꝛ nō de linea coloꝛata. Videri eniꝫ maius aut minus non cōuenit linee scḋm se realiter sed soluꝫ ex parte visus est variatio. Ergo est qꝛ est effect'. So. Ad subalternationē sufficit subiectū se hr̃e ex additōe ad subie ctū qḋ est in ꝑposito. Et ꝙ obicit ō ꝑspe ctiua dico ꝙ passio demōstrat ibi de re vi sa nō de visione aut modo eius. Et sic vel sic apparere dr̃ passio vise rei etiā si nō va riet ī se. dūmō sit cā varie visiōis. Nā pas siōeꝫ dicim' oēm determinatonē ītrīsecaꝫ

vel extrinsecã cui⁹ res denoiat causa.¶2°
vbicunq̃ est vera subalternatio: subalter-
nãs dicit qd de p̃ncipijs subaltñate qđ nõ
sit hic. tñ q: qdã nõ hñ t qd vt de⁹ ē vn⁹. tñ
q: q̃dã hñt qdē: ꝫ illud reddit a theo° no
stra n subiũgẽte modũ theo° bñ. vt x̃ps
pp̃t nos hõ fact⁹ est. So. Scĩẽtia dic̃ pp̃t
qd de p̃ncipijs aut ↄclusionib⁹ dup˟. vno°
assignãdo cãz q̃re ita ẽ. vt illa significant.
Alio° demõstrãdo a p̃ori p̃oritate cõi-
tatis vel ꝑm rõez cognoscẽdi ꝫ nõ p̃ori-
tate causalitatis. sic metha°ˢ p cões digni-
tates demõstrat de ente q̃dã q̃ ipm nõ ẽ
cã: ꝫ est realr cũ eis idẽ. sic bñ dicũt pp̃ter
qd de⁹ est trinus. nõ ꝑm rẽ: ꝫ ꝑz rõnez: q: s.
videt rõnẽ deitatis ex qua a p̃ori ꝑm rõ-
nẽ hoc ↄcludũt. Et idẽ est de articulis. hũa
nitatis d: qb⁹ nos nõ dicim⁹ pp̃t qd ꝫ eis
credimus: q: sic est.

℄ Cõtra 3ᵒᶻ arguit greg. de ari. pbãdo q̃
ex discursu * theoᶜᵒ ñ ppe acq̃rat scia. p° sic
Ois discursus scĩẽtific⁹ ẽ ex p̃mis z ĩmedia
tis l' ex hijs q̃ p tales sc̃. p° post. g° zc̃. So.
negat ↄñã: q: theo° p̃cedit ex ĩmediatꝫ tñ
q̃z ex p̃mis nõ ãt tãq̃ ex p̃ris: q: ista sc̃ cre
dita. ℄ Cõfirmat argᵐ. q: iste discursus si
eẽt demõstrati⁹ cogeret infidelẽ. So. nega
tur ↄñã: q: demõstratio ĩ scia subaltñata.
nõ cogit nisi hñtẽ vel credẽtẽ p̃ncⁱ ei⁹. de-
mõstra° aũt simp˟ ↄuicit quelibꝫ. ¶2° nul-
lus discursus g̃ĩtrit. p° auctati generat sci
entiã: q: ꝑz aug. de vtil. cre. qđ credim⁹ de
m⁹ auctati qđ ĩtelligim⁹ rõi. g° idẽ. So. au
ctoritas ĩmeᵗᵉ cãt fidẽ z ꝑ fidẽ sciaz sbalter
nã. Ad aug. dico q̃ sola rõ gignit ĩteᵐ ꝑfe
ctũ q̃ eẽn° rei z vitas enũciabil' ita cogno-
scit vt in se est. Jmꝑfectũ vo q̃ nescim⁹ qd
aut qñõ sit ipa res aut vitas enunciabil: ꝫ
sciam⁹ nõ eẽ decredẽdũ tale enũciabile pp
apparẽtiaz gñat auctas mediate vl' ĩmeᵗᵉ.
vñ ꝑz eũdẽ lib°. de vidẽ. de. ea q̃ fidei sunt
possũt d. ci visa vl' scita: q: de eis idoneum
hẽm⁹ testimoniũ. ¶3° nullus discursus. the
ologic⁹ facit maiorẽ euidẽtiã de aliq̃ vita-
te theoᶜᵃ nece° q̃z ali⁹ discursus theoᶜᵘˢ de
alia ↄtingẽte ꝓb p nullã expientiã cogni
ta. g° null⁹ tal' fac̃ sciaz. Cõseq̃ñ° pꝫ. q: tal'
p° cõtingẽs nõ põt eẽ eq̃ nota vt illa quaz
scim⁹. Añs vo. q: scripture eq̃lr credim⁹
in necijs z ↄtingẽtib⁹. So. negat ↄñã. z di
co q̃ tales vitates q̃ in se sũt ↄtingẽtes in-
fallibilr sbsũt diuie scie z ↄñr hũane: que
est eius impressio z similitudo.

℄ Arguit durã. ad idẽ z vtualr est p̃muz
argᵐ greg. sic. Ois sillogism⁹ demõstrati⁹
p̃cedit ex p se notis vl' reducibilib⁹ ad p se
nota p°. poste. Sꝫ theologicus nõ est hu-
iusmodi. So. Maior est distiguẽda: quia
demõstratio p̃cedit ex p se notis vel redu-
cibilib⁹ ad p se nota mediate vel ĩmediate
idest ad p se nota demõstrãti vel alteri: nõ
aũt sp ad p se nota demõstrãti. vel forte ẽ
simplr negãda: q: aliq̃ demõstratio nõ re
soluit ad p se nota ꝫ ad euidenᵃ. Mlta. n.
p̃ncᵃ physice p̃bant sensu vel rductiõe nec
sũt p se nota. z silr hoc p̃ncᵐ oẽs resurge-
m⁹: ꝫ sit euidẽs btĩs nõ tñ ẽ eis p se notũ
aut in p se notum resolubile. ¶2° sciẽtia est
vtus ĩtellectualis. 6. eth. Theo° aũt nõ est
vtus ĩtellectualis p°. q: nõ disponit ĩtelle-
ctũ ad optimũ. i. visionẽ. tũ q: fides nõ est
vtus ĩtellectual' cũ ĩter tales non noiet. 6.
eth. ergo neq̃ p° ex fide deducta cui⁹ hit⁹
est ignobilior. So. negat mior. Ad pᵒᶻ p
ba. dico q̃ vt⁹ disponit ad optimũ. i. felici-
tatẽ nõ aũt ad optimũ. i. ꝑfectissimũ actũ
sue potẽtie possibilẽ. cũ ĩ eadẽ po° sint mul
te vtutes. q̃ꝝ vna hꝫ actũ nobiliorẽ alia. si
cut magnanĩtas liberalitate. Ad 2ᵒᶻ vo di
co. q̃ fides est vt⁹ theoᶜᵃ quã nõ cognoue-
rũt phi. nõ aũt est ĩtellectual' vel moralis.

℄ Ad idẽ scot⁹. 3°. d. 24. p°. q: seq̃ret igt
q̃ viator simul posset hñe sciam z fidẽ de
eisdẽ idest creditis. qđ est ↄ tho. So. * via-
tor nõ hꝫ sciam etiã subaltñã de articulis
quos credit: ꝫ de ↄclusiõib⁹ fide deductis.
¶2° scia btĩ non est eẽn˟ cã effectiũ theo°
nr̃e. cũ scia solũ ex po° vl' obiecto in se vel
in sua spẽ viso depẽdeat effeᵘᵉ. Ergo neq̃
nr̃a ab illa dpẽder eẽn˟ vt effect⁹. Neq̃ se
quit si illi sciũt credita a nobis qđ nos sil'
sciam⁹ z credam⁹: ꝫ ẽ silẽ; sic si dicã in me

esse geometriā qꝛ ē in geometra ꝛ ego cre do geometrā scire geometriā. Solo. negaꝫ aīs ꝛ sua pbatio qꝛ tā scīa nr̄a q̄ȝ hīt⁹ pnci pioꝝ ei⁹ causat eēntialr̄ a scīa btī p̄cipue di mō quo scīa discipli cātur a scīa mgr̄i ꝛ vltra hoc qꝛ nunq̄ȝ talē sciā eo nō tradēte hr̄e possem⁹. Nulla aūt scīa nālr̄ aquisibil' tali mō dependet a scīa mgr̄i quin sine ea possit hr̄i i vn̄ nō ē silē q̄ȝ p sil'i ponit q̄ȝuis dicē possem⁹ q̄ tal' credēn° ea que sūt geo metrie hr̄et geometriā subalternataꝫ. ¶ 3°. Dis sciēs sciam subaltnā pōt scire subalt natē qꝛ in itelligibilib⁹ que sūt p̄oꝛa simpr sūt etiā p̄oꝛa quo ad nos ꝛ ꝯseqn̄t sciēs po sterioꝛa pōt scire p̄oꝛa. Ergo si hec scīa stat cū fide vt dicis possibilr̄ idē sil'erit cōpre hēsoꝛ rōne scie ꝛ viatoꝛ tm̄ rōne fidei. Solo. negat aīs qꝛ illaꝝ p̄ri° sūt icōpossibilia vt in pposito: negat etiā pbatio qꝛ ad manife stissima nāe hēm⁹ oculū noctue. ¶ 4°. Do ctrina script° nō ē tradita p modū scie. i. sil logistice g° neqꝫ q ill' accipit hꝫ sciam ppe hꝫ hitū quo ime° asentit oib⁹ etiā si per alia nō pbēt. Credit enī deo. Solo. hꝫ biblia explicite p modū scie nō pcedat tn̄ docto res ex cōtētis in ea demōstratiue ꝛ sillogi stice dedurerūt ꝯo°es de qb⁹ est theo° ꝛ ꝯn̄r ipsā i libris eoꝝ hꝫ modū. Itē dico q̄ apl'i ꝛ silr̄ xp̄s dicta sua per script° pbauerunt.

¶ Cōtra. 5. ꝛ 2° aureolus arguit pban° q̄ articuli fidei nō sunt hui⁹ scie p̄ri° hꝫ ꝯo°es de clarāde ꝛ defendēde. ¶ p°. sic. Theo° ꝯclu dit articulos qꝛ ad eos cōcludēdos docto res q̄ones mouent g° nō sūt eius p̄ri°. Solo. dico q̄ hꝫ nulla scīa pbat sua p̄ri° demōstra tiue a p̄oꝛi tn̄ aliq̄ scīa sua p̄ri° declarat ꝛ defendit ꝛ ex vno ꝯcesso pbat aliud hꝫ non a p̄oꝛi ꝛ ōndit rōnes ꝯ illa factas eē solubi les ꝛ gr̄a istoꝝ 4°r de articulis fidei docto res formāt q̄ones. ¶ 2°. Nā vt dicit Aug. 14. de tri. Huic scie atribuit tm̄mō illud q̄ fides saluberrima gignit nutrit defendit ꝛ roboꝛat g° finis hui⁹ scie sūt ista 4°r ergo pcedit ad articulos tanq̄ȝ ad ꝯo°es. Solo. Ex dictis pꝫ in hoc tn̄ q̄ aug. dicit nutrit itelli git qd̄ capiat icremētū p ꝯclusiōes ex arti culis in hac scīa deductas. ¶ 3°. Theologus hꝫ reddē rōnē de articl'is fidei vt pꝫ. i. pet. 3. Ergo nō sūt p̄ncipia hꝫ cōclusiōes. Solo. in tēdit apl's q̄ debem⁹ eē parati reddē rōneꝫ hūanā de fide q̄ȝtū ad defensionē eius ꝛ ra tioneꝫ diuinā q̄ȝtū ad eius pbationeꝫ eā ex diuīa auctoꝛitate pban° que auctoꝛitas di uinam rationem presuponit.

¶ Cōtra° pbationē. 6. que in h° cōsistit q̄ hō cognoscere nō pōt finē ad quē oꝛdinat arguit scot⁹. ¶ p° sic. Natura hoīs est nālr̄ a nobis cognoscibil' g° ꝛ omne ex quo p se depēdet. Ergo ꝛ oīs p se cā eius. Ergo ꝛ fi nis. ¶ 2°. sic. Inferioꝛi nā cognita cognoscit ei⁹ finis g° ꝛ cognito hoīe silr̄: qꝛ nō min⁹ depēdet hō a suo fine q̄ȝ alia iferioꝛa. Solo. dico simul ad vtrūq̄ȝ q̄ nō est neēe cognita nā aliq̄ cognoscere pfecte oēm ei⁹ cām effe ctiuā vel finalē hꝫ solū effectiuā vniuocā ꝛ finalē pportionataꝫ nature cognite. Sed.

¶ Cōtra rn̄sionē arguit. p°. qꝛ ꝯm aug. de p̄de. Sctōꝝ: posse hr̄e fideꝫ ꝛ caritatē nā ho mis est hꝫ ista hr̄e: sit gr̄e. Ergo ista po° est nālr̄ cognoscibilis sicut ꝛ ipsa nā. Ergo ꝛ oꝛdinabilitas ei⁹ ad finē sup nālē ad quem ista disponūt. Solo. Aug. nō loquit de po° nāli. i. q p agēs nāle est ad actū reducibilis hꝫ de nāli. i. que inest rei ab oꝛigine ꝛ consti tutiōe sua ꝛ hec dicit obediētial' que nō co gnoscitur cognita natura in qua fundatur. Est enī relatio ꝛ ꝯsequēter nō cognoscitur nisi cognito fundato ꝛ termīo: dato tamē q̄ natura cognita cognosceret ista potētia ꝛ finis ad quē est ex hoc nō hēretur q̄ illa cognitio eēt pfecta ꝛ determinata ꝛ suffi tiens ad salutē sed solū quātū ad quia est. ¶ 2°. quia ille sup naturalis finis naturalr̄ a petit. g° naturalr̄ in illū hō oꝛdinat er go ꝛ ex isto oꝛdine naturaliter cognoscibi lis est. Solo. Oēs hoīes nālr̄ apetūt finē illū nō sub ppꝛia sed sub cōi ꝛ gn̄ali ratiōe f. btītudinis ꝛ pfeci boni nāe rōnalis. ꝛ sic nāliter etiā cognoscit. Cōcedit tn̄ q̄ hō hꝫ ad illū oꝛdinē naturalē qui po° obediētie ꝯsequit sed iste nō est nāliter cognoscibilis a nobis ꝛ cōsequenter neqꝫ terminus eius.

¶3°. Nāl' scim⁹ ens eē pmū obiectū itellectꝰ nrī z qd maxīe saluat in deo. Ergo nālit scim⁹ deū eē finē itellect⁹ nrī. Na cuius lib3 po^e finis ē max^m q cadit sub ei⁹ obo cū in h° maxīe gescat ex .10. eth. So. Nāl' scire possum⁹ q itellect⁹ nr finalr in deū vidēdū ordinat s3 nō qlis sit illa visio an .s. quā ponit aristo. in metha^ca an quā fingit auerrois s3 quā itelligētie iferiores pmā itelligūt z tn hoc scire ē necm ad salutē ga alr spes nr a nulla eēt. S3 z si scirem⁹ q ē visio p eēntiaz tn adhuc neca est theo^a ga pauci ad istam cognitionē venerūt z cum magno labore.

¶ Arguit idēvltī⁹ z quoddā dictū iprobatioe ɔclusiōis .s. q de decognoscibilib⁹ i theo^a pōt tradi notitia in alijs sciētijs l3 sb alio lūie. Nā ex h° seqt q theo^a nō sit necessaria sic sciēti terrā eē spicā medio physico nō ē necm mediū mathematicū. Dices q hit⁹ inqztū hit⁹ distinguit p obiecta. In quātū forma vo p pncipia effectiua g re^u scie sūt pn^a vbi g° est vnū scibile tm pōt eē distin° p pn^a z si nō p oba. ¶ S3 z p° quia forma est gd cōius hitu g° ipo^le est aligd distingui in rōne forme z nō distingui i rōne hit⁹ q idē est ac si dicā distincta aīalia eē vnū indistinctū hoiez. ¶ 2° q rñsio supponit q oba distinguāt in alio gnē cāe q3 pn^a q est falsū q oba solū effectiue distigūt. ¶ 3° q stat rō data enī distin° hituū ñ stat necessitas vni⁹ eorū. So. Sctūs tho^a intēdit q de eisdez possūt eē diuerse scie si diuersa sit rō scibilis .i. mediū vel pn^m. Negat aūt seqlla q p mediū a diuis auctare sumpti nō solū sciunt scibilia p media aliarū sciaz s3 etiā multa alia z dato q nō scirent alia adhuc nō sequit theo^a nō eē necessariā vt sciant eadē a plrib⁹ z citi⁹ z certi⁹. ¶ Ad p^m z distin^oes recitatā q hī i pōt a .s. tho. 1.2. q.54. ar.2° dico q illa distin° nō pōt aliqd eē distīctū in rōne cōmuniori z in distinctū in min⁹ cōi s3 q minus cōe puta hit⁹ pōt distingui sm modū pprīū z sm moduz cōioris sic qztitas digiti mei z qztitas celi sibi equal' sm multos distinguunt nō sm modū pprīū qztitatis q ē p cōtinuū z discretū p lineā z corp⁹ s3 p modū cōem distinctiōis formaz q est sm q vna est corruptibilis vel educta de po^a mãe nō aūt alia sil' oculus hūan⁹ z asinin⁹ nō distigunt p obiecta s3 alr. Ad 2^m dico q oba distingūt act⁹ hit⁹ z potētias aliomō q3 effectiue .s. in genē cause finalis z formalis. Nā obiectū est forma extrinseca act⁹ dās ei spetiez .12. q.1. ar.3. Ad 3^m dico q rō non stat vt ex dictis est manifestum.

Uerit 2° circa prologum. Utrū hitus theo^cus sit praticꝰ. ¶ P^a ɔ°. Scia ppe speculatiua differt a ptica qz^m ad finē z qztū ad mãz sic q finis speculatiue est ɔsideratio vitatz mã vo res ope sciētis nō opabilis pratice aūt finis est opa° mã vo seu obiectū ē res ab huiusmōi scientiā habēte opabilis. Boe. t. q.5. ar.1. Et q ea que ibi dicunt intelligant de sciētia ppue speculatiua p sequētē cōclusionē patet. ¶ 2^a. Sciētia s3 quid speculatiua nō differt semper a pratica quātū ad materiā vl' obiectū ymo aligs pōt hr̄e sciam speclatiuā vl' de re opabili ab ipso z sic de codē hr̄e sciam speculatiuā sm qd z simplicit praticā .1. q.14. ar.16. Ubi patet q sciētia est simplicit z proprie iudicāda speculatiua ex obiecto pncipali nō opabili a sciente z fine qui est cōsideratio veritatis. Dico a pncipali quia moralis que est simplr pratica minus pncipalit est de nō opabili .i. de potētijs aīe pratica vo indicat simplr non ex obiecto opabili s3 cū h° ex fine q est opari.

¶ 3^a. Aliqua sciētia que nō est actu simpliciter pratica pōt fieri simplicit z actu pratica quedam vero nō vt .1. q.2. ar.3. z .1^a. q.15. ar.3. 2^m vbi patet pma pars ɔ°is de scia que est ordinabilis ad finē opis z tñ nō ordinatur hec enī est hitu s3 nō actu ptica vt medicina eius qui nō intēdit mederi. Scđa vero de sciētia nō ordinabili ad op⁹ puta q aut nō est de re operabili vel si est non est mō operabili. Ista enī neq3 actu neq3 hitu

est pratica sed speculatiua tm̄. Sciēdū ē aūt p° q.s.tho. sciaꝫ ordīari ad finē opis actu aliť: oīc nō loquēs de actu scdo q est opatio q: nullus hitus dormiētis eēt actu pticus ꝫ de actu p° qui dr ṽtualis itētio qua agrēs hitū intēdebat a pn° p illuꝫ opari ꝛ post nō hūit ꝯiaꝫ intētionē talis eni itētio ꝛ ordinatio est ꝯtinue in tali actualis actu p°. Sciēdū est scdo q cū oic sciaꝫ de opabili nō opabili eē speculatiuā tm̄ nō ꝯ dicit ei qd in p° ꝯ°e dictū est hāc eē ꝭm qd pticā q: p eē speculatiuā tm̄ itēdebat ideꝫ q nō eē hitu vel actu simplr pticā cū quo stat eē pticā ꝭꝫ qd mq̄ꝫtū est de re opabili.
¶ 4ª hitus nō dicit pticus put ptici diuidit ꝯ speculatiuū ab ope iteriori qd manet ifra itellectū ꝭꝫ ab exteriori put omne op° sequēs electionē pōt dici praxis.12.q.57.ar.1.m ꝛ ar.3.3m.22.q.179.ar.2. Nec tm̄ oꝫ q praxis sit opatio p corp° exercita ꝭꝫ sufficit si sit op° apetit° etiā rōne ymo ipsa opatio itellect° pōt dici praxis ꝭꝫ q ē voluntaria ꝛ gnālit oīs act° cadēs sub electiōe ꝛ ꝯsilio ꝛ ad aliquē finē ordinabilis vt pꝫ ex.22.q.47.ar.2. ꝛ de malo.q.16.ar.8.
¶ 5ª. Nō oīs hit° dicit pticus nec oīs cognitio meret dici ptica ex quacūqꝫ relōne ad praxi ꝭꝫ oꝫ q sit pxia regula opis vi.q.14.ar.4.3°.o.23.q.2.ar.2.q.2. Nā speculatio de imortalitate aīe ē speculatiua ꝛ tm̄ est remota cā aqua qs sumit occasionē bñ opandi ꝛ eadē rō est de fide. Sciēdū ē aūt q est aliqd veruꝫ qd in se cōsiderat ꝛ pōt eē regula opis. Tale aūt pōt eē in speculatiuo et ptico itellectu ꝛ qdē si in se ista cōsiderat nō hēat magnā dignitatē vel vtilitatē nisi in ordine ad op° vtpote q: est de cōtingētib° tūc pn° ad pticū ptinet vt cōsidera° de opib° ṽtutū si vo in se hēat alteruꝫ illoꝝ duoꝝ ptinet pn° ad speculatiuū vt fides. ¶ 6ª. Theo° nr̄a est ptica ꝛ speculatiua ꝭꝫ pncipalius sit speculatiua q̄ꝫ pratica i.q.1.ar.4. Itē.1°.q.1.plogi ar.3°.
¶ Cōtra pª arguit grego. q nō oꝫ hituꝫ pticū eē de opabili absolute. ¶ p° sic. Scientia ptica ex se ꝛ ex nā sua formalr ē directiua actiōis q° formalr ex se est ptica non q° ex eo q est in tali sciēte puta hñtē poam opandi scitū. Añs pꝫ q: ex nā sua ē electiua ꝛ directiua talis act° ex quali est gnāta vñ oēs hñtes sciaꝫ vni° rōnis puta cirugia omni tpe eliciūt eosdē act° puta q apostematib° calidis exhibēda sūt que repellāt ꝭꝫ ue ista possint exhibē siue nō. So. Aliqd dr opabile dupl̄r vno mō po° px° scientis alio° po° logica eo.s.q sciēs est apt° nat° illud opari lꝫ forte non possit de p° pcedit argumētū cui° tm̄ ꝯña negat q: nō oīs directiuitas opatiōis facit hitū praticū ꝭꝫ ex qua obiectū a sciēte ē opabile. ¶ 2° q: stultuꝫ est dicē q artifex truncata manu pdat artē aut q stāte arte aliū spē habeat actū. So. Nos nullū horū dicim° q: hitū pticū nō facit po° ꝭꝫ apti° opandi que ꝭm spetiē suā cōpetit opanti ꝛ non variat sicut po°. ¶ 3°. Si potētia operādi ī sciēte reddit habituꝫ praticū physica de actibus anime ꝛ geometria de figuris essent pratice. Sol. Cōcedo q sunt pratice de obiecto nō antē quo ad modū vel finē vel dico ꝛ in idē reddit q nō omnis potētia operādi reddit habitū praticū sed potētia operādi operatiōne cadente sub ꝯsilio ꝛ electiōe cuiusmodi operatiōes nō sunt intellectio volitio nūeratio ꝛ figuratio vt sub ꝯsideratiōe cadūt illarū sciētiarū. ¶ 4° q: magis habit° iudicaret pratic° ex subiecto q̄ꝫ ex obiecto qa stāte obiecto eodē mō variaret hitus variato sciēte. So. negat sequella. Ad pba. dico q subiectū ex sua variatiōe non variat habitū q: ꝛ si variet ꝭm potētiā nō tamē variat ꝭm aptitudinē. ¶ 5°. q: habitus eēt pratic° p accidēs ꝛ magis q̄ꝫ itellectus habitus eniꝫ ꝭm te esset praticus p id q neqꝫ sibi neqꝫ suo subiecto primo inheret idest p poaꝫ exequtiuā itellectus autē p sibi inherens .i. p notitiā pticā. So. negat ꝯña p pma parte ꝯsequētis q: hitus reu obi est p se scdo° praticus lꝫ sit p accidēs oppositē ad pmū modū p se ꝛ etiā sit praticus p accidēs reu suis ita q pōt eē ꝛ nō esse praticus. Itē negatur p scda q: vtrūqꝫ illorum

non est qd̃ praticū p extrinsecū totaliter ꝫ per inherēs idest per respectū ad aliqd extrinsecū. Est autē inuariabilior respect⁹ ꝯsequēs habitū ꝙ̃ ꝯsequēs intellectū ꝫ terminus extrinsec⁹ hitus magis ab eo distet ꝙ̃ habitus ab intellectu.

¶ Contra 2ᵃ scotus ꝓbanᵒ ꝙ scīa simpliciṫ dicit̃ p̃tica rōne obiecti nō rōne finis. ¶ pᵒ. sic. Rō hitus pratici ꝯsistit in duplici hituᵉ vel respectu. s. porritatis ⁊ nālis cōformitatis vt pꝫ q꞉ praxis est opatio alteri⁹ poᵉ ab intellectu nāliter posterior itellectiōe nata ꝯformari recte rōni ad hoc vt sit recta. Isti aūt respect⁹ sūt aptitudiales. Nō eni est de rōne actus vel hit⁹ p̃tici actualiṫ extēdi ad cōformādū sibi aliquā opationē alioquin p̃xis necessario cōmitaret̃. Et cōpetunt vni sciētie nō alteri solū rōne absoluti q̇d istos respect⁹ nō hꝫ ex fine q nō est cā nisi sit amatus. Istȯ aūt inest sciētie etiā si finis nō sit amatus. Ergo hꝫ ex alia causa. i. a forma q̃ nō depēdet nisi ab itellectu ⁊ obiecto. Nō aūt hꝫ hos respect⁹ ab itellectu q꞉ oīs scīa eēt p̃tica gᵒ ab obiecto. So. Ad hituꝫ esse praticū actu simpliṫ nō sufficiūt hij respect⁹ ꝫ reqrit̃ ordinatio hitualꝭ ad finē q sit op⁹ extrinsecū. Nec p̃dictos respect⁹ hit⁹ totaliṫ ab extrīseco hꝫ q꞉ respectu oom⁹ null⁹ eēt hit⁹ nisi p̃tic⁹ saltē hitu nec solū ex sua forma absoluta ꝫ etiā ex mō cōsiderādi obm̄ s. vt opabile est quē modū ab iteᵘ hꝫ qui sic ⁊ sic ꝯsiderare pōt. ¶ 2ᵒ posterioritas opis ex itellectu orit̃ q꞉ est poᵃ nāltˢ pᵃ ⁊ ex obo q꞉ est dirigibile etiā si nō ad sit volūtas faciēdi. Cōformabilitas aūt orit̃ ex nā obiecti ꝙ. s. opabile ⁊ ꝯtigēs ē n̄ gᵒ a fine sūt hij reᵘˢ. So. dico ꝙ ista nō sufficiūt ad hitū eē simpʳ actu p̃ticū ⁊ dico vlteri⁹ ꝙ cōformabilitas seu dirigibilitas opis nō orit̃ soluꝫ ex obiecto ꝫ ex mō cōsiderandi illud. ¶ 3ᵒ. Finis nō cāt aut mouet nisi dū amat̃ vt pꝫ 12. methaᶜᵉ hitus aūt est actu p̃tic⁹ etiā si nihil actualiṫ intēdat̃ vꝉ amet̃ gᵒ idē. So. hitus nō est actu p̃tic⁹ nisi amet̃ seu intēdat̃ finis actualiṫ actu pᵒ qui est hitualis intētio ⁊ si non actu secundo.

¶ Contra 4ᵐ aureo. ꝙ opus interi⁹ rōnis sit praxis ⁊ hit⁹ ad illū ordinat⁹ sit p̃ticus sic logica ⁊ rethoᶜᵃ ⁊ huiusmōi sūt scīe p̃tice ⁊ dirigūt solū op⁹ rōnis gᵒ ⁊c. So. negat̃ pᵃ ps añcedētꝭ. Sꝫ hanc ipse ꝓbat. ¶ pᵒ sic. hit⁹ logice hꝫ porritatē ⁊ ꝯfōmitatē ⁊ actiuitatē ⁊ directionē cū dirigat i oīb⁹ sciētijs gᵒ ē p̃tic⁹. So. negat̃ * ꝯña q n̄ p̃dicta cōpetūt hitui i ordīe ad op⁹ rōnis tūc. n. nō dāt hitū eē p̃ticū ꝫ eē artē. ¶ 2ᵒ. Logice hitus nō hꝫ p fine actū suū ꝫ actū aliaꝝ sciaꝝ dirigēdū gᵒ nō est grā sui gᵒ neqꝫ speculatiuus. So. dico ꝙ hit⁹ ordinat⁹ ad actū alteri⁹ hitus nō ē neccō p̃tic⁹ ꝫ solū tūc qn̄ illȯ opus vltiᵐ est exteri⁹ ita ꝙ hit⁹ ei⁹ nō ē grā sui ⁊ ⁊ maxᵉ si p̄mū op⁹ sine scd̄o hꝫ i se dignitatē vt i ppoᶦᵒ. ¶ 3ᵒ Oīs hit⁹ se extēdēs vltra actū suū est p̃tic⁹ q꞉ s̄m p̄hm̄ p̃tici rō in extēsiōe ꝯsistit. So. rō p̃tici ꝯsistit in extēsiōe ad op⁹ exteri⁹ iō negat̃ añs. ¶ 4ᵒ Oīs hit⁹ diuisus in docēte ⁊ vtēte est p̃tic⁹ q꞉ vti est p̃ticare vt pꝫ in medicīa gᵒ ⁊c. Sol. negat̃ añs ⁊ ꝓbaᵒ vlṫ. Nō. n. oīs vsus reddit hitū p̃ticū ꝫ exterior. ¶ 5ᵒ Nā p̃dicte scīe faciūt obiecta sua puta s̄mōeꝫ verū vel ꝑsuasiuū gᵒ sunt p̃tice. So. negat̃ ꝯñs potissime qn̄ illȯ obiectū ē īstrumētū speculādi vt in logica. ¶ 6ᵒ Nā rethoᶜᵃ est poᵃ actiua ⁊ ṽtus qdā vt pꝫ pᵒ retho. ⁊ comēᵒʳ. ibi vocat eaꝫ p̃ticā ⁊ facltatē q̄ꝫdā gᵒ ē p̃tica. gᵒ oīaᶜᵃ q꞉ ē asecutīa rethoᶜᵉ pᵒ retho. So. negat̃ pᵃ ꝯñ a de ṽtute factīa opis iterioꝝ cuiusmōi ē hec.

¶ Arguit ad idē grego. ꝙ aliqua intellectio sit vere praxis. ¶ pᵒ sic. Aliqua notitia pratica est directiua speculatiōis soluꝫ gᵒ talis speculatio est praxis. Añs pꝫ quia iudiciū quo iudicam⁹ an speculādū sit ⁊ qd ⁊ quādo est eq̄ praticū sicut illud quo iudicam⁹ qualiṫ sit viuēdū ⁊ tamē solā speculationē dirigit. So. Intellectio seu speculatio dupliciṫ regulat̃ vnomō q̄ꝫtū ad suū exercitiū elicitū vel impatū aliomō q̄ꝫtuꝫ ad substātiā actus siue in ordine ad datia sibi speciē puta obiectū: p̄momō regulat̃ p notitiā praticā que imeᵈᵉ regulat electionē ⁊ p illā regulat speclationē electā que haber

ꝙ sit praxis ab electiõe annexa. Secundo aut mõ nunq̃ꝫ regulat̃ notitia pratica. Ne gat̃ gᵒ añs ⁊ ꝓbatio q̃ꝫtũ ad id ꝙ dicit so lũ. ¶ 2ᵒ Opatio ad quã inclinat virt⁹ apeti tiua est vere praxis gᵒ ⁊c̃. So. Talis opa tio aliq̃n est praxis solũ rõne electiõis an nexe qua mediãte regulat̃. ¶ 3ᵒ *Dĩs actus ĩpatus a volu^{te} est praxis gᵒ. So. negat̃ añs huius ↄñe sicut ⁊ prioris.

¶ Cõtra. 6. arguit aureo. ¶ pᵒ sic. Praticũ ⁊ speculatiuũ sũt diffe^{e} scie diuisi^{e} vt pꝫ. 6. metћ. Ergo nõ possũt in vnã spẽm cõueni re gᵒ hit⁹ theo^{c} nõ est vn⁹. ¶ 2ᵒ Qñ alique due diffe^{e} cõcurrũt ĩ vnũ vt cõgrega^{m} ⁊ dis grega^{m} in rubeo ibi nõ est aliq̃ vnitas sim plicit̃. Nõ enĩ rubeũ est simplr̃ ↄgrega^{m} vl̃ disgrega^{m} lꝫ forte sit magis vnũ q̃ꝫ aliud. Ergo hit⁹ theo^{cus} nõ ẽ simp^{r} specl̃atiu⁹ aut ptic⁹ ſꝫ mixt⁹. Ergo ñ ẽ formalr̃ specl̃atiu⁹ Si dicas ꝙ ista nõ sũt diffe^{e} eẽntiales diui siue scie ĩ cõi ↄ̃ pᵒ q̃ꝛ ẽ iten° pꝫi. Nã ĩpossi bile ẽ spẽs ↄtẽtas eẽn^{r} sub diffe^{a} eẽ spẽs ge nerꝫ nisi illõ eẽn^{r} p̱ talẽ diffe^{a} diuidat̃. Sꝫ metћa^{ca} ⁊ physica sũt eẽn^{r} sub speculatiuo vt pꝫ vbi. s. ⁊ sũt spẽs scie ĩ cõi eẽntiales gᵒ scia ĩ cõi p̱ illa eẽn^{r} diuidit̃. ¶ 2ᵒ q̃ꝛ hit⁹ tra bit istas rõnes ex õbo gᵒ sũt eẽntiales. ¶ 3ᵒ plus differũt sub scĩa ĩ cõi moral^{r} ⁊ nãlis q̃ sũt sub opoitꝫ differẽtijs poite. s. sub spe^{ua} ⁊ ptico q̃ꝫ nãlis ⁊ metћ. q̃ sunt sub vna ꝙ nõ est nisi diffe^{e} ille eẽnt eẽntiales. So. Dico pᵒ. Ad p^{m} sic dicit data rñsio eo ꝙ illa rñ sio ꝓbabilr̃ substĩeri põt q̃ꝛ hit⁹ dr̃ pticus ex re^{u} ad op⁹ q respect⁹ nõ põt eẽ diffe^{a} eẽn tial^{r} absoluti. i. scie ⁊ hoc pꝫ. ¶ pᵒ p̱ arguẽtẽ fm quẽ idẽ hit⁹ spẽ est specl̃atiu⁹ ⁊ ptic⁹ q̃ꝛ vt dic scia moral^{r} ĩ anglõ ẽ spe^{ua} tm̃ ⁊ eius dẽ spẽi cũ nr̃a. ¶ 2ᵒ q̃ꝛ dic ꝙ si de⁹ mihi po tẽtiã daret ꝓducẽdi rosãꝫ scĩa mea spe^{ua} de ei⁹ gnãtiõe eadẽ mutaret̃ ĩ pticã. Quicqd aũt sit de hᵒ 2ᵒ tñ pᵃ ꝓbatio vr̃ va iõ pticũ nõ ẽ eẽntial^{r} diffe^{a} scie q̃ꝫtũ ad suũ absolutũ nec valet dicẽ ꝙ sit ei⁹ eẽntial^{r} diffe^{a} vt est vtus ĩtellectual^{r} ĩcludẽs respectũ ↄueniẽtie in ordie ad nãm in q̃ ẽ q̃ꝛ iste respect⁹ neco ponit̃ poito absoluto scie ⁊ po^{e} nõ aũt re spect⁹ pratic' cũ possit successiue ⁊ esse ⁊ nõ ineẽ vt ꝓbatũ ẽ. Ad 2^{m} dico ꝙ ista duo nõ cõcurrũt in vnũ eomõ quo extma ↄstituunt mediũ ſꝫ q̃ absolutũ re^{u} vni⁹ hꝫ hitudinẽ fa ctiui nõ re^{u} alterius ſꝫ mẽsurati ad mẽsurã hec dicta sũt iuxta rñ sionẽ datã ⁊ ad ĩ ꝓba tiões patebit ĩ ſra. Dico ergo 2ᵒ ad mẽtẽ. s. tho. ꝙ ista vt sumunt̃ a fine diuidũt sciam in cõi lꝫ sint accidẽtales diffe^{e} vt vo sumũt̃ ex obiecto dato ꝙ sint eẽntiales dico ꝙ di uidũt sciaꝫ nãli luie ⁊ rerꝫ impssiõe genitaꝫ nõ aũt genitã luie ĩfuso ⁊ ĩpressiõe notitie diuine. Que. n. diuidũt ĩferi⁹ nõ diuidũt su pius neco. Vñ eq̃stris se extẽdit ad ea q̃ sũt frenefactie ⁊ gladiatorie. Ad p^{am} aut ĩ ꝓba tionẽ ↄ̃ p̃dicta dico ꝙ maior ẽ est va si spẽs eẽntialr̃ ↄtineat̃ sub diffe^{a} ſꝫ tũc negatur * minor. Ad 2^{am} negat̃ añs vt patebit. Ad 3^{am} dico ꝙ peccat ſꝫ nõ caꝫ vt caꝫ. Cã enĩ ta lis diffe^{e} nõ sũt eẽ specl̃atiuã ⁊ pticã loq̃n° de eẽn^{li} diffe^{a} ſꝫ ẽ distin° ſboꝝ ⁊ medioꝝ ex qb⁹ sumũt̃ eẽn^{les} diffe^{e} hituũ istoꝝ. Ex hijs pꝫ ꝙ pᵃ rñsio fuit bona. Nã q̃ꝛ albũ ⁊ ni grũ aĩal diuidũt accidẽtalr̃ nõ incõuenit ali qd eẽ simplr̃ nigrũ ⁊ albũ ſꝫ qd ⁊ ita de spe cl̃atiuo ⁊ ptico. ¶ 3ᵒ pn^{r}. Ille hit⁹ q agit de actib⁹ hoĩuꝫ in ordie ad specl̃atiõeꝫ puta vi sionẽ dei ẽ simplr̃ speculatiu⁹ nullo° pticus vt pꝫ ex opoito qa moral^{r} ẽ simplr̃ ⁊ p̃cise ptica lꝫ agat de potẽtijs aĩe q̃ꝛ hᵒ fac̃ in or dine ad act⁹. So. negat̃ añs ⁊ ꝓbaᵒ q̃ꝛ mo ralis ẽ ſꝫ qd ⁊ in aliq̃ sui p̱te spe^{ua} ⁊ theo^{a} silr̃ ptica. ¶ 4ᵒ. Dĩs hit⁹ q ẽ de obiecto at tingibili a sciẽte per ipsum excellẽtiori actu q̃ꝫ sit act⁹ p̃dicti hit⁹ est simplr̃ ⁊ p̃cise ptic⁹ hac enĩ rõne oẽs scie ptice sũt ptice q̃ꝛ excel lẽtiori mõ attigũt obiectũ q̃ꝫ sciendo puta medicina ĩducẽdo sanitatẽ ⁊ moral^{r} vtuteꝫ Talis est theo^{us} q̃ꝛ melius est credere spe rare ⁊ amare deũ q̃ꝫ illũ ex puris nãlib⁹ in telligẽ. So. negat̃ * maior. Ad ꝓba. dico ꝙ medicina nõ dicitur ptica simplr̃ actu ex hoc ꝙ obiectũ eius est p̱ opus factibile sed q̃ꝛ adest intẽtio faciẽdi. Itẽ dico ꝙ obiectũ theo^{c} nõ ẽ factibile ⁊ si sit attigibile p̱ op⁹ nõ tñ factiuũ ſꝫ cognoscitiuũ aut amatiuũ

bꝛ̃ e autẽ tale obiectũ: nõ reddit hĩtũ prati
cũ. ¶ 5° hĩtus* theo^{us} hꝫ ꝑ fine actũ elici/
tũ ⁊ etiã actũ directuꝫ. i. credẽ: g° est mere
pratic⁹. Sol. negatꝛ ꝯñ vt pꝫ de logica ⁊
etiã: añs de fine pn^{li} qꝛ ille est visio ⁊ non
credẽ. ¶ 6°. Finis hui⁹ hĩt⁹ pte est specula
tio. Nõ vie qꝛ ordinatꝛ ad fidẽ nutriẽdã ⁊
roborãdã ſm aug. g° prie. Sꝫ ab hoc fine
nõ hꝫ ꝙ sit speculatiũ: qꝛ ad huc etiã pra/
tice scie ordinantur ſm auice. p° sue metħ.
Itẽ qꝛ hĩt⁹ nõ ẽ speculatiu⁹ a ꝯtẽplatione
nisi sit elicita ab eo aliꝙn ꝟt⁹ moral' ma/
xime castitas que ad cõtẽplationẽ dispõit
eẽt hĩt⁹ speculatiu⁹. So. Finis prim⁹ hu/
ius hĩt⁹ est cõtẽplatio vie; remot⁹ ꝟo cõtẽ
platio prie. Ad p^{m} ꝯ hoc dico ꝙ alie scie
nõ sic ordinantꝛ in diuinã visionez sic ista
cui⁹ act⁹ est quedã ichoatio visiõis prie ⁊
que ẽ q̃dã impssio ei⁹ ⁊ hĩt⁹ pn^{cipalis} ei⁹. s. lu
mẽ fidei est q̃dã sigilla° diuie ꝟitatis ⁊ eti
aꝫ ipsa docet viã veiẽdi ad ipsaꝫ diuinã vi
sionẽ. Ad 2^{m} dico ꝙ ista scia eẽn^{r} ⁊ prie
ordinatꝛ ad cõtẽplationẽ vie ⁊ hãc elicit ⁊
vlti^{te} ad cõtẽpla. prie ordinatꝛ aũt ⁊ ad ali
as ꝟtutes vt aliquomõ ad theo^{am} faciunt
ꝯtẽplationẽ. ¶ 7°. Iste hĩt⁹ dirigit aliquã
praxĩ: g° ẽ pratic⁹. Añs pꝫ qꝛ dirigit actũ
volũtatis vt bñ se hẽat circa vltimũ finez
⁊ hoc q̃tũ ad ppositiões max^{e} nec̃as qbus
apparet qs debeat esse nr̃ finis. So. Dico
ꝙ nõ ordinatꝛ pn^{r} ad praxiꝫ maxie ſꝫ oẽs
suas ꝯ°^{es}. Et si ordinatꝛ q̃tũ ad cõclusiões
nec̃as que. s. sũt maxie specl'atie dico ꝙ ip
se nõ sunt prima regula opis qð ad prati
cum habitum requiritur.

¶ Arguit ad idẽ grego. ¶ p° sic. Oĩs hĩt⁹
totalis includẽs aliquos partiales prati/
cos ⁊ aliquos speculatiuos quoꝝ specula
tiuoꝝ act⁹ sũt ꝟtual' de prio directiui pra
xis ⁊ ex quoꝝ cõclusiõib⁹ tãq̃ ex pncipijs
ꝯ°^{es} pratice cõueniẽter sequitur est prati/
cus. Sꝫ talis ẽ theo^{us}. So. negatꝛ minor
vt patuit ad 7^{m} pcedẽs ime^{te}. ¶ 2° qꝛ scri/
ptura ⁊ sancti dicũt ꝙ ordinatꝛ ad dilectio
nẽ dei. So. ordinatꝛ ad visionẽ prie finalr
⁊ vltimate; ad visionẽ seu ꝯtẽplationẽ vie
eẽntial': ad caritatẽ ꝟo sic ad id ꝙ ad hãc
cõtẽplationẽ mouet: ad ꝟtutes aũt mora/
les sic ad id ꝙ ad eãdẽ disponit.

Uerit 3° circa ꝓlogũ. Utꝝ
theo^{a} sit vna scia. ¶ P^{a} ꝯ°
Licet* hĩt⁹ scie sit vna sim
plex q̃litas nõ ꝯstituta ex
multis ꝑut hĩtũ dicimus
hĩlitatẽ ad ꝟcẽdũ cõplete
formis intelligibilib⁹: tñ hĩt⁹ scie ꝑut est
ime^{tus} pn^{m} intelligẽdi nõ semꝑ ẽ qualitas
simp^{x} p^{a}. ps bꝛ̃. 12. q. 57. ar. 4. vbi dicitꝛ ꝙ
scita vna ꝯ°^{e} alicui⁹ scie hꝛ̃ hĩt⁹ talis scie: ⁊
ꝑ seq̃ntes demõstratiões nõ gnãtur nou⁹
hĩt⁹: ſꝫ preexistẽs ꝑficitꝛ. Scða ꝟo pars pꝫ.
Nã. 3. d. 14. q. 1. ar. 1. q. 2. dicitꝛ ꝙ spẽs itelli
gibiles sunt hĩt⁹ itellect⁹ nõ aũt sensibiles
sensus: qꝛ firmitꝛ nõ tenentꝛ ⁊ idez dicitꝛ. 12.
q. 50. ar. 5. ⁊ de ꝟitate. q. 20. ar. 2° dicitꝛ ꝙ
collectio spẽꝝ ordiatãꝝ est hĩt⁹ ⁊. 12. q. 52.
ar. 2. ꝟtual' idẽ hꝛ̃ vbi dicitꝛ ꝙ hĩt⁹ scie au
getꝛ ꝑ additiõez. Nec tñ oĩs spẽꝝ collectio
facit distĩctũ hĩtũ: qꝛ vt dicitꝛ 3° vbi supra
hĩt⁹ scie ꝯstituitꝛ ex spẽ ⁊ lumie. Uñ ibidẽ
ar° 3° cõcludit ꝙ diuersitas spẽꝝ que non
reducitꝛ ad eũdẽ modũ cognitiõis ſm ge/
nus* facit diuersũ hĩtũ; nõ aũt si nõ redu
cantꝛ ppt debilitatẽ. s. lumis nr̃i nãlis. Est*
aũt sciẽdũ ꝙ aliq ph̃i vt auicena hĩtuꝫ scie
dixerũt eẽ hĩlitatẽ: quidã vero collectiõez
spetieꝝ: iõ s. tho. aliqñ dicit ꝙ est hoc vel
illud sub disiunctione: vt p° ꝯ ca. 56. qñq3
dicit ꝙ est p^{m} hoꝝ: qñq3 ꝟo ꝙ est 2^{m}: ⁊ ad
hoc magis declinat vnde ⁊ pluries ponit.

¶ 2^{a} ꝯ°. Distin^{o} scðꝫ genus* sciaꝝ specula
tiuarũ atẽdenda est penes diuisionem ſm
genus scibilis inq̃tũ est scibile: ⁊ simil' se
hꝫ de vnitate scie ſm genus: qꝛ atẽditꝛ ſm
vnitatẽ generis scibilis. Boe. t. q. 5. ar. p°.
Itẽ p° poste. in fine ⁊ p° phy. in pn°. Sicͦ
enĩ sensus distinguntꝛ ſm formalẽ rõnẽ sẽ
sibilis inq̃tũ est sẽsibile nõ inq̃tuꝫ hõ vel
asin⁹: ita ⁊ scie scibiles inq̃tũ scibiles. Dif
ferẽtie ꝟo scibilis inq̃tũ scibile sunt ſm di
uersimode eẽ in mãle vel diuersimode dif
finire. s. physice mathe^{ce} ⁊ metha^{ce} vel sũt

ƀm diuersitatē medioꝝ ex qbus sumit for
malis rō scibilis: sic formal' rō visibilis ex
lumie quo videt: vñ soni aiatoꝝ ⁊ in aia
toꝝ ad vnā sciam ptinēt: q: ƀm eadez pna
atēdit cōsonātia in vtrisqz. ¶ 3a ɔ°. Uni
tas specifica hit⁹ sciētifici atēdenda est pe
nes vnitatē formal' rōnis obiecti quā p° ⁊
p se respicit: ita q̄ oēs hitus qui respiciunt
idē obiectū sub eadē rōne fōmali p° ⁊ ade
quate sunt idē spē siue illa rō sit gn̄ālis: vt
rō entis mobilis siue spālis: vt rō mobilis
ad locū. Intelligo aūt cōclusionē q̄ñ ē vni
tas rōnis scibilis inq̄ztū scibile ⁊ nō solum
vnitas rōnis qd: idest se hūtz vt qd cogno
scit sed etiā rōnis quo.i.que est id quo co
gnoscim⁹ siue mediū. Nā stāte vnitate rō
nis qd ⁊ sublata vnitate rōnis quo tollit
vnitas scie vt pz.12.q.54.ar.2.de physica
⁊ astrologia. Istā ɔoe sic intellectā tenet
s.tho.de vtu.q.2.ar.4.⁊.1.q.1.ar.3. Ex qb⁹
locis patet q̄ oēs hit⁹ sūt eiusdē spēi q re
spiciūt obiecta sua sub rōne mobil' forma
lit' ⁊ adequate: ita.s.q̄ q̄ztū se extēdit hit⁹:
tm̄ se extēdit talis rō ⁊ eɔ° ⁊ silr oēs q re
spiciūt sub rōne mobil' ad locū ⁊ q sub rō
ne mobilis ad formā realē eodē mō.s.for
malr ⁊ adequate. Qui vo respiciūt p se p°
obiecta aliqua formalia diuersa spē in ge
nere scibilis inq̄ztū scibile: sunt spē diuersi.
¶ 4a. Theoa est* vna scientia.1.q.1.ar.3.⁊
p°.q.1.plogi ar.2°.

¶ Cōtra pas arguit aureo. q̄ vnitas hitus
nō sit p modū forme simplicis. ¶ p° sic. Il
le q hz pmū gradū hitus reu pe ɔois etiā si
nō ipediat nō pōt exire in actū respectu cē
tesime: g° nō hz hituz cētesime: g° non hz
totū hituz scie: sz regrit realitas alia cētes
simā ɔoes respiciēs. So. Argumētū vtiqz
pcedit ⁊ pbat de hitu vt collectio est. Nō
eni pōt qs nūc p° posse in aliquā cōclusio
nē nisi nūc p° accepit aliqd qd prius nō hē
bat: puta aliquā spetiē. Nō aūt probat de
hitu vt est hilitas: dicit eni q̄ talis est du
plex.s.impfect⁹ q actu nō se extēdit ad oīa
ad que extēdi pōt: ⁊ pfect⁹ qui actu se extē
dit ad talia. Actu inq̄ztū p°.i.poa pxima:
ad quā p dmōstratiōez pueniṫ. Intellect⁹
eni hita scia pe ɔois p demōstratiōez p talē
hitū actu p°.i.poa pria ad talē ɔoe se extē
dit ad 2as: vo ɔoe se extēdit poa rēota. Ad
ueniēte vo scda demōstratiōe ē i poa pria
reu 2e ɔois: ⁊ in rēota reu.3.cui⁹ ɔsideratio in
choata est i ɔsideratiōe 2e. Negat g° ɔña
pa de hitu ipfecto loqn°. ¶ 2°. Oēs* hit⁹ q
possūt hre distictā gn̄atiōez ⁊ itēsiōez sūt
distīcti. Tales sūt possibilr hit⁹ decie ⁊ hi
t⁹ cētesime ɔoi. Nā hēat qs hitū dcē ɔous
⁊ freqnt i illis meditet: vtiqz hit⁹ ille iten
det hitu cētesime ñ itēso neqz gn̄āto. So.
In arg° mutat qd i ad aliqd.i.hit⁹ i cōi i bi
tū r speue ad hāc vl' illā ɔoes: dico igr̄ q̄ idē
hit⁹ eēnr ē cētū ɔous sz q̄nqz iclinat ad ɔsi
deraoes hī⁹ nō alteri⁹ vl' magis vni⁹ q̄z alte
ri⁹: vñ eo casu itēdit hit⁹ cēte sime sz nō reu
cētesime. ¶ 3°. Ignorantia pue dispositiōis
reu ɔois cētesime ⁊ hit⁹ eiusdē nō stant simul
cū sint hit⁹ ɔ̄rn: g° hit⁹ cētesime ñ ē hit⁹ pe:
q: dicta ignorātia stat cū hitu pe. So. Ne
gat añs. Ad pba. dico q̄ hit⁹ opoiti ⁊ cō
pleti nō stāt sil' i vna poa reu vni⁹ ɔois sec⁹ si
alt' eoꝝ sit i ɔplet⁹: vt i ppoito. Et lz* ɔ̄rie
tas ɔ̄rioꝝ ɔfgat ex formaꝝ eēna tñ icōpos
sibilitas coexistent cōcomitat formas ƀm
actū nō ƀm potētiā. Quomō aūt aliqs ha
beat habitum ⁊ nō possit exire in actū p
pter ei⁹ impfectionē hēs.12.q.51.ar.1.

¶ Cōtra istas solutiōes datas ad argta au
reo. arguit ex dictis grego. ¶ p° sic. Sit.a.
geometrie habit⁹ in platone pfectus.b.ve
ro impfectus in socrate ⁊ sint.a.⁊.b.eius
dē ratiōis ƀm te quia.a.est idē pfect⁹ qui p
us erat imperfectus: ⁊ tūc erat eiusdē ratio
nis cū.b.imperfecto. Tunc sic. A. p se pōt
i actū sciēdi cētesimā ɔclusionē geometric
g° ois forma eiusdē rōnis pōt i actū silem
spē: ergo ⁊.b.g° sciēs vnā cōclusionē geoe
sciet oēs: q̄ ē falsuz. Dices p° q̄ pa ɔña nō
valet nisi i formis eiusdē rōis eq̄ pfect⁹: ⁊
tūc negat 2a. Dices scdo q̄ pa ɔña nō valz
nisi si qd ē i vna fōmaꝝ aliqd eidē sile sit i
alia: ⁊ tūc negat scda: q: aliq reu sūt i.a. ad
aliquas cōclusiōes qbus sile. nō habet. b.

So. dico q 2ª respõsio est substētabilis ꝛ pª est substinēda. Sed ꝯ pªˢ arguit pº qa īductiue patet tenē ꝯñaꝫ etiā de nō eq pfectis: vñ calor impfect⁹ pōt calefacē ꝛ rarefacere ꝛ desicar. ꝫ nō ita intēse vt pfectus. Cōfirmatur q: coīe. pº cel. com. 19. ꝛ. 3. ce. com. 72. vř hre regulā ꝛ maximaꝫ q oīs forme eiusdē spēi possunt in opatiões easdē ꝫ nō eq pfecte. So. rarefacere ꝛ desicare sequūtur ad calefacē iō q pōt ī hoc pōt in illa. ꝫ tñ nos dam⁹ istātia q: aīe ꝛ calores viri ꝛ femine sūt eiusdē rōnis ꝛ tñ q̄litates viri formāt fetū nō aūt mulieris ꝛ eꝯ est de pductiōe lactis. Ad cōmētatorem ꝛ ꝯfirmatiōeꝫ dico. q veꝝ dicit de magis ꝛ min⁹ seu pfecto ꝛ impfecto in formis ꝫ pticipationē subiecti sui nō aūt ꝫm extēsionē vel ordinē ad plura obiecta extrīseca vt nos loqmur. ¶ 2º. hītus geometrie p te intēdit p act⁹ eiusdē rōnis. i. qui sūt circa vnicā ꝯclusionē ꝛ p act⁹ diuersaꝝ rōnū. i. q sūt circa diuersas. Qñ gº auget. a. scdº aut aqrit entitatē absolutā quā ñ aqrit qñ auget pmoº aut nō. Nō pmuꝫ: q: īcludēt plures formas ꝛ nō eēt simpˣ q̄litas. Ergo 2ᵐ ponat ergo q ītēdit alius hīt⁹ q sit. b. remissus ꝛ vnice cōclusionis q̄ sit. c. p act⁹ eiusdē rōnis siue pmoº tūc sic. B. post ītēsionē suaꝫ aut pōt soli in. c. aut etiā pōt in. d. nō 2ᵐ q: seqt q nihil cōsiderādo de. d. aqsiuit scientiā ei⁹. Ergo pᵐ. Ergo etiā. a. dū intēdit scdº nō pōt nouit in aliquā ꝯclusionē qa nullā entitatē ampli⁹ aqsiuit q̄ꝫ. b. Nō eni formis aliqd fac quoº ad posse ī aliq̄s actiones id a quo sūt idē eni pōt calor intēsus ab igne ꝛ a sole si eq̄lr ītēdant. So. Nihil absolutū aduenit hītui siue pº siue scdº ītēdat ꝛ tñ si scdº intēdat pōt nouit in aliqd nō aūt si pmoº soli ꝛ hoc q: alr actuat p 2ªˢ ītēsionē q̄ꝫ p pmā. Ex aūt aductū nihil valet q: ibi est actuatio forme cōsilis. ¶ Cōtra 2ªˢ aūt rñsionē arguit pmo. Nā vt pꝫ pº celi. Sermo dicēs q pter aliū ꝛ aliū reᵘˢ ꝯuenit alia ꝛ alia opatio ꝫ spēm ex norma est: vbi comē. comē. 84. Diuersitas igt motuū est ppt diuersitatē formaꝝ substātialiū nō ppter diuersitatē in relōne vel q̄ꝫtitate. So. Nō ītēdit 2ª rñsio q relō sit rō agēdi ꝫ q sit modus necessario reqsitus sicut ppinquitas reqrit in calefactione ita q sub tali vel tali hītuᶜ pōt hītus in aliquod in qđ sine illa nō posset. Nō gº respectus dat actionē hītui: ꝫ actiuitatē ei⁹ cōseqt diuersimode p diuersas demōstrationes actuati. ¶ 2º. q: nō videt possibile q habitus sine aqsitiōe noui habit⁹ aut gradus nouiter hēat respectū ad aliquā ꝯºᵉˢ. Dicet q aqrit nouū respectū p actū nouit elicitū circa illā q: notitia scđe ꝯclusiōis depēdet a notitia pᵉ cui⁹ est ille habit⁹. So. dico q effectiue aqrit nouum respectuꝫ p actū demostrādi alteri⁹ rōnis a pcedētib⁹ formalr aūt ex hoc q actuat plusq̄ꝫ pus. Sꝫ ꝯ hoc arguit pº q: in eadē scia sunt multe cōclusionis nullā habētes depēdenᵃˢ vt pª ꝛ. 4. pmi euclidis. nō gº p actū elicitū circa vnam aqrit respect⁹ in hītu alteri⁹. So. oēs ꝯclusiones vni⁹ sciētie aut ab īuicē aut ab vno. 3º. dependent ꝛ vna p aliā aut p vnuꝫ 3ᵐ est euidens ꝛ ad vnū habituꝫ ptinēt ꝯñr. ¶ 2º. q: vnus nūero habit⁹ esset subalternans ꝛ subalternat⁹. Sol. negat ꝯña qñ pnᵐ ꝛ ꝯº seorsuꝫ cognoscunt. Tūc eni soli est duaꝝ cōclusionū vn⁹ hītus qñ vna est euidēs per aliā aut vtraq̄ꝫ p 3ᵐ tanq̄ꝫ p rōnē cognoscēdi. Qñ gº duaꝝ vna est euidēs ꝛ nō pcedēs a qua depēdet vt in subalternatiōe sec⁹ est. ¶ 3º. q: iste respectus ideo peise erit ī habitu q: actus pfuit ergo nunq̄ꝫ poterit nō in esse sicut neq̄ꝫ actus nō prefuisse ex quo sequit q sciētia vnius cōclusiōis pdi non pōt nisi pdita cētia hītus ꝛ ꝯñr pdita notitia conclusionū oīuꝫ. So. Fūdamētū talis respectus est ipse hītus pfectius actuatus nō autē est ipse act⁹ q pfuit. Negat gº aīis. ¶ 4º. Si reˡˢ nō est alia entitas ab hītu p ipsuꝫ nō poterit hītus in aliā ꝯºᵉˢ q̄ꝫ prius. Si vō ē alia entitas. ipe erit magis prinᵐ actionis elicite q̄ꝫ hītus. ꝛ ꝯñr reˡˡ vni⁹ ꝯclusionis erūt duo hītus. So. Est alia ꝛ non est prinᵐ actionis ꝫ illud consegt. ¶ Arguit vlterius aureo. q scia nō possit eē colle

ctio vel ordo spēꝝ: p° sic. Ex actu discursi/
uo ex quo gñatur hitus sciētificus nō relin
quit purus ordo ip̄ressus reb⁹: q2 relo ñ ē
prim⁹ ter⁹ pductōis. 5. phy. Neq3 spēs in/
telligibiles. q2 iā erāt neq3 aliqd absolutū
factū circa eas in q̄ iste ordo fundet. q2 in
inteu nihil est nisi hitus actus ⁊ spēs. ergo
hitus scientific⁹ nō pōt eēntialr eē spēs or
dinate. So. Habitus * q est hilitas relīqt
ex discursu demōstratio seu actu intee pos
sibilis nō aūt hit⁹ qui ē spēs: ʒ exactu cau/
sat intee agētis. ¶ 2° ordo spēꝝ nō ē aliqd
absolu de gñe qualitatis dicēs relōnē ad
actū ⁊ obiectū ⁊ si vni⁹ spēi ad aliā. g° nō ē
hitus sciētific⁹. So. Nō dicim⁹ ordinē eē
hituz: ʒ spēm ordinatā. q. s. dicit relōnē or
dinis cōgruētie ad ɔsiderādū. ¶ 3° scia est *
tm̄ ɔquisitōis. p° poste. Iste āt ordo ē ēt p̄/
mi iaꝝ. cū sit ordo maioris extremitatʒ ad
mediū. So. Argm suppōit duo falsa. pm q
hitus sit ordo. 2m q oēs species ordinate
sint scia. cū sit veꝝ solū de ordinatʒ ad cōsi
derādū ppositōes p se notas. ¶ 4° hit⁹ sci
entificus nō est ordo situal' vt pʒ. neq3 cau
salis quo vna spēs sit ex alia: q2 spēs causa
tur a fante. Neq3 formalis quo vna sit ap/
ta informare itellectū priusq3 alia. q2 sine
isto ordine nō sunt spēs vnq3 in inteu in q̄
tū aliq̄n sunt sine hitu. Neq3 visual' quo. s.
intee sit aptus ad vtēdū ordinate spēb⁹ ex/
tremitatū ⁊ medij: q2 isto° intee determinat
nō a spēb⁹ ʒ ab aliq̄ determīatio facto ab
inteu. ergo nullo° est ordo. So. ordo spēꝝ
ad cōsiderādū cōueniens q in obliq̄ est de
rōne hitus sciētifici est visualis cāt⁹ ab iteu
agēte q ordinate spēs depingit ī poli ⁊ etiā
ab ipso possibili q pōt spēb⁹ vti vt libet et
seipsū p frequētiā vsus determīare ad ta
liter vel talr vtēdū. Determinatiuū aūt fō
male est q̄litas simpr quā dixim⁹ habituz.
¶ Cōtra 2m arguit in h° q pōit hituz scie
ḟm media diuersificari. p° sic. Cōclusio no
ta demōstratiōe qd ⁊ q2: ad eādē sciaʒ pti
nē pōt. q2 astrologus scit q2 ⁊ qd de eclipsi
lune. g° diuersa media nō variāt sciaʒ. Iste
enī demōstrationes sunt p diuersa media.

So. Illa sola medioꝝ diuersitas sciaʒ di/
stinguit q̄ reqrit diuersaʒ rōnē cognoscēdi
ḟm gen⁹. vt physicū ⁊ mathecus quoꝝ vnū
sumit ab aliq̄ qd mobili ɔr p se. puta mou
aut mā senle. Aliud vo semp īplicat aliqd
p se ɔueniēs q̄ntitati vtc. ¶ 2° q2 physic⁹ de
mōstrat p diuersas causas. ergo p diuersa
media. So. patet per idem.

¶ Cōtra 3m arguit sic p°. vnitas rōnis for
mal' obi dās hitui vnitatē nō ē vnitas spe
cifica. q2 tot eēnt scie quot spēs spālissime.
neq3 vnitas gñis sbalterni eadē rōne. neq3
gñalissimi. q2. x. eēnt scie. neq3 entis: q2 eēt
vna tm̄. g° nulla. So. dico q ē q̄cū3 vnitas
rōis obiecti inq̄ztū ē scibile. p° ⁊ adeq̄te in/
specta. nā aūt vnitas obiecti inq̄ztū est res
de quaꝝ dicm pcedit. vn̄ ptes entis q̄ ad ma
teriā nō depēdēt eūdē hñt modū ɔsiderā/
di cū ente ī cōi boe. tri. q. 5. ar. i. ¶ 2° due po
tētie ferūt ī idē obʒ eadē rōe. g° ⁊ duo ha/
bit⁹. Añs pʒ de senu cōi ⁊ visu reu coloris
⁊ de īteu ⁊ volūtate reu rōnis boni. So. ne
gat añs. Lʒ enī due poe attingāt eādē rō
nē in obiecto vno: nunq̄3 tn̄ ferunt in idem
ḟm eādē rōnē obiecti inq̄ztū obiectū est. vl
scibilis vt scibile ē. Nā ḟʒ distictionē spēꝝ
cōtentaꝝ sub hoc gñe q ē obiectū poe. est
distin° potētiaꝝ. vn̄ color ē in trib⁹ spēb⁹
ḟm q est attingibilis a visu inteu ⁊ volūta
te ⁊ habet has rōnes. s. Sensibile p mediū
extrinsecū diafanū sine oī alteratiōe obie/
cti medij vel organi. itē impssiuū sui in aīa
inmālr. itē atractiuū aīe ad se post sui noti
tiam. Nec ferunt etiā due poe per se idest
formalr ⁊ p° idest adequate ḟm eādē rati
onē obiecti vt res est. Lʒ enī diuerse potē
tie vt sensus cōis intellectus ⁊ volūtas. at/
tingāt colorē vt color est ⁊ nō solum ḟbm
aut aliqd ei accidētale: nō tamē est prima
rō q iste poe aliqd attingāt: sed potius rō
sensibilis ⁊ entis ⁊ boni. Est tamē pria rō
q * aliquid attingat a visu. ⁊ simile est de
alijs. ita q nunq̄3 id qd est primo ⁊ p se ra
tio in obiecto vnius est p° ⁊ p se rō in obie
cto alterius. Et si p īpossibile color eēt ens
⁊ nō bonū ferret in illud intellectus ⁊ non

volūtas. ecōtra vo si eēt boni z nō veruz vel ens. vñ rō boni est accidētalis in obiecto ītellect⁹ z rō veri ī obiecto volūtatis. ¶ 3°. Opinio z scīa sūt diuersi hit⁹ z tñ sunt de eodē eadē rōne. So. ñ ē eadē rō formalis quo in obiecto vtriusq₃. q₂ nō est idem mediū dmōstratiᵐ z pbabile lz forte obiectū mãle. i. pclusio scita z opinata sit idem. ¶ Cōtra 4ᵃᵐ arguit. ¶ pᵒ sic. Cognita illustratōe inteᵉ agētis ad diuersas scīas pertinent gᵒ z cognita illustratōe dei. So. negatur pña q₂ nō ē sile. Lumē. n. ītellect⁹ agentis nō est rō formal' in obiecto sic lumē diuine reuelatiōis. Sicut. n. aliter cognoscit color per lumen z oculū ita z eē per mediū z ītellectū. ¶ 2ᵒ. Si vna ē theoˢ pside rās oīa sub rōne reuelabilis de⁹ [illegible] obiectū theoᶜ sub rōe deitatis 5. s. tho. Deitas. n. z reuelabile nō sunt vna rō cū vnū sit relatō: aliō absolutū. So. Nō bř a. s. Tho. q̄ illa duo sint rō obiecti theoᶜ eodez mō sumēdo rōez vt patebit. vñ sibi nō ȝdicit: sed iste illū nō intellexit. ¶ 3ᵒ hēat gs septez artes liberales ex diuina reuelatiōe vt forte hūit salomō tūc nō obstāte vnitate talis ratiōis hic multas hřet scīas. gᵒ a simili z theologus. So. dico q̄ si in tali formalis rō asentiēdi eēt lumē diuie reuelatiōis: haberet vnū hitū sicut theolog⁹. ¶ 4ᵒ. Sub eodē doctore pōt qs multas scīas hře. gᵒ z sub deo docēte. So. negatur añs si sola auctoritas docētis eēt ratio cognoscendi. Argᵐ i pede qōnis. Tradita in ista sciētia nō cōueniūt in vna rōne formali ergo nō ē vna. So. negatur antecedēs. q₂ ȝueniunt ī rōe formali obiecti sciētie. i. lumīe diuie reuelatōis z hūt attributiōez ad rōez subiecti quod est deus: sicut effectus ad causaz.

Ueritur vltīo circa plogū Utrū de⁹ sit sbiectuz hui⁹ scie. ¶ Pᵃ ȝᵒ. obiectū sciē nřē est aliqd īcōplexū ex pte rei lz ex pte nři sit aliqd cōplexū p modū enunciabilis. Hāc hēs ī sili. 2ᵃ 2ᵉ. q. i. ar. 2. z 3. d. 24. q. i. ar. i. q. 2. ¶ 2ᵃ. Subiectū scie nō est

oīo idē q̄ obiectū eiusdē. Nā obiectuz est ȝᵒ demōstrata vt pz ex pᵃ ȝᵒᵉ: lz subiectuz ē id qō in tali ȝᵒᵉ subijcit vt inuit. pᵒ. sniarū in plogo ar. 4ᵒ. ad pᵐ i oppoᵐ. Aliqñ tñ vnū ponit p alio. q₂ subiectū ē obiectū vltiᵐ ad qō studiū teriatur. ¶ 3ᵃ. Formal' rō obiectiua alicui⁹ hit⁹ sciētifici nō solū ē illud ad q̄ pᵒ teriat act⁹ talis hit⁹: lz potius illud q̄ est cā p se q̄ aliqd p illū actū attigat. 22. q. i. ar. i. vtu. q. 2. ar. i3. 6ᵐ. 3ᵒ d. 24 q. i. ar. i. q. i. vi. q. i4. ar. 8. 4ᵐ. Ex qb⁹ locis elicit q̄ formalis rō obiecti dř dupli. s. illud q̄ est cā q̄ aliquid attingatur vt lux z mediū: aliomō illō q̄ pᵒ. z p se attingit vt color z ens mobile. hoc āt formale ȝ primū diuisuz dř materiale. dř aūt z 3ᵒ quiditas vel cōceptus obiecti non vt res: sed vt obiectū est vt imutatiuum sine alteratōne aut cogōscibile p mediū sumptū a motu l' a mā. Dicitur * āt quiditas attingi ad hūc sensum. q₂ attingitur res vt fundans talē qditatē. ¶ 4ᵃ Formal' rō subiectiua vt qō tria reqrit. s. vl'itatē pncipalitatez z distinctionē pᵒ. q. iᵃ. plogi. ar. 4. idest debet predicari de oībus cōtentis in scientia z pncipaliter eius intēdi cognitio z distinguere sciētiā. Notādū aūt est qō idē dicit obiectū vt termīat actū: z subiectū vt de eo demonstrat aliqd. ¶ 5ᵃ. De⁹ ē subiectū theologie z formale obiectuz sic qō cognoscit p hitū theologicū pᵒ z p se. i. q. i. ar. 7. vbi dicit q̄ oīa ȝsiderant sub rōe dei. s. vt sunt deus vel aliqd dei. Illō aūt ppřie assignatur obiectuz poᶜ vel habit⁹ sub cuius rōne oīa ad poᵃˢ vel hituz referuntur. Sed * pᵃ vbi. s. dīc q̄ deus ñ ē subiectum theoᶜ nisi sicut pncipaliter ītentū z sub cuius rōe oīa hic ȝsiderant. lz id q̄ cōprehendit tres cōditiōes ptētas in 4ᵃ ȝᵒᵉ est ingt ens diuinū reueˡᵉ cognoscibile p inspiratiōnē. Sz teneo q̄ finalr dixit in sūma. Nec tñ ē magna ȝtrouersia. Nā aliquid ista oīa ȝprehendit dupli. s. p modū pdicatōis z ordinatiōis q₂. s. oīa pdicāt illud vel ordinantur in illud. primoᵒ loquitur ī pᵒ. 2ᵒ. do in pᵃ. ¶ 6ᵃ. Rō formalis obiecti theoᶜ sicut qua

aliqd cognoscit in theo^a est lumen diuine reuelatiōis ꝛ similit rō formalis eiusdē vt obiectuȝ est hoc ꝙ dico reuelabile vel cognoscibilie lumine diuine reuelatōis.1.q.1. ar.3.vbi dicit ꝙ reuelabile est rō formalis obiecti in qua oīa cōicant. ꝛ ar°.p°.vbi lumen diuine reuelatiōis assilat medio. Est autē vt dictū est trip^x rō obiecti theo^e.s.rō cognita vt deus: rō cognoscēdi vt lumē ꝛ rō que accidit cognito ꝛ denoīat illud ꝑ rōeȝ cognoscendi vt reuelabile.

¶ Cōtra p^{us} arguit ī hoc ꝙ dicit aliqd ex̄ eē obiectū scie vl' fidei: a gregorio. ¶ p°. sic Nā multe sciētie essent de ꝯtingētib^9 cum oīs res citra deū sit ꝯtingēs. So. Secūdū auice. vl'e dr̄ incorrup^le n̄ q̄si hēat aliquaȝ formā īcorruptiōis. ſȝ sic dr̄ dup^r vno mō de ꝑticulariū q̄ semꝑ durāt ſm ponentes eternā gñatōeȝ. Aliomō. qꝛ ꝑ se n̄ corrumpit. ſȝ ꝑ accidēs inq̄ztū est in hoc ꝑticulari signate q̄ztitatis per quam est ī loco tpe ꝛ motu. Sciētia g° cū sit de rebus ꝑ earuȝ q̄ditates q̄ztū ad ꝑdicata ꝑ se ꝯuenientia eis est de reb^9 n̄ corruptibilib^9 ꝑ se: ſȝ soluȝ ꝑ accidens. Linconie. ēt p°. po. com. 7. dicit vl'ia eē īcorruptibilia ī ꝑ^a cā ꝛ sb̄stātijs separatis ī ꝑticularib^9 āt fiūt cōruptibilia n̄ ꝑ seipsa: ſȝ ad corruptionē eoꝝ in qb^9 sunt vel vt dicit saluāt ꝑ successiones īdiuiduorū nō obstāte ꝙ videātur aliq̄. hieme deficere. Nā semꝑ alicubi ē tēperies vbi gñantur ea que alibi corrūpunt. Hoc.n.ē visile qꝛ vniuersitas nō est cōpleta sine oīb^9 suis speciebus. hec ex illo. ¶ 2°. qꝛ sequeretur ꝙ qs idē sciret opinaret ꝛ crederet ꝛ ignoraret ignorātia ꝑue dispositiōis que ē error qꝛ scit qs deū eternū: opinatur īmediatum motorē celi: credit trinū ꝛ vigore finitum. Si g° res q̄ ē de^9 ē obiectū scie eadeȝ rōne erit ꝛ fidei ꝛ opiniōis ꝛ ignorātie. So. eadē res est obiectū oīuȝ hoꝝ vltimatū: ſȝ n̄ ꝓximū sine ē subiectum ꝯclusiōis ꝛ nō ꝯ°. Nec tñ seqt ꝙ idē sit scitū ꝛ creditū ꝛc̄. qꝛ oīs talis hītus habet duo ob̄a. s. ꝯplexum ꝛ incōplexū: ꝛ cōplexo assentimus non in cōplexo qd̄ ē subiectū. ¶ 3°. si res ex̄ ē obm̄ scie est obiectū a sensus sciētifici: cū ei assētiam^9 ꝙ scim^9 ꝛ eadē rōe asensus fidei. Ergo aliqs licite eq̄ crederet dia° sicut dō. qꝛ eq̄ firmiter credit diabolū finite po^e sicut deū oīpotētē. ymo idē sil' eidē assentiret ꝛ dissentiret vt ꝙ de^9 ē etern^9 ꝛ n̄ est n̄ eternus. So. Res ex̄ obȝ ē asensus n̄ vt a se sus ſȝ vt cognitō ē. Nō.n. asentim^9 rei: ſȝ ꝓpōi de re formata: rē tñ cogōscimus. Negat g° prima ꝯña. qꝛ lȝ res extra idest diabol^9 sit obm̄ asensus n̄ tñ ei asentimus vt est ex̄ aīaȝ. ſȝ vt ē in inte^{ll} per modū ꝯpositōnis. Uñ credere deū deo ꝛ in deū. est vn^9 actus ſm relatōeȝ diuersaȝ ad obiectū vt ē in re ꝛ in intellectu per modū cōplexi ꝛ vt ī ipȝ est motus. Scire aūt dicit hītudinē ad obiectū vt est in intellectu ꝛ vt ē ex̄. iō scimus ꝛ ꝯ^{eȝ} ꝛ subiectū seu rem: non tñ asentimus rei. ſȝ ꝯclusiōi. Negat ēt 2^a. qꝛ lȝ asensus ꝛ discēsus habeant ꝓ obiecto rē ex̄ tñ hītudinē includunt terminatā ad rē vt ē in intellectu per modū complexi. ¶ 4° Idē ē immediatū obiectuȝ sciēdi ꝛ asentiēdi. g° sola ꝓpositio scit sic sola credit. Sol. negat ꝯña qꝛ lȝ sit idē obiectū illoꝝ tñ vnā relōnē includit. vnū eoꝝ quā aliud n̄ includit. ¶ 5°. Si res ex̄ obiectū est asensus sola ei^9 apprehēsio sufficeret ad causandū asensum ꝙ falsuȝ est. cū sit necesse formare ꝓpositioneȝ. So. negat seq̄lla de obiecto vltiato asensus. ¶ 6°. Quod significat ꝑ ꝯclusionē aliqñ ē oīno nihil. vt cū ꝓbat ꝙ infinitū non est. g° illud nō ē obiectum scie vel asensus. So. Omne de q̄ aliqd enūciat ē aliqd vl' ī nā l' in rōe ēt si de se sit nega° vl' priuatio. ¶ 7°. Obȝ scie acq̄site ꝑ vl'eȝ demōstratōeȝ puta qua demōstratur ꝙ triāgulus oīs hȝ tres. nō est res ex̄. g° neqȝ obiectū cuiuscūqȝ alteri^9. Aūs pȝ. qꝛ nō ē res vl'is cūȝ illa nō sit neq̄ȝ singl'aris. qꝛ ea rōne q̄ eēt obiectū vn^9 triāgulus eēt ꝛ al^9. g° talis demōstrator cognosceret oēs singulares triāgulos. So. obiectū ei^9 est res vl'is ꝛ res vl'is ē ex̄: ſȝ ex̄ nō est vl'is: ſȝ intra intellectū. 1.q. 85. ar. 2. ad 2^m. Et. 2. ꝯ ca°. 75. ꝛ. 2°. de aīa ca° sensitiui aūt. ¶ 8°. Res ex̄ nō est demō/

strabilis g°.neqꝫ scibil'.So.negat ꝯña.qꝛ lꝫ sicut obiectum px^m sciat solū demōstra bile idest ꝯ°:secus.sicut obiectū vltimum.
¶ Arguit vlteri⁹ idez ꝙ enūciabile nō sit obiectū.p°sic.Si ꝯ°.ē obiectū:qlꝫ actu sci ens scia acqsita ꝑ demōstratiōez actu ap/ ꝓhēderet suā ꝯclusionē.qđ ē ꝯ experien^{ez} ꝛ falsū.Nō.n.sp flectit̄ itellect⁹.ad ꝯclusio/ nē.Sꝫ tēdit ī ei⁹ signi^{tuz}.So.Cōce°ꝯñs ꝛ dico ꝙ sic intelligēs simplicē qditatē for/ mat ꝟbū simp^x ī qđ sil' vno actu fert̄ ꝛ ī q/ ditatez:ita ītelligēs aliqd cōplexe format ꝟbuz ꝯplexū.siue ꝯclusiōez mētalez inquā sil' ꝛ ī significatuz ei⁹ fert̄ vnico actu nisi in ꝟbū ferat̄ vt res ē ꝛ nō solū vt est ymago.
¶ Cōti^r arg^m.qꝛ si demōstrans sciens ap prehen^r ꝯ^{oez} aut apphēdit ꝯ^{oez} suā apphē siōe simplici aut iudicatiua:aliqd.s.de ipa cognoscēdo.p^{m̄}mū nō.p° qꝛ talis apphen sio nō est sciētifica.qꝛ ꝑ eā sciret̄ aliqd ines se vel nō iesse rei.2°qꝛ tal' apphen° pōt fie ri sine ꝑmissis ite^{ll} formāte talē ꝯclusiōez. g° nō ē sciētifica.3°.qꝛ sic possūt apphendi q̄ non sciunt̄ vt prin° ꝛ false ꝓpositiones. Nec 2^m.hoc.n.eēt ꝟꝫ apphēsionez.qua ꝯ° apphēdit̄ eē rei ꝯformis siue eē ꝟa.cū nul la alia sit ad ꝓpo^m.Sic aūt nō apphendit demōstrās.qꝛ lꝫ sciat ꝯ^{°ez} nō tñ scit eaz eē verā cū scit aliđ.So.Una cogitiōe demō strator apphē^r enūciabile qđ format ꝛ ei⁹ signi^{tuz}.q̄ cognitō est simp^x ꝛ adhesiua seu assensus respe^{ll} ꝯplexi vt ē ymago rei ꝛ est iudiciū affirmās aliqd vl' negās đ re nō * de enūciabili.Ad p^m aūt ꝯ dico ꝙ ꝑ sciaz scim⁹aliqd iesse l'n̄ iesse rei:lꝫ nō ꝯclusiōi. Ad 2^m ꝟo ꝙ demōstratio causat simplicē apphēsionē enūciabilis vt ē signū nō vt ē res. Uñ idem actus re^{ll} enūciabilis ē assen sus:re^{ll}ꝟo rei iudiciū.Ad 3^m aūt ꝙ ꝓcedit de apphen^{oe} enūciabilis vt ē res nō vt est sig^m rei demonstrate.¶2°.ꝓn^r.Suppono inquit p°ꝙ sic eē vel non eē nō ē ꝓpōez sic eē vel nō eē verā.vnum.n.ē cā alterius 2°ꝙ sic eē:nō ē ꝓpō enūciās sic eē.qꝛ neu/ trū eoꝝ q̄ sub affirmatōe ꝛ negatōe sumū/ tur ē orō,vt pꝫ in ꝓdica^{tis} ca°.de oppoitꝭ. 3°ꝙ ꝓpō aliq̄ nō est ipaz eē verā.qꝛ appre hēdēs vnū apphēderet aliud ꝛ sp eēt vera aut sp salsa.Tūc sic.ꝑ demōstratōez q̄ de/ mōstrat̄ ꝙ triangulus hꝫ tres scitur ꝓcise ꝙ triāgulus hꝫ tres.Igit̄ obiectū talis sci entie n̄ est ipa ꝯ°.Añs pꝫ.qꝛ si aliud scire tur eēt hoc qđ ē ꝯ^{oez} eē verā.ꝙ ē falsuz.qꝛ per alium discursuz sciret̄.Sicut.n.sic esse ꝛ ꝯ^{oez} sic eē verā sunt aliud ꝛ aliđ.ita act⁹ qb⁹ista sciūtur sꝫ alij.So.*Admitto su/ positōes:nec tñ sequitur ꝙ sic eē sic ꝓpō si/ gnificat sit aliqd a ꝑte rei sigificabile ꝯple xe distinctū realiter a qualꝫ re incomplexa vel ab oib⁹ reb⁹ īcōplexe significantib⁹:sꝫ dico ꝙ sic eēt vt ꝓpō vocal' vl' scripta sig^{at} ī mēte:est cōpō vel diuisio q̄ ē in 2° opatō ne inte^{ll°}.Sꝫ sic eē vt significat enūciabile formatū ab inte^{ll}:ē aliqđ eē vel n̄ eē rei si/ gnificate ꝑ sꝫm enūciabilis.2.quol.q.2.ar. 2.ꝛ.i.q.14.Uñ hoc enunciabile sor.currit significat sortē esse sub forma cursus.ꝛ sor tes sigificat eē sꝫale n̄ specificando illud.ꝛ sortes ē hō.eē sōle sꝫale specificatum.per ꝓn^meēndi qđ est aīa rōnalis.Totale tñ si/ gnificatū hui⁹ sortes est alb⁹.n̄ ēst aliquid vnū:sꝫ sūt oīa significata priū.s.sortes al/ bedo.eē sortis sꝫ albedine.ꝛ tpꝰ presens.
Ad arg^m negat̄ añs.quia ibi sunt duo ob iecta scita.s.proximū ꝛ vltimatū.Ad pba. negatur ꝯña.qꝛ scitur qdē ꝯclusio;sed hoc nō est idē ꝙ ꝯclusionē scire eē verā.cū vnū ꝑ actū rectū aliud ꝟo ꝑ reflexuꝫ fiat.vnde ꝯcedo ꝙ nō ē idez actus quo scitur sic eē ꝛ ꝯclusionē sic eē veraz.¶3°ꝯclusio demon/ strata nō ē obiectū scie qua scit̄ sic eē vt il/ la sig^{at}:neqꝫ q̄ scit̄ eē vera:vt pꝫ ex 2^a ꝛ 3ª suppositione.g° nullius.So.Est obiectuz eius qua scit̄ sic eē vt significat:ꝛ lꝫ ꝯclusio ꝛ tale sic esse non sint idem.sunt tñ duo ob iecta eiusdem proximum ꝛ remotum.
¶ Cōtra.5.ꝛ.6.arguit̄ aureo.p^a.q.ꝓlogi ꝙ ens diui^m reue^{le} n̄ sit sꝫ vt ꝯclusiones supponūt.p°sic.Nulla scia nobilissima hꝫ ꝑ formali obiecto re^m ratiōis qualis ē re/ uelabile qđ supra veritates theologicas. addit solū re^m ad deū.So.Iste nō itelle/

xit Sctũm tho. q̄ sensit φ formal' rō quo in pposito est lumē diuine reuelatiōis sed rō q̄d obiecti vt res est de⁹ sub qua subijci tur in ɔclusiōib⁹ τ ɔsideratᷣ in sciā sʒ rō obi vt obiectū est reuele que rō cōpetit ei i or dine ad itellectū vl' sciaʒ aut modū sciēdi. Sicut rō obi physice vt res ē ens mole vt obiectū do ē cognoscibile p motū vl' mãʒ vñ reuelabile diuidit h⁹ gen⁹ q̄d ē scibile τ denoiat obiectū theologicū a mō sciēdi vl' medio. Ad argtuʒ dico φ nō incōueñit rem rōnis eē rōnē formalē obi nobilissime scie vt obm est sʒ solū vt res ē. ¶ 2°. Multa fue rūt reuelata sactis τ alijs que nō ɔtinent in hac sciā: g° obm excedēt sciam. So. Nos loquimur de reuelatione facta hijs q̄ libros canoicos scripserūt.i. aplis τ pphetis. ¶ 3°. De⁹ ē formale sbm p te. Nō g° ē ens reue labile aut vna sciā hēbit duo sbiecta. So. Nō icōuenit vnā sciaʒ hr̄e duas formales rōnes subiecti diuersimode.i. vt ē res τ vt est obiectū. ¶ 4°. Ueritates theoce nō i sūt deo sub rōne reuelabil'. Nō.n.ē trin⁹ incõ, tū reuelabil' g° sub hac rōne nō ē subiectū. So. negatᷣ ɔña loquēdo de rōne subiecti vt obiectum est.

¶ Sʒ ɔ̄ p̄dicta p̄cipue φ de⁹ nō sit theoe subiectū sub rōne reuelabil' able arguit gre go. ¶ p°. Q2 de⁹ eēt cōprehēsibilis p nr̄aʒ theom q2 bīt⁹ hñs aliq̄d p obiecto able sb aliqua rōne hʒ ɔsiderare oīa que illi p ta lē rōnē ɔueniūt. Nō.n.ē maior r ō de vno q̄ʒ de alio. Itē si hʒ ɔsiderarᷣ hec ñ illa illō nō erit subiectū sub tali rōne able sed ɔcte ad hec vl' illa. So. negatᷣ sequella τ pbatio Nā bīt⁹ nō hʒ ɔsiderare oīa que subiecto ɔueniūt ꝑʒ formalē rōnē q̄d sʒ quo.i. medi um. Uñ physic⁹ de corpe moli nō demon, strat oīa demōstrabilia sʒ solū demōia p pn̄ physice vt pʒ ṽi.q.14.ar.8.16m. vñ ad pas pbatiōis pbationē pʒ φ maior ē rō de vno q̄ʒ de alio. Ad 2am dico* φ absolutū dicit dupl' vno° vt abtuʒ oppor respectio alio° vt oppoi ɔcto. Theoa g° hʒ deū pro obo able pmo° τ etiā scdo mō nō q̄der ex p te sciētis q2 modus ei⁹ cōsiderãdi deū non se extēdit ad oīa ɔsiderabilia de eō sʒ ex p te obiecti q2 nō ɔsideratᷣ sub aliqua rōne ɔ hēte. Cōsiderat g° theolog⁹ hec τ nō illa τ tñ hʒ deū p obo able ex pte obiecti τ ñ ɔ, cte ex pte sciētis. ¶ 2°. De⁹ nō ē obm theoe beatoꝝ sub rōne deitatis q2 cōprehēderet illū: g° neqʒ nr̄e q2 nr̄a ñ excedit illã. So. pʒ p idē. De⁹ enī oī itellectui creato obijci tur cōtracte ex pte sciētis q2.s. nō obijcitur ꝑm oēm modū τ rōnē sub q̄b⁹ est cōsidera bilis nec ꝑm oēm veritatē de ipso scibilē. Obijcitᷣ tñ absolute ex parte obiecti.

Irca p̄mã distictiōeʒ p̄mi sētētiaꝝ queritᷣ. Utꝝ frui, tio sit act⁹ volūtatꝭ. ¶ P° ɔ°. Uolūtas respectu finis hʒ tres act⁹ realit' differē tes.s. volūtatē intētionē τ fruitionē. 12. q. 8. in pn°. ¶ 2a. Uelle nō di citᷣ propriе nisi respectu finis. 12. q. 8. ar. 2°. ¶ 3a. Fruitio est amor vel delectatio quã aliq̄s hʒ de vltimo expectato q̄d est finis 12. q. xi. ar. i. Est tñ poti⁹ dicēda delectatio q̄ʒ amor vt elicitᷣ ibi ar. 3. τ. q. 4. ar. 3. ex ɔa dicēdū est φ nō est amor q̄ realiter a de, lectatione distinguitᷣ. 12. q. 26. ar. 2. ¶ 4a. Intētio est act⁹ volūtatis realit' differens a fruitiōe τ volitiōe pprie dicta p̄ma ps est. 12. q. 12. ar. p° 2a vero ibidē ad 4m. Itē ṽi. q. 22. ar. 13. Notãdū est aūt φ de fine ab solute est volūtas sʒ de eodē vt in quo q̄e scit q̄s est fruitio vt vero est termin⁹ alicu, ius in eum ordinati sic de eo est intentio. ¶ 5a. Fruitio btīfica nō solū trãsit obie, ctiue sup deū ymo super visiōe qua videtᷣ deus τ eadē fruitiōe fruimur vtroqʒ. 12. q. xi. ar. 3. τ p°. d. i. q. 2. ar. i. ad 2m. ¶ 6a. Nec fruitio nec aliquis act⁹ voluntatis est eēn, tialiter beatitudo. 12. q. 3. ar. 3. 4. d. 49. q. i. ar. i. 3. cōtra ca. 24.

¶ Cōtra pas ɔclusionē arguit aureolus φ fruitio sit potius amor q̄ʒ delectatio. ¶ p° sic. Fruitio ꝑm tho. est nobilissim⁹ act⁹ vo luntatis: ergo non est delectatio q̄ ignobi lior est amore a quo causatᷣ. So. negatur ɔña τ pbatio ymo delectatio est nobilior

amore q2 est finis z pfectio ei9. lz ep°sit in via gnātiōis. Sic.n.amor ē pm oīuz passionū iō ē pncipa'issima: sz dlectatio ē dignissima passiom. ¶2°. Amor z delecta° realr distinguunt sic effeus z cā: g° tho. dic opposita asserēs q se hnt vt visio z ɔphēsio: que sūt vn9 act9. So. Quātū ad distigui. Non se hnt hec vt visio z ɔphēsio que sūt vnus act9: lz 2m addat p°relōnez ad finē hitū: sz silr se hnt quo ad sequellā z psuppositiōez q2 sic ɔphēsio. visionē seqt z psuppoīt: ita z delecta° amorē. ¶3°. Delecta° btīfica ē q/es in visiōe qua de9 hr p tho. Fruitio aūt nō ē qes in tali visiōe: q2 ipsa eēt obm eius q ē falsū. So. nō ē mēs scti tho. q ad btiez regrat sola delecta° de uisiōe dei. Nā 2a 2e q.28.ar.i.z.2.z.3. oñdit q i pria erit dupr gaudiū de bono diuio.s.abse z vt ē hitū. z pm est qes desiderij. 2m vo qes motus. Ad argm negat minor. q2 fruitio ē qetatio z in deo z in eius visione.

¶ Arguit ad idē grego. sic. Nullū desiderij ē delecta°. Aliqd dsideriū ē fruitio. g° aliqua fruitio nō est delecta°. pbat minor. q2 aliqd dsideriū puta felicitatz ē amor alicui9 ppt se. Sol. negat minor. Ad pba. dr. q dsideriū felicitatz nō ē amor eēnr sz calr amor.n.est cā desiderij. z dato q eēst eēnr amor: nō seqtur q sit fruitio. q2 ipsa nō est amor alicui9 ppt se: nisi forte causaliter.

¶ Aureo. aut arguit q amor ē realr desideriū vel delecta°. ¶p° sic. In apetitu nālis finis nō sūt nisi duo act9 positiui.s.moueri z gescē: z duo puatiui.s.fugē z ingetari: vt pz in gui.g° z silr ē i apetiu aīali. Dices q i graui añ moueri pcedit pōdus cui opz aliqd silē ponē in aīali apetiu. pcedēs desideriū siue moueri. z h° vocam9 amorez.

¶ Cōtra q2 ille amor pueniēs desideriū ē delecta°. in obo apphēso. Nā idē ē dicere amo talē finē: z talis finis cōplacet mihi: z delector in eo. So. missio data ē.s.tho.22. q.26.ar.2.z.4.23.ar.4. Ad iprobatiōem dico q tal'amor ē ɔplacena.22.q.26.ar.2. nō tn ē delecta°. q2 nō ē de re pñte. Uñ nō ē idē dicē amo: ɔplaceo: dlector. Nā ɔplacēs nō delectat nisi inqztū aliquo°bonū est pñs p cognitiōez: aut realr. ¶2°. Amō cōcupie ē desideriū vl'delecta°. sigdē bom sit absēs ē desideriū si pñs cognioe tm ē delecta°puenies desideriū. si pñs re ē delecta° sequēs. Et silr amor amicitie. q2 eadez rō ē de bono q amico z q nob volum9: g° oīs amor ē desideriū vl'delecta°. So. Negat añs. Nō.n.amor ɔcupe est desideriū vl'delecta°: sz est cā hoz. Silr amor amicitie cū sit act9 nō ē amicitia q ē hit9.12.q.26.ar.4. Sciēdū ē aūt q diuisio aōris in duos pdictos.s.amicie z ɔcupe nō ē diuisio qsi p duos act9. cū vn9 act9 sit amor aīcitie reu eius cui volum9 z ɔcupe reu ei9 q volum9. sz est diuisio vni9 act9 p duos. reus ad duo oba: qz vnū ē bom volitū aliō id cui volumus. Sz ɔ. Nā oē q ɔcupiscit amat amore cōcupe z ep°. g° ɔcupa ē amor ɔcupe. So. negat añs qztū ad li. ep°: Nā cōcupa est soluz de abte: talis aūt amor abstrahit a pñte z abte iō hnt duo oba: Sumit āt ɔcupia duplr.s. ppe vt ē desideriū: z large vt ē mot9 in bonū alr'i pñtiz ɔpoīto z ab ista denoiatur amor ɔcupe. nō a pa. ¶3° si amor est 39 act9 ab illis distinct9. h° ē ppt vniri z transformari in amatū z gescē z ɔdonare. Ista enī vident eē aōris ppa. Et tn ista cōpetūt delectatiōi z ɔplacētie: vt pz ex t'mis. So. negat minor. Unio.n.nō ɔt delectatiōi nisi alr qz amori q vnit fōlr: cū sit vnio z effectiue. delecta° vo effect9 ē real'vniōis z idē dico de alijs. Multa tn falsa iste iplicat. naz gescē i amato nō ē amar sz delectari z trāsformatio nō atribuit delectatiōi sz amori. Maleēt enumerat effeus aōris qs vide.12. q.28. ¶4° q2 hec ē snia aug.14. de ci. dei. vbi aōrē diuidit i dsideriū z delectationē. Amor igt inhians hre q amat cupiditas est. hñs vo illō eoqz fruēs letitia ē. z silr diuidit ibi odiū i fugā z tristitiā. So. illa diuisio ē p cāz n p eēnas: vñ ītēdit aug. vt pz 12.q.26.ar.i.q amor sit oīuz affectiōuz cā.

¶ Arguūt āt alij q amor. z delecta° sint realr vn9 act9. ¶p° sic. Nā sūt act9 eiusdē poe z reu eiusdē obi.i. dei pñtis. g° sūt vn9 act9.

Sol. Oba dicunt eadē vel diuersa dupli. vno° b3 nām suā: eo° quo ignis ab aqua distiguit. Alio° b3 diuersitatē i vtute agēdi. Est aūt alia rō vtutꝫ motiē ipi⁹ finis seu boni vt ē ꝯformis apetitui siue sit pñs siue absēs: ꝛ vt absēs ꝛ vt pñs. ꝛ sic istis diuersis modis apphēsus cāt hos diuersos act⁹ q̄ st̄ amor ꝺsideriū delecta°. Si g° loq̄mur de distin°ᵉ. ꝑmo°. negat ꝯña. si 2°: añs. Bonū.n. diuersimōe apphēsū ꝛ si sit vnū agēs b3 nāꝫ ꝛ spēꝫ suā: ē tn̄ mltip^x i rōe obi. ¶ 2° idē inq̄ꝫtū idē sp̄ fac̄ idē g° bo^m pñs sp̄ cāt delecta°ᵉʳ. g° delecta° ē amor. So. pꝫ ex dictis. ¶ 3°. Oppoita hoꝝ. s. odiū ꝛ tristitia sūt idē. g° ꝛ ista. So. negat añs. qꝛ odiuꝫ ē de malo absēte ꝛ pñte: tristia vo ꝺ pñte solū. ¶ 4° qꝛ ista duo hñt eūdē effe^m cū vtrāqꝫ itēdat ꝛ pficiat actū. g° sūt idē. Sol. negat añs. qꝛ delecta°. pficit opationē p modūꝫ finis amor āt elicit: ꝫ ñ pfic̄ nisi p ꝺlectari onē aut p modū pncipij actiui. ¶ 5° qꝛ dilectio vr̄ eē via seu tēden^a a po^a in obꝫ: delecta° vo eꝯ° cū sit īpressio ab obo. g° sola rōne differt. So. negat añs. Nō.n. ista differūt sic̄ eadē via diuersimōe accepta ꝛ finita ꝫ sic̄ ḡuitas ꝛ qes deorsū. ¶ 6°. Delecta° dicit q̄etē i obo: dilectio vo vnionē ad illud. Sꝫ po^a vniōe q̄escit ꝛ q̄ete vnit. g° sūt idē. So. alr̄ vnit aōr ꝛ alr̄ ꝺlecta°. vt. s̄. dcm̄ ē.

¶ Arguit ad idē gre. ¶ p° sic. Nā oīs act⁹ volūtatis ē dilectio vl odiū qꝛ ē velle aut nolle. Delecta° āt nō ē odiū g° ꝛc̄. So. Nec oīs act⁹ volūtatꝫ ē dilectio vl odiū: nec velle vl nolle. cū ista sint re^{ll}fuis tm̄: nec oē velle ē dilectio ꝫ solū illō q̄ volum⁹ bo^m ab^{te} nō vt pñs tm̄ vl abs̄ēs. ¶ 2°. Oīs ꝯplacētia ē dilectio. Oīs vo ꝺlecta° ē ꝯplacētia: ergo ꝛc̄. a°ʳ pꝫ. qꝛ ab aug. xi. de t. ca° .5. sic diffi^r ꝯplacē^a. Placitū iḡt ē q̄eta volūtas. i. act⁹ volūtatꝫ q̄escētꝫ. Ergo ē tā dilectio q̄ꝫ delecta°. Nā hijs sol' q̄escit volūtas q̄ꝫuis nō q̄escat oī amore b°ʳ. pꝫ ꝯuertēdo diffi°ᵉˢ complacētie simp^l. So. negat b°ʳ. Ad pba. dico. ꝙ ꝯplacētia ē q̄es volūtatꝫ. cāl^r inq̄ꝫtūꝫ id ꝙ amat pñs q̄etat nō aūt eēn^r. ¶ 3° dederuī ē amor no. hītī b3 aug. 9. de t. ca. vlt. dicētē apetitū cognoscēdi eē de genē amoris. g° delecta° ē amor hītī. So. negat añs. nec seq̄t si ille apetit⁹ ē de genē aōris ꝙ sit amor: nisi cāl^r. ¶ 4°. qꝛ b3 aug. de doctria. xp̄iana. frui ē amor īherē. g° fruitio ē amō Ergo delecta° ē amor. So. Nō dic̄ aug. ꝙ frui sit amare: ꝫ amore īherere. p qō dat ītelligē ꝙ fruitio est quies. vel inhesio ꝯñs amorē. Negat ergo ꝯña p^a.

¶ Cōtra 4as arguit aureo. ꝙ ītētio nō sit act⁹ volūtatꝫ. ¶ p° sic. Nlla circōstātia alicui⁹ volūtatꝫ ē act⁹ volūtatꝫ: ītētio āt ē circōstātia. Nā hītu° quā īportat li. cui⁹ grā: cū dicim⁹ electionē eē grā hui⁹: ē tm̄ circōstātia ꝛ relō act⁹ i finē. ītētio aūt ꝛ grā cui⁹ sūt idē. Dicimur.n. aliq̄d eligē grā hui⁹: ꝛ ītētōe hui⁹. So. negat maior qꝛ circōstātia nō ē sola relō: ꝫ pōt eē act⁹ ꝛ sba ꝛ tp̄s ꝛ locus. dūmō sit ex sbaꝫ act⁹ ꝛ illā aliq̄l^r attingat vt agēs ꝛ hui⁹. 12. q. 7. Negat etiā b°ʳ qꝛ ītētio nō ē finis: nisi sumat equoce p fine ītēto: q̄ tūc ē circōstātia quū nō dat spēꝫ actui. 12. q. 5. ar. 3. 3^m. Et li. gr̄a cui⁹ nō dic solā hītudinē: ꝫ dic̄ amorē cū ordine q̄ōdā. ꝛ sic ē ītētio. ¶ 2°. Jntētio nō ē ali⁹ act⁹ ab electiōe: qꝛ fert volūtas b3 tho. eodē actu in finē et i ea q̄ sūt ad finē. Neqꝫ idē cū eo: qꝛ eēt soluꝫ p̄cōsiliati et nō de fine: vt pꝫ. 3. ethico. Ergo. nll'o° ē act⁹ volūtatꝫ. So. Est reali^r ali⁹ et d. eo ꝙ p electiōeꝫ volūtas fert̄ i finē et i ea q̄ st̄ ad finē: īcipiēdo ab hijs q̄ sunt ad finē. ꝛ sil^r p intētionē: ꝫ incipiēdo a fine: vt pꝫ. 12. q. 12. ar. 4.

¶ Cōtra id ꝙ in rñsiōib⁹ est suppositū. s. ꝙ volūtas eodē actu ferat in duo p̄dicta: arguit grego. ¶ p° sic. Uelit aliq̄s actualit̄ a. ppt̄. b. tūc sic. Uolitio. b. ē cā volitionis a. g° nō est vna volitio. Añs pꝫ: qꝛ idē est a. eē volitū ppt̄. b. ꝙ. a. eē volitū qꝛ ē volitū. b. ꝙ in nob nihil ē aliō q̄ꝫ volitiōeꝫ. b. eē cām volitiōis. a. So. negat añs ꝛ pba° ad sensuꝫ arguētis. Nō.n. ē idē. a. eē volitū ppt̄. b. ꝛ. a. eē volitū: qꝛ ē volitū. b. q̄si volitio. b. sit cā volitiōis. a. Sꝫ sūt idē ad hūc sensūꝫ: ꝙ. b. est cā volitiōis. a. nō aūt volitio volitiōis. Sic̄ color ē cā ꝙ sba videat:

nō aūt visio coloris ē cā visiōis substātie: cū sit vna z eadē visio z volitio. Tñ volitio finis able z bm se est cā alteri⁹ volitionis qua atingit finis z id ꝙ est ad finē sil'. Cōfirmat argtus qz iō ꝯo dr nota ppt pna: qz notia principij est cā notitie ꝯois: aliogn nō eēt magis nota ppt pnm q̄z eꝯo. gº. a. est volitū pp. b. qz volitio ē cā volitiōis. So. negat añs. ymo illd iō est qz pnm est rō cognoscēdi ꝯclusionē. Dato tñ ꝙ notia pncipij able sit cā notitie ꝯclusiōis: cū hº stat ꝙ vtrūqz eodē actu cognoscat. ¶ 2º qz qcunqz apeteret actualr. a. apeteret etiaz. b. z. c. z. d. z oēs alios fines subordinatos: ꝙ est ꝯ expientiā. z pz ꝯña qz illud ē volitū cuius volitio ē in volūtate. So. cōcedo ꝯñaz z ꝯñs. Ad iprobationē dico ꝙ tā. a. q̄z. b. pōt eē volitū dupl'r. vnoº vt res quedaz: z sic volitio est cā volitiōis. z vnū possum⁹ velle: nihil cogitādo d alio. Aliomō pōt eē volitū. a. inq̄ztū ē ad huc finē q ē. b. vtr: z istoº ipole est velle. a. z nō velle. b. sicut velle medicinā vt cām sanitatis: z nō velle sanitatē. ¶ 3º. Aliqs actualr volēs. b. z a. ppt. b. pōt desinē velle. b. stāte volitiōe a. Ergo nō est vna vtriusqz volitio. Añs pz ad expientiā. Nā orās ppt deū actualr amatū desinit de illo cogitare: z tñ orōez ꝓseqtur. Cona vo qz tūc volitio. b. desinit eē: aliogn adhuc esset volitū. So. In casu qñ qs desinit velle. b. tūc vult. a. p aliā volitionē distinctā ab ea qua sil' volebat. a. z b. z p istā nouā vult. a. vt est res. Negat ergo añs. ¶ 4º. Si aliqs act⁹ volūtatis circa. a. ē etiā circa. b. eadē rōne z ois q est de a. est de. b. Ergo vn⁹ act⁹ erit volitio z nolitio: nā siqs oderit furari ppt deū: istd nolle nō est nolle deū: qz eēt pctm: gº ē velle deū z nolle furtū. Hoc aūt est falsū qz pari rōne idē act⁹ posset eē gaudiū de vno: z tristitia d alio ymo idē act⁹ eēt volitio huius z illi⁹: z sic de alijs gº vnico actu volum⁹ possibilr oia. So. Cōcedo ꝙ rell diuersoꝝ quoꝝ vnū ē rō ꝙ alid atigat: idē act⁹ est volitio z nolitio: nō tñ seqt ꝙ possit eē gaudiū z tristitia: qz nō est pole vnū actuz hre hitudies quas ista duo dicūt. Neqz seqt ꝙ vn⁹ act⁹ sit volitio oiuz: qz nō oia sūt talia ꝙ vnū sit oiuz alioꝝ rō. ¶ 5º. Nā augu. xi. de tri. expsse dic ꝙ q vult stare in fenestra vt videat trāseuntes: alio actu vult stationē: z alio trāseūtiū visuz: ad quē ordinat stationē. So. Aug. loqt de volitione ei⁹ qd est ad finē nō vt sic: sz vt res ē. 12. q. 37. ar. pº.

Cōtra. 5. aureo. ¶ pº sic. Cuilibz q̄ fruimur inherem⁹ amore ppt se: qz frui ē sic iherere. vt pz pº de doctri xpi. Ergo nihil q̄ fruimur est act⁹: qz nlli actui iherem⁹ ppt se: sz inq̄ztū ē ꝑfectio hñtis. So. obm delectatiōis nō ē bonū delectabile able: sz ut hītū a se vel amico. Vñ totale obm est bonū z hitio ei⁹ lz bonū sit pnle in tali obo. Ad argm dico: ꝙ ꝓcedit ꝯ durādū dicētē visionē eē pmariū z pnle obm fruitiōis i via et in pria: nō ꝯ. s. tho. dicētē ꝙ duplex est finis rei hñtis finē ex. s. exterior. z iterior q est opatio ad exteriorē ordinata vt visio. z dico ꝙ finis iterior neqz est diligendus neqz eo fruēdū ē ppt se vt pnll obo z vltio fine simplr: sz solū vt hitione vltimi finis simplr: ita ꝙ fruitio cadit sup vtrūqz finē: sz in vnū tamq̄z in pnle obm: in aliū tamq̄z in ꝯditionē ei⁹ ex pte poe ferimur; sine qua cōditiōe obm in se delectale nō est summe qetatiuū potētie. Añs ergo est veꝝ de eo quo fruimur vt pnll obo. ¶ 2º eo frueris in quo spē ponis bm aug. vbi. s. gº solo deo. So. pz p idē. ¶ 3º fruitio ē nobilissim⁹ act⁹ volūtatz. Ergo ñ ē gaudiū de visiōe dei: qz alid gaudiū ē isto nobiliu⁹. s. q̄ gaudem⁹ de bono diuiº i se: hº. n. ē nobili⁹ et itēsius qz pl⁹ btūs d diuio q̄z d suo bono gaudet. et hōesti⁹: qz magis bz leges btutis et amicitie. So.* Delectaº bñ de bono diuio vt i se est melior ē ea q̄ ē de eodē vt hitū i genē laudabiliū: et sic itellige. s. tho. 22. q. 28. ar. i. ad 3m et i corpe. eꝯº at ē i genē honorabiliū et pmij et btitudis: pº qz hc imele ꝑficit eēnles btiem. i. viōnē: nō at illa. 2º qz ē qes ꝑfecta oīum desiderioꝝ nō alia. cū hēat in via. 3º qz de sui rōne secū nō patit neqz mi-

feriam neqꝫ viam.
¶ Cōtra id ꝙ dr̄ ī ꝓbatiōe.5.ꝯ°ʳ ꝙ eodē actu q̄s fruit̄ deo ⁊ ipsa fruitiōe erḡ seq̄t ꝙ aliq̄ volitio sit volitio sui directe arguit grego.p° sic. Directa noti° directe voliti est cā volitiōis q̄ ipsū ē volitū igit̄ si aliq̄ volitio cāta sit volitio sui directa.ei⁹ directa notitia erit ei⁹ cā. Ergo aliq̄ notitia est cā sui obi ꝯ aug.14.de tri.dicētē. Cognoscibi lis cognitionē gignit nō cognitiōe gignī tur. Et ꝯ° ista volitio erit cā notitie aq̄ cā tur.qꝛ idē dic.9.de tri.oīs res cognita generat ī nob̄ notitiā sui. Aliqd g° erit imediata cā efficiēs sue cāe efficiētis. So.⁹ l3 nulla volitio sit distīcte volitio sui p̄cise: aliq̄ tn̄ est sui ⁊ alicui⁹ alteri⁹ obi p̄nʳ: non aūt alicui⁹ alteri⁹ volitiōis. Ad argᵐ dico ꝙ ī ꝓposito volitio cātur a notitia sui distincta.⁊ dico ꝙ aliq̄ notitia fac̄ sui obm: vt p3 in artificialib⁹. vbi noti° ē cā re3 nō ꝯ°. Et si dicat̄ ꝙ arguēs loq̄t̄ de noti° intuitiua: dico ꝙ si notīa ītuitiua dicat̄ noti tia rei in se nō sp̄ cātur a re. Hāc.n.ī via nō hēm⁹ de visiōe aut volitiōe vl' aliq̄ īsensibi li.in p̄ria vo nō erit a re s3 ī vbo: aut p spe ties ifluxas. Dico ēt ꝙ ad volēdū volitionē nō o3 eā ītuitiē cognoscē: neqꝫ distīctā i.solā ap̄hēdē. ¶ 2°. Si volitio est volitio sui: eadē rōe nolitio erit nolitio sui: ꝙ ē falsū.qꝛ oīs nolitio erit nolitio sui ⁊ ꝯn̄ʳ gē gd voltūtas.nollet.nollet ī vite. Itē qꝛ cu3 aliqn̄ velim⁹ nolle nr̄m: illō nolle erit volitū ⁊ nolitū. So.ꝯcedo ꝯn̄s eo° q̄ ⁊ an̄s: vt.s.sit aliq̄ nolitio sui nō solū neqꝫ p̄nʳ. Et sic tūc solū volitio ē volitio sui qn̄ h3 aliqō p̄nˡᵉ obm ꝙ ē rō volēdi se ⁊ alia ī illud ordīata vt ē de⁹: ita ⁊ nolitio ē sui nolitio solū qn̄ ē alicui⁹ ꝙ ē rō nolēdi se ⁊ alia in illud ordīata: vt miseria. Nō g° oīs nolitio erit nolitio sui.cū nō sit eadē rō. ¶ 3°. Amō s̄m aug. distinguit̄ sp̄ a re amata. vt p3.9. de ci.dei.g° nullus ē amor sui. So. aug.loq̄t̄ de amato seu volito p̄nʳ ꝙ nō obicit̄ vt rō volēdi aliō.neqꝫ vt volitū i alio. nō aūt de volito scd̄ario cui ista cōpetit. Volitio āt ē volita in alio. ¶ 4° qꝛ s̄3 ansel.de li.ar.tā multiplex ē volūtas ī nob̄ q̄3 multa volum⁹ ⁊ ꝯn̄r volitiōes s̄3 obā nūerāt̄: ⁊ ꝯn̄r due sūt q̄b⁹ deū ⁊ volitionē volim⁹. So. Ansel.loq̄t̄ de volito p̄nʳ.

¶ Cōtra.6. arguit aureo.4.d.49. ꝙ act⁹ volūtatis sit eēnʳ btīfic⁹ ⁊ de eēn° btītudīs p° sic. Btītu° ē finis ⁊ ꝯplemētū ⁊ satietas nāe itellectual' g° neqꝫ ē sola itellectio: neqꝫ sola volitio. Posita enī visiōe sequit̄ desideriū ad cōplacēdū ⁊ ꝯ°. poīto aūt vtroqꝫ est sacietas. Sol. negat̄ an̄s qꝛ sacietas ⁊ quies.⁊ pacatio ⁊ huiusmōi nō sunt eēnʳ btī°: s3 ad illā an̄cedūt vl' ꝯsequūt̄.12.q.4.ar.3. ¶ 2°. p̄fectio hoīs s̄3 eē nāle. ē vna totalitas resultās ex duob⁹.s.mā ⁊ forma. ergo ⁊ p̄fectio ei⁹ s̄3 bn̄ eē morale cōp̄git ex duob⁹ que aliō nō p̄nt eē q̄3 visio ⁊ volitio. p3 aūt ꝯn̄a.qꝛ nō ē maior vnitas bn̄ eē q̄3 eē.cū ista sint ꝓporᵗᵃ. Nā felicitas ē s̄m ꝯditionē nāe p°.eth. So.p° negat̄ an̄s.nisi sit s̄mo de eēn°. Esse enī hoīs ē eē aīe rōnalis: ꝙ etiā secū fert post mortē.2° negat̄ ꝯn̄a.qꝛ btītu° respicit directe aīa3 q̄ ē simplex.⁊ nō ꝯpositū: q̄3uis redūdātia fiat ad corp⁹. ¶ 3°. Utraqꝫ opatio est de rōe p̄fecte vniōis aīe ad deū sic ob3. g° vtraqꝫ ē de rōne p̄fecte btītudinis que in tali vniōe cōsistit. An̄s p3.qꝛ p visionē visū vnit̄ videnti nō eꝯ: ⁊ p amorē amās amato nō eꝯ. p̄fecta g° vnio cū sit mutua requirit vtrūqꝫ. So. p̄fectissima vnio ad obm btīficū ⁊ eꝯ l3 ptineat ad btītuᵉᵐ nō tn̄ est de ei⁹ eēn°: s3 solū vnio qua aīa deū atingit sicut obm ꝙ est p visionē que est eēnʳ btī°. quā vnio amoris supueniēs p̄ficit. Negat̄ ergo ꝯn̄a ⁊ ꝓbatio. ¶ 4°. Quacunqꝫ har opationū sublata tollit̄ btītudo.qꝛ neqꝫ videns sine gaudio neqꝫ gaudēs sine visiōe ē btūs. Ergo vtraqꝫ ē de eēn° btītudīs. So. Si p impolᵉ aliq̄s deū cū dolore videret eēt btūs p̄fecte p̄fectiōe eēnˡⁱ btītudīs: ⁊ si nō accidētali q̄ ē p delectationē ꝯseq̄ntē. ¶ 5°. Btītudo cū sit vlti⁹ finis: ē optiᵐ īter oīa bona hoīs. Ergo est nobilissim⁹ act⁹ ei⁹ ⁊ aī alio apetibilior s̄m rōnē. Ergo est cōplacentia potī⁹ q̄3 visio: p° qꝛ rōnabili⁹ ē videē vt cō/

placeas q̄ ē amoris amicitie q̄z cōplacē vt videas q̄ ē aōris ɔcupīe. vñ z btūs iterrogat9 dicēt se vidē vt cōplaceat: nō ē ȝ. ¶ 2° q: actui cōplacētie cōpetit ferri ī deū pp se nō actui visiōis: q: ɔplacētia pōt hr̄e cur vt cōplaceo pp dei bonitatē nō āt visio. cū incōgrue dicaẗ video h° pp h°. So. negaẗ 2a ɔña. Ad pm pba. dico q̄ btūs nō ordinat visionē ad delectationē ȝ eɔ°. Nā pfectio 2a ē pp finē pfectibile pficiēdū. 4. d. 49. ar. 4. q. 3. Necet h° seqẗ q̄ diligat deū amore ɔcupīe: ȝ ɔcupiscat dlectationē ipsā quā vult iesse sue felicitati z cōcomitari eā. Neq: ēt ordīat visionē ad aliū actū aut ad aliud adeo ȝ ad deū tm̄ q: s. ē hitio ipsi9 dei. Ad 2m dico q̄ vterq: illoꝝ actuū ferẗ ī deuȝ īmeīe. Et dico q̄ illō gaudiū hȝ cur large. i. hȝ cur: q̄ q̄rit de obo vl' fine. Vñ dicim9 gaudeo de bono dī pp se. Nō tamē hȝ cur ppe. q: ē ɔiunctū fini. Uisio vō non hȝ cur sc̄dō°. cū sit ɔiūcta fini: neq: pmo° q: ēt ipsa ē finis. Vñ nō dicim9 video h° pp h°. Opatio āt hȝ cur vtroq: mō: q: de se neq: finē neq: aliqd ɔiūctū fini īportat. Utrūq: tm̄ illoꝝ. i. visio z gaudiū pp deū diligi pt: q: iterrio: finis ad eɔ̄io rē ordinaẗ. Est aūt sciēdū q̄ alr̄ pōt ad p̄dicta rñderi. Nā p̄dicta visio pōt ɔsiderari duplr̄. Uno° ex pte obi. inq̄ȝtū. s. ē hitio vltimi finis. z sic oīa ī eā sic in deū ordinaẗ: q: sic ipā cū deo non sunt duo ȝ vn9 finis. vt pȝ. 12. q. 11. ar. 3. 3m. Alio° ex pte sbiecti. s. vt ē q̄dā q̄litas creature sic sec9 ē. z sic p̄dicta itelligūẗ. ¶ 6° Cōplacētia maxīe z decētissime vnit aīaȝ deo g° ī ea ɔsistit btī°. Et pȝ ɔña. q: bom maxm est illō q̄ ē decētissimū. Nā ari. 9. eth. probat q̄ moriēs p pr̄ia retinet sibi mai9 bom q: retinet decēti9. i. bom vtutȝ. Añs pȝ. q: a decēti9 ē amare q̄z vidē. cū pei9 sit odire q̄z nō vidē. So. Maxm vnitim nō ē btī°: ȝ illā ɔseqẗ. Act9 ēt decētissim9 nō ē optim9. iō negaẗ ɔña. Ad pba. dico. q̄ si loq̄mur de actib9 ī cōi ȝ se sic melior ē q melioris obi z ɔñr act9 rōis meliores sūt actib9 volūtatis. Si vō loq̄mur spālr̄ de actib9 distictis ab actib9 rōnis: sic nobilior est simplr̄ q de

cētior z rōni cōformior est. Btī° aūt ē maximū bonū ȝ se nō in ordīe ad rōnē iō nō ē act9 decētissim9 ȝ nobilissim9. ¶ 7°. Secūdū tho. ī via act9 volūtatȝ reu dei melior est actu rōnis. g° z in pr̄ia. So. negaẗ ɔña. nec est eadē rō. Nā ī pr̄ia capieẗ de9. ī itellectu ȝ se z nō ȝm siliẽz suā vt in via z ɔñr nobilius erit vidē: q̄ est capere deū in se q̄z amare: q̄ est tēdere in illum.

Arguūt z alij ad idē. p° sic. Rō obi volūtatis q̄ ē bom nobilior ē rōne obi iteus q̄ est ens. p°. q: ē rō pfecti. 2° q: ē rō finis q ē cā cāꝝ. Est ēt nobilior rōne vi: q: ē rō finis rō aūt vi est rō alicui9 pticl'aris. g° volūtas ē nobiliō z nobiliorē hȝ actū q̄z iteus. So. Siue obm iteus sit ens siue sit veꝝ ē nobili9 obō volūtatȝ q: simplici9. Est. n. ipā q̄ditas boni q simplicior ē ipso bono in q ē q̄ respicit volūtas. ¶ 2°. Uolūtas ē nobilior iteu reu supioꝝ ȝ te g° simplr̄ ē nobilior. p° q: li. supioꝝ ñ diminuit. 2° q: nobilitas potētie atēdiẗ ȝ nobilitatē opis z ɔñr obiecti. Ergo nobilior ē q ē nobilior reu nobilissimi obi. So. dico vt. s. ad 7m. p̄cedētium. ¶ 3°. Hit9 aliq̄s volūtatȝ. i. caritas ē nobilior oī hitu iteu p° q: cū sit pariter vtutes theologicas p̄cedit oē donū. s. scī 2°. q: dicit aug. 15. d t. q̄ nulli donū ē caritate nobili9 3° q: ab ei9 excessu sup̄m9 ordo. i. seraphin noiaẗ. g° volūtas ē nobilissia po° q: ȝ cūstratū ī plogo. li. eth. nobiliores pfectiōes sūt nobilioꝝ pfectibiliū. So. Añs* z pbatiōes ei9 hñt vitatē ī via in pr̄ia āt dico q̄ lumē glōe nobili9 erit caritate ī atigēdo ȝ nō ī mouēdo. ¶ 4°. Uolūtas. ē iteu nobiliō q: dñaẗ ȝm ansel. oīb9 potētijs z eis īfluit motū z libtatē. Ergo hȝ nobilissimū actū. So. negaẗ añs. Ad pb. dico q̄ optīe īfert volūtatē eē digniorē iteu ī mouēdo effectiue ȝ nō simplr̄. q: moueẗ ab iteu ī rōe finis q pōr ē ī mouēdo q̄z agēs. Itē ipā mouet ītellectū quasi p accidēs inq̄ȝtū. s. ipȝ itelligere itelligiẗ eē bonū ȝ itellect9 volūtatez mouet p° z p se. 3. ɔ̄ ca. 24. ¶ 5°. Uoluntas magis vnit obō in q ō tendit z se immergit q̄z iteus q vniẗ ei solū per siliez eius. g° zc.

So. Ista imersio nihil est reu receptiõis di in iteu fz se. q erit i pñta. ¶ 6°. Intellect9 z itelligē sit origine potra volūtate z voliti one. g° sit ipfectiõa. vt pz. 8. phy. z. 9. metß. So. Aliqd est pus gnātione z tpe dupli vno° pcise. vt po° reu act9. Alio° nō pcise fz cū hoc ē et pus pfectiõe vt motu reu mobil pmo° negat añs 2° vo pña. ¶ 7°. Uolūtas potior ē iteu i merito g° z i pmio. So. si illo qmur de potiori i mouēdo pcedit añs et negat pña qz pmiū nō psistit i mouēdo vt meritū fz in recipiēdo. Si āt de potiori in attigēdo ep° pcedit pña z negat añs. ¶ 8°. Pessimo pñiū ē optim. 8. eth. Sz odiū dei ē pessim. Ergo caritas ē optim9 hit9. Ergo z volūtas optia po. Cōfi. qz 2° po. est talis regla. Si sint duo opposita qz vnū ē eligēdū z aliō fugiēdū. vt videē deū ignorare deum. z rursus sint alia duo sili se hñtia. vt amar deū z odir. Si vnū eligēdū p opposito alteri9 eligendi puta amare cū ignorare sit eligibili9. qz aliō eligēdū cū reliq fugiendo puta qz odire z videē. seqt q pm eligēdū sit simpli meli9 qz 2m g° meli9 est amare qz videē. So. Dic gerar. de car. q auctas. 8. ethi. z regula. 2. po. nō hz vitatē in hijs quoruz vnū depēdet ab alio. Nā istātia est de viuē z bñ viuē. Nō. n. male viuē ē pei9 qz nō viuē z tñ oppo melior ymo multe sūt instātie 3 ppoez pbi. Nā hūilitas oppo pessimo vitio nec tñ ē optia vtutū et moraliū z auaritia peior est timiditate qz pei9 ē disedē a bono. pp bom fortune qz pp bonuz corpis nec tñ. libalitas est melior qz fortitudo. Dato tñ q va sit sic soluit hec ex illo Quicqd vo sit de ista rñsiōe q ē pbabilis dico ad argm q pcludit de hītib9 vie nō inclusa gr a. nō aūt de hītib9 pr ie. Ad pfir. dico° q illa regla tenet solū i eligēdis z fugiēdis moralr. vt pz. 12. q. 75. ar. 4. nō āt i aliis nisi cū glosa gerardi. Uidē aūt deū z nō vidē nō sūt opposita moralr. Itē tenēt pdicta i hijs q totā bonitatē z malitiā hñt ex obo vt amare z odire nō aūt i alijs vt videre non vidē q hñt malitiā z bonitatē et ex circostātia pfōe q hz vidē. ¶ 9°. Pena maxime ē pena qz 3 volūtatē. g° pmiū maxie ē pmiū vt ē i volūte. g° ē act9 volūtatz. So. negat vlta pña. fz seqt q sit obz volūtatis. ¶ Cōtra eādē in h° q dic pcipuū actū volūtatis ad btitu pertinētē eē delectatiōnez i fine hito aureo. arguit fz nihil aliō sua argumēta pbāt nisi q delecta° de bono dei i se. est laudabilior qz de bono dei hito. q cōce° lz ep° illa sit honorabilior. Bti° aūt ē de genē honorabiliū. p° eth. Lz etiā nullus act9 volūtatz sit eē btific9 sec9 cōcomitatie. fz tñ oēs ordinant i visionē finalr ex pte obi z si nō subiecti qz ipa visio ē finis q hois vñ btūs de hoc interrogat9 rñdēt. Gaudeo de bono diui° fz se pp visionē vt ē applicatio finis ad aiaz. i. gaudeo pp deū visum vt sic nō aūt ppt visionē fm se.

Uerit 2° circa pa distictionē. vtr vti sit act9 volūtatis. ¶ Pa p°. Usus ē act9 volūtatz. 12. q. 16. ar. i. Sciendū ē āt fz durā. q vs9 ē opa° ad quā res q vtimur applicat fz vti est applicarē rē vsui suo. iō vs9 ē i po cognitia z appetitu z exequutia lz pri atbuat volūtati vt actio agenti vti vo solū ē i volūte sbiect. s. tho. tñ vtit vno palio vocā° vsū vti z ep°. ¶ 2a. Us9 ppe nō ē nisi eor q sūt ad finē vbi. s. ar. 2°. e. n. eor q applicāt ad aliō. ¶ 3a. Electio ē act9 volūtatis. 12. q. 13. ar. i. ¶ 4a. Electio ē solū eor q sūt ad finē ibidē ar. 3°. ¶ 5°. Consensus est act9 voluntatis. 12. q. 15. ar. p° z 2° z 4°. ¶ 6a. Cōsensus nō ē nisi eor q sūt ad finē ibi ar. 3. Est. n. applica° appetitiui mot9 ad id q psilio diffinitū ē n g° ē de fine vltimo. ¶ 7a. Respeu eiusdē obi po exequutiue vs9 sp electiōe seqt. 12. q. 16. ar. 4. ¶ 8a. Electio qñqz realr differt a psēsu qñz solū rōe. 12. q. 13. ar. 3. 3m. Qñ. n. inter plura ducētia ad finē vnū solū placet realr idē sūt cōsēsus z electio q adit ad psensū solū relōnē ad alia q nō eligunt. qñ vo oīa placent in qōlibz psetit fz vnū p alijs eligit. ¶ 9a. añ psensū pcedit cōsiliū. z añ electionē pcedit cōsensus. z añ ipiū pcedit electio. z añ vsū

p̄cedit impiū. Si.n.ista ad idē referant or do ē. Cōsilui cōsensus electio. impiuz vsus 12.q.15.ar.3.ad pm 7.q.16.ar.4.3m.

℄ Cōtra pa arguit aureo. ī eo q̄ dic vsuz sumi ab aplicatiōe.po sic. Frui z vti sūt dif ferētie opposite z diuisiue actuū volūtatꝫ. vt inuit aug. z mgr in lra.go debēt hr̄e op positas rōnes. Sz fruitio sistit ītra volūta tē z dic qetē in alio.go vti sistit ibidē z dic trāsitū sup alio z nō qetē. Ergo nō ab apli catiōe ſꝫ ab isto trāsitu dr. So.* Ista duo nō opponunt vt differētie diuisiue volitio nū p opposita maxīe ime[te]: qz ītēdē ꝯsen tire z eligē neutrū hoꝝ ē: ſꝫ eo q dicēs ab solutū p̄cise z dicēs abtius cū re[ti]. Nā vnuz ꝯsistit īferri sup alio qescent aliō īferri tra sitorie.i.ī ordie ad aliō. Negat tñ ꝯña.qz aplicās ad aliqd trāsitorie fert sup illō. ¶ 2o Celo z āgel vtimur ſꝫ aug. z tñ illa ñ apli cam9 go zc. Sol. negat 2a ps ant[is] qz oēm creaturā possum9 aplicar̄ p ītellectū dū cō ferim9 rē ī finē aut volūtatē dū volum9 rez ad finē. aut exequtiuā pos. ¶ 3o Diffio vs9 nō sumit ab aplicatiōe go neqz rō ei9. patꝫ añs qz ſꝫ aug. po de doct. xp̄i. vti ē id q̄ in vsū venerit ad illō q̄ amat obtinēdū re fere. So. ī illa diffioe tāgit īplicite aplica tio ad opationē. i. ad aliqd q̄ p modū mo t9 vl opationis sigr. ¶ 4o Oīa ordinare in deū ē oīb9 vti. Ordinare aūt nō ē applica re ad opationē. So. negat minor qz bō se z alia applicat ad bn̄dū deum.

℄ Cōtra 3m idē q̄ directio q̄ ē ī actu electi uo nō sit ab īteu ſꝫ a volute aq ē sba actus. po sic. Illi9.n. est directio actus cui9 ē act9. Nā tal directio est relō fūdata sup actu. iō sbiectie ē ī eodē cū actu. So. Cū.s.tho. 12.q.13.ar.po dic q̄ māle electiōis ē a volū tate fōle vo a rōne nō ita sentit q̄si ī electi one sint duo quoꝝ vnū sit a volūtate sola aliō a rōne sola. vt iste false putat ſꝫ q̄ vo lūtas eligit vt mota a rōe. Nā vt ipse de clarat ẜi.q.22.ar.3. Agēs agit aliqñ vt cō petit nāe sue vt volūtas vult abte z aq ten dit deo zsīi. Aliqñ vo vt cōpetit nāe p̄nci pal agentis. vt volūtas vult colatiue sine ordinate z aqua fluit z refluit. po aūt actio atribuit rei abte vt velle volūtati scōa vo nō ſꝫ vt mouet ab alio vt volūtas eligit ſꝫ q̄ mota ē a rōne. ¶ 2o. Diretio est idē q̄ in tētio go ē act9 volūtatis. So. Directio pas siua. i. act9 direct9. est ītētio z act9 volūtatꝫ vt a rōne mouet ipsa autē directio actiua neqz est intētio neqz volūtatis actus.

℄ Cōtra 6m arguit idē q̄ ꝯsensus non sit applicatio p̄dicta. po sic. Incōtinēs. cōsen tit passiōi z sēsualitati z tñ nō applicat ad ꝯsiliū cū agat ꝯ rōnē go zc. Dices q̄ tūc cō siliū determiat p passiōe vt dr .3. eth. ꝯ qz ibi nō ē ꝯsiliū ſꝫ subuersio ei9. iō pot9 ē igno rāa. vn̄ vbi. s. tales assilant violētꝫ. So. Incōtinēs q̄zdiu hꝫ actū volūtatꝫ applicat ad ꝯoes ꝯsilij apertm motū. Cū tñ hēat du as maiores. s. oē pctm̄ est fugiēdū. Oē de lectale est p̄seq̄ndū. subsumit z ꝯcludit sub 2o. ꝯtinēs vo sub pa. malo. q.3. ar.9.7m. 2o. d.25.q.3.ar.3. 12.q.77. ar.2.4m. Intellige tñ dicta. s. thoe de peccāte mortlr nō soluz rōne circōstātie ſꝫ etiā mali voliti. Nā an gelus z p̄m9 hō sine tali sillogismo pecca uerūt. Ad īprobationē vo hui9 rñsiōis. di co q̄ ibi ē ꝯsiliū ſꝫ malū qz maior quā pas sio sugessit falsa erat. Si vo passio ex toto cōsiliū z rōnē auferret iā ibi nō eēt volūta tis op9. Argm ī pede. Uti est referre go est op9 rōnis cuius est cōferre. So. vti ē refer re cālr eēntialr vo est volitio cōformis in tellectioni rōnis referrētis in aliud.

Irca eādē di. q̄rit 3o vtꝝ fine vlto p īteus aphēso neco frua tur creata volūtas. ℄ Pa ꝯo Volūtas neco vult finē vltm aphēsuz sub rōne sua vlt. i. bo ni optimi. i. stāte aphēsiōe p̄dicta nō est in ptāte volūtatis nolle aut fugē illuz. i. q.81. ar.i. Ma. q.3. ar.3. Ex qb9 locis elicit pa rō tal. Sic se hn̄t pa p̄na ī speculabilib9 ita fi nis ī agibilib9 vt pꝫ 2o phy. p̄mis aūt p̄nci pijs neco heret īteus. go z volūtas vltio fi m. Sz ꝯ hāc rōnē arguit aureo. po qz dedu cet īqt ad oppom sic sbsumēdo. Sz oē p̄nm ēt ptīclāre nccitat īteum go z oīs ptīclaris

finis p se apetibil' vt honor z voluptas ne cessitat vo' ūtatē. Cōfir'. q: pBs 2° phy. nō logt de p° pn° z vltio fine ß vlt de pn° z fi ne. So. s. tho. sumit illā max^a de oi pn° in demōstrabili z de oi fine nō ordinabili in aliū. Jō iste male sub sumit. Ad ↄfirma. di co q̈ ari. logt ibi de oi pn° accepto vt pn^m siue i demōstrabile z de oi fine accepto vt finis. i. vt i aliō nō referribil'. Talib' .n. tā i te^{llc} q̃z volūtas necō heret. ¶ 2°. Aristo. ibi assilat finē pn° q̄ ad h° q̄ si est pn^m ē ↄ° z si ē finis est vl' erit id q̄ ē ad finē. ex aliq̄ aūt silie aliq̄ꝝ velle iferre oimodā siliez' vt fa cit rō ista ē falsa ↄñtis. So. lz aristo. dictā max^a i 2° phy. applicet ad siliez de q̄ iste logt tñ. 7. etB. ca°. 8. applicat ad siliez de q̄ logt. s. tho. Ad eādē ↄ^{ccs} 2^a rō sumit 1^a ū ō. et di. q. 16. ar. 2. z ē ial'. Ois mot' sup im mo^{li} fūdat. Sz volūtas mobilr fert ad di uersa oba. g° figit i aliq̄ imo^{li} g° i fine vlt^a ¶ Cōtra rōnez arguit aureo. Deducit igt ad oppoitū. Nā volūtas dū mouet ad vo lēdū potionē pp sanitatē figet i aliq̄ imo^{li} h° aūt falsū ē q: neq: i desideran° potionē nz i volēdo sanitatē qescit. Dices q̄ figit i felicitate pp quā vult sanitatē ↄ q: scire se cluso oi bono inde sequuto pp se appetit p° me^{cc} z tñ cū aliqd ↄsiderat pp scire nō ē assignare aliq̄ ob3 cui imobilr adhēat. itē 2° q: iō al' i suo mo^{ll} figit q: ps ipellit piē q̄ nō ē B. So. Ad p^m ↄ datā rñsionē q̄ ē. s. tB. 12. q. i. ar. 6. dico q̄ scir lz si apetat pp aliō extinsecū. tñ appetit pp bo^m scietis Bonū āt sciēr3 ↄsumatū ē felicitas. Jō ipa ↄtualr vl' actuat appetitū oi appetitu. Ad 2^m dico q̄ sic i aialib' ps ipellit ptē ita vo lūtas actuata fine se mouet ad alia volēdū g motus tollerabilr pōt dici ipulsio finis. Est aūt notādū q̄ ↄcipiēs deū sb rōe sūmi boni lz i via possit nō diligē actu tñ si quē actū tūc hēbit circa illū erit dilectio z nllo mō odiū. h° āi ē eā moueri necō q̄ ad speci ficationē z nō q̄ ad exercitiū act'. Odit tñ de' p accñs inq̄ztuz odit ei' effe^{llc}. vt pote volūtati ↄri'. ac p ↄñs de' vt cā hui' aphē sus. Aphēdit. n. vt i iust' vl' mal'. Nec tñ

segt q̄ sic aphēdēs. stati fiat hereticus. q: forte ista aphēsio ē in sensu ex vehemētia passiōis rōne bene hituata pfidē sz nō va lēte exire i actū phibēte passiōe. ¶ 2^a ↄ°. Lz volūtas necessitate nālis inclinationis vellit btitu^{e3} aphēsam sub rōne sūmi boni aut btitudīs aut felicitatz. nō tñ necō vult eā aphēsā sub spāli rōe ei' i q̄ ↄsistit. 12. q. p^a ar. 8. 4° d. 49. q. i. ar. 3. q. i. ¶ 3^a. Volun tas p statu vie nihil necō actualr vult nec ab aliq̄ obō mouet necō q̄ztū ad exercitiū act'. lz q̄ztū ad spēz act' necō ab aliq̄ mo ueat. obō. 12. q. 10. ar. 2. di. q. 22. ar. 6. Vo lūtas. n. liba ē re^{ll} obi ad volēdū h° vl' illō z re^{ll} act' vt vtat eo vl' nō z re^{ll} ordīs ad fi nē vt eligat ve aut apparēter tm ordinatū i vlti^m finē q̄ ē eligē bo^m vl' malū. P^m ↄpe tit ei p oi statu nāe sz nō p oi obō. sz tm p eo q̄ i finē ordinat. 2^m p oi statu nāe z re^{ll} ois obi 3^m āt nec re^{ll} oiuz oboꝝ sz solū ōdi naioꝝ i finē nec re^{ll} cuiusq: stat' nāe sz tm il li' in q̄ deficē pōt. Sec' vbi nō ē defect' ap hēsiōis aut collatiōis hec ex. s. tho. di. vbi s. *Sz ↄ. p° q: ibi dicit q̄ volūtas nō ap petit necō aliqd eoꝝ q̄ sūt ad finē. Oppo^m eni dic. 12. q. 10. ar. 3. 3^m. So. Hic itendit de hijs sine qb' finis hri pōt ve vl' apparēter sz i p^a 2^e de alijs. Jtē ↄ 2° q: dic q̄ p q̄cū q: statu pōt hre actū z nō hr c re^{ll} cuiuslibz obiecti z tamē in pr ia volūtas necessario vult. So. hic itendit de oi statu in quo rō pōt sub rōne boni repsentare volūtati ip3 velle z cessatiōez a volēdo. vt p3 di. q. 24. ar. 8. ad 2^m z 3^m. Vñ z si in patria illud pos set rō hoc posset volūtas. ¶ 4^a. Diuina es sentia clare visa necessario mouet volūta tē creatā ad sui dilectionē nō solu3 quo ad specificationē act'. i. ita q̄ si quē actū circa illā hēat illa erit psequutio. z nō fuga. sz etiā quo ad exercitiū. i. ita q̄ necessario ali quē actū circa illā elicit. p^a ps ↄclusiōis est 4. di. 48. q. 3. ar. 3. 2^a vo. 3. ↄ. 8. ca. 6. ¶ 5^a. Ultimo fine clare aprehēso volūtas neces sario fruit vt p3 ex locis allegantis. ¶ 6^a. Ultimo fine aprehēso sub generali rōne sū mi vel pfecti boni aut felicitatis aut btitu

dinis citra beatificã visionem volũtas nõ fruit pfecte.iº.d.i.q.vltiª.ar.1º. Tũc tñ dili git necõ volũtas actũ cõplacẽtie aut desiderij re⁹ ei⁹.pº sic. In sũmo.n.bono apphẽso i vlt vt sic inuenit defect⁹.boni z rõ mali. Apphẽdit.n.vt potẽtiale z obscurũ z nõ faciãs.

...

ret.n.ymaginatiões necio qũtũ poñ3. So. negat añs.q: afin⁹ necio appetit fenii nec. tñ necio remouet phibẽs qũtũ põt figẽdo ymaginatione sua circa illũ q facẽ pot: sic cantis figit circa lepozẽ. ¶3º Impo¹ᵉ est ex/ mũ aliui⁹ coo:diatiõis: puta velle fine vl timũ q e ex mũ volitiõis respc e ex mũ al teri⁹ coo:dinatiõis: puta ipz fine vltiᵐ q e.

extremi volitorum: sub quacunque necitate gn tam respiciat mediu necio iter illa extrema requisitu puta cogitatione de fine. Sed considera finis no est necia: g neque conexio finis et volitionis. So. negatur maior vt pz in exemplo pdicto asinino. Nam eius appetitus et feni necio se respiciunt: et tamen ymagiatio media no manutenetur necio. ¶ 4. Quicquid necio gescit in aliquo sibi pnte necio manutenet illud pns si pt vt quę psentia cetri: sz volutas no manutenet necio fine pnte g etc. So. negatur maior. ¶ 5. Oe ages necio agit sz vltimum sue potentię et sz totu conatu: eo q sic actus ita et eius itensio no sbest eius ptati. Ergo idem. So. negatur ans quia iteius possibil' necio mouetur ab agente nec tamen agit sz vltimum posse. ¶ 6. pos libera pticipatione tm vt iteius no necitatur circa vltimum fine g neque libera p eentiam. So. pcedo totu quo ad exercitiu. ¶ 7. Quoties est necitas in supiori agente est in oibus subordinatis: g si volutas que est pimum moues in regno aie necio tendit in fine necio tedit et iteius. So. si supius ages necitatur admouendum iferiora: illa necio mouentur. Si tamen ipsum necitetur ab obo: pp hoc no sequitur q necitet inferiora. Nam appetitus bruti necessitatur ab obiecto: et tamen non necessitat fantasiam.

¶ Cotra 2am aureo. pbant q sit irrationabilis. p sic. Apphesa maiore p itellectu et ei adherente volutate: vt oe dulce volo: si sit opio firma de minore puta. Lac est dulce: stati conclusio est volita: vt pz. 7. eth. Ergo eadem rone si necio volo summu bonu et credo firmiter hoc ee summu bonu: necio hoc volo puta deu. So. Cocludit arg q de apphesus sub roe summi boni necio diligitur quatu ad specificatione actus: no aut quatu ad exercitiu vel sb aliq spali rone. ¶ 2. Uiator cocipit deu sub rone summi boni caretis oi roe mali g necessario diligit illu. So. pz p idem. Dico etiam q stante tali iuditio i hitu de pot actualiter apphedi sub rone punitoris. et pbibetis delectabile et osr vt nociuus et in iustus h iudiciu suggerente vehemetia passiois non ronis dictamine: et osr pot odiri sine heresi. ¶ 3. Minus vr q btus apphesa vt summu bonu cofusum et vle necio trahat volutate. quia de apphesus et creditus esse summu bonu. Et tamen trahit. Ergo et de. Sol. negatur ans p pa pte. quia btus sub vli rone est p se obm volutatis: sub pticulari vo puta dei aut visionis dei est obiectum per accides.

¶ Cotra 4am arguit Adam multipliciter p sic. Nulla creatura stante vsu rois pot volutatem libertatem tolleri: vt docet experietia: g no est roabile poneri hore dei clare visi. So. pcedo pns de libtate a coactioe. no de libtate cotradictiois. Negatur et pria. quia ad vltimum finem volutas iclinatur nalt no ad alia. ¶ 2. Istam libertate no tollit ifinitas obi: quia pot libe cu care amore sui ifinita seu creata volitione et finita cognitione. Nz quia no possit ee cur velit volutas volitione suspede. quia erit ca huius expiri velle an tuc possit no dilige. g nihil. So. dico q libtas no auferetur i via vel pria: sz tm pucit ei necitas re dei clare visi ad diligedu p ex visioe seu iuditio q iudicat illud obm p tuc ee summe diligedu: quod iudiciu depone no pot: cu in sit ei aliunde. i. adeo: sic et iudiciu de psequutioe felicitatis in coi inest nob ab eodem pfindere sz. Unum et amore ad illud sequente btus depone negt 2 ex h q obm pponitur sb roe vlis et infiniti boni. 3 quia btus iudicare negt q bonum sit actu suspedere quia oppositum iuditiu inest ei ab ab alio. Quod si illud p diuina potentiam tolleretur: forte btus posset no dilige obz diuinum sz de istis miraclis no est smo nr. ¶ 3. Si ita est: h est q tuc iudicatur summu bonum ee amandu. Sz pp h no est: quia ist iudiciu iest nob i via. vbi tm cotingeret diligemus alioqn no eet hoc meritoriu. So. Ad iprobationem pntis dico. q in via posito iuditio q tunc oibus pensatis deus est diligedus et no hito iuditio opposito formalr aut virtualiter sp de diligitur et meritorie vt dicetur ifra. ¶ 4. Cofirr argm quia cuilibet dictamini pratico volutas pot se coformare et no conformare etiam si sit de fine. Sol. hoc verum no est nisi quado ipsa volutas pot illud dictamen remoue: vel pot hre dictame oppositu formalit vt hoc nuc no est diligedu. vel vir-

tualit̄: vt aliud nūc ē diligēdū. ¶ 4°. Nulla res pōt cogere mētē fuire libidini ꝫ aug. li°. de lib. ar. g° ad iudiciū delibatū de volēda libidine nō seq̄t necō volitio libidīs. Ergo neq̃ īfinitū bo^m necītat volūtatē ad sui dilectionē ꝑ visionē aut cognitionē deliberatā. Et pꝫ ista ꝯña. q: īfinitū bo^m q̄ltcūq̃ ītellectū mouet volūtatē finite solū ꝯñ tū mo^{le} nō sit capax īfi^{te} motiōis. ꝛ mouet ꝑ cogn^{oēs} finitā q̄ īme^{te} mouet ad dilectionē actīc. Si g° fōti^{us} volūtatē moueat q̄ꝫ libido erit finite fortī^{us} ꝫ aliquā ꝓportiōeꝫ. Accepto g° alio finito iusta talē ꝓportionē maius cq̄lr mouebit cū īfinito: ꝛ tñ nō necessitabit. Ergo neq̃ īfinitū. So. Uolūtas re^{lr} finis dr̄ po^a ītellectual': q: sic ad illuꝫ sic īte^{us} ad pn̄^a dētmiat ūālr. re^{lr} do eorū q̄ ad finē ordinant ē po^a rōnalis. Rō. n. se hꝫ ad oppoīta. hec patet. i. q. 82. ar. 1. 2^m. Ad arg^m. g° negat ꝯña. Ad pb. do dico ꝙ finitū ꝛ īfinitū bo^m finite mouēt ꝫ motiones sūt diuersaꝝ rōnū q: vna istaꝝ dilectionū est nālis nō alia. Jō q̄ꝫtūcūq̃ ītēdat finitū bonū ꝛ motio ei^{us}: nūq̄ꝫ necessitabit volūtatē sic nec rō ꝓbabilis. ītellectū q̄ꝫcūq̃ sit ꝓbabil': ꝙ tñ demōstratiā facit. ¶ 5°. Det de^{us} socrati visionē suā cū certa notitia ꝙ post horā nō fruet. g° stāte visiōe socrates. fruet q̄dē ꝛ tñ poterit velle nō frui: cū nō sit ei īpossi^{le} se deo. cōformare īuolito. Cōfirmat. ꝓcipiat enī de^{us} volūtati vt conet suspēdē actū amoris dei visi g° tūc ipa potest velle obedire ꝛ suspendere. Solu. Ad argumētū dico ꝙ talis potest habere voluntatem carendi fruitiōe post horam: ꝫ nō ꝓ tūc q̄n videt. Ad cō. dico ꝙ de^{us} illud p̄cipe nō pōt nisi remoueat iudiciū de amādo deū: sic neq̃ p̄cipe vt nō asentiaꝫ. ꝓpositiōi mihi ꝑ se note si ꝓponat. ¶ 6°. De^{us} clare visus pōt cōcipi sub rōne nociui ꝛ odibilis. vt si cōcipiat futur^{us} anichilatōr: Ergo pōt tūc odiri. So. negat añs nisi fieret spāle miraculū: q: iudiciū ex visiōe sequēs ē ita ītēsuꝫ vt nō patiat secū aliō oppositū formalr̄ vł ṽtualr̄. Ad pba. dico ꝙ sic ꝯcipiēs deū. s. vt futuꝝ anichilatorē nō cōcipit illū aut iudicat eē malū: ꝫ eēntiaꝫ bonitatꝫ. sicut neq̃ astrolog^{us} hñs demonstrationē de q̄ꝫtitate solis iudicat illū esse vt rotaꝫ figuli p̄cise: ꝫ visui appareat sic. Uñ sic astrologus negaret istā ꝯñaꝫ. Sol tātus vr̄ g° tāt^{us} est: ita talis btūs istā. De^{us} est futur^{us} anichilator me^{us}: g° odibilis. q̄ꝫuis forte sensualitas aut rō īferior ita iudicaret: nisi a supiori corripet. ¶ 7°. Non min^{us} libere fruit q̄s deo viso ꝛ appetit felicitatē cū nālr appetat ab oīb^{us} ꝫ aug. 12. tri. Pōt aūt q̄s velle etnā mīsiaꝫ iusta illō aug. 3. de li. ar. Si diabolo daret optio ꝫ rectā rōnē poti^{us} deberet eligē sp miseꝝ eē q̄ꝫ nō eē. g° ꝛc̄. So. Dico p° ꝙ plus necessitat vnū illoꝝ q̄ꝫ aliud. vt pꝫ ex dictꝫ. 2° ꝙ nullus in via pōt odire vł nolle felicitateꝫ ꝑ se. 3° ꝙ neq̃ ꝑ se mīsiā appetē. 4° ꝙ q̄s pōt appetē miseriā ꝑ accidēs inq̄ꝫtū appetit eē ꝯiūctū ei. 5° ꝙ btūs pōt silr velle nō eē felix ꝑ accñs inq̄ꝫtū pōt velle se ꝯformare do ī volito. ex q̄ tñ ñ seq̄t ꝙ possit actū suspēdere: vt dictū ē. ¶ 8°. Uiator pōt velle nō eē: vt achitophel. g° ꝛ ñ eē felix. Nā ꝫ aug. p° de ci. de. Eque eē ꝛ felicitatē appetim^{us}: ꝛ nihil pōt btm̄ esse cū nō sit. g° et clare vidēs deū h° pōt: q: nō magis necessitat de^{us} visus clare q̄ꝫ felicitas. So. negat 2ª ꝯña. q: ī p̄ria illō iudiciū neq̄t remoueri: vt dictū ē. ¶ 9°. Uideat q̄s deū clare et cū h° p̄uideat sibi aliquā futurā penā. Iste aliqualr̄ dolebit. Ergo gaudium fruitiōis aliqualr̄ minuet. Ergo tātū pot'it ille dolor ītēdi adeo. ꝙ stāte visiōe dē gaudium tollet et fruitio ꝯñr. So. talis* pena non minueret gaudiū fruitiōis. q: nō sūt ꝯr̄ia. Itē q: talis de tali futura pena gauderet. eo ꝙ eā iudicaret bonū suū ex hoc ꝙ iustā videret. Itē q: ī ei^{us} ptāte nō est illō gaudiuꝫ vt plus vł min^{us} doleat. ¶ 10. Si visio illa necessitat volūtatē fac ꝙ ipsa nō sit volūtas. iusta illō aug. 5. de li. ar. Si necesse est vt velī iā nō volūtate sed necessitate fatendū. est me velle. So. aug. loq̄tur de necessitate coactiōis nō aūt nālis inclinationis. Est autē sciendū ꝙ canzellarius parisi

ensis me pñte anno dñi.1490.cōdēpnauit quosdā articulos quos ego in p̄senti solutione videor substinere sed iudicio maiorū qui tūc aderāt ad talia condēpnandum plus eū portabat affectio q̃ȝ ratio.q2 contra maioꝝ doctoꝝ dicta fabatur. Quare de sua cōdēpnatiōe non curo.

¶ Contra candē.4.arguit scotus.¶ p°sic. Unius potētie est solū vnus modus agendi.ergo volūtas agit solū libere et contingēter.So.Negat antecedēs.q2 tā intellectus possibilis q̃ȝ diuina volūtas.qbusdā necessario et qbusdā cōtingēter heret.¶ 2°. Necessitas agēdi est solū per aliquid intrīsecū principio actiuo.ergo nō est per obiectū clare visuz.So.negat añcedēs.Necessitas enī neqȝ p intrinsecū neqȝ p obiectuz sumptū ab⁹ inest volūtati:ȝ ex cōparatione potētie ad obiectū et cōcursu amboꝝ. ¶ 3°.App̄hensio clara finis.nō videt esse nisi maior approximatio actiui.ergo non necessitat sed itendit actionē.So.negatur añcedēs.sed est ibi aliud obiectū. Nā deus in enigmate et clare.i.in propria spetie visus est aliud et aliud obiectū ſm rōnem. Uñ nō est ibi solum maior approximatio eiusdē.Itē negatur cōsequētia.q2 dilectio vie et patrie nō differrēt nisi ſm magis et minus.¶ 4°.Ad istuz necessariū actū non mouet finis.q2 deus ad nullū actū creature mouet necessario.neqȝ voluntas:q2 est agens contingens.neqȝ vtrūqȝ.q2 vtrunqȝ est cōtingens in mouendo.So.dico vt ad scdm.Illa enī necessitas neqȝ ex potentia neqȝ ex obiecto nascit:sed ex po^a respectu obi sic app̄hēsi.¶ 5°.Qñ cūqȝ pn^m elicitiuū nō neco elicit:hñs illō nō neco agit.Eadē āt caritas ē clare ⁊ ī enigmate videtȝ.vt pȝ ī paulo rapto.g°illa caritas ī raptu nō eliciebat dile^oeȝ neco sic neqȝ añ vł post.So. dico q̧ eadē caritas.neco ⁊ ɔtigent elic ſȝ q̧ obȝ diuersimōe p̄ntat.¶ 6°.Hit⁹nō mutat po^a vł agē¹ modū.g° q̄ꝛtū cūqȝ eleuet volūtas p caritatē sp ɔtiget agit.So.Cōcedit añs re^u obi eodēmō p̄ntȝ.alr negat.

¶ Arguit etiā ad idē ex dictis aureo.sic. Obiectū q̧ nō replet totaȝ capacitatē po^e nō īmutabilr mouet voluntatē p tho.1.q. 82.ar.2°.ad 2^m.Talis ē de⁹ clare visus.q2 replet p dilectionē dei:q̄ mltas alias dilectiōes secū patit.Cū q2 nō satiat.reliqt.n. desideriū.po^ale re^u alt⁹obi.Nā p̄nte do pōt in pluribus alijs cōplacē ⁊ forsā ī expiētia ppe libtatis.So.de⁹replet totā capacitatē volūtatȝ si clare videat.Nō q2 ipe solus sit dilect⁹aut q2 in volūtate vnica sit dilectio:nā angeli btificā sit ⁊ nālē hñt:ȝ q2 tota rō obi volūtatȝ ī deo clare viso iuenit ⁊ in nihil aliō fert nisi sub rōne dei.Sic ēt ī cōi rō boni adeq̄t volūtatē ita q̧ ad aliō se extēdē nō pōt.Cū oib⁹ tñ p̄dictȝ sp tene q̧ volūtas vt bulisis.siue vt rō hȝ aliquos act⁹ circa deū clare visū quos ī mltis casib⁹ p libito īterrūpe pōt ⁊ deū clare visū pt odire paccñs.Sȝ vt thelisis siue vt nā elicit dilectionē circa deū a q̄ cessare non pōt neqȝ deū odire.Sic itelligo.s.tho.f.cū dic volūtatem nēc° diligē deū clare visū vt loq̄t de thelisi ⁊ si loq̄t de bulisi itēdit q̧ deū nō pōt odire aut nō amare p se.

Istin^oe 2^a q̄rit.Utꝛ deus sit a nob p statu vie itelligibil.* ¶ P^a ɔ°.Obȝ*p^m ⁊ p se nr̄i ite^us ē ens.1.q.5. ar.2.⁊ ɔ̄ ca.96.Nota aūt p̄mū.i.adeq̄tū ⁊ q2 p°cōcipit.p se bo q2 vnū q̧qȝ.ex hoc ē itell^e q̧ hȝ rōnē entis seu q̧ est actu vt pȝ.9.meth. ¶ 2^a.Uerꝛ est obm ite^us nr̄i p^m.i.adeq̄tū. nō tñ p se h° est p ppriā rōnē pbat q2 cōuertit cū adequato obo ⁊ ei addit relōnē. Hāc tȝ.s.tho.1.q.87.ar.3.p^m.Ubi vr velle q̧ verꝛ sit q̄dā adeq̄ta passio.obi ite^us ſȝ nō p se obm vt ēt clari⁹pȝ.1.q.16.ar.3.⁊ vl.q.1. ar.3^m.¶ 3^a.Malē obm ite^us ⁊ cū nāle ⁊ pportionatū nobis ad itelligēdū.p statu vie est q̄ditas rei mālis.1.q.82.ar.7.Iteȝ.q.12.ar. 4.Itē Boe.t.q.1.ar.3.Nō tñ intelligas q̧ rō talis q̄ditatis sit formale vł p se obiectū itellect⁹ ſȝ māle.Dic* āt lico.1°.post.com. 17.q̧ aīa sepata hȝ⁹ab irradiatiōe supioris lumis.sciaȝ pfectā sine admīculo sēsuū.⁊ sic

ēt fōte hūt alīq penit⁹ ab^{n} ab amore ꝛ fan tasinatib⁹ corpalis. ¶ 4^{a}. Lʒ vex nō sit p se vl' formale obm ꝙ ite^{us}. tñ stat ē fōle ꝛ p se obʒ q̄ eiusdē. Sciēdū ē g° ꝙ i obo cuius lib; po^{e} puta visus ē fōle. mᾱle ꝛ accidētale vt lux colorꝛ q̄ŧitas. 3. d. 24. q. i. ar. i. 22. q. i. ar. i. vtu. q. 2. ar. 13. 6^{m}. Sciēdū 2° ꝙ lux est obm visus in ꝗtū nihil nisi p lucē videri p̄t ꝛ nō ē obʒ p se in ꝗtū videri nō pōt nisi corpori tmīato ꝯiūgat. aliquo°. Sʒ color est obm p se q: sp ē ī corpe termiato vi. q. 14. ar. 8. ad 4^{m}. Ex hijs seq̄t ꝙ obʒ fōle visus dup^{x} ē vnuʒ q̄ aliqd obijcit po^{e} aut mouet po^{as} vt lux alid ꝙ obijcit po^{e} vt color formale: g° obʒ ite^{us} p° mō ē vex. Nihil. n. itelligit nisi ei ite^{us} p spēʒ assilēt ī q̄ cōplet rō vi. Nō q̄si ipa relb quī vex dic sit id q̄ mouet ite^{us} ʒ ē cā sine q̄ nō. q: spēs asini ñ eēt pn^{m} itellectōis ei⁹ nisi p eā ite^{us} assilaret asino. Scdo aūt mō ē ens ꝛ vex ē accidētale. ꝛ ois res itellecta ē mᾱle obm. Et iter istas p statu vie qditas rei mᾱlis ē mᾱle obʒ ppriū. i. pportiōatū siue pfecte cognoscibile ꝛ cū mᾱle ꝛ i ꝙ ime^{te} fert ite^{us}. ꝛ p illd i oē alid. Nō aūt ē ppriū. i. adeq̄tū vl' ꝯuertibile. Est et p^{m} poritate imediatiōis ꝛ gnātionis ꝛ tpis. ʒ nō adeq̄tionis. i4. 37. ar. 3. i^{m}. ¶ 5^{a}. D⁹ ñ pōt a nob cognosci ī via p eēntiā suā vel ī se vi. q. 10. ar. xi. q. 8. ar. 3. i. ꝯ ca. 14. In se cognosci dr̄ ꝙ cognoscit p formā se pfecte repsentātē vt ē siue illa sit ipa res itellecta siue ppa sili° ei⁹. Boe. t. q. i. ar. 2. Et h° ē cognoscē rē p eēn^{as} ꝛ qd ē siue eēntiā rei attigē. 3°. d. 14. q. i. ar. 3. q. i. ¶ 6^{a}. In via possum⁹ deū cognoscē ex suis ꝛ in suis effectib⁹. Boe. t. vbi. s. Sciēdū ē aūt ꝙ articul⁹ ē cōdēpnat⁹ parisi⁹. ī nūero. 214. tal. Q̄ d de deo cognosci nō pōt nisi q: ē vl' ipsū eē error. In hūc qdā mētiētes dicūt incidisse btūʒ tho. dicētē ꝙ ī via de deo nō cognoscim⁹ nisi q: ē. Cognitio. n. q: est dr̄ ꝛ q̄ scit de aliq̄ an sit ꝛ q̄ scit aliqd p̄dicatū etiā eēn^{le} diuīnō nō sit diffi^{m} neq; hēam⁹ ꝙ qd ē subiecti. vt pʒ. 2. poste. pticula p^{a}. Articul⁹ g° ꝯdēpnat errorē dicētiū ꝙ ista sola ppō scief de deo. s. de⁹ ē ꝙ sctūs tho. non asserit ʒ logē vt doct⁹ ī li° poste. ʒ quē ois scia p esse^{m} ē q: ē. ¶ 7^{a}. De⁹ pōt ī via ime^{te} cognosci ita ꝙ cognitio viatoris attigit ipsū lʒ p media trāseat. Dū āt deū attigit pōt ime^{te} de ipso cogitare sic ꝙ ꝛ ex tūc ad cogitādū de d°. nō oʒ cogitare de alio. Q̄ d. n. attigam⁹ pʒ. 3. d. 27. q. 3. ar. i°. Sʒ postq̄ʒ attigim⁹ ꝙ nō sit nece ad cogitādū de deo cogitare de alio. 4. d. 49. q. 2. ar. 7. 7^{m}. 22. q. 27. ar. 4. ad p^{m} ꝛ 2^{m}. Ex qb⁹ locis pʒ ꝙ in via nō cognoscim⁹ deū ime^{te}. i. sine spē vel nullo obo p̄cognito. aut tūc cognito. Naʒ sp ī tali cognitiōe ē dup^{x} mediū. s. ex pte cognoscētis vt spēs ꝛ ex pte cogniti vt aliq̄ creatura p talē spēm ꝛ p to^{m} vl' ptē ꝯcept⁹ repsentata sic si videat hercles vidēdo statuā lapideā. Cognitio tñ nrā attingit deū ꝛ de eo ime^{te} cogitam⁹. Ex mltʒ. n. ꝯceptib⁹ simplicib⁹ facim⁹ vnū ꝯplexū deo ppum. puta ens. sba. ī mᾱlis p^{a} oiuʒ. Nec ista ꝯdicūt. s. Imme^{te} cogito nō ime^{te} cognosco. p^{m} enī sigt ꝙ aliqd de deo affirmo aut nego ꝙ eē pōt nihil enūciā° de creatura. 2^{m} vo sigt ꝙ act⁹ cognoscēdi deū attigit ꝛ creaturā eodē actu lʒ imediati⁹ ꝛ pus attigat ymago siue creatā q̄ se hʒ vt q̄ ꝛ vt ꝙ cognoscit. ¶ 8^{a}. In statu vie* possum⁹ hēre aliquē ꝯceptum deo ppriū silr spēʒ. i. ꝯ ca. 14. ꝛ. i. q. 12. ar. 9. 2^{m}. ¶ 9^{a}. Eodē ꝯceptu q̄ viator ꝯcipit creaturā pōt ꝯcipe deū lʒ nomē illū ꝯceptuʒ significās. nō dicat vniuoce de deo ꝛ creatura. p^{a} ps pʒ siialr. po. q. 7. ar. 5. ꝛ. 6. p°. d. 19. q. 5. ar. 2⁹. Ille tñ ꝯcept⁹ lʒ sit ipfecta rō dei ꝛ rō pfecta creature nihilo⁹ pfecti⁹ hec rō ē fūdamētalr ī deo q̄ʒ in creatura. ¶ 2^{a} vo. i. d. 35. q. i. ar. 4. vi. q. 2. ar. xi.

¶ Cōtra dicta i p^{a} ꝯ^{e} p̄cipue ꝯ illd ꝙ rō entis ē p^{a} in q̄ʒ oēs resoluunt aureo. arguit ¶ p° sic. Ille ꝯcept⁹ q icidit ī cōmodā idētitatē cū oī rōne nlld penit⁹ adito nō dic aliquā vnā rōnē. Talis ē ꝯcept⁹ entis. Nō. n. alij ꝯcept⁹ addūt aliqd q: ens addēt enti. g° nihil addūt. So. p rōnē seu itētionē seu cōceptionē entis itelligo illd qd ite^{us} format audito h° noīe ens. ad qd. s. itelligē termiatur. i. ꝯ ca. 53. i. d. 2. q. i. ar. 3. Sumit tñ a. s.

rõo.rõalir p pn°actio q.aliu ẽt ꝫ ra° p ipa qditate quã diffi° explicat vt est hũanitas. Ad argᵐ nego minorẽ.qꝛ dĩs ꝯcept⁹ addit cõceptui entis aliqd ꝛ ens.ꝫ nõ sub ratiõe entis ꝫ sub rõe ꝯtractiori ꝛ actualiori. Et idẽ significatũ ĩ pticulari adit sibiipsi sig° ĩ cõi. Adũt g° nõ expmẽdo aliõ ꝫ idẽ magis explican°.¶2°.Dĩs cõceptus diuisus p differẽtias ĩter quas nõ põt dari mediũ p abnegationẽ vtriusqꝫ ꝯcept⁹ ꝛ ĩdifferẽti qꝫ ẽst denudat⁹ ab oĩ vna rõe tal' ẽ ꝯcept⁹ entis cũ diuidat p absolutũ ꝛ relm.pꝫ aũt a°ʳ qꝛ p̄dicatũ ĩclu ʳ in sbo cũ oppoᵐ p̄dicati sbm destruat nã si dic̃ vnã.rõnẽ illa erit mediãte abnega°ᶜ ꝛ ĩdifferẽs ad rões diuisiuas vt senˡᵉ se hꝫ ad rõnale ꝛ irraˡᶜ.So.* Aliqua rõ ẽ ĩdifferẽs ad rões diuisiuas siue ab eis abstrahit dupʳ vno° qꝛ neutrã p̄dicat p se pmomõ pseitatis. Alio° qꝛ neutrã p̄dicat p se neqꝫ p accidẽs.pmo° abstrahit rõ entis ab absoluto ꝛ respeᵘᵒ nõ autẽ scdo°. Jõ scdo° negaf a°ʳ ꝛ pbatio ꝫ pmo mõ negat b°ʳ. Est aũt sciẽdũ qõ ꝯcept⁹ est duplex qdã.s.q sup seipsũ nõ ĩflectit.i.seipsũ nõ sigᵃᵗ vt ꝯceptus aĩalis q solũ aĩalia sigᵃᵗ qdã võ q supra se flectit ꝛ seipsũ cũ multis alijs sigᵃᵗ vt ꝯcept⁹ vlis accidẽtis qlitatis entꝫ ꝛ hui⁹ˡ. Talis g° sumpt⁹ vt sigᵐ siue significatiue p̄dicʳ de seipo sũpto vt res siue mãlr sicut supi⁹ de ĩferiori nã vlẽ significatiue ẽ cõe ad.5.vlĩa ꝫ vt res sũptũ est quodã ĩferi⁹ ad gen⁹ est.n.de nũero generꝫ de qb⁹ gen⁹ vt supi⁹ p̄dicʳ. Jdẽ dico de qlitate. Jtẽ talis ꝯcept⁹ põt diuidi ĩ differẽntias ĩter quas nõ daf mediũ p abnegatiõeꝫ vt vlẽ in qnqꝫ vlĩa. Qualitas ĩcorporaleꝫ ꝛ spiritualẽ ens ĩ absolutũ ꝛ respectiᵐ ꝛ tñ ipse ꝯcept⁹ sub vna earꝫ ꝯtinuet. Uñ cõcept⁹ entis est absolut⁹ vi.q.2i.ar.i°.ꝛ p̄dicat absolutũ vt supi⁹ suũ.¶3°. Nulla p° diuersa ꝯueniũt ĩ aliq̃ vno. Nã si in vno aliquo ꝯueniũt nõ sũt p° diuersa .io.metha. Sꝫ cõcept⁹ decẽ generꝫ sũt p° diuersi sũt enĩ p° intellecta simplitia ĩdiffinibilia nec ex duobus cõceptib⁹ cõposita fꝫ com.3.ꝛ.8.metha. Ergo nõ ꝯueniũt ĩ aliq̃ vno cõueniũt autẽ in cõceptu entis. Ergo ipse nõ ẽ vn⁹. Sol. p̄dicamẽta vt pꝫ.i.ꝯ ca.7i. sunt p° diuersa qꝛ in nullo reali vniuoce pticipato ꝯueniunt nec differẽtias hñt qb⁹ diuidant. Nõ aũt sũt p° diuersa sic q̧ ĩ nulla intẽtiõe cõi analoga ꝯueniãt.p°.g° mõ negaf maiõ: secũdo võ mĩor qꝛ p° diuersa pmo° possunt in analogo ꝯuenire. Ad ĩpro.hui⁹ dico q̧ equocũ diuidif p signiᵗᵃ vniuocũ p differẽtias analoguꝫ p diuersos modos.i.d.22.q.i.ar.3.2ᵐ. Ergo q̃ in analogo cõueniũt se ipsis ꝛ nõ alijs differẽtijs diuidunt.s.fꝫ diuersos modos pticipãdi rationẽ illã sic q̧ illa rõ est sil'ior vni q̃ꝫ alteri analogatorũ sub illa rõne ꝛ tñ cũ h° stat q̧ ĩ vno ꝯueniant dictomodo.

¶ Ad idẽ arguũt alij.¶p° sic. Jllud q̧ immeˡᵉ ꝛ pᵃ significatiõe dic̃ dĩa que sũt in oĩbus p̄dicamẽtis nõ hꝫ vnũ cõceptũ cõem. Si.n.hr̃et ĩmeˡᶜ significaret illũ ꝛ p illum alia: tale est ens ꝛ vnũ fm com.io.metha. So.negaf maior. Ad ĩproba.dico q̧ illõ nomẽ q̧ dr̃ sigˡᶜ rẽ aliquã ĩmeˡᶜ significat eã mediãte ꝯceptu ꝫ non mediãte alia re. Sigᵃᵗ g° ĩmeˡᶜ ꝛ tñ mediãte cõceptu.¶2°. x.sũt pᵃ ĩtellecta fm com.io.meᶜᵉ ergo supra ea nõ est cõcept⁹ entis. So.sũt pᵃ ꝛ altissima qꝛ non hñt pus ꝛ altius vniuocũ.¶3°. Scdm comenᵒʳ.8.metha.p̄dicamẽta sunt gnã simplitia: non g° cõponunf ex cõceptu entis ꝛ alio ꝯdctc. Sol. Jlla sũt simplitia qꝛ ad ens nõ adũt differeⁿᵃˢ ꝓpe dictã que s.in sua rõne nõ ĩcludat ens sic rõnale non ĩcludit aĩal ꝫ comitaf fm auice.¶4° qꝛ se queref q̧ ens ecẽt gen⁹ ad.x.p̄dicaᵗᵃ nec valꝫ dicef q̧ dr̃ de eis fm pus ꝛ posteri⁹ qꝛ etiam aĩal pus saluaf in hoĩe q̃ꝫ in asino ꝛ tñ vniuoce dr̃. Sol. Ad replicã dico q̧ spẽs generꝫ se hñt fꝫ pus ꝛ posteri⁹ q̃ꝫtũ ad esse nõ q̃ꝫtũ ad rõnẽ generis sui vt se hñt.x.p̄dicamẽta q̃ꝫtũ ad rõnẽ ꝛ ĩtẽtionẽ entis.¶5°. Jllud ĩfra cui⁹ rõnẽ ẽ pus ꝛ posteri⁹ ꝛ atributio: nõ dic vnũ ꝯceptũ. Jste enĩ relõnes nõ sũt nisi ĩter actu distĩcta tale° est ens. qꝛ sigᵃᵗ accidens in atributione ad sbam 4° metħ. So. Jlle relõnes pozitatꝫ ꝛ atribu/

tiõis nõ sũt iter diuersos ꝯceptus entis ꝫ i ter diuersas res diuersimõe vnũ ꝯ ceptũ ꝑ ticipãtes. Vñ bñ ꝓbat argm ꝙ ens nõ dic aliquã vnã nãm vel itẽtionẽ eqlr ꝑticipatã a.x.ꝑ dicaus ꝙ ꝯcedo. ¶6o. Lꝫ cũ vnita te ꝯceptꝰ ſtet ꝓoꝛitas ⁊ poſterioꝛitas i ſcõa rio ſignificatꝫ, nõ tñ i po ſignificatꝫ. Si.n.i rõne ſenſibil' ꝙ po ꝑ al' ſig'ficat: eẽt ꝓo ritas ⁊ atributio nõ dicẽt vnũ ꝯceptũ alr'ſ. Lũc ſic. In po ſigio entis: ẽ ꝓoꝛitas ⁊ atri butio ꝓm pꝫm qꝛ ſigt ſbaꝫ po ⁊ accñs atri butie.go ⁊c. So. Primum ſignificatũ en tis ẽ oupx. ſ. ipe res ⁊ ꝯceptꝰ ab ipis rebꝰ di uerſimõe ꝑticipatꝰ lꝫ ſit vnicꝰ. Negat ergo añs 2o ſupto ſigto po. ꝙ tñ ꝯcedit ꝓmo. ¶7o. Ens ꝓm platonẽ nõ debuit vnã ideã hrẽ vt pꝫ po etb. go nõ hꝫ vnũ ꝯceptũ. qꝛ cõ ceptũ ſbuſtentẽ dicebat ideaꝫ. So. Hñtia vnũ ꝯceptũ eqlr ꝑticipatũ hꝫ vnã ideã nõ ãt alia. 8. Ens ſe hꝫ ad.x. gnã vt ſanũ ad ſua ſigta vt pꝫ.4. metb. go nõ dic vnã rõeꝫ.a di uerſis.n. ſanis ñ abſtrahit ꝯceptꝰ vnꝰ q ſit ſanitas. So. Dico ꝙ ſanũ dic vnã rõne ad quã ſua analogata hñt hitues lꝫ diuerſam. Analoguꝫ.n. vt dic.s.tho.i.d.19.q.5.ar.2. ad pmẽ tripx. Quodãm ꝫ itẽtionẽ nõ ꝫ eẽ qñ.ſ. vna itẽtio ad plra refert ꝫ ꝓus. ⁊ po ſteriꝰ. q tñ ꝫ eẽ ẽ tm i vno eoꝝ vt itẽtio ſa nitatꝫ. Quodã vo ꝫ eẽ ñ ꝫ itẽtionẽ qñ.ſ. aliq plra i itẽtiõe alicuiꝰ ꝑificãt ꝙ tñ i diuẽ ſis diuerſimõe ẽ vt cõꝛupte ⁊ icõꝛupte cõpꝰ ſe hñt ad itẽtionẽ cõꝛpis. Quodã vtroqꝫ mõ qñ.ſ.nꝫ i renꝫ i itẽtiõe ẽ ꝑificatio cũ tñ ipa itẽtio i oibꝰ hẽat aliqd eẽ. ⁊ ſic ſe habꝫ ens ad ſbaꝫ ⁊ accñs ⁊ vitas ⁊ bõitas ad de uꝫ ⁊ creaturas. ¶9o nullũ analogũ dic vnã rõnẽ cũ ſit de equocigo. Sol. negat añs.

¶ Cõtra.3. arguit aureo. ꝙ ſõlis rõ obi in teus nri nõ ſit qditas rei mãlis cuiꝰ oppom credidit.s.tho. exiſtimaſſe. ¶po ſic. Inteus ꝑ aliquẽ actũ poſitũ fert i ſbas i mãles. cũ 8.phy. ꝓbet pmꝰ motõ eẽ i mãlis. go obm eiꝰ nõ ẽ qditas rei mãliſ. Nlla.n. poª ꝑ actũ poſitm fert i oppom ſui obi puta viſus i te nebꝛas. So. Cõcedo ꝙ tal' qditas nõ ẽ foꝛ male obꝫ iteus cũ ſit ens. ẽ tñ mãle ⁊ ꝓpoꝛ tionatũ ꝓ iſto ſtatu. ⁊ de mãli loqñ' negat pñã. ⁊ ꝓbaº q̃ de ſõli ꝯcedit. qꝛ iteus nullo actu poteſt ferri i nõ ens. Per qditatẽ autẽ rei mãlis itelligo qditatẽ rei ꝯpoĩte ex mã ⁊ fõma cuiꝰ ꝑt hri i fãtaſma ꝑ quã oia iteus itelligit i hº ſtatu ⁊ ipa ẽ pm cognitũ. Sicut eni docet.s.tho.i.q.88.ar.2.ad 3m. ⁊.3.ꝯ ca. 46. Scimꝰ qd de rebꝰ mãlibꝰ ⁊ ꝑ eas de in tellige nr'o ⁊ ꝑ illõ de iteu ex ꝯñti de aĩa tñ vltiꝰ neſcimꝰ qd de ſbſtãtijs i mãlibꝰ qꝛ iſta nõ equãt vtutẽ eaꝝ ſic itelligẽ ꝑfecte dmõ ſtrat vtutẽ aĩe. hec ex illo. Vñ dico ꝙ me thaca de i mãlibꝰ nõ tractat q̃ſi dicẽs qd ſꝫ qꝛ ꝑ viã remotõis entinẽtie ⁊ cãlitatꝫ. ¶2o. pꝫs nõ dubitat de obõ iteus. Dubitat ãt i 3o de aĩa vtm ipa itelligat aliqd ex magitu dinẽ exiſtẽs. vñ ⁊ com.2. metha. dic ꝙ nõ ẽ nob i poſſibil' i mãliũ notiª. go mẽs eoꝝ nõ fuit ꝙ tal' qditas ſit obꝫ. So. Mẽs pꝫi fu it ꝙ iteus nr itelligat mãlia i ſe.i.ꝑ ſpẽs ꝓ ꝓꝛias ꝑfecte repñtates. qditates eoꝝ. ⁊ i mã lia.i. ſpebꝰ ſẽſibiliũ. Comẽor ãt i hº errauit depuãs ibi exm ariſto. de oclõ noctue dicẽſ illõ eẽ ſilẽ q̃ꝫtũ ad difficltatẽ ñ q̃ꝫtũ ad im poſſibilitatẽ aliogn vt ait eẽnt fruſtra huiꝰ tñ rõ vt ibi ꝓbat.ſ.tho. ẽ veriſibil' qꝛ nõ ſũt ad ꝫ vt a nob cognoſcãt ⁊ qꝛ cognoſcũt ab alijs ⁊ ſi nõ a nob. ¶3o. Nlla poª q̃ciqꝫ hi tu eleuari põt vltra ſuã obm puta viſuſ ad vidẽdũ ſonũ. Leuat ãt iteus nr adeo ad in mãlia. go. So. Rõ ꝓbat de ſõli obõ nõ de mãli. ¶4o. Inteus aĩe ſepate nõ hꝫ ꝓ obõ dictã qditatẽ. go neqꝫ iteus ꝯuicte cũ aĩa ſit eiuſdẽ nãe. So. Lꝫ aĩa ſit eiuſdẽ nãe i coꝛ poꝛe ⁊ ex nõ tñ habet. eũdẽ eẽni modũ iõ negat ꝯñã.i.q.89.ar.po.

¶ Cõtra.5. arguit ſco.2. metha. ꝙ iteus cõ uinctꝰ cognoſcit poſſibilr qd ẽ ſbſtãtijs ſe paratis. ¶po ſic. Oẽs hoies nã ſcire ꝯſide rãt. go maxĩe ſcibilia magis ꝯſiderãt ſcire. go poſſũt qꝛ nãle ꝯſideriũ nõ ẽ fruſtra. Di ces ꝙ poſſũt poſt moꝛtẽ ſolũ ſic ⁊ poſt illã a ſequit bites nãlr deſideratã. ꝯ qꝛ ai iſto. loqt de poſſibilibꝰ cõſeq i iſta vita cũ aliã. ignoꝛauerit vl' dubitanter poſuerit. vñ.10. etb.i hº põit felicites nr'aꝫ. So. Ad replicã

dico q mēs aristo.nō fuit q i hac vita pos sim⁹ pfecte cognoscē sbās sepatas aut feli citari.3.ꝯ ca.46.ꝛ lȝ expsse aliā vitā nō po suerit rōes tn̄ sue debuerūt eū ad hº mouē pbrī ista q desideriū nāle n̄ pt eē frustra q vtiqȝ eēt si nō ipleret.¶2º Si ite^us ꝯuict⁹ i hec nō possȝ ēt sepat⁹ nō possȝ q: po^a fȝ se i pportiōata alicui obo p nulliū extinsec⁹ ad ueniēs pōt effici pportiōata.So.dup^x est i pportio po^e ad obȝ.Una qn̄ illō nō ꝯtinet sub fōli rōe obi po^e vt visus re^u soni.Alia qn̄ ꝯtinet qdē fȝ tn̄ mod⁹ eēn' obi excedit modū eēn' nāe po^e cognoscētȝ.q tn̄ ad alti us pōt eleuari sicut visus noctue re^u lumis sol.qō tn̄ vidē posset si ei pportiōet vt est possi^le.Negat gº ꝯn̄a ꝛ pbaº de i pportio ne.2^oo q ē i ppoito.¶3º q: fȝ tho.po^e disti gunt p oba.gº alia ꝛ alia eēt po^a aie ꝯuicte ꝛ sepate.So.negat ꝯn̄a.q: po^e distigunt p oba fōlia.¶4º Nā 2º metb.dr q si fines vl' efficiētes cāe eēnt ifinite:nullū agēs age ret.Hoc āt n̄ eēt:nisi agēs p inte^us oēs cās ꝛ fines cogºscēt.So.Agēs p ite^us cogno scit vlti^m finē i vl'i rōe sūmi boi.Hoc āt nō ē cognoscē qd.¶5º Nā vt ibidē dr ignorā tia sbaꝝ sepaꝝ nō ē vt cecitas.So.hº iō dr q: p⁹ mortē sciem⁹ illas.¶6º Ueritas rei ē ꝯformitas ad p^us mēsurā.gº ad ideā diuinā gº illa idea ē cogºscibil'.cū sine extmis relō nō itelligat.So.cū dup^x.sit rei vitas.s.icō patiōe ad nr̄m ꝛ ad diui^m ite^us: 2us vitatē aia i se itelligē nō pōt sic nȝ ideā diuinā.ſȝ cognoscim⁹ eā vt resultat i ipa aia.¶7º Ef fect⁹ ducit in cognitionē cāe:gº magis cāe magis.ꝛ maxie cui⁹' est p^a maxie.Dices q de i māli b⁹ scim⁹ q: nō qd.s.diffini^ue ꝛ cō phēsiue.So.vtiqȝ sic dico.Sȝ ꝯ pº.q: vt dr 2º po.qꝝ ē q: facile ē hr̄e qd.So.hº de rū ē qn̄ scim⁹ q: p effe^m pportiōatū.i.pfe cte dmōstrātē vtutē cāe.2º q: nō seqt effe ct⁹ nō demōstrat* pp qd de cā:gº p eū ne scim⁹ qd de cā.2.poste.So.illa ꝯn̄a nō va let:ꝛ negat de effe^u pportionato.3º q: ꝯº metb a.dr.Simplitia aut tota atingunt.ꝛ ē scia aut nihil ꝛ ē ignorātia.Sol.aliqs co gnoscēs q: de simplici:cognoscit totū sim plex.nō āt qd de simplici.4º.Si cognosci m⁹ eē ime^te icē qditati:cognoscim⁹ ēt qdi tatē.q: ē sigt ꝯpoitionē:quā sine extmis n̄ ē itelligē.2º piat.So.Cognoscēdo ꝯposi tionē istā de⁹ ē.cognoscim⁹ ipaȝ diuinā q ditatē qꝫtū ad q: ē i effe^u suo.nō āt qꝫtū ad qd vl' i se.Dices forte 2º q scim⁹ qd nō sūt nō āt qd sūt.So.Utiqȝ sic dico ad hūc sen suȝ q oīa iuēta i creaturȝ remouent adeo vnoº.s.eoº q sūt icreaturȝ.Sȝ ꝯ pº.q: ne scirem⁹ qd de bruto.q: dr iaȝ poitiuā n̄ hē m⁹.So.nō ē sile q: reꝝ dr ie ꝛ si nō hēant nomē ipoitū:tn̄ hn̄t affirmati^m ꝯceptū cō pleti^m pfecte diffinitiōis.2º.q:* dr.2.piar q hº negatiª bo^m n̄ ē malū ē vā:q: hº affiª ē vā.bo^m ē bo^m nō eꝯº.3º q: notiō ē dictio qꝫ oppoita negaº 4º metha.Ergo si scim⁹ qd āgel⁹ n̄ ē:scim⁹ ēt qd ē.So.Ad hº duo dic dn̄s alb.sup 2º caº.cele.hierā.i illa qōe vtꝝ de⁹ p negationeȝ magis certificet.De re igt cui⁹ totū eē ꝯphēdit aut q: hȝ t'mi nos aut q: ē t'min⁹ sic pūct⁹.g pp simplici tatē ē solū negatie diffil' negatio scit p hº q ꝯphēdit illō q p negationē relīqt.siue sit vnū vt i simplicib⁹: siue sit plīa vt icō poitis.Sȝ illō q relīqt p negationē i deo nō possum⁹ ꝯphēdē:iō negatiōes i illo nō sūt certe p aliquā affirmationē.hec ex illo ¶8º pn^r.Hoc.n.nō ē q: nō cadūt sub sēsu. Nā sba p se itelligibil' ē.lȝ sb sēsu nō cadat Neqȝ q: nō ꝯtinet sb qditate māli.q: nō ē obȝ adeqtū ite^us nr̄i.Ergo nllō.So.hº nō ē pp hec solū ſȝ qa qditas mālis.p isto sta tu n̄ sufficiēter ducit i illas qditates.Lȝ āt sbstātia sb sēsu nō cadat:tn̄ sēsibilia accidē tia sūt effe^us ei pportiōati.¶9º Aristo.co gnouit istā ppo^em pmū ens est sua vita.gº ꝛ eius extrema.So.Cognouit q: de extre mis in conceptu cōi vel proprio.

¶ Cōtra 2us ptē ꝯº^u ꝯ^e i q dr q nihil vni uoce ꝯ^t deo ꝛ creature arguit scot⁹ sup 4º metha.sic.Entis ꝯcept⁹ vniuoc⁹ ē deo ꝛ oī b⁹ entib⁹.gº ꝯº falsa.Aūs pbat suppoitis duob⁹.p^m.Cōcept⁹ entȝ ē vn⁹ i se ꝛ distīct⁹ ab oīb⁹ alijs.2^m.Cōcept⁹ entȝ obiectiual' ē real' nō fabricat⁹ ab ite^u.Sol.* negat aūs

ꝛ pᵐ ꝓsupoᵐ. Sꝫ ꝯ qꝛ illđ ꝓbaƚ ab alijs pᵒ sic. Cōcept⁹ entꝫ cert⁹ ē de deo possibiliť. et cōcept⁹ dei ꝓpꝰus erit dubi⁹ de eodē. Nam possū scire ꝙ deus ē: ꝛ nescire an sit cōp⁹ vl̃ spūs. gᵒ ꝯcept⁹ entꝫ ē ali⁹ a ꝯceptu dei ꝛ alioꝝ. Nō. n. idē ē certū ꝛ dubiū de aliq̃: qꝛ ꝯdictoꝛ iœēnt eidē. So. Cōcept⁹ entꝫ. i. ipa ꝯcepᵒ quā elicit iteˡˡᶠ. vtiqꝫ vn⁹ est cōis deo ꝛ creaturꝫ: ſꝫ cōcept⁹ obiectiualiť. i. res significata p ꝯceptionē ꝓdictā ē vn⁹ vnitate aťbutiōis. coᵒ q̃ multa hñtia atributionē ad vnū dñr vnū atributiē. qꝛ creature dñr entia ex imitatiōe dei. ꝛ accñ a ex imitatione ſbe. Nō āt ē vn⁹ vnitate īdiuisiōis alicui⁹ forme ꝑticipate: q̃lis ē vnitas generꝫ ꝛ speciei. Hūanitas. n. ē vna fōma ī oib⁹ nō qdē actu vl̃ poᵃ ex ītellectū: ſꝫ aptiᵉ sic ꝙ non stat ex pte tal̃ forme qn sit vna ſꝫ ex alio. .s. ex ꝑncipijs īdiuiduātib⁹ vl̃ ex formis diuidētib⁹. Jsta āt vnitas ē multo aᵒʳ q̃ꝫ aťbutiōis. Ad argᵐ dico ꝙ vtiqꝫ ꝯcludit ꝙ ꝯcept⁹ cert⁹ entis ē ali⁹ a dubio ſbe vl̃ accidētꝫ ꝛ vn⁹ ē vnitate aťbutiōis. ¶ 2ᵒ. Qđ pᵒ īprimiť ī iteᵘ pᵃ īpressiōe ē maxᵉ vnū. Nā pᵐ ī vno q̃qꝫ gene ē maxīe vnū. Jtē si eēt plura iā nō īprimeret pᵒ qꝛ iteˡ a cōiorib⁹ īcipit. Tale ē ens ꝛ res ſꝫ auice. caᵒ pᵒ. sue metha. So. Cōcept⁹ entꝫ sūpt⁹ ex pte iteˡ ē q pᵒ īprimiť: obiectiual̃ āt hꝫ vnitatē dictā. ¶ 3ᵒ. Uni⁹ poᵉ vnū ē fōle obꝫ: ꝛ sub vna fōli rōe. gᵒ ens hꝫ vnā formalē rōez sub q̃ ꝯtineť oīa cū sit obꝫ iteˡ. So. obꝫ fōle intellect⁹ ex iteᵘˢ hꝫ vnitatē q̃ dicta ē. ¶ 4ᵒ. Uni⁹ scīe puta metha. ē vnū fōle obꝫ et ſb vna fōli rōe. gᵒ idē. So. pꝫ ꝑ idē vñ comē. 4ᵒ. metħ. com. 2ᵒ. diē ꝙ ad vnā sciam ptinēt nō solū q̃ sꝫ vni⁹ spēi vl̃ generis: ſꝫ ꝛ q̃ aťbuūtur vni fini vl̃ agēti. ¶ 5ᵒ. Nō ē nugatio dicē ens hō. gᵒ diuersa ē rō vtꝰꝫ. So. hoꝝ rōes sūt due. ſꝫ vna l̃ eāꝝ ex iteᵘˢ hꝫ solā vnitatē aťbutiōis. ¶ 6ᵒ. Hec ꝓpō sortes ē ens vl̃ nō ens: nō ē ambigua. gᵒ tmīn⁹ pōsit⁹ ī ꝓdicato nō ē mltipˣ. Ergo hꝫ vnā rōnē. So. Duplexˣ ē analogi multiplicatas. Una .s. dicēs mltas rōes ī actu ꝛ explicite. sic forte mltiplicatas sani. Alia dicēs vnā solā explicite lꝫ sit vna aťbutiōe vt obiectiual̃ ē. vt mltiplicitas ētis pᵃ sac mltiplicē ꝛ distīguibilē ꝓpōēꝫ ꝛ ꝯdictionē tollit ñ 2ᵃ. iō pᵐ ꝑnᵐ ī q̃ poʳ ens nō distīguiť. ¶ 6ᵒ. Ultīe dr̃ie sꝫ pᵒ diuerse ī nllō ꝯuenientes. Si enī ī aliq̃ ꝯueniūt ñ sꝫ pᵒ diuerse cū in aliq̃ ꝯueniāt ī aliq̃ nō. Uñ ibiť ī īfinituꝫ: vl̃ ē deuenire ad nllōᵒ ꝯuēiētes. Ergo neēē ē eē pᵒ diuersas aliq̃s cū nō eaƚ ī īfinitū. gᵒ ens nō īcludiť fōlr ī eāꝝ ꝯceptu. gᵒ sꝫ ex fōle rōez entis. Ergo ens diē rōez ab alijs distīctaꝫ. So. vltᵉ dr̃ie sūt sic pᵒ diuerse ꝙ ī nllō vniuoco aut nā ꝑticipata ꝯueniūt: q̃ꝫuis ꝯueniant ī aliq̃ ītētiōe. Nec tñ oꝫ q̃re q̃ distīguanƚ. qꝛ alr̃ vniuocū a l̃ analogū diui⁽: vt dcm̄ ē. Est āt sciēdū ꝙ ꝯcept⁹ obiectiualis cōis ī q̃ oīa ꝯueniūt ꝛ ꝓpus ī q̃ distīgnƚ. ē al⁹ ꝛ al⁹. ꝛ aliā atqꝫ aliā. hñt vnitatē. fōmalis ꝟo ē qdē ali⁹ ꝛ ali⁹. ſꝫ nō aliā hꝫ vnitatē. ¶ Probat ēt scđo. illđ pᵐ ꝓsuppoᵐ sic. Pꝛopa passio ꝟi⁹ ꝛ ꝑus inest suo pᵒ ſbo q̃ꝫ alijs pᵒ po. Sꝫ vnū ē passio entꝫ ꝛ sibi pᵒ ī est. 4. ꝛ. 10. metħ. Ergo ꝯcept⁹ entꝫ ē magiſ vnus q̃ꝫ ſbe. So. ꝓpa passio īest pᵒ suo ſbiecto nō āt rōi ſbi ī sua abstractione sūpte. Nō. n. rō hōis ē risibilis nisi vt ē ī suppositis. Rō gᵒ entꝫ ī sua abstractiōe sūpta nec vnitatē nᵉ pl̃ralitatē hꝫ: ſꝫ ī suppositꝫ entis hꝫ ꝑfectissimā vnitatē sic ꝙ acceptꝫ dībus rōib⁹ ꝯcurrētib⁹ ī lapide puta ētitatꝫ ſbalitatꝫ lapideitatꝫ vnitas pᵒ ꝛ ꝑ se ꝯseqƚ rōez entitatꝫ: ñ alias. Aťbuiƚ gᵒ ei vnitas ī suppositꝫ vel ex ordīe ad iteᵘˢ sic vel sic ꝯsiderātē. Ad argᵐ dico ꝙ ē ex 4ᵒʳ tmīs. Nāꝫ eū debēt ꝯcludē gᵒ ens ē maxīe vnuꝫ ꝯcluᵗ ꝙ rō ētꝫ sit maxīe vna. Est āt sciēdū ꝙ mediū sillo' ꝑt eē vnū aťbutiē q̃ꝫtū ad ꝯceptū obiectiualē: ꝯceptu fōmali exñte de vno. ¶ Probat ēt scđo. 2ᵐ ꝓsuppositū ſꝫ illđ cōcedim⁹. Pro hᵒ āt sciēdū ē ꝙ ꝯcept⁹ obiectiualis entꝫ tripliciť sumiƚ pᵒ vt se extēdit ad. x. ꝓdicamēta. 2ᵒ ꝟo ad oē ens. reale. 3ᵒ āt ad oē ens. i. oē ītelligibile ēt rōis siue positiuū siue ꝑuatiuū sit. Pꝛimoᵒ ē realis. silr scđoᵒ lꝫ sit min⁹ vn⁹ q̃ꝫ ꝑmoᵒ ſꝫ 3ᵒ. hꝫ qdē vnitatē aťbutiōis ſꝫ nō est realis neqꝫ rōis

ſ; ab vtroq; abſtrahit nec eſt ſbm metha. ſed ens reale. Vñ enti inq̃ztũ ens nec cõpetit nec repugnat realis cõcept⁹. Sciẽdũ ẽt q̃ aliqd dicit non reale ꝯrie vt chimetra. ꝛ diſpate vl' ꝑuatie vt id q̃ abſtrahit ab ente reali ꝛ rõnis ꝑmomõ nõ itrat rõnẽ alicuius rei ſ; ſcdomõ põt eẽ de rõe ent; realis.

¶ Probat; ꝓſuppoſitis ꝓbat illd añs p⁹ ſic. Nã ꝯcept⁹ entis h; vnũ nomẽ ꝛ ſm illud vnã rõnẽ. Nã tã de⁹ q̃; creatura realit̃ eſt ens. So. Ad vniuocationez nõ ſufficit idẽ nomẽ ꝛ idẽ ꝯcept⁹ itellect⁹. niſi ille ꝯcept⁹ eq̃lit̃ repñtet oĩa q̃ illũ ꝑticipãt q̃ in ꝓpoito nõ eſt reſpectu dei ꝛ creature aut. x. ꝑdicamẽtoꝝ. Jtẽ ſtãte vnitate rõis tollit̃ vniuocatio ꝑꝑ diuerſũ eẽ vt p; de domo i mẽte ꝛ i re. 1. ꝯ ca. 32. po. q. 7. ar. 7. 6m. ¶ 2° ens vnica diſtributiõe diſtribuit̃ ꝓ deo ꝛ creaturis q̃ i analogis vel equocis nõ ẽ verũ. So. negat̃ 2ª ps añcedẽt;. ¶ 3° Quicqd repugnat deo inq̃ztũ ens repugnat creature inq̃ztũ ens ꝛ ꝯ° g° idẽ. So. negat̃ ꝯñia. Sufficit enĩ q̃ talia ꝯueniãt in ꝯceptu formali analogo q: vnu; ẽ imitatio alterius. ¶ 4° Nullũ equocũ vel analogũ multiplicat̃ ad multiplicationẽ ſuoꝝ ſignificatoꝝ hoc aũt facit ens q: de⁹ ꝛ creatura ſũt duo entia. So. negat̃ maior de analogis ꝯuenientib⁹ in aliq̃ vna rõe l; ineq̃lit̃. ¶ 5° Ens ꝑdicat̃ i qd g° vniuo^ce. So. negat̃ añs. Cũ. n. ſumat̃ ab eẽ ñ dic̃ qd ꝺ aliq̃ creatura. ¶ 6° Si ens nõ eẽt vniuocũ nõ eẽt de ĩte^lı diu; g° ꝛc. So. negat̃ añs. Analogũ enĩ cõmõ q̃ ſanũ põt eẽ ex̃ itellectũ aliq̃ꝝ q: h; plures ꝯcept⁹ ꝯueniẽtes in h̃itu^e ad vnũ ꝛ ſub vno eſt ex̃ ĩte^{us} altĩ⁹. Sec⁹ ãt qñ h; vnũ cõceptũ repñtãtẽ analogata in equaliter.

Uerit̃ 2° circa eãdẽ di. 2ª. An deũ eẽ ſit ꝑ ſe* notu;. Huiane menti i via. ¶ Pª ꝯ° Ad h° q* aliq̃ ꝓpõ ſit ꝑ ſe nõ ſufficit q: ꝑdicatũ ſit de rõe ſbi. vi. q. 10. ar. 12. ſ. q. 2. ar. 1. 1. ꝯ ca. 10. Jte;. 4. metħ. vbi dicit q̃ ꝓpõ ꝑ ſe nõ eſt q̃ ſtati cognoſcit̃ cognitis t̃mĩs vt dr̃ p° poſt. ¶ 2ª. Nõ oĩs* ꝓpõ ꝑ ſe nõ ẽ ꝑ ſe nõ nob vbi. ſ. Ultra reqĩritũ enĩ ad eẽ ꝑ ſe notã nobis reqrit̃ q̃ nobis ſit nota rõ ſubiecti ibi. vbi. ſ. ¶ 3ª. Hec ꝓpõ de⁹ ẽ ſ; ſe ẽ ꝑ ſe nõ nõ ãt q̃ ad nos. vbi. ſ.

¶ Cõtª pª arg' aure. p° ſic oĩs. n. ꝓpõ tal'ẽ i ꝑmo° ꝑ ſeitat;. Nõ ãt oĩs ꝓpõ ꝑ ſe nõ ẽ i ꝑmo° ꝑ ſeitat;. g° male dr̃ q̃ ꝓpõ ꝑ ſe nõ ẽ illa cui⁹ ꝑdicatũ' idu^r i rõe ſbi. h°' p; q: in mathe^cıs qñ paſſio dr̃ ꝺ ſbo ẽ ꝓpõ ꝑ ſe nõ vt totũ ẽ mai⁹ ꝑte. Maioritas. n. ẽ paſſio toti⁹, ñ ãt ꝺ ei⁹ rõe. So. l;. s. tho. dicat oẽ; talẽ ꝓpõe; q. ſ. ẽ i p°° eẽ ꝑ ſe notã nõ tñ eꝯ oẽ; ꝑ ſe nota dic eẽ talẽ. Dato ãt q̃ ſic ſeſerit adhuc ſoluit̃. nã ꝑdi^m ẽ ꝺ rõe ſbi. 5. modis p° q: ẽ diffi° ei⁹. 2° q: ẽ diffi°^ıs ꝑs. 3° q: ẽ diffi^m q̃ ꝺ diffi°^e dr̃. 4° q: ẽ ꝺſcptio ꝺe vl' ſ; modũ ſeu eq̃lr̃ dcã ꝺ ꝺſcripto. vl' alr̃ notificato. vt totũ ẽ mai⁹ ꝑte. H^c. n. equal; diffi°' vl' ꝺſcriptiõi toti⁹. 5. q: ẽ eꝯ. vt maius ſua ꝑte ẽ totũ. Negat̃ g° a°'. q: ſm. s. tho. i tractaᵘ ꝺ ꝺmõ. qñ p' diffinitũ ꝺ diffinitiõe ẽ 2⁹ mod⁹ ꝑſeitat; ꝛ tñ ꝑdi^{tus} ẽ de rõ ſbi. 3°°. Negat̃ ẽt h°' ꝛ ꝓbatio. q: nulla ꝓpõ i q̃ ꝑdicat̃ paſſio ꝺ ſbo ẽ ꝑ ſe nõ y mo ꝺmõſtrabil' ẽ ꝑ diffi°^{es} paſſiõis ſ;. s. tho. 2° po. ca. p°. ꝛ vlti⁹ diffi° paſſiõis ꝯclu^r de ſbo ꝑ diffinionẽ ſbi. Cõ. n. dico totũ eẽ mai⁹ ꝑte vl' ꝑte mioꝛ ẽ toto aut ꝑalellas ñ cõcurrẽ p' aliqd de ſbis ſupi⁹ ad ꝺſcriptionẽ ſboꝝ. Nã i pl⁹ ẽ eẽ mai⁹ ꝑte q̃; ꝯſtitui ex ꝑtib⁹ vl' ꝯtinẽ ꝑtes ꝛ ñ ꝯcurrẽ q̃; eq̃lr̃ diſtare. ¶ 2° Motũ* ꝛ mã; eẽ ẽ ꝑ ſe notũ 2° phy. ꝛ ſ; cõm. ibi ꝛ tñ ꝑdicatũ nõ ẽ de rõe ſubiecti q: nl'a creatura ẽ ſuũ eẽ. So. negat̃ añs q: nullã creaturã eẽ ẽ ꝑ ſe notũ. Ariſto. ãt ꝛ cõm. iõ ſic dicũt q: tales ꝓpões ñ idigẽt demõſtratiõe ſ; ſeſu' aut expiẽtia cognoſcit̃. ¶ 3° q: hec ẽ ꝑ ſe nõ nix ẽ alba. So. h° nego q: ex ſe nõ h; vñ cognoſcat̃ ſed indiget extrinſeco ideſt ſenſu.

¶ Arguit ẽt greg. q̃ ñ oĩs tal' cui⁹. ſ. ꝑdicatũ icludit̃ in rõni ſbi ſit ꝑ ſe nõ ſic. Aut enĩ itelligit̃ de rõe qd rei ſbiecti aut qd nomis. Cõtra pᵐ ſũmo iſtas. Jnte^ſ ẽ ſba ite^ſ ẽ q̃litas. Neutª eaꝝ ẽ ꝑ ſe nõ cũ de vtraq; ſit queſtio, ꝛ tñ predicatum alterius eſt in

rõne subiecti. Itẽ q: oĩs ꝓpõ ĩ q̃ ꝑdicaret
gen⁹ vl' diffea eẽt ꝑ se nota g° diffec ꝛ diffi
nitiões rex cẽnt nob sine argumẽtaoc ꝑ se
note de eis. Cõtra 2m accipio istã vacuũ ẽ
loc⁹. q̃ nõ ẽ ꝑ se nõ. ẽ.n. falsa. q: null⁹ loc⁹ ẽ
vacu⁹. So. Intelligit vtroqꝫ mõ. Ad pm
ꝯ pm dico q̄ vna illax ẽ ꝑ se nota nõ nobis
oib⁹ sꝫ hñtib⁹ rões tmĩox. Silr iste rosa ẽ
flos albedo est colo: sꝫ necie ꝛ ꝑ se note lꝫ
2a nõ sit ꝑ se nota ceco nato q̃ nõ põt scire
qd rei de sbo. Ad 2m cõcedit añs ꝛ negat
ꝯña. q: aliđ ẽ eẽ ꝑ se notũ ꝛ ꝑ se notũ nob
Ad id q̄ obijcit ꝯ 2m dico q̄ 1a ẽ va tmĩs
supponẽtib⁹ simpr. Nec tñ oꝫ q̄ hẽat sin/
gularẽ verã q: sbꝫ ei⁹ stat ꝑ q̃ditate vt ab/
strabit a singularib⁹. Nec seqt null'us loc⁹
ẽ vacu⁹. g° vacuũ nõ ẽ loc⁹ q: mutat suppo
sitio ꝑsonalis: in simplicẽ ꝑ fall'am fig. d.
¶ Arguit idẽ vlt'i⁹ q̄ aliq̃ sit ꝑ se nota ꝛ ꝑ
dicatũ ñ ẽ de rõe sbi vt hc hõ ẽ asin⁹ vl' nõ ẽ
asin⁹. Silr si aliq̃ sunt eidẽ eq̃lia sꝫ eq̃lia i
ter se. Itẽ si eq̃lib⁹ adant eq̃lia tota erunt
eq̃lia. So. In pa ꝑdicatũ ẽ de rõe sbi co° q̃
passio supiorꝫ õ rõe iferiorꝫ. vt disciplĩalc
de rõe hoĩs. Nã affi° ꝛ nega° sb disiũctiõe
ꝯsequũt ens inq̃ꝫtũ ens. Alie aũt sꝫ ipoce q̄
si ad cathecas reducat ꝑdicatũ erit q̃dã de
scriptio sbi. ¶ 2° idẽ sic. Quelibet ꝑpõ ꝑ se
nota ẽ illa q̃ cuilibꝫ potẽti vti rõe põt nãlr
ẽe nota sine notia alicui⁹ extinseci vt pꝫ p°
po. Sꝫ nõ oĩs cui⁹ ꝑdicatũ ẽ de rõe sbi est
tal'. g° nõ oĩs tal' ẽ ꝑ se nõ. So. dupr ẽ ꝑpõ
ꝑ se nota vna ĩ se õ q̃ logt. s. tho. alia q̃ ad
nos oẽs q̃. s. ẽ ex tmĩs oib⁹ notꝫ q̃ꝫtũ ad qd
nõ is eox q̃ ẽ pnm pm scie de qua aristo.
¶ Cõtra 2am arguit aureo. p° sic. Nll'a ꝑpõ
ꝑ se nõ ẽ eadẽ nisi sb eisdẽ ꝯceptib⁹ sit. Uo
ces.n. sole nõ faciũt ꝑpõez ꝑ se notã sꝫ ꝯce
pt⁹ se icludẽtes. g° qꝫbꝫ ꝑpõ ꝑ se nota vni
ẽ ꝑ se nota oib⁹ aut nõ ẽ eadẽ. Stãtib⁹ eni
eisdẽ ꝯceptib⁹ si ex ipsis appet vitas sue cõ
nexiõis vbicũqꝫ ꝛ ĩ q̃cũqꝫ sint appebit. Si
ex ipsis nõ appet ñ ẽ ꝑ se nota. Sol. sic eli
cit a. s. tho. ql. 4. q. 9. ar. 2. Si voces sint ee
dẽ ꝛ silr ꝯcept⁹ or° eadẽ ẽ mãlr ꝛ fõlr. Si
vo sint idẽ cõcept⁹ ꝛ alie voces vt isinoni
mis ẽ eadẽ fõlr nõ mãlr. Si vo sit ex° erit
ex° Cõcept⁹. n. quẽ imec vox sigt ẽ ei fõlis
rõ significan'. Cũ g° dicim⁹ vnã ꝑpõez eẽ
ꝑ se notã vni ñ alt'i logm̃ de vna vnitate
mãli ꝛ vnitate rei sigc vltiate. ¶ 2° Inteus
ꝯcipiẽs ꝑpõez ꝑ se notã nõ sibi sꝫ alt'i aut
fert sup eosdẽ ꝯcept⁹ ex qb⁹ ꝑcedit ei⁹ noti
tia aut sup alios. Si pm erit ei ꝑ se nota aut
poĩta cã nõ poneret effeus. Si 2m nõ ẽ ea
dẽ ꝑpõ. So. Fert sup alios ꝛ tñ ẽ vna mã
lit' ꝛ gr̃a sigc ꝯ. q: ista de⁹ ẽ hẽbit duplices
ꝯcept⁹. s. viatore ꝛ ꝯphẽsore ꝛ sic sꝫ istos
ñ ẽ ꝑ se nõ ita eq̃ ẽ ꝑ se nota sꝫ illos. ex q̃ se
qt q̄ sil' erit ꝑ se nõ ꝛ ñ ꝑ se nõ. vl' neutruꝫ.
So. Ille ꝯcept⁹ i btõ siue ꝑpõ mẽtal' ꝯpoi
tur ex ꝑpis rõib⁹ tmĩox eo q̄ ĩ se cog°scit
rẽ ꝑ extma significatã ꝛ ꝑ adeq̃tã spẽz. In
uiatore aũt sec⁹. eo q̄ cognoscit in aliđ. ꝛ ꝑ
spẽz nõ ꝑpaꝫ. iõ ei⁹ ꝯcept⁹ ñ ẽ ꝑpus. nec hꝫ
ꝑpas rões tmĩox sꝫ ab alijs reb⁹ hꝫ ꝯce/
ptũ. Est g° sꝫ se nota ꝑ se.. q: sꝫ ꝯceptũ ꝯp
hẽsoris. ꝛ ꝑpuꝫ. nõ aũt nõ ꝑ se nota.

Uerit 3° circa eadẽ di. vtꝝ
ĩ diuis vn⁹ de⁹ sit tres ꝑsoe

¶ Arguit q̄ ñ p°. Nã si
tres ꝑsoe sũt vna eẽna. sũt
tres. ꝛ rursus nõ sꝫ tres ꝑ
illã maxas. Quecũqꝫ vni 3°
sũt eadẽ ꝛc. g° seqt ꝯdictio. ¶ 2° q: ex h° i
frigit ars sillogistica ꝑtri sillo expoitorij
q̃ euidẽs ẽ ex se p° po. Nã medio existẽte
singl'ari vt ibi oꝫ necẽ ẽ extma ꝯiũgi. Nã di
uitas ẽ q̃dã res simplicissima quã demon
stran° dici põt h° ẽ pr̃ hoc ẽ fili⁹. Nec tñ se
qt. g° pr̃ ẽ fili⁹. ¶ 3° q: seq̃ret ꝯdictoa dici
de eodẽ. Nã pr̃ ꝛ eẽna sꝫ idẽ ꝛ eẽna ẽ fil⁹ pr̃
vo nõ ẽ fili⁹. In oppom ẽ atha. ꝛ ioh. i pa
ca° 3. ¶ 8c°. In hac q̃õe erũt. 3. articl'i iuxta
tria dubia tacta ĩ tb⁹ argtis. In p° declara/
bit quo° maxa illa allegata tenet in diuis.
In 2° quo° ẽt ibi expoĩto⁹ sillo⁹ valeat. In
3° quõ nõ seqt ꝯdictoa dici de eodẽ. *Quã
tũ ad pm illa maxa tr expor sꝫ mẽtẽ. s. tho.
p° sic. Quecũqꝫ sꝫ idẽ vni 3° re ꝛ rõe ita. s. q̄
rõ vni⁹ sit rõ vl' icludat ĩ rõe alt'i⁹. vt hõ ꝛ
al' sꝫ idẽ socrati illa sꝫ idẽ it' se. Sic expoĩt

i.q.28.ar.3m.¶2o sic. Talia sūt idē īter se sic ꝙ vnū ē reliquū vl' ꝙ ē idē vni illoꝝ ē reliquū. Sic po.q.8.ar.2.ad.10.¶3o sic. Talia īter se sūt idē q̄ztū ad illō in q̄ sūt idē 3o sic po d.33.q.i.ar.1.2m. Justa pa3 expoītionē dr ꝙ pr̄ ⁊ fili9 n̄ sūt idē re⁊ rōe ipr̄eēn̄e. Justa 2a3 vo ꝙ id ꝙ ē fili9 ē pr̄.s.ipa eēn̄a. Justa 3am āt ꝙ pr̄ ⁊ fili9 sūt idē ƀ eē n̄ āt ƀ ppas rōes pr̄nitatꝫ ⁊ filiatiōis qb9. Nec tn̄ seqꝉ ꝙ sola rōe ab īuicē sic⁊ ab eēn̄a distiguāt.q: rō pr̄nitatꝫ n̄ oppor rōi eēn̄e sic silio pr̄ 10 vbi cūꝫ ē eēn̄a ē et pr̄nitas ƀ suūeē n̄ āt ƀ suā rōnē. ¶ Cōtra pa expoītiōeꝫ arguit aure. po sic. Qual'ē idētitas exmoꝝ ī medio tal' ē idētitas eoꝝ īter se. Qui.n.ho negat tollit oēꝫ sillogisticā fōmā.go ƀ te pr̄nitas ⁊ filiao sūt realr idē ⁊ sola rōe distigūt ⁊ sili pr̄ ⁊ fili9. So. Mediū trip'r vnit exmis po idēntice tm̄ siue ƀ idētitatē rei n̄ rōis ꝙ ē vniri q̄si p accn̄s eo9 q̄ vniūt res diuersoꝝ generū. 2o idētice ⁊ fōlr seu ƀ rōeꝫ. Et ho dupl'r s.i adeq̄te siue n̄ ꝯuertibil'r qn̄.s.mediū includit aliqd v.tra q̄dlꝫ exmū seōsū sūptū sicut hō vnit socrati ⁊ platoni 3o mō adeq̄te qn̄.s.aliqō exmū idētificat sibi mediū adeq̄te ita ꝙ nō pl'rib9 īest meᵐ q̄ꝫ illō exmū. Ad argm igr negat añs i hijs q̄ vniūt ī 3o pmo. Nā albū ⁊ būidū sūt magꝫ ideꝫ niui cui9 vtrūqꝫ ē act9 q̄ꝫ iter se cū vnū n̄ sit act9 alt'i9. Et sil'r dr̄ vegñi magꝫ q̄ꝫ iter se sūt idē. Sic āt vniūt eēn̄a i diuia ⁊ pr̄tas q̄ lꝫ de se p̄dicēt idētice n̄ tm̄ fōlr ƀ q̄si p accn̄s. Negat ēt i hijs q̄ vniūt 2oo. vt pꝫ i p̄dcō exo ⁊ sic ēt ē i ꝓpoito q: nlla pa ē idē eēn̄e ꝯuertibil'r. Sic go maxa illa pƀi. Quecūqꝫ ⁊c. ⁊ maxa illa arguētꝫ. Qual'ē idētitas ⁊c. sūt ve fōlr solū i 3o mō vniōis n̄ āt i alijs nisi gr̄a mãe aut ƀ aliquā p̄dicatꝫ expoītiom. ¶2o q: exm datū de actiōe ⁊ passiōe n̄ valꝫ. Si n. actio ⁊ passio sūt realr idē motui ēt sūt realr idē iter se. So. negat ꝯña. Lꝫ.n.idē mot9 sit actio ⁊ passio diuersimode sūpt9 ⁊ ab eo sola rōe distiguāt tn̄ n̄ seqꝉ ꝙ iter se sola rōe distiguāt. Nō* ꝙ idē mot9 dr̄ actio p ut ipōtat origiñē fūdatā i agēte ⁊ t'miatā ad passū ⁊ dr̄ passio. vt dic reloeꝫ fūdataꝫ i passo ⁊ t'mitā ad agēs he āt reloes real' distiguūt ⁊ vna ē i agēte reliq̄ in passo.

¶ Quātū ad 2m arti. dico ꝙ ista positio n̄ īfrīgit modū sillogizādi expoitorie vl' alr ƀ sophysticos modos repellit. Sꝫ ꝯ po q: n̄ seqꝉ ho ē pr̄ ho ē fili9 eēn̄a demōstrata go fili9 ē pr̄. So. dico po ꝙ aliq̄ sūt p se idē oio i.sƀo ⁊ rōe oio. vt tūica ⁊ vestis. q̄dā p accidēs oio.i.sƀo ⁊ nllo9 rōe vt hō ⁊ albū. q̄dā aliquo9 idē p se sūt ⁊ aliquo9 idē p accn̄s q.s.sūt vnū sƀo ⁊ alteꝝ ptiet aliquo9 ad rōeꝫ alti9. lꝫ n̄ sint idē diffi9e vt sup19 ⁊ infer19. Hec ex.s.tho.i fall'.ca.de accn̄te. Dico 2o. ꝙ lꝫ i deo nō sit accn̄s ē tn̄ q̄dā silīo accn̄tꝫ inq̄ztū.s.ea q̄ de iuicē p accn̄s p̄dicāt sūt idē sƀo ƀ n̄ rōe poa.q.8.ar.2.6m. Dico 3o ꝙ q̄cienscūqꝫ aliq̄ duo p accn̄s sūt idē si id ꝙ vni eoꝝ ꝯr vt ab alio distiguit atbuatꝉ reliq̄ ē fall'a accidētꝫ. lꝫ id ꝙ vni ꝯr vt ē idē cū reliq̄ ꝯueniat ēt ⁊ reliq̄ hec ex.s.tho.i falla. Ad argm go dico ꝙ ē fall'a accidētꝫ q: eēn̄a pr̄ ⁊ fili9 p̄dicāt se p accn̄s. Uñ n̄ oꝫ ꝙ vni ꝯr cōuenire alti. Eodē mō soluit hō argm.s. ois de9 ē pr̄ fili9 ē de9.go fili9 ē pr̄. Et ho ois pr̄ gnāt eēn̄a diuia ē pr̄ go ipa gnāt. Est.n.eadē fall'a ꝯ q: eadē rōe eēt fall'a ƀ soꝛtes ē hō soꝛ. ē pr̄ go pr̄ ē hō. Sol.n̄ ē sīle q: eē pr̄eꝫ nō ꝯr soꝛti vt distiguit ab hoīe ƀ eē iduiduū aut singl'are vn̄ nō seqꝉ soꝛtes ē iduiduū et soꝛ.ē homo ergo homo est iduium.

¶ Quātū ad 3m articulū dico ꝙ p istā positionē nō falsificat pm p̄nm de q̄lꝫ ē asti9 ⁊c. Dicim9.n.ꝙ ad ho ꝙ ꝯdictoa de aliqbus p̄dicēt nō reqrit real distictio īter illa sed suffic distio rois.i.d.35.q.1.ar.1.4.ꝯ ca.14 ⁊ po d.5.q.i.ar.i. Est āt sciēdū ꝙ mēs.s.tƀ. ē ꝙ de rōe suppoiti sūt duo pm eē sƀsistēs īdiuisū i se. 2m eē diuisū ab oib9 alijs eiusdē nãe si q̄ sint po.q.8.ar.3.7m. Diuīa go eēntia nō distiguit a psōa q̄ztū ad pm ƀ q̄ztū ad secūdū. Creare āt cōuenit supposito rōne primi ⁊ generare rōe scōi iō catho ce cōcedit ꝙ eēn̄a creat nō autē ꝙ generat. Quecūqꝫ.n. cōueniūt supposito vt est idē eēntie ꝯueniunt etiā eēntie.i.d.5.q.1.ar.1. ¶ Sꝫ ꝯ istaꝫ determinationē arguit aureo. in suo quol.

4.5.vbi vult pbare q̄ ad tollēdū ꝯdictio
nē in diuinis nō sufficit distin° rōis.que sit
ṽtualr in re actu ṽo p ītellectū.p° sic.Effe/
ctus in actu exigit cām in actu.5.meᵗᵉ z.2.
phy.Cā aūt q̄ affi° z negatio de aliq̄ nō ꝯ
dicāt ē distin° vel nō idētitas exñs in illo.
vt pz ex diffinitiōe elenci. Ergo si actu nō
est ꝯdictio actu ē distin° z nō idētitas z nō
p̄cise ṽtualr.Sz actu nullo iteᵘ cōsiderāte
eēnᵃ est cōis nō ppetas.g° actu ē ibi nō idē
titas z nō p̄cise ṽtualr.So.*Cōcessa maio
re ad minorē dico tria.pᵐ.Affi° z negatio
īneē affirmatiōis z negatiōis actu nulli cō
uenit nullo iteᵘ cōsiderāte tāq̄ duo entia
realia.Negatio.n.est ens rōis.Jō p̄dicatz
ꝯdictorijs.nō rñdēt aliq̄ duo in re ex̄ ītel/
lectū 2ᵐ.Nulla ꝯdictio icōplexa ē hītu° po
sitiua.vl̄ real' que sit aliqd ex̄ ītellectū actu
Nō.n.entis ad nō ens est realis hītu°.Est
tñ in re fundamētalr q:.s.nullo iteᵘ creato
cōsiderāte adhuc ē in re ita vn̄ possit iteᵘʳ
affirmare vel negare.3ᵐ.Cōcesso q̄ in diui
nis añ opus iteᵘʳ ꝯueniāt affi° z nega°.pu
ta cōicabile nō cōicabile eo° q̄ ista possunt
sine cōsideratiōe iteᵘʳ ꝯuenire nō oz ponē
distinctionē actualē īter p̄r̄ez z eēnᵃᵐ q̄si il
la distin° sit cā illi° effect° q ē sublatio ꝯdi/
ctiōis īter p̄dicta.Nā ille effect° nō reqrit
cām positiuā in actu cū ip̄se sit negatio op
posita enti rōis.i.ꝯdictiōi q̄ est hītu° rōnis
Sufficit ergo dare ei p cā vnā aliā negati
onē.s.nō idētitatē rōnis īter p̄r̄ez z eēntiaz
vel nō adequationē.Sicut.n.affi° affirma
tiōis ita negatio negatiōis est cā.Pōt etiā
ei dari distictio rōis īter p̄r̄ez z eēntiā vir
tualr z fūdamētalr existētē in re.'ita q̄ añ
cōsiderationē neq̄ est in poᵃ tm̄ neq̄ ī actu
cōpleto sz estˡ ī fūdaᵗᵒ sicut vl̄e ex aīaz.Sic
eni plus est ī actu q̄z tal' effect° q ē puz ni/
hil tā ī se q̄z in suo fundaᵗᵒ.Est.n.nega° ꝯdi
ctiōis fūdata in negatiōe z affi°ᵉ.Debili°
āt hz fūdamētū nega° fūdaᵗᵃ in negatione
q̄z distin° fūdata in diuina plenitudie.Nul
lus g° effect° ē ī diuis añ ꝯsideratiōnē rōis
cui oporteat assignare aliquā cām in actu
cōpleto.vt rō supponit.Silr etiā p̄dicatio
vel negatio aut cōpositio vel diuisio nō fit

ī re ī actu cōpleto s̄z com̄.alb.sup porphi.
tractatu.3.ca.3.Cōfi' argᵐ q: eadē rōe dicā
aīal idē re eē ī oīb° aīalib° nō añt dr̄ iaz q:
rōe distinguūt.So.nō est silr de eēnᵃ z p/
prietatib° z de aīali z suis differētijs.Nā
iste dr̄ ie se hñt vt pfectū z īpfectū z sic res
abˡᵉ z differūt ineē q̄ īde pz.q: morit asi/
nus viuēte hoīe.Est añt īpoˡᵉ q̄ vnū abˡᵘᵗ
sit pfectū z īpfectū cū ista dicāt duo abso/
luta aut q̄ sit duo abˡᵃ vel hēat duo eē ab
soluta:lz possit eē duo relatiua.¶2° q: di/
uina p̄sōa posset p ītellectū resolui in duo
ṽtualr g° est cōposita ꝯ ansel.de icar.ṽ.ca.
5.z ꝯ ṽitatē q: simplitia p̄stāt cōpositz g°
aut nihil eēt simplex aut illō eēt meli° diui
na p̄sōa.So.De° neq̄ realr neq̄ fōlr aut
s̄z rōnē ē ꝯposit° lz plures hēat rōes.Ni/
hil.n.cōpōit cū alio s̄z suā rōnē sz s̄z suū eē
1.d.8.q.6.ar.1.Ex h° eni est ꝯpoitō q: vnū
ē in poᵃ ad aliō vel ambo ad 3ᵐ q̄ ibi non
est cū tā eēnᵃ q̄z relō sit ip̄z eē.Un̄ in diuis
est pl̄ralitas rōnū sine ꝯpoitiōe z distictio
sine dissolutiōe.Hui° cā est q: ille rōes non
sūt subiectie ī deo sz ī nr̄o iteᵘ.lz de° sit ea/
rū fūᵗᵘᵐ.Et hoc mltos decip̄.q: nō aduer
tūt.Si tñ de° dicat multiplex q: multz rō
nib° corrñdet erit h° ex̄insece sic z sp̄us.sā/
ctus dr̄ septiformis.Est añt sciēdū q̄ rō in
pposito dupl'r sumit vno° p cōceptiōe in
tellect° alio° p re cōcepta ita q̄ in rōe hoc
mō m̄ale est res fōle ṽo z cōpletiuū est cō
ceptio iteᵘʳ q̄ ex̄ rē ē.Primo° ī deo nō cō/
ponit q: est subiectie ī nobis.Nec ēt scdo
mō.q: pluralitas z distin° rōnuz nō est ī re
sz vbi est earū cōplemētū.Un̄ solū ex̄insece
distinguūt sine ieīse ītellecto q:.s.eadē cō/
ceptio nō repūtat deū vt absolutū z vt re/
spectiuū.Sit.n.cētrū circuli.a pūctū a quo
ad circūferētiā linee īfinite trahūt.Et idez
vt initiat vnā dicat.b. vt initiat aliā dicat
c.Tūc g°.b.z.c.distinguūt linealr q: diuer
sas lineas initiāt no añt realr.q: vnū sim/
plex pūctū ē solū extrinsece distictū.Credo
tamē q̄ p̄mus modus accipiēdi sit de mē/
te.s.tho.z illū teneo.¶3° Distinctio rōnis
nō p̄uenit dēm actū ītellect° q: p actū ītel/
lectus hz eē z nō alr̄.Ergo nō tollit ꝯdicti

onē in diuinis qꝛ siue qs ītelligat siue non
nul'a est ibi ꝯdictio. So. dico ꝙ id ꝙ actu
alē ꝯdictionē tollit īter affirmationē ꝛ ne-
gationē simul est cū eis. ꝛ tā hoc ꝙꝫ illa est
in actu cōpleto ꝑ actū ītellect⁹. ꝛ tā hoc ꝙꝫ
illa est fundamētalr in re añ cōsiderationē
ītellectus. Cōtra qꝛ ꝯdictio ē realis oppo
sitio g° nō ē ꝑ op⁹ ītel'. So. ē real' ꝙꝫtū ad
exᵐū positiuū sed non ꝙꝫtum ad aliud ni-
si fundamentaliter.

¶ Arguit ad idē iterū aureo. p°. d. i. p° sic.
Cuius cōstituētia sūt seorsuꝫ cōceptibilia ꝛ
hñtia ꝑprias vnitates cōstitutū est cōposi
tū saltē ſm rōnē. Sed diuina ꝑsona nō est
cōposita ſm rōnē. Ergo eēntia ꝛ ꝑprietas
q̄ illā cōstituūt nō sūt seorsū cōceptibiles.
Pꝫ maior qꝛ ī tali cōstituto est vnū ꝛ vnuꝫ
ergo cōpositio vl' aceruus. Et mior qꝛ ꝑso
na nō est min⁹ simplex ꝙꝫ eēnᵃ vl' de⁹ qui ē
oīo simplex ex̄ de sū. tri. ꝛ fi. ca. Dices ꝙ lꝫ
illa duo sint rōe distincta tñ nō cōponunt
qꝛ trāseūt in idē realr. So. vtiqꝫ sic dico.
Sꝫ ꝯ p°. qꝛ talis est hītu° ꝛ ordo īter aliq̄
ſm rōnē qñ illa sunt rōne distincta q̄lis est
īter ea ſm rē vbi sūt distincta realr. Sꝫ si
illa duo eēnt realr distincta realr cōpone
rēt. Ergo si rōne distinguunt ſm rōnē cōpo
nūt. So. negat maior vlt. q̄ tñ ꝟa est solū
quo ad hītudīes que cōsequunt rōnes ta-
liū. Cōpositio aūt cōseqt eē ipsius relōnis
ꝛ eēnᵉ nō aūt eoꝝ rōnē. Formales tñ q di
stinctiōes ex̄ itellectū ponūt forte illā cōce
derent. ¶ 2°. Nullus trāsit⁹ tollit ꝯpositio-
nē nisi eiusdē generis cū trāsitu g° trāsitus
in idētitatē realē ꝑcise tollit. realē precise.
So. negat añs qꝛ trāsit⁹ realis tollit oēꝫ
ꝯpositionē realē ꝛ rōnis qꝛ res ſm eē non
ſm rōnē cōponūt. Cōponūt enim aliq̄: qñ
ibi sunt plura eē aut vnū cōueniēs plurib⁹
sꝫ vni coꝝ ꝑ aliud. vt in substātijs cōpositꝫ
aut vnū q̄ p° est vnī⁹ et ꝯsequēter pluriꝫ
vt in toto. Sec⁹ vbi est vnicū ꝛ īdistinctūꝫ
ab eo cuius est. Dices forte 2°. ꝙ illi ꝯcept⁹
nō ꝯponūt: qꝛ vt sūt plures ꝯcept⁹ nō vni-
unt. vt ꝟo sūt vna res nō ꝯponūt. So. vti
qꝫ sic dico. Sꝫ ꝯ. Persōa. n. ē vnū ꝯceptibi
lit. Nihil aūt ī q̄ sūt plures ꝯcept⁹ ē vnū cō
ceptibilr: nisi illi vniant. Ergo illi ꝯceptus
vt ꝯcept⁹ vniūt. So. ꝑsōa ē vnū cōceptibi
lē vnica rōe ꝑfecta. ꝛ vnū fōle obm ī se: lꝫ
extinsece īuiatore sit mltipˣ. ad h° āt ꝙ ali
qd dicat vnū ſm rōnē nō oꝫ qꝛ sit vnitas ī
rōib⁹: sꝫ ꝙ sit ī obo. talr vt idē oīo cuilꝫ rō
ni cōrñdeat. Nllō g° mō ꝯcedēdū ē ꝙ de⁹
sit ꝯpoīt⁹ re aut rōe. ꝯ qꝛ spēs ſꝫ rōēꝫ ꝯpo
nit ex h° ꝙ ī ite'' hꝫ duas rōes. s. gñis ꝛ dif
ferētie. Quare g° ñ ita ē h. Sol. ñ ē sile qꝛ
cōpō spēi ſꝫ rōnē ad aliquā reducit q̄ ē ī re
ꝙ nō ē h. ꝟi. q. 3. ar. 2. 3ᵐ. ¶ 2°. pñr. Qñcūqꝫ
aliq̄ inq̄ꝫtū talia ꝛ sb ꝑpis fōmalitatib⁹ sūt
res mere absꝫ admixtōe rōis cuiuslꝫ aut cō
cept⁹ si illa ñ ponūt ī nūeꝝ. nescio inq̄ꝫtū ta
lia sūt fūdabūt eandē vnitatē: nec potīt rō
vni⁹ a rōe alti⁹ separi: Tal' ē eēnᵃ ꝛ p̄rnitas
Pꝫ aᵒʳ p°. qꝛ ex opoīto ꝯñtꝫ īfert opoᵐ añ
cedētꝫ sic. Rō. a. ꝛ rō. b. ponūt ī nūeꝝ: g° re-
alitates illoꝝ ponūt ī nūeꝝ. vl' talia in suis
rōnib⁹ ñ dicūt meras res. 2°. qꝛ fōtes ꝛ hō
nō ponūt realr ī nūeꝝ: sꝫ h° īō ē qꝛ hō sub
rōe q̄ hō ñ ē res aut sba. 7. meth. ꝛ ſꝫ com.
ibi com. 48. dicētē ꝙ ñ ē sba nisi h. Si tñ
eēt ꝟa res ponēt ī numeꝝ. So. negat aᵒʳ.
Ad pᵃᵐ pb. negat ꝯña. intueniēte falla ꝯñtꝫ
a plurib⁹ cāis ꝟitatꝫ ad vnā. Añs. n. illō est
veꝝ ꝑꝑ cās exp̄ssas ī ꝯñte ꝛ ꝑꝑ aliaꝫ. qꝛ. s.
nllā taliū rōnū circōscribit rē. Ad 2ᵃᵐ dico
ꝙ hō sb rōe hoīs ē mera res. lꝫ vl e fōlr nō
sit mera res. sꝫ ītētio. Com. āt loqt de sub-
stātijs ꝑmis ñ ō scdis: q̄ aliquā nāꝫ ī genē
sbe sigᵃⁿᵗ. ¶ 3°. Qñcūꝫ eadē res mera ꝛ pura
ē eadē t b⁹ ponētib⁹ ī nūeꝝ ad inicēm ꝟe di
stīctis ipa ꝟo cū nllō eoꝝ pōit ī nūeꝝ nꝫ cū
oīb⁹ sīl. suptꝫ nece ē vt ipa ñ hēat ꝑpaꝫ vni
tatē distīctā ab oīb⁹ sīl' aut singlis nꝫ re nꝫ
rōe. g° eēnᵃ ñ hꝫ ꝑpaꝫ vnitatē. Añs pꝫ. qꝛ
ex opoīto ꝯdiᵗⁱ seqt opoᵐ sbi. Sol. negat
aᵒʳ. ꝛ ad pb. negat ꝯña ab opoīto ꝯdiᵗⁱ ad
opoᵐ sbi fcā: qꝛ ibi ē eadē falla. Cā. n. ꝙ. a.
ñ pōat ī nūeꝝ cū. b. ꝛ. c. distīctꝫ īter se ñ ē so
lū idētitas rōnis ꝛ ꝯceptus cū illis sꝫ aliud
puta habitudo cōmunicabilis ad in cōmu
nicabilia. Concedo tñ ꝙ si. a. ꝑpriaꝫ habꝫ

rōnē tū.a.b.e.ƺ rōnē vl'iesse rōnis sūt 4or
ƺ rē. Qñ.n.aliq̄ cōcept⁹ ita se hñt q̄ vnus
nihil adit ad aliū nec⁹ id q̇ð p̱ vtrūq̄ɜ ɔcipit
eādē fūdat vnitatē nec illi pñt cōceptibilit' se
parari ab inuicē.pɜ ās hᵒ q: expositio p̄dica
ti seq̄t opm sbi. Tal'ē ɔcept⁹ eēnᵉ ꝛ p̄rnitatɜ
nā q ɔcipit p̄rnitatē ɔcepta p̄us eēnª nō ad
dit rē ad id q̇ð p̄us ɔcep̱at q: illa res addi/
ta poneret in numerꝝ cū p̄ori ɔ̄ detmiatōeɜ
ɔcilij:ꝛ pħm ꝛ cōmē.12.metħ.dicētes q̄ in
pᵒ p̄nᵒ nō pōt eē itētio adita real'. Nɜ adit
formalitatē inexistētē ex nā rei sine realita
te:q: pr̄ nō eēt pr̄ realis ƺ formal' tm̄. Per
eēnᵃˢ.n.q̄ē res nō ē pr̄. Nɜ adit solaɜ rōnē
fabricatā ab inteᵘ:q: nō eēt ille pr̄ nisi ƺm
rōnē gᵒ nihil adit. So.nego miorē q: scd̄s
ɔcept⁹ adit ad pm rē ꝛ eɔ̄:nec tū̄ ille res po/
nūt ī numerꝝ:q: ex̄ itellectū sunt vna res tm̄
ƺ sint ml'te inesse obiectio ꝛ ī acie cogitātɜ
q: vē qɜ ɔcept⁹ eādē rē alio ꝛ alioᵒ exp̄mit
sic ēt ꝛ ɔcept⁹ sbe dr̄ āddē ad ɔceptū entɜ.

Irca.3.distictionē q̄rit vtꝝ vnitas dei possit ex creatu/ ris demōstrtētie ɔcludi. Rñ. Dico q̄.s.tho.i.pte ꝛ pᵒ ɔ̄ gētiles ad hᵒ mltas aducit rōnes q̄s ipugnat aureo. pªē.q.2.ar.3.talis. Aliq̄d iq̄nit fit nō a se:gᵒ ab alio nō ī ifinitū.inefficiētib⁹.n.p̱ se ordi/ natɜ de qb⁹ loq̄mur pm ē cā aliorꝝ ꝛ eo remo to remouētur alia.ē igit' aliq̄d diuɜ effecti/ uūɜ.¶2ª talis. Aliq̄d mouet' gᵒ ab alio nō ī ifinitū.gᵒ ē vnū pm mouēs. Ad has rōes dic aureo.q̄ sunt iefficaces.p̄sertiɜ pª:q: nō duc nisi ad corpus eternū ƺ cōmē pᵒ ce.co men.22. Jō dicēdū ē inq̄t q̄ in efficiētib⁹ ē stat⁹ ƺ pħos.ē.n.pm alterās.s.celū ꝛ p̄muɜ mouēs elicitiue.i.motor cōiūct⁹ siue aīa ce li ꝛ pm mouēs p̱ modū finis.s.pm p̄nm de q̄ aliud ꝛ aliud ɔcipiūt celorꝝ motores ƺ cō/ men:12.metħ.com.44. Cōtra istā r̄nsionē arguo.ex ea nāq̄ɜ hēo q̄ nr̄a rō ɔcludit esse aliq̄d pm efficiēs. Aut gᵒ p̄ter illud ē aliq̄d aliud nō effectū aut nō. Si 2m hēo itētū.si pm.gᵒ seq̄tur q̄ duo sūt nō effecta.hoc autē demōstratiue ip̄obat' p̱ rōnem sci tho.2.ɔ̄
ca.15. Dē inq̄t q̄ alicui conuenit nō ƺm q̄
ipɜ ē:p̱ aliquā aliā cāɜ ɔuenit ei. Q̇ð.n. se/
ipɜ hɜ tanq̄ɜ cāɜ imediatū ē ꝛ ƺm q̄ ipɜ. Sɜ
oē q̇ð ɔuenit duob⁹ puta eē:cōuenit alicui
eorꝝ nō ƺ q̄ ipɜ. Q̇ð.n.ɔuenit alicui ƺm q̄
ipɜ vt triāgulo hēre tres nō excedit ipɜ.igi
tur tale ɔt vni eorꝝ p̱ aliā cāɜ ita q̄ vnū ē cā
alteri vel ambob⁹ vnū 3m. Cōsimilē rōnem
ponit de po.q.3.ar.5. Oportet inq̄t q̄ oē cō
ueniēs plurib⁹ ab aliq̄ cā ī illis causet'. Nō
enī id q̇ð duob⁹ cōe ē vtriq̄ɜ ex seipo ɔt q:
vnūquodq̄ɜ eorꝝ ƺm q̄ ipɜ ē distinguit' ab
alio. Diuerse āt cāe diuersos effect⁹ iducūt.
Si dicat' q̄ ista duo nō effecta sunt eiusdeɜ
rōnis ē ɔ̄ ari.12.metħ.dicētē q̄ pm p̄nm mul
tiplicari nō pōt p̱p̱ nō hr̄e māɜ. Dicerer' for
te alr̄ ad p̄ncipalē rōnē:q̄ in efficiētibus est
ifinit⁹ p̄cessus ꝛ vltimū:ƺ nō p̄m ꝛ tū ordi
nē hñt sicut videm⁹ eē ī p̱tib⁹ ɔtinui p̱por/
tionalib⁹. Sɜ ɔ̄ q: ista istātia nulla ē. Non
enī p̄or p̱s p̱portiōal'ē cā posterioris:nec ī
ordie illarꝝ posterior depēdet a pᵒeēnlr. Di
ceret' ēt q̄ illa p̱pō in cāis eēnlr ordiātɜ pª
ē cā aliarū nō ē euidēs ponēti infinitatē cāꝝ
ƺ dicet suffic̄ē q̄ p̄or sit causa posterioris
nō āt pª medie cū nulla sit pª. Cōtra. Acce
pta tota multitudie cāꝝ mouētiū excepta il
la cā q̄ ē p̱xīa effectui.aut tota ista mltitu/
do mouet ꝛ mouet':aut aliq̄ p̱s ei⁹ mouet ꝛ
nō mouet'. Si 2m hēo itentū. Si pm gᵒ to/
ta se hɜ in rōne vni⁹ mouentɜ moti.gᵒ aliq̄d
ex̄ tota mltitudinē mouet illā q̇ð a nllō mo
uet'. Dices q̄ ista vltīa ɔ̄ña nō valet q: tota
mltitudo numerorꝝ excedentiū ꝛ excessorū
est excessa ꝛ tū a nllo excedit' q: nɜ a finito
nɜ ab ifinito nūero. Sɜ dico q̄ nō est silr̄ q:
mltitudo nūerorꝝ nō ex hᵒ hɜ q̇ð excedat q:
excedit' ideo remoto excedi stat excedere.
Sɜ ista ex hoc hɜ q̄ moueat quia mouet'
iō remoto moueri nō stat mouē. Iteɜ ista
pōt actu accipi vt vnū q: est actu. Dē.n.mo
uēs ꝛ silr̄ aliquoᵒ oē motū ē ī actu. Nō aūt
oɜ dare actu totā mltitudinē nūerorꝝ. Jō to
tā istā oɜ ab aliq̄ moueri.p̄sertiɜ q: diuersa
non conueniūt in vno ordie nisi ab alio. itē
oē potētiale ad exir' ī actū idiget ente actu.

Ista āt mltiᵒē ens polᵉ ad mouēdū.hoc.n. īductiē pȝ oī mltitudīe mouētiū ⁊ motoꝝ: ⁊ ī finita non pt negari nisi proteruiendo. Itē tota ista mltitudo est aliqd polᵉ.gᵒ añ se aliquid hȝ actuale ex ꝯᵒ metħ.¶ 2ª rō.s. tho.ē tal. In reb⁹ ingt īuenit aliqd magis ⁊ min⁹ bonū ⁊ veꝝ ⁊ noble.gᵒ ē aliqd maxime boⁿ ⁊ veꝝ ⁊ noble. Magis.n. ⁊ min⁹ dr̄ p respectū ad maxīe tale.gᵒ ē aliqd maxime ens. Maxīe.n. va sūt maxīe entia. 2ᵒ metħ.gᵒ ē cā eēndi oīb⁹ alijs. Qd.n.ē maxie tale cā ē oīuȝ taliū vt ibidē dr̄ sic ignis cā ē oīuȝ calidoꝝ. Ad hāc dic aureo.ꝙ mlᵗ tum nō ē efficax. Stat enim mēsurā ⁊ maximū rē aliqꝝ nō eē cāȝ effectiuā mensura toꝝ. nā albedo ē coloꝝ mēsura ⁊ ī illo gñe pᵐ ⁊ nobilissimū reᵘ cui⁹ dr̄ magis ⁊ min⁹ ī eodē: ⁊ tñ colores nō efficit.gᵒ ꝙ maxia pbi sic itelligit. Dīa q̄ ꝯueniūt in aliq̄ rōe gñis reducunt ad aliqd pnᵐ ꝙ sūme pticipat rōne illi⁹ gñis l' ad aliqd nobili⁹ rōe pdicta. Sic calida ad calidissimū vl' pfecti⁹ q̄ȝ calidissimū.i.solē: ⁊ coloꝛ ad coloꝛatissimū vl' aliqd pfecti⁹. ⁊ logt̄ de pnᵒ effectio vt ī exᵒ eiusdē pȝ: vñ accidētia qꝛ nō sūt entia nisi relatie ad sbaȝ ñ oȝ eoꝝ pᵃˢ mēsurā esse accñs ⁊ ñ primā. Quō āt albedo mēsurat coloꝛes ꝑ suū formale hēt ꝟi.q.2.ar.4.ad 4ᵐ.¶ 3ª rō.s.tho.ē tal. Cognitioᵉ īquit carētia ad determiatū finē opant'. Sēp.n.aut in plurib⁹ sic opant̄.nō.gᵒ a casu gᵒ mouentur oīa talia ab aliq̄ dirigēte ꝙ deū dicimus. Ad hāc dicit aureo ꝙ nō demōstrat. Dicerēt.n. ꝙ oīa ad suos fines a suis formis dirigunt̄ sufficient̄: nec ſeqtur ꝙ vniuersi oꝛdo sit a casu ſȝ ꝑ se. Oꝛit̄.n.ex q̄litatib⁹ reꝝ. Sȝ ꝯ hᵒ arguit.s.tho.ꝟi.q.5.ar. 2ᵒ sic. Forma ⁊ mā ⁊ agēs nāle pcise nō sufficiūt opari bñ. Lȝ.n.caloꝛ sufficiat disgregare ñ tñ bñ.qꝛ ista disgregatio nō ē boᵃ nisi vsq̄ȝ ad certū terminū facta ad qd ista nō sufficiūt. Cū gᵒ ista bonitas actuū in plurib⁹ fiat necēē ꝙ ab aliq̄ agēte nō nāli ītēdat̄. Itē 3.ꝯ ca.63. In reb⁹ ingt nālib⁹ īuenim⁹ diuersa ymo ꝯria ī vnū oꝛdinē ꝯuenire qꝛ q̄dā gbusdā iuuant̄ ⁊ q̄dā q̄rūdā excipiūt actionē.gᵒ ab aliq̄ vno adunātur. 4ª aliqd ē necēe esse. Nō.n.oia sūt possibilia nō eē qꝛ oē tale aliqñ nō ē.gᵒ aliqñ nihil fuisȝ.gᵒ nȝ nō aliqd eēt. Hoc āt aut hȝ cāȝ sue necitatȝ ab alio aut nō. ⁊ qꝛ nō itur ī ifinitū ī necījs erit aliqd pᵐ. Ad hāc dic aureo.ꝙ pbi negarēt necīa hēre cāȝ effectiuā aut ꝯſuatiuā lȝ hēant finalē ꝯ pᵒ qꝛ pbauim⁹ īpossibile eē aliqd eē nō adeo sic pᵒ efficiēte. 2ᵒ qꝛ ꝑm pbiaȝ ⁊ ꝟitatē pᵐ agēs ē vltīus finis.gᵒ illa solu⁹ nlla ē. Añs pȝ malo.q.i.ar.1. ⁊ pᵒ ꝯ ca.75. Nā pᵐ mouēs ē oīo nō motū.gᵒ est pᵐ appetibile qd appetitū monet.gᵒ pᵐ bonū.⁊.i.q.44.ar.4.iᵐ. Pᵐ.n.agēs agit ꝑp finē nō aliū a se. nullū.n.agēs itēdit aliquid agenᵒ ꝯseq nisi sit sil'agēs ⁊ patiēs. ipȝ gᵒ sibi ipi ē finis. 3ᵒ qꝛ ē ꝯ ari. ⁊ comē. uta rñsio vt pȝ ꝑ vtrūq̄ȝ.5.metħ.ca.de necīo. Dicunt enī ꝙ ē aliqd necīū hñs cām dātē sibi esse dare āt ē cāe effectie nō final. Itē 5ᵒ phy. pticla.15. vterq̄ȝ rephēdit democritū dicētē id qd dic ista rñsio. imo īquiūt aliqd necīū vt triāgulū hēre tres: hēt cāȝ pnᵃ q̄ nō hñt cāȝ. Cōstat āt pnᵃ eē cāȝ effectiuā. Et comē. io.metħ.comē.7.dic pᵐ motoꝛē q̄ ē actiui⁹ eē cāȝ ⁊ pnᵐ nō solū vt motoꝛ ſȝ vt finis. Et.12.metħ.com.27.dic ꝙ ē cā pmanētie celi. Si tñ iterdū dic iter pᵃˢ ītelligenᵃˢ ⁊ alias ñ.eē cāȝ ⁊ cātū ꝑ cātū ⁊ ꝑ cāȝ itelligit ꝑductionē ex poᵃ matie. Sȝ rursus instat arguēs ꝯ illā maximā oē tale pncipaliue ē effectie a tali eēntialr̄ pᵒ. Nā ignis eēntialr̄ determiat sibi caloꝛē q̄ tñ aliqñ ñ ab igne ſȝ a stellis cātur. Sō.dico ꝙ maxia intelligit̄ vt.s̄.exposita ē ut pȝ.i.q.44. ar.3. 2ᵐ nec oȝ aspicē ad exᵐ sci thoᵉ qd ēt aristotilis qꝛ exēploꝝ nō regrat̄ ꝟitas. 2ᵒ qꝛ falm assumunt̄.s.aliqd est ens nō ꝑ suā eentiā. Nā cuilȝ sua eēntia ē rō eēndi. pticipare āt ens ē eē ens ꝑticlare ꝙ oīb⁹ cōpetit excepto pᵒ qd ē tota entitas subsistēs. Sō. Solus de⁹ ē ens ꝑ eēnᵃˢ. qꝛ.s.eē ē de rōe eēnᵉ di nō eēntie creature. Itē qꝛ eēnᵃ dei ē vltimū formale q̄ ē aliqd: nō āt eēnᵃ creata. 3ᵒ ꝯ rōnē principalē qꝛ nō ē verū ꝙ oē qd pt nō eē qñq̄ȝ nō sit. Elemeta.n. ſp sunt ⁊ poᵃˢ hñt

ad nō eē.So.sic itelligit.s.Tho.Dē possi/
bile nō eē q̄n̄q; nō ē nisi ɔseruet p aliqd qd
necesse ē eē.Si āt terra isto nō ɔseruaret p/
fecto aliq̄n tota illa mā eēt sb alia forma.s.si ɔ
seruās nō ipediret nāe cursū i elemētis que
potēs hn̄t ad nō eē.¶5a rō hctur p ɔ̄ c.42
⁊ ē ibi decia.Ad illā āt dic aureo.q pbi di
cerēt mlta eē nece eē diuersa spē ʒ hoc im/
probat vbi supra i rōne octaua.

Uerit 2o circa eādē distin.
vtꝝ i creaturis repiat yma
go ⁊ vestigium trinitatȝ. Rn̄o
⁊ dico q videndū ē po quid
ista sint.2o in qb⁹ iueniāt.
¶Quātū ad pm sciēdū ē vt
dicit.s.tho.1.q.45.ar.7.⁊ po.d.3.q.2.q rō
vestigij ɔsistit in ho vt sit repn̄tatio cāe vl'
cālitatȝ q̄ȝm ad solā cālitatē absq; repn̄tati/
one forē vn̄ de ei⁹ rōe sūt tria.s.silitudo im
perfecta ducēs i rē cu⁹ ē filio.ymago āt ɔsi
stit i repn̄tatōe cāe q̄ȝtū ad silitudinē forē.
ymago.n.repn̄tat ƀȝ silitudinē spēi.vestigi
uȝ āt p modū effcūs.Mlta āt sūt in reb⁹ q̄
hn̄t aliq̄ tria nō repn̄tātia fōlē rōnē psona
rū:ʒ tn̄ aliquo psonas repn̄tāt:qꝛ i eas vt in
cās reducunt.i illis go ē vestigiū:sic yma/
go ē i ipis rōnalib⁹:eo q ille pcessiōes sūt
p modū itellus ⁊ volūtatis.

¶Cōtra ista istat aureo.Trinitas inqt pso
naꝝ in rōe q̄ trinitas nullā hȝ cālitatem reu
creature.Nā q̄lȝ psona totā creaturā effic.
Et rursus ppetas psonal' nō ē pductia.Un̄
si eēt i deo vna psona tm̄.vt iudei ymaginā
tur:adhuc i creaturis eēnt tria pdicta.Ue/
stigiū āt repn̄tat trinitatē.go nō repn̄tat so
lā cālitatē.So.Trinitas inquātū ē hec tri/
nitas.s.artificis ƀbi ⁊ amoris dic cālitatem
Ista āt tria icludunt i rōne pmi pncipij.ne
gat go maior.Ad pmā āt pbōnē dico q
lȝ q̄lȝ psona pducat totā creaturā:nulla tn̄
psoa ē rō pducēdi creaturā q̄ȝtū ad oia iclu
sa i rōe pmi pncipij agētis p modū artificis
ʒ tres simul.Ad 2am dico q lȝ pr̄ fili⁹ ⁊.s.s.
sb istis noib⁹ nō dicāt rōnē cālitatȝ sec⁹ sb
istis artifex.cōceptio amor.qꝛ dicūt rōnem
pcessiōis creature:nō tn̄ ista sūt artifici rō
pducēdi:ʒ creaturis sūt rō pcedēdi.i.d.32.
q.i.ar.3.Dic ēt q i casu quē ponit arguēs il
la noīa q̄ sūt in creatura repn̄tarēt tria ī ƀo
distīcta rōne sic modo tria distīcta realr.s.
artificē ƀbū ⁊ amorē: vn̄ vestigiū repn̄tat
trinitatē magis p apropata q̄ȝ p ppa. ¶ 2o
vestigiū pedis ⁊ ƀpētis forma eoꝝ repn̄tat
go male describit vestigiū. So.a Dato q
totū al'ambulādo se pulueri aplicaret vt ƀ
mis ligno adhuc vestigiū nō repn̄taret ei⁹
foras nisi ƀȝ supficiē aliō se hn̄tē i vestigio
q̄ȝ in trāseūte.qꝛ i vno ē ɔcaua malio coue
xa.nō āt repn̄taret p assimilationē: vt yma
go ƀpētȝ.¶3o nā illa tria q̄ dicunt eē de rōe
vestigij ymagini ɔgruunt. So.ho vtiq; ne
gat:qꝛ ymago pfecte repn̄tat ƀȝ sil'ieȝ spēi
vel accn̄tis spēi pprij pcipue figure: ita q
repn̄tat rē ƀȝ oēs ptes ⁊ dispositōes:ita vt
aliqd de iteriorib⁹ pcipi possit.nec reqrit
ad ymaginē ptigē ad eq̄litatē ymaginati:
ʒ ho ad pfectā ymaginem ptinet cui nihil
deest eoꝝ q̄ sūt i illo de q̄ ē expssa.Dico go
q vtrūq; hoꝝ vt sūt i creaturis sūt ipfcta
filio dei:ʒ cū hoc ymago ē pfecta filio i ḡne
figē ⁊ effectuū repn̄tantiū cāȝ nō āt vestigiū
Est.n.ymago i vltio ḡdu poll creature.
¶Quātū ad 2m sciēdū ē q vestigiū ppe so
lū ē i solis sƀijs:ymago āt solū in rōnalib⁹
i.d.3.q.2.ar.3.i.q.45.ar.7.2m.
¶Arguit āt ɔ̄ ista aureo.po.nā albedo hȝ
numeꝝ spēȝ ⁊ ordinē cū sit vna ⁊ fora ⁊ icli
nata ad disgregare.go i ea ē vestigiū. So.
negat aīs qꝛ albedo nō ē q ʒ q̄ aliqd est
vnū ⁊ opans.¶2o.nā alia ē assignao ƀȝ sbaȝ
ƀtutē ⁊ opationē. Hec āt tria sūt i accn̄tib⁹
So.accn̄a nō hn̄t talia ʒ poti⁹ sunt hn̄tis
eēnas ⁊ opantȝ ⁊ sc ƀtutes.¶3o vnitas ƀitas
bonitas sūt in accn̄tib⁹.go idē.So. dico q
accn̄tia ppe nō sūt bona aut ƀa ⁊c. ¶4o.
vnū nō ē accn̄s enti vt pbat com. 4o meth.
⁊ poē nāles q̄ sūt iclinatiōes ad opationes
non sunt aliud a formis sbalib⁹ ƀm eūdem
5.meth.⁊.7.phy.⁊ spēs sbalis nō ē aliud a
fora.go nō est verū q dic tho.modū nume
rū ⁊ ordinē ⁊ alias ptes vestigij atendi pe
nes accidētia sola.So.Argūm implicat mlt

ta falsa.pm q naturalis po^a sit sm comē. sbalis fo2^a.no.n.comē.hoc asserit sz recitat alexā/drū.7.phy.comē.20.Dixit.n.po^a nalē non eē vlr qlitatē.q2.s.nō ē alia qlitas amissibil' p alteratione vt comm.exponit.2m q.s.tho. ponat vestigiū vlr attēdi sm accña.nā ipse ponit modū penes vel sm eē substantiale. Est āt notādū q eēlitas reu creaturaꝝ pces sio ib9 diuinis attribuit inquātū includūt es sentialia attributa q vestigiū magis repñ/tat qz distinctionē psonaꝝ.Et^a q2 magis de/ficit vestigiū a repñtatione distinctaꝝ pso/narū qz eēntialiū atributoꝝ.iō poti9 dr ve stigiū trinitatis qz vestigiū essentie.

Uerit .3.circa.3.distin. vtrū illa penes q atēdit vestigi uz vel ymago realr distin/guāt ab illis i qb9 sunt.3z° In pñti qōe erūt duo arti culi:vn9 de ptib9 vestigij z ali9 de ptib9 ymagis.Quātū ad pm.¶ Pri ma ꝯo partes vestigij qlitercūz assign ēt ad tria generalr reducūtur pñti distin.q.2.ar. 1.Reducunt.n.ad trinariū pictagoricū.s.pn cipiū mediū z finē.Est.n.vestigiū i creatura inquātū ē pfecta sive dei pfectionē imitat q pfectio ex suis pncipijs ei nō couenit stati sed ex ꝯiūctiōe ad finē p mediū. Cum g° in creatura sint.5.s.pn^a dispō pncipioꝝ adesse pn^u fo2^a prin^u virtus z opatio sm q i his diuersa sumunt pro medio diuersimode ve stigiū assignat. Aliq.n.pro medio accipiūt dispōnē pncipioꝝ reliq vo q pcedit p pn° z q sequitur p fine.Sic dr sap.xi.in nūero pncipioꝝ podē.s.inclinatiōe eoꝝ ad eē pn cipiati mēsura.i.terminatione in eē z vtute z opatiōe. Alij vo formā. Sic dic aug. li. 83.q.Q6 ꝯstat discernit cōgruit.Sic ēt dr modus spēs z o2do:z silr vnum veꝝ bom. Alij āt vtutē.Sic dicit dio.Eēn^a vt9 z ope ratio.¶ 2ª ptes vestigij assignati p illa tria vnū:verū:bom:differūt ab eo i q tale vesti giū repit.pbatur.Nā in oi creatura pp2ie differt bonitas realr ab eo cui9 ē:silr z vi/tas.vnitas āt differt rōne.g° ꝯ° va.Añs p ^a pte pbat.vi.q.27.ar.5.z.i.q.6.ar.6.z.i. ꝯ ca.38.z.ca.39.vbi elicit q res ē bo^a p esse suū:z aceña sz o2dinē ad vltimū finē. Pro 2ª aūt que dicit nullā creaturā eē verā per eēntiā suā pz vi.q.i.ar. 4.i.q.i6.ar.i.i.d.8. q.i.ar.2.d.19.q.6.ar.i.i°.ꝯ.ca.60.Ex quib9 locis elicit q triplex ē vitas.vna pp2ie di/cta z principalis.s.ea que est in itellectu di/uino que est adeqtio itellectus ad rem.i.di uina eēntia sub reu adequātiōis ad rē.Que dā vo ē pp2ie dicta z secūdaria.s.ea que est in itellectu humano q ē adeqtio vt.s.i.fo2 ma intellecta sub reu adequatiōis ad rē.Et si itellect9 per suā sciētiam sit cā rei respe/ctus adequatiōis ex pte intellect9 ē rōnis. Ex parte aūt rei ē realis.Si vo eꝯ° res sit cā sciē:eꝯ° est de realitate respectus.Que/dā aūt est in pp2ia z est ipsa entitas rei sub respectu adeqtiōis ad intellectū.A duab9 p2imis denominant res ve sicut cibus san9 a sanitate aīalis.i.sic a forma nō inherente sed pncipalr denoiant a principali.A 3^a vo denoiant sicut cibus sanus a sua qlitate.i. sic a fo2^a iherēte.Pro 3^a pte vo.i.q.xi.ar.i. Si.n.res sit vna p aliqd supadditū cū iteruz illud sit vnū ibit in ifinitū. Sz ꝯ q2 ista rō pōt eodē mō de bonitate ꝯcludē.So.^a Ad hec dic.s.tho .i.q.6.ar.3.z de vi.q.2i.ar.5. 7m q nō ē sile q2 vnū sup ens nihil adit po sitiuū sz indiuisionē tm q^a cuilz eēntie ꝯt. bo nū vo adit positiuū.¶ 3^a ꝯ°.Bonitas z veri tas rei create realr distinguūtur : z bom z verū z vnū distigunt rōne.Pz p^a ps quia vitas ē i itellectu.bonitas vo i re.2^a vo de vi.q.i.ar.i.z.d.2i.ēr.i.Ueꝝ.n.adit supra ens rōnē pfectiui itellect9 sz rōnē spēi.Bonum vo sz rōnē spēi z eē pfic.vñ rō bōi adit ad rōnē vi z psupponit illā.z rō vi psupponit rōnē vni9.q2 q vnū ñ itelligit nihil itelligit 4° meth.¶ 4^a.Modus spēs z o2do penes q atēdit alia vestigij assigna° ñ sr^a idē int se nec cū illo cui9 s. vi.q.2i.ar.6.O2do.n.ē rlo qz iportat li bom.i.hitudo pfciui sz rōnem spēi z eē.sz mod9 ē ipz eē rei create cū det/miatiōe qdā.Spēs vo ē ipa rō spēi.distin gūt āt i creaturis rlo ab ab^s° z eē ab eēn^a z idiuiduū adit sup2a spēz.Sciēdū est autē

ꝙ.s.tho.i.q.6.ar.i.im. Exponẽdo ista tria dic: ꝙ modꝰ ẽ cõmẽsa° prĩorꝰ ad eẽ pncipi at. ordo vo ẽ iclia° i finem spẽs ãt ẽ ipa rei foa. Sꝫ i p° sniaꝝ dic ꝙ õdo sigt ꝯpatiõeꝫ ad alteꝝ: modꝰ dẽmiatiõnẽ prĩorꝰ; lꝫ spẽs ipsĩ foꝫ. tñ ƀꝫ oẽs istas expoitiões est va ꝯ°. ¶ 5a. Substãria vtꝰ z opa° penes que atẽdit alia assigna° ab iuicẽ realr distiguũt. z duo eoꝝ distiguũt ab eo cuiꝰ sũt: pa ꝑs pꝫ. i.q.54.ar.i. Alia pꝫ qꝛ po° õdinat ad opatiõnẽ ipa ẽt sba cũsumat z ꝑ suppoito z ꝑ nã: alr distiguit ab eo i q̃ ẽ: aliqñ non.

¶ Cõtra 2as arguit aure. pbã° ꝙ vitas bõitas z huiꝰ ñ distiguãt ab eo i q̃ sũt. p° sic. Quelꝫ res hꝫ illa tria i qbꝰ ꝯsistit vestigiũ cũ sit effes g° illa tã ñ sũt res distĩcte itẽ .n. i ĩfinitũ. So. negat añs qꝛ solũ i effectibꝰ sbsistẽtibꝰ ẽ vestigiũ. ¶ 2°. Spoliet deꝰ creaturã oĩ accñte: tũc hẽbit vestigium: qꝛ erit creatura z ñ hẽbit aliđ a se. So. dico p° ꝙ casꝰ iplicat ꝯdictiõnẽ ꝑti q̃ ad accñtia respectia. cuiꝰ sũt õdo z dpẽdẽtia ad deũ. Dico 2° ꝙ admisso caũ: hẽbit creat a vestigiũ z modũ z spẽꝫ z ordinẽ. Non .n. sũt accñtia necio. spẽs z modꝰ. ordo ãt eẽt tũc reus hitual' quẽ reus hituale põit .s. tho. vt vi.q.4 ar.i.im. ¶ 3°. Quelꝫ sba ꝑ eẽnas suã ẽ vna: et ꝑ eẽnas suã ẽ va: z spẽꝫ hñs: itelligit .n. ꝑ esẽtiã suã z bõa qꝛ diligibil': z õdiata ad aliqd. So. Aliqd. dr ꝑ alteꝝ tale puta veꝝ risibile z pr duplr. vno° sic ꝑ fũdamẽtũ vel cãꝫ effectiuã vt pm q̃ tale dr puta ꝑ eẽnam hũanitatẽ z gnãre. Alio° sic ꝑ cãꝫ folẽ siue vltimatũ: q̃ qd dr tale puta ꝑ respus ad itellectũ risibilitatẽ z pr̃nitatẽ. Ad argm dico ꝙ ñ oĩs creatã ẽ folr va aut bõa ꝑ eẽnas suaꝫ: ꝓscĩdẽdo ab oĩ eẽ sbali z accidẽtali i se z i alio: puta i iteu aut suo filĩ. nꝫ ẽt dr õdiata ad aliqd. ¶ 4° spalr ꝙ bõitas rei sit eiꝰ ẽtitas sic. Entitas rei ꝯcepta vt distĩcta ab oĩ a se distĩctio: ꝯcipit vt bõa z diligibilis adeo. g° eẽt bõa sine bõitate: si ñ ẽ ꝑ eẽntiã bõa. Añs pꝫ. qꝛ deus. ꝯplacet sibi i oĩ ente. Jtẽ qꝛ oẽ ens ẽ bom. Si at põat ẽtitas a bõitate distĩcta ƀꝫ rõeꝫ: idẽ hr. qꝛ volũtas amabit rõeꝫ ẽtitatꝫ tãq̃ꝫ aliqd veꝝ z bonũ iteus sine bõitate. Sol. Entitas ꝓscidẽs a sua bõitate ꝓscĩdit a suo eẽ: ꝙ ẽ eiꝰ bõitas ꝓsuppoito õdiẽ ad pm eẽ sbsistens. vi.q.2i. ar.5.ad.5m z sic ñ ẽ deo dilecta. Diligit eñi res volen° eis eẽ. i.q.20.ar.2°. Vñ entitas possibil' ñ fcã nꝫ fiẽda ñ est dilecta. Negat g° añs. pa ãt z 2° pba° eiꝰ ꝓcedit de ẽte ꝓpe dctõ .i. i actu. Tale .n. est ꝙ cũ bono ꝯuertit i.q.5.ar.3. Sciẽdũ ẽ at ꝙ ista ꝯña ñ ẽ bõa hc res ẽ deo dilecta. g° ẽ bõa. ƀꝫ seqr g° ẽ vl' erit bõa. Dilectio .n. dei ñ ꝓsuppoñ ƀꝫ cãt bonitatẽ i re dilecta. Ad aliđ ꝙ ibi iꝓbat dico. ꝙ rõ rei vt ꝓscĩdit ab oĩ esse ñ icludit rõeꝫ amabil': ƀꝫ solũ vt iclut aliqđ eẽ. Nec ista ꝯña valꝫ. Volũtas amat entitatẽ sine bõitate seu vt distiguit a bõitte: vl' rõnẽ entitatꝫ sine rõe bõitatꝫ: g° entitas vl' rõ ẽtitatis ẽ bõa sine bõitate. Sic ẽt ñ seqr: Volũtas amat asinũ vt ipa distiguit ab aõre g° amat sine aõre. Seqr ãt ꝙ vna rõ amat z nõ alia. Vñ i ꝯña ẽ fall'a ꝯñtꝫ a plribꝰ cãis vitatꝫ ad vnã. ¶ 5° aut ẽtitas rei z vitas distiguit realr vt abtus ab abto: aut rõe solũ. Nõ pm. qꝛ iteur cõcipet entitatẽ vt distinctã a vitate. Oẽ aũt distincte cõceptũ: ẽ verũ. ergo erit va sine vitate. Neqꝫ 2m. qꝛ intellectꝰ distinguẽdo illas rõnes itelliget rõnẽ entitatis sine vitate. So. aliqd itelligit sine alio duplicit. vno° sine alio intellecto. alio° sine alio existẽte vi.q.i.ar.i.3m. Ad argumẽtũ dico: ꝙ entitas rei realr distiguit a vitate ꝓpe dcã. Ad iꝓba. dico: ꝙ iteur ꝯcipit entitatẽ vitate nõ ꝯcepta: nõ ãt vitate nõ existẽte. qꝛ pus est vitas q̃ꝫ cognitio. que est effectꝰ vitatis. Negat ergo ꝯña.

¶ Cõtra 3as idẽ ꝙ bõitas nullo° etiã ƀꝫ rõnẽ a vitate distiguat. p° sic. Nã tũc iteur intelligeret bonitatẽ sine vitate: z voluntas amabit vitatẽ sine bonitate siue vt distinguitur a bõitate. ergo bonitas erit va sine vitate: z vitas sine bonitate bona. Oẽ eñi ꝙ itelligit ẽ veꝝ: z qđ amat bom. So. Cõcludit solũ ꝙ bonitas erit va: nõ itellecta eius vitate. Sciẽdũ tñ ꝙ cũ dicimꝰ nullam cãturã eẽ sinã bõitatẽ aut vitatẽ aut eẽ: itelligimꝰ de subsistẽtibꝰ. vt pꝫ vi.q.i.ar.i.4m.

¶2° Illa q̄ sic se hn̄t q vnūqḋq3 eo4 inest oī rei ⁊ oī rōi p se ⁊ p̄cise sūpte nō differūt re aut rōe ab īuicē aut ab aliq̄ re vl' rōe. g° ens ve4 ⁊ bom sūt idē rōe. So. Negat ɔn̄a q2 rō vi n̄ iest cuilib3 rōi p se ⁊ p̄cise sūpte p se p̄mo°: sz ī sit p se 2o°. Illa .n. rō ē ve ra nisi p adeq̄tionē ad rē: n3 aliq̄ res ē va: nihil p adeq̄tionē ad rōe3. Et si p ipolle il lā rōnē nllā seq̄ret adeq̄tio actu vl' hītu: n̄ eēt va. ⁊ idē ē eɔ° de re reu ītells. vi. q. i. ar. 2. Bōitas āt n̄ iest rōi spēi: nisi s3 eē q h3 ī re aliq̄. vn̄ nō ɔpetit lice aut numero rō boni vt ē ī cōsideratōe mathec. ¶3° arguit spāl'r q ve4 ⁊ bom n̄ distiguāt rōne: ɔpa riue ad itells ⁊ volūtatē tū q2 bom ⁊ malū sūt ī reb⁹ circōscripto oī actu itells. 6. metb. tū q2 bom idē ē q p̄fectū. p̄fectū āt ē circō scripto vt. s. tū q2 tn̄a amat cēt4 ē cōscripto vt. s. g° ē bom. tū q2 ve4 ē mā̄ifestatim itells g° vitas p̄cedit oē3 actū itells. So. Ve4 et bom rōe distigui dupr pōt ītelligi. vno° q̄si a rōe hēant q bōa ⁊ va sint. ⁊ h° argra ī p bāt. Alio° q2 ī rōe vi ⁊ bōi ī portaf aliqs reus rōis. nō q̄dē ītrīsi ītrane⁹ aut ad eē talia necio req̄rit⁹. s3 req̄rit⁹ ad h° q talia ītelli gāt eē talia. puta bom. bom. Hoc āt ē q2 ta lia noīa ī recto significāt bom ⁊ ve4; s3 ta les relōes ī eis fūdatas sigant in obliq̄. vt ɔn̄tes p̄nle sigtus ⁊ req̄sitas ad id q dictu3 ē. Q° ḋ vo addit ve4 eē mā̄ifestatim itells: di co q ve4 ē. ⁊ p̄cedit oē3 actū itells hūani: n̄ āt diuini: s3 eɔ° cū ex h° dicaf res va: q2 di uīo ītellectui ɔcordat. Est g° p° vitas in in tellectu diuino. 2° in re inde exēplata. 3° in ītellu g rei concordat hn̄do silēm eius. 4° seqf cognitio siue effels vitatis. i. ɔcordie.

℄ Cōtā eādē 2° argr guido ī q̄ztū dic q rō bōi ē rō apetibil. p° sic. scdz oēs bom ē ob3 volūtat3. sic color visus. Tūc sic. Rō apeti bil' bono ɔf ī scdo° dicēdi p se. g° rō apeti bil' nō ē fōlis ⁊ ītranea rō bōi. Añs p3. q2 s3 pbm 2° de aīa. rō' denoīans ob3 s3 reus ad poās ⁊ actū ei⁹. vt visibile colo2 ē: ɔuēit ei in 2o° p̄seitat3. vt exp̄sse dic comen°r de visibili reu colo23. So. Ob3 visus h3 pp̄ u3 nomē ⁊ pp̄u3 q° ḋ q̄dest. cū sit colo2. h3 ēt rōnē q̄ ɔpetit ei ī 2°° p̄seitat3. ex relōe ad visū. s. visibile. S3 ob3 volūtat3 ⁊ apetit⁹ ē ī noīatū: rō āt ɔpetēs ei ī 2°° p se ex relō ne ad volūtatē ē bom. Vn̄ bonū n̄ ē ob3 vo lūtat3 nec ad illā se h3 vt colo2 ad visū: sed vt visibile. Jō ista colo2 ē visibil' ē ī 2°°. p se. s3 ista bonū ē apetibile ē ī p°. q2 bonū n̄ dic q̄ditate3 obi volūtat3 ī se: s3 ī o2die ad actū volūtat3. ¶2° eē apetibile resoluif vt ī cām ⁊ rōe3 sui ī bom. g° eē apetile nō ē fō mal' ⁊ ītranea rō bōi. Añs p3. q2 nō iō ali q̄d ē bom q2 apetibile: sed eɔ°. vt p3. 3. ⁊. 8. eth. vbi amabile resoluif ī bonū hōesti ḋ lectabil' ⁊ vtil'. So. dupr aliq̄d dr cā ali cui⁹. vno° sic sbm ē cā p̄p̄e passiōis. alio° si cut forma ⁊ quiditas. dr cā. sic cā q hō sit hō ē: q2 ē al' rōle. p̄mo° negaf añs: q° ḋ ɔce dif 2o°. s3 tal' cā n̄ se h3 vt p̄us nā: s3 vt no ti⁹. aliq̄d suo effec. ¶4° Bonū dic p̄fectio nē simpr s3 āsel. mono. g° n̄ dic reus. Sol. pbat arm q n̄ dic reus solū q ɔcedif. cū nō significet ex inpositiōe ipsiu3 respetū solū: sed id ad q respectus sequitur.

℄ Arguit ad idē aureo. 2. d. 34. p° sic. Rō bōi ē rō abta. cū de⁹ dicaf ad se bous. g° nō ē rō apetibil' q dic reus. So. Negat añs. Ad pba. dico q° ḋ ī deo sunt aliq̄ ī portana relōe3 vt iust⁹ q̄ tn̄ aug. dic ad se dici q2. s. nō dicūf ad aliquā diuinā p̄sonā ⁊ silr bo nū. Vl' dico q talia sūt relatīa s3 dici. ¶2° Rō bōi ē motiua apetit⁹. nō āt rō apetibil' q2 ē relō. So. Relm s3 dici moue p̄t ⁊ rō ei⁹ eē motīa. Sciēdū ē āt q colo2 dic pure abtus visile āt pure relm bom āt dic abtus q° ḋ forte ē idē q° ḋ p̄fectū sb relōe ad apeti tū ad quē nō se h3 vt colo2 ad visum vl' vt visibile s3 vt colō visibilis. Nec h° q dico apetile dic totū q ē de rōe bōi s3 solū p̄tē.

℄ Cōta ill° ḋ q ī eadē dcm̄ ē q bom h3 rō nē finis arguit idē guido. p° sic. Rō bōi ē p̄ o2 rōe finis. g° rō finis n̄ ē de p° ⁊ p se ītellu bōi ⁊ ɔn̄r n3 ītrāea rō ei⁹. P3 añs q2 rō bo ni seqf īmediati⁹ rōnem ent3. cū q̄ ɔuertif. So. negaf añs ⁊ pba°. Oē .n. ens apetibile ⁊ bom ē ēt finis apetitiui mot⁹. 1. q. 5. ar. 6. ¶2° nullū q pr p° ⁊ p se ḋ aliq̄b⁹ p̄trib⁹. ita

se hz ad aliqd illoꝝ vt illd sit de intranea tõe sua ꝛ formali cũ sit ad talia supiꝰ. Tale ẽ bom rlu finis ꝛ eoꝝ q̃ sũt ad finẽ ꝛ oĩuz cau saꝝ. Q̃ dĩz .n. hoꝝ ẽ ens go ꝛ bom. So. nega tur mio:. Lz .n. bom de q̃libz ꝑdicer nõ tñ po ꝛ ꝑ se de oĩbꝰ ſꝫ ꝑncipalr de fine de aliis bo ĩ ordine ad finem.

¶ Supest at nũc circa ĩpartẽt qõnẽ videre de ptibꝰ ymaginis ꝛ ꝑ ho sit ꝯo pria. Poten tie aie nõ sũt ipa eẽna aie .1. q. 77. ar. 1. Pri ma rõ ad ho ẽ tal. Poa ꝛ actꝰ diuidũt qdlz genꝰ .go ꝛ sũt ĩ eodẽ generẽ ſꝫ actꝰ .i. opatio aie ẽ accñs go ꝛ poa aie. Cõtra hãc arguit scotꝰ po sic. Nã pm aũs tõis ꝛ pm ꝯñs non pñt eẽ va de poa actiua vl' passiua ſꝫ d obie ctiua .i. odo poe ꝑductĩe vt ẽ ĩ poa. talis .n. poa ẽ vna nũero cũ suo actu .i. cũ eodẽ odo posito ĩ actu. So. distĩctio de poa obiecti ua ẽ fictio. Nã ari. 9. meth. ꝛ vbicũqꝫ dicit genꝰ diuidi ꝑ poas ꝛ actũ nũqꝫ explicite vl' ĩplicite fecit mẽtionẽ de obiectiua ſꝫ de acti ua ꝛ passiua ĩ q̃s ibidẽ statĩ post dictã ꝑpo sitionẽ poa diuidit filr. neqꝫ cõmẽtator: im mo ipe ibi cõmẽ. 2o dic q poa nõ dr nisi de actia ꝛ passia ꝛ de trãsũptiue sũpta vt ĩ ma thematicis ꝛ de hꝫ siliꝫ dicta q̃. s. polc dr q nõ ẽ ſꝫ pt eẽ veꝝ ꝛ idẽ põit .5. eiusdẽ cõmẽ. 17. Q̃d ẽt addit aliquã poas eẽ vnum nũero cũ suo actu ẽ ꝯ aristo. po de aĩa pte. 6. dicen tẽ poa ꝛ endelichia nõ paꝝ distãt vbi dic cõ mẽ. cõmẽ. 6. poa ꝛ actꝰ sũt differen e oĩuz ꝑ dicamẽtoꝝ ꝛ sunt duo valde opposita hꝫ 1e. go actꝰ ꝛ poa q̃ diuidũt qdlz genꝰ nõ sũt idẽ. 2o q: sba nude sũpta se hꝫ vt poa rlu accñtiũ ꝛ tñ nõ sũt eiusdẽ generis. So. illa ꝑpõ poa ꝛ actꝰ sunt eiusdẽ generis ĩtelligit de actu ad quẽ ꝑpe ꝛ per se ordiat poa sic mã ad ad fora; sba cõpoita ad eẽ. poa calefactiua ad calefaciẽdũ ordiat ꝛ sic sba nõ ẽ ĩ poa ad accñtia vl' hꝫ aliqs dici põt q ĩ sba ẽ poa ad quãtitatẽ ꝛ q̃litatẽ q̃ poa ẽ eiusdẽ generis cũ quãtitate vl' q̃litate ꝛ sic de aliis: ꝛ h poa est accñs ad qd sba se hꝫ poa ꝯsequtiẽ tñ ꝛ ñ ꝑ se sic ẽ ĩ poa ad eẽ: idẽ ẽ eiusdẽ generis cũ eẽ nõ cũ illis accñtibꝰ. ¶ 3o. nã idẽ ẽ de nuda supficie rlu coloꝝ. So supficies nõ ẽ poa ꝑ pe ꝛ ꝑ se rlu coloꝝ ſꝫ diaphanũ vl' aliqd d ge nere q̃litatis ad qd sba ẽ ĩ poa ꝛ ea poa q̃ re spicit eẽ ꝑpe ꝛ ꝑ se. eadẽ respicit istas ĩchoa tiões ꝑ accñs ꝛ scdario. ¶ 4o q: idẽ dico de eẽna aie ꝛ suis potẽtiis. So. eẽna aie ẽ poa nõ dico passiua ſꝫ receptiua respiciẽs eẽ sub stãtiale ꝑpe ꝛ ꝑ se poar ãt ꝑ accñs ꝛ scdario Ista go ẽ rõ. s. thoe. Oĩs poa po ꝛ ꝑ se respi ciẽs aliquẽ actũ ẽ eiusdẽ gñis cũ eo. Ista .n. nõ hñt ĩstãtiã: ſꝫ poe aie po ꝛ ꝑ se respiciũt actũ d genere q̃litatꝫ. 2a rõ vbi s. Aĩa hꝫ su am eẽnas ẽ actꝰ. igit si eẽt ĩmediatũ opatio nis pnm hñs aĩaꝫ semꝑ actu hẽret opa vite sic semꝑ viuit. añs pꝫ q: aĩa cũ sit vltimus terminꝰ generatiõis ñ ordinat ad vltiorẽ actũ nisi ꝑ aliud. i. ꝑ suã poas ꝑ quã ordĩat ad actũ 2m.

¶ Sꝫ ꝯ istã sũt mlte ĩstatie po scdꝫ scotũ. Nã eodẽ mõ põt rõ de poa formari ꝛ ꝯclu det q ipa nõ sit ĩmediatũ opãdi pnm. So. Nõ ẽ sile q: actꝰ q ẽ aĩa nõ ẽ rõ expetãdi vl teriorẽ actũ sic actꝰ q est poa. vñ lꝫ poa sit actꝰ aie vt respicit actũ pm tñ vt respicit 2m facit aĩaꝫ potẽtialẽ amplꝰ q̃ꝫ sit ꝑ eẽnas su aꝫ. Rõ hoꝝ ẽ q: aĩa dat eẽ simpr ꝛ ẽ ꝑse ꝛ vltimꝰ terminꝰ ꝑductiõis. Poa vo nꝫ dat eẽ simpr nꝫ ꝑ se terminat aliquã ꝑductõem sbalẽ vl' accñtalẽ ſꝫ ꝯseqt ꝑductionẽ aie sic passio ꝑpriũ subiecti. ꝛ idẽ rõ q ho sit ĩ poa ad aliud. 2a nã silio posita nulla ẽ. aĩa .n. est vite qdẽ formal' cã. opationũ ãt effectiua. nõ ãt seqt si causa formal' silr ẽ cum suo effe ctu q sit idẽ de effectiua ꝑsertiꝫ partiali vtẽ aĩa. So. ho ẽ cõe formali ꝛ effectiuo pnoq nulliũ eoꝝ ẽ ĩ poa ad actũ suũ ꝑsertiꝫ ĩmanẽ tẽ sꝫ ꝑ idẽ det eẽ simplr ꝛ actũ sbatiuꝫ ꝛ si hꝫ se sit sufficiẽter ĩ actu ad exeũdũ ĩ esse ꝛ opari. Nã q: igneitas dat eẽ ignem ꝛ eẽ leue ĩmediate sic nunqꝫ ẽ sine igne ita nꝫ si ne leuitate. Q̃d addit de efficiẽte ptiali nõ valet. Dico .n. q aĩa sb poa ẽ pnm ĩtelligẽr ꝛ cã. obꝫ ãt reqrit q: reduc aĩaꝫ ad actũ pm sb poa. q̃ hito exit ĩ 2m. Q̃d si aĩa talẽ poar ñ hrt annexã nllo actuaret ꝑ obꝫ. ꝛ q: ẽt nõ egeret passiuo extiori idẽ aut sꝑ aut nũqꝫ ĩtelligẽt ꝛ sic de aliis opatõibꝰ ꝑtrĩ nãlr eli

tiés.3a.nã ſkʒ ē ꝙ ꝑ vnū ⁊ idē.i.ꝑ eēnas suā ñ ſit aīa act⁹ corꝑis ⁊ poa reu vltioris act⁹ puta reu poruʒ ⁊ reu eē ſui. So. aīa ad opa vite ſe hēt ī poa paſſiua. qꝛ.ſ.pt illa recipe ⁊ illaꝝ oppoīta ad eē āt ī poa receptiua qꝛ ſillō recipe pt ſʒ ñ ei⁹ oppom. ⁊ ſilr ad poe ⁊ iſto ē veꝝ ꝙ idē ē act⁹ ⁊ poa. ¶3a rō pnle hē ve ſpūalib⁹ creaturis. q. xi. ⁊ ē tal'. Eſſe ⁊ opari ī q̃lʒ creatura ſc̃ diuerſa ⁊ ſc̃ act⁹. go ſuſceptiua eis ꝑpōtiōata ſc̃ diuerſa.ſ. eēna ⁊ poa. Sʒ ꝯ hāc iſtaẜ. Nō. n. ē ſilē ō eē ⁊ opari qꝛ pm reſpicit eēnas ⁊ ē actualitas ei⁹ vt fore 2m vo poas vt effectū ei⁹. Eſt āt maior diſtino īter efficiēs ⁊ ſuā actōnē q̃ʒ int̃ foras ⁊ ei⁹ effcāʒ fōlē. Nō go oʒ ꝙ ſi iſti duo act⁹ ſint diſticti ſint diſticta illa q̃ꝝ ſunt effcūs. So. lʒ eē eēnas ⁊ opao poas ī diuēſo gn̄e pncipij l.cāe reſpiciūt tñ vtriqʒ ho ē cōe ꝙ eēntia ad eē tanq̃ʒ ad actū ordiaẜ ⁊ ñ ad opari ⁊ poa ad opari ñ ad eē. Creata āt ꝑ eēnas ſuā ñ ordiaẜ ad actū aliū abeſſe qꝛ ꝑ illō q̃ eſt ī actu ſimpr ñ ē ī poa expectatiā. oʒ go vltra eēnas dare aliō q̃ ordieẜ ad actū expectatū q ē opari. vbi go eē diſtiguiẜ ab opari ſicut act⁹ ſp pn̄s ab expectato oʒ dare aliō ⁊ aliud pnm q̃ qd ad ho ⁊ ad illō ordieẜ. ¶ 4a rō ibidē ē tal'. Eēna eſt vna poe āt plres tū pp pluralitatē obꝫ ⁊ actuū tū qꝛ aliq̃ ſc̃ ī corpe ⁊ aliq̃ ñ ſtū qꝛ vna aliā mouet vt ſenſus ymagiaoea. Sʒ ꝯ nā ad pm motiuū diceref ꝙ diſtio poaruʒ ẜʒ oba nō ē real' ſʒ rōis. Nā eadē poa ēt irrōnal'tā paſſiua q̃ʒ actia ēt ptic'aris ē ꝯrioꝝ vt calor liq̃facit ⁊ idurat. Ul' dicēt ꝙ idē ordie qōdā ē pnm gn̄e diſtinctoꝝ actuū. ſic ⁊ ẜʒ te aīa ē pnm diuerſaꝝ poaruʒ. So. Pa rñſio ñ ſufficiẜ. Nlla enī poa reſpic aliq̃ ꝯria ſb ꝓpa ſʒ ſb cōi abob⁹ rōe quā cōeʒ rōeʒ poa po ⁊ ꝑ ſe reſpic ⁊ ab ea ſola diuerſificanẜ poe. Et lʒ diuerſa rō nō ſit cā effectiua diſtictiōis real'. pōt tñ eē ei⁹ cā ꝑ modū finis aut fore ī quātū poe ẜʒ ſuā eēnas ordianr ad oba rōe diuerſa: ita ꝙ vna nllōo reſpic obʒ ſb ea rōe q̃ alia. ⁊ ſic ẜʒ tales rōes diſtiguunẜ gn̄e vl' ſpē. ⁊ ꝯſequēter nūero. Nec ſufficiẜ 2a qꝛ ñ ē ſilē. Nō enī aīa ſortiẜ ſpēʒ a potētijs ſic ille ab obis

¶ Ad 2m diceref ꝙ iō aliq̃ poe dicuẜ ſepate aliq̃ nō qꝛ aīa aliq̃ ſine corpe pt ⁊ aliq̃ nō. Illō tñ q̃ pt nō ē accñs. So. Ariſto. dic itelleetū eē oīo īmixtū ⁊ nō eē actū corꝑis go ñ ē ipa aīe eēna. ¶ Ad 3m diceref ꝙ ſic ẜʒ aīa ē imediatum ſuſceptiuum poe actiue ⁊ paſſiue ita pōt eē imediatū pnm actōis ⁊ paſſionis mouēdo ſeipaʒ ymo magʒ ho pōt cum actio ſit a potentia actia ⁊ paſſio a paſſiua. Mal⁹. n. ē pm agēs cuiuſmoi ē ſbʒ actiui pncipij eē ī actu ⁊ ī poa ꝑncipalr q̃ʒ iſtr̃alr. Ergo ſicut aīa mediate ſubijciẜ poe actiue ⁊ paſſiue ita imete agit ⁊ patiẜ pnr lʒ agat inſtrumētalr ꝑ vnā poas ⁊ patiaẜ ꝑ alia. So. Nō pōt eē idē ſpē pnm ꝓximū actōis ⁊ paſſiōis ſic ē idē pnm actiue ⁊ paſſiue poe qꝛ ſequeref ꝙ idē eēt ī poa ad ſe ⁊ rurſus qꝛ agēs ⁊ patiēs ſūt diſſimilia ī pno. Q ō addiẜ de iſtro hibil ē. Cū. n. iſtrʒ ſit duplex. ſ. ſēpatum cui⁹ actio alia ē ab actōe agētʒ vt bacul⁹ reu man⁹. ⁊ ꝯiūctū ꝙ aliā nō hʒ ſʒ ē rō agēdi vl' patiēdi vt calor reu ignis. poe ſūt iſtrʒ 2o. vñ nō agūt aut patiūtur ſʒ aīa ꝑ eas. Non go aīa agit imete ꝑ eēnas ⁊ p⁹ iſtr̃alr ꝑ poas ſʒ agit ⁊ patiẜ pnr ẜʒ diuerſa iſtr̃a. Iſte aūt ymagiaẜ aīaʒ agē po ꝑ eēnas ⁊ 2o ꝑ poas. ¶ 5a rō ē tal'. Oē agēs ꝑ eēnas ſuā ē agēs pm go aīa nō agit ꝑ eēnas ſuā. go? poa q̃ agit. ñ ē eēna. Añs pm ē auic. ⁊ ꝓbaẜ qꝛ agens 2m agit inq̃ʒtū ꝑticipat aliqd a po. go agit ꝑ adtū eēne ſue. hec hētur pñti diſtio. Sʒ ꝯ eaʒ iſtaẜ. dr. n. ꝙ lʒ nulluʒ agēs creatū agat per eēnas ſuā ſic ꝙ ipa ſit ei⁹ opatio l' ꝙ ab ipa ⁊ nō ab extrīſeco hēat ꝙ agat ſec⁹ tñ ſic vt ipa ſit rō agen' ⁊ ꝓximo opatiōis pnm. So. ho ſtare ñ pt. Nā ꝑ te. nlli⁹ eēne circa ſuū eē ē ſuū agē. go nʒ ſua eēna ē ſua poa actiua. Et pʒ ꝯña qꝛ res ꝑ eēnas q̃ hēt eē ſimpr nō ordinaẜ ī actū vlteriorē q̃ʒ ſit eē alias per idē eēt in actu ſimplicit ⁊ in potētia ad vlteriorē actū. ergo vbi agē differt ab eſſe oportet aliud eſſe quo ad eſſe ⁊ quo ad agere res ordinetur. ¶ 2a concluſio voluntas ⁊ intellectus in anima rōnali ſunt due potētie diſtincte vi. q. 22. ar. 3. ⁊ i. q. 78. ar. i. ¶ 3a. Memoria ī ꝑte itellectiua ñ ē poa diſticta ab itellu

vi.q.10.ar.3. Eadē.n.po^a or mēo^a vt hitu^s: bz ad tenēdū spēz obi z ite^{us} bz hitu^{es} ad vtēdū ea siue ɔsiderādū.i.q.79.ar.7.i.o.3.q.4.ar.1.vbi ēt vic seqn^o mgrz q mēo^a.i/te^{ia}.z volū.fet tres po^e bz i sūma vbi ex pp is loq̄tenuit oppo^m. ¶ 4^a. Mēs put i ea ē ymago ēnt atz.nec est idē q aīa.nz idē q mēo^a aut itellige^a vl' volūtas.vi.q.10.ar.i. vbi hēt q ē totū potē^{le} ɔtinēs mltas po^{as} pticlares.Ut ē ipsa cēn^aaīe cū toto po^{al}i p dicto.Et hec sūia sub alqs vbis hr.i.o.3.q.5.ar.i. ¶ 5^a. Partes ymagis create vistin/gunt ab eo i q̄ sūt oēs aut q̄dā illaz.i.q.93.ar.3.z.q.79.ar.7.ad p^m z ve vi.q.10.ar.3. Ubi mēt.s.tho.noiat po^{as}.s.gn̄alē vt vi/etū ē.notitia vo z amo: sūt hitus. Uerūtñ in p^o sniaz vr oppo^m hoz aliq̄lr resonare sed ibi sequebat magistrum.

¶ Lōt^a p^m arguit sco.p^o sic. Ponēda ē pau citas vbi nō occurrit necitas ponēdi plura vt i ppoito q: aiaz agē p supadita accidē tia nō ē neēe vt patuit solue^o ad rōes. Sili ter ēt ponēdū ē q nāz aie nobilitat si illud sit possibile cui^ē agē ime^{te} vt ve^9 z ime^{te} atigē fine suū. So. Neceē sic ponē z talis nobilitas nlli creature sbsistēti pōt ɔuēire. ¶ 2° Illō nō ē ppa pfectio alicui^9 qō si re cipit i eo bz i alio i q̄ pōt recipi ēt si illō̄ ali ud si sit ei^9. Sz si ite^l sit accn̄s aie bti^o.i.vi sio bi recipet i ite^{ll}ēt sepato ab eēn^a. Ergo bti^o nō ē pfectio aie nisi p accn̄s eo^o q̄ albe dolignī mediāte supficie. So.negat b^{or} q: visio recipit i eēn^a aie pn^r.lz po^a sit rō reci piēdi. Nec pōt eē visio i ite^{ll} sepato.p^o q: separ i pōt 2° q: b^o dato p ipo^{le} illa visio nō eēt btifica nz illō accn̄s btūz. Nā btifi/cari ē solū viuētz rōalis nati sbsistēt z ami cari veo. No ē āt sile ve ligno albo q: sup ficies pōt separi z eē alba p tūc. ¶ 3° Aliqs ac^o pn^o iferio: aīa pōt eē pn^m ime^{tus} opā/di g^o z aīa. Añs pz p^o in accn̄tib^9 i qb^9 aut itur i īfinitū aut aliq̄ ō ē ime^{tus} pn^m opis 2° i sbstātijs q: i oī gn̄atiōe vniuoca z equo/ca sba gn̄atur ime^{te} a sba. Nā i fōma q gen-erās generat ē eq pfecta vt fōma genīti. nō g^o ē accn̄s. Dicō q fōma accn̄tal'n̄ est

pn^{le} agēs bz sbalis ɔ p^o q: ex h^o hr q supi agēs.i.sba aliqd effiē 2° q: i gn̄atiōne sbe pn^{le} agēs nō pōt hre istrz q̄ atigat passū gⁿ illō atigit ime^{te}. Añs pz q: accn̄s psupoit fōmā sbalē i mā g^o actio accn̄tz psupoit eā dē. So.negat añs loq̄n^o ve actib^9 ōatibus eē simp^r ō alijs āt negat ɔñā. Ad p^{as} pb. añcedētz pz. Ad 2as vico q sba gn̄atur im me^{te} a sba sic a pn^o qō nō q. Ad p^{as} āt ip/ba.vate rn̄sloīs negat seqlla ad huc sesii q pn^{le} agēs nihil agit actiōe alia ab ea q̄ eēt agētz q̄ qn̄ agēs q̄ ē ɔiunctū. Lūc.n.lz sit i/strm nō tn̄ ē agēs istr̄ ale q: nō agit bz p il/lud agēs agit. Ad 2^a.^a negat aīs q^2 sba genitā atigit generās vt pn^m q z fōma sba lis vt pn^m q̄ pn^{le} accn̄s vo vt q scdariū. Ad p.vico q arguēs ymagiat falsū.s.q accn̄s bēat actionē. Dico g^o q calo: psupoit fo:/mā sbalē i mā. n̄ āt actio calo:^s. q: ulla ēt sed ignis est qui agēdo formā sbstātialez etiā accidentalem iuducit.

¶ Lōtra eādē arguit aureo.q ite^s possibi lis nō sit q̄litas bz pura po^a ab oī actualita te nuda.p^o sic. Si.n.sit actu bz itelligit p es sentiā sua sic q ipa erit sua itellectio aut sic q suscipiet a seipso itellectionē sui sic recip a cetis obis. Nō p^m q: aliā itellectionē re/cipe nō posz cū sit ipo^{le} recipiēs z receptū eē eiusdē spēi vl' generz ppig. Nec 2^m q: idē bz idē eēt mouēs z motum. So. Intel possibil' ē ens actu lz n̄ sit actu itelli^{le} bz i ta li gnē sit pura po^a sic mā i gnē sensibiliuz. Ad ar^m vico q itelligit se itellectē q̄ nō ē ipse bz ē accn̄s sibi inherēs. Nec tn̄ seqt q idē bz idē moueat z moueat. bz ipa aīa mo uet se p ite^{us} actuatū spē itelli^{lli} q ē sufficiēs pn^m eliciēdi itellectōez vt sic actuat^9. z mo uet p ipsā nudā eēn^{as} ite^l.q̄ ē aie rō recipi en^l oēz itellectionē vt ē eēn^a nuda. Nō g^o idē ē pēt^9 id q ē rō agēdi z suscipiēdi. ¶ 2° Nulla realitas actual' pt eē rō recipie^l spēz vl' silēz alicui^9 q sit eiusdē spēi vl' gener' p pig. Sz ite^r pol' ē rō recipen^l agd eiusdē spēi seci. Est.n.rō recipiēdi oia z tn̄ n̄ vif/fert spē ab oib^9.*So.negat b^{or} z sua pba tio q: nō ē rō recipiēdi nisi q̄ditatē males

quas ꝓpriu actum .i. itellectus agēs abstrahit ꝛ im-prime pōt. 3. d. 14. q. 1. ar. 3. q. 1. ꝛ. 3. ꝯ. ca. 43. Pōt ēt negari maior ꝗ̄tū ad receptionē rei ī sua spē seu ī suo eē itelligibili. Nā itellectus angelic⁹ spēs hꝫ ꝺiuꝫ itellectuū ꝛ diminit⁹ pōt itellectus possibil' suscipe spēꝫ alti⁹ itellectus possibil' vt pꝫ ī aīa sepata. Silit° eniꝫ rei nō ē eiusdē gn̄is ꝓximi cū re cui⁹ ē silit°. Est āt veꝝ de receptiōe ī eē reali: ꝫ istat arguēs. Nā iductiē pꝫ ꝙ maior ē va ꝺ vtraqꝫ receptiōe ꝛ h° q: silit° rei ē rei spēs ī eē diminuto ꝛ ē ei ꝓpingssima. So. Est ei ꝓpinquissima in repn̄tan° ꝫ nō ī eēn° vn̄ aliqd puta itellectus po^lis ē susceptiu⁹ vni⁹ ꝛ n̄ alti⁹.

¶ Arguit iteꝝ ꝛ istat ꝙ itellectus possibilis nō sit aliqd actu. p° sic. Aristo. 11. dicēs ꝙ nihil ē itēdit dicē aliqd ei ꝓpiꝫ. Nō g° itēdit dicē ꝙ nihil ē eoꝝ q suscipit. h° .n. nō ē itellectui ꝓpiꝫ ꝫ ꝯr oi suscipiēti: g° itēdit ꝙ nihil ē ꝫ se. So. Aristo. itēdit ꝙ nō ē aliqd susceptibiliū a se ꝛ nō itēdit dicē aliqd itellectui ꝓpiꝫ in ordine ad spēs suscipiēdas: ꝫ id qd ē ei cōe cū diaphano in ordie ad colores lꝫ sit alr⁹ suscipiēdi modus. Est g° aliquid ī se lꝫ nō sit itelligibil' ī actu q: sine spē nunꝗ̄ pot'et itelligi. ¶ 2° q: si ita ē nll'a erit dr̄ia iter itellectū ꝛ sensū ꝙ ex itentōe reprobat com. 3. de aīa. com. x. vbi vult ꝙ itellectu exn̄te ī p^a ꝑfectiōe siue ī actu p° nll'a ē itētio itellecta ꝛ h° ingt ē ei ꝓpiꝫ. So. sic Aristo. ita ꝛ com. nisi exponēdo errauerit itēdit ꝙ vt⁹ sensitiua de se ē magis ī actu. i. vicinior suo actui ꝗ̄ꝫ itellectiā: q: hita po^a sensitīa glꝫ ē ī po^a ꝓxīa sentiēdi eo ꝙ obm sensibile ē actu. Nō āt hito itellectu pōt qs itelligē nisi spēꝫ abstrahat q: obm itelligibi'e nō ē actu. ¶ 3° si ita ē illa ꝓpō aristo. s. itellectus possibil' nec vnā hꝫ nāꝫ ꝫ hāc tm̄ ꝙ possibil' vocat nō eēt ei⁹ diffi°bn̄ assignata ꝯ com. Nō. n. ꝯueniret itellectui ꝫ accn̄ti ei⁹. i. ꝑparatiōi seu aptitudini ad recipiēdū So. ꝯpemet ari. ꝛ com. 3. de aīa. com. 4. innuūt ꝙ sit act⁹ q dicūt ꝙ sit vt⁹. ymo com. 5. mota qōe quō ē ens soluit ꝙ sic eē sensi^le diuidit ī māꝫ ꝛ for^as ita ꝛ itelligibile nec ē necesse ingt ꝙ recipiēs nō sit aliqd actu sed ꝙ nō sit actu receptū. ¶ 4° q: com. assignat

mltas dr̄ias iter ipꝫ ꝛ māꝫ nec tn̄ assignat istā. So. pꝫ ex dictꝫ. Sciēdū āt ē ꝙ ari. dicēs ꝙ nihil ē eoꝝ q̄ sunt ante intelligē loqt ꝯ antiquos q dicebāt aīaꝫ ex sensibilib⁹ cōpositā. Sciēdū ēt ꝙ ifūdēte ꝺo ꝑ pōt alteri⁹ itellect⁹ possibil' spēꝫ suscipe ſi illa n̄ sit adequata itellectui po^li vt puta q: aīaꝫ repn̄tat. Si āt eēt adeq̄ta ē dubiū.

¶ Arguit ēt ꝙ itellectus agēs n̄ sit q̄litas ꝫ sba. Nā ꝫ aristo. sp itelligit actu ꝛ vtute ꝯtinet oēs for^as itelligibiles ꝛ ē sba actu ens ꝛ ꝑfectio itellect' possibil'. So. sicut dicit. s. tho. 1. q. 70. ar. 4. 2m ꝛ. 2. ꝯ ca. 77. pm hoꝝ nō ē dictū de itellectu agēte ꝫ de intellectu in actu. aut sī ē dictū de agēte itelligit ꝑ quāto ex defectu ei⁹ nō ē ꝙ nō sp itelligat. Scdm̄ vo ꝑdictoꝝ. s. ꝯtinē formas itelligibiles icōueint ꝯuenire q̄litati sic ꝙ se sola possit eas iducē ī passiuꝫ dispositū nō āt eo° q lux cōtinet colores q̄s de po^a actu facit visibile 2. ꝯ ca. 76. Tertiū vo ē dictū de aīa q aliqn̄ dr̄ itellectus a sua nobiliori potentia.

¶ Arguit ad idē ok̄ā ꝙ tā intellectus ꝗ̄ꝫ volūtas sit sba q: vtrūqꝫ ꝫ sui mutat oñē est susceptiuū ꝯrioꝝ vt de opiniōib⁹ ꝛ affectionib⁹ ꝯriis pꝫ g° sūt sbe. So. Aliqd subicit ꝛ mutat dupl'r. s. sic ꝓpe subicibile ꝛ mutabile. ꝛ iꝓpe sicut rō subiectiōis ꝛ mutationis. p°° negat aīs: q: nō talia ꝫ aīa ꝓpe subicit ꝛ mutat: ꝫ 2°° negat ꝯsequētia.

¶ Ad idē arguit Adā sic. Aīa. n. rōnalis circūscripto omni ꝙ nō ē ipa adhuc ē capax dei ꝑ visionē. g° ē ad ymaginē g° ē sue po^e So. ꝑ nāꝫ suā alijs circūscriptꝫ ē capax sic ꝑ pn̄m remotū diuie visiōis ꝑ po^as āt sic ꝑ ꝓximū. Et lꝫ ī li° de spū ꝛ aīa dicat ꝙ aīa est itellectus dū itelligit ꝛ volūtas dū vult tn̄ liber ille n̄ ē autēticus. Est āt notādū ꝙ neqꝫ aīa sine suis potētijs nꝫ eꝯ° a fortiori po^e sine aīa eē pn̄t nꝫ itelligi pt eē alrūꝫ sine altero. Nō. n. ē nec̄e ꝙ q̄ciꝫ sic absolut^a ꝛ alr distīcta vnū possit eē ab alio realr sepatū. nꝫ ꝙ vnū possit eē alio ꝺstructo. Est. n. istan^a triplex. p^a qn̄ vnū ē ꝺ rōe alti⁹ vt diffitus ꝛ diffinien^a. 2ª vbi vnū nāli seq̄la cōseqt pn̄a alti⁹ posita eꝫ suā cām vt sbm ꝛ passio. 3ª vbi vnū ē reliq̄ eēn^a rō vt eēn^a ꝛ eē. vn̄ nꝫ sbꝫ

fnic passiõe l'epo:nz eēna fine eē l'epo eē pr. ho tñ dato dico q tūc aīa eēt apta ītelligē r poīz ītelligē poa rēota siue logica' q̄ ē nō repugnātia termīorum nō āt poa reali q̄ est prim ītellectiōis pnm r a q̊ poīse fora dr in telleus non a primo.

¶ Ad idē arguūt alij sic po. Eadē sunt pna opādi r eēnc fz eē ī q̄ īmete fūdat opari. Eo de.n.calidū ē calidū r calefaciēs.go eodē est aliqd aīatū r opar opa vite.go aīa ē poe sue So.negat pa pna q: suppōit falz.s.q opa ri q ē accīs fūdet īmete supēīse aut viuē rei viuētz: ymo fūdat sup eē accītale datum a poa: Et nō q lz poa sit eiusdē gñis cum suo actu nō tñ cū suo t̄mīo nz oz illā rē eē nobi le eīse vt sur effcūs:fz suffic q eē nobile sit agēs pncle. ¶ 2o.n.ī fz tho poe ab aīa fluūt r īmete cū n̄ eat ī īfinitū in illis.go pari rōe r opatio īmete fluit ab eēna. So.negat pna q: nō ē silē q: passio ē a sbo sine trāsmuta/tiōe p nālē seqlā. Nō.n sbz pdūc passionem fz gñāns sbz.po pdūc sbz:scbario passiōem ita q actio eir ad eē vtriusq3 ordine q̄dā ter minat r gr̄a illir ordis dr pa'sio eē a sbo. Opao āt ē cū trāsmutatiōe r ī talibr oz actū r poas eē eiusdē gñis. ¶ 3o. Nā ē pnm motr p se go īmete q: al's eēt p accīs.go fora ē īmeus pnm opatōis. So. Nā ē pnm motr remotū r accīs prius:nec tñ nā ē pnm p illō accīs fz eō. Lz.n.accīs sit rō agen' sbe nō tñ ē rō pncipij ymo iō ipz ē pnm qr īstr̄m sbe.

¶ Cōta scōaz ɔclusionē arguit fz sco. sic. vnū īdistictū re r rōe pōt eē īmetus pnm mlr/tor actuū vt pz ī sole r effectibr eir. Nō.n. diuersa ɔsideratio diuersarū rōnū tribuit ei calitatē.go eēna aīe pōt eē īmetus pnm mlto rū actuū.go nō ē necc inteus r volūtatē disti guī. So. *pm aīns ē ver vbi ille diuerse actio nes nō dāt spēz pno fz aliqd cōe sb q̄ oēs il/le ptinent. Secr āt vbi ille ex oposito diui dunt r dāt spēz pno vt pz de calefactiōe r īfrigidatiōe r silr ītelligē r velle se hñt. r si dicat vnū pnm eē oīuz opuz vite q suscipit spēz ab ope vitali ī cōi nō valet q: sic nō ap paret quō saluētur pbōr dicta de distīce iteus possibil' r agētz r sensuū. de motione actia volūtatz reu inteus. ymo tūc nō apare ret qn oē ītelligē eēt vellle.

¶ Ad idē arueo. sic. Nā com.3.de aīa com 49.dicit vnā rē ap̄hēdē r desiderare. r 2o phs.3.r.6.ethi.dicit electionē eē īteus apeti tiuū vel apetitū ītellectiū r 3o dīe com. vbi s. Si.īteus r apetitr mouebūt fz cōez vtiq3 spēz mouebūt. So.pm dictū ītelligit de īteu qd ē totū potētiale īdudēs mltas poas ac si ho diceret de mēte. 2m vo dictū sigt q ele/ctio ē actr apetitr vt tēdit ī aliud ex ordīe rōis. 3m q ēt ē aristo.3.de aīa sigt q al'mo/uet ab his duabr potētijs vt sr̄ ō odē obo.

¶ Ad idē adā sic. Oīs volitio ē ītellectio. go r volūtas ē ītellectr. Aīs āt qd tū ne/gas pbat mltipl' po sic. Nā alr der posset destruere visionē ɔsuata fruitōe sui.go ama ret īcognitū. So. *Ser q der pōt fruitōez sine visiōe pūte ɔsuare quā tū visionē pces sise ē nece. r eo casu nō amaret īcognitū fz ī cognitū tūc. vl' dico negādo seqlā: q: lz il/la duo sint absoluta tñ vnū ē de rōe alterir cū volitio sit apetitr boni cogniti. iō īsepa/bilia sūt. ¶ 2o q: volūtas eēt ceca nihil peni tus agnoscēs de obo suo. So. volūtas neq3 vidēs nz ceca ē: r ho nō plus impt q̄z o clz nō hēre gustū. Sufficit.n.ad volēdū qd volēs qd idē sit vidēs. ¶ 3o posito actu amādi r oī alio circūscripto plz obz dilectū.go r cogno scit. So. illa positio ē īpoīsibil. iō ex illa se quit quōlz. puta q hō sit asinr r q obz pla ceat. ¶ 4o q: volūtas poīz in opom cuiuslz ditamis.go poīz ferri ī īcognitū. So. lz vo lūtas a singlo ditamie circa ea q̄ sūt ad finē posīit discedē nō tñ ab oībr q̄si posīit hr̄e actū nulli ditamini ɔformē. Jn sensu go cō/posito sūpto aīte illō negat īdiuiso āt ɔna ¶ 5o. Oīs actr apetitr ē q̄dam expiētia sui obi.go ē cognitio. Aīs pz q: oīs tal' ē vita lis go. So. negat aīs r ad pba. ɔna. Nam actr vitalis ē oīs q ē mouētis.se. r solus tal' vn actr gñus nō ē vital lz huir pnm sit ī gui. nō.n.sic ē in eo vt se inducat ad talē motuz fz īducit a generāte aut remouēte pbibēs. ¶ 6o q: fm gre.ī omel. amor ē notitia. So. Ad ho r silia dico q ē pdicatio nō p eēnas sed p cōcomitātiā. vel q ponit abstractum pro ɔcreto.i.amans r cognoscēs. ¶ 7o. Jn/

tellectus ꝛ volūtas nō distinguūtur rōe tm̄ q: tal' distinctio ē per actū intellectus quem ista p̄cedūt: nz ex natura rei ꝑpter diuersita tē actuū q: tot essent itellect⁹ quot īteiligē. neqꝫ ex nā rei ꝑpter diuersiꝫ modū princi/ piandi q: de⁹ eadē potētia suam bonitatez nēcio ꝛ creaturā libere amat. So. Distin/ guunt realr ꝑꝑ distinctionē oboꝝ formalē rōes q̄s per se p° respiciūt. ꝛ ꝑꝑ diuersi tatē actuū nō quācūqꝫ sed q̄ reduci nō pōt ad vnitatē generis vel spēi sub hoc cōi qđ ē opus vite vt ea que ē cognitōis ꝛ volitōis. ¶ 8°. Nā ſm augu. io. de tri meō⁹ ītellect⁹ ꝛ volūn. nō sūt tres vite ſ3 vna vita vna mēs ꝛ vna eēn⁹. So. Jntēdit augu. q ista perti/ nent ad vnū gen⁹ vite ꝛ q sub vna mēte sic sub toto cōprehendūtur ꝛ q vnam eēn⁹ cō sequūtur. vi. q. 10. ar. i. 5ᵐ.

¶ Ad idē arguūt alij p° sic. Nā volūtas ē vtus per eēn⁹ suā ab omni organo separa ta g° est ītellect⁹. So. Jmmālitas ꝛ si cā sit vel cāin circā loquaf qua aliqd dr̄ intelle/ ctuale eo q intellectuale dicit prin^m qđ et quo intelligēdi ꝛ ipꝫ intelligere ꝛ spēs pre/ uia vel hitus ꝛ inclinatio necio ꝯñs. i. volū tas nō, tm̄ circōlogf cāin qua aliqd dr̄ ītelle ctuū seu potēs intelligere. Nā vltra hoc in creaturis requirif posse suscipe l' cōcipe for mā alteri⁹. i. q. 14. ar. i. Sꝫ ꝯ° q: ibidē dr̄ q sic eē susceptiuū formaꝝ nāꝫ īmālē cōsegf. So. hoc ē veꝝ si tal' nā sit nālit' nata subsi stere. Jsta enī ē que ꝑprie suscipit nō aūt in tellect⁹ ꝛ volūtas. sed q̄re plus ꝑ ītellectū q̄ ꝑ volūtatē hō suscipit ꝛ ꝯcipit. So. Q: intellect⁹ ē ītellect⁹ nō āt volūtas Lūc .n. nō hꝫ locū qđ ꝑꝑ qd sicut nꝫ querif cur hec disili° vel differētia cōpetat huic spēi nō il/ li. Jsta .n. sunt indemōstrabilia. ¶ 2°. Aperi tus nālis nō differt a nā quā cōsequif: puta apetitus matc rie a materia ḡuis a grau/ tate. g° a simili ꝛc. So. non est simile quia aīalia sicut se ex se mouēt q naturalia neqꝫ/ unt ita ex se apetūt bonum iō sicut motiuā ita ꝛ apetitiuā hūt potētiā spālem. vi. q. 22. ar. 2⁹. Nec tm̄ ꝑpter hoc dicim⁹ q ipsum apetere in naturalib⁹ sit act⁹ elicitus. hoc enim est falsum. ¶ 3°. q: si sunt due potentie:

volūtas ē perfectioꝛ intellectu. hꝫ enim ali/ quid seu aliquā perfectionē simplr qđ non ille q: est volūtas no ille. Est ēt eo īperfe/ ctioꝛ q: ille hꝫ aliquid qđ nō ista cū sit intel lect⁹ non ista. So. Perfectio simplr. i. vni/ uersalr oēm. s. includēs perfectionē ꝛ oēꝫ ex cludēs imperfectionē ē in solo deo. Jn crea tura vero ꝛ in dō est ꝑfectio. simplr. i. quā melius est ineē q̄ꝫ nō in eē eo q perfectioēꝫ quidē dicit īperfectionē vo neqꝫ includit nꝫ excludit. hꝫ ergo hñs perfectionē simplicit ꝑmomodo sit nobilius simplr oī nō haben te nō tñ secūdo mō sed ſm quid tm̄ vl' sim/ pliciter. hñs enī nobilioꝛē simplr est simplr nobilius ꝛ min⁹ nobile ſm quid ꝛ sic intel/ lectus ē simplr nobilioꝛ volūtate eꝯ° autē ſm quid. q: simplr nobilius ē intelligere q̄ꝫ velle. ¶ 4°. Jstarū potētiarū oba non diffe rūt re ergo nꝫ potētie. So. negaf cōsequen tia q: oba nō distingūt potētias ſm id qđ sunt sed ſm rationes suas. vi q. 22. ar. i. p^m. ¶ 5°. Ois potentia per essentiam libera est per eēntiā rōnalis. i. ītellect⁹ qđ pꝫ p° quia rōalitas ē de eēn⁹ libtatis. 2° q: po^e q̄ nul/ lo modo sūt rationales nullo modo sunt li bere ꝛ que sunt rationales ꝑticipatiue vt sensitie ꝑticipatiē sūt libe. g° ꝑ eēntiā libeꝝ ꝑ eēntiā sūt rōales ꝑ illā regulā sicut sic ad sic ꝛc. Tal' āt ē volūtas. p° q: ab ea oīa liber/ tatez ꝑticipāt. 2° q: ei repugnat cogi. So. Aliqd dr̄ ꝑ eēntiā libeꝝ dupliciter vno° q: in eēntia sua īcludit oē qđ ē de rōe libi arbi trij. i. ītellectū ꝛ volūtatē. Alio mō q: īclu/ dit ꝑtē precise. Primo mō nega⁹ minoꝛ. 2° maioꝛ. Sufficit enī q talis sit cōiūcta rōni hec pe. de pa. ſꝫ male q: liberū arbi. nō īclu dit plures potētias vt ꝑtes subiectiuas vl' ītegrales. vi. q. 24. ar. 5. Jō nego maioꝛem simplr. Ad ꝑmā pba. dico q liberꝝ arbitriū vt pꝫ vi. vbi. s. ē po⁹ q̄ iudicam⁹ nō simplr cū illa sit ītellect⁹ ſꝫ libe: ꝛ hec ē volūtas ī ab^c ſꝫ ī oꝛdīe ad actū q ē eligē. Jō de rōe librtatꝫ ē rō nō q: sit de ei⁹ eēn⁹ ſꝫ q: ē ei⁹ p⁹ cā. libras enꝫ est ī volūtate sbiectīe ī rōne vo oꝛigīalr. Ad 2^m dico q ille modus ar guēdi fallit vbi maīa duoꝝ ordinꝫ ali ter se habent seu altā hitudinē hūt adinuicē

q; minima aut media cōsidē. vñ nō seqtur Minimū accñs ē mīmū ēs ⁊ mai⁹ ē mai⁹ ens g° marim ē marim. ⁊ rō ē q: posita ex vna pte tota latic entiū ⁊ ex alia tota latic accñ/ tiū alr se hñt īuicē extrēa q; mīma. Silr ñ seqr igneū pticipatiē. ē calidū pticipatiē g° ignis p ecñā ē calidū p ecñā: vl' ep° caloꝛ ē igne⁹. Silr ī pposito ē q: duo extrēa. s. rō/ nabilitas ⁊ libtas sūma siue p ecñā cōparā tur vt duo abstracta: ⁊ magis rōale ac ma/ gis libeꝝ sic duo ɔcreta. Est āt notandū fz pe. de pa. q cū sit ɔ̄dictio eē cāz ī actu sine effcu de⁹ nō pt separe sōm a sua abra aut re/ latiua pa ̄tiōe qū sōm ē ei⁹ cā total' ⁊ necīa iō separe nō pt silr ab albis aut figurā a q̄titate finita aut velle ab ītelligeř ad quez dic 1m. pōt āt vt idē dicit volūtatem separe ab ītelleu q: ad il lū nō dicit rem ⁊ tūc volū tas eēt apetit⁹ rōal' iaptitune b ex illo ⁊ bñ aliq̄ excepto. Lz. n. ītellect⁹ ⁊ volūtas non hēant ɔnexiōnē sī ad īuicē cōparent secus rōne tertij. s. aīe sine q̄ nullū eoꝛum eē pōt. ¶ 6°. Ois po^a q̄ delectat ē apetit⁹. Talis ē ītelleus q d pz p° q: nālr delectatio ɔ̄seqtur apphēsionē ɔuenietē boni. 2° q: delectari ē ppiū ɔgnoscētiū g° eis īest p pum cogniti uiz. 3° q: in eo sūt hīt⁹ g° ⁊ sigª habituū q̄ sūt delectabilr ⁊ pꝛōpte opari. So. negat maioꝛ de delectatōe large dcā q̄ ē ɔnālitas ⁊ facilitas ⁊ pmpti° ⁊ ɔcedit de delectatōe ppe fz tūc negat minoꝛ. Ad pas pba. dico q pcedit de large dcā. Ad 2as negat ɔnª q: ppiū bois ē eē risibile q tñ ei nō ɔuenit p id q̄ ē bō: fz p os foꝛte aut aliqd tale. Ad 3as dico q pcedit vt pª. vl' dico q in ope. s. ex ope hīt⁹ īest delectatio fz nō ī poª opan te fz ī apetitu q letat de pñti bono diuz po tētiaꝝ. ¶ 7°. Apetit⁹ sensitiu⁹ nō differt a sensu. g° nz ītellectiu⁹ ab ītelleu. Añs pz pª q: q̄t sūt poe sensitiē tot sūt apetitiē ⁊ eɔ̄. g° 2° q: oēs poe sensitiē distīcte distīguūt sbo fz apetit⁹ sensitiu⁹ nō distīguit sbo a sensu. 3° q: leso tactu aut alio sensu sine alia sen/ satōe seqr tristitia. So. Ad pas pbōez añtz negat añs q: nō quēlz sensū seqr apetit⁹ fz īterioꝛē q ē extīatīa q̄ sola aliqd dic de pse quibili ⁊ fugibili. Ad 2as dico q apetitus

a sensu distīguit ecnª ⁊ si ñ sbo iō negat ma ioꝛ. Ad 2as dico q ī isto īstāti ī q̄ īmutat sensus ex lesiōe īmutat ēt extīatīa ad iudi cādū bom l' malū. ¶ 8° arguit hibernic⁹ sic Tho. dic ītellem eē poas altissimā ī aīa aut g° altissimā. i. pōr ē pfcōe. sic sibi ɔ̄dic ī sen pto dicēs q ē pōr oꝛigie ⁊ volūtas pfectio ne vl' altissima. i. pōꝛ ē oꝛigine ñ dignitate. sic false dic q optīa opa° ē optīe poe. So.* s. tho. tz ītelleus eē altioꝛē volūte simplr ⁊ abre. fz eɔ° ī rōe pfectiui act⁹. n. volūtur. i. d/ lecta° pfic op⁹ ītelleus. i. visionē l' ɔtēplaes.

¶ Cōrª. 3. argr aure. q meª ī pte ītellectīa nō dicat ītelleus hītualr retinētē notitiā dbi p° sic. Nā mª fz ansel. ī mono. ē pfectō sim plicit vñ ē cois trib⁹ ī do. Sz ītelleus cum dbo hītualr tēto vt actiuum ē nō ē pfectio simplr q: ē poª dictīa seu generatīa. So.* Meōª ñ dic actītatē fz tētionē dbi ī eē ītel ligibili iō dic pfectionē simplr ⁊ ē cois tri/ b⁹. Ad mas tñ ɔseqr actītas quā īcludit in telleus vbi ē mª sine rlōne oposita relōni di cētz vt ē in pře. ¶ 2° Meōª ē ī tib⁹ fz aug. 15. t. fz ītellecr cū dbo actio ñ ē ī fil'o. g° illa duo ñ sř mª. So. pz p idē. dico. n. q mª de rōe sua ñ dic actītatē fz illā ɔseqr. ¶ 3°. Nā fz aug. 15. t. nō ē sapiēs q nl memit. Tūc sic carēs illo duplici pnº. s. ītelleu ⁊ dbo ē sapi ens vt fil⁹. g° illō duplex pnm ñ sř mª. So. negat añs: ⁊ fili⁹ hz vtrūq; illoꝝ. s. ītellectū ⁊ dbz pūs q̄uis nō admittat ibi nomē hīt⁹ vñ ⁊ equoce nobcaz hz mas. ¶ 4° Si illa duo sř mª fecūda aut de rōe eoꝝ ē actiuitas aut fecūditas. Et q: fecūditas īcludit actiui tatē ex vtraq; pte seqtur q mā nō sit cois. So. d rōe me nz actiuitas nz fecūditas ē. Est āt notādum q lz in do ñ sit intelleus passiu⁹ aut receptiu⁹. ē tñ ītelleus ɔstict⁹ dbo suo sine p̄dictz; q reu ītellectōis nō hz rōnez elicitiē poe l' hīt⁹. fz ē puꝝ ītelligē sbsistēs. Nihilōmin⁹ fz nřz modū ītelligēdi ɔcipit vt ītelleus ⁊ vt ītellectio fz. s. q ɔcipit vt id q̄ de⁹ fōlr ē potēs. ītelligere vel quo foꝛ/ maliter actu intelligit.

¶ Cōrª. 5. argr idē aureo. q ptes ymagis s. notīa amoꝛ l' ītelleus ⁊ volūtas ñ dicāt po tētiā nz hītū nz actū. p° sic. Nā fz aug. 9. d

tri.ca.4. aõr ꝛ noti^a ñ ĩ sc̃ mẽti vt sbo vt co lar aut fig^a ꝫ sbalr sic ipa mẽs ꝛ ibidẽ ẽt dic ꝙ scia ꝛ amor sc̃ vna sba. So. ĩtẽdit aug. ꝙ aõr ꝛ notitia sũpta ꝑ potẽtijs ñ sc̃ talia acci dẽtia q̈lia color ꝛ fig^a re^u corpis. q̃ nõ sc̃ ꝑpa ꝫ cõia. Silr si sumat ꝑ actib^9 q: sp sc̃ in aĩa vt ĩ radice aq̃ fluit pr^m illoꝝ pn^m ñ aũt ita se hñt illa ad corp^9. Scd̃ꝫ dcñ expo^r eo^o q̃ ex po^r mgr̃ illd̃. s. Mẽo^a ĩtelligen^a ꝛ volũtas sc̃ vna vita. i. nãles ꝑpetates vn^9 vite l'aĩe. ꝙ ẽ eẽ ab vna vita. Ul' q: qñ aĩa ĩtelligit se hñt ꝑ o^bo vnã vitã ꝛ ꝑũr sũt aliquo^o vña vita q: nati^a ꝛ aõr ĩ actu sc̃ q̃dãmõ ipa res cogni ta. Ul' sumit ibi abstractũ ꝑ cõcreto. sic si di cã ꝙ caliditas leuitas ꝛ siccitas sc̃ vn^9 ignis vt. s. sit ꝑdica^o toti^9 ꝑtãtiui ꝙ ẽ aliq̃d hñs mlr tas po^{tt} ꝛ de singl'is dr̃ ĩ ꝯcreto ñ ĩ ab^{to} vt aĩa dr̃ ĩtellecti^a ñ ĩte^{ll} d̃ hijs vide. 1. q. 77. ar. 1. ꝛ de aĩa. q. 12. ꝛ nõ ꝙ aug. illa t̃a dic eẽ ꝑtes. vni^9 toti^9. eo^o quo po^c aĩe dñr eẽ ꝑtes aĩa ꝟo totũ potentiale respectu earum.

CIrca di. 4. q̃rit vtrũ ista sit ꝯcedẽ^a de^9 gẽuit deũ. Ꝛ deo In ista q̃õe tria sc̃ facie^a p^o videbit q̃d significet li. de^9. 2° de ꝟitate hui^9 de^9 nõ ge/uuit deũ. 3° de ꝟitate huius de^9 gẽuit deũ. ¶ Quãtũ ad p^m sit p^a ꝯ^o. De nomẽ cuiuscũꝫ sit ꝑdicamẽti sigt sbaꝫ cũ q̈li tate. 1. d. 22. q. 1. ar. 1. 3^m Accipim^9 ãt sbaꝫ grã maticalr siue ꝫ modũ significan^r. i. ꝑ eo ꝙ sig^r vt sbsistẽs. ꝛ silr q̈litatẽ. i. ꝑ nã vl' fo^a sbsi stẽt ꝫ aq̃ ĩpo^r nomẽ. ꝛ q̈ ẽ pn^m cog^o scẽt rẽ sc̃ ꝛ q̈litas. Alñ ãt q̈litas ẽ realr idẽ cũ eo ad ꝙ nomẽ ĩ põi^r vt ĩ abstractꝫ ꝛ tc̃ nom̃ supo^r ꝑ eo ꝙ sigt alñ ñ vt ĩ ꝯcretꝫ cui^9 ẽ li. hõ ꝛ tc̃ secus. ¶ 2^a. Nullũ nomẽ de ꝑdica^{to} accñtꝫ. sigt sbam vt eã accipit logicus aut pm^9 pbs nisi forte ex ꝯñti. 5. me^{ce} ca. de ente ꝛ 3. d. 7. q. 1. ar. 1. 1^m. po^a. q. 9. ar. 4. Albũ. n. vt dr̃ ĩ ꝑ/dica^{tis} solã q̈litatẽ sigt q: tñ albedi^{es} sigt ꝑ modũ accñtis ex ꝯñti cũ sigt sbm. ¶ 3^a. De nomẽ suppo^r ꝑ sba ꝛ ꝑpẽ sigt q̈litatẽ loqu do grãmaticalr de sba ꝛ q̈litate. 3. d. 6. q. 2. ar. 3. ¶ 4^a. Significatuꝫ nois ẽ dup^x. s. fõle ꝛ m̃ale po^a vbi. s. ¶ 5^a. Ho^o nomẽ de^9 ꝛ q̈lꝫ aliõ ꝯcretũ sbale sigt distĩcte q̃ditatẽ vl' eẽn tiã ĩdistĩcte ãt supposita illi^9 nãe p^o. d. 4. q. 1. ar. 2. Cõtra q: ĩ. 1. ꝯ^{oe} dcñ ẽ ꝙ nomẽ ñ sigt ꝑpẽ sbaꝫ. So. ibi erat s̃mo de sig^{to} fõli tñ qño de^9 solã eẽn^{as} sigt ꝫ ãt de sig^{to} ĩ gnãli. ¶ Cõtra ista arguit aure^o ꝙ ꝯcreta nõ sig^{ant} distĩcte ꝛ ĩ actu solũ nãꝫ vl' fo^{as} q̃ dr̃ q̈litas sic si aliq̃d nomẽ significaret fo^{am}. plr̃ificata fo^a diceret ĩ plrali h^o ãt ẽ falsũ q: hñs duas scĩas ñ dr̃ sciẽtes ĩ plurali. So. negat p^a ꝑs añtis de noib^9 adiectiuis. q̃ de sbstãtiuis ꝟa ẽ. Sba. n. sic eẽ ita ꝛ vnitatẽ ex se hꝫ accñs ꝟa a sbo hꝫ eẽ ꝛ vnitatẽ. 1. q. 39. ar. 3. Unde si tres diuĩe ꝑsõe vnã hũanitatẽ assumãt erũt vn^9 hõ ꝛ ille hõ erit t̃nitas. 3. d. 1. q. 2. ar. 4. ꝛ. 5. Et si vna ꝑsona assumat duas nãs puta iohis ꝛ petri tũc iohes ꝛ petr^9 eẽnt duo ho mies ꝛ vnũ suppo^m ꝛ petr^9 eẽt iohes vbi. s. ar. 5. 2^m. Cõtra q: 3. q. 3. ar. 7. dr̃. ꝙ nũllũ no mẽ ab aliq̃ fo^a ĩpoĩtũ dr̃ plralr̃ nisi ꝑꝑ plu ralitatẽ suppoĩtoꝝ. So. ibi loq̃r. s. tho. de adiectiuis potiusq̃ꝫ de sbstantiuis. ꝙ pꝫ q: ibi sic ꝛ vbiq̃ꝫ tꝫ ꝙ nomẽ sbstãti^m ꝫ fo^{as} sig^{tas} plr̃ificat. Sciẽdũ ẽ ãt ꝙ cũ dẽ nomẽ accñtꝫ ꝯcretũ dẽt ĩtelligẽ sũi sbm illa q̃ sig^{ant} fo^{am} det̃minatẽ sibi mãꝫ. vt simũ dãt illd̃ ĩtelli/gẽ sub det̃minata rõne alia vero non.
¶ Quãtũ ad 2^m talis po^r ꝯ^o. Hec est falsa de^9 ñ generat deũ. 1. q. 39. ar. 4. 3^m. Nã li. hõ ex se suppo^r ꝑ ꝑsõa ꝑ nã ãt nõ ꝫ ex adiũcto vt' dicẽdo hõ ẽ spẽs. eꝯ^o li de^9 ꝛ h^o q: nã hũa ñ realr ꝫ rõe sola ẽ cõis diuĩa ãt nã. ẽ realr cõis ꝛ vna. In dicta ãt ꝑpõe nihil ẽ limitãs ad det̃miatã ꝑsonã. Jõ sõat ꝙ diuĩa gñãtio repugnat diuĩe nãe hec ex illo. ꝛ ĩtẽdit vt sc̃ tio. ꝙ li de^9 ibi stat ꝑ diuĩa eẽn^a ꝛ re diuine nãe ĩdistĩcte hec. n. est sua nãlis suppõ. 3°. d. vbi. s. ĩõ nega^o seq̃ns illũ t̃minũ sic stãtẽ tñ valet q̃ꝫtũ si ꝑcedẽt illũ q: qñ sic tenet hꝫ vi eẽ t̃mini singl'arꝫ. 1. d. 4. q. 1. ar. 2°. 5^m. Uñ il/la nega^o negat actũ gnãndi ab eẽn^a ꝛ re diui ne nature inq̃ꝫtũ talis. ꝙ autẽ ab aliquo sic negatur repugnat omni tali.
¶ Cõt^a ista arguit aure. p^o sic ꝑte iste eg po/lẽt de^9 nã gnãt eẽn^a nõ gnãt q: in p^a suppõit de^9 ꝑ eẽn^a. Una ãt haꝝ ẽ ꟸa g^o ꝛ reliq̃. So.

negat pᵃ ps aūᶜᶦᵉ q: li. de⁹ nō suppoᵗ ibi p esˈ senᵃ pcise s; hito reᶦᶦ ad rem nāe idistīcte q: sigt eēnᵃˢ ɔcretie. Uñ sigt aliqd sbsistēs in diuīa nā.* ¶ 2ᵒ pdicatū affirmatuz ⁊ negatū ptinēt ad idē gen⁹ s; aug. 5. de t. Sz gnāre ē psonale. Ergo ⁊ nō gnāre. Ergo vtrībq; eq̄ lit restrigit li. de⁹ ad psonā. Sol. negat pᵐ argᵐ q: dz sbsumē sic. Sz gnāre ptiet ad tale gen⁹ ⁊ ɔcludē gᵒ ad idē ptinet non gnāre. Dico gᵒ q̄ si gnāre nō ē psōale s; ēt eēnᵉ ɔᵗ nec restrigit ad certā psonā pˢti q: illa neˈgatio tenet negāter ⁊ tm̄ valet q̄ztū nō de⁹ gnāt. ¶ 3ᵒ Iste oīs de⁹ gnāt ⁊ de⁹ nō gnāt ɔ̄ˈdicūt gᵒ vtrobiq; tenet li de⁹ p psona. So. ɔcedo ɔñs q: ī 2ᵃ stat p psōa idistīcte. ¶ 4ᵒ q: aut li de⁹ stat p eēnᵃ. aut p detmiata psōna. aut p idetmiata. ⁊ sic sp ē va q: ad vitate ei⁹ cū sit idefinita suffic q̄ p vno vificet. So. stat p oib⁹ psōis idetmiate ⁊ equalet illa ppō vñi negatie. Nā idē ē dicē sortes ñ cᵗ ⁊ nihil q̄ ē sortes cᵗ. ⁊ de⁹ nō gnāt ⁊ nihil q̄ ē de⁹ gnāt. ¶ 5ᵒ. Si cuicūz nāe atbuit negatio alicui⁹ pdicati eidē repugnat tale pdicatū hoī repugnaret albeᵒ q: ve dr̄ hō nō ē alb⁹. So. quotiēs nomē supponit p nā vel re nāe inq̄ztū hui⁹ˡ sine idistīcte. qcqd negat de tali. negat de re nāe vtˈac p ɔñs repugat ei. Uñ si hō teneat sic dico q̄ sigᵗ ei albeᵒ repugnare. Ulˈalr ī dco oē q̄ nou ē repugnat ei icē q: oē q̄ pōt inee iest. sec⁹ in hoīe iō dicendo. Siqd negat de deo illō repugnat ei est ɔñā bona de materia.

¶ Quātū ad 3ᵐ talis poᵗ ɔᵒ. Hec* ē va de⁹ genuit deū ⁊ nō solū va s; ppa. 1. q. 39. ar. 4. 1. d. 4. q. 1. ar. 1. Hic. n. li de⁹ restrigit ad psoˈnā pr̄is. ¶ Cōtra istat aute. pᵒ. q: ɔᵒ deficit vt ait ī pbatiōe q: dic q̄ ī hac de⁹ creat non stat li de⁹ p psoa q̄ ē falsū q: creatio ē actio gᵒ ē suppositi. So. ymo dic. s. tho. q̄ creare ɔᵗ oib⁹ diuīs psōis ⁊ diuie nāe. ¶ 2ᵒ q: defiˈcit dicenᵒ q̄ ī ista regi seculoꝝ ⁊c. stat li deus p trib⁹. Nā ille cui debet iste honoꝛ ē ille q creat. Ergo creās ē de⁹ vt sbsistit ī tb⁹ ⁊ nō nā ī se. Ergo hᵒ 2ᵐ dictū repugnat pᵒ. So.* Nō ē ɔ̄dictio. dicē q̄ in illa de⁹ creat stat li de⁹ p nā. ⁊ re nāe. i. p hñte deitatē distincte p psonis āt idistīcte ⁊ dicē q̄ ī illa regi seculoꝝ ⁊c. stat p tb⁹. ¶ 3ᵒ inqt deficit. q: dicit li de⁹ alh stare p eēnᵃ. Sēp. n. stat p psōa. qa stat p hñte deitatē. So. Iste nō itellexit. s. tho. q nō ita dixit li de⁹ stare aliqñ p eēntia ita vt nllᵒ stet p psōa. ymo sp stat s; eñ p psōa distīcte vel idistincte. Dr tñ aliqñ p esˈsenᵃ alh p psōa teneri. q: aliqñ tenet p ista psōa nō illa. vt de⁹ gnāt alh p psōa nō p esˈsenᵃ vt ī eodē exēplo. Argᵐ * in pede tale ē Termin⁹ posit⁹ in sbiecto nō restrigit p exiˈstētē in pdicato. rōe significatiōis: s; solū rōne tpis cū significati. Sz dicēdo de⁹ creat li de⁹ stat p eēnᵃ. Ergo ⁊ dicēdo de⁹ gnāt. Erˈgo est falsa. So. soluit. s. tho. 1ᵒ. vbi. s. q: s; li de⁹ sigᶜᵉᵗ eēnᵃˢ. tñ de se suppōit p psōa. i. p hñte deitatē ēt nō itellectis psonis q̄s fiˈdes ponit. et hᵒ etiaz si a nllō restrigat. Iō pōt in loquutōe stare p ea psona p q̄ reddit loquutionē verā. Et. 1ᵃ. q. 39. ar. 4. 2ᵐ. hec in qt rō pcedit ɔ̄ eos. q dicūt q̄ nō hz nālē supˈpositionē p psona. Nos autē qui oppositū dicimus: non opoꝛtet assignare quid restriˈgat ad personam.

Irca eādē di. qrit 2ᵒ vtruz ī diuīs abstractū pdicet de ɔcreto. ¶ Pᵒ ɔᵒ. Increaturis* abstractū ⁊ ɔcretū pdicāt de se iuicē ī formis gnālib⁹. nō āt sp ī spēalib⁹. vi. q. 21. ar. 4. ad 4ᵐ. 2ᵒ. d. 27. q. 1. ar. 2. Eēnᵃ. n. ē ens ⁊ vna ⁊ bōa. ñ āt albeᵒ alba. Et rō ē q: ens ē pᵐ q̄ aphēdit iō oīb⁹ aphēsis atbuit ⁊ silr ea q̄ īsepabilr cōmitant ens. vt boᵐ ⁊ hui⁹ᶦ. ¶ 2ᵒ In reb⁹ mālib⁹ differt s; m rē nā: ⁊ suppoītū nāe. Suppoītū. n. sigt idiuiduū sbstātie sbsistēs ī genē sbe ⁊ ī spē ɔpleta. nō. n. aīa vlˈman⁹ ē suppositū. 3. d. 6. q. 1. ar. 1. 1ᵃ. q. 29. ar. 1. ⁊. 2. 1ᵒ. d. 23. q. 1. ar. 1. Nā aūt vt s fuˈmit sigt eēnᵃˢ vlˈq̄ qdē vlˈgditatē spēi. Istis visis pz ɔᵒ. 1. q. 3. ar. 3. ⁊. 1. d. 24. q. 1. ar. 1. ⁊. d. po. q. 9. ar. pᵒ. ¶ 3ᵒ. * In sbstātijs mālib⁹ difˈfert q̄ōgdest ⁊ illō cui⁹ ē. 7. met s. ca. dubitabit aute. Sz ɔ̄ q: dic ī eodē. 7. ca. vtꝝ āt. q̄ pʳ de eo cui⁹ ē sic ⁊ diffiᵒ. So. Quodgdē sipltū cū pcisiōe oīuz extrāeoꝝ nō pʳ de eo cui⁹

est i hijs i qb⁹ ē aliqd accñs. Sec⁹ si sumat
sine pcisiōe ꝛ sine actuali. iclusione ex neoꝝ.
Sciēdū ē āt ꝙ logice loqn° hō nō differt a
suo qd qdē. Sic.n.ē hō q nō ē ħ hō. s. logice
Sec⁹ āt physice. ¶ 4ª. In sbstātijs spiritu
alib⁹ creatꝫ. cui⁹ⁱ st āgeli abstractū nō pᵗ de
cōcreto nec suppoᵐ ē idē oio ꝙ sua eēnª vel
nā. 2° ql. q. 2. ar. 2. ¶ 5ª. In solo deo ñ dif-
ferūt supoᵐ ꝛ nā abstractū ꝛ ꝯcretū eodē ql.
ꝛ. 3. q. 2. ar. 2. ꝛ. iª. q. 40. ar. p°. iᵐ.

¶ Cōtra 2ᵐ gerard⁹ de carmello. arguit in
sua sūma sic p°. Spēs de pdicamento sbe p
se de idiuiduo pᵗ g° illō nō icludit accñs qꝛ
sba de accidēte nō dr. So. negat ꝯña. qꝛ ēt
ipsa hoīs spēs accidētia icludit iplicite ꝛ po
tērialr. 9. ql. q. 2. ar. i. eo° q gen⁹ ꝯtinet sibi ac
cidētes dr ias vt hr i tracta° d eē ꝛ eēnª. Nō
eni hūanitas ē spēs hoīs ꝫ hō. ¶ 2°. Nā ꝯ°
declarat qdē aliquo° ꝙ ħ hō nō ē hūanitas
nō aūt qn sit hec hūanitas ex ꝯñti ꝙ ꝯcretū
ñ sit abstractū. Ergo ē isufficiēs. So. s. tho.
declaraᵗ q̄re ħ hō nō sit hec hūanitas si dcā
ei⁹ plene videant qꝛ fꝫ eū vt p3. 9. ql. vbi. s.
pōt hūanitas eē hec ꝛ nō eē suppoᵐ qꝛ nō sb
sistit ꝫ ē i alio ꝛ nō dic totū ꝙ ē i socrate. qꝛ
i eo sūt aliq q nō sūt de rōe hūanitatꝫ nꝫ fa-
ciūt ad idiuiduationē ei⁹. Uñ ēt nꝫ gabriele
itas q ē hec ꝛ idiuidua ē ħ gabriel.

¶ Ad idē arguit aure. p° sic. Diffi° includit
eēnˡⁱª. pdicata q p se pdicat de diffiᵗº. 7. me
tha. Sꝫ abstractū nō pᵗ p se. Ergo nō iclu-
dit illa pn° eēnˡⁱª. So. pnª eēnˡⁱª significata
p modū ptis sic ea sigᵃⁿᵗ abstracta nō pdicā
tur p se. ꝫ sigˡª p modū toti⁹ sic ea dicūt cō
creta. ¶ 2°. Diffini° ꝛ diffiᵗᵘꝫ idē iportāt. 7.
metħ. Ergo diffinitū dic pnª eēnˡⁱª. Et ipsūꝫ
sp ē cōcretū. Ergo p ꝯcretū ꝛ ñ p abstractūꝫ
iportant ista pnª. Sol. negat vltiā ꝯña qꝛ
iportant p vtrūqꝫ diuersimōe. Sciēdū ē āt
ꝙ dupᵗ aliq duo ꝯponūt aliqd. p° qꝛ ex eis
resultat. 3ª res sic ex aīa ꝛ corpe hō. Alio°
qꝛ resultat. 3ª rō ꝫ nō 3ª res sicut ex hoīe et
albedine rō hoīs albi. ꝛ i talib⁹ idez ex se et
alio cōpoᵗ. ꝛ sic sortes ex nā hūana ꝛ accidē
tib⁹ cōpoᵗ. Uñ ipsa res q ē hūanitas signifi
cata cū pcisiōe accidētiū ē socrates vt sigᵗ eē
sbsistēs ꝫ tñ pp diuersū modū significandi
sortes nō ē hūanitas lꝫ itrinᶜᵉ ex accidētib⁹
nō ꝯponat. ¶ 3°. Hō i ꝯcreto diffiᵗ. Ergo ñ
est ens p accñs. Ergo nō icludit accñs. So.
Ens p accñs ē aliqd itrinᶜᵉ ꝯstitutū ex duo-
b⁹ quoꝝ vni accidit reliq vl ambo vni 3°. vt
cōpoitū ex aīa ꝛ musica vel ex musica ꝛ gra
matica. h° aūt nꝫ diffiᵗ nꝫ i pdicaᵗº ē. Q d⁹ āt
talia iclu ᵗ nō itrinᶜᵉ ꝫ i sua rōe vt hō sortes
ꝛ xpus nō ē ens p accñs. Ul dico ꝙ cū aliq
accñtia ñ hēant causalitatē i idiuiduatōe vt
albe° ꝛ aliq hēant vt dimensio inqꝫtū redit
māꝫ huic ppāꝫ qd iclu ᵗ accñtia 2ª nō ē ens p
accñs vt sortes ꝛ hō. ꝫ solū qd includit pª.
¶ 4°. Diffi° ꝛ diffiᵗᵘꝫ sigᵃⁿᵗ idē. 7. meᶜᵉ. g° dif
finitū ñ icludit accñtia. Sol. Sigᵃⁿᵗ idē ex-
plicite ꝛ i actu. ꝫ diffiᵗᵘꝫ icōcreto aliqd sigt
iplicite ꝙ nꝫ diffi° nꝫ abstractū sigt explici-
te vl iplicite. fꝫ. s. tho. Boe. de ebd. ¶ 5°. aut
ꝯcretū ad nāꝫ adit accñtia tāqꝫ ptes aut tā-
qꝫ extinsece ꝯnotata. Si pᵐ ē ens p accñs. si
2ᵐ ñ ipedit pdicare nāꝫ ꝙ pꝫ p° qꝛ fꝫ magi.
iteˡˡº dei et volūtas diuersa cū notāt. mlta. n.
de⁹ scit q ñ vult ꝛ tñ pdicat ad iuicē. 2° qꝛ il
lud ꝙ ñ fac diuersitatē iter sbꝫ ꝛ pdicatū sb
illa rōe q vnū enuntiat de alio nō ipedit p
dicationē. Tale ē ꝯc ꝯnotatū ꝙ itrinᶜᵉ rōeꝫ
hoīs ñ igredit. So. ꝯcretū vlē puta hō ac-
cidētia icludit iplicite ꝛ i poª ptic lare d° vt
socrates. explicite ꝛ i actu. ñ qdē itrinᶜᵉ ꝫ q
si ꝯnotādo tāqꝫ detmiatia pn°ꝝ eēntialiū.
Sigt. n. nāꝫ i recto ꝛ accñtia i obliq. qꝛ sigt
nāꝫ detmiatā aut detmaibilē hijs accidēti
tibus. Ad pᵐ ꝯ hoc dico. ꝙ nō est simile qꝛ
suppositū materiale ista ꝯnotat q si necessa
ria ad sui existētiā nō aūt diuia volūtas aut
iteˡˡº. *Ad 2ᵐ negat minor qꝛ accidētia faci
unt diuersitatē iter suppoᵐ ꝛ naturā. lꝫ enīꝫ
nō sint magis partes huius qꝫ illius tamen
includūt in pncipali significato vnius non
alterius. ꝛ ꝯseqūter habēt diuersū ymo op
poitū modū significādi: ipedientē predica-
tionē mutuā. ¶ 6°. Si natura dicit rōnē spe
cificā sine accidētib⁹ xps nō assumpsit solūꝫ
naturaꝫ. Habet enim in eo humana natura
oīa accidētia q sūt de ratiōe suppoiti. Ergo

assūpsit supo^m. So. negat ɔ̄sña sive seqla ɀ ad pba. itez negat ɔ̄n^a. L3.n. supo^m s natu rā adat accñtia nō tñ hec sola ꝫ addit ēt sb sistē ɀ nō esse vnibile alt̄i tanq̄z ps formal'. ¶ Arguit āt ɔ̄ ist. ī rñsionē datā ad 5^m immediate pcedēs p° sic. Nā inuit q̄ de rōne suppositi sit nega°. s. nō eē ī alio ɀ nō eē vnibile. h° āt ē falz. p° q̄ fōlis rō entis positiui nō ē nega°. 2° q̄ supo^m nō ē min^9 ens q̄z nā. g° nz magis ī cludit negationē. So. dupliciť ītelligiť nega° eē de rōne suppositi. vno° q̄ñ sit aliqd intrīsecū ɀ ps ei^9. Alio° q̄ p nomē suppositi significať tanq̄z aliqd q̄ differētiā positiuā circūlogmur. p°° pcedūt argu^ta ista nō 2°. ¶ 2° q̄ inuit q̄ eē sit de rōe supōiti. So. Esse nō ē de rōe supositi nz nāe q̄ nō ē detminatiuum essentialiu3 pncipioꝝ. Q̄ tñ ptinet ad supo^m ɀ ē preter rōnē nāe iō supo^m distiguiť a nā ēt si nihil adat pter rōnē nāe nisi ip3 eē ɀ h° q̄ implicate ī cludit ea q̄ nō sit de rōe nāe siue sint eē siue accñtia q̄ abstractū excludit. ɀ significat vt totū ɀ vt hñs. illa vo vt ps ɀ vt hita. S3 ɔ̄ q̄ ēt ī diuinis sūt isti mo^i significan'. So. dico q̄ ibi ñ sumunť a diuersis reb^9 vt ī creaturis vbi concretum dicit for^m3 vnitaz māe. ¶ 3° q̄ īnuit hūanitatē ī xpo nō hēre aliud eē q̄z diuinū qd p3 falsū. p° q̄ xps nō assūpsisset totā realitatē hois. 2° q̄ subtraheret xpo potissima pfectio eēntial'. 3° quia nā pus fuit eēntialr ɀ accñtalr pfcā q̄z assūpta. 4° q̄ accñs siue subsistat siue īhereat sp h3 eē ppriū. g° a fortiori sba q̄ ē pfectior. 5° q̄ quātitas p idē fōlr ē q̄ñ inheret ɀ q̄ñ sbsistit. g° ɀ silr illa nā assūpta. So. Nā hūana ī xpo nō h3 aliqd eē existētie creatū ꝫ p diuinū existit. 3. d. 6. q. 2. ar. 2. 3. q. 17. ar. 2. Ad p^m ɔ̄ dico q̄ xps assūpsit oīa ptinentia ad rōez hois nō āt eē vl' supo^m. Ad 2^m vo q̄ illi hūanitati sbtractū ē nobilitas eē creati ꝫ data ē ei maior. s. eē īcreati. Ad 3^m āt q̄ pri^9 ordie nāe illa hūanitas fuit pfcā q̄z assūpta. pfecta inq̄z oī pfectiōe ɔ̄po^li vniōi ī psona. Sic āt supo^m nō est assūptibile ita nz nā sb ppo eē actual' exñtie. Ad 4^m q̄z qd nō ē sile q̄ eē accñtale ī eodē nūero ē plurificablē ɀ iō pōt eē aliud abesse suppositi ī q̄ ē secus de sbali. 3. q. 17. ar. 2. Et eodē mō dr̄ ad 5^m.

¶ Cōt^a. 3. arg. gerar. de carmello sic. Nam male aduciť Ari. 7. meth. Ibi. n. nō intēdit q̄ ea q̄ ī se hñt accñs distiguanť a sua qditate cū ibi dicat singl'm eoꝝ q̄ sūt sba eē sīm q̄ qd ē. Intēdit āt q̄ ens p accñs distiguiť a sua qditate. So. l3 ari. 7. metha. pticla. x. ɀ 21. dicat pmas sbaſ ɀ oē ens p se eē sīm q̄ qd ē tñ ī eodē ptil^a. 4 i. ɀ comenta. 3. de aīa. co mē. 9. expsse dicūt entia p accñs ɀ ea q̄ hñt formā ī mā differre a sua eēn^a. Cōcordanť āt ista p h° q̄ ī entib^9 p se illa duo nō differūt sic res ab alia re ꝫ q̄ nā rei create nō significat totū qd ē ī re. ¶ Scot^9 q̄q̄z. 7. meth. arguit q̄ oē hñs q̄ qd ē sit idē cū eo. p° sic. Nā dic phs q̄ singulū nō ē aliud a sua sba. So. logť quā^m ad ea q̄ p se īsūt nō tñ o3 q̄ sint oīo idē sī q̄ īsūt p accñs. ¶ 2° q̄ nihil eēt fōlr scitū l' ens. Q̄ dz. n. ē ens ɀ scitū p ītrinsecū sibi ɀ h° ē q̄ qd ē. So. negat ɔ̄n^a Res enim sciť his q̄ per se insunt ɀ q̄ ad hec nō distiguunť: vbi sciēdū ē q̄ ista distin° q̄z ponim^9 ē modica. nō. n. ē tal' qual' ē sortz ad aīaz suā ꝫ vt sortis ad sortē albū vñ ē distinctio eiusdē rei ad se dupl' significate. s. cum pcisiōe vel sine. ¶ 3°. Q̄ eēt pcessus īfinitū. Ip3. n. qd qd ē hēbit alid qd qd ē. So. Negaf ɔ̄sña q̄ qd qd ē nz eēntiā nz q̄ qd ē hēt cū significet p modū ptis ɀ ei^9 q̄ aliqd ē.

Jrca. 5. distin. q̄riť vtrū diuina eēn^a sit fōlis termin^9 diuie gnātiōis. P^a ɔ̄°. Diuina generatio termiať ad eēn^a3 ɀ psonā. i. d. 5. q. 3. ar. 1. ¶ 2ª diua gnātō ñ h3 teri^m a q̄ vbi. s. ad p^m. ¶ 3ª diua eēn^a nō ē gēita p se nz p accñs vbi. s. ¶ 4ª diua eēn^a ñ se h3 ī diua gnātōe ppe vt mā v l' sb3 l3 hēat vnaz de ɔ̄ditiōib^9 mē. i. d. 5. q. 2. ar. 1. vbi dr̄ q̄ cū dicim^9 filiū genitū de sba pr̄is li de dicē pn^m gnātōis cōicatū filio q̄ accedit ad sīlitudinē pncipij mālis. S3 1^a. q. 41. ar2. dr̄ q̄ dic hītudinē pncipij sbalis formal'. S3 ī ista filius ē genit^9 de pr̄e dic pn^m pducēs ɔ̄sbale. Ista ɔ̄sña negaf. s. fili^9 ē genitus de sba filij

aut spũisanti q: hic nõ saluať ɔſbantialitas ꝛ ordo ad pñm sicut in prioribus.

¶ Cõtra pmã arguit aureo.pº sic.Rõ ťmi fõlis ĩ hº cõsistit ꝙ capit eẽ ꝑ ꝓductionem quã ťmiat ꝛ sua realitas capit ꝙ realr sit vt pꝫ inductiẽ.Diuina ãt eẽnª q̃ iã ẽ in pr̃e per gnoẽ nõ capit ꝙ realr sit. So.hoc interest iter formã q̃ subsistit ꝛ ẽ suũ eẽ ꝛ reliq̃s. q: illa q̃ nõ subsistit vt oĩs forª mãlis.reqrit ĩ eo cui cõicať aliqd q̃ subsistẽtiã accipit.i. mãꝫ ꝛ cũ nõ sit suũ eẽ ꝫ esse hẽat ꝑ suscipi ĩ alio in diuersis hꝫ diuersa eẽ lꝫ vna sit ꝫꝫ ꝓpriã rõnẽ.Diuina ãt nã nꝫ mãꝫ reqrit in eo cui cõicať nꝫ ꝑ illud accipit esse po.q.2. ar.1.Ex qbꝰ pꝫ ꝙ lꝫ sit de rõe formali ťmi ꝓducti ꝙ cõicet ꝛ ꝙ ꝑ illũ ꝓductũ capiat eẽ nõ tñ ẽ de rõe eiꝰ ꝙ ꝑ ꝓductionẽ capiat eẽ nisi a suo eẽ distinguať. ¶ 2º.Res ꝓducta ꝑ formalẽ terminũ capit eẽ.gº ꝛ ipẽ terminus capit q: pp ꝙ vnũqdꝫ ꝛc.gº diña eẽnª nõ ẽ fõlis terminꝰ. So. Negať pª ɔña.Ad ꝓbationẽ dico ꝙ illa maxĩa triplr exponitur ꝛ ĩ nullo sensu cõcludit ꝓpositũ. Pº nãqꝫ d ẽi.q.10.ar.3m dr ꝙ non tenet in cãis equo/cis q̃ nõ suscipiũt eãdẽ denoĩationẽ cũ effeª Albedo.n.nõ ẽ albior forte albo nec pñª sẽ magis scita ɔºẽ lꝫ sint magis nota vñ dicũt aliq ꝙ reqriẽ illud quo aliqd ẽ tale ꝛ ipꝫ eẽ tale.2º 1.q.87.ar.2.3m dr ꝙ hẽt vitatẽ ĩ his q̃ sũt eiusdẽ ordĩs siue ĩ eodẽ gñe: vt si dicatur sanitas apetibil' pp vitã.vtrũqꝫ.n.ẽ ĩ genere cãe final'.secus si sint diuersoꝝ ordinuꝫ vt sanitas ẽ desiderabil' pp medicinã. vnuꝫ enĩ est ĩ genẽ finis aliud in gñe efficiẽtis.3º 1.d.12.q.1.ar.2.2m dr ꝙ hẽt vitatẽ qñ illud qd ɔuenit alicui pp aliud ẽ diuersũ ĩ vtroqꝫ ꝛ ꝑcipue qñ vnũ ẽ cã alteriꝰ eẽntiali ordine cãe. Juxta primã expositionẽ dr ꝙ forma lis ꝛ total' termĩus ꝓductiõis ñ se hñt vt cã ꝛ effectꝰ vniuocus nec ɔueniũt in noĩe vt vtrũqꝫ sit capiẽs eẽ. Juxta 2ªs do ꝙ nõ sũt eiusdẽ ordĩs sic nꝫ forª ꝛ formatũ aut ꝓdu/cibile ꝑ sẽ ꝛ ꝓducibile ꝑ accñs. Juxta tertiã ãt ꝙ eẽ qd cõpetit suposito pp formã nõ ẽ aliud abesse forᵉ. ¶ 3º q: dicit com.7.meth. com.31.ꝙ agẽs nõ gnãt sbꝫ nisi q: gnãt for/mã.gº fõl' ťmĩus accipit eẽ. So. Nõ itẽdit com.ꝙ forª ꝓducať ꝓprie ꝫ ꝙ sit rõ ꝓducẽdi i'bꝫ.Ex hº.n.fit cõpoᵐ q: mã aducit ad forªs.vl' q: forª cõicať mẽ. ¶ 4º.Diña eẽnª sic cõicať sic aliqd ꝑexñs ĩ i pr̃e.gº nõ ẽ formal' ťmĩus gnãtiõis. So.negať ɔña q̃ eẽt boª si ꝑexisteret ĩ gnãndo. Qd.n.ꝑexistit ĩ ꝓducẽte põt cõicari vt cũ hõ digerẽdo cõicat aĩaꝫ mẽ alimẽti ꝛ tũc ipa aĩa ẽ fõlis terminꝰ gnãtiõis aĩati qd gnãtur nutrimento corrupto. Et nõ ꝙ lꝫ relõ filij sit da res nõ tñ hº hꝫ ex rõe relatiõis ꝫ ex eẽ qd hꝫ ĩ suo fũdamẽto.i.diña eẽnª ex vi cuiꝰ totã reali/tatẽ accipit filiꝰ. verũtñ arᵐ ɔcludit de for/mis q̃ nõ sũt suũ eẽ. ¶ 5º resurrectio nõ erit gnãtio nec aĩa erit eiꝰ fõlis terminꝰ eo ꝙ ꝑexistebat.gº a silr. So. Aĩa vtiqꝫ erit fõlis terminꝰ rrºnis. Jpã tñ rrº nõ erit generatio. nõ q: aĩa ꝑestiterat.nã si hodie creeť aĩa ꝛ cras ĩfũdať corpi disposito hõ ide resultãs de diceret ꝓduci:ꝫ hº ĩõ ẽ pº q: qd ꝑ rrºes ꝓduciť ꝑfuit qd ẽ ɔ rõnẽ gnãti.2º q: nulla ꝑcessit alteratio ad rrºes terminata. Aliq tñ ɔcedũt ꝙ rrº est de gnãtio. ¶ 6º. Inter formale pñm ꝛ formalẽ ťmĩuꝫ real' ꝓductionis ẽ real' hñtudo cũ real' ꝓductio sit realis hñtuº.ꝫ iter pr̃eꝫ ꝛ eẽnªs nõ ẽ real' hñtuº.gº eẽnª nõ ẽ ťminꝰ fõlis. So. Productio ẽ realiter media iter duo ꝑdicta solũ vbi ẽ exitꝰ de poª ad actũ. vbi ãt nõ ẽ exitꝰ ꝑdictꝰ sed sola cõicatio forᵉ subsistẽtꝫ q̃ ẽ actꝰ purus ꝛ suũ eẽ ibi ꝓductio nõ distiguiť realr a terº. ¶ 7º. Rõ termini ẽ vt relatiẽ dicať ad aliũ terᵐ.gº in diuinis vbi nõ ẽ ťmĩus a q̃ nõ ẽ ẽt ťmĩus ad quẽ. So. nõ ẽ de rõe ťmi ad quẽ hẽre terᵐ a quo cõrũderẽ nisi' vbi ẽ exitꝰ de poª ad actũ.ꝫ ẽ de rõne eiꝰ vt per illũ ꝓductũ asimileť ꝓducẽti. ¶ 8º. Eẽnª q̃ ẽ ĩ filio nõ ẽ fõl' ťminꝰ passiue gñonis vt probatũ ẽ. Nꝫ filiaº q: cũ sit idẽ qd ipa gnãtio passiª eẽt ťmĩus sui ꝛ ꝓducẽt se. Nec tota ꝑª filij.pº q: ipa fõlr ɔstituiť gnãtiõe.gº ñ ťminat illã q: idẽ attigẽt se ꝓductiẽ.2º q: ñ ẽ ťmĩus rõe eẽnᵉ in rõe filiatõis.gº nihil qd sit ĩ fiº ꝛc. So. eẽnª ẽ terꝰ fõlis.filiꝰ do totalis. Ad iprobã.autẽ 2ᵉ dico ꝙ mlta fal

sa dicit̃ pᵐ q̄ origo fōl' ꝯstituat ꝑ fo²ᵐ q̄ si gn̄ātio passiᵃ sit idē q̄ filiᵘ vl' filiaᵒ nō t̃miet ad filiū. Ista .n. ꝯditōal' ē falsa q̄ illa duo .s. gn̄ātio ⁊ filiaᵒ vl' filiᵘ differūt rōe fūdata ī v̄itate rei q̄ fit vt possit ꝑ modū vie ⁊ t̃mini significari. Addit̃ p̄terea q̄ origo passiua distigui t̃ ab origiato necio q̄ nō ē ver̄ vbi ipa s̄bsistit. Nō .n. tūc ē accn̄s ori ginati ꝫ ē ipȝ. Et nō q̄ sic forᵃ hois ī eius corruptiōe n̄ desinit ita n̄ ē nec̄e q̄ ī eiᵘ ge neratiōe icipiat eē vn̄ ꝯn̄r dico q̄ n̄ ē ď rōe fōlis t̃mi origiari. Iter̄ notādū ē q̄ gn̄ātō passiua ē via ad eēnᵒᵃ. Terminus .n. p̄t p̄eri stere vie qn̄ via ē ꝑductio. Est ēt via ad ꝑso nā. Sȝ ꝯ q̄ distigueret realr̄ a ꝑsoᵒ filij cū via sit a t̃mio ī t̃iuȝ. 2ᵒ q̄ ꝑsoᵒ eēt via in se ipaȝ. So. Ad pᵐ negat ꝯn̄a loquēdo ď via q̄ ē acceptio forᵉ q̄ ꝑ tāto dr̄ via q̄ ipa ac ceptio p̄supoʳ ⁊ p̄intelligit ipi bitioni forᵉ accepte. Ad 2ᵐ negat ꝯnᵒ. Cū .n. argui t̃ sic gn̄ātio ē via ī ꝑsonā genātio ē ꝑsoᵃ. gᵒ pᵃ ē via ī ꝑsoᵃᵐ ē falla accn̄tȝ. ¶ 9ᵒ. vbi nihil ag rit nisi passiᵒ gn̄ātō q̄ ē filiaᵒ ibi nō ē fōlis t̃mius. ꝫ sic ē ī ďo. So. negat mior q̄ filiᵘ ꝑ gn̄ātioᵉᵐ acqrit oīa q̄ hȝ. Q̄ tn̄ gn̄ātō di stiguit̃ rōe ab eo q̄ ꝑ gn̄ātōeȝ agritur assi gnamᵘ nō solū ꝑductionē ꝫ ēt terᵐ ab ea ra tiōe distictū q̄ ille ē de rōe ꝑductonis: nec tn̄ dicimᵘ ī ďo eē actioᵉᵐ p̄dicamētalē q̄ ē il latia passioⁿᶦ ꝫ ē ibi actᵒ ⁊ passio ḡmaᵗ tn̄. ¶ Ad idē arguit okā. pᵒ sic. Naȝ de rōne fōl' t̃mi ē nō hēre eē fōle nisi ꝑ talem ꝑdu ctionē cuiᵘ ē t̃mius sicut ⁊ total' ꝑ eā solaȝ hȝ totale. ꝑpt̃ea .n. mā n̄ȝ total' n̄ȝ fōl' t̃mi nus ē q̄ nō capit eē ꝑ ꝑductōeȝ. Cōsiʳ q̄ si creata p̄us aīa post crearet mā s̄b ipa. aīa tc nō eēt fōlis termius quia illď ē fōlis teriᵘ qď capit eē simplr̄ ēt si sit mā: vt si ipa crea ret sine forᵃ. So. Ad arᵐ negat asūptū. ne gat ēt ꝑbō eiᵘ. n̄ .n. illa ē cā q̄ mā n̄ sit teriᵘ ꝫ cā ē q̄ nō cōicat ab agēte ipi ꝑducto si ď agēte nāli loq̄mur. ꝫ ⁊ ī creatōe nō ē fōlis teriᵘ q̄ nō p̄t esse ꝑducta nisi s̄b forᵒ nec hȝ ordinē ad eē actu ī qď tēdit oīs ꝑductio ni si mediāte forᵃ. Ad ꝯn̄r. dico q̄ ī tali casu aīa eēt fōlis teriᵘ creatōis mā̄e īquātū. eēt fōl' tiᵘ ꝑductōis ꝯpoⁱᵗ ex āti q̄ forᵃ ⁊ noua mā. vna .n. ꝑductioᵉ ꝑducēt vtrūq̄ mā. s. ⁊ ⁊ ꝯpoᵐ q̄ mā n̄ hȝ ď se vn̄ possit termiare creationē passiuā. vn̄ potiᵘ tūc ꝯcrearet q̄ crearet ⁊ ꝯpoᵐ crearet gratia alteriᵘ ꝑtis. ¶ Arg' ēt gre. ꝯ disti. datā de t̃mio totali ⁊ fōli pᵒ sic. vbicūq̄ ē fōl' t̃mius distictᵘ a ꝑ se t̃mio ibi fōl' ē ꝑs eiᵘ q̄ ē ꝑ se. ꝫ in ďeo nlla ē ꝑs. So. negat aᵒʳ vbi fōl' sola rōne ē a totali seu ꝑ se distictᵘ ⁊ s̄bsistēs nō acci piēs esse a supposito. ibi .n. n̄ȝ re neq̄ rōe ip̄e fōl' ē ꝑs. ¶ 2ᵒ si crearetur aliqď simplex nō hēret ī eo locū ista distiᵒ rōe simplicita tis. gᵒ mltominᵘ hȝ locū ī ďo. So. negat aн̄s vt pȝ ī āgel' si ī eis sola rōe nā differat a supōito. qď ē .n. ⁊ q̄ ē rōe distigui t̃ ēt ī ďo. ¶ Ad idē argʳ durā. sic. P̄ricipiuȝ ⁊ p̄nci piatū realr̄ distiguitur cū sint mlta nō vnū vt dr̄ .i. phy. Ergo p̄nᵐ q̄ ⁊ p̄nᶜᶦᵘ q̄ siue fōlis tiᵘ realr̄ distiguat. eēnᵒ āt a nllď distiguit realr̄. gᵒ ⁊c̃. pȝ ꝯnᵃ pᵒ q̄ istis ďius ⁊ p̄ius cō petit rō p̄ncipij ⁊ p̄ncipiati q̄ p̄nᵒ ⁊ p̄nᵗᵒ q̄ q̄ p̄nᵐ qď ē p̄nᵐ rōe p̄ncipij q̄. gᵒ illď magis ē q̄ q̄litas sine suposito p̄ōt p̄ncipiare vt ī facᵗᵒ nō eꝯᵒ. Eodē mō arguit de p̄nᵗᵒ. So. Nō oȝ p̄nᵐ q̄ ⁊ fōlē terᵐ distigui realr̄. Ar gumēta āt ꝑbāt solū q̄ tiᵘ fōlis ē ďiᵘ p̄nci piatᵘ q̄ total' qn̄ ip̄e fōlis ꝑ ꝑductionē ac cipit eē qď nunq̄ ē ī diuis nec s̄p in creatu ris vt pȝ ī refectōe ⁊ nutrōe. Est āt nōᵐ q̄ fi liaᵒ n̄ ꝑpe ꝑducit cū sit rlď ꝫ filiᵘ. ⁊ ipa ꝫ di stiguat a ꝑduᵗᵉ n̄ tn̄ ab eo q̄ ꝑducēs ꝑduc. ¶ Côrᵒ. ꝯ. argᵗ. pe. io. pᵒ sic. Diā eēnᵃ vt ē in p̄re ē realr̄ p̄r ⁊ ī fiᵒ filiᵘ. gᵒ ī p̄re gn̄āt sic ⁊ p̄r ⁊ ī fiᵒ gn̄āt. So. negat ꝯn̄a. lȝ .n. eēnᵒ ⁊ p̄r sint vna res: tn̄ eēnᵃ n̄ gn̄āt ⁊ p̄r gn̄āt q̄ q̄ rōe distiguit. Sciēdū ē tn̄ q̄ n̄ oīs distiᵒ rōis suffic̃ ad hᵒ vt ďe p̄dicata ꝯdictoᵃ ď ea dē re dicāt ꝫ solū illa q̄ fūdat ī distiᵒᵉ realı isto. s. mō q̄ talr̄ distīcta rōe sic se hn̄t in re qď vnū ē coeȝ rē plibᵘ opōtȝ reliquū ďo n̄ ꝫ ē ꝯdini sūalicui ꝯtērō s̄b illo cōi. ¶ 2ᵒ. si liᵘ sic sapia ita ⁊ eēnᵃ gēita dr̄. ⁊ p̄r sic sapia ita ⁊ essenᵃ gn̄āns similiter dr̄. gᵒ eēnᵃ gn̄āt ⁊ gn̄āt. So. negat aн̄s nec ē sile ď eēnᵃ ⁊ sa pietia. q̄ 2ᵐ ꝯcernit aliq̄ᵒ actū n̄ pᵐ. q̄uis ēt

sapia ī ppe dicat genita.i.d.5.q.1.ar.2. si tñ ſueniat q̄ eēna gnēt ex pōat.i.pr̄ q ē eēna Cū āt aug. dic nlla res gignit se hoc n̄ solū ō supōito sedēt ō eēna verū ē q2 li se refert suppositū rei 7 ēt loqutōis seu b3 mom sigficā quā ēt eēna ē suppositū.¶3o q2 dic aug. ō fi.ad pe.q pr̄ gēuit id qd ē.itē ibidē dic q ditas xp̄i ō nā pr̄is nata ē. Itē.7.ō tri. q fili9 ē eēn ō eēna.7 Hila.dic q qcqd h3 fili9 natū ē.7 Ricar.de.s.dicto.nō ē minoris aucto[rita]tis q̄3 magr̄ 7 tñ ī hoc ꝯ ipz dt̄miat.So.in hac pte aor ē magr̄i auctas p ecclīā ꝯfirm q̄3 scōrū.sancti tñ dicūt eēntiā gnātā.i.cōicatam.

¶ Ad idē arguūt alij po sic.Ois fili9 ē geit9 dia eēna ē fili9.go 7c.So.B ē falla accūt3 poa.q.8.ar.2.6m.7 ēt figure.d.ibidē.Nā sio inq̄3tū pr̄,de eēna p idētitatē accidit q generet.7 ī maiori ē pdicao fol.ōbū.n.sp folr pr ī miori ōo idētica solū.¶2o.hic fili9 gnāt hic fili9 ē eēna.go 7c.So B ē falsa accūt3 sil[ite]r ¶2a.eēna p ꝯcluūi ē fili9 q gnāt.go ē fili9 genit9.go ē gēita.pbat vltia ꝯña po q2 vt p3 2o p iar.ex ꝯiūctiz pdicat3 l3 qōl3 eoꝝ īferre diuisi3 nisi vna ps.alīā minuat aut distrahat 2o sic.nā eēna ē fili9 geit9 go ē fili9 nascēs go ē B nascēs.go ē nascēs.go nascit.go ē geita.So.negat ꝯña vltia q2 illō adiectum genit9 n̄ pōit significatu3 suū circa idē ī añcedēte 7 ī ꝯseqnte. Ad pm pba.dico q illa reglā ītelligit cū glosa data 7 cū alia.s.si qōl3 illorū dicat ō sbo p se nō p accūs simplr n̄ cū additōe aut ōtermiatōe aliq̄ vt ibi ōclaratari. Nc āt ita ē q li genitū pncipialr 7 adiectie suptū n̄ pr b3 se ō eēna. Ad 2a3 negat 3a ꝯña.s.ē B nascēs.go ē nascēs.nec ab īferiori ad supi9 ē ꝯña boa nisi qñ supi9 pr n̄ solū ō oī supposito īferioris s3 7 ō oī qd ē ipz īferi9 q n̄ ē B. Nō.n.oē qd ē hoc nascēs ē nascēs Silr ēt a ꝯiūct3 ad diuisa valet solū qñ ql3 ps ꝯiūcta dr ō oī eo ō q̄ dr ꝯiūctū siue qd ē ipz.¶4o.Eēna ē fili9 pr̄is cū fili9 pr̄is sit eēna p simplicē ꝯuēsionē.go eēna ē gēita:nā eo fili9 q̄ gēit9.5.metB.7 aug.5.ō t.7 pr̄ est pr̄ eēnc. So.negat ꝯña nisi li filius staret adiectie 7 tc negaret añs.negat ēt ꝯña q̄3m ad 2m illatum.s.ergo pater est pater essentie sed est pater filij qui est essentia.¶5o.

Nascēs ē dina eēna.go dina eēna ē nascēs: p3 āt ꝯña p simplicē ꝯuersionē 7 silr q2 ex opposito ꝯñt3 seqt opom añt3 p eādē ꝯuersionē sic nlla dia eēna ē nascēs.go nullū nascēs ē dia eēna.So.ista ꝯuersio n̄ ē boa.q2 li nascēs ī añte stat sbstātie alr eēt īcōgruū ī ꝯnte ōo adiectie.sic go ꝯuertit.go eēna ē aliqd nascēs l' fili9 nascēs 7 h9 i.¶6o.Demōstrata re q a pr̄e gnāt aut ē eēna aut n̄.Si 2m ē ꝯ ꝯcliū.si pm go eēna gnāt.So.res q̄ gnātur ē eēna nec tñ eēna gnāt s3 id qd ē eēna.sic res q̄ distiguit ē eēna nec tñ eēna distit.7 silr res q̄ ē eēna sumēdo rē p relatio distiguit 7 generat n̄ āt eēna. ¶ S3 ꝯ rñsiones ad arti[cu]l[u]m prec[e]den[te]m pcipue ad pm eoꝝ arguit gre. ō ari.q n̄ sit ibi falla figu.dic.pp variā pdicationē pdēe.Eēt.n.ēt B.Oē al' ē sensile ois hō ē al:q2 vna pmissaꝝ ē ī po alia ōo in 2o mō p se.Itē B.oē al' est album ois hō ē al'. So.Dico q n̄ ois mod9 pdicant' ifert dictā fallaz.s3 ille q̄ vnū pdicatus mutat ī aliud. et potissimū qñ pdicatū de t̄mis vni9 pdicamēti vtc ifert pdicari ō t̄mis alt̄i9.Sic si q2 gnāri pr ō fio q2 ē rl3 iferat q pdicet de eēna.Argta ēt q ibi non sit falla accūt3.po q2 eēt ī 2o exo iducto.Accidit.n. aiali eē albū inq̄3m ē idē hoi.2o q2 ī rñsiōe accipit accidēs gnāliter p oī extraneo a rōe sbi ex q̄ seqtur q ī mlt3 demōstratiōib9 eēt falla accidēt3.So.Ad pm dico q pdicatio p se,7 p accūs 7 si nō faciūt fallaz figu.dic.faciūt tñ fallaz accūtis qñ id qd vni ꝯr vt ab alio distinguit infert dici de alio.vt si iferat q generari dictū ō fio dicat ēt de eēna q̄ q̄damō accūtalr de filio pr sic 7 ꝯo. P3 āt ad 2m.

¶ Cōtra qnartā arguit dura.po sic. Illud quod s̄m nostrū modū itelligēdi pexistit filio producēdo 7 inexistit iā pducto se h3 ad filiū vt de quo est filius.talis est substantia pr̄is.So.cōcedo totū ex q̄ tñ nō hētur q diuina nā hēat oēs cōditiōes materie s3 vnā:possum ēt negare maiorē li de q̄ est dicente materiā q aliqū dicit causam formalē vt in 4a ꝯclusiōe dictū ē.Nam si producta prius aia producat corpus sb ipa ꝯstat

q hō idē eductꝰ nō erit de aīa q̄ pfuit ⁊ iest ficut de mā. ¶2º Quā cūꝫ aliqd ↄstituit ex plūribꝰ vt filiꝰ ex eēnª ⁊ ppͤtate ↄꝫ alteꝝ eoꝝ hr̄e rōēꝫ mā ie ⁊ pfectibil' q magis de eēnª q̄ꝫ de relōe i ea fūr vr̄. So. illa aºr ē va solū vbi ↄstituētª sūt ptes. vl' sigāt ptes. ⁊ nō sūt sūi eē ¶3º Diuīa eēnª recipit ī se foāꝫ gēiti. i. ppͤtatē gºē ī gnātōe sbꝫ l'qsi mā q̄ꝫuis nō hēat aliq̄s eiꝰ ↄditōes q̄ ipfectionē dn̄t. So. Diuīa eēnª hꝫ rē nihil recipit q si ↄcedaſ adhuc nō seqſ q sit poꝰ reᵘ recepti nisi aliqd esse ab eo recipet. Diuīa āt eēnª n̄ hꝫ eē p relōez sꝫ eꝰ. ¶4º. Illd de q̄ gigniſ gēitū gnātur sb iectiue ⁊ est sbm gnātōis. Nā thorax dr̄ sanari. 5. phy. ⁊ mā ⁊ foª p accn̄s gnēratāſ. 7. metha. Ergo eēnª mālr gnātur. So. negaſ aīs sic ponūt aliq exᵐ ī ↄrīū de hoīe si fiat de aīa q̄ pexstiterit corpi ⁊ hº ↄsonat. s. tho. 1ª vbi. s. ī 4ª ↄºc q michael pt dici de nā intellīˡ eē ⁊ ↄn̄r ēt fieri. Nō gº necīo li de. māꝫ vl' sbꝫ dic. Cōn̄r arᵐ q̄ꝛ de diē bituᵉꝛ cāe malis. Dices vt mgr̄ ī litte. q sic expoʳ filiꝰ est de sba p̄ris. i. de p̄re q est eadē cū ipō sba vt li. de dicat circōstātiā pncipij pductiui ↄ q̄ꝛ aug. ↄ maxᵐ liº. 3º. sic arguit. Aut filiꝰ est de nihiº aut de aliq̄ sba vbi si li de. pdicto mō sumaſ. idē erit q aut nihiº aut ab aliq̄ sba. ⁊ tē nihil ↄcludet ↄ maxᵐ ↄcedētē filiū eē ab aliq̄ sba. s. p̄ris vl' q̄ ē p̄r. nec hr̄et itētū q filiꝰ sit homousion siue eiusdē sbe cū p̄re. Sol. scī dicētes filiū de sba p̄ris gnātū designāt cū sbalitatē principij pductiui. Un̄ li. de importat distictionē ⁊ cū sbalitatē iter illd de q̄ aliqd ē ⁊ q de ipō ē ⁊ q vnū sit pnᵐ alt'ꝰ Jō n̄ dr̄ domꝰ de edificatōe vl' creatā d do vl' filiꝰ de eēnª abˢᵉ vl' de eēnª. s. s. nꝫ p̄r de essētia filij aut. s. s. nꝫ ferrū de ferro. Cultellus aūt dr̄ de ferro q̄ꝛ iter ipꝫ ⁊ ferrū ē distinº ⁊ hitꝰ pzicipij itrinᵉ ad pnᵐˢ. Sēsus gº ē. Filiꝰ ē natꝰ de sba p̄ris. i. ē natꝰ a p̄re q ē eadē sba q̄ ipe ⁊ eiꝰ pzinᵐ. Ad replicā. dico q augu. accipit ibi eē de nihiº eoº q̄ creaturā dici mꝰ eē de nihiº factā. i. n̄ ex aliq̄ pexistēte ē facta nꝫ ē facta aliqd pexistēs. Et p opoitū ess se de aliq̄ sba accipit p eē ex aliq̄ sba pexistēte. nō pducta p talē pductionē. ⁊ p eē vl' fieri aliquā sbaꝫ. actualr̄ i alio exn̄tē n̄ pductā Et q̄ꝛ filiꝰ nō ē de nihiº ē de aliq̄ sba. nō alia q̄ꝫ p̄ris. Et sic aug. ↄcludit ↄ maxᵐ q̄ꝛ lꝫ cōcedēt filiū eē a p̄re negabat tn̄ q eēt eiusdem sbe cū p̄re. Hec solō q̄ ē gregorij paꝝ duiat a. s. tho. 1. d. 5. q. 2. ar. 1. ¶5º Diuīa eēnª mācet eadē sb vtroq̄ꝫ tmīo gnātōis. eadē. n. ē ī p̄re ⁊ filio. Ergo hꝫ rōēꝫ q̄si māe. So. si p tminos ītelligamꝰ terºˢ pductiōis. i. foāꝫ ⁊ p̄uationē negaſ aīs ⁊ pbaº n̄ ē ad ppoitū. Si vō p terºˢ ītelligamꝰ ipꝫ pducēs ⁊ pductū negaſ ↄn̄a. ¶6º In p̄re ē poª actīa gº ei corrn̄det passiua q̄ n̄ pōt eē nisi eēnª. So. ī deo pprie n̄ ē actio vl' passio pdicamētal' nꝫ poª actīa vl' passiua. Un̄ filiꝰ dei n̄ ē actꝰ vl' factꝰ hꝫ tn̄ illa poª modū poᵉ actīe po. q. 2. ar. 1. īᵐ Dico tn̄ q ī dō ē poª q̄ aliqs gnāt ⁊ q̄ aliqs gnātur sꝫ ē eadē. 1. d. 7. q. vltiª. ar. 1. ¶7º De qd nō fit ex aliq̄ mā creaſ filiꝰ dei nō creaſ gº fit ex aliq̄ mā n̄ alia ab eēnª. So. sciendū ē q ē dr̄a dicē. a. n̄ ē ex aliq̄ sic ex mā. ⁊ dicē. a. ē ex nihiº. Pº. n. mō nihil poniſ iō ↄpetit filio dei. Scdō vō mō affirmaſ ōdo ad nihil. Ordo inq̄ꝫ tp̄ris q̄si. a. prius sit n̄ ens ⁊ postea ens. Ul' nāe q̄si. a. hēat eē depēdēs ab aliq̄. Tale. n. ex se n̄ hꝫ eē. Quod aūt rei ex se ↄpetit priꝰ nā ↄpetit q̄ꝫ q ex alio. hº āt filio dei nō ↄpetit. Nō. n. hꝫ eē post n̄ eē vl' eē depēdēs cū sit eē p̄r nū. Nō gº ē ex mā nꝫ ex nihiº. nꝫ creatā q̄ꝛ ē de sba p̄ris. Creaſ āt solū q aliō dictoꝝ modoꝝ vl' vtroq̄ꝫ habꝫ ordinē ad nihil. Est āt sciēdū q si ignis gnāret ignē de tota sua sba vel de eiꝰ pte dūmō in igne gnāto nō eēt entitas realr̄ distincta a pdicta sba. talis sba nō eēt matīa ignis generāti. sꝫ eēt ipse ignis ⁊ sic ē in ppōsito. Si tamen ignis genitus aliqd hr̄et aliō ab eo q gnāns cōicat. tūc cōicatū a gnānte nō eēt totū gnātū sꝫ pars. ¶8º. Gnāri filij siue gnātio passiua. ē subiectiue in eēnª gº eēntia est subiectū generatiōis. Nō sicut genitum. Ergo sicut sbꝫ generabile. Pꝫ pzimū aīs quia filiatio est prioꝛ filio sicut ⁊ forma ↄposito Ergo in illo priori est subiectiue ī aliq̄ abˢº i. eēntia q̄ꝛ ipoˢᵉ est eē relōē absq̄ꝫ aliq̄ abˢº ex aug. de tri. Ergo in eadē eēnª est passiua

gnãtio.q: ẽ rõ fũdan' filiatõez ſic gnãre fu dãdi pr̃ nitatẽ.So.dico p° q nz filia° neqz passiua gnãtio ẽ por filio prioritate origiſ aut q̃uis alia ex̃ iteus.2° q lz illa duo ſint p ora filio ſ3 rõez vnũ vt via aliõ vt foa ↄſti tutia pſõe z ſi nõ vt relõ. tñ ñ oz q ĩ aliq̃ ſi gno vl' pori ĩtelligat aliqd illoꝝ eẽ ſbiecti ue ĩ eẽna diuĩa z ñ ĩ filio. ſ3 ſi ĩtelligũt eẽ ĩ eẽna ñ tñ vt ĩ ſbo. Nã vt p3.i.d.23.q.i.ar.3. 4m. null9 mod9 eẽn' ĩ aſſignat3 a pſbo ſufſic ad exẽplificãdũ q̃io ĩ diuĩs dicat aligd ĩ aliq̃.pcipue ppetas ĩ eẽna cũ q̃ ↄ' ĩ idẽ titate rei. Jõqz vnũ ẽ ĩ alio vt ĩ pexiſtẽte ſ3 ĩteus.¶9a.Si eẽna ñ ſit ſbm gnãtõis filij a creatiõe ñ diſtigueret cũ ab ea diſtiguat ſo lũ p hr̃e z ñ hr̃e ſb3.So.negat ſeq̃lla z p ba° q: illa ñ ẽ d'ria ſ3 multe alie potiſſime dicta ad 7m q:.ſ.q creat b3 aliquo° õdiez ad nihil. Uerũtñ dico q creatio paſſia b3 ſubiectum cũ ipſa ſit accidens.

Jrca.6.di. q̃rit vtꝝ pr̃ ge nuerit filium nã. ¶ P° ↄ°. Diuĩa eẽna ẽ pnm q̃ oĩum actuũ diuinoꝝ p°.d.5.q.i. ar.i.d.6.q.i.ar.3. ¶ 2a eẽn tia ſb rõe eẽne ñ ẽ pnm ali cui9 act9 2'q ẽ opa°ſ3 ſolũ re'act9pmi q eſt eẽ.i.d.6.q.i.ar.3.d.7.q.i.ar.i.* ¶ 3a eẽna di uĩa ẽ pnm act9.gnãtois ſb rõe q̃ eẽna ẽ nã.i. d.6.q.i.ar.i.poa.q.2.ar.3.i.q.41.ar.3.Ex q b9 oib9 locis elitio q ſpũs ſctũs ñ plus p ducit volũtate inq̃ztũ volũtas ẽ.i.inq̃ztũ li bera libtate ↄdictiõis q̃z fili9.ſ3 ſic fili9 p duct ĩteu vt nã ẽ ita ſpũs ſctũs volũtate ñ ue p actũ volũtat3 vt volũtas ẽ q̃dã nã ad vnũ determiata.Uñ eẽna vt ĩduit rõez' ĩteus z mẽoc ẽ pnm vbi vt vbũ ſb rõe ãt nãe ẽ pnm filij vt fili9 z ſb rõe volũtat3 nãlis ẽ pnm.s. s.alioꝝ ãt adeo ſb rõe volũtat3 libe ad op poſita. ¶ 4a l3.s.s.pcedat nãlr a pr̃e vt p3 p allegata ĩ 3a ↄoe ñ tñ pcedit ab eo p mo dũ nãe ſ3 p modũ volũtat3.vt p3 de poa.q. io.ar.2.vbi hẽs q nãlr pducit id q nec̃ia3 bitur3 b3 ad ſuũ pnm p modũ vo nãe illud q pducit eo°q̃ nã. ñ q̃ volũtas pducit p ceſſio ãt p modũ nãe vt ibidẽ patet ad.xi. diſtin' ab ea q̃ ẽ p modũ volũtat3.p°q: al a3 pceſſionẽ ñ pſupo' 2°q: p eã aliqd pce dit ĩ ſilĩe3 pducẽt3.3°q: ẽ tñ ab vno agẽte ſi ſit pfectũ.Amõ ãt pfect9 cui9'ẽ aĩcitia p ſupo' pceſſiõez vbi z ñ ẽ ĩ ſil'e z ẽ a duob9 necio. ¶ 5a l3 ſpũs.s.pcedat nãlr tñ pce dit libe eo° q̃ libtas coactõi violẽtie oppo ibidẽ ad 5m.* ¶ 6a l3 reu gnãtõis filij pr̃ ha buerit volũtatẽ ↄcomitatẽ ñ tñ hũit añce dẽtẽ vl'accedẽtẽ duratiõe vl' ĩteu.,poa.q.2. ar.2.2m.Uolũtas accñs ñ ẽ ĩ deo reu alicu ius bõi ſp.n.voluit q̃ alĩh voluit cõcomitãs vo ẽ ĩ eo reu oĩu3.Añs ãt duratiõe ẽ in eo reu bonoꝝ creatoꝝ ĩteu vo.reu actuũ etnoꝝ q ĩtelligũt ad creaturas termĩari vt diſpõ predeſtinatio z huiuſmodi.

¶ Lõta tres par arguit gre. q diuĩa eẽna nllo°d3 põi pnm gnãndi aut ſpirãdi p° ſic. Dẽ.n.pnm gnãndi ẽ diſtictũ realr a gnãtõe vl'genito.cũ ſit pnm gnãtiõis vl'geniti. Di uĩa ãt eẽna a nllõ hoꝝ diſtiguit realr. Di ces negãdo maiorẽ de pn° q̃ ↄ. q: ſi pnm q̃ ẽ realr gnãtio z gẽitũ nõ magis erit hoꝝ pnm q̃z eꝝ. Lõfir q: pnm inq̃ztũ pnm ẽ pnm alti9 a ſe q: vbi ẽ vnũ tm̃ ñ ẽ pnm p°pby.Er go pnm q̃ aut nõ ẽ pnm aut ẽ diſtictũ a pnto So.Ad ĩ pba.date rñſiõis negat ↄña.q: illa diſtiguit rõe q̃ ſit vt eẽna ſit foa pr̃is in q̃ztũ ẽ de9 ñ aũt fili9.Ad cõ.dico q pzinm inq̃ztũ pzinm ẽ pzinm alti9 a pducẽte ñ alti9 a ſe ñ ip3 ſit q̃.¶2°. Si eẽna eẽt pzinm gnã tiõis vl'filij diceret relatĩe ad illã vl'illu3. Hoc autẽ eſt falſum q: principium ẽ no tiõalẽ ſ3 oẽs z hr̃ ĩfra.d.29.nullu3 ãt tale p' de eẽna ſ3 ſolũ de pſõis ſ3 dama.li.3.ca. 6.Dices q vbi pzinm a pzinto ſola rõe diſti guit ĩter illa ẽ relõ rõis ſolũ.z ↄũr ſ3 rõez ad ĩuicẽ referũt.So.vtiqz ſic dico.Sed ↄ p°.q: ſi ĩter hec nõ exigit real' diſtin° nihil phibet relõez vt relo eẽ pzinm q̃ gnãtionis actĩe.So.negat ſeq̃lla.L3.n.relõ ñ phibe atur eẽ pzinm q̃ ex hoc q ẽ idẽ cũ gnãtõe p hibet tñ ex h° q ẽ foa ĩdiuidual' q nunq̃z eſt pzinm q̃ vt ſic.¶2°.Nã q ẽ pzinm ex aĩa3 z nõ ſ3 rõez tñ realr z ñ ſ3 rõez tñ ẽ ad ali qd.Ergo ſi eẽna realr nõ eſt ad aliqd nõ eſt

realr pn^m. So. negat ans nā ad realitatez relonis nō sufficit realitas extremoꝝ ꝫ reqritur eoꝝ real' distin^o. Un̄ istātia ad ans est qꝛ sortes ē idē sibi realr ex aiaz sine negotiatione inte^lls ꝛ tn̄ illa idētitas ē relo rōnis. Un̄ ista ꝯn̄a nō valet. Est p:in^m ex aiaz g^o est ad aliqd ex aiaz. qꝛ p:in^m vt sic nō dicit relonez realē ex aiaz ꝫ solū p:in^m qꝫ. ꝛ re^u ꝯn^u eiusdē generꝫ secū. Sꝫ ꝯ qꝛ ꝯn^m ē relm nec pōt ꝯcipi ab^te vl' ad se. So. Aliqd cōcipit rela^e dupl: vno^o vt li. rela^e determinet modū cōcipiēdi tm̄ vt dū cōcipit res ab^ta ꝑ actū colatiuū siue rela^e ad aliō. vt dū cōcipit dn̄s ꝛ creator. Tūc.n. relo nō ē in re cōcepta ꝫ in actu ꝛ mō ꝯcipiēdi. Alio^o vt determinet rē ꝯceptā siue obm cōceptū. vt dū ꝯcipit res relatiua. Aliq̄ g^o q̄ primo^o nō possūt ꝯcipi nō relatiue ꝯcipiunt nō relatiue scdo^o. vt ꝑdicta ꝛ etiā p:in^m qō ꝫ n̄ sp̄ hēat relonem ex itellectū tn̄ dr relm qꝛ nō pōt cōcipi nisi relatiue h^o est ꝑ actū colatiuū duoꝝ ad iuicē. Sciēdū ē āt qꝫ relm rōnis dr dupl:. Uno^o qꝛ p:in' sigt relonez quā ite^lls adiuenit ꝛ atribuit rei vt itelligitur. Tale est gen' spēs ꝛ huiusmōi. Alio^o. qꝛ sigt absolutū p:in' ꝫ tn̄ sigt illō ac si esset relatiuū eo qꝫ tale nomē sigt ime^te ꝯceptū quo res ab^ta est ꝯcepta relatiue primo mō. Ista ꝯueniūt reb' nullo ite^u cogitāte vt dn̄s ꝛ creator nō āt p^a. qꝛ aial nō ē gen' nisi actu itelligat. ¶ 3° p:in^r. Pr̄ ꝑducit seipso p^o nō g^o est aliqō p:in^m q̄ a ꝑducēte distictū. Ans pꝫ. qꝛ ꝑ se ꝑducit. Si g^o nō p^o g^o ꝑ aliqd sui. Nō extinsecū vt pꝫ. Ergo intrinsecū. Ergo icludit plures entitates. itrisece. Sol. negat ans. i. pr̄ ꝑducit seipso p^o idest quolꝫ qꝫ ē ipse. Nō.n. ꝑducit relōne aut ꝑductiōe. ꝑducit g^o ꝑ aliqd sui itrinsecū qꝫ est ipse. i. ꝑ eēntia. Et ad hui' iprobationem negat ꝯn̄a iteruenīēte falla ꝯn̄tis a pluribus cāis ad vnā. Ista.n. pr̄ ꝑducit aliq̄ sibi itrīseco ꝛ nō seipso duos hꝫ sēsus prim' ē qꝫ pr̄ ꝑducit aliq̄ ꝑte sue entitatis. 2' vō. qꝫ ꝑducit aliq̄ qꝫ est ipse ꝛ nō toto vl' q̄libꝫ. p:im' est falsus 2' vus. Cōsequtia āt valet solum in p^o. ¶ 4° Si pr̄ aliq̄ alio a se ageret tāqꝫ p:in^o quo. illō eēt aliquo^o causa pr̄ is. De.n. agēs a p:in^o quo hꝫ eē vl' tale eē vt pꝫ iductiue. So. negat seqlla. Ad ꝓba. dico qꝫ pr̄ ab eēn^a hꝫ eē tale ymo simplr. qꝛ ꝑ eā ē de' nō tn̄ ipa ē cā pr̄ is. ꝫ ē cōstitutiua pr̄ is icē dei. nō i eē simplr. Fōmā āt nō oꝫ distīgui ab eo cui' ē fo^a. i. q. 39. ar. 2. 5^m. ꝛ ꝯcordat linconi. sup̄ illud. 2. po. ca. 2. Cā aūt ē eadē rei aut alia. Alia ingt ē efficiēs ꝛ finis. Forma aūt ē eadē qꝛ totū eē rei in se hꝫ. Et si sit imateriata ē vē res ipa Si vō sit materiata vius eēt res ipa si posset sine mā subsistē. Fig^a.n. sbsistēs verius eēt statua qꝫ mathe^ca. Mā vō lꝫ sit de itegritate rei nō tn̄ ē de puritate eēn^e ꝫ assūpta ē ꝑꝑ nēcitatē qꝛ vt fo^a sit necesse ē māz talē eē hec i^e. ¶ 5° Si aliq̄ forma simplex diuinit' sepata agēt. seipsa p^o ꝛ nō aliquo p:in^o quo agēt. Ergo ꝛ de'. i q̄ max^e ē simplicitas q̄ ē cā vitatis an̄tis. Dices qꝫ cū summa simplici^te stat distictio rōis ꝛ ꝯūr vtriūqꝫ p:in^m qō. s. ꝛ q̄. Cōtra. qꝛ ꝯcept' nō ē rō agēdi ꝫ res ex. i q̄ nlla ē variatio. Cōfir^r. qꝛ eadē rōe ꝛ i sba sepata eēt vtrūqꝫ p:in^m qꝫ null' dic̄. So. rn̄sio data ē bona h^o adito qꝫ nō ē silē de aliq̄ forma creata. Nā calor separ' se p^o agēt qꝛ in eo nō eēt assignare plura ꝫm rōnē quoꝝ vnū eēt ei rō agendi nō aliō. sec' i diuia ꝑsōa i q̄ lꝫ nō sint realitates diuerse tn̄ in ea est entitas ab^ta qua producat ꝛ relatiua que non pōt esse agendi ratio. ꝛ per ꝫ patet ad obiecta.

¶ Cōtra. 4. aureo. qꝫ emanare ab vno nō plus ꝑtineat ad modū nature qꝫ volūtatis p^o sic. Nā motio visus orit a duob'. i. luce ꝛ colore ꝛ tn̄ nō ē volūtaria. So. Istud nō est ad ꝓpositū qe illa duo tenēt locum vni' agētis ꝑfecti. ¶ 2° Nā itellectō similr a duob' est. s. itellectu ꝛ fan^te ergo. ꝛc. So. negat ans. qꝛ itellectio est ab ite^u possibili iformato spē. ¶ 3° qꝛ fili' in humanis est a duob' ꝛ ꝑ modū nāe ꝛ multa agētia vnaz actionē nālit ꝑducūt. s. vl'e ꝛ ꝑticulare. fōma sbstātial ꝛ accidētal. So. dico p^o qꝫ. s. tho. nō dicit qꝫ rō nālis ꝑductiōis ꝯsistat i ꝑcedere ab vno. ꝫ qꝫ iste ē modus oꝑandi

nature.2° q in būanis solus pr̄ agit ⁊ mat
patif.3° q vle ⁊ pticulare agēs nō ɔcurrūt
eodē mō imete ad idē ꝑducēdū ꝫ vnū ē im
metus ꝩtute alio suppoito.3.ɔ.ca°.70.⁊.1.
q.36.ar.3.Sꝫ a duob⁹ ꝑducētib⁹ volūtarie
pōt idē eq̄ imete ⁊ eq̄ ꝑfecte ꝓcedē.1.d.10.
q.1.ar.5.4° q fōme nō agunt ꝫ sūt istruta
agēdi. Nos aūt negam⁹ q eadē actio ī nā.
sit a duob⁹ taq̄ꝫ agētib⁹ ꝑfectis.⁊ eodē mō
imediatis.qđ tn̄ de actu volūtatis ɔcedi
m⁹ ꝑsꝫ de amicitia q̄ iportat reamatio
ne.⁊ est a duob⁹ imete ⁊ ꝑfecte.¶5°.Con
cursus duoꝝ suppoitoꝝ ad actū ſpirādi est
ex necessitate g° nō dat.s.s.fctō esse p modū
volūtatis.So.negaf ɔn̄a.q: stat cōcursū
eē necāriū ⁊ volūtariū ac libeꝝ.¶5° ꝓcedē
a duob⁹ vniformit̄ nō dicit modū ꝓcessio
nis volūtatis.nisi ꝫ quādā extinseca silr̄ez
g° sic ꝓcedē nō dat.s.s.ꝓcedē p modū vo
lūtatis.ꝓcedit.n.de sic ⁊ nō silitudīarie tm̄
So.negaf añs.Nā mod⁹ nāe ē vt sit det
minata ad vnū 2° de aīa ita q vna cā habꝫ
vnū effectū pnles re vl rōe ⁊ eꝫ°. nisi multi
plicent effect⁹ pp suscipiētia aut cāe pp ip
fectionē.caꝝ q̄ sit vt mlte vni⁹ cōplete vice
teneāt.¶6°. Si ex tali silr̄e.s.s. dr̄ ꝓcedē
p modū volūtatis.oꝫ q ī agētib⁹ volūta
rijs creatis sit talis modus.q pꝫ falsū. q: ī
talib⁹ nunq̄ꝫ eadē actiōe aut eadē ꝩtute ab
vno cōicata alt̄i agunt aliq̄ ad eūdē effem.
So.sufficit ī eis ē aliqs effect⁹.q de sui rō
ne exigit plr̄alitatē suppositoꝝ vniformit̄
agētiū.vt aīcitia.Amor.n.vni⁹ soli⁹ nunq̄ꝫ
ē amicitia nisi sit reamatio ex pte obi ama
ti.¶7°. Pr̄ spirat.s.s.p modū volūtatis.
quē ꝑfecte spiraret si p ipole solus spiraret
Nō g° duoꝝ ɔcursus ē necāri⁹ ad sic ꝓcedē
So.si sol⁹ pr̄ spiraret.s.s.nūq̄ꝫ sp̄us sctūs
hēret rōez amoris amicitie nisi fili⁹. aliū
spiraret ⁊ tūc vterq̄ꝫ eēt iꝑfect⁹.¶8° Si p
pter talē ɔcursū.s.s.dicaf ꝫ talē modū ꝓ
cedē nō magis sic ꝓcedit q̄ꝫ simia sit hō ꝫ
l.cōiōnē aliq̄ñā silr̄ez.So.negaf ista seq̄lla
q: iste ɔcursus ē de rōe ꝑfectissimi volūta
rij q ē amor amicitie.¶9° Si eē ꝓductio
nē scōariā ifra nām itellectualē dat.s.s.sic
ꝓcedē.s.p modū aōris ⁊ voluntatis daret
etiā ꝓcedē p modū odij q ēt scōario ꝓce
dit.So.eē scōariū dat rōez volūtarij non
aōris ꝫ eē scōariū ꝑfectissimū ⁊ a duobus
vniformit̄ dat rōnē amoris aīcitie nō aūt
odij q: de rōe odij nō est vnire aut vnifor
mis concursus duorum.

¶Arguit ēt sco.p°.d.10.q.s.s.nō ꝓduca
tur nālr̄ sic.Diuīa volūtas ē prinm ꝓducēdi
s.s.⁊ ipa nō ē ṗnm nālr̄ ꝓductim g° ⁊c. Pꝫ
aor q: oīs volūtas ꝑfecta hn̄s obm dilile
pn̄s sibi ē prinm ꝓducēdi amorē adeq̄tū si
bi ⁊ obo.i.tm̄ q̄ꝫtū hr̄e pōt rettat' obi. Er
go diuia volūtas ē ṗnm ꝓducēdi amorē i
finitū ⁊ ɔn̄r q sit de⁹ distictus a ꝓducēte ⁊
ɔn̄r q sit.s.s. Pꝫ ēt bor q: ē prinm ꝓducēdi
libe.nō g° nālr̄ alioqn eidē prin° ɔpeterēt
modi pricipiādi oppositi q distigūt poam
vt pꝫ 2° phy.So.ista ē dr̄ia iter nāle agēs
⁊ libeꝝ q: poitis oib⁹ necārijs ad agēdū ⁊
nullo exn̄te ipedito pm necio agit 2m ꝩo pt
agē ⁊ nō agē ⁊ ɔn̄r agens libeꝝ vt ab ari
stole diml ɔ nāle agit libē libtate coactōis
⁊ ɔdictiōis.nāle ꝩo nunq̄ꝫ agit libere liber
tate ɔdictiōis.nec semp liberte coactōis ꝫ
aliq̄ñ.Ad argm negaf bor q cq̄d sit de ma
iori.Ad ꝓba.negaf ɔn̄a.etiā de libtate ɔ
dictōis. Idē.n.ꝫ diuersas ꝓductōes necio
⁊ libe ꝓducit nec isti modi sr̄ icōpoler. Nā
de⁹ ad itra naturalr̄ ad ex̄ libere ꝓducit.io
diuisio pbi est p oppositas rōnes non per
oppositas res.

¶Cōtra.6.arguit gre.q.s.s.nō ꝓcedat li
bē sic. Nā ṗnm actuū ū dr̄ libeꝝ rev alicui⁹
nisi ipꝫ ⁊ ei⁹ oppom sit ī ei⁹ ptāte g° q cq̄d
libē pducif ɔtingēter ꝓducif. Pꝫ aūt añs
q: prinm libeꝝ ⁊ nāle nō distiguit penes su
as entitates able. Sic.n.magis distingunt
duo liba vt volūtas creata ⁊ icreata.q̄ꝫ nā
le ⁊ libeꝝ vt pricipiū filij dei ⁊ creaturaꝝ.
Neq̄ꝫ ꝫ distinctionē actuū ꝓductoꝝ quia
eiusdē spēi calor adeo libere ab igne nālr̄
est ꝓducibilis. Ergo distingunt ꝫ distincti
onē modoꝝ pricipiādi q̄ non apparet alia
q̄ꝫ pricipiare libere ⁊ necio. Cōfir.p aug.3.
de lib.ar. Nō est mgt modo liberum q in

potestate nō hēm⁹. So. negat añs. ad sen sum ɔ^{ñ}. i. loqn^{o} de libertate a coactiōe ꝓ bat iōes vo ꝓcedunt de librate ɔ̃dictiōis. ¶ Lōtra. 6. arguit sco. ꝙ pr̄ ꝑus voluerit gignē q̄ȝ gēuerit ñ solū ꝑoritate rōis ſ; et origīs. p^{o} sic. Nā pr̄ ē ꝑor filio i aliq̄ signo origīs. ꝛ i illo folr̄ itelligit ꝛ folr̄ vult. In alio āt signo gignit filiū cui⁹ gignitiōez vo luit i p^{o} sig^{o}. Q̄ ŏ āt pr̄ sit ꝑor filio. i aliq̄ signo origīs ꝓbat ipe ꝛ seq̄ces. p^{o} sic. Naȝ oē ꝓducēs ē ꝑus suo ꝓducto ꝙ pȝ p^{o} q: ſ; aug. ŏ imō. a. ca. ȝ. Si qd gignit se erat añ q̄ȝ erat. hec āt ɔditiōal' nō ē va sine ꝑdicto añ^{te}. ꝛ^{o} q: ſ; pꝫm. 12. metꝫ. ꝛ com. ibi co mē. 16. cāe agētes sūt ꝑo:es effectib⁹ ꝛ i h^{o} a formalib⁹ differūt. Ergo pr̄ ē ꝑor filio. ¶ 2° pn^{r}. Oē ꝓducēs ꝑitelligit sue ꝓductio ni. Agē. n. ꝑsupōit eē. Ergo et ꝑintelligit ipi ꝓducto. Lōfir. q: hitu^{o} nāe ad suppo^{m} ꝑor ē hitu^{e} suppoīti ad actū 2^{m} q: agē ꝑsu pōit eē. g^{o} ꝑus pr̄ ē de⁹ q̄ȝ genēt. Sol. s. t. i. q. 42. ar. ȝ. 2^{m}. dic ꝙ iter ꝑsōas nō ē ꝑori tas. rōis rōe relōnū aut nāe ꝛ mltomin⁹ ꝑo ritas ex nā rei. in nll'o g^{o} signo origīs pr̄ ē ꝑor filio. Ad p^{as} pb. negat añs. vbi ꝓdu cēs nō ē aliō a sua relōe ad' ꝓductū. Aug. āt itēdit de ꝓducēte ex nō ente ꝙ sit ꝑus ꝓducto. Lal' āt ē ꝓductio ꝓducēt; se. Nō enī pōt itelligi ꝙ ꝓducēs se ꝓducat se ꝑ cōi catione eiusdē nāe alt'i supo^{to}. Aristo. aūt loqt de cā efficiēte q̄ ſꝑ eēn^{r} ab effe^{u} distin guit. Pr̄ āt ñ ē cā efficiēs filij ſ; ꝑn^{m}. Ois enī cā ē ꝑs cēn^{c} vl' ex eēn^{as} cāti ꝛ hȝ ordi neȝ ad esse eius. i. o. 29. q. i. ar. i. Ad 2as di co ꝙ ɔcludit ꝑoritatē ſ; nr̄m modū itelli gēdi. Lalē āt. ponit. s. tho. i. o. 27. q. i. ar. 2. ꝛ. i. q. 40. ar. 4. Ad ɔfirma^{oes} negat añs vbi nā ñ ē aliō a supoīto ꝛ ab ei⁹ actiōe ꝛ a relōe i actōe fūdata. ¶ Sȝ restāt duo du bia p^{m} q: in dict; s. tho. vr̄ ɔ̃dictio eē. s. ꝙ iter pr̄eȝ ꝛ filiū nō sit ꝑoritas ſ; rōeȝ ꝛ tñ gnātio passiua ꝑitelligit filio. ꝛ pr̄ gnātio ni passiue ꝛ actiue ꝛ pn̄r filio. So. pr̄ dup^{r} itelligit a nob i via vno^{o} ſb ꝓpa rōe sue ꝑ sonalitat; s. vt pr̄ ē. Alio^{o} i cōi vt suppoſi tū diuinū ꝛ ꝑsona ꝑfecta. ꝑino^{o} nō ē rōe ꝑ or filio nec posterior cū sint rel'a scdo^{a} añr ē rōe ꝑor. Nō. n. itelligim⁹ filiū ſb ꝓpa rōe nisi itelligēdo filiationē nec illā nisi ꝑcōci piēdo gnātionē cū filia^{a} i origie fūdet nec gnātionē nisi ꝑintelligēdo supoītū aq̄ fluit Scdo; q: i q̄cūq; mēsura itelligit pr̄ itelli gi d; velle gnāre. Sȝ añ gnātionē pr̄ itel ligit. Ergo itelligit velle gnāre añ q̄ȝ gene ret. So. dico p^{o} ꝙ ex nā rei nullū ē sig^{m} vel istās. i q̄ pr̄ ꝑus vellit gnāre q̄ȝ genēt vl' in q̄ ꝑor sit filio. ¶ 2° ꝙ pr̄ nō ē ꝑor filio ſm ite^{us} isto^{o} ꝙ in se hēat aliqd vñ ꝑus nā de beat itelligi q̄ȝ fili⁹. aut itelligi volēs gnā re q̄ȝ genēt. ¶ ȝ^{o} ꝙ ex ꝑte ite^{us} nr̄i ē ꝙ opō teat nos gnātiōez relōi ꝑcōcipe aut supo^{m} a q̄ fluit gnātio ipsi gnātiōi non ex ꝑte rei. ¶ 4° ꝙ lȝ ꝑintelligam⁹ supo^{m} gnātiōi ñ tñ oȝ itelligē illō suppo^{m} actu velle gnāre añ q̄ȝ itelligam⁹ gnātionē ab ipso fluē. ¶ 5° ꝙ lȝ ꝑintelligerem⁹ volitionē gnātiōis ipi ge neratiōi poīte i actu. tñ res nō hȝ ꝙ ita de beat itelligi ſ; ex ipfectiōe ite^{us} nr̄i ꝓuēit q diuīa nō capit nisi ſ; silr̄eȝ trenoȝ. Et iō dicit. s. tho. ꝙ i deo. re^{u} gnātiōis filij nō est volūtas añcedēs q: s. optcat nos itelligē deū velle añ q̄ȝ itelligam⁹ gnāre. Sciēdū ē etiā ꝙ nā aliquo^{o} ab essen^{a} differt q: sup adit rōnē ꝑncipij ꝓductiui. Uñ ɔcedit ꝙ ꝓ ductio filij sit naturalis non autem quod sit essentialis.

Jrca. 7. di. q̄rit vtrū in pa tre sit aliq̄ po^{a} re^{u} act⁹ gnā tiōis etne.* ¶ P^{a} ɔ^{o}. Ge nerās i diuīs. hȝ po^{as} ge nerādi. ꝛ spirās spirādi. i. q. 41. ar. 4. po. q. 2. ar. i. i. ŏ. 7. q. i. ar. i.* ¶ 2^{a} po^{o} gnādi dic ꝑn^{r} ꝛ in recto. diuinā eēn^{as}. i. q. 41. ar. 5. po. q. 2. ā. 2. ꝛ p^{o} vbi. s. ¶ ȝ^{a} po^{a} gnādi dic relōeȝ pu ta pr̄ni^{te} i obliq̄ po. q. 2. ar. 2. ꝛ. i. vbi. s. Nā oē agēs agit ea fo^{a} i q̄ sibi assil'at passū g^{o} pr̄ gnāt eēn^{a} ꝛ nō pr̄nitate. Uerūtñ diuina eēn^{a} in pr̄e ē ꝑn^{m} opandi scdȝ ꝙ competit pr̄nitati sicut nā aīal' in hoīe est ꝛ opat ſ; ꝙ cōgruit. hūnane spēi ꝛ hac rōe po^{a} ge nerādi dicit relatōeȝ i obliq̄. Sciēdū tñ ꝙ

p° vbi.3.ar.2°.dicit q pnm quo pr gnat e essen diuina vt prnitas. z q eiusde opationis pnm e eena z prnitas. Sz h° vr corrige i summa dices. q nec prnitas nec eena vt prnitas e pnm gnandi. Et lz pnm gnan' dicat illa duo no tn ex equo. Est.n.illo pnm.eena pris.

¶ Cotra pa3 arguit aure.p° sic. In diuis generare z spirare no sut pductioes elicite g° vanu e ibi pna pductia qrere. Ans pz qz pr nihil hz elicitu aut capies entitate. Sol. In creaturis poa gnandi e pnm gnatiois actie, z geniti. i deo aut est pnm geniti tm gnationis mit hz nrm modu itelligedi. Qz.n.ex creaturis i deu tedim9 alio actu itelligim9 eena3 vt est poa z alio vt e act9. Nec tn iste mod9 itelligedi est van9 qz qlz illaz roni hz fudamentu in re qtu ad re significata lz no qtuz ad oez modu significadi. Ad argm negatur ona. qz est ibi pnm realr pducens filiu z si no realr pduces gnatione. Uide.i.q.41.ar.4. z.3.5 ca.10. z poa.q.2.ar.i. ¶ 2°* posse ee patre e posse necessarie onexiois eo° q ho pot ee al' no aut est posse poe pductie qz pr pduceret iee pris i diuis. Est aut eade poa qua pr pot ee pr z q pot gnare p° qz act9 e realr ide cu actu. s.gnare cu prnitate. g° poa cu poa 2° qz iductie pz q eade poa qlq3 pot se face prez z gnare. 3° qz dicit mgr ee filiez iter duas poa3 z in poa3. s. pr pot ee pr pr pot gnare. fili9 no pot ee pr fili9 no pot gnare. Ergo poa gnandi no e pductiua. aut e pductia reu bui9 q e ee prez. So. prnitas supta vt relo osegr gnare z i eo fudat. s3 vt forma ostitutiua pris pcedit illo. Sumedo p° mo dico q eade e poa posse gnare z ee prez. Sz secudo° negat. Ad pa3 pbatione negat ista ona s. isti act9 sut eade res. g° eade e poa reu vtrius qz qz neutru eoz realr est elicitu. s. gnare vel prnitas. tn vnu eoz e elicitu fm modu itelligedi z significadi. s. gnare no aut alio. s. paternitas. qz illo° no hz modu actiois nec relatiois nec pducti. Ad 2a3. dico q pcedit sumedo prez vt dicit a patnitate supta vt relatio. z sic loquit mgr. Sic.n. ide est posse vtruq3 z sup vtroq3 eade poa cadit. ¶ 3° Si poa gnandi sit pncipiu pductiuu z elicituuz est pfectio simplr. g° aliq pfectio simplr deeet filio. s. pdicta. Ans pz qz tale pnm i creaturis est pfectio simplr g° a fortiori in deo. So. negat ona. Na cu poa pductiua sit eentia pris duo dicit. s. eena3 z relone3. Et ratione qde pmi e in oib9 roe° vo scdi no dicit pfectione. relo.n. vt e no dic pfectione qz nihil ponit i eo cui atbuit. Est g° eade poa triu s3 sb diuersis relonib9 qz p ea pr gnat z fili9 gnat z.s.s. spirat. Quicqd g° pot vn9 pot ali9. Et si sbsumat sic. gnare pot pr g° gnare pt fili9 mutat qd i ad aliqd p fallaz figure di. Et similr arguedo sic. Ois pfectio pris e i filio. Sz pfectio poe gnatie e pfectio pris zc. poteria.n. gnandi dic absolutu cu reu. ¶ 4° Illud cui9 nega° no e nega° poe no e solr poa. Sz nega° poe gnatiue no e nega° poe s3 possibilitatis tmioz tm. Pz h°r qz aug. 3 maxm li°.3.ca.12. dicit. Fili9 no genuit no.qz no potuit s3 qz no oportuit q expones mgr dic. Qo no potuit e dictu nlla ipoa seu negatio poe fuit. Sol. mutat qd in ad aliqd. Si.n. adas sigm distributim sic. Nihil cui9 negatio no est nega° zc. e sbe distributio. Ul'aliter. Dico.n. qo si a filio neget poa gnan' qtu ad id q dicit i recto. vtiq3 ab eo negat aliq poa. Sec9 si neget id q dicit i obliq. ¶ 5° In ente solr necio nlla pot ee poa media. iter ipsu z sui sole nisi q dicit onexione tmioru. Sz pr e solr p re q e prnitas z gnare. Ergo poa media iter prez z gnare no e pductia. Sol. dico p° q nullu e pnm realr elicitiuu diuine gnatiois s3 solu filij 2° q pr n ostituit iee psonali p gnare s3 p prnitate no vt relo s3 vt forma eade diuine eene. ¶ 6° Illo cui9 oppom no e ipoa s3 ipossibilitas tmioz ipz no e poa s3 possibilitas. Tale qd est poa gnandi qz dicit mgr q filiu n posse gnare n e ipoa s3 e oporte ita ee. So. est falla figu.di. Ad mgrm dico q itedit dice q a filio n negat poa s3 mod9 hndi illa. s. cu tali relone. Un filius no pot gnare nec tn e ipotes qz qcqd est poe i h° q dico poa gnandi totu e in filio lz no poe mod9. Est at notadu. q lz gnare maneat i pre significat tn vt exies abeo. Dato aut q realr pr eliceret gnare adhuc realiter

manē in prē q: gnātio diuīa ē scdʒ opatio/ nē itelligibileʒ ⁊ īmanētē.q sp ē ī.opante.9. meth.¶ 7.° Ñā phs dicit.12.meth. ꝙ nō oē agēs hʒ poas q possit agē ꝙ comētator di/ cit eē vez de agēte ꝙ ē actio pura.So.Ari sto.⁊ com.a p°motore negant poaʒ passiuā ad recipiēdū ⁊ poaʒ actiuā exeūtē de ocio ī actū nō aūt actiuā sp opatiōī ꝯiūctā.cū di/ cāt illū vtute īfinitū.¶ 8.° Si gnāre eēt elici/ tū ab aliq poa pr̄ eēt q̄dā possibile pduci q: p gnāre pr̄ ē pr̄.⁊ pr̄ agēt ī se.So.gnāre eli citur fʒ nr̄ʒ modū itelligēdi.Uñ ⁊ fʒ h°nega tur ꝯñā q̄ʒtū ad pm illatū.s.ꝙ pr̄ pduceret. ēt fʒ rōeʒ.Ñō.n.pr̄ vt sonat ypostasiʒ ꝯsti tuit p gnāre ꝙ seqt foaʒ q pat ꝯstituit.Si ꝟo pr̄ dicat a prte vt relo.sicio ē pr̄ q: gēu it.sʒ tūc ñ dic li pr̄ ypostasim.Silr q̄ʒtū ad 2m ꝙ īfert negat.ꝯñā si sit fmo de actiōe re ali ī se.Quātū ad modū ītelligēdi pr̄ opat īmanēter q opa°extus nō trāsit ī māʒ.¶ 9°. Poa pducti a nō ē eēna mere q: tmi° pduct° nō ē eēna.sʒ ppetas.Ñʒ ē relo mere.q: nul/ lū oppositū ē rō pducēdi oppositū suū.Ñʒ vtrūqʒ fl.q: pductio simpx.vnū hʒ fōle p/ ductim simpx.Ergo nihil ē.Sol.Dico ꝙ dic eēnaʒ ⁊ lʒ pductū sit relo sbsistēs tñ fōlis ter min° pductōis ē eēna.Est ēt relo nō vt relo sʒ vt foa ꝯstitutia.Uñ oppom nō ē rō pducē di oppom.Est ēt vtrūqʒ lʒ ñ ex eq.⁊ dico ꝙ simpx pductio reqrit vnū simpx elicitm pnr. sʒ alia possūt ꝯcurrē vt modi pncipalis pn cipij.cuiusmōi est patnitas.que in rōne poe generatiē induitur vt modus.

¶ Cōtra 2aʒ arguūt mlti vt bonauē.⁊ gar/ ro.ꝙ prnitas sit pr̄ i rō gnāndi ⁊ ꝯñr sit poa gnātia.p°sic.Prnitas ē pnm fōle eēndi q pr̄ ē pr̄.g° ⁊ agēdi.So.negat ꝯñs ī sēsu ī q va let ꝯñā.Lʒ.n.tā diuīa eēna q̄ʒ prnitas signi ficet vt foa pr̄ is tñ pm sigr vt foa specifica.⁊ ꝯñr q ē pnm eēndi ⁊ agēdi po.q.2.ar.2.s.2m aūt vt indiuidualis.q nihil agit.¶ 2.° Sic se hʒ eēnr opatio ad eēnaʒ ita psoalis pductio ad psonā.Sʒ eēna ē fōle pnm ī oī opatiōe eēnlr.Ergo ⁊ ppetas psonalis ī psoali.So. negat maior.Ñō.n.ē simile.Ñā p eēntialē opationē cōicant ex eēnles pfectiōes.nō āt psonales p psonalē.Jō vnū ē pnm fōle non aliud.¶ 3.° Eq repugnat relōni eē pnm eēndi ⁊ cōstituendi suppom sicut eē pnm opandi ⁊ eliciēdi actū.Sic.n.relo nō elicit actū ita ne q: ꝯstituit suppom.Sʒ pm ꝯpetit relōni diui ne.g° ⁊ 2m.So.negat maior ī diuīs q: relo vt foa īdiuidualis ꝯstituit suppom ⁊ ex eadē rōe repugnat ei eē pnle agēdi pnm.Uel da/ to ꝙ ei eq illa repugnent tñ ex eo ꝙ hʒ viʒ ꝯstituēdi ī eē in cōicabili nō pōt hr̄e viʒ pn/ cipiādi pductionē aut pductū.Cōfi° argm q: īpfectiōis eēt si posset dare actū pm ⁊ ñ 2m. So.eēt impfectiōis h° si daret actū pm per modū forme specifice.sec° indiuidual.Hoc enī ñō ē dare eē simplr sʒ ipʒ specificare vel vt ita dicā īdiuiduare.Jn diuinis.n.nō ē eē nisi ꝙ dat eēna.po.q.8.ar.2.xi.¶ 4.° Gnātio assilat genitū gnānti ⁊ distīguit illuʒ ab illo cū nihil genēt se.Ergo eodē pr̄ gnāt ⁊ disti guit a filio.So.negat ꝯñā.Fōle enīʒ pnm q gnāns gnāt nō est fōle distictiuū q: cōica/ tur gēito:sʒ ē illatiuū formal distīctiuū.¶ 5.° pductōes spē distīcte sūt a pncipijs spē disti/ ctis.Ergo gnāre ⁊ spirare in prē nō sunt ab eēna q est vni°rōis.Ergo sūt a prnite ⁊ spira tiōe actiua.*So.sicut ille due pductiōes sūt realr idē cū vtraqʒ sit in prē.sʒ rōne differūt itaʒ ad eaʒ distinctionē fʒ rōnē sufficit ꝙ il laꝝ pnm sit realr idē sʒ diuersaꝝ rōnū.i.eēn tia.sb rōne ītelle ⁊ volūtatis.Et h° idē suffi/ cit ad distinctionē rōnis vel q̄si specificā pas siuaꝝ pductionū.Ad distinctionē tñ haruʒ realē nō reqrit realis pno distin° sʒ sufficit ordo originis īter illas.q:.s.pcessio.s.s.est q̄dā°a pcessiōe filij incq̄ʒtū.s.s.est a filio po. q.10.ar.2.⁊ ibidē ad 2m.¶ 6.° Nulla ppa ope ratio īest alicui nisi p rōnē ppriā.g° neqʒ ge nerare prī nisi p prnitatē.Sol.ppria opa°. inest p cōem formā pnr sʒ tñ cointellecta p/ pria.¶ 7°.Eo pr̄ est gnāns quo est pr̄.q: fʒ aug.eo fil° est fil° quo genit°.Est aūt pater prnitate pr̄.g° ⁊c.So.Duplex est li quo ⁊ li eo.s.formale ⁊ elicitiuuʒ.i.patnitas ⁊ essen/ tia.Si ergo vniformit teneat li quo ⁊ li eo sic cōcedo ꝙ eo pr̄ est formalr pr̄ quo for/ malr generat.s.prnitate diuersimode signi/

ficata. Eadē. n. ppzietas sig^r vt relō cū dicit' pr̄nitas z vt actio cū dr̄ gnātio. Si vō teneatur li eo formalr̄ z li q̄ elicitiue est falsa maior: qz est pr̄ pr̄nitate fo̊lr̄ sed elicitiue eēn^a. Eodē modo de filio distinguēdū est.

℄ Cōt^a eādē arguit henri. sic. Quotiēs aliqd est formalis rō alicui^9 actiōis debet sibi illa actio ēt si sit sepatū. disgregat. eni albe^9 sepata. Sed eēntie diuine sepate a pr̄nitate nō ɔpetit gnāre. Pat^r. n. gnāt nō eēn^a. g^o eēntia nō est pn^m nisi vt determinat' p pr̄nitatē. So. Duplex ē fo̊lis rō. s. totalis illa. s. cui absolute ɔuēit actio. z p^zinl' lz nō total'. Eēn^a ē rō scdo^o. qz po^a gnāndi duo dic̄ de ista g^o negat' maior. Mlta alia iste facit arg^{ta} in qb^9 cōcludit q eēn^a nō est pductiōis prin^m nisi sūpta sb relōne q ɔcedit'. Dicit tn̄ eēn^{as} per relōes detmīari qd est in ppzie dictū. Nā^* in diuinis supposita detminant' nō aūt nā. lz actio vtute eēn^e facta modificet' fm q ab alio z alio est sup^p osito. Hec aūt supposita q̄si spē differūt po. q. 10. ar. 2. 12^m. Est tn̄ duplex spēs. s. ypostasis in q̄. s. ypostases ɔuēiunt z spēs īdiuidualis ppzietatis. Dato. n. q socratis ppzietas indiuiduās illū sit albedo platonis vō nigredo tūc erunt vnius spetiei primo^o nō 2° z idē est de pr̄e z filio qz pat̄nitas z filia^o diuerse sunt relationes.

℄ Cōtra eādē arguit scot^9 sic. Pati pducēs determinat' ad certū numeꝝ pductionū. s. ad gn̄are z spirare. g^o pducit p prin^a diuersarū rationū puta mēo^{es} z voluntatē. Agēs eni per prin^m vni^9 rōnis nunq̄z determinat' ad certū numeꝝ pductionū vt pz iductiue.* So. vtiq̄z probat arg^m q eēn^a sb alia z alia rōne est hoꝝ prin^m sz tn̄ hec distinctio rōis in prin^o nō sufficit ad realē pductoꝝ aut pductionū passiuaꝝ distinctionē. Nota tn̄ q eēntia sub rōne inte^{us} est prin^m verbi prin^{le} sed non totale qz oz cointelligē relōez alias spūs sanct^9 diceret z generaret.

℄ Arguit aūt ɔ̄ pdictam rn̄sionē gerar. de carm. 6. quol. q. 6. pban^o q eēn^a nō sit prin^m vbi sub rōne inte^{us} vel alteri^9 atributi p^o sic. Si p ipo^{le} nlla eēt possibil' creat̄a adhuc tn̄ īfinita eēn^a dei esset fecūda ad pductionē ad ītra. Ex ɔn̄ti eēt ppzia rō emanatōis verbi. Sz si nulla eēt possibil' creat̄a nulla eēt distin^o at̄butal'. Ergo ppa rō at̄butal' nō ē pn^m pducēdi ad ītra a^{or} pz qz possibilitas creat̄arū nō ɔfert deo fecūditatē sz eɔ^o.* So. Concedit' p nūc vtraq̄z p̄missa z ɔcludit arg^m; q at̄butū vt ē distictū ab eēn^a nō ē rō gn̄an^i q̄ si illa distin^o faciat aut regrat' ad rōnē p̄ncipij vl' ad p̄ncipiādū. Cū hijs tn̄ stat q illud cui īte^{us} atribuit rōnē atributi distinguēdo illud ab eēn^a. sit prin^m gn̄andi. Lz eni nulla creat̄a eēt po^r adhuc eēt īte^{us} ī dō sz forte n̄ eēt distinct^9 a diuia eēn^a. ¶ 2° Nulli^9 agētis sine instr̄o p̄n^m pducti^m q̄ pducit est īferioris ordinis aut minoris cōtinētie q̄z terminus pductiōis. Alit̄. n. pductū cōtineret pducens. Eēntia aūt que est termin^9 pductionis ē prim^9 act^9 dās eē simplr̄ z ɔtētiua oīuz rōnū at̄butaliū z prior. Un̄ z ad at̄buta cōparat' vt p^a pfectio ad 2as z q̄si q̄litates fm aug. 15. de tri. Ipsa g^o z nō aliqd at̄butū est p̄n^m in etno pr̄e. So. lz īte^{us} vt ab eēntia diuia distinguit' sit p̄n^m pducēdi vbū nō tn̄ pducēdi vbū diui^m q sit de^9. nisi inq̄ztū ē idē diuie eēn^e ita q sicut pductū est filius vbuz z de^9. silr̄ pducti^m p̄n^m sit nā īte^{us} z deitas z hoc pbat arg^m. ¶ 3° Illud q est i effectu p se vel fz se nō reducit' ad id q est ī causa nō fz se sz ɔparatie ad aliū. Distin^o āt pductio^m ē in deo fz se sz distin^o atributoꝝ solū i ordie ad creaturas. g^o vnū nō reducit' i aliū. So. Suppōit iste duo falsa p^m q pductōes actiue distīguāt' ex nā rei ymo realr̄ i deo. 2^m q nos dicam^9 distin^{oes} atributoꝝ aliqd ad pduc^{oes} facē. ¶ 4° Ubi īte^{us} fz rē differt a nā talē ad illā hz ordinē q vtute ei^9. est p̄n^m solū act^9 2^i realr̄ a nā distincti g^o vbi differt solū rōne ab eadē nō est p̄n^m nisi pfectiōis 2^e ab eadē distīcte rōne. So. Cōcludit' q īte^{us} ex eo q īte^{us} ē p̄n^m pducēdi vbū sz nō diui^m cū q̄ stat q diuia nā vt īte^{us} sit p̄n^m gignēdi vbū z vt deitas gignēdi deū. Q̄d g^o ille filius sit vbuz est qz diuia nā est inte^{us}. Et lz vt sepe dictū est distin^o q̄ est ab inte^{us} nr̄o nihil faciat ad rōnē pricipij sec^9 de eo cui intellectus distinctionē ab eēn^a atribuit.

¶ Cōtra eādē arguit dur. i. p° sic. Formali
b' termis corrñdet fōlia pn^a. g° sic i filio est
fōlis tmin' cōicat'. s. eēn^a z pduct'. s. relo vl'
filia° ita oppoito° ē i pre. So. Iste hūit fal
saz ymaginationē. s. q ibi sit aliqs fōlis tmi
n' pduct'. Talis. n. ē fili'. Itē illa relo i ab/
stracto sig^ta ñ ē fōlis tmi' s3 eēn^a. ¶ 2° Quo
tiēs in gnātiōe aliq̄ cōcurrūt ista duo. s. cōi/
catio eiusdē nāe i nūero z pductio alicuius
alteri'. s. relōis q̄ i filio pducit sic cōicat es/
sētia. necesse ē i. pductio pn° aliqd vnū poni
fōle pn^m cōicatiōis. z aliud. pductōis. s3 sic
ē in deo. Ergo i pre eēn^a cōicatiōis pr̄nitas
do pductiōis pn^m ē. Pz maior qz in pdūcti/
one fōle pn^m z fōlis termin' distiguit realit
nō aūt in cōicatiōe. So. negat maior z eius
pbatio. silr in miori supponit falsū. s. eē in
filio duo realr distīcta. s. cōicatū z pductū.
Iste. n. doctor nō modicū errat relōnē i do
distinguēs realr ab eēn^a. ¶ 3° Si tota eēntia
ponat pn^m nō appet stat' in emanatiōib' g°
zc. So. negat ans. Dicet. n. q sūt due tm̄ qz
ois pductio imanēs i nā itelli^li ē p modū i/
te^us aut volūtatis. Arg^m i pede in deo nō ē
po^a passiua vt pz neqz actiua re^li diuie psōe
qz ipsa eēt acta. g° nulla. Sol. negat ḡna. qz
l3 ibi neutra sit pdictar ē tm̄ ibi po^a pductia
potētia. q. 2. ar. 1. vtualit. Uel ibi est potētia
super actiua. 1. d. 7. q. 1. ar. 1.

Irca eādē disti. q̄rit 2° vtz
in diuinis possint eē plures
filij. ¶ P^a 2°. In diuis nō
possūt eē plures filij qz qcqd
ibi pōt eē necesse ē eē. Ista
2° nō ē dubia fideli s3 solū
vn̄ talis ipossibilitas oriat. ¶ 2^a. Scd3 mē
tē. s. tho. hui' ipossibilitas resoluit i diuinā
i mālitatē sic̄ i cām. 1. q. 41. ar. 6. z p°. d. 7. q.
2. ar. 2. po. q. 9. ar. 9. Due. n. fōme eiusdē spēi
eē ñ possūt nisi mālr distiguāt. ¶ 3ª resolui
tur eē i diuinā pfectionē tā ex pte pcessio^m
q̄3 pcedētiū 1^a. z p° vbi. s. Unico. n. actu de' i
telligit z actuat. Et ipsa psōa pcedēs puta fi
li' ē ipsa filia° z ñ pticipiat filiatiōez ac p h°
nihil filiatiōis ex̄ ip3 ē. ¶ 4^a. resoluit ēt in
modū nālis pcessiōis. p^a vbi. s. Nā. n. est ad
vnū pducēdū detmiata nisi p acciñs plra p
ueniāt pp māe diuisionē. ¶ 5^a. resoluit ēt i
modū q̄ diuie psōe ḡstituit z ab iuicē disti
guit psoalr po. q. 2. ar. 1. 10. Id. n. q̄ vnūqdqz
coz ḡstituit ē eis pp̄iu3 ḡteneat locū accidē
tiū idiuiduātiū. ¶ Cōtra* 2as arguit aureo.
q m'tiplr deficit p° sic. Mā ēt q̄3ta pōt itel
ligi z ḡcipi ḡceptu vl'i vt qñ ḡcipit hō d cu
ius rōe ē mā q̄3ta. i. cōp' ōganicū. g° ipa ñ ē
cā idiuiduatōis z distin°is nūeral'. So. nō se
sit. s. tho. vt iste false ipōit ei q ois plrifica
tio nūeral' fiat p mā3 q̄3titati sbiectā s3 p' ma
teriā large accipit susceptī^m. Est tm̄ tal' mlti/
plicatiōis i fōmis sbalib' cā sola mā q̄3ta nō.
ois s3 signata. i. sūpta cū dimēsiōib' detmia
tis sic nō signi^ta sumit cū idetmiat3. vi. q. 2.
ar. 6. 1^m. Si tm̄ talis mā sig^ta cōsideret q̄3tū
ad eēn^a3 suā ē cōis plrib' fōmis z vlr ḡcepti
bil' q̄3tū do ad rōez suā ḡsiderata n3 cōis n3
vlr ḡceptibil ē. Ei'. n. rō certificat p3 detmi
natione dimēsionū q̄ detmiatio nūq̄3 ē ea/
dē sb diuersis fōmis. Negat g° ans. Ad p
ba. dico q nihil q ex se ē idiui^m vt mā signa
ta pōt itelligi vt i se ē ḡceptu vl'i z cōicabilē
s3 solū si itelligat ñ vt i se ē vt pz de āgelis
q rōe sc̄ cōicabiles eo q ñ itelligāt vt i se sūt
Mā g° signata ḡcipit vl'i ḡceptu nō vt i se ē
s3 i ppe et ḡceptu ñ explicāte eā vt i se ē z i
gnāli ihitu^ne ad fōmā. Et sic ḡcipit i ḡceptu
corpis ōganici. qz eā vt i se ē ḡcipe ñ possu
m'. ¶ 2° Sublata oi mā stat plralitas aiaz
g° mā nō ē cā max^e pcisa hui' plralitat3. Di/
ces q stat hitu° ad corpa. ḡ qz nūq̄3 alicui i
ē esse° i actu pp solā hitu^es ei' ad ca3. Non
enī lig^m ē calidū ex hitu^e ad calorē. So. p/
cedit arg^m ex falso ite^u. s. tho. ac si ipe ponat
mā3 eē fōle distictiuū fōmaz i eadē spetie.
Fōle. n. distictiuum ē comēsatio. ad distin
ctiuū māle. i. susceptī^m necio reqsitū. Hec āt
cōmēsa° dic̄ eē q̄ aia est tali corpi coaptata
qd aīa agrit i corpe z retiet p' corp'. Et il/
lud vlt' nō idiuiduat p alid s3 ē aie rō idi/
uiduatōis. ¶ 3° Nā p3 pb3. 4. metb. idē ē di
cē aliqs hō vn' hō z iste hō. Nō ē āt hō p
mā3 q̄3tā. g° n3 iste hō. So. est idē dicē illa
tria ad hūc sēsū. q illa de eadē re dicūt z se cō

sequit̃ q̃ȝ^m ad exñtiã ⁊ gñonẽ ⁊ corruptio
nẽ nõ ãt quãtũ adhoc vt eodẽ sit qs formaliter
hõ ⁊ iste hõ.id.n.q̃ sortes ẽ hõ ꝯ^t multꝫ non
ãt q̃ ẽ iste hõ.i.q.xi.ar.3. Aristo.ãt nõ itẽde
bat q̃ indiuiduatio n^l addat ad vnitatẽ vel
entitatẽ rei ſꝫ qd̃ eẽ vnitas n^l adit indiuidu
atiõi. Est ãt notãdũ ex tẽtia pte.q.77.ar.3.
q̃ de rõne ĩdiuidui ẽ nõ posse eẽ in pluribꝰ
hꝰ ãt ẽ ex duobꝰ pº ex hº q̃ aliqd nõ ẽ na-
tũ eẽ ĩ aliq̃ vt forme oẽs ſbsistẽtes. 2º ex hº
q̃ aliqd nõ põt eẽ in pluribꝰ ⁊ si in aliquo
vt ſbalis ⁊ accñtal' forᵃ. Rõe pmi pñ^m ĩdiui
duatiõis ẽ mã in oibꝰ formis inhetẽtibꝰ. qꝛ
sic mã ñ pt eẽ ĩ aliq̃ ita nec forᵃ q̃ ẽ ĩ ea vt^r.
rõe vo 2^i dimẽsio. Ex hº.n.aliqd eẽ nõ pt
ĩ pluribꝰ qꝛ ẽ ĩdiuisũ ĩ se ⁊ diuisũ a quolibet
alio qd̃ p dimẽsionẽ accidit. 4º qꝛ celi nu-
mero distiguũtur ⁊ ipi nõ hñt mãꝫ ſꝫ com̃.
pº celi. So. celũ nõ hẽre mãꝫ ẽ ꝯ vitatẽ ⁊ ꝯ
ipmmet com̃.12.metħ. vbi ĩ eo negat soluꝫ
mãꝫ que sit in poᵃ ad formã quã nõ hẽat lꝫ
forte alibi dicat oppositum.

¶ Arguit 2º loco q̃ deficiat eo qd̃ dic̃ fi-
liationẽ nõ posse mltiplicari pp ĩmateriali
tatẽ pº sic. Si ita ẽ non plus repugnat filio
di mltiplicari q̃ȝ michaeli qd̃ est falsũ qꝛ ĩ
angelis ẽ ꝯceptꝰ gñis ⁊ spẽi ẽt ſm te. So.
negat̃ pdicta ꝯditiõalis qꝛ cã nõ plurifica-
tõis ĩ filio di nõ ẽ sola ĩmãlitas ſꝫ mlte alie
Nõ ãt q̃ ab angelo põt abstrahi ꝯceptꝰ ge
nericꝰ vl' specificꝰ qꝛ nõ ẽ suũ eẽ. ¶ 2º. effcus
ppꝛius dꝫ ĩ ppꝛiaꝫ cãꝫ reduci ſꝫ nõ plurificari
nisi in aliq̃ determiato nũero ẽ ppꝛiũ diuinis
psonis. gº male hũꝰ cã assignat ĩmãlitas q̃
cõis ẽ ẽt creaturis. So. pcederet argᵐ si as-
signaret̃ hec sola ſꝫ nos assignamꝰ ẽt alias
ppꝛias. ¶ Arguit 3º loco q̃ deficiat qꝛ di
ci posset q̃ ille plures filiatiões nõ eẽnt in
eodẽ ſbo sic nꝫ ĩ eodẽ supposito. So. distinº
suppositoꝝ nõ sufficit ad distictionẽ filiatio
nis vl' alterius forᵉ nisi supposita sint mãlia
aut disticta ſꝫ eẽ aliogn essenᵃ vel spiratio
actiᵃ nõ eẽt eadẽ in pre ⁊ filio. Jtẽ si ita eẽt
oporteret illa supposita priꝰ eẽ distincta per
aliqd̃ absolutũ qꝛ ipa filiatio si inueniretur
ĩ mltis ipa nõ eẽt rõ costitutiᵃ reᵘ supposito
rũ: nec hẽret vicẽ indiuidual' forᵉ. ¶ 2º in eo
dẽ pr̃e plures filios hñte ſũt plẽs pr̃nitates
⁊ ille in illo ſolo nũero distigũt. igit̃ ĩ deo
pñt eẽ plẽs filiatões. So. negatur añs qꝛ
vnica ẽ ĩ vno pr̃e pr̃nitas ⁊ ĩ vno filio vni
ca filiaº. Nã r'des ñ distigũt ſꝫ t'mios ſꝫ ſꝫ
ſbꝫ ⁊ cãꝫ 3.q.39.ar.5. 3º qꝛ tales filiaᶜᵒ eẽnt in
ter alios ⁊ alios t'mios ⁊ ita hẽrẽt vñ disti
guerẽt̃ ẽt dato q̃ nõ p subiecta. So. ista fu
ga ẽ nulla qꝛ ĩpossibile ẽ ĩ diuis eẽ plures
filiationes si q̃libet subsistat ⁊ sit vᵃ ⁊ nãl'
filiatio qꝛ essent ⁊ nõ eẽnt eiusdẽ rõnis.

¶ Arguit ãt scotꝰ. 5. metħ. q̃ mlta accñtia
eiusdẽ spẽi sint ĩ eodẽ ſbo. pº sic. Nã ĩ eadẽ
pte diaphani sũt plura lumĩa. gº ⁊c. Añs
pꝫ qꝛ illa lumĩa sunt a diuersis lumĩosis p
diuersas actiões que hñt diuersos effectus
So. negat̃ añs. s. q̃ ĩ aliq̃ pte diaphani ex
tendant plura lumĩa sic in ſbo adeq̃to. Ad
pba. dico q̃ ẽ ibi vnica actio ex pte passi lꝫ
a mltis exeat qꝛ illa plura tenẽt vicẽ vnius
pfecti agẽtꝫ. ¶ 2º qꝛ plẽs spẽs eiusdẽ rõnis
sũt in oculo. Dices q̃ nõ ĩ eadẽ pte oculi ꝯ
qꝛ erũt ĩ eadẽ pte si forte videte vnũ albuꝫ
aliud albũ ponat̃ in eius situ. Dices q̃ tũc
nõ erũt ibi due ſꝫ pcedẽs augebit̃. ꝯ qꝛ fue-
rit pᵐ albũ intẽsius q̃ȝ scdꝫ tũc spẽs repre-
sentãs albũ remissius erit intẽsioꝝ repñtãte
intẽsũꝫ qd̃ ẽ ꝯ sensũꝫ. Jtẽ accñs ĩtẽtionale
abstrahit ab his q̃ causat repugnãtiã duoꝝ
ĩ eodẽ. s. situ dimẽsiõe ⁊ actiõe expellẽte si-
ue ꝯria. So. negat̃ añs p eadẽ pte oculi
adeq̃ta ⁊ dico q̃ ille casus qui ponit̃ nõ est
possibil' nãliter. si tñ deꝰ sic faciat illa duo
alba vnicã spẽꝫ causabũt ĩ oculo. Et ad hu-
ius ĩpꝛobationẽ dico q̃ nõ inꝯ^r albũ inten
sũꝫ sil' ꝯ̃ciso causare spẽꝫ intẽsiorẽ q̃ȝ per se
solũ. credo tñ q̃ illa alba p illã spẽꝫ discer-
ni nõ possent si solũ ſm magis ⁊ minꝰ inten
sum differrent. Ulteriꝰ extra casũꝫ dico q̃
nunq̃ȝ ĩdiuidua eiusdẽ rõis hñt spẽs eiusdẽ
rõnis qꝛ eoꝝ spẽs repñtãt talia nõ solũ q̃ȝ^m
ad albedinẽ ſꝫ ẽt q̃ȝ^m ad figurã ⁊ sitũ. Eadẽ
enĩ spẽs colorẽ ⁊ quãtitatẽ repñtat. Ad id
qd̃ adi^r de abstractiõe dico q̃ spẽs ĩ orga-
nis sensuũ sũt extẽse ⁊ situate p accñs nec ab

strahūt ab his. Nec tn̄ ꝯ ōis repugnātia duo
rū accn̄tiū venit ex situ aut dimensione aut
ꝯtrarietate ſ ex hoc ꝙ eadē po^a termiaret ad du
os actꝰ. vt. 8. q. ar. 14. hoc āt inꝑ nisi illi actꝰ
eēnt medij īter po^a ⁊ actū ꝑfectū. ¶ 3°. qꝛ ī
vno pr̄e sunt plures pr̄nitates. Dices ꝙ est
vna tn̄. So. vtiq; sic dico. Sꝫ ꝯ p° qꝛ e du
obꝰ filijs vno mortuo maneret eadē nume
ro rl̄o. g° maneret terminꝰ ꝯ positionē vl' eēt
rl̄o sine termīo. So. qꝛ rl̄o nō nūerat ſ termi
nos. eēnt. n. tot silies ī forte albo quot eēnt
coalba ī mūdo. iō ī vno pr̄e ē vna pr̄nitas
re^u multoꝝ filioꝝ nisi vno filio hito aliqn̄
post fine ōī filio fuerit an̄ gn̄onē alioꝝ. Ter
minꝰ āt istꝰ vniꝰ pr̄nitatꝫ nō ē h vel ille fili
us nisi ꝑ accn̄s: ſ ē filiꝰ ⁊ hoc stāte stat ⁊ hoc
nō stāte nō stat. 2° qꝛ pr̄nitas fortis ⁊ plato
nis ꝑn̄t ad eūdē nūero filiū termiari pari rōe
Sic. n. vna pr̄nitas mltas filiatōes respicit
ꝑ te ita ⁊ eꝯ° vna filiatio mltas pr̄nitates.
So. nō ē sil'e qꝛ vnꝰ filiꝰ nō pōt capē esse a
duobꝰ pr̄ibꝰ sicut vnꝰ pater pōt illud duo
bus filijs dare. Cōcedo tn̄ ꝙ vna rl̄o in filio
corn̄det duabꝰ q̄ sūt in pr̄e ⁊ mr̄e. ¶ 4° qꝛ
idē numero sbꝫ ē ī po^a ad duas albedines
successiue īducēdas. g° sil' hēt duas po^as ad
illas. si dicas ꝙ po^a ē vna. ꝯ qꝛ vna albedīe
corrupta nō reliq̄ corrūpit po^a. g° eadem
po^a manet ⁊ nō manet. So. vna nūero po^a
ē ī vno numero sbo re^u oīuꝫ formaꝝ eiusdē
spēi ymo eiusdē gn̄is. Ad ꝓ̄proba. huiꝰ dico
ꝙ corrupta albedīe nō corrūpit po^a ad il
lā. Sꝑ. n. manet albedo in po^a māe vel sbi
i. q. 104. ar. 4°. 4^m.

¶ Ad idē arg^t adā p^t sic. Duo lumia coe
stēdūt sil' ī medio. g° ⁊c. Ans pꝫ p° qꝛ exi
stētibꝰ pluribꝰ cādelis accēsis ī domo vna
adita vl' sbtracta fit sensibilit' variatio ī lumi
ne ꝓori lumīe nō corrupto. 2° qꝛ stāte eodē
casu si ī medio ponat opacū qlꝫ cādela ha
bebit vmbrā suā ī diuersis locis ⁊ sic lumē
vniꝰ erit vbi erit vmbra alteriꝰ: ⁊ ī loco vm
bre erit lumē remissius. hoꝝ āt cā nō hn̄ assi
gnat nisi pluralitas luminum in eodē. 3° qꝛ
sol plus de lumīe facit per accessuꝫ suum in
vno ⁊ eodē loco. hoc āt nō facit ꝑ corrupti
onē ꝓoris lumīs neq; sine ꝓductiōe noui.
g° ibi sūt duo lumia. So. negat ans. Ad
ꝑmā ꝓba. dico ꝙ ex pluralitate cādelarum
nō seq̄t pluralitas sed intēsio lumīs que nō
fit per aditionē lumīs ad lumē ſ ꝑ reductio
nē sbi de po^a ad actū. Ad 2as dico ꝙ ꝓbat
solū ꝙ vbi ē vmbra sit lumē remissiꝰ. Ad
3^am dico silr. ¶ 2° quia hō simul intelligit
sortē ⁊ plato. distincte ⁊ nō vnica ītellectōe
g° duabꝰ. Ans pꝫ cū quis intelligit sortem
a platone distingui. So. Intellectꝰ nō intel
ligit singulare sed cogitatiua. hoc tn̄ dato di
co ꝙ intelligēs illos duos distingui vnica
spē ⁊ vnico actu ītelligit cuꝰ ꝑncipale obm
ē distīctio socratis ⁊ platōis vel cōparatio
eoꝝ. dato tn̄ ꝙ actus eēnt duo nō eēnt eius
dē rōnis qꝛ nꝫ eiusdē obi. Alia eni ⁊ alia ē
disti° socratꝫ ⁊ platonis si inquātū sūt hic ⁊
ille distīnguūt. Inquātū ꝟo sūt hoies vni
co actu ītelligunt. ¶ 3°. nōtitia sensitiua cum
nō sit vl'is repn̄tat tn̄ vnū. g° cū sil' duo al
ba videtur sūt ibi due visiōes: vn̄ 2 si pona
tur obstaculū inter vnū ⁊ nō īter aliud vide
bit vnū nō aliud. So. Uisus pōt mlta vide
re vt sūt vnū in quoddā toto ītegrali vl' col
lectiuo ⁊ tūc informat vnica spē simplici vl'
forte cōposita ex multis quoquomō vnitis
⁊ nō erit ibi nisi vnꝰ actꝰ. ⁊ idē dico de ītel
lectu. posito āt obstaculo desinit prior spēs
que erat totiꝰ ⁊ causat alia. nec tn̄ repn̄tare
multa vt sunt ꝑtes vniꝰ mltitudīs suffic' ad
hoc vt spēs sit vl'is sed oꝫ repn̄tare mlta vt
vnuꝫ ſm rōnē. ¶ 4°. Accipio hoiēꝫ diligē
tē duos hoies. Ex hac dilectiōe causabūtur
duo hitꝰ qd pꝫ qꝛ talis poterit īclinationē
ad amādū vnū ꝑdere stāte inclīatiōe ad ali
um. g° sil' hꝫ duos hitus. So. Actꝰ ⁊ hitus
quo diligit sortes vt sortes differt spē ab
actu ⁊ hitu quo diligit plato vt plato. ¶ 5°
duobꝰ exn̄tibꝰ parietibꝰ vniformit' albis ⁊
dispositis in medio erit silr° vtriusq; vel neu
triꝰ. nō 2^m qꝛ oculus existens in medio vide
bit vtrunq; possibilr ⁊ non sine spē. g° p^m.
So. spēs huius parietis vt est hic ⁊ illiꝰ vt
ē ille nunq̄ sūt eiusdē rōnis qꝛ nō repn̄tant
solū colorē sed ⁊ magnitudinē figurā ⁊ situ.

¶6°. Lumē incidēs ꝛ reflexū in aliq̈ pte me
dij cōcurrūt ꝛ tñ differūt nūero eo ꝙ sorti/
ꝰ vnū q̄ꝫ aliud imutat. vñ pōt quis videre
aliqñ solē per lumē reflexū a speculo ꝛ non
per icidēs. Cōfiʳ p° qꝛ posito obstaculo in/
ter solē ꝛ oculū ꝛ nō iter solē ꝛ speculū vide
bif sol per lumē reflexū in speculo ꝛ nō per
incidēs. Cōfiʳ 2° qꝛ lumē reflexū debilius ē
īcidente vt docet experiētia vt īnuif 2° de
aīa. So. Lumē reflectere nihil est aliud q̄ꝫ
lumē intēdere sicut lapis calefacꝰ reflectit
i. intēdit calorē. Idē g° lumē ē qȯ dicif inci
dēs vt causaf a sole ꝛ reflexū vt intēdif ab
obstaculo: nec vnū hoꝝ imutat fortius alio
Dico. n. ꝙ in pūcto reflexiōis vtrūqꝫ ē intol
lerabile ſꝫ in alijs tollerabilia sunt ex equo.
Spēs aūt causata a sole in speculo ꝛ a spe/
culo in oculo nō sūt eiusdē spēcīi pª solē tñ
ꝛ eiꝰ accñtia visibilia. 2ª vo solē ꝛ speculum
ꝛ multa alia repñter. Ad pªᵐ cōfi. dico ꝙ
pbat allqȯ lumē reflecti ad aliquid in qȯ ñ
incidit. s. ad oculū cū q̄ stat ꝙ idē lumē inci/
dit ꝛ reflectitur. Ad 2ᵃˢ pꝫ ex dictis.

¶ Arguit silr vgo de castro ꝙ sub vna spē
sint possibilr multa īdiuidua non distincta
per materiam neqꝫ per subiectum p° sic.
nā ītelligat angelus bis eundē lapidē. Iste
intellectiones numero distinguunf ꝛ non p
obm vel subiectū vel materiā. si dicas ꝙ di
stiguūf rōne tēporis hēo īuētū. So. supo
nit iste ꝙ due forme quarū vna ē ꝛ nō ālia
realr distiguanf qȯ negamꝰ qꝛ entis ad nō
ens nulla ē realʼhitudo. Et notādū ꝙ lꝫ na/
turalr due ītellectiōes eiusdē spēi possint eē
in eodem. successiue nō seqtur tñ ꝙ diuini/
tus possint eē simul qꝛ eēnt distīcte sine di/
stinctiuo qȯ est ꝯdictio. Non enim distin/
guerentur per sbā neqꝫ per suas eēntias ne/
qꝫ per coexistētiam ad diuersas duratiōes.

¶ Arguit rursus quarto loco aureo. ꝙ de
ficiat ista positio eo ꝙ sit contra tres articu
los parisius condemnatos. primus est hic.
Qui dicit ꝙ quia intelligētie nō habēt ma
teriā ex hº deꝰ non posset plures eiusdem
spēi facere error. 2ᵘ. Qui dicit ꝙ deꝰ nō po
test multiplicare īdiuidua sub vna specie si
ne materia error 3ᵘ Qui dicit ꝙ forme nō re
cipiant diuisionem nisi per materiam error
nisi intelligatur de eductis de potentia ma
terie. So. ista que diximus nō sunt alicui ar
ticulo parisius cōdēpnato vllatenus in fa/
uorē. primus enī ītelligif de materia ex q̄
nō in qua. Forme. n. que materiā nō habēt
in qua neqꝫ ex qua sūt spē differētes. secus si
hñt materiā in q̄ ꝛ si nō ex q̄. 2ᵘ autē de ma
teria ex qua ꝛ in q̄ in actu: ꝛ de mā que ē ps
cōpositi. De istis enī articulus ē error ꝛ in/
stantia patet de animabꝰ separatis ꝛ cogni
tionibꝰ earū. Nō aūt intelligif de materia
generalit vt sit idē qȯ susceptiuū in actu vł
in potentia. 3ᵘ vo intelligif de materia sub
stātiali in qua ꝛ ex q̄ in actu hīta. Quedam
nāqꝫ opinio dicit ꝙ forme substātiales nō
pñt eē actu plures nisi per materiā ex qua
actu habitā sicut illa que dixit animā intel/
lectiuā cōponi ex materia ꝛ forma vt sepe
recitat. s. tho. Silr auerroiste dicūt ꝙ ad in
diuiduationē reqrif materia in qua actuali
ter hīta ꝛ cōtra istos videtur positi fuisse ar
ticuli. Quia vo nulla forma educta de potē
tia materie ē sepabilis ab oī materia. i. su/
biecto stāte sua indiuiduatiōe preter quāti
tatē īō tertiꝰ articulus istas excipit. hec sine
astiōe dixerim.

¶ Cōtʳª oēs pᵒᶜˢ ꝛ singlr ꝯ pᵃˢ arguif ꝙ pos
sint eē plres filij ī diuinis. p° sic. Oī poᶜ pdu/
ctiue corrñdet aliqȯ pducibile. ſꝫ ī filio est
poª pductia. i. gñatia. p° qꝛ ſꝫ aug. ñ gēuit
ñ qꝛ ñ potuit ſꝫ qꝛ nō oportuit. 2° qꝛ pr eēt
potētior fiº si ñ pt gñare. So. negaf hºʳ qꝛ
poª gñnʼ ñ ē ī fiº vt pductia. i. vt li gñndi est
gerūdiᵐ vbi actiui poª. q. 2. ꝛ. i. d. 7. Ad pᵃˢ
pba. dico ꝙ filiꝰ hꝫ oēs poᵃˢ pr̄is nec tñ se
quif ꝙ hꝫ poᵃˢ gñandi qꝛ īteruēit fl'a figu.
di. Ad 2ᵃˢ negaf seqla qꝛ virtualr arguif
ab ad aliqd ad aliqd ꝛ a negatioᵉ ooᵉ ſꝫ ta
li mō ad negaᵒᵉˢ eiꝰ simplr. ¶2° In oī pfcā
ītellectioᵉ emanat vbū. ſꝫ filiꝰ pfecte ītelligit
g° filius intelligendo generat. So. Obfua
forᵃˢ ī argᵗᵒ. qꝛ aut nō valebit aut suponet
falsū scilicet ꝙ intellectio filij alia sit a pa/
terna. Dato enim ꝙ in quacūqꝫ ītellectione

pfecta emanet vbū nō tū seqt q emanet a quocūq; itelligēte sz solū ab illo q p illā itelligit z hz relōnē dicētis quā iō filiꝰ nō hz q: hre nō pōt illā miero quā hz pr cū hēat ipse oppositā .s. dicti neq; aliā q: nō multiplicat. Nec .s. pticit eadē miero cū pr̄e qa pducet suū pductorē nz alia. eadez rōe. 4° ꝫ ca.z.t.q.3.4.ar.2.4m. ¶ 3° ex infinita bonitate pr̄is ē q se cōicet filio .gº etiā filiꝰ q nō est minꝰ bonꝰ se cōicat filio z silr. s.s. Sol. Nō iō pr̄ se cōicat q: hz īfinitā bonitatē sz q: hz eā cū relōne dicētis z spirantis. z filiꝰ q: hz eā cū relōe spirātꝫ. spūs. s. āt neutro mō hz reu pr̄is aut filij vt pz ex dictꝫ neq; reu 4e psone q: nō hz aliā miero dilectionē a pr̄a. Unica aūt dilectione pcedit vnic amor. ¶ 4°. Nā hac solū cā id negat q: nō distiguerent sz hº ē falsū sp. n. pcedēs a subsequēte distigueret p relōnē origīs. z pꝫmꝰ ēēt tm̄ gñans z vltimꝰ filiꝰ tm̄ genitus. So. negat miōr. Si. n. distiguerent ēēt ibi plures relōes distīcte. Ergo nō sbsistētes. Ergo in deo ēēt cōpositio. ¶ 5° posse gñare seu genuisse est dignitas pr̄is oīs aūt dignitas pr̄is ē in filio gº zc. So. Interuēit fallā figure. d. ¶ 6° filiꝰ dei ē pfectꝰ gº pōt sibi silē gñare. So. negat ꝯña q: pfectionem nō dicit posse gñare nisi q̄ꝫtū ad abtus q inducit z sic est in filio. *¶ 7°. Deꝰ est īfinitus simplr̄ gº nūeralr̄. So. Infinitas nūeralr̄ nulla dicit pfectionē cū ex pte māe veniat. ideo non competit deo.

Circa. 8. disti. q̄rit pº vtrum aliq̄ creatura sbsistēs sit suū ēē existie. * ¶ Pª pº. Nulla creatura sbsistēs ē suū ēē q̄ actu existit in rez nā. 2. ꝯ ca. 51. ¶ Pª rō ad hº. Aliꝰ rei sba ēst ei p aliud. Cuiusz rei create ēē in ē ei p alio. Ergo nulliꝰ rei ēē ē eiꝰ sba. Dices q in maiori suppoꝛ falsū. Lꝫ ēēn̄ª rei ī sit ei p se. i. sine alia cā efficiēte sicut. n. ab efficiēte. hō q sit ita z q sit hō. Unī aū creatio nē ista erat falsa hō ē hō. Sz ꝯ q: aristo. hz 6. z. 7. ca. i. poste. sz signationē linco. ibidez coīn. 6. z. 7. q oīs ppō. pª vel 2ª mōi p se est ppetue vitatis. Itē coīn. 4. z. 7. dicit q cuiusz talis sbmest cā pcisa. i. nō diminuta. pdicati vl'eꝫ. q: hº ipꝫ igt q dico p se cāz cuz participem excludit. Sz dices ad pm q sunt sp ve sb ꝯditōe. i. poita ꝯsistēria sbiecti. Ad 2m vo q ipe loqt de cā sōli nō effectia. Lꝫ eni hō seipso sōlr̄ sit al'non tū seipso effeūe. ¶ Arguit āt ꝯ pªs sōlōnē sic. Nā ea data nō plꝰ ē ētna ista hō ē al'q̄ꝫ ista hō ē vl'celū existit q ē ꝯ itētionē aug. de li. ar. Unī sz. s. tho. i. q. 10. ar. 3. 3m. ista ē ētnalr̄ va hō ē al'ē eiꝰ vitas ētnalr̄ ē ī diuio itēu. Idē dic alb. i postp. ca. 9. q adit q tū nō seqt q hō sp sit ens. Ad vitatē. n. pe suffic sba l'ordo ētmo rū. sz ad vitatē 2e cū ens ñ claudat ī itēu homīs. oz q sit ī actu ens. Iō aū mūdi pª fuit va ī ordīabilitate rez q̄ ordīabilitas ñ existētibꝰ rebꝰ erat ī rez rōibꝰ z ille erāt ī sapia creātis z ordinātꝫ. Sz ꝯ q: ī sapia illa fuerūt res vt vnū ñ gº vt ordīate ad īuicē. So. In sapia creātis dupl'r res ꝯsiderāt vnoº vt res ītellecte z pducēde. Alioº vt ītēua q̄ deꝰ ītelligit pmoº sī poteo ad plralitatē z ordīez nō aūt 2º sz sī idē q deꝰ B ex illo pcedit aūt ista hoꝝ fuga q: nō distīgūt īter li ē 2m z 3m adiacēs. Nā pmoº sigt existenªꝫ rei ñ 2º sed solū vnitatē sbiecti z pdicati qō pz q: ista ꝯ cedit. 4. metB. cecitas ē ens. gº a fortiori ꝯ cederet ista cecitas ē cecitas. z tū sbz nō existit y mo nihil ē. ¶ Lōtra 2aꝫ euasiōez arguitur sic. Si. n. vitas taliū reqrit cāz efficiētez seqt q aliqd fiat postq̄ꝫ ē y mo q tale qd sit effeūs nō sit. Illa. n. nihil faciēte hō est hō z aīal. cū ista sit ētne vitatis vt pbauimꝰ. Ueritas. n. eiꝰ cōfgit poītis diuīs ideis qbꝰ positis stātī rōes ētmoꝝ sīt eedē z vna icludit aliā. Si q̄ aūt cā facit q hō sit al'facit q rō hoīs icludat. rōnē aīalis q nec deꝰ pōt. ¶ 2ª rō vbi. s. Oē ēē sbsistēs ē infinitū cū; nllo recipiēte limitet. Ergo icludit oēm pfectionē ēēnª. Ergo ē vnū q: careret distīguibili. Dices q ēē sbsistēs dicit dupl'r. Uel q: non recipit in alio vel q: ad aliquē entis gradū nō limitat. z pm qdē cōpetit creaturis sz ē finitū. Lōtra. Nā oē ēē sbsistēs pmoº sbsistit etiā 2º. gº rūsio nulla. Aūs pz. Nullus eni

actus q inq̃ztũ talis caret formalib⁹ differẽ/
tijs.põt diuidi nisi p susceptiuũ diuisibile cũ
oĩs diuisio sit p formã vel q̃ztitatẽ.6.meth.
ptı[a].xi.Sz eẽ inq̃ztũ huiusmõi caret oĩ dif
ferẽtia q2 ens nõ põt differẽtiã hr̃e.3.meth.
ptı[a].x[a].Ergo a fortiori nz eẽ cũ abstractuz
sit mĩs⁹ diuı[le] q̃z cõcretũ vt pote puri⁹ z ab
stractius ab extneis.Ergo diuidi nõ põt nisi
p susceptiuũ.Ergo eẽ nõ susceptũ nõ ẽ diui/
sũ.Ergo neqz 9ctũ.Oĩs.n.9ctio alicui⁹ cõis
diuidit illũ.in multa.Ex hijs aũt pz q nulla
est istãtia dicẽtiũ sic.Si eẽ sbsistẽs p°mõ ẽ
vnũ pari rõne z angeleitas.Nõ.n.est sile q2
nã angelica dic gen⁹ g° diuı[le] quoddã fõma
lib⁹ differentijs.Ipsa tñ angeleitas vt dicit
nãm gñis angelici sepata necessario eẽt vni
ca vt ifra.rõne.4.¶3[a] rõ ibidẽ.Nihil cõpe
tit eẽ p se sbsistẽti nisi q cõpetit enti inq̃ztuz
est ens.Qd.n.cõpetit enti vel alteri nõ inq̃z
tũ tale cõpetit ei p accñs.rõe sbiecti.Ergo si
a sbo separet nullo° ei cõpetit.Sz eẽ creatũ
ab alio nõ 9uenit enti inq̃ztũ ens.de⁹.n.eẽt
ab alio.Ergo etiã nõ cõpetit eẽ sbsistẽti.Er
go nulli ens creatũ est sui eẽ.Dices q fũda
mẽtũ rõnis est falsũ.s.Rei sbsistẽti nihil 9ue
nit p accñs z rei nõ recepte nihil inest nisi p
se z hz q ipz.Nã nulla sbstãtia sepata hr̃et
ens p accñs ymo nulla sba.Sol.Maxia.s.
tho.est va de abstractis de qb⁹ arguit nõ de
cõcretis.Dẽ.n.abstractũ fõle dicit fõle quo
toto z quo solo aliqd est tale q̃le noiat per
cõcretũ illi⁹.Unñ z dr̃ abstractũ q2 sit sepatũ
ab hijs que sũt p accñs.Eẽ aũt dicit abstra/
ctissimũ iter oĩa.Ergo dicit pcisiz formale
entis vt sic.s.quo toto z q̃ solo ens est ens.
Tale aũt nõ põt accidere alteri neqz aliqd si
bi.Ergo de eo nihil dr̃ nisi q cõpetit enti i/
q̃ztũ ens.Dices forte iterũ q arg[m] nõ pcedit
q2 diuio eẽ qd est sbsistens.aliqd cõpetit q
nõ cõpetit enti inq̃ztũ ens.s.eẽ icreatũ z esse
deũ.g° a sili eẽ gabriel cõpetit eẽ creatũ ab
alio.So.hoc nihil est q2 diuino eẽ ex eo q
sbsistit nihil accidit realr̃ nec in se hz accñs
aut aliqd a se distinctũ sz qcqd est in eo ẽ ip
sũ.Et idẽ eẽt de eẽ gabrielis si sbsistẽt.Unñ
ei nõ accidẽt relo;depẽdent ad aliud essen[r]

distictũ.Ergo eq̃ret diuinã simplicitatẽ.est
tñ notãdũ.q sbsistẽtia nõ tollit ab aliq̃ qin
multa sibi 9ueniãt alteri⁹ rõnis loq̃ndo de
rõne nr̃a.q illa q̃ sũt vnũ itelligit nõ vnire il
la tñ oĩa vnũ eẽnt realr̃.Nulla tñ pfectio ad
eẽ ptinẽs.q̃ztũcũqz ab eo rõne distĩcta pos/
set deeẽ ipsi eẽ sbsistẽti.1.q.4.ar.2.1.9 ca.28
ex 9ñti neqz aliq̃ pfectio simplr̃ ex 9ñti nul
la adesset ipfectio.Oĩs.n.nobilitas vl' igno
bilitas est hz aliqd eẽ vel nõ eẽ.Sic g° itel/
ligit fũda[tu3].s.tho.Nulli abstracto vlti[a] ab
stractiõe 9uẽit aliqd alteri⁹ rõis.i.aliqd rea
lir̃ accñs.vl' alteri⁹ spẽi sz tale hz oẽm pfecti
onẽ sue nãe debitã.¶4[a] rõ vbi.s.Nã cõis
puta aĩalis si sepata itelligat nõ põt eẽ nisi
vna.Remotis.n.differẽtijs specificis nã ge/
neris remãet idiuisa cũ eadẽ sit dr̃ia q̃ costi
tuit z diuidit.g° eẽ si est aliqd cõe diuisuz p
dr̃ias sepatũ nõ põt eẽ nisi vnũ z mlto fõti
us si diuidit p susceptibile.Dices q si maiõ
itelligat de sepatiõe nãe cõis ab eo a q̃ di/
stiguit sola rõe ẽ va sz ñ ẽ ad ppo[m].Aduer
sari⁹.n.nõ põit eẽ isto° sepatũ sed sepatũ ab
oĩ susceptiuo distĩcto realr̃.z si de ista sepa
tiõe itelligat sic ẽ falsa.Nã.n.isto° separata
adhuc hz dr̃ias gñicas q̃ ab ea sola rõne di
stigunt.So.lz nã gñis z sua dr̃ia nõ sint fõ
me totalr̃ distĩcte tñ sp psuponunt z req̃rũt
diuersitatẽ realẽ in eo i q̃ sic 9sumãt a diuer
sis.s.mã z fo[a] in mãlib⁹ vl' eẽn[a] z eẽ i spũali/
b⁹ siue ab eadẽ realitate ad se z ad sui eẽ cõ
parata.2.q̃l.q.4.ar.i.3[m].Remoto g° oĩ rea/
lir̃ distĩcto nõ stãt differẽtie.Nã poita dif
ferẽtia puta rõnali stati seqt q ad sit cõp⁹
organicuz qd rõnalis aĩa exigit z mlta acci
dẽtia ac p hoc aĩalitas venit i cõpositionez
cũ multis z est vt ps significata.Si igit nã
angelica ita sbsisteret q nõ eẽt pars suppõsi
ti q necessario eẽt si esset sui eẽ nullã habe/
ret dr̃ẽtiã.Modo lz subsistat p carentiã
subiecti nõ tñ p carentiã suppositi.¶5[a].si
esse sit subsistẽs nihil ei preter ipsũ adiũgi/
tur.Nã quoz eẽ nõ est subsistẽs in eis nihil
adiungit ipsi esse nisi p accñs rõne subiecti.
Nõ.n.est idẽ forte z esse albũ nisi p accidẽs
Remoto ergo subiecto nihil ei adiũgit.Er/

go est vnū tñ. Nō eni eē inq̄ztū huiusmodi
pōt eē diuersū nisi diuersificet p aliqd q p
ter eē ē. Dices q lȝ eē sepato ab oī a se disti
cto sm rōnē ⁊ sb sistēti nihil addat tñ si sit se/
paratū soli a susceptiuo reali sec⁹ ē. So. h⁹
ē expsse ꝯ Boe. de ebdo. dicētē id q ē ⁊ ca/
lidū aliqd pōt annexū hr̄e. nō aūt ipȝ eē vl
calor ⁊ vt adit. s. tho. neqȝ aliqd abstractuȝ
Rōē. qꝛ hūanitas significat id q̄ hō forma/
lit̄ ē hō qđ nō pōt eē nisi aliqd ad hoīs pri
nēs rōnē. Et itē dit. s. tho. q abstractū ē pci
sa. i. cōpleta cā q aliqd sit folr̄ tale. ¶ 6ª rō
trabit ex vbiseius. i°. d. 8. q. 4. ar. 2. Talis.
Quecūqȝ sīt idē realr̄ oppoitū vni⁹ de reliq̊
nō pdicat. Sȝ oppoitū eē existen̄ p⁹ de es
sentia. Uere. n. dico. rosa nō ē. g° nō sūt ideȝ
vel sic. Illud sb q̄ ⁊ ei⁹ oppoito eēnª pōt in/
telligi nō ē idē cū ea ⁊c. Ad pᵃᵐ aūt formaȝ
soluit godofred. in q̄dlibetis. dicēs q si ac/
cipiat eēnª ⁊ eē vtrūqȝ vniformit. i. in actu
vl in poª. eēnª nō pōt itelligi sub nō eē. Nō
eni eēnª in actu pōt eē sub oppito ei⁹ q ē in
actu sȝ eēnª in poª pōt itelligi nō eē i actu.
Cōtª p°. Dicē q eē existen̄ sit qñqȝ i actu
⁊ qñqȝ in poª ē dicē q sit eē existen̄ ⁊ q nō
sit eē existen̄. Nā de rōe existen̄ ē actuali/
tas eēndi. Et rursus cū ens diuidat. p poᵃᵐ
⁊ actū. cū tale eē se teneat ex pte act⁹. mēbꝝ
diuidens erit eq̄lis amplitudīs cū diuiso. ⁊
ibit diuisio in ifinitū. 2°, qꝛ rosaȝ ve itelligo
sub nō eē nō aūt ipm eē existen̄ potiū itelli
gere sb nō eē. sicut neqȝ rosaȝ sb negatiōe ta
lis q̄ditatis. aut aliquā rē sb sibi oppoitā ne
gatiōe. Dices q ipsū eē in poª itelligit non
eē sicut ⁊ rō in poª. Cōtra qꝛ eē ē actualitas
sō nō ē in poª ad actualitatē sicut nȝ forma
ad formā ⁊ multo min⁹. Ex hoc aūt pōt fie
ri nouū argᵐ sic. Eēnª. ē in poª ad eē actual
existen̄. ipsuȝ aūt eē existen̄ nō ē i poª ad es
se existen̄. g° nō ē eēnª. Forte ad ratiōeȝ. s.
tho. dices alit̄ sicut dicit aure. q maior ē fal
sa qñ ea que sūt idē realr̄ distigunt cōcepti
bilr̄ cōceptu po¹¹ adesse ⁊ abesse. Hoc auteȝ
accidit quotiēs eadē res ꝯcipi pōt p modū
fluxus vel opationis fluētis. siue vt eꝫ ē in
nā rex. ⁊ p modū q̄etis ⁊ hitus seu otiātis:

Destructo eniȝ lapide lapis cōcipi pōt scdo
mō nō pmo nisi existat. Nec tñ p existētiaȝ
lapidis aliqd ei adīt ex pte rei ymo tota ei⁹
realitas facta ē ⁊ totā dicit vterqȝ ꝯceptus.
sȝ pm⁹ cōplete ⁊ vltimate sine oī diminutio
ne. Res aūt anihilata nō ē nisi diminute pu
ta in itē¹¹. ¶ Sȝ ꝯ. Ista. n. rūsio duo ponit
pᵐ est q aliq̄ sūt realr̄ idē solis cōceptib⁹ di
sticta quoꝝ vni⁹ oppoᵐ pōt de alio pdicari
2ᵐ. De eadē re oīno aliqñ pōt formari vni
cus cōcept⁹ aliqñ vo plures nihil adito rei
vel inde remoto. Cōtra pᵐ arguit sic. Quā
tū repugnāt albedo ⁊ nigredo tm̄ vel plus
repugnāt eē existē̄ ⁊ nō eē. Illa. n. ꝯrie ista
aūt ꝯdictō opponūt. Sȝ p nullā poᵃᵐ fie/
ri pōt q idē successiue sit albedo ⁊ nigredo.
g° neqȝ q eadē eēnª sit eē ⁊ non eē existen̄.
Cōtra 2ᵐ vo sic. Aut. n. itēdit q rosa nō exi
stēte possum ꝯcipe q̄ditatē rose ⁊ nō existē
tiā ⁊ hoc p pᵃᵐ opationē intel¹⁸. aut q tunc
ve itelligit ista rosa ē rosa nō ista rosa exi/
stit ⁊ hoc q̄ ad 2ᵃᵐ pᵐ ē falsm. Eque eni pos/
sum existētiā sicut rosaȝ cōcipe aliogn sem/
p cert⁹ esseȝ qñ rosa nō eēt ⁊ qñ eēt. ⁊ sic de
alijs. 2ᵐ est verū ⁊ ꝯ arguētē. Nō. n. pōt as/
signare cām q̄re vna ē va nō alia nisi qꝛ ad
hoc q rosa sit reqrit aliqd vltra q̄ditatē ro
se q ē intētū meū. vel qꝛ rosa nūc ē eē nunc
vo ē nō eē existen̄ ⁊ ꝯūr oppoᵐ sūptū i ab
stracto mutat in oppositū ꝯ vitateȝ ⁊ ꝯtra
pbm p° phy. ptⁱ¹⁰. 51. vbi etiā cōmētator di
cit ꝯūū nō mutari i formā ꝯrij. ¶ 7ª rō col
ligit. 2°. quol. q. 2. ar. i. talis. Nullus angel⁹
pticipat eēntiā suā. Nō eni habȝ ptē eius sȝ
totā. Oīs autē angelus pticipat eē. Ergo es
se angeli nō ē eius eēnª. Sed ad istaȝ soluit
p° hēricus. Nā vt dicit creaturaȝ pticipare
eē adeo duplr̄ itelligit. vno° quasi eēnª crea
ture sit sbstracta eē ⁊ illō sit in ea receptū q
est falsum ⁊ fantasticū. Alio° qꝛ eē creatu/
re ē quedā silī° diuini eē ⁊ effect⁹ eēnª vo est
idifferēs adesse ⁊ nō eē ⁊ ob hoc vnū ē ptici
patū aliud vo pticipās. ¶ Sȝ ꝯ hoc argui
tur p° sic. Esse existētie nō ē idifferēs ad eē ⁊
nō eē vt pbatū ē. Eēntia aūt ē idifferēs pte
g° ⁊c. 2° pte eēnª dr̄ participare eē qꝛ ē q̄daȝ

similitudo diuini eẽ. g° eadẽ rõne eẽ partici/
pabit esse ꝯ Boe. expsse de ebdo. ebdo. 2ª.
¶ Ad istã rõnẽ soluit aure. sic. Eẽnª igt nõ
ꝑticipat eẽ realr ȝ cõceptibilr inq̃ztũ cõce/
ptus eẽ nõ cõmitat necessario cõceptũ eẽnᵉ
in rebus creabilibꝰ ꝛ annichilabilibꝰ. Talia
enĩ ab alio hñt ꝙ eis possit atribui ꝯceptus
eẽ: ꝛ ob hoc dicunt illud ꝑticipare: nõ autẽ
cõceptꝰ eẽnᵉ cũ eis atribuat ẽt dũ sũt nihil.
Sed ꝯ qꝛ ex dictis pȝ ꝙ iter ista ẽ distictio
realis nõ solũ rõnis. Vñ comẽ. sup Boe. de
ebdo. dicit ꝙ id quo creatura ẽ ꝛ q̃ aliqd est
nõ sunt idẽ. Vñ ꝛ ipse Boe. dicit ebdo. 5. ꝙ
creatura alio ẽ ꝛ alio aliqd ẽ. Quapp̃t ꝛ ip
se aureo. dicit ꝙ Boe. fuit opiniõis nr̃e. ꝛ ñ
dubiũ qn etiã aristo. dicẽs. 2. po. ca. 2. eẽ nõ
est sb̃staria vlli. ꝛ comẽ. dicens. 3. de aia co/
mẽ. 5. Ois forma citra p̃mã diuersificat in
eẽntia ꝛ q̃ditate ꝛ ꝑ q̃ditatẽ itelligit id ꝙ ẽ
ꝑ eẽntiã vero id quo est. * ¶ 2ª ꝓ°. Esse crea
ture nõ sic se habet ad illud ꝙ ẽ vel ad q̃dita
tẽ creature oĩno cõsimilr sicut forma sb̃alis
ad mãm. 2. ꝯ ca. 53. p°. d. 8. q. 5. ar. 2. Sciẽdũ
ẽ aũt ꝙ aliqd ẽ aliquo dupl̃r. s. formalr ꝛ vl
timate sic solo eẽ res est. Aliomõ q̃si effecti
ue siue eo ꝙ dat esse sic res ẽ sua foª vel eẽnª
Itez sciẽdũ ẽ ꝙ id qđ est dupˣ ẽ. s. qđ ẽ pro
prie ꝛ vltiate ita. s. ꝙ nllo° ẽ quo ẽ vt suppo
situ. Aliud ꝙ nõ itap̃pe ẽ qđ ẽ qꝛ. s. ẽntiã q̃
ẽ vt essenª q̃ reᵘ forme ptis ꝛ reᵘ eẽ ẽ qđ reᵘ
ꝟo supoitũ ẽ q̃. Sic ergo varie loqt. s. tho.
ꝛ de quo ꝛ de quod. ẽ. ¶ 3ª. Eẽ existẽtie non
se habet oĩno silr ad eẽntiã vel sb̃az creatu/
re sicut accñs ad subiectũ accipiẽdo accñs ꝓ
p̃rie ꝓ q̃ditate accidẽtali reposita in aliq̃ no
ĩe genez accidẽtis. po. q. 5. ar. 4. 3ᵐ. Esse. n.
sb̃ale nõ dicit accidẽs q̃si sit in genẽ accidẽ/
tis. ȝ ꝑ quãdã similitudinẽ qꝛ nõ ẽ ps eẽnᵉ
sicut neqȝ accidẽs. ¶ 4ª. Eẽ creature q̃ for/
malr ẽ actu nõ ẽ deꝰ. nec ꝓp̃e creatura nec ꝓ
p̃rie ens vel qđ est. i. ꝯ ca. 26. i. d. 8. q. i. ar. 2.
ꝛ hoc q̃ ad pᵃᵐ ptẽ ȝ quo ad 2ᵃᵐ. i. q. 45. ar.
4. ¶ 5ª. Aliqđ eẽ ẽ ipsa eẽntia creature ali
qđ ꝟo ẽ actualitas eius. ꝛ aliqđ nõ ẽ h° neqȝ
illud. vt ꝙ significat ꝟitatẽ ꝓpõitioᵐ. i. d. 33.
q. i. ar. i. 3. d. 6. q. 2. ar. 2. Ipsũ aũt eẽ quo res

existit ſm egid. p° quol. q. 7. ẽ q̃daz actuali/
tas impressa adeo oĩbus formis sine qua es
se nõ possũt actu sicut neqȝ eẽ extẽse sine q̃ñ/
titate ꝛ cõcordat. s. tho. i. q. 3. ar. 4.
¶ Contra pᵃᵐ arguit henri. p° quol. q. 7. p°
sic. Si nulla creatura hȝ eẽ ꝑ eẽntiã suã ȝ ꝑ
sup additũ nulla creatura est ens ꝑ se. Sol. cũ
dicimus aliqd eẽ participalr ens ꝑ se li ꝑ se
põt excludere aliud. i. cãm efficientẽ ꝛ mate
rialẽ ꝛ susceptiuũ ꝛ formalẽ. Primo° solus
deus ẽ ens ꝑ se 2° mõ sola ĩmaterialia. 3° ꝟo
modo. sole sb̃e 4° autẽ iterũ solus deꝰ. Nã
oĩs eẽntia creata sb̃e ꝛ accidẽtis est ens for/
malr per aliud. i. existẽs per suũ eẽ. ¶ 2° esse
ꝙ eẽntie supadit nõ ẽ deus. Ergo ẽ res crea
ta. Ergo de se ẽ non ens. Ergo nõ habet eẽ
nisi participatũ. ꝛ aquisitũ. Quod eẽ si ẽ idẽ
cũ eo habeo intẽtũ. Si nõ ibitur in infinituȝ
aut aliqua eẽntia erit suũ eẽ. Ergo eadẽ rõ/
ne standũ erat in pª. Sol. esse creature nȝ fit
neqȝ est creatura cum nõ sb̃sistat. Unde non
participat eẽ neqȝ agrit eẽ neqȝ est ꝑ aliud.
Sȝ ꝯ qꝛ ẽ extra nihil. ergo ẽ ꝓp̃e ens. Sol.
negat ꝯñia qꝛ ex̃ nihil ñ solũ ens ẽ ȝ etiã di
positiões entis. q̃ nõ sũt ꝓp̃e ꝛ fõlr entia sed
entiũ. ¶ 3°. Illud eẽ ẽ accñs vel sb̃a. Nihil. n.
iter ista duo mediat increaturis. Nõ pᵐ qa
sb̃a nõ eẽt ens ꝑ se ꝛ primo. ȝ magis p° ꝛ ꝑ
se ens eẽt accñs ꝑ qđ est sb̃a. Itẽ qꝛ tibi nõ
sufficerẽt gñã accidẽtiũ. Ergo 2ᵐ. Et ñ ẽ ma
teria. qꝛ mãe eẽt materia ꝛ forma eẽt ꝑ mãz
Neqȝ cõpositũ qꝛ eẽt ꝑ se sb̃sistẽs. ergo ẽ fõ
ma. Aut g° sb̃sistit aut nõ. Si pᵐ sic est q̃dã
eẽntia que hȝ eẽ ꝛ nõ ꝑ aliud. Si 2ᵐ tunc ẽ
eẽntia rei vel pars eius. g° oĩbꝰ mõis oȝ di/
cẽ ꝙ res ẽ ꝑ eẽnᵃᵐ suã. Sol. Diuisio entis in
sb̃az ꝛ accñs ẽ diuisio entis vt. dic eẽnᵃᵐ non
vt dic actũ eẽnᶦ. 2. ql. q. 2. ar. i. Vñ ȝ oĩs eẽn
tia creata sit sb̃a vl̃ accñs ñ tñ oẽ ꝙ ẽ entȝ ẽ
sb̃a vl̃ accñs nisi ꝑ ductiẽ. eẽ. n. sb̃e reducit ad
genꝰ sb̃e q̃si fõle oĩuȝ q̃ sũt in illo gñe. ȝ ñ est
mã vl̃ foª vl̃ ꝯpoitũ. Nec sũt ĩ aliq̃ ꝯpoito
tres sb̃e ȝ due ꝛ vna actuaᶦᵗᵃˢ q̃ ad idẽ genꝰ
ꝑtiet reductiẽ ȝ ñ sb̃ illo ꝯtieat. Sciẽdũ est
ãt ꝙ eẽ sb̃e ẽ accñs eo° q̃ illa q̃ sũt ex̃ rõeȝ rei
dĩr ei accidẽ. Tale ãt accñs nõ suppoĩt sb̃ȝ

existere nec ipo⁹ p illud sbaz eē nec ex hº seq tur sbaz eē ens p accñs.i.icludēs res diuer/ soꝝ gñuz :nec tale accñs seqt eē ens p se pº. ¶ Ad idē argr guido vl'gerar. de carmel. pº sic.Exñs hō ⁊ hō gñant eadē gñone nō min⁹ q̃z exñs hō ⁊ h hō ⁊ eadez corruptio ne corrūpūt.gº sūt idē realr. Añs pz pº.nā p se termin⁹ gñonis ē nā.2.phy.⁊ eē actu cō positi ex 7º meth:vbi hētur q̄ iō fit cōpo/ situ nō ps.q: ei⁹ ē eē nō ptis.gº eadē gñone gñat nā hōis ⁊ eē ei⁹. ¶ 2º sic vni⁹ gñonis ē vn⁹ p se termius q̄ ita ⁊ qō.ſ3 termius q̄ ē forª seipa ⁊ nō alio dās eē. gº ter⁹ qō est cōpoᵐ seipo fōlr exñs. ¶ 3º q: fz com.8.me tha.eadēm realitas que erat in poª p⁹est in actu p gñans.ſ3 illa q̄ erat in poª dic māz cū forª pcise.gº ⁊ ea q̄ ē i actu silr.nō gº dic eē. 3ᵐ vn̄ ⁊ de hº 3º pnº gñati nihil dicit arist.i. de gñatiōe ⁊.i.phy.⁊.i.meth:So.Eadē ge nerarōe aliq̄ gñnt duplr vno.ſ.mō q: qōlz coꝝ ē ter⁹ gñonis qō.hec nēcio sunt realr idē.Alioº sic q̄ aliqō coꝝ vel plura vl'oīa sūt t min⁹ q̄.De istis sec⁹.Nā lapis ⁊ ps.ei⁹ vnica gñone gñant ⁊ nō sūt idē. Itē ꝯcedo q̄ hō ⁊ exñs hō ⁊ hic hō sūt realr idē nō aūt hō ⁊ eē hōis ⁊ ad istū sensū negat añs. Ad pm.ī pba.dico q̄ asumit falsū.ſ.q̄ eē sit p se t min⁹ loquēdo de tmio q̄. Ad 2ªᵐ vo qō supōit falsū.ſ.solā formā eē tminū q̄ eē vo teneri cū tmio qō.nā eē min⁹ sbsistit q̄z forª iō min⁹ ē tmin⁹ qō siue gñatū ⁊ magis est teri⁹ q̄. Ad 3ªᵐ āt q̄ lz realitas q̄ actualr ge nerat n̄ dicat itrīsice nisi māz ⁊ forªᵐ tamē nūq̄z tmiaret gñonē nisi sbsterneret ipi esse qō ē ei rō tminādi gñonē.⁊ sic sit ei extrinse cū.Est gº ibi duplex t min⁹.q̄.ſ.forª q̄ ē pnᵐ terminādi pductionē ⁊ eē qō ē ipa termia tio fluēs a forª. Aristo.āt fec̄ i qsitionē de pncipiis itrīsicis qditati. In mltis tū locis dic q̄ gñō tmiat ad eē vt.5.phy.⁊.i.de ge neratōe.vtꝝ vo eē distiguat ab eēnª hr̄ pti ab eo pº vbi.s̄.⁊ pti a discipul' ei⁹.ſ.auicēna alphar.alga.boe.actore de causis ⁊ a scis doctorib⁹. ¶ 2º.Sba por ē oī accñte ab'º q: ē cā ei⁹.ſ3 eē exñtie sbi ē cā oīuz accñtiū ei⁹. Iō.n.accñs ē ens q: ens.gº ē sba.Cōsr

q: sba simplex eo pº existit q̄ pº ē actu.ē āt act⁹ eēnlr.gº eēnlr existit. So.eē nō ē accñs ad mētē arguētꝫ:nec tū ē sba sed qd sbale.i. act⁹ sbsistētꝫ. Ad ꝯſ.dico q̄ sba simplex est actu seipa q: se tota ē forª.n̄ tū ē actualitas ¶ 3º. Forma accñtal' seipa sine q̄cūq̄z alio dat eē accñtale.gº ⁊ sbal' sbale. So. negat añs q: albedo dat eē albū p eē qō aliud ē ab ipa ⁊ ab ipo eē sbi. Sz ꝯ q: q̄ rōe forª ac cidētal' iprimit illud eē sbo suo eadē rōne ⁊ illud eē iprimit aliud i ifinitū. So. Argᵐ p cedit ac si forª daret eē q̄si effectie cōponen do tertiā entitatē iter eē ⁊ sbm qō ē falsū q:'ē pnᵐ eēndi eoº q̄ poª ē pnᵐ act⁹ quē i se suscipit sisit sbsistēs vt aīa vl' āgelus vl'eoº q̄ ē pnᵐ act⁹.illud qō'cōplet poªᵐ aut susce ptiuū ei⁹ si forª nō sbsistat.nec tū oz eē da/ re aliud eē q: ipz ē vltiᵐ in gñe act⁹ pmi ⁊ pn' p illud nihil ꝯstituit in poª ad aliū actū pᵐ ſ3 soliū ad 2ᵐ q̄ ē opaº. Per forªᵐ vo q: nō ē vltim⁹ act⁹ pm⁹ ꝯstituit qs.in poª ad vltiᵐ actū pᵐ.i.eē. ¶ 4º Si eē differt ab eēn tia aduenit enti post cōpletā exñtiā. gº ē ac cidēs. So. Negat ꝯña q: eē nō aduenit p⁹ cōpletū eē ſ3 post cōpletā eēnªᵐ nō post cō/ pletā fz modū eēn' ſ3 fz rōnē specificā. ¶ 5º. si pª sba p reliqua eēt exñs includēt plres act⁹.gº eēt ens p accñs vt pz fz pnᵉ thoᵉ sic a.guētꝫ. Si sortes includēt plres forªᵐ idu deret plures act⁹.gº esset ens p accñs. So. dupr ē distīctio h ⁊ ibi.pª q: plures forᵉ i eo dē dicūt nēcio plures act⁹ nllº se pficiētes ⁊ ꝯñt nūh eēt assigēre q̄ tale eēt simpr vnū gē n⁹ secus vbi plra se hñt sic act⁹ ⁊ poª vt h.a ct⁹.n.⁊ poª sic vnū 2º ō aīa ptiª.7.2ª.q: oēs ille foᵉ fz cos ꝯ q̄s argr.s.tho.sūt ō qdiᵗᵉ hñ tis illas.eē āt accidit qditati nec ex eis resul tat 3ᵐ. ¶ 6º.Sic sba ē vna p se ne i ifuniᵐ eat ita ⁊ vr̄ p se existē.Dices q̄ eē nō ē qō ſ3 q̄ existit iō nō itur ⁊c̄.Cōtª.pº q: eōdē mō rō cōmētatoris ipediri pōt dicēdo q̄ vnitas n̄ ē vnū ſ3 quo aliqd ē vnū.2º q: trāscēdentia rōe sue cōitatꝫ de qb⁹ pdicant incōcreto p/ dicantur etiam in abstracto ⁊ eꝯº.3º q: non min⁹ ē de trāscēdētib⁹ existēs q̄z vnū.o.ē.n. ens est existens.gº pdicat ⁊ dicit naturam

z ſbaʒ oiuʒ.So.Ad pᵃᵐ ip:obōeʒ date rñ/
ſiōis.dico φ ſi ſumat ens noialr rō com̄.cō
cludit de ente ſic de vno ſec⁹ ſi ꝑticipialiter
Ens.n.ſic ſūptū dic aliqd aliō ab eo qō exi
ſtit ū āt vnū aliqd aliō ab eo qō ē vnū. ens
enī ſupadit eēn̄ᵉ actū eēndi vnū vo ſolā ne/
gationē.q̄ nega⁹ necio ꝯſeqt oēʒ rē nō añt
ipe act⁹ eēndi. Jō ſi res ē vna ꝑ aliqd ſupa/
ditū illō vtiqʒ ē vnū nō āt ſi ē ens ꝑ ſupadi
tū illud necio erit ens.ſ.ve exñs. Ad 2ᵃᵐ di
co φ ens ꝑticipialr.i.exñs nō ē traſcēdes.i.
ſupͣ ad.x.ꝑdicamēta ſʒ eis accidit. Eſt añt
traſcēdēs ens noialr.iō de q̄cūqʒ pʳ eı⁹ con
cretū puta ens pʳ z ei⁹ abſtractū puta eēnᵃ.
Adʒᵃᵐ dico φ exñs nō ē traſcēdēs tale q̄le
ens noialr qō pʳ de oib⁹ exñtib⁹.i gñe ꝑ ſe
vl reductie vñ nō ꝯuertit cū ente noialr. di
cit tñ transcēdes q: de plurib⁹ dr̄ generib⁹
ſʒ accñtalr. Dato tñ φ eē ſit ens.i. diſpoſi/
tio exñtʒ. Si q̄rat vtꝝ exiſtat ſe vel alio di/
co φ nec ſic nec ſic ſʒ ē q̄ aliqd exiſtit.¶ 7ᵒ re
ſolutio rei exñtʒ termiat ſolū ad pnᵃ ꝗdita
tiua.gᵒ ſolū ex eis ꝯſiſtit z exiſtit. So. Con
cedo vtiqʒ φ exñs.i.ſbʒ denoiatū ab exña
nō ꝯſiſtit itrinſice niſi ex ꝑncipijs ꝗditatiuis
q̄ lʒ ſola ſufficiāt ad cāndū exñtiā nō tñ eis
ſolis res exiſtit.id tñ φ exñtiā z ſbʒ ei⁹ in/
cludit vtiqʒ intrīſice includit eē.
¶ Ad idē arguit godofre.pᵒ ſic. Eēntia z
eē differūt ſolū ſic abſtractū z ꝯcretū.gᵒ ſo
ſolū ǵmaticalr. So.negat ꝯñā q: albū z al
bedo realr dr̄nt q: vnū cū ſit abſtractū dic
illō q̄ toto z q̄ ſolo aliqd ē tale puta albuʒ.
Aliō vo cū ſit ꝯcretū hʒ illō idē cū mltʒ cō
iūctū z ꝯmaſatū.¶ 2ᵒ.nā ſʒ aug.5.ō t.Sic
ab eo qō ē ſape dicta ē ſapia ita ab eo qō ē
eē dcā ē eēnᵃ.ſʒ pᵃ duo differūt ǵmaticalr
tm̄ ſic ēt lux z lucere.gᵒ z reliq.So negatur
bᵉʳ q: ſape nō ē ſapia ſʒ ſapiētē eē ſic z lucē
lucētē eē ita φ talia dicūt eē accñtale cātū a
forᵃ.¶ 3ᵒ q: differūt ſolū ſic nomē z vbū.gᵒ
ſolū ǵmaticaʳ. Jdem.n.ſiǵt curſus z currē.
So.negat ꝯñā z ꝓbaᵒ. Nō.n.vbū ſiǵt for
mā ſignificatā ꝑ nomē ymo ſi ē actiᵐ l'paſ/
ſiuū ſiǵt actionē vl'paſſionē ſʒ talē forᵃᵐ.
Si vo neutꝝ ſiǵt actū ei⁹ vl'eē ſupōiti ſʒ ta

lē foᵃᵐ ſic currere dic eē cātū ſʒ curſū vñ cur
ro reſoluit̄ i hᵒ qō dico ſū currēs. Silr etiā
dico φ viuē dic actū vite ſeu eēnᵉ vita āt eſ
ſentiā ipaʒ.¶ 4ᵒ ſi eēnᵃ cōponit cū eē ſic poᵃ
cū actu aut ē i poᵃ ſimplr reᵘ ee aut ſʒ ꝗd ſo
lū. Si pᵐ eēnᵃ ē mā z eē forᵃ ſbal. Si ſʒ eēn
tia eēt ſimplr ſine eē. So. Nos nō dicimus
creaturā cōponi ex eēnᵃ z eē q̄ſi ex eis reſul
tet 3ᵐ.q̄lʒ.2.q.2.ar.1.1ᵐ. Sʒ dicim⁹ talē com
poſitionē eēnᵉ.ſ.z eē i oī creatura eē q̄ ꝑ ſe
ē i gñe.z ſi lʒ iꝓpe loq ex his talis creatu
ra dr̄ cōpoſita eoᵒ.ſ.q̄ oē in q̄ duo ꝯueniūt
pōt dici cōpoſitum ex illis.3.q.2:ar.4. Ad
argᵐ dico φ eēnᵃ ad eē ē i poᵃ ſimplr. eoᵒ
q̄ id qō ſeipo nō ſuffic vt ſit ſimplr nllō ſup
adito.nō āt eoᵒ q̄ pure actuabile qō i ſe nul
lo mō ē act⁹. Jſto.n.mō i poᵃ ē mā nō āt eſ/
ſentia vl'forᵃ. vl'dico φ oīs eēnᵃ creata ē in
poᵃ ſimplr i gñe entʒ ꝑticipialr nō āt noia
lit. Mā vo ē in poᵃ ſimplr vtroqʒ mō.¶ 5ᵒ
Eē nō ē effcūs forᵉ ab ea derelict⁹ q: idē eēt
effect⁹ forᵉ z efficiētʒ qō ē fallʒ cū effectus
fōlis ſit ipa forᵃ.gᵒ ē idē qō ipa forᵃ. So.
Eſſe fluit a forᵃ nō effectie q: forᵃ eēt añ eē
ſʒ ꝑ nālē ſeq̄lā ſine trāſmutatiōe ſic ex luce
calor. Dr̄ tñ iꝓpe facē eē.1.q.77.ar.6.q:
ſ.ꝑ ipaʒ eēnᵃ ē ꝓpuʒ ſuſceptiuū eē. Effectū āt
fōlē eē forma ē falſm.¶ 6ᵒ. Eē nō ē de⁹ gᵒ ē
creatura. Aut gᵒ aliq eēnᵃ ē aut nllā.nō 2ᵐ
q: eēt nihil ſʒ aug.gᵒ pᵐ. So. Eē nʒ eſt de⁹
nʒ creatura nʒ ens ſʒ ē ꝯcreatū aliqd z coexi
ſt ēs nec tñ ē nihil. Ad aug.dico φ ītēdit id
nʳ eē φ nllā ē eēnᵃ nʒ aliqd enᵉ. vl'dico φ ē
res nō ſbſiſtēs.talis āt pt eē ſuū eē niſi ſit ꝓ
prie repoſita i gñe ꝑdicamētali. vi.q.1.ar.
4.4ᵐ. Si āt eēt ꝓpe i gñe nō poſſet eē ſuū
eē.2.ꝯ ca.51.¶ 7ᵒ. Nā rōes ad hᵒ iducte eq̄
ꝯcludūt diſti.eē ab eē ſic ab eēnᵃ.hᵒ āt pʒ i il
la.ō idiffeᵃ. Eq̄.n.eē ē idifferēs ad eē z ñ eē
ſic eēnᵃ cū ſit creatura. Et i illa ō ꝑticipatōe
eq̄.n.eē ꝑticipat eē ſic z eēnᵃ cū vtꝝqʒ ſit di
ſiliᵒ. Et i illa de reductone z c. z ſic de alijs.
So.negat aſūptū. Dico.n.φ abſonū ē eē i/
differēs eē ad ſe z ad ſuū opoᵐ aut ꝑticipar
ſe:nec valet iſta ꝯñā.ē creatura large gᵒ ē in
differēs l'ꝑticipat vl'fit aut corūpit z c.¶ 8ᵒ

Que.n.realr distiguunt pñt diuinit⁹ separi sʒ ista sᵗ isepabilia. So. Maioꝛ ē va vt ptiet ad ppositū solū i his q̃z vnū ab alio eēn¹ ñ depēdet nʒ vnū eēnlr seqt ad aliḋ. vñ rōne pmi totū nō pt eē sine ptib⁹ nec mã sine foᵃ nʒ eēnᵃ sine eē nʒ eē sine eēnᵃ nʒ relatio sine fūᵗᵒ ⁊ terᵒ. Eē.n.ab eēnᵃ eēnᵗ depēdet sic a sbstētāte. ⁊ eꝯᵒ eēnᵃ ab eē sic pfectibile a sua pfectōe. Rōe scḋi posito sbo nc̃cio ponitur passio. ⁊ posito funᵗᵒ cū t̄mis rlo. Sec⁹ tñ ē ḋ relōnib⁹ q̃s qdã dicūt extrisec⁹ aduenire. ¶ Ad idē argᵗ aureo. pᵒ sic. Nulla res ē alia res ab ea q̃ solr ponit ex̄ nihil. Eēnᵃ āt ex̄ nihil ponit solr p eē. pʒ bᵒʳ qꝛ eē ē ipa positio rei i rez nã. pʒ ēt aᵒʳ. Nã dato oposito seqt ꝙ eēnᵃ inq̃zᵐ alia res ē ex̄ nihil. Nã inquātū alia res ab eē nō ē solr n¹. gᵒ ē ex̄ n¹ Rursus seqt ꝙ eēnᵃ inq̃zᵐ alia res nō ē ex̄ n¹ aliogn nō eēt ex̄ n¹ p eē. So. Eētia ⁊ eē nō sᵗ due res nʒ duo ētia. Eē.n.ñ ē res cū ñ sit qditas a q̃ sumit nomē rei. Nʒ ē ens pticipiaʳ qꝛ nō existit nʒ noialr qꝛ nō ē eēnᵃ. Nō sūt gᵒ duo entia sbstātiue qꝛ ibi eēnt due foꝛᵉ significate p li ens. i. duo eē. Nʒ sūt duo entia adiectiue qꝛ ibi eēnt duo supōita. Sic.n. sbātiua sʒ foꝛᵃˢ signiᵗᵃˢ ita adiectiã sʒ supposita numerant. Dato tñ hᵒ abusiue. s. ꝙ eēnt due res aut duo entia noialr adhuc nego maiorē. qꝛ eēnᵃ solr pōit p eē ex̄ n¹, opositū enti pticipialr: ⁊ si nō ex̄ opoᵐ enti noialr. ⁊ tñ alia res ē ab eē. Ad pba. dico ꝙ dato opōito ñ seqt illa ꝯdictio q̃ ad pᵃˢ ptē. s. ꝙ tal'res inq̃zᵐ alia sit ex̄ n¹. Ad proba. nego añs ⁊ dico. ꝙ eēnᵃ iq̃zᵐ alia ab eē ē n¹ solr. pᵒᵒ. i. oposite ad ens pticipialr. Est.n.ñ existēs. Cū tñ ē sb eē tūc ē aliqd i gñe exñtium sbiectiē ⁊ ḋnoiatiē eoᵒ q̃ signūᵗ albū iq̃zᵐ aliud ab albedie ḋr albū. s. sbiectiē nō āt solr ⁊ itrisece. Siue āt sit sb eē siue nō sp ē aliqd solr i gñe eēnᵃʳ. Sʒ ꝯ hᵒ istat. eē.n. trabēs eēnᵃˢ ex̄ n¹ ⁊ pficiēs illã aut pficit aliqd aut n¹. nō 2ᵐ. gᵒ pᵐ. gᵒ eēnᵃ p se est ex̄ n¹ sine eē. So. pficit aliqd i gñe eēnᵃʳ, qḋ n¹ ē in gñe exñtiū qñ pficit p eē, ⁊ dum perficit ē aliquid sbiectiē. ¶ 2ᵒ nulla res ē alia ab ea qua ponit i rez nã gᵒ rē. Añs pʒ qꝛ si sūt due res si illa q̃ ponit p seipāz ponit ḋeo itētū. Si ponit p aliā cui sbycit aut illa alia ipzimit ei suā realitatē aut aliā. nō 2ᵐ pᵒ qꝛ iā sebēret vt agēs. reᵘ rei posite ⁊ nō vt foꝛᵃ. 2ᵒ, qꝛ si res ipzessa ⁊ sbʒ sūt eadē res stādū erat i pᵒ si sūt alia ⁊ alia ibit i ifinitū. gᵒ pᵐ. gᵒ ibi ē tñ vnū positū, i nã. sbʒ.n.p seipz nō est positū. ⁊ p id qḋ sbo ipzimit n¹ ponit nisi ipm met. So. Negat añs. Ad pba. dico ꝙ eēnᵃ p se ponit i rez nã re dicēte qditatē ⁊ p eē re dicēte actū eēnᵗ. Ad iprobationē 2ᵗ dico ꝙ eē nō ipzimit eēnᵉ aliã realitatē nʒ suā ppe cōicat. Nō.n.dʒ ꝯcipi vt hñs realitatē vl' vt pnᵐ eēndi. sʒ vt dispositio ⁊ act⁹ entꝭ ⁊ realitas eēnᵉ si realitas dicat ratitudinē actualr exñdi. ꝯceso tñ ad boᵐ sensuz qḋ eē realitatē suā cōicet eēnᵉ cū infert ꝙ tñ vnū erit positū, ꝯcedo ꝯñs de eo qḋ ponit tanq̃z exñs cū q̊ stat ꝙ large duo sūt posita i nã. ¶ 3ᵒ. Nulla pfectio ponit suū pfectibile i rerū nã. Eē āt ponit eēnᵃˢ. gᵒ nō ē ei⁹ perfectio. pʒ aᵒʳ qꝛ pfectio nō dat pfectibili qḋ possit pfici ⁊ sbstētare. gᵒ hᵒ p̄supponit i illo. gᵒ p̄supōit illḋ eē ex̄ nihil. So. negat aᵒʳ. Ad pba. dico ꝙ pfectio p̄supponit pfectibile aliq eē i gñe eēnᵃʳ lʒ possit eē n¹ i gñe existētiū. ⁊ ē sile de mã reᵘ foꝛᵉ ⁊ eēnᵃ reᵘ eē q̃ ad h' ꝙ vtraq̃z illoꝝ poʳ ex̄ nihileitatē existētie p suū actū. ⁊ eēnᵃ expectat eē postq̃z aliqd ē i gñe entꝭ noialr. ¶ 4ᵒ nulla res differt a sua realitate. si.n.differt iā nō ē sua. sʒ eē ē realitas eēnᵉ qꝛ nō ē n¹. Dices ꝙ maioꝛ ē va de realitate eēnᵗ¹ q̃ dic̄ qditatē nō āt de actuali q̃ dic̄ ratitudie exñdi. Sʒ ꝯ. Nã realitas eēn'lapidis nō hʒ ꝙ sit realitas exñdi i nã p seipsaz. eēt eni sine eē. gᵒ p eē. Aut gᵒ esse ipzimit ei aliã realitatē aut cōicat suā. non pᵐ qꝛ eēt efficiēs. gᵒ 2ᵐ. gᵒ est realitas eēnᵉ. So. Ad iprobōez rñ sic: dico ꝙ eēnᵃ seipa ē realitas eēntial'. nec tñ seipa ē actu ēt si sp sit i rez nã, sʒ alio. ñ āt seipa ē realitas actualis ymo nec seipa nec alio sʒ eē istoᵒ ē realitas eēnᵉ nec tñ seqt ꝙ sit eēnᵃ. ¶ 5ᵒ. Affirmatio hois n¹ addit hoi qꝛ ei⁹ negaᵒ n¹ nisi hoiez tollit vt nō hō. Sʒ posito hois i rerū nã ē pcise affiᵒ hois qꝛ negatio positiois

ē negatio hoīs. So. negat hor. Affirmatio n. hoīs ē ipa eēna nō āt ipz existē hoīs. Si ne eni sit hō siue nō sp opor. hō ⁊ ñ hō. sicut affio ⁊ negao. positio āt hoīs dic affirmatio/ onez hoīs ⁊ adit actū affirmatōis. i. eē. Ne gatio ēt positiōis nō tollit solū hoīez ꝫ ēt actualitatē hoīs: nec ē idē hoīez eē ⁊ hoīez hēre realitatē eēnieꝫ. ¶ 6o. Eadē negatio pu ta nl opor realitati eēne ⁊ eē. ꝓuatio. n. esse hoīs ē hoīez oīo nihil eē nꝫ aliquā realita/ tē hēre. go ille realitates sunt vna realitas. Si distīguas de nihio. vt. s. opor eēne ⁊ vt opor eē. do tibi vnā medietatē nihili elige eā q̄ placet. So. negat añs ⁊ sua ꝓbatio. nec icōuenit distīguere de nihilo: qꝛ. 8. phy. aristo. distinguit de non ente. Et nota ꝙ lꝫ cōcept9 entis noīalr nihil adat rei de q̄ dr secus ꝑticipialr. ¶ 7o. Quotiēs altera diffe rētiarū diuidētiū totalr tollit ⁊ destruit di uisuz: reliq̄ dic diuisuz nich ei adēs. Exm hu ius ē de hoīe diuiso ꝑ verū ⁊ pictū. Sic āt diuidit ens ꝑ ens actu ⁊ i poa. So. lapis in poa dr duplr. vnoo qꝛ nō hꝫ eē lapidis ꝫ ha bere pōt. alioo qꝛ nō hēt formā lapidis sed pōt hēre ⁊ sic de oīb9 alijs entib9 distingui pōt vt dicat ens i poa i gñe exñtiarū ⁊ i ge nere eēnarꝫ siue in gñe entꝫ noīalr ⁊ ꝑticipia lr. Ens go i poa i gñe eēntiaꝝ totalr destru it ens nō āt ens i poa 2oo. Jō act9 opositus isti 2e poe aliqd dic aditū ei cui ꝯuenit. Est āt notādū ꝙ vbū pn̄l dicit eē ꝙ foa aliq̄ dat sbo. nomē vo vbale pn̄r dic forꝫ ipaꝫ ⁊ nō eē ⁊ ho itēdebat com. 5. phy. com. 9. dicens. Nomē significat forꝫ mobilē. ¶ 8o. Nā ꝫ com. 10. met. com. 8o. Jste fuit error aui. vñ dic Aui. dixit ꝙ ens ⁊ vnū dic intētionem aditā eēntialr rei. Nō. n. opinat ꝙ res ē ens ꝑ se ꝫ ꝑ dispositionē aditā vt dicim9 aliqd eē albū hec ille ⁊ tūc statiꝫ reprobat ⁊ idem dic. 4. meth. comen. 3. So. Ex his q̄ scribit tho. sup. 4. meth. pꝫ ꝙ alr aui. ⁊ alr. s. tho. distinxit eē ab eēna qꝛ ille distixit sic accñs a sbo ⁊ sic aliqd totalr exñeū a qditate rei. Jste vo nō sicut accñs aut totalr exñeū sed sicut aliqd ꝯstitutū ꝑ pn̄a eēntie nō qdē eoo. q̄ totū ꝯstituit ex ꝑtib9 ꝫ q̄ effcūs formalis ꝯstituit ꝑ forꝫ tanq̄ nālis fore sequela. sic eē hoīez ⁊ eē albū ꝑ hūanitatē ⁊ albedinē.

¶ Ad idē arguit garro. sic po. Si eē ⁊ eēna realr distinguāt qō an est ponēt i nūez si/ cut ⁊ qō. ꝓp quid ⁊ qō qꝛ est. Quereret eniꝫ illa qō an eē cōueniret rose vt alia res. Ho āt ē ꝯ ari. 2. p9. ca. po. So. negat pa ꝑs añtꝫ. Nā ⁊ si eē ⁊ eēna realiter distinguatur non tñ sūt due res ꝓprie ⁊ ꝯsequēter nō ponunt i numerū rerū. ⁊ sic itelligit dictū liconi. su per eodē vbo dicētis ꝙ eē ⁊ eēna nꝫ in deo nꝫ in creaturis ponūt in numerū. s. rerū vel eēntiarū. ¶ 2o qꝛ tūc pri9 crearet eēna q̄ꝫ eē. Nā ꝫm augu. 2o super genesim pus creatur mā q̄ꝫ fora qꝛ potentialis est. So. Aug. per mām intelligit sbm ꝙ prius nā producitur q̄ꝫ sibi insint fore accñtales. Mā autē neqꝫ pus neqꝫ posterius creat qꝛ non creat. ¶ 3o. Creatura ꝫm illud qō ē termin9 est creatio nis. go qcqd in ea est. est aliq̄ actualitas ⁊ ali quod esse. So. Negat ꝯña qꝛ creatura est termin9 qō iō non oꝫ ꝙ quelꝫ eius pars sit actualitas: ꝫ sufficit ꝙ sua eēna sit actus cu ius actualitas est esse.

¶ Ad idem arguunt alij primo sic. Existe re est extra suam causam sistere seu poni. Positio autem extra causam dicit respectū ad illā. go respectū ad causaꝫ eē dic for nō ali ud. So. licet ꝫm ethiar vocabuli existere sit extra sistere tamen deus existit qui non ex/ tra causam suam sistit. Quicquid autem sit de hoc tamen argumentum probat so/ lum quod existere exigit respectum ad cau sam cum quo stat quod exigit etiam esse ali ud ab essentia. ¶ 2o. Quandocunqꝫ idē trās fertur de potentia ad actum non acquirit aliquod absolutum iam enim non esset idē numero. ergo per esse nihil acquirit nisi re/ spectus ad causaꝫ. So. Negatur antecedēs quia includit contradictionem: aquiritur enim tunc necessario actus nisi dicas ꝙ po/ tentia fit actus ⁊ in illū cōuertit. Negatur etiam ꝙ ꝓbatio ⁊ dico ꝙ vnū ⁊ idem nu/ mero pus est in poa ⁊ postea in actu ⁊ sic ē in proposito. qꝛ eadē eēna prius est in poa ad eē ⁊ p9 habet illud.

Uerif iterū circa.8. dist in. vtr̄ deꝰ sit in gñe. Pa.cº lꝫ nō oē qđ ē in gñe sit cpom ex mā ꝛ fora. oē tñ qđ hēt genꝰ ꝛ differētiā ē ad aliquē gdū entꝫ tmiatū.2.c ca.93.ꝛ.i.q.50.ar.2.¶2a. Jn oī re q ꝓpeponit i gñe pdicamētali differt qditas a suo esse.i.q.3.ar.5. po.q.7.ar.3.i.d.8.q.4.ar.2. ¶3a. Oē qđ ꝓpe ē in genere hꝫ actū admixtū poe.i.q.3.ar.5.2.d.3.ar.5.po.q.7.ar.5º. Jn simplicibꝰ tñ possibilitas ꝛ cōplemētū fundant sup idē simpr ſꝫ.s.ꝙ i se ꝯsideratū nō hꝫ eē ꝛ vt ē silitudo diuini eē qđ magis vl' minꝰ ꝑticipat.¶4a. Deꝰ nō ē i aliq gñe ꝓpe.i.sicut spēs vl' idiuiduū. Probat pº ex ꝑmissis.2º ꝓbat mltiplr.i.c.c.25.¶5a Deꝰ nō ē i gñe reductiē vt pnm cū nō sit pnm vniꝰ gñis solū vt pūctꝰ vl' vnitas.i.vbi.s. Cū tñ eēt inuenis tenuit oppom.i.d.8.q.4.ar.2.3m ꝛ po.q.7.ar.3.3m.

¶ Cōta po3 scotꝰ ꝛ qdā alij nitunt ꝓbare ꝙ oē qđ ē p se i gñe itrisece componit ex aliq mali ꝛ potētiali.pº sic. Modi trāsmutationis sūt diuersi diuersoꝝ generꝝ.gº mãe multe sūt diuersoꝝ generꝝ.ex ꝯñti illa sūt cōposita ex ꝓpa poa ꝛ ꝓpo actu i illꝰ generis. pꝫ āt pña q: com.12.metħ.com.10.dic. Dia q trāsmutāt hñt mãꝫ ſꝫ nãe materiēꝝ diuersificat ſꝫ modos nãe trāsmutatōis. So. Nō itēdit com. aliā eē mãꝫ huiꝰ ꝛ illiꝰ altatiōis aut generis ſꝫ aliā eē corruptibiliū ꝛ icorruptibiliū gcqd alibi dicat. Hoc tñ dato non hētur nisi ꝙ diuerse fore p mutationē iducibiles hñt diuersa ſbiecta.¶2º q: idē ibidem com.xi.dic. Quãuis mā pa sit vna tñ multa ē poe et hilitate ꝛ ꝙ lꝫ ens cū mā cōi hꝫ ꝑpriā. So.ꝑ mãꝫ cōēꝫ itelligit ipaꝫ eēno3 materie ꝑme pcise ꝑ ꝓpaꝫ vo eādē vt ē habēs ꝓpas dispositiões ad hº vl' illud generādū ꝑ poo3 vo et hilitatē ichoationē fore resultātē ex talibꝰ dispositioībꝰ vl' forte mãꝫ ſb tali ichoatiōe. Est āt ista ichoatio poa ꝓpria ex q.s.res vnico motore ꝛ vnico actu fieri pōt vt pꝫ.2.d.14.q.1.ar.2.ꝛ ē aliqd potētiale de genere fore iducēde ymo est tota eēna fore i poa ꝛ i eē icompleto vt vr̄ sentire.s.tho.i.d.17.q.2.¶3º. q: idē ibidē com.27. soluēs qōnē motā i tertio.s.an pna oīuꝫ pdicamētoꝝ sint eadē sic dic. Dicet ꝙ pna sūt eadē ꝓportiōablr vt dic aristo. ꝛ dicet ꝙ mã fora ꝛ ꝑuatio sūt pna decē pdicamētoꝝ ſꝫ q sc i ſba differūt ab his q sc cuiuslibꝫ pdicaꝫ ꝛ q vniꝰ pdicati ab alijs. So. Uerꝝ est ꝙ oē pdicam ꝛ oē genꝰ hꝫ ꝓpiū mouēs vt sanitas medicio3 ꝛ domꝰ edificatorē ꝛ ꝓpum pnm mãle.i.ſbꝫ vel mãꝫ ꝛ ꝑuationē ꝛ formā. Cū his tñ stat ꝙ sic mouēs ita ꝛ mā nō sit eiusdē generis cū eo cuiꝰ ē ꝓpriū mouēs vl mā. Dico tñ ꝙ lꝫ nulla fora acesitat hēat aliqd potētiale eiusdē generꝫ ex q itrisice cōponatur. oīs tñ fora i ſbo receptibil' hēt ꝓpriū potētiale i eo eiusdē gñis ꝑ qđ ſbꝫ efficit ꝓpriū eiꝰ susceptibile. Actꝰ.n.ꝛ poa ꝓpa ſꝫ sūt i eodē genere. vñ com.3.phy.com.9. ait Poa ad vnūq dꝫ pdicamētū ē i illo gñe pdicamēti i q ē actꝰ ꝛ silr via de poa ad actū sic poa ad ſbaꝫ et via ad generationē ſbe est qdamō i pdicamēto ſbe silr ad qtum ꝛ ad alia pdicamēta. ꝫ ille. ꝛ ista vba sūt siue ꝑ potētia itelligamꝰ foro3 q nō ē actu talis. puta calor lꝫ eē pōt quā ichoationē fore dicimꝰ siue mãꝫ vt ſb tali ē ichoatiōe. Ipa igit mã ſb ichoatiōe dr poa passiua ad calorē inq̄ i ea suscipiēdus ē calor ꝛ dr hēre potētiam ad calorē inqūtū hꝫ inchoaoe3 q est poa ad calorē.i.calor i poa ꝛ ē poa mē ꝛ eiꝰ apetitꝰ.

¶ Sꝫ ꝯtra illā maximā ꝙ poa susceptiā ē eiusdē gñis cū actu ad quē ordīat. argr gre. sic. Na com.12.metħ.com.22.sic dic. Pnm coloꝝ ſꝫ mãꝫ suscipiētē ē supficies q ē i poa ad oēs colores. Hocꝫ āt ꝛ diei aer. ꝫ ille. So.lꝫ ita sit vt ille dic nūqꝫ tñ supficies nude sūpta ē ꝓpiū susceptiuū coloꝝ: ſꝫ mediāte potētiali d gñe qlitatꝫ qđ ē poa ꝓpa ꝛ inchoatio oīuꝫ coloꝝ. hoc tamen potētiale ille sole fore exigūt q educunt de ſbo ꝑ ꝓpaꝫ trāsmutationem ad se terminatā pº ꝛ ꝑ se. Que vo eadē actiōe ꝓducunt cū ſbo nō requirūt potētiale aliud a potētiali ſbi. Talia āt sūt oīa potētialia q sūt i supficie reti colorum ꝛ gnālr oīa potentialia emanantia a

Bo p nāle seqlā tal ēt ē quātitas itermiata q: eadē actōe cū sba pducit. Termiata vo ad aliā se hz vt actus ad potentiam.

¶ Arguūt rursus aliq ɔ̄ pª ɔº sic pus. p° sic. Oē diffinibile ē cōpositū itrinsece. Sed ois res p se exīs i gn̄e ē diffinibil. Pz autē a° ex. 7. metb. vbi hētur q ptes diffinitionis corrñdēt ptib' rei vt exp̄sse dic com. ibi com. 33. So. pbo in. 7. metb. vbi alegat logtur de diffiº ppa q nō ē accñtiū. Nā diffinitio ppa cōstat ex ptib': supr̄ ex ptibus eēntialib' diffiniti. Sec' de ip̄ropa, vñ in diffinitiōe accñtiū ēt si eēnt nob note eōrū differētie eēntiales sp vna ps sumit a sbo l. differētia qñ diffiniunt i abstracto vl' gen' qñ incōcreto. ¶ 2°. Si aliqd eēt simplex maxime eēnt accñā. hoc āt pz falsū p°. Nā dealbatio ē p se vna mutatio. g° hz vnū p se terminū q' nō ē forª simplex cū illa fiat p accidēs tm 5° metb. g° ē cōpositū de gn̄e accidentis. 2° q: sm oēs simplicitas ē pfectio simplr. g° accñs eēt simplr pfectius sba. 3°. Nā susceptiuū dealbatiōis non ē sufficies cū sit act'. sz ē aliq poª cū mot' sit act' exñtz i poª. g° eadē suscipit terminū dealbatiōis. g° ē eiusdē gn̄is cū eo. So. Accñtia sūt simplicia. Ad pm ɔ̄m dico q ɔ̄ña ē bōa ōt mīo. sōlū nō āt de eo q̄d ex formali z sbo ɔ̄stituitur q: nulla mutatio accñtal' istoº hz vnūz p se terminū. Ad 2m dico q simplici' ceteris parib' ē nobili' cōposito. sec' āt si incōposito sint plures pfectiones q̄z i simplici. Sic ēt simplex sbsistēs sp ē nobili'. sec' de nō subsistēti. Ad 3m dico q superficies nuda nō ē ppiū susceptiuū coloris aut dalbatōis nisi efficiat ppiū susceptiuū p potētiale de gn̄e coloris ex quo tñ non cōponit color.

¶ Sz ɔ̄ ista potētialia arguit greg. sic. Si eni sic i inīa aut tot erūt q̄t spēs ad q̄s ē transmutāda. aut idē potētiale erit diuersaꝝ specierū. So. do 2m mēbrū z dico q forº ɔ̄rie hñt idē potētiale z susceptiuū q̄d ē eiusdē gn̄is. vi. q. 8. ar. 14. Sz gre. arguit p°. Nam tūc ipz potētiale nō erit sz numerus forªꝝ generabiliū ɔ̄ com. 12. metb. So. Com. large accipit spēz pro gn̄e p̄rio. ¶ 2° q: idē eēt in poª ppinq̄ ad ɔ̄rias forªs ex ɔ̄nti i quodcūq̄ z qñcūq̄ iducit vna pōt induci z alia. So.ª cōcedo pmā sequelā. Nā vnic' motor puta ignis aliqd de frigiditate ad caliditatē vnica actiōe aducit. z cū infert q in quodcūq̄ z qñcūq̄ zc. cōcedit de q̄dcunq̄ z negat de qñcūq̄. Oportet. n. pri' auferri ea q ɔ̄rium nō cōpatiut inducēdū. Que vō auferuntur nulla inducit noua poª. ¶ 3°. Nā potētiale albedinis si nō ē in sbo ē sba. g° susceptibile accñtz ē sba. si ē in sbo. g° ē actus sbi. g° hēt potētiale z sic in ifinitū. So. Est in sbo z est act' in latitudie entiū nō tñ in gn̄e existētiū nec exigit aliud potētiale rōne p̄dicta: nec suscipit formā iducēdā sz efficit forª i latitudie existium de forma in potentia.

¶ Arguūt iterū ɔ̄ pªm ɔclusionē qdā ad idē i. ɔ̄ pªm ptē sic. Gen' z diffeª sp sumitur a diuersis realitatib' ei' q̄d ē in gn̄e. g° ois species ē cōposita. So. negat añs. Sz isti illō pbant mltiplr p° sic. Nā dic ari. 8. metb. q diffi° significat aliqd de aliq. z oz h° eē materiā illud vo forªm. So. ari. logt de diffiº sbaꝝ sensibiliū vñ dicit in. 7. q i simplicib' ē aliud gen' q̄ōnis. Quāuis ēt dici possit q p mā͞z potētiale. p forªm vo accipit actuale q sūt duo in oi gn̄e lz nō distīcta realr. ¶ 2° nā si realitas a q sumit gen' eēt de tota quiditas rei gen' solū cōplete diffiniret. So. negat ɔ̄ña q: lz gen' dicat totā rei eēntiā nō tñ dic explicite oīa p̄nª itrīseca diffinito q reqrit ad diffinire. ¶ 3° q: genus z differenª nō diffinirēt. rō. n. ex eis cōposita nō dicē p° idē rei diffinite. Quelz. n. q̄ditas ē semel ipa. Ista āt rō dicit bis idē. So. negat ɔ̄ña Ad pba. cū dicit q: idē bis nō ē ide sibi p°. dico q nō repetit bis idē eodē mō. Aliter eni gen' z differētia z diffinitio dicūt diffinitū. ¶ 4° q: eadē realitas eēt principiū realis couenietie z realis differētie. So. eadē realitas ē pnm realis differētie qualis ē specifica z ɔuenietie sm rōnē qualis ē generica vnitas. n. gn̄is nō ē realis. ¶ 5°. Si nō sūt due realitates sp in diffinitiōe erit nugatio q: dicet bis idē. Dices q differūt rōe. Cōtra q: nugatio ē qñ positis rōnib' pro reb'

dicit bis idē p° p iar. qđ ꝭ ē. Cōsi' q: vt ibi dr̄ ē nugatio dicere pedes hñs bipes ⁊ tñ ista rōe distiguit̄. So. negat̄ ꝯñā. nec dicit̄ bis idē cōcept⁹ vl' eadē rō: vñ si diffiniatur gen⁹ ⁊ dr̄ia nunq̄ꝫ eadē rō repete'. Ad ꝯñ. dico q̄ ibi repetit̄ cōcept⁹ pedis iō non ē simile. Sꝫ ꝯ h° instat aureo. p°. Si inquit genus ⁊ dr̄ia differūt solū p itellectū cōsiderātē rē vt determiatā ⁊ ideterminatā nunq̄ꝫ i reb⁹ mālib⁹ eēnt siml' gen⁹ ⁊ dr̄ia apud eundē itelligerē q: nullus sil' vtroq̄ꝫ mō pōt rē itelligē. 2° q: pp ꝯsiderationē nr̄aꝫ nō possunt reb⁹ ꝺe couenire predicata accidētalia g° multo min⁹ nālia. So. iste non itellexit s. tho. Nō. n. itēdit q̄ gen⁹ ⁊ dr̄ia dicāt reꝫ cū determiatiōe ⁊ idetermiatione ita q̄ determiatio ⁊ ideterminatio sint de pn̄ˡⁱ significatiōe ⁊ itellectu hoꝝ: nꝫ intēdit has res eē ex aiaꝫ realr̄ determiatas ⁊ idet̄miatas. Sic eni nō eēnt realr̄ idē: ꝭ itēdit q̄ ꝯcept⁹ hoꝝ significāt rē determiate ⁊ idetermiate ita q̄ determiatio ⁊ ideterniatio nō st̄ modi rei ex: nꝫ sūt de intellectu gñis ⁊ dr̄ie sed sūt modi rōnis gñis ⁊ dr̄ie ⁊ tales sūt cōpossibiles. Ad 2ᵐ dico q̄ inteᵘˢ nō facit vl'e q̄ꝫᵐ ad fūdamētū ꝭ q̄ꝫᵐ ad illud q̄ aliq̄ sunt for̄lr̄ vl'ia vñ ꝓcedit ex falso iteᵘ. ¶ 6°. Cessante iteᵘ vna nā ē ꝯhibilis ⁊ alia ꝯhēs reᵘ eiusdē ⁊ scōꝫ idē. g° tūc distiguit̄ ex nā rei. So. Cū trahere ⁊ ꝯhi couenīūt reb⁹ solum vt sunt i aphēsiōe. g° ante aphēsionē nihil ē actu cōtrahibile sic nꝫ actu cōe qđ soluꝫ ē ꝯhibile. ¶ 7°. Nā spēi ē vnū cognoscibile. g° ē nata fundare vnicū cōceptū adeq̄tū. So. Concedo totū de ꝯcepᵘ explicāte rē ⁊ cōplexo. de simplici ꝺo hoc nō ē veꝝ necio. ¶ 8°. Gen⁹ ⁊ dr̄ia obiectiue causant i iteᵘ cōcept⁹ ⁊ habit⁹ ita diuersos ac si eēnt diuersarū rerū vt pꝫ de geometria ⁊ pspectiua. g° nō sūt vna res. So. negat̄ ꝯñā q: eadē res pōt fūdare cōcept⁹ fūdabiles a diuersis vt albedo conceptū entis ⁊ albedinis lꝫ nō possit fūdare oppositos puta rōnalis ⁊ irrōnal'. Itē negatur añs q: sūt cōcept⁹ eiusdē rei. ¶ 9°. Gen⁹ ⁊ dr̄ia sūt oba iteᵘˢ. g° p̄cedūt actū eius. g° distictio eoꝝ nō ē p act⁹. So. Obm in poᵃ p̄cedit actū po° nō āt obm in actu iō añ intelligere illa sūt duo oba i poᵃ. p actū āt aīe st̄ diuisa i actu. nō. n. oꝫ oēꝫ rōne sꝭ q̄ aliqđ obici pōt añ obiectionē eē i re lꝫ sit suū fundamētū. ¶ x°. Cōcept⁹ obiectiualis hoꝝ añ q̄ꝫ obiciat̄. si ē ali⁹ ⁊ ali⁹ hēo itētū. Si ideꝫ gñis ⁊ vni⁹ dr̄ie tñ tūc p̄dicabit̄ genus de vna dr̄ia tm̄ ⁊ de vnica spē. Si idem gñis ⁊ oīuꝫ dr̄iaꝝ tūc tot erūt cōcept⁹ gñis quot dr̄iaꝝ vl' si ꝯcept⁹ gñis erit vn⁹ ꝯñr ꝯcept⁹ dr̄iaꝝ iter se erūt idē. So. Añ intelligere cōcept⁹ obiectiual' hoꝝ. i. res cōceptibil' vt gen⁹ ⁊ dr̄ia ē penit⁹ vn⁹ ⁊ idē ⁊ gñic⁹ ē multiplicat⁹ ꝭm numeꝝ rerum qb⁹ pōt atribui dr̄ia. ⁊ q̄ꝫᵐ ad id qđ ꝺ eo ē i hac vl' illa dr̄ia ē idē cū hac vel illa vñ tot sūt ꝯcept⁹ gñis. i. res ꝯceptibiles gñice quot dr̄ie. nō. n. tūc cōcept⁹ gñis ē vn⁹ actu ꝭ poᵗ solū. ꝭ post actū aīe q̄ pus nā fac al' vnū q̄ꝫ at̄buat ei eē gñis gen⁹ erit actu vnū dr̄ie actu mlte. ¶ xi°. Nā due visiōes itellectuales nō possent eē reᵃ gñis ⁊ dr̄ie. cū visio nō sit nisi obi p̄mi exñtis ⁊ pn̄ʳ. g° nec de⁹ cognosceret illa vt distincta obiecta nisi abstractiue ⁊ ꝯñter imperfecte. So. Loquēdo de visiōe ꝭm q: ē qditatis itellectio i se. i. p spēꝫ adequatā inteᵐ creat⁹ pōt de illa re q̄ ē gen⁹ ⁊ dr̄ia i p°ᵃ habere duas visiōes. Est eni q̄dā spēs quā presentat̄ adeq̄te ⁊ cognoscit̄ al' vt al' seug ditas aīalis ⁊ q̄dā q̄ repn̄tat̄ rōnale vt rōnale ⁊ p illā vr̄ differētia. i. id cui in itētiōeꝫ dr̄ie atribuim⁹ q̄ itētio nō vr̄ nisi reflexe. videt āt de⁹ vtrūq̄ꝫ vnica visiōe. ⁊ cū dr̄ q̄ visio ē obi exñtis. dico q̄ pn̄ˡᵉ obm harū visionū ē i re sine ope iteᵘˢ. Nō. n. dū cōcipio al' aut aliud gen⁹ cōcipio ens rōis aut reale sil' ⁊ rōnis sed reale tm̄. ¶ 12°. Cōcept⁹ horū sūt p° diuersi in nullo penit⁹ differētes alias dr̄ia differret dr̄ia. So. illi concept⁹ ex aiaꝫ nō sūt p° diuersi ꝭ penit⁹ idē. in aīa vo hñt distictas rōnes q̄rū vna nō icludit aliā vt ptē eēntie. ⁊ si h° vocat̄ p° diuersuꝫ transeat. ⁊ de hoc. s. tho ide eē ⁊ eēnᵃ. Sic inq̄t ait auice. genus coītelligit̄ in dr̄ia nō sic ps eēntie sed sicut ens extra eēntiā eo° q̄ sꝭm ē de itelleᵘ passiōis. iō nō p̄dicat̄ de dr̄ia per

se vt dr̄.3.meth.⁊.4.topi.nisi forte vt sʒm
de passiōe.hec ille.¶ 13.Quia aliqd īcludit
qditatiue in gñe q̄ nō in drīa vt ī aīali oēs
supiores drīe includūtur ⁊ nō in rōnali for
malr.alias ī oī diffinitiōe cōposita ex vltio
gñe ⁊ vltia drīa eēt nugatio.So.Henꝰ qui
ditatiue.i.in rōne quiditatiua aliqd inclu-
dit q̄ nō drīa:sʒ ex h° nō seqtur q̄ realr dif
ferāt.alias ēt hō ⁊ al'realr differrēt.nō aūt
qditatiue.i.in qditate:nec tñ seqt̄ q̄ sit nu-
gatio:q2 nō reperit̄ idē sub eadē rōe.¶ 14.
Si aūt opus itelis illa nō differūt ex nā rei
vbicūqʒ erit realitas gñis erit etiaʒ realitas
differentie.g° asinus est rōnalis.So.nega-
tur sequela antecedētis.Nā for.⁊ hō sūt re
aliter vnū ⁊ idē ⁊ vnū ē vbi nō est aliud.
¶ Arguit āt ꝯ id qd̄ innitur in rn̄siōe ad
4m pcedēs imete.s.q̄ vnitas vl'is nō sit rea
lis.p° sic.Uniuersale ē ꝓpriū obm intelis.g°
pcedit pous ex 2° de aīa.dices q̄ vl'itas nō
ē obm sʒ modus obi nō cognitꝰ sʒ necessari
us ⁊ cōnotatus.ꝯ.Si ille modus nō ē factꝰ
ab iteu hēo intētū s̄i āt ē factꝰ g° nō ē neces-
sarius.Priꝰ.n.fuit obm sine illo.Itē obʒ vt
ē pus actu aut ītelligit̄ sub hoc mō aut sub
opposito aut sub nullo.So.Sciēdū est p°
q̄ genꝰ nō dicit aliqd vnū ex̄ aīaʒ in diuer-
sis spēbꝰ vnitate reali sʒ solū in aīa ⁊ vnita
te rōnis.Idē dico d̄ spē ī diuersis suppositis
excepto q̄ spēs de se ē vna.i.indiuisa.Non
enī ē diuisibilis p eadē sibi vel intrīseca sed
tm̄ p mīʒ quātitati subiectā ⁊ susceptiuum.
Henꝰ āt ex se nō ē vnū.formalr enī ⁊ per ea
dē sibi ē diuisibile.i.differētias.Sciēdū est
2° q̄ nā vel eēn° hūana tripl'r ꝯsiderari pōt
vno° sʒ se ⁊ absolute abstrahēdo ab oī eē.
2° vt hēt eē in singularibꝰ.3° vt ē in aīa.Pri
mo modo cōueniūt ei solū ea que cōpetūt
hoī inq̄ʒm hō.i.pdicata per se vñ vt sic neqʒ
vna ē nʒ plures nʒ vl'is neqʒ singularis.Si
enī eēt vl'is inqʒm hō eēt vl'is ⁊ in aīa ⁊ ī for
te.2° āt mō cōueniūt accñtia q̄ sūt in singu-
laribꝰ vt eē albū.3° āt ea q̄ cōsequūtur aphē
sionē rōnis vt eē abstractū vl'vnū aut vlē.
Sciēdū ē 3° q̄ duplex ē vlē.s.in repñtādo
vt spēs ītelligibilis ⁊ ī pdican° vt res p illā
significata adeq̄te.Cū āt dic̄.s.tho.q̄ hō sʒ
q̄ est in iteu ē spēs intelligibil'vult q̄ li sm
dicat illud quo hō ē formalr ⁊ subiectiue in
intellectu siue quo hō ē ī iteu obiectiue.Ad
pmā ip̄roba.illius bone rn̄siōis dico q̄ ille
modus.i.vl'itas ē facta ab iteu ⁊ negat̄ con
sequētia.s.g° nō ē necessariꝰ.Seqt̄.n.ne-
cessario actū itellectꝰ sicut ⁊ eē abstractum
⁊ itellectū.Ad 2m dico q̄ obiectū itellectꝰ
nr̄i ante oēm opatiōnē itelis nō ē vlē nec tñ
ē sub oposito mō sed ē singulare.Non eniʒ
opponunt̄ singlare in re ⁊ vlē ī iteu ymo ei
dē cōueniūt sil'.Qn̄ vo obʒ actu ē obm in-
quātū quidē termiat actū itelis nʒ vlē neqʒ
pticulare ē inqʒm vo mouet itellectū possi-
bilem ē vlē per spēm quā fecit agēs.¶ 2° si
vnitas gñis nō ē añ ītelligē g° nʒ specifica.
g° nulla ē vniuoca gñō.So.negat̄ vltima
ꝯn° q2 ad fūdādā simil'iē ⁊ vniuocādā gene
rationē sufficit vnitas specica potētial'.¶ 3°.
Si ī re nō ē vnitas aliq̄ pter numeralē se q̄-
ret p° q̄ ois drīa eēt nūeral'tm̄.p° q2 oē di
uersuʒ eadē vnitate est diuersum ab alio q̄
ī se ē vnū.2° q2 cuilibet diuersitati reali cor-
respōdet ꝓpria vnitas eo q̄ tot modis di-
cat̄ vnū oppositoꝝ quot ⁊ reliquū.p° topi.
seq̄ret 2° q̄ oīa eq̄ realr distiguerent̄ eo q̄
eq̄lr caʒ diuisitatʒ real'pticiparēt.i.nūeraleʒ
drīa ⁊ ꝯnr eq̄ abstrahet̄ idē ꝯceptꝰa ꝯtriis
sic a sībꝰ.3° seq̄ret q̄ drīa specifica eēt rō
nis ⁊ sʒ qd nūeral' aut simpr ⁊ ꝯnr sic arguē
do drī.spē.g° nūero eēt a sʒ qd ad simpr.
So.Ad pm seq̄lā ⁊ ad eiꝰ pbōes dico q̄ si
cut vnitas ita ⁊ diuisitas specifica vl'gñica
nō ē ex̄ itelleus ī actu sʒ ī poa ꝓpinq̄ inq̄ʒm ali
qua duo nūeralr disticta pūt p ītelleus ꝯsti
tui vt due disticte spēs aut gña.Ad 2m ipa
negat̄ q2 aliq̄ drīa nūeral' hʒ annexā speci-
ficā potētialr.aliqua vo nō.Ad 3m similit̄
negat̄.Nā extrema specifice distictiōis sp
nūero distiguūtur ēt inteu nō cōsiderāte.Co
sideratio tamē dat eis aliquā denominati-
onē.vñ vniuoca oīa extra aīaʒ hñt vnā nāʒ
ī poa.ī aīa vo ī actu siue illa nā dicat̄ spēs
ītelligibil' siue id quod obiectiue ⁊ nō for-
maliter ē in intellectū.¶ 4°.sʒ scie vt sic pre

cedit oē ītelligere. Jtē vt sic ē vl'e cui sit pº tale hñs passionē adeq̄tā. So. s̄bm scīe est vl'e denomiatiue seu obiectiue seu est illa nā que per spēz obicit̄ itellectui ⁊ ē vl'is in poª. hāc ītēns. postq̄z vnā fecerit cōparat ad mlta in q̄bus ē realr. ¶ 5º si. vl'e eēt factū ab itellectu inquātū vl'e eēt ens rōnis ī toto vl' in pte q̄d ē falsū q̄ȝ de ente reali nō p̄dicaretur eēntialr̄ nȝ eēt adeq̄tū s̄bm passiōis real' ⁊ nihil scirem⁹ de reb⁹ ſ̄ȝ tm̄ de ɔceptibus. So. si p vl'e sumat̄ vl'e denoiatiue. i. nā obiecta ⁊ abstractiue. i. ipa vl'itas simil' ē ens rōis ſ̄ȝ ptē. Si vº denoiatiue tm̄ ē ens reale q̄d p̄dicat̄ ⁊ subicit̄ passiōi ⁊ sciētie. Et lȝ ab intellectu nō fiat tm̄ ab eo denoiat̄ vl'e. ¶ 6º. Circūscripto oī itelligē res ē aptanata eē i plurib⁹ gº ⁊ eē vl'is. So. negat̄ ɔña q̄ȝ vl'e ē vna res ī plurib⁹ apta eē. Nō ē āt vna sine itellectu lȝ ab eo nō hēat q̄ sit in mltis aut dicat̄ de mltis ſ̄ȝ q̄ sit vna ⁊ cōis cui' ista cōueniūt. ¶ 7º. Relō mēsure ē realis. 5. metb. ⁊ illa fūdat̄ ī aliq̄ vl'i. Nō. n. vn⁹ nūero color mēsurat omnes ſ̄ȝ vn⁹ spē. So. pª ps añcedētis ē dubia ⁊ 2ª vª de vl'i ī poª. ¶ 8º. Nā aliq̄ realis opatio pº ⁊ adeq̄te iest vl'i. vt intelligere hoī: Dices q̄ iest hoī vt ē in indiuiduis nō vt ē spēs. Cōtra. si inest hoī ſ̄ȝ se habeo itētū. Si rōne idiuiduoꝝ inesset pª eis ɔ̄ s̄bm pº post. So. Nature vl'i ī poª cōuenit pº aliq̄ realis opatio sic p̄nº quo, nō q̄d cū sit id q̄ idiuiduū agit. ¶ 9º. Predicamēta diuidūtur nō penes entia rōnis q̄ȝ talia in p̄dicato nō sūt nȝ penes indiuidua realia q̄ȝ ifita sunt. gº penes vl'ia realia. So. Ordo p̄dicamētalis ē ordo rōnis. nō. n. īter hoiez ⁊ al'e ordo eꝛ itellectū. ⁊ ipa p̄dicamēta distiguūtur aliq̄n penes reales nās vl'es ī poª nō āt sp sed penes diuersū modū p̄dicādi vt p. s. tho. pȝ. 5. metb. vñ nō oȝ q̄ ptinētia ad diuersa p̄dicamēta dicāt diuersas res sicut ipe testat̄. xi. metb. ca. de mo ⁊. 3. phy. ca. d̄ actiōe. Ex * q̄bus locis bñ itellectis īfero q̄ nō quodlȝ p̄dicamētū dic̄ vnā nāȝ vl'ez realē distinctā realr̄ a nā quā dicit aliud. io. p̄dicamēta hñt vnitatē realē alias nō distinguerent̄ realr̄ eo q̄ per idē sit q̄d vnū in se ⁊

distīctū ab alio. nō numeralē vt pȝ. gº vniuersalē. So. vnitas eoꝝ q̄ sūt ī vno p̄dicato ē rōnis tm̄. Ad iprobā. negat̄ ɔña. Sic ē ēt nō seq̄t̄ s̄bā ingzm p̄dicamētū nō ē ens eꝛ aīmā: sūt nȝ quātitas ⁊ sic de alijs. gº ens eꝛ aīaȝ nō diuidit̄ ī. x. p̄dita. nā ī p̄dicata diuiditur ens eꝛ aīaȝ. i. s̄bȝ itētionū. nō āt itētiōes ipe. ⁊ sūt p̄dicata. i. talia s̄bā realr̄ distiguūt.

¶ Cōtra 2as ptē pme ɔºis arguit grego. sic. Nā ifitas pfectiōis nō tollit a re id pp̄ quod ponit̄ ī p̄dicato puta eē ens p se. gº nȝ eē ī p̄dicato aliq̄ puta s̄bē. Añs pȝ q̄ȝ vt hētur 6. topi. Si linea eēt ifita adhuc ei ɔpeteret rō ⁊ diffiº linee. Et ſ̄ȝ auice. 2º sue metb. ca. 2º. qui ymaginat̄ corpus īfinitū nō ymagiatur nō corpus. gº a sūt de ymagināte s̄bam īfinitā. Dices q̄ ſ̄ȝ com̄. 2. metb. com̄. 33. genus dicit formā mediā īter purā potētiā ⁊ actū. act⁹ aūt a poª receptus ɔ̄hit̄ ad spēz. Cōtra. pº q̄ȝ tu q ponis vnicā foras ī s̄bo nō potes illā mediā fingere. 2º q̄ȝ ⁊ si eēnt plures: gen⁹ tm̄ sig̃t totū. gº pmā ⁊ vltimā. 3º q̄ȝ ī angelis ⁊ q̄litatib⁹ q̄ oīa ī gñe ponis nō ē illa forª media. 4º q̄ȝ com̄. nō aducit̄ ſ̄ȝ mētē suā. Jntēdit. n. q̄ gen⁹ sigat rē magis vl' ⁊ ɔ̄fr min⁹ in actu q̄ȝ spēs aut diffeª. So. Positio nr̄a ē valde rōnabilis pº q̄ȝ omne diffile ē finitū. Nā dicit com̄. 5. metb. diffiº ē finis ī cognitiōe ⁊ eē rei. Q̄d̄. n. est finis ī cognitiōe ē finis in eē. ſ̄ȝ ille. 2º q̄ȝ cōtētum sub vno gñe nō hȝ perfectiones alioꝝ. Negat̄ gº añs de infinitate eꝛ gen⁹. probatio āt ei⁹ pcedit de ifite in gñe puta si linea dicat̄ infinita. ⁊ lȝ pºº nō tollat eē ens p se tollit tm̄ eē quiditatē cui debeat̄ eē in se q̄ ſ̄m Aui. requirit̄ ad eē in gñr s̄be. Ad pas aūt ipugnationē recitate respōsiōis. dico q̄. s. tho. dicit gen⁹ eē foras mediā ad hūc sensū q̄ȝ min⁹ explicite ⁊ determiate cōsigat formā rei q̄ȝ spēs. Ad 2am dico q̄ sigat totum ſ̄ȝ alr̄ q̄ȝ spēs. Ad 3as āt q̄d pcedit de forª ptis. nos vº loq̄mur de forª rerū, q̄ ī talib⁹ p̄t eē media p̄dictoº. Ad 4as dico q̄ dicta com̄. ī eodē sensu accipim⁹ q̄ ⁊ argues excepto q̄ scripta voces ⁊ ɔcept⁹ non dicimus vl'ia nisi post rē nāȝ āt vl'e in re.

¶ Cōtra 2ᵃᵐ 𝔠ᵒⁿᵉᵐ arguit aureo. sic. Nā assignat nō cā vt cā. Esto. n. q̄ qditas sit sui eē si cū hoc hēat duos cōcept⁹ cōez. s. z specificū. nō apparet qn sit in gñe. So. īpossibile ē qiditatē que ē sui eē hēre cōceptū specificū aut vlez cōez mltis spēb⁹. Nā tal' qditas mltiplicabit sz q̄ mltiplicabit eē. g° sicut due spēs nullo° pñt hēre idē eē ita nō pñt hēre eādē qditatē q̄ sit eē. vñ z si qd vniuoce dr̄ de dō z creatura oz q̄ rō qditatis fm illud nomē sūpta sit eq̄lr̄ in vtroqz. g° talis qditas nō ē eē dei vel eē creature. Ista. n. eē nō st̄ idē. Ergo qditas dei siue de⁹ ñ eēt suū eē. Dices q̄ eodē mō pbaret̄ q̄ qditas generis nō cōuenit plurib⁹ spēb⁹ qī dr̄ia specifica ē ipa gñis qditas. z tñ vni spērū nō cōpetit. Ad h° dico q̄ si gen⁹ z dr̄ia eēnt idē re. z rōe sic eēnᵃ diuina z eē eo q̄ non possit hēri rō deitatis nisi in ea ponat̄ eē. Si iquā ita eēt gen⁹ ñ cōpeteret nisi ei cui z sua dr̄ia cōpeteret. Itē dico q̄ nō ē silē q2 ista requirit diuisitatē i re. s. mā̄e z for̄ᵉ vl' eē z eēnᵉ.

¶ Ad idē arguit gre. p° sic. Nā pter eēnᵃ ē dū eē z p se ī p̄dicamēto z ipa nō cōponit̄ ex eē z eēnᵃ. alias iret̄ in īfinitū. g° zc. So. Credidit iste q̄ dicam⁹ id qd̄ ē in p̄dicaᵗᵒ cōponi ex eēnᵃ z eē sic ex ptib⁹ qd̄ ē falsū cū ibi sit cōpositio cū his nō ex his. ¶ 2° q2 sz te accn̄tia nō hn̄t eē ppriū aliud ab eē sbe z tñ sūt ī p̄dicaᵗᵒ. So. Falsū iste imponit. s. tho. qui tenet in quolibet sbo tot eē accn̄talia eē quot z accn̄tia. que eē sūt subiecti vt qd̄ est. accidētiū ṽo vt pñᵒʳ essendi.

¶ Cōtra. 3. arguit aureo. p° sic. Rō gñis z dr̄ie accipit̄ ab itriseco. Sūt. n. de cōceptu qditatiuo rei. Nō ergo ab aliq̄ potētiali in cōparatiōe ad actualius. So. negat̄ 𝔠ñ a de actualiori īriseco ī mālib⁹. Rō. n. gñis sumit̄ a potētiali qd̄ ē al' in ordiē ad actualius qd̄ ē rōnale. In simplicib⁹ āt negat̄ añs q2 ī talib⁹ nō inp̄ʳ talia sumi in ordiē ad extriseciū qditatis dūmodo p̄nʳ dicāt aliqd intriseciū. Sic. n. in diffinitiōe mā̄e accipit̄ differētia ex ppoṙtiōe ad formā ita et ī diffinitiōe angelice nā̄e. ex ppoṙtiōe ad eē quol. 2. q. 3. ar. 2. 3ᵐ. ¶ 2°. Ad idē gre. sic. Nā p te eadē forᵃ ē quis sensitiuus z itellectiuus. g° sensitiuū ad itellectiuū nō ē plus in poᵃ q̄z idē ad seipsum. So. arᵐ cōcludit de eē i poᵃ q̄zᵐ ad eē z nos loqmur q̄zᵐ ad ītelligi. Sic enī sensitiuū ē i poᵃ ad intellectiuū non eo° q2 cōceptū vt sensitiuū nō cōcipit̄ vltimate sb̄ propria forma.

¶ Cōtra. 4. arguit gre. multiplr̄. p° sic. Nā ls spūs predicat̄ ī qd de deo z de alia re spē ab eo distīcta puta michaele. g° ē ṽe 2. ppe gen⁹ ad hec duo. g° de⁹ ē in gñe. Dices q̄ ñ valet 𝔠ña q2 rō gñis requirit̄ vniuocationē que hic nō ē. Cōtra q2 li spūs de vtroqz p' fm rōnē gñicā vnā vt pz si diffiniat̄ spūs. Qd̄ si pteruien° neget̄ multo magis substineri pōt q̄ sba nō dicat̄ vniuoce de corporea z icorporea. So. Ad ip̄robatiōnē illi⁹ bone mēōis dico q̄ talis rō gñalis vtriqz illoꝝ 𝔠ueniret sed inequalr̄ z nō vniuoce. q2 icōplete dicet rē nōis q̄ ē in deo z cōplete rē que ē i michaelle. Itē q2 de rōne diuine pfectiōis ē eē nōāt de rōe pfectiōis creature. g° de⁹ z creatura i nlla pfectiōe 𝔠ueniūt eqlr̄. ¶ 2° pr̄ z fili⁹ sūt p̄dicabilia ad aliqd. g° st̄ ĩ p̄dicamēto rlōis z tñ de dō ṽe z p prie dicūt̄. Cōfirʳ q2 aug. certissime sensit q̄ aliq̄ p̄dicaᵗᵃ vt sba z rlō ṽe dicant̄ de dō vt pz ex p se. 5. d' t. So. negat̄ 𝔠ña. q2 ad aliqd seu rlō vt ē i p̄dicaᵗᵒ ē accn̄s. Si q̄ āt p̄dicamēta dicāt̄ manē ī dō sz rōnē gñis vl' spēi nō ē sensus q̄ ibi maneāt inq̄zᵐ sūt gñā aut spēs cōprobet. s. tho. i. d. 19. q. 4. ar. 2°. quadruplici rōe q̄ ibi nō possit eē totū vle. sz ē sensus q̄ illa q̄ i creaturis sūt gñā vl' spēs sz suā rōnē ppaꝫ maneat ī dō. Ad confirma. dico q̄ ītedit aug. q̄ illa q̄ ī creaturis sūt de p̄dicaᵗᵒ sbe z rlōis ṽe st̄ ī dō. ōposita tñ ītētiōe vlalitatꝫ z pticularitatꝫ. nō. n. sba ē gen⁹ nisi vbi distīguit̄ ab eēnꝫ rlō nᵉ vbi ē accn̄s nꝫ actio nisi vbi ī mutatōe fūdat̄. Manet āt ī dō sba q̄zᵐ ad modū p̄dicādi. s. ī qd z silr̄ rlō. s. ad aliqd ñ āt actio. Lzᵃ. n. dicat̄ ĩ dō aliqd ī qd z aliqd. ad aliqd nᵉ tñ dr̄ vt aliqd fluēs a sbo 𝔠motu. vl' mutatōe. nꝫ p moduꝫ mēse sbi vt q̄ztitas aut p modū dispositōis eiusdē vt q̄litas. g° st̄ ibi tñ duo modi p̄di-

cādi. ¶ 3° q2 arist. 12. metħ. diuidit ens ī sbaz ꝛ reliq. 9. gña sbaz āt diuidit īsenles ꝛ īsenles Insenles aūt in pm pnm ꝛ reliq. Ergo ponit deū ī pdicato sbe. So. negaꝭ ꝯña. Substantia. n. talr diuisa nō ē gen⁹ ſꝫ aliqd analogū. Nec icōuenit iuestigātī rē q̄ nō est ī gñe diuidē ens in gña vt ex sensibilib⁹ facili⁹ ad īsensibilia vēiat. ¶ 4° arguit ꝯ illaꝫ rōnē s. tho. s. Si de⁹ eēt ī gñe ens eēt gen⁹ ei⁹. q2 sigt essentiā dei q̄ ē eē. Cōtra ingt. Nā si rō valet ens ē gen⁹. Sigt. n. eēnaз cuiusꝫ. So. ens participat sūptū sigt fōlr eē ex ꝯñti āt id q̄ est sic ꝛ li albū fōlr albedinē ex ꝯñti āt rē albā sigt. Fōlr g° sigt eēnaз dei eēnaз vo creature ex ꝯñti. Ens āt noīalr lꝫ sigeēt eēnaз tñ īpor ab eē. de deo igiꝭ dr̄ qditatiē q̄ꝫtū ad id a q̄ ꝛ ad q̄ īpor. de creatā āt q̄ꝫtū ad 2m tm. Si g° de⁹ hēat gen⁹ nescio illō erit ens. q2 oē aliud nomen aut sigt eēnaз limitate aut addit ad ens. De⁹ āt ē eē de cui⁹ rōe ē q̄ ei nō fiat additio. Si āt creatura hēat gen⁹ ñ oꝫ q̄ illud sit ens q2 nō p̄dicaꝭ īqd pfecte. i. q̄ꝫtū ad q̄ ꝛ a q̄ īpor. ꝛ tñ mlta alia sc̄ q̄ de ea pfecte dñr īqd vt gen⁹ gñalissimū. Sꝫ ꝯ. Nā rō entis noīalr icludiꝭ ī oī alia rōe. g° nlla rō dr̄ de creatura inqd pfecte. Sol. nego ꝯñaꝫ q2 rō entꝫ icludiꝭ ī aliis solū q̄ꝫtū ad id ad q̄ īpor ñ q̄ꝫtuꝫ ad id a q̄. ¶ 5° ꝯ 1a q̄ dicis oīa q̄ sc̄ ī gñe ꝯueīre īqditate. Nā ex̄ aīaꝫ nihil est cōe mltis. g° tua rō nihil valet. Sol. vlē ex̄ aīaꝫ ē eo° q̄ dictū ē. s. ī poa. Unū hūanitas q̄ ē ī singlis hoīb⁹ ē vlis. Nec tñ seqꝭ q̄ sint mlte hūanitates vlēs q2 hūanitas sōtis vt ē ī itelu nō differt ab hūanitate platōis ſꝫ ē vna cū ea. quā vnā itelus de multis enūciat. Et illud q̄ enūciat de sorte ꝛ de platone ex̄ itellectū est aliud ꝛ aliud sed in itelu ideꝫ.

Uerif iteꝝ circa. 8. di. vtruꝫ aliq̄ creatura sit ī mutabil̄. ¶ Pa ꝯ°. Oīs creatura est mutabil̄ p poaз q̄ ē ī alio. i. ī deo. i. q. 2. ar. 2. 1°. d. 8. vi. q. 5. ar. 2. po. q. 5. 3. ꝯ ca. 64 2. ꝯ ca. 39. Ubiqꝫ. n. tenet deū posse anichilare oēm creaturā. ¶ 2a. Nō oīs creatura est mutaibl̄ī nō eē p poaз q̄ sit in illa. 1a. q. 9. ar. 2. ꝛ. q. 50. ar. 5. ꝛ. 2. ꝯ ca. 54. ꝛ poa. q. 5. ar. 3°. vbi tenet q̄ aliquā creaturam simplr ꝛ ablr necesse ē eē q̄ ꝭm sensū itelligēdū ē q in hac 2a ꝯōe exprimiꝭ. ¶ 3a. Nulla creatura hꝫ in se poaз p quā possit cedere ī nichilū. poa. q. 5. ar. 3. i. q. 104. ar. 4. ¶ 4a. Oīs creatura sbsistēs est mutabilis ꝭꝫ eē accidētale p pom que est in ipsa. i. q. 9. ar. 2.

¶ Cōtra. 2. ꝯōes aute. arguit p° sic. Qō īsē est īpole nlli poē est pole q2 teste com. p° celi com. 124. p se notū ē īpole in se eē īpole ꝭm extrinsecū. Sꝫ si sbstātie sepate nō possint nō eē ī se sc̄ īpolea nō eē ī se. Ergo p nullā poaз possint nō eē q̄ ē ꝯ fidē. Sol. aliq̄ p̄mitto responsur⁹ pm. Omisso polr mathecō duplr aliqd dr̄ pole vl̄ īpole. s. ꝭꝫ poaз actiuā vt volare angle ꝭꝫ poaз volatiuā ē pole ꝭm gressiuā īpole ꝛ ꝭꝫ seipsū. i. ꝭꝫ nō repugnātiā vl̄ repugnātiā t̄mioꝝ vt hoīeꝫ āmbulare ē pole non āt eē asinū ſꝫ īpole q2 t̄mi īcludūt oppositionē ꝛ ꝯñr ꝯdictionē. h° āt īpole p nulla pom fieri pōt. Oīs. n. actio poe actiue t̄miaꝭ ad aliqō eē p se nō āt ad nō eē nisi ex ꝯñti. Qō aūt īcludit ꝯdictionē nō ē ens. vl̄ nō ens. q2 ens tollit nō ens ꝛ eꝯ°. Jō neqꝫ p se neqꝫ ex ꝯñti pōt eē t̄min⁹ actōis. Aliqd g° dr̄ īpole fieri triplr p° ex defectu poe 2° ppt̄ īpedimētū 3° q2 ꝯdictioneꝫ īplicat. hec oīa po. q. ia ar. 3. q. 3. ar. 14. i. q. 25. ar. 3. i. d. 43. ar. 3. Secūdū. Licet iudiciū de possibilitate alicui⁹ effectus q̄ꝫtū est ex pte effectus debeat dari penes causaꝫ eius p̄ximā quā imitaꝭ sicut etiā poa passiua nō dr̄ nisi respectu ꝓping ad q̄ s. vna mutatiōe reduci pōt sic auꝝ est ī pob ad sciphū nō autē terra tñ q̄ꝫtū est ex pte iudicātiū vnusq̄sqꝫ artifex iudicat pole vel impossibile in ordine ad causas q̄s considerat vt phs penes īferiores theolog⁹ vo penes supiores causas. i. diuina attributa. iudicat. Nā ꝛ medicus dicit pole sanitatē cōsiderās valitudinē nature astrologus vo non eo q̄ cāꝫ remotiorē idest sidera cōsiderat poa. q. i. ar. 4. i. d. 43. ar. 3. Tertiū cū necesse sit qō nō pōt nō eē multiplex est necessitas. s. absoluta que ꝓuenit ab intrinseco. ꝛ necessitas finis cū. s. aliqs nō pōt sine aliquo finē cōseq

que interdũ dr̃ vtilitas. ⁊ necessitas coactionis que ĩest ab agẽte violẽtãte. hec pa. q. 82. ar. i. ⁊. i. d. 6. q. i. ar. i. vi. q. 22. ar. 5. ⁊. 2. ꝯ ca°. 29. 4m. Necessariũ abl'e dr̃ dupl't. Uno° q̃a est necessariũ p illud q̇ est ĩ eẽn͠a siue illd sit eẽn͠a vt in simplicibus siue pars eẽn͠e vt incõpositis ⁊ h° siue sit mã siue forma p°. d. 6. q. i. ar. i. Alio° ꝑpt̃ hitudinẽ termioꝝ ad ĩuicẽ vt hõ est aĩal. vi. q. 23. ar. 4. im. i. q. 19. ar. i. Ex hijs distinctiõib' elicio multa pm. Substantiã sepatã nõ eẽ: q̇ dictũ vocet. a: est pol'e secũdo° p'e distinctiõis. i. p nõ repugnan͠a ter/mioꝝ ⁊ ƀ3 iudiciũ theologi nõ aũt ꝑmo mõ p'e distinctiõis. i. ƀ3 po͠a actiuã q̃3tũ ad nãm aut ƀ3 iudiciũ philosophi ⁊ isto° loquit̃. s. tho. in ꝯ gẽ. ⁊ multis locis. 2m. a. est ĩpol'e ƀ3 nãm ⁊ ƀm iudiciũ pħi nõ aũt q̃si ĩplicans ꝯdictionẽ aut ƀ3 iudiciũ theo'. 3m. Sbã3 sepatã eẽ: q̇ vocet. b: est necessariũ abl'e ⁊ simpr ꝑmo° nõ aũt 2° 4m hec ꝑpõ. s. sbã sepata h3 simpl't absolute necesse eẽ in vno sensu ẽ heretica in alio vã ⁊ catholica. S3 q: sẽsus verus est magis phisic' q̃3 theologic' iõ theo' eã nõ libẽter recipiũt q: sensũ posi3 erroneũ gñare. Nichilo'. s. tho. ꝯ gẽtiles disputans vez hũt sẽsũ q illo° necessariũ accipiũt. Ad argm dico q̇ dupl't aliq̃d dr̃ ĩpol'e ĩ se vno° p hitu͠e3 termĩoꝝ alio° ƀ3 nã3 rei vel causas primas. Primo° ꝓcedit maioꝛ negat̃ miõꝛ 2° vo e°. ¶2°. Nã auicena in p° sue metħ. diuidit ens p necesse eẽ ⁊ pol'e. Sbstãtie aũt separate nõ sc̃ p se ncẽe eẽ p° q: ĩpe ibi ꝓbat q̇ tale ẽ vnũ tm̃. 2° q: ibi demõstrat q̇ tale nõ h3 cã3 sui eẽ. 3° q: ei' q̇ necesse ẽ eẽ ĩ se p nullã po͠a pot̃ fieri opoitũ 4°. Nã necessariũ eẽ ⁊ pol'e nõ eẽ sũt ꝯdicto͠a. Unũ aũt ꝯdictom de' in aliud mutare nõ pot̃. Faciũt aũt talia nõ eẽ. Ergo nõ sũt p se necesse esse. Ergo ꝯtinent sb pol'i. Sol. sũt necesse eẽ mõ dicto in 3. ⁊. 4. coꝛrelarus ƀm iudiciũ pħi ⁊ ƀ3 poam nãlẽ. Ad pm ꝯ dico q̇ sic sensit auicena sed comẽtatoꝛ oppositũ tenuit. xi. metħ. h° aũt rõnabilius visũ3 est. s. tho. po. q. 5. ar. 3. Ad 2m dico q̇ nihil demõstrauit nisi forte ad se sũ3 dictũ. Ad 3m dico q̇ vez est de necio secũdo° vltĩe distin°. is. i. de necio pp hitudinẽ ter°z. Ad 4m dico q̇ illa ꝯdicunt ⁊ nõ ꝯdicũt diuisimõe sumẽdo. ¶3° pnr. Scd̃m algazel. pol'e ẽ q̇ ab alio h3 eẽ. ⁊ eo nõ existẽte ñ h3 eẽ. So. dico p° q̇ iste fuit sectatoꝛ auice. 2° q̇ ꝓbat angelũ posse eẽ eo q̇ nõ sit suũ eẽ s3 sit ĩ po͠a ad illud cũ q̃ stat q̇ nõ hẽat po͠a ad nõ eẽ 3° q̇ diffinit possibile logicũ q̇. s. tho. vocat pol'e simpl't. *¶4°. Necessarie ꝓprietates p diuinã po͠a remoueri non possũt. g° a si sũ n3 eẽ angelicũ si ẽ necesse eẽ ãgelũ hoc aũt ẽ falsũ. So. nõ ẽ sĩle q: ꝓpetates insũt necio necessitate abl'a sc̃d° s3 eẽ ꝑmo. Est aũt notãdũ q̇ pol'e cõplexũ puta mũdũ eẽ dr̃ pol'e p' nõ discoherere termĩos ⁊ p aliquã po͠a actiuã cadentẽ sup illud. ⁊ vtroq3 modo pol'e fuit mũdũ añ eẽ q̃3 fuerit. ¶5°. Nã oib' creaturis ex cõditiõe sue nature inest posse nõ eẽ. g° ĩest abl'e ⁊ nõ p re͠a ad aliq̇d agẽs. Añs p3 q: dic̃ aug. de fide ad pe. ca. io. Nãs factas ad defectũ aducit nã originis ⁊ li°. de ver. re dic̃ q̇ oẽ ĩcipiẽs finit̃ p nã3. So. Jntẽdit aug. q̇ nã creature ẽ possibil' nõ eẽ p po͠a dei sic̃ ⁊ eẽ. ¶6°. Aut deus ꝯseruat angelos ĩesse q: ĩ se nõ sũt defectibiles aut q: defectibiles. Nõ pm q: ĩdefectibile nõ eget ꝯsuãte. Ergo 2m. So. l3 ĩdefectibile q̇ deficẽ ẽ ꝯdictio vt de' nõ egeat ꝯsuãte secus de ĩdefectibili q̇ l3 ĩ se non hẽat vñ deficiat tñ h3 aliũde vt angelus.

Uerit̃ itez circa. 8. di. vtz atributoꝝ pluralitas diuie simplicitati repugnet. *R°. Añ ꝯoes ꝑmitto q̇ p atributa nõ ĩtelligit. s. t. voces aut ꝯcept' q̃s d° atribuim' qui ab ĩuicẽ reali' distingunt̃ ⁊ in deo ñ sc̃ ab et'no. S3 ĩtelligit sig͠a eoꝝ q̃ meli' ẽ ĩeẽ q̃3 ñ ĩeẽ vl' q̃3 ĩeẽ eoꝝ opoĩta vt significatum sapiẽtie quã vbicũq3 ⁊ in quocũq3 melius est ĩesse q̃3 nõ ĩesse vl' q̃3 ĩeẽ ĩscipi͠a. Dicũtur autẽ atributa eo q̇ ƀm modum significandi sunt quedã perfectiones secũdarie atributẽ deo. Unde comẽ. xi. metħ. talia vocat dispositiões q: deo atribuunt̃ vt p̃dicata sbo. Nõ o3 aũt talia esse cõia deo ⁊ creaturis vt p3 de et'ni'e ⁊ ĩmẽsitate hec oia i. ꝯ ca. 3i. po. q. 7. ar. 3. p°. d. 2. q. i. ar. 2°.

¶ Pº.ergo ꝯº hec est. Sapia bõitas ⁊ oīa huiusmōi attributa sūt oīno vnū re in deo. ⁊ nullatenꝰ ex īellectu ꝯdisticta. Pꝫ pº p coīn. xi.metħ.cōm.39. vbi iter cetera in hac mate ria dicta hº ē vnū. Est igt magª dr̄ia eoꝝ q̄ differūt in iteᵘ ⁊ ie ſſe ⁊ que in iteᵘ rm̄. mul tiplicitas igit in deo nō est nisi i iteᵘdr̄ia. n̄ ineē. Et auice.8.sue metħ.ca. vltº. In eētia īngt pmi pncipij neqꝫ ps est neqꝫ mltiplici tas. Et algazel i sua metħ.li.3º ca.pº. In ipo igt necesse ēē nullo° pluralitas ē. ⁊ intellige absolutoꝝ. he aūt designatōes atribuunt q̄ nullā faciunt multiᵉˢ hec 1ᵉ. Et mag.pº.d.8. ca. vltº huius igt eēnᵉ simplicitas tāta ē vt nihil sit in illa qꝫ nō sit ipsa.* ¶ 2ᵃ ꝯº. Diuīa attributa rōe distigūt .i. vbo seu ꝯceptu quē iteᵘ formāt audito noīe rei .1.d.2.q.1.ar.3. ⁊.1.q.27.ar.1. Cā aūt qꝫ diuersis rōnibꝰ diui nas pfectiōes agnoscimꝰ est q: huiusmōi in creaturis sūt distīcte ⁊ distīctis rōibꝰ cogni te. Ex creaturis enī in deū venimꝰ. Un̄ nlla nra ꝯceptio adeq̄t deū. q: conceptio sapie nō ducit nos i iustiaꝫ aut mīsicordiaꝫ ſꝫ in sapiaꝫ pcise. ¶ 3ᵃ. Nō so lū atributa veꝝ ēt atributoꝝ rōes i deo sūt. Ibi .n. dr̄ ēē ratio vbi ē suū significatū. Jō huiꝰⁱ rōes sūt i iteᵘ sbiectiue in deo aūt fūdamētalr̄ rōe sui signi ficari. ¶ 4ᵃ. Cā pluralitatis istaꝝ rōnuꝫ est dei plena pfectio ⁊ nr̄i iteᵘˢ limitatio 1º vbi s̄.r po° .q.7.ar.6.i.q.13.ar.4.1º cōtra. ca.31. ¶ 5ᵃ. Scōm doctrinā scī doctoris. multe formalitates sūt i deo ꝑm vnū sensuꝫ. ⁊ ꝑm aliū vna tm̄. Nā ꝑꝫ ipm formalitas est q̄di tas vt pꝫ pn̄ti distictiōe vbi exponit dictuꝫ hilarij alegatū a magr̄o vltº.caº. Quiditas aūt drꝰ dupʳ vt pꝫ pºd.25.q.1.ar.4.2ᵐ.s. nā abꝰque i deo est vna tm̄. ⁊ ipsa rō vel iten tio cuiuscūqꝫ sb̄e vl' accidentis. vl' relōis. Et isto° i deo sūt plures q̄ditates q̄zuis hoc nō sit ꝓpe dictū. Quiditas enī ꝓpe est sbaꝝ tm̄ sic ⁊ diffº. i deo ergo ē pluralitas q̄ditatū ⁊ fōmalitatū.i. rōnū atributaliū. q̄ in eo sūt fūdamētalr̄. Sūt* aūt vnū i deo. actu ⁊ poª Sūt ēt i iteᵘ plures i actu. ⁊ i obo seu i deo plures ꝟtualr̄. dūmō caueat̄ error.

¶ Cōtra pᵃˢ scō. ⁊ seq̄ces arguūt qꝫ diuina atributa distiguant̄ plusq̄ꝫ per itellectuꝫ ex nā rei pºsic. Nā distictio itellectꝰ ⁊ volūta tis ꝓsuponit̄ ab ente reali.i. a diuīs ꝑsonis aliogn vtraqꝫ eq̄lr̄ ꝓcederet ꝑ modū volū tatis. Ergo talis distictio nō ē facta ab iteᵘ aliogn ens reale nō posset eē circōscripto oī iteᵘ. So. negat̄ aūs q: distictio ꝑsonaꝝ nō ꝓsuponit distinctionē iteᵘˢ ⁊ volūtatis. ſꝫ so lū qꝫ illa duo sint formalr̄ seu actu in deo. ⁊ qꝫ diuina eēnª ex hoc qꝫ est inteᵘˢ nō est vo lūtas neqꝫ eꝯº. ex quo seq̄t qꝫ aliq̄d cōpetit ei vt est itellectꝰ puta eē pnᵐ quo gignendi ꝟbū. qꝫ non cōpetit ei vt est volūtas. ⁊c. Ex hoc aūt nō seq̄t distinctionē actualē eē ī es sentia. ſꝫ qꝫ aū opꝰ itellectꝰ est ichoata disti ctio rōis atributoꝝ i diuīa cēnª sicut linea choat̄ i pūcto ⁊ reſo in funᵗᵒ. ¶ 2º. Diuīa es sentia ē pnᵐ ꝓductiᵐ determinatū ad certum nūeꝝ ꝓductoꝝ. Ergo nō est vniꝰ rōis. nā q̄ rōe ꝓducēt tria ꝓducēt 4ºʳ. gº. ē diuīsaꝝ rō nū. ⁊ hº ex nā rei q: ex nā rei ē pnᵐ. So. pnᵐ ꝓductiᵐ dr̄ eē eiusdē rōis dupʳ. vno. s. mō. q: ita ē limitatū ad vnā pfectionē puta itel lectū qꝫ n̄ ꝯpetit ei alia puta volūtas. Alio mō q: ē illimitatū ad oē genꝰ pfectiōis ſꝫ nō hꝫ i actu pltralitatē rōnū pfectiōaliū. igi tur scdo° loq̄ndo negat̄ ꝯn̄a ⁊ ꝓbatio. q̄ p cedit pmo°. ¶ 3º. Circōscripto oī actu inteᵘˢ deꝰ hꝫ oēm pfectionē simplr̄. gº tūc ille pfe ctiōes distingunt̄.* So. nego ꝯn̄am. ꝓbat igt pº q: alias vna sola pfectio simplr̄ eēt in deo. So. Perfectio simplr̄ ē dupʳ. s. actꝰ oēm pfectionē icludēs. ⁊ actꝰ q ſꝫ inq̄ꝫtū ta lis nō icludat oēꝫ pfectionē tū nulla dīc pfectionē pmo° i deo ē vnica ſꝫ scdo° sūt mlte i creaturis. i. ois actꝰ q ꝑꝫ suā rōnē melior ē oī actu hn̄te rōnē oppoitā vt eē itelligētē melꝰ ē q̄ꝫ eē nō itelligētē. 2º q: actꝰ distiguūt 7º.metħ.gº vbi ille sſ actu distigunt̄ actu. So. negat̄ aūs de actu illimitato. Nō. n. al limitatꝰ iteᵉ distiguit̄ ab illimitata volūtate Sec̄ de limitato. 3º q: si sūt i deo sſ ēt in deo eaꝝ diffiᵒᵉˢ. gº sūt in deo diffinitie. So. ne gat̄ aūs. q: nlla diuia pfectio ē diffinibil' vt ē i deo.i.q.13.ar.5. ¶ 4º. Nā vbi ē q̄ditatiua rō sapie ē ⁊ q̄ditatia vnitas cū ens ⁊ vnum

ↄuertant.p̱ hãc aũt sapiã ẽ tm̃ sapiã sic ꝛ ꝫ
aniæ.eq̃nitas ẽ tm̃ eqnitas.Sol.eo° q̃ ẽ in
deo rõ pfectio m ẽ ꝛ vnitas.Sic.n.rõ.i.ↄce/
ptio ẽ i deo fũdamẽtalr ita ꝛ vnitas rõis q̃
rõ ẽ i se idistĩcta ꝛ distĩcta ab alijs. Rõ autẽ
i.significatũ ↄceptiõis ẽ ẽt i deo ꝛ ei⁹ vnitas
ꝫ illa ẽ vna oĩuꝫ pfectionũ.sic ẽt est vna rõ.
Auicena autẽ loqᷓ de eqnitate diffinibili.
¶ 4° pn r. Illa q̃ itelligũt distĩcte ite u ĩtuiti
uo hñt distin° e ex nã rei. Noti a .n.ĩtuitiua
ↄcernit existẽtiã rei. Tales sũt diuĩe pfectio
nes q̃s de⁹ ꝛ bti intuent.So. distĩcte ĩtuiti
ue ĩtelligunt aliq̃ dup r .s.qꝛ ĩtelligunt eẽ ex
nã rei distĩcta ꝛ qꝛ ĩtelligunt ĩ vlti a actuali/
tate ꝛ nõ ĩ vlĩ tm̃.Primo° ↄcedit a° r ꝛ ne/
gat b° r 2° vo ep°. ¶ 5°. In q̃cũq꞉ signo ↄ̃di
ctoꝛia vificant de aliq̃ oꝫ q̃ in eo sit aliqua
mlti°.Alias de eodẽ pcit⁹ dicerent ↄ̃dicto
ria.Sꝫ circũscripto oĩ actu inte° de mẽo a ꝛ
volũtate dñr ↄ̃dicto a .s.eẽ ꝛ nõ eẽ pn m gignẽ
di vbũ.Ergo ex nã rei distĩgunt.So. Ali/
qñ p̃dicatũ dup r atribuit sbo aut ab illo ne
gat p° qꝛ toti ꝛ totalr atribuit qꝛ.s.ↄueñit ei
ꝛ oĩ q̃ ẽ idẽ sbo cũ eo.2° vo qꝛ atribuit qdẽ
toti ꝫ nõ totalr qꝛ.s.nõ ↄ r oĩ q̃ ẽ idẽ sbo cũ
eo. Illa g° de qb⁹ vificant ↄ̃dicto a pmo° ex
nã rei distingunt nõ aũt 2° ꝫ sufficit q̃ sint
distĩguibilia p ĩte u ꝛ si nõ actu distĩcta.nul
lũ aũt illoꝝ p̃dicatoꝝ dr p°mõ de inte u aut
volũtate. Nõ.n.dẽ q̃ ẽ ĩte a est pn m gignẽdi.
Ad euidẽtiã tñ p̃dictoꝝ sciẽdũ ẽ p°.q̃ distĩ
cta rõne aliq̃ dicunt nõ solũ qꝛ actualr distĩ
ctio eoꝝ ẽ p ĩtellectũ fabꝛicata ꝫ qꝛ in re est
fun u distĩctiõis. Nullo.n.ĩte u cogitãte la/
pis ꝛ lignũ sũt distĩctaꝝ rõnũ.ꝛ nllo existen
te gñe.aliq̃ gñe differũt.Ergo diuĩe pfectio
nes ab etno sũt rõe distĩcte. pp ↄ̃bilitatẽ.n.
distĩctiõis ꝫ rõnẽ.ad h° vt ipa denõiet aliq̃
sufficit q̃ ipa ĩ po a sit.Sciẽdũ ẽ 2° iuxta do
ctrinã pe.de pa.q̃ diuina atributa ab etno
nõ solũ ĩ po a ꝫ ẽt actu fuerũt distĩcta rõne.
Nã de⁹ ab etno ĩtellexit oẽꝫ distĩctionẽ rõ
nis ꝛ oẽꝫ ↄceptũ de se foꝛmabilẽ.g° oĩs ta/
lis distĩctio ab etno fuit ĩ actu vt ĩtellectũ ĩ
ĩtelligẽte.Ergo fuit in actu.Ad h°.n.q̃ ens
rõis dicat in actu eẽ sufficit si actu ĩtelligat.

Nec tñ ex h° alicubi fuit sbiectiẽ qꝛ nullum
ens rõis ẽ alicubi sbiectiue. Cũ aũt talis di/
stĩctio fit ab ĩte u creato tunc adhuc ẽ magis
in actu qꝛ tũc est ĩ ĩte u cognoscẽte ꝛ ĩ p̄ximo
fun to .i.ĩ rõnib⁹ foꝛmatis p ĩtellectũ creatũ.
Sciẽdũ est ꝫ° q̃ p̃dicata ↄ̃dicto a circonscri/
pta oĩ ĩtellectiõe nllũ ppe ↄueniũt.Ad hoc
enĩ reqrit ꝛ sufficit distĩctio aliquoꝝ ꝫ rõ/
nẽ.Oppositio n.ↄ̃dictoꝛioꝝ est actu p ĩtel/
lectũ ꝛ nõ p aliud.qꝛ nõ est realis.cũ nõ hẽ/
at q̃bo extrema realia.eo q̃ vnũ eoꝝ ẽ nega°.
¶ 6° arguit sic ab eisdẽ.Diuĩe pfectiões hñt
distĩctas diffinitiões.g° ꝛ distĩcta eẽ qditati
ua.p illas ĩdicata.So.nulla diuĩa pfectio ẽ
diffi l qꝛ neqꝫ est ĩ gñe. Uñ rõnes q̃s de eis
hẽm⁹ nõ sũt diffinitiões ꝫ siles ĩ pfecte di/
cẽtes qd nõis rei pfecte ꝫ qd est res ĩ pfecte
tñ aliogn rõ bonitatis ↄphẽdẽt ĩ se oẽꝫ di/
uinã pfectionẽ. Nõ g° seqᷓ q̃ sint ibi diuĩsa
eẽ qditatiua aut diuerse qditates.¶ 7°. Si
atributa diuina ex nã rei nõ distingunt va/
ni e.set atributoꝝ ↄcept⁹.eo q̃ ↄcepta boni
tate eẽt ↄceptũ oẽ q̃ in deo est. eẽnt ẽt falsi
qꝛ aliqd atribueret ei in q̃ nõ est.So. nega
tur ↄñã ꝛ lꝫ rõ bonitatis diuinã bonitatẽ re
p̃sentet totã nõ tñ totalr qꝛ nõ repñtat oẽ
q̃ ẽ diuina bonitas.Sꝫ ↄ̃ qꝛ ex h° hr. q̃ il/
la rõ aliqd rep̃sentat ꝛ aliqd nõ.g° ĩ deo sũt
plura ab ta distĩcta realr.So.negat ↄñã sic
nõ valet ĩ deo est res gñans ꝛ res nõ gñans
g° illa realr distingunt.s.eẽntia ꝛ psona.Si
milr nõ seqᷓ. Nõ qcqd est ĩ p̃re gñat.g° in
p̃re est res alia ab ea q̃ gñat. Silr ẽt nõ seq
tur.rõ bonitatis nõ sigt oẽ q̃ est in deo. g°
in deo est aliqd aliud a sig to hui⁹ rõis. ¶ 8°
Nã aug.8.de tri.ex vitate in q̃ p̃r ꝛ fili⁹ sũt
eq̃les infert eq̃litatẽ in magnitudine. Ergo
ĩter atributa est oꝛdo illationis ꝛ equalita
tis.Ergo idẽ infert se ꝛ est equale sibi aut il
la ex natura rei distingunt.So. oꝛdo illati
uus requirit distinctionẽ rationis p̄cise cũ
illatio sit op⁹ ĩtellect⁹. Uñ soꝛtẽ eẽ animal
infert soꝛtẽ eẽ sbstãtiã. Magnitudo autem
ꝛ veritas diuĩa sunt equales.negatiue idest
non inequales.¶ 9°.Circũscripta oĩ intelle
ctione diuinitas est sbstãtie pelagus ĩfinitũ

fm oam.h[o]p[o].g[o] in ea est mlti[o]. So. negat p[=n]ia.q2 ad h[o] suffic[=e] ee illimitatū. ¶x. Na au gu.5 mar[m] li.5.ca.10.arguit sic. Si in vna p[=s]sona p̄ris illa fuėis q̄ plura videnť.s.sapiaz bõitatē po[ns] z ptes nõ inuenis q2 vna vtus est simp[x]. q̄to magis p̄r z filius. z.s.s. vn[o] est oe pp in diuisā vnitatē ħ ille. Tunc sic. Si augustin[o] arguit ex possibilitate pluriū 9ceptionū atributaliū possibilitatē p[=s]sonaz pluriuz in vna eēn[a]. ridicl[o]se arguit. Si au tē ex possibilitate pluriū rez z p[=f]ectio[m] hēo intētū. So. scdm greg. ista rō deduceref ad p[=b]ādū q̄ tāta est atributoz q̄ta p[=s]o[az] di/ stictio q̄ arguēs negat. Dic ergo q2 aug. ar/ guit nõ atēdēs ad hoc q̄ est distigui vel nõ distigui atributa ħ ad hoc q̄ est cõponē vl' nõ cõponē seu eē p̄tē vel nõ eē. Unū sic argu it. Si talia in p̄re nõ cõponūt aut sunt ptes mlto min[o] p[=s]sone i deitate. Uel scdz.s.tho. i.d.19.in littera aug. arguit sic. Si plura at/ buta i p̄re nõ cõponūt q2 ē simp[x] neq2 p[=s]õe part rõe ī eēn[a] cõponūt q2 est simp[x]. Ul' po tuit dici 3[o] q̄ arguit sic. Si i p̄re p[=f]ectões si/ gnificate noib[o] qualitatū nõ cõponūt mlto min[o] figur[te] noib[o] relõnū. Magis.n.cõpōit qualitas cū sb[o] q̄ relō cū fun[to]. ¶xi. q2 ista positio destruit p[=c]cessuz z vba atiquoz do ctoz q̄ cõsueuerūt dicē q̄ ista p[=p]õ vitas est bonitas i deo. est vera idētice nõ fõlr z at/ buta hr̄e hitudinē īter se q̄ vanū eēt si in re nihil resp[=õ]deret. So. aliq̄d q̄ i deo ē vtiq2 sig[ant] noia atbutoz ħ diuersis rõnib[o] ct[=i]. nõ sint ī noia. neq2 hec sit fõlis volūtas ē ite[c]. Nomē.n. p[=u]s sigt cõceptū quā rē.1.5 ca.35. z p[=u]r pp diuersitatē rõnū significataz p[=s]b iectū z p[=d]icatū nõ oz dicē q̄ hec sit fõlis iu stia est bõitas. ¶12. Maior ē idētitas sapie cū sapia z eēn[a] cū eēn[a]. q̄ sapie cū eēn[a] q2 de singulis singuli 9cept[o] formāť de ābob[o] vo duo. Sz eēn[a] est idē i sũmo cū eēn[a]. Ergo ī est idē i sũmo cū sapia ex nā rei. So. negaf p[o]ps aūtis ex p̄te rei loq̄n[o] z ad p[=b]atõez di co q̄ tal' fõmatio 9ceptuū fit ñ q2 rei nā sic exigat ħ q2 deū ex creaturz intelligim[o].i.q. ii.ar.4. Si tñ deū ī se z nõ ex creaturz vide rem[o] adhuc p̄lres rões posś ite[o] nr̄ forma/

re de eēn[a] z sapia nõ āt de sapia. q2 sapia z eēn[a] nata sūt diuidi in ite[u] creato. z distīcte p̄ticipari a creaturis: nõ aūt eēn[a] z eēn[a] vel sapia z sapia. Ex hoc aūt nõ seqť q̄ ex p̄te rei sit maior distin[o] eēn[e] ad sapiam q̄ sapie ad sapiaz ħ q̄ in re ē fundamētū p[=m]ise di/ stinctiõis q̄ ē in po[a] actiua obiectiuali i eēn[a] diuina. Adhuc.n. inte[s] creat[o] accipit diuisas rõnes īme[te] cū ab illo obo accipit diuersas imp[=s]siões vel me[te] cū.s. recipit ex creaturis. In[x] actu aūt nõ est in deo ħ ex deo ī ite[u] z nõ ex ite[us]. Sic.n. q̄ditas relucēs ī fan[te] est ītelligibil'ī po[a] z nā specifica ex ite[us] ī po[a] vl'is ħ hc po[e] nõ reducūť in actū in fan[te] vl' in re ħ in inte[u] sic etiā ista distin[o] est in po[a] actiua obiectiuali in deo. in actu vo in ite[u] creato. Ista tñ po[a] q̄ ē in deo neq2 ē distīcta ab actu neq2 reducibilis ħ id q̄ pus in deo ē in po[a] reducif in actū sicut res create. hoc aūt est q2 ista nõ sūt act[o] diuine po[e] ħ effe/ ct[o]. Et hoc etiā verū est de oī po[a] q̄ nihil re cipit diū id q̄ potētialr est in ea postea poni tur in effectu. ¶13. Diuia atributa nõ distin/ guuť p i[=t]ellectū diuinū q2 intelligere cū sit vnū atributū si distiguaf p aliud intellige/ re ibiť in īfinitum. Si ex natura rei parī rõ ne z alia. Itē q2 actus p̄suponit potētiā. q̄ ītelligē nõ distīguit ītellectū. Neq2 p crea/ tū q2 nullus respect[o] rõis est p[=f]ectio simplr. neq2 ēt formalr īfuuit[o]. Ergo p nulli. Sol. scdm pe. de pa. Aliqua dicūtur rõne distin cta. 5. modis p[o] qñ distīguiť diuersa ētarō/ nis que realr distīngui nequeūt vt fictitia z 2[e] mētiones 2[o] qñ idē ens reale diuersis cō ceptibus ap̄hensuz a seipso distīguiť vt aīa vegetatīa z sensitīa z ītellectīa i hoīe. 3[o] qñ vna res vno cõceptu ītelligiť vt plures sue cõpan[o] illā ad diuersa vt cētrū ad lineas. si/ ue ad idē diuersimode vt punctū in circulo signatū ī rõne p̄ncipij z finis siue idē ad seip suz vt dicēdo hõ est hõ siue hõ ē idē sibi 4[o] qñ ite[us] id q̄ est vnū re iudicat plura rõe: z tñ nõ erat p[=u]s plura rõne: tūc.n. ite[us] nõ fa/ cēt pluralitatē rõis ħ suponēt: sic cū ite[us] iu dicat aliq̄d diuisimõe 9ceptibile z cõparabi le. 2.3.n. tūc ite[us] nõ cõpet aut 9cipiat diuer.

fimode tñ iudicat sic eē possibile ⁊ iudicano pluralitatē rē ieē rōnis dicēdo q̄ ē plura rōe sicut etiā deo dicēdo facit. 5o qñ res ē plures in po ꝫ aliquē p̄dictoꝝ modoꝝ ⁊ ītellus ap/hēdit illā pluralitatē nō tñ iudicat q̄ sit plures nec diuersite ɔcipit. Tunc.n. illa pluralitas fit actu q: ad eē actuale entiū rōis suffi/cit eē cognitū. Primo modus nō ē in deo q̄ ē ens reale. Sed ē in eo 2o reu ītellus creati q̄ pluribo ɔceptibo cōcipit. ⁊ 3o ⁊ 4o reu cuiuſꝫ itellus 5o vo ē ꝑprie in eo reu intellus diuini hec ex illo. Ad argm dico q̄ ꝑ vtrūq; ītellus distiguit. Ad pm ꝯ pm ñ dico q̄ diuinū ītelligē ⁊ si nō facit se tñ distinguit se ⁊ alia. quāto. Ad 2m nego ɔñaȝ. Intellus.n. nr̄ q̄ ē posteri/or aīa itellectiua distinguit illā a vegetatia ⁊ sensitia. Bñ tñ seq̄t q̄ deo ꝑ ītelligē nō habeat itellectū ñ qn ꝑ illō distīguat ītellectū. Ad pm ⁊ 2m ꝯ 2m dico q̄ nō sunt ad ꝑpom. Nō.n. atributa sūt reus rōnis ȝ distigunt ꝑ itellectū quo facto insgit reus rōis ad itel/lectū. Distinguunt go ꝑ extinseca. i. ꝑ cōceptiones q̄ sūt in itellu creato vel ꝑ ītelligē diuini q̄ eis q̄dāmō accidit inq̄ztū nō ē de rōne sapie aut iustie q̄ actu intelligatur.

¶ Cōtra 2as ɔocs arguit q̄ atributa nō sint eadē res. po sic. Atributa.n. ꝑ se distingun/tur rōne go nō sūt eadē res. ꝑbat ɔñā. Nul/la.n. res distinguit a se scdꝫ rōnē. go q̄cunq; distinguit rōe nō sūt eadē res. Sol. rñdeo po negādo pas ɔñaȝ. ⁊ ad ꝑbatiōeȝ etiā ne/go ɔñaȝ q: nec sapia nec bonitas distiguit a seipsa rōe ⁊ tñ aliq̄ distincta rōe sūt eadeȝ res. vt sapia ⁊ bonitas. Cōtra. ꝫ tc sapia distinguit ab eēna rōe. Sȝ sapia ē eēna sm rē. Ergo idē distinguit a seipso ꝫ rōnē. Sol. ꝫ est falla accidētis q: pa ē ꝑ se scda vo ꝑ accidēs. distingui.n. ab eēna nō cōpetit sapie vt ē idē cū eēna. iō si atribuat eēne ē dicta falla. Rñdeo etiā 2o ad pnle argm dicendo q̄ ali/qd distinguit rōne a seipso ad hūc sensuȝ. q̄ aliqd rōe distiguat ab aliq̄ a q̄ nō distiguit ꝫ rem. Tūc go negat ɔñs scde ɔñe. ¶ Gre/go. aut illud ꝑbat medijs. 5. po sic. Si aliqd distinguit rōne a sepso aliqua rō erit eius ⁊ nō erit eius. Nā rō qua distinguit aliqd ab aliquo est ei ꝑpa. nō cōis cū eo a q̄ distiguit. Aliq̄ go rō est eio q̄ rōne distiguit q̄ nō est eius a quo distinguit. Si go distinguit a se erit sua ⁊ nō sua rō. Sol. negat ɔditionalis a sumpta. Ad ꝑba. dico q̄ illud quo aliqd ab aliquo distinguit est eius ⁊ nō illius a q̄ distinguit eomō quo distinguit. nec est amboꝝ eo quo distinguunt. Est tñ vtriusq; possibilr aliomō. Nā cū pūctus vt ē pnm rōe distinguat a seipso vt est finis rō puncti vt est finis nō est pūcti vt est pnm sed vt est res q̄dā vtrāq; fundans rōnē. Non ergo seq̄t q̄ rō finis sit puncti ⁊ nō sit puncti ȝ q̄ nō est puncti vt est pnm. ¶ 2o. Quod distinguit et a quo distinguit sūt distincta. Ergo q̄ distiguit a seipso est aliqua disticta: est enī q̄ distinguit ⁊ a quo distinguit: Ergo est plura. Hoc aūt est falsuȝ q: nō ē plures res vt su/porl. Nec plura entia rōnis po q: ens reale nō est ens rōnis nec in illud ꝑ intellus mutat. 2o q: sola ētia rōis erūt disticta q: sola erūt plura. Sol. Cōcedo q̄ res a seipsa rōe distincta est plura inec obiectiuo q̄ hȝ in aīa ⁊ sic nō ex aīaȝ. nec ho est falsū. Ad pm ꝯ dico q̄ ens reale vt ē ex aīam nō est ens rōis ȝ seco vt ē in aīa cū sit ipsa ɔceptio seu vbū. Lȝ.n. itellus non possit trāsmutare ens reale in ens rōnis sic q̄ eius eē reale sit esse rōnis pōt tñ facē q̄ hñs solum eē reale po intellectiones hēat simul eē reale ⁊ eē rōnis. Ad 2m dico q̄ eo ipso q̄ res hȝ plures cōceptiōes i aīa ipsa est plures rōnes ꝫ eē cognitū. Vñ sm cōm. 7. meth. cōm. 23. Sanitas dr̄ de forma q̄ est in aīa ⁊ de hitu q̄ est in corpore ⁊ am/bo sūt idē. Et ifra ɔcludit q̄ sanitatis dif q̄ est in aīa est sanitas i rei vitate. Dico etiā q̄ est plura ꝫ rōnē. lȝ nō sit ꝑpe dictū. In/tellecto.n. vnā ⁊ eādē rē mltiplicat iec obiectiuo q: q̄ facit de silie rei dr̄ facē de re ipsa inec obiectio. Dico ēt q̄ ē plura entia obiectie. Sȝ ꝯ aut est plura obiectiue idest plu/ra oba aut q: obiciat pluribo lȝ sit vna res. Si pm siqdē obiciat ipa res ꝑcise cū sit vna ñ pōt eē plra oba. Si āt obicit ipa ⁊ aliqd factū ab itellu ipsa ꝑcise sūpta nō distiguit a seipsa ȝ solū illa entia facta ꝑ intellus. Si 2m

nõ ẽ aliq̃ plr̃alitas nisi ĩ ꝯceptõib⁹.ideo ille sole distiguit̃.So.Do pᵐ mẽbꝝ.qꝛ.s.obm vni⁹ ꝯceptõis ñ ẽ obꝫ alt̃i⁹ vt sit ĩ aĩa eo ꝙ ꝫ res sit vna ꝛ tota obiciat̃ cuilꝫ rõi ñ tñ to talr̃ ꝛ adeq̃te ꝛ ob h° varie obicit̃ diuersis. Do ẽt 2ᵐ qꝛ eadẽ res vt ex aĩaꝫ ẽ obicit̃ rõ/ nib⁹ mltꝫ ꝛ eoipo ꝙ ꝯcept⁹ sit sõlr̃ diuersi plurificat̃ res cui⁹ sit vt ẽ ĩ aĩa ꝑ suã sĩliem. ꝙ pn̄r nullis rõnib⁹ res ĩpa sit ñ ĩpa.g° nul lis rõnib⁹ res ĩpa sit distĩcta a seĩpa.Pꝫ ꝯña qꝛ ex oposito ꝯñtꝫ ĩfert̃ opoᵐ añtꝫ sic. hec res ẽ distĩcta a seĩpa.g° alia a seĩpa. g° non ĩpa.Dices ꝙ ꝑ rõnes sit nõ ĩpa ſꝫ rõne ſꝫ nõ realr̃.ꝯ.Lũ.n.dicis res ſꝫ rõnẽ sit ñ ĩpa aut sumis rẽ ꝓ agregato ex re ꝛ rõe aut ꝓre ṕci se.pᵐ ẽ vezꝫ ꝑꝑ alietatẽ rõnũ.ſꝫ ꝯ h° nõ est argᵐ.Sſcðꝫ ãt ẽ falꝫ qꝛ eadẽ res ẽ q̃ pluri/ b⁹ rõnib⁹ obicit̃.So. Ad teplicã. dico ꝙ sumit ibi res nude ſꝫ eẽ qð hꝫ ĩ aĩa qꝛ diuisi tas rõnũ redũdat ĩ diuersitatẽ reꝝ vt sint in aĩa.lꝫ ex̃ res sit vnũ ſbo. Jpa.n.res distigui tur a rõe q̃ ẽ po^a effectiẽ eo ꝙ ꝯceptiões ef/ ficit diuisas de eodẽ cui ex ꝯñtl dat diuersũ eẽ rõnis a rõe ƀo q̃ ẽ ꝯcept⁹ sõlr̃ ꝛ ĩtrĩsrec in eẽ rõis vl'obiectiuo ꝛ sic ñ ĩ esse reali.¶ 4°. Nũla res distigui põt a seĩpa ꝑ cãtionẽ qua rũciq; reꝝ ĩ ĩpa.g° nꝫ ꝑ rõnes factas ð ĩpa Pꝫ aĩs qꝛ sba hñs mltas q̃litates ṕcise sũ/ pta ñ distiguit̃ a se realr̃ cũ sit vna nũero nꝫ rõne tñ.p° qꝛ ille q̃litates nõ sũt rõnes. 2° qꝛ ista distĩctio ẽ circũscripto ope rõis. Pꝫ ẽt ꝯña qꝛ ẽ a maiori negatiẽ qð pꝫ p° qꝛ il/ le res sit sbiectiẽ ĩ re ñ rões. 2° qꝛ real'actio magis nata ẽ trãsmutare ꝛ diuidẽ q̃ꝫ nr̃a cõ sideratio. Cõfi'qꝛ esto ꝙ vna res diuersis visiõib⁹ videat̃ ñ ob h° distiguit̃ visio a se ĩpa.So. Negat̃ ꝯña nec ẽ a maiori negatiᵉ Ad pᵐ ꝯ dico ꝙ diuerse res ĩ pomo nõ sũt pomũ sic diuise rões. Ad 2ᵐ ƀo ꝙ nõ loqui mur de diuisiõe aut trãsmutatiõe ĩ eẽ reali. Ad ꝯfir.dico ꝙ res mltiplr̃ visa ẽ mltiplex ĩ eẽ cognito.lꝫ illa distĩn° sit mãlis tñ si vi/ siones sint eiusdẽ spẽi.¶ 5°. Nullũ ens rõis distiguit̃ re vl'ꝑ rẽ vl'ꝑm rẽ a seĩpo. g° nul la res distiguit̃ ente vl'ꝑ ens rõnis a seĩpa. Pꝫ ꝯña qꝛ ñ min⁹ res ẽ ĩpa q̃ꝫ ens rõnis est

ĩpꝫ.ĩnꝫ illð sibi magis idẽ q̃ꝫ illa sibi.ꝛ sicut eẽ idẽ vl'diuersũ re ẽ ꝓpiũ rei ita idẽ eẽ vel diuersũ rõne ẽ ꝓpriũ entis rõis.g° sic se ha bẽt distigui rõe ad rẽ ita distigui re ad ens rõnis.So.negat̃ ꝯña qꝛ res ẽ apta hr̃e mľ tiplex eẽ rõnis non ãt rõ mltiplex eẽ reale. Ad p^aꝫ ꝓba.dico ꝙ nõ min⁹ res ẽ ĩpa sola in eẽ reali ſꝫ tñ ĩ eẽ rõnis potest eẽ non ĩpsa in alio esse. Ad 2^aꝫ ƀo ꝙ assumit falsũ.s.en tia realia nõ distigui rõne. Uerũtñ alia via ẽ facilioꝛ vt.s.nunq̃ꝫ ꝯcedat̃ aliqd rõe distin gui a seĩpo.ꝛ sic non sequitur a.ꝛ.b.puta pa ter ꝛ filius ĩ diuinis distinguũtur realr̃.et a. ꝛ b.sũt eadẽ res.g° eadẽ res distiguit̃ realr̃ a seĩpa. ita nõ seq̃tur bonitas ꝛ sapientia di stiguũtur rõne ꝛ sunt eadẽ res. g° eadẽ res distiguitur ratione a seipsa.

¶ Cõtra eãdẽ anteo.p° sic. Jlla q̃ nullã rõ nẽ absolutã aut respectiuã determinatã im portãt ṕn̄l' ꝛ ĩ recto ſꝫ tñ ꝯceptũ ĩdeťmia/ tũ cũ cõnotato determiato nõ dicũt diuer/ sas rõnes. Talia sũt diuina attributa.ꝓbat̃ b°r p° sic. Nã ĩtelle^{ua} volũtas ꝛ iustitia ĩ re cto dicũt ꝯceptũ entis ṕcise q ẽ denudat⁹ ab oĩ deťmiata rõe.ĩ oblĩq̃ ãt dicũt aliqð deť miatũ cõnotaᵐ dicũt.n.id cui res sic ṕñtes ĩ eẽ obiectiuo vl'ꝙ inclinat̃ in rẽ post aphẽsi onẽ vl'ꝙ redit cuiq; suũ. Cõstat ãt ꝙ h° ĩpꝫ qð dico id cui vel id qð nõ ẽ aliqd deťmia tũ ſꝫ põt cõpetere oĩ rei ꝛ rõnu. Est ãt deter minatũ h° qð ẽ reddere debitũ ꝛc̃.So.ne/ gat̃ b°r. Ad ꝓba.dico ꝙ eq̃ ꝓbat ꝙ sba nõ dicit ĩ recto aliqd deťmiatũ.sĩlr̃ nꝫ aliq̃ sbe species quia in recto substantia dicit ens ꝛ species substantie substautiam. vnde funda tur ratio in tribus falsis quoꝛum oposita a sero. Dico enim primo ꝙ ens dicit aliquam determinatã rationẽ que sic est hec ꝙ non ẽ illa. 2° ꝙ cum dicim⁹ conceptũ entis indiui/ di in alio conceptu non dicimus conceptũ inferioꝛis ad ens constitui ex pluribus con ceptibus quasi illius conceptus vna pers sit determinata alia vero determinãs: sed dicimus ꝙ conceptus hominis est simplex q̃litas virtualr̃ ꝯtinẽs cõceptum generis ꝛ differẽtie. Jdẽ dico de sapiã ꝛ aliys atbutꝫ.

3° q̃ non est aliud rõ a cõceptu. ¶ 2° ꝓbat̃ ea
dẽ mio: sic. Illud q̃ cũ oĩ re τ rõe coincidẽ
põt nõ ĩportat determĩate aliquã rẽ aut rõ
nẽ. Tales sũt cõcept⁹ atributales. Nã cũ sa/
piẽtia sit illud q̃ res cõstituit̃ inee ꝑspicuo
gcq̃d hoc facit siue q̃litas vt in nob̃ siue sb̃a
vt ĩ deo, τ sic de alijs reb⁹. illud ẽ sapiã. So.
Duplex ẽ coincidẽtia. s. ꝑ ꝑdicationẽ sic sa/
piã coĩcidit sb̃e τ q̃litati de q̃b⁹ dr̃ τ ꝑ idẽti
tatẽ oĩmodã ita q̃ aliq̃ rõ nũc sit hec nũc il
la. Primo⁹ negat̃ maiõ τ cõcedit̃ mio: ꝫ se
cũdo⁹ e⁹. Rõ. n. sapie nõ ẽ adeq̃te rõ sb̃stan
tie vl' accidẽtis. Nec sb̃a aut q̃litas faciunt
aliquẽ eẽ sapiẽtẽ nisi inq̃ꝫtũ sũt fũdamẽtum
alicui⁹ 3ᵉ rõis. Cõtra q: in nob̃ q̃litas q̃ ẽ sa
piã ꝑ suã ꝓpriã rõnẽ qua ẽ res talis accidẽ/
talis põit res inee ꝑspicuo. τ silr̃ bitas ꝑ rõ
nẽ deitatis nõ ꝑ aliã. Sol. Hoc ẽ falsissimũ
ꝫ vtrũq: hoc facit inq̃ꝫtũ fũdamẽtũ 3ᵉ rõis.
¶ 3° sic. Si atributuꝫ puta sapiã ĩportat ali/
quã rõnẽ cõeꝫ τ ꝑticipatã ab oĩb⁹ q̃b⁹ atri/
butũ ꝯ¹ aut erit cõis q̃ditatĩe aut q̃si accidẽ
talr̃. Nõ pᵐ p°. q: deo τ creature eẽt aliq̃d
cõe q̃ditatĩe ĩportãs determĩatã rõnẽ. g° eẽt
gen⁹. 2° q: cõis rõ a sapiã creata τ increata
abstraheret̃ q̃ditatiua. g° τ vniuoca. 3° q: a
sapiã creata abstraherent̃ due rõnes q̃dita
tiue q̃rũ vna de alia nõ diceret̃ q̃ditatiue. s.
rõ q̃litatis τ rõ sapie cõis. Ergo sb̃ duabus
rõib⁹ q̃ditatĩs cõtineret̃ ꝯ illã regulã. Diuer
soꝝ gñeꝝ τc. Non etiam 2ᵐ q: qualitas siẽ
eẽt sapiã formalr̃ ꝑ supadditã rõnẽ. So. qui
ditatiue dr̃ aliq̃d de deo duplr̃. s. q: dĩc di/
uinaꝫ eẽnᵃˢ q̃ ẽ q̃ditas dei τ q: dĩc eãdẽ dif
finitiue τ cõprehẽsiue siue vt in se ẽ. Scd̃o°.
nihil ẽ q̃ditatĩe cõe deo τ creature sec⁹ ꝑmo
mõ vt pꝫ de cõceptu sapie. Ad pᵐ aũt ꝯ ne
gat̃ ꝯñã. q: gen⁹ dr̃ q̃ditatĩe scd̃o° cũ ĩplici/
te dicat oẽ q̃d dicit spẽs. Ad 2ᵐ silr̃ ꝯñã ne
gat̃ q: vniuocũ dr̃ in q̃d scd̃o°. Ad 3ᵐ. dico
q̃ vna illaꝝ rõnũ abstractaꝝ eẽt gen⁹. s. q̃li/
tas nõ aũt alia. q: sapiã non dr̃ de deo rõne
gñis sed dr̃ τc. Nec tñ false dr̃ de deo rõe to
gñe q: nõ dr̃ vniuoce. ¶ 4°. Si atributa di
cerẽt rões τc. pari rõne τ trãscẽdenᵃ cuꝫ sint
atributa. Hoc aũt ẽ falsũ q: si veꝝ dicẽt ali
quã rõnẽ τc. illa eẽt vã. g° iret̃ ĩ ĩfinitũ. So.
negat̃ bᵒʳ vt patuit in q̃one de vestigio. Est
aũt sciẽdũ q̃ plures rões dispate de eodem
possũt ꝑdicari in q̃d ꝑmo°. ¶ 5°. Si sapiã in
cõi dicat aliquã vnã rõnẽ cõeꝫ deo τ creatu
ris. illa eẽt respectiã vel absoluta. Nõ pᵐ q:
si eẽt reˡᵒ realis in deo eẽnt plr̃es reloes rea
les q̃ꝫ sint sole ꝑsonales. Si rõis nõ eẽt ꝑfe
ctio simplr̃ nec de⁹ eẽt sapiẽs nisi ĩteˡˢ aliq̃s
illũ ĩtelligẽt cũ isti reˡᵒ fiãt a rõe. Nec 2ᵐ q:
de⁹ nõ eẽt sapiẽs ꝑ eẽnᵃˢ suã ꝫ ꝑ talẽ rõneꝫ.
eodẽ mõ argueret̃ de alijs atributꝫ. So. di
co q̃ deo τ creature ẽ cõis rõ relatiua vt rõ
boni τ abᵗᵃ vt rõ sapie. Ad ĩproba. ꝑmi di/
co q̃ si boᵐ ĩportat relõnẽ rõis. i. ꝯueniẽtiã
ad apetitũ quã addit sup ens. τ cũ h° dicit ꝑ/
fectionẽ simplr̃. Si. n. significarꝫ reˡᵒ soli ñ
dicẽt ꝑfectionẽ simplr̃. Dĩc aũt ꝑfectiᵐ ꝫ es
se ad q̃ seq̃t̃ reˡᵒ ad apetitũ que ẽt sig̃t. Ad
aliud negat̃ ꝯñã. Nõ. n. dicim⁹ deũ folr̃ bo
nũ ꝑ nr̃aꝫ cõceptionẽ de bõitate aut ꝑ reᵘᵐ
rõnis ꝯsitẽ ĩtellectũ ꝫ ꝑ suã bonitatẽ quã si
ne ꝑdicto reˡᶦ ĩtelligẽ nõ possum⁹ q: in crea/
turis nihil ꝯcipit vt bonũ nisi illo°. Cũ ergo
deũ bonũ dicim⁹ ꝑ rõneꝫ bonitatis. ĩtẽdim⁹
q̃ sit bon⁹ ꝑ eẽnᵃˢ suã vt nata ẽ fundare rõ/
nẽ bonitatis. Et sic de alijs atbutis. Uel sb̃
alijs v̈bis ĩtẽdim⁹ q̃ rõ bonitatis fac̃ deũ fõ
malr̃ bonũ. nõ vt ẽ in ĩteˡᶦ ꝫ vt ẽ in re. Et ꝑ
hoc pꝫ ad ĩprobationẽ 2ᵉ. ¶ 2° arguit ꝑnʳ ꝯ
s. tho. spãlr̃ sic. Stãte eadẽ cã stat idẽ effeˡᵘˢ
ẽ aũt eadẽ cã q̃ de diuĩa sapiã formẽt̃ diũ/
si cõcept⁹ sicut de diuina ꝑfectiõe cũ sit eq̃ si
ne mẽro τ illimitata sicut illa. So. Negat̃
mino:. Lꝫ. n. sapiẽtia sit eque illimitata rea
lr̃ vt diuĩa ꝑfectio sec⁹ ꝑm rõnẽ. Nã 2ᵐ di
cit cõceptibile dĩ cõceptu ꝑfectiõis repibili
in creaturis. pᵐ v̈o dicit essentiam sub rõne
talis ꝑfectionis in creaturis repte. quã dici
mus sapiẽtiã. Est aũt notandũ. q̃ tã viator
q̃ꝫ btũs totã diuinã ꝑfectionẽ cõcipit. ꝫ nõ
totalr̃. i. oĩbus modis q̃bus cõcipi põt. Et
tã iste q̃ꝫ ille diuinas ꝑfectiões distinguere.
põt eo q̃ vnica creata cõceptiõe totã diui/
nã ꝑfectionẽ τ totalr̃ cõcipe nequeant. Cõ/
firmatur argumẽtũ q: quelibet pars ĩfiniti

est infinita. Ergo est plura. Ergo q̄ ꝫ attri/ butū est plura. So. negat̄ aūs tā in h° ꝓpo sito q̄ꝫ in alijs. ꝑserti in īfinito ꝫꝫ fōma cu/ iusmōi ē diuīa ꝑfectio īfinita ꝫm rōnē q̄ꝫ.s. ē infinitis rōnib⁹ ꝑfectionalib⁹ cōceptibilis. ¶ Si limitatio ītellect⁹ est causa distictio nis atributoꝝ q̄ꝫto ītellect⁹ eēt limitatiō tā to plures rōnes agnosceret eo q̄ multiplica ta cā multiplicet̄ effect⁹. Ergo plura cogno scēt rustic⁹ q̄ꝫ theolog⁹. ꝛ theologus pluta q̄ꝫ āgelis. *So. negat̄ ꝯn̄a. ꝫ bn̄ seq̄t̄ q̄ plu rib⁹ īdiget ad eādē cognoscēda q̄usq̄ꝫ venia tur ad indiuisibiles ꝯcept⁹. cui⁹ sūt specifici. ¶ 4°. Qn̄cūq̄ꝫ ē cōceptuū multitu° ꝑ ꝑ limi tationē cōcipiētis. oēs illi cōcept⁹ sūt vnius rōnis hoc enī pꝫ in visiōib⁹ videtiū albedi/ nē clari⁹ ꝛ minus clare q̄ oēs sūt visiōes vni us rōnis ꝛ simil̄r conceptiōes q̄s hn̄t bt̄i de deo ꝫꝫ gradū maiorē ꝛ miorē. Sꝫ cōcept⁹ atributalis sūt alteri⁹ rōnis g° ꝛc̄. Sol. nega tur maior. vt pꝫ de angel' supiorib⁹ ꝛ īferio rib⁹. Nec ex^m de albedīe muat̄ q̄ꝫ aliq̄s itel lect⁹ vnico cōceptu cognoscit ipsā eē disgre gatiuā ꝛ mēsurā coloꝝ ꝛ opositā nigredini aliq̄s aūt ad h° indiget trib⁹. Et idē dico de btīs. q̄ꝫ aliq̄ coꝝ vnico cōceptu videt̄ q̄ alij solū ꝑ multos. ¶ 5°. Qn̄ cūq̄ꝫ aliq̄ cōceptus ita se hn̄t q̄ vn⁹ nihil adit ad alteꝝ. necesse ē illud q̄ ꝑ ꝑmū cōcipit̄ ꝛ q̄ ꝑ 2^m sundare eā dē penit⁹ vnitatē rei ꝛ rōis ita q̄ cōceptibili ter separi nequeāt. Si.n. q̄ p° cōcipit̄ hꝫ ꝑ/ p̄ziā vnitatē ꝛ pōt seorsum intelligi 2^m adit ad illud. Tales aūt sūt atributales. Si.n. cō cept⁹ sapīe adit ad cōceptū eēn̄^e aut g° rem aut formalitatē in existētē ex nā rei aut rō/ nē fabricatā ab ite^u. Nō p^m vt pꝫ neq̄ꝫ scdꝫ s. formalitatē sine re q̄ꝫ sapiēs diuin⁹ nō eēt sapiēs real' ꝫ formal' tm̄. nec 3^m q̄ꝫ eēt sapiēs ꝫm rōnē tm̄. So. negat̄ mior dico.n. q̄ cō/ cept⁹ bonitatꝫ vel sapīe ad cōceptū eēn̄^e adit real̄r ꝛ rē aliquā nō aditiōe q̄ sit in deo ꝫ q̄ in creatura q̄ꝫ.s. p° cōceptu cōcipit q̄s deum in cōceptu hui⁹ creature entis vl' possibil. 2° aūt in ꝯceptu illius. *Adit etiā ꝫm rōnē. q̄a eēn^a cōcepta vt cōtinēs eminēter talē ꝑfecti onē ꝫm rōnē adit ad seipsam cōceptā vt cō tinēs aliā. Ad īprobationē ꝑmi dico q̄ ꝓ/ cederet si eēn^a diuina ꝯcipet̄ in se secus si ex creaturis. vl' in creaturis. Ad īproba. 2^e di co q̄ ꝯn̄a nō valet. Lꝫ enī cōcept⁹ bonitatꝫ ad cōceptū eēn̄^e nō adat nisi re^us rōis nō tn̄ seq̄t̄ q̄ eēn^a sit bona sola rōe. Nō.n. est solū bona illo re^u aut ꝯceptu ꝫ bonitate. q̄ꝫuis i te^us ītelligēs ex creaturis nō possit ītelligē eā eē bonā nisi cōcipiēdo illā ꝫꝫ talē re^us vl aliā rōnē. ¶ 6°. Qn̄cūq̄ꝫ aliq̄ sub ꝓpis cōce ptib⁹ sūt res mere sine mixtiōe rōnis vl' ꝯce pt⁹. si illa nō ponūt ī nūerū nō possūt ꝑ īte lectū ab īuicē separi. Ex opoito.n. vni⁹ exe mi seq̄t̄ oppositū alteri⁹. Talia sūt atributa. So. Aliq̄d dupl̄r cōcipit̄. Uno° ꝫꝫ q̄ in se est ꝯceptu ꝛ spē adeq̄tis. seu ꝑfectis. Alio° cū defectu hoꝝ. Prio°. ꝯcedit̄ maior ꝛ scdo mō negat̄. ¶ 7°. Scdꝫ ansel. ī mono. ca. 17. Oīa q̄ dicunt̄ de sūma sbstantia dicunt̄ de deo vno°. ꝛ vna ꝯsideratiōe. Ergo sūt vnū ꝫ ꝯsideratiōe. Nō g° distigunt̄ rōe. So. inte/ dit ansel. q̄ sūt vnū ꝯsideratione gn̄ali q̄ꝫ.s. oīa sig^ant diuinā sbaꝫ nō sp̄ali. ¶ 8°. Quali tas iustīa ē iustīa ꝑ suā ꝓpriā rōnē ꝛ sic q̄li tas sapīa ē sapīa. Ergo deitas iustīa ē iusti/ tia ꝑ rōnē deitatis. Nō.n. ē min⁹ iustīa dei/ tas q̄ꝫ q̄litas. Ergo oīa atributa dicūt vnū ꝫ rōnē deitatis. So. negat̄ aūs. Nō.n. q̄litas ex eo q̄ q̄litas ē iustīa. cū alicubi sit iustīa vbi nō est q̄litas. Uel alr̄ ꝛ meli⁹. Concedo enī ꝯn̄s de rōne deitatis adeq̄ta q̄ tn̄ falsū est de rōne quā hꝫ viator q̄ꝫ talis nō repsen tat deitatē vt iustā aut bonā. Tunc dico ad aūs q̄ rō sapīe est rō ꝓpa illi⁹ rei que ē sapi entia q̄litas cū sit ꝑ talē rōnē ꝯprehēsa ꝛ li/ mitata. nō aūt illi⁹ rei q̄ est sapīa deitas ꝫ ī sit minus sapiētia idē dico de iustitia. Unde ꝯn̄am nego. Est aūt notādū q̄ sicut de⁹ ē id quo maius neq̄t ītelligi ita rō deitatis ade/ quata est ea qua maior nequit intelligi ꝛ cō tinet oēm rōnē cuiuslibet ꝑfectiōis etiā pos sibilis. Sed ea quā viator habet maior po test cogitari. Unde ista ad alias rōnes se ha bet ꝑ modū substracti eis. Sed cōtra q̄a ta/ lis rō nō esset ꝑfectissima. intrī sice ꝫ solū ꝑ modū sbstracti seu denoīati^e. Sol. Cōcedo

q nō est pfectissima intrinsece s3 ea ē maior: cū ipsa sit illa que explicat dicēdo. Ulis p/ uisor. L3 enī li de9 significet diuinā nām tñ ipositū est ab vlt pvidenᵃ. i. q. 13. ar. 8. ¶ 9º. Si pfectiões atributales ponerent intrinᶜᵉ distinctionē aliquā rōnū absolutaꝝ quocūq3 mō vl' p itellectū fabricataꝝ ⁊ dū cōciperet diuina volūtas cōciperet aliq rō absoluta alia a rōne deitatis. tūc oporteret q rō dei tatis cōcipet vt aliqd dispatiū ab alijs rōni bus aut ex alijs integratū aut alijs sbstractū Nō pᵐ pº q: nō eēt de9 sapiēs inq3tū de9 qa nō p rōnē deitatis. 2º q: nō eēt diuinitas sa pietia. Una enī rō nō pdicat de alia ī abstra cto. Neq3 2ᵐ q: nō eēt simplicissima ymo n̄ hrēt vnitatē ptinuitatis vt p3 neq3 simplici tatis q: ista excludit oēm pluralitatē actu ⁊ poᵃ. n3 cōpoitiōis q: ista exigit actū ⁊ po/ tētiā in ptib9. Neq3 3ᵐ q: pcipet vt ipfecti or oib9 alijs qb9 sbsterneret ⁊ pficeret ⁊ eēt mālis reᵘ oīu3. So. pfecta rō deitatis nulli sbsternit ⁊ ē vnitīa oīu3 pfectiōu3 s3 ea quā h3 viator pcipit vt sbstracta ⁊ cui alie atri/ buunt. Ad pᵐ ꝯ dico q talis rō est ipfecta i viatore q ipfecte deū aphēdit. Sc̄d'ūdo q nō cōcipit sbstracta eoº q̄ gen9 sbsternitur differētijs. aut cōfusu3 specificātib9. s3 eoº q̄ pus s3 itellectū dr sbsterni rōib9 posteriori b9 eidē atbutis. ¶ 10. Uolitio creata nō pōt resolui in duas rōes intrinᶜᵉˢ abˢᵉˢ q̄rū vna exp̄mat ipa3 q̄litatē aie alia vo ipam voli/ tionē. gº neq3 diuitas. Ipsa. n. eq ē volitio sic ⁊ illa q̄litas. So. negat pña ⁊ pbaº pec/ cat fm nō cām vt cām. Q̄ ō. n. rō deitatis in viatore sit alia a rōe volitōis nō ē q: deitas intrinᶜᵉ sit min9 volitio q̄3 aliq q̄litas. s3 qa rō volitiōis nō pprehēdit deitatē sic pphē/ dit q̄litatē. Est aūt notādū q distictio cōse qt rōes atributoꝝ sp ⁊ vbicūq3 sint sbiectīe vel obiectiue nō aūt vbi sūt fūdamētalr p: mo° sūt in iteᵘ creato. 2º vo in icreato. 3º aūt in deitate. ¶ 11. Q̄ñcūq3 aliqō pdicatum dr de aliq sbiecto cū reduplicatiōe sbiecti. idu dr itrinᶜᵉ ⁊ i recto in rōe sbiecti. hº enī signi ficat reduplicatio. s. pdicatū inesse sbiecto p rationē sbiecti. Sic autē3 est circa atributa.

Nā teste aug. 7. de tni. Sapia eo q̄ est eēnᵃ est sapia. S3 li eo q̄ valet li inq3tū. Ergo rō vni9 icludit i rōe alteri9 nō p modū ptis. gº intrinᶜᵉ ⁊ i recto. So. negat mior: nec li eo q̄ val3 li inq3tū. Nō. n. itēdit aug. q eēnᵃ in q̄3tū eēnᵃ sit sapia. s3 q cū sint duo modi p/ dicādi i diuis q̄cūq3 nō dūr relatiue hūt mo dū sbe ac p hº vtit tali mō loqn'. Uñ dic q̄ ō pr̄ nō eo pr̄ q̄ de9. Et nō q l3 oīa noīa abᵗᵃ sigᶜᵉⁿᵗ eēnᵃˢ n̄ tñ rōez eēnᵉ s3 solū li eēnᵃ. L i sapia aūt sec9. l3 sigᶜᵉᵗ eēnᵃˢ mediāte rōe sa/ pictie. ¶ 12. Quecūq3 de se iuicē pdicant in abstracto dicūt eādē rōnē. Abstracta. n. im portāt ppaz rōez cū pcisiōe ex̄neoꝝ. Uñ s3 auice. 5. sue meth. ca. pº hūanitas ē tm hūa/ nitas. Talia āt st atbuta q: s3 aug. 7. ō tni. Bōitas ē magnitudo ⁊ sapia ⁊ vitas. So. negat aºr de abstractis q̄ st ex gen9. Dicim9 enī q relō ē sba i deo. Ul' negat aºr qn̄ ab/ stracta nō pphēdūt rē sigᵗᵃˢ. Alias pcedit. ¶ 13. Quecūq3 sūt idē eēnʳ sūt idē q̄ditaᵉ alias diffiº exp̄mēt eēnᵃˢ ⁊ n̄ q̄ditatē. gº oīa atbu ta st idē q̄ditatiᵉ ⁊ fōlt. Si dicat q st idē es senʳ. i. realr n̄ āt q̄ditatie ꝯ q: eēnᵃ ē q̄ditas. gº eēnʳ ⁊ q̄ditatie st idē. So. l. aliq possūt eē idē eēnʳ. ⁊ q̄ditaᵉ. i. rōe differr̄ qn̄ st illimita ta vt eēnᵃ ⁊ relō i deo. Negat gº aūs. Ad p ba. dico q eēnᵃ illimitata ē idistīnbil'iō nō mē sigᵃⁿˢ eēnᵃˢ sigt q̄dē rōnē s3 n̄ d3 signifi/ care diffiºᵉˢ. ¶ 14. Illa noīa q̄ circa diuinā3 sbaz d3 significare q̄d ū ē nō aūt q̄d ē nō di/ cūt itrisecā rōnē q̄ditā diuinitati. Talia aūt sūt noia atbutoꝝ. Nā teste dama. liº pº caº. 12. Oportet singl'iz eoꝝ significare nō sbaz s3 q̄d nō ē vñdē vt etnus. aut hitu ᵉˢ quādā vt creator aut aliqd eoꝝ que a sequunt nāz ⁊ opatiōnē vt bonitas ⁊ iustus. So. negat maior. Dama. aūt itēdit q pdicta nō signifi cāt diuinā eēnᵃˢ pphēsiue seu vt i se ē sed vt participat i creaturis. ¶ 15. Illud q respon detur ad iterrogātē per q̄d de aliquo est de q̄ditate ⁊ formali rōe ei9. Talia aūt sūt oīa atbuta reᵘ deitatis s3 ansel. in mono. caº. 16. So. aliqd dr de aliq iq̄d dupl'. pº sic diffiº aūt ps diffinitionis aut sic idē de seipo. 2º sic q de aliquo dicit in recto nō denoīatiue

z hoc pp idētitatē lz nō sit diffi° vl'ei⁹ pars. Prio° ꝯcedit maioꝛ negat mioꝛ.2° vo eꝯ. Et notādū ꝭm ansel. vbi.s.ca.17.ꝙ oīa ꝓdi ca diñr de deo eadē ꝯsideratiōe.i.eodē mō ꝓdican' puta ſbe non aūt eadē rōe diñr.¶16. Si bonitas dr eē alia ꝭz rōez a ſapia h° est ꝙ de eis plres hēm⁹ rōes. Sz nō dr pp h° Nā articul⁹.1489.dic. Q̃ ali⁹ est ite^us i rō ne ꝭz qd de⁹ itelligit se z alia error qꝛ lz sit alia rō itelligēdi nō tñ alius inte^us ꝭm rōnē. g°.*So. Articlus ꝯdēpnat opiōnē dicētiū ꝙ ad diuersitatē rōnū sequat diuisitas ite^us diuim ex. Secus si ponat ite^us diuinus esse multiplex inesse cognito.

¶ Cōtra eādē arguit sic. Si diuina atbuta rōe distigūt h° ē ꝑ ite^us cōpantē diuinā ꝑfe ctionē ad creaturas ex aut ad intra. Nō p^m vt ꝓbat hēri.p° sic. Nā circōscripta oi hitu^e ad ex de⁹ ab etno itellexit eēn^as suā sb rōne vi z voluit sb rōe boni.g° ille rōes distigūt ꝑ cōpationem ad itra. So.lz.s.tho.videat ad h° magis declinare qd id ꝑ eo statu q̃ de us ex creaturis cognoscim⁹ ista distin° sit ꝭz cōpationē ad ex ꝑ ꝯceptiōes de deo forma tas ꝓpōtiōalr ad ꝑfectiōes creaturaꝝ. tñ si ite^us deū videret nō visa aliq̃ creatura i ꝓ/ prio gñe nec i deo: adhuc mltiplices ꝯcepti ones de eo formare possz cū nullā haberet adeq̃tā vt vr velle.s.tho.p°.d.2^a. Ad pmū g° dico ꝙ de⁹ etnalr itelexit eēn^as suā sb vni ca rōe icludēte idisticte oēs rōes de ea for/ mabiles. Uñ ipse non ꝯcepit diuisas rōnes. ¶2°. Nā dato ꝙ creatura nō eēt possibil' ad huc vbū emanaret ꝑ modū ite^us z nō volū/ tatis.g° ite^us z volūtas distiguerent ꝑ re^us ad itra. So.negat ꝯñā. Talis.n.ꝯdictio nō regrit distictionē actualē lz fūdamētalem. ¶3°. Ubicūqz ē distin° maioꝛ puta ꝑsonaꝝ i deo.z mioꝛ puta atbutoꝝ 2ª reducit ad p^as g° idē. So.negat añs qꝛ nō stei⁹ dē ordis vt distin° real' z rōis. Est āt notandū ꝙ nos nō dicim⁹ hāc distin°^es sumi ꝑ cōpationē ad diuersitatē realē in creaturis. ex ꝑte obiecti se tenētē q̃si nō sit ista distin° nisi coītellecta distin°^e reali i creaturis ex ꝑte obi sz ꝙ ē pp diuersas ꝯceptiōes de creaturis hitas. Uñ*

vez z bo^m nō distigūt realr i creatura z tñ distigūt rōe i deo. ¶4°. Imꝑfectū oꝛtū hēt a ꝑfecto.g° distin° atributoꝝ vt sī iꝑfecta in creaturis oꝛit a disti°^e eoꝝ vt sī i deo. So. negat ꝯñā.qꝛ arguit a re ad distin°^es rei. Di co g° ꝙ nō oz oē iꝑfectū reduci ad ꝑfectum eiusdē gñis. nec iꝑfectā distictionē ad ꝑfe/ ctā lz ad ꝑfectissimā vnitatē. ¶ Nō ēt ē vez 2^m vt ꝓbat durā.z qdā alij p° sic. Q̃ñcūqz aliq̃ differūt alicubi realr alicubi rōe vt at/ buta in creaturis z i deo distin° eoꝝ ꝭz rōez sumit a disti°^e reali vt pz de dextro z sini/ stro i aīali vbi realr differūt z i colūpna vbi rōe solū. Ergo distin° eoꝝ ꝭm rōnē sumit a reali. So. Ista arg^ta cōcludūt plusq̃z teneo iō ad hoc p^m. negat maioꝛ qñ vtraqz distin ctio hz sufficiētē cām vt in ꝓposito. Cā enī vni⁹ est limitatio rei alteri⁹ limitatio inte^us cū plenitudīe obi. Ad ꝓba. dico ꝙ nō ē sile qꝛ in colūpna nihil ē vñ sumat illa distin° nisi relatiue ad al'.¶2°. Nā simplicissimum si ꝭz se ꝑcise cōsideret ꝯsiderat vna simpli/ cissima rōe. cū nō equet rei z eꝯ. Ergo idez. So. Añs ē vez solū de rōe ꝓpria z ꝑfecta quā de deo nō hēm⁹. ¶3°. Distin° ideaꝝ sumi tur cōparatiue ad ex.i.ꝭz repūtata .g° a sil' zc. So. Nō ē sile vi.q.3.ar.2.ad 2^m qꝛ atri/ buta eēn^ia de ꝑncipali ite^u suo nihil i cludūt ꝑter eēn^as sec⁹ de ideis. ¶4°. Nā ite^us nō est nat⁹ distiguere rōe ea q̃ sūt realr idē nisi ex aliqb⁹ realr distictis.g° idē.*So. negat añs Nā distin° rōnis aliqñ reducit ad realez vt pz in gñe z dr ia. Aliqñ vo nō lz ad vnita/ te rei diuersi^de ꝯceptibil'.vi.vbi.s.potissime aūt qñ obm excedit oēm formā ꝑ ite^us fa/ ctā vt hic. Sed ꝯ p°. Nā com.12.meth.co/ mē.38.dicit. Si ite^us nō accepisset dispositi onē z dispositū vbi realr distingunt. nō pos set itelligē nās eoꝝ. So. logt ꝑ isto statu qꝛ aliū nō cognouit. 2° qꝛ ꝙ hec res diuersimo de obiciat nō illa. oz esse a re h° aūt res sim plicissima ex se nō hz. Ergo ex cōpatiōe ad alia. So. illud ē a re nō ex cōpatiōe eius ad alia lz ex sua ꝑfectione. 3° qꝛ ens rōis oꝛit a reali. g° z distin° rōis a distin°^e reali. So. ñ ē sile oio. nec eodē mō ista se hñt z aliogn sic

q est ens reale nō ē ens rōis ita ꝙ qḋ distin
guit realr ñ distigueret rōe. Nec distin° rō
nis sic se hꝫ ad ens rōis sic real' ad ens reale
q: p° fundat ī ente rōis ꝛ reali 2° vo in reali
tm̄. ¶ 5° pn̄r. Intell° nō reducit ī actū pluri
ꝯceptiom a re simplicissi° q: ab vno inq̄tuꝫ
vnū nō ē nisi vnū. Nꝫ a se q: ē po° passiua.
Ergo a diūsis reb⁹. So. reducit a se q: lꝫ sit
passiu⁹ ī recipiēdo spēz tñ efficit ītellectio/
nē. Vñ actual⁹ vnica spē pōt mltas ꝯceptio
nes fōmare. vi. q. 8. ar. i. 2m. Et etiā ab obo
simplicissimo illimitatiori se. pt. n. tale p di/
uersas spēs intell° sibi asimilare ēt si ab eo nō
videat vt pꝫ ī spēb⁹ impssis āgelicis mēti/
b⁹. Est āt notādū ꝙ distin° rōis ꝯsis apphēsi
onē simplicē ñ reqrit ī itelligēte spēs aut cō
cept⁹ realr differētes. Nā de⁹ distiguit fm
rōeꝫ ideas. ꝛ re° rōis factibiliū a se ꝛ entia
ꝓhibita ꝛ negatiōes. Cōcessō tñ ꝙ ita sit in
nob ñ ē ꝯ nos. q: nō ē q̄stio vtꝝ ois distin°
rōis ꝯseqt̄ q̄lcūq̄ distin°ꝫ realē ex pte co/
gnoscētis. ꝫ an seqt realē distin°ꝫ cognitoꝝ
ī vno vl' plib⁹ obiectꝫ ad quā intell° distigu
ens aspiciat. Cōseqns vo ꝯpositiōeꝫ ꝛ diui/
sionē ñ ꝓfgit sp ex reali dr̄ia alicubi repta
iter sb̄ꝫ ꝛ p̄dicatū vt pꝫ cū dicim⁹ ens ē vnuꝫ
ꝛ hō ē hō. Lꝫ āt p isto statu ita faciam⁹ q̄a
vidim⁹ iter aliqḋ sb̄ꝫ ꝛ aliqḋ p̄dicatū reale
distictōeꝫ si tñ intell° nūq̄ꝫ aliqd tale vidisset
adhuc sic facē possꝫ. ¶ 6°. Nihil icludēs īp/
fectionē ē ab° ī deo sec⁹ p re° ad ex vt idea
q̄ dic qd limitatū ꝛ ꝯñr aliquo° īpfectū. Ta
lis āt ē distin° atbutoꝝ q: limitationē dicit
diuie pfectōis. Itē q: ē p ab°. Ergo ē soluꝫ
p re° ad ex. So. aliqd dicēs īpfectōeꝫ ē in
deo sic ī fūda° siue bitatꝫ ꝛ si ñ fōlr vt disti°
rōis ꝛ h° sine re° ad ex. ñ qdē sine q̄cūꝫ cū sp
talia sint sbiectiē ī creatā ꝫ ita ꝙ ñ oꝫ exima
tal distictōis eē diūsas creaturas vl' deū ad
creatās cōpatū. vl' ꝙ tal' rō dicat creaturaꝫ
aut deū ī ordie ad creaturas. Dico ēt ꝙ idea
nullā īpfectionē dic ī recto ꝛ ex pte dei. vi.
q. 3. ar. 2. 2m. Lꝫ. n. ideatū sit finitū tñ idea fi
niti ē ifinita. Forª. n. q̄ ē ī intell° ex re° ad ex n̄
dr̄ aliq̄lis ꝫ alicui⁹ puta rei mālis lꝫ ipa sit ī
māl. ꝛ limitati lꝫ sit illimi°. Est ēt sciēdū ꝙ

distin° real' ab° ° icludit īpfectiōeꝫ ꝛ limita
tionē ꝛ silr distin° rōis fꝫ rōes ꝓpas ꝛ pfe/
ctas eo ꝙ ad hāc seqt distin° reꝝ cū vni⁹ rei
sit vnica rō pfecta. Et hoc nisi talis distictio
sumat. cū re° vel cōnotatiōe creature.

Irca. 9. di. q̄rit vtꝝ diuina
gñatio mēsuret etni°. In
hac q̄ōne duo erūt articuli.
In p°. n. videbit quō ē gña
tio ī diuīs. In 2° aūt qd sit
eternitas. ¶ Quantum ad
pm p° ꝯ° hec ē. Processio vbi ī diuīs dr̄ gño
ꝛ ipꝫ vbū dr̄ fili⁹. i. q. 27. ar. 2. Est. n. tal' pces
sio viuētis a viuēte ꝯiūcto fꝫ rōnē silitudis
ī eadē nā specifica. ¶ 2ª. Gño passiue dicta
siue natiuitas filij non est passio sed relatio
i. q. 41. ar. i. 2m.

¶ Cōtra pmꝫ inq̄ꝫtū dic ꝙ gño in diuīs ē p
cessus viuētis a viuente arguit aureo. p° sic.
Nā eadē rōe pcessio. s. s. eēt gño cū sit vi/
uētis a viuēte ꝛc. So. negat asūptū. Ad p/
ba. dico ꝙ pcessio. s. s. ea rōe q̄ ē tal' pcessio
i. amoꝛis nō hꝫ ꝙ sit fꝫ silitez nāe sic pcessio
filij. Nā intell° nō fit ī actu nisi p silitez itelle/
cti. Volūtas aūt fit ī actu sine oī silē voliti ī
se existēte ex sola idiatiōe ī volitū. Vñ vna
ē gño nō alia. Et nō qḋ eadē realr ē ꝓpetas
filij ꝛ vbi ꝫ rōe differūt. ¶ 2°. Gño q̄ ē via ī
sbāꝫ atigit sbāꝫ p modū fōlis tmīni capiētꝫ
eē p eā. g° diuīa gño nō ē via ī sbāꝫ. So. ne
gat añs q: nō ē de rōne fōlis tmī ꝙ capiat
eē p ꝓductionē vt pꝫ ex supioꝛib⁹.

¶ Cōtra 2mꝫ idē p° sic. Nulla relō īfert opo
sitā cū ñ sit actīa vl' actio. Gñare āt īfert ge
nerari. g° nō ē relō. So. negat a°r de relōe
sbsistēte q̄ ē suū fūn°. Cōcedit āt b°r. Sed
q: dic. s. tho. i. q. 32. ar. 2. 2m. ꝙ nō possumus
dicē p̄rnitatē gñare aut creare duplr pōt i/
telligi relō īferre aut cāre. s. vt supom causās
ꝛ vt q̄ fōlr supom cāt. Hoc āt adhuc duplr
s. vt re° ē. ꝛ vt ī existēs supoito tanq̄ꝫ vltia
ei⁹ actualitas q̄ dr̄ opa°. Isto āt mō negat
maioꝛ ꝛ ꝯcedit b°r. Si āt sumat vt re° nihil
īfert ꝫ ē seq̄la ad illationē. ¶ 2°. Nā fꝫ sim
plicitū sup p̄dica° ex relōe ñ ꝓcedit act⁹. ꝫ
ex actiōe. So. Relō vt relō ñ ē pn° qḋ vl' q̄

rerēdi.ꝫ vt actualitas vltīa. Et simplici⁹ lo
qt̄ de relōe creata.ñ āt de icreata nisi illo°.
¶3°. Spirare ē vc ꝓducē ⁊ gñari ꝓduci.g° nō
sc̄ de gñe relōis q2 5° metḃ.oī ꝙ ꝓducē ⁊ ꝓ
duci sc̄ fun^ta relonū. So. ꝓducē ea rōe q̄ ē ꝓ
ducē ñ ē de gñe relōis ⁊ tñ realr̄ ē relō.*

¶ Quātū ad 2^m articulū p^a ꝯ° h^c ē. Rō etni
tatꝫ imutatōez ꝯseqt̄.1.q.10.ar.2. Cū āt dici
m⁹ etnitatē eē mēsā ñ itelligi⁹ deū aliquo°
eē mēsuratū mēsa ꝓpe dicta cū tal'sit solū fi
nitoꝝ ꝫ itēdim⁹ ꝙ etnitatē itelligē ñ possu
m⁹ nisi ꝑ3 quādā ꝓpōtōez ad mēsurā. Intel
ligim⁹.n.ꝙ sic ꝑ mensurā notificat q̄ꝫtitas
duratōis mēsati ita ꝑ etnitatē duratōis dei
Jō ibi ē rō mēse ꝑ3 nr̄az ꝯsideratōez. Hoc
āt innit.s.tho.ū.s̄.ad3^m. ¶2°. Etnitas ñ est
tp̄s. Hec enī.1.d.19.q.2.ar.1°.⁊ p^a vbi.s̄.ar.
5. Tp̄s.n.mēsat actū cui po^a substernit̄ i q̄ ē
⁊ ei ꝯmiscet̄ i ōdie ad actū ꝯpletū cū ipe sit
icōplet⁹. Euū āt actū cui po^a.gdez substernit̄
ꝫ ñ ei ꝯmiscet̄ cū ipe sit ꝑfect⁹. Etnitas vo
actū cui po^a nꝫ ꝯmiscet̄ i substernit̄. Itē pri
mū mēsat rē trāsmutabilē ꝑm eē. Scōꝫ vo
i.trāsmutabilē ꝑ3 eē ꝫ tñ hñtē annexā trā
smutationē 3^m vo id ꝙ nꝫ ē trāsmu^le nꝫ hēt
annexā trāsmutatōez. Itē tp̄s hꝫ ꝑus ⁊ poste
ri⁹ i se euū āt adiūcta sibi ꝫ etnitas neutro
mō. ¶3^a. Alr̄ se hꝫ nūc etnitatis. ad etnita
tē q̄ꝫ nūc tp̄is ad tp̄s ⁊ q̄ꝫ nūc eui ad euū. p^a
vbi.s̄.ar.2. Sic.n.se hꝫ act⁹ mēsurat⁹ ad reꝫ
cui⁹ ē act⁹. ita nūc mēsure ꝙ corn̄det rei ab
stracte actui. ad ipaꝫ mēsurā cōrn̄dētē actui
Ergo nūc tp̄is differt a tp̄e realr̄ ⁊ i rōe suc
cessiui cū sit idiuisibile ⁊ nūc eui ab eo realr̄
ꝫ nō i rōne successiui. Nunc āt etnitatis.ab
etnitate neutromō. Rō hoꝝ est q2 mot⁹ dif
fert a mo^li realr̄ ⁊ i rōe successiui. Eē aūt eui
terni ab euitno ꝑmo° tm̄. Eē āt etni ab eter
no neutromō ꝫ sola rōne. Notādum vo ꝙ
nūc stās cāt etnitatē ꝑm rōnē nostrā soluꝫ.*

¶4^a. Alr̄ se hꝫ etnitas ad etnū q̄ꝫ euū ad
euitnū ⁊ q̄ꝫ tp̄s ad tp̄ale. Nā etnitas ē eter
nū nō aūt euū euitnū aut tp̄s tp̄ale. Est enꝫ
euū eē angeli beatioris vt iduit rōnē vnita
tis.ꝫ nūc eui est eēn^a eiusdē vt iduit ēt rōnē
vnitatis. ¶5^a. Spiratio diuina mēsurat̄ et
nitate. Est enī act⁹ cui potētia neqꝫ miscetur
neqꝫ substernit̄ sine ꝑn° ⁊ fine.

¶ Cōtra hoc aūt ꝙ dicit .s.tho. rōnē eter
nitatis cōsistere in aꝑhensiōe vniformitatis
eius ꝙ est ex̄ motū arguit aureo.p° sic. Ra
tio tēporis nō cōsistit idiformitate motus
ꝫ in mora diffōmit̄.ergo neqꝫ rō etemita
tis in vniformitate eoꝝ que sūt extra motū
vel in eius aꝑhensiōe sed in aꝑhēsiōe more
istius vniformitatis. So. Sciēdū est ꝙ ma
teriale in tēpore est ꝑus ⁊ posteri⁹ in motu,
seu difformitas i eodē formale vo cōplens
rōnē eius est numeratio ꝑus enꝫ ⁊ posteri⁹
numerata sūt tēp⁹. Similr̄ mā̄le in etnitate
si ita loq liceat est vniformitas.formale vo
cōplens eius rōnē est aꝑhēsio vniformita
tis eē dei sub rōe vnitatis vt habꝫ rōnē mē
sure. Uniformitas enī eē dei sub rōne vnita
tis est eternitas. Et sicut ratio tēporis est vt
sit numer⁹ prioris ⁊ po.in motu ita etnitatꝫ
vt sit vnitas diuini eē nō difformis. Et ista
est mens.scī tho.i.d.20. Arguēs autē cre
didit.s.tho. credidisse ꝙ rō etnitatis sit rō
vniformitatis diuini eē ꝑcise nihil.s.addēdo
vl'ꝙ aprehēdēs vniformitatē ꝑcise aprehē
dat eternitatē ꝙ negam⁹. Ad argumētū di
co ꝙ si difformitas in motu dicat solū ꝑus
⁊ posteri⁹ in motu vel soluꝫ nūerū ꝑo.⁊ po
quo numeram⁹ nō cōplet rōnē tp̄is. Secus
si dicat ꝑus ⁊ posteri⁹ nūerata. Sic āt ē idē
ꝙ mora. Silr̄ si vniformitas dicat solū di
uinū eē aut solā ei⁹ vnitatē nō cōplet rōneꝫ
etnitatis. Secus si dicat actū diuini esse sub
vnitate. Eē enī diuinū vnū est etnitas. ¶2°.
Rō eternitas nō cōsistit in opposito motu
ꝫ tēpori. Uniformitas aūt opponit̄ varie
tati mot⁹. Ergo idē. So. vniformitas de q̄
loqmur nō opponit̄ difformitati mot⁹ que
ē mā̄le in tp̄e neqꝫ difformitati nūeri abstra
cti que ē sole. ꝫ diffor^it ꝯpoite ex vtrisqꝫ q̄
est tp̄s. Uñ sicut ibi est triplex difformitas
s.mā̄lis formal'.⁊ cōposita ex hijs ita ⁊ hic.
¶3°. Uniformitas ē id ꝙ mēsurat̄ etnitate.
ergo idē. ⁊ pꝫ ꝯñā q2 alit̄ rō mēsure cōsiste
ret in rōne mensurati. Sol. Añs veꝝ est de
vniformitate mā̄li que nō est etnitas. ¶4°.

Sicut se hʒ tp̄s ad motus varietatē ita eter
nitas ad dei imutabilitatē. Ergo sicut rō tē
poris cōsistit in nūeratiōe q̄ est sūmare mo
tū. et est sūma quedā successiuoꝝ. eo° quo nu
mer⁹ puta denari⁹ ē sūma ꝑmanētiū. et sum
mare motū est cāre tp̄s. ita eternitas nō est
vniformitas ſʒ sūma duratiōis dei. So. Il
la ymaginatio de sūma est falsa tā in ꝑma-
nētib⁹ q̄ʒ in successiuis ad mētē arguētis su-
mēdo. s. p aliq̄ facto ꝑ ite. Nūer⁹. n. ve ē i
reb⁹ et ipse motus nūerat⁹ est tp̄s nec oʒ ibi
fingere moras aut aliqd tale distinctū a mo
tu nūerato. ¶ 5°. Rō eternitatis nō ꝯsistit in
aphēsiōe icōmutabilitatis cū sint duo attri-
buta eṫnitas et icōmutabilitas. g° neqʒ i ap
hēsiōe vniformitatʒ cū sit idē q̄ icōmutabi
litas. So. Incōmutabilitas et vniformitas
mālis sūt idē nō autē vniformitas cōposita
sed illa est eternitas.

¶ Cōtra illud dictū q̄ nūc stās cāt eternita
tē ſm aphēsionē nr̄am arguit idē sic. Nunc
nullo° pōt attribui deo ſʒ verū itellectū. g°
illō dictū ē falsū. Pʒ āt aūs q: nūc duratōis
n̄ pt eē ex successio^m sic nʒ positōis ex̄ lineā.
So. negat aūs. Ad pba. dico q̄ sicut se hʒ
pūct⁹ ad lineā ita et nūc ad duratōeʒ q̄ʒtū ad
h° q̄ sine ea n̄ pōt iueniri q̄ʒuis possit iueni
ri sine duratōe extēsa seu successi^a. Nō. n. du
ratio dr̄ vniuoce sic linea. ſʒ analogice q: q̄
dā ē successi^a q̄dā vo nō. Un̄ aliqd ē nūc q̄
nʒ ꝯtinuat nʒ tminat ſʒ ē solitariū. Notādūʒ
ē āt q̄ nūc fluēs eqpolet ei q̄ ē istans. et iā et
mō n̄ āt nūc stās. Notādūʒ ē ēt q̄ sic dura°
ita et nūc dr̄ analogice. Un̄ nll'a ē formal' rō
ꝯpetēs oī nc n' forte ista. s. Indiui^le dura°^is.
¶ Cōtra illō q̄ dr̄ eṫnitatē eē durationem
idē p° sic. Ois. n. dura° alt'i cōpata ē a°r vel
mīor vl' eq̄lis. Oē. n. durās plus vl' min⁹ vl'
tm̄ durat. Ergo i oī duratiōe ē successio po-
ris et po. Q. d. n. plus durat ꝑus fuit aut po-
steri⁹ erit. Ergo ois duratio ē tp̄s. So. cōce
do aūs q: ēt eṫnitas excedit alias duratōes
et ē maior. Sʒ nego ꝯn̄aʒ. Ad pba. dico q̄
eṫnitas dr̄ maior n̄ rōe ꝑoritatis. ſʒ q: tota
sic atigit aliquā mensurā et adhuc aliq̄s ꝑo
res. vl' posteriores. Sic aīa excedit manū n̄
q: hʒ maiores ꝑtes. ſʒ q: atigit totā manū et
alias ptes. ¶ 2°. Ois dura° hʒ sōlr vn̄ pos-
sit dici tāta et quāta. Querim⁹. n. q̄ʒtū dura
bit durās. Ergo hʒ i se mlti^es successētiū sibi
So. negat aūs q: q̄ʒtitas et tātitas. solū ha
bent locū in reb⁹ finitis. Si tn̄ ista ꝯueniant
ifinitis negat ꝯn̄a. q: eternitas dr̄ tanta q:
atingit tantū nō aūt rōne ꝑoritatis et sic de
alijs mēsuris indiuisibilibus.

¶ Arguit ēt q̄ eternitas. vt se tenet ex ꝑte
dei n̄ sit dura° sōlr et q̄ i deo nll'a sit dura°.
sic. Sic se hʒ imēsitas ad deū i ordie ad lo
cū ita eṫnitas i ordie ad duratōeʒ. Sʒ ꝑmū
nō pōit i deo magnitudinē ꝑmātiuā vl ex-
tēsionē ſʒ viʒ atigēdi locū. Ergo nʒ eṫnitas
dic dura^oes aut morā. So. negat b°r q: i-
mēsitas pōit magnitudinē ṽtutis q̄ nō ē ex
tēsa et sic ēt eṫnitas. durationē q̄ nō ē succes-
siua. Ueritū dico q̄ i deo n̄ ē duratio q̄ sit
nūer⁹ aut vnitas de gn̄e q̄ʒtitatis. ſʒ sua du-
ratio nihil adit poītiuū ad eēn^as vl' eē ſʒ so-
lā negationē vaiatōis siue successiōis quā
supradixi vniformitatem formalem.

¶ Arg^m i pede. Diuīa gn̄o ꝯcipit ꝑ modū
flux⁹. g° nō mensurat eternitate. So. negat
ꝯn̄a q: nō fluit realr ſʒ sic a nobis cōcipit q
ex creaturis itelligim⁹. Eternitas aūt mēsu-
rat illā vt in se est nō vt cōcipit a nobis.

Irca. io. di. q̄rit vtꝝ. s. s. p
cedat vt amor.* ¶ P^a ꝯ°.
Spūs. s. pcedit pcessione
aōris et volūtatʒ. i. q. 37. ar.
i. p°. d. io. q. i. ar. i. po^a. q. io.
ar. 2. 9^m. ¶ 2^a. Spūs. s. p-
cedit nālr a pr̄e et filio ſʒ nō ꝑ modū nāe. vt
s. d. 6. pbatū ē. ¶ 3^a. s. s. n̄ pducit libere lib
tate excludēte necessitatē lʒ pducat libe lib
tate excludēte coactioneʒ. p^a ps ē. i. d. 6. q. i.
vi. q. 22. ar. 6. 2^a vo po^a. q. 2. ar. 2.

¶ Cōtra p^as pbatōeʒ p^e ꝯ°^is q̄ aducit p^a ꝑ
te vbi. s. vbi dicit q̄ ꝑ actū volūtatis aliqd
procedit sicut et ꝑ actū itellect⁹ arguit aure.
ꝑmo sic. Si res amata prouenit in affectu
amātis tūc pcessio aōris erit ſʒ aliquā siliēʒ
voliti i volēte et nō ſʒ rōnē ipulsus vl' mo-
t⁹ ad res. h° āt ē ꝯ tho. So. tripl' amatū ē

ĩ aliq̃.s.hȝ suã siliẽz ⁊ hȝ suã eẽnᵃˢ ⁊ eoᵒ q̃ ter minꝰ motꝰ ẽ ĩ p̄nᵒ motio ꝓpõtioᵗᵒ. sic locus sursũ ĩ igne rõe leuitatȝ.4.ꝯ ca.19. Isto aũt mõ ẽ ĩ volũtate. Uñ impꝛ̃sio q̃ amatũ ẽ in amãte nȝ ẽ eẽnᵃ amati nȝ eiꝰ siliᵒ. ſȝ hĩtualꝭ ĩ clinaᵒ derelicta ex aõꝛe iclinãs in amatũ sic g̃uitas icliãt deoꝛsũ. Argᵐ ãt ꝓcedit ex fal so funᵗᵒ ⁊ iteᵘ.s.tho. ac si nec̃io si amatũ sit ĩ amãte sit pᵒ vꝭ 2ᵒ mõ.i.ꝑ siliẽz vꝭ eẽnᵃˢ ꝓpꝛ̃i.

Cõtᵃ eãdẽ ꝯrã. ꝓbanᵒ q.s.s. ñ ꝓcedat vt amoꝛ nȝ vt aliqd ꝑtinẽs ad volũtatẽ pᵒ. sic. Spiratio ĩest deo circõscripta volunᵗᵉ ⁊ actibꝰ eiꝰ. q: ꝯpetit ei ex fecũdiᵗᵉ diuĩe nãe q̃ ei ꝯᵗ ex sua ĩfinitate ⁊ nõ ex eo q volẽs ẽ. gᵒ nõ ꝑtĩet ad aõꝛẽ seu volũtatẽ. So. negat aññs. Nec valȝ ꝓbatio q: si ĩ deo ñ eẽt iteᵘˢ aut volũtas nullꝰ eẽt ꝓductinꝰ ad ĩtra. ¶2ᵒ Spũs.s. ñ ꝓducit volũtate. gᵒ nõ hȝ rõnẽ aõꝛis. ꝑȝ ãt aññs q: volũtate nihil ꝯstituit cũ eiꝰ opaᵒ sit eiꝰ finis. Uñ ĩmanẽter opat. xi. metħ. So. ˢlȝ ñ sit de rõe iteᵘ ⁊ volũtatȝ q ꝓducãt aliqd suis actibꝰ extinsecũ sꝑ tñ ꝓdu cũt aliqd ab eisdẽ actibꝰ distĩctũ.s. vbũ ⁊ im pꝛessionẽ q̃ ñ sit totalꝛ̃ extinseca actibꝰ eoꝝ ſȝ sit q̃si tmĩ ĩtrinᶜⁱ sine qbꝰ actꝰ ñ ꝯplent. io ne gat aññs. ¶3ᵒ Qualꝭ ẽ oꝛdo rei ĩter diuĩsa rea liꝛ̃ talꝭ ẽ oꝛdo rõis ĩtꝛ̃ diuĩsa rõe. Sȝ vbi nã iteᵒ ⁊ volũtas distĩguit realꝛ̃ ꝓductio fit vi nãe nõ inteᵒ aut volũtatis. Ergo ⁊ vbi rõne distinguunt. So. negat minoꝛ de ꝓcessione ad ĩtra de qua ẽ s̃mo. q: sꝑ fit remote q uã prime ꝟo ab inteᵘ aut volũtate.

Cõtᵃ * eãdẽ scõ. ⁊ mlti aliȷ̃ q.s.s. ꝓcedat ꝓpe vt actꝰ diligẽdi vꝭ actꝰ aõꝛis. ⁊ nõ vt ta lis impꝛ̃sio pᵒ sic. Ubicũȝ ẽ volũtas cũ obo p̃nte diligibili põt eẽ amoꝛ realꝛ̃ ꝓcedẽs. gᵒ ĩ deo ẽ amoꝛ ꝓcedẽs. q nec̃io erit ꝑsõa ⁊ nõ alia q̃ȝ.s.s. So. negat aññs q: ñ oĩs volũtas ẽ ꝓductiᵃ aõꝛis q ẽ actꝰ. Nȝ oĩs iteᵘˢ ẽ ꝓdu ctiuꝰ ĩtellectõis. Uñ.12. metħ. dꝛ̃ q ĩ deo idẽ ẽ iteᵒ ⁊ ĩtelligẽ. Sȝ ĩnteᵘˢ ꝓducit ꝟbũ ꝑ ĩtel lectõez q̃ ñ ẽ ꝟbũ. Volũtas ãt ꝓducit spũȝ q ad eã se hȝ vt ꝟbũ ad inteᵘˢ. Rõnẽ hoꝝ assi gnat.s.tho.vi.q.4.ar.2.7ᵐ. Verũtñ.s.tho. ibidẽ vꝛ̃ dicẽ q ĩteᵘˢ hȝ ĩ se aliqd ꝓcedẽs ꝑ modũ opatõis. ⁊ aliqd ꝑ modũ opati volũ

tas ãt ꝑ modũ opatõis tñ. Sȝ ĩtẽdit vt mi hi vꝛ̃. q volũtas ñ opat obȝ suũ neqȝ siliẽz eiꝰ secꝰ de iteᵘ. Est ãt notãdũ q cũ scti dicũt ꝟbũ eẽ notitiã vꝭ sapiãȝ ⁊ huiꝰⁱ ꝑ notitiã ñ ĩtelligũt actũ vꝭ hĩtũ ſȝ aliqd ꝓductũ ꝑ actu alẽ ĩtellectõez. Siliꝛ̃ cũ dicũt.s.s. eẽ aõꝛẽ nõ loquit de aõꝛe q ẽ actꝰ vꝭ hĩtꝰ ſȝ deo q ꝓce dit ꝑ actũ aõꝛis ⁊ istõ ẽ qđ dꝛ̃ artificẽ ĩpel lẽ ad agẽdũ. nõ aũt actꝰ amoꝛis.

Irca.xi.di. q̃rit vtꝝ.s.s. ꝓ cedat a p̃re ⁊ filio. ⁊cᵃ. In hac q̃õne erũt tres articuli. Primꝰ erit de q̃sito. Scđs ãt quõ.s.s. a filio fõlꝛ̃ disti guit. Tertiꝰ ꝟo an filiꝰ ĩeẽ ꝑsonali ꝯstituat fõlꝛ̃ ꝑ spirationẽ actiuã.*

Quãtũ ad pᵐ articlũȝ. pᵃ ꝯᵒ hec ẽ. *Spũs scũs ꝓcedit a filio.i.q.36.ar.2. po.q.10.ar.5. pᵒ.d.xi.q.i.ar.i.4.ꝯ ca.24. Ubi inter alias rõnes.s.tho. facit istã ꝯñam.s.s. ꝑsõalꝛ̃ di stinguit a filio. ergo ꝓcedit a filio.

Cõtᵃ p̃dictã ꝯñã arguit aureo. Dic̃.n. q dato q.s.s. a filio ñ ꝓcedẽt adhuc remanẽt ĩ filio vñ distigueret a.s.s. ⁊ hᵒ ꝓbat. pᵒ sic. Nã g̃ñari ⁊ spirari sꝛ̃ ꝓductiões passiue di stĩcte: ẽt si.s.s. ñ ꝓcedat a filio: ꝑ q̃s ꝓductũ ꝑfecte capit eẽ. gᵒ nõ possũt atingẽ idẽ ꝓdu ctũ. Pȝ pᵃ ꝑs aññtis q: dic̃ ãsel. de ꝓces.s.s. caᵒ.xi. Lȝ ñ ꝯstet adhuc q.s.s. ꝓcedat a fi lio ꝯstat tñ q distinᵍ ab eo filiꝰ q: iste est ex deo nascẽᵒ ille ꝓcenᵒ. So. negat pᵃ ꝑs aññtis q: si vnꝰ eoꝝ ñ eẽt ab alio ñ eẽnt eoꝝ distin cte ꝓcessiões. Ad ãsel. rñdet.s.tho. poᵃ.q. 10.ar.5.2ᵐ dicẽs. Veꝝ ẽ q hᵒ solo distinguit q diuisiᵗᵉ ꝓcedit q tñ ñ eẽt si vnꝰ nõ eẽt ab alio q: ñ hñrent distinctas ꝓcessiões. Verba ẽt ansel. sꝛ̃ disputatiã suppositio nõ ꝟitatis diffiᵒ. ¶2ᵒ G̃ñari ab ipõ spirare actio q cõ uẽit genito hȝ ĩcõpossibilitatẽ ad ipȝ spira ri passiuũ. Aut gᵒ hãc incõpossibilitatẽ dat ipȝ spirarꝛ̃ ipi g̃ñari fõlꝛ̃ aut effectiue aut alio g̃ñe cãe. Nõ pᵐ q: spirare ⁊ g̃ñari eẽnt fõlꝛ̃ idẽ q est falsũ cũ vnũ sit q̃si pa sio aliud ꝟo actio ⁊ vnũ.s. spirare sit ĩ p̃re cui aliõ repu gnat. Si ãt effeᵘᵉ vꝭ alꝛ̃ dat. gᵒ g̃ñari ꝑ seipȝ fõlꝛ̃ hẽbit ĩcõpossibilitatẽ lȝ hẽat effeᵘᵉ ab

alio tñc sic. Qd̄ ꝯpetit alicui fōlr ex sua rōe ꝯ ͤei q̄cūq̃ alio dēpto ēt ꝑ ipo ͥ ͤg° rēoto spi rare stat ipossibilitas iter gñari ꝛ spirari.ª So. spirar̄ dat ipi gñari talē ipossibilitatē fōlr ꝛ negat̄ ꝯña q̄ infert̄ ꝙ illa sint fōlr idē sic ñ seqt̄ Albedo hēt rōe sibi sui fōlr icō possibilitatē ad eē i alio sbo. g° ē fōlr idē cū suo sbo. ¶ 3° gñar̄ ꝛ spirar̄ acti͠ ñ ē cā realr icōpossibilitatꝫ passiuaꝝ ꝓductio͠. g° remo tō spirar̄ stat tal' icōpossibilitas. Si. n. ñ sta ret ipꝫ spirar̄ eēt ei⁹ cā. Añs pꝫ p°. qꝛ oē ꝙ alicui ꝯpetit i diuīis ꝯpetit ei fōlr ex se siue ex sua rōe. g° ex se illa sc̄ icōpo ͥ ͣ 2° qꝛ si est cā h° ē qꝛ spirar̄ ꝛ gñari sc̄ idē aut qꝛ sc̄ i eo dē aut qꝛ vnū p̄supōit aliud. Sꝫ nullo istoꝝ modoꝝ ē qꝛ eadē rōe spirar̄ daret talē icō possibilitatē eēn ͤcū q̄ ē idē ꝛ i eodē ꝛ quā p̄ supo ͬ. So. negat̄ añs ymo spirar̄ eo ipo ꝙ ē in eodē cū gñari dat ei icōpossibilitatē ad spirari. Ad pᵃ³ pba. negat̄ añs. Nā spirat⁹ i diuīs ē eiusdē n̄ãe ꝯspirāte ꝙ tñ nō ꝯpetit ei fōlr ex se. i. inq̄tū spirat⁹. Ad 2ᵃ³ dico.ª ꝙ diuisio ē i sufficiēs. Hoc. n. sō ē qꝛ spirar̄ q̄ ē i filio sꝫ rōeꝫ ē relō aducēcs supposito ꝯstituto ꝑ gñationē passiuā. Pꝫ ēt ad istan tiā aliq̄ꝝ dicen͠. Nō min⁹ filiatio stat ꝯspi ratōe actiua ꝛ ei⁹ opposito q̄ꝫ spiratio acti ua cū pat̄nitate ꝛ ei⁹ opposito. Nō. n. ē sic qꝛ filia° l' gñō passiua ꝯstituit suppo͠ ꝛ hꝫ vicē p̄ncipij idiuidual' q̄d i plurib⁹ eē nō p̄t Sꝫ spirar̄ aducit ꝯstituto ꝛ ñ ē ꝑsonal' p̄pe tas. ¶ 4°. Scdō ꝫ te p̄rᵃ cā icōpossibilitatꝫ passiue gñatōis ꝛ spiratōis ē qꝛ ista illā p̄/ exigit i supposito ꝓducēte. Cā āt ꝙ ista p̄/ exigat illa vō p̄exigat̄ ē ex suis rōib⁹ fōma lib⁹. Remota aūt cā 2ᵃ stat pᵃ. Ergo si spira tū nō ꝓcedat a gñato. aduc ille due ꝓductō nes erūt icōpossibiles. Ex hiis igt. g° pꝫ ꝙ ꝯña fundat̄ i falso. s. ꝙ oīs distīn° in dō sit ꝑ relōnes oppositas q̄ꝫuis sit ꝑ icōpossibi les. So. h̄ ē dup ͯ dfect⁹ p̄m⁹ qꝛ iste fūdat se in ꝓpo ͤ male itellecta. s. rēota cā 2ᵃ stat pᵃ. ꝙ veꝝ ē i efficiētib⁹ eēn ͬ ordīatꝫ ꝛ q̄ ad gnā lē ifluētiā nō āt i duab⁹ cāis fōalib⁹ vel in efficiēte ꝛ fōli Nā p̄r ꝛ fili⁹ oponūt̄ relati ue p̄r ni ͭ ͤ ꝛ filiatiōe q̄ꝝ cā ē gnāre ꝛ gnāri ꝛ

tñ remotis illis relōib⁹ nūq̄ꝫ oppōerent̄ re latiue sic ēt nꝫ ignꝫ posset eē calid⁹ rēoto ca lore q tñ ab ei⁹ forma ꝓcedit 2⁹ qꝛ ēdit ꝙ fōlis rō istaꝝ ꝓcessio͠ sit cā ꝛ vna p̄exigat aliā ymo dicim⁹ ꝯ ͣ ꝙ qꝛ vna p̄exigit aliā iō ide sumit̄ eaꝝ rō fōlis. Cō. n. ñ distiguat̄ penes sba i qb⁹ sūt nec hēant in se oppositō nē oꝫ ꝙ fōlis rō distī° ͥ ͤ earuꝫ sumat̄ penes ter° ͥ vel p̄nᵃ. Uñ qꝛ vna ꝯstituit suppo͠ in q̄ ē alia vl' ē q̄si p̄n͠ alteri⁹. iō ide sumit̄ ea rū fōlis rō. Nō. g° sūt distīcte nisi rōe alicu ius oppᵃ ͥ ͤ nō q̄si sint opposite relōes sꝫ qꝛ sc̄ ꝓcessiōes oppoitoꝝ supositoꝝ. Cōtra eā dē ꝯñaꝫ arg ͭ sco. sꝫ rōes ei⁹ vide i seq̄nti ar°.

Quātū ad 2ᵐ arti͠ pᵃ ꝯ°. Lꝫ fili⁹ disti guat̄ a. s. s. ꝑ filiatio ͤ ꝫ sꝫ hr̄e ꝛ nō hr̄e eādē ꝓp̄etatē stat tñ ꝙ ꝑ filiatōē solū distiguat̄ a p̄re sꝫ opōnē relatiuā. 5. q̄l. q. 4. ar. 2. Nā ēt saphir⁹ ꝑ suā forᵃ³ distiguit ꝛ a spēb⁹ la pidū hn̄tib⁹ oppoitā d'riā ꝛ ab aīalib⁹ per hoc ꝙ illa hāc nō hn̄t quā hꝫ saphir⁹. ¶ 2ᵃ. filiatio nō p̄t eē pᵃ distictōis rō iter filiū ꝛ. s. s. sꝫ spiratō actiua q̄ ē i filio. po. q. io. ar. 5. Sic. n. nega° affi° ͤꝫ semꝑ tāq̄ꝫ fundamētuꝫ supōit ita distīn° q̄ ē ꝑ opo ͤꝫ affirmatōis ꝛ negatōis dū vnū hꝫ aliq̄d ꝙ ñ hꝫ aliō ꝓsu pōit distin° ͤꝫ ꝑ opōnē duaꝝ affirmationū Nō ē āt i filio affi° aliq̄ cui opōat̄ affi° i. s. s. nisi spiratio actiua q̄ oppo ͬ passiue.

Cōtra 2ᵃ³ ꝯ° ͤꝫ arguit aureo. p° sic illo distiguit̄ ꝑsoᵃ filij a q° hꝫ ꝙ sit ꝑsoᵃ. g° spi rare p̄cise sūptū ñ distiguit ꝑsoᵃ³ filij. Añs pꝫ p° qꝛ s̄m porphy. Eadē differ̄ᵃ ꝯstituit spēꝫ ꝛ distiguit ab alia spē 2° qꝛ ꝑ se notū ē ꝙ oīs res i eo eē ꝯstituit i q̄ distiguit vñ al bedo ꝯstituit i eē accidētali. g° ꝙ ꝑsōalr di stiguit dat eē ꝑsōale.ª So. añs ē verū d̄ di stin° ͤ ꝑ hr̄e ꝛ nō hr̄e. ñ āt d̄ distin° ͤ ꝑ dire ctā opo ͤꝫ fo ͤ ad foᵃ³. Nō. n. oꝫ ꝙ id q̄ q̄d po nit̄ i eē ꝑsonali distiguat fōlr ꝛ p̄mein disti ctiōe a q̄cūq̄ꝫ a quo tale ꝯstitutū ꝑsonalr di stiguit̄. Nā socrtes distiguit̄ ꝑsōalr a plato ne ꝑ māꝫ ꝛ p̄nᵃ idiuiduanᵃ. non aūt ꝑ aīam vl' p̄t dici ꝙ i diuinis ꝯstituens ꝛ distiguēs sc̄ realr idē sꝫ rōe distīcta vñ spirar̄ ꝯstituit filiū vt filiatō distiguit vō a. s. s. vt spiratō

¶2° Spirare pcise sumpt^m est vnũ simplex
distincti^s qcqd aũt distiguit psonalr p sim
plex distincti^m est vna simplex persona siue
vnũ simplex psonalr distinctũ. g° si spirare
acti^m distiguit filiũ cũ distinguat et prẽ z.a
s.s. pr̃ z fili^9 erũt vna simplex psona. So.
nega^a 2^a ps aũt qñ illud simp^x est cõicabi-
le multis q: tũc nõ distiguit qcũz distiguit
vt vnũ simp^x ʒ vt vnũ in simplici illo puta
vt sc̃ vn^9 spirator. Nã aĩa rõalis nõ distiguit
diuisa mẽbra hois a mẽbris asini vt vnũ sim
plex mẽbrũ ʒ vt vnũ aliq°. ¶3°. Effect^9 fõlis
nũeraf ʒ formã. nã pr̃ z fili^9 sũt vn^9 oe^9 z
vn^9 spirator q: vna ẽ deitas z vna spiratio
Sʒ ɔstat q pr̃ z fili^9 nõ sunt vna pso^a r^u. s.
s. sic q ab eo distigua^r vt vna pso^a ab alia.
g° nõ differũt pcise p spirare.* So. negaf
ɔn^a q: male sbsumi^r sb illa regl̃a vl̃r ba qñ
effe^a fõlis sig^r sbstãctiue nõ alr. Nã sic obe
ret argui. g° nõ hñt vnã psonalitatẽ. vel sic
pr̃ z fili^9 sũt duo disticti. g° in eis dup^x est
distin°. Persõalitas. n. z distin° sc̃ fõme q̃z
effe^a sc̃ pso^a z distictũ. Nõ ãt spiratio actiua
q: ei^9 effe^a nõ ẽ distictũ ʒ spirator. Dato tñ
q eẽt spiratõ fo^a cui^9 effe^a eẽt distictũ nõ oʒ
q illa nõ nũerata nõ nũeref effe^a q: adiecti
ue sigifica^t vñ ẽt pr̃ z fi. sunt duo spirãtes.
¶4°. Nulla simp^x pso^a distigui pt duob^9
Sic. n. due q̃litates ɔstituũt duo qualia ita
due psõalitates vl̃ duo psõalia duas psõas
g° psõa filij nõ distiguif alia psonalitate a
prẽ z alia a. s. s. ʒ eadẽ. g° a. s. s. ñ distigui^r
p spirare pcise So. vna simp^x pso^a põt per
aliq distingui q. sũt vnũ re dua rõe siue vna
res z due rl̃oes. Nec tñ in prẽ vel filio põi
m^9 duas psõalitates vt iste suppõit ʒ duas
rl̃oes quaꝝ altera nõ ẽst personalis.

¶ Cõtra ɔn^{as} tactã i p° arti° arguit sco. p°
sic. Fili^9 ɔstituif in eẽ psonali p filiatõez. g°
ea fõlr distiguif ab oĩ alia psõa. Et pʒ ɔn^a
p°. q: eodẽ aliqd est ens z vnũ. z ɔn^r indiui
sũ in se z diuisũ ab alijs. So. Constituti^m
distiguit a qcũz p hr̃e z nõ hre ñ ãt ʒ p^{am}
rõez distin^{ois}. Cõt^a. Nã qõlʒ hñs aliqd eẽ
distigui^r distin^{oe} ɔuenienti illi eẽ a qcũz alio
p aliqd q ẽ de rõe ei^9 inq̃ztũ hʒ tale eẽ. g° fi
li^9 distigui^r perso^r p aliqd de rõe ei^9 inq̃ztũ
ẽ pso^a nõ. g° p spirare actiue So. p idẽ pʒ.
¶2° q: p fõle cõstituti^m differt cõstitutũ ab
oĩ alio ẽt si per ipo^{le} circõscriba^r oẽ aliud a
cõstituti° p ɔstituti^m. n. differ p° z adequa
te ab oĩ nõ tali. g° ab oĩ nõ hñte ɔstitutiuũ
illud. So. ccõscripta a filio spiratio^e distin
guere^r qdẽ a. s. s. ʒ p distin^{oẽs} affirmatiõis
z negatiõis z entis ad nõ ens. Que ãt realr
distigun^r z nõ sũt vni^9 ordĩs oʒ opponi nec
suffic oppõ affir^{ois} z negatõis nec ẽt disti^a
dispatoꝝ aliogn atributa distiguere^r realr
¶2° pn^r. Circõscripta spiratio^e actiua filij a
rõe gñonis z spiratonis adhuc spiratio a
gñone actiua distinguif dũmõ pn^a gñan^t z
spirãdi idest ĩtellect^9 z volũtas sẽt distĩcta
g° tũc stat distin° filij z. s. s. Et pʒ ɔn^a q: i-
po^{le} ẽ vnã psonã duab^9 pcessõib^9 totalib^9
accipe eẽ. Qualʒ. n. caꝝ circõscripta accipet
eẽ cũ vtraqʒ sit pfecta.* So. Circõscriptiõe
tali stãte qualẽ põit añs gñio z spiratio di
stigui nõ possent plusq̃z rõe. Nõ. n. distin^a
rõis ĩ pncipijs ĩfert dist^{oẽs} realẽ ĩ pncipiatis.
i. d. ij. Nec fili^9 z. s. s. eẽnt duo realr distĩcti
¶3°. Nã dcm̃ boe. s. q rl̃o multiplicat trini
tatẽ nõ iuuat. Hoc. n. nõ solum de oppositis
ʒ ẽt de dispata rl̃oe ẽ veꝝ. Albedo. n. nõ so
lũ a nigredĩe ʒ ẽt a dulcedĩe folr differt q̃
q̃litas dispata. Et si due tales q̃litates. s. di-
spate eẽnt ĩcõpossibiles in eodẽ regreret di
stĩcta suposita So. Sola rl̃o oposita ymo
sola opositõ rl̃ois distiguit psonas. nec di
stin° dispatoꝝ suffic ad realẽ distin^{oẽs} nisi i
dudãt opositõez puatiuã vel ɔriam. disti°
ãt albedĩs z dulcedĩs reduci^r ad opositõez
coloris z saporis q ɔstituũtur differentijs
opositis priuatiue.

¶ Contra eandẽ 2as ɔ^{oẽs} huius articuli ar
guit grego. p° sic. Sumo spiratiõnẽ vt pre
scindit ab omni q ab ea distinguif ex añz
siue ab omni q non est ipsa. Tũc sic. Si spi
ra° sic sumpta eet psona filij in filio nõ ẽ ali
qd distincti^m pter spirat^{oẽs}. Et si sola spira
tio circõscribaf n^l remãebit filij cui^9 opo^m
dicis. Pʒ aũt ɔn^a quãtũ ad vtrũqʒ. Si dõ ñ
est filius. aut est ei intrin^{ca} z sic fili^9 nõ ẽ sim
plex aut extrĩseca z sic erit pso^a distincta a
filio z eadẽ rõe ẽt a prẽ. Cõstat autẽ q nõ ẽ

Spus.s.g° est in deo quaternitas. So. spi
ratio sic sumpta est fili⁹. Ad p^m pñs illatū
dico φ in filio nullū est distinctiuū realr a/
spiratiōe distīct^m. Ad 2^m vo qd remota re
que ē spiratio nichil filij remāeret. Nec tn̄
seqr φ spiratio pstituat filiū nec ē personali
aut φ distinguat illū a pat^e sicut nz essen^a.
que tn̄ ita est in filio φ nihil ē in eo distīctū
ab illa ⁊ ea remota nihil filij remāeret. Rō
hoꝝ ē q₂ rlō nō distīguit vt res ē siue q̄tū
ad suū eē s₃ q̄tū ad suā rōez q̄ respicit oppo
sitū. Quātūcūq₃ g° aliqd relōni idētificet
realr si rōes māeāt distīcte semp relō offm̄
suū obs̄uabit. Ideo filiatio nō spiratio pstī
tuit filiū. ⁊ spiratio distinguit a .s.s. ¶ 2°.
Fili⁹ est eque simp^x vt filiatio. S₃ in filia/
tiōe nō sūt plura distinctiā qb⁹ distīgua^r a.
s.s. v₃ quoꝝ aliq̄ circōscripto aliud rēaneat
cū eēn^a pstituēs aliqd distinctū a .s.s.g°. n₃
in filio sūt aliq̄ plura talia. So. fili⁹ realr lo
quen° ē eque simp^x vt filiatio s₃ tn̄ q₂ filiatō
significa^t p modū abstracti ⁊ forme fili⁹ vo
p modū concreti ⁊ hn̄tis formā. cui ex mō
sue significatōis nō repugnat ī se hr̄e aliqd
alteri⁹ rōis a filiatiōe iō in vno hoꝝ queri^r
ista pluralitas n̄ āt ī alio. Est falla. figur. di.

¶ Quantū ad 3^m artic^m. Sit talis p°. Spi
ratio actiua nullā diuinā psonā pstituit .i.
d.33.q.i.ar.3.i.q.32.ar.3.p^a.q.10.ar.5.12^m. Ni
chil. n. cōicabile pstituit aliqd formalr in eē
incōicabili sic nihil ē folr albū p nigredinē.
Nō g° spiratio pstituit .s.s. vel aliā psonā.

¶ Cōtra p̄dicta arguit aureo. p°. sic. Qn̄ cū
q₃ aliqua ita se hn̄t qd neutrū eoꝝ h₃ ppā
vnitatē s₃ fundāt penit⁹ eandē nec io fundāt
eandē psonalitatē ⁊ psequēter ītrin^ce pcur
rūt ad pstitutiōez vni⁹ psone ita φ vnū sine
alio n̄ sufficit. Perseitas. n. tertij modi siue
p se vnitas. est psonalitas si ī nā itellectuali
sit. Talia sūt ī filio eēn^a filia° ⁊ spiratio. ⁊ in
s.s. spiraretur eēn^a. Si enim aliqd horum
pseitatem tertij modi ita φ inter illa cadat
mīma distinctio. ponūnt in nūeꝝ pfectio^m ī
filio. ⁊ filius non esset eque simplex vt eēn^a
neq₃ ista diceren^t de filio sicut n₃ cōponen/
tia de cōposito. So. nega^r h°^r q₂ non fun/
dāt oīo eadē vnitatē sic φ re ⁊ rōe sint idē
ymo sunt rōe multa. Ad pba. negat pñā q̄
ad oīa ibi illata. Ea. n. q̄ sola rōe sunt multa
nec ponūt ī nūeꝝ s₃ rē nec cōponūt pp plu
ralitatē rōnū ⁊ ēt nō tollit p̄dicatio p̄dicta
pp hoc. ¶ 2°. Collectio pprietatū cuiusq₃ p
sone diuine cōstituit illā. g° oēs ille intrin^ce
cōcurrūt ad cōstitutionem. Añs est ansel. ō
pce. s.s. ca° 24. Possidet inquit vnusqsq₃
s. pater fi. ⁊ s.s. suas proprietates. quarum
collectio ī alio nō ē eadē ad similitudinē ho
minū diuersoꝝ. So. Negat añs nec ansel.
dicit collectionē cōstituere sed distinguere.
ymo illa auctoritas portat gladiū golie q₂
in ea aseritur pprietatū pluralitas in vna p
sōa quā arguēs negat ⁊ impugnat. ¶ 3° Si
personalitas filij intrinsece non includeret
nisi essentiam ⁊ generationez passiuam tūc
spiratio actiua asisterꝫ persone. So. negat
pñā. Licet enim spiratio actiua non consti
tuat filiū tn̄ est in filio ⁊ non h₃ aliud esse a
filio. Ad asistere autem requirit diuersitas
rōnis ⁊ rei quam aserebant ponētes relatō
nes asistere. ⁊ nos negam⁹ dicentes φ l₃ spi
rare non sit intra personalitatem filij s̄m in
telligen^e rationē est tamen eadem res cum
relatione cōstitutiua. ¶ 4. Si spira° actiua
non includitur intra personalitatē filij tunc
preciso spirare filius est vnus discretus sin/
gularis. Hoc autez est impossibile q₂ de ta
li re sic precisa spirare non diceretur nisi de
nominatiue cum ei adueniat itez q₂ in filio
erunt duo quibus fruendum est ⁊ due rōnes
fruibilitatis proprietas enim est fruibilis.
quia adoatur. So. Negatur 2ª pars antece
dentis. preciso spirare per intellectum. Ad
primam proba. negatur pñā que esset bo/
na si spirare esset realiter aliud a filiatione.
Ad 2^a₃ similiter negatur pñā. Licet enim
illa rōne distinguantur tn̄ non dicunt duas
rationes fruibilitatis ymo nec filia° nec spi
ratio dicit talem rōnem sed sūma bonitas
vnde relationibus fruendū est vt sunt idem
summe bonitati ⁊ similiter adorande sunt
non autem vt sunt relationes quia essent
pma principia .i. d.i.q.2. arg.2.22.q.84.

ar.i.3m.¶5. Sic se hz eēna ad psōalitatē filij ita ⁊ spira° actiua. Cōicar.n. vtrūqz fil⁊ eod ordie ⁊ neutri p⁹ alt°. ymo eodē ordie cū eēna cōicat duob⁹ qdqd.ē i pre ad qd n ē opoitio ꝫ eēna cōicat nō tāqz aduētitiuz p psōalitati ꝫ q̄si itraneuz qd ex q̄ cuz ppetate ↄstituit psōa.g° ⁊ spiratō actiua filr.*. So. negar minor. Nō.n. eēna ↄstituit psonā icē psōali q̄ ad illud q ē vltiatū in roe pso°.s. incōicabile po.q.ā.ar.3.

¶ Cōtra 2°es arguit grego. q fili⁹ non ↄstituat icē pso11 p filiatoez p° sic filius nō ↄstituit icē psonali filio nec aliqd i aliq ee ↄstituit p seipz p°. g° nz filius p filiatiōez sūt n.oio idē realr. Cōfir.q: ↄstitués ē aliquo° cā ↄstituti.g° distiguit ab illo.*. So. negar ↄn° q: differūt mō significan penes quē variat enūciationū vitas. Jō qdā affirmātur d vno q̄ d altero de negāt.s.q̄ ꝫ moduz p pū significādi vni ↄueiūt ⁊ alteri repugnat vt ↄstituē ⁊ distiguē q ē for° n suppo11 attribuit filiatōi n filio ad ↄfir dico q n oē ↄstituēs a ↄstituto realr distiguit nisi sit ↄstituēs pciale. Uñ dr 2°. po. q aliq cā ē eadē rei cuius ē cā ⁊ ꝫ liconie.stēdit d fōa q̄ ē qditas q̄ ↄstituit id c⁹ ē vt hūanitas hoiez. Tale āt ↄstituē n ē cāre ppe ꝫ eē illud q̄ hñs ē tale. ¶2° fili⁹ ē oio simpx ⁊ act⁹ pur⁹ ⁊ subsistēs g° n ↄstituit p aliqd fōlr. Pz aūt ↄna.q: ex eo q ē simpx n ↄstituit aliq̄ itrin°° sibi ex eo do q act⁹ n ↄstituit p fōle ↄstitutim. Nz ex eo q subsistit p aliq māle. So. negat ↄña nisi sit ꝫmo d fōli ↄstitutio iherēti q ē forma ptis. Ad pba. dico q dupr dr aliqd intrīsecū.s.q: ē tota qditas l q: ē ps qditatis. Et pmo° simpx hz itrīsecū q: qditas ē i eo cui⁹ ē.7.merb.

Jrca.12.di. q̄rit vt pr ⁊ fili⁹ sint vnū pnm.a.s. ¶ Pa 2°. vtiqz pr ⁊ fili⁹ sūt vnuz pnm.a.s.1.q.36.ar.4.p°.d. 29.q.1.ar.4.¶2a ista vno° ē ↄcedēa ⁊ alio° negāda.s. pr ⁊ fili⁹ st idē pnm.a.s.d.s. Nā li idē rōne articulatōis idur vnitatē supōti iō cōiter negāt. Quidā tñ dicūt q cū sit adiectiuū non

põit idētitatē absolutā ꝫ ru ei⁹ cui adit ⁊ ꝫ h pt ↄcedi.*. ¶3a. Lz pr ⁊ fili⁹ sint duo spirātes.n tñ duo spiratores.s.1.d.s. Sz p°.d.xi q.1.ar.4° tēuit opoitum seqn° opōnē altorū quā ēt i pa pte recitat lz pferat istā q: spiratorē nom sbstātim ⁊ ↄseqnt ꝫ fōmā significatā nūerat spirātes do cū sit adiectm ꝫm supōita nūerar. Tenē° tñ aliā opōnē ad hāc regulā dicēt. q n tenet quotiēs nom sbstantiuū sigat fōas q̄ ē opatio. Tē.n. a suppoitꝫ nūer recip. Sz p istā glosā n pt qs effugere qn sint plures creatores. Nō.n. suffic dicere qd.s.l.ē a pre ⁊ filio vt st psōe distīcte cāura āt a trib⁹ n vt distīcti st psonalr ꝫ vt vnū i eēna.* ¶4.a.s. pcedit a pre ⁊ fi° i q̄tū st vnū ⁊ iquātū st pl'es.1.d.xi.q.1.ar.2.ia.q.36. ar.4.im s.n.li iq̄m dicat ↄditōē pncipij actōnis q ē fōa q̄ agēs agit sic ē ab eis iq̄m sunt vnū sec⁹ si dicat ↄdōnē pncipij agētꝫ qd est supōitū sic.n.ē ab eis iq̄m st due psōe distincte cū sit āor duor mutu⁹. ¶ Cōtra tres pmas ↄclusiōes arguit aureo dicēs q lz illa regl'a d adiectiuis ⁊ sbstātiuꝫ sit da tñ mom dicēdi ē isufficiēs. h° āt pz.4r.p° q: n assignat cāz q̄re sic ē.¶2° q: adiectim sigat solū formā sine supōitis sbstātiuū do p modū suppositi.g° opoitū reale dr ver.¶3°. q: determinatio pōit sinū sigficatū circa ppriū determīabile.g° cū dicit duo spirātes spira° significata dz plurificari.¶4° q: n solū noīa adiectiua.ꝫ pticipia ⁊ dba nūerāt ꝫm supposita iō oportebat gñalē regl'am assignar. So. Ad pm dico q s.tho. assignat cām regule i multis locis q̄ iste n vidit pcipue .i.q.36.ar. 3. Ad 2m do q lz adiectiuū n sigficet supposituū tñ significat aliqd adiacēs supposito iō ꝫm supposita numerat. Ad 3m antē q plurificato supposito plurificat nomen adiectiuū nō āt forma p adiectiuū significata. Uñ multi sunt spirātes ⁊ vnica spiratio nō multiplicata sed cōicata q: idem ē.se hz in oib⁹ Non.n. dicim⁹ formā p adiectiuū significatā se hre p modū accidentꝫ ꝫ ipsum nomen per modum accidentis se habet. Ad 4m. quoqz q hic non habemus loqui de pluralitate verbor sed noium verūtñ.1°.d.xi.do

cet.s.tho.quomodo verba multiplicentur.

¶ Cōtra.4.cō̃ arguit ide p° sic. In diuis ñ ē aliq̄ po elicitiua spirōnis. g° ñ spirant inq̄ztū vnū i pn° spirant'. So.pz p dcā i 7ª distinc̄. ¶ 2° vnitas z pl'ralitas sṫ ex̄ ɔceptū cuiusl3 entis.saltē rōe negōnis cōnotate. g° ñ dicūt rōem fōlē pducen' q̄ duo pducūt. So.ɔcedo tom de rōe vnitat3 q̄ ē negō conclusio āt itellr'ō ſbſtracto negōni siue vt alij dicūt de vno denoīatiuo nō de fōli. ¶ 3 sol' pr̄ ē sufficiens spirator. g° inq̄ztū spirat accidit ei q filius ɔspiret z eō.g° illa vnitas vl' mutuitas nl' fac ad spiratōnē. *So.ɔce° primū aūs z nego pam ɔñam q: de rōe spirāt3 amorē pfectū ē q ɔcipiat vbū ɔspirā s. In creatis et oīs diligēs ɔcipit vbū rei dilecte a qb' existētib' q̄dāmō vnū z q̄dāmō distictis.spirat amor. Uñ de rōe spiratiōis ē q sit a duobus z de rōe amicitie est mutuitas amoris. ¶ 4.spiratio ē tota i pr̄e z tota i filio. g° mutuitas l' ɔcordia ñ ē de rōe huius pncipij. So.ɔcedo aūs z ɔñs q: mutuitas l' pl'itas l' ɔcordia ñ ē ɔditio pncipij q̄ spiratois 3 suppositoꝝ spirātiū. L3 aūt spiratio sit pfecte i pr̄e z totalr̄.i.f̄m qōl3 sui tñ pr̄ ñ h3 fōlr oēm ɔdōnē q̄ respicit suposita spirantia.s.pluralitatē. Pr̄ aūt z filius hñt oia illa ɔiuncti. Nec tñ pr̄ aliqd accip a filio q: illa pluralitas ñ ē aliqd reale in filio. 3 ē pr̄ z filius realr̄.adēs aūt idiuisionē vnā ex pte pr̄is z aliā ex pte filij q̄ ē negō. Est aūt nōn dū q eēntia z spiratio nō cōicant eode3 ordine saltē f̄m nostrum modu3 intelligendi.

¶ Cōtra eādē.4.hēri. q volūtas vt exñs i solo pr̄e l' i solo filio ñ sit sufficiēs pnm.s. s. 3 vt ē i ābob' ita q volūtas vt ɔcors sic ē pnm q ɔcordia ē de rōe eius.s.pncipij productiui p° sic. Illud q emanat vt nex' z vinculū z duoꝝ cōio emanat a duobus vt duo sṫ. Tal' ē.s.s.f̄m aug.7.de tri. So.li vt si redupliceṫ dualitatē taq̄z aliqd intrinsecū rōi fōli pncipij spiran'.negaṫ aor. Si taq̄z itrinsecū pn° qō ɔcedo totu3. ¶ 2°.s.s.emanat p modū amoris z caritat3.q caritas f̄m gre. i oml'min' q̄z int duos hr̄i nō pōt.g° ide3. So.tā amicitia q̄z caritas ē a duob' 3 vt sṫ aliq̄mō vnū aliq̄ vnitate.i.q.27.ar.3.22.q.23.ar.6.z ide3 hr̄ a ph̄o.8.z.9.ethi. Uñ neutrū hoꝝ ppe ē ad se f̄m rōe3 aīcitie. Et si caritas.vt caritas sit ad se p q̄zto aliqs se diligit vt aliqd dei pnr dilecti secus vt ē aīcitia ideo ēt vtrūq3 hoꝝ ē a duobus vt duo z vt vnum sunt iusta predicta.

¶ Cōtra eādē arguit sco.pban° q nullo° spirēt inq̄z plures.nc mutuitas l' ɔcordia sit aliq̄mō de rōe pncipij spiratiui p° sic pr̄ in priori origis q̄ pcedit filiū h3 oēm pfectionē simplr̄.g° volūtatē fecūdā z sufficiētē. Tūc aūt ñ ē ɔcordia.g° ipsa ñ ē de rōe p̄dci pncipij. So.dico p° q poneṫ talia signa ex̄ item ē veꝝ sine quocūq3 vo item.2° q l3 pr̄ pfcē hēat pnm spiran' ñ a filio n3 p p filiū.tñ nūq̄z pduceret.s.s.nisi p̄suposita alia psona pcedēte a pr̄e. Nō g° fili' ē pr̄i rō spiran' 3 est s.s.rō pceden' a pr̄e z dat ei qō sit nexus z ɔcordia z amicitia vtriusz.q ñ hr̄et si a solo pr̄e pcedēt. Nō solū aūt ista h3 a filio 3 ēt z qō sit a pr̄e. ¶ 2° si pr̄ ñ hr̄et sufficiens pnm pductim.s.s. accipet aliqd a filio. h° āt ē falsū. So.ñ dic.s.tho. qn pr̄ hēat sufficiēs pnm spiran' 3 q pcessio.s.s.reqrit vnā ɔditionē i pn° qō.q̄ ñ eēt si fili' ñ eēt.i.mutuitatē. Nc tñ ex h̄ seqṫ q pr̄ aliqd effectiue hēat a filio seu q fili' sit pnm alic' exñtis i pr̄e 3 seqṫ q fili' ē id sine q̄ pr̄ ñ hr̄et illud. sic sine filio ñ hr̄et pr̄nitatē nc eēt pr̄ q̄zuis pr̄nitatē ñ hēat a filio. ¶ 3° ɔcordia volūtatis pr̄is z filij ē solū rus rōis al's relōnes reales int eos ñ eēnt solū pr̄nitas z filiatio.g° ipa ñ ē d rōe fōli pncipij pductiui real'. So. tal' ɔcordia ē rus rōis nc ē de rōe pncipij spiratiui q̄ n3 aliqd ad spirationē fac 3 tñ ē cōditio sine q̄ ñ spiraret talē amorē ñ rōe sui 3 extremoꝝ. Sic ēt si pr̄ ñ eēt idē sibi z cognitiu' sui ñ gigneret vbū.z tñ rl'o quā dic li cognitiu' ē rōis. Jō pr̄e solo posito ē positū sufficient pnm spiran' 3 ñ sṫ posita oia sine qb' ñ pduciṫ.s.s. ¶ 4°. Si poneret in pr̄e volūtas nō potēs pducē n3 hr̄e tminū sibi adeq̄tu3 illa eēt ipfecta. So.negaṫ seqla q: i eterno pr̄e tal' volūtas eēt ipfecta q: nō reqreret aliud pnm p q cōpleret eius p

ductiuitas. sȝ tñ suppositũ ꝑducẽs requireret aliquã ꝯditõnẽ nõ ꝑ quã ꝑduceret. sȝ sine q̃ nõ ꝑduceret ⁊ istã nõ hrẽt pr̃ solus. ¶ 5o. s. s. ꝓcedit vt amor ꝑfectissimꝰ nõ gͦ vt amor mutuus. Talis. n. nõ ẽ ꝑfectissimus qꝛ non terminatᷣ ad sũmũ l' ifinitũ bonũ vtᶜ sȝ ad filiũ vtᶜ l' ad prẽm vtᶜ q vtᶜ nõ sũ ifiniti sȝ vt deus. So. negatᷣ ꝯña tanq̃ȝ erronea. qꝛ oĩs amor ideo est ꝑfectissimus. qꝛ terminatᷣ ad sumam rõem diligibilitatꝭ. lȝ ẽt amor mutuus terminetᷣ ad relõnẽ vt ad rẽ dilectã in q̃ȝtũ ĩ ea ẽ rõ sũmi boni ꝑ idẽtitatẽ realem cuȝ ea. Est ẽt ibi vnica dilectio qꝛ ẽ ẽt vnica rõ diligibilitatꝭ. i. vnica bonitas. Scdm. n. fõlem rõeȝ solã variatᷣ actus. ¶ 6 si ꝑducit s. s. inq̃ȝtũ ꝯcordit se amãtes. erit alius. s. s. ꝑus ꝑductus. Patet aũt seq̃lla pᵒ. Nam in quocunȝ suᵒ pnm ꝑductim ẽ ꝑfectũ i se ⁊ i supposito ꝯueniẽte illi actioni i eodẽ põt eẽ in tali supposito rõ ꝑducenˀ. Sȝ infinita voluntas hñs ĩfinitũ obm sibi pñs ꝑ itellectionẽ añ oẽ velle intellecta ẽ pnm ꝑducenˀ sufficiens nisi reu ĩfiniti amoris ⁊ ĩ supposito ꝯuenienti. i. prẽ ⁊ filio. gͦ. nũc. s. ante oẽ velle erit prĩ ⁊ filio pnm ꝑductim. s. s. Et ita si ꝑducat inq̃ȝtũ volẽs ꝑducet aliũ a priori. Cõfir pᵒ qꝛ voluntas libera ẽ reu volitõis nõ aũt volitio reu sui effeus puta hitꝰ ide gñãti gñalr efficiat. gͦ magis libẽ ꝑducitᷣ. s. s. volũtate q̃ȝ volitiõe. Confir 2ᵒ. qꝛ filiꝰ nõ ꝑducitᷣ in teu pr̃ nõ inq̃ȝtũ ĩtelligẽs ẽ q̃ actual' itellectio sit rõ fõlis gñãndi prĩ. gͦ nȝ spũs volũtate volens ẽ. ¶ Probatur 2ᵒ ꝯña. Supra n. ꝑdcã maiore ĩ quocũȝ signo ⁊c. facio istã minorẽ. Sȝ volũtas hñs obm pmũ. i. eẽntiã sibi pñs. ẽ ꝑfectius l' saltẽ non minus ꝑfecte rõ ꝑducenˀ amorẽ adeq̃tũ illi q̃ȝ hñs obm 2m idest prẽȝ l' filiũ vt sic. gͦ cũ volũtas prius hẽat eẽnaȝ ꝑ obo q̃ȝ prẽm aut filiũ vt sic prius spirabitᷣ. s. s. volũtate vt ẽ eẽna q̃ȝ vt est prĩs aut filij vt obi. Confir. qꝛ eẽna est fõlr infia nõ aũt pr̃nitas l' filiaᵒ vt sic. gͦ infinitus amor q est ĩfinite voluntatis ⁊ infia obi magꝭ spirabitur voluntate vt ẽ eẽne q̃ȝ vt ẽ ⁊c. Ex hijs gͦ seqᷣ q pr̃ ⁊ filius. spirãt nõ vt se diligũt pᵒ sȝ vt hñt eẽnaȝ pñtẽ non

vt amatã sed amabilem. So. Negatᷣ ꝯña. Ad pam ꝑbõnẽ dico q ꝑcedit ꝯ henricum ponẽtẽ duplicẽ ĩtellectionẽ vnã. s. q̃ ꝯfusaȝ q ẽ rõ ꝑducenˀ aliã. s. distinctaȝ quã dicit eẽ vbũ. Et ꝯformitatẽ ponit duplicẽ amorẽ q̃rũ vnus ẽ rõ ꝑducenˀ aliũ q ẽ zelus l' spũs sed s. tho. dicit q actual' itellectio nõ ẽ rõ ꝑducenˀ vbũ q̃ pnm elicitiuuȝ eius sȝ ẽ ꝑductio siue electio vbi ⁊ actual' dilectio ẽ elictio. s. s. s. ⁊ ñ pnm elicienˀ. Nõ gͦ hẽtur dupx pnm elicienˀ. s. eẽna vt actus primꝰ ⁊ eẽna vt sub actu 2a. i. volitione vñ nᶜ dupx hr̃. s. s. Ad paȝ ꝯfir. dico. q nos ñ dicimꝰ actuȝ amoris eẽ pnm. s. s. nãlr aut libere sȝ pnm. s. s. est voluntas cũ obo sibi pñte ꝑ itellectũ sȝ 2a dico q ẽ solũ ꝯ henri. Ad 2aȝ ꝑbõnẽ dico pᵒ. q ĩ diuinis nulla ẽ ꝑoritas nisi rõis 2ᵒ q data ꝑoritate ibi dabili ex hᵒ ñ erũt duo spũs vel amores spirati qꝛ relõ vt ꝑscindit ab eẽna nȝ entitatẽ nȝ cõitateȝ nȝ ex ꝯñti diligibilitatẽ hȝ vñ ad eẽnaȝ cõꝑatᷣ. nõ vt ad diligibile sȝ vt dilie ad diligibilitatẽ suã. Ideo si ꝑ ĩpoie prius diligeretᷣ eẽna q̃ȝ relõ nõ tñ eẽt alius actus diligenˀ nec alius spũs ꝑcederet qꝛ mãet eadẽ rõ fõlis obi. gͦ idẽ actꝰ gͦ idẽ terminꝰ. 3ᵒ. q si ꝑ ĩpoie pr̃ ⁊ filius diligerẽt eẽnaȝ nõ diligẽdo seipsos vel relões illo amore nõ ꝑcederet spũs hñs rõem caritatꝭ l' amicitie qꝛ ibi non eẽt reamatio. Ad ꝯfir. dico. q sicut pnm spiratim ĩcludit bonitatẽ pnr. scdario vo relõnẽ cõem prĩ ⁊ filio ita actus illius dilectõis qua ꝑducitᷣ. s. s. hȝ ꝑ obo eẽnaȝ pnr scdario supposita. vñ ex hᵒ. q ẽ dilectio eẽne termiatᷣ ad spũm amoris Ex hᵒ vo qd est dilectio mutua ꝑsonaȝ hȝ q sit spũs amoris q ẽ caritas amicitia ⁊ nexus. vñ 3a ꝑsoa ẽm rõeȝ ꝑus ẽ spũs amoris q̃ȝ sit spũs amoris amicitie l' nexꝰ. ¶ Argu ĩ pede. Si pr̃ ⁊ filius sũt vnũ pnm. s. s. nõ est hoc ꝑꝑ vnitatẽ ꝑsone gͦ ꝑꝑ vnitatẽ ꝑꝑetatis. gͦ pari rõne parere ꝑꝑ plures ꝑꝑetates erit plura pna. So. solũit. s. tho. i. q. 36. ar. 4. 2m negana vltiaȝ ꝯñaȝ qꝛ ĩportaretᷣ pluralitas suppositoꝝ in prẽ. hec ille. Sȝ ꝯ qꝛ pnm significat ꝑꝑetatẽ ⁊ ẽ nomẽ sbstãtiuuȝ gͦ dȝ plurificari plurificata ꝑprietate. So.

nomē sbstantiuū plurificatꝰ plurificata forᵃ realr. Due aūt ꝑprietates in prē lʒ sint due reales relbes tn̄ nō sc̄ due res. Cōtra q: fal/ tē rōe pr̄ erit duo pn̄ᵃ. So. negatꝰ ꝯn̄a q: n̄ ꝑncipiat ineē rōis. Sʒ tn̄ deberet ꝯcedi ꝙ illud pnᵐ ē duo ꝓm rōeʒ ꝛ si nō duo pnᵃ ꝓʒ rōeʒ. Est aūt notādū ꝙ cū dico pr̄ ꝛ filiꝰ sc̄ vnū pnᵐ .s.s. li ꝛ ꝯfūdit p̄dicatū sic̄ cū dico hic ꝛ rome vendit piper. Sʒ cū dico. Unū pnᵐ .s.s. pr̄ ꝛ filius. dubiū ē a quo ꝯfundatꝰ sbm nᵉ ꝓminū seq̄nte eo ꝙ talia sc̄ sba q̄lia ꝑmittūt p̄dicata. Si aūt nō placet hec logi ca quere aliam quia ego ad alia properans tempus non habeo speculandi.

¶ Cōtra ꝯsolōnē arguⁿ i pede arguit greg. pᵒ. sic. Si li pnᵐ i p̄dicato stat ꝯfuse stat ꝯfu se tn̄. gᵒ lʒ ad singularia eiꝰ descēdere disiū ctim. gᵒ pr̄ ꝛ filiꝰ sc̄ hoc l' hoc pnᵐ ꝙ ē falsū. Nā eiꝰ ꝯdictoᵐ ē vez. s. pr̄ ꝛ filius nō sunt hoc pnᵐ nꝫ sc̄ hᵒ pnᵐ. So. dico ꝙ sub illo p̄ dicato lʒ descēdē nō ꝑ disiūctiuā sʒ ꝑ cate gozicā de disiūcto extremo. ita ꝙ sc̄ hoc vl' hoc pnᵐ. Ad iꝑroba. dico ꝙ illa n̄ ē eius ꝯ̄ dictoᵃ cū sit ypoᶜᵃ copulatiua. ꝯdiceret aūt si eēt vna disiūctiua vn̄ iste sc̄ sil' vere. hic ꝛ rome vendit hic l ille pip. Nō hic ꝛ rome vēdit hic piper. Nʒ hic ꝛ rome vēdit ille pi per. Et iste fortes ꝛ plato. sc̄ fortes l' plato. Nō fortes ꝛ plato sc̄ fortes. nᶜ fortes ꝛ pla to sc̄ plato. ¶ 2ᵒ si li pnᵐ suponit ꝑ duabus ꝑsonis. nō minꝰ ꝑpria erit ista. s. pr̄ ꝛ filius sc̄ duo pnᵃ. q̄ʒ ista pr̄ ꝛ filiꝰ sunt due ꝑsone. Cōtrᵃ q: terminus magis ꝑprie supponit ꝑ pluribꝰ i plurali q̄ʒ i singulari. So. negatur ꝯn̄a q: li pnᵐ ꝛ si supponat ꝑ duabꝰ ꝑsonis nō tn̄ ꝑ duobꝰ principijs. sic nꝫ li deus pro tribus dijs. q: nō multiplicatꝰ forma signifi cata ꝑ ipm sic̄ significata ꝑ li ꝑsona. Ad cō fir. dico ꝙ illa maxᵃ assumpta non ē ṽa vbi nomē significet formam q̄ nō multiplicatꝰ. ¶ 3ᵒ q: si li pnᵐ stet ꝑ pluribꝰ nō supponēt ꝯfuse sʒ ðterminate sic̄ ꝛ i ista fortes ꝛ plato sc̄ hoīes sʒ li hoīes ðteriāte. So. si dicā pr̄ ꝛ filius sc̄ pnᵃ. li pnᵃ non stat determinate ꝑ pluribus h̄ntibus vnicā formā sʒ ꝑ h̄ntibꝰ multas significatas ꝑ li pnᵃ ꝛ ꝯn̄r spiratio

actiua multiplicaretꝰ ꝛ ꝯn̄r pr̄ ꝛ filiꝰ n̄ eēnt vnus spirator nec eēt vna spiratio.

Irca .13. disti. q̄ritꝰ vtꝝ gn̄a tio ꝛ ꝓcessio .s.s. sint ꝓces/ siōes alterius rōis. ¶ Rᵒ. In hac q̄one erūt duo arti culi. ꝛ i pᵒ q̄dē videbitꝰ quō ꝛ penes q̄d iste ꝓcessiones passiue distinguantꝰ i 2ᵒ aūt quō distinguā tur gn̄aᵒ ꝛ spiratio actiue sūpta. ¶ Quātū ad pᵐ articulū. *Pᵃ ꝯᵒ ille ꝓcessiōes passiue sūpte nō distigūtꝰ seipsis fōlr poᵃ. q. 10. ar. 2. Nulla. n. ꝓcessio l' opatio l' motꝰ hʒ spēm a se sʒ a termiō. *¶ 2ᵃ nᶜ ēt distingūtꝰ realr penes pnᵃ ꝓm ꝙ vna ē ꝓcessio ꝑ modū nāe ꝛ ītelleᶜᵗᵘˢ alia vō ꝑ modū voluntatis. poᵃ. vbi s. ꝛ pᵒ. d. 13. q. 1. ar. 2. ¶ 3ᵃ distingūtꝰ aūt ꝓm ōdinē origīs. poᵃ. ꝛ pᵒ d. s̄. 2. 1. q. 57. ar. 3. 3ᵐ ¶ Cōtᵃ pᵃᵈ ꝯguit aureo. ꝙ actiōes ꝛ passio nes seipsis fōlr distinguantꝰ pᵒ sic. Si actio ꝛ passio n̄ hēant ꝑ se gn̄a ꝛ spēs ꝯtrarias diū sozgenez nō erūt diuise spēs. Et p̄dicamēta les coozdinatōes n̄ erūt i ꝑmixte ꝯ̄ pħʒ. 2ᵒ poste. ꝛ drīe generis n̄ erūt ꝑ se ꝑtinētes ad eiꝰ rōeʒ ꝛ eēntiales ei ꝯ̄ eūdē 2ᵒ metħ. So. sciēdū ē ꝙ aliud ē actōis spēm non eē ð p̄di camto actōis aliō ꝙ sumatꝰ ab aliq̄ ꝙ n̄ sit ð illo p̄dicatᵒ. Illud. n. q̄ res h̄nt spēm n̄ oꝫ eē spēz rei. Nā forᵒ ptʒ dat spēz ꝛ n̄ ē spēs. lʒ gᵒ. spēs actōis sit ð p̄dicatᵒ actōis tn̄ sintꝰ ab aliq̄ altꝰ p̄dicatⁱ puta q̄litatʒ. Negatꝰ gᵒ ꝯn̄a q̄ʒtū ad pᵐ illaꝝ q: altius gn̄ris ē calō ꝛ calefactio. Negatꝰ ēt q̄ʒtū ad 2ᵐ eadē rōe. Et silr q̄ʒᵐ ad 3ᵐ. Sciēdū tn̄ ē ꝙ n̄ oꝫ drīaꝫ ꝑ se ꝯtieri sb gn̄ē sb q̄ ē spēs quā ꝯstiᵗ vt do cet auice. 5. metħ. ca. 6. vbi vlt ꝙ drīa hoīs ꝯtietꝰ sb aīali n̄ q: sit ð aīal' q̄ditate aut eꝯᵒ sʒ q: cōmitatꝰ al'. Dcm̄ ēt ē. s̄. d. 8. ꝙ drīe acci dētiū sūmuntꝰ a sbo ꝙ nō ē eiusdē gn̄is. ¶ 2ᵒ actio ꝛ passio seipsis fōlr h̄nt ꝙ sint ꝯceptꝰ gn̄alissimi altius rōis ꝛ pᵒ diuisi gᵒ a fortio ri seipsis habent differentias diuisiuas que important minozem alteritatem. So. *ne/ gatur antecedens. Nam ab eodeꝫ diuisimo desumpto habent specieꝫ ꝛ genus subalter num ꝛ generalissimum sicut calefaccio a ca/

lore vt calor ē hz spēz. ⁊ ab eodē vt q̄litas ē hz q̇ sit alt'atio. ⁊ ab eodē s̄b rōe ḡnalissi[a] l' analoga s̄upro. hz q̇ sit gen' ḡnalissi[m]. ¶ 3. Specifica dr̄ia actio[m] ñ ē mās'. cū tal' ñ variet spēm. 10. metħ. g° ñ ē p t'mios. Ad. pcedit añs ⁊ negat ḡña. Nō. n. oē q̇ ē fōlr tale ē seipo fōlr tale s̄z p suā for[ā] l' id q̇ tz locū fōme. L̄z g° distīn° fōlis sit fōlr i ipis actōib' ei' tñ p̄n[m] ē aliqd ex. i. ter' l' p̄n[m] q̄ p̄nt dici fo[e] extrīsece actio[m]. l' passio[m]. Nō g° se ipsis fōlr differ t. ¶ 4°. Intel[us] aph̄edēs rō ē actōis ⁊ passio[is] p̄cise aph̄endit eas eē distictas. Nō g° distigunt p ter[o]. Ad. neut[m] illoꝝ sine ter° p̄t aph̄en' vt supponit q̇ ñ aphendit sine sua forma aut tenēte locū eius.

C Cōtra eādē ārguit idē q̇ gn̄o ⁊ spira° passua seipis fōlr distiguant sic. Nulli. n. pri' distiguit fōlr p posteri' l' cā p effe[us] g° ⁊c. Ad. negat añs vt pz de relōib' ⁊ motibus in quibus posterius dat spēm priori.

C Cōtra cādē arguit sco. bonauē. ⁊ garro. q̇ gn̄o ⁊ spira° seipis fōlr distiguant p° sic. D[a]. n. distictīa fē simplicissima ⁊ se totā fōlr diuisa. 10. metħ. Iste aūt pcessiōes passiue sūt sc̄ distictiue p̄sōaꝝ q̇ ⁊ ḡstitutiue eaꝝ ⁊c. Ad. negat b° r'. Relōib'. n. ḡstituit ⁊ distinguit p̄so[e] ñ pcessōib' q̄zuis sit relōes realr. ¶ 2° omnis res ē vna. g° seipsa ab alijs distīcta. Ad. negat ḡña. q̇ l̄z vnūq̇q̄ ex sua rōne q̄ ē ens. sit ēt vnū īdiuisū ī se ñ tñ ē disūz ab alijs. n[e] b° ē de rōne vni'. s̄z solū eē īdiuisum ī se. Dico ēt q̇ pductio ē qdē vna s̄z sic rōez ita ⁊ vnitatē hz a t'mio. ¶ 3° vnūq̇q̄z p suā fōlē rōem distinguit ab oī q̇ ñ ē de sua fōli rōe cū for[a] distinguat. Sz gn̄o ī deo se ipsa fōlr ē gn̄o ⁊ spiratō ē spira°. g° suis rōnib' distigunt. Ad. nullū hoꝝ hz suā fōlē rōez ab aliq̄ sibi ītrin[co] vñ n[e] eoꝝ distict[m] ē eis ītrusecū. ¶ 4°. Q̄ð ē cā distinctōis p̄so[e] seipso hz distictionē. Tale qd est pcessio s̄z aug. 5. de tri. q̇ ex pcessiōib' assignat p[a] di stin°[em] dicēs q̇ iste nascen° ille ñ nascen° p cedit. Ad. l̄z illi mo' pceden' arguāt distinctionē p[a] ⁊ b° ītēdat ab aug. ñ. pductio ñ ē ītrinsecū distictiuū p̄sone cū significet vt via ad p̄sonā l' vt egrediēs a p̄sona. ¶ 5° arguit sco. q̇ dcm̄ ī gt pħi. 5. metħ. ñ ē ad ppositū. Nō. n. mot' distingunt penes t'minos nisi q̇ fōme fluētes sūt eiusdē rōis cū t'mis. Ad. l̄z motus q̄ ad suū māle sit eiusdē rōis cū t'mio tñ q̄z ad suū fōle q̇ ē bitu° po[al'] ad t'mī[m] actualiorē spēz sumit a t'mio. Et idē dico de actiō[e] ⁊ passiō[e] ī catur̄. q̄ztū ad māle ⁊ fōle q̇ ē bitu° q̄dā vt dicet ī 2° clau'.

C Cōr[a] 2as arguit henri. pbanº q̇ ille pcessiōes distiguant penes fōlia p̄n[a] p° sic. Distigunt. n. p hr̄e modū libeꝝ ⁊ modū n̄alem. Hāc aūt dr̄iā ñ hn̄t nisi p eē ab īte[u] ⁊ a volūtate. g° penes ista distignnt. Ad. dico q̇ eq nālr pcedit. s. s. sic fili'. Dato tñ q̇ ab illi p̄ncipus bu' dr̄ ie hērent nūq̄z ex b° realr distiguerent pcessiōes s̄z solū rōe. ¶ 2° non plus hz rōez vbi fili' q̄z. s. s. nisi q̇ ē ab īte[u] sic ille a volūtate. g° idē. Ad. pbat argumētum q̇ ex hoc distinguntur rōe s̄z restat ingrere vnde realiter distinguantur

C Cōtra. 3. arguit aureo. q̇ iste pcessiōes ñ distiguant simp[r] ⁊ vltiate ex b° q̇ vna ē a p̄n° i pducto alia vo sil' ab ī pducto ⁊ pducto p dicē. p° sic. Aut. n. ex diuisi[e] se tenēte ex pte p̄n[u] d'relingt i pductōib' fōl' ⁊ itri[a] alietas rōis aut nl'la relinquit alietas. Nō 2[m] q̇ ñ eēnt fōlr alti' rōis ī se ⁊ ḡñter fili' ñ mag' hēret rōnē vbi q̄z. s. s. g° p[m]. g° suis fōlib' rōib' distigunt. Ad. nulla relingt alietas fōlis ⁊ intrī[ca] ita. s. q̇ seipis ⁊ nō alijs distiguāt. Et breuit dico q̇ distigunt fōlr p̄rie suis fōlib' distictōibus s̄z fōlr p° suis p̄ncipijs q̄ se hn̄t vt eaꝝ forme. ¶ 2° ppetas itrin[ca] vbi ⁊ spūs ē s̄m q̇ vbū ḡstituit ī esse relucēti spūs ineē pcedēti. Extrīseca aūt ē q̇ vbū sit ab vno. spūs vo a duob'. Hec. n. nō cōpetit istis solis sed īuenitur extra naturā ītellectualez tunc sic. Si verbū ⁊. s. s. ī diuinis solum participent eē ab vno ⁊ eē a duobus non participant nisi extrinsecā pprietatem verbi ⁊. s. s. Quod autē ita aliquid participat nō dicitur prin[r] ⁊ per prius eē illud sicut nz ymago dr̄ prin[r] hō eo q̇ figuram tantum hominis pticipet. Ergo in diuinis non erit principaliter ratio verbi ⁊ spiritus ḡtra dama. li°. primo ⁊ aug. 15. de tri. Ad.

lʒ icē ab vno ⁊ a duob⁹ non ꝯsistat ꝓpa rō gñonis ⁊ spiratōis ꝯsistit tñ ī p° q: ē eē ab ab vno tali pura dicēte ⁊ a duob⁹ talib⁹ pura dicēte ⁊ v̄bo dicto. Ad forꝫ g° negat p° ps añtis. ¶ 3°. A q̄ bñt eē gño ⁊ spiratio ꝟꝫ suas cōpletas rōes ab eodē possūt eē ī ordine ad suā cōpletā distinctionē. Nā ꝟm suas formales ⁊ ꝯpletas rōes distīgunt ad iuicē Ergo ꝓfecte distīguūt ī ordine ad solū prēꝫ absꝫ h° q̄ vna sit a filio. Nā a prē sūt ꝓfecte ⁊ ꝯplete. So. negat añs ⁊ ei⁹ pba° q: n̄ distīguūt suis rōib⁹ vt sepe dictū ē. Lꝫ g° prē ꝓfecte spiret ⁊ gñet nō tñ ī ordīe ad ipꝫ soluꝫ ē haꝝ distin°. ¶ 4°. Ex h° gño ⁊ spira° distīguūt q: sūt a prē distīt. s. ꝑ modū natiuitatꝫ ⁊ dōatōis teste aug. 5. de t. ca. 17. Nō āt sūt a prē distīt ex h° q̄ vna ē a prē solo reliqua a duob⁹. Hāc. n. hitu°ꝫ n̄ bñt ad prēꝫ solū. g° n̄ distīguūt ꝑ eē ab vno ⁊ a duob⁹. So. negatur h°ꝫ ymo si eēnt a prē solo nō eēnt ab eo distīt q: n̄ distīguerēt. Ad pb. dico negan° illā. a nlīo. n. alio a prē sūt abe distīt ymo nꝫ silr. Uñ distīt sūt a prē q: sūt ab eo ꝟꝫ ordinē origīs. Sꝫ ꝯ istā rñsiōeꝫ ipe arguit p° q: ꝟꝫ te iste pcessiōes distīguūt ex h° solo q̄ vna ē ab vno alia a duob⁹. So. dico q̄ non repugnat ista distīgui ꝟꝫ ōdinē origīs ⁊ ex h° solo q̄ vna ē ab vno alia a duob⁹. 2° q: ille ordo n̄ ē ī re ꝫ ī rōe tm̄. So. n̄ loqmur ꝯ ōdie rōis ꝫ origīs. 3° q: a sole ordie q̄dā ē radi⁹ ⁊ calor nec tñ gño radij dr̄ dictio vbi nec ꝓcessio calorꝫ spiratio spūs. So. dico q̄ n̄ dicim⁹ rōnes hoꝝ ꝯsistē solū ⁊ ꝯpletie ineē ab vno ⁊ a duob⁹ ꝫ dicim⁹ q̄ ex h° differt. Nō n. distīguūt suis rōnib⁹ ꝓpis. ¶ 5° pn°. Si de rōe spiratōis ē q̄ sit ꝑ se ⁊ eēn° a duob⁹ aut h° ē ꝯiunctī aut diuisim. Nō p^m q: a neutro seōsū eēt ꝓfecte. g° 2^m. g° ī ōdinē ad quālꝫ distīguūt ēt alio circōscripto. Sol. ē ꝓfecte ab vno ⁊ ꝓfecte ab alio. ⁊ tñ n̄ distīguūt ī ōdie ad aliquē illoꝝ alio circōscripto. ¶ 6°. Eē genitū accidit spiratori vt° ⁊ silr eē gñantē. g° eē a genito n̄ distīguūt spirationē a gñone. So. negat ꝯñā. ⁊ ꝯcedit añs. Eēt āt bōa dicen° eē a genito accidit spirationi q̄ negat. Sciēdū ē āt q̄ q̄ꝫtū ad ea q̄ sūt de rōne spūs

si lꝫ ꝓcederē a v̄bo idē ē mod⁹ ꝓcessiōis ei⁹ ī nob ⁊ ī do lꝫ n̄ idētitate vniuoca ꝫ analoga Modus āt ꝓcedēdi a v̄bo nō variat nisi ꝟꝫ ꝓfectū ⁊ iꝑfectū. ¶ 7°. Si spira° ī sua rōe includ° eē a gēito aut illō gēitū bꝫ rōnē ꝓducti ꝓcise aut ꝓducti ꝑ gñonē. Nō p^m q: ꝓductio calorꝫ q̄ ē a radio ꝓducto eēt spira°. g° 2^m g° ē ī diuīs spira° ꝟꝫ fōlē rōnē n̄ ex h° solo q̄ ē a duob⁹. So. ꝯcedo ꝯñs. ¶ 9°. Eē ab vno ⁊ eē a duob⁹ pōt īdifferent ꝯpetē ꝓductiōib⁹ ⁊ vni⁹ rōis ⁊ diuisaꝝ. Sic ignis ab igne ⁊ ferro ⁊ lapide ꝓducit ⁊ nauis a plīb⁹ trahit. Ergo n̄ icludit diuisi° ī ꝓductiōib⁹. Sol. negat añs ymo sola ꝓductio volūtatꝫ ē a duob⁹ ꝑ se. Nā si ī alia ꝯcurrūt duo ē ex iꝑfectōe eoꝝ vl' q: sūt sbordinata vl' q: vnū agit aliō patit ⁊ hui⁹ q̄ tenēt locū vni⁹ ꝓfectī agētis.

¶ Cōt° eandē arguit sco. p° sic. Idē pn^m fōmale ꝓducēdi aliqd n̄ ē pn^m ꝓductōis alti⁹ ⁊ alteri⁹ rōnis ꝑ h° q̄ ē in h° vl' illo supoito. Eodē. n. mō imutat visuꝫ albe° qū in lacte ⁊ qū ī niue ē. Iste āt ꝓductōes n̄ sūt eiusdē rōnis. Ergo oꝫ hui⁹ distin°is assignare aliā cāꝫ q̄ꝫ vnitatē vl' dualitatē suppoitoꝝ. Sol. ex distin°e rōis ī ꝓncipijs haꝝ seqt distin° rōis ī ipis ⁊ si n̄ real'. Ex hac aūt distin°e rōis seqt vnā ꝓcessionē eē a ꝓcedēte ꝟꝫ aliā p°ꝫ. ex ꝯñti eē a p° realr distīctā. Ab alio g° cātur haꝝ distin° rōis ⁊ ab alio real'. ¶ 2°. Oīs distin° reducit ad aliq̄ p° diuīsa q̄ eēnt distīnti° si ꝑ ipo° eēnt ab oīb⁹ alijs sepata. g° ⁊ ista distin°. Talia āt p° diuīsa nō sūt vnitas ⁊ plīralitas suppo°oꝝ si n̄ sit alia diuīsitas ī ꝓncipijs q: circōscriptis alijs ab hac vni°e ⁊ plīra°e n̄ vr̄ q̄ eēt p° rō distīguēdi ꝓductōes. So. distin° real' haꝝ reducit ad distin°ꝫ realē suppoitoꝝ ⁊ h° ad distin°eꝫ relōnū. Sꝫ distin° relōis reducit ad distin°eꝫ atbutoꝝ. s. ite° ⁊ volū. Et dico q̄ vnūꝫ ⁊ multa sunt eq̄ bñ p° diuersa sicut atributa ⁊ plus.

¶ Quātū ad 2^m arg^m sic p° ꝯ°. Gñare ⁊ spirare n̄ sūt due res realr distīcte in prē. i. q. 35. ar. 3. prī. n. eēt ꝯpoit⁹ ⁊ iteꝝ q: nō sūt oppoita relatie. Sꝫ ꝯ 2°ꝫ rōneꝫ arguit. Nā gñari ⁊ spirari n̄ opponūt relatie. g° ꝑ rōe eēnt realr idē. So. negat ꝯñā q: n̄ est silē. Ista. n.

hūt ordinē originis nō āt pductōes actiē sum ptē. Nō.n. gñō pcedit spiratōez q̄ pr̄ gñā ret senz eꝫ° q: act° volūtatꝫ pcedēt actū in te^{lis}. ¶ 2°. Spirare ⁊ gñare differūt rōne. i. vbi. s. ⁊ p°. d. 27. q. 1. ar. 1. ¶ 3ª. Lꝫ gñō ⁊ spi ra° actie sūpte nō distiguanť realr tñ vna ñ pr de alia. p°. d. vbi itēdit talē rōnē. Quecūꝫ sb ppis noīb° diuidūt aliqd cōe rea le i illo sc̄ p̄ra n° de se sb ppis noīb° pdicaẗ Sꝫ isto° gñō ⁊ spira° diuidūt h° reale q̄ est relō. g° sc̄ plures relōnes nec vna dr̄ de alia sb ppo noīe. Itē. 1. q. 32. ar. 3. 3^m. Lꝫ. n. ñ op ponaẗ tñ dicūt distictas rōes psonaꝝ. Ubi notādū q̄ p rōnē itēdit. s. tho. qditatē. i. reꝫ vt nata fūdare ɔceptū mētalē. Intēdit āt ta lē rōnē. h° duo significaẗ p modū qditatis abstracte ⁊ vnū nō ē de itē^{u} alt°. p seꝫ p se ɔseqẗ ad aliō. Ergo nō pdicanẗ de se iuicē. ¶ Lōtª p^{ãz} ɔ^{oez} arguit durā. ⁊ mlti alij q̄ spiratio actia i prē realr distiguaẗ ab actia gñone. ⁊ i filio a passiª p° sic. Illa qb° aliqd realr ɔpaẗ ad diuersa realr distiguūẗ. Relō nes. n. distiguūẗ penes ter°°. Ergo ⁊ spira° ⁊ gñō qb° pr̄ refer̄ ad filiū ⁊. s. s. realr distin guūẗ. So. negaẗ aña. Ad pba. dico q̄ relō nes distiguūẗ p ter°° iec̄ relonis nō iec̄ rei in diuis nisi sint oppoīte vl' ab iuicē origineẗ. ¶ 2° gñari ⁊ spirari sc̄ passiōes realr distīcte Ergo iferunẗ ab actionibus realr distictis. So. Lōcedo q̄ illa duo sūt due actiōes no tionales sunt tñ vnica res. In diuis. n. actio ē relō signi^{ta} p modū actōis. Nō oꝫ aūt tā tā eē distictionē iter actiōes sicut iter passi ones q: ibi vna passio pcedit ab alia nō aūt vna actio ab alia. ¶ 3°. Sicut se hꝫ gñare ad gñari ita spirare ad spirari. Ergo pmutatī si cut spiraŕ ad gñare ita spirari ad gñari. Sꝫ ista realr distigunẗ. g° ⁊ illa. So. negaẗ ma ior q: gñare ⁊ gñari idētificanẗ in duob°. s. i eēn^{a} ⁊ cōi spiratiōe sꝫ gñari ⁊ spirari in p°. tm̄ ⁊ pterea arg^{m} pmutatum nō tenet nec io nisi i q̄ztitatib° pstī i ppoīto. Arguā. n. sic. Sic̄ gñans ad genitū sic spirās ad spiratū. Ergo sicut spiratus ad genituꝫ ita spirās ad gñantē. Ergo spirās ⁊ gñans distiguūtur rea lir q̄ pꝫ falsuꝫ in prē. ¶ 4°. Gñare ⁊ gñari ñ sunt idē realr iter se. g° neqꝫ sūt idē realr i 3° q̄ est spirare. So. negaẗ ɔña. Eodē enī mō sequereẗ q̄ eadē psona nō eēt gñans ⁊ spi rās q: psona gñans ⁊ genita nō sc̄ eadē iter se. Illa āt maxia q̄cūꝫ sūt idē in 3° ⁊c̄. itelli git i hijs que in 3° sūt idē realr ⁊ adequate. ¶ 5°. Multiplicato vno corelatiuo multi plicaẗ reliquū maxīe si mltiplicatio fiat fꝫ spēēꝫ. Multiplicanẗ aūt realr gñari ⁊ spira ri. Ergo ⁊ gñare ⁊ spirare. Solu. dico vt ad p^{m} ⁊ ɔcedo q̄ sūt due relōnes gñare ⁊ spira re sꝫ nō eo° distīcte quo oppoīte. ¶ 6°. Si nō est ita nō sūt in deo 4^{or} reales relōnes q: cōis spiratio nō pōit in nūerū cū prnita te ⁊ filiatiōe. So. negaẗ ɔña q: spira° cū p dictis ponit in nūerū relōnū ⁊ si nō in nūeꝝ reꝝ. ¶ 7°. Actiua pductio ⁊ passiua nō pos sūt iec̄ eidē. g° neqꝫ spirare gñari. So. ñ sūt eadē relō sꝫ sūt eadē res nisi relatiue oppo nanẗ. ¶ 8°. Gñare ⁊ spirare sūt actiōes ītel^{lis} distīctos modos realr ex̄ itellectū. g° nō sc̄ realr idē. So. negaẗ aña q̄ztū ad li ex̄ ⁊c̄. ¶ Lōtra 2^{ãz} ɔ^{oez} arguit aureo. pbando q̄ gñare ⁊ spirare nec re nec rōne distiguāẗ. p° sic. De gñare ⁊ spirare dicitur ɔdicto° de p dicato reali puta ē i duob° suppoītꝫ ⁊ i vno tm̄. g° nō sc̄ eadē res diuīs mōe ɔcepta. pꝫ āt ɔña q: pdicatū reale respicit rē nō q̄ten° cō cepta. sꝫ q̄ten° est res. Un̄ si diuersis rōnib° de eadē re dicunẗ ɔdictoria dicunẗ simplr de eodē. Sol. negaẗ ɔña. Ad pba. dico q̄ pdicatū reale nō ɔuēit rei ex h° q̄ cōcepta ē tñ ite^{lo} cui° ē pdicare nō pdicat vnū de alio nisi mediāte cōceptu. Iō rei sic cōcepte ali qd atribuit q̄ nō atribuit ei ɔcepte alio°. sꝫ ab ea negat. Nā de statua ɔcepta vt ferrū p dicat ens nāle q̄ ab illa negat ɔcepta vt ar tificiata. Ex̄ itellectū āt nlla ē pdica°. ¶ 2°. q̄cūꝫ ɔcurrūt itrin^{ce} ad cōstitutionē simpli cissime psone fundāt eādē vnitatē re ⁊ rōe. Talia sūt eēn^{a} gñō ⁊ spira°. So. negaẗ ma ior. Sufficit. n. si talia realr nō distiguāẗ q: res fꝫ eē ⁊ nō fꝫ rōes ɔponūt. Negaẗ etiāꝫ mior q: spira° nō ɔstituit psonā nec tñ ē ac cidēs sꝫ psōa sbsistēs. Arg^{m} i pede. Prope tates filij ⁊. s. s. nō sūt diuersaꝝ rōnū q: di

stinguerent spē ꝯ damascenū. Ergo neq; eo rū ꝓcessiões. Sol. Ista duo. s. prī ꝛ filiꝰ sint eiusdē spēi lʒ q̄ yppostases ꝯtinent. Hec eni spēs a diuina nā fuit. Differūt ꝟo spē sumpta ꝑʒ īdiuiduales ꝓprietates. eo ꝙ filiaº ꝛ ꝓcessio sint relõnes spē differētes. Increaturis aūt gnīo ꝑ se ad spēʒ ꝯminat eo ꝙ itēdat nā spēʒ multiplicare ꝑ īdiuidua. Sʒ in deo ordinat ad multiplicādū yppostases. ī eadē nā. po. q. 10. ar. 2. Argm 2m. Iste ꝓcessiones terminant ad idē sʒ. s. diuinā ecnās. gº ñ sūt alteriꝰ rõnis. So. ꝓcessiões ī diuīs distiguūtur ꝑʒ pnª ꝛ terªª. pnm āt vel terꝰ nō ē diuina nā vt sic seu abte ꝑʒ lʒ relõe sūpta. i. d. 13. q. 1. ar. 2º. ꝛ sic ipse relationes se habent aliquo modo vt pnm ꝛ terminus.

Irca. 14. di. q̄rit vtrū tēporalꝭ ꝓcessio. s. s. sit eiꝰ ꝓprietas. * ¶ Pª ꝯº. Spūs. s. ꝓcedit tpalitꝭ ꝛ aliq̄ eius ꝓcessio est tpalꝭ. i. d. 14. q. 1. ar. 1. Processio enī s. s. tēdit in obiectū amatū ꝙ duplex est. s. eťnū ꝛ tēporale. Est ergo ista ꝓcessio eťna respectu eiꝰ a quo ē ꝛ reu eius in ꝙ tēdit tāq̄; in eternū ꝑʒ est tēporalis vt tēdit in tēporale q: ex nouitate effectꝰ collati creature ꝯsurgit noua relõ creature ad deū. Idē poª. i. q. 13. ar. 7. ¶ 2ª. Processio tpalis. s. s. non est alia realiť a ꝓcessiõe eterna eiusdē pº vbi. s. ar. 1. Est enī oīs. s. s. ꝓcessio vna rõe reªº ad illū a quo est quē semꝑ ꝓcessio icludit ꝛ est vnꝰ tm̄ lʒ sit gemia rõne duoꝝ respectuū ad illa ad que est quoꝝ vnꝰ. s. tpalis. est in ꝓcedēte sola rõne. ¶ 3ª. Nō tantū dona. s. ꝓcedūt ī nos. ꝑʒ ēt ipse. s. s. ibidē. q. 2. ar. 1. Relõ enī nostra nō solū ad dona sed etiā ad. s. s. terminať quē alr hēmus q̄ꝫ ꝑus. ¶ 4ª. Processio. s. s. de q̄ loqmur atēdiť solū ꝑʒ dona gr̄e gtū faciētia. i. q. 43. ar. 3. i. d. 14. q. 2. ar. 2. Sup modū. n. cõeʒ q̄ deꝰ ē ī oībꝰ ē vnꝰ spālꝭ q̄ ē ī aliq̄ sic ī. cognoscēte ꝛ amāte q nō ē nisi ꝑʒ dona gr̄e ꝛ ꝑʒ istū modū tpalit mittit s. s. ¶ 5ª. Tpalis ꝓcessio vel est ꝓprietas. s. s. vlꝭ ñ distiguiť realiť ab ea. ista seqť ex ꝓdictꝭ ¶ Cōtra 4as ꝯclusiõeʒ arguit aureo. pº sic. Procedē ī mētē ī rõe amati ꝛ cogniti ē cõe tribꝰ ꝑsōis. q: ꝑ gr̄am tota trinitas amať ꝛ amat. gº ī hº ñ ꝯsistit rō huiꝰ ꝓcessiōis. So. negať * aīs. Lʒ. n. tota tinitas sit in mēte vt amata ñ tm̄ ꝓcedit ī mētē q: prī nllõº ꝓcedit Filiꝰ āt ꝓcedit qdē ꝑʒ nō ī aliqd. ꝓcedit. n. ꝑ actū iteª cuiꝰ ñ ē tēdē ī res ꝑʒ eas recipe ꝛ cōcipe. Volūtas āt tēdit ī aliqd. Iō tēdē ī aliqd ꝯpetit. s. s. ex rõe sue ꝓcessiōis. ¶ 2º. Talꝭ modus eēndi. s. s. in creatura dʒ atbuí ꝓcessioni eiꝰ. q hēat aliquē ordinē ad eťnā emanationē eiꝰ a pr̄e ꝛ filio. Sʒ. s. s. ab istis nō ꝓcedit ī creatura ī rõe cogniti ꝛ amati. gº h modus eēnꝭ ī nō spectat ad eiꝰ tpalē ꝓcessionē. So. aºr ē va ꝑʒ male sbsūiť hºr q̄ dʒ esse hec. Iste modus eēnꝭ ī nō hʒ ōdinē ad ꝓcessionē. s. s. eťnā ꝙ negať. Iuť hec. n. ē talꝭ ōdo q: s. s. eťnalr ꝓcedit vt rō collatōis oīuʒ donoꝝ a deo create collatoꝝ. Q ō āt ꝑ gr̄aʒ nouº sit in creatā ē donū dei. Iō iter istō donū ꝛ illā emanatōeʒ ē ōdo efficus volūtio dei ad rõeʒ creādi ꝑʒ quā diuīa volūtas libe creat. ¶ 3º q: seqreť ꝙ oīs res nouiť cognita ꝛ amata ꝓcedēt ī mētē. So. negať ꝯña q: lapis ꝑ tūc qū cogºsciť ñ ꝓcedit ab aliq̄ nʒ aliqd aliō cognitū. Cōceºtm̄ ꝙ si lapis eēt aōr q̄ amaret mēs dū nouiť illū reamaret ꝓcedēt ī mētē. ¶ 4º. Visiōi q̄ pāis cerniťnꝭ adit visio q̄ pꝰ vr cōpꝰ xpi ꝙ mediet iter visīc eʒ ꝛ colores. ꝑʒ tm̄ ꝑticipatiōeʒ colorʒ a corpe xpi. gº a filꝭ scōa ꝓcessio nꝭ adit pe nꝭ ꝑticipatiōeʒ donoꝝ ab aīa. Nō gº iclut reus tpalē. So. ipolc ē qn ꝯfgat nouꝰ reus ī 2ª visiōe ꝑdicta iter cōpꝰ xpi nouiť visū ꝛ illā visiōeʒ ꝛ sic ēt ī ꝓpoito. Sic āt visio corpis xpi ñ ē ille reus ꝑʒ hº nomē ipōtat visiōeʒ cū reu sic ꝓcessio. s. s. nō ē reus ad creaturā nec illū icludit ītrince tamē hoc nomē ꝓcessio tpalis. includit illū in suo significato.

¶ Cōtª eādē arguit greg. ꝙ. s. s. dari possit homī sine creato dono sic. Dē dabile adeo hoī pōt hoī dari adeo absq; oī ꝙ ñ ē de eiꝰ eēnª. gº. s. s. dari pōt sine creatura. Aīs ꝓbať pº. Nā eo ꝯcesso nlla seqť ꝯdictō. So. Ad ꝓbatōeʒ aīs ʒ dico ꝙ seqť ꝯdictio ñ. s. s. ꝓcise deť. Seqť. n. ꝙ ñ deť. nā si ī creatā ñ sit noua cognitio ꝛ dilectio ñ dať nouiť.

s.s. Nō sꝫ āt ista i ea sꝫ.s.s. pcise dat ei. ¶ 2° q̄r sic factibile adeo sine alijs fieri pōt ita ⁊ dabile dari gr̄o sic ɔdictio. So. negat assū ptū vt pȝ de mā. Itē dico q̄ nō ē sile q̄r fa ctio tmiat ad eē ȝ datio ad hr̄i. pt āt eē co lor sine supficie g̃ sine ea hr̄i ñ pt a corpe et sic ēt nec.s.s. sine gr̄a ⁊ hui² aplicātib² do nū ei cui dat. ¶ 3°. Q̄r oē dabile creat̄ pōt de² ñ dare ⁊ pt nllō alio ɔdonāte dare ⁊ nul lū tale pt eo ñ ɔdonāte dari. g° oē dabile pt sine alijs distictis ab eo dare. Et pȝ ɔña q̄r si ñ pt dari.a. sine.b. hō ē q̄r dato.a. necio da tur.b. vl' q̄r.b. ē neciuȝ ad dādū.a. Si pm ē ɔ pas ptē añtis. Si 2m ɔ 2as. Sol. negat ɔña. Ad pb. dico q̄ ñ ē sic vl' sic ȝ rō ē q̄r.b. ē q̄si dispō sine q̄.a. ñ pōt hr̄i. Argm i pede. pces sio tpal' s.s. ē aliqd tpale. g° nō ē ppetas et ni. So. negat añs. Ēt.n. i se ētna dr̄ tñ tpa lis q̄r tpale icludit. Totū tñ q̄ icludit i tali noīe.i. ɔiūctū ex tpali ⁊ ētno reu ē tpale. nō eni pt dici aliqd ɔiūctū ex plrib² eē ētnū ni si vtraq; ps ei² si ētna. Ētnū.n. iportat affir mationē. Nō āt pt ɔiunctū affirmari nisi p vtraq; pte q̄zuis possit negari p singl'is. Jō si alt̄a ps sit tpal' totū dr̄ tpale q̄r tpale im portat affirmationē cū negatione.s. aliqñ es se aliqñ nō eē hec.i.d.14.q.1.ar.1.ad 4m.

Jrca.15.⁊.16.di. q̄rit vtruȝ cuilȝ diuīe psōe ɔueniat mit ti. Jn hac qōe erūt tres arti culi. Jn p° videbit qd ē mis sio i diuis. Jn 2° an q̄lȝ mit tat. Jn 3° an aliq̄ psōa sola mittat. ¶ Quātū ad pm. P̄a ɔ°. Rō missio nis ɔsistit in duplici hitu.s. admittētē ⁊ ad term i q̄ missus ē nouo°.1.q.43.ar.1.1.d.15.q. 1.ar.1. ¶ 2a Missio ɔueīt diuis psōis i a pte vbi.s. ¶ 3a. Missio de sui rōe differt a pces siōe ⁊ datiōe p° sniaꝝ vbi.s. Processio.n. im portat realē distin°ēs reu principij a q̄ ñ reu tmi ad quē datio āt ep° realē distin°ēs dic̄ ei² cui dat ad dātē ȝ ñ dati ad dātē. Missio do dic̄ realē distin°ēs missi admittēteȝ ⁊ ad eū ad quē mittit. Uñ ⁊ missio filij icludit eē nū ⁊ tpalē respectū. Jtem.1.q.43.ar.1. Ex di ctis aūt.s.tho. hr̄i pōt q̄ illa tria sunt realr̄

idē ȝ respectus cōnotati sunt diuersi. ¶ Lōta * pas arguit aūre. i eo q̄ dic̄ missio nē iportare pcessionē ꝭ originē co° q̄ flos emittit de arbore p° sic. Missio vt de ea lo qmur ñ ē pcessio ȝ lega°. Uñ abdie 2° dess lio missō dr̄ legatū missit ad gētes. Sȝ flos ab arbore ñ legat n° origiāri ē legari. g° mis sio ñ dic̄ hitues origis. So. missio dic̄ fōlr pcessionē alicui² ab aliq̄ q̄ q̄r i diuis ñ ē nisi p originē mālr dic̄ pcessioēs ꝭ originē. Uñ realr̄ missio ē pcessio ⁊ missus ē pduct². Exm do de flore ē iductū ad pbādū q̄ ad missio nē ñ reqrit pcessio ꝭ iperiū vl' ɔsiliū ȝ suffi cit pcessio ꝭ originē. Jō sili° iter vtraq; p cessionē accipiēda ē i h° q̄ vtraq; ē ꝭ origi nē. ¶ 2°. Missio ipōrtat pcessionē ꝭ accepti onē ptātȝ ⁊ dnij ⁊ auctatȝ. vt pȝ i legatȝ hūa nis. Sȝ i diuis fili² ⁊.s.s. accipiūt ptātē na scen° ⁊ pceden°. Ergo ꝭ istā acceptioēs dnr mitti ⁊ ñ ꝭ originē q̄zuis ibi sit origo. Di ces q̄ accep° ē origo. Lōta sꝫ.n. eēt origo si ne acceptōe ptātis vt i flore ñ eēt ibi missio Si āt ep° sit acceptio sine origīe vt i legatȝ hūanis ibi ē da lega°. g° origo vte ñ ē lega° So. missio fōlr ñ dic̄ pcessionē ꝭ ɔsiliū vl' iperiū vl' ꝭ acceptiōeȝ ptātis mālr tñ i ali q̄ nā dic̄ pcessionē ꝭm originē ⁊ acceptiōeȝ ptātis. Cū āt pbat q̄ i deo ñ sit missio ꝭm originē negat pa ɔditōal' assūpta ymo ibi ē da rō missiōis lȝ nō legatiōis. Uñ argm fo lū pbat q̄ lega° ñ ē pcessio ꝭm originē. ȝ ꝭ auctatē q̄ si iferat q̄ idē sit de missiōe sic ar guēdo. Lega° i diuis ē pcessio ꝭ auctatē ñ ꝭ originē. Sȝ missio ē lega°. g° ē ꝭ aucta tē ñ ꝭ originē. ē falsa accñtȝ q̄r missiōi acci dit eē legatōeȝ. ¶ 3°. Nā missio filij eēt ētna. So. eēt ētna si rō ei² ɔsistēt i eē ab alio ꝭm originē q̄ negam². ¶ 4° arguit ɔ pas ⁊ 2as p batiōeȝ q̄ ñ sit de rōe missiōis q̄ missus no uo° icipiat eē ūe tmin² missiōis. Si.n. exiñti parisi² aliqd ɔmitat a papa ē legat² ⁊ tñ nō icipit eē parisi². Et si auctate accepta nouit mādaret vt ea vteret nouit legaret. So. ē ɔdictio q̄ i tali fiat aliq̄ nouitas ⁊ q̄ nō sit parisi² nouo°. ¶ Quātū ad 2m pa ɔ°. * So li pri i diuis repugat missio.1.q.43.ar.4.⁊

i.d.15.¶2°.Mittet̃ psõa diuinã ppe ɔ̃ pr̃i
ꝛ filio ʒ min⁹ ppe.s.s.i^a.pte ꝗ.s̃.ar.8.Mit
tẽs.n.hʒ rõeʒ pncipij pr̃ at̃ ꝛ fili⁹ sc̃ pn^m mis
si ꝛ effe^c ʒ quẽ mittit̃ ʒ.s.s.ẽ pn^m solũ effe^c.
Jt.i.d.15.ꝛ nota ꝙ ʒ aug.2.d.t.fili⁹ mittit̃
a se ꝛ a.s.s.ꝛ filr̃.s.s.a se ꝛ a filio.Credo aũt
mẽtẽ.s.tho.fuisse ꝙlʒ qlʒ istaꝝ sit ppa.s.fili⁹
mittit.s.s.ꝛ filius mittit se tñ p^a plus habe
at proprietatia q̃ʒ 2^a.

¶Cõtra.2^m arguit aure.dicẽs ꝙ ille mod⁹
dicen^s recitat⁹ d p^a pte n̄ facit nos scire ꝗ.n.ẽ
dubiũ vtrũ.s.psõa mittẽs ex eo ꝙ mittẽs sit
pn^m.Nã mittẽ ꝛ mitti significãt id actiue ꝛ
passiue.Mitti at̃ sp̃ ẽ originari.g° ꝛ mittẽ vr̃
ẽẽ originare ꝛ i h°c difficultas quã mod⁹ ille
ñ tollit.So.iste mod⁹ facit nos scire.Dubiũ
at̃ allatũ soluit.s.tho.dicẽs ꝙ mittẽs sp̃ est
pn^m missi l' effe^c missiõis.ad difficltatẽ q̃ addu
cit̃ dr̃ ex.s.tho.p°.s.ꝗ.s̃.ꝙ mittẽ ppissime
ẽ originare sic mitti originari ʒ mittẽ min⁹ p
prie ẽ facẽ mi'suʒ nouomõ ẽẽ i alio ꝛ nõ est
originare.q2 autẽ mitti sp̃ ẽ originari nõ aũt
mittẽ originare dico ꝙ mitti fõ'lr ñ dicit ori
ginari ʒ exitũ l' pcessiõeʒ alicuius ab aliquo
in aliqd.ꝙ q2 i deo ẽ p originẽ id nãlr dicit
originari Mitterẽ at̃ fo'lr nõ dicit originare
ʒ ẽẽ pn^m alicui⁹ reqsitũ ad missionẽ qd.quia
dup^x est re^{ni} cuiusqʒ dr̃ qs mittẽ * Uñ sõlia
sigificata illoꝝ vboꝝ mittẽ.s.ꝛ mitti sc̃ opo
sita.s.pncipiare pcedere nõ at̃ mitia:d h° sc̃
isti^{ta} exẽpla.Oẽ.n.calefactũ ẽ creatũ ñ at̃ oẽ
calefaciẽa creat⁹.ꝛ oẽ cõicans est producẽs
non autem omne cõicatum productum licet
cõicare ꝛ cõicari sig^{ce nt} idẽ actiue ꝛ passiue.

¶Cõtra eãdẽ arguit sco.ꝙ nõ qlʒ psõa mit
tat diui^{as} psonã p° sic Mittẽ.ꝛ mitti sc̃ opo
sita relatiue ꝛ mitti icludit pduci g° ꝛ mittẽ
includit pducẽ So.negat̃ ɔ̃ña nisi i minori
adat̃ ꝙ mitti pduci fõ'alr includit ꝙ negat̃.
Naʒ mitti sig^{at} fõ'lr fieri entẽ ab alio nouo
mõ i creat̃ a ita ꝙ li fieri cadat sup h°to^m ens
ab alio nouomõ in aliquo nõ rõe p^e partis
ʒ rõe 2^e.¶2°.sic opo^m de opõito.ꝛ ppõituʒ
d pposito ʒ mittẽ ꝛ mitti sc̃ opõita ꝛ mitti
est originari g° mittere ẽ origiãre.So.illa
regula tenet solũ i p̃dicatiõe fõ'li ꝛ p se m p°

mõ vñ bñ seqt̃.Sanitas ꝛ egritudo sc̃ opõi
ta ꝛ silr̃ pportio ꝛ disproportio humoꝝ.sani
tas at̃ ẽ pportio g° ꝛ egritu° dispropõtio.l'
saltẽ p se i 2° vñ seqt̃.Albe° ꝛ nigredo sunt
opposita ꝛ silr̃ disgrega^m.ꝛ ɔgregati^m Al
bedo at̃ ẽ disgregatiua g° ꝛ nigredo ɔgrega
tiua.Nõ tñ põt p istam regulã inferri quod
ɔ̃rioꝝ gña sint opposita lʒ h° sit necẽ de dif
ferentijs eoꝝ vt.s.ɔ̃rioꝝ sint ɔ̃rie.nõ.n.seqt̃
albedo ẽ visibil' g° nigredo ẽ inuisibil'.¶3°
Mittẽ ẽ dare autẽtice.dare vo autẽtice est
solũ ẽm origineʒ g° ꝛ mittere.So.negr̃ p^m
aña ymo solus pr̃ dat autẽtice ille.n.pprie
ẽ autor q2 ñ hʒ ab alio ʒ cõicat alijs.¶4°.
psõa mittẽa opatur p missam sicut p sp̃m.a.
pr̃ difundit caritatẽ ergo originat illã.So.
negat̃ aña.Sufficit.n.ꝙ opet̃ effe^m missiõis

¶Quantũ ad 3^m arti^m p^a ɔ°.Missio filij di
stinguit̃ a missio^e.s.s.Est.n.reali.er ei⁹ gño
ɔ̃uit ʒ rõeʒ adat re^{us} aliquẽ rõis.¶2ª Jste
due proce ssiões ɔueniunt q̃ʒtũ ad effectuʒ ꝛ
differunt.i.q.43.ar.5.3^m.Differũt.n.illi effe
ct⁹ q2 sc̃ illumiare ꝛ inflamare ʒ tñ ɔueniũt
i radice.q2 vterqʒ illoꝝ est a grã.¶3ª Nũqʒ
mittit̃.a.s.qn mitat̃ filius loquen° de missio
ne iuisibili vbi.ã.ꝛ p°.d.16.Amõ.n.notitiã
sequitur ꝛ noticie perfecta cui⁹ ẽ illa secun
dum quam mittitur filius sp̃ inducit amorẽ.

¶Cõtra ista ɔ̃ertiʒ.ɔ̃.3.ɔ^{ne 3} arguit aureo.
in hoc ꝙ inuit nõ p oẽʒ pceptionẽ veritatis
mitti filiũ sic Nam sapiã maloꝝ est a deo.
vñ ꝛ sapiã ʒ quã ad salomo.missa ẽ psõna
diuina pseuerauit in eo ẽt tpe malitie So.*
lʒ ois sapiã sit donũ dei nõ tñ p oẽʒ sapiaʒ
de⁹ inhabitat sapiẽtẽ ꝛ ɔ̃ũr ẽt nec mittit̃ cũ
missio sit ad ihabitãdũ.ʒ solũ p eã que ẽ cõ
grã.Ad solo^{e3} dico ꝙ sicut fides infunditur
ei solum ad quem mittitur filius que tamen
perseuerat adhuc post mortale ita est ꝛ ad
sapientiã salomonis que ex toto nõ desiit fi
lio desinẽte inhabitare illum dũ tamen erat
imortali credo ꝙ non habebat illã actualeʒ
notitiam perfectam secundum quam fit mis
sio:notandum vero ꝙ dari non conuertitur
cõmitti nisi dare impõtet auctoritatẽ super
datum.

Irca.17.distin. q̄rit vtrū. * caritas sit aliqs hit⁹ creat⁹ in aīa. * P^a p° Mot⁹ caritatis nec° reqrit formā aliquā hītualē i nob. supadditā po^e nāli.22.q.23.ar.2.ꝛ.i.d.17.

¶ 2^a. Act⁹ meritori⁹ nec° reqrit grāz creatā i aīa eliciēte vl' pducēte illū.i^a ps.12.q.110. ar.5.2^a.vo.s.ꝙ sit aliqd creatū i aīa vi.q.27 ar.1.ꝛ.12.ū.s.ar.1.ꝛ2° ꝛ.2.d.26.ꝛ.3.ꝯ ca.150. Est āt i p^a spē q̄litatis vt pȝ vi.q.27.ar.2.ȝ nō.sit ppe hitus q̄ n̄ ordinaẽ ime^te ad actū ȝ ad quodā eē spūale ꝙ i aīa facit. Et vt ibi dr̄ ar.6.ē i eēn^a aīe sbiectiue sic caritas ꝛ vtutes i potētijs. Nā sic po^e ab aīa ita vtutes a grā fluūt.12.q.109.ar.4.i^m. Notādū ē āt ꝙ prudētia ē aliaꝝ virtutū for^a inq̄ȝtū circa sbstātiā act⁹ pōit debitas circūstātias. Caritas vo ē fo^a aliaꝝ ēt pruden^e inq̄ȝtū ordīat i finē vlti^m r^u cui⁹ alij ordīes sc̄ males. Grā vo est for^a ēt carit^is i quātū tribuit efficatiā meren^i. Nihil.n.i opib⁹ nr̄is ꝯdig^e valȝ eēnā vitā n^i supposita acceptatōe di vi.q.4.27.ar.5.5^m

¶ Cōtra mlta dicta i i^a ꝯ°^e arguit aureo.p°. sic. Nā ꝑȝ istos.12.q.109.ar.3.volūtas i puris nālib⁹ ꝯstituta pōt diligē deū sup se ꝛ sup oīa Ergo pōt i sbāz act⁹ caritatis sine hitu Ergo iste hit⁹ n̄ ē necessari⁹ n^i dicaꝛ ꝙ p illuȝ diligaẽ de⁹ plusq̄ȝ sup oīa So. Nō existiauit.s.tho.ꝙ reqratur caritas pp sbāz act⁹ vt iste credit. ȝ ad h̄ vt act⁹ sit pfect⁹ quātuȝ ad oīa reqsita ad bōitatē act⁹ meritorij. Unā cū act⁹ hēat multiplicē bonitatē puta bonitatē entis. bonitatē ex gñe bonitatē ex circōstan^a boni. ex debito ordīe ad finē vlti^m. vlt^a bonitas sine grā ꝛ caritate eē n̄ pōt q̄ȝuis possint eē oēs alie i statu nāe itegre.2.d.4.q.i.ar.2. It.2^a2^e.q.23.ar.7. Negaẽ g° vlt^a ꝯn^a. ¶ 2°. Si caritas facēt dlectabilr opari hāc dlectationē expireẽ noviter ꝯversus. Hoc āt est falsuȝ q̄ sciret se eē i caritate. Ergo n̄ reqriẽ caritas pp dlectabilr opari So. Negaẽ falsitas ꝯn^tis Ad pba. dico ꝙ expiens taleȝ delectatōeȝ n̄ scit se eē in caritate q̄ nescit anp uēiat ex naturali vel ex gratuita dilectione.

¶ Arguit vlteri⁹ ꝙ nō sit caritas diligē sb rōe obiecti beatifici sic nālr diligim⁹ sup oīa sub rōe primi pncipij. p° q̄ sciret se hō sic diligē. g° ꝛ se eē in caritate. So. * ymo hoc est caritatis.12.q.109.ar.3.ad p^m Et ō malo.q.16 ar.4.15^m. Ad ar. negaẽ ꝯn̄a q̄ volūtas ēt sine caritate diligit deū sub rōe obiecti beatifici ȝ nō eo° quo iformata caritate.s. pmpte delectabilr intēse ꝛ debite circōstantionate Ad hoc.n. exigiẽ p° fides q̄ nālr deus sb illa rōe n̄ est cognoscibilis ꝛ vlteri⁹ ad vlti^m ei⁹ pfectiōeȝ reqriẽ caritas. ¶ 2°. q̄a caritas hēret rōeȝ po^e q̄ hēret ppaȝ formalē rōem obiecti. So. Nō oīs fōlis rō obiecti distincta respicit distinctā po^as ȝ solū illa q̄ est diuersa respiciēs actū simplr. Que āt respiciat act^m quātū ad facien^a facilitatē in eo, respiciat solū distinctū hitum.3.d.33.q.i.ar.p°.

¶ Arguit vlteri⁹ ꝯ.s.tho.dicens. Dices ꝙ reqriẽ pp hāc circōstantiā vt act⁹ sit meritori⁹ q̄ de⁹ sic statuit vt actus nō sit meritori⁹ nisi elicia^r a caritate ꝯ iugt p° q̄ de⁹ eēt psonaꝝ ꝛ actuū acceptator q̄ hec duo acceptaret pp habitū nullā bonitatē ponentē. ¶ 2°. q̄ odiū dei ex nā rei mereẽ penaȝ. g° oppōita dilectio pmiū. So. dictū ꝙ nobis iponitur ne itellectū est veꝝ.s.ꝙ nullus act⁹ ē meritorius nisi sit a caritate nō solū q̄ deus volt sed q̄ creatura nō sufficit ex se elicere actū dignū eterna vita. Ad p^m ꝯ dico ꝙ supo^r falsū.s.ꝙ ille hitus nullā tribuat bonitatē actui vel psone cū tribuat efficatiā ꝛ informet. Ad 2^m negatur ꝯn̄a quia plura requiruntur ad opus virtuosum q̄ȝ ad vitiosum.

¶ Arguit vlterius q̄busdā argumētis pro quoꝝ solutiōibus sciēdū est ꝙ hitus caritatis ꝛ aliaꝝ virtutū sc̄ necēij nō p°. vt po^a sine hitu possit in act^m nouū in quē po^a sola non possit q̄ȝtū ad sbāz act⁹ h̄.n.n̄ ē veꝝ nisi hit⁹ ꝯstituat po^as i actu p° simpr r^u sui obiecti vt spēs itellig^is ꝯstituit inte^m po^te i gñe itelligibiliū. Nȝ 2° sic cā sine qua nō n^i.s. faciēs ad sbāz act⁹ vl' modū agen^i. ȝ reqriẽ sic iclinās ad actū silēȝ ei a quo causat⁹ ē Sȝ ꝯ h̄ arguit idē p° sic ista.n. iclinatio quā hit⁹ dat po^e n̄ ē act⁹ elicit⁹. ab hitu p° q̄ ageret hitus in sbm suū. ¶ 2° q̄ restat difficltas q̄s elicier ac

tū pricipalē hituate poe Necē ipsemet hit9 q2 iclinari ī aliqd ē moueri vn̄ grauitas quā expimur i graui n̄ ē act9 pm9 ʒ scd̄us q ē im pellere. Ergo ē nihil. So. Est ipemet hitus sic ꝛ iclīatio ḡuis ē ḡuitas. Un̄ inclina° n̄ di cit actū 2m ʒ pm p mōuz.2'. Nec iclinari dic passionē ab agēte iclinate ʒ dic actū forme vt recipit ī sbo forme sic ꝛ rubere Et ḡuitas quā expimur i ḡui n̄ ē mot9. q2 eā expimur stāte graui ꝛ manu substētante n̄ mota ꝛ in clinare nō ē mouere vl' trahē ʒ pn̄m motus vl' tract9. vn̄ hit9 n̄ mouet poas ʒ ipa seipaz mouet p hitū. Neq3 hitus illā trahit ʒ ob iectū mediāte hitu. ¶2°. q2 hituat9 n̄ iclinat ad opatōez nisi q2 illā ɔcipit vt delectabilē q̄ ɔceptio n̄ ē ab hitu. g° hit9 n̄ inclinat poas So. de iclinatiōe hituali negat anš. actual' nt q̄ dr act9 scd̄s seu motio p̄supot cogitōez loquēdo de hitib9 pote apetitiue q soli pprie dicitur iclinare nō āt itellectuales. Dico vl teri9. q2 hit9 st necessarij ad deteriandū poas illimitatā ad sic vel alr agendū. nō q̄si poa ꝛ hit9 sint distīcte cāe quaꝝ q̄lʒ aliqd agat di stinctū ab eo qđ agit alia ʒ q2 ex ambob9 ē vnū agēs ɔstitutū pfectū in quo hit9 est poe rō sic agen' deteriate ꝛ ɔformiter ad suā re gulā. Sʒ ɔ̄ h' arguit p° sic naz qđ ɔcurrit ad actū solū vt deteriāns potētiā nullā hʒ cāli tatē. q2 vna cālitas n̄ deteriat aliā. So. hit9 hʒ cālitatē n̄ sic aliqd seorsū causās ʒ sic rō cant' sic seu alr q̄z p9. vn̄ ista cālitas n̄ ē tota lis n̄ ptial' n̄c causātis ʒ rō causan' ptialis. si cō siderent oīa reqsita ad actū pfectū. ¶3°. q2 tūc ita se hēret ad poas vt acuties ad gladiū ƒm istos q̄ tn̄ nō agit ad diuisiōes. Est. n. fi gura. ergo nō ē pn̄m agēdi. So. Nō curo d ex° q2 hitus sp ē q̄litas acuties āt ē q̄ntitas l' aliqd nullo° actiuū. Dico vlteri9 q2 sit necij sue reqrūt vt pn̄m n̄ qdē sbe act9 ʒ fōme ei9 4.d.49.ar.2.q.2.2m. Sʒ ɔ̄ arguit p°. Nā si ē pn̄m actiuū ē poa. So. nega' ɔn̄a. q2 poa est pn̄m agen' aliqd simpr hitus āt agen' sic l' sic. ¶2°. Nā hituat9 vte n̄ dr simpr potēs g° ha bit9 n̄ ē cālitas l' actiuitas ʒ ei9 dispō. So. Sba act9 elicit tā a poa q̄z ab hitu cū ex eis sit vnū agēs pfectū ʒ tn̄ hitu n̄ dr qs simpr potēs q2 actiuitas hitus respicit actum quo ad mod ꝛ nō quo ad sbaz q2 sblato hitu sta ret sba nō modus. ¶3°. q2 modus nō ē aliqd p̄cisuz circa sbaz actus g° nc exigit p̄cisā cau salitatē So. Dico p° q2 multi mo' sc qd pre cisuz a sba vt delectatio intēsio feruor. ¶2°. ɔcedo ɔn̄s ad sēsuz p̄ expositū. 3°. nego ɔn̄as q2 idē esse sola rōe diuersus reduct' i cās di uersas ƒm rez ls a qualz eaꝝ sit tot9. Nā asi nus inq̄ztū asin9 ē ab asino inq̄ztū āt quoddā gn̄abile ē a sole ꝛ inq̄ztū ens a do. ¶4° q2 il li mo'. s. dlectatio ꝛc sc i poa sbiectiue. Ergo pp hos nō est ponēdus hitus q2 nō agit in poas. So. Licet agēs spirituale nō agat in sbm suū tn̄ sbm p acciden' agit in seipsuz alr q̄z pri9. Nota q2 inter hitum ꝛ actū n̄ ē reci procatio cāli' q2 act9 ē cā hit9 q̄ztū ad sbaz hitus ita q2 nunq̄z poa sine actu caret hitum Nō āt hit9 est cā actus q̄ztū ad sbaz totalis vel partialis q̄zuis sit ptialis rō vt quo sine sit aqsit9 siue infusus. Q̄ d. n. facit aquisitus inesse politico facit infusus inesse gratuito. ¶ Contra pas ꝛ 2as sil' arguit gregor. p° sic pole ē de poa abta aliquem esse deo caruz ꝛ aceptū nō hn̄do caritatē hitualē creatā. Er go pbatio ɔa non est boa. Anš pbatur p° q2 priuato omni supnaturali hitu pōt deus dai e.s.s. ꝛ si pseuerauerit vitā eternā ɔn̄'cō feratur p caritatē q2 nō possit ɔferre. s.s. Er go talis erit acceptus ad gl'iaz sine caritate. ¶2°. Nā pole est hoīez carente caritate non esse in statu reprobationis. in q̄ si pseuerare rit punietur eterna pena damni vel sensus. Potest enim produci homo in nālib9 p̄cise Possunt ēt pueri in bap° absolui ab ori' si ne infusioe alicui9 hitus. Ergo pole ē sic carē tez caritate esse in statu aceptationis. Et pa tet ɔn̄a q2 inter hos duos status. scilicet ac ceptionis ꝛ reprobatiōis non mediat terti9 So. dico negando anš. de caro formaliter ꝛ non extrinsece solum. Ad pam proba. di co q2 spiritus sanctus dari non potest sine gratia gratum faciente. Sed hoc dato di co q2 ille homo non esset carus ꝛ acceptus formaliter quia. s.s. non potest esse forma aīe nec facere caꝝ fōlr sed effe'e ad 2as autez

negat᷑ ꝯña de accepto fōlr. Extrinsece āt ēt existēs i mortali est accept᷒ si sit pdestinat᷒ Sꝫ 3.Su.n. dicas ꝙ priuat᷒ caritate nō est accept᷒ p ista illo nꝫ dign᷒ eterna vita l'illuꝫ dicis dig^m cui sine iniuria nō pōt negari vel illā quē de᷒ ad h° sua bonitate aceptat. Si p^m nullus est dign᷒. Si 2^m hēo intētū. So. Dico ꝙ dign᷒ est fōlr q in se hēt fōlr aliqd bonū p qd ē pportiōat᷒ illi fini vt puta donū caritatis ꝙ virtual'r ē equale glorie q᷑ p illud hō adoptat᷑ i filiū a deo ꝛ fit ꝯsors diuine nāe iō negat᷑ asumpta diuisio. Notādū est āt ꝙ sic null᷒ i puris nālib᷒ ꝯstitutus ē dignus glā ita nꝫ caritat^e aut grā.* De᷒ tamē vnqꝫ dat nō pus digno hēre illa. nō āt gloriā nisi qs prius nā fuerit dign᷒. ¶ 2° prin^e po' est aliquē hēre caritatē et nō eē deo caꝝ acceptū ad eternā vitā g° pbatio ꝯclusionū fundat᷑ in falso. aūs pbat᷑. p° sicut pōt deus pseueranti i caritate nō velle dare gl'iaꝫ. ꝙ pꝫ p° q᷑ talē pōt sic i eternū ꝯseruare 2° q᷑ talē pōt anichilare 3° q᷑ iā bēm pōt glā spoliare relicta caritate i eternū. 4° q᷑ tā glā. qꝫ caritas imē^te sit a deo ꝛ neut^m eē n^r intrī^ce depēdet ab alio. g° dus pōt vnū pducere nūqꝫ pduct᷒ aliud. So. dup' rñdet᷑ p° ꝙ po^le ē dō ab^ra grām eē i aīa q̄ nō sit accepta te dei ad vitā eternā ꝛ illa grā tunc redderet illā aīaꝫ dignā vita eterna quātū in se eēt nō āt dilectaꝫ deo aut acceptā ad vitam eternā sicꝫ modo facit. Aīa.n. nō ē accepta deo q᷑ hꝫ talē qualitatē ꝫ e^o q᷑ est accepta ideo hꝫ: verūtn̄ tal' q̄litas nunc dr̄ grā q᷑ est signū diuine acceptatiōis ꝛ effect᷒ tūc āt ꝙ nō ꝫ solū q᷑ eēt gratis data ꝛ rederet sbm diligibile ꝛ acceptabile ad vitā eternā ꝫ ñ actu dilectū ꝛ acceptū ꝫ solū i aptitu^e prima. Et isto^o negat᷑ ꝯña.* Scdo pōt rñderi negan^o aūs ad pbatiōeꝫ aūt negat᷑ assūptū q᷑. s. p grāꝫ nos ihabitāꝫ ē pign᷒ etne vite. nec valꝫ p^a pba^o q᷑ i opib᷒ dei eēt aliqd frust^a ideſt grā q̄ cū sit inchoatio glo^e nūqꝫ ad illā atinger. Nec 2ª eadē rōe pseueranti.n.i grā ꝫ de᷒ gl'iā nō det nec^o ab^le tū dat nec^o ex suppositiōe pseuerātie. Nec 3^a q᷑ de᷒ non pōt anichilare gl'iaꝫ si eā dedit i termio q᷑ deo autore fieret hō dterior sine demerito. Nec 4^a q᷑ cū caritas sit pn^m btitudinis quātū ad fruitionē grā quātum ad visionē n^c glā sine istis pōt fieri n^c ista possūt esse frustra iō pseuerāti dabi^r nec^o ex suppositiōe id ꝙ ichoabāt. dices ꝫ. Nā ista ñ iplicāt ꝯdictiōeꝫ g° sūt possibilia deo. So. dico ꝙ ē ꝯdictio aliquē in eternū pseuerare i grā ꝛ nūqꝫ hēre glīam Segtur.n. pseuerat in etnū grā. g° aliqn sortietur finē ꝛ ꝯsumatiōem suā. alias i etnum erit frustra vñ ꝫ deus libere det grā tñ nec^o dat gl'iā sic ex necesitate suppōitiōis iplet q̄ pdixit. Sꝫ dices. ꝫ. q᷑ eod mō seq᷑ ꝙ frust^a fuerit grā cadētis ab illa ꝛ ñ r̄surgētis So. nō valꝫ obiectio q᷑ talis posuit īpedimētū merito suo. ¶ 2° prob' idē aūs. Nā aīaꝫ habētē caritatē deus gratis acceptat g° pōt nō acceptare. Pꝫ aūs. Nā carēti caritate ꝛ glā deus nullū hoꝝ. dꝫ g° si dat caritateꝫ gratis dat g° ex hoc nō debet᷑ ei glā. Nō.n. aliqd gtis tribuēs ex h° trahit obligatiōeꝫ tribuēdi aliud. Eadē rōe nō debet᷑ glā ex actib᷒ caritatis. So. negat᷑ ꝯña Nec valꝫ ꝯña ab opposito gtis ad oppositū aūt^is sic deus nō pōt nō acceptare g° nō acceptat gratis. i. nō coactus. n^c tāqꝫ ei debitor: verūtamē ꝫ deus nulli sit debitor tñ dan^o gl'iaꝫ decedenti in grā reddit debitū. Quō aūt sit po^le reddē debitū ꝛ nō eē debitorē vide. 1.q.27.ar.1.ad 3^m. Qd āt subiūgit᷑ de actib᷒ nr̄is dico ꝙ opa nr̄a vt sūt a grā sic meritoria vite eterne de ꝯdigno ꝛ ꝫ sbaꝫ actus solū de ꝯgruo ex ordinatione dei. ¶ 3°. Ois act᷒ hois ēt caritate elicit᷒ pōt adeo sufficienter pmiari pmio minore q̄ꝫ sit eterna vita. cū null᷒ sit equal' glo^e Ergo aīaꝫ p suo actu meritorio de᷒ acceptat gtis ad eternā vitā. ꝯfirmat᷑ q᷑ nō appet qñ talis act᷒ sufficiēter pmiet᷑ alio actu maioris bonitatis. ꝛ maiori caritate elicito aut alio spirituali dono. So. de᷒ sola eterna vita pōt pmiare ꝯdigne actū ad eternā vitā fōlr pportiōatū Ad pbatōeꝫ in opo^m dicit. s. tho. 12.q.115.ar.3.3^m ꝙ grā virtualr ē eq̄lis glo^e sic semē arbori Jt p grāꝫ inhabitat nos. s. sꝫ ē sufficiēs cā etne vite Alr rñdet 2°. d.27. q.1.ar.3. 5^m dicēs. ꝙ ad ꝯdignitatem iustitie

distributiue sed requiritur equalitas secundum quantitatem vnde nec isto modo opera nostra sunt condigna vite eterne sed secundum proportionem ita scilicet quod sicut se habet hoc ad illud. ita aliud ad alterum. Non autem est maius deo dare gloriam quam nobis exhibere actum virtutis. sed sicut hoc huic ita illud congruit illi. Et sic itelligitur predicta est equalitas dictum premium et meritum sint in eodem genere ita quod si premium excedit nature capacitatem meritum sit per habitum infusum. Ad confirmationem dico quod actus caritatis si respiciamus ad eius substantiam condigne potest citra gloriam premiari non tamen inquantum est ex speciali influxu spiritus sancti et est quedam inchoatio glorie. ¶ Ad probationem principalis possibile est aliquem non habentem caritatis habitum diligere deum meritorie. Ergo consequens et probatio falsa. Antecedens probatur quia merente caritate est possibile diligere deum tali dilectione in nullo differente: quia si haberet illam quia deus cum voluntate potest dare quod potest cum voluntate et caritate. Ergo etc. Secundo dico primo quod voluntas habituata caritate et non habituata potest elicere actum omnino similem in genere nature sed non in genere amoris quia non erit eque bonus et promptus et delectabilis. Caritas enim formam imprimit actui. 2°. d. 5. q. 2. ar. 1. Ista autem forma in moralibus atenditur secundum finem. 22. q. 23. ar. 8. et videtur mihi quod sit relatio actus ad obiectum vel ad circumstantias vel ad finem vltimum vt est forma quam imprimit gratia actui qua est meritorius. Unde cum dicit sanctus thomas quod actus temperantie tot habet formas quot habitus superiores. intelligo quod propriam formam habet ex relatione ad suum obiectum aliam vero ex relatione ad obiectum caritatis et sic de aliis. Dico 2°. quod deus actum perfectissimum ponere potest in voluntate carente caritate sed si ad illum voluntas concurreret passiue tantum neque voluntarius neque meritorius esset. Si autem concurrat actiue aut deus erit forma voluntatis aut eliciet voluntas eque perfecte sicut si haberet caritatem neque complacenter neque virtuose nec haberet formam illam vltimam respectiuam que dicitur formaliter meritorius quia non haberet sufficienter fundamentum eius et terium. Notandum est autem quod actus meritorius est actus voluntatis. Laudabilis est autem laudabilis si prompte et delectabiliter fiat quod non est sine habitu. Et si deus talem actum acceptat erit meritum. sed equiuoce cum merito de quo sancti loquuntur. Et si voluntas cum produceret deo actum perfectum tamen ipsa sine habitu illum perfecte non produceret.

¶ Contra eandem scotus quod deus possit acceptare animam et actum eius sine caritate sic. Nam habitus creatus extrinsecus est voluntati diuine. ergo non est causa intrinseca acceptationis eius. Secundo concedo consequens vnde nullus habitus creatus est ratio quod deus acceptet animam sed est acceptationis est causa duorum. Cum hoc tamen stat quod tali habitu aliquis sit formaliter dignus.

¶ Contra 3. aureo. quod gratia non perfluat in animam ex acceptatione primo sic. Nam gratia est formalis ratio vt anima acceptetur. ergo non perfluit ex dilectione. Secundo negatur antecedens quia prius anima est grata et accepta quam habeat hoc donum et hoc non aliquid quod sit in anima sed voluntate diuina qua deus vult anime per tali mensura aliquid quo sit formaliter digna eterno bono. Anima ergo est grata formaliter per gratiam sed extrinsece et denominatiue per acceptationem dei que etiam dicitur gratia. 1. 2. q. 27. ar. 1. ¶ 2°. impossibile est actum eternum de nouo transire super animam nisi anima nouiter participet obiectum eternum. Sed secundum negantes hanc propositionem eterna dilectio transit nouiter super animam et ex hoc perfluit gratia ergo anima ante gratiam participat nouiter obiectum eternum et consequenter in anima sunt due forme gratificantes. Secundo negatur minor ymo dicimus dilectionem dei esse eternam sed ex illa prouenire effectum nouiter.

¶ Arguit etiam quod gratia non cadat sub acceptatione sed quod per eam anima formaliter gratificetur primo sic. Deus est rationabilis dilector quia non amat sine rationabili inductiuo. Sed amans meretur reamari sicut amabilis quod propter amantem dicto suum dico. ergo deus ex natura rei diligit diligentem sic habentem gratiam et caritatem. Secundo. Concedo premissas et consequens. Deus enim necessario diligit virtuosum supposito quod sit ex deo non autem absolute neque virtuosum neque caritatem neque aliquam formam creatam. ¶ 2°. Nihil oditur a deo nisi in eo sit aliquid odibile. Ergo neque amatur nisi in eo sit amabile. Secundo negatur consequentia quia diuina voluntas causat bonum quod amat non autem peccatum quod odit. Item negatur antecedens quia deus odit aliquos antequam aliquid egerint mali vt patet de Esau.

Jrca 17. distinctionem iterum queritur. 2°. vtrum caritas possit augeri. In hac questione duo erunt articuli primus an caritas possit augeri et quomodo. Secundus an in infinitum

a..ze1 po sit. ¶ Quantu3 ad primū. pᵃ ɔᵒ hec ē. ᵉ. Caritas creata pōt augeri vt p3 per aug sup 108. ᵉ ¶ 2ᵃ 13 intēsio aliquaꝝ qlitatum sit p remotionez ɔ̄ij intēsio tñ caritatis nō fit illo mō.1.d.17.q.2.ar.2.3ᵐ. Nā de rōe intēsionis est qlitatē educi de iperfecto ad pfectum.nō āt q̄ sit p remotiōez ɔ̄ij nisi q̄ñ est i sbō participāte ɔ̄riū. Notādū est āt ex 4ᵒ.d.17.q.1.ar.5.q.3.q̄ qdā forma intendit p recessum a ɔ̄rio ꝛ accessuz ad suā causaz vt albeᵒ.qdā neutro mō vt foᵃ sbalis quedā vo 2ᵒᵉ tñ vt lumen pᵃ succe siue recipet recepta successiue intēdet . 2ᵃ nᵉ sic.nᵉ sic.3ᵃ successiue intēdit 13 nō succe siue suscipit. Talis ē grā q̄ nō miscet̄ ɔ̄io. ¶ 3ᵃ. Caritas nō pōt augeri istoᵒ q̄ caritas addat caritati. 1ᵒ.d.17.12.q.52.q.24.verita.q.1.ar.11. ¶ 4ᵃ. Ponere caritatē augeri istoᵒ qō magis firmat ꝛ radicatur in subiecto ꝛ q̄ nō augeẗ essenʳ iplicat ɔ̄dictionē virtutibus vbi.s̄.ꝛ.pᵒ.d.17.22.q.24.ar.4.3ᵐ. ¶ 5ᵃ. Caritas augeẗ per hoc q̄ educiᵗ de imp̄fecto ad pfectum.pᵒ vbi.s̄. Qualitates ꝛ.n.2ᵉ intendūtur intensio primis.prie vero exactiōe agētis ꝛ dispositōe patientis. Caritas vero ñ intēditur p fortificationē virtutis agētis 13 p dispositionē suscipiētis inquātū p opera p̄paraẗ ac p hoc actus nō educti de poᵃ subiecti vt grā ꝛ caritas ꝛ dona gratuita pficiūtur. ¶ 6ᵃ. alique forme insēsibiles intendūtur nō solū 13 maiorē participationē subiecti 13 ēt p aditionē alicuiᵖ 12.q.52.ar.1.22.q.24.ar.5. Augetur .n.sciētia participatiōe subiecti ꝛ p additionē inquātū ad plures ɔclusiōes se extēdit ꝛ similiter alie foᵉ hñtes spēz ab extrīseco terᵒ vel obiecto. ¶ 7ᵃ Non oīs forᵃ ē augmentabilis ꝛ intēsibilis.12.d.s̄. Nō.n.intedūtur q̄ dant spēz sbō vt sbales aut de quaꝝ rōe ē indiuisibilitas vt binarius. Sciēdum tñ est q̄ forme q̄ augenᵗ p aditiōez vt in.6.ɔᵒᵉ dictum ē nō sic augenᵗ q̄ si fiat aditio forme ad foᵐ in eodē sbō pᵒ. ex quibus fiat vna:13 q2 ista aditio fit forme p̄existenti extrinsece nō itrinsece. Augeᵗ .n.sciētia multiplicatis speciebus intelligibilibus q̄ nō adduntur hitui sciencie sed sibi inuicem.

¶ ᵉ Cōtra.2ᵃ.arguit grego.q̄ forᵉ ɔ̄rie non possunt siˡ eē ī q̄cuz ḡdu pᵒ sic. Si.n.ɔ̄ria ī aliq̄ gradu possint eē siˡ ī eo ō h̄ eēt veꝝ de p̄mis.hoc aut p3 falsuz multipʳ pᵒ sic. Duo.n. pᵃ ɔ̄ria nō se possunt pati i diuersis subiectis ɔpinquis tñ q̄ztū reqritur ad agēdum. vnū .n.statiz agit in aliud. Ergo multominus in eodē. So.ɔ̄ia pᵃ se cōpatiunʳ in gradibus remissis vt videẗ velle.s.tho.1.q.76.ar.4.ad.4ᵐ. Negaẗ gᵒ añs q2 possent se hēre in tali p̄opo2tiōe q̄ nō agerent. ¶ 2ᵒ. Contraria ñ se ɔpatiuntur in oībus gradibus q2 nō in sūmo. Neq3 in aliq̄bus sic ī aliq̄bus nō q̄ p3. Sumantur.n.duo talia ꝛ sint a calo2.ꝛ.b.frigus ꝛ sic sic. A.nō ɔpatiʳ secuz.b.p̄aẗ ita q̄ nō posīit pati maiᵖ vl' minᵖ. n3 maius frigᵖ p̄ecise.n3 minᵖ p̄ecise.n3 maius ꝛ minus simul. Ergo nullū p̄obatur p2imū mēb2ū sic pᵒ. A parte ñ ɔpatiʳ minus frigus q̄z.b. Ergo maio2 calo2 q̄z.a.nō ɔpatiʳ minᵖ frigus q̄z.b. Et p3 ɔñā q2 q̄zto vnū ɔ̄iuz magis excedit aliud tanto minᵖ illud ɔpatiẗ ꝛ tanto magis fugat vt p3 q̄ñ sc̄ in diuersis subiectis Ergo si intendaẗ.a.nō minuitur.b. ɔ̄ tc. Et p3 ɔñā q2 post intēsionē.a.ꝛ remissionez.b. eēt in sbō maio2 calo2 q̄z.a.ꝛ minᵖ frigus q̄z .b.q̄ ē ɔ̄ añs. Itē 2ᵒ sic. A.per,te nō ɔpatiẗ minᵖ frigus q̄z.b.gᵒ neq3 maio2 calo2 q̄z.a. ɔpatiẗ ipm.b.Ergo si intēdaẗ.a. necᵒ simul intēdetur.b. Patet aūt ɔñā pᵃ. q2 dato opposito ɔñtis sequitur q̄ dū intenditur.a. nō sit necesse remitti.b. Nō.n.agēs nāle cō2umpit aliquā formā in toto vel parte nisi pp incōpossibilitatē ad for²ˢ inducendā. Probatur ēt.2ᵐ.sic.Si.n.a.patitur solū maius frigus q̄z.b.nō poterit remitti.b.quin remitatur.a. Probaẗ ēt.3ᵐ.Si.n.a.patiẗ frigus minᵖ.b. gᵒ calo2 maio2 q̄z.a.stabit cū.b. ergo itēdetur.a.nō remisso.b. Probatur ēt q̄rtuz ex dictis. So.ego do p2imū mēb2uz.s. q̄ calo2 ꝛ frigus possūt eē i tali p̄opo2tōe q̄ calo2 ñ poterit pati minus frigus quin ipse remittatur.neq3 minus quin ipse intēdatur. Sciēdū est.n. q̄ calo2 quāto est maio2 tanto stat cū mino2i frigo2e ꝛ eɔᵒ quāto est mino2 tanto stat cū maio2i. Si āt sit sūmus nō ɔpatitur

aliquod frigus ⁊ econ°. Unde caliditas vt .10. que est summa nullum ꝯpatitur frigus ⁊ econ°. Et caliditas vt nouem ꝯpatitur frig⁹ vt vnum ⁊ ecꝯ°. Sz vt .8. ꝯpatitur frig⁹. vt duo ⁊ ecꝯ°. ⁊ sic de alijs vt patet in presenti figura.

Frigus. 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Calor. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Ad argu^m g° p^m ꝯ hoc neg⁹ p^a ꝯña ⁊ ei⁹ ꝓbatio. Non n. est necesse q̄ q̄zto ꝯrium fuerit maius minus ꝯpatiatur aliud. sed sufficit q̄ tunc aliud sit tanto min⁹. Lz n. calor vt 4°r non ꝯpatiatur frigus vt vnum ꝯpatitur tamen illud calor vt .9. ⁊ hoc non solum in eodem subiecto. sz i diuersis. vnde calor vt nouem non remittit frigus nisi vsq̄ ad vnum: calor autem vt .10. ex toto frig⁹ tollit. Ad 2^m dico. negatur 2^a. ꝯña. Sequitur n. oppositum. s. q̄ remittetur .b. intenso .a. Concedit autem p^a. Est autem sciendum q̄ iste in vlterioribus suis ꝓbationibus aliorum membrorum interserit q̄zdaz falsas ꝯn^{es}. s. hanc Minor calor q̄z .a. non stat cum .b. g° nec cum frigore maiore q̄z sit .b. Nam calor vt .8. q non stat cum frigore vt vnum stat cum frigore vt duo. Ratio autem omnium predictorum est hec. Nam in ꝯpossibilitas existendi in eodem ꝯsurgit ex distantia formarum. Calor autem remissius magis distat a nono gradu frigoris q̄z a summo. Ideo ꝯpatitur secum frigus mai⁹ ⁊ non min⁹ ⁊ ecꝯ°. Summus autem calor magis distat a summo frigore q̄z a nono gradu frigoris ideo ꝯpatitur minus frigus. sz non maius. vbi autem est summa distantia sive intensio minus vbi nihil est de alio. ¶ 3°. prin°. Si ꝯria possunt simul esse in eodem poterunt esse in eodem simul durities ⁊ molities Ergo idem erit durum ⁊ molle. Sol. Ille due qualitates possunt simul esse i eodem in esse ĩꝯpleto. s. si summa sit intensa alia remissa nec tamen illud sbm erit durum ⁊ molle simul Non n. tales qualitates denoīant aliquid durum vel molle in quocumq̄ gradu sint i eo. vnde in aliquo est molities q̄ non est molle. ¶ 4°. q: in eodem esset scientia ⁊ ignoran^a ⁊ virtus ac vitium. g° aliquis erit simul sciens ⁊ ignorans volens ⁊ nollens. Sol. forme ꝯrie q̄ sunt circa aiaz ꝑsertim ꝑ motum inducibiles sunt habites ꝑ modum habit⁹ ⁊ non act⁹ sit ignorans ⁊ non se ꝯpatiuntur q: se ꝯpatiuntur in gradib⁹ remissis nisi aliquid impediat. Nec tamen sequitur q̄ simul aliquis sciens volens ⁊ nolens q: hec non denoīant in quocumq̄ gradu. Act⁹ autem ꝯrijs non possunt sil' esse i eo ꝯ plures sz tamen vn⁹ i vno. ¶ 5°. q: eadem rone qlz due for^e sbales ⁊ accidentales poterunt esse i eadem mã. Nulle n. for^e videntur pl⁹ iꝯpossibiles q̄z ꝯrie. Sol. negatur sequela. q: sbales for^e dant esse i idiui^{li} ita q̄ vna non pot esse intensa alia existere remissa. Est autem notandum q̄ aristo. 10. metha. ꝓbat q̄ si ꝯria essent sil' s. sz esse ꝑfectum: ꝯdict^a essent sil' vera sec⁹ sz iꝑfectum q: vnum eorum non denoīabit sbm tale. In 4° etiam eiusdem vult q̄ nullus pot opinari ꝯdictoria. s. actualr q: tunc aliquis haberet ꝯrias oppositiones inesse ꝯpleto. For^a n. iperfecta non denoīat simpli^r

¶ Arguit ad idem ad .i. q̄ ꝯria i quocumq̄ gdu non possunt nalr sil' esse p° sic. Contraria non se ꝯpaciuntur i gradib⁹ itensis. Ergo nec i remissis. Albedo n. repugnat nigredini ex natura albedinis q̄ i remissa saluatur. Dices q̄ non repugnat in q̄tum albedo sz i q̄ztum tanta. Contra. Nam supposito q̄ iste gdus albedinis q ꝯpatitur tantam nigredinem ꝑficiat sbm sine oi nigredie aplicetur deinde nigrefactiuum in tanto gdu nigredinis q̄ztum albedo ꝯpatitur. Ill ꝯ n. introducet nigredinem albedie non remissa. Ergo fortius nigrefacti^m itroducet nigredinem maiorem stante albe^{ne}. Sol. negatur ꝯña ⁊ ꝓbatio. Non n. ꝯria repugnant solum q: sunt tal' nãe sz q: sunt tanti gdus regretis. s. sbm talr a ꝯrio recotum. Ad iꝓba. remissiois dico q̄ nalr raro ita accidit vt suppor. s. ꝯrium remissum carere oi gdu opositi ꝯrij sz b dato dico q̄ nigrefacti^m si deberet iducere nigredinem successi^e oportet prius intendi albedo ab aliquo alio. vbi gra. Si albedo sit vt vnum non pot itroduci nigredo vt vnum nisi itendatur albedo vsq̄ ad .9. ¶ 2° Aut ista repugnantia iter gd⁹ intensos est formal'. vt esse album non esse album aut solum virtual' puta q: vna for^a est corruptiua alteri⁹ Si p^m eq repugnabit pu⁹ gdus sic magnus. Si 2^m g° si magn⁹ gdus non ꝯpatitur magnum. multominus ꝯpatitur puum q̄ est ꝯrie. Sol. est vtra

alis ꝛ negat ꝯña idē scꝫ qꝛ plus distāt duo magni gradus ꝯrioꝝ ꝙ̄ magnus ꝛ paruus. ¶ 3°. si nigredo remissa stat cū albedine aut igit in ꝙ̄tū nigredo aut inꝙ̄tū nigredo tāta Nō pᵐ qꝛ ēt nigredo intēsissima staret cum albedine. Nec 2ᵐ qꝛ tūc minori nigredini repugnaret cū albedie stare ꝙ ē falsū. Nā si ītēdat ista nigredo erit aᵒʳ ꝛ stabit cū albedīne qꝛ albedo ñ stati corrūpet. g° stabit etiā bᵒʳ. Itē si ītendat albedo remitet nigredo fm istā fictionē ꝛ sic seqt idē. Dices ꝙ tāt⁹ ḡd⁹ vni⁹ ꝯrij possꝫ stare cū tāto alt̄ius dato aliq̄ max° cū q̄ possit stare ita ꝙ ñ cū maiori Cōtra. oportebit. n. ꝙ sic crescit vna q̄litas ita alia ꝓportionalr decrescat. g° in aliq̄ instāti erūt eq̄les. Et si eq̄les se cōpaciunt in talib⁹ ḡdib⁹ vr̄ ꝙ eq̄les se cōpatiant i maiorib⁹ ēt ītēsissimus. vt si deus talia ꝯria eq̄lia augeat ꝓportionalr. So. nigredo remissa stat cū albedine ñ ꝓcise qꝛ nigredo. nꝫ qꝛ hec sꝫ qꝛ nigredo ē citra sūmū. Ideo negat diuisio assumpta. Tūc ad finalem replicā q̄ ducit ad eq̄litatem ḡduū dico ꝙ ꝯria aliq̄ñ erūt eq̄lia. s. i medijs latitudib⁹ sꝫ ibi ñ erit stat⁹ n̄c siltas nisi potētialr qꝛ oꝫ semꝑ alteꝝ ꝯrioꝝ dñari in mixto. 2. d. 19. q. i. ar. 4. ꝛ. d. 15. q. 2. ar. p°. ꝓscrtim qñ sr̄ actiua ad inuicē. Dato tñ ꝙ ēt ibi sit stat⁹ fm nꝫ albū nꝫ nigrū erit qꝛ ḡdus medi⁹ latitudīs l'īfra non denoiat lꝫ denoiet oīs ḡd⁹ q ē vltra mediū eiusdē latitudīs. Nulli āt alij ḡd⁹ siue ītēsi siue remissi q̄ꝫcumcūꝫ sint eq̄les se cōpaciūtur si isti se cōpaciant qꝛ isti soli in suis latitudinib⁹ sr̄ idistātes. Qd aūt adit de eq̄li ītensiōe dico ꝙ nꝫ deus nꝫ nā ītēderet talia ꝯria sil'. qꝛ seq̄ret idē eē albū ꝛ nigꝝ ꝛ ꝯñr ꝯdictoria sil' eē vª. ¶ 4° qꝛ eadē rōe odiū dei remissiūꝫ staret cū amore eiusdē. So. si loq̄mur de hīs vt sr̄ hītus aq̄siti ꝑ actus ꝯcedo ꝙ stant sil'. Si aūt d actib⁹ nego seq̄lā. Est aūt sciendū ꝙ forma hꝫ ḡdus ꝑut ipsa sb talī eē dr̄ vnus ḡdus ꝛ sub alio dr̄ alius.

¶ Cōtra eādē arguit greg. ꝓbans ꝙ si duo ꝯria eēnt sil' ī eodē sbo p° adhuc et remotōne vni⁹ aliud nō ītēderet. p° sic. Nā ꝑꝫ istā viā nulla forª q̄ dr̄ augmētata eēt vere ꝑfectior: sꝫ appareret sic ꝑ ꝑ remotionē sui ꝯrij sicut cū pānus madefact⁹ poᵗ ad solē vr̄ fieri albior: sublato humido īpediēte aparitōnē albedinis. So. hoc argumētū ꝛ sequētia aliquoᵒ veꝝ ꝯcludūt. Dico. n. ꝙ fōme aliq̄ñ remittunt ꝑ mixtionē ꝯrij vt albū sicut dic comē. 5. phy. comē. 19. ꝛ comē. 49. Hec aūt remissio ē ꝓcipue vbi mediū nec° ē sb altero ꝯrioꝝ vt mā inferioꝝ reᵘ q̄litatū actiuaꝝ ꝛ passiuaꝝ. Ad ītensionē tñ duo ꝯcurrūt 2°. d. 24. s. i ꝑmixtio oppositi ꝛ reductio q̄litatis de īꝑfecto ad ꝑfectū. Et ī 2° q̄dē ꝯsistit fōlr ītensio pᵐ aūt ē sicut remouēs ꝓhibēs. vel vt dispositio. Opposito ēt mō dicēdū ē de remissiōe. Ad arᵐ negat ꝯditiōalis aⁿ ꝯtra. ¶ 2° nā ꝑꝫ istā opiōnē seqt ꝙ si ītēdat vnū ꝯrioꝝ ītendat ꝛ reliquū. Nā si albe° augetur minus miscet nigredini. g° eꝯ° nigredo minus miscet albedini. g° nigredo crescat. So. ista ꝑmixtio sic ītelligēda ē. Albedo n. min⁹ miscet nigredini qñ magis ei dñat ꝛ excedit eā in actualitate plusq̄ꝫ ꝓus ꝑ hoc ꝙ fm elongat ab actualitate nigredinis. Nigredo ħo dr̄ ꝑmisceri qꝛ fm ei⁹ teriat sb actualitate albedinis. vñ nigredo ē remissa vsqꝫ ad nō ḡdū tūc qñ ē in sbo ī poª pura ꝛ tūc ñ ē ꝑmixta qꝛ ꝑmixtio reqrit forᵐ eē ī actu sꝫ eē ī cōpletū. Ad arguᵐ negnt seq̄la ꝛ ad ꝓbationē ꝯña. s. g° eꝯ° nigredo ꝛc̄. Si aūt q̄rat an ī ꝑmixtio sit cā ītensiōis vl' eꝯ dico ꝙ accessus ad teᵐ in motu ex parte agētꝫ prior ē recessu a terio. Ad hoc. n. agit agēs. Reᵘāt mobil' ē eꝯ°. Prius. n. ē ī eo op poᵐ ꝙ abicit ꝛ p⁹ illud ꝙ asseqt. 12. q. 114. ar. 4. ad iᵐ. Et ita dico ī ꝓposito vñ se hñt ista quodāmō vt cā ꝛ cātū. Nā oīs ꝓoritas reducit ad prioritatē cāe. 4. d. 17. cuꝫ cā sit idē ꝓn° vñ ī ordine cāe mālis ītensionē forme ꝓcedit remissio ꝛ ī ꝑmixtio ꝯrij sꝫ efficientis finalis ꝛ fōlis ē eꝯ°. Est aūt notādū ꝙ forª auget aut minuit nō ꝑ aditionē aut sbtractionē sue ꝑtis sꝫ qꝛ magꝭ aut min⁹ actuat fm q̄ꝫ prius. Rursus sciēdū ē ꝙ lꝫ agens nāle nō possit formā mixtā ꝯrio remittē sine intensiōe ꝯrij secus de deo. Nā ad intensionem duo reqrunt. s. dispō aᵒʳ ꝛ agens re

ducēs ad actū fm̄ magꝫ dispōtū. Quia gº agēs nāle nō pōt vnū boꝝ facer̄ sine alio iō necº dū disponit itēdit secus de deo. Ideo pōt remittere vnā formā alia non intensa, non autem intendere vnā alia non remissa. ¶ 3º si forma nō ē remissa nisi ex mixtiōe ꝯrij vbi ē forma sine ꝯrio illd ē sūme tale ꝛ ꝯn̄r aer eēt sūme calidus cū ineo nulla sit frigiditas. Sō. sole q̄litates ꝓprie ī elemētis sunt imixte puta in aere humiditas. non aūt caliditas. vn̄ com̄. 3. celi com̄. 3. dic̄ ꝙ aer hꝫ leuitatē ꝛ ḡuitatē. Est. n. mediū q̄dā int̄ extrēa. ¶ Cōtra. 3. 4. ꝛ. 6. ꝯºeª arguit aureo. dicens ꝙ īpoˡᵉ ē formā ītendi ꝑ radicalē participationē subiecti nisi hēat ī eēnª sua ptes ꝛ gradus pº sic. Si fiat intensio ꝑ participationē forme in sbo motus intensionis erit motus absq; hoc ꝙ aliq̄ noua realitas acq̄rat̄ siue sine nouo termino reali. Non. n. acquiretur realitas forme q; tam inerat nꝫ ps eius q; nulla est. Nꝫ eē pº q; est eēnª lˀeī intimius q̄cunq; ꝓprietate. gº non hꝫ gradus. 2º q; eē hꝫ variationem a forma gº non variatur nisi illa variata. 3º q; non est nisi vnum in vno supposito ꝛ ꝯsequit̄ sbalem formaꝫ q̄ non itēdit̄ gº nꝫ tpm. Nꝫ ēt acquiritur noua participatio vel radicatio in sbo pº q; si est relo non intendit̄; si est aliqd absolutum tunc absolutum aliqd habet gradus ꝛ pari rōe ꝛ forª. 2º q; in poˡᵉ est indiuiˡᵉ partici pari magis ꝛ minus. 3º q; relo non intendit̄ nisi intenso fun̄ᵗº. gº nꝫ participatio nisi intensa forª. Sō. non īpᵗ eē nouum motuꝫ sine nouo termino q; sufficit terminus antiquus nouo mō hitus. Et q̄uis possit dici ꝙ acq̄rat̄ noua realitas q;. s. illa forma ē ī sbo fm nouū eē tn̄ motus ille non terminat̄ ad eē nouū ſꝫ ad formā sub eē nouo. Vn̄ lꝫ nō acquirat̄ forma lˀps eius acq̄rit̄ tn̄ eē aliud a priori. Ad pᵐ aūt ꝯ hoc dico ꝙ scdm̄. s. tho. ꝟtu. vbi. s. forª sbalis est in sbo modo īdiuiˡˡ q; vbi est aliud ꝛ aliud eē sbale ē alia ꝛ alia res. Ex quibus elicio ꝙ sua mens ē ꝙ forma accidentalis hꝫ eē hn̄s gradus nō q̄i ex multis gradibus cōponat̄ vnū eē; sed q; dat multa eē ꝛ vnū illoꝝ ꝯtinet aliud eminēter. Et fm istã eē variat̄ forma accidentalis de ꝑfecto iperfectius. Et ista est cā ꝙ accidētalis intendit̄ non sbalis. Ad 2ᵐ dico ꝙ eē variatur variata forma ſꝫ illud eē ex varia dispoᵉ subiecti vel ex eo ꝙ agēs plus adducit ad actū aut minus. Nec seq̄t̄ ꝙ eēntia hēat ḡdus sicut ꝛ eē q; rō speᶜª non variat̄ ex vario modo eēndi. Si tn̄ forma q̄ ē caritas eēt sepata non posset variari fm eē. Ad 3ᵐ dico ꝙ eē accidētale ī eodē supposito multiplicat̄ fm accidentales formas ymo vna forma tal dat successiue multa eē talia. Cōcedi ēt pōt ꝙ ꝑticipatio vel radicatio dicit relationem. Ad pᵐ ꝯ dico ꝙ lꝫ relatio non suscipiat magis ꝛ minus nisi ꝑ fundamenta tn̄ ipsa relo ītendit̄ vn̄ aliq̄n ītendit̄ silˀituº ꝛ funᵗᵘˢ rem itīt̄ sicut cū albissimuꝫ ꝑ remissionē efficit̄ silˀius albo remisso. Fundamētuꝫ aūt p̄dicte relōnis est eē ꝙ fm ꝑfectius ꝛ iperfectius variat̄. Hoc aūt sufficit ad hº vt itendatur participatio lˀ ꝓprie est alia ꝑticipatio magis ꝓprie. Forma aūt est maior ꝛ minor fm eē ꝑfectius ꝛ īpfectius. Ad 2ᵐ dico ꝙ indiuisibile si diuisibiliter īsit vt accn̄s pōt ꝑticipari diuersimode. Ad 3ᵐ pꝫ ex dictis ad toᵐ. ¶ 2º pnʳ īpoˡᵉ est formam puta caritateꝫ magis participari nisi ꝑꝑ aliqd factū circa ipsaꝫ formā vel eēnᵃꝫ subiecti vel dispoītiones eius. Non ꝑꝑ 2ᵐ q; aīa ī sua eēnª nō itendit̄. Nec ꝑꝑ 3ᵐ pº q; ñ pōt sbm magꝫ dispōni ꝑ dispōnes alterius rōis ita. s. ꝙ diuersis ḡdibˀ forme intense corr̄ndeāt dispositōnes alteriˀ rōnis q; oporteret illas eē īfinitas sicut ꝛ ḡdus. Nꝫ ꝑ dispositiones eiusdē rōis q; remaneret eadeꝫ difficultas quō illa dispositio ītenderetur. Si. n. ītenditur eēntia pari rōne ꝛ caritas. Sic ꝑ dispōnem ibitur ī īfinituꝫ. ¶ 2º q; in subiecto dispositissimo eēt forme in sūmo puta lumen ī aere ꝛ spēs ī itēᶫᵉ poˡˡ. Ergo relinquitur pᵐ. s. ꝙ hoc fiat q; forma aliqd ad eēnᵃꝫ suaꝫ ꝑtinens acq̄siuit. Sō. aliqd fit circa formā q; educit̄ de iperfecto ad ꝑfectuꝫ ꝛ hº aliq̄n rōne agētis qō vigoratur aliq̄n rōe dispositionis. Ad pᵐ aūt ꝯ hoc dico ꝙ est per dispositiones eiusdeꝫ rōis. i. ꝑ actus

Talis aūt dispositio nō itendit sed extēdit qꝛ multiplicant actus quoꝝ nullus itendit. Sciendū aūt ꝙ dispositio est cā mālis cari tatis deus aūt effectiua. eductio aūt de iper fecto ad pfectū est fōlis rō intensionis q̄ di spositionē exigit. i. actus q nō exigunt vlte rioꝛē dispositionē ad hoc vt vnus sit intēsi oꝛ alio cū rō itēsiōis nō ꝯsistat fōlr i dispo sitionibus. ꝫ educunt de pfecto ad pfectius Ad 2m negat seqlla qꝛ i hoc nō ꝯsistit fōlis rō itensionis. Ulterius ēt negat illa ꝯñā. s. gº hº fit qꝛ aliqd adit eēn. Dat. n. māe. s. qꝛ magꝫ actuat sbm ꝼm pfecti⁹ eē ad ꝙ reqrit agēs adducēs ad pfectū eē ⁊ aliqñ ēt potiō dispō aliqñ nō. ¶ 3º pnr ipo ē aliqd nouit realr pfici nisi adueniēte noua realitate pfe cti aliogn posset mā pfici p nō realitatē. gº nō pficit albedo p intensionē realē nisi ⁊c. So. negat añs sufficit. n. ꝙ acqrat nouū eē Ad pba. dico ꝙ ñ ē sile qꝛ mā ñ actuat im mediate p eē ꝫ p forᵃᵐ. ¶ 4º intēsiꝫ excedit remissū. gº ñ ē penitus idē ei. gº ei aliqd rea le aducit q̄ differt ab eo. So. idē successiue ē iperfectū ⁊ pfectuꝫ nulla adita realitate ⁊ hº p eductionē de poᵃ ⁊ idē sb diuerso eē. s. pfecto ⁊ ipfecto ē tmin⁹ a q̄ ⁊ ad quē mot⁹. Uel ipsa forᵃ cū ānexa piuatiōe alicui⁹ act⁹ ē tmin⁹ a q̄ ⁊ sb tali actu ē tmin⁹ ad quem. ¶ 5º oē ꝙ mouet ē i poᵃ ad terᵐ gº ꝙ moue tur ad q̄litatē ē i poᵃ ad aliq̄ꝫ q̄litatē. So. oē ꝙ mor ē i poᵃ ad tminū hñdū sb aliq̄ eē sb q̄ ñ hētur ꝫ sb alio. ¶ 6º qꝛ dicit com. pº phy. com. 62. ꝙ ptes oppositi puta spmatꝫ successiue recedūt a sbo ⁊ fiūt i eo ptes geni ti puta hoīs. Dis gº forᵃ ꝼm quā ē mot⁹ hꝫ ptes. So. ñ hꝫ ptes i eēnᵃ ꝫ suffic diuersitas ꝼm eē. Comētatoꝛ aūt forᵃᵐ sb tali eē vocat vnā ptē sb tali aūt aliā. Et loq̄t de sbalibus q̄ sic acqrunt ꝼꝫ se vel ꝼꝫ suas dispositōes. ¶ Cōtra. 5. ⁊. 7. ꝯᵒᵉˢ arguit greg. ꝙ forᵃ itē sibilis ñ itēdat fōlr qꝛ det aliud ⁊ aliud eē sbo. ꝫ p solōne argumētoꝝ eius sciendū est pº. ꝙ forma causat eē distīctuꝫ a seipsa cau sat inq̄ꝫ non effectiue ꝫ eo mō q̄ sbm ē cā p pꝛij actus. Sꝫ ꝯ hoc arguit idē pº sic. Naꝫ. posito sbo ⁊ forma pcise sbm p illum ē tale puta p albedinē albū. gº supfluit 3ᵃ entitas. So. forma nō pōt poni i sbo sine eē. Sꝫ ꝯ inqt qꝛ ibi⁹ i ifinitū qꝛ posito tali eē ponet aliud. So. negat seqlla ⁊ pbatio: p eē. n. nō inest aliud eē qꝛ eē nō ē in sbo vt accñs ꝫ vt actus in ppꝛia poᵃ quaꝫ vltimate pficit ita ꝙ aggregatū ex sbo ⁊ forma ⁊ eē nō ē potē tiale ad vlterioꝛē actū sicut aggregatum ex sbo ⁊ forᵃ est in poᵃ ad eē ideo forᵃ ꝯstituit aliā rē si eē dicat res: ipm aūt eē rem aliā ñ ꝯstituit. ¶ 2º ñ ē illa 3ᵃ entitas hñs in se g̃d⁹ aut ē eiusdē rōis ꝯ forma aut non. Si pᵐ se quit pº ꝙ forᵃ hēat gradus. 2º ꝙ oēs rōes quas facit tho. ad pbandū formam nō hr̃e g̃dus sint ꝯ hoc. Si 2ᵐ sic hēbit ppꝛiā gdi tatē ⁊ ꝼm eēnᵃᵐ suā erit gdaꝫ numerus sicut forᵃ. ⁊ ꝯñr ille rōes erunt ꝯ gradualitatem intrinsecā huius entitatꝫ 3ᵉ. i. eē. So. non est eiusdē nec alterius reducit tñ ad eādē rōne sicut pnᵐ existen. Cōcesso tñ ꝙ sit alterius rōis nō specifice dico ꝙ ille rōes nec ꝯ dicta nostra ꝯcludunt. Dicimus. n. ꝙ eē nō hꝫ gra dus resultantes ex additōne eē ad eē plusq̄ forᵃ lꝫ vnū sit alio pfectius. Nec dico eē ali qd eē cōpositius eē ñ sit pfectius vel impfe ctius. Ista aūt diuersa eē eiusdē forme sunt dissimilia ꝫ nō specifice cū nō sint sub aliq̄ specie ꝫ sunt modi specifice rōnis quoꝝ vn⁹ ꝯtinet aliū eminēter. Sciendū est ēt vt fre quenter dictū est ꝙ intensio fit pp maioꝛeꝫ dispositioneꝫ subiecti nulla facta additione forme ad formam. Sꝫ ꝯ hoc arguit pº sic. Nā seqret ꝙ magꝫ dispositū ad aliq̄ꝫ forᵃᵐ eēt magꝫ tale. Nā ꝼm te ñ nō ē magꝫ tale ñ ē magꝫ dispositū. Hoc aūt pꝫ falsum qꝛ sol cāret minus lumē in aqua q̄ꝫ pua candela i aere ⁊ ipa candela i aere cāret eq̄le cū sole ⁊ i distante sicut in ppinquo. So. negat seql la. qꝛ lꝫ dispō sit aliqñ cā intensionis nō tñ est fōlr intensio. Falsitas aūt ꝯñtis bñ pro bat. Uñ ad maioꝛē intensionē aliqñ reqri tur maioꝛ dispō aliqñ vo maioꝛ appꝛopin quatio agētis aut fortificatio eius. ¶ 2º nā oē ꝙ fit magis tale ꝼm aliquā forma trans mutat ꝼm illā cū non se hēat vt pus. gº mu tat ad illā cum nō mutet ab illa. gº añ terᵐ.

mutat ois nō hz totū de illa q̄ hébit postea alioqn mutaret ad illō qd̄ hz. So. sbm mutat ꝑm talē formā inq̄tuz eā nouomō hz. Sz ꝯ mgt q: ipo^le est q sbm dicat magis tale nisi for^a ecentialr fiat a^or z pfectior. Nā dr magis tale p^o q: ꝑm plures ptes pficit. 2° q: plures ptes forme pficiut. 3° q: forma inheret firmius. Nō p^m q: sic n̄ diceret magis tale ꝫ maius. Nz 3^m tū q: ꝑm rubedinem q̄ ē passio aliqs aliqn̄ est magꝫ tal' q̄z ꝑm eā q̄ ē q̄litas. tū q: ex tali mō hn̄di formā nō dr sbm mutari cū aliqn̄ eo qescēte il la for^a radicet. g^o reinqt ꝑm. So. negatur a sūptū z ad pbationē negat diuisio. Hoc n. ē q: for^a dat pfectius eē q̄z prius. q ē eam magꝫ radicari vere in sbo. Nō aūt dr magꝫ radicari q: diutius stet aut q: difficilius tolleret vt iste putaunt. ¶ 3° si po^a pficit p p maiorē dispōnē pase cū illa dispō fit for^a si est effecta a^or ꝑm eēn^ai hēo intentū sī hz eē tm̄ pz hoc eē p aliā dispositionē in infinitū. Dices p^o q scdarie q̄litates itendunt intensiomis p^e do ex raritate z densitate ad q̄ non reqrit dispō ꝫ sufficit q̄titas z agēs. Sz ꝯ p^o q: q mag: fit tale nō ē nec̄e ꝯdēpsari aut rare fieri vt pz cū luna magꝫ illuiat. 2° q: i formis spūalibus ē itensio non aūt raritas aut densitas. Dices 2° q aliqd fit magꝫ tale nō intensa pori dispositiōe ꝫ adueniēte 2^a alteri^o rōis. Sz ꝯ q: sit intēsio ꝯtinua. Tūc n. oporteret ī quolꝫ īstanti nouā dispo^es aduenire. Et q: nulla caꝫ pōt durare solū p instans sit' eēnt ist^e ī eodē. So. qualitas solr intēdit ex hoc q pfectu^r actuat. Ad hoc āt ois q̄litas reqrit agēs adducēs ad actū pfectū non tū ois reqrit maiorē dispositionez ī sbo sed q̄dā tm̄ q̄ reqrunt raritatez vel densitatē vt simplices qualitates actiue z passiue. Sūmus enī calor non est nisi ī raro sbo nec sūma frigiditas nisi in denso. Quedam et requirūt dispo^em ꝑm variā mixtionē primarū actiuarū z passiuarū vt sapor color z odor: quedam vero remotionem contrarij. ¶ 4° nam subiectum forme substantialis inducende est aliquando magis aliquando minus dispositū. ergo si pp subiecti disposi

tionem intenditur forme intēsio ꝯ^r etiam substantialibus. Dices q talis forma non ītenditur q: dat eē specificum sbale. Contra q: ēt accidentalis dat specificū accidentale. Sicut ergo rōne dispositionis variatur eē accidentale stante forma ita z substantiale. So. ad improba. responsionis dico q multum interest inter illa duo eē. Nā p substantiale res est simplr. z non aduenit enti ī actu ideo variatio eius non stat cū idētitate rei. Secus de alio. Conce^o tn̄ q in eadē specie vna substātialis for^a dat eē pfectius q̄z alia rōe dispōis z tn̄ nulla talis est ītensibilis q: non pōt ꝑgredi de impfecto ad pfectuz per motū lꝫ ꝑgrediat de po^a ad actū. Et tn̄ vna eaꝝ ē a^or alia. ¶ 5° q: male capit aristo. dicens. 8. meth. for^as reꝝ eē sic sr̄ nūi. q: facit ad opo^m. Pⁿ. n. sil'i^o quam ibi assignat ē q: nūis ē ptibil' ī ptes ītrin^ecas. g^o z for^a. Et pterea phs nō loqt de for^is ex aiaz ꝫ ō diffinitōib^r n̄ oib^r ꝫ sbaꝝ. Et dato q loqt ō for^is loqt ō sbalib^r. Et si arguat q loqt ō for^a q̄ n̄ suscip̄ magꝫ z min^r n' vt ē ī mā vt pz ī tex^u g^o illa n̄ ē sbal' dico q ītēdit q sbal' eēn^a ī se n̄ hz maioritatē ꝫ tn̄ p̄t hr̄e latitudinē extēsiuā q̄ ē ꝑm ptes q̄ztitatiuas q̄ ei ex mā cōpetūt. So. p^a silī^o ē p nob. q: for^a diui^r ī ptes ītrin^as alti^r rōis a se sic z nūer^r z he ptes sc̄ mā z for^a l' aliqd ꝑportionale his. i. gen^r z dña. Silr 2^a q: loqt vlr ō q̄ditate diffinibili q̄ p diffi^oes īportat. Jntēdit āt q ois dr̄ia addita q̄ditati mutat spēm. Dis āt additio for^e ad fo^as ē dr̄ial' si sit ad ꝯstituēdū aliqd p se vnū. Sp. n. for^a addita erit alti^r rōis a pori. Cōstat. n. q for^a vni^r rōis n̄ ē nisi vna ī vno siue fiat additio in eē q̄ditatiuo siue ī reali. Dictū ēt aristo. male glosat q: n̄ ītēdit q substātialis forma ratione subiecti sit solum maior extensiue sed intendit q ratione dispositōis diuisi^de ꝑticipat for^a vel in ipsa itroductiōe p̄cise q̄ ad sbales l' ī. ītroductiōe z post vt in accidētalib^r lꝫ ipsa dispō mā e n̄ sit huius tota z p̄cisa cā vt pz ex dictis.

¶ Arguit vlterius q caritas nō intēdat p solā maiorē dispositionē subiecti. Pro hoc ergo notādū ē q aīa ad caritatē aliqn̄ ē dis

positor qñ.s.fac maiorē conatū.q̄ȝ alio tpe 22.q.24.ar.3.ad hūc vñ conatū ꝑcedit.s.s. mouēs hoīs mētē.sepe aūt opatōes aīe re ꝑfectio acqsitaꝝ sit dispō ⁊ efficiēs.re ifu saꝝ vo o dispō solū.vñ si actus liberi arb. di cum for quotiēs augeṫ caritas acqriṫ no ua for i aīa.Cōtra q: caritas ꝯtinue augeṫ g ꝯtinue acqrerent noue for.So.Aug caritatꝫ ñ ē ꝯtinuū.Sciēdū ē ēt q tal' dispō aliqñ ē a extēsiue qñ.s.act multiplicanṫ q̄ rū vicim agit i ṽtute ꝑcedētiū.Aliqñ itēsi ue qñ.s.act e itēsior.Nā cū hō sit liber.pōt agē toto conatu nāe l'hitus ⁊ tūc act ē di spō q̄ ē necessitas i fallibilitatꝫ vt ē adeo mo uente. Pōt ēt agere pte vtraq;. ⁊ tūc dispō necessitas ex multꝫ actib fit.Aliqñ.n.actus trāseuntiū disponit ad caritatē l' ei itensio nē q: i virib sensitiuis relinqt inpsiā apti p modū hitus ad obediendū diuino amori ex q̄ fit pmptiō ad eliciēdū actū amoris itē siorē q ē vltia dispō ad augmentū. Sciēdū ēt q capacitas aīe ad hanc for hilitas ad recipiēdū q̄ ē re fundaṫ i po passiua. i ordie ad actiuaꝫ. Vñ sic entitatē ita ⁊ q̄ti tatē hꝫ a fun .⁊ nō a t'mino. Augeṫ g au cto fun .i.po l' dispositiōe. Alia aūt vitio sa eꝯ p act vitiosos.hilitat iferiores vires ad obediēdū ei ex q̄ hō fit pmptior ad eli ciēdū itēsiorē actū q ē dispō ad aug vitij

Cōtra eandē arguit godo.q caritas au geaṫ p aduētū noue caritatꝫ maioris ⁊ cor ruptionē prioris p sic Caritas.n. itēsa ⁊ re missa sc t'mini huius motus g sit icōpo g vna aliā fugat. Dicēs q rēissa ñ ē t'min a q̄ absolute seu q̄tū ad suū positiuū ſꝫ vt ē sb puatiōe ꝑfectionis g̃dus. vñ sola puatio fugaṫ.So. vtiq; sic dico. Sꝫ.ꝯ p.ar.alte ratō ex rōe sua ē iter ter positiuos ⁊ tota eiusdē rōis.So.adhoc q tota sit eiusdē rō nis ñ ē nece q hēat vtrūq; t'minū positiuuꝫ q: specificaṫ solū ſm t'minū ad quē.¶2o q: muta hꝫ puatōnē pt'mio a q̄ ē gñō vt pꝫ.5. phy.So.gñō ē muta de non sbo simplr.ſꝫ altera de nō sbo ſm qd. vel dico q itensio vt motus ē de sbo i sbm.i.iter for pfectā ⁊ ipfectā.i q̄ nō manet vt sic.i aduētu pfecte. muta autem est iter sbm ⁊ nō sbm vide bi. q.28.ar.i.¶3 nā pōr caritas ē de rōe huius motus. Nō vt sbm l' terminus ad quē.g vt terminus a q̄ g abicit.So.est de rōe illius motus nō ab supta ſꝫ vt ipfecta.¶2 pn i motu.n.locali adueniēte 2 vbi pmū ꝯtinue corrūpiṫ eo q mo in toto motu nō est in spacio sibi eq̄li n' p instanti.6. phy. aliogn gesceret i tpe medio. Itē si pmū vbi vel ali qd ei eēt i toto aliq̄ motu. sigdē eēt i toto mo mo sil' eēt i duobus vbi si vo in aliq̄ ei pte cū pus eēt i alia migraret. Ergo silr ē hic.So.ē silr in hoc q ibi ē ꝯtinue aliud ⁊ aliud vbi hic aliud ⁊ aliud eē forme itense. nō aūt alia ⁊ alia forma sicut nꝫ ibi ali ⁊ ali us locus totalr ſꝫ aliud ⁊ aliud vbi in loco. ¶3. inter caritatem perfectam ⁊ iperfectaꝫ cadit cōparatio.ergo realiter distinguntur. So.ymo idem cōparatur ad seipm ſm diu sas dispositiones quas hꝫ vt socrates bo dr maior q̄ȝ heri vel ēt ſm diuersa eē.¶4 magis ⁊ minus sc ꝯ̃ia dicente comē.5.phy. Cum transmutatio fuerit de magis ad mi nus.diceṫ transmutari ad ꝯ̃riūm.Ergo non possunt eē simul.So.remissum dr ꝯ̃rium i tenso non q: ipsi ꝯ̃rietur ſꝫ q: est ꝯiunctum maiori latitudini forme ꝯ̃rie. que ꝯ̃riatur i tenso. Non ergo forma remissa contrariaṫ intense sed sbm sub remissa ꝯ̃riatur sibi sub i tensa inquantū plus de opposita forma hꝫ premissa q̄ȝ sub intēsa.¶5 in formis substā tialibus forma perfectior ab imperfectiori distinguitur realiter ergo ⁊ in accidentalib So.negatur ꝯ̃ña q: distinctio in substantia libus prouenit ex parte formarum vel prin cipiorum quiditatis.in alijs aūt ex diuersa participatōne sbi.¶6 forma iperfecta con tinetur sub perfecta sicut vegeta in sensiti uo.Ergo non continetur realiter sed virtua liter.ergo recedit aduenīente illa. So.nega tur primum antecedens q: ibi ꝯtinentia ve nit ex parte formarum hic aūt ex parte eē ⁊ non formaꝝ cum ambe sint vnius rationis. Quamuis autem non sit transitus de specie in specieꝫ est tamen de esse in esse aut de im perfecto ad perfectum.

¶ Ad i͂ q̃ꝫ arguit q̄ nulla forma po sit itē dnͥ adita noua pte ad ꝑexistētem. Sꝫ ꝑ argumētū tuis sciēdū ē q̄ i alterōne n̄ ꝑducit aliqd ꝫ i gn̄oe simplr. Dato tn̄ q̄ ꝑ itensio ne aliqd aliquo° ꝑducat dico q̄ illud nō ē forma nꝫ sbm nꝫ cōpositū ꝫ q̄ pus erat ta le fit magꝫ tale z forma. q̄ pus fuerat aqsita sb vno mō esset aqrit sub alio nouiter.

¶ Arguit ēt ꝫ sco. sic. Nā caritas cuiuslꝫ beati esset eqlis caritati xp̄i i rōe caritatis. Ergo erat eqlis se sm bonitate. q: i his eē magnū ē eē bom̄ fm aug. 6. de tri. Hoc autē no. So. si gr̄a xp̄i z petri ꝯsiderant ꝑscindent ab eē neutra ē bona q: bonitas rei ē eē. Nꝫ bn̄t magitucl eēntialē q: ipa magi tu foᷣ ꝯseqt eē illius. Bonitas aūt eēntia lis illaꝝ ꝯsistit ieē q̄ ē inesse sbo. Uñ gr̄a xp̄i ē opti q: maxᵉ actuat sbm z vltra b bꝫ bonitatē accidētalē ex ꝯiunctōe eiꝰ ad deita tē i q̄tū ꝯcurrit ad eūdē actū cū illa. Precel lit ēt q̄tū ad effcᵘˢ i q̄s pōt z multa alia. 3°. di. 13. Sꝫ tn̄ vtraq: eēt sbsistēs z n̄ recepta z sine eiusdē spēi si tn̄ polᵉ ē duas tales for mas separatas. nulla haꝝ eēt aᵒʳ alia. ¶ 2° argu it sic. Nā si i itēsiōe n̄ ordiat ps pti agens itēdēs nͥ agit. So. negat ꝯn̄a. q: educit sbꝫ ad actū pfectum. lꝫ non faciat nouā formā. ¶ 3° q̄ pura albedo nllo sibi adito possꝫ fie ri aᵒʳ oi creature. Nā eius itēsio sic a nob imagiari ita z adeo fieri pōt i infinitū. So. negat sequela. Et pbaᵒ eiᵒ ē iualida. Dato. n. q̄ sine statu augeat caritas tn̄ nūq̄ atinge ret ad bonitatē visiōis dei aut aīe rōal'. Rō aūt ē q: ꝑ itensionē nūq̄ꝫ aqreret pfectionē alterius rōis q̄ pus. ꝫ sp remaneret i cadeꝫ spē z nūq̄ꝫ veniret ad eqlitatē alterius ēt fi nitū pfectum alterius rōis. Vi. q. 29. ar. 3. 5ᵐ.

¶ Quātū ad fm articlm talis ꝯ° pōitur. Caritas vie q̄tūcūq; augeat nūq̄ pōt venir ad aliquē teᵐ vltra quē n̄ possit augeri 1°. d. 17. q. 2. ar. 4. 22 q. 24. ar. 7.

¶ Cōtra istā ꝯᵒᵉ arguit aureo. p° sic null' motus rectꝰ ꝯtinuꝰ pōt eē ifiᵗᵘˢ. g° zc. So. negatur ꝯn̄a. Augᵐ. n. caritatis nꝫ ē vnꝰ nꝫ ꝯtinuꝰ motus ꝫ sꝫ mlti ymo forte ipoᶫᵉ est formas iduiᶫᵉˢ fm eēnᵗⁱ z ēt ꝑ accn̄s vt q̄ si i sbo iduiᶫᵉ iduci ꝑ motū ꝯtinuū ꝫ indu cit i instāti z in istanti l' istantibus augeat Solusᵃ. n. motꝰ local' ē simplr ꝯtinuus. 1. d. 8. q. 3. ar. 3. 3ᵐ. vn̄ z motꝰ q n° ꝑ se n° ꝑ accn̄s bꝫ ordinē admotū celi mensurat tpe discre to vt ibi dicit sic successio ꝯceptionū aliq̄ rū. ¶ 2° si i infinitū caritas augeat iᵃ augᵗᵘˢ n̄ bꝫ eēntialeꝫ termiᵐ ad quē. Nullꝰ. n. teriᵒ ad ifinitū g̃dū ē ei eēntial' cū possit vltra ꝑ gredi. Nꝫ ēt g̃dus ifinitꝰ q: ille n̄ ē poᶫⁱˢ. g° aliqd moueret ad ipoᶫᵉ. So. negat aūs. nō n. illud augᵗᵘˢ ē infinitū q: sit sine ter° ꝫ q: pꝰ q̄ lꝫ augᵗᵘˢ teriatū pōt eē aliō. ¶ 3° ipoᶫᵉ ē ꝑcederᵉ in ifinitū i formis illis q̄ poᵃˢ vnā fmᶫᵉ respiciūt ꝫ com. 3. phi. com. 68. z rō ē q: q̄ ē i poᵃ pōt reduci in actū fm ordineꝫ possibilitatꝫ sue: possent g° ifiᵗᵃ sil' eē. Sed ois aditio ad caritatē poᶫⁱˢ imediate z sine ordie respicit caritatē l' aīam q: deus eq̄ pt ifunde magnā z ꝑuā. g°. zc. So. aᵒʳ ē vā d poᵃ passiua soli z tūc negat bᵒʳ. Capacitas n. aīe ē fin ita z ꝑporciōata alicᵘ caritati cer te intensiōis z n̄ pol' maiorē suscipe nisi per istā minorē q̄ ampliat sua capacitas n̄ ad quā cūꝫ ꝫ ad certā suscipiēdā. Et sic i infinituꝫ ꝑ maiorē sp maiori facta āpliatōe. pbaᵒ aūt bᵒʳⁱˢ ꝑcedit de poᵃ logicali q̄ ē nō ꝯdictio. Q̄d aūt sic ē in poᵃ ad ista imeᵗᵉ. s. poᵃ logi ca nō ē necesse q̄ sil' z imeᵗᵉ possit ad actuꝫ oīum illoꝝ reduci alioqn mā ligni sil' possꝫ eē sb forma lapidis z hois q: deus vtrunq; imeᵗᵉ pt ip̄mē. ¶ 4° ꝑcessus i infinitū sp ē ad poᵃˢ z nunq̄; ad actū fm com. 3. phy. z pbm ibidē vn̄ diuisio magnitudis. non stat eo q̄ itur ad ptes q̄ sꝫ toto potentialiores. Silr nꝫ aditio minor q: ē ad multiᶜᵐ q̄ ca dit ab actu quā dicit vnitas z ꝯn̄ter dic i ꝑ fectioᵉˢ. Sꝫ intensio forᵃᵉ ē ꝑcessus ad pfe ctius z actualiꝰ. g° zc. So. ad ifinitū ꝑces sum n̄ ē necesse id q̄ 2ᵃ vice aquirit eē minꝰ in actu eo q̄ pᵃ vt iste ymaginat. Nā q̄to aᵒʳ ē adit i ndis tāto plures sꝫ i actu z tāto plures ptes ꝯtinui q̄to aᵒʳ diuisio. Suffic g° si quocūꝫ aqsito ꝯsurgat noua poᵃ z poᵃ sbiecti āpliet. ita q̄ poᵃ ē in casu z nō actus vt sit ꝫ soluꝫ vt auget capacitatem subiecti

z hec ē mēs comēta. z pBi. veritamē ī potē tijs mālib⁹ hec āpliatio nō ꝓcedit ī ifinitū l.d.17.q.2.ar.4. z ō talib⁹ loq̄r com̄. z pBo

¶ Ad idē arguit sco.i.3° sic. Si.n. illud augmētū ē infinitū illa caritas que in īfinitū excedit alias erit infinite pfectior z ꝯñr infinitas. So. nulla est talis sicut ēt null⁹ nūer⁹ excedit binariū infinite. ¶ 2°. Po° ad augm̄tū forme est vna ergo pōt reduci ad actū. Añs pbat. Nā. Quecūq̄ po° eiusdē rei sē ad act⁹ ptiales vnū ꝯstituētes sē ptes vni⁹ potētie dmōstrate. Tales sunt po° ad augmēta formaꝝ q: cētessim⁹ grad⁹ cū ꝑcedentibus ꝯstituit vnū totalē. So. negaꝣ añs z ad pba. negaꝣ maior p° q: suppōit oēs gradus caritatis po¹ᵉˢ eē ptes vni⁹ forme totalis. q̄ ē falsum cū sit īpo¹ᵉ pōi talis fo°. 2° q: suppōit formā ītēsaꝣ ꝯstitui ex ptialib⁹ actib⁹. 3°. q: ptialis actus sil' eē pñt vt pꝫ in nūerio z partib⁹ ꝯtinui diuisi nō aūt pñt sil' eē po° ad tales act⁹ q: aduenietē. 2° variaꝣ. p° Neq̄ hñt idē. sbiectū. primū q: po° ad p° diuisionē fundaꝣ ī toto ꝯtinuo ad 2ᵃᵐ aūt ī medietate. Et sil' ī aug¹° caritatis po° ad talē gradū fundaꝣ ī tali z po° ad maiorē ī maiori. ¶ 3°. Quātācūq̄ caritatē de⁹ pt facē tātā pōt facē. Ponaꝣ. g° z tūc vl' illa erit īfinita vel de⁹ nō pōt facē maiorē q̄cūq̄ finita data.ᵃ. So. Si añs sit diuisum ē verū ꝫ oꝫ poni ī eē nō p vnā ꝫ p multas singulares q̄rū quelꝫ est po¹ˢ ꝫ copulatiua ex eis cōposita sit impo¹ˢ. Si ꝟo sit cōpositū ē falsum q: sensus ē q̄ de⁹ possit facē caritatē tātā q̄ nō possit facē maiorē. Est āt simile. de ī ſtis Quātuscūq̄ numer⁹ pt eē tāt⁹ pōt eē. Quātacūq̄ p:ta po cōtinui pōt eē tāta pōt esse. ¶ 4°. De⁹ videt oēm caritatē a se factibilē Nō īfinitā q: eē nō pōt. g° finitā tm̄. g° nō pōt ī ifinitū facē maiorem. So. negaꝣ vlti. ꝯñā vt pꝫ a sili ī numeris. ¶ 5. Quātācūq̄ fo°ᵐ de⁹ pōt facē successiue pōt ēt facer̄ simul. q: de⁹ hꝫ tota suā po°ᵐ sil'. z rei fiende nō repugnat hr̄e sil'. oēs gradus q̄ sē de nā sua. Sꝫ īfīᵐ fōma a deo fieri non pōt sil'. g° nꝫ successiue. So. ꝯcedo ꝯñs cū q̄ stat q̄ q̄cūq̄ data potest ōns facē maiorē.

¶ Arguit ēt aureo. spālr de caritate p° sic. Si.n. caritas intēdiꝣ in īfinitū tēderꝫ ad eē deū talꝫ. n. dilectio regrit obm caritatis. g° ad ditatez g° de⁹ ē. So. Negaꝣ a sumpta cō diciōal'. Illud .n. aug¹ᵐ ē ad finitā caritatē in īfinitū q̄ augmentum si totū fieret vnico motu argumētū hēret apparētiā. ¶ 2°. De nō ē tm̄ dili¹ˢ a nob q̄tꝫᵐ a se. Et se aūt nō ēt dili° plusq̄ in īfinitū. g° a nob nō est dili° in īfinit³. So. Negaꝣ mior de īfinito ī po° ō q̄ loquimur put .s. dato q̄cūq̄ actu ī duplo maiori pōt fieri dilectio. Cōcediꝣ āt ō īfinito in actu z silr ꝯ°. ¶ 3°. Ois act⁹ dilectiōis polis r¹ᵉ di ꝯtineꝣ virtualr ī nr̄a volūtate p bauim⁹. n. q̄ caritas volūtati n̄ affert nouā actionē. g° null⁹ tal' ē possibil' intēdi ī infinitū q: volūtas eēt virtualr īfinite pfectiōis. So. Cōceꝣ maior q̄tū ad subaꝫ z spēꝫ ac⁹ quā caritas nō affert ꝫ negaꝣ q̄tuꝫ ad modū q̄ ē intēsio. ¶ 4°. q: . Si ita est xp̄s meruisset sue caritatis augmētū. Elitiebat enī actus intēsiores qb⁹ sibi glīā corporis z nobis gratiā meruit. g° sui actus fuerūt meritorij. g° merebaꝣ aug¹ᵘ caritatis. So. negaꝣ p° ꝯditōal' asūpta, illa.n. caritas erat aliquo° īfinita nec ꝯñr poterat cresce vt diceꝣ in 3° hec patēt 3.q.7.ar.12.

¶ Arguit vlteri⁹ idē q̄ motiua nostra nō valeāt p° sic. Si iō caritas pōt augeri in īfinitū q: est ꝑticipatio infinite caritatis pari rōe eodē mō augebitur, veritas z bonitas z q̄lꝫ creatura.ᵇ. So. Cōce° q̄ bōitas accidētalis augeꝣ ī creatura cū det eē accidētale ñ aūt eēntial' q: esse sbale ꝯsistit ī indiuisibili Est aūt notādū q̄ capacitas aīē est ei⁹ p° receptiua ꝟi.q.29.ar.3°. q̄ cū sit duplex. nālis z obediētial'. 2ᵃ nō pōt ipleri etiā a deo q: q̄cq̄d ō creatura faciat ad huc' ipa remanet ī po° ad recipiēdū ab eo vt ibidē dr̄. hec aūt nō ita ītelligo q̄si capacitas obedientialis ime¹ᵉ z ex se sit dispōta ad suscipiēdū fōᵐ q̄tācūq̄ ītensā ꝫ q: pōt recipe fōᵐ tāti gd⁹ z tāti z sic ī infinitū ꝫ q̄ in īfinitum āplia° z ꝯñr nō pt ipleri. Sꝫ ꝯ q: grā xp̄i augeri nō potuit ꝫ s.tho. So. Qᵐ ad rōem grē augeri nō potuit z ēt q̄tū ad eē depo° ordia°

ria qua statutū est vt ī nullo ꝯprebēsoꝛe sit
gra maioꝛ q̃ꝫ fuerit ī pn° sue cōprehēsiōis.
Sacdū est et ꝙ aīa ex nā sua sine q̃cūqꝫ di
spōne ē ī poa ad caritatē alicu⁹ grad⁹ īme/
diate ꝫ nō ad oēm nisi mediāte carite īferio
ris gradus.

¶ Cōtra id ꝙ dictū ē motū augmēti vel al
teratiōis nō eē ꝯtinuū arguit grego. suppo
nēs duo pm ꝙ hit⁹ ꝑ actus gñreť ꝛ augeať
2° etiā 2m ꝙ quilꝫ actus elicit⁹ ab hitu du/
rat p tpo ꝛ non solū ꝑ istās. Tūc sic p°. Si
hitus nō intēdiť ī tēpoꝛe cōtinuo actiuū nā
le puta act⁹ ꝑ tp̄s posset eē indebita distana
p̄sens passo dispositō nullo existente ipe°
ꝛ nō agere in illud ꝙ est nālr ipossibile. Di
ces ꝙ ꝯñs ñ ē ipole ī agētib⁹ q̄ totū effecm
sibi posꝫ pducāt ī instāti sic pꝫ ō coꝛpoꝛe
luminoso. Sꝫ p° ꝯ id ꝙ dr̄ ō lūinoso. Nam
luiosum ꝯtinue agit in diaphanū cōseruā°
lumē qꝛ tñ actus ꝛ ñ pducat ñ tñ cōs'uat
hitū iō opoꝛtet ꝙ cōtinue agen° illū ītēdat
2° ꝯ id ꝙ diciť actū in p° instāti fui eē cāre
ō hitu totū ꝙ pōt. Nā ī si foꝛtes hñs hitum
māsuetudinis īfra vnaꝫ hoꝛā elitiat plures
act⁹ māsuetudis eq̄les successiue ita ꝙ int̄
singlos mediat tp̄s in fine hoꝛe ille hit⁹ eēt
intēsioꝛ q̃ꝫ in p° eius īstanti. g° si idē foꝛtes
in p° instāti hoꝛe elicerēt vnū tñ eq̄lē p̄dictis
ꝛ illū cōtinuaret in eodē gradu ꝑ tota hoꝛā
ī fine hoꝛe hitus eī⁹ eēt intensioꝛ q̃ꝫ in p̄n°.
g° nō totū ꝙ pōt actus cāre causat in p° in
stanti pbať pa ꝯñā qꝛ cetera patent. Nūq̃ꝫ
eni diuersa agena eiusdē sp̄ei ꝛ eq̄lis virtutꝫ
in agēdo sibi succedētia circa idē. passiuꝫ ma
ioꝛē ītēsionē faciūt in vno tp̄e q̃ꝫ vnū eo/
rū toto illo tp̄e ꝯtinuatū. Hoc āt pꝫ in agē
tib⁹ cōseruātib⁹ effec. Lātūenim illuiat vna
candela nō mota q̃ꝫm mille sibi succedētes eq̄
lis luis cū ea. Et ī nō ꝯſuātib⁹ vt si diuersa
calefactiua eidē aplicenť successiue. Cōfir qꝛ
alio qn volēs cito calefacēt aquā dberet se
pe igne remouē. So. dico. ꝙ ita ē vn̄ ari. 8.
phy. Nꝫ igt augeri nꝫ minui cōtinue pole ē
sit aūt ꝛ inalteratiōe. Nō. n. si ptibile in īsi
nitū ꝙ alterať pp hoc ꝛ altera° ꝫ velox fit
multotiens sicut cōgela°. hec is ꝛ littera co
mēti ꝑ lī velox hꝫ sbito ꝛ comē. ibi come. 2ꝫ
expōit. i. in īstanti. Et.* assignat rōeꝫ qꝛ cu
iuslꝫ nālis foe est daťmimā ꝑtē ī actu ꝛ illa
fit in instanti. Et in fine comēti rephendit al
fara. dicētē ꝙ de rōe motus in cōi est conti/
nuitas cū hoc vt dicit solūꝫ in localib⁹ apa/
reat. Ad augus cōcedo supposita ꝛ affirmo
responsionem. Ad pm ꝯ dico ꝙ cōs'uatio
lumis nō est cōtinua ꝫ sbita. nec est in tp̄e
nisi ꝑ accidēs qꝛ mēsurať quolꝫ instāti illi⁹
tp̄is quo luminosum lumē conseruat. 4. d.
17. q. i. ar. 5. q. 3. ī sili. ꝛ ita ī ꝓposito dico ꝙ
nihil facit act⁹ in tp̄e ꝙ nō faciat in instāti
Addo autēꝫ ꝙ post pm instans in quo ac/
tus tñ auxit q̃tū potuit iam passiuum non
est dispositū ad aliquid a tali actu suscipi
endūꝫ. Vñ si calidū remissum ꝙ iam sibi as
similauit posset staret iuxta illud per mille
ānos non intendēt caloꝛeꝫ. Ad sm dico ꝙ
assumit falsum. s. ꝙ quilꝫ actus māsuetis au
geat habitum vt pꝫ. 12. q. 52. ar. 3. Negatur.
g° añs pc ꝯñe. vnde.* dico ꝙ si. 29. actus au
geat habitum erit intensioꝛ p° ꝛ 3°. ¶ 2° p̄nr
Nam si actus remissiu⁹ hitus remittit illuꝫ
in tp̄e vel in quolꝫ instanti alicuius tēpoꝛis
hēo intentum. Si vero in aliquo instāti tñ
hoc erit in p° in aliquo sequēti. Non pm qꝛ
post primū instans non est debilioꝛ ꝛ habi
tus est remissioꝛ. g° tūc remittit. Nec 2m qꝛ
actus in tali instāti non est foꝛtioꝛ q̃ꝫ in p°.
So. remittit tantuꝫ in p° instanti. Ad im/
proba. negatur ꝯñā qꝛ passiuuꝫ non est dis/
positum vñ requiritur actus intensioꝛ. vl' ta
lia quoꝛum vnus agit in veritate preceden
tium. Actus diuturnioꝛ magis auget habi
tum si intendantur secus si sēper sit vnifoꝛ/
mis. Sciendū est aūt ꝙ nullus actus cuius/
cūqꝫ poe intenditur continue. Ipsa etiam
ꝯtinua apphēsio obiecti nō ē nata intendē
actū apetitus. ꝫ intēdunt plura mouētia q̄
occurrūt ī diuturna ꝯsideratōe. Multiplica
tis eni causis vl' vna eaꝝ vigorata intendiť
actus. ¶ 3°. Ista ipossibilitas ꝯtinue ītēsio
nis non est p° ex ꝑte foꝛme intēsibilis cū ta
lis habeat grad⁹ itrinsecos in īfinituꝫ. Nec
ēt sbiecti cū in eodē sbo aliqs actus cōtinue

intédat puta dolor i mãu apositũ igni ₇ noticia intuitiua ₇ visio ꝯtinue appropiquãte visibili. Hec᷑ causé puta actus cũ possit ꝯtinue intẽdi ₇ intendere. So. ex parte fo᷑ q̃ ñ h₃ ꝑdictos gᵈ⁹ ꝓportiõatos i quos i ĩfinitũ diuidat vñ nõ põt medietas ei⁹ acgri i medietate tp̃is. Dico ẽt q̃ n᷑ actio ignis n᷑ intẽsio doloris n᷑ noticia inte᷑ ẽ aliqd ꝯtinuũ.

¶ 4ᵒ. Sit diaphanũ sũme dispositum ad lumen ₇ i eo signet aliq̃ ps q̃ sit. a. ₇ moueat luminosũ ad. a. ꝯtinue ₇ ꝓpinquo magis. illuminat magis vt p₃ ad sensũ. Tũc sic i quolibet instanti tp̃is mẽsurãtis motũ luminosi a. est lucidi⁹. q̃ lũinoso vicini⁹. Ergo intẽsio lucis est ꝯtinua. alioqn si ĩteruenirẽt qes nõ in quolibet instante. a. est lucidi⁹. So. Nego añs admisso casu. Sicut. n. motu locali existẽte cõtinuo illuiatio fit sbito ita ₇ intẽsio illuiatõnis fit sbito in ter᷑ alicui⁹ mot⁹ vl' tp̃is. Ad pba. dico q̃ luiosũ magis illuiat ꝑ aliquã appropinquatõez ₃ nõ ꝑ oẽz. nec in oi instãti i quo fit ꝓpinqtas. Rõ aũt est q̃ ẽ aliq̃ ps lucis fm extẽsionẽ minima qua minor ꝑduci nõ põt nisi ꝑducat in suo toto. ipa ỽo põt in aliq̃ mensura adeq̃ta causari. Ex h᷒ seqt q̃ impo᷑ ẽ spatiũ illuiatũ diuidi in ĩfinitũ sic localis motus ₇ tp̃us. Eodẽ ẽt mõ est minima fm intẽsionẽ. Est. n. aliqs grad⁹ q̃ ita inducit in aliquo toto tp̃e q̃ ps ei⁹ in pte nõ põt induci tp̃is ꝑdicti ₃ solũ i toto. ₇ tũc toti corñdet adequata mẽsura nõ parti. ¶ 5ᵒ. Sit. a. calefactiuũ nãle q̃ aproximet. b. iã aliq̃lr calido ₃ tñ intẽsi᷑ ab. a. Aut gᵒ. a. aget in. b. q̃l₃ parte tp̃is sue ꝑsen᷑ aut ñ. Nõ 2ᵐ vt p₃ ei pᵒ õ gũatõe ₇. q. metha. Ergo pᵐ. dices q̃ toto tp̃e agit nõ qdẽ intẽsionẽ sed intensio᷑ vl' dispositio᷑ ad intẽsionẽ ita q̃ in aliquo istanti intẽdit ₇ imẽ᷑ p⁹ dispõit ₇ rursũ sbito intẽdit. Cõtra q̃ ex hoc hẽo q̃. a. aliq᷒ tp̃e ꝯtinue dispõit. b. gᵒ in quolibet ei⁹ instãti. b. est magis dispositũ Nõ ꝑ dispo᷑ diuersitatẽ rõnũ q̃ eẽnt infinite. Ergo vni⁹ rõnis Ergo ẽ aliqua intẽsio ꝯtinua. s. illius dispositõis. Dices q̃ illa dispõ ẽ rarefactio q̃ nõ ẽ ꝑprie motus fm q̃litates ₃ fm situ. ₇ loci vñ nõ est intensio. Cõtra pᵒ. Nã rarefactio ꝯce᷑ eẽ alteratio. Ergo magis rarefieri ẽ intẽdi fm raritatẽ. 2ᵒ. q̃ lapis calefactus rarefieret. 3ᵒ. quia ꝑsite act᷒ in quocũ₃ instãti passiuũ ẽ dispositũ patit. Ergo i quocũ₃ est magis dispositũ magis patit. Ergo nõ solũ i dispo᷑ ₃ in ipsa fo᷑ ad quã est intẽsio est ꝯtinua vt expimur manu ad ignẽ posita. So. Affirmo rñsiões. Agẽtẽ. n. nõ inꝯ intẽdere q̃litates 2ᵐ intẽsiõnis ₇ pᵐ per rari᷑ ₇ dẽ se q̃ sũt qualitates ꝯsites motũ localẽ ꝑtiũ subiecti ita q̃ dispõ ꝯtinua inter oẽs illas erit motus local'. Ad pᵐ ꝯdico q̃ raritas ĩtẽdit ₃ ñ ꝯtinue ₃ sbito i termio motus localis faciẽtis distare ptes ₇ fit ꝯdẽsatio i instan᷑ opositi motus. Ad 2ᵐ dico q̃ nõ inꝯ lapidẽ in exteriorib⁹ rarefieri sicut n₃ calefieri. Ad 3ᵐ dico q̃ dispositio ad intẽsio᷑ põt eẽ ꝯtinua ₇ intẽsio sbita cũ ñ ad oẽz maiorẽ dispositõez seq̃tur intẽsio ₃ solũ ad sufficiẽtem forme intensiorẽ Ad expien᷑ dico q̃ null⁹ illud exp᷑ sicut n₃ oẽ instans tp̃is.

Jrca. 18. distin. q̃rit vtrũ donum sit ꝓpriũ nomẽ. s. s.

¶ Pria ꝯᵒ donũ dicit qd ꝑsonale. i. q. 38. ar. i. ¶ 2ᵃ donum põt eẽ nomẽ essen᷑ ibidẽ ad 2ᵐ ₇ 3ᵐ. Nã donũ dicit habitu᷑ ad id cui dat vt sit eius tãq₃ aliqd habitum. i. quo libere vti l' frui possit. Dicit ẽt habitu᷑ ad id a quo dat q̃. s. est ei⁹. Et hoc dupl'r. s. aut ꝑ originẽ sic fili⁹ ẽ pr̃is ₇ sicut ẽ ꝑsoa᷑ vl' q̃ ẽ eius ꝑ idẽtitatẽ sicut essen᷑ ẽ pr̃is ₇ sic ẽ eẽn᷑ possibilr vñ fm bila. 8. d. e. eẽn᷑ est donũ q̃ pr̃ dat filio. ¶ 3ᵃ. Donũ vt dr̃ ꝑsonat ẽ ꝓpriũ. s. s. 1ᵃ. vbi. s. ar. ₇ pᵒ. d. 18. q. i. ar. i. Cu₃. n. fm phm donũ sit datio irredibilis. idest sine spe retributiõis iportat dationẽ gratuitã cui⁹ rõ est amor. Ergo amor h₃ rõnẽ primi doni ꝑ qᵈ oĩa gratuita donãtur. Ergo. s. s. ꝓcedit in ratione primi doni quo etiam filius datus est nobis.

¶ Contra. 3. arguit aureo. pᵒ. sic Si. s. s. ꝓcedit vt amor fõlr eẽt bñus ex quo spũs ₇ cõsequẽter bon⁹ ₇ de⁹. Et p₃ sequela q̃ in deo est vnic⁹ amor. So. Secũdũ. s. tho. i. d. 10. amor indiuidu⁹ dr̃ t᷑. s. eẽn᷑ ₇ sic n₃ relbem

neq; pcessiōe reale dicit̄ ⁊ ē cōe trib⁹. Et p
sonalr̄ sic āt dic̄ vtriūq; ⁊ ē ppriū.s.s. Et no
tialr̄ ⁊ sic dicit rōez sb qua ꝯ psona pcedit ⁊
est cōis pr̄i ac filio ⁊ dr̄ cōis spiratio. Ne
gat.g° ꝯña q: sol⁹ pmus amor ē beatific⁹.
¶ 2° q: isti positores paulo añ dixerunt q
nō pcedit vt amor ſ; vt impssio. So. illa i
pssio est amor 2° mō. vl' 3° q: per actū amo
ris pducit̄ sicut fili⁹ dr̄ notitia q: pducit̄ p
actū intellect⁹. ¶ 3° q: amor eēn^lis^ ē quo oīa
dona donāt̄ nō aūt āo: notiōal' alioqn.s.s.
nō hēret spāle cāltatē effectiuā super creatu
ras. So. ymo amor q̄ alia donantur est no
tiōalis ⁊ est rō creatiōis oiuz. Nec tñ hēre
spālez cāltatē sed est spālis rō causan' vna
est.n.i do cāltas hñs duas rōes causan' q:
p itellectū ⁊ volūtatē causat.

¶ Cōtra eandē. arguit̄ sic p°. Nb doni ad
ea qb⁹ dat̄ est eñs rōis.g° non ꝯstituit.s.s.
So. diuinā psonā ñ ꝯstituit ille re^lo^ sed ali
qd ō cui⁹ rōe ille re^lo^ ē i obliquo. ¶ 2°. Do
nū i clu' creaturas saltē p modum termini.
g° nō ꝯstituit diuinā psonā. So. iclu' illaz
solū i obliquo p modū cōnotati vl' termini
pdicti re^lo^. ¶ 3°. s.s. nō refert ad se sua ppe
tate psonali. Sz i eo q: dat̄ refert ad se cū
det a seipō ſ; magistrū. So. non refert ad
se vt dat⁹ put dari est aliqd notiōale. Sic
aūt est ei ppriū. ¶ 4°. Nulla psona hz in se
ppetatē opositā suo ꝯstitutiuo. Sz.s.s. hz
i se dare.g° nō ꝯstituit̄ p dari. So. Illa da
tio actia ñ opo' illi passiue cū vna sit eēn^lis^
alia notiōal ⁊ distiguat̄ si notiōalr̄ sumat̄.
vt passiua. ¶ 5°. s.s. ꝯstituit̄ pcessiōe. Et ipa
ē aliō a dono ſ; aug. 19. ō tri. dicētē q: .s.s.
donū ē inq;^tm^ dat̄ ē bo de⁹ et si nemini dt̄.
So. ymo dico q: eadē ppetas ipeciat̄ noīe
doni ⁊ pcessiōis ⁊ idē ē pcedē p modū dōi
⁊ amoris. ¶ 6° Si donū ē ppetas.s.s. eius
emana° diceret̄ datio sic emana° filij dicit̄
gñō. Hoc aūt ē falsuz q: nō eo q̄ dat̄ ē.s.s.
ſ; aug. 5° ō t. So. nega' ꝯña nē ē sile q: gñō
nihil dic̄ tpale. sicut datio. Nā.s.s. eternat̄
ē donū ſ; ex tpe datū. Si tñ adatōe psciu
dat̄ re^lo^ tpalis ꝯcedo ꝯñs. ¶ 7°. Nā eē do
nū ꝯ^t^ filio q: dat⁹ ē nob. So.s.s. ē io q: fi

li⁹ ⁊ oē aliud det̄ ⁊ B iō q: sua pcessio in
clu' eēn^le^ attributum q: ē amor aut volūtas
⁊ sic itellige oia pdicta.

Jrca. 19. disti. q̄rit̄ vt^rm^ vna
diuia psoa sit in alia.

¶ Cōclu°. Quelz diuia p
sona ē i alia q̄lz. i. q. 42. ar.
6. Naz cū i pr̄e ⁊ filio sint
tria eēn^a^. Lrb ⁊ origo ſm
q̄lz boꝝ vn⁹ ē in alio ⁊ eꝯ. Nā eēn^a^ pr̄is
ē in filio ⁊ eꝯ.g° pr̄ ē in filio ⁊ eꝯ cū sint sua
eēn^a^ relatiua et insl' iuicē ſ; itellectū. Silr̄
ēt vbū maēt in dicente ⁊ eꝯ° in vbo cōtie'
q: verbo dicitur. Eadem rō est de.s.s.

¶ Cōtra pdicta arguit aureol⁹ pcipue ꝯ ō
ductiōez q̄ fit de eēn^a^ p° sic. Nā fili⁹ ē i pr̄e
vt sbsistēs i sbsistēte. Sz istomō eēn^a^ filij ñ
est i pr̄e ſ; vt nā in suppō.g° fili⁹ nō est in
pr̄e ex hoc q: eēn^a^ ei⁹ est i pre. So. Nega'
ꝯña q: aliqd pōt eē alicui rōe eēndi in q̄ nō ē
eodē mō sic cōp⁹ in eū ē mihi rō eēn' i aliq̄
loco in q̄ nō sbsistit sic ego sbsisto. ¶ 2°. Nā
pari rōe seqt̄ filiū eē i filio sic arguen°. Esse
tia filij ē in filio ⁊ ipa est fili⁹.g° fili⁹ ē i filio
So. Ista ꝯña nō ē silis nr̄e. Nā li in sp i
portat distītōez realē vel saltē rōis eomō q̄
for^a^ distiguit̄ rōe a suppō q̄ distin° nō pt eē
it' filiū ⁊ filiū sic ē int filiū ⁊ eēn^a3^ ⁊ it' patrē
⁊ eēsn^a3^. ¶ 3° q: nō seqt̄. Fili⁹ ē i pr̄e pr̄ āt ē
eēn^a^.g° est in eēn^a^. So. Eēt sile si po;z dici
de eēn^a^ q: in ea sit aliquid. sicut q: ipsa est in
aliquo q: non est verum.

¶ Arguit ēt ꝯ ōductio^es^ ō rōne ſ; sciēdū
ē q: male itellexit nos. Nō.n.s.tho. ex p te
rōis itēdit pbare qō vna diuia pso^a^ sit in
alia ſ; eē ſ; ſ; intelligi ita q: in rōe vni⁹ in
cludit̄ alia. ⁊ in ꝯsideratōe vni⁹ ꝯsideratō al
teri⁹. nō q: altera sit in alterādū ꝯsiderat̄.

¶ Arguit ēt ꝯ deductōez de origie p° sic.
Nā mod⁹ q̄ aliqd est i aliq̄ vt in pn° agēte
est ipfectissim⁹ inter oēs modos. eēn' i ſm
comē. 4. phy. comē. 24. g° fili⁹ nō ē i pr̄e
istomō nz aliq̄ sili. So. dico p° q: non ino'
modū q̄ vna pso^a^ ē i alia asilari mō impfe
cto q̄ztū ad id q: pfectōis hz puta q: ē idēti
tas fō^e^ i pn° ⁊ pncipiato modū tñ eēn' i ſ;

eē i diuinis psonis. nō assilat. s. tho. pdicto. sz ei q̄ gen⁹ ē i spē. pdicto aūt assilat modū eēn' i. sz singulē rōez l'itel^us. Dico 2° q͂ da to q. s. tho. ad faciat q̄ iste ipo^r n̄ icōueīret q: mod⁹ q̄ pncipiat p modū ite^ıs. τ volū^ıs ē i pncipiāte n̄ ē ifim⁹ n^c i ppus sz ppus q: vbū ppe ē idicēte τ amor iamāte. ¶ 2° q: vt pz. 4. phy. sz pncipiatum sit i pn° n̄ tn̄ eɔ°. Sz idiuis ē reciproca° in exn̄tie. g° ille mo d⁹ diuin⁹ n̄ ē fm q̄ origiatū ē i originate. So. dico q̄ pn^m ē i pn^to fm intel^us eɔ° q̄ τ relatio i correlatiuo n̄ aūt fm eē. ¶ 3° sz au gu. de cogitiōe ve vite de⁹ totā mūdi for^as. vbo suo dixit. g° si pr̄ ē i vbo q: dr̄ erit τ to tus mūd⁹. So. ɔcedo ɔn̄s eɔ° q̄ repsentatū est i repsentāte nō aūt vt coite^us i cointelle cto. aut sicut duo supposita vnius nature. Pater tn̄ equat verbū non mundus.

¶ Cōtra ɔ°^es arguit henri. τ garro q̄ vna p^a n̄ sit i alia rōe relōnū. p° sic. N. i. ipo^le ē idē eē ɔtinēs τ ɔtentū p° τ p se 4°. phy. eo q̄ idē eēt i seipo. Hoc aūt ē fm totū. N. i. sz ptē ē po^le τ h° fm eādē. Si. n. duo mōstra vnū hēant pedē vnū erit i alio τ eɔ° rōe pe dis n̄ aūt fm diūsaz. n̄. u. si auis ē i laqo rōe pedis eɔ° laqus ē iaue q: n̄ ē idē pedi auis. vna g° diua p^a n̄ ē i alia rōe toti⁹ τ eɔ° q: nl'a ē nisi ipsa. g° gr̄a ptis q̄ sit eadē vtriusz h^c aūt ē sola eēn^a n̄ relo. So. cōclu^r arg^tus p vt vna p^a ē i alia fm eē rōe eēn^e cū q̄ stat q̄ fm ite^us sit rōne relōis. Hoc aūt n̄ ē p° τ p se ɔtinē τ ɔtineri cūz alia sit rō ɔtinen^e fm eēn^as τ fm relōnē vt dcm̄ ē veritū ibi ē ɔti nen^a τ ps in ppe. Dico ēt q̄ si sumat ɔtinerī p hr̄e i se. τ ɔtineri p eē i alio idē re^u eiusdē ē p° τ p se ɔtinēs τ ɔtentū dūmō sit diūsus mod⁹ ɔtinētie. For^a. n. p^a τ p se ɔtinet māz τ ē i mā τ filr̄ i pr̄e ē fili⁹ vt vbū idicente τ eɔ° vt originās inoriginato τ idē dico suo mō de. s. s. Cū tn̄ tripl'r vn⁹ hoz sit i alio. s. rōe eēn^e τ relōnis τ toti⁹ p^e: pdicta. s. idē eē ɔtinēs τ ɔtētū itellige.ᵒᵃ nō p° aut 2°. ¶ 2^a si vna p^a ē i alia rōe relōis τ eēn^e vna eēt in alia rōe toti⁹ ɔstituti τ p se p° q̄ ē ipo^le p^a q: eē q̄ p° pr̄nitas τ deitas pr̄ is eēt i filio. g° erit fōl'r pr̄ sicut τ deus. 2° q: ɔtinēs dz fm aliqd sui ābire ɔtentū q̄ ē ipo^le si totū am biat. 3° q: n^l pōt p° τ p se eē ab alio τ eɔ° eo q̄ idē eēt a se. g° nz eē i alio τ eɔ°. p° τ p se. So. negat ɔditiōal' assūpta. q: diūsa rō ne p^a ē i p^a rōe eēn^e τ relōnis ita q̄ rōe nul l⁹ i exītētie ē ibi pr̄nitas vel pseitas adeq ta q̄ reqrit ad eē p° i aliq̄. Dato tn̄ q̄ i filio eēt eque p° pr̄nitas vt deitas nō seq̄r q̄ sit fōl'r pr̄ sz ē fallā figureb. mutan° pr̄nitatē i fōlitatē. Itē ibi nō ē ābit⁹ ppe. Itē idē pōt eē ab alio τ eɔ° fm diuersa genera causarū τ sic ēt eē in alio τ eɔ° diuersimode.

¶ Ad idē arguit durā. p° sic illud i quo ali ud ē excedit ipm τ ē in plus. Sz vna diui^a p^a nō ē i plus q̄z alia nisi rōe eēn^e. g° nz ē in alia nisi rōe eēn^e. So. a^or n̄ ē vl'r vā nisi icō tinētia locali l' ptiali. Nō aūt ē vā i totū ē i ptib⁹ τ for^a i mā τ gen⁹ i spē. τ eēn^a i filio τ vbū indicēte. ¶ 2° relō est rō distigueñ' n̄ g° eēn' in. So. negatur ɔn̄a de eē in fm inte^us. ¶ 3° ad idez sco. Nā ea ppetas q̄ ɔ^r eēn^e ea rōe q̄ cōicabil' ē n̄ ɔ^r suppositis vt pz ex ɔuer tēte. Nā ea q̄ ɔ^r suposit z vt i cōicabilia sūt n̄ ɔ^r eēn^e vt gn̄ ar̄. Esse aūt i trib⁹ ɔ^r eēn^e vt cōicabil' ē g° τc̄. So. negat a^or ymo tal' p prietas ɔ^r suppositis sz alia rōne sic eē i loco ɔ^r corpori ea rōe q̄ ē q̄ztū τ tn̄ ɔ^t aīe q̄ n̄ est q̄zta sz alia rōe. Nec valet pbō q: n̄ ita ōz p prietates suppositi ɔuenire nāe sic eɔ°. Sor tes. n. τ plato sr̄ vni⁹ spēi rōe vni⁹ nāe τ tn̄ ipsa nā nō subsistit vt sortes. Hoc tn̄ ɔcesso. dico q̄ pprietas pdicta nāe ɔ^r suposit z alia rōe q̄z nāe q: nā ē i mult z vt nā i suppositis su po^m vo vt sbale in ɔsubstātiali. Eodem aūt mō pdicatū dictū de supposito vt i cōicabi le ē dr̄ de nā. sz alia rōe vt li p^a. Eēn^a. n. ē p^a ymo tres psone. ¶ 4^a qn̄ aliqd ē i aliquo p aliud eodem mō inest vtrunqz. g° si pr̄ ē i fi lio p eēn^as erit i eo fōl'r sicut τ eēn^a. So. ne gatur ɔn̄s vt pz i exemplo de anima.

Irca eādem distin. q̄rit 2° vtrum tres p^e diuine sint pēit⁹ eq̄les. ¶ P^a ɔ° nēce ē ponē eq̄litatē i diuis pso nis. i. q. 42. ar. i. ¶ 2as hui⁹ eq̄litas fundatur i q̄ztitate

btuz ibidé ad pm. ¶ 3a lz filiˀ equet pri nō tū eẑ lz.s.s. equet pri z filio nō tū eẑ.ibi dé ad 3m. Equari.n.īportat motū ad eqlita/tez q lz ibi nō sit.s.motus ē tū ibi accipe illa gº pª q accipit ab alia equat z assilat ei nō eẑ. ¶ 4a eqlitas z silitudo in diuinis n sūt relationes distincte a relōibus personalibˀ realiter sed sola ratione ibidem ad 4m. Eas dem 2es habés pº de presenti.

¶ Cōtra pus arguit aureo. q ad eqlitatē n suffic negaº maioritatz z minoritatz sine cō mēsuratiōe pª sic. Cōmensurari ē coeqri gº cōmēsuratio est coeqlitas. Añs pz i lineis. So. sicut dicit.s.tho.i.d.s.q.i.ar.i.ad 4m. Eqlitas ē spēs pporcōis. Est.n. cōmēsuraº aliquoz bitiū vnā q̄ztitatē. Saluat aūt in deo rōe sue dīe q ē vnitas q̄ztitatz n rōe ge neris q ē cōmēsuratio. Añs gº ē vez vbi ē rōe gñis z dīe secus vbi rōne dīe tm. ¶ 2º eqlitas ē bitudo vniˀ q̄ztitatz ad aliā.gº nō est sola negō. So. negat añs vbi ē solū rōe dīe. Ibi.n.n ē necesse eē duas q̄ztitates vl duo q̄ztā lz duo supposita bñtia vnā q̄ztita tem. Nec dicimˀ eqlitatē eē solū negōnē lz q ē bitudo fundata i q̄ztitate vna quā seq tur tal'negatio. ¶ 3º vbi aliq bitiº fundat sup q̄ztitatē fz ppriā rōem suā idē ē q d mē sura bituº aūt mēsure ad mēsuratū ē cōmen suratio.gº eqlitas ē cōmēsuratio. So. nega tur pª ps añtis nisi vbi illa bituº est īter du as q̄ztitates aut mēsurata diuīsa. Est aūt no/tandū q īfinita q̄ztitas.nz cōmēsurat nz eq tur īfinite sumēdo eqlitatē fz rōez sui gñis.

¶ Cōtra 2as idē pº sic. Nā sic se hz filiº ad idētitatē ita z eqlitas qñ fundant sup eēnª. Sz filiº z idētitas i eēnª funte sīt idē. Sic.n. sortes z plato sīt eēntialr siles ita ēt sīt eēntia lr idē.gº eqlitas ē qdā idētitas z silitudo. So. eēnª respicē eē n aūt qlitas aut q̄ztitas. vn dici pōt vna q̄ztitas z vna qlitas vbi eē n ē vnū n aūt vna eēnª n eē sit vnū q ē vbi ē vna eēnª nūo. Iō d rōe idētitatz ē vnitas fm nūm n aūt de rōe eqlitatz aut silitudis. Et qz i creaturz vn noia sumimˀ vna eēnª n ē nº i vno supposito iō idētitas n dic distices suppositoz vn silˀ n ē idē pri nisi sunt lz solū nālr pp vnā nuō eēnªz. Dr aūt pri silis z eqlis qz ista cū vnitate dicāt distīnªez hec ex.s.tho.iº.d.s. Ex qbˀ pz pº q dissimode ē eqlitas z silrº i deo z creaturis.i qbˀ nō ē eadē nuō qlitas fz spē. nz eadē nuō q̄ztitas lz solū eadē fz cōmēsuratiōez. ¶ 2º q i deo eqlitas silituº z idētitas sīt realr idē differūt do rōe sic z q̄ztitas. z id q sigr p modū qli/tatz z eēnª. Ad argtūz negat bªr qz sortes z pla. sīt idē spē n āt idē eēnr. qz bñt vnā nuō spēm n vnā nuō eēnªz. sīt tū siles i eēnª. Est āt sciēdū q si loqmur de duobˀ suppositis eiusdē spēi l'gñis. idētitas fz spēm z silrº so la rōe distigunt. Si do loqmur de vno tm sic ē fm spē idem n āt silis i spē. Nō gº ois silª sūdata sup eēnªz ē idētitas fm eēnªz vt pz i duobˀ suppositz nz ois idētitas fz spēz ē silrº fm spēm vt pz in vnico. Nō aūt hoz ē qz idētitas reqrit vnū nuō fundamētū. vt pura vnaz nuō eēnªz si sit idētitas simplr.i. nuāl'. l'vnā nuō spēm si sit idētitas fz qd cū iusº ē idētitas spēi l'gñis. Nō āt dic distiºez suppositoz sic silrº z eqlitas. q ēt n reqrunt idētitatē nuālē fundamtū. ¶ 2º si silrº z eqli/tas put distigunt ab īuicē z ab idētitate fū darent sup forª sbali tūc debuisset aristo. as signar p sbe ppetate fm eā sil'e vl'eqle dici q ē falsū.gº ista fm q i sbstātia fundant n distigunt ab idētitate. So. negat pditiōal' assūpta pº qz sbal'forª pdcā n fundat nisi vt iduit modū qlitatz aut q̄ztitatz.2º qz z si ille tres bitudies aliqn fundēt sup eadem forª possibilr n tn sp qz fortz ad se ē qdē idētitas n aūt silrº vel eqlitas. Est āt sciēdū q q̄zti/tas virtutis attenditur fm diuisibilitatem obiectorum. Sciendum etiam q aristo. in predicta. dicit q affectio vel dispositio non multum dicitur equalis vel inequalis sed si milis.qz.s.silrº sbiectl fundat sup eo q ve/re est qualitas large autem super eo q idu/it modum qualitatis. Et sic dico suo modo idem de equalitate respectu quantitatis. Quando autem predicte tres habitudines habent idem fundamentum differūt sola rōe qz sup eodē fundat idētitas vt hz ratōnem essentie equalitas vero vt rationem haber

q̄zt tatis z filī° vt rõez īduit q̄litatis. Et pª gdē exigit vnitatem nūeralē fun nō autez distinctionem suppositoꝝ alie vero eꝝ.
¶ Cōtª.3.idē p° sic. Sic linea liee dr̄ eq̄lis noīalr ita verbalr dr̄ equari z tñ non accipit ab alia. g° nō est ď rõe eiꝰ eq̄tur cape ab eo cui eq̄tur.*. So. ꝯcedo ꝯñs cum q̄stat q̄ sit ď rõe talis accipe ab aliq̄ z si ñ ab eo cui eq̄tur q̄ in creaturis fit ꝑ motū ī deo ꝑ origine. vel dico q̄ de rõe talis ē accidē ad q̄litatē vel hr̄e aliqd ꝓportōis acce iut puta acceptionē. ¶ 2°. Equari ē pmꝰ actꝰ eq̄litatꝫ sicut lucere lucis. g° pr̄ equat filio cū hēat actu eq̄litatē. So. negat añs q̄ nō se hꝫ eq̄ri vt lucē ſꝫ vt albere q̄ dicit motū ad albedinē. Adm. impede. Diuīe ꝑsone sūt alteriꝰ rōis ab inuicē q̄a distiguūt z ꝯstituūt ꝓprietatibꝰ alteriꝰ rōis. g° nō possunt eē ī eodē gradu ꝑfectiōis. So. negat ꝯña seu maior ſb intellecta. in hiſ q̄ſ eꝝ oē genꝰ q̄rū eē ſbſiſtit vt pꝫ ď atributis z ꝓprietatibꝰ z ꝑsonis Esse enim separato nulla deest perfect°.

Jrca eādē distinōes q̄ritur iteꝝ. vtrū vitas ſꝫ suā fōlē rõez sit in aīa vel in rebꝰ.* ¶ Pª ꝯ° veritas pn̄ est in inte in rebꝰ aūt nō nisi ſꝫ q̄ cōparan ad intellectū. i. q.16.ar.i. Veꝝ.n.est terꝰ in quē tendit inte sicut in bo tēdit apetitꝰ obm aūt itelle ē i eo.*. ¶ 2ª vitas pn̄t ē in re dicit eē vl' eēn rei z cū hoc quādā rlōez fundatā in re z terminatā ad cognitōez vl' silēz q̄ē in ite. i.d. 19.q.5.ar.i. vbi dicit q̄ vle thš z vitas hēt fundamētū eꝝ aīaz ſꝫ fōle z coplem ī aia q̄ sic intelligo q̄z.s. oīa noīa supponūt ꝑ ree eꝝ aīaz lꝫ ē cū hoc significēt etiaz re rōis ꝑ q̄ nō supponūt nꝫ ꝑ agregato ex re z re ſꝫ ꝑ re tm̄ q̄ q̄ ad vitatē est rei eēn. vi.q.i.ar.4. ¶ 3ª. Ueritas pn̄t ē ī inte nō est rlō adeq̄tiōis ſꝫ ē cognitio vel spēs aut cōceptꝰ adeq̄tus rei vel adeq̄ns sibi rē z ꝑ tali abtº supponit z vltra illud dic re adeq̄tiōis z ꝯformitatis. ad rē. Si.n. veritas fōlr sit re rōnis deꝰ nō erit vitas ſi realis. nō ē facile fingē q̄ illaꝝ. 4°. z lōnū sit q̄ fōle in deo ſt reales. Jtē bōitas nō dicit solū re ſꝫ rē cū re g° a silr z veritas. ¶ 4ª. Quelꝫ res creata. eꝝ aīaz exnſ pt dici va tꝑlici vitate. s. vitate q̄ ē fōlr ī re z q̄ ē ďꝰ z q̄ ē ī inte cato vi. d. s.
¶ Cōtra pªs arguit aureo. q̄ res nō dicat ve ꝑ cōformitatē ad ītellectū diuinū. p° sic Jntellectus diuinꝰ ē talis q̄ eo ñ apphēso adhuc apphenr rei vitas. Nō.n. argētarius indicās hoc eē veruꝫ aurꝫ recurrit ad ideas. g° re eiꝰ ñ dr̄ res va. So. Sic docet aug. de va reli. ſm diuinā vitatē ď oibꝰ indicamꝰ z vt dic.12. de tri. ſꝫ rōes eternas. z hoc vt expōit. s. tho. aspitien° in eis vt bñ vel ī similitudibꝰ q̄ ſt in noб vt q̄dā illaꝝ ꝑticipationes. i. q.84 ar.5. Negatur. ergo añs q̄z apprehenditur in se vel in simili.
¶ Arguit ēt idē q̄ vitas nō sit ꝯformitas actꝰ inte ad rē eꝝ sic. Nā cōformitas ē aliqd q̄ nō ꝯsiderato inuet vitas ī multis rebꝰ g° nō īcludit ī rōe vitatis. So. Negat añs q̄z lꝫ vitas sit aliqd abtum tñ nō pōt aliqd intelligi ſb rōe vi puta deꝰ n' ītelligat ī ordīe ad ītellectū cui illď absolutū ē ꝯforme. ñ q̄ ite intelligat re eē in deo vl' ī inte diuio sed q̄z intelligit absolutum relatiue.
¶ Cotra.*eādē arguit durā. z hēricꝰ q̄ vitas sit in ītelle tm̄ obiectiue p° sic verumē obm inte. g° ē tm̄ obiectiue in ītelle. So. negat ꝯña q̄zuis bñ īferat q̄ veꝝ ē obiectiue ī ite nō aūt q̄ solū obiectiue. Veꝝ.n. ſb rōe vi nō ē obiectuꝫ ite ſꝫ passio obiecti intellecti in actu. Qď āt sic ē obm pt includē aliqd factū ab inte z eē ī inte fōlr. ¶ 2° diuisio q̄ dat.6. meth. ꝑ ens veꝝ idest in aīa z ꝑ ens reale ē bōa. g° vnū mēbrū nō ꝯtiet ſb alio. g° verū nō ē ens reale ꝯtētū ſb aliq̄ predicamēto. g° nl'ibi ē ſbiectiue. g° hꝫ solū eē ītētōale z obiectim. So. Cōclur q̄ veꝝ fōlr dicit aliqd nō reale. cū q̄ stat q̄ mālr dic aliqd reale. ¶ 3°. Esse veꝝ cōpetit pluribꝰ. uribꝰ. s. ꝓpōni itellectui z rei vt est itellecta. Et ꝑ vnū illoꝝ cōpetit alijs. vt ꝓpōi rōe vi ite z itellectui rōe veri obi. g° p° z pn̄r ē ī eo ꝑ q̄ ꝯr alijs. g° p° z pn̄r ē ī re vt cognita. So. veꝝ nō ꝯr itellectui rōe veri obi q̄si ñ sit verus nisi q̄z apphenr verū obm ymo pus nā

ĩte⁹ēt q ñ ē cã rei aphēdit ve q res sit va illa
vitate quã ĩ ordĩe ad talē ĩtelectū hȝ: cū iō
res sit vera q: adequat ĩtellectui hñti pfectã
sīlēȝ ei⁹ ⁊ iterū vex vīc ter^m motus cognitū
q p̄n^r ē ĩ ĩte^u. Est ēt sciēdū q vex q̄ ad suum
fōle ⁊ differen^{as} ɔstitutiuã rōis vīc r^m adeq̄
tiōis ineē cogito q r^{us} ē ĩter cogitū actu ⁊ co
gnitū ĩ po^a. Est āt actu cogitū aliqd vt ē in
inte^u p suā spēȝ vt vo ē ex̄ ē cogitū ĩ po^a. Er
go sic cogitū actu p̄ncipali⁹ ē vex q̄ȝ cogitū
ĩ po^a. ita ⁊ q ē inte^u eo q ē ex̄. ē p̄ncipalius
vex. ¶ 4°. Uerū ⁊ falsū ita se vident hēre. vt
gen⁹ ⁊ spēs ⁊ filia. Ergo sc̄ r^{us} rōis ɔñtes rē
vt ē cogita sic ⁊ p̄dicta. So. Arg^{us} ɔcludit
vex ħ ñ ad mētē arguētis: vitas. n. ɔseqt reȝ
vt ē ĩ aīa. Sȝ res ĩ aīa ē ipsa rei spēs. Jō idē
ē dictu spēs rei ĩ aīa ē p° vera ⁊ res vt ē ob
iectiue ĩ aīa ē p° va si ista bene intelligant.
¶ Arguit vlteri⁹ ab alijs q vitas sit ĩ reb⁹
ƀȝ suã fōlē rōeȝ. p° sic vitas. n. ĩest rei vt cāe
o roni vo ⁊ ĩtellectui vt cãns. Ergo p̄us ĩest
rei. So. q ɔ^e effectui ñ ē neēe ɔuēire fōlr̄ cāe
qñ cā ē equoca. ¶ 2°. Uex ē obm inte^s cū sit
vo: ū. p° p⁹. P^m āt obm inte^s nō ē spēs vel
act⁹ ħ res alias oīs cogitio eēt reflexa. So.
vex vt^c ñ ē p° ⁊ p se obm inte^s ad cu⁹ rōem
aspicit p° ite^s ħ ei⁹ rō ɔseqt ĩtellectū ĩ actu.
Sicēt ĩtellectū vt sic ⁊ vlē vt^c nō sc̄ p° ⁊ p
se oba inte^s ħ ɔsequūt obm ĩ actu. ¶ 3°. Ueri
tas cōicat a p° p̄n° oīb⁹ entib⁹. 2. met^{ce} g° ē
ĩ oīb⁹ reb⁹. So. veritas p̄us tpe ē ĩ reb⁹ crea
tis q̄ȝ ĩ inte^u nr̄o. ħ tñ rō vitatȝ pfecti⁹ salua
tur ĩ inte^u q̄ȝ ĩ re ex̄ vt ex̄ ē. 4. Scd̄m aug.
8. d̄ tri. vitas ē magītudo ⁊ veri⁹ ē mai⁹ g°
ē ĩ reb⁹. So. Est ipa rex eēn^a cū hītudine ad
ĩtelle^m. ¶ 5°. Uex ⁊ mãifestatiuū sui sc̄ ideȝ.
Res āt mãifestāt se p suas actualitates g° sc̄
vere. So. Sic fortes p gñare ē pr̄ vtualr ⁊
cãlr p pr̄nitateȝ vo fōlr ita res p eēn^{as} suas
sc̄ maīfestati^m sui: li p dicēte cāȝ ⁊ fundamtū
vitatis ñ āt si dicat id q̄ fōlr sc̄ de re ⁊ mani
festatiue sui. ¶ 6°. Ueritas atribuitur ppositiōi
⁊ intellectui p modū signi ⁊ ɔformitatȝ
ad aliō rei āt p modum sigificati. Ergo for
mali⁹ ⁊ p̄ncipali⁹ ɔ^r rei ⁊ pȝ ɔn^a ĩ ex° de sani
tate aīali ⁊ vrina. So. qīs hȝ falsū sensūȝ. s.

q vitas ite^e sit sig^m vitatȝ rei hȝ ēt vex. s. q
ver⁹ inte^s sit signū vere rei ⁊ eid eȝ adeq̄tur.
Et sic negat ɔseq̄n^a nec illud ex^m est ad pro-
positū. Sanitas. n. vrine nō sig^{at} al'sanū sed
sanitatē sani aīalis. ¶ 7°. Ens ⁊ vex ɔuertū
tur. Ergo ŭ ē vnū p̄n^r ⁊ reliquū. Sȝ res ⁊ en
titas ē p̄n^r ĩ reb⁹ ⁊c̄. So. Negat p^a ɔn^a nisi
ĩtelligat q̄tū ad illud ĩ q̄ talia ɔuertunt. Cō
uertūt āt q̄tū ad supposita iō vbi ē suppo-
situ vni⁹ ē ⁊ alteri⁹ ñ āt q̄ ad fōle ɔstitutiuū
rōnis vtriusq̄ȝ iō de his secus.
¶ Arguit vlteri⁹ q eq̄lr sit vbiq̄ȝ sic. Scia
. n. est de oīb⁹. g° varietas ē in oīb⁹. So. scia
est de his q̄ sunt in anima ⁊ que ex̄. Sȝ tñ q̄
sunt ex̄ nō obiciūtur sciētie nisi vt sunt ĩ aīa.
¶ Cōtra 2^{am} ɔ^{ez} arguit aureo. q rō ĩ q̄ ɔsi-
stit vitas nō sit ɔformitas aut r^{us} sic. Nã ƀȝ
hilariū deus ē vitas sbsistens. g° ñ ē r^{us} q ƀȝ
com. 7. meth. sbsistere ñ pōt. So. ɔcedo to^m
cū q̄ stat q vitas diuīa ƀȝ rōeȝ. s. eēn^{as} addit
r^m sine q̄ ñ ĩtellig^i sb rōe vi. Nihil. n. pt iudi
cari an sit vex l'falsū n^i ɔsiderã° ɔformitatē
ei⁹ ad rōeȝ existētē ĩ deo l' creatura d̄ eodē.
¶ Arguit vlterius q non dicat eēn^{as} cū r^u
ħ cū p̄uatiōe. i. segregatiōe ab oī ex̄neo. p°
sic. Nã rō sig^{ta} p nom max^e collig^r ex vsu lo
quētū. Scd̄ȝ quē nomē vitatis atribuimus
rei dpurate a ɔ̄rio sic dicim⁹ vex aux ⁊c̄. Er
go rō vitatis cōsistit in segregatiōe. So. ne-
gat mino: ymo lapis oīo depuratus nūq̄ȝ
eēt vera margarita. nisi sit in eo cōformitas
ad rōeȝ suã Uñ puritas rei ñ est idē q vitas
rei nisi q̄ ad suposita q: puritas cōsistit ĩ ne-
gatiōe vitas in positiōe. ¶ 2°. Grad⁹ in veri
tate sumit ƀȝ segregatiōeȝ g° ⁊ rō ei⁹. So.
negat añs p se loquen°. Sumunt. n. penes
ɔformitatē ad ideã in se vel in simili ad quã
ɔformitatē sequitur segreg° vl' negatio illa.

Jrca. 20. distin. q̄rit vt^m po^a
gñan' sb oīpotētia claudat.
¶ P^a. ^a. ɔ°. Po^a generãdi
ptinet ad omnipo^{as} patris
non autē ad oīpo^{as} simplr
po. q. 2. ar. 5. i. q. 42. ar. 6. 3^m
Et intēdit vt mihi vr̄ talē rōeȝ. po^a gñan' di
cit po^{as} cū r^u paternitatis. Si g° pater non

posset gñare eēt ex deffcu i lbis vl' po. Nō pm q2 prmitatē hz.g° 2m. In filio aūt nō est sic q2 dficit ei rlo nō poa. Et q ista sit mēs. eius pz p° vbi.s̄.ad 4m. ¶ Cōtra ista argui mu eos q nō sit eadē poa q̄ pr gñrat z fi lius gñrat p° sic. Nā poa actiua z passiua ñ possūt eē folr eadē.g° nz poa ad gñrat z gñ rari. So. poa passiua de sp distigui ab ac tiua de z ab actu secus de actiua aūt passiua gmaticalr tm cui⁹ ē ōnia ¶ 2°. Gñrare z gñrari sunt act⁹ gñe differētes. g° ad illos ordināt po gñe differētes So. negat ɔña vbi act⁹ nō distiguitr a po zz distigūt iter se vt duo relā. ¶ 3°. Eē gñacs z eē ge(tus) ñ ē idē.g° posse gñar z posse gñari ñ ē idē posse g° nz po sunt eedez. So. Si li idē sit accu satiui casus ɔcedo tom q2 posse gñrare ñ est posse gñari. Si do sit noiatiui casus negar ɔña. q2 lz eē generātē z eē gēitū nō sit idez ñ idē eē est q̄ generans q̄ genit⁹ ē z ɔñr idē posse ē ad gñare z gñari. ¶ 4. Nā posse ge nerare fz istos ē hēre diuinā eēnas p modū dantis z posse gñari hēre illā p modū acci pictis. Sz dare z accipe nō sunt idē.g° neqz posse gnāre z posse gnāri So. dico q dare nō est accipe ymo sunt rlōes opposite z tm sunt neutralr idē z silr posse gnāre ñ ē posse gnāri ymo iportāt rlōes oppoīas z tm sunt idem posse vel eadem poa.

¶ Arguit ēt vlteri⁹ ɔ illud dictū.s.rlō nihil ponit fz qditatiuā rōez p° sic. Nā q fz suā qditatiuā rōem nl pōit nō ē folr aliqd posi tiuū fz puatio vel negatio. Rlō. g° fz hoc ñ ptineret ad.x.gnā.*. So. illud dictū colligir a.s.tho.pñti distin.q.i.ar.i. z mltis alijs lo cis vñ dicit hoc.q rlō nihil pdicat ð eo de quo dr. Nec tm seqr q nō ptineat ad.x.gnā q2 lz ex sua rōe nō hēat q aliqd pōat tm ex ea nō hz q nihil pōat ymo aliq ē real z tal est in gnē. Nō aūt ē in gnē rlō sbsistēs vl' ēt asistēs cui⁹mo' est ea q̄ ē rōis fz solū iherēs q̄ est realis. ¶ 2°. Qð nihil pōit qditatiue nl ē omnino.n.q ē:ē folr p suā qditatē. 7.meth.*. So. Negat añs z pba° ei⁹. Nō.n.oē q ē est p suā qditatē loquen° de eē actu vl' ð eē aliqd positiuū ymo aliqd nō ex qditate sed ex suo eē hz q sit aliqd. Dico tm q vniūqð q2 ē illud q ē p suā quiditatē siue sit positi uū siue nō vñ dextrū est dextrū p dextreita tē pōito q dextreitas nihil pōat vt ī colūna.

¶ Arguit vlteri⁹ q ista positio non saluet idētitatē oī po i pre z filio sic. Omipoa di cit eēntias nō absole fz in ordie ad oē possibi le. Sz in filio nō est eēna in ordie ad oē pos sibile q2 nō est ī ordie ad gnāre.g° in filio ñ est eēna sb rōe oipotētie. So. Negat mior z ad pbationez negat ɔña. q2 mutat qdm ad aliqd. Sic soluit.s.tho.poa vbi.s̄. z.i a. pte.fz p° di.pñti.q.i.ar.i.3m. dicit q cū dici mus q ops dr deus q2 pt omnia possibilia distribuit possibile p absolutis z relatiuis q̄ztum ad esse q2 sic relatiua sunt de nūero oium. Et q2 in deo nullū esse pducit z ñ ac cipiatur. ideo sb illa distributiōe nō cadit p ductio alicuius diuie persone cuz secundum esse non producantur.

¶ Contra eandē arguit bonauē. q poa ge nerādi nullomō ptineat ad oipotentiaz p° sic poa generādi seu pducendi aliquē mascu line nō est pfectio simplicit.g° non ptinet ad oipotētiā. Añs pz q2 termin⁹ pduct⁹ vt sic ñ icludit pfectionē. Cōstituit eni folr per rlone que nō est pfectō simr. So. poa gene rādi dicit pfectionē simplr q̄ztū ad absolu tum q includit.s. prinm actus nō q̄ztū ad re latiōem cointellectā. Ideo nō ptinet ad oi potētiā simplr que dicit absolutū sed ad oi potētā pris que dicit absolutum cū relatō. ¶ 2°. Sicut poa transmutatiua respicit sbm ita pductiua term. Sed pa est ad transmutan dū aliud neutraliter. 5. meth.g° z 2a ad pro ducendum aliud. z aliquid z non solum ad aliquid. So. poa pductiua est ad producen dum aliud suppom in diuinis nō autem eēn tiā. Et silr transmutatiua est ad transmutādū aliud suppom non autem aliud.i.eēntiam.*. Sciendū autē est q ad oipoaz non ptinent volūtas z intellus sicut poa generandi z cre andi q2 per ista nihil pducit distinctū reali ab intelligente z volente.

¶ Ad idē arguit scot⁹ p° sic. Nā sb oipoa ncludūtur solum possibilia non.g° includ

tur filius dei qui est necessarius. So. negatur
pña qr possibile ibi distributū nō distingui
tur ꝯ necc cū sit pol logicuz. ¶ 2°. Una p/
sona non dicitur oīpotens reu alterius. poa
autē generādi pertinet ad vnam reu alterius
g° non pertinet ad oīpotētiā. So. Lz vna
persona nō dicat reu alterius ops simpr si/
ne aditiōe tamē vna dicit ops genitor vel
spirator respectu alterius.

Irca. 22. distin. queritur.
vtrū deus possit aliq̄ noīe
ppzie designari. ¶ P° ꝯ°
Nullū nomen ppzie dicit
ð deo q̄ztū ad modū signi
ficandi. i. q. i3. ar. i. z. i. d. 22.
q. i. ar. 2. Nomē enim abstractū significat p
modū non sbsistentis z cōtractū p modū n
simplicis. ¶ 2°. Aliqua noīa ppzie dicunt
de deo q̄ztū ad rē significatā q̄. s. dicūt pfe/
ctionē sine ipfecto mō pticipādi vt cogni°
aliqualr vo nō sed solū mathe vt q̄ cū pfe
ctione dictū modū includunt vt sensus. p°.
vbi. s. ¶ 3° nullū nomē a nobis impositū
significat diuinā eēn fm q̄ in se est sz solū
fm q̄ repñtat ipfectiōib9 creaturaꝝ. i. q.
i3. ar. i. z. 2. z po. q. 7. ar. 5. ¶ 4°. Nullū no/
mē a nob ipositū sigt deū fz ei9 simplicē z
et ppziū ꝯceptū. Nō. n. itelligim9 deū nisi i
cōceptu aliquo qui sit ēt creature cōcept9 vl'
saltē ex talib9 ꝯposit9. Itē si q̄ eēt tale ma
xime eēt. Li deus q̄ pz falsum q: sig diui
nā naturā sb hoc cōceptu. s. vlis puisor vel
cā p vel pmus motor. Cōstat autem hoꝝ
cōceptū partes creature cōuenire. Stat ni/
hilomin9 cū pdictis q̄ multi cōcept9 simpli
ces cōes deo z creaturis exprimāt aliqbus
noīb9 vt sapiens bon9. zc. ¶ 5°. Nullū no
mē a nobis impositum dicitur vniuoce de
deo z creatura vide. s. d. 2. q. i.

¶ Cōtra. 4. arguit aureo. p° sic. Qūcūq3 p
aliq̄s duas dictiōes idē exprimr nō ē rōabil'
q̄stio ð inherētia vni9 ad aliā. Stulte. n. q̄ri
tur vtrū lapis sit petra. Sz dictiōes exprimē
tes cōceptū cōpositū circa deū ingruntur z
enūciant de cōceptu signifi° p li de9. Que
rit. n. vtrū de9 sit causa p. g° li de9 exprimit
viatori simplicē cōceptū ð deo z ðo cōpō
tuz. So. ꝯce° maiorē. Ad miorē dico q̄ cō
cept9 quē dicit li de9 est vl'is puisor. Et cō/
cipiēti idē p li de9 z vl'is puisor ē q̄stio stul
ta de hoꝝ inheren. Et sili cōcipiēti idē p li
de9 z li pmū pn stulta ē q̄stio ð hoꝝ inhe
rētia vtercq3 tū pdictoꝝ rōabilr q̄rit vtrū in
nā sit ens tale q̄le cōcipit. Et cōclusio q̄ sic
rōabilr querit ð alijs pdicatis puta vtrū ta
le ens sit p cā effecti° oīuz. Nō ē. g° necesse
q̄ cōcipiens deū sb rōe pmi entis p2i9 hēat
ꝯceptū ð ðo ppziū cui atribuat q̄sita pdica
ta sz oīa atribuit cōceptui entis ꝯcluden° q̄
aliqð ens ē pmū pn vl' de9. Cōstat āt cōce
ptū entis eē cōez ðo z creature z tū illa p/
positō ꝯclusa. s. ens ē p cā verificat solū ð
deo. ¶ 2° intellect9 ex trib9 ꝯceptib9 sibi no
tis. pōt deuēīre ad conceptum analogū de
ignoto. vbi grā hūs ꝯceptū de figurabili z
figura z de hoc aliqd seu formato simpr pt
venire in notitiā mãe qua ē fōbile simpl' sic
arguen°. Sic fig ad figurabilē ita h aliqd
se hz ad fōablē seu ifōe simplr. Sic. n. ari.
z comē. p° phy. docēt cognoscē mãz. Sed
theolog9 hz ꝯceptū de liea z reto z ifi°. g°
ex hijs pt duci i notitiā alicui9 q̄ sbsteriur
ifinito sic linea recto. g° pt de deo hrē cōce
ptū porē z abstrac reu ifiniti z ea ð rōe reu
act9 puri cāe p z sili. Istð āt n̄ ē n deitas
g° ditas z ei9 ppā rō analogice cognoscet.
So. vtiq3 viator ex trib9 ꝯceptib9 pt hrē.
43. sz ille n̄ erit ðo ppius z simpx sz erit ꝯce
pt9 ēt3 l'erit cōposit9. Argus āt fōtc t3 vbi
accidēa sufficiēt ducūt i noti q̄ðqd ē. Est āt
mih dubiū an simples ꝯcept9 hēaus ð mā vr.
n. ꝯcipi ꝯceptu ꝯposito ex ab° z respe° p
reum ad fōaz. quicqd āt sit ð h tū null9 effe°
di duc viatorē ad ꝯcipiēdū deū vt i se ē. i. ꝯ
cep simpc z ppo repñtāte deū vt i se ē. Dis
n. ꝯcept9 nr aut ē sili° sesibiliū aut ex talib9
cōpositus vel cū illis aut ab illis abstract9.
¶ Contra. 5. arguit sco. cui9 arg alias sunt
recitata sz nō sb ea fō qua mō p° sic. Dis
intellect9 cert9 ð vno cōceptu z dubi9 de di
uersis hz cōceptū de quo est certus aliū ab
hijs de qbus est dubi9. Idē. n. ꝯcept9 nō est

dubius z certus. Tal'ē iteus viatoris cert? q deus sit ens z dubi? vtx sit finit? l'īfinit? So. nomē ñ dr̄ vniuoc? ex ꝯceptu vno cōi pluribꝰ. nisi eq̄lr ab illis pticipet z illa eq̄lr repñtet. Ois aūt ꝯcept? viatoris de deo re pñtat psecti? z distincti? ꝑm se z mōs suos creaturā aq̄ imele sūpt? ē q̄z deus. Si tñ ad vniuocationē dicas sufficē q̄lecūz ꝯceptum qō ē d noīe q2 q ego dico analogū tu dicis vniuocū. ¶ 2o null? ꝯcept? real'cātur nālr ī iteu viatoris n' ab his q̄ sī nālr motiua iteus nr̄i. g° nullus ꝯcept? simpr fit nālr ī nobis n' q nat? ē fieri ꝟtute fantia z obi relucētꝫ ī eo z ꝟtute iteus agētꝫ. g° ñ fit nālr ī nob ꝯcept? ñ vniuocus alicui creature. Obm. n. cū alijs motiuis ꝫ vltim sue ꝟtutꝫ efficit ꝯceptū suū ꝓpriū sic effem adeq̄tū z ꝯceptū oīum eēnr ant ꝟtualr īclusoꝝ ī eo. Locept? aūt iste ana logus quē ponis nō ē ille ꝓpꝰs. n' eēnr ant ꝟtualr īcludit ī eo. g° nō fit ab aliq̄ tali mo uēti. So. ꝓbat argus q iteus de sapiā creata z īcreata ñ format aliū z aliū ꝯceptū ꝫ eun dē q tñ ñ ē vniuoc? ex hº q vnus. Pōt tñ d īcreata sapa qs hr̄e ꝯceptū cōpositum puta sapa ñ īherens ꝫ talis sp ꝑm vnā ptem erit cōis z analogus create z increate sapie z re pñtabit creatā supexcellent. ¶ 3° oīs ꝯcept? real'possibil'hr̄i d eēna oīna nat? ē fieri ī i tem ꝟtute eēu' dīne. Sz ꝑm te in intelu nr̄o ꝟtute eēn' dīne pōt de ea fieri solū vn? ꝯce pt? q̄zuis inteus negotiādo posset facē mul tos circa idē obm. g° oē obm in intelu nr̄o cāns aliq̄z noticiā de deo. cāt ꝯceptū vnicū eēn' dīne q significat illā vt ē hec. So. eēna ꝑfecte ꝯcepta q̄ztū ī se ē cāt vnicū ꝯceptū. si cut pr̄ dic vnicū ꝟbū. Jmpfecte ꝟo ꝯcipien tem cuius' ē oīs inteus creatus oꝫ formare multos vt ad illū pr̄is vnicū ꝑueniat magꝫ. z ipa ī tali ꝯcipiēte nata ē cāre īfinitos ꝯce ptus. Est aūt notādū q nomē sigat sbam. i. supositū l'oē q sigr ꝑ modū substātie z sbi de q̄. s. aliqd ꝑ modū forre pōt dici: z q̄litatē i. nām in q̄ subsistit suppom l'fora. Albedo g° sigat sbam. ꝑticipia aūt lꝫ possint eē sba ī ꝓpositionibus. non tñ significāt ꝑ modum sbi q2 significant actionē vel passionem.

Jrca. 23. dist in. q̄rit vtx no mē ꝑsoe sit 2e intentionis. ¶ Pa ꝯ° tā pa q̄z 2a inten tio ē ꝯceptio iteuo. hāc intē dit. s. tho. p°. d. 2. q. 1. ar. 3. d elicit q oē nomē sigat aliq̄z ꝯceptionē q̄ si immele fundet in re ex̄ ē p' si mele alia ꝯceptiōe ē 2a. ita q 2a intentio ē silīo rei nō vt ex̄ inteus ē ꝫ vt ē i eo. 1a ꝟo est silīo rei ex̄. Jtē p° ꝯ ca. 53. z p°. d. 25. q. 1. ar. 1. 2m. ¶ 2a taliū itentionū q̄dā ꝯueniūt natu ris z q̄dā supositis nārū 1a ps pꝫ d eē z eēna d ꝓbat q fortes nꝫ gen? nꝫ spēs nꝫ dīa est Jtē. 1. q. 30. ar. 4. 2a ꝟo pꝫ. 3. d. 6. z. 1. d. 23. z. 1. q. 29. d his. s. supositū pticl'ar z hui?. ¶ 3a lꝫ pa nō ē 2e itentōis ꝫ sit nom rei cui ꝯucit 2a itētio. 1. q. 29. ar. 1. 3m. 1°. d. 25. po. q. 9. ar. 2. ¶ Lōtra p°3 arguit aureo. q pa itētio p° z pnl' sit obm iteus z ñ ꝯcept? p° sic illud. n. ē fōlr tale in ordine ad q alia dicunt talia vt pꝫ de sano. Sꝫ ꝯceptiones z spēs ex hoc di cunt intētiōes q2 ꝑ has inteus tēdit ī aliud obme. g° obm cognitū ē fōlr intentio. So. aliqd ē tale ī ordine ad aliud duplr. s. sic ana logū ad analogū z sic relatiuū ad correlm. ¶ Primo° negat hor scdo ꝟo a°r z īstantia ē de ymagie q̄ ymago dr̄ ꝑꝑ ymaginatū z via dr̄ ꝑꝑ term. Jntētio aūt ad obm cōpa rat vt ymago z via ad ymaginatū z termi nū. ¶ 2° ibi p° z fōlr repit ītētio vbi fōlr re perit dīa intētional' q p° iuenit ī conceptu obiectiuali q ab alio distigui dr̄ ītētionalr ñ aūt fōles ꝫ realr ab īuicē distignūt. So. negat minor. Distin°. n. rōis nō ē ī obo fōlr ꝫ fundamētalr. z fōlr ī inteu vbi fōlr ē iten tio. Ad ꝓba. dico q ꝯceptus fōles differūt realr vt sunt q̄dā accidena ꝫ res vt est ī tali bus ꝯceptib? distinguit rōe a seipsa. ¶ 3° si cut suo° se hꝫ itentio z eē intentionale circa sensuz ita z circa iteus. Jnsensibilib? aūt q̄ñ q̄rit de aliq̄ puta colore iridis. vtrū hēat eē ītentionale l'reale ītentio q̄rentiū ē vtrū hē ant eē obiectiuū seu appēs. l'eē fixū ex̄ i nā. g° eē ītentionale ē visio obiua z ītentio est obm. So. tā ī sensu q̄z ī iteu eē ītentiole ē eē ītentōis l'eē rei ī sua ītētiōe q̄ ē accñs dimi

nutū ꝛ filī° rei sicut spēs coloris ī aere ē co/
loris ītentio ꝛ illud eē ē eē reale ītentiōis ꝫ
ē eē ītentiōale re^u coloris. Ad ꝓba. dico ꝙ
sic q̄rens intēdit q̄rere vtrū talia hēant eē ī
cognoscēte ꝑ suā silēz an vltra h° hēant eē
ex̄ cognoscente ꝙ ē eē reale potissime ī sbo
disposito ad eē nālr ꝯuenies for^e. ¶ 4° ibi
ē formalius p^a ꝛ 2^a ītentio vbi ē fōlius fun
datio 2^e sup p^a. Hoc aūt ē ex ꝑte ꝯceptuū
obiectualium. q sup īuicē fundant non aūt
fōles ꝫ vnus ꝑsuponat aliū. So. negat h°r
Nō. n. ꝯcept⁹ vl'itatꝫ inest ꝯceptui aīalitatꝫ
vt accn̄s sbo ꝫ ad illū ꝛ siles ꝯseqt. vn̄ ite^us
flecten° se format ītentionem quā attribuit
priori ꝯceptui ꝛ rei ī eo cognite. vn̄ 2^a fūda
tur ī p^a ū vt ī sbo ꝫ vt ī fun^to sue veritatis.
¶ 5° illud nō ē fōlr ītentio sine q̄ inten° logi
ce diffi^t cū tal' diffi° sit ꝑ formā. Sꝫ sine cō
ceptu ꝛ spē ꝛ actu inte^us diffi^r ītentio puta
genus vt ex eius diffi^oe pꝫ. Nec ꝑdicari ē ī
telligē fōlr alioqn actus ītelligen^t ꝑdicaret
de rebus ex̄. So. suponit falsū. s. genus eē
2as ītentionē ymo ē res substracta 2^e iten°^t
ꝛ fundans illā ꝑ p^as. Ad arg^m dico ꝙ nulla
ītentio aut res sub ītentiōe pōt diffiniri q̄z/
tū ad qd rei nisi fiat ītentio de actu ite^us pu
ta ꝑdicari. Diffi° aūt gn̄is ē diffi° rei sb iten
tio^e q̄ ītētio si vltius diffiniat loco gn̄is hē
bit ꝯceptū l' sig^m l' hui⁹. Et predicari ē attri
bui alic^t ꝑ ītellectū cū nota cōpositiōis ꝛ di
uisiōis. Et idē actus ē q̄ ītellectus ītelligit ꝛ
aliqd ꝑdicat. qꝛ ꝑdicari dicit relōnē ꝑ mo/
dū passionis fun^tas ī re mediāte ꝯcep°^e quā
inte^us cū alio cōpo^it predicatū aūt dicit 2as
intentionē. Nec seqt ꝙ ītelliger aut ꝯcept⁹
ꝑdicet de rebus ex̄ ꝫ ꝙ ꝑdicari nō ꝯ^e rei ni
si vt est sub ꝯceptu ita ꝙ talis relatio ū pōt
fundari ī re nuda. ¶ 6° nam ꝭm auice. p° sue
meth. logica est de secundis intentionibus
adiunctis primis. Non autē coniungit actū
intellectus actui aut accidens accidenti sed
secundarios conceptus primis cōceptibus
vt predicari animali. Ergo intentiones sunt
conceptus obiectiui. So. de intentionibus
vt sunt res est. 3°. liber de aīa vt aūt sunt via
inuestigāde v̄itatꝫ ē logica. Cōiūgit āt 2^ao ꝑ
mis docen° quō īportātia 2^a^e ꝯiūgāt impor
tantib⁹ prias. ꝛ quō copulentur ad veri inda
gationē. * Dico vlteri⁹ ꝙ cū deficiat nomen
sig^ans in cōcreto ī ꝑn̄ti. inten° dup^r sūmit. s.
ī ui abstracti ꝛ sic ē ꝯcept⁹. et in ui cōcreti
si albe° staret ꝑ li albo. ꝛ sic ē res substracta
cōceptui. Et oīs res fūdans p^as ītentōez ab/
stractiue dictā ē p^a intētio ꝛ fūdās 2as ē 2^a.
Vn̄ hō vt intellect⁹ ꝑ p^m ꝯceptū ime^te se re/
presentātē ē p^a inten°. vt āt inte^s ꝑ 2^m refle/
xum sup p°. q̄. s. repn̄tatur vt hn̄s eē vlr in
inte^u ē 2^a. Vn̄ ista ꝯce^r spēs ē 2^a inten° ista
vo negat hō ē 2^a inten° qꝛ hō dicit merā rez
spēs vo rē vt ꝯceptā ¶. 7°. Logica ꝭꝫ oēs
de ꝭis intētiōib⁹. Est āt de dicibili icōplexo
ꝛ de orōe sillo° ꝛ hui⁹. q̄ ū sunt ꝯcept⁹ fōles
ꝫ formati. So. Est ō 2^is intētiōib⁹ vt de viis
ad veri noti^as ꝛ ꝭ inq̄ztū est de substractis in
tentionib⁹ de qb⁹ substractis est principali^r
vt tn̄ stant sub intētiōib⁹. Vn̄ ꝫ diffi° sit rō
formata ꝑ inte^m Logicus tn̄ ū hꝫ inquirē q̄
res sit illa rō ꝫ sꝑ diffiniat ꝑ aliqd ꝑtinens
ad ītellectū. ¶ 8° Quecūꝫ inq̄ztū sīt talia disti
gunt intētionalr ꝛ nō realr vt^e sīt intētiones
Nō. n. possūt aliq̄ distigui realr n' saltē vnū
eoꝝ sit ens reale nꝫ ītētiōalr n' alteꝝ eoꝝ sit
intētio. hō āt inq̄ztū hō ꝛ al' inq̄ztū al' diffe/
rūt intētionalr sine rōe. Ergo ꝛc. So. Quā/
tū distingūt intētionalr sīt intētiōes ꝯcreti/
ue ū āt fōlr sine abstractiue nisi ꝭꝫ eē ꝙ hn̄t
in inte^u. ¶ 9°. Oē fabricatū ab int^u ē inten°.
Nō. n. ite^e fabricat res. Ergo rō res seu ꝯcep
tus obiectiualis. ē ītētio. Nō. n. nā facit hos
ꝯcept⁹. So. si ꝑ rōem rei intelligat q̄ditas
negat ꝯn̄a qꝛ reꝝ q̄ ditates sīt a nā ꝛ non ab
ite^u. Et ꝫ nā distinctōez ū fecerit hūanitatꝫ ꝛ
aīalitatis tn̄ hūanitatē ꝛ aīalitatē fecit. Si
vo ꝑ rōez intelligat ꝯceptus quē nom̄ sig^at
sic ē inten° facta ab īte^u. Est aūt notādū ꝙ
vna res ex̄ ite^m ē plures in īte^u possibilr. eo°
q̄ res dī ymago rei: qꝛ vna res pōt multos
habere ꝯceptus. Et si nullus intellectus rem
intelligeret ipsa non esset intentio.

¶ Cōtra 2as arguit hēric⁹ ꝛ multi alij p° sic
In diffi°^e ꝑsone po^r 2ª ītētio. i. indiuiduū.
Ergo ꝑsona ē nomen 2^e intētionis So. ista

disti° ē circūloquutiua qꝛ deficiūt nob voca/bula. Neg⁹ g° pña in disti°ᵉ circūloquuti ¶2°. Nā psoa oppo' relatiue ꝑe intētōi.i. vl' sic ⁊ indiui^m.g° ē 2ᵃ intētio. So. Persoa ñ oppo' fōlr alicui dicēti 2ᵃᵐ intētōez.lꝫ forte ei⁹ opositū nō sit icōplexe noīatū. Est.n. ū subsistēs ī nā rōli. Sub hoc āt ptinet vlē ⁊ pars ⁊ multa alia in diuīs et psoa nō dr̄ ī gd de patre qꝛ ñ dicit ei⁹ qditatē cū iporter relōez p modū absoluti sic po^a gñandi absolutū p modū relōis. Si tñ ingd ḋ multis diceret nō eēt gen⁹ nisi illa hērent diuersuꝫ eē. ¶3°. Suppositū ē 2ᵉ intentionis g° ⁊ psona. Sūt.n.idē. So.negat pn^a qꝛ sꝫ vna res diuersis noībus noīata.i. trib⁹ pᵉ ītētōis q̄ sꝫ res nāe.sbsiste^a. ⁊ ipostasis. ⁊.4^or.2. q̄ sꝫ pticulare singulare indiuiduū suppositū. ¶4° Quod in diuinis est cōmune secunduꝫ rē est vnū nūero ꝑꝫ dama.li°. p°.c.xi.ſꝫ psoa ñ est vna nūero.g° ñ ē aliqd reale. So.negat pn^a qꝛ eq̄ bñ seqt q relō ī ḋo nō sit aliqd reale. Seqt āt q psoa ñ ē cōis ꝑꝫ rē. ¶5°. Naꝫ psona dic plurā negatōez qꝛ disti' p īcōicabile g° ē 2ᵃ intētio. So. Dicit negatōez in obliquo ñ autē ī recto q si faceret ad huc negatur pña qꝛ non omne ens rōis est 2ᵃ intētio vt patet de dextro in columpna.

Circa.24.distin.q̄ritur vtrū nūerus.sit ppe ⁊ fōlr ī deo. ꝫc°. duo erūt articuli in hac qōe ī p° videbit. * an nūer⁹ l' vnitas aliqd sit ex̄ aīaꝫ ī 2° āt ḋ q̄sito. ¶ Quātū ad p^m ar^m.p^a ɔ°. Lā nūer⁹ q̄ꝫ vnitas q̄ ē pn^m nūeri. addit aliqd positiuū sup rē q̄ dr̄ vna.i.d.24 q.i.ar.3.4^m vbi elicit q̄ḋ talis vnitas non pt dicere solam negationem diuisionis cuꝫ sit de predicamento q̄ꝫtitatis nᶜ eēn^as rei que ē vna cū tali negatōe qꝛ ñ eēt ī deter'° gñe. Et po.q.9.ar.7.⁊.i.q.3.ar.4. Quid āt sit declarat. Est.n.quantū ego capio p°.ū.s̄.eē q dat q̄ꝫtitas ɔtīua q eē ē īdiui'' qꝛ ſi diuidat fo^a q̄ ē ei⁹ sbm ipꝫ eē ñ remanet ſꝫ q̄lꝫ ps acqrit nouū esse vñ dicat auic.3.meth.ca.2. vnitas ē sbalr.eē q nō diuidit ꝟ 1ᵉ vel * dici pōt q ñ ē fo^a ɔtīuitatis nꝫ ei⁹ eēt ſꝫ ē accñs indiui'ᶜ ɔña q̄ꝫtitatē ɔtīuā differēs a pūcto qꝛ ñ hꝫ situ ī cōtinuo ſꝫ hꝫ p adeq̄to ⁊ p°. sbo totuꝫ ɔtinuū ita q aucto l' diminuto ɔti° ñ stat por vnitas ſꝫ ē alia. * ¶2ᵃ ɔ° Nūer⁹ q est spēs q̄ꝫtitatꝫ ⁊ vnitas q̄ ē ei⁹ pn^m solū repit ī reb⁹ mālib⁹ po^a vbi.s̄. ¶3ᵃ. Lā vnū q ē pn^m nūmeri q̄ꝫ vnī q cūente ɔuertit dicit negatōez diuersiōis ſꝫ multi° cā ista q̄ꝫ illa dicit negatiōez rei.3.quol.q.i.ar.i. Est āt sciendū p° q vnū pn^m nūeri.s.adens rei vne rōez mensure sumi pt t'p° q̄ꝫtū ad id q ē cū ꝑcisiōe 2° q̄ꝫtū ad id q est sine ꝑcisioᶜ 3° q̄ꝫtū ad 1^a q ɔseqᶠ ītē''ˢ ei⁹.i.relōez q̄ꝫdā p̄rio° hꝫ dispatū oppositōez mēsur ad quē lꝫ nūer quoꝝ qlꝫ dic rōez mēsure spālez. ¶2° āt mō nō oppo' nūero q̄uis mō. ſꝫ illū ɔstituit 3° ꝟo mō ei opꝑōit relatiue ⁊ hꝫ rōez ꝑncipñ ptis ⁊ mēsur r'' nūeri quol.3°.ū.s̄. Sciēdū est 2° q vnum q cūente ɔuertit sup rē vnā ñ adit n' negōez diuisiōis iō dicit vnicā negatōez multi° aūt ei corespōdens addit sup res mltas diuisionē eaꝝ q̄ ɔsistit ī hoc q vna nō ē alia. Jō dicit duas negati°ᵉ. Pᵃ ē nega° diuisiōis.qꝛ dicit q vnūqq̄ꝫ de multitudīe sit idiuisū in se. 2ᵃ qꝛ dicit q vnūqq̄ꝫ ñ sit aliud. po.q.9.ar.7. Sciēdū ē 3°.qlꝫ vnū dicat vnicā negatōez ī recto p illā tñ duo negāt.i.negatio ⁊ res sine duo ɔ̄dictoria q̄ sūt affi° ⁊ negatio vnū.n.ē ens ñ diuisū.i. ī q̄ ñ ē hoc ⁊ non hoc Ubi.n.ē hoc ⁊ ñ hoc ē diuisio ista āt neg° ē rōis ⁊ ñ realis lꝫ neget rē. Sicut.n.re''ˢ entio ad nō ens est rōis tñ ita ⁊ nega° negatōis ⁊ ꝑuatio ꝑuatiōis ē in rōe tñ Multi° āt dicit ī recto duas negatōes. vnā q̄ negat reꝫ ⁊ negōez sil'. Sic.n.multitu° includit vnū: ita includit negatōez īportatā p vnū.* Aliam ēt q̄ est realis q̄.s.res are negat ⁊ distinguit quā negatōez ⁊ distinctōez ꝑuat vnū. ¶4ᵉ ɔ° Multi° quodāmō ē prior vnitate quodāmō posterior po.q.9.ar.7.15^m.⁊ 1° ū.s̄.⁊.i. q.ii.ar.2.4^m ⁊.io.meth.ca°.oponūtur. Ex q̄b⁹ locis hr̄ q multi° ɔsiderata q̄ꝫtū ad id q ē ꝑor ē vnitate ꝑꝫ sensuꝫ cū sit totū ⁊ ɔ° ꝑm intellectū. Si ꝟo ɔsiderat ipsa diuisio q̄ ē i multiᵉ ē ꝑor vno ꝑꝫ intellectū. Nā p° itelli' ens.2° ñ ens 3° diuisio fōlis q̄ hoc ñ est hoc 4° vnū ꝑuans dictā diuisionē.5°.multi°.q̄ p vnū ɔstituit ⁊ diffinit. ¶5ᵃ.* Nūer⁹ de

gñe q̄ttati.ē vnū qd simpˡʳ ꝛ nō soluꝫ vt acēu⁹ 7°.meth.ca° vlt° vbi hr̄ ꝙ quū totū sortitur spēz a multi^e partiū collectaꝝ vt in aceruo ꝛ populo ē nihil ꝭz qd est aūt vnū simpˡʳ si sor titur spēz ab vno ꝙ ē for^a in mixtis vel ꝯpo sitio in domo lˡ ordo ī nūero ꝛ silla' Jtē.8. meth.ca°.oꝫ āt vbi dr̄ ꝙ vlti^a vnitas est fo^a nūeri dās ei speciem ꝛ vnitatē. Un̄ ꝛ ari.7. meth.ca°.Qm̄ dicit ꝙ dualitas ē aliqd vnū ī q̄ vnitas ē solū ī potētia. Ex qb⁹ oīb⁹ pꝫ ꝙ sicut hō ē aliud a suis ꝑtibus ita ꝛ nūerus a suis vnitatibus. vn̄.4.d.8.dicit ꝙ substātia senarij est sel sex.q̄ dr̄ q̄litas senarij ad quaz vnitates eiusdē senarij non se hn̄t tāq̄ꝫ q̄lita tates partiales vni⁹ toti⁹ q̄litatis sed vt dis positiões mātes.* Hec āt sic intelligas. Ul tia nāqꝫ vnitas ad precedētes ꝯparat sic fo^a partis ad māꝫ ex q̄ resultat quedā for^a que ē sba vel q̄litas nūeri queꝫ ad oēs vnitates se hꝫ vt fo^a ad māꝫ ꝛ distinguit a singulˡ ꝛ ab oibus silˡ sumptis ꝛ ē for^a totius. Jsta āt est nia alb.sup.5°.ca.de de.ꝛ anı.c.3.meth.c.4 vt pꝫ inuēti. ¶ Lōtᵃ p^{us} ī eo ꝙ pōit vnū qd ē pn̄ nūeri significar accn̄s supadditū ei ꝙ dr̄ vnū arguit grego.p° sic Nulla res ē ī se ī diuisa ꝑ aliquaꝫ entitatē supadditā g° neqꝫ vnū nūerale. Et pꝫ ꝯn̄a qꝛ rō talis vnius cō/ sistit precise in diuisione intrin^{ca}. So. nego ꝯn^{as} ꝛ pbatōꝫ qꝛ nō sufficit īdiuisio ꝭz exigit accn̄s de gñe q̄ttatis. Est āt sciēdū. ꝙ cum dup^x sit nūerus .s. vn⁹ de q̄ est mathe^{ca} qui est solum in rebus q̄ttis ꝛ alius qui est mult tudo transcendens ꝛ ī omnibus inuenitur .i nūeꝝ 2^{oo} ꝯstituūt possibilˡʳ q̄.n.sunt vnū vni tate entis ꝑcise nō aūt primo°. Et isti termi ni duo tria dicti de tali nō dicūt nūeꝝ d̄ gñe quantitatis. Unitas aūt numeralis ꝛ vnitas trāscendens q̄ est eēn^a indiuisa sunt due vni/ tates nō dualitate q̄ sit nūerus ꝭz q̄ ē multi° transcendēs. Et q̄lꝫ earꝫ ē vna seipsa vnitate entis q̄ ē essen^a indiuisa.* Sbm aūt vnita/ tis nūeralˡ est seipso vnū transcendenter. nu/ meralˡ āt per aliqd a se distictū realiter ita ꝙ dupliciter vnitate est vnum sicut vnitas nu/ meralis est vna solum vna vnitate. Sciēdū est etiam ꝙ si ex tribus aquis. cōiunctis fiat vna aqua illa esset vna formaliter per ali/

quod accn̄s superadditū absolutum de ge/ nere quātitatis. Sed ꝯ̄ h̄ arguit p°. quia ab surdūꝫ ē ꝙ ex tali mixtione generetur nouū accn̄s per totū. Sequeret .n. ꝙ tot acciden^a talia per totum mare generarentur quot sci phi aque ei aderent ꝛ ꝯsequēter eēt questio ꝑ qd illoꝝ eēt vnū. ¶ 2° qꝛ redibit questio ꝑ qd ptes talis accn̄tis sint vnū.s.seipsis aut ꝑ supadditū. So. ad p^m dico. ꝙ nō ē mirū si ex tali mixtione resultent nouū accn̄s cū resul tet noua sba.s.totalis ex tribus cōpo sita. Et illud accn̄s nō oportet eē ī qualꝫ ꝑte maris vel in aliqua tm̄ sed ꝭz totū mare ꝑ adequa to sbo. ꝛ non habet sicum ꝭm com.5.meth. com.xi. Et dico ꝙ nedum sciphō ꝛ guta ad/ dita mari resultat noua substantia ꝛ nouum accn̄s seu noua vnitas priori transeunte. Ad 2^m. dico ꝙ tale accidens nō habet par/ tes cum sit mere indiuisibile vt ait auicena. 2°.principaliter. Diuiso continuo quelibet eius pars efficitur vna numero ꝛ hoc aliqd ꝛ tm̄ non aquirunt nouā entitatē. g° ꝑ seipsas sūt vnū nūero. So. Nega^r 2^a ꝑs aūtis ymo q̄lꝫ aqrit nouū eē ꝛ ꝓpiūꝫ ac ꝓpam vnitatē trāscēdētē ꝛ nūetalē. Si aūt ꝑ ipo^{le} ꝓduca tur asin⁹ sine vnitate nūerali erit vn⁹ trāscē dēter tm̄ ꝛ eēt īdiuisus vnitas .n. nūeralˡ nō facit sbaꝫ eē īdiuisaꝫ. Sꝫ eē ꝯnūetabilē alte ri sbe cū sit eē q̄ttitatis cōtiue ꝭz auicena vl fō^a īdiuisibilˡ ꝯn̄s tale eē vt ꝓpa passio ei⁹. ¶ Arguit et Jdē ꝙ nūer⁹ nihil adat rebus nūeratis. sic. Nā si nūer⁹ ē ētitas supadita reb⁹ aut est simp^x aut diuisa. Nō p^m qꝛ nō eēt q̄ttitas discretā ꝛ eēt silˡ idē accn̄s ī mltꝫ vnitatib⁹ cū eadē sit d̄ oīb⁹ rō. Nꝫ 2^m qꝛ ꝑ tes ei⁹ nō essent ꝯtiue ad inuicē alioqn nūe r⁹ eēt ꝯtinu⁹. Nꝫ ēt eēnt discrete. Si.n.eēnt discrete eēnt nūer⁹ vel vnitates. Nō p^m p° qꝛ binari⁹ eēt diuisibilˡ in nūeros 2° qꝛ aūt nūer⁹ ꝑs nūeri cōponeret ex nūeris ī infini tū aut aliquis nūerus eēt ex vnitatib⁹ ꝛ ea/ dē rōe qlꝫ. Nꝫ 2^m qꝛ si vnitates sunt nūerus per aliquid superaditum eis queritur de il lo vtrum sit simplex vel habeat partes vt prius Si autē seipsis cum ipsa non sint res supadite rebus numeratis sequit ꝙ nꝫ nu/ merus sit accn̄s supaditum nūeratis. So.

Nūerus ē entitas diuisa hñs partes nō cōtinuas quaꝝ alique vel oēs sunt vnitates ꝛ ille nō sc nūerus ꝛ partes eius. Addit aūt numer⁹ ordinē eaꝝ. Dato tñ ꝙ nūerus eēt vnitates dico ꝙ ille aliqđ addūt reb⁹ vnis. Et ille ordo ē vn⁹ vnitate trāscēdētī. Cū āt dicūt autores ꝙ nūerus ē vnitates ē p̄dicatio per cāꝫ mālēꝫ ac si dicatur ꝙ est ex vnitatibus.

¶ Ad idē arguit sco. ꝛ multi alij p° sic. Si lapis fiat p̄cise ꝛ p̄se solitarie nō agrit in eo aliq̄ realitas ptinēs ad nūerū nisi sola sua ppria vnitas. Ergo si fiat simul cū alio lapide nulla alia realitas agret ī eis nisi ꝙ glꝫ eorū hēbit ppriā vnitatē. Sᴏ. negat ɔseqn̄ᵃ. Sicut. n. pducto. 2° albo primū hꝫ realem relōēꝫ similitudīs quā p̄us nō hēbat ita diuiso ɔtinuo agritur nouus nūerus in p̄oribus vnitatib⁹ q̄ sicut p̄us erant sƀ fo^a ternarij ita nūc sƀ fo° sunt q̄ternarij rᵘ cui⁹ prior foᵃ est potētialis ꝛ ab ea realr̄ distincta. Est āt sciēdū ꝙ lꝫ nūer⁹ sit aliqđ vnū simpˡr̄ ñ tñ ē forᵃ simpˡr nec ē fꝫ se totū in aliq̄ vno sƀiecto, vt pꝫ. 1. q. 8. ar. 4. 3ᵐ. ſꝫ pars ē in parte. Unū nūerus ē qđ vnum simpˡ. i. nō p coacervatiōēꝫ. Hāc āt vnitatē facit ordo vnitatū sicut vnitatē sillāꝝ facit litteraꝝ ordo. Hec āt vnitas est debilis rᵘ vnitatis ɔtinui cui⁹ partes non sc̄ actu. ¶ 2°. Princip˟. Aut nūerus est vna forᵃ aut plures q̄ sc̄ in plurib⁹ ɔtinuis. Non pᵐ q: p̄inᵐ nūeri p̄dicare˟ de numero. Nꝫ 2ᵐ. q: ī ɔtiuo vno eēt due q̄ꝫtitates. s. ɔtinuitas ꝛ ps nūeri. Sᴏ. nūerus ē foᵃ vna vnitate trāscēdētī q̄ nō ē p̄inᵐ nūeri. Nō inp˟ ēt in eodē eē quātitateꝫ ɔtinuam ꝛ p̄inᵐ discrete. Sciēdū vero ꝙ foᵃ q̄lest vna vnitate ordīs pōt eē in mltis subiectis sec⁹ si vna sit pfecte ¶ 3°. q: si sic. Tūc datis duab⁹ dualitatibus puta lignoꝝ ꝛ lapidū darent̄ istᵉᶜ realitates Si. n. dualitas dualitatū nō eēt aliqđ reale supadditū dualitatib⁹ pari rōe nec dualitas lignoꝝ eēt qđē tale. Si v̄o sit aliqđ tale iā sc̄ tres realitates. Et haꝝ trinitas ɔstituet q̄ternariū ꝛ sic ī infinitū vl̄ aliqs nūerus nihil addet nūeratis ꝛ pari rōne nec alij. Sᴏ. negat̄ ɔña. Ad pba. dico ꝙ dualitas dualitatū ñ ē nūer⁹ ſꝫ multi° trāscēdēs nihil reale addēs dualitatib⁹ Nō tñ ē sile đ dualitate lignoꝝ q: illa ē nūerus cū lignū sit sƀm vnitatis nūeralis nō āt nūer⁹. iō dualitas dualitatuꝫ aut trinitatuꝫ ñ ē aliqd eis supadditū ſꝫ ē idē eis ꝛ multi° trāscēdēs. ¶ 4°. Partes mālēs alicui⁹ toti⁹ realis. ab eis distincte. sine sui mutatiōe nō possunt fieri ptes mālēs alteri⁹. Nō. n. mā fit sƀ noua foᵃ sine mutatiōe. Partes āt q̄narij sine sui mutatione fiūt ptes senarij puta si adat̄. 6ᵃ vnitas. Ergo. Sᴏ. negat̄ maior ī specieb⁹ q̄ ɔstituūtur ꝛ resultant ex hitudine vni⁹ ad aliud. vt ī nūeris ꝛ figuris. Eadē. n. lineа nō inuita ē ps trianguli deinde q̄dranguli ptractꝫ alijs lineis. Et eadē q̄ꝫtitas ē ps bicubiti ꝛ tricubiti adita alta q̄ꝫtitate ꝛ sic ēt in nūeris. Et tales sp̄ēs lꝫ sint abˢᶜ tñ sequit̄ aut cōmittāt̄ hitudines reꝝ. Nec hoc inp˟ cū ēt sp̄ēs đ gñe sƀstāᶜ aliī ī sua diffi°ᶜ includāt q̄ꝫtitatē q̄liatē vt caro ꝛ hō vñ com. 7. meth. com. 4. ñ ē igr̄ rēotū vt aliqđ ī p̄dicamēto q̄litatꝫ accipiat̄ ī diffi°ᶜ ei⁹ ꝙ ē ī predica°ᶜ sƀstāᶜ ƀ 1ᶜ. ¶ 5°. Nullū reale accidēs ē idem nūero i. 10. hoīb⁹ ꝛ. 10. eqs. Sꝫ fꝫ pƀm 4. phy. idē ē dnarius hoꝝ ꝛ alioꝝ vñ p ƀ pbat ꝙ idē tp̄s ē nūer⁹ oīum motuum. g° ꝛc. Sᴏ. nūer⁹ itrīsec⁹ hoīb⁹ ꝛ eqs. ñ ē vn⁹ nūero dnarius ſꝫ specie: extrīsecus āt ē vn⁹ nūero sic. 5. digitis multa possum nūerare singlis digitis aplicanᵒ singlās vnitates. ꝛ sic ille est per omnium motuum tempus.

¶ Cōtra eādē arguit aure. ꝙ foᵃ nūeri ñ sit aliqđ e ꝛ aiaꝫ p° sic. Si. n. sic ē tūc datꝫ duob⁹ nūerꝫ stati ponīt̄ istᵉ res actu dualitas. n. illarū ē 3ᵃ res. ꝛ tritas. ē. 4ᵃ ꝛ ī istᵐˢ. dices ꝙ nūerus ñ pōit ī nūeꝝ cū vnitatib⁹ q̄si 3ᵃ res eo ꝙ a singul˟ ſꝫ ñ ab oīb⁹ differt sic ꝛ toᵐ se hꝫ ad ptes Sᴏ. dico p° negā° ɔnᵃˢ ꝛ pba. ei⁹ vt pꝫ ex dictꝫ. 2° sƀstieo rñsiōeꝫ. ſꝫ ɔ. quia ipa dicit duo pᵐ ē ꝙ psōa nūeri ɔpōit̄ ex vnitatib⁹ ſꝫ ē ꝙ nūer⁹ ñ ē aliqđ ɔ vnitates nūerabile. ɔ pᵐp°. nulla. n. foᵃ ɔpo˟ ex sua mā. ſꝫ vnitates sūt nūeri q̄ nūer⁹ ī abstracto ī cludit vnitates ī obliq̄ sic simitas nasū. Dr̄. n. tritas vnitatū Sᴏ. cū foᵃ nūeri dicat̄ ꝛ ītrāsitiuie ipa foᵃ q̄ ē nūer⁹ ꝛ p sōli ī nūero ꝙ ē vltᵃ vnitas seu foᵃ ptis: p̄mo° intelligit̄ rñsio ꝛ negatur minor

q: vnitates hui⁹ fo^e nõ sc̃ mã nisi eo⁹ q̄ ps ē mi toti⁹. Ad pbatõez negaꝛ asumptū. Et ista ē ĩ ppa trinitas vnitatū sic̃ ꝛ ista dom⁹ parietū sꝫ trinitas ē hoĩuꝫ vl' psonaꝝ ꝛ ē ex vnitatib⁹. ¶2°. Nẽsa ꝛ totitas ꝛ tãtitas distictoꝝ nõ ē qd ꝯstitutū ex distictis sꝫ ē act⁹ eoꝝ. g° nꝫ nũer⁹ ĩ abstracto. cū sit m̄sura ꝛc̃. So. Negaꝛ añs si totitas sit fo^a q̄ est nũer⁹. Nõ.n. ē act⁹ simp^x ꝛ si sit act⁹. Foꝛ^a vo ptis nõ est totitas sꝫ q̄ nũer⁹ dr̃ tot⁹ vl' tantus. ¶3°. Si cõpositũ eẽt fo̅l'r nũerus ĩpo^le eẽt ĩtelligẽ cõpositõez vnitatuꝫ sine nũeratõe q̃ ē falsuꝫ. So. Negaꝛ ꝯña. q: nũeratõ vnitatū ē act⁹ ĩte^us cõpositõ aũt eaꝝ ē actus ex̃. Impo^le tñ ē ĩtelligẽ cõpõnẽ vnitatū nisi ĩtelligaꝛ nũer⁹ ĩ gñali vl' cõfuse sb rõe mltitudĩs. Põt aũt ĩtelligi nũer⁹ ꝯfuse ignorãdo q̄tus aut quant⁹ sit. ¶ Cõtra 2^m arguꝛ p° sic. Nã vnitates sc̃ aliqd ꝯtinuū ꝛ nũer⁹ ē spẽs distincta a cõtinuo. g° ponũt ĩ nũerũ. So. negaꝛ ꝯña. sꝫ bñ seqꝛ q̄ põũt ĩ mltitu^e3 ¶2° q: ali⁹ ē nũer⁹ nũeroꝝ ꝛ ali⁹ vnitatū. g° cõnũeraꝛ. Añs pꝫ dicen° duo dñarij lapidū. So. Dico q̄ nũeri ñ ꝯnũeraꝛ vñ cū dico duo nũeri li duo nõ dicit nũeꝝ sꝫ multi^e3 n' mẽret sil' nũeros ꝛ nũerata. ¶3° q: sꝫ pℏm 5.7.ꝛ.8. meth. sb̃a cõposita est 3ª res a mã ꝛ foꝛ^a. g° dato q̄ nũer⁹ sit totū cõstitutū ex vnitatib⁹ adhuc cõnũerabiꝛ illis. So. sicut sb̃a cõposita ita ꝛ nũer⁹ distĩguiꝛ a q̄lꝫ sua pte seoꝛsũ accepta ꝛ ab oĩb⁹ sil' scdꝫ s. tho. 7.ꝛ.8. meth. Nec tñ cõnũeraꝛ alicui q: nũeri nõ est nũer⁹. sꝫ mlti°. Sec⁹ aũt ē d̃ sb̃a cõposita. ¶2° pn^r. Foꝛ^a nũeri lꝫ nõ sit fo̅l'r cõnexio tñ p̄suppo^t ꝯnexionẽ vnitatū q̄ nõ pt eẽ aut assignari realis. g° nũer⁹ nõ ē fo^a realis. So. Unitates ex̃ ĩtellectū hñt ꝯnexiõez in hoc q̄ eaꝝ sb̃iecta ĩ foꝛ^a ꝯtiuitatis vniũꛓ ꝛ hoc sufficit. ¶3°. Si foꝛ^a nũeri ñ sit ab aĩa sꝫ ex̃ ĩtellectū nõ erit actu nisi vn⁹ nũer⁹. ille s. q̄ ꝯphẽdet vnitates oĩuꝫ entiū. Si.n. sunt plures sũme opposita in eẽnt sil' actu eisdez vnitatib⁹. Duo.n. lapides mẽsurabunꛓ actu dualitate ꝛ ēt erũt actu sb̃iecta ptialia max^a nũeri existẽtis ꝛ oĩuꝫ inter medioꝝ ꝯ pℏm sꝫ quẽ dū q̄ternari⁹ ē actu in 4^or. Lapidibus trinari⁹ ē solū ĩ po^a. So. Negaꝛ cõditiõalis assũpta ymo p̄ter max^us nũeꝝ sc̃ plures q̄ sũt ptes ei⁹. Nec seqꝛ ex hoc q̄ eisdẽ lapidib⁹ duo nũeri in sint actu' cũ foꝛ^a nũerĩ nõ sit sꝫ se totã in quolꝫ nũeratoꝝ sꝫ seqꝛ q̄ eodẽ ptes sil' sint ptes mltoꝝ nũeroꝝ ū q̄ nõ pl⁹ inꝯ^t q̄ꝫ q̄ aliqs papa sit quart⁹ post vrbanuꝫ ꝛ.3. post grego. vt benedictus. xi⁹. ¶4°. Si forma denarij eẽt in xij. lapidibus actual'r existẽs. seqꝛ q̄ in eis essent tot dñarij quot modis possunt cõbinatões vnitatū variari a diuersis incipien° nũeꝝ cū eadem sit d̃ oĩb⁹ dñarijs illis rõ existen^t actu. Hoc aũt est falsuꝫ q: hñs soluẽ cẽtũ aureos satisfacẽt exhiben° decẽ. So. Si loq̄mur de dñarijs se totis distictis ita. s. q̄ ñ sit eãdẽ vnitas ps vtriusqꝫ negaꝛ ꝯña sꝫ d̃ nõ distictis totali'r ꝯcediꛓ totū. ꝛ dico q̄ q̄lꝫ eoꝝ ē ĩ actu sꝫ fõe sit ĩpo^a ĩ duo denario. Nõ.n. inꝯ^t aliquẽ nũeꝝ eẽ actu in se ꝛ ĩ po^a re^u nũeri cui⁹ est ps. Negaꝛ aũt q̄ debẽs cẽtũ satisfaciat exhibẽdo decẽ q: decẽ denarij cõicantes in aliq̄ vnitate nõ faciũt cẽtũ. vel ali'r ꝛ melius dico q̄ ĩ dicto dẽario sũt tm̃ tres denarij. s. q̄ ē ĩter. 1.ꝛ.10. vnitatẽ ꝛ q̄ inter. 2.ꝛ.xi. ꝛ q̄ ĩter 3.ꝛ.12. q: ab ill' ad illas ē oꝛdo nãlis ex̃ aĩaz sꝫ tps aut situ vel hui⁹ sꝫ quẽ ista vnitas dr̃ q̄ta ꝛ tota ad illã ꝛ ista ē vltia ĩ aliq̄ oꝛdĩe ꝛ ꝯñr dat spẽꝫ alicui nũero. Si vo in medio nãlis oꝛdĩs. aliq̄ p aĩaz accipiaꝛ vnitas. ꝛ ĩter illã ꝛ aliã claudãꝛ alie vnitates dicti nũeri nõ ex hoc erit nũer⁹ realis ali⁹ a priori. ¶5°. Foꝛma nũeri nõ ē aliud q̄ꝫ q̄dã totitas siue sũmatio distictoꝝ. g° ē solū in aĩa. So. Cū dup^x sit nũer⁹. s. simp^x seu abstract⁹ vt duo tres. ꝛ nũerat⁹ q̄ ē ĩ reb⁹ vt duo eq̄ d̃ p° cõcedo añs ꝛ ꝯñs d̃ 2°. aũt nego añs q: tal' ñ ē sũmatio sꝫ reale accñs in reb⁹. ¶6°. Nã sꝫ pℏꝫ. 4. phy. si nõ ē aĩa nũerãs nõ ē nũerare ꝛ ꝯseqũẽꛓ nõ erit nũer⁹. So. Loq^r ari. d̃ nũero simplici vñ sicut ibi dic̃ alber. mag. ad nũerare tria reqrũnꛓ. s. nũer⁹ simp^x seu fo̅lis. res nũerata ꝛ actio aĩe nũerantis. ¶7°. Nã sꝫ com. 4. phy. com. 129. Si ñ ē aĩa nõ ē nũer⁹. Esse.n. nũeri est ĩ aĩa in actu ex̃ aĩaz ĩ po^a hec ille. So. loquiꛓ d̃ simplici

nūero. Nā in com. ime^te p̄cedēti ponit fō^as nūeri eē accñs nūerate rei ex q̄ ifert tp̄s esse accñs mot^9. vn̄ nūer^9 q ē in reb^9 nō d̄pendet ab aīa q̄ ad suū eē nisi sit rex̄ successiuarū q̄rū ptes nō sunt sil' z p̄ñr nec p̄tin̄ vnitates .nisi ī aīa vn̄ z solū in aīa cōponūt nūex̄ vbi ē singlāx̄ vnitatū fō^a z sil'itudo prioris ac posterioris z ita ītēdit com. Estāūt sciēdū q̄ oīs nūerus q ē in reb^9 ē pars nūeri maioris excepto vno maxio in actu. Nūmer^9 aūt abstract^9 pōt p̄scindi ab alīs ita q̄ erit totū z nō ps maioris. Vn̄ dicit com. q̄ nūerus ē in po^a in reb^9 actu v̄o ī aīa .s. q̄ ad summationem z precisionem.

¶ Cōtra 2^m arguit gre. inq̄ztū dic̄ vnū nūerale nō dici de abstractis a mā p^o sic. Nam s3 aug .2° deli. ar. ca. 35. nūer^9 q̄sq3 tot dr̄ q̄tiens hz vnū. Unū aūt cōporis sensib^9 non pōt sentiri. Quicq̄d .n. sensu atingit iā non vnū s3 mlt̄a cōuincit. Hec ille. g° s3 eū vnū nūerale nō dr̄ de aliq̄ corpore. So. Augu. loq̄tur de vnitate nūerali q̄ ē īsensibilis nō aut de s̄bo ei^9. ¶ 2°. Nā p̄bs dic̄ ī .10. meth. Jn nūeris metrū ē certissimū vnitatē .n. ponūt indiui^le oīo z non ad sensum vt palm^9. vbi com. com .4. vnū inq̄t ī nūero ē īdiui^le sim^r. So. *. pz q̄ aristo. de vnitate loq̄t. nō de ei^9 s̄bo z de com. idē p̄bat q̄ ime^te ante dixerat. Quedā vnitates sunt indiuisibiles simp^r vt vnū ī nūero hec ille. Unitas. g° nūeral' ē īdiuisibil' actu z po^a s3 s̄bm ei^9 ē īdiui^le actu tm̄ cū sit p̄tinuū. z q̄ p̄n^m nūeri ē vnitas z nō vnū rō id q̄ ē p̄n^m nūeri ē īdiui^le simp^r

¶ Cōtra eādē arguit aureo. q̄ nūer^9 q ē q̄ztitas discreta vere repit̄ in s̄bstātijs sepatis p^o sic. Ubi .n. vere īterrogat̄ z r̄ndet̄ p quātū z q̄tū ibi ē vere q̄ztitas. S3 sic ē ī āgelis. So. Si q̄ztū z q̄tū sumāt̄ p̄pe negat̄ mīor si aūt large vt .s. ēt d̄ multitudīe querūt negat̄ maior. Jtē d̄ nūero sim^a cōcedit mīor z nega^t maior: d̄ fōli v̄o q ē ī reb^9 ep°. ¶ 2°. Nā d̄structis oīb^9 nūeris exceptis angelicis adhuc arismetrica hēr3 loci ēca istos. Esset .n. ibi oēs nūerox̄ passiōes .s. par z ipar ēt hu^9. g° isti nūeri st̄ ī p̄dic^to q̄ztitatis So. Negat̄ aīs q̄ ī illo casu nūer^9 nō eēt angnēcia bilis ī ifinitū vt sumit aris^9 cū hoc p̄ueniat ex diuisiōe p̄tinui. Nec aris^9 eēt ps mathe^ce q̄ nō p̄siderar3 q̄ztitatē. Alique ēt passiōes nō eēnt vt cubitū q̄dratū z hui^9 q̄ dicūt rōnes fūdatas ī q̄ztitate. Remoto .n. fun^to nō māet rō n^r ī rōe eo^a q̄ passiōes ī oīe demōstrari possunt d̄ illa q̄n nō ē. ¶ 3°. Jn āgelis vere ē suma. g° z nūer^9 So. Negat̄ p̄ña d̄ nūero fōli s3 albtū. vl' q ē ī reb^9 s3 .s. thō. q est accñs rei nūerate s3 com. Conce^r āt d̄ abstracto q s3 com. 4. phy. comen .12. q est actō aīe nūeratis. ¶ 4. Fōal' rō nūeri cōsistit ī clausiōe mēsuratiua q̄ ipoztat̄ p termīnitatē q̄ternitatē. zc. Ubi .n. aūt ē hec rō ibi ē s3 eādē rōez q̄ s̄bm nō diuisificat spēz fō^e g° vbicūq3 ipa ē ibi ē nūer^9. g° ī angelis. zc. So. negat̄ p^a ps aūt3 q̄ ad nūex̄ fōlē vltra dictā clausionē reqrit̄ q̄ztitas. ¶ 5°. Ternari^9 angelox̄ ē vtrobiq3 p̄m^9. g° ē d̄e nūerus q̄ p̄pa passio n̄ sepat̄ a s̄bo So. negat̄ p̄ña q̄ eē vtrobiq3 p̄miū aut nō p̄^r ternario āgelico sicut n3 passiōes fundate inq̄ztitate aut p̄^r ei nō inq̄ztū ē nūer^9 s3 inq̄ztū mltitu^o trāscēdēs. ¶ 6°. Sicut se hn̄t disticta quāta ad sumā ea mēsurātē z p̄cludētē ita z distincte s̄be sepate ad sumā suā. S3 suma quātox̄ ē q̄ztitas. g° z suma angelox̄. So. negat̄ similitudo q̄ztū em3 mensurat̄ duplici nūero .s. abstra^to z fōli s3 nō q̄ztū vno tm̄. Uū suma angelox̄ ē nūer^9 abstract^9 siue nūeratio aīe siqd ē reale ē mlti^o tm̄. ¶ 7°. Si vnitas non sit nisi in cōtinuo nō abstraheret a p̄ōtiōe z situ p̄ ari. p^o po. So. Negat̄ seq̄la q̄ vnitas exñs ī p̄ōtiōe z situ s3 eē abstrahit s3 rōnez ab eis sicut z linea a mā sen^le p̄serti q̄ ratio istox̄ ter^ox nūeraliū ē analoga ad nūeru3 z multitudinē ymo ad nūex̄ fōlē z abstractū ¶ 8°. Nā com. 9. metha. com. 7. dic̄ q̄ vnu3 ī gn̄e s̄be ē p̄ncipiū nūeri s̄be z vnū in gn̄e coloris nūeri colox̄. Hoc āt non eēt3 nisi vnū q̄ ē p̄ncipiū nūeri eēt3 ī oī gn̄e. *. So. negat̄ mīor. Nō .n. ītēdit comētator q̄ aliq̄ vnitas sit in gn̄e s̄be s3 q̄ si debeāt s̄be nūerari oz q̄ hēant disticta s vnitates z sic nūer^9 ex vnitatib^9 cōpo^r ita nūer^9 s̄bax̄ ex vnitatib^9 s̄bax̄ nō colox̄: vn̄ dicit vnitas s̄be ē sicut s̄

dic i calo: sbstā. ¶ 6°. In āgel'ē totū distī/
cū z ptes discte. g° z nūer' So. negat aīis
ppeq: discretū cāt ex diuisiōe ptiū.
¶ Cōtra. 3. arguit sco. sup. 4°. metha i eo
q pōit rōez vni' eē negatiuam. p° sic. Pure
puā vt sic nō ē ex nichil. Sz foalis rō vni'
vt pscidit ab ēte ille vnū i qztū vnū ex nihil
ē cū ba pdicet' d suo sbstracto p se i 2° mō.
So. Unū n sic ē puatiuū pur' q̄si dicat pua
tōez i recto sz i obliq rm. Est. n. ens iduisuz
z vnitas entitas i diuisa ita q negatio se hz
p mo' d dterminatiul z q̄si i obliq. Tale aūt
puā ē ex n'. Cū āt dr vnū vt pscidit. zc. di
co q ista pcisio dup' pt itelligi vno° q̄si se
cludat ab vno rō ētis z relinqt id q super
adit. Alio° sic totū z icludēs abstrahit a p
te z idusō. Prio° vnū n dr p se de ēte cū sit
n' sz scdo° dr d ēte nz scdo° p seitatz sz n di
cit negatōez i recto aut directe sz pclusiue.
¶ 2° rō foal' vni' hz rōez mēse q n ē mēsa
in qztū ens sz in qztū vnū. io. meth. g° n ē ne/
gatio So. Unū n hz rōez mēse p positiuū
solū aut p negatim solū sz p positiuū sbnega/
tōe. Et p positiuū pncipali' inqztū msura ē
notio: p negatiōez vo iqztū mēsa ē certa z
infallibil. Diuisio. n. q negat ē varietatis cā.
¶ 3° q: vnū repit' i do. So. Ex h hēt q n ē
negatio n āt q negatio n icludat cōnota/
tiue. 4. Unū sb foali rōe vni' z in abstracto
ē pnm positiui. i. mltitudis. io. math. Dices
q h ē rōe sbstracti z n rōe fōlis. vnita. ita
q mlti° ex vnis z n ex vnitatib' ppor' S°.
vtiqz sic dico. Sz p° q: vnū n ē d gnē q̄ti
tatis n' q: ē pnm nūeri. g° eo° ē pnm nūeri q̄
ē d gnē q̄titatis. Nō. g° ē pnm nūeri rōe sb
stracti q: illō aliqn ē sba So. Nos loqmur
nc d vno trāscēdēti n gnico q sup vno adit
pōitiuū. ¶ 2°. Cū dico tres turme pstituūt nu
mez tnariū. n ō rōe sbstracti q: ia n eēt solū
nūer' tnari'. g° rōe vnitatz i singlis existētz
So. Ille tnari' turmaz n ē nūer' cū fūde'in
nūero sz ē mlti°. ¶ 3° q: n apperēt q̄re magz
vnū applicer' nūero q̄ ens q: sz sbstracta n
differūt So. dico q vnitas nihil adens po
sitiuū sup vno n magis aplica' nūero gnri/
co q̄ ens sz illa q adit accns ē pnm numeri.
¶ 5° q: oīa vna reducūt ad sūme vnuz q n
eēt n' dicē pfectōez vn n oīs mlti° reducit
ad sūmā mltē ē. g° margis positiui q̄ ml
titudo So. Illa reductio fit n q: vnitas di
cat pfectōez q̄m ad id q supadit enti sz q: ē
sigm pfectōis. i. simplicitatz z pnr actualitatz
sec' d mltitune. ¶ 6°. Unū sb rōe fōli vni' p
cedit mltē: quā pstituit q ē hit'. g° n dic p
uatōez q: eēt prioz hitu. So. Lz vnū dicat
negatōez tn magis ē pōitiuū q̄ mltitu° q:
dicit negōnē negōis sz illa dic negōnez rei.
¶ Cōtra. 3. p arguit aureo. q vltia vnitas
n sit foa nūeri p° sic. Ultia. n. vnitas inq sta
fē aliqd volūtariū z icertū cū ab illa possit
nūeras icipe. g° n ē foa vl'timus ētis. So.
nega' aīis, q: i nūero ē real' ordo ita q aliq
vnitas ita ē pa q n media vl' vltia z ec°. Si
g° ab vltia incipiat aīa illa n erit pa i nūero
reali sz i scō ab aīa q n ē d gnē q̄ritatis. ¶ 2°
Ōis foa ē sbiue vbi z totū ē vltima āt vni
tas n ē sbiue i oib' alijs sic nūer'. g° n ē foa
nūeri. So. nega' maioz d fōis extrīsecis cu
i' ē vnitas reu nūeri z obm reu act'. Itē ne/
gat q ad itrīseas accidētales vt pz d artificia
lib' q̄s n oz eē sbiecue i eo cui' sc sz totū cū
sint solū i supficie ē āt va d foa sbali. ¶ 3°.
Si ita ē h io ē q: foa nūeri ē distana i illa fū
data l' ipa fūdās distātiā l' cōpo' ex utroqz
n pm tū q: distātia n ē nūer' sz rlo tū q: ē so
lū i vltaiitate. Nec. 2m. p° q: ē eq mālis vt
alie vnitates. 2° q: ea stāte staret nūer' ēt si
alia trāsirēt. 3° q: n possz fieri māl' supuenē
te alia vnitate cū sm rōez sit qd fōale. N 3m
q: ē ēs p accns z fōlr rlatum z pnr n ē foa
abr. So. Est sola vnitas sz sb rloe ad pm 3
dico q inqzm vnitas ē eq mālis vt alie sz n i
qztū sbtali rloe distāt q: hz rōez tmi z vicē
specifice diffe reu priaz. Ad 2 nega' seqla
q: n ē foa n' sb rloe q n māet rēoto termio.
Ad 3m dico. q mutato ordine poterit fieri
mālis q: n ē foal' nisi sb illo. Distat āt dicē
vnitas sb rloe z cū rloe. Primū. n. ē ens per
accns n 2m. sicut neqz mā sb quātitate. ¶ 4°
Illud q nō est i nūero nō ē fōale nūeri. Sz
talis distana nō est inter vnitates que sint i
nūero. Lz enim spēs nūeroz hēant ordinē
prioris z poste. tn quilz suas vnitates sine
ordine respicit. Nō eni cōcipiens trinitatē

ꝯcipit ꝑus ꝛ posteri⁹ inter vnitates ei⁹. So. Negat mioꝛ ꝛ ei⁹ ꝓbatio. Quilꝫ .n. numer⁹ ī suis vnitatib⁹ pᵐ exigit ꝛ vltiᵐ. nō q: tales relões sint ð inteⁿ numeri. ſꝫ q: sine eis vnitates ñ dāt spēꝫ nūero. sic nꝫ aīa dat spēꝫ nⁱ sb relatione vnionis ad corp⁹. ꝛ tñ intelligens hominem non intelligit talem relationem.

¶ Quātū * ad 2ᵐ arᵐ sit hec pᵃ ꝯº. Nūer⁹ ꝓprie dict⁹. i. q. ē de gñe q̄ntitatꝫ ñ hꝫ locū ī diuis lꝫ ibi sit multiº. poᵃ. q. 9. ar. 7. i. q. 30. i. d. 24. 3º. quol. q. i. ¶ 2ᵃ. Termī nūerales sicut vnū duo tria cū dicūt ð diuis ñ dicūt numerum de gñe quātitatis ſꝫ vnitatē lꝫ multiᵉˢ q̄ ꝯsequitur ens. iᵃ. vbi. s̄. ¶ 3ᵃ. Tales termini in diuis dicūt positiue ꝛ rēotiue. po. vbi. s̄. Jn sua .n. rōe icludit ea ð q̄b⁹ dicūt ꝛ superaddūt negatōes. iō rōe pmi dicūt positiue rōe 2ⁱ vō negatiue. Est āt notādū q᷑ vnū non remouet mltiᵉˢ quā ꝯstituit ſꝫ diuisionē ꝓꝛē ſꝫ intellectū. Nec multiº rēouet vnū ſꝫ diuisionē circa vnāquāqꝫ suaꝝ vnitatū. ¶ 4ᵃ lꝫ nūerus simplr̄ ñ sit ī diuinis ē tñ ibi nūerus qdā. pº. d. 24. q. i. ar. 2. Lū .n. 3ᵉ. ingt sit numerus. s. simplr̄. i. de gñe q̄ntitatis. ꝛ ſꝫ rōeꝫ tm̄ sic idē pdict⁹ dr̄ multipˣ ſꝫ diuersas rōes. Et medi⁹ ibi est numer⁹ medi⁹ q ē relōuꝫ realiū nō āt numer⁹ simpʳ ꝑ diuisionē eēnᶜ vel quātitatis. Et intēdit vt seutio q᷑ nūerus medi⁹ ꝛ ſꝫ rōeꝫ tm̄ nō sit nūerus gñicus ſꝫ multiº.

¶ Lōtra ꝓdicta sic arguit aureo. Nā magr̄ ꝑ negatōeꝫ nō intelligit negatōeꝫ diuisiōis. vt isti exponūt ſꝫ negatiōeꝫ sūme. So. ymo nō intēdit rōeꝫ sūm ā q ē op⁹ intellect⁹ ſꝫ numeꝝ gñicū q ñ dicaꝫ sūma hāc rēouet magr̄ ꝛ ei⁹ vnitatē forte tñ minus bñ dixit q᷑ termini ī numerales solū excludūt ꝛ nihil ponunt. Oppoᵐ enim tenuit doctoꝛ sanctus.

Jrca. 25. di. q̄rit vtrū ī diuinis ꝑsōa dicet qd cōe trib⁹

¶ Pᵃ * ꝯº ꝑsōa ð suo fōali sigificato sigᵃᵗ ī diuinū vel suppositū nāe rōnabil'. i. q. 29. ar. i. ¶ 2ᵃ. Nomē ꝑsōe ꝓꝑe dr̄ de diuis ibi ar. 3. ¶ 3ᵃ. hoc nomē persona ð sigᵗᵒ māli sigᵃᵗ in diuis eēnᵃˢ ꝛ relōeꝫ ꝛ vtriūqꝫ in recto ꝛ ī obliq̄ ibi ar. 4. po. q. 9. ar. 4. Nā ꝑsōa sigᵃᵗ distinctū subsistēs in nā rōali si ꝑsōa diuia fōlr̄ sigt distictū sbsistēs ī nā diuia. mālr̄ āt eēnᵃˢ ꝛ relōeꝫ. Relōeꝫ qdē sumptā vt relatiuū ſm silꝫ q᷑ sigʳ h̄ noie pr̄ sigᵃᵗ ī recto ſꝫ vt est relō ī obliquo. ꝑsōa .n. ē distictū relōe. Eēnᵃˢ āt dicit ī recto ſꝫ q᷑ ē idē ypostasi ī obliquo vō vt ē nā ī q̄ sbsistit ypostasis ꝑsōa .n. ē sbsistēs ī nā diuia. ¶ 4ᵃ hoc nom̄ ꝑsōa ē cōe diuis ꝑsōis nō ſꝫ reꝫ ſꝫ ſꝫ rōeꝫ. i. d. 25. q. i. ar. 3. Realr̄ .n. ibi cōe ē trib⁹ q᷑ vnū nūero ē ī trib⁹. ¶ 5ᵃ. Lōitas ꝑsōe nō ē cōitas generis, vel spēi ſꝫ sicut' īdiuidui vagi. prima ꝛ primo vbi supra.

¶ Lōtra 3ᵃᵐ. arguit aureo. in h̄ q᷑ dicit li ꝑsona sigificate eēnᵃˢ ī recto vt ē idē ypostasi pº sic. Nā qcqd ꝑsona dicit ī recto explicaꝫ diffinitōe ꝑsōe. Eēnᵃ āt nō sic explicā. Eēt .n. distictū subsistēs. So. Negat maioꝛ de sigᵗᵒ māli de fōli vō ꝯcedit totū. ¶ 2º. q: illud q᷑ sigʳ in recto ꝑ li ꝑsōa plurificat plurificato noie ꝑsōe vt cū dr̄ tres ꝑsōe. Ergo ꝛc. So. negat aūs de sigᵗᵒ māli ꝓsertim rēoto cuiusmōi ē eēnᵃ. sic relō vel relīn est proxᵐ.

¶ Arguit ēt ꝯ eādē ī hoc q᷑ dicit li ꝑsōa sigificat relōeꝫ vt ē sbsistēs ꝑ ꝫ modū sbstanᵉ directe ꝛ ī recto ꝛ eēnᵃˢ ī obliq̄. pº sic. Nulli .n. ꝯstituētes sigʳ ī recto ꝑ ꝯstitutū. Sꝫ ſm istos ꝓꝑetas vt sbsistēs ꝯstituit ꝑsonā. So. Lōcessa maioꝛe ad sensū expositū negat minoꝛ q: idē ē relō vt sbsistēs ꝛ cōcretiue sigⁱᵗ noie pr̄is vel hui⁹ᵗ. ymo dico q᷑ nō itelligit ꝯstitueꝛ nisi iquātū itelliᵗ ī rōe foꝛᵉ ꝛ q̄. ¶ 2ᵐ. Nā ſꝫ istos ꝑsōa nꝫ eēnᵃˢ nꝫ relōeꝫ sigt fōlr̄ ſꝫ distictū sbsistēs. Sꝫ relō ñ ē disticta ſꝫ distiguēs. So. negat mioꝛ q: relō vt sbsistēs ē qd distictū. puta pr̄. ¶ 3º. Relō hūs modū sbstāᵉ ꝛ sbsistētis aut rᵃ ꝑsōe ē qd ꝑtiale ꝯstituens. aut totale ꝯstitutū. Si pᵐ ñ sigʳ ī recto ꝑ ꝑsonā sic nꝫ ꝯstituēs ꝑ ꝯstitutū. Si ſꝫ gᵒ ē aliqd ꝯstitutū ex eēnᵃ quā icludit ꝛ relōe. Ergo ēt istoº ñ sigirʳ ī recto. So. ē. aliqd totale ꝯstitutū ex se vt ē foꝛᵃ ꝛ q̄ aliqd ē. Nec tñ icludit eēnᵃˢ ꝛ vl' relōeꝫ q̄si aliqd ꝯstitutū ex eis. vt isti itelligit. Relōeꝫ .n. subsistētē intelligo vt sigificat noie pr̄is. Tñ dato q᷑ ita eēt adhuc significabiꝫ ī recto ñ vt relō ſꝫ vt

relin et ß mālr q. Arguit vlterius ꝯ eādez. p° sic. Persona diuidit p significatā vage ꝛ simplr sumptā. g° ñ hꝫ ꝯditionem īdiuidui vagi alioqn idē diuideret ī se ꝛ ī opositū si bi. So. sicut dr pᵃ. q. 30. ar. 4. duplex ē idi/uiduū vagū vnū. s. significās directe nām ex ꝯnti modū existen̄ indiuiduoꝝ vt qdā hō. Aliud aūt q eꝯ° directe significat dcm̄ modū. nām do ex ꝯnti vt pᵃ. In p° modus p̄dctus vage designat p sigm pticulare iō non pōt ei adi signū denotās vlteriorē vagationē. Sꝫ īdiuiduo scdo nō repugnat vlterior designatio iō pōt diuidi p̄dcō mō. Ad arm negat ꝯnā. Ad pbacē dico q ñ diuidit idē in se ꝛ opom sibi ß indiuim q aliqlr erat vagū seu īdeterīatū efficit magis deteriatum q modꝰ īdiuiduabilis sigr magꝫ deteriate q̄ꝫ pus adueniēte li aliq̄ vel li ista pᵃ. ¶2° si eēt cōis p̄dicto mō eēt cōis vt qdā deus. g° sicut sunt tres q̄dā psoe eēnt tres qdam dij. So. negat assūpta ꝯditionalis q li qdā deus sigat īdiuiduū ex pte n̄e. iō nō plurificat hoc īdium sicut nꝫ nā. Sꝫ pᵃ significat ex pte mōi existen̄ īdiuidui q ē īdiuisio ī se ꝛ diuisio ab alio iō multiplicat sic ꝛ hic modus Quelꝫ. n. pᵃ hꝫ suā īdiuisionē ī se ꝛ diuisionē ab alio. s. p negationē. ¶3° ñ significat īdiuim aut g° q̄ztū ad scdam ītentionem aut q̄ztū ad substractū. Nō pm q ē p̄ ītentiōis pte. Nꝫ 2m. p° q substractū tale significat noie sbe spēi cū signo pticulari. 2° q tale substractū ñ ē aliqd deteriatū cū sit in oī nā vt qdā linea q̄dā q̄litas pᵃ do nō ē nisi ī determinata nā. So. do 2m mēbrū. Ad pm ꝯ dico. q diuisidc significāt īdium li qdā hō ꝛ li pᵃ. Ad 2m do q phat li psone nō significare gnālr substractam rem. sed non quin illaꝫ significet in natura rationali.

Irca. 26. distin. querit vtrū diuīe psone ꝯstituant ī eē suppositali pprietatib' relatiuis ꝛ eisdez distinguant. Et° ī ista q̄one erūt duo articuli. In p° videbit de q̄sito in 2° aūt an abstractis p ītellectū. ppetatib' relatiuis. a psonis maneant ypostases.

¶ Quātū ad pm arm. pᵃ ꝯ°. Persone diuīe nō distingunt ab inuicē nec ꝯstituunt ī esse psonali p aliqd absolutū. po. q. 8. ar. 3. i. q. 36. ar. 2. 4. ꝯ ca° 24. ¶ 2ᵃ nec p origines folr ꝛ pñr. i. p pductiones aut pcessiōes. ß pottꝰ p relōnes originis. poᵃ ū. ß. ꝛ. 14. 40. ar. 3. Filius. n. ꝯstituit p originē ꝛ relōnē in ea ī portatā ñ sicut p aliqd itrinsecū ß sic p viā ad id quo folr ꝛ itrinᶜᵉ ꝯstituit. vñ si p natiuitatē ñ assequeret filiationē ñ eēt formalr filꝰ. Et q oīum ipostasiꝫ eiusdē nāe ē eadē ratio constitutionis: ideo etiaꝫ pater est pater prnitate ꝛ ea ꝯstituit ac distinguit pñr ñ generatione. Itē. 1°. de. 26. q. 2. ar. 2. ¶ 3ᵃ lꝫ relō ex nā relōnis hēat ꝯstituer ꝛ distigner ī esse relatiuo diuīas ypostases. nō tñ ex nā relōnis hꝫ distiguer aut ꝯstituer illas. in eē ipostatico subsistēti. poᵃ ꝛ p°. ū. ß. ꝛ. i. q. 40. ar. 4. Ex oibꝰ aūt p̄dictis locis dr. p° q rlō real' vᶜ distiguit realr ꝛ ꝯstituit mēē rlatiuo ß ñ distiguit aut ꝯstituit mēē suppōiti. 2° q rlō inq̄ztū diuina eēnᵃ hꝫ q ea q̄ distinguit sint suppōita ꝛ distinguat ꝛ constituat taq̄ꝫ suppo sita relationis nature.

¶ Cōtra pᵒˢ arguit grego. q diuīe psoe nul lis ppetatibꝰ absolutꝫ aut relatiuis ꝯstituat p° sic. Persōa ß fidez ē oīo simpx. g° nullo ꝯstituit. Si. n. ꝯstituit aliq̄ illud ꝯstitutim p̄ cise sūptū ñ ē psōa. p° q idē ꝯstituēt se ꝛ eēt cōi sui. 2° q psōa ñ ꝯstitueret. q ꝯstituēs ñ ꝯstituit. g° ē aliqd psoe q ē ex aiaꝫ. Ens. n. i aia ñ ꝯstituit psonā. g° pᵃ ñ ē simpx q ē oppom antᵘˢ. So. * Negat ꝯnᵃ. Ad pba. dico q illud ꝯstituēs ē psōa realr ꝛ ē psoe. eo° q̄ foᵃ est eiꝰ cuiꝰ ē ꝗ q̄ ñ oꝫ q sit aliud vt pꝫ. 2° poste. ꝛ p lineo. ibi. ca. 2°. Ad pm ꝯ ß. dico q ē falla acciēēꝫ sic arguen°. Prnitas ꝯstituit prēm prnitas ē pr. g°. pr ꝯstituit prēꝫ. Cōstituē. n. ꝯᶜ. pr niᶜᵉ vt a prē rōe distiguit ßꝫ rōnēꝫ forᶜ vt abstracti. Nec ꝯstituēs ē cū ꝯstituti nisi sit ps eiꝰ. vñ foᵃ subsistēs ē suū cōstitutū. realr q talis ꝯstitu° ñ ē eo° q̄ rm ex ptibꝰ ꝯstituit. ß q̄ nā ꝯstituit supom. Ad 2m dico q ē eadē falla. ¶2°. psōa ē eq̄ simpx vt eēnᵃ ꝛ rlō. g° nullo cōstituit sic nꝫ illa duo. So. simplicitas nihil ad ß facit ß modus

intelligen' ꝛ signifícan' q̄ accidit oꝫ ad v̄itatē ꝛ ꝓprietatē loquutionis. De itellectu āt p̄ris ē aliqd q̄ n̄ ē de intu eēn͠e.s.relō ꝛ aliqd q̄ n̄ ē de iteu relōis.s.eēn͠a. iō rōabilr q̄rit' p̄ qd hoꝝ ꝯstituat' ꝛ nō p̄ qd illa duo ꝯstituātur maxīe q꞉ p̄r sig'r vt s̄bsistēs illa vō vt forme Itē ꝯstitutio toti⁹ repugnat simplicitati nō āt ꝯstitutio supōiti.iō de ista negat' ꝯn̄a. Relōez.n.ꝯstituere ꝑsonā n̄ ē eē ptē vel cāz ei⁹ ſꝫ eē iā q̄ fōlr ꝛ inq̄ꝫtū tale p̄a ē ꝑsōa.q̄ simplr n̄ repug'. ¶3°. p̄a p̄ te ꝯstituit' ꝓpetate. g° ꝯstituit' eēn͠a.g° p̄r eadē ē eēn͠a.g° eēn͠a.n̄ ē p̄r ꝯ capm.oāpuam⁹. So.in pa ꝯn̄a ē falla accidētis. In 3a āt ꝯntia a pluribꝰ cāis veritatꝫ ad vnā. Añs.n.pōt itelligi ꝺ ꝯstitutiōe toti⁹ ꝛ supositi ꝛ poo infert ꝯn̄s non 2°. Est āt notādū q̄ ī diuīs lꝫ n̄ sit cā tn̄ ē ꝯstitutio p̄ modū efficientis vt cū dico fili⁹ p̄ris ꝛ p̄ modū for'e sic hūanitas cōstituit hoīez. ꝛ forteitas forte vt cū dico tres ꝑsōas eē vnius eēn͠e. Nō āt ē ibi ꝯstitu° p̄ modū toti⁹ itegralis vel eēn͠lis specifici.

¶ Cōtra p̄dictas solutōes argui pōt ex dictis aureo. ꝓbātis q̄ tal' ꝯstitu° nō ē p̄ modū esse⁹ fōlis itelligēda.ſꝫ p̄ modū r̄sultātis.p° sic formal' esse⁹ relōis ē eē ad aliud. Esse aūt supōitū n̄ ē eē ad aliud. Nō.n.p̄r ē supōituz filij vel filio l' ī alia casuali hītudīe. Ergo n̄ est esse⁹ fōal' relōis. So. fōlis esse relōis vt sic ē referre. ſꝫ vt foa s̄bsistēs ꝛ īcōicabilis ē ꝯstituere suppositū. Et lꝫ p̄rnitas sit ꝑsōalitas p̄ris n̄ tn̄ vt p̄rtas seu relō. ſꝫ vt foa īcōicabil'. ¶2°. Nā vbi ē esse fōlis ibi ē susceptīm ei⁹ se hn̄s p̄ modū po'g° ꝛc. So. añs ē veꝝ solū vbi forma ꝑticipat' nō āt vbi s̄bsistit vt hic. ¶3°. illō ex q̄ r̄sultat negaio quā exꝓmit solitu° l' ꝑseitas tertij modi cōstituit suppositum resultans cum supom non sit aliud q̄ꝫ ens solitari⁹ l' p̄ se. Sꝫ tale q̄dē ſt eēn͠a ꝛ rlō Ex q̄.n.nullū illoꝝ hꝫ ꝓp̄az vnitatē sīl' iūctā fundāt peuit⁹ eādē ꝑseitatē ꝛ ꝯnr. ꝑsonalitatē. g° ista fūdamētalr ꝛ resultatiue ꝯstituūt supōitū. So. negr minō. Ad ꝓba. dico q̄ lꝫ illa duo nō hēant ꝓp̄as vnitates reales. tn̄ rōe distīguūt. Sciēdū aūt q̄ nega° solitudīs ꝛ ꝑseitatꝫ n̄ ē ī deo p̄ r̄sultātiā ex mltis ſꝫ p̄ modum sequelle ad fundamentum suum.

¶ Arguit ēt idē q̄ eēntia ꝯcurrat ad distīctōez ꝑsonaꝝ sic. Eēn͠a facit ad mltiplicitatē ꝑseitatꝫ ꝛ solitudīs ꝛ negatōis q̄ꝫ dic̄ ꝑsōalitas.g° fac̄ ad mltitudīnē ꝛ distinctōez ꝑsonaꝝ. Añs pꝫ q꞉ cū tribꝰ relōibus nata ē tā/ q̄ꝫ p̄ uāle fūnius fundare tres tales negatōes distinctas vt fundāt' in relōe ꝛ ēt ī eēn͠a. alioq̄n ꝑsōalitates n̄ eēnt totales distīcte. So. dico q̄ ad h̄ fac̄ sic fundams rēoīū ex h̄ q̄ ē idē relatōi q̄ ē proxm a q̄ dicta negatio vnitatē ꝛ pluralitatē trahit nō aūt ab eēn͠a.

¶ Cōtra eādē argīt scō. q̄ in deo sit aliqd supōitū absolutū nō ꝯstitutū p̄ relōez p° sic. Subsistē dicit ꝑfectiōez ꝛ ei atestat'. Ergo ꝯr eēn͠e diuīe.g° ē supositū. So. de rōe s̄bpositi duo ſt.s. s̄bsistē in se īdiuisū ꝛ diuisū ab alijs n̄ q̄ ſt in eadez nā ꝛ 2m hoꝝ nꝫ dicit ꝑfectōez.nꝫ ꝯr eēn͠e.pm vō dicit ꝛ ꝯr eēn͠e ꝑ rōe q̄ꝫ ꝑsōis. ¶2°. In deo ē q̄cq̄d oīs itenālr intelligit.g° ē ibi supōitū abtuꝫ eo° q̄ infideles itelligūt. So. Infideles n̄ itelligūt ibi eē supōitū eo° q̄ loq̄mur.s. vt ē aliqd distinctū ab oībus q̄ nata ſt eē in tali nā: ſꝫ intelligūt vt quoddā s̄bsistēs distictū ab alijs aliaꝝ nāꝝ. hec intendit. s. tho. po. q. 8. ar. 4. 4m. ¶3°. ibi est vna s̄ba. g° vnū s̄bsistere. g° vnū suppositū absolutū. So. negat' vlta ꝯn̄a lꝫ.n. s̄bsistenª sumat' a s̄bsistē quod ibi ē vnū abtus tn̄ impōit' ad significādum subsistēs distinctū ī cōicabile. ¶4° Nam diuīa eēn͠a creat ꝛ vult g° agit. g° ē supom. So. * negat' vlta ꝯn̄a. Cū.n.dr̄ actōes ſt supōito ꝑ glosandū ē.i. subsistētiū. Agit.n. aīa separata ꝛ tn̄ n̄ ē supōitū ꝛ ipsa supōita agūt inq̄ātuꝫ subsistētia n̄ āt inq̄ātuꝫ incōicabilia nisi q̄ ad actōes q̄bus cōicat' nā. ¶5°. Nā distinc° supōiti ſꝫ ricar. ē incōicabilis existenª. Sꝫ existeſ absolutū in deo ē incōicabile alteri. Nō.n. ꝑsōe ſt aliud ab existenª.g° ꝛc. So. Incōicabilitas q̄ foa cōicat' s̄biecto suo cui inheret. ꝯuēit diuīe existen͠e abte n̄ āt illa q̄ cōe cōicat' multꝫ. Et ista ꝯstituit supm ſꝫ n̄ pa. ¶6°. Si.n.hoc n̄ ē iō ē q꞉ oporteret ponē 4or supōita. Sꝫ hoc nihil ē q꞉ illō abuꝫ n̄ poneret ī nūeꝝ cū tribꝰ relatiuis. vn̄ n̄ ſt ibi 4or res q̄ꝫuis sint tres ꝓp̄e ꝛ vna cōis. So. negr minoꝛ q꞉ ꝺ rōne supi ē distin° ab alijs

eiuſdē nāe vñ ponēt ī inuēꝫ cū relatiuis ſiue eēt eiuſdē nāe ſiue ñ. Si tñ vell' ō rōe ſup ōi tiñ eē icōicabili^{ttẽ3} ñ ɔtēdo vbis. vuntñ eſt ɔ̄ vſtratū mōꝫ loq̄n^r q: nulli ſupᵐ oī ō plib⁹
℃ Lōtra 2as arguit aureo. ꝙ relōes ꝫ nī m modū itelligēdi ñ ɔſtituāt ⁊ diſtiguāt pᵃ pri⁹ ⁊ pricipali⁹ ꝙ̄ origis prio ſic. Nā ſm nī m itelligere pr̄nitas ē poſterioꝛ ipo gñare ⁊ filiaᵒ ipo gñari gᵒ nō poſſunt pri⁹ ɔſti/tuer ꝙ̄ illa. Añs pꝫ q: nō pōt itelligi pr̄ ni ſi ꝙ gennit vñ pr̄nitas fundat ſup egr̄ſe. 5. metħ. Dices ꝙ pr̄nitas vt relō ē poſterioꝛ gñare ꝫ vt foᵃ ɔſtitutiua pſōe agētis ē poꝛ So. vtiqꝫ ſic dicit. s. tho. 1. q. 40. ar. 4. 2ᵐ. ⁊ po. q. 10. ar. 3. ⁊. 1. d. 27. Sꝫ ɔ̄ ingt. Aut. n. pr̄nitas vt ɔſtitutiᵃ intelligit ſb ꝑpria ⁊ expſ ſa rōe pr̄nitatis vtᶜ aut ñ. Si ꝫ non magis ɔſtituit ſm intelligere noſtrū ꝙ̄ gñare. Si pᵐ preſuponit gñare ſm intellectū gᵒ ñ pri⁹ ɔſtituit. So. Do. ſm mēbꝛū ⁊ negatur ɔ̄ña. q: ꝫ pr̄nitas ñ plus ɔſtituat ſb rōe pr̄nitatꝫ ꝙ̄ gñō ſb rōne gñatiōis tñ ſibi ñ repugnat ɔcpi ſb rōe foᶜ iexiſtētꝫ ⁊ nō egredietꝫ ⁊ ɔu^r ɔſtituētꝫ. ſic ſ pugnat gñoni actiue ⁊ paſſiue cū ī ſua rōe iportēt opoᵐ. Un̄ ñ pñt itelligi ɔſtitue ñ' ſb opo^{ta} ſibi rōe.* Per ꝧ āt pꝫ ad argᵐ aliq̄ꝝ: tale pr^{tas} vt ɔſtituit ſi dic ab^{tus} ɔſtituit pᵃ ꝑ ab^{tus} Si relatiui ɔſtituit vt re latio. Dico. n. ꝙ vt cōcip^r ɔſtitutiua pr̄is cō cipit relm ꝫ ñ relatiue ꝫ abſolute. i. vt foꝛᵃ i cōicabil' diuine nr̄e. Nec ſeqtur ꝙ pſona ɔſtituat ꝑ rōeꝫ ab^{taꝫ} q: rō nr̄a ñ ɔſtituit. Lō ſtituit āt ꝑ rē relatiuā ab^{te} ɔceptā. q: alr̄ il lā ɔſtitut^{e3} itelligē ñ poſſum⁹. Eſt āt notā ō q ꝫ diuiaꝫ gñonē ñ itelligam⁹ eē elicitā nꝫ eē vlā nꝫ eē egdiētē tñ itelligim⁹ eā ꝑ mōꝫ vie ⁊ egreſſus. Aliud. n. ē itelligē eē ſic alio ꝑ modū ſic q: pᵃ itellectio ē ꝑ modū enūcia tōis Fabo repſētatōis ēt ſi ſit i ꝑfecta. Sño āt diuia itellig^r i ɔceptu gñois egredientis ꝫ ñ pciptatur qō ſit egrediēs.
℃ Lōtra 2as ⁊ 3as ſil' arguit ſcotus. ꝙ gñalr̄ relbi vt relō repugnet ɔſtituer ſuppoᵐ pᵒ ſic. Jmpo^{le} ē. n. reloeꝫ dare eē ad ſe q: eſſeᵉ fōlis repugnaret fōe. Sꝫ ſbſiſtē ē ad ſe ſm aug. 7. t'. gᵒ hoc relō dar nō pt. So. Negat maioꝛ ō relōe ſb ſiſtente ex̄ gen⁹. Ad ꝑba. dico ꝙ eſſe ad ſe repugnar relōi duplicē ꝫ ſeſiꝫ. pm⁹ ē vt mod⁹ ſbe repugnet relbi. 2⁹ vt rō ab^{ta} vl' ſbe ſit opoſita rōi relōis ō ꝑdi cta. gᵒ relōe negat ꝑmus ⁊ 2⁹ ɔce^r cū q̄ ſtat ꝙ eadē res ſbeſt vtriqꝫ rōi ex q̄ nō ſeqt niſi ꝙ relō vt^r nō ē ad ſe nec fac ſb ſiſtē. ¶ 2ᵒ. Nā pr^{tas} nō dat eē pr̄ i niſi i oꝛdie ad filiū. Sꝫ ꝑ foᵃ nō ē pſoᵃ i oꝛdie ad filiū. Nō. n. ē pſoᵃ fi lij. gᵒ pr̄nitas ñ dat pr̄i eē pſonā. So. Negat maioꝛ de pr^{te} ſb ſiſtēte. Lꝫ. n. vt relō nō det eē niſi i oꝛdie ad filiū tñ cū hoc dat ſb ſiſtē. ¶ 3ᵒ. Sba nulli dat fōlr̄ r̄ferri. gᵒ nꝫ relō ſb ſiſtē So. dico ꝙ eadē res q̄ ē ſba. dat ſb ſiſtē vt ſba ñ vt rlō ⁊ dat r̄ferri vt r o ñ vt ſba ¶ 4. rlō ſupoᶠ ſuppoᵐ. gᵒ ñ ɔſtituit añs pꝫ ꝑ aug. 7. ō t. q: oē iqt relꝫ ē aliqd ꝑter id ꝙ re laᵉ dr̄. Jtē q: egredit a ſuppoſito. So. Negatur añs niſi itelligat ō relōe vt relō. Ex aug⁹ āt nō hēt ꝙ ſuppōat ſuppoᵐ ꝫ ab^{tus}. ideſt eēn^{as}. Jteꝫ a ſuppo^{to} orit fōli vt relō. ¶ 5ᵒ. Relatōes oppoſite ſt̄ cōpoſſibles i eo dē ſuppoſito. gᵒ ñ diſtiguūt ſuppoſita. Añſ pꝫ de relōe mouētꝫ ⁊ moti ꝑducētis. ⁊ ꝑdu cti. Et i forte diñ nutrit ē ꝑs generāſ ⁊ ꝑs ge nita. So. Relōes i herētes cōpatiūt oppo/ ſitas ꝙ̄tū ad diuerſa abſoluta illi⁹ ſuppoīt. iō nō ɔſtituūt ſuppoītū. Nō āt ſbſiſtētes ꝫ ɔſtituunt diuerſa ſuppoita niſi ſint cōes aut adueiāt iā ɔſtituto. ¶ 6ᵒ. Lōtrarie q̄litates poſſūt eē i eodē ꝫ diuſas ptes ñ diſtiguēᵒ ſuppoīta ⁊ ſilr̄ duo gñaliſſiᵃ puta q̄ꝫtitas ⁊ q̄litas. gᵒ ⁊ due relōes oppoite. Nō. n. hūt mioꝛē diuerſitatē. So. hoc veꝝ ē i creaturꝫ vbi ſuppoīta ꝑ eēn^{as} diſtiguūt ⁊ ɔ̄ſr̄ ꝑpeta tes ñ diſtigūt. Sec⁹ i do ū ē. eꝫᵒ ncc^o. ¶ 7ᵒ Ois relō t̄miat ad abſolutū. gᵒ i filio ē ab ſolutū t̄minās pr̄nitatē hoc āt nō ē eēnᵃ q: pr̄ eēt pr̄ eēnᵉ. gᵒ aliud. So. Fili⁹ termīat reloē pr̄is ꝑ hoc qō abſolute de⁹ dr̄ nec oꝫ eē in eo ab^{tus} termias diſtictū a relōe rea^r ꝫ ſuffic ꝙ ſuppoᵐ ad ſe dicat de⁹ ñ ſolū fili⁹.*
℃ Arguit ēt ſpālr̄ ꝙ repugnet diuie pſōe. relatiōe cōſtitui pᵒ ſic. Si enim ita eſſet pſo na eēt ens ꝑ accñs. Rōes eni duoꝝ ꝑdicamē toꝛum nō ɔcurrūt ad vnū per ſe ɔſtituendū

So. negat pditõal' assūpta. p° qꝛ nec eēn^a nec relo diuīa ē pclusa sb gñe. 2° qꝛ eodē eē īdiuiso vtrīusqꝫ illoꝝ folr ē Si. n. albedo ad uēiēs hoi retraheret adeē ei⁹ ñ aduēirt acciden^r. 3. q. 2. ar. 6°. 2^m. ꝛ ita ī ꝓpōito dico. dato. ꝙ rlō gñe differat ab eēn^a. Lōfi^r arg^m qꝛ vbi sba ꝛ rlō realr distiguūt ꝯstituūt ens ꝑ accñs realr. g° vbi distinguūt rōe ꝯstituūt rōe. So. vbi realr distinguūt ñ ꝯstituūt ens ꝑ accñs si vnū trahat adeē alteri⁹. ¶ 2°. si ꝑsōa ꝯstitueret ꝑ rlōez eēn^a dissime referret. Nā ī oī ꝯstituto ꝑus sc̄ ptes ꝛ vnio q̄ꝫ ꝯstitutuꝫ Jn illo g° ꝑori q̄ eēn^a ꝛ vnio cū rlōe p̄cedit ꝑsonā ꝯstitutā de rlō ponēt esse^m suū circa eēn^as cū fo^a ñ sit ī aliq̄ sine suo esse^u. So. negat seqla nec valꝫ ꝓba° tñ qꝛ supōit ibi eē ptes hñtes ꝑoritatē ad totū ex̄ ītellectū. tuꝫ qꝛ data tali ꝑoritate ꝫ ītelle^m dico ꝙ ī illo ꝑori pꝛ^tas ñ vni^r eēn^e vt relō sꝫ vt fo^a indiuiduat. vñ eēn^a nec ī fferē ñ distigueret tñ qꝛ dato ꝙ vniret vt relō adhuc ñ refferet eēn^a Nō. n. reffe^r oē ī q̄ ē relō sꝫ ī q̄ ē vt ī supōito Est āt ī eēn^a ñ vt ī sup^to sꝫ ꝑ idētitatē vñ eēn^a ē relō sꝫ ñ reffe^r. ¶ 3°. Nā ꝫ com. 12. meth. ca. 19. relō ē debilioris eē q̄ꝫ alia gña. g° ñ cōstituit diuīaꝫ ꝑsoaꝫ. So. ymo cū tal' distin⁹ sit mīma dꝫ eē ꝑ mīmuꝫ ei⁹. ꝛ qꝛ distīcta sū marie dignitatꝫ dꝫ eē ꝑ dignissimū distīctū. i. relōez q̄ excedit oē distiguēs creatū ñ ex eo ꝙ relō sꝫ qꝛ diuīa. ¶ 4° Supōitū vni⁹ nāe ñ ꝯstituit ꝑ aliā gditatē qꝛ īcludēt duas gditates. Sꝫ relō gditati^s differt ab eēn^a. g° ꝛc. So. ymo et īcreatiuis supōita vni⁹ nāe puta hoīs ꝯstituūt ineē supōiti ꝛ distiguūt ꝑ for^ās alteri⁹ gñis puta q̄ꝫtitatꝫ. Nec tñ seqt ꝙ īcludāt duas gditates. qꝛ ñ eodē mō sūt sb vtraqꝫ nā. cū vna sit q̄si modus alteri⁹ ꝛ ēt ñ dat spēꝫ supōito illo ꝙ distiguit illud.

¶ Arguit ēt spāli^r ꝙ r̄pugnet p̄ri ꝯstitui ꝑ relōez origīs sic. La gñare q̄ꝫ pꝛ^tas q̄ i^a seqt ꝑsuponit suppo^m gñans. g° ꝛc. So. p̄cedit ar^m de pꝛ^te vt relōñ vt fo^a ꝯstitutiua. vñ dico ꝙ eadē res ordiate ꝫ ītellectū ꝯstituit ī eē dei ineē ī cōicabili ineē r̄latiuo ineē p̄ris vt ē deitas. ꝛ for^a indiuidual' ꝛ relō ꝛ p̄r^tas. Pater aūt ꝫm rōem est prior filio ꝫm ꝙ dicat p̄r^tas. vt forma est ꝯstitu^a. nō aūt vt relō.

¶ Arguit ēt idē d ꝑsōa filij. p° sic. Nā relō orit ī ā ꝓducto terīo ꝓductōis ꝫ simpli. in ꝓdicte. g° nō ꝯstituet illū. So. filia° vt for^a īdiuidual' ꝛ ꝯstitutiua filij ñ orit producto ter° gñois sꝫ ē termin⁹. ñ ꝙ: qꝛ ē fili⁹ nꝫ quo ꝑn^r qꝛ ē eēn^a. sꝫ ē fōlis terīn⁹ cointellect⁹ ita ꝙ eēn^a sb filiatōe ē ter^us gñois passiue. Uñ relō āt orit ex ter°. ¶ 2°. Relō ñ ē ꝓductōis ter^us. 5. phy. g° nō ꝯstituit ter^m ꝓductū. So. Relō vt ꝯstituti^a icludit ī rōe ter^m. ¶ 3°. Rlō ñ acqrit ī sbo nisi ꝑacqsito aliq̄ ab^to. 5. phy. g° oī filiatōe ē acqsitū ī filio aliqd ab^tus nō eēn^a qꝛ ñ ē ꝓducta g° aliqd q̄ ꝑsōa ꝯstituit. So. aristo. 5. phy. loqt de relōe q̄ ē in gñe. Dico tñ ꝙ ꝫ ītellectū ꝑus cōicat filio eēn^a q̄ꝫ oriat rlō. n° dꝫ eēn^as eē ꝓductā siue eē ter^m gñois fōlē de cui⁹ rōe ñ ē ꝓduci. ¶ 4°. Nulla ꝑsōa vere gñat q̄ ꝯstituit ꝑ relōez. Naꝫ tūc acqreret solū eē rl'm ñ sbstātie. Ergo ꝛc. So. negat aās ñ relō sit relō ꝛ sba. Uñ filio dei acqrit eēn^a ab^ta lꝫ āt filia° sit idē ꝑ asiue gñone r̄alr ñ tamē ad filiūꝫ se hꝫ velut via sic gño. ¶ 5°. loco arguit idē ꝙ r̄pugnet spiratio filiatiōi ꝛ p̄r^i p° sic. Abstractis. n. huiusmōi ꝓꝑetatib⁹ ꝑ ītellectūꝫ adhuc possunt ītelligi tres ꝑsōe distīcte. Supōita. n. ītelligūt vt substracta his. Ergo iste ñ ꝯstituūt ipostases. So. sic dr̄. 1. q. 40. ar. 2. duplex ē abstractio. s. vl'is a ꝑticulari ꝛ for^e a mā. ꝫ p^m modū remotis ꝓꝑrietatib⁹ remanet in inte^u eēn^a cōis, nō ipostasis q̄ ē q̄si particulare. Scdo āt mō remāet ꝑsona rēotis ꝓꝑetatib⁹ ñ ꝑsonalib⁹ puta spiratōe actiua rēota a p̄re ꝛ filio. Remotis āt ꝑsōalib⁹ tollunt ꝑsōe qꝛ ꝑsōa ñ est sbstractū ꝓꝑetatiꝫ ē ipa ꝓꝑetas sbsistēs. sic ēt remota eēn^a nihil remāet q̄si illā suscipiēs cū ipa sbsistat. ¶ 2° p̄r^tas diuia ē cōicabil'. g° ñ ꝯstituit fōlr ineē ī cōicabile. Aās pꝫ p° qꝛ oīs gditas ē fōlr cōicabil'. 2° qꝛ ñ ē fōlr infi^ta. g° nꝫ hec. g° nꝫ īcōicabil'. 3° qꝛ spira° actiua ē eq̄ īcōicabilis vt p̄r^tas ē eq̄ idē eēn^e. ꝛ tñ spira° ē cōicabil'. g° ꝛ p̄r^tas. So. negat aās. Ad p^as ꝓba. dico ꝙ eē cōicabile repugnat ex nā sua alicui quiditati, ꝫ ei cui ꝯ^r sbsistere ꝛ repugnat, ꝫm

rē i alio recipi. Ad 2^{m} dico q̄ ois relō di/ uina ē fōlr ifi^{ta}. infinitate formar̄ separatarū .s. q̄ztū ad rōez p̄rnitat̄ z sic de alijs. Ad 3^{m} dico q̄ lz i diuis nullū sbsistēs sit cōicabile vt vlē p̄ticularib^{9} aliq̄ɫ tñ sbsistēs ē cōicabi le vt fo^{a} supōito z cōe p̄prio. vt diuinitas z spiratio. nō q̄ sit magis idē eēn^{e} q̄z pr̄^{tas}. sz q̄ alr̄ est ī supposito. Nō. n. inest p̄ modū p̄n cipij indiuidualis cui aduēiat sz intellectum suppoīto iā ɔstituto. ¶ 3°. Ab vltimis disti ctiuis p̄sonar̄ nō pōt abstrahi q̄d cōe dictū de eis ī q̄d. debēt. n. eē p° diuersa z ī nulla q̄ ditate ɔuēire. Sz a pr̄^{te} z filia^{e} abstrahit ɔ cept^{9} relōis origis. So. Negat maior de cōitate rōis alicui^{9} nō vl̄is. Ultīa āt ɔstitu/ ti^{a} ī tali cōi possunt ɔuēire q̄. s. ñ ē vlē.

¶ Cōtra. 3. arguit aureo. sz impōit falsuz. s. tho. s. q̄ ip̄e dicat relbez ɔstituer̄ p̄sonaz vt sbsistēs ē. hoc. n. nullibi dic q̄zuis hoc videa^{r} dicē. i. q. 40. ar. 2. p̄ q̄ sciendū ē q̄ ibi nō in tēdit declarar̄ sb q̄ rōe relō ɔstituat p̄so^{as} sz diffe^{as} iter modū distictōis differētiar̄ ī ca turis z relōnē in diuis. Et dic q̄ diffe^{e} diui dūt eēn^{as} gn̄is cōez z nō sr̄ diuerse spēs sed relōes nullū cōe reale diuidūt sz sūt ip̄e p̄so ne disticte z cōstitute. Dic. g°. Sic āt relōes cōstituūt vl' distīguūt ypostases vl' p̄sonas i q̄ztū sūt ip̄e p̄sone sbsistētes vt pr̄nitas est pater B i^{e}. ideo li inq̄ztum non replicat rōez sub qua relatio constituit sed moduz q̄ relō ɔstituens se habet ad ɔstitutum.

¶ Arguit ēt idē ɔ id q̄ dictū ē relōnē non dare p̄sonis q̄ sbsistāt inq̄ztū relō ē. Un̄. g° p̄bat q̄ p̄sona non sbsistit fōlr p̄ eēn^{as} p° sic. Impo^{le} ē. n. fōlē effectuz mltiplicari fo^{a} manēte eadē. g° cū eēn^{a} sit vna in trib^{9} tres erūt vnū sbsistēs. So. Añs ē vez si effe^{a} si/ gnificet sbstātiue fōlis aūt effe^{a} eēn^{e} q̄ sbsi/ stūt p̄sōe ē sbsistē q̄ ē vnū: nō aūt sbsisten^{a} sz ē hn̄s hūc effe^{m}. Cōtra q̄ sbsistē^{a} ē effe^{a} for mal' sbsistē. g° ē vna. So. Cōclu'ōz arg^{us} si sbsisten^{a} solū dicēt sbsistē q̄ ē falsū cū vltra hoc dicat i cōicabilitatē cū sit nomē suppo/ siti: vñ ñ plurificat ex p̄te sbsistē sz ex p̄te ī cōicabi^{lis} z indiuisiōis. ¶ 2° p̄p̄etas nō disti guit nz redit ī cōicabilē ip̄az eēn^{as}. g° nz di/ stīguit nz redit ī cōicabilē effe^{m} ei^{9} fōalē q̄ ē sbsisten^{a}. So. Dictū ē q̄ effe^{a} fōlis eēn^{e} ē sb sistē nō sbsisten^{a}. ¶ 3°. Aut sbsisten^{as} p̄sone ɔstituūt eēn^{a} z relō sil' aut eēn^{a} tm̄. Nō 2^{m} q̄ sola eēn^{a} daret eē suppo^{m}. Itē relōes es sent asistētes z nō distīguerēt p̄sōas p̄ mo/ dū ɔstituētiū. g° p̄mū. g° relō dat sbsistere cū eēn^{a} vt relō. So. Eodēmō p̄sōa z sbsistē tia ɔstitui^{r} in diuis. dico g° q̄ eēn^{a} nō ɔsti/ tuit sbsistētiā sz relō q̄ hz oīa adhoc req̄sita q̄. s. ē sba z ē icōicabilis z est nāe diuine in/ tellectiua z se hz vt fo^{a} q̄ aliq̄d ē. Et cū ifer^{r} g° vt relō dat sbsistē negat ɔn̄a. Argu^{tus} ī p̄cede. Ois relō p̄exigit distictionē ex morū z ɔstitutionē suppositi. g° nz distinguit ista nz ɔstituit. Añs p̄ p^{a} p̄te p̄z. 5. meth. ca°. de ī eodē vbi p̄bat q̄ idētitas nō ē relō realis q̄ real' exigit realē distinctionē p̄. 2^{a}. p̄z. q̄z tū ad pr̄nitatē z filiationē q̄ ɔsequūt actio nez. So. Negat añs. Ad p̄ba. dico q̄ re latio p̄supposit distictionē aliorū generū pu ta sbstātie z q̄litatis aliq̄ñ ēt actōis z passio nis sz distictionē q̄ ē sz ad aliq̄d nō p̄suppo nit sz cāt: hec aūt distin° sola ē i diuinis. Ad p̄ba. āt alteri^{9} p̄tis ex dictis p̄z. Sciēdū est aūt scd̄z. s. tho. p°. q. 10. ar. 5. 2^{m} q̄ pr̄^{tas} in q̄ztū diuīa eēn^{a} ɔstituit: sbsistēs suppositū i nā diuīa iq̄ztū relō distīguit inq̄ztū p̄p̄etas ɔ^{r} vni soli inq̄ztū notio ē p̄n^{m} īnotescendi p̄ sonā z isto ordie sz ītellectū fac̄ ista: hec ex illo. Ex q̄b^{9} p̄z vāitas exponētium. s. tho. z dicētiū. q̄ pr̄nitas ɔstituit inq̄ztuz ē p̄p̄etas q̄dā z sic p̄cedit gn̄ationez actiuā z relōnē p̄z. n. q̄ prius sz ītellectū ē relō q̄z p̄p̄etas.

Irca. 27. disti. q̄rit vt^{m} gn̄a re z pr̄^{tas} i diuis sint idē rea lit̄. ¶ P^{a} ɔ°. Actio i diuis ñ dic rē ɔ p̄dicamto actōis sz poti^{9} diuīaz eēn^{as} cū re/ latōe reali vl' rōis p^{a} p̄s p̄z q̄ ibi nulla passio ē illata. 2^{a} q̄ actio p̄dica mētalis dic originez mot^{9} vl' mutatōis que ī do ñ sr̄. i. q. 41. ar. 1. inuit. 2^{a}. hr̄ . 1. q. 45. ar. 3. z. 1. d. 8. z. 2. ɔ c° 9. ¶ 2^{a}. Gn̄are z gn̄ari po ti^{9} hn̄t modū relationū q̄z actionū z passio nū. Sūt. n. actio z passio solū gramaticalit̄

i.d.s.z.d.3.q.4.ar.5. ¶ 3ª. Actus notõales cuiꝰ modi sunt gnãre z spirare sunt idẽ realr cũ relõibꝰ psonaꝝ q2 rõto moruᵘ ab actioᵉ nõ remãet nisi relõ. Differũt aũt mõ signifi cãdi.i.q.4.i.ar.i. ¶ 4ª. Pr̃nitas p̃cedit ẽ3 ĩ tellectũ ip3 gnãre ẜ3 gnãri p̃cedit filiatõe3.i. pte ũ.s. Nã gnãre ĩtelligit egredi a pr̃nita te vt cõstituit gnãri aũt ẽ vt via in filiu3.

¶ Cõtra 2ᵃˢ arguit aureo. q illa potiꝰ hẽ ñt modũ actioᵐ z passi q̃3 relõnũ. ¶ pᵒ sic p gnãre z gnãri ver̃ filiꝰ capit suã realitatẽ.gᵒ nõ hñt modũ relõis. So. Relõ vt relõ ñ h3 q p eã capiatur eẽ siue si sit relõ p̃cise. Nos aũt l3 dicamꝰ gnãre eẽ relõnẽ tñ nõ negamꝰ qn sit actio dei ymo est actio di cũ relõe dã tis.q̃3uis ĩ eo potiꝰ saluet rõ relõis q̃3 actõ nis p̃dicamẽtal' q̃ dicit ĩpfectiõe3.i. exitũ d poᵃ z cõmitãt passiõe3. ¶ 2ᵒ gnãri ẽ ba ori go.gᵒ idẽ. So. negat ɔña. q2 origo z exitꝰ sp dicũt relõnẽ vel motũ cũ relõe. S3 ɔ̃ iste conarᵉ pbare q nõ dicãt reᵐ de gnẽ relõnis ẜ3 sua argumẽta pbãt q agẽ z pati seu ori ginare z origiari vt sũt ĩ gnẽ nõ dicũt solos reᵘˢ cũ q̃ stat q dicãt motũ ɔ reᵘ dãtis z ac cipiẽtis. Silr̃ ẽt dico q origiare z origiari ĩ diuinis nõ dicũt solos reᵘˢ ẜ3 actionẽ dei cũ reᵘ.po.q.2.ar.5. Nec dicimꝰ gnãr̃ eẽ r̃alr̃ eli citũ in diuis ẜ3 q significat mõ actiõis z cõ cipit ẜb ɔceptu actiõis elicite realr̃. Nec iste ɔ̃dicũt poᵃ gnãn' ẽ de pductiᵒ gnãre non h3 modum actionis p̃dicamẽtalis. Non enim o3 q talis poᵃ pducat gnãtionem sed filiũ.

¶ Cõtra.3. arguit sic pᵒ. Impoˡᵉ ẽ eadẽ rẽ in sua existenᵃ ex aĩam hr̃e modũ hitꝰ z ge tis z actꝰ ac fluxꝰ. Oposita.n. ĩ eẽnt eide3. S3 isti modi cõueũit gnãri z pr̃nitati.gᵒ ñ sit eadẽ res q ẽ ɔ̃ omnes vel isti mõi nõ ɔpe tũt eis in existenᵃ sua. S3 gnãre ĩ sua existẽᵃ h3 modũ actꝰ z fluxꝰ aliogn nõ vere pdu cerent psoᵉ.gᵒ nõ h3 modum hitꝰ relatiui. So. Negat minor q2 oĩa q̃ sũt ĩdiuis ĩ pr̃e sunt sine fluxu z ĩ vltiᵒ cõplemẽto. Cõcedo tñ q eadẽ res sine falsitate cõcipit p modũ actiõia z fluxꝰ q̃3tũ ad pfectõe3 quã ista di cũt q̃ ẽ actualitas vltiᵃ poᵉ seclusa ĩ pfectioᵉ q̃ est eductio de poᵃ z tẽdenᵃ ĩ extrĩsecũ. Et silr̃ cõcipit ĩ rõe forme pmanẽtis z q̃escẽtis in q̃3tũ negat ĩpfectio quã dicit fluxꝰ. Et cũ infert q vere nõ pducerẽt psõe negat ɔña q2 de rõe talis pductõis nõ ẽ fluxꝰ ẜ3 vltiᵃ actualitas solũ cũ rl'õe ad id cui cõicat actꝰ. ¶ 2ᵒ. Impoˡᵉ ẽ q eadẽ realitas ĩter duo ex̃ ma ɔ̃sistẽs in sua existenᵃ sit positiua alteriꝰ extremi z nõ positiua. S3 gnãre vere ẽ po sitiuũ z cãtiᵐ filij nõ pr̃nitas cũ relõis nõ sit cãre z ãbo sunt media inter pr̃e3 z filiu3.gᵒ vel nõ sunt eadẽ realitas q ẽ falsu3 vl' gnãre ex nã rei ẽ positiuũ filij pr̃nitas do ẽ3 rõnẽ ẽ nõ positiua eiꝰ realr̃ ãt ponit. Cõcipit.n. ẜb modo relatiuo z nõ cãtiuo q nõ ẽ in re ẜ3 ĩ rõe. So. negat mior vtrũq3.n. illoꝝ de po nit filiũ l3 hoc nõ faciat pr̃nitas vt pr̃nitas ẽ3.s. q dicit solã relõe3 sed vt gnãre q dicit actiõe3 diuinã cũ relõe. Ex hoc aũt nõ seqr̃ q pr̃nitas nõ sit ibi vere ẽ3 rõe3 relõis aut q d realr̃ distinguat a gnãre ẜ3 q alr̃ ẽ in re q̃3 ĩ nostro ĩtellectu q eã nõ cõphẽdit. In re enĩ nõ ẽ solũ relõ ẜ3 ẽ eẽnᵃ z sapiẽtia.

¶ Cõtra eandẽ arguit alij pᵒ sic. Nã pr̃ᵗᵃˢ ẽ realr̃ ĩ pr̃e vt p3 z gnãre est ĩ filo.pᵒ q2 est actio.gᵒ ĩ passo.3ᵒ phy.2ᵒ q2 egredit a pr̃e gᵒ realr̃ distigunt. So. Gnãre ẽ ĩ pr̃e. q2 est actio ĩmanens q̃ nõ ẽ in passo ẜ3 in agẽte. Et nõ egredit realr̃ ẜ3 mõ significãdi. ¶ 2ᵒ pr̃nitas dr̃ d eẽnᵃ de q̃ ñ dr̃ gnãre.gᵒ ñ sũt realr̃ idẽ. So. Negat ɔña q2 ẽt dicimꝰ q deitas ẽ deꝰ z dĩtas non gñat. ¶ 3ᵒ. Gnãre ẽ funᵗᵘᵐ pr̃nitat3 q̃ fundat sup egisse.5.meth.gᵒ idẽ. So. Negat ɔña q2 vbi relõ nõ ẽ accñs in ter ipa3 z fundamẽtũ suffic distinᵒ rõis. In creaturis ãt ista distigunt z pr̃ᵗᵃˢ mãet ĩn seũte gnãre. 4ᵒ. Reducãt ad diũsa p̃dicamẽ ta.gᵒ idẽ. So. Nichil q ẽ ĩ deo continet ẜb gnẽ ɔ̃pe vl' reductiue. ¶ 5ᵒ pr̃ ẽm aliq̃s ẽ pr̃ q2 gnãt ẽ3 alios gnãt q2 ẽ pr̃.gᵒ gnãre ẽ cã pr̃nitat3 vl' eɔᵒ. So. In vtraq3 illaꝝ ppositionũ li q2 nõ dic cã3 ɔ̃pe ẜ3 fõle q̃ aliqd est tale. Aliud.n. ẽ eẽ cã3 fõlẽ z aᵈ eẽ id quo qs fõlr̃ ẽ talis sicut se h3 deitas ad deũ z pr̃ᵗᵃˢ ad pr̃e3 vñ li q2 in pᵃ dicit fõle funᵗᵘᵐ pr̃ᵗᵃˢ in 2ᵃ ãt fõle q̃ pat agit vt actu.s. paternitatẽ que intelligit in rõe poᵉ generãdi.

¶ Cōtra 4m arguit q̄ gnāre p̄cedat patrē sic. Si pr̄ p intelligit ipi gnāri ē vl qz facit ad h vt eliciat gnār vl qz ē rō fūdandi gnātōez. Nō pm qz gnāre ñ ē elicitū cū ñ capiat esse ab alio. Nec 2m qz est cōº .5. meth. So. Diuisio est in sufficiens. Hoc enim est q̄ cōstituit suppositum generātis.

Lectura .27. disti. q̄ri̇̄f .2º vtrū vbū in diuinis emanet vt intellecti° actualis. P° q° vbū ite° nrī i ē illa cōcep° vel iten° l'sil' rei quā itelligēs p actū itelligēdi pducit po° q.8.ar.i.vi.q.4.ar.i.i.q.34.ar.i.z.i.d.27.q.7.ar.2. ¶ 2a. Lz dē itellige i nob fit dicere nō tñ i dō adhuc sensu vt quiz pa intelligit eadē ppe dicat vi.q.4.ar.2.5m z itēdit ibi. s.tbo.q̄ dicere icludit itellige z cū h relōem origis tō soli pr̄i ptitē .i.q.34.ar.i. ¶ 3a. In diuis ē vbū q̄ pducit p actū ite° prīu po°. q.9.ar.5.* ¶ 4a. lz vbū i diuis po⁹ sit sūi eēn' tñ ppe lo⁹ ē nomē psōale z nō eēnle .i ps 3.1.d.27.q.2.ar.2º. vbi hē' q̄ vbo itell' fō dē itelligēs. Si.gº i dō ñ sit vbū n' psō' pr̄ itel'ige' filio sōlr. Est gº ibi vbū eēnlr di ctū.i.eēn'.2a vo pz vi.q.4.ar.2. Si.n. vbū ibi ppe cap' accipit fz siliem vbi nrī q̄ z ē itellectū z ab alio expsūz. Itē.i.q.34.ar.i. Sz 5. Nā vbo pr̄ sōlr itelligit. Sz filio nō itelligit sōlr.gº filius ñ ē vbū. So. Dicēs tūc soli itelligit vbo sōlr cū fuerit vbū alterius eēn' adicēte. Tūc.n. dicens aliqd poterit ab eo sōlr hre alias nō. Quāuis āt pr̄ ñ itelligat sōlr p filiū tamē i filio se z alia itelligit ymo z i se sic i dō hoiez z i sua ymagie z i e. Illud tñ q̄ qs sōlr itelligit tāq̄ dbo pincipio pt dici vbū q̄dā°.* ¶ 5a. vbū dic rem ad creaturas nō ex sua pprietate psonali fz rōe eēn' que icludit in sig° persone .i.q.34.ar.3. m. z vi.q.4.ar.5. Rōe.n.ab' hz rem cāitatz ad eā ñ rōe relōis. Sz tñ p° .d.27.q.2.ar.3. videtur aliter dicē melius āt vr̄ dicē in sum ma z q̄stionibus disputatis.

¶ Cōtra pas 2º arguit aure.sic. Nulla fo' exns sbiectiue in inte' vel fun'e ponenda est ad quā aspiciat inte° cuius pductū° appellet dictio.gº tota ista positio est falsa. So. Negatur añs. Illud autem ab eo probatur p° sic. Talis enim foa ad quā intelligentes rosam aspicimus est ipsa res in eē apparenti nō autē est aliqua foa realiter inherens vel subsistēs. Est enim foa vlis z illimitata.gº non inherz vel subsistit alioquin cō forma adequet oīa in diuinis esset infinitū aliud citra pm. So. Forma dicitur illimitata z infinita dupr p° fm eē vt deus scdo in repsentan° vel fz rōnem sue spēi sicut multa alia. Cōceptus gº rose est illimitatus in repsentādo qz ifinita indiuia repsentat fm eēntialia prina z tñ iheret z ipsa quiditas rose est infita fm rationem sue spēi qz intelligit sine omni limitāte z sil omnia forma vlis. ¶ 2º. Nā illa foa ad quā aspicimus nō est singularis. Rosam enim simpr intuemur: Ergo nō est in aliquo singulari.gº si est in ite° ipe est aīa simpr.gº est vn' in oībus. So. Negat pm añs qz est singularis in eēn° z si nō in repsentan°. Nec ista singularitas ipedit itelligibilitatē cū sit in mālis. ¶ 3º. Eadem foa de hac rosa pr.gº nō est ab ea realr distin'a.gº nō inheret itellectui. So. Duplicē formā inte° aspicit .s. cōceptū q ē q̄ z quo itelli' z rē ex aīaz vlitati sbstractā z isto° d pticularib' rosis fit pdicaº. ¶ 4º. Si ē aliqua forma specularis iherens intellectui ad quā terminet eius ituit' aut in illa vlitate quiescit aut non. Non pm qz sciētie essent de talibus idolis nō d reb'. Nec 2m qz est cōtra experientiam. Item qz pm oēm habitus z actus scientifici esset i intellectu z redibit error platōis q̄ inte° aspicit ad exemplar z nō ad res. So. do 2m mēbrum. Ad pm ž dico q̄ non experimur nos duob' actib' ferri in cōceptū z rē qz est falsū vno enim actu simul tpre ferim' in vtrūq̄. Nec experimur tñ hoc lz sit verū nec hoc ē necē. Sufficit.n.si hoc teneat forti rōe quā hēs.i.ž ca.53. Ad 2m cōcedo illud q̄ ife' tā de dbo simplici q̄z de cōplexo. Plato autez ponebat exemplar ex animā vle. ¶ 5º. Nō est necē talē foa ponere vt ad eam terminet inte° terminatur enī ad rē. Nz vt res clau' cognoscatur qz adhoc suffic silitudo media:

īter po^ias^ ⁊ actū. Nā q̄ mediat īter actum ⁊ obm notitiā reddit obscuriorē vt p₃ i sensu. g° nullo° ē necē. So. Reqrit' vt ēmnet īntelle ctū l₃ nō vltiāte q₂ aliqñ res nō sūt nisi sint ꝑ pntiā i tali fo^a vl' saltē nō sūt ītelligibiles actu. Nec adhoc suffic̄ spēs abstracta p° q₂ ē ēt ī nō ꝯsiderāte 2° q₂ vnica ñ sufficēt ad hūi ꝺ cōceptū gñis ⁊ differen^e de eodē. 3° q₂ illa cāt' ab inte^ll agēte nō aūt a possibili qui fōmat rex̄ qditates. Q ꝺ vo adit' ꝺclara vi siōe dico ꝙ clarior est visio sine speculo qñ res ē pñs vt ī sensu senis ī itellectu. ¶9. Mi n⁹ īdiget reali ꝑmio opatio ītellectiua q₃ se sitiª q nō idiget. Nā aliqñ ꝑmiaꝑ ad rē po/ sitā ī a parēti siue ieē ītētōale sic̄ īmitari. 2. ce. ⁊ ibi com̄. com̄. 164. vr̄ idē dicere. Et g h negat cogiꝑ ꝯcedē ꝙ oīa q̄ videꝑ va sē ⁊ nō solū aparē^a. So. Sēsus nūq₃ ꝑmiaꝑ ad res q̄ nō sc̄ nec pbs aut com̄ hoc dic̄ s₃ ītēdit ꝙ circa figuras linee mediāte visiōe hō falsū₃ iudicat ꝑ sēsū cō₃ vl' aliā po^as q₃uis visus ꝑ/ mieꝑ ad figuras existētes. sic̄ si vidēs lupū₃ iudicet eē canē nō videt ve ea q̄ ñ sūt. Eodē mō dicēdū ē ad apparētias q̄s pōit di. 3. hu i⁹ ꝑmi qb⁹ vult ꝓbaꝛ̄ ꝙ sensus pōit res ī eē aparēti p^a ē cū ei q mouet iusta aq̄s videꝑ arbores moueri 2^a cū circul⁹ apet baclō ve locitꝑ moto circulariꝑ. 3^a ē ꝺfractiōe bacli in aq̄. 4^a cū vnū lumē vr̄ duo altero oclō ele/ uato 5^a ꝺ colorib⁹ aparētib⁹ ī collo colūbe 9. ꝺ ymagib⁹ q̄ aliqñ videꝑ i sup̄ficie specli aliqñ ifra aliqñ ex̄ specl₃. 7^a cū viso sole p⁹ videnꝑ scuta alba. 8. cū visis rubeis ꝑ cā₃el/ los alia videnꝑ rubea vl' cā₃ellata. Ad oīa enī hec dico qꝺ sensus exterior n^l videt ieē obiectiuo s₃ res exteriores q̄ sp̄ sūt vere res aut ve rex̄ spēs. Nec ex̄ aīa₃ est aliqd inesse obiectīo s₃ solū ī aīa eo° q̄ spēs vl' fātasma rei dr̄ res ineē obiectiuo vidēs tñ talia ꝺci piꝑ coopāte fātasia vel alio ineriori sensu. ita ꝙ ad ymagīes rex̄ ꝯuerti' q̄si ad res sic̄ fit i sompno ⁊ id ꝙ h₃ i ymagiatiōe cdit eē ex̄ sic̄ ēt fit idemo^m illusiōib⁹. Hui⁹l. n. fiūt ꝑ cōpositionē spēx̄ latētuū in orgāīs malo. q. 16. ar. xi. Nec ex hoc cogimur confiteri ꝙ omnia visa sensu interiori sint va sic ꝙ sūt

ea que ipse iudicat esse. *

¶ Arguit vlteri⁹ ꝙ. s. tho. in mā ꝺ vbo in sūma ⁊ ī scpto ꝯdicat. Ad hoc aūt dico ꝙ dicta i scpto sane ītellecta sbstieri possūt s₃ q̄ dic̄ i sūma sūt tutiora. Nec hoc ē mirū q₂ i sūma loquēs mā₃ meli⁹ digesserat ⁊ s₃ ꝑ ꝑa₃ opinionē loquēs corrigebat q̄ dixerat i scpto s₃ alienā. ⁊ ista sc̄ tria. p^m. s. ꝙ vbū₃ pōt tūri eēnꝑ 2^m ꝙ ñ sp̄ dic̄ r^m ad creaturas 3^m ꝙ s₃ suā ꝓpetatē potest talem 2^m dicere.

¶ Cōtra eādē ꝯ^o c₃ durād ⁊ pet^a de palar guit p° sic. Nā ꝑ opationē ī manētē nihil ꝓduciꝑ vt p₃. 6. meth. Si dices ꝙ ītēdit phs ꝙ n^l ꝓduciꝑ. ex̄. ꝯ. p° q₂ absurdū₃ ē aristote lē ibi dixisse illud de q̄ nūq₃ aliqs dubitauit ¶2° q₂ ibi diciꝑ ꝙ talis opa° ē finis. g° n^l ꝑ eā ꝓduciꝑ. So. Jntēdit ari. ꝙ ꝑ talē opa tionē inq₃ tū hui⁹ nichil fōlr ⁊ nec° cōstituit' totalr extrīsecū opātōi. Cōceptio āt ñ est totalr extrīseca ītellectioni ⁊ si aliud sit ab ea ymo ē termin⁹ ei⁹ ītrīsec⁹. Nō āt ītēdit negaꝛ̄ qui aliqñ ꝑ tales opatōes aliqd ītra opantē cōstituaꝑ vt puta hīt⁹ īde cāt⁹. Ad p^m. g° ꝯ solutōe₃ dico ꝙ multi ꝺ hoc dubi tāt. Nā auice^a dic̄ itellige^as ꝑ ite^as aliā facē ⁊ ꝑ intelligē ⁊ velle āgeli s₃ aliq̄s mouētce los. Ad 2^m. * dico ꝙ cū eē finē stat ꝯstituere aliqd nō totalꝑ extrīsecū vt vbū ⁊ aliqd ad cōsiles opatōes ordiatū vt. hītū. Non. opatū ē finis opatōis ꝑꝑti hūs duob⁹ mōis Est aūt sciēdū ꝙ pn^m elicitiuū vbi nō ē sola spēs aut ite^a cū itellectiōe cōfusa s₃ ē inte^a fa ct⁹ ī actu ꝑ spē₃ quē aliq dicūt m^as scdā₃. S₃ ꝯ pncipiatū. n. ī. vbū eēt nobili⁹ pn° idest spē meli⁹. n. repsentat obm. * So. Spēs cū in/ te^ll vel poti⁹ ite^a in actu ē nobilior aliqñ v/ bo vt pote cū vbū ñ exp̄mat totū q₂ ē i spē Nec valet aducta ꝓba° q₂ l₃ vbū exp̄si⁹ re p̄sentet tñ spēs ē ꝑmanētior q₂ vbū desinit desinēte intellectio^e. ¶2°. prin'. Jn volūta/ te p̄ter actū diligen' null⁹ ponit formā cōce ptā. g° nec in inte^ll est ponēda. Sicut. n. ꝑfe/ cte ⁊ impfecte intelligim⁹ ita ēt ⁊ diligim⁹ So. negaꝑ ꝯñā q₂ non ē simile eo ꝙ volun tas non ē cōceptiua nec requirit spē₃ ꝑma₃ actui nec h₃ ꝑ obiecto rē vt est in volūtate

ꝫ vt ex̄ ē ī se. Cōcedo tñ ꝙ volūtas ꝑ actuꝫ
suū emittit īpressionē amati in amāte sicut
inte⁹ vbū. ¶ 3°. Per actū vidēdi nihil ꝯstituit
inuidēte. ergo nꝫ ꝑ intelligē ī intellu^{ce}. Sīc
.n. cōe ē oīb⁹ aut nullis opatōīb⁹ trāseūtib⁹
aliqd ex̄ ꝯstituē ita oīb⁹ aut null' imanētib⁹
ꝯstituē ītra. So. nega^r ꝯña ⁊ pbō. Nō .n. ē
nec̄e ꝙ ex̄tior sensus fabricet obm suū cū sit
ex. ¶ 4°. Spēs ⁊ vbū sūt fo^e eiusdē gn̄is ꝑ
ping. Nō .n. differt sbo vl' obo l' offo qñ sūt
ō eoō. ergo q̄to sūt ꝑfectōres tāto sūt magis
actiue. Ergo vbū ē magis actiuū q̄ꝫ spēs. Er
go si spēs cū it^u pt elicē vbū a fortiori vbū
eliciet vbū ī isi^{tus}. So. lꝫ vbū sit eiusdē gn̄is
cū spē ī ite^u nr̄o. tñ hꝫ eē debili⁹ ⁊ ītētoali⁹
q̄ꝫ spēs īō ñ oꝫ ꝙ eliciat vbū. Sic aūt spēs
coloris ⁊ color ñ sūt eiusdē spēi nec̄ nāe. ita
nꝫ vbū ⁊ spēs intelligibil' pura. ¶ 5°. Spēs
inte^s imediati⁹ exp̄mit a re q̄ꝫ vbū g° rē ex
p̄ss⁹ repsentat q̄ꝫ vbuꝫ. Ergo vbū supfluit.
So. negat p^a ꝯña ō repsentatōe actuali qc
qd sit ō hituali. Et p̄terea repsentans spē nō
teriat actū ite^a nec ei obicit ⁊ reddit int^m q̄si
p̄gnātez cū sit ab alio īpressa. īō oꝫ ꝙ inte^a
tendēs in oba exp̄mat ꝯceptū suū an̄ suū ī
intuitū in q̄ spēalez obm. Primū āt repsen/
t.a^m est q̄ nō ꝙ intelligit. īō nō sufficit. ¶ 6°
Nā ꝫ te seqt ꝙ vbū aliqñ formet ad hn̄dā
cogitōeꝫ impfectā ꝙ ē ꝯ te. pbat āt seqla.
Nā ꝫm te beat⁹ nō format vbū silogisticuꝫ
q̄ assentiat rei dubie q: q̄ ad visa nō dubitat
Nec vt clare videat ꝙ videt obscure q: in
visiōe btā nō ē augmētuꝫ. Nec vt videat ꝑ
us ñ visuꝫ q: a p̄n° statim videt oīa q̄ visur⁹
est. Ergo īō format vt q̄ sil' ⁊ ꝑfecte videt. s.
diuīa atributa possit itelligē diuisim hec āt
cogitio ī ꝑfectior ē ea qua sil' cognoscunt.
Et p̄p̄ hr̄ oꝫ ꝫm te formare vbū. g° ⁊c̄. So.
Negat ꝯña. Nō .n. exigit vbū ad cognitio
nē sic p̄n^m elicitiuū vt supponit ꝫ vt terius.
Nec est cogitio obscura vel clara ꝫ terius.
Q ō āt de beatitudīe adi' pbat solū ꝙ con
ceptus format⁹ mediāte visiōe btifica illa
nō adequat q̄si vno vbo dicat oē ꝙ video
vr̄ * Uex vt^m illa visio terīet ad plura vba
vel vnicū ē dubiū vr̄ tñ ꝙ actu terminet ad

vnicū hitum de obo btifico eē n^r hitu autē
terminatur ad multa scdaria hita de atribu
tis ⁊ creaturis visis in vbo. ita ꝙ sine plura
litate taliū vboꝝ ista non cognoscit beatus
sb distinctis rōibus nec distinguit ⁊ nūc plu
ra nūc pauciora de istis format. ¶ 7°. Si ē
vbum ꝫm te est obiectum scdarium seu for
ma specularis repsentatiua principalis obi
sed hoc est falsum ꝙ pꝫ p° q: ꝙ est p° cogni
tum ⁊ rō cognoscēdi alterum est magis vel
nō minus cognitum. Sed verbuꝫ si est talis
fo^a quā tu ponis nō est eque cognitū vt res
prīn^r intellecta. Experimur .n. nos cognosce
re reꝫ ⁊ de forma tali dubitamus. Ergo ver
bum non est quasi forma specularis. 2°. q:
si verbū esset aliquo° obiectum inte^s cogno
sceretur actu recto. Ergo ⁊ inte^a in quo est si
militer ꝙ est falsum. 3°. q: in voluntate non
est aliq̄ forma p° dilecta ⁊ rō diligēdi alia.
g° neqꝫ ī itellectu ⁊c̄. So. Negatur falsitas
ꝯñtis. Ad primam probationem negatur
minor. Sicut .n. non experior me videre co
lorem sed coloratum ꝑ rōeꝫ autēꝫ distingo
inter visibile ⁊ rationem visibilis ita vbum
est rō intelligibilitatis ⁊ prius cognitum q̄ꝫ
res. sed non ita manifestum. Ad 2^{m}. negat
ꝯña loquēdo de intellectu quo ad suum qō
quid est ⁊ inquātum intellectus est. hoc' au
tem dico quia inquātum intellectus intelli
git lapidem est lapis inesse intelligibili ideo
eadem intellectiōe intelligit se ⁊ lapidem ꝫ
non inquantum intellectus est. Spēs autēꝫ
non intelligitur directe vt verbum: quia nō
est termin⁹ intellectionis. Ad 3^{m} patet ex
dictis. Est aūt sciendūꝫ ꝙ nulla intellectio si
ne vbo ꝯplet qualiscūqꝫ sit īō aliquod vbū
est perfectum ⁊ aliquod impfectum sicut ⁊
cognitio. vñ verbuꝫ hēmus ēt de imperfec/
te cognitis. 8°. verbum ē ꝙ p° intelligit ꝫm
te ⁊ ꝫm te omne de q̄ possumus hēre vbuꝫ
possumus directe intelligere. Ergo aīa dire
cte pōt intelligē actū suum ⁊ se. So. Nō di
cimus nos ꝙ oē de q̄ hr̄ vbum intelligatur
directe vt iste īponit falso. ¶ 9°. Si po^r ver
bū. po^r ad hn̄daꝫ ꝑfectā notitiā ꝫm te ꝙ tñ
est falsuꝫ q: in deo ex ꝑfecta no^a gignitur nō

ad pfectã hñdaz. So. nõ cap nos. Nõ. n. dicim⁹ vbũ pñm notitie ꝫ terium tã ĩ deo q̃ ĩ nob. Sciẽdũ ãt q obm pm ĩtellectionis intrinsecũ actui ñ est res sensibilis ꝫ rõ eius.

¶ Cõtra eãdez arguit gerar. de car. q vbũ nõ sit aliqd productum per actũ inte° p° sic Perfecta opatione inte° ɓm sapiẽtiã nihil ẽ melius cũ in hoc ponat felicitas. io. eth. Ergo p illã nõ pducit aliqs terius. Esset. n. melioꝛ ex. 9. meth. ⁊ p° eth. Cõñ. q visio beatifica nõ eẽt vltim⁹ finis noster. So. dup° ẽ terius. s. pmanens post operatiõez ⁊ cũ illa transiens. De 2°. negat ꝯña q̃ pbatur ꝺ p°. Ad ꝯñr. pꝫ p idẽ. ¶ 2°. Uerbũ nõ ẽ termin⁹ cognitõis iperfecte neqꝫ pfecte. g° nullius. Añs pꝫ p pa parte q simul res cognosceret pfecte p suũ verbũ ⁊ iperfecte p ipfectã cognitõez p2o. 2a. simile p° q verbũ eẽt superfluũ ad pfecte cognoscẽdũ 2°. q in cognitiõibus pfectis ñ erit status cũ vbũ pfectaꝫ sequat ⁊ perfectã causet. ¶ 3°. q si vbũ pducit p illã vt p viã nõ poterit sil'eẽ cũ illa. si vt p pñm elicitiuũ sic effe° esset pfectioꝛ sua cã. So. teriat vtrãqꝫ. Ad impugnatõez primi dico q supponit falsũ. s. q vbũ sp faciat pfecte cognoscere ymo qñ teriat impfectã notitiã ẽ impfectũ. Ad pm ꝯ 2m dico. q vtiqꝫ pfecta notitia pfecte cognoscere facit sed tñ nõ supfluit vbũ q ipsa nõ ꝯplet nisi producto vbo nõ q̃si vbũ sit notitia aut q eo vt actu obm cognoscat vt iste supponit: ꝫ q facit obm eẽ pñs intellectui ĩ actu ad qð spẽs nõ sufficit cũ ipsa sit pars inte° in actu. Ad 2m dico q supo' verbũ eẽ pñm cognitõnis eo° quo spẽs q est falsum q̃zuis sit pñm cognitõis eo° quo vna ꝯ° ducit in aliã: ⁊ sic ẽ pcessus ĩ infinitũ forte in po° ĩ cognitionibus sicut ⁊ in demõstratiõibus. ꝫ nõ ĩ actu. Ad 3m dico q intelligere est via ad verbuꝫ sed nõ eomodo quo motus ad terminum. Est. n. actus perfecti ⁊ nõ est fora media iter po°s ⁊ actum iõ potest simul eẽ cum verbo.

¶ Cõtra eãdẽ arguit sco. q vbũ ñ sit aliud q̃ actus intelligẽdi sic Illud. n. ẽ vbũ q̃ posito q sit vbũ maxime saluant dicta aug'. g° est intelligere. vbiqꝫ. n. dicit q est actualis notitia. So. Cũ aug. ⁊ dama. ⁊ alij dicũt vbuꝫ eẽ notitiam p notitiam capiunt conceptum non autem intellectionem.

¶ Contra 2as arguit gerar. de car. p° sic ille actus q̃ toto pr distiguit a vbo nõ est intelligere nec icludit illud in sua fõli rõe. Sed pr actu toto q̃ pducit vbũ distinguit a vbo Ergo ille act⁹ nõ ẽ intelligere. pꝫ maioꝛ q si ẽ intelligẽ nõ ꝯueniret filio si icludit itelligere nõ eo toto distinguit pr cũ intelligere conueniat filio. Silr b°r. q dicit aug. p° de trini. q pr genuit filiũ ⁊ iõ nõ ẽ filius. ⁊ dama. li° p° dicit q ĩ nullo sũt vnũ pter gñonẽ ⁊ ĩngñonez. Ergo p hũc actũ distinguit pr. Ergo eo toto q ẽ simpr So. Negat mioꝛ q nõ toto illo actu distiguit q: lꝫ ɓm rẽ sit simpr tñ ɓꝫ rõez includit actũ inte° ⁊ relõez expssiui: ⁊ quo ad 2m tantũ ẽ distictu⁹ pris a filio. ¶ 2°. Actus q̃ pducitur vbũ in diuis dicit purã relõez de suo fõli significato. g° nõ ẽ intelligẽ fõlr. Añs pꝫ q ɓm magistrũ p°. d. hoc ẽ genuisse q pñitas. Et similr ꝯña q intelligẽ nõ est de intu relatiui. So. Negat añs dico tñ q ipa pductio actiua dĩ vbũ sĩde ꝯcipit ⁊ noiat. Jõ lꝫ ꝯcepta vt gño nõ dicat forte nisi prrez p modũ actionis tñ ꝯcepta vt dictio vel pbatio intellectual' dic abtus cũ relõe. ¶ 3°. Actus quo pducit vbũ nõ ẽ pfectio simpr. p° q: ẽ rlin 2° q nõ ẽ in oĩbus personis. Ergo nõ ẽ intelligere. So. Quãtum ad absolutum dicit perfectionem simpliciter. sed nõ quo ad rõnem expssiui ⁊ quo ad primum ꝯuenit oĩbus. ¶ 4° Ille act⁹ quo producitur verbum distinguit ab aliquo in diuinis. g° non ẽ intelligere. So. Concluditur q non dicit solum intelligere. Est enim intelligere cũ tali relatione.

¶ Contra eandẽ arguunt alij quos pet° de pal. recitat. d. io. pbantes q intelligere ⁊ velle nõ sunt pductiões personarum ex quo sequitur q dicere nõ sit intelligere nec spirare sit velle sic pductiões sunt actus notionales nõ eẽtiales. g° nõ sũt intelligẽ ⁊ velle. So. intelligere ⁊ velle sumpta cũ aliqb⁹ relõib⁹ sũt actus notiõales abte vo sũt act⁹ eẽtiales. Sciẽdũ aũt est q intelligere expssiue soli

pri ɔ^r z filr velle spira^ue soli pri z filio.¶2° Jsta in deo nō distinguūt realr g°nō sūt pro/ ductōes psonaꝝ.So. Negat ɔña. Nā ge/ nerare z spirare sunt realiter idē z filr velle spiratiuum z intelligere expressi^m.

¶Contra.5°.arguit aureo.ꝙ vbū p suā p prietatē cōnotet creaturas.singulari modo q̄ nec eēn^a nec psona ɔnotat p° sic.Cui.n.cō petit aliqd singulr cōnotare ī obliquo ꝙ al teri nō cōpetit illud fm ppriā rōnez ɔnotat illud ꝙ dat intelligere in obliquo.Tale aūt est vbū r^u ɔnotate creature ,ppr̄e.n.dicim^9 ꝙ creatura dr̄ vbo n̄ aūt pr̄e vel.s.s. Ergo fm suā proprietatē vbū ɔnotat creaturaz. So.negat minor q: quātum ad ,pprietatē suā filius nō plus ɔnotat creaturaz.q̄z.s.s. Nō.n.dr̄ fili^9 creature sicut neq̄z spūs crea/ ture. Quod āt li vbū dicat huc r^m est q: si/ gnificat qōdā eēn^le.s.sciaz vbuz.n.ē sapiā genita.¶2°. Dis r^u q debet vbo rōe eēn^e ɔpetit fillo sic z vbo. Sz iste r^u ad creatu/ ras nō ɔpetit filio. Ergo nō ɔpetit vbo rōe eēn^e.Ergo rōe ,pprietatis.So. Negat ma ior q: vllū r^m nō importat eēn^a vt eēn^a sz vt sapiētia quā dat intelligere li vbū z nō li fi lius.¶3°.Qd per suam ,ppriam rōez nō in/ telligit sine aliquo vr̄ illō ɔnotare. Sz ver bum sp dr̄ alicuius vbū puta creature vl' al terius.Ergo de rōe verbi est ɔnotare oīa di cta.So.Cōcedo to^m. verbū tn̄ diuinū istuz re^m nō dicit ratione filiationis aut dictiōis passiue sed ratione sapientie.

¶Cōtra 6° arguit idē dicēs ꝙ ille modus stare nō potest p° q:.s.s.nō pcedit vt amor sz vt amans inesse donato amās āt sic posi tus gerit similēz sui ipsius inquātum emittit z donat. z ɔn^r ē ymago.So. Negatur aūs q: procedit vt amor ymo q: dr̄ de eē dona to vr̄ fictio q: sequr ꝙ.s.s.nō sit nisi pr̄ in eē donato.¶2° q: amor diuin^9 vt^r est simi/ lis ei a quo procedit.g°.s.s.vt sic ē ymago. So.s.s.nō ɔstituit p eēn^as diuinā tāq̄z per ,ppriam for^as vt ita dicā ideo de eo in pro/ posito nō ē iudicādū fz ea q̄ ɔpetunt ei ex/ parte eēn^e sz inquātū ē talis psona. Sz vt sic Lexpte talis psone nō hz ꝙ sit simil' ꝙ tam requiritur ad ymaginē.s.ꝙ p propriā for^as si spēs indifferens. ¶3°. quia de rōe ymagi nis nō videtur esse ꝙ sit originata ab eo cu/ ius est alioquin solus statuefactor haberet ymaginē.So. Non ē de rōne ymaginis ꝙ originet fm esse reale ab illo cuius est sz fz eē intelligibile ita ꝙ ymago cesaris dr̄ ab eo originari inquātum origina^r ab ipsa si sē cesaris in mente artificis.

Jrca.28.dist in° e^e q̄rit vtrū īnascibilitas sit ,pprietas ɔ stitut^a pr̄is.* ¶P^a ɔ°.Jn genit^9 vel in nascibilitas ni hil ponit qō sit de proprio ītellectu eius. sz aliquid po nat sicut presupositum sibi.i.d.28.q.i.ar.i. Dupliciter.n.aliquid ponit aliud. p° q: est de intellectu z essentia eius vt homo ponit al'.2°. quia presuppoint illud vt accēs ponit sbaz z sic ī nascibilitas ponit id in q̄ fundat. Cū his tn̄ stat ꝙ sit notio eius ꝙ per remo tionē notificatur.Unde sicut pater inquan/ tum pn^m īnotescit duabus notiōibus.i. pa/ ternitate. z cōi spiratione ita īquantū nō de pn° īnotescit īnascibilitate. ¶2^a.Jnnascibi litas quā sig^at hoc nomē ingenitus ,pnt est proprietas pr̄is sumit priuatiue nō pure ne gatiue.i.q.33.ar.4.2^m ingenitum.n.negatiue ɔ^r.s.s. z ēt priuatiue nisi intelligatur in gñe principij in diuinis vel nisi importet oīmo/ dā negatōez eēndi ab alio.Sic.n.nec.s.s.ɔ^r vt pz nec eēn^e q̄ ē ī filio z.s.s.a pr̄e.Solus g° pr̄ ē pn^m ingenituz. Nec tn̄ ista priuatio dic in pfectionē cū n̄ sit eius ꝙ pr̄ natus est hēre sz ꝙ natum ē hēri ab aliquo sui gñis. * ¶3^a.Jlla puatio fundat in rōe pncipij fz ꝙ est notio pr̄is.p° vbi.s̄.īportat.n. priua/ tiōez ingñe principij diuini. ¶4^a.Jnnasci/ bilitas non ē ,ppuetas personal'.vel ɔstitu^a pr̄is p^a vbi.s̄.ar.2.presupōit.n.rōez pncipij ī q̄ fundat. ¶5^a.Jnnascibilitas ē ve z ,ppe notio patris.i.d.26.q.2.ar.3.Sciendū.n.est vt ibi hēt ꝙ relō notio z ,ppetas t^r distigui ūt p° fz rōez sigificatōis.Jdē.n.ē rl'o fz ꝙ dr̄ ad aliō z ,ppetas vt vni soli ɔ^r z notio vt ē pn^m fōlr īnotescēdi p^a.¶2° q̄tū ad ordiēz

ꝛ sic pᵃ ē rō relōnis 2ᵒ ꝓpetatis 3ᵒ notiōis. Nihil.n.notificat nisi ꝓpriū nāe ꝓpriū nisi rei distīcte 3ᵒ q̄tū ad nūez sic sūt.5.notiōes s.inascibilitas prītas filiaᵒ: cōis spiraᵒ ꝛ ꝓcessio. Quattuor aūt sūt relōnes q2 inascibilitas nō est relō nisi reductiue. Quattuor ēt sūt ꝓprietates. q2 cōis spiraᵒ nō ē ꝓpetas: harꝫ āt relōnū solū tres sūt ꝑsōales.s. prītas filiaᵒ. ꝛ ꝓcessio hec ibi.¶6ᵒ. Lꝫ inascibilitas sit notio prīs nō tū īspirabilitas.i.d.28.q.i.ar.i. 4ᵐ. Nō eē.n.ab alio potiᵘ significat ꝑ negationē gn̄ois q̄ꝫ spiratōis ꝑꝑ mltas cās pᵒ q2 ꝓcessio.s.s.ꝓsuponit alia 2ᵒ q2 igenitᵘ rēouet oēꝫ modū ꝯn̄di gn̄onē tā sic ꝯseqꝫ filiᵘ q̄ꝫ sicut ille q ē a filio. Un̄ vt oe prē oī rēouet oēꝫ modū eēnˡ ab alio.3ᵒ q2 ista negaᵒ fundaꝫ in rōe ꝑncipij. Sola āt illa relō ꝑ quaꝫ est ꝑnᵐ gn̄onis est ꝑsonalis.iō ꝯuenictius ꝑ negationē gn̄onis notificaꝫ illa ꝑsona. Jdē dicitur.i.q.33.ar.4.3ᵐ.

¶ Cōtra pᵃˢ ſm aureo.arguiꝫ sic pᵒ. Jngenitᵘ dicit fontalē ꝑmitatē.gᵒ dicit aliqd positiuū. So.negaꝫ ꝯn̄a. ꝑmitas enī folr non dicit aliqd positiuū ſꝫ negationē ꝑoris. Silr negaꝫ an̄s q2 fōtalitas illa ē poᵃ gn̄andi vt ꝑnᵐ originis q̄ nō dic igenitᵘ.¶2ᵒ. Esse i se est modus ſbe positiuᵘ. Ergo eē a se est modus existenˡ positiuᵘ. Huic aūt dicit inascibilitas. So.ſcōꝫ aureolū eē i se ad ſbaꝫ adit solū negationē depēdenᵗ ab alio q̄si depēdēᵃ accedēti ꝯʳ. Ego aūt dico q̄ adit ad ſbaꝫ sed nō ad eē ſbſtātie aliqd positiuū.¶3ᵒ. Esse ab alio dicit aliqd positiuū i filio.gᵒ ꝛ eē a se q̄ nō ē minoris dignitatꝫ. So.negaꝫ ꝯn̄a q2 pᵐ dic ꝑductōeꝫ passiuā quā 2ᵃˢ negat ꝛ dignitatē trahit a positiuo in q̄ fundaꝫ cū sit negatio que a positiuo solū hꝫ dignitatē.¶4ᵒ. Esse a se dicit sufficiētiā essendi sine alio.ergo dicit positiuū. Sol.negaꝫ an̄s si esse a se sit nō eē ab alio ſꝫ fūdaꝫ sup tali sufficiētia. ¶5ᵒ. Jnfinitū sigˡ ꝑuatiue ꝛ tū dic aliqd positiuū. Ergo a siꝉ. So.negaꝫ an̄s.īfinitas.n. nihil dicit positiuū ſꝫ negat limitationē.

¶ Cōtra 3ᵃˢ arguiꝫ a qbusd.ī. q̄ negaᵒ quā dicit inascibilitas fundeꝫ sup eēnᵃˢ vt nō ab alio.pᵒ sic. Nā si in diuis eēt tm̄ vnū supoᵐ illud eēt igenitū q2 hr̄et eēntiaꝫ nō ab alio. So.ista positio nō est itelligibiꝉ. Si.n.fundeꝫ sup eēnᵃˢ nudā ista negaᵒ q̄ ē nō ab alio ꝯuciet oī supposito cui cōicaꝫ eēnᵃ cū q̄ cōicaꝫ oē fūdatū i ea positiuū ꝛ negatiuū. Si āt fūdeꝫ i eēnᵃ ꝛ mō eēnˡ q ē n̄ ab alio siꝉ. sic cū iste modus icludaꝫ illa negatōe idē fūdaret seipsū. Ad argᵐ dico q̄ eo casū nō eēt in deo inascibilitas de q̄ loqmur.q.s.eēt ꝓpetas ꝛ notio ſꝫ eēt eēnˡᵉ atributū sicut imensitas.¶2ᵒ. Nā pr̄ ꝑ nō hr̄e eēnᵃˢ ab alio sufficiēter distinguiꝫ a filio ꝛ.s.s. Ergo igenitū q̄ ē ꝓpetas ꝛ notio distīctiᵃ sufficiēter fundaꝫ i eēnᵃ vt nō ab alio. So. ꝑ illā negationē sufficiēter pr̄ a filio distīguiꝫ vt fūdaꝫ.i pr̄nitate nō aūt vt fūdaꝫ i eēnᵃ q2 tūc ē atributū eēnˡᵉ. Nꝫ vt est talis negaᵒ distīguit suppositaliꝫ in eadē nā q2 distinctionē suppositorū nō requirit in diuinis.

¶ Arguit etiā aureo.q̄ nō fundeꝫ sup rōne ꝑncipij ſꝫ oīa eius argumēta ꝓcedūt de inascibilitate que est atributū eomō quo pħi intellexerunt primū ꝑnapiū eē in ꝓductum non de ea que est notio. Arguit ergo pᵒ sic. Aut enī hanc negationē fundat eēntia simlr ꝛ pr̄nitas aut pr̄nitas tm̄ aut eēnᵃ sub prᵗᵉ. Nō primū neqꝫ 2ᵐ. q2 ſm aug. accidit igenito eē patrē ꝛ eꝯᵒ. Neqꝫ 3ᵐ. q2 eēnᵃ ſb prᵗᵉ nihil aliud hꝫ q̄ꝫ cū icludiꝫ cū ea prᵗᵃˢ. So. Do 2ᵐ mēbrū ꝛ dico q̄ igenito accidit esse prēꝫ ſꝫ cōeꝫ rōnē igeniti nō āt igenito notionalꝫ.¶2ᵒ. Si i prē sit ꝑnᵐ ꝓductiuū i quo fundeꝫ hec negatio gn̄are erit elicitū. Ergo ꝛ pr̄ erit elicitᵘ. Ergo nō igenitᵘ. So.negat ꝑmū an̄s ꝯditionatū q2 poᵃ gn̄andi non elicit actū sed ꝯstituit terminū seu ꝑducat. Negaꝫ etiā pᵒ ꝯn̄a q2 pr̄ nō ꝯstituiꝫ folr ꝑ gn̄are aut pr̄nitatē vt relatio est.

¶ Ad idē arguūt alij sic. Fecūditas ad aliquā ꝓductionē n̄ itelliʳ nisi ꝑintelligaꝫ vt n̄ hita ꝑ actū illiᵘ. Hoc.n.pꝫ i filˡ i nā volitas i.s.s.itelligiꝫ vt fecūda q2 i eo ē cōicata per actū volūtatis secus i pr̄ e ꝛ filio. Ergo poᵃ gn̄anˡ n̄ itelligiꝫ i prē vt pxᵐ ꝑnᵐ gn̄anˡ nisi itelligaꝫ vt n̄ hita ꝑ actū gn̄anˡ.gᵒ igenitū ꝓcedit gn̄are ꝛ pr̄nitatē. Ergo n̄ fūdaꝫ in eā

So.negat primũ aũs.nec valz silē aductũ q: pn^m ſpirãdi nõ iclu^r solã volũtatē ſʒ etiã notionē cõez pr̃i ⁊ filio q̃ nõ ē in.s.s.

¶ Cõtra.4.arguit a qbuſdã p^o sic. Innasci bilitas vt pʒ ē pꝓpetas ptinēs ad dignitatez ⁊ aduenies eēn^e p^o cũ aduciat pus pr̃n^ti q̃ fil^r aduēit cũ filiatiõe.g^o ꝯstituit pſonã. So. Ipſa ſeqt pr̃ni^tes vt ſo^a ē ꝯstitu^a ſʒ pcedit eã vt relõ ē ⁊ fil^r cũ filia^oe ⁊ h^o pbat arg^m. ¶2°. p^m ſuppo^m dʒ ꝯstitui p pꝓpetatē q̃ max^e pmi tatē iportat.g^o p inaſcibilitatē. Pl^9.n.de rõ. ne pmi ē n̄ eē ab alio q̃ʒ ab h^o eē aliõ. Sol/ negat aũs. Lʒ.n.p^m ſuppo^m q̃ʒtũ ad rõez p mitatꝭ ꝯstituat p inaſcibilitatē q̃ ꝯstituit in eē pmi ſec^9 tñ q̃ʒtũ ad rõnez ſuppoĩti tal^r pu ta pr̃ni:q: nega^o n̄ ꝯstituit: ſic cũ ſp pſupõat aliquã affirmationē i q̃ fũdet. ¶3°. Innaſci bilitas magiſ exp̃mit dignitatē pr̃is q̃ʒ pr̃^tas q: dignꝰ ē nõ eē ab alio q̃ʒ a^d eē a ſe.g^o ꝯsti tuit pr̃ez. So.negat aũs eo q̄ nega^o digni tatē n̄ hẽat niſi a fun^to. Ad pba.dico q̄ qñ nõ eē ab alio fũdat ſup pn^o pducēdi aliõ n̄ ē dignꝰ n̄ eē ab alio q̃ʒ aliõ eē a ſe. ¶4°. In oĩ gñe p^m ē abſolutiſſimũ.g^o p^a pſoa ē abſo lutiſſima.g^o nõ ꝯstituit pr̃^te. Eq.n.depēdēt ad ſuũ ſic cõ q: relatiũ poita ſe põnit ⁊c. So.negat 2ª ꝯñã de pr̃^te vt ſo^a ⁊ pba^o pce dit de ea vt relõ. ¶5°. Dē q̄ n̄ ē ab alio a q̃ tũ ē aliõ pus ĩtelli^r n̄ eē ab alio q̃ʒ aliõ eſſe ab eo. Nega^o.n.poris ē eēn^lior p^o q̃ʒ ordo ad poſterioꝛa.g^o pr̃ inaſcibi^te ꝯstituit. So lu. In p^o q̃ʒtũ ad id q̄ ē fũdãs pmi^tes lʒ n̄ vt ē p^m.ſp ē aliqd pus pmitatē q̃ i eo fũdat.ne ga^o tñ poris rõe pcedit relõnē ad poſterius vt relõ ē n̄ vt ſo^a ē. ⁊ ſic inaſcibilitas ē pr̃^te poꝛ vt ē relõ ſʒ n̄ vt ꝯstituit. ¶6°. Pr̃ inaſci/ bilitate diſtiguit dicēte dama.p^o li^o ca^o.x. Dia q̃ hʒ.pr̃ ſt filij pter i gñatiõnē.g^o ēt ea ꝯstituit. So.inaſcibilitaſ diſtiguit ſolũ grã fũda^ti ſui.i.pr̃ntatis i q̃ n̄ n̄ fũdaret n̄ diſti gueret ſʒ eēt atꝛbutũ eēn^le diſtiguēs de crea turis. ¶7°. Si pr̃^tas ꝯstituit pr̃ez.g^o eēn^a de termiat ad pr̃nitatē a ſe vl^r ab alio. Nõ p^m q: vbicũʒ eēt eēn^a determiaret ſe ad pr̃^tes. Nc 2^m q: pr̃ eēt ab alio.i.a tali determinãte. So. determiat ex ſe. Nõ q: pr̃^tas fluat aut eliciat ab eã. Nʒ q: eēn^a ſit nata ſbſiſter i tꝰb^9 q̃ dꝰ/ dã ordie poritatꝫ ex ĩte^us ſʒ q: inq̃ʒtũ tal^r nã ē ꝯ^t ſibi ĩme^te ſbſiſtē i pſoa pr̃is ⁊ ĩme^te idē tificare ſibi talē pꝓpetatē q̃ ē pn^m gñan^l. Ad 2as āt pſoalitatē determiat mediante p^a ⁊ ad 3as mediãte p^a ⁊ 2^a.iſta mediationē ĩpõtãte ſolũ ordinē origĩs ⁊ pmitatē ſʒ ĩte^us nõ aũt q̃ſi dicat effluxũ aut q̃ſi eēn^a pficiat pꝓpetatē vl^r eꝯ^o. Sic.n.videm^9 nãʒ entꝫ ĩme^te ad ſbãʒ ⁊ p eã ad accñs ⁊ p ĩ mãlē ad mãlē determiã ri q̃ſi ſolũ p ĩmãlē:nec tñ nã entis aliqd fac circa ſbãʒ vl^r eꝯ^o. Verũtñ nll^a ex^a creata ſuf ficiũt. Eſt āt notãdũ q̄ nõ põim^9 ĩ eodē ſup poſito duas res ſimp^l pmas.q: eēn^a relõ n̄ ponũt in numez rerũ ſʒ rationũ ⁊ vt ſic rela tio poſterioꝛ eſt abſoluto.

¶ Cõr^a.5.arguit ſʒ aureo.ſic. Eē ab alio n̄ ĩpõtat ĩdignitatē aliquã pter eã q̃ nãʒ fõlr ꝯſeqt. Si.n.nã cõicata eq̃lr pticipet a pdu cēte ⁊ pducto erũt eq̃lia. Ergo nõ eē ab alio nõ dic dignitatē. Ergo nõ ē notio. So.^9ne/ gat ꝯñã.q: lʒ eē ab alio n̄ dicat ĩ dignitatē tñ dic digitatē cõicare alij ⁊ negatio funda ta in principio cõmunicãte.

¶ Ad idē arguit ſco.p^o ſic. Propꝛetates p/ ſoales nʒ pfectiõez nʒ ĩpfectiõez dicũt ſim/ plr.g^o notio nõ dic necio dignitatē ſʒ ſuffic n̄ nõ dicat ĩ dignitatē. Aũs pʒ q: n̄ ſt finite nʒ infi^te q̄ pbat:p^o q: eis nõ ꝯpetit q̃ʒtitas molis vt pʒ nʒ q̃ʒtitas ꝟtutꝫ q: n̄ ſt pn^m acti onis 2° q: nõ ſuſcipiũt fõlr magis aut min^9 ſʒ ſolũ grã fũda^to^r.g^o nʒ finitatē vl^r infi^tez 3° q: ēt pſo^e eēnt fõlr ĩfi^te ⁊ tres eēnt ĩfi^ti ⁊.ĩmē n̄ vl^r tres finiti. So.notio dic dignitatē n̄ q: relõne quã dic ĩpõtet digitatē ſʒ q: ē ſig^m p fectiõis ei^9 ĩ q̃ ē ſic pceſſio fũdata ſup actuʒ aõis ē ſig^m ĩtellectual^r nãe. Dico tñ q̄ realr oĩs diuĩa relõ ē ĩfinita. Ad p^m ꝯ h^o dico q̄ q̃ʒtitas ꝟtutis.i.act^9 eis n̄ repugnat q̄cqd ſit de h^o ſumen^o ꝟtutē p pn^o actio. Ad 2^m dico q̄ ĩteſio ē ĩ relõe puta ĩ filie fõlr lʒ effectiue ei ĩſit a fũda^to. Ad 3^m dico q̄ q̃lʒ diuĩa pſo na ē ĩfi^ta ſic ē de^9 nec tñ ſeqtur q̄ ſint tria ĩ/ finita ſic nʒ ſt tres dij. ¶2° alij ſic. Spũs.s. ē nõ fili^9.g^o ē ĩgenit^9 cũ nõ fili^9 ⁊ ĩgenit^9 eq polleãt ſcõʒ tho.1.q.33.9.li.ĩgenit^9 dicat ne/

gationē passiue gn̄ois. Ergo inascibilitas n̄ ē notio p̄ris. So. m̄cs. s. tho. ē ꝙ li igenit⁹ q̄ꝫtū ad id a q̄ ipo͛ neget passiuā gn̄oēꝫ ꝫ tn̄ ipōit ad negādū oēꝫ ꝓcessū origīs. ab alio vt pꝫ i. 6. ꝯoe. Argm g° ē ꝯ vba ꝫ n̄ ꝯ mēteꝫ ei⁹. ¶ 3°. Inspirabilitas i filio negat ꝓduci l' ꝓductū eē ea ꝓductiōe q̄ ipe ꝓducit. g° dicit dignitatē i filio qꝛ i q̄lꝫ ꝑsōa dignitas ē nō ꝓduci ea ꝓductōe q̄ ꝓducit vt pꝫ qꝛ igenitū ē dignitas i p̄re. g° ē. 6. notio ipa īspirabilitas. So. notio ꝛ dic̄ dignitatē ꝛ ē aliq̄d spāle. Scdꝫ āt hoꝝ ispirabilitati n̄ ꝯt qꝛ negā° spālis n̄ ē q̄d spāle ꝫ cōe. Negat g° 2a ꝯn̄a. Itē a. 29. di. q̄rit vtꝝ li p̄n m significet notionē distictā. ¶ P a ꝯ°. Notōes ponēde sūt i diuinis. i. ꝓꝑetates i abstracto notificātes ꝑsonas i. q. 32. ar. 2. ꝛ. 1. d. 26. ¶ 2a. Nomē ꝓncipij ꝓꝑie ꝯpetit i diuinis ꝛ ꝯpetit vni ꝑsōe re͡u alti⁹. i. q. 33. ar. i. ꝛ. i. d. 26. ¶ 3a ꝓn m nō dr̄ vniuoce i diuinis ꝫ ꝙ dr̄ de⁹ p̄n m diuie ꝑsōe ꝛ creature ꝫ analogice. i. d. 29. q. i. ar. 2. ¶ 4a p̄n m i diuinis ꝓut vna ꝑsōa dicit ꝓin m re͡u alti⁹ dic̄ notionē q̄ ē origo n̄ āt ꝑoritateꝫ i° vbi. s̄. ꝛ. i. q. 33. ar. i. ꝛ po a. q. 10. ar. i. nō tn̄ dic̄ aliquā notionē i spāli ꝫ i cōi. i°. d. 26. q. 2. ar. 3. ꝛ. i. q. 32. ar. 3.

¶ Cōtra pas arguit grego. p° sic. Si i diuinis ꝑsōis eēnt pl'res ꝓꝑietates aut eēnt eis ex intrinsece aut itrin ce folu iclusē i eis. Nō pm qꝛ si sbsisterēt eēnt ꝑsōe ꝛ i deo eēt ꝑsōaꝝ senari⁹. Si āt i sisterēt de⁹ alicui sbsistēt ꝯ aug. 7. de tri. Nꝫ 2m qꝛ iusta ca. pm dāpnam⁹ fili⁹ totā sbstātiā p̄ris sine diminutōe accipit. ergo nullā hꝫ p̄r ꝓꝑiā ētitatē quā filio nō crediderit. Si dicas ꝙ fili⁹ oēꝫ sbaꝫ p̄ris accipit ꝫ n̄ oēꝫ entitatē qꝛ nō accipit ꝓꝑiā. Cōtra p° qꝛ p̄r ē eē q̄ idiuisibil' vt sua eēnā. g° n̄ potuit sibi retinuisse. ¶ 2° qꝛ aliq̄d eēt in p̄re ꝙ nō eēt ei⁹ eēnā. So. oēs st itrin ce n̄ sic fo⁹ est ps ꝯpoite ꝫ st q̄dē i eēnā oēs ꝑ idētitatē rei i ꝑsōis āt st ꝑsōales eo° q̄ nā ē i suppoito ꝙ ꝯstituit nō ꝑsōales āt vt inascibilitas ꝛ cōis spira° st i ꝑsōis sic i suppoitis q̄b⁹ aducūtur tā ꝯstitutis ꝫ itelligen ce rōeꝫ q̄ꝫuis realr sunt idē cū eis. Ad iproba. dico iusta. s. tho. i. d. 33. ꝙ cū ꝫ aure. ens siat ab eē res vō a q̄ditate seu rōe res dr̄ de eo ꝙ ē i aīa. ꝛ ex aīaꝫ qꝛ rō vl' q̄ditas rei ē ꝛ i aīa ꝛ ex aīaꝫ. Et sic i deo sūt tres rōes nō solū i aīa ꝫ ex distictē ita ꝛ st tres res relatiue nō āt tria entia nisi adiectie ꝛ idē i de entitate vr̄ cū sit sbstātiu m ab ente sūptū. Oīs g° entitas p̄ris ē i filio ꝫ nō oīs res. Si tn̄ entitas siat eo° q̄ res oīs entitas p̄ris ab ta ē i filio ꝫ nō oīs entitas relatia. Ad pm ... dico ꝙ p̄r aliquā entitatē dedit. s. ab ta ꝛ aliquā nō. s. relati ā nec tn̄ est ꝯposit⁹ vl' dedit ꝑtē sue entitatis qꝛ absolutū ꝛ relati m i deo nō ꝯponit nec ponūt i numeꝝ reꝝ ꝫ rōnū fundataꝝ in re. Ad 2m pꝫ. ¶ 2°. Si eēnt tales ꝓꝑietates in ꝑsōis seq̄t ꝙ eadē res nō eēt tres ꝑsōe. Nā isto poito nō eēnā cōis ꝑcise ē p̄r. ꝫ ipa sil' cū ꝓꝑietate p̄ris q̄ nō est i filio. Sol. negat ꝯn̄a. qꝛ illa duo st vna res. io eēnā ꝑcise nll'a alia readita ē p̄r. ¶ 3°. Si ita ē eēnā nō ē p̄r nec ꝯ° q̄a nullū icludēs multa est aliq̄d illoꝝ vel ꝯ°. So. negat ꝯn̄a ꝛ ei⁹ ꝓba° q̄n̄ illa plura sola rōe distigunt. sicut ēt i creaturis tā gen⁹ q̄ dr̄ia de spē p̄r. ¶ 4°. Si quelꝫ ꝑsōa hꝫ ꝓꝑiaꝫ entitatē ꝑt cōeꝫ q̄lꝫ ēt hr̄et ꝓꝑiā deitatē ꝑter cōeꝫ. Dices ꝙ illa ꝓꝑia entitas eādē ē cū cōi. Sꝫ ꝯ p° qꝛ i p̄re nō erit pl'ralitas entitatū ꝛ ꝯn̄r nō ꝯt i aliq̄ ꝛ i aliq̄ distiguit cōpat⁹ ad filium. 2° qꝛ nulla ꝓꝑietas eēt ꝑsōe trāsitie q̄ distigueret ꝫ ipsa seipa p° ab alia ꝑsōa distigueret. So. li ꝑter pōt excipe aliud ꝫ rē ꝛ ali⁹ ꝫ rōeꝫ pʼmo° negat ān̄s illius ꝯditioal'. 2° vō negat ipa qꝛ q̄lꝫ diaꝝ relationū ē diuitas nec tn̄ st tres diuinitates. Ad pm āt ꝯ illā bonā rn̄sionē dico ꝙ i deo sūt plures rōes relōnū realiū ꝛ ꝯn̄ a plures q̄ditates. ꝛ ꝯn̄r pl'res res sumen° rē ꝑ q̄ditate. Sꝫ qꝛ h° ē i ꝓꝑie dictū. i. d. 25. q. i. ar. 4. 2m. eo ꝙ diffi° ꝛ q̄ditas simpl'r ē sbaꝝ io sicut hr̄. i. d. 27. q. i. ar. i. i eadē ꝑsona st plures relatiōes reales nō tn̄ plures res. In ꝑsōa g° nō ē pluralitas realitatum nisi i ꝓꝑie. Ad 2as dico ꝙ trāsitiua loquutio ad sui vitateꝫ ꝛ ꝓꝑietatē nō req̄rit diuersitatē reꝝ ꝫ rōnū. i. d. 34. ¶ 5°. Nā ꝫ h° seq̄t ꝙ p̄r non sit

fiime simp'. q: i eo erit aliqd q nō est ipse. So. negat pña z pbatio. Est aūt sciēdū q oēs auctoritates in qb' ē sigᵐ distribuᵐ qb' asserit oīa que sūt pris eē i filio vel nihil eē in vno q nō in alio: sic itelligēde sūt vt sigᵐ distribuat ea que sm ratione suā hnt q sint aliquid cuiusmodi nō est relatio.

¶ Arguit etiā 9 pbatiōes cōclusiōis pᵃ. n. est hec vt. s. interrogātib' tres psone sūt tres dicimus noīa abstracta ad rndēdū vt sicut di cim' eas eē vnū deitate ita dica' tres eē ppe tatib'. 2ᵃ est q: vna psōa puta pr referet ad duas. z nō vnica relatiōe q: ep° ille due vna relatiōe referent ad prez iō oportuit seor/ sum significare psona que ē vna z seorsū re/ latiōes que sūt plueres. Sz ad pᵃᵐ dicit gre go. q sm hiero. i expositiōe fidei catho sic rndet. vt dicam' q sba vnū sūt sz psōis acti onib' distingunt. Et aug. in smone de fide z simbo. Credim' igt hāc trinitatē sbaz vni cā psonis distinctā. So. h° nō valet. Lz cū psone seipsis realit distiguant. i. d. 26. tn̄ sz nrm modū itelligēdi dr itelligit res vt di/ stinguens z alit vt distincta cū distinctiᵐ cū opinat vt forᵃ z distinctū vt sbsistēs. Ergo z alr noiat. Ergo alijs atq alijs noīb' per sonas z relationes oz exprimere.

¶ Ad 2ᵃᵐ dicit q diceref q pr ad duas p/ sonas realit vnica relōne dr cui tn̄ puenit rōes relonū pluriū spēz sic socrates vna re latiōe silis ē platoni albo z dissimilis anto/ nio nigro. Eadē n. res ē silr° z dissilitu° q: ēt sm tho. similitudo aut dissimilitudo nō est res qualitati supadita. So. Cōtradictio est q vna relatio sic sit vna relatio in duab' spe tiebus relatiōis. Nā in illo ppriē aliq mul tiplicant z sunt plura nō vnū cuius differē/ tijs pprijs distingunt vt patet. 4. phy. z. 5. meth. Que autē sūt in diuersis spēbus rela/ tiōis distingunt differētijs relatiōis sb qb' sunt. Ergo sunt multe z nō vna relatio. * Im ponit etiaz falsū scrō doctori. s. q crediderit albedinē eē relationē similitudinis z dissimi litudinis vt alias videbit. Est autē sciēdū q nomīe notiōis vtit aug. 7. de trini. ca. pmo dicēs. Alia notio est qua genitor z qua ge nitus intelligitur.

¶ Cōtra eandē arguit aureo. psertī cōtra probationē sic. Iste iquit mod' dicēdi. s. q vtamur nomīe cōcreti z abstracti circa diui na ppter assuefactionē itellect' noster circa sensibilia z nō ppter cōditionē diuinā nō ē sufficiēs. Ubicūq enī abstractū z cōcretum differūt solū similitudinarie ppter talē asue factionē qcquid realit dicit de vno dicit eti az de alio. ideo sicut deus ita z deitas creat. Sed nō sic est de pre z patnitate q: pr̄nitas se tota distinguit a filio nō autē pr̄ qui cō/ uenit cū eo in eēnᵃ. Ergo ista nō differūt so/ lū isto mō. So. Imprudēter false z trunca/ te iste recitat opinionem. s. tho. qui nō dicit hoc eē ppter solā asuefactionē sed assignat duas alias causas. Ratio tamē generalis q: talibus vtimur nomib' in diuinis est cōna/ turalitas nr̄i itellect' ad significādū formas simplices. in abstracto. Quicqd tamē sit de hoc: argumētū nihil valet. Negat enī maiō qa deitas nō generat z deus generat. Simi liter erroneū est q pr̄nitas se tota differat a filio. q: pr̄nitas z filiatio cōueniunt in vna essentia. Sciendū est autē q lz nullus itelle ct' possit diuinā psonā realr diuide aut ve/ re itelligere eē diuisibilē pōt tn̄ itelligi essen tia nō intellecta ppietate z ep°.

¶ Cōtᵃ 2ᵃᵐ pclusiōez arguit aure. p° sic. No mē q rōe sue cōitatis puenictius asumit ad diuīa hoc habet inqtū illa cōmunitas locū habet in deo. cū nomen rei z nō res nec mīus subiciat. Sed rō principij in deo nō habet magis locū q̄ rō cause. Rō enim principij in deo iportat originē nō pncipiū motus aut litee. Nō po' ăt. 5. meth. aliqs mod' pncipij originis nisi sumpto pn° p cā agnita. g° nō asūit li pnᵐ ad diuīa rōe amplioīs cōitatis So. Negat minor si debite sumat sb maio ri. Rō. n. cōis pncipij poti' hz locū in deo q̄ rō cāe. Ad pba. dico qd aristotiles. qū pnᵃ originis assignat cās effectiuas: sumit origi nari p effici sz tn̄ oriri ē cōi' q̄ effici q: dicēs origiaᵗᵃ māe z licea a pūcto. pnᵐ ăt iportat ortū i gnāli qcūq mō iō aliqd orit q n̄ effi cit: vl' dico q rō cōis pncipij nō psistit i ori

gine vel ortu sȝ in ꝓcessu ab alio. Et si dicas
q dic verã originẽ i deo dico ꝙ verꝫ ẽ malr
ex quo sui fõle significatũ. s. ꝓcessus nõ ẽ ibi
nisi ꝑ originẽ. ¶ 2°. Nã hilari⁹ ẽ doctor lati
n⁹ ⁊ tñ. 4. ꝺ tri. pr̃i at̃buit nomẽ actoris re^u
filij ꝙ nomẽ dic cãlitatẽ. Et filr autẽ. 7. ꝺ t.
in p°. 4. ꝙ ẽ iugt pr̃i cã vt sic ẽ ei cã vt sapiẽs
sit. So. Actor nõ dic efficiẽtiã vl' aliquã cã
litatẽ sȝ ṗn^m nõ ab alio. vl' dato ꝙ cãlitatez
dicat tñ aug. ⁊ hila. talib⁹ nõib⁹ raro sũt vsi
⁊ tẽ sẽsũ suũ exposuer̃t ⁊ h solũ ĩtẽdit. s. th°.
¶ Cõtra. 3. arguit a quodã quẽ recitat au
reo. p° sic. Quecũqȝ nõ variãt ꝯceptũ min⁹
cõez nõ variãt ẽt magis cõez. Que. n. sẽ vn⁹
triãgul⁹ sunt vna figura. Sȝ cãre ĩ ꝓpa nã ⁊
ĩ aliena nõ variãt ꝯceptũ cãe efficiẽtis. Uni
uoce. n. dr̃ cã de vniuoca ⁊ ꝺ equoca. g° neqȝ
ṗncipij ꝯceptũ q ẽ cõior. So. Quicqd sit de
ṗori ꝓcessu tñ arg^{um} peccat ꝑȝ nõ cãȝ vt cãȝ.
Cã. n. illi⁹ nõ vniuocatiõis nõ ẽ cẽsure ĩ ꝓpa
⁊ ĩ alie^a nã sȝ ẽ qȝ ṗn^m eẽn^r dictũ in sui rõe ĩ
cludit re^m rõis notiõalr ãt re^m realẽ q ẽ suuȝ
rẽ. hijs ãt duob⁹ nec ẽ cõe vniuoce. Silr nȝ
origini diuĩe ⁊ creature. cũ vna sbsistat nõ ãt
alia. ¶ 2° sẽ tñ cõicabilia q̃dã qȝ q̃ analogice
dicunt ꝯparãt. i° eth. ¶ 2°. Si ita ẽ hoc iõ ẽ
qȝ ṗn^m ṗus dr̃ de notõali. Sȝ hoc nõ ĩpedit
q̃ȝtũ ad ꝯceptũ logicũ qȝ enũtia° vniuoce cõ
petit affirmatõi ⁊ negatõi. So. Lȝ vnũ vni
uoce possit eẽ ṗus alio ꝑȝ eẽ non tñ q̃ȝtũ ad
cõez rõez logicã i q̃ cõueniũt ⁊ tñ hoc nec° ⁊
sꝑ accidit ĩter deũ ⁊ creaturã. ¶ 3°. Si si sic ẽ
iõ ẽ qȝ rel'ꝺi reali ⁊ rõis nihil ẽ cõe vniuoce
Sȝ hoc ẽ falsuȝ p° qȝ seqt̃ relões rõis nõ eẽ
ĩ ꝑdicamẽto ⁊ ꝯñr ꝯstituũt exp^m cũ in tali
b° sit supi⁹ ⁊ ĩferi⁹. 2°. qȝ inte^a cõcipiẽs rel'o
nẽ ĩ cõi ꝑ modũ hĩtudinis nõ variat ꝯceptũ
suũ qditatẽ siue ĩtelligat ei aliqd rñdẽ siue
nõ. vt pȝ de ꝺxtreitate. So. ista assignatio
ẽ scoti ⁊ satis bõa. Ad isp^m ꝯ dico ꝙ rel'o rõ
nȝ est ĩ ꝑdicamẽto nȝ ꝯstituit ꝑdicamẽtũ qȝ
in talib⁹ nõ ẽ gen⁹ aut spẽs sunt nȝ essen^a. vl'
qditas. Et dato q̃ȝ in eis eẽt gen⁹ adhuc nõ
eẽnt ĩ ꝑdicamẽto ꝙ diuidit ens reale cõsu
mat. n. mõ ꝑdicti de p^a sba de q̃ talia nõ ꝑdi
cant ꝓꝑe. Ad 2^m dico ꝙ lȝ ille cõcept⁹ non
variat tñ nõ ẽ vniuocus qȝ ad illuȝ alr se hȝ
potẽs fũdari illũ ⁊ alr id cui fũdari repugnat

Jrca. 30 distin. q̃rit vtrũ in
t deũ ⁊ c̃aturã sit aliq rel'o
realȝ. ꝫ°. Ju ista qõe erunt
duo articuli. Prim⁹ erit de
rel'oe reali 2° de rel'oe rõis

¶ Quãtũ ad ṗmũ. ^1p^a ꝯ°.
Aliq rel'o ẽ verũ ens reale ex̃ aiaȝ po. q. 7.
ar. 9. ¶ 2^a. Jn illis tñ mutua rel'o real' ĩueṅ^r
ĩ qb⁹ ex vtraqȝ pte ẽ eadẽ rõ ordĩs vni⁹ ad
aliud ibidẽ. ar. 10. ¶ 3°. Creatura refferr̃ ad
deũ rel'oe reali sȝ ñ eꝯ̃. i^a ps ẽ vbi. s̃. ar. 6. ad
4^m. ⁊. 5^m. ⁊ ĩ cõpor̃. Ex qb⁹ locis hr̃ ꝙ rel'o
creatur̃ ad deũ nõ ẽ ipa eẽn^a catur̃ nec sili° ẽ
albedo 2^a ꝟo ibidẽ ar. 10. Jsta ĩmet ꝯ°^{es} hẽs
p°. d. 26. ⁊. d. 30. ⁊. i. q. 26. ar. 1. ⁊. 2. ꝯ̃ ca. 11. 12.
⁊. xi. ¶ Cõtra p^{as} arguit aureo ꝙ sili°⁊ eq̃
litas nõ sunt i reꝫ nã sȝ solũ i ĩtellectu p° sic
Si. n. sil'i° eẽt res existẽs ĩ albo posito coal
bo de⁹ possȝ duas albedies ꝯƥuar̃ anihila
ta sil'itudĩe ꝙ pȝ falsũ. Dices ꝙ de⁹ hoc ñ ṗt
So. vtiqȝ sic dico. Sȝ ꝯ̃ p°. Nã põt de⁹ in
fluẽ ad ꝯseruatõez ṗoris nõ ĩfluẽdo ad ꝯƥ
uatõez posterioris. Si. n. h nõ possit h ẽ qȝ
h nõ ṗt velle vl' qȝ pri⁹ a posteriori ꝺpẽdet
q̃ȝ vtraqȝ ẽ falsuȝ. So. duplex ẽ posteri^a
Q ꝺdã. n. ẽ ꝙ ꝑ se originat̃ a ṗori vt passio
⁊ sili° q̃ȝuis ista origia° meli⁹ sequela vl' ef
flux⁹ diceret̃ q̃ȝ origiatio. Quodã ꝟo nõ.
De p° dico ꝙ de⁹ ñ ṗt velle influẽ ad eẽ ṗo
ris nisi vellit influẽ ad eẽ posterioris. ¶ 2°.
Neutra albedo seorsuȝ ꝺpẽdet a sili^{ne} g°.
nȝ ãbe sil. g° de⁹ põt illas sine illa ꝯseruar̃.
So. Sicut nulla res põt separi ab ea aq̃ de
pẽdet essen^r. ita nȝ ab ea quã cãt eẽn^r. i. sm
sua ṗn^a eẽn^{tia} siue in q̃ȝtũ talis ẽ. Nã li añt hi
tudie rel'o fundamẽtũ ꝯseqt̃ negat̃. g° vltia
ꝯsequẽ. ¶ 3°. Si de⁹ hoc nõ possȝ eẽt iõ qȝ
albedo ⁊ sili° sẽ eãdẽ res. vl' qȝ albe° nẽcio
ꝓducit sil'ez. Nõ p^m vt pȝ nȝ 2^m qȝ albedo
eẽt potẽtior deo si ꝑualeret ĩ ꝓducen° illud
ꝙ ipẽ vellet nõ eẽ. So. Sic de⁹ nõ põt vni
re mãȝ ⁊ fo^{as} qn seq̃tur ꝫ^m nec illꝺ ꝫ^m destru
ere ſtãte tali vniõe ita nec sil'ez ſtãte dupli
ci albedĩe qn ſtarĩ seq̃tur sili° qȝ nẽcio seqt̃

Nec tñ hoc iõ ẽ q: albe° sit fortior deo sed q: de⁹ ponẽdo fun^ta ponit relõnes ⁊ ɔñr p nõ pôt velle nõ ponẽ nisi vellet anichila re distinctũ státe diffinitiõe. Notãdũ ẽ ât q cã sitũdĩs iter duo ẽ aliqd iherẽs.i.in exñs vtriqȝ po.q.7.ar.8.ʒ^m. P^a g° cã efficiẽs siliᷤ tudis ẽ id q cãt vtrãqȝ albediẽz vl' vnã illa rũ.Dãdẽ.n.actio p se ad ab^tuȝ ⁊ ɔñr ad relõ nẽ termiaẽ ȝ efficiẽs px^a est suũ fũdamẽtũ. Et hec causatio non est per trãsmutationez ȝ p simplicẽ emanationẽ. Fũdamẽtũ ât nõ solũ ẽ cã effectia ȝ ⁊ fôlis q: relõ ab exmis sp̃z recipit.5.metħ.¶2°pn^r. Si relõ dupli ales sint ex aĩaz dato aliq cõtinuo erũt ac infinite relões.s.relõ dupli ad dimi^m ⁊ tri/ pli ad 3^m ⁊ sic ĩ ĩfinitũ. So.negaẽ ɔña q: to tũ nõ hȝ actualẽ relõnẽ ad p̃tẽ nisi illa sit in actu p eẽ p̃priũ eo q relõ exigat duo exma ĩ actu.¶3°. Silit° ẽ qdã vnitas.g° ẽ indiuisio hec ât nega° fũdari nõ pôt ĩ nã cõi duaꝝ al/ bedinũ p°q: ĩ illa nõ includiẽ aliqd relĩn 2° q: sensus iteriores ñ iudicarẽt silitudĩes cõ poꝝ ɔ illã ĩ nãȝ ñ ap̃hẽdãtq ẽ ɔ expie^ᵗᵃ. Nȝ sup duas albedies nĩerolr distictas vt sit ex aĩaz q: vna nega°eẽt ĩ duob⁹ sbiectȝ ⁊ distã tib⁹.Ergo fũdaẽ ĩ ap̃hẽsio^e aĩe.Uñ silit° du aȝ albedinũ ẽ ap̃hẽsio eaꝝ indistincta.So. multa falsa assumiẽ p^m q silit° sit p̃cise vni/ tas vel ĩdiuisio ymo ẽ eẽn^r hitu° poitiua q nõ ẽ eẽn^r ĩdiuisio ȝ illã p̃supõit ĩ rõe q̃lita/ Jdẽ dico de eq̃litate. 2^m q ista ĩdiuisio p̃supõita fũdeẽ ĩ ap̃hẽsiõe ymo fũdaẽ ĩ nã cõi q̃litatȝ puta albedis ĩdiuise ȝ rõne ⁊ di uise ȝ eẽ multip^x ĩ diuersis suppoitis. Sed tñ vnitas nõ ẽ fũdamẽtũ pn^r diuersitas vo suppoitoꝝ sic cã sine q nõ. Jsta ât vnitas ẽ aptitudial'tñ q̃lis ɔ^t vl' ex aĩaz ideo fũdaẽ ĩ multis. Ad ĩpeoba.dico q sensus nõ ap/ hẽdit relõnes ȝ fũda^ta ⁊ ɔñr ẽ occasio ap̃hẽ dẽdi talia p ite^ᵘᵃ. Est ât sciẽdũ q nulla po^a sensitiua ferẽ ĩ vlẽ vl^e cũ illõ abstrahat a mã ĩdiuiduali ĩ q sensus radicaẽ. Ferẽ aũt ĩ ali qd puta colorẽ vlr nõ q: sensus puta visus cognoscat colorem vlẽz ȝ q color cognos/ scaẽ visu nõ ɔ^t ei inq̃tũ est hic color.

¶ Arguit ẽt q oẽs relones actiui ⁊ passiui sint solũ in aĩa p° sic. Si ĩ p̃ducẽte oriret re latio nẽcio talis res poneret de nouo ĩ p̃du cẽte ⁊ ip̃a relõ nõ hr̃et p̃ducẽs. Pȝ ât seq̃la. Nã p̃ducẽs nõ p̃duceret illã in se p° q: relõ eẽt p se ter⁹ p̃ductõis. 2° q: agreret ĩ p̃re ĩ/ me^ẽ p̃ri ^tas sine ab^to. 3° q: oẽ p̃ducẽs agẽt ĩ se aliqd reale. Nȝ p̃ductũ p̃ducit eã ĩ p̃ducẽte q: fili⁹ ĩpmẽt p̃ri patnitatẽ. Nȝ aliqd disti ctũ ab vtroqȝ. Jllõ.n.nõ possȝ eẽ actio q: il la nõ atigit aliqd q sit ĩ p̃re necẽ ĩ p̃re ȝ in passio filio. Nȝ celũ vl' de⁹ q: stultũ ẽ celuȝ solicitari de hoꝝ ĩpressiõe. So.negaẽ seq̃la Q:.n.relõ agriẽ aq̃sito ab^to ĩ altero exmo/ rũ total' cã patnitatis ⁊ filiatõis ẽ p̃ducẽs.⁊ cũ p̃ductũ ȝ pn^r p̃ducẽs.qõ p̃ducit ab^tuȝ p se ⁊ directe ⁊ ɔsequutie vtrãqȝ relõnẽ. Et cũ p̃baẽ q nõ pat ad p^m negaẽ ɔña. ȝ seqẽ q relõ ɔseqẽ p se termi^m p̃ductõis p̃ducẽtis. Si aũt loq̃muṙ de p̃ductiõe q p̃ductũ vtrã qȝ relõnẽ p̃ducit min⁹ pn^r dico q p̃ductio q p̃ducit p̃r ⁊ q p̃ducit fili⁹ ɔputaẽ vna suffici ens origĩatio patnitatȝ ⁊ filiatõis. Constat aũt q actio patris ẽmiaẽ p se ad absolutũ ita q ibi ẽ talis ordo q actio gñantȝ p̃us nã termiaẽ ad absolutũ ⁊ sil' tp̃e posteri⁹ nã p/ ducti° p̃ducentis ⁊ p̃ductio p̃ducti q̃si vna actio ẽmiaẽ ad relõnes. Ad 2^m dico q ag/ riẽ noua relõ aq̃sito ab^to ĩ altro exmoꝝ ⁊ si nõ ĩ vtraqȝ. Ad 3^m negaẽ ɔña.q: nõ oẽ p̃du cẽs realr referẽ ad p̃ductũ. Nõ inɔ^r aũt idẽ ĩ seipso facẽ relõnes. Nõ inɔ^t etiã filiũ ĩp̃ri mẽ patri patnitatẽ ⁊ ĩ se filiationẽz vt cõcã alicui⁹ cãe p̃ncipal'. aĩ⁹.s.filij actionẽ nõ oȝ realr distigui a relõnibus q̃s emittat ȝ sola rõne. Actio ẽt patris atigit relĩn ĩ patre ⁊ si nõ absolutũ ⁊ cũ dicat motũ cũ relõne q ad p^m ĩ passo ⁊ q ad 2^m in agẽte.¶2°. Nã tales relõnes.s.2^i mõi fũdãẽ sup nihil q: sup egu se.5.metħ. Ergo nõ sũt res. Sol.negaẽ aũs fũdãẽ.n.sup actiã po^ᵃ lȝ egisse vl' actio sit rõ fũdan^i eas q ad pn^m ⁊ si nõ q ad p̃manẽtiã. Est aũt sciẽdũ qõ iter p̃ducẽs ⁊ p̃ductũ me/ die sũt relõnes due q̃s dicũt p̃ducẽ ⁊ p̃duct p^a haꝝ.s.quã dic p̃ducẽ fũdaẽ ĩ p̃ducẽte vl' ei⁹ po^a ⁊ termiaẽ ad motũ 2^a vo ep°. Sȝ cre do q vltra sint alie due q̃ꝝ ẽmi ⁊ fũn^ta sunt

producēs ꝛ ꝓductū vt pꝛ̄ıas ꝛ filiꝰ. Ubi tñ est ꝓductio sine trāsmutatiōe vt icreatōe ñ sc̄ aliē nisi que ꝓ ꝓducere ꝛ ꝓduci importāt.
¶ Arguit ēt idē ꝺ rlōe dñij sic Dñii. ꝛ fer uitꝰ aut dic̄ rlōez fūdatā sup poāꝫ actiuā di rectiuā ꝛ sup passiuā aut exigētē mutuā ob ligatōez. No sufficit āt pm vt pꝫ: qꝛ nō oēs apti regere sc̄ dñi. Ergo exigit 2m. Ista āt obligō ē solū i aphēsiōe ꝛ sic rlō ꝯñs. So. Tal' rlō ꝯseqt potētiā coercēdi sbditos po. q.7.ar.10.4m. ñ āt apti eꝫ nālez ad regēduꝫ. Ista āt poª coercitiua si a nā vēiat fūdat bi tudiēꝫ realē i creaturis. ꝛ bitudinem ratio nis si puenit a voluntate pꝛecise.
¶ Arguit ēt idē ꝺ relōibꝰ tertij mōi. s. men sure ꝛ mēsurati sic Nā tales relōes depēdēt a nō re. Est. n. scīa ꝺ ñ existēte sēsibili. Ergo ñ sc̄ res. Dices q qñ nō ē sensibile tal' relō ñ ē actu. So. vtiqꝫ sic dico. Sꝫ ꝯ pº qꝛ ꝺioꝛ eēt scīa sensibili existēte. So Scīa ꝑtoꝝ q̄ sciunt eē ꝑterita nō ē ꝺioꝛ ipsis existētibꝰ qꝫ ñ existētibꝰ. q̄ aut sciunt pꝛesentia q̄ztuꝫ ad suā actualiꝫ ipis ñ existētibꝰ: ē falsa Dupx tñ ē relō iter sciāꝫ ꝛ scibile sic effeº ꝛ cāe mē surati ꝛ mēsure. pª ē actu ꝛ ꝭꝫ eā aliq̄d refer qñ scibile ē actu ꝛ ñ alr. 2ª āt ē real'. ꝛ actu qñ scibile ē actu si fit scīa rei q̄ ad suū eē. Si āt ē rei q̄ ad suā rōez vlēꝫ ꝛ ꝑdicata tali rōi ꝯueniētia sic tal' relō sp ē siue sit res siue ñ sꝫ ē rōis tātuꝫ ꝛ de ista arguit iste.
¶ Arguit ēt idē ꝺ relōe i coī sic. Q ꝺ. n. ag rit i sbo nullo ipꝫ agēte ñ ē res nisi ꝑ nitem. tale q̄d ē rlō vt pꝫ si fit vnū albū i oriēte ꝛ fiat aª i occīᵉ Dices q gñans albediēꝫ oriē talē q̄ztū ē ex se dedit ei realitatē similitūis sꝫ ñ exibat i actū ꝑꝑ carētiā reqsiti teri ꝓdu cēs āt occidētalē rcouēs ꝓhibētis. i. ñ entita tē tmi. Sꝫ ꝯ qꝛ tūc relō ñ oriret cū albedie ꝛ ꝯsequētē ꝑ se agrēt q ē ꝯ mētē ꝓbi. So. dico q similº ꝓducit a gñāte albedie oriēta lē q ꝺdit illā i ꝟtute ꝛ ē orta cū albediē sic i radice. ¶ 2º sic. Ois. n. bituº ꝯiūgēs extrēa aut ñ ē real' aut īpēdit ꝑ distanāꝫ vt pꝫ ꝺ ac tioē. So. totū ꝯcedo ꝺ ꝯuexione effeūa ꝛ to tū nego ꝺ fōli. ¶ 3º. Nā. 6. metꝭ. dr̄ q ē ens q̄ōdā q cū alio copulat ꝛ cogitatio diuidit illud. Ubi coñ. coñ. 8. itēdit īqt ꝑdicamēta q̄ hñt cōpatiōez. Existiat. n. q ñ eēnt si aīa ñ eēt ꝭꝫ. So. coñ. ñ loqt affiue. ꝯ qꝛ isto loqñ sepe vtit affirmādo. So. Sepe vtit sꝫ ñ ibi q pꝫ qꝛ alibi. i. 5. eiusdē dic̄ q ens ex aīaꝫ diuir i. x. ꝑdicamēta. ¶ 4º Nā ꝭꝫ coñ. 12. metꝭ. coñ. 19. relō iter oīa ꝑdicamētabꝫ eē ꝺbilisim. Sꝫ ꝭꝫ eūdē. 4. phy. coñ. 87. q̄ d. ī entia vt tp̄s aīa ñ existēte ñ eēnt nᵉ i poª gº idē ē ꝺ relōe. So. debilitas eē relōis atē dit. ꝭꝫ ihesētiā ad sbꝫ i q̄ ñ pōit aliq̄d abūs sꝫ ad aliq̄d. i. d. 8. q. 4. ar. 3. 4m. Est autē tp̄s melioꝛis eē q̄ztū ad ꝭ q pōit ex aīaꝫ aliq̄d absolutū. s. motū ꝛ nūeꝝ eiꝰ. nō āt q̄ ad ꝭ q pōit aliq̄d factū ab aīa. Jt̄ i ꝭ relō ē oī ente debilioꝛ qꝛ ex sua rōe ñ hꝫ q sit ens ex aīaꝫ i ꝑte l' i toto. Secꝰ ꝺ tp̄e. ¶ 5º. Si relō eēt res i nā agrēs relōeꝫ mutaret. So. negatur ꝯñā. qꝛ res ñ mutat ꝑ aduētū oīs rei sꝫ ma nētis i eo. cui aduēit. Secꝰ ñ se hēat ꝑ mōm effluētis ꝛ trāseūtis ab vno i aliud vt relō. Nec tñ relō aduēit totalr̄ de nouo sine mu tatiōe. Jlō. n. q dat rlōi eē rē. s. fūdatūs ꝑus fuerat q̄ō ꝟo ꝯplet rōez eiꝰ nouū ē. sꝫ ꝭ vtᵉ. ñ hꝫ q sit res aut aliq̄d ponat in eo cui attri buit. vñ mirūꝝ si aduēit ꝛ recedit sine mu tatōe. Finalr. * gº relō vt relō ñ trāsmutat sbꝫ sꝫ solū vt accñs ꝛ i ꝭ isto finalr. Sciēdū ē āt q nulla foª ꝑter q̄ztitatē ē ꝺ se cōporea sꝫ ꝑ accñs tñ. Aliq̄ gº rō icoꝛporea ē icoꝛ poꝛe. Sciēdū ēt q relō ñ sic dr̄ eē i diuersis q̄si vnaq̄qꝫ imaneat sꝫ qꝛ ꝭꝫ suā rōez vtriqꝫ assistit exmoꝝ q̄si ab vno i aliud tendens.
¶ Cōtra eādē arguit okāꝫ q nulla relō ex aīaꝫ sit res nᵉ sit sigm pº sic. Ois res ab alia realr̄ distīcta q̄ꝝ neutª ē ꝑs alteriꝰ ꝑt itelligi alia ñ itellecta gº rlō ñ ē res. pꝫ āt ꝯñā. qꝛ si ne opōita relōe ñ itelligr. Et sir añs qꝛ ite tatū ñ magis ab alio depēdet q̄ꝫ iteª effeª a cā sine q̄ itelliᵉ. So. negat añs i ꝭꝫ se ad ali q̄d. ꝓbō āt ē ꝺ absolutis. ¶ 2º. Sic ꝯdictio dicta ꝺ aliq̄bꝰ arguit eoꝝ diuersitatē. ita im possibilitas ꝑdicanᵉ ꝯdictoª ꝭꝫ eē arguit idē titatē. gº similiº platōis est similiº soꝛtis ꝛ eꝯº No. n. possumꝰ dicere vere ꝭ ē: illa ꝟo ñ ē. So. Nego añs ꝑ pª ꝑte vt alias patuit ꝛ

z p 2ª vt pz ō mā z foª z de ptib' vnitis ac toto z de eē z eēnª.¶3º. qz bz arist.i p̄dicaᵗᵒ rlatiua dicūt z eis etiā ɔpetit bitu' casualis gᵒ sc̄ signa z n̄ res. So.hoc argᵐ fundat in ruinoso fundamēto q̄ ifinitoꝝ erroꝝ cā ē.s. qᵒ res n̄ dicant' s3 soli t̄mini.patuit āt supra in q̄ōe ō attributis q̄ dicēs n̄ solū ṽbū s3 ēt rē p ṽbuz dicit. Ex hoc autem fundamento ɔcludunt terministe qᵒ vlīa sunt tm̄modo scripta voces aut cōceptus z similr̄ p̄dicaᵗᵃ.

¶ Cōtra aliq̄ dicta in eadē arguit grego. z pᵒ loco q̄ relō nō sit res realiter ab absoluta distincta pᵒ sic. Si aliq̄ entitas n̄ ē absoluta tūc aliq̄ entitas dē q̄ ipa ē dr̄ vel ē ad aliqd seu dē q̄ dr̄ ipa dr̄ ad aliqd q̄ ē falsū q: aug. p iconueⁿ.bz.7.de tri.ca.i.q̄ pr̄ n̄ ē aliqd ad se.gᵒ a simili de aliis.¶2º. Nā ĩdu-tue pz q̄ ad se relatiua dicit sicut duplū dr̄ dicubitū z pr̄ hō.vn̄ vt ibi aug.dic̄ oīs eēnª relatiue dr̄ ē aliqd excepto relatiᵒ.¶2º pnʳ. Nā q̄lz entitate demōstrata de ō ea enūciatur qd ē q̄ nō sit p aliqd relatiue p̄dicatū de ea.vt inductiue pz z p aug.vbi.s.dicētez. Q. o relatiue p̄nūciat nō indicat sbaz.gᵒ ē p dictū ad se.¶3º. Quia de q̄lz re demōstrata dr̄ eēnª vt pz z nō relatiue ad aliud cū eēnª dō nō sit seruª eēnª z sic de aliis Dis.n.eēnª ē eēnª sui intrāsitiue.i.q̄ ē ipsuz. Ergo nulla eēnª dr̄ ad aliud dē q̄ dr̄. Dices q̄ hec argumēta ɔcludūt ō relatiuis s3 nō de relōibus. So. vtriqz sic dico. Sed ɔ̄ q: si relō non est ad aliud hēo intentum si āt est ad aliud. tūc vltiᵃ argumēta pbāt q̄ nō sit solū ad aliud. cū pbēt vlr̄ ō oī entitate. So. Relō ē ad aliqd sicut q̄ aliqd refertur. Et iterrogāti qd ō ea: possum' multa absoluta r̄ndeɾ s3 ex hoc nō bz̄ q̄ ipsa sit absoluta s3 rē s3 est falla figure.d. i mō noīs seu significan' ad moduz rei sicut ēt ē sic dicenᵒ De hoc: demonstrata colūpna dr̄ aliqd relatiᵉ puta dextᵐ. gᵒ est solr̄ rlatiuū. Ad sciēdū.n.an res aliq̄ sit realiter absoluta aut relatiua nō o3 aspicere ad nomē q̄ significat potissime qn̄ abstrahit ab absoluto z relatiuo. Nā aliquādo aliqd absolute sigr̄ p modū absoluti z tm̄ sua q̄ditas abstrahit ab absoluto z r̄latiuo vt pz ō ente

Aliqñ sigificat relatiue z ē qd mere absolutū. vt cū diuina eēnª sigrʳ noīe pᵒᶜ vel ideē. Aliqñ eɔᵒ vt cū relō significat noīe eēnᶜ inspiciēdū ē gᵒ an s̄m suā rōez sp̄alissimā sit aliqd vl' ad aliqd. Jlla.n.res ē ppe absoluta q̄ istoᵒ sumpta n̄ dic̄ aliqd p modū īteruali iter duo icipiēs ab vno z ad aliō termiatū. pr̄ᵗᵃˢ gᵒ ē vere ad aliqd. s3 nō sub hoc noīe q̄ ē eēnª q̄ abstrahit vt.s. iō i ista ɔn̄a pr̄ᵗᵃˢ ē eēnª ad se.gᵒ ē aliqd abᵗᵘˢ est falla accidēt3 sicut hic sortes ē hō.gᵒ est spēs. Nā abᵗᵘˢ z respectiᵐ. n̄ ɔʳ eēnᶜ p se pᵒ.n3 p se.2º. s3 solū vt est in inteˡˡ z nō vt eēnª.sed vt intelligitur absolute vel relatiue.

¶ Arguit vlteri' q̄ n̄ oē rl̄m sit rl̄m. sōlr̄ p inherētē relōez a se distictā pᵒ sic cū.n.dico sortes ē distictus a platone nihil īportatur inherēs cū ad hui' ṽitatē sufficiat q̄ vterqz sit ens z nullus sit alius. Et similiter cuz dr̄ sortes ē pr̄ q: valet istā sortes bz filiū. z sic de aliis. So. Dupˣ ē distinᵒ vna.s.positiua fundata super naturam de genere quantitatis. Alia vero q̄ est negatio vni' ad aliā. de pª gᵒ loquenᵒ. nō sufficit ad ṽitatē pᶜ propōitōis veritatis illius copulatiue assignate q̄zuis sufficiat de 2ª. s̄m quā solum de'a creatura distinguitur. Ad aliā patet. ¶2º. quia si ita est. essent īfinite entitates in actu cū oīs res sit relatiua vt pote q: ē distincta vel est cā aut effectus So. negat ɔn̄a z probatio. Distinctio.n.distinctoꝝ positiue nō ē positiue distincta q: relōis nō est relō real' Et similr̄ relō effeᵉ q̄ est realis nō bz aliam realē q: nō ē effectus s3 coefect'. ¶3º. q: do inesset aliqd inherēs q: relatiue dr̄ ad creaturā z pª ad p̄sonā. So. de' ad creaturā refert sola rōe ad diuinā aūt p̄sonaz refertur relatiōe subsistente. ¶4º. q: sequeret q̄ oē incipiens vel desinens. esse relatiuum mutaretur acquisita vel perdita entitate. ɔ̄ aug. 7. de trini. dicentē q̄ nūmus cum sit pretium relatiue dr̄ s3 n̄ mutatur. So. p aduētū relōnis vt relō ē nihil mutat qcqd sit de ea vt ē accn̄s.s.cū aduēit suo fūdaᵗᵒ. Sciās tn̄ q̄ relō noua n̄ aqrit' qn̄ qs nouit' efficit relatiᵐ p mutatiōez alteri'. Noua.n.relō non

cãtur vt accñs ẽ nihil qñ cãtur ei⁹ fũdamẽtũ
cũ q̃ cãtur ĩ po^a px^a ꝛ vt accñs. Cãto vo ter
mino causat vt relõ ꝑ mãlez sequelam sine
transmutatione.

¶ Arguit ẽt idez de relatiuis ꝑmi mõi sic.
Nulla res ẽ ꝫ se vna mioꝛ spẽ vl' gñe ꝑ su/
padità entitatẽ fõlr ĩherẽtẽ. g° nꝫ ẽ eadẽ al/
teꝝ ꝑ aliquã talẽ ẽtitatẽ. So. negat ꝯña stã
te vnitate man^te trãscẽdẽter. Jlla. n. vnitas
nihil adit ꝛ silr nꝫ idẽtitas nũeralis. ꝫ idẽti/
tas spe^ca ꝛ gñica adit relõnẽ sic ꝛ sili° vt itẽ/
dit. s. tho. i. q. 28. ar. i. 2^m. Sꝫ pbat ꝯña. p° q2
eodẽ ẽ aliqd fõlr ꝛ eẽn^r vnũ ꝛ idẽ. So. non
eodẽ ẽ aliqd idẽ ꝛ vnũ q2 idẽtitas ẽ relõ fũ/
data sup vno. ¶ 2°. Q2 oẽ accñs fortis ẽ ma
gis diuersũ a platõe q̃ꝫ fortes ipẽ. g° ꝑ nullũ
tale fortes ẽ idẽ platoni. So. negat ꝯña. qñ
fun^tus talis accñtis magis diuersi fũdat su/
ꝑ aliq̃ min⁹ a platõe diuerso q̃ꝫ fortes. i. sup
nãm specifica fortis. ¶ 3°. Nã si fortes ẽ idem
platõi ꝛ ep° ẽtitate supadita cũ iste idẽtita/
tes sint eedẽ spẽ ibit ĩ ĩfinitũ. So. relõnis si
ẽ relõ realis ad aliã vel ad suũ sbm. Sciẽdũ
ẽ aũt q̃ sbm nõ ẽ ita itrin^ce de diffi°e accñtis
sicut relõ de diffi°e relõnis iõ sine illo cõser
uari põt accñs sec⁹ de relõnib⁹ q̃ sil' sũt nã. ꝛ
silr ipa relatia fõlr supta. id tñ q̃ ẽ pr nõ ẽ
sil'nã cũ filio. Sciẽdũ ẽt q̃ sblata a forte re/
latiõe distĩctiõis nõ eẽt distĩct⁹ positiue sed
solũ negatiẽ. ¶ 2° pn^r. Si sili° ẽ res supadi/
ta albedim fortes alb⁹ exñs parisi⁹ nõ possꝫ
eẽ alicui sil'is sine tali entitate q̃ ẽ falsũ. Nã
si gñet plato alb⁹ rome huic fortes erit sil'is
ꝛ tñ nõ eẽt necio ista ẽtitas ĩ eo gñata q2 nꝫ
adeo nꝫ a creatura. de⁹. n. põt nõ agẽ ꝛ suspẽ
dẽ actionẽ creature. Dices q̃ ẽ nãlis albedi
nũ seq̃la cõtra. Nã sine illa fuit albe° fortis.
g° nõ seqt necio ad illã silr sine illa põt eẽ al
bedo platõis aut potuit fuisse, vt destructo
forte añ ortũ platõis. g° idẽ. Ergo ẽt nõ seq
tur necio ad vtrãq3 cũ ãbe sint eiusdẽ rõnis.
So. negat falsitas ꝯñtis illati. Ad pba. di
co q̃ ꝓducto platõe albo nulla res ꝓducit ĩ
forte ꝑus albo. ꝫ agrit ĩ eo relõ vt relõ sine
ei⁹ mitatõe. Dñ. n. fortes agrit albedinẽ ag
rit silitu^e3 ĩ actu si sint aliꝫ coalbi vl' ĩ po^a ꝑ/
xĩa seu ĩ radice si null⁹ sit talis. Dealbãs aũt
platonẽ dat forti sil'itudinẽ ĩ actu q2 dat ter
minũ quo põito cũ fũdamẽto ĩsurgit relõ si
ne fortis mutatõe q2. s. sil'iez agrit ꝫ nõ vt ac
cidẽs est. Ad ĩproba. hui⁹ dico q̃ dup^x ẽ rei
seq̃la q̃dã. s. sequẽs ꝑ trãsmutatiaꝫ actionez
vt calefactio ignẽ ꝯseqt. q̃dã vo ꝑ simplicẽ
effluxũ vt po^e sequunt aĩaꝫ. Lꝫ g° de⁹ cõti/
gẽter agat nõ tñ talr vt possit sil' ꝯdicto^a po
nẽ vl' rẽ sine seq̃la nãli 2° mõ dicta q̃lis ẽ sili
tudo. Sec⁹ sine alia vt ignẽ sine calefactiõez
Ad ĩproba. aũt hui⁹ dico q̃ sil'itu° nõ ẽ nã/
lis seq̃la albedĩs vnite ꝫ distĩcte ꝫ multip^x
eẽ. ꝛ lꝫ sint vni⁹ rõnis vna albe° ꝛ multe tñ
albe° nõ ẽ sufficiẽs cã sil'itudĩs q̃cũq3 mõ sed
vt ẽ diuisa ꝑm eẽ cũ sit reꝝ differẽtiũ eadẽ q̃
litas. Si tñ de⁹ ꝯseruaret albediẽs sine hac
relõne dico q̃ alba erũt silia nõ sil'itu^e q̃ est
relatio sed que est ĩdiuisio vel vnitas sicut si
militudo que est in deo.

¶ Arguit etiã idẽ de vnione mãe ꝛ fo^e sic.
Aut. n. mã vnit sue fo^e sbali ꝑ aliquã vnio/
nẽ a se distĩctã ꝛ sibi inherẽtẽ aut nõ. Si 2^m
hẽo ĩtẽtũ. Si p^m ꝯ. Sit illa vnio. a. Tũc ma
teriã certũ ẽ eẽ vnitã ipi. a. q2 ĩheret ei. Aut
g° cũ media vniõe aut sine. Uel g° ibit ĩfini/
tũ vel aliq̃ fo^a q̃ ẽ vnio erit ĩme^te vnita mãe
ꝛ eadẽ rõe ꝛ fo^a sbal' a fortioꝛi cũ faciat ma
gis vnũ ꝑ se mã cũ sba q̃ꝫ cũ accidẽte. So. di
co ĩter mãꝫ ꝛ fo^as eẽ relõnẽ q̃ dr̃ vnio. 3. d. 2.
ar. 2. q. 3. q̃ nõ vnit mãe ꝑ mediã relõnẽ aũ
relõnis nõ fit relõ. Nec tñ valet q̃ dr̃ q̃ fõ
ma ꝛ mã magis faciũt vnũ. Fo^a. n. sbalis cũ
mã magis facit vnũ q̃ꝫ dicta relõ sicut id q̃
magis ẽ vnũ cũ mã. ꝛ q̃ magis fũdat vnio/
nẽ q̃ ẽ relõ ꝛ q̃ ẽ nega°. Nõ tñ seipsa vnitur
mãe, fõlr ꝫ mediãte vniõe sicut ẽt albedo fa
cit duos eẽ silẽs cãlr ꝫ nõ fõlr. Sciẽdũ aũt
est q̃ vnio ptiũ cõtinui ꝑus diuersaꝝ est idi
uisio nõ relõ cũ ille ꝑtes nõ sint actu. Et h°
nisi sint ꝑtes diuersaꝝ rõnũ toti⁹ etherroge
nei. Jste. n. sũt aliq̃lr in actu. Et haꝝ relõ po
ni põt extẽsa ꝫ oẽm dimẽsionẽ ꝛ tñ nõ erit
vnica relõ toti⁹ ꝫ multiplicabit ꝫ ꝑtes vni
tas. Diuiso aũt toto. nõ dimi^r ꝫ totalit̃ desi
nit eẽ. Partes aũt hui⁹ vniõis nõ sẽ vnite ꝑ

vnionē que sit relō sed que est īdiuisio. g° q̄ sunt vnite partes totius homogenei.

¶ Arguit ēt de relōne distan^e q̄ vt ait fm istos ē so^a īcōpossibil' ɔtiguitati ꝛ eidē ī eo/dē succedē vl' eā p̄cedē pt. Trāsmutet g° cor p^s .a. de ɔtiguitate īdistātia q̄ vocētur .b. ꝛ .c. Aut g° .a. mutat de .b. ī .c. ī tpe aut in īstāti puta .d. Si p^m g° .a. postq̄ p̄diderit ptē .b. hēbit adhuc ptē eiusdē. Ergo erit ɔtiguū cū quel3 ps .b. sit .b. vl' hēbit .b. ꝛ nō erit ɔtiguū q̄z vtrūq3 ē īpo^le. Si āt ī īstāti .d. aut .d. est īstās ī q̄ .a. cepit moueri aut aliō. Si p^m seqtur ɔdictio. Nā cū .d. sit vlti^m īstās q̄etis .a. ī eo adhuc ē .a. sb .b. ꝛ nō ē sb .b. q2 ē p° mutatū ad .c. ꝛ ɔūr ē sb .c. g° nō sb .b. Et silr ē sb .c. ꝛ nō ē sb .c. q2 ē sb .b. Si 2^m aut .d. ē īmediatu3 īstāti q̄ .a. cepit moueri aut nō. Nō p^m vt p3 g° 2^m. Ergo tpe itermedio .a. sit distās sine distātia cū moueat ꝛ cū h° sp fuerit cōtiguū corpori a quo mouebat. Erit ēt dare p^as p te spatij locali acqsitā p motū sic ꝛ p^m īstās in quo .a. distabit a corpore p̄dicto. So. re/latio distan^e local' acqrit ī īstāti alio ab eo in q̄ .a. cepit moueri ꝛ mediato nō īme^to .nec tū seqt qd in tpe medio .a. distet sine distā^a ymo distat p distan^as aliā ab ea quā in p̄di/cto īstāti agrit. Nō .n. .a. vt iste rudi ymagiatiōe credit ī toto motu distat eadē distan^a. ymo sic in quol3 īstāti ē ī alio loco eq̄li ī q b' locis eq̄lib' nō ē dare p^m ita fuit in alia ꝛ alia distan^a nec est dare p^as in q̄ fuit. Et agit ut distātias īfinitas. ī po^a tm̄ ꝛ non in actu q2 q̄ est solū p instans est in po^a tm̄.

¶ Arguit etiā de relōnib' fūdatis sup q̄titate sic. Supono igt' nūerū nō distigui a numeratis. Tūc sic. Si q̄ternari' hoīu3 est duplus ad binariū p duplicitatē supadditā aut illa est res simplex: ꝛ sic cū sit eadē rō de oīb' vnū accīs erit in singulis 4^or ꝛ q̄l3 eorꝫ erit dupl' ad binariū: aut h3 ptes. Et sic aut sunt oēs eiusdē rōnis cū tota ita vt q̄l3 sit dupleitas. ꝛ sic seqt p̄dictū īcōueniēs. vl' alteri^9. Et tūc vel oēs sil' erūt in q̄l3 illorꝫ 4^or et sic seqt idē. Ul' vna erit ī vno alia ī alio ꝛ sic cū iste ptes sint re^les erūt ad aliquē ter^m non ad aliū q̄z ad eūdē cū suo toto. Ex h° āt duo sequūtur p° q̄ dupleitas sit sb dupleitas ꝛ sb aliud. Quodl3 .n. illorꝫ 4^or ad duo refert sb dupleitate. 2° q̄ dupleitas non sit aliq̄ vna maior entitas sic n3 illi 4^or hoīes. Silr mō argui pōt de eq̄litate nūeri ad nūerꝫ. ꝛ de cōtinuo q̄drupedali duplo ad bipedale. q̄ren^a vtrū illa dupleitas sit tota in q̄l3 pte vl' ps ī pte vt .s. So. *nego suppo^m. Ulteri' dico q̄ illa dupleitas ē relō hñs ptes. nō oēs ī vno s3 singulas in singulis illorꝫ. Nec sūt homogenee toti sicut neq3 partes nūeri. Et sūt formē respectīe ptiales qb' ɔūr nullus cōrūdet termin' ppri' s3 corrūdet cōsurgēti ex oīb' illis. Uñ nō seqtur q̄ sint ad eūdē ter^us cū toto nec q̄ dupleitas sit sb dupleitas. nec q̄ nō sit vna nūero entitas. Triplr .n. dr vnū nūero. s. q2 est īdiuisibile vt vnitas. vl' q2 est cōtinuū vt linea vel q2 est pfectū vt calciamētū ꝛ dupleitas. Si aūt cū ille ptes sint etherogenee q̄rat in q̄ sbo sit hec vl' illa. Dico q̄ cū ista relō fūdet ī nūero s3 q̄ varie distāt vnitates ab vltia varie ptes fūdant in eis. Dupleitas aūt ɔtinui q̄drupedalis. ē in cōtinuo extēsa hñs ptes solū ī po^a. nō homogeneas sibi. Est aūt p se vna nūero pfectōe ꝛ pfecti' q̄z dupleitas 4^or hoīu3 q2 min' h3 ptes in actu. Est aūt sciēdū q̄ relō de vni ratio ē realis. relō vo ɔtij sp est rōnis nullibi exiñs sbiectiue s3 ē ī ite^u obiectiue q̄ sil' cū volūtate est sufficiēs cā ei'. Sciēdū ē etiā q̄ pducti^m ad pducibile nō h3 relōnē realē in actu cū illud sit in po^a. Idē dico de mā re^u formarꝫ educibiliū de illa q2 īter hec nō ē real' ꝛ actual'. sed rōnis tm̄. Sciēdū etiā ē q̄ de' nō pōt relōnē destruē stāte fun^to ꝛ tmīo n^e pt eā de sbo ad sb3 trāsferre ymo fōte nec aliqd accīs ab^tus q̄ p sbm īdiuiduat. Eēt .n. hoc ꝛ nō hoc.

¶ Cōtra 2as arguit aure. īponēs .s. doctori q̄ p ordinē3 ītelligat gen' ī ɔ°e ita q̄ iō de' nō referrat real'r ad creaturā q2 ē illimitat' ꝛ tūc arguit sic p°. Illimitatio ē cā ponendi relōnē excessus īfiniti. g° nō ē cā ñ ponēdi vt dicis. So. dico q̄ male expōit .s. tho. q2 s3 eū. po. q. 7. ar. 8. 4^m ñ o3 sba relōnū eē vni' gñis q2 q̄litas ē diuīsa a q̄ti^e. Ad ar^m dico q̄ illita° ē cā re^lis s3 ñ real' re^us. Per idētitatē

autez ordi.s.tho.tria intelligit primo iden/
titatē sūi vt ī eq̄litate ⁊ silitu° 2° idētitatē
ī ordīato s relōꝝ ad inicē itaq̄ sit eadē rō ī di
natōis ī q̄ꝫ utraq̄ꝫ sit ex nā rei vt.s.vtrūq̄ꝫ ad
aliud pp suū bonū īdinet vt pꝫ in actiuis ⁊
passiuis n̄alib⁹.¶3° idētitatē gnis ſꝫ illud ī
q̄ relō fundat vt pꝫ ī mouētib⁹ ex eo q̄ mo/
uent.Lōicant.n.ī gnē mon̄ cū hys q̄ mouent
ab eis.¶2°.Nā ſꝫ istos re⁹ rōis nō exigit
extrēa eē einsdē ordis ſꝫ rōez.g° nꝫ real ſꝫ
rē.So.Negat añs q̄ꝫ de⁹ ⁊ creatura lꝫ nō
sint īfra eūdē ordinē ſꝫ rōez aliāt⁹ vniuoci
tū sē īfra eūdē ordinē analogi lꝫ nō ꝯphen/
dētis deū ꝫ.nꝫ q̄ sit ꝑpa eius rō aut ꝑfecta.
Et iteꝝ de⁹ ē exēplar ꝑfectissimū ⁊ deitas ē
rō creatur̄ iōq̄ꝫ īter hec ē relō ſꝫ nō real'ex ꝑ
te dei q̄ꝫ nō īdiat ꝑ aliqd q̄ sit ī nā sua.¶3°
Sic de⁹ ex ordinē ē creatur̄ ita eꝯ°.g° vter
q̄ꝫ vel neuter dr̄ ad aliud realr̄ So.Negat
añs q̄ꝫ c̄atura nō ē ex ordinē ad deū ad quē
ex sua nā ordiat.ñ āt de⁹.Alle tū cāe equo
ce ordināt ad effe⁹ suos sic ad ea ī qb⁹ relu
cet bonū suū ⁊ ex qb⁹ ꝑueit sibi bo^m aliqd̄
incq̄ꝫtum sunt illorum cause.

¶ Lōtra.3° arguit grego.q̄ eternalr̄ de⁹ re
ferebat ad creaturā.q̄ nō erat p° sic.Ab et/
no de⁹ fuit creatur⁹ ⁊ ꝑscī⁹.g° referebat ad
creabilia ⁊ ꝑscita.pꝫ āt ꝯña q̄ꝫ predicta hoc
ipm q̄ sē alioꝝ dicit̄.Et silr̄ añs ſꝫ fidē ⁊ B
realr̄ ⁊ ñ ꝑ cognitōez aīe q̄ tūc nō erat.Et si
dicat q̄ ipe se ipꝫ cognouit creati^m ul̄ ē q̄ꝫ ēt
se cognouit p̄rēz:⁊ tū realr̄ ad filiū dr̄.So.
Creati⁹ ⁊ ꝑscī⁹ ñ dicūt relōez ī re ſꝫ mere ab
solutū mediāte cōceptu relatiuo.Jō lꝫ deo
sine aīe ꝯsideratōe ꝯueiant tū sē relati⁹ ſm
rōez iō nō seq̄t q̄ de⁹ realr̄ eternalr̄ dicere^r
ad creaturā ſꝫ solū rōe.¶2° arguit q̄ ex tpe
realr̄ dicit̄.Nulla.n.aīa cogitāte de ē dñs.
So.de⁹ ē realr̄ dñs realitate po^e cohercitī
ue.⁊ relōis ſbditoꝝ ad ipꝫ nō āt q̄ꝫ ipe realr̄
referat ad ſbditos.¶3°.Aliq̄.n.relō di ad
creata.ex nā rei sine ꝯsideratōe rōis ꝯseq̄tur
sua extrēa.g° ē real'.pꝫ āt añs q̄ꝫ posito deo
lapide:ꝑcise de⁹ ē distīct⁹ ab eo ⁊ dñs ⁊ cā
ei⁹.So.Negat añs.Jn dicto aūt casu de⁹
eēt distīct⁹ negatiue ñ positiue ⁊ eēt dñs nō
relatiue ſꝫ q̄ꝫ hērē: vñ relati^e cōcipet si pōe
ret inte.¶4.Se clusa oī ꝯsideratōe hūani
tas ē vnita.vbo.g° ⁊ eꝯ°.g° vbū tūc referet
ad creaturā.g° ⁊ realr̄ So.dico q̄ eo casu
vbū ñ eēt vnitū relatiue nꝫ vnione se tenētī
ex pte sui Uñ iste ꝯn^e ꝑsupponit ūā negataꝫ
falsitatē.s.oē qd̄ ē tale ad alteꝝ ē tale relati^e
⁊ oē q̄ ē tale ad alteꝝ r̄alr̄ ē tale realr̄ r̄lati^e
Est āt sciendū q̄ sctī negāt deū ad creaturā
referri realr̄ vt per magist^m pꝫ p°.d.30.⁊ silr̄
pħi et anice.8.metħ ca.4.vbi hētur q̄ ī do
nō ē relō ad creaturā q̄ sit ei⁹ eēn^a aut ꝑs ei⁹
Silr̄.⁊ algazel.Rō ēt hoc ꝯcludit.Quelꝫ.n.
relō realis ad sui eē exigit oppositā.Nihil
aūt q̄ ē ī do fōlr̄ coexigit aliqd q̄ sit ī crea
tura.Nec valꝫ dicē q̄ aristo.loq̄t d̄ termīs
q̄ꝫ termī hoc ipꝫ q̄ sūt nō dicūt alioꝝ.

¶ Quātū ad 2^m arti.p^a ꝯ°.Aliquę sunt re
latōes nō reales nꝫ ex ītellectū ſꝫ rōis ⁊ est ī
te^u po.q.7.ar.xi.Relō.n.real'ꝯ sistit ī ordie
reꝝ relō vō rōis ī ordīe intellectuū.Hoc āt
ꝯtīgit duplr̄ vno° ſꝫ q̄ iste ordo ē ad inuē/
tus ꝑ ītellectū ⁊ atribut⁹ rei ītellecte vt ē in
inte^u sic relō gnīs.Alio° ſꝫ q̄ iste ordo cō/
sequit̄ modū ītelligē^i nec° q̄ꝫ.s.inte^e ītelligit
aliqd in ordīe ad aliud.⁊ hūc ordīnē nō attri
buit ei q̄ ē ī ite^u ſꝫ q̄ ē in re.Qd̄ aūt nō hī
tia ōdīeꝫ ītelligāt ordīate q̄drup^r ꝯtigīt p°
eo q̄ neutrū vel alteꝝ eoꝝ nō est ens.2°.qñ
vnū sumit̄ vt duo.3° qñ alteꝝ extremoꝝ ē
eēn^i ordo.¶4.qñ ab^us nō hñs ordinē acci
pit̄ vt termin⁹ alteri⁹ ī ipꝫ ordīati ꝑmo° dr̄
ꝑsens eē ꝑus futuro.2° vō sortes idē sibi ꝫ°
āt r̄lō accidē ſbo 4° vō de⁹ eē dñs.Hoc āt
iō est q̄ꝫ ad hoc qd̄ aliqua hēant ordīnē oꝫ
vtrūq̄ꝫ eē ens:⁊ distinctū ⁊ ordīabile.Eadē
hēnt̄ ví.q.i.ar.5.i^m.5.⁊.i.d.29.⁊.i.q.15.ar.7.
*.¶ 2^a.De⁹ refert̄ ad creaturas r̄lōe ſꝫ rōēꝫ
vt pꝫ ī oīb⁹ ꝑdictꝫ locis.¶ 3^a.Tales relōes
q̄dā sunt in do ex tpe.i.d.30.q̄dā vō ab eter
no.v.q.3.ar.2.Sciendū nāq̄ꝫ ē q̄ idee multi
plicant̄ ſꝫ diuersos re^us ad res.qui tū ñ sūt
tpales vt res ſꝫ eterni q̄ꝫ.s.deus eternalr̄ co
gnouit relōez q̄ īter eēnaꝫ suā ē ⁊ res crea/
tas.Uñ ī isti re^us sē in deo eternalr̄ vt cognitī
ab eo.Jtē.i.q.15.ar.2° ⁊ ví.q.4.ar.5.i^m vbi

eos vocat hituales ñ actuales. vt sũt oẽs reus pñtes actũ ĩteus ⁊ volũtaris. Jtẽ p°. d.39.q. 2.ar.2.ad 2m. ¶ Cõtra pas arg.grc. ꝙ aliqd possit realr ad nõ ens referri p° sic. Nã ymago ñ exũtis nz appbẽsi ab aĩa pt vẽ eẽ ymago ei⁹. g° realr rfertr ad illõ So. Negatr pña p° qꝛ reus rõis ñ ꝯseqr solũ aphẽsces aĩe sꝫ ẽt ĩte° diuini q illũ põit ĩ actu ĩtelligẽ° res sb oĩ moda hitudĩe po ad eẽnas suã. ¶ 2° qꝛ ñ oĩs reus ẽ realis q sigr ꝑ nomẽ ꝯuciens rei secũ sa ꝯsideraoe aĩe vt pz ꝺ dextro ĩ columpna. Talia.n.noia ñ iõ dicũt relatiua qꝛ ĩportẽt relõez existẽtẽ ĩ re sꝫ qꝛ sigant rẽ mediãte cõcepu relatiuo. ⁊ hoc dico ĩ l'm ẽꝫ rõez qꝛ.s.ñ dic relõez exñtẽ ĩ re sꝫ e⁹ rõ ꝯsistit ĩ quadã collatiõe ad aliud cuꝫ ĩ se sit aliqd absolutũ vt ymago ⁊ memoa ⁊ hui⁹. ¶ 2° aliqd ẽ facturũ realr id ꝙ ñ ẽ. g° realr refert ad nõ ẽs Pꝫ aũt ꝯña. Naꝫ facturũ ẽ relatim. g° realr facturũ realr ẽ ad aliqd. So. Negat ꝯña ⁊ silr ad pbationem iterũ negat ꝯña.

¶ Arguit ẽt ꝙ nõ ens possit referri ad ens realr p° sic. Nã aliqd nõ existẽs est realr cã existẽtis. g° realr refert ad existẽs. Añs pꝫ de fine. Nã folioꝝ nõ existẽtiũ fructus sũt cã So. dico ꝙ cã vel finis vt sic non ẽ relm ex aĩam. Licet eoꝝ ratio sit relatiua.

¶ Cõtra 3as scot⁹. pbãs ꝙ ꝑ relões creaturaꝝ nouas inqꝫtũ sũt ad deũ vt ad teras ñ ẽ necesse ponẽ alias ex pte illas terminãtes p° sic. Nã ẽꝫ pbm.5.meth. hoc distat inter duos pmos modos relõm ⁊ 3m ꝙ ĩ illis mutua ẽ relõ ĩ 3° aũt relõ ẽ solũ ĩ altero extmoꝝ Sꝫ oẽs relões creature ad deũ sũt ĩ 3° mõ. g° sũt tm ĩ altero extmoꝝ. g° de⁹ ꝑ aliqd absolutũ ⁊ ñ ꝑ alias relões illas termiat So. Aristo. ĩ 3° mõ negat ab altero extmoꝝ relõnẽ realẽ ñ ãt ea q sit ĩ rõe iqꝫtũ relatie vtrũ ꝙ extmũ ꝯcipi ꝗuis ñ vtrũqꝫ realr referat. ¶ 2° poa dr ad actũ ⁊ nõ ẽꝯ°. g° act⁹ sb rõe abr termiat pom pꝫ ãt añs qꝛ si act⁹ dicẽt ad poa distinguer ꝑ illã ẽꝫ porphi. ꝙ ẽ falsm ẽꝫ ari.9.meth. So. Negatur añs. Ad pba. dico ꝙ ñ oꝫ vtrũqꝫ rlõꝝ ẽꝫ dici cui⁹ sũt hec diffiniri ꝑ aliud vñ porphi loqt ꝺ relatiuis fm dic. ¶ 3°. Nomẽ relatim ẽt in creaturis refertur p° ad abtus. g° ratõabile est hoc ponẽr in deo. Añs pꝫ. Naꝫ relm inqꝫtũ relm põt diffiniri per terminuꝫ ad quem refertur g° termin⁹ vt tmĩn⁹ ẽ põr diffi°e ipo relatiuo vt relatiuũ ẽ pꝫ aũt ꝯseque. 7. meth. vbi ꝯpat accñs ad sbaꝫ ⁊ nono vbi ꝯpat poa ad actm. Rursus si tmin⁹ iqꝫtũ tmin⁹ refert ad relm inqꝫtũ fuit relatũ. g° ter⁹ ꝑ illud diffir g° illud ẽ diffi°e pus. g° pr ẽ põr filio diffi°e ⁊ eꝯ°. g° ipoie ẽ prez referri ad filiũ p° inqꝫtũ fili⁹ reffer ad prez qꝛ eẽt circul⁹ ĩ poritate aliq eẽnli. g° reffer p° ad illud absolutũ ꝙ ẽ prm fundamẽtũ relõis ⁊ ꝙ ẽ pus filiatiõe ⁊ filio vtc. So. Termin⁹ relõis realis ẽt in creaturis ẽ absolutũ ⁊ ñ relõ tñ ĩ illo tmino dꝫ ĩtelligẽ relõez rei vl rõis ẽꝫ eẽ ꝙ hꝫ ĩ inteu. Nec tñ ẽ veꝝ dẽ diffiniẽs eẽ pus diffi°. Suffic.n. aliqñ eẽ sil'nã vt ĩ relatiuis. Nec ẽ sic de oẽ sba ⁊ accidẽte l'actu ⁊ poa qꝛ ĩ hijs vnũ diffir ꝑ aliud nõ eꝯ° iõ vnũ ẽ pri⁹ alio Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ relõ ñ ẽ relatiuo rõ tmĩan' ẽ relatiuũ ꝑ aliã relõez tñ id ꝙ ẽ rõ termĩan' ẽ relatiuũ ꝑ reus q ẽ ĩ ĩteu ⁊ relatiue dr qꝛ relatiue nec° cõcipit. ¶ 4° qꝛ lꝫ possit ĩ deo poni noua relõ ꝑ actuꝫ ĩte° nri ñ tñ sui. Nã ñ sic eẽt trãsiret de⁹ a ꝯdicto° ꝑdicato ad ꝯdictous. g° ꝑ aliq mutationẽ. Nõ q sit in eẽna diuia vt cognita nꝫ q sit ĩ obo ad ꝙ cõpat nisi eẽt ẽt ĩ iteu cõpante. Tale.n. obm vc nõ hꝫ eẽ nĩ ĩ ĩtelligi. g° nꝫ mutationẽ nisi ad ĩtelligi q ñ ẽ sine mutatiõe ĩte°. Nõ ãt põt eẽ ĩ ĩteu diuio vl' eẽna muta°. g° de⁹ eẽnas suã ad tpale ĩ eternitate cõprat lꝫ nõ pro eterno sic cõpat volũtatẽ vt creaturã aĩaꝫ antixpi ꝑ illo nũc in q vult illã creare sꝫ relõ eterna est So. Reus rõis pt nouit eẽ ĩ deo ꝑ actũ ĩte° di ñ qꝛ sit nouit ĩte° ab eo sꝫ qꝛ eũ nouit refert ad creaturã q nouiter refert ad eũ. Reus .n. rõis pt in aliq eẽ p'io sicut ĩtellectũ in ĩtelligẽte. 2° sicut in suo termino 3° vt in fũta 4° vt ĩ supposito quod refertur. Licet. g° reus domini sit eternalr in deo p° m° nõ tñ. 2° qꝛ nõ terminat ad õnꝫ sꝫ ad cãturã n° 3° qꝛ ĩteus diuini act⁹ ñ fũdat illũ ꝑ tota eẽnitate sꝫ ꝑ mensura temporali. Nec 4° qꝛ ñ refert deũ eternalr sꝫ solũ ꝑ mẽsura qua termĩat relatõez

creature ad deū. Nec tñ ex h° seqt mutaº in
deo: qꝛ ille rus nō ē ī deo sbiectiue nec ē real
nec nouiter ītelligr a deo. nec se deus nouiter
ꝯpat ꝑ illū: sꝫ nouit exerceat offm̄ suum pp
nouitatem sui tmī ꝛ hac rōe dr̄ tꝑalis. s. rōe
sui termini ñ āt quia sit tꝑalr̄ ꝯceptus. Ar
gumentū in pede illa fora est realiter in deo
que deum realiter denoiat talē. g° relō dñij
ē ī deo realr̄. So. negat añs vt pꝫ ex dictis.

Irca. 31. distince qrit vtrum similiº ꝛ eqlitas sint recir ī dō sui relōes realis. ℂPa ꝯ° Eqlitas tā ī dō q̄ꝫ ī creaturis ē relō fūdata sup vnitate q̄ꝫtitatꝫ .1.d.31.q.1.ar.1.

ℂ2a. Eqlitas aliqd ponit ꝛ aliqd ꝑuat ibidē. Quātū.n. ad vnitatē ī q̄ fundat ꝯsistit ī ꝑuatōe vñ ꝑm pħm equale oppo priuatiue magno ꝛ paruo. Quātū vo ad rlāꝫ ꝯsequētē aliqd pōit. * ℂ3a. Eqlitas ī creaturis ponit relōeꝫ realē: ī dō āt nō sꝫ rōis tm̄. ibidē ꝛ iterꝫ.1.q.42.ar.1. Nō.n. pōt ī dō eē realis ex pte eēnc qꝛ ē vna numero neqꝫ ꝑsonaꝝ ꝯstitutarū p relationis nō ē relatio realis.

ℂCōtra pam arguit aureo. qꝫ similiº ꝛ eqlitas ī creaturis nō fūdent sup vnitate q̄litatꝫ vel q̄ꝫtitatis p° sic. Ista.n. vnitas ñ ē nūeral qꝛ vna nūero q̄ꝫtitas eēt ī pluribꝫ sbstātijs eqlibꝫ. Nꝫ specifica qꝛ tūc ītelligē duo eē eqlia ñ eēt nr ītelligere duo ptīcipare vnam nām specie qꝫ ē falsū p° qꝛ ꝯcipiēs lineas. ineqles ꝛ disiles. Ergo ꝯ° falsa. So. ista vnitas est specifica ꝛ rōis tm̄. Ad pm ꝯ dico qꝫ due linee eqlis sīt eiusdem spēi sumpta spē a nūero q. s. sīt bicubite vel tricubite qꝫ ē ptīcipare eādē spēꝫ in rōe mēsure ineqles āt spē differūt istoº. Ad 2m dico qꝫ oēs albedines sīt siles q̄nis ineqles dicūt disiles ppe. ¶2a Cōcipiēs silitudiēꝫ aut ꝯcipit nūerales albedines. ꝛ ꝯceptū cōeꝫ eē fūdamētūꝫ silitudīs aut solas albedīes īdiuiduales eē fundamētū albedinē āt specificaꝫ tāqꝫ aliqd extrinsecū ꝑm q° est silituº. Nō pm. p° qꝛ tres ꝯceptus ꝯcurrerēt ad fundādum silitudinē. 2° qꝛ ī duabꝫ albedinibꝫ nō eēt nisi vna similitº qꝛ s. albedo cōis q̄ ē fundamētū ī vtraqꝫ nō ē nisi vna. ¶3° qꝛ albº cōis ꝛ ꝑticularis sīt duo ꝯceptꝫ. g° ī eis pōt rō duas hitudies fūdar. ¶4°. qꝛ is q ñ aphēdit albedinē in cōi indicat albedies ꝑticulares eē siles vt pꝫ de sensibꝫ īteriorib ꝛ exterioribꝫ. Nꝫ 2m qꝛ ñ fūdaret similiº sup vnitare specifica. So. ꝯcipiēs siliēꝫ ꝯcipit albedinē cōeꝫ ꝛ ꝑticulareꝫ qꝛ ꝯcipit distinoce albedīs ꝑm sbiecta ꝛ īdistinoce ꝑꝫ rōeꝫ: vna āt similiº nō fundat nr ī nā cōi ꝛ albedie ꝑticulari vna nec tñ sīt hic ibi duo funda realr̄ qꝛ ꝑdicta duo sīt indiuisa ꝑꝫ eē ymo nec ꝑꝫ rōeꝫ qꝛ vnū eoꝝ. s. natura cōis ē alteri rō fundādi. ad pm ꝯ solutur pono qꝫ sit ꝯceptꝫ cōis. a. reliq vo. b. ꝛ. c. Dico g° qꝫ ad ꝯcipiēdū duas silitudies ꝯcurrunt tres ꝯceptꝫ sꝫ ñ qlꝫ ē rō fundan sꝫ. a. Ad 2m dico qꝫ albedo cōis lꝫ sit vna rōe tñ ꝑm esse ē duo idoqꝫ duos rus seu duas similitudines fundat. Ad ꝑm negatur ꝯna. qꝛ. a. est ipsi. b. rō fundan. Ad 4m dico qꝫ nihil nō aphendens nām cōem aphēdit similitudinem.

ℂCōtra pam ptē. 3. ꝯclusionis arguit pbanº qꝫ eqlitas ī creaturis ñ ponat relōeꝫ realem p° sic. Nā si sic ē seqt qꝫ ī vno hoc sint innumere realitates: qꝛ īnumeris ē ieqlis ꝛ dissimilis. So. vna īeqlitate ꝛ difformitate est qs multis ineqlis ꝛ difformis qꝛ relōes nō multiplicāt ꝑm terīos. Cōtra qꝛ transeunte vna difformitate manet alia g° ñ sīt eadem. So. sicut elicit ex. 3. d. 8. q. 1. ar. 5. 4m vbi dr̄ qꝫ eo termis multiplicāt rus relōis ñ āt relō ꝑꝫ rē ꝛ. 3. q. 35. ar. 5. 3m dico qꝫ sīt filiaº ꝛ cōis spiratio in diuīs ē vna res. ꝛ due relōes ita in creaturis multe relōes sīt vna res. Hōg° ē silis multis ꝑsileꝫ vnā q̄ ē vna res. ꝛ multe relōes seu rus ꝑm multice terioꝝ. Nec ñ ē simile qꝫ vna res sit multe albedies qꝛ albedo ex sua qditate pōit aliqd. Ad iprobā. g° dico qꝫ trāsit ꝑꝫ rē sed ꝑm rum quē hēbat ad terminuꝫ q deficit ita qꝫ nulla res est perdita in simili vel equali.

ℂAd idē arguit durā. p° sic. Nā iste rlōes fundāt sup entrē rōis. i. vnitate specifice. g° sīt rōis. So. negatur añs ꝯ fūdātur.n. super nā specifice existendo eē aīaꝫ nō vt est h° sed vt cū alia ꝯsimili hꝫ vnitatē specificaꝫ actu

vel virtute in rõe cui⁹ illa possunt ipimere. ¶ 2°. Harũ funta ab inuicẽ nõ depẽdent. g° idẽ q̃ pri⁹. So. negatꝰ ꝯñ. Sufficit. n. funta ad inuicem ordinari nãliter. ¶ 3°. q: phs. 5. meth. enumerans relões reales istas omittit. g° idẽ. So. negatur añs q: enũmerãdo funtas in quãtitate anumerat funtas ĩ nũero 7 vnitate nũerali vel trãscẽdẽte aplicari naturis specificis. Iste ãt vnitatẽ ꝯsequuntur.

¶ Ad idẽ arguitꝰ ex dictis aureoli sic. Similis realis aut fũdat sup reali specifica vnitate qualitatꝫ aut sup vnitate spẽm rõis aut sup qualitates ĩdiuiduales vt sꝰ cõformes. So. do. 3m. mẽbruꝫ intellectũ iuxta dicta ad pm duran. Nec tñ iste aliquod istoꝝ mẽbrorum sufficienter iprobat. Nã ꝯtra primum arguit sic p° q: vnitas specifica nõ est realis. So. pꝫ ex dictis. ¶ 2°. q: equalitas ñ fundatur sup vnitate speca quãtitatis q: due linee iequales sꝰ eiusdẽ spẽi ẽt si vna eaꝝ sit infita scdm auice. 2. meth. g° neqꝫ simils super vnite speca qualitatis. So pꝫ ex dictis. Cõtra. 2m p° q: intelligerꝰ duo alba eẽ similia esset intelligere q̃ participant vnã nãm specie q̃ ẽ falsum q: albedines dissimiles. concipiũtur eiusdẽ spẽi. So. Albedines inequales nũq̃ꝫ ꝯcipiuntur eiusdẽ spẽi specialissime sumpte ab aliquo nũero vel scdm rõneꝫ mensure. 2°. q: eẽnt relões rõis. So. pꝫ ex dictis. Cõtra 3m. Nã ꝯformitas ẽ similitudo idẽ g° fundaret se. So. p conformitatẽ nõ intelligimus relõeꝫ sꝫ vnitatẽ rõis que virtualꝰ ꝯtinetꝰ in omni albedine cũ quelꝫ sit nata imprimere intellectui speciem omnium albedinum in in qua omnes conueniunt.

¶ Contra. 2as partem. 3. cõclusionis arguit aureo. 7 ꝯ. 4. p° sic. Equalitateꝫ inquit esse relõeꝫ rõnis duobus modis potest intelligi vno° vt sit sicut relõ eiusdẽ ad seipsum que dicitꝰ idẽptitas. Alio° q: est qdem in re sine opere intuo sꝫ est in poa in diuinis psonis. 7 reducitꝰ ĩ actu p actũ intevo. Nõ pm q: diuine psone sunt ab inuicẽ distincte realꝰ. Nec. 2m p° q: nihil ẽ incõpletum ĩ deo. 2° q: inte⁹ nõ põt statuere adeqtiõeꝫ nisi inter distĩcta magnitudie cuiusmõi nõ sꝰ diuine psone. * So.

Quadruplex est relõ rõnis prim cuius extrema nõ sꝰ realꝰ vt pꝛoritas pñtis ad futuꝝ 2a cuius extrẽa nõ sꝰ distincta realꝰ vt idẽtitas fortis ad se. 3a cuius extrema nõ possunt relõeꝫ realẽ fundare vt oppositio relõnum. 4a. cuius extrema possunt quidẽ realẽ relationeꝫ fundarꝰ. sꝫ nõ ad inuicẽ vt relõ scibilis ad sciẽtiã. Equalitas aũt 7 simili° diuinaruꝫ psonaꝝ ẽ scdm rõis. 2° sicut. s. relõ relõnis. Ad id q̃ dr nihil eẽ in deo in cõpletũ dico q̃ relatio eq̃litatis diuine nõ ẽ actu nisi p intem creatum vel increatũ. Nec tñ in deo ẽ aliqd in poa q̃ p intem ꝯpleatur q: tales rus nõ intelliguntur inexistentes sꝫ potius asistentes psõis vñ persona nec per eos actuaꝰ nec ad eos ẽ ĩn potena. Sũt tñ in deo vt intellecti. Cõtra. nã diuine psone eẽnt verissime eq̃les nullo inteu de hoc negotiãte. So. In tali casu dico q̃ cũ eq̃litas dicat vnitatẽ nãe 7 relationẽ idẽ ꝯsequẽtẽ remaneret q̃ꝫ tñ ad pm nõ q̃ꝫ tñ ad 2m. Ad aliõ dico q̃ pr 7 fili⁹ lꝫ sint idistincti magnitue tñ distinguũtur psonis. Ideo lꝫ nã patris non sit equalis nature filij tamen pater est equalis filio.

¶ Cõtra eadẽ ptẽ arguit sco. 7 aliq seq̃ces. q̃ iste relões ĩ deo sint reales p° sic. Nã si sꝰ rõis ideo ẽ q: funtus ẽ vnũ. hoc ãt nõ ĩpedit q: relões originis hñt idẽ funtus. i. eẽnas 7 tamẽ sꝰ reales. So. Relões origĩs nõ fundãtꝰ inessena precise sꝫ ĩcõicatiõe 7 acceptatione nãe q̃ distinguũtur realꝰ vt duo relatiua. Sꝫ ꝯ q: a filĩ ẽt iste fundabũtꝰ in relatiuis. So. ñ ẽ simile q: ille puta pr̃tas 7 filia° ñ fundãtꝰ in relatiuis vt sic sꝫ vt hñt modũ actionum notiõalũ. Sꝫ ꝯ iteꝝ q: isti act⁹ ñ pñt fundare oppõitas ĩ el ões nisi pꝛehẽant ĩ se distinctiõeꝫ q̃ in diuinis añ relões eẽ nõ põt realꝰ. So. vbi funta distinguũtꝰ alꝰ q̃ꝫ per relõnes opposite rões exigũt funta pri° 7 alꝰ distincta q̃ꝫ per relõeꝫ vbi autẽ nõ distinguũtꝰ nisi relatiue nõ ozilla prius natura distingui q̃ꝫ distiguãtur relões sed ipse relatiões distinguũt sua funta hãc solõeꝫ ĩntẽdit. s. tho. po. q. 8. ar. 3. 12m 7. 1. q. 40. ar. 2. 4m. ¶ 2°. Nam scdm aug. 6. d tri. pa similitudo ẽ ĩ filio dei. g° nõ est rõis tñ. So. illa simili° ẽ pa nõ rõne

re[le] s3 fundamenti.i.vnitatis sbstantie. ¶ 3°. Eq̄litas ē in filio ex vi sue gn̄ois q2 pr̄ eq̄lē genuit f̄m aug. ɔ̄ max[m]. Ergo n̄ ē rōis. So. Inest filio ex vi gn̄ois solū rōe vnitatis nāe ¶ 4°. Nā ad realitatē relōis sufficit suppositoꝝ distin°. Nā si vna nūero albedo eēt i duab' supficiebus realr eēnt siles. So. cāus plicat ɔ̄dictiōez. hoc tn̄ dato. illa relō n̄ eēt realis q2 relō real' exigit distinctionē fun[to] ꝝ n̄ suppo[to]ꝝ. vel si vtrunq3 exigit tn̄ prius exigit p[m] q̄3 tn̄ 2[m]. hoc tn̄ dato n̄ seq̄t q ita in deo sit vbi n̄ sīt duo supposita ab[ia] vt ibi s3 sīt relatiua.i. relōes sbsistētes 7 ɔn' ad īui/cē relōez realē n̄ fundātes. ¶ 5°. Eq̄litas ē p̄fectio simp' dicēte aug. de q̄3[te] aīe ca°. 7. in/eq̄litati eq̄litatē iure pponis. Ergo ē i deo et nā rei. Dices q logt̄ de fun[to] 7 n̄ de relōe. S3 ɔ̄ q2 īfra ca°. 9°. dicit Nullo° q̄3titas s3 ea d qua sup'egim' eq̄litas. hui' excellen[e] cā est. So. Eq̄litas ē p̄fectio simplr̄ nō rōne ... aut q̄3titat3 solū s3 rōe vnitatis eēn[e]. Ad replicā dico q n̄ itēdit q re[lis] aut nega° im portata p equalitatē dicat p̄fectiōez inq̄3tū huiusmōi s3 q excellen[a] d q̄ logt̄ atēdit̄ pe nes q̄3titatē vt ē tāta i vno sic in alio. ita q r[lis] non est cā p̄fectionis sed modus cause.

Jrca. 32. distin. q̄rit̄ vt[m] pr̄ 7 filius diligāt se. s. s. 3°. In hac q̄ōe erunt duo ar. In p°. n. videbit̄ d q̄sito. in 2° q̄t an pr̄ sit sapiēs sapiā quā genuit. ¶ Quantū ad p[m] p[a] 2°. Jsta ppositio pr̄ 7 fili' diligunt se. s. s. ē vera. i. d. 32. q2 ea facti vtrīt̄. Est etiā ppria. Si. n. sit exponēda. s. s. idest amore eētiali q atribuit̄. s. s. eadē rōe pr̄ diceretur bonus. s. s. 7 sapiēs filio q negat̄. ¶ 2[a]. Cū dicit̄ pr̄ 7 fili' diligūt se. s. s. ille ablatiu' nō solū ɔstruit̄ in hītu[e] signi vt sit sensus q. s. s. est sig[m] q se diligūt i° vbi s̄ pari. n. rōe di ligerēt amore creato. ¶ 3[a]. Nec sufficit di/cere q te soluit i ppositōez. vt sit sensus. s. s. idest p spiritū sanctū. li p dicēte subautorita tē lu. s. s. auctoritatē vo i p̄re 7 filio. i° vbi s. Nā li p ipoztat hītudinē cāe * in casuali cui adiūgit̄. Nihil āt hic est assignare cuius s. s. sit cā. ¶ 4[a]. Necpstr̄ in tur i hītudie for me vt sit sensus q diligūt folr̄ amore q est sp̄ūs scūs Jbidē. Forma. n. nō denoiat ali/qd nisi inhereat. Jte3 for[a] dicit hītudinem pricipij re[li] eius in quo est saltē incē acciden tali. ¶ 5[a]. Cōstruit̄ āt i habitudine q̄si effec tus formalis vt dicat̄ effe° large dē q a pn̄° ē 7 formale q ēqd hēt actū forme idenoian° Est āt sensus q a p̄re 7 filio pcedit amor q ex. s. s. quo se diligūt ibidem 7. i. q. 37. ar. 2. Sciēdū est ergo q agēs denoiatur agēs q pn̄° actiōis. 7 ab actiōe 7 a ter° actiōis qū il le inclu' in sig[to] actiōis sicut flos includit̄ in floriñōe vn̄ dicim' q ignis calefacit calore 7 calefactiōe 7 arboz floret flore. Sciendu3 est 2° q diligere notionalr̄ dicit duo. s. actū ipsu3 q ē psona. s. sancti 7 exitū siue emana/tionē eius. Spirare vo dicit r[m] tātū similr̄ ēt dicere dicit actū q est v̄bū 7 ei' emanatio nē s3 generare r[m] tm̄. Sciendum est 3° q si diligere sumat̄ eēn[r] pr̄ diligit caritate q̄ est eēn[a] vt pn̄° 7 amore q ē actus eēn[ali]s. Si vo sumat̄ notio' sic diligit vt pn̄° proprietate spiratiua vt actu āt dilectōe vt e ffe[ll] vo seu ter° diligit. s. scō sicut ēt dicit dictio[e] 7 v̄bo. Quia vo gn̄are 7 spirare n̄ impoztāt ipsos termīos s3 emanatōes tm̄ iō n3 spirat. s. scō neq3 generat verbo. ¶ 6[a]. Pater diligit se s. sancto. i°. d. 32. 7 hoc notionalr̄ intelligen̄ eēn[r]. ¶ 7[a]. Pr̄ diligit creaturas. s. s. ibide3 7 hoc si li diligere stet eēn[r] 7 tūc in v̄bo di lectionis impoztatur efficien[a] totius trini tatis. 7 in li. s. scō rō efficien[e] ex parte factoꝝ Nam due prime processiones sunt rō oiu3 aliaꝝ processio quidez verbi vt alia exeunt a deo p modū intellectus. s. sancti āt vt exe unt p modum libe voluntatis. Et similiter si sumatur notionaliter. Tūc aūt v̄bum di/lectionis pn̄' dicit rationem efficien[e] 7 effi/cien[as] cōsequēter 7 est sensus q pater spirat amorem pesonalem qui est ratio omnis li beralis collatōis creaturis a dō facte. Sciē dum est aūt q. 6. 7. 7. ɔ°[es] aliter probat. s. tho. i. q. 37. ar. 2. 3[m]. Sicut. n. pr̄ dicit se 7 oēm creaturam verbo q genuit inquātum illud sufficiēter patrem 7 oēm creaturā represen tat ita diligit. s. s. inquātū pcedit vt amor p̄rne bonitatis s̄cdm quam pater amat se

z alia ita q ad creaturas importatur re^lis
s. ordo inquantu veritas z bonitas diuina
est pn^m intelligendi z amadi omnia. ¶ 8^a.
Ista. spus scus diligit se. s. scto est vno^o vera
no alia 1° vbi supra. Est. n. vera si li diligere
sumatur ecn^r. q: sicut seipso est deus ita z di
ligit. Secus si stet notio^r: quia sic diligere
est spirare amore quia diliger notionaliter
importat hec duo. Si tame ab hoc verbo
se cluda^r actus originis quo e notionale re-
manebit solum amor pductus qui e opatio
subsistens z osequenter operans. vn et tunc
eet va. Diliger ergo t^r sumi^r. s. vt dicit ecn^as
tatu z personam. s. scti tm. g^o vt or notio^r
sic dicit duo z iportat realem productione
amoris. sicut p^o z 2° importat productio
nem amoris fm rationem tantum.

¶ Contra. 5° arguit aureo. sic. Si. n. ita eet
tuc causa formalis costrueref in habitudine
effe^e formalis. Na flos ad florem no se bet
vt effe^e formalis ad cam sed ep^o z similiter
vestimetum ad vestitum. So. effe^us formal
est duplex. s. qui causa^r a causa formali z qui
hz actum fo^e qui est denominare. qzuis cau
setur a causa efficiete de primo pcedit ar^m
d 2° vo loquitur o^o. vnde flos est quidem
formalis effe^us. sz no cause formalis. vesti-
mentum etia no dicimus ee effectum vesti-
tionis. sed est aliquid formale re^u vestiti cu
ius tm no est forma ex quo concludimus q
effe^us pot esse formalis quauis non sit fo^a.

¶ Arguit et o exemplu de flore prio sic.
Nam florere non est flores producere sed
flores bere. na si deus arbori flores impri
mat adhuc florebit. Diligere aute e amore
producere. Ergo no est similis ostruct^o vtro
biq. So. no est hic omnimoda simil^o que
renda quia forte rubere z florere no dicunt
actionem productiua sed solu quo ad hoc
q flos non est arboris forma z tm denoiat
velut forma cum sit eius effe^e. Et ita. s. s. se
habet ad pre m z filiu. ¶ 2°. Com^o arbor flo
ret flore quo ignis calet calore. So. ymo.
hoc est falsum quia a calore denoiaf ignis
calere sicut ab aliquo intrin^o z propria for^a.
¶ 3°. Nam licet verbum acti^m ostruatur cu
suo terio in ablati^o vt ignis calefacit calore
ipresso lignis. secus de neutro q: n hz ter^m
pductu cu n sig^cet actioe productiua vt ru
bere z lucere. So. neut^m no ostruitur i abla
tiuo cu ter^o pductionis iportate per neut^m
q: no dicit actoe pduc^as presertim neutru
ab^us secus cu ter^o pductiois importate per
acti^m verbu vt ortus rubet rosis q z si non
pducatur p rubere secus p pullulare. Credo
tame q florere lz no sit trasiti^m potes rege
accusatiuu expressum vt dicaf arbor floret
flore includit tm transiti^m z teriu eius. quia
flore e flore emittere. Talia at neutra con-
struutur in ablati^o cu termio trasitiui q: im
plicite dicut actoe trascuntem in acc^m. Se
cus derubere. Et * hec rnsio alia e fm qua
negaref ans. s. florere no est emittre flore.

¶ Arguit 3° loco o illud q dictu e in actu
spiran^r no includi deteriationem effect^a. p^o.
sic Na qn actus z termin^a se iuice de noia-
tiui icludif terius in actu. Sic at e de gnare
z genito spirare z spu. Ergo si illa regula va
e concedendu e q pater generat genito vl
spirat spu. So. Negaf maior Illa. n. no est
ro sed tunc inclu^r effectus i actu qn verbu
sil importat effectu z emissione ei^a q: tuc e
qn tali vbo incoueniecter aditur effe^a. Si at
oueniet^r addif no inclu^r i actu. Dicimus at
pr generat vbu z spirat spum no aute dicit
verbum vel diligit amorem. Eodem mo z
edificare no dicit edificium sed edificatoem
solam includit.

¶ Arguit et o distinctoem facta de dilige
re ecn^r z notio^r. z de amore ecn^li psonali z
notionali sic. Na impo^le e poni duas diui-
nitates. g^o z duos amores. So. negaf ona
q: sicut psona e diuinitas z tm sine ei^a mul-
tiplicatoe mltiplicaf ita et mltplica^r amor
no realiter sz roe q: ecn^a fm sua ratione no
pot tn multipliciter ocipi qz amor q ocipif
vt for^a q est pn^m operandi z vt opatio z vt
subsistens. z on^r or t^l non aut ecn^a. Nec tn
re aut roe. s. s. in quo est amor ecn^alis z sub-
sistens est perfectior pre q: cu amor subsi-
stes sit amor absolutus cu reloe ex parte 2^a
vt sic no dicit perfectionem cu nihil ponat.

¶ Arguit etiã.5.loco q nullo° ɔcedē ōbe m⁹ actionez ꝓduci in ōo p° sic. Naz eēnª ꝛ ãoꝛ sc idē re ꝛ rōe.g° vtrūqȝ l'neutrū ꝓduciʳ So.negaᷓ ãns ō ãoꝛe ꝑsoali.¶2°. In.s.s. nulla ē realitas īcipiēſ eē nisi ꝑsonal' ꝓpetaſ Amoꝛ aūt cū sit īfinit⁹ nō ē ꝓpetas ꝑsōalis So.Cōcediᷓ maioꝛ negatur aūt minoꝛ.qꝛ ipsa ꝓpꝛietas est amoꝛ ſbſiſtens.

¶ Quātū ad 2ᵐ articlȝ pª ɔ°.*. Lȝ pr̄ oīa videat ī sapª genita seu vbo qꝛ.s. ī eo oīa re ꝑsentāᷓ nō tñ ē sapiēs sapīa genita aut vbo qꝛ sapīa sigᵗᵐ ꝑ modū fo° īmanētis ꝛ ɔñr nˡ denoīaᷓ sapiēs nisi ab ītrin°ᵉ ꝑ modū fo°ᶜ se hñtis.1.d.32.q.2.¶2ª. Fili⁹ pōt dici sapiēs sapiētia genita ꝛ īgenita ibidē.Est.n.sapiēs effec° sapīa īgēita.i.pr̄e. Fōlr vbo ē sapiēs sapīa eēnˡˡ si ɔsidēᷓ id q fōlr ē sapiēs ꝛ seip so seu sapīa gēita si ɔsideraᷓ hñs illā fo°ᵗ³.

¶ Cōtra 2ᵃ³ ꝑtē pᵉ ɔ°ⁱˢ arguit aureo.p° sic Nā aug.5.ō tri.ca.1.argūt ɔ hēticū sic Si aliqñ fuit pr̄ sine filio fuit sine sapīa hoc ãt arᵐ nˡ valet nˡ fili⁹ ꝑtīeat ad sapīaz pr̄is ꝛ si loqᷓ ō eēnˡˡ nˡ ꝓbat ō eɫnitate filij.So.lo qᷓ de eēnˡˡ ꝛ ꝑ hoc ꝓbaᷓ eɫnitas filij cui eᷓ naᷓ a ꝓpata ē eɫna sapīa.¶2°. Nō min⁹ di lecti° significaᷓ ꝑ modū fo° īmanētis qȝ sa pīa diligē.n.ē opa° imanens sic ꝛ sapē hoc ãt n̄ obstēte hñt hitu°ᵗ³ ad pr̄em vt dicaᷓ se diligē.s.s.g° ꝛ verbūz hȝ hitudīez ad sape So.negaᷓ maioꝛ sȝ modū significaᵗ qꝛ di/ lectio sigʳ vt act⁹ egrediēs a supposito. Cō tra qꝛ saltē dici potit q ītelligit filio. So. negaᷓ ɔña qꝛ ītelligē suūᷓ eēnᶜ tm̄.Est.*aūt sciēdū q.s.tho.ī scpto tēuit q dicen° pr̄ di ligit se.s.s.5°.est: ōnoīa° efficiētȝ a sua actōe sȝ ī pª ꝑte dicit q nō ē obiectiōe sȝ ab effeˡˡ Sic aūt dixit ī p° qꝛ.s.s.ꝓcedit ꝑ modum ãoris q ãoꝛ vr̄ dicē actualē opatōez sȝ ī su/ ma alir̄ dixit qꝛ amō dñ dr̄ ō.s.s.ñ dic actō nē sed ēminū. hoꝝ ãt cū est noīūz penuria.

Irca.33.distin.qriᷓ vtrū ꝓ ꝑetates ꝑsōales sint diuīa eēnª.*.Prima ɔ°.Essentia diuīna ꝛ ꝓpꝛietas relatiua sunt idem realiter p°.d.33. ꝛ.1.q.28.ꝛpoª.q.8.ꝛ.4.cō tra ca.14 ¶.2ª ꝓpꝛietas relatiua est idem realr q persona p° vbi.s.ꝛ.1.q.40.¶3ª. Diuina essenª ꝛ relatio seu ꝓpꝛietas relati/ ua differūt rōe vbi.s.¶4.ꝓpꝛietas ꝑsona lis differt rōe a ꝑsona vt pr̄nitas a pr̄e vbi. s.¶5.ꝓpetas relatiua ē vere ꝛ ꝼm rē in es/ sentia ꝑ idētitatē ꝛ ī ꝑsona sicut ī supposito constituto p° vbi.s.ꝛ.1ª.q.4ª.

¶ Cōtra.3.argūt aureo.p° sic. Illud q per sonas distinguit inqȝtū eas distinguit ē res Alr.n.realiter nō distingueret.g° reᵗⁱˢ vt sic est res.Ergo reᵗⁱˢ vt distinguiᷓ ab essenª est res.So.Negaᷓ primū ãns ꝛ ad ꝓbatiōem ɔña.Nā q ꝑsonas distinguit ex alio hȝ q distinguat ꝛ ex alio q sit res.cū tñ sit res ꝛ distinctiᵐ.Inqȝtū.n.relō distinguit inqȝtūz res aūt hēt q distin° sit realis ꝛ qcūqȝ faat. Exᵐ huius.Deus.n.ē se alr̄ sapiēs.ꝛ tñ hoc nō hȝ ex sapīa vtᶜ nȝ ex eēnª vtᶜ sed q sit sa/ piens hȝ a sapīa vtᶜ q aūt illud sapere sit es sentiale hēt a sapīa inqȝtū est diuīa sbā.hec ē mens.s.tho.po.q.8.ar.2.3ᵐ.¶2°.Relatio sȝ istos distinguiᷓ ab essenª in rōe reᵗⁱˢ.Sȝ tota entitas relōis cōsistit in esse reᵗⁱˢ.Tota enī entitas cuiuslibet rei cōsistit in esse id q ipsa est.g° tota distiguiᷓ ab essenª.So.Ne gaᷓ mioꝛ qꝛ ꝑ eē reᵗⁱˢ relō non hȝ q ō aliqd sit in rerū natura. Negaᷓ ēt ꝓbatio ei⁹.Alr enī est de entitate relōis ꝛ aliorū p̄dicatorū qꝛ ipa nō p̄dicat aliqd sȝ ad aliqd.ideo alr est ens qȝ alia qꝛ ex ꝑte sue rōis non est ens aut res l' aliqd sȝ rōe fūnᵗ¹.¶3°. Diuie ꝑsone sūt aliq̄ distīcta hñtia aliqō reale eē ī q ɔuenīt i.eē deū ꝛ aliqō reale in q distīgūᷓ.s.ēē pa trē vel filiū. Ergo distīctiua hoꝝ vt sic disti gūᷓ ꝼm eē ꝛ nō sola rōe alio qn esse° fōlis in realitate excederet suam formā So.Ne gatur ãns seu minoꝛ loquēdo ō eē existenª de quo solo ꝓcedit ɔña seu maioꝛ.Tale enī in ōo nō ē nisi vnū.Ad ꝓba.dico q triplex est eē.1.d.33.q.1.ar.1.1ᵐ.s.q ē pꝛim⁹ act⁹ eēnᶜ ꝛ q est ipa quiditas vl' nā rei ꝛ q sigᵗᵗ cōpo sitionē ꝓpositiōis.Voluᷓ.g° in p° eē non in 2° ꝛ ex p° ī ē realitas rei nō ex 2°.Et lȝ eē pr̄ez sit eē r̄ale ñ tñ rōe relōis sȝ funˡˡ q vnū ē ī dib⁹.4.ɔ.ca.1ᵖ.Vl' pt breui⁹ dici q esse

prem z ec filiū est idē esse sbdiūsis relonib9 sic z po9 generādi actiua z nascēdi passiua. ¶4°. Nam sm istos prnitas distinguit p ratiōem prnitatis vt est alia a rōe ecn^e. Sz vt^e ē 2ª itētio z solū in aīa.g° de9 p id q est ī aīa distinguit. So. Rō relōis nō distiguit vt ē ī aīa sz vt ē in deo sicut ī fun^to sue veri/tatis. Jō dr rlō sz suā rōez distiguē adhūc sēsūz q diui^a rlō ex hoc hēt q distiguat in/de hz q fūdet rōez re^us quā si fūdar n̄ possz nō eē fōle distincti^m ī diuis z sili mō dicunt relōes sz suas rōes oppōi. ¶5. Cō isti dicūt ppetates ad ecn^as cōparatas trāsire ɔpat9 vo ad opo^m eē res z distigui aut iste trāsit9 ē ī nihil sic q relō desinat eē ens aut q: desi nit eē ens reale aut q: desinit eē distincta z trāsit ī idētitatē cū ecn^a. Nō p^m vt pz.nz 2^m q: res si nō pt mutari de spē ī spēz mlto mi n9 pōt de ente reali in ens rōis. Nz 3^m vt sit sensus q realr sit fun^tus z realr distiguat ab opposito p° q: pr^tas n̄ differt a filiatōe rea liter realitate ecn^e: q: realitas ecn^e z reali/tas filiatōis cēnt distictę; g° differt alia.g° ī alia ecn^e z prnitas realitat. ¶2° q: ex^m adu ctū de rōi'i q reale ab irrōali z rōe ab aīali distiguit ɔfirmat ppo^m. Differt.n.realr rea litate q̄ ē al' z sic ibi due aīalitates z duo aīa lia.g° silr ī do alia ē ecn^a cū q̄ prnitas ē idē z alia cū q̄ filia°. So. Nūqz i.s.tho. legi q relō transeat q̄zuis recitet dictū boe.s.cūcta q̄ ī diuiaz pdicatiōez vcnūt mutāt in sbstē^as Dic tn̄ q relō ad ecn^as ɔpata ē rō.i. rōe dif fert ad opo^m vo res.i. realr distiguit sic.n. ipe expo^t in quodā opusclō de doctrīa fr̄is pet' q icipit p° ɔsiderādū ē i solu^oe.6. dubij Esto tn̄ q ita loq^t sic itelligat. q ad ecn^as ɔpata relō sola rōe differ z realr ē idē. Ad p^m ɔ hoc dico q distiguit pr^tas reali^te ecn^e nec tn̄ seqt q realitas ecn^e distiguat a rea/li^te filiatōis q: realitas prnitatis n̄ distigūt inq̄ztū realitas ecn^e nz inq̄ztū realitas sz ī q̄z tū realitas sb tali re^u. Jō cū duo dicat.s.re^m z realitatē ex p° hz q distiguat ex 2° q suū distiguē sit reale. Ad 2^m dico q.s.tho.pn̄/ti dist in^oe.i^a ex^m re pbat diffe^e.n.gn̄is reali/tatē realr diuidūt n̄ āt relōes ecn^as z rō ē q:

creature ecn^a n̄ ē suū eē sz hz i^d ab eo ī q̄ ē ad q p diffe^as trāhit z ɔnr sz mltitudiez diffe rētia hz eē diuīsa ī diuersis. ¶6°. Fūdamen tū hui9 positōis ē in po^le.s.q rlō hz esse per fun^tus n̄ p suā rōez sz solū ad aliud eē.g° posi tio silr ē falsa. So. nega^r. aña. Proba^r āt p° Nā rlō si sz ppā rōez n̄ ē accn̄s ē sba q: di uisio ētis p sbstātiā z accn̄s ē p ɔdictoria sz auice.2.meth. So. Nega^r seqlla q: ex rōne sua n^l ex aīaz ē vn̄ relōes assistētis nz sba nz accn̄s sic vt ēt ō diuis dicebat poretan9 po. q.8.ar. z sic expōebat dictū aug. q rlōes nō pdicāt sz sbaz nz sm accn̄s. ¶2°. q: ppa rō rlōis n̄ ē res sbsistēs q: re^us sbsistē n̄ pt sm aug.7.d t. nec pt eē ēs p se sz com.7.meth. com.49.g° ē res i alio.g° ē accn̄s. So. Rlō vt^e n̄ dic sbsistēs v'l īsistēs sz asistēs. vn̄ n̄ in heret n' sit real'. ¶3° ppa rō accidētz n̄ tollit sz iclu^t rōez accn̄tis cōez. So. Rlō vt pdica mētū iclu^t rōez accn̄tz z modū ei9 q ē i eē n̄ āt vt rlō n^e vt^e dicit pdica^tus sz vt real'. ¶4. Nā rlō n̄ ē qd ɔpo^m ex re^u z fun^to sz ē pur9 r^us g° n̄ ē verū quū hēat ppiū eē z sit act9 fun^ti. So. Negat ɔn̄a. L z.n. sz sui rōez sit pura hitu° tn̄ ex h n̄ hz q sit res l' ī pdica^to l' q sit ī fun^to sz q egrediat ab eo.

¶ Arguit ēt sco. q ppetas z ecn^a distiguā^r plusq̄z rōe p° sic. Nā pr ex nā rei ante oēm actū ite^o hz rē cōicabile.s. ecn^as ex nā rei rez ī cōicabile ppetatē psō^les. Nō ē āt eadem que ex nā rei ē cōicabil' z q̄ icōicabil' cū hoc sit ɔdictio.g° i pr̄e ex nā rei ista duo n̄ sunt idē. So. nega^r h°^r q: illa duo ex nā rei sīt ea dē realitas q̄zuis illa equalēt' duob9 specifi/ce distictz.s. sbe z rlōi. Et arg^m eque ɔcludit q illa duo n̄ solū ex nā rei sz realr distigunt q: fundat ī ista max^a res cōicabilis z icōica bilis ex nā rei n̄ ē eadē realitas. ¶2° pr p ali qd sui cū filio ɔ^r z p aliqd distiguit ab eo z hoc ex nā rei.g° ex nā rei hz in se aliq̄ distin cta. So. Negat ɔn̄a q: qn̄ ɔuenie^a z disti° n̄ opponūt q: .s. n̄ ābo ad ecn^as aut psōas p tinēt idē pt eē vtriusq̄z pn^m. ¶3° beat9 ītuēs deitatē z ppetatē distincte aut videt illa vt disticta ob aā oē intelliger aut vt disticta sz varios modos cōcipiēdi idē. Si p^m hēo

intētū cū intuitiua cognitio sit rei vt ī se existit añ ītelligē. Si 2ᵐ nō est maior differēᵃ hic q̄ȝ incōcipienᵒ deitatē ⁊ deū. gᵒ pr̄ ē hñs sicut in eēnᵃ ita ⁊ in relōib᷾. gᵒ in trib᷾ obie realr̄ distictȝ. So. btūs ītuet̄ q̄ illa sc̄ distiguibilia p̱ ītellᵘ creatū ⁊ q̄ res sibi obānata ē sīdare ꝯceptū abⁱⁱ ⁊ relatiui ⁊ rōnes fōles diuſas. eo q̄ eminēt̄ ꝯtīeat ea q̄ alibi ſpē distiguūt̄. Cōseqnt̄ āt plus videt talia distiguibilia eē q̄ȝ abstractū ⁊ ꝯcretū q̄ ñ distigūt̄ ſ3 diuſas rōes fōles. ſ3 ſ3 diuſū modū ītelligēdi idē. Si ēdū ē āt q̄ ī oī relōe ē aliqd excepto relatiᵒ. i. aliqd abᵘᵘ q̄ tñ ñ o3 distigui, realr̄ a relōne. ¶ 4ᵒ. Nā ſ3 aug. 7. de t. ca. 2. filiꝰ ñ eo vbū ē q̄ sapia ē q̄ vbū ñ dr̄ ad se. ex q̄ p3 q̄ vnū ē q̄ ñ aliō. ⁊ ꝯñr vnū ñ ē de fōli rōe altiꝰ ſ3 ex ea. gᵒ fōlr̄ distigūt̄. So. ꝯclur q̄ fōlr̄ rōe distigūt̄. ñ āt fōlr̄ realr̄. Cū. n. tā relō q̄ȝ eēnᵃ diuiᵃ sit ex genꝰ vnū illoꝝ p̄t eē idē p̄dicato q̄ repugnat reliq̄ maxᵉ qñ p̄dicata ñ dicūt rē purā. ſ3 dāt ītelligē modū significādi l' ītelligēdi ī q̄ differt illa duo realr̄ idētifiᵗᵃ. *Sciēdū ē āt q̄ eēnᵃ ⁊ relō sc̄ qdez idē realr̄ ſ3 nō cōuertibilr̄ ita q̄ non o3 oē dictum de eēntiaꝰ dici de relōne vel eꝯᵒ.

¶ Arguit āt aure. q̄ eēnᵃ ⁊ relō sint idez ex nā rei adeq̄te ⁊ ꝯuertibilr̄ pᵒ sic. Nulla. n. res excedit seipsā aut ē sibi ñ ꝯuertibilꝭ q: eadez res eēt excedēs ⁊ excessa. ꝯuertibilꝭ ⁊ ñ ꝯuertibilꝭ. So. nullā rē dicimꝰ sibi ñ ꝯuertibilē ſ3 fallit̄ arguēs ſ3 fallā accñtȝ. credēs bonam istā ꝯñā. s. a. ñ ꝯuertit̄ ipi. b. ⁊ ē. b. gᵒ idē ñ cōuertit̄ sibi ⁊ tñ nulla ē vt patuit. d. 2. ¶ 2ᵒ sic. Nulla res ē aᵒʳ se. gꝰ nulla res ē excedens ⁊ excessa. So lȝ ego dicā eēnᵃᵐ ñ ꝯuerti prⁱⁱñ tñ dico eā excedē prⁱᵉᵐ ſ3 ē fallā ꝯñtȝ a pluribꝰ cāis vitatȝ ad vnaȝ. Nō. n. iō eēnᵃ ē icōuertibilꝭ q: excedit p̱ modū totiꝰ. ſ3 q: ad p̱petatē se h3 vt cōe ad p̱p̱uȝ deducta vlitate ⁊ totalitate. ¶ 3ᵒ. Oīs res eadē alicui icōuertibilr̄ ⁊ ī adeq̄te icludit illā ⁊ aliqd aliō. gᵒ ⁊c̄. So. negat̄ añs n' eēt icōuertibilitas per modū totiꝰ ⁊ p̱tes. ¶ 4ᵒ. aᵒʳ ē ꝯuertibilitas īter eadē ētitatīe q̄ȝ īter eq̄lia q̄ātitatīe q̄ sūt ꝯuertibilr̄ eq̄lia ita q̄ vnū ñ excedit aliō. gᵒ ⁊c̄. So. ꝯclūᵒ q̄ eēnᵃ ñ excedit relōnē cuȝ q̄ flat q̄ aliqd dr̄ de vno q̄ ñ de alio nec ē simile de eisdē ⁊ eq̄libꝰ vbi aliq̄ sūt idē velut cōe ⁊ p̱p̱riū. ¶ 5ᵒ. Idētitas ē relō eq̄parātie gᵒ eiꝰ extma dicūtur ad cōuertētiā. Ergo que sūt idē sūt ꝯuertibilr̄ idē. Sol. negat̄ vltīa ꝯñā. q: nō ē idez ꝯuertētia ⁊ cōuertibilitas. Cōuertibilia. n. sūt q̄ ita se hñt vt de quocūq; dr̄ vnū ⁊ reliquū. Et icōuertibilitas nō ē relatio realis ſ3 negaᵒ. ¶ 6ᵒ. Infinitas quaz h3 res eēnᵉ est cā q̄ sit idē prⁱⁱ in adeq̄te. gᵒ pr̄nitas ita est idē eēnᵉ q̄ extēdit̄ ad oīa ad que extendit̄ eēnᵃ. Est enī īfinita eadē īfinitate ipa res pr̄nitatis. Sol. negat̄ ꝯñā. Ad p̱ba. dico q̄ illa īfinitas nō ꝯuenit pr̄nitati vt est relō neq; etiā p̱marie cū sit p̱marie attributū eēnᵉ iō nō o3 q̄ pr̄nitas sit tres sic eēntia. Cōcedo tñ q̄ q: eadē ē vtriusq; īfinitas iō eēntia nō excedit relōnē. ¶ 7ᵒ. Si eni aliqd sit alicui idē incōuertibilr̄ tollit̄ oīs ars sillogistica. Dicā eni q̄ q̄ȝtūcūq; extma sint idē in medio nō tñ sūt idē īter se q: mediuz est incōuertibile vtriq; eoꝝ. So. Negat̄ assūptū pᵒ q: nō oē mediū est īcōuertibile sed solū in deo reperit̄ talis incōuertibilis idētitas. 2ᵒ q: etiā in diuinis hoc non obstāte oē p̄dicatū reale q̄ pure p̄dicat rē ⁊ nō dat intelligere distinctionē īter eēntiā ⁊ relationē. dicit̄ generalr̄ de hac ⁊ de illa. Argumētū in pede. Esse relōnis est ad aliud se hr̄e vt p3 liᵒ p̱reᵈᵃ. Eē diuīe eēnᵉ nō ē ad aliud se hr̄e q: est maxᵉ absolutū ⁊ subsistens. Ergo hec nō ē illa. *So. eē relōꝝ ſ3 q̄ sūt ad aliō non est eē q̄ est actꝰ eēnᵉ p̱ hoc. n. respiciūt subiectū tm̄. Est autē illud q̄ significat diffiᵒ. i. q̄ditas. Pr̄nitas aūt ⁊ eēntia vniunt̄ in pᵒ sed nō in 2ᵒ iō nō o3 eē diuīe eēntie eē ad aliud. Hec ex. i. d. 33. q. i. ar. i. iᵐ. S3 po. q. 8. ar. 2. in. dicit aliud ⁊ intendit q̄ rō relatiui est ad aliud se hr̄e: ipsuȝ autē eīe relationis nō ē ad aliud se hr̄e increaturis cū sit accñs.

Irca. 35. di. q̄rit̄ vtruȝ deus in re ⁊ fōlr̄ aliqd ītelligat. ſ3ᵒ. In hac q̄stiōe duo erūt articuli. In pᵒ ingret̄ q̄d sit fozmalr̄ ītelligē. In 2ᵒ vō an possit demōstratīe p̱ba

ri q̄ intelligeret sit in deo. ¶ Quātū ad p/mū pa 2o. Intelligere ī nob est actio ītelle/ct9 cui9 pncipiū est spēs ītelligibilis ɀ termi/n9 est cōceptio seu vbū rei intellecte. vi.q.8.ar.6.po.q.9.ar.5. ¶ 2a. In mālitas est rō q̄ aliquid sit nāe ītellectualis ɀ ītelli'e in actu vi.q.2.ar.2.ɀ.i.q.14.ɀ po.d.35.

¶ Cōtra p93 arguit aureo. q̄ nō sit necesse ī nob spēz ītelligibilē ab ipo ītelligē distīgui po sic. Illud quo fōlir hr obz pñs in rōe ap parētis seu q̄ fac obm fōlir apparē est ītel/ligere huiusmōi est spēs. Pa.i.3.de aīa dr̄ q̄ si qua spēs eēt gnālis. p̄hibērt aliō obz ap parere q2.s.act9 ei9 repñtaret suū obz. Er go est ītelligere ɀ supfluit alia q̄litas faciēs apparere q2 idē bis appareret ɀ intelligere tur cōtra expiētiā. So. negar maior q2 res formalir apparet p apparētez relationē me diā iter se ɀ cognoscentē vel sciaz vel cogni tionē. Intelligē tñ ē cā vbi q̄ talē re93 fūdat ɀ ē cā actual'apparētie sic spēs hitual'. Ad vo adir de 3o de aīa dico q̄ illō nō ē q2 illa spēs facēt aliqd actualr apparē. ʒ q2 aīā ñ sb ēt volūtari sp actuaret ite93 q̄̄tū posset. Uñ p̄hibēr aliā actuare. Nec tñ inp' idē bis ap parē sic ɀ sciri.s.actu ɀ entitū. Uñ ītelligē est actualir ītuert q̄ prius p spēz erat pñs ɀ appa rēs hitualr tm̄. ¶ 2o. Illa qualitas supadita spēi vl'erit silio obi sic ɀ spēs vel nō. Nō 2m q2 act9 ē silim9 rei ɀ silē sili cognoscim9 fm antiq̄s. Nec pm q2 duas siltes ī eadē poa eē reu eiusdē obl ē supfluū ɀ īpossibile. Si eni sint eiusdē spēi vtraqz erit ītellectio ñ altr'us cū vltia sit expssio2 ɀ nobiliō seqr q̄ effe9 eq duas erit sua cā nobiliō. So. spēs ē siltru° hitual'. ītelligē vo ñ ē silio ʒ p̄ductio actual' siltudis ɀ sic dr̄ notitia eē silis.i.vbuz. Ad pm 2 dico q̄ ñ inp' duas siltes ponē.nisi am be sint actuales vl'ābe hituales. Ad aliō di co q̄ sūt dissiles spē. Nā ex eadē spē possūt mlta vba fōmari. vi.q.8.ar.13.2m. Ma.q.16.ar.8. Nec oz effe93 equoai eē ignobiliorem sua cā īstru11 ʒ pn11 tm̄. Et sic ī p̄poito aīa vl' ītelu agens est verbo nobilio2.

¶ Arguit ēt q̄ ītelligē nllō° sit agē p spēz ītelligibilē po sic. Illō.n.q̄ 2po'ex mā ɀ foa nō 2sistit ī agē vel pati. Tale qd ē ītelligere q2 pz com.3.de aīa com.23. ite1o ī actu 2pōit ex īteu māli tāq̄z ex mā. ɀ ītētiōe ītellecta tā q̄z ex foa ɀ resultat vnū cōpom ex eis. So. cō cedo dicta allegata ʒ iste credidit inte93 ī ac tu eē ītelligē cū ab eo differat sic calefacē a calido ī actu. Est aūt sciēdū q̄ spēs cōstituit ītellectū in actu po vt possit exire in 2m. Et lʒ vbū sit ītelligibile. spē pfecti9 nō tñ illā vtua lir continet. Nō.n.o ē pfecti9 vtualr cōtinet min9 pfectū. ¶ 2o. Si sit in īteu spēs distincta ab intelligē due simul erūt in eodē ɀ de eo/dē ītellectiōes.s.spēs ɀ intelligē. Spēs eniz in sensu est fōlr sensatio. go a fortiori in īteu vbi ē abstractio2 ɀc. Assūptuz pz q2 aristo.2.de aīa dicit q̄ sensus suscipit formas sine mā q̄ exponēs comē. comē.12. dicit he for/me sūt in sensu sensatiōes ɀ cōp2ehēsiōes ve re ʒ nō in re ex̄. Coloratio eni in sensu est cō p2ehēsio ʒ nō in pariete. So. negat sequela Ad pbationē dico q̄ comētato2 ɀ auto2es alii actū pmū aliqñ noīant noīe act9 2i ap pellādo spēm sensationē eo q̄ sit sensatiōis pnm. Sciēdū est aūt q̄ spēs poit nō ad det/minādū ʒ ad eliciēdū actū cū īteu po11. Sed 2 q2 effect9.i. ītellectio erit nobiliō cā.i. spē. So. nō icōuenit de cā ptiali. Sed 2tra q2 ī tellectio est quoddā simplex. ergo vnū habz elicitiuum ɀ nō duo puta ītellectū ɀ spetiē. So. nō incōuenit simplicē actionē reducere sicut in pncipiū quo in po93 ɀ hitū ei9. q2 nō eodē mō actū respiciūt ʒ vnū' quo ad sbam aliud q̄ ad modū ei9.4.d.49.q.i.ar.2. ¶ 2o q2 ista actio p q̄̄to 2' ītellectui nō pōt eē a possibili. Est.n. pnr possibile in gñe ītelligi biliū pz com.3.de aīa. go nullā hz actualitatē Nz ab agēte q2 nō ē ei spēs necīa. So. īteua possibil'e pura poa in gñe ītelligibiliū ʒ est act9 in gñe ētiū ɀ ē alicui9 actōis pnm. Est tñ cā idetmiata q̄ nō agēt nisi p spēz detmīa/ret ad hāc vl'illā actōez. ¶ 3o pnr. Sic se ha bent sensibilia ad sensū ita sania ad ītellectū 3.de aīa. Sz vt ibi pz actio sensibil'e passio sēsus ɀ sonatio ē auditio ɀ co oratio visio. Ergo ɀ ī īteu erit ītellectio. Et 2fi' q2 aristo. nō est diminutus ɀ tñ nihil dicit de ordine

spēi ad itelligē. So. negat mior. Et spēs soni ē qdē auditio q̄ ē actꝰ p̄mꝰ auditꝰ ſ; nō q̄ ē pceptio soni. Ad ɔfir. dico q᷑ ymo assignat ordinē iter actū p^m q est spēs ꝛ 2^m q ē itelligē q᷑ ē ēt qōdā pati cōcomitatiue ꝛ causaliter sed non eēntialiter.

¶ Cōtra eādē arguit henri. q᷑ nulla sit spēs ponēda i ite^u p̄uia actu p° sic. Oīs spēs obi ipressa ab obō repñtat illō ſb rōe q̄ ipōit. Et si iprimat ab alio repñtat ob; ſb rōe q̄ i primeret ab obō alioqn nō eēt va elꝰ spēs. Impmit aūt ab obō vt singulare ē q: iprimit p actiōez singularē. Ergo nō pōt repñtare vlē. Ergo n; intelli^c vt^c. So.* spēs ab obō sen^u imediate ipressa singularis ē icē ꝛ i repñtare q: iprimit po^e organice secꝰ de i pressa a fan^e ꝛ ite^u agēte q̄ iprimit po^u q: talis ēt si ab obō sen^u p singularē actionē i pmeret adhuc eēt vlis i repñtan°. Limitat enī spēs a mālī susceptio nō ab obō q: nō ē ei rō agēdi p̄u^m idiuiduās ſ; nā vlis. Repsētat aūt spēs solū id q᷑ ē agēdi rō. ¶2° dsen^a obi ē cā psētie spēi nō eꝰ°. Nō. n. q: spēs est i oculo adest albū ſ; eꝰ°. Ergo supflue pōit spēs pp p̄ntiā obi.* So. negat aῆs q: obm nō ē p̄ns po^e nisi p spēz suā. ¶3°. Si eēt spēties i ite^u nālit agēt ad itellectionē. Ergo si multas hr̄emꝰ spēs sil' multas hr̄emꝰ itellectiōes. So. spēs itelligibilis tripl^r ē in ite^u. vi. q. 9. ar. 4. ꝛ. i. q. 107. ar. i. s. in hītu ꝛ i actu cōpleto. qñ. s. itelligēs actu cogitat ꝛ i ordie ad alteꝝ. Et sic ibi dr̄ q᷑ aliqs trāseat ab ea hīta i hītu ad hñdū i actu pfecto seu vtēdū ea ꝛ ordināḋū i alteꝝ ē ex mera voluntate. Ad arg^m g° dico q᷑ spēs nō ē p̄n^{le} p̄n^m ite^o ſ; po^a. Iō l; nālit agat ad itelligē ñ tñ sp illō elicit ſ; solū qñ ite^{us} ea vtit q᷑ p volūtatē ē l; p^a itellectio* oē; p̄cedat volitionē. Pōt g° ite^{us} vna spē ꝛ nō alia vti ſ; q᷑ a voluntate aut fan^{te} aut aliis mouet occasionibꝰ. ¶4°. Nā ſ; istā viā ite^{us} patit ab obō passiōe ñ solū intētiōali ſ; reali q: recipit accñs reale. Sol. patit reali passiōe pfectiā q̄ tñ dr̄ intētio q: nō recipit fo^{as} ſm eē q᷑ h; i obō. Nō est aūt sile de ite^u ꝛ volū^{te} i hr̄e spē; q: ite^{us} ē po^a nō actiua vt voluntas ſ; passiua ꝛ ɔñr agē neqt nisi fiat actu p spēz obi. Itē volūtati ē sufficiēter p̄ns ob; i ite^u iō nō oz q᷑ ab illo suscipiat spēz q̄;uis suscipiat ipressionē q̄ ē p̄n^m oīu; alioꝝ actuū ꝛ dr̄ spūs amoris. Nō aūt ē sufficiēter p̄ns intellectui nisi sit i eo p asilatōez. q̄ cognitionē p̄cedit. Est aūt sciēdū q᷑ l; tā ite^{us} q̄; sensus spēs recipiat tñ spālit locꝰ spēꝝ dr̄ ite^{us}. q: cōſuat eas magis. eo q᷑ i ipō desinē nō possūt p corruptionē aut transmutationē subiecti.

¶ Cōtra eādē arguūt alij vt recitat sco. probanᵒ. q᷑ itelliger̄ sit spēs itelligibil' p° sic. nā alias seqt q᷑ itelligē nō erit ppa pfectio ite^e q: nlla po^a eēn^r ordiat ad illā opatiōez ad cuiꝰ p̄n^m ē i po^a ɔdictōis. So. negat ɔña nec valet pba° q: spēs nō ē totale ſ; ptiale p̄n^m opatōis ꝛ iteꝝ ad eā nālr ordiat ite^e sic ad ppriū actū q̄;uis ad illā sit i po^a ɔdictionis. ¶2°. Si spēs ē rō fōlis itellectiōis nlla cōplexio eēt falsa cui asentiret tā q̄; vē q: cā effectiua nālis nō agit nisi ſ; nā; illā q̄ ē i actu g° spēs nō cāt itellectionē nisi cōformē spēi. g° nūq̄; cāt ɔpo si^{es} repugnātē ter^{o4} rōi qñ spēs sūt i ite^u. So. negat ɔña. Nec pba° est aparēs nisi sola spēs cāret itellectionē q᷑ nō dicimꝰ ſ; potiꝰ q᷑ ite^{us} vtit ea cū iubet volūtas iō ɔponē pōt spēs diusas ꝛ false. Si g° sola elicēt itellectiōez cū ea volūtas nō vtatur ime^{te} nec moueat cā nō apet quō i reflexiōibꝰ ite^{us} eēt statꝰ. Nūc āt tot cāt q̄t fuerit ipate. Et ipse itellectōes sūt imanētes in tellectui non autē spetiei.

¶ Arguit vlteriꝰ durā. ꝛ qdā alij q᷑ itelligē nihil ab^{tus} superadat po^e p° sic. Illa q̄ ex oppoito distigūt vt actꝰ p̄mꝰ ꝛ 2ꝰ nō possūt eē idē. S; actꝰ p̄mꝰ ē fo^a ab^{t'} g° 2ꝰ ē fo^a respectiua. Sol. ħ ē fallā ɔñtis sic arguēdo. Ista duo distigunt. g° distigūt isto°. s. vt ab^{tus} ꝛ respectum cū distiguāt p eē actū ad actu; ꝛ eē actū vltimatū. ¶2° q: si actio ē fo^a ab^{ta} cū ois tal' hēat actōez ibit i ifinitū. So. negat ɔña ꝛ pba°. Nā q̄;titas nō ē p̄n^m actiōis nec q; aliq̄ fo^a q̄ sit actꝰ nō expectās supueniētē actū vt actio. ¶3°. Sic se h; lucē ad lucē ita itelligē ad itelligēs cū vtrūq; sit opa° imanēs. Sed lucē nihil adit absolutū luci. g° ꝛc.

So. nõ ẽ silẽ q: lucẽ ẽ act9 pm9 intelligẽ vo 29. Dico ẽt q luc̃e realr a luce differt sic̃ eẽ a sua fo a. ¶ 4°. Intelligẽ ñ põt diuiũ9 subsistẽ sepatiũ ab ite u. g° nõ ẽ qd ab tius. So. negatur añs. l3 i tali añi nihil p illõ itelligẽ itelligẽt Et loq̃r de itelligẽ vt dic̃ actũ itelligẽdi 7 ñ vt dic̃ eẽ illi9 foe cũ relõne ad itellectũ. ¶ 5°. Cõtraria adunãt i ipo itelligẽ dũ itelligũt g° illõ ñ ẽ ab tius. So. negat 9ña õ adunatõe ieẽ itẽtiõabili 7 i aĩa sic. n. 9ria ñ sũt. 9ua.

¶ Arguit vlti9 iohes de ripa q itelligẽ nõ sit aliqd fõlr pductũ a po a itellectia creata p° sic. Nam ite us diui9 ñ ẽ fõlr actiu9 vl' pas-siu9. g° nz bũa9. So. itelligẽ i deo ẽ actio 3 nõ elicita sec9 i hoĩe q: equoce dr itelligẽ 3 7 ibi. ¶ 2°. Si oẽ posse pcepti m ẽ fõlr actiuũ 7 non c9°. po'e pcepti m adit aliqd reale ad po 'e acti m. Uel g° illõ est eẽ fõlr acti m. 7 sic posse pcepti m eẽt magis acti m q̃cũq3 acti° nõ pcepti° q ẽ falsũ. Aut illõ nõ ẽ eẽ fõlr acti m Et sic posse pcepti m nõ ẽ fõlr acti m. So. po a pcepti a creata ad actiuã addit oĩ'a3 9betez supi. ĩ p re us ad actũ suũ q ẽ opa° imanẽs h° ẽ g° q addit q: ẽ acti a imanẽter actõe elici-ta p spẽ3 obi. hoc ãt supadditũ non dic̃ fõlr acti m 3 ẽ specifica° actiuitatis. cũ q̃ stat' pce-pti m eẽ fõlr acti m. Sic ẽt hõ aĩali adit rona litatẽ q ñ dic̃ i sua rõe aĩalitatẽ 7 tñ hõ fõlr ẽ aĩal. ¶ 3°. Si posse pcepti m ẽ fõlr acti m ẽ ẽt pducti m realr q p3 falsũ vl' itẽtio q ẽt ẽ fal-sũ q: q l3 acti m realr eẽt pfecti9 pcepti°. So Dis po a pcepti a creata ẽ pducti a realr real' q̃litatis 7 aliq̃ itẽtior inq̃ztũ pducit itẽtões re3 q i se sũt ve res. Nec tñ seq̃t q acti m rea le sit nobili9 q: ñ oẽ eẽ reale ẽ nobili9 itẽtõa li vt p3 i his q sũt ifra aĩa3 rõle3. i. q. 82. ar. 3. Uñ nobilior ẽ ite9 agẽs faciẽs calorẽ ieẽ itẽ tiõali q̃3 ignis faciẽs ieẽ reali 7 ite° pol' pdu cẽs vbũ rose ipo rosario. Rosa. n. itẽtiõal' p fectior ẽ realĩ q̃3 tñ ad aliqd. s. eẽ i mõle iṽelli gibile icorrup le actũ p m ite a pñ m itellectõis que est opa° nobilissima. Et sic̃ c9° inq̃ztu3 rdalis est sbã inten le aũt accñs.

¶ Arguit ẽt q nlla pceptio creature ẽ fõlr aliqd actũ a po a pcepti a p° sic. Si p agẽ ite a tal' q̃litas ẽ itellectio seq̃t q si ite a agat fm vlti m posse talis q̃litas erit sũma itellectio si bi possibil' q ẽ falsũ q: cũ nãlis itellectio ma gis sit i ptãte ite us q̃3 sup nãlis. aliq̃ natural' visio eẽt pfectior bti ca. So. nõ h3 hec q̃litas q sit itellectio p eẽ ab ite u po li 3 p eẽ ab in te u i actu. i. 9poito ex po a 7 hitu siue hit9 sit spẽs siue lum glo e. Uñ ite a duplr itelli r agẽ fm vlti m posse. s. ex pte sui 7 tũc ñ ẽ opti a in-tellectio q: itellectiõis nobilitas ñ depẽdet ex solo ite u. Alio° ex pte hit9 q tũc esset qñ nobilissi a spẽs. i. deitas nobilissie vniret q qi tm eẽ nõ põt quin adhuc plus posset vni-ri. h° sũmũ nõ ẽ dabile. Sciẽdu3 ẽt q dup x ẽ itẽsio act9. Una. s. pueniẽs ex maiori cona tu po e nõ variato hitu. hec ãt in btis locu3 nõ h3 q: eo3 q l3 toto posse vtũt hitu lumĩs glo e nec io nec oppo m pt eis appere bonu3. Alia q̃ pucit ex maioritate hit9. De ista aũt sec9. S3 nũqd stãte eodẽ lũie põt btũs itẽsi us aut remissius videẽ si po s3 ei h° oñdi sub rõe boni. 83°. Quicqd sit de h° tñ ẽ certu3 eẽ max m qõ sic vl' saltẽ mĩmũ q btũs nõ põt p talẽ hitũ 7 citra hũc ter m ẽ mihi dubiũ 7 cre do casũ ipo le. h° tñ dato dico q ille hit9 ne cessitaret itellectũ ad itẽsissime vtẽdum.

¶ Arguit etiã q stat aliqd eẽ itellectiõe3 i tellectui creato 7 ñ iformare ite us p° sic. Nã sẽsatões sũt aĩe pceptões 7 tñ ñ ifõmãt aĩa3 g° 7c. Añs p3 p p a pte q: fm aug. i. de. 2. d. Aĩa dãnata corpalẽ dolorẽ p ignẽ3 patit. Itẽ alibi h3 q oĩs dolor p° inest aĩe. p 2 a ẽt q: sũt extẽse. Si. n. eẽnt iduisi les leso pede sẽ tiret capud. Sol. oĩs sensa° ẽ 9iũcti pceptio aug. vo itẽdit q doloris pncipal' cã ẽ aĩa ñ q isit ipi aĩe. ¶ 2°. Nullũ eẽ p iformatiõe3 corrñdẽs alicui pt eẽ eligibili9 i sbo i q ẽ q̃3 sit eligibile i se. Nõ. n. fo a pfecti9 aliqd pficit p sui iformationẽ q̃3 i se sit pfecta. S3 q l3 sẽ sati° nobiliori mõ hr a po a q̃3 sit in se. Nã a po a hr vitalr 7 i se ñ ẽ een a vital' 3 eẽ eẽn e. Ergo po a nõ h3 talẽ fo as iformatiẽ. So. oĩs actio po e vital' ẽ vita. Est ãt sciẽdũ q l3 eẽ vi siõis iũmi9 seq̃t visiõe3 q̃3 sbm visiõis sec9 de h° q dico eẽ videtẽ q ñ dic̃ eẽ visiõis p cise s3 sb rel'one ad videtẽ seu po as visiũ. i. 7 ob3. Jõ si sepet visio ferret secũ eẽ suũ qõ a

Bo pricipab.af. ꝛ tñ ñ erit vidēs ꝑ illū sicut nꝫ albedo sepata ē alba q: eē albū plꝰ dicit ꝙ̄ eē albedis.¶3ᵒ.Si itellectꝰ creatꝰ idētifi caret sue ītellectiōi intelligerēt ꝑ eā.gᵒ ipa ꝑ se ītelligit q: ñ ē minꝰ sibi idē ꝙ̄ eēt idē iteᵒ cū ea.So.Negat ꝯña q: ad ītelligēduꝫ nō suffic actꝰ ītelligēˢ ꝫ regrit id cuiꝰ ē actꝰ.si cut ad eē albū regrit albedo ꝛ dealbabile. Intellectio āt ñ ē actꝰ sui ꝫ inteᵒ.Uñ si oeꝰ eēt ītellectio ꝛ ñ eēt inteᵒ nō ītelligerēt.Sciē dū āt ꝙ aīa vl' āgelꝰ pōt eē hītualis notitia sui.i.tenē locū spēi ītelligiˡᶦˢ ñ āt p̄t eē actua lis sui notitia nᶜ hoc aliqñ sensit aug.

¶ Cōtra 2ᵃˢ arguit aureo.pᵒ sic.Nā posita dei cā pōit effeᵃ.Sꝫ ꝑ istos aīa ītellectiua vniʳ māe ꝛ ꝑ eā īdiuiduaf.gᵒ limitaf ꝑ eaꝫ ꝛ ꝑdit v̄tutē coguoscitiuā.So.Aīa ñ ē im mersa māe vl' ab ea ꝯphēsa.Q: tñ est nāll' foᵃ māe ē limitatio: āgelo nᶜ recip nāl' spes nisi a fanᵗᵉ ꝙ̄ dū ē in cōpore.¶2ᵒ.Si ī mā litas dat eē cognitiuū.oēs actiōes volūtatꝫ eēnt cognitiue.So.In mālitas dat eē ītelle ctiuū ñ cuiꝫ tali ꝫ sbsistēti solū oībꝰ āt dat eē ītelliᶜ.Uñ oīa p̄dicta sꝫ ītelligibilia ī ac tu ꝛ cognoscūf ab īteᵘ radicato ī eadē eēnᵃ cū volūtate nᶜ regrif alia spes ītelliˡᶦˢ ꝫ co gnoscūf ꝑ eēnᵃˢ suā q̄ sufficiēter ē p̄ñs ītelle ctui vl' p̄t dici qᵈ talia sꝫ ꝭꝫ se ītelligibilia ꝫ ītellectui nō vniūf sic.2.ꝯ.ca.69.ꝺ āgelꝫ dr ꝛ hec rñsio ē verio:.¶3ᵒ.Si ī mālitas ē cā hūiꝰ aut ē rōe p̄uatōis quā dic aut rōe fūnᵉ eiꝰ.Nō pᵐ vt pꝫ.Nec 2ᵐ q: lᵃ ē ipa nā ī mā lis.cū ītellectualitas īest ī pᵒmᵒ ꝑscitatis ñ aut diffeᵃ.q̄ ñ hꝫ cāꝫ nꝫ mediū.So.ꝑ ī māli tatē ñ accipio p̄uatōeꝫ aut p̄uatū ꝫ circūlo quo: vnū positiuū opoīte ꝯditōis ad mālia idest spūalitatē q̄ ē rō ītellectualitatꝫ ꝛ ē pas sio ꝑpa sbe spūal' ꝛ nō differētia aut difinᵒ vt iste fingit.Sciēdū ē aūt ꝙ oē ꝙ pᵒ ītelliʳ ē ī māle q: ē v̄bū ꝛ oē ītellectū ē ī māle ꝭm esse quod habet in anima.

¶ Quātū ad 2ᵐ arᵐ pᵃ ꝯᵒ.Deꝰ ē ītellectiuꝰ i.q.14.ar.1ᵒ.v̄i.q.2.ar.2.1.ꝯ.ca.44.¶2ᵃ.In tellectꝰ ī deo ñ se hꝫ ad intelligē vt poᵃ ad actᵐ.2.ꝯ.ca.10.Poᵃ.n.ꝺr ī ꝺo ñ factoꝝ ñ reᵘfactoꝝ nꝰ ꝭꝫ moᵒ ītelligen'.¶3ᵒ.Intellige dī ē sua eēnᵃ.ū.ŝ.¶4.Deꝰ ñ ītelligit alia spē ītelliˡᶦ ꝙ̄ sua eēnᵃ.1.ꝯ.ca.46.ꝛ pᵃ ꝑte vbi.ŝ.

¶ Cōtra 2ᵃˢ arguit aureo.ꝙ ꝭꝫ veꝝ modū ītelligēdi ī ꝺo nō sit ponēda rō inteᵒ pᵒ sic. Nā rō iteᵒ ē potētial'.So.B arᵐ ꝛ seqnᵃ ꝑ bāt id ꝙ ꝯᵒ dic dico tñ ꝙ rō iteᵒ ī creaturis dic potētialitatē ꝛ actū p̄mū q̄ ē ꝑfectō fixa ꝛ ꝑmanēs.Intelligē v̄o dic ꝺpēdētiā cum fluxu.ꝛ actū vltiᵐ nō ꝯplebilē ꝑ aliū.Rō.gᵒ inteᵒ ꝙ̄tū ad 2ᵐ ꝙ dic saluaf ī ꝺo ñ ꝙ̄tū ad p̄mum ꝛ rō ītelligē silr.*¶2ᵒ.Nulla q̄litas cata ē magis pure ītelligē ꝙ̄ sit deꝰ aliogn aliq̄ ꝑfectio simpʳ eēt ītunio: cature ꝙ̄ ꝺo Sꝫ ītellectio ī nob ita pure ē ītelligē ꝙ re solui nō p̄t ī rōeꝫ iteᵒ ꝛ ītellectōis.gᵒ sic ē in ꝺo.So.dictū ē.¶3ᵒ.Inteᵒ nulli p̄t atribuer rōeꝫ sui opositi sine falsitate.Sꝫ actus pu rus ꝛ rō poᵉ oponūf.So.dictum est.

Tex circa.35.disti.qrit vtꝝ eēnᵃ diuīa sit ꝺbm adeq̄ti sui iteᵒ.ꝭꝫᵒ.In hac questiōe ērt duo articli.In pᵒ.n.vi debif ꝺ ꝺbo iteᵃ diui.In 2ᵒ ꝺ cōditōibꝰ diuīe sciēte

¶ Quātū ad pᵐ pᵃ ꝯᵒ.Sola diuīa eēnᵃ est p̄mū ꝑ se p̄uˡᵉ obꝫ diuī iteᵒ.1.ꝯ.ca.48 ¶2ᵃ. Deꝰ cognoscit alia a se sic ī eēnᵃ sua visa ibi ca.49.ꝛ.1.q.14.¶3ᵃ.Deꝰ alia a se cognoscit cognitōe ꝑpa.i.ñ solū ī cōi ꝫ ēt ī q̄ᵐ sꝫ abi uicē distīcta.1.ꝯ.ca.5ᵒ.v̄.q.2.ar.4.ꝛ.1.q.14. ar 6.¶4ᵃ.Deꝰ cognoscit res singl'ares.1.ꝯ. ca.65.ꝛ v̄itate vbi.ŝ.Sciēdū ē āt ꝙ cogno scē rē ꝑpe ē cogᵒscē ꝭꝫ rōeꝫ spei eiꝰ ꝫ cogᵒ scē ī singl'ari exigit vt cogᵒscaf īdiuiduatum uāe specifice.¶5.Creatuř ītellecte a ꝺo sūt sꝫ v̄aria ītellecta reᵘ iteᵒ diui.1.d.35.q.1.ar.2. In oī.n.īteᵘ pᵐ iteᵘˢ ē id ꝙ ī īteᵘ ē.1.v̄bū.Ꝭ v̄i.q.3.ar.2.ꝛ po.q.6.ar.5.Sed ꝯ q:.1.q.85. ar.2ᵒ dic ꝙ pᵒ iteᵐ ē res cuiꝰ silīᵒ ē spēs ītel ligibil' ꝛ.q.87.ar.3.dic ꝙ ē nā rei māl.So. In pᵒ loco ītēdit ꝙ res pus cogᵒscīʳ ꝙ̄ spēs ītelligibil' ī 2ᵒ v̄o ꝙ res cogᵒscif pꝰ actuali q̄ stat ꝙ v̄bū pᵒ ꝛ īmeᵗᵉ ītelligaʳ ꝛ res q̄ ēt eodē actu ītelliʳ ita ꝙ vtrūq: ē pᵐ iteᵐ.1.ꝑ̄ mū actū cognitū q: eodē actu cogᵒscūf q̄ ē p̄mꝰ ñ.2ᵒ.reflexꝰ.Est āt sciēdū ꝙ.1.d.55.q.

Lar.2.oř ꝙ pm visū ē spēs rei vlſe q̄ ē ī oclō ꝑ ñ loq͛ ex itētōe ſʒ exēpli cā. Nā.d.i 7.q.2 ar.5.m.dicit.qd visus ꝑticłaris nichil ꝑt cognoſcē n͛id cui⁹ spēz hʒ vñ ñ cognoſcit actū ſui. Ex q̄ pʒ ꝙ videt sola colorata vł lucida Jt vbiqꝫ tʒ ꝙ ſēſiti potētie ř flecti ñ poſſt. ❡ Lōtra pas ꝯes arguit p° ſic. Nulla.n.poa atingit aliqd inq̄ ñ ē fōlr rō ſui obi. Sʒ diui n͛ ite⁹ atigit aliq̄ q̄ ñ ſt diuiā eēna So. De⁹ n͛ cognoſcit ꝙ nō ꝑticipet diuitatē in ſe vel ſuo ſili q: ois creatura ē ſilitu° diuinitatis. ¶2°. Null⁹ inte⁹ pōit diffeas inter ſuū fōle obʒ ⁊ alia. Nō.n.viſus albū diſtiguit adulti. Sʒ ite⁹ di diſtiguit int͛ ditatē ⁊ alia So. Negaꝫ maioꝛ q̄ñ alia ꝯtinent ī obō vt iſerioꝛa in ſupioꝛi vł aliomō emīnētioꝛ. ¶3° nobilioꝛ poa cognoua hʒ vli⁹ obʒ.g° obʒ diuini intellect⁹ ē ens mlto magis q̄ʒ āgelici vł būam. So.*. Lʒ obm intea angelici ſʒ p̄dicatione ſit vli⁹ q̄ʒ diui tñ ſʒ ꝯtinētiā actualē diuia eēna pfectiſſime ꝯtiet totū ambitū ētis. Uñ ipa ſʒ actualitatē ⁊ v͛tutē ē eq̄ vlis ſic ens ſm p̄dicationē. ¶4°. Hit⁹ meth.hʒ totū ābitū entis p adeq̄to obō. g° ⁊ diuia ſcia q: talis hit⁹ ē maxe ꝑpus deo.i. meth. So. Meth. di ē alteri⁹ rōis a nr̄a iō ñ hʒ idē obʒ fōle. ¶5°. Si ita ē totū obm diuie ſcie clauderet ſb obō meth.nr̄e. g° ⁊ illa ſcia ſb alternaref nr̄e. So. negatur ꝯña q: lʒ illud obʒ claudaꝫ a nr̄o ſʒ p̄dicatōez tñ eꝯ° ē ſʒ pfectioꝛē modū q̄ ens cōe claudit ſb deitate ¶6°. Jllud ē obʒ diui intea ⁊ ſb illa rōe ſb q̄ diuia itellectio termiaꝫ ad illō. g° ē lapis ſb rōe lapidis ⁊ ſic ð alijs. g° oia ſb ꝑpꝛijs rōibꝫ ſt obā. g° ens ſʒ totū ſuū ābitū So. Negaꝫ pm añs. Jllud.n.ñ ſufficit ad eē fōle obʒ ſʒ oꝫ eē illud cui⁹ ſpē p° ī foꝛ itea ⁊ p qd oia alia cognoſcūꝫ a tali poa. Hoc āt reu di nō ē ens cōe q: ille intea nō ꝑcedit ð poa i actū vt pus itelligat vł ioꝛa ſʒ eꝯ ꝙ ē actualiſſimū p° ei obiciꝫ. ¶7°. Nobiliſſime poe ē nobiliſſimū obm. g° ē ens cōe icludēs nobilitatē diuie eēne ⁊ alioꝝ. So. eēna diuia eſt nobilioꝛ ente cōi ſic act⁹ ⁊ ꝯtinēs poa ⁊ ꝯtētō. ¶8°. Ois itea hñs obʒ pmariū ⁊ ſcdariū hʒ p ſōli obō aliqd icludēs vtrūqꝫ. g° idē So.

Dico ī ꝑpoſito ꝙ pmariū obʒ.i.deitas icludit 2m ꝯtinētia actuali ⁊ ꝯñr ñ reqriꝫ ꝯtinētiā p̄dicatiōis. ¶9. Nulla poa cognoſcit aliqd ſb vlioꝛi rōe q̄ʒ ſit ſua rō obiectiua. De⁹ āt cognoſcit ſe ſb rōe di ⁊ entis. g° idē So. Negaꝫ maioꝛ vbi obʒ icludit aliqd vli⁹ altioꝛi ꝯtinena q̄ʒ ſʒ p̄dicationē. Tunc.n.poa cognoſcens obʒ ſuū i q̄ vle cōtineꝫ. cognoſcit rē ſb vlioꝛi rōe q̄ʒ ſit ſua obiectiua poa. ❡ Lōtra.*.2.⁊ vltias arguit aureo. ꝙ nulla creatura t͛minat diuim itelligē vt obʒ pmariū vł ſcdariū p° ſic. Nā ſi ſic ē tc diuia itellectio ð pēdēt a creaturʒ. Nā i pole ē itētionē terminatā ad obm manē traſeunte obō. Dices ꝙ intellectio nō depēdet niſi ab obō pmario So. vtiqꝫ ſic dico iō negaꝫ ſeq̄la. Sʒ ꝯ. Nā ſblatis creaturis aut de⁹ itelligit eas intellectiōe t͛miata ad eēnas ſuā non ad creaturas ⁊ ſic hēo intētū. aut non ⁊ ſic illa itellectio ð pēdet a nō dō.i.a creaturʒ. So. Sublato oī eē creatar deus illas nō itelligēt nō q: intellectio di ð pēdeat a nō dō. ſʒ q: ð pēdet ab eē ēatuꝛ ꝙ hʒ i dō ꝙ et ē de⁹ Ueritū i dō ñ ē ꝑpe ð pēdena aut coexigēa cognitōiſ reu ſui pmi obi cū ſint dia idē ſʒ tñ ñ itelligēt ēaturas ni eēnt i eo. ⁊ ſic itelligo coexigenas cognitōis ⁊ eē ēatuꝛ i dō. Dices ēt iqt ꝙ ēatura ieē obiectiō ē de⁹ ī q̄ relucet So. vtiqꝫ ſic dico. ⁊ nego ſeq̄lā vt pus. Lōtra q: ēatura i tali eē poſita hʒ eē diminutū ⁊ itētōale. g° ñ ē eēna di So. Supoꝛ falſm ſ.ꝙ reb⁹ p itellectionē ꝯferaꝫ eē diminutuʒ aliud ab eē itea ⁊ ſpēi ⁊ itellectiōis dico. g° ꝙ illud eē ē eē ſbi l ſilitudis ēature. vñ ñ ē diminutū. Hoc tñ ꝙ dico itellectū dicit ī recto p̄dictū eē ⁊ ī obliquo rm ad illa quoꝛuʒ ſbū vł ſili° eſt ſili° vel ſi illud eē cōcedaꝛ eē diminutū nō eſt ſm exiſtenas ſʒ ſm p̄dicatōnē q:.ſ.idea lapidis ð lapide nō dr̄ ymo verioꝛ eſt exiſtena lapidis in deo p ſuam ideā q̄ʒ eꝯ. ¶2°. Si aliud a deo poniꝫ ante eius intuitū puta continuū. aut intuetur omnes ptes ꝯtinui diuiſe ⁊ diſtīcte ita ꝙ vltiō non maneat diuiſio aut ñ. Si pm ſtat diuiſio ꝯtinui. Si 2m de⁹ poſit aliqd vidē ꝙ nō videt ſic ⁊ nos. Lōſꝫ. nā ſi i ꝑſpectu di poniꝫ oēs

diuisiões ɔtīnui aut ptes erūt īdiui^les^, aut erūt diui^les^ ⁊ ɔñr diui^e^ notīe aliqd acrescit: aut so la totalitas ɔtīnui eēt actu ī ei⁹ ɔspectu ptes vo ī po^a^. Sȝ nec sic nec sic. g^o^ ⁊c. So. Diuī nus ītel^us^ īfinitas ptes ɔtinui cognoscit n^c^ tñ seqꝭ ꝙ ponat īfinita iec̄ obiectio diminuto ȝ ꝙ diui^m^ vbū hēat īfi^tos^ re^us^ rōis ad īfinita Ad arg^m^ dico ꝙ de⁹ distīcte ītueꝭ oēs ptes ɔtinui. Q̄ vo īferꝭ. s. g^o^ diuisio ɔtinui ē eua cuata: duos hȝ sensus. Prim⁹ āt ē ꝙ de⁹ co gnoscat p^as^ ⁊ vlti^as^ diuisiōez ɔtinui. Scdus āt ꝙ de⁹ sil' actu videt oēz diuisiōem ɔtinui possibilē. Iste āt solus est ver⁹. Nec seqꝭ ꝙ de⁹ videat aliquā diuisionē ⁊ nullā vltiorē vl' aliquā ⁊ nullā miorē ȝ sil' videt totū ⁊ di midiū ⁊ dimidiū dimidij ī ifinitū. Nec h^o^ ē ipo^le^ nisi cognitio esset successi^a^. i. ɔ ca^o^. 69.

¶ Ad ɔfir. do 2^m^ mēbꝛ: ū ⁊ nego ɔñaȝ ibi fa ctā. Unū de⁹ ī ɔtinuo nȝ videt ptē īdiuisibilē nȝ diuisibilē cui⁹ ptē ignoꝛet. Pōt ēt dici ꝙ qlȝ ps ɔtinui īdiui^o^ ītuitu ē diuisibil' q: hēt ptes ⁊ īdiuisibil' q: tñ ē diuisa ꝙ tota ei⁹ di uisibilitas ē reducta ī actū iec̄ ītellecto. ¶ 3° Si res e^xn^te^ ītellecte adeo ponereꝭ ī ei⁹ ꝓ spectu. Seqꝭ ꝙ īdiui^o^ īte^u^ eēt obiectīe q̄dā magnitu^o^ īfi^ta^ actualr. Nā ad quācūq; ma gnitudinē adere pōt sic ⁊ nr̄. Aut g^o^ aden^o^ stat aut n̄. Nō 2^m^ q: eēt ī po^a^ vt nr̄. g^o^ p^m^. g^o^ stat ī aliq̄ ifinita q: cuilȝ finite ē possibil' ad ditō. H^o^ āt ē falsū q: eadē rōe posset īfinitā magni^e^ ponē ī actu. So. negaꝭ p^a^ seq̄la. ȝ de⁹ ītelligat tātā ⁊ duplā ⁊ sic ī ifinitū. Ad ꝓba. dico ꝙ diuisio ē īsufficēs. q: nȝ stat in fi^ta^ nȝ successi^e^ ītelligit maiorē ȝ sil' ītelligit īfi^ras^ maiores vl' miores ī qb⁹ nulla ē max^a^ Idē dico suo mō de spēb⁹ nūeroꝝ ⁊ de spē b⁹ ꝓducibilib⁹. De⁹. n. īfinitas ītueꝭ ⁊ tñ in eis nulla ē īfinite ꝑfectōis vl' infinite distās a prima. sicut neq; in partib⁹ cōtinui est ali qua infinite parua.

¶ Arguit ēt ɔ eādē ꝙ creature nō sꝭ ī diui no ītuitu sic oba relucen^a^ in diuīa eēn^a^ p^o^ sic. Q̄ñcūq; aliqd vr̄ ī aliq̄ sic ī speculo ibi ē ali us ⁊ ali⁹ act⁹. ⁊ alia ⁊ alia spēs seu rō vidēdi speculū ⁊ rē. Res. n. vr̄ spē ꝓpa. Speculū āt spē vie ⁊ fo^e^ ei⁹. Ergo creature nō videntur adeo ī sua eēn^a^ vt speculo relucētes. So. ȝ s. tho. ẜ. i. q. 12. ar. 6. nūq̄ȝ īueniꝭ dictū a sctis ꝙ de⁹ sit speculū reꝝ sed eɔ^o^. Nā cū spēs rei sit ī aliq̄ dupl'r. illō ī q̄ ē sic ꝑ ex^ns^ rei nō dr̄ speculū ȝ exēplar. Illō āt ī q̄ ē sic ex re ipsa dr̄ eɔ^o^ speculū ⁊ nō exēplar. Uerūtñ ȝ eūdē ibidē. q. 2. ar. 3. 3^m^. eodē actu ⁊ spē vr̄ speculū ⁊ res ī eo ⁊ hercles ⁊ ymago ei⁹ ꝑ spēm sta tue. Negaꝭ g^o^ maioꝛ maxīe ī speclo nāli ī q̄ spēs speculi nata ē repñtare speculatū. Nō ē aūt sic ī artificiali ȝ spēs speculi ⁊ specula tū ɔcurrūt ad cādū vnā spēz ꝑ quā vtrūq; vr̄ ab eodē q̄ȝuis spēs specl'i nō repñtet spe culū. Sciēdū ē āt ꝙ relucē in diuīa eēn^a^ n̄ ē idē ꝙ cognosci q: p^m^ dicit re^us^ ad spēz ītelli gibilē scdꝫ vo ad actū cognoscēdi. Sciēdū ēt ꝙ id ꝙ vr̄ ī speculo eēn^li^ vl' nāli nō vr̄ ꝑ reflexiōez sic illō ꝙ vr̄ ī mālē. ¶ 2°. Intelle ctio q̄ de⁹ creaturā ⁊ q̄ se ītelligit n̄ ē alia ⁊ alia. g^o^ nȝ visū ꝑ istas ē aliō ⁊ aliō. g^o^ vnū n̄ relucet ī alio. So. negaꝭ p^a^ ɔña. q: vna acti one ꝑcipiꝭ ymago ⁊ res ab ea distincta. Est āt sciēdū ꝙ vidē speculū n̄ ē vidē rē specula tā nec̄io q: diuisim ⁊ scoꝛsū pt vtrūq; vide ri tñ qñ vnū ī alio vr̄ ꝑ̄rī ī speculo eēn^li^ vl' nāli ⁊ qñ vr̄ speculū vt speculū nō vt vtrū tūc idē ē vidē speculū ⁊ rē ī speculo q: idē ē mot⁹ ī ymaginē ⁊ ī id cui⁹ ē. Sciēdū ēt ꝙ visibile mł'tiplicat suā sīlitudinē vsq; ad spe culū q̄ solū visibile. ⁊ n̄ speculū repñtat. Sȝ postea a visibili ⁊ speculo cātur vna q̄ vsq; ad oculū ꝑtēdiꝭ ⁊ vtrūq; repñtat. Sciēdū ē ēt ꝙ cā ꝙ agēs nō ītēdat īdiuiduū signatū ē q: nō ꝓducit illō ꝙ īdiuiduat illō. s. māam eius. sed illud ꝙ collocat illud in spetie idest formam. Secus de primo ꝑncipio.

¶ Lōtra eādē arguit garro inq̄ȝtū dr̄ īte^us^ nr̄m nō ītelligē singularia directe p^o^ sic. Nā ɔuersio īte^s^ ad aliqd nō ē aliō q̄ȝ ītelligē i^d^ q: n̄ ɔuertiꝭ situ ȝ actōe. g^o^ īte^s^ nr̄ ꝑus nāi telligit fan^ma^ ꝙ ē q̄ddā singlāre q̄ȝ vlē ꝙ ꝑ te in fan^tes^ ītelligit nec^o^ ad ꝙ ɔuertiꝭ. So. Negaꝭ añs q: illa cōuersio nō ē intellectio ȝ passio qua accipit a fan^to^ spēz sicut aīa di ciꝭ ad supioꝛa cōuerti q: ab eis accipit spēs ¶ ^o^. Speculari ē ītelligē g^o^ idē ꝙ ꝑus q: oz

ītelligētē fanta specri. So. dicta specla° nō est iteº sꝫ ītelligētis.i.hoīs quē necē ē fanta specularī.i.formare fanta p ymaginatōēz ī qbꝰ vlīa videat. Ista gº specla° ē fōmatio fantiae. ¶ 3°. Intellectꝰ facit sillom expositoriū cū ipse solꝰ sillogizet. Ergo idē qꝫ prius. Nā sꝫ mēe ē singulare ī eo. So. Si mēe huiꝰ silloi sit ī mēle fit ab iteu si mēle a cogitatiā vt pꝫ bi. q.10.ar.5.2m. ¶ 4°. Intea pōit dr̄iaz īter vlē z singulare. gº vtrūqꝫ cognoscit. So. sic itea pōt cōponē ,ppōnez ex vli z singulari eo qꝫ singulare īdirecte cognoscit bi. vbi. s. ita pt īterponē dr̄iaz. Tūc aūt iteus nō hꝫ ppriaz spēz singularis inqʒtū ē hoc vl'illō. Nā pro tūc iō singulare cognoscit qꝛ hꝫ aliquā notitiā de fanta eiꝰ iuxta motū rex ad aīaz vl'gaactꝰ ītelligent mouet cogitatiuā ad cogitandū de eo iuxta motū aīe ad res. hꝫ aūt tunc ppriū actū de singulari reflexū z sī nō ppriā spēz. Ex eadē.n. spē cognoscit p° directe vlē 2° īdirecte ītellectōēz 3° spēz 4° fantasma 5° singulare. Si bo tūc nō hēat ppriū actū circa singulare dico. qꝛ tā nō iteº sꝫ hō pōit differētiā īter illa sic facit sillom sūpta maiore p iteus z mīori p cogitatiuā. Sꝫ ꝯ qꝛ vnaz oꝫ eē poas q discernat īter diuersa aliogn nō cōcludēt rō aristotil'qꝫ eēt sensus cōis. So. rō ari.t.ō aīa ꝯcludit qn illi actꝰ abo sūt eiusdē rōis vt vidē albū z magm. Secꝰ vbi vnꝰ exercet. vnus exercet p ōganū sꝫ nō alius. Pa āt rūsio ē melior sꝫ hec hr̄i possit bi.q. 22.ar.10.5m. ¶ 5°. Quicqd pōt vtꝰ īferior pt et supior. gº idē. So. vtiqꝫ pōt. sꝫ altiori mō Nā sensus cognoscit singlare qʒtū ad ꝯditiones mēles z exiora accñtia. iteª āt qʒtū ad ipaz ītimā nāz spēi q ē ī īdiuiduis.

¶ Arguit ad idē greg. p° sic. Si p iteum nō cognoscimꝰ singularia nō possumꝰ hr̄e sciarū pnª q p expienas sumunt vt pꝫ 1° meth. z 2. po. Nec pōt dici qꝫ alia bꝫtute expimur et alia iudicemꝰ vlr qꝛ eadē rōe sufficet qꝫ vnꝰ hō expiret z aliꝰ vlr īdiceret z cōcludē sine p̄missis. Et idē dici pōt ad rōnem aristo. q pbat sēsū cōēz. So. negat seqla. Ad pba. dico qꝫ eadē poa expimur singlare z cognoscimꝰ vlē diuersiae. Possūt et eē due dū mō sint ī vno hoīe qꝛ sic aliquo° sūt vnū. Secꝰ ō alijs. Nec p h° soluit rō aris. qꝛ nō ē silē qꝛ sēsus ptīclares nō hn̄t adiuicē ꝯtinuatōēz cuz vnꝰ aliū nō moueat sꝫ ad eū sit supior. Mēs āt ꝯtiuat ad cogitatiuā z p eā de singlaribꝰ loqt. Est āt sciēdū qꝫ singlare repugnat directe ītelligi nō qꝛ singlare sꝫ qꝛ mēle nō bꝫ qʒcūqꝫ māz sꝫ bꝫ signatā iqʒtū ī sui rōe illā signationē īdur. Vñ nā aīal'mēlis directe ītelligi pt. Sciēdū ē et qꝫ vlē dupr cognoi p° qꝛ cognor nā sbstrata vlitate ipa vlitate nō cognita. 2° qꝛ cognoscit vtrūqꝫ vt puta qꝛ nō soluz cognor al' vt al. sꝫ vt cōe mltꝫ. pª cognitio p̄cedit cogitōēz singlariū 2ª bo p̄supōit notitiā pluriū qbꝰ vlē ē cōe. ¶ 2°. Aīa sepata cognoscit singlaria. gº z ꝯiūcta. So. negat ꝯña pp variū eēu' z intelligendi modum.

¶ Arguit et aure. qꝫ id qꝫ p° itellir nō sit species aut ꝯceptio p° sic. Dē.n. qꝫ videt iteª iudicat z expit. Sꝫ ītelligēs rosā nō iudicat vl' expit se ītelligē duo puta bbū z rosā. So. negat aºr. Nō.n. vidēs duo qꝫ vnū ē rō alterīꝰ z ymago eo actu q ista videt iudicat se vidē duo qꝛ fert ī ymaginē vtc. ¶ 2°. Si ita ē oīs ppō affirmatiª esset falsa. Nō.n. spēs sbi puta hoīs est spēs p̄dicati puta aīal'. z inde dico hō ē al'. So. negat ꝯña qꝛ iteª nō enūtiat vnū p° iteus de alio p° intellecto. sꝫ vnū vltiate iteus de alio vltiate ītellecto. Est aūt sciēdū qꝫ bꝫ nr̄m modū ītelligēdi q deū ꝯcipimꝰ ī ꝯceptu creatē diuia eēnª se hꝫ vt spēs et vt iteuo z vt ītellectio qꝛ hꝫ vīi oibꝰ istis asilēt nc possemꝰ deū ītelligē eē ītelligētē nª ꝯcipemꝰ eū hr̄ aliqd silē spēi ītellectui z ītellectōi. Sciēdū ē et qꝫ spēs.i. bbū ē qd p° cognitū sꝫ spēs ītelliis ē pnm ītelligēdi z eliciē' ītellectōēz re vt ī creata vl'rōe vt in ō. Eiꝰ gº rō ī h° ꝯsistit qꝫ pōat iteus in actu p° nō āt qꝫ sit pnm elicitiuū actiue intellectōis sꝫ h° accidit sibi ex impfectōe sui esse.

¶ Quātū ad 2m artim pª ꝯ°. Diuīa scīa ē speclatiª z p̄tica.i.q.14.ar.16. De seip̄o.n. deꝰ hꝫ sciaz speclatiuā tm̄ ō alijs āt q ali fac hꝫ speclatiuā ō mō iqʒtū cogºscit ea mō speclati° z et p̄ticā ō fine. De hijs bo q nūqʒ fac nō hꝫ p̄ticā de fine de mal' bo hꝫ sciaz p̄ticā eo° q

medic⁹ de egritudīe.s. vt īpudiat vt ordiat vt pmittit. ❡2ª. Scīa dei ñ ē hitual' ꝫ oīa sīl actual' ītelligit p⁹. ꝯ ca.59. ❡3ª. Nec ēt ē rōcinatiª vl' discursiua ibidez ca.57. ❡4ª Nec ēt ē cū diuisiōe aut cōpositōe ibidē ca.58. ❡5ª. De⁹ oīa sīl' ītelligit. Ibidez ca.55 ❡6ª. Et tñ.*.hijs nō obstantib⁹ cognoscit de⁹ enūtiabilia ⁊ cōplexa ibi ca.58.*. ❡7ª Diuīa scīa nō ē vl'is vel pticl'aris.i.d.35.q.i. ar.5.vñ comē.xi.metha. Scīa inqt dei nō ē vl'is nꝫ pticl'aris. Nō.n.ē vl'is q: sit ī vl'i tm̄ nꝫ q: sit p mediū vl'e nꝫ ē pticl'aris q: eēt p mediū pticl'ar̄ a re aceptū.8ª. ❡ Scīa dei ē cā rez.i.q.14.ar.8.vi.q.2.ar.14. Est.n. tāqꝫ scīa artificis.reᵘ creatoꝝ. ❡9. Est ēt ī variabil' vi.q.2.ar.13.i.q.14.ar.15. Scīa .n.ex pte sciētis tri' variat.p° ꝫ sciāz ipam deū scilꝫ nouiter agrit aut pdit nouit scito aliq' l'ex cidēte a scīa.2° q̄ꝫtū ad actū itelligēdi ⁊ hoc trip' q: s.ꝯsiderat actu q' pri⁹ ꝯsiderabat ī poª l'q: mō vnū mō aliud cogitat vl' q: ex vno ī aliud discurrit.3° ex pte modi sciēdi.s. limpidi⁹ aut min⁹ limpide q' dup' fit.s.variato medio ō pbabili ī ō mōstratiᵐ l'variata poª. Nichil aūt.hoꝝ pt eē in ō. Ex pte āt sciti variat si stāte eadem existiatiōe res mutet q' ī ō eē pōt. Nā ei⁹ ītuit⁹ fert ī rē ī sua pñalitate existētez vñ variata re iterū ipa sbici' visiōi vt pus. ❡xª. Diuīa scīa nō ē vniuoca sciē nr̄e nꝫ equoca ꝫ analoga .v.q. 2.ar.xi.po.q.7.ar.7.i.q.13.i.ꝯ.ca.33.i.d.35. Sꝫ ē dubiū q: ī ī analogis vnū pōit ī diffiᵒᵉ alteri⁹ vl' idē ī diffiᵒᵉ vtriusqꝫ vt pꝫ īductiue q' tñ hic nō aparet ꝫdet .s.tho.vi.q.2.ar.xi 9ᵐ q' hoc pcedit ō analogis hñtib⁹ ōterminatā hitudinē adiuicē sic sba pōit ī diffiᵒᵉ acidētis. Dupˣ ē.n. analogie coītas vt hr̄ vi. v.ꝯ.sic dupˣ ē ꝯuēiēª ꝫ pportionē. Quedā enī ē eoꝝ q' hñt adinuicē pportiōez q: hñt distanªꝫ l'aliā hituᵉꝫ vt biari⁹ ⁊ vnitas. Quedā vo cōueienª ē duoꝝ nō q: hēant adinuicē hituᵉꝫ aut pportōez ꝫ q: sīt due pportōnes. sic senari⁹ ꝯ' cū qternario ī eē duplum pª ē pportōis 2ª vo pportiōalitatis.p°mᵒ pportionat sba ⁊ accñs ꝫ 2° mᵒ visus corporal' ⁊ spūal', eo q' sic hic ad hec ita ille se habet ad illa. ❡ Cōtra pᵒꝫ arguit aure. ī eo q' ī deo distīguit ꝫ rōez scīa sui ⁊ creaturaꝝ p° sic. Aut.n. iste due cognitiōes differūt ꝫ dispationē q:.s.vna tēdit ī eēnᵒꝫ sic ē catura .alia eꝫ°. Aut ꝫ pcisionem q:.s. vna tēdit in eēnᵒꝫ pcise alia ī eēnᵒꝫ ⁊ caturā. Nō pᵐ q: eēnª ñ eēt ō rō ītelligen' alia nisi obꝫ pmariū. Nec 2ᵐ dicē potes q: iā nō sūt due sciē ꝫ vna eo q' variaᵒ sit solū ī obiecto. Itē q: duplici cognitione cognoscēt eēnª ⁊ ꝯsūr pª eēt frustra. So. Sīt due ꝫ pcisiōez Ad pᵐ ꝯ dico q' variatꝫ obis varia' scīa illo°. Ad 2ᵐ .* cōce° añs ⁊ nego ꝯñaꝫ q: 2ª ñ pt eē sine pª iō nō ē frustra. ¶2°.*. Aut itellec° cature pcedit ꝫ rōez pductioᵉꝫ vbi aut ñ. Nō pmū q: emanaᵒ vbi ē ō ī timioꝫ q̄ꝫ itellectio catur. Nic B.n. cōnotās caturā ī timi⁹ ō q̄ꝫ psōa 2° q: p se necc̄ eē pus ē ꝯtigēte cui⁹' ē notitia ꝯtingētiū. Nec 2ᵐ p° q: pr̄ pducenᵒ vbū cōicat ei notiᵒꝫ cature.g° ītelligit phabuisse illā ī se 2° q: ꝫ aug.9.de tri.fili⁹ pcedit a pr̄e vt ars.ō arte. Est āt ars notitia creatur.g° pr̄ phēt artē ⁊ notitiam. ¶3°. Nā vbū ē vbū eēnᵉ ⁊ catur.g° ꝫ rōez seq' itelleᵒᵉꝫ eēnᵉ ⁊ catur. So. Scōꝫ.s.tho. i.d.7.q.i.ar.3.q.2.4ᵐ oīa coīa dicta ō ōi ordīe ad caturas ꝫ nr̄ꝫ modū ītelligen' sequit non alia sic intellectio catur gnātiōez vbi. Ad pᵐ ꝯ negat ꝯñā v' pducēs nō pcedit pductū. Ibi.n.n' phēt cōicās coꝝ q' cōicat. Silr negat vbi cōicata dicit hitudiem ad aliqd posterius eo cui cōican' vt notitia creatur. Ad 2ᵐ negat ꝯñā vñ fili⁹ ex illa pductiōe ñ hꝫ q' sit ars.ꝫ ex pductōe illa se gt reᵘˢ ad creaturas vt artis ad artificiata ⁊ idē ē ō pr̄e q: dr̄ artifex ex eo q' vbū pduxit ī q' ista relucēt. Ad 3ᵐ pꝫ p idē pri⁹.n.pcedit vbū q̄ꝫ sit hñs reᵐ ad cata.

❡ Arguit 2° loco q' de⁹ ō non fiēdis hēat sciāꝫ praticā p° q: ppositū opan' vl' ñ opāñ facit sciāꝫ praticā l' speculatiuā aliogn gl' plibito suo scīas facēt specl'atiuas aut ptīcas. So. Propositū facit ptīcā vltiāte ⁊ actualr. ¶2° Scīa ptica ē actiua.6.meth.ñ tñ actualr necᵒ aliogn sol⁹ opans eēt ptic⁹.g° aptitudialr. Tal' āt ē notitia ōi ō nō fiēdis

g° est p̄tica. So. Actiuitas aptitudial' facit sciā hitualr p̄ticā ñ actualr ⁊ vltiate vñ hec scia di a. s. tho. i. q. 15. dr̄ p̄tica in v̄tute.

¶ Arguit et q̄ scir factibilia q̄ ad diffiões ⁊ vl'ia p̄dicata nō sit scire specl'atiū p° sic. Nā p̄hia moral' ē p̄tica ⁊ tñ diffinit ⁊ diuidit v̄tutē ⁊ īgrit p̄ se passiōes ei9. g° dictū i° ē falsū. So. Illa scia ē specl'atiª ō mō ⁊ sic intelligit dictū ipugnatū. Est tñ p̄tica ō fine. Eō° āt ē ō scia quā hz de9 ō alio mido a se factibili. ¶ 2°. Nā si sic ē ō oī opabili poterit dup' ee scia. p̄tica. s. ⁊ specl'atiua ⁊ ɔ̄ñr du p' eēt scia moral. So. Negat ɔ̄ña. Nō. n. seq̄t q̄ ō eodē erūt due nullo° vnā faciētes. s; q̄ ō eodē erit vna specl'atiua ō mō ⁊ p̄tica ō obo vl' fine. ¶ 3°. Ad noticiā p̄ticā ptinet notitia sbiecti ⁊ cui9 lz varietatis quā artifex opati9 itēdit atigē ⁊ iducē i sbo. Nlla āt ē v̄itas ō factibili q opans illō itēdat eā iducē i illō saltē scōario itēdit. n. facē op9 p̄fectū ō q ⁊ diffi° ⁊ vl'ia p̄dicata dicit'. Dis g° notitia ō opabili ad p̄ticā ptiet. So. Negat mio: i sensu i q̄ dz ɔcedi maio: . L; n. opans aspiciat vl'ia p̄dicata tñ ibi ñ sistit q: ex vl'i ɔsideratōe nūq̄; seq̄ret op9 cū prm̄ mouēs sit rō ptic'aris ⁊ apetit9 sesitiu9. Sip'. g° negat mino: ō scia p̄tica simp'. i. rōe finis q: ista nō ɔsiderat vl'ia p̄dicata vt' s; vt aplicat ad ptic'are. vñ illa ñ ɔsiderat finalr. ¶ 4°. Nā Ad p̄ticā ptiet docē opari docēdo. s. opa ⁊ modū opan' S; ois v̄itas possibilis hr̄i ō opabili ē opabil' saltē p accñs q: p̄ducto ptic'ari p̄duat' vl'e ⁊ ois hitu° ⁊ v̄itas vl'is. g° p̄tica pt docere oē; talē v̄itatē. So. Sic opans ñ intēdit vl'es v̄itates n' p accñs ita n' docet ex intētōe s; ptic'aria tñ vñ ɔsiderat gdē vniuersalia s; ñ sistit ibi s; i singl'arib9. Specl'atiua āt eō i singularibus incipit ⁊ in vniuersalibus sistit.

¶ Cōtra 4ª. ɔclu. arguit idē i eo q̄ dic̄ deū viden° eēnª rei vidē oia dicibilia ō re. Cōtª īgt q: de9 ñ vidēt ime' passiōes sbiecti nz eē q̄ iportat cōpositio q̄ ip' cū ei9 eēnª sit oīu; silitu°. Cōsi' q: i p̄positōib9 ɔtīgētib9 dici ñ pt q̄ cognito sbo cog° scat' p̄dicatū ⁊ cōpositio. So. Nō itēdit. s. tho. q̄ eēnª rei sit ōo rō cog° scen' accidētia s; q̄ idea l' spēs rei exñs i diuio itē' eq̄lr ōo rep̄ntat oia accidenª ⁊ essentia; sbiecti ⁊ ɔ̄ñr vtrūq̄; simul intelli' ideo ad ɔfi'. patet.

¶ Cōtª 6 arguit idē i eo q̄ dic̄ deū cog° scē enūciabilia q: cog° scit ea q̄ st̄ ipoª sua ⁊ ea ture. Cōtª igt q: hitu° po' eēt ōo rō cognoscē' ēm i9 q̄ ē falsū cū sit eō°. So. nō itēdit. s. tho. q̄ rl'ō iportata i noie potētie sit deo rō itelligē' possibilia q: poª ē relīn solū ēm dici vñ ab'9 iportat. Itēdit. g° q̄ cognita poª cog° scūt' possibilia q: cognita eēnª cognoscūt' oia possibilia cui9 ē silitu° ⁊ q̄ st̄ in ea vt i v̄tute actiua ⁊ hoc ē cg° scē eēn9 mō po'. S; ɔ̄ nā si p ipo' de9 po9 non hr̄t ad huc ista cog° scēt p eēn9 suā. g° eēnª p rōe; cēn' ⁊ ñ po' ē rō cog° scen' So. Negat añs ymo tc de9 nullā ēaturā cog° scēt q: ois cognitō ē p assimilatōe; i soª. Aut. g° illa soª in deo c[?]ēt cāta a creatura vl' eēt cā creatur' aut 3m eēt cā vtriusq̄; quoꝝ solū 2m est po'. Et ista ɔ̄ña patet vi. q. 2. ar. 14.

¶ Cōtª. 7. arguit idē ɔ̄ rōe; q̄. s. scia ñ dicatur vl'is aut ptic'laris rōe mediq s; rōe obi sic. Nā metħ. ē vl'is scia vt p;. i. ⁊. 4. eiusdē ⁊ ñ n' rōe vl'is obi. Spēs. n. ⁊ hitus metħ. eē q̄ st̄ singularia sic ⁊ physici. g°. ⁊c̄. So. Negat h°r'. Est. n. vl'is q: p vl'ia media que nō sunt spēs s; cōceptiōes ⁊ p̄positiōes p° itellecte. Sciēdū tñ q̄ i cognitōe diuia eēnª nō se hz vt mediū ōmōstratōis n' solū tale vt ē spēs n' solū tale vt ɔcep°. Cū hys. n. q̄rū q̄ s; ē mediū cognitōis hz aliquā silitudinē s; nō totalē. Se hz. n. vt obm̄ itellectū p° i q̄ itelligūt' 2° itellecta. sicut se hz cā re' effe' ⁊ p̄nm re' ɔclusiōis. ¶ 2°. Nā p̄hs p° po. vl'e; ⁊ ptic'are ōmōstratōe; distiguit pene soba So. ymo distiguit' penes media q̄rūis seq̄tur distin° co similis obo. ¶ 3° q: nulla scia eēt vl'is cū ois spēs sit singularis So. Negat seq̄lla q: ñ loqmur ō medio eo mō quo spēs ē meᵐ s; q̄ cā ⁊ p̄nm vñ vl'iores scie sūt q̄ ex vl'iorib9 cāis ⁊ p̄ncipijs sunt.

¶ Contra. 8. arguit idem inquātum dicit scientiam de non esse rerum causam nisi adiuncta volūtate. Equocāt inquit de cālitate

q: dato q deus nõ eẽt cã efficiẽs.adhuc eẽt exẽplaris. Unde hãc cãlitatẽ com.12.meth. com 49.pcedit ſcie diuie. Ad rõnez ãt exẽplaritat n̄ fac volũtas.gº ɔº falſa. So.dico q nllã ẽ ẽe equocatio. Ad pba.negat ɔditioãl' aſſũpta q: ſi de' n̄ eẽt effectiu' rez tũc n̄ hr̃et rez ſiltes aut eas hr̃et ab alio. Nec itẽdit.s.tho.q volũtas det ſcie rõnẽ exẽplaritatis aut aliã cãlitatẽ ʒ q ſcia ẽ cã p̃oꝛ q̃ʒ volũtas ʒ rõnẽ ʒ tñ n̄ erit i op' niſi determinata a volũtate. Ad comẽ.dico q i hoc etiã ɔ philoſophiam loquutus eſt.

¶ Cõtª vltimã arguit ſic. Sic i duob' ídiuiduis n̄ ẽ realr idẽ ẽẽ ita nʒ eadẽ eẽnª. Sʒ hº n̄ obſtãte ſilitº gditatꝫ ſuffic ad vniuocat oẽʒ gº pbaº ɔº. ſ vniuoca hñt vnã rõnẽ ⁊ diuerſã eẽ peccat ʒ n̄ cãʒ vt cãʒ. So.lʒ pªps añcedẽt ſit vã tñ eẽnª i duob' p accñs ẽ multiplex p ſe do vna. Nõ.n.mltiplicat p aliqd ſe tenẽs ex pte ſua.qn ymo remotꝫ oĩb' aliiſ pncipijs ídiuiduãtib' ipſa eẽt vna. Hãc aũt vnitatẽ eẽ n̄ hʒ q: ɔſegt pnª ídiuiduanª ⁊ ʒ illa variat ex ɔñti.ymo rẽotis oĩb' alijs eẽ duoꝝ indiuiduoꝝ nullã hr̃et vnitatẽ nec eſt idẽ ʒ rõnẽ in duab' reb' mũdi ⁊ ẽ i cõicabile ſicut eẽ ſoꝛtẽ. Unde non eſt ſimile.

Jrca.36.di.q̃rit vtꝝ oĩa ʒ aliqd eẽ ſint etnalr i pñtia dei.rº. Jn hac qõe eſt duo art. Jn pº.n.videbit an oĩa ſint etnar deo pñtia ʒ ſuaſ rões. Jn 2º vo an ʒ ſuas actuales ſilr ſint ei etnar pñtia. ¶ Quãtũ ad pm pª aº. Diuia eẽnª ẽ ppa rõ cuiuſlʒ creature.1.ɔ crea.54.⁊.1.q.14. ¶ 2ª. Rões creaturaꝝ i deo ſc̃ plres ⁊ diſtincte ʒ reue rõnis lʒ ſint idẽ ʒ rẽ.1.ɔ ca.54. ¶ 3ª. Jlle plures rõnes ſc̃ plres idee. vi.q.3.ar.2.i.q.15.ar.2.i.d.36. Diuia.n.eẽnª itellecta vt imitabil' a creatura ẽ idea. Jntellecta vo vº imitabil' ab hº ẽ idea hu'. Uñ iſti reue ſc̃ de pnti ⁊ ſoli iteu idee ⁊ ſc̃ plures. ⁊ ſc̃ i deo ſolu vt i cognoſcẽte illos. ¶ 4ª. Lʒ de' ppe n̄ hẽat ideaʒ niſi de cognit' ab eo ptice tñ rões hʒ d oĩb' a ſe cognitis ptice. vl' ſpeculatiue. vi.q.3.ar.3.i.q.15.ar.3. Ydea.n.ppe ẽ exẽplar. Large aut rõ

¶ 5ª. Nõ oĩa diſticta in re hẽat ideas diſtictas in deo ppe loq̃nº de idea. vi.q.3.ar.4. Malũ.n.in deo nõ hʒ exẽplar: q: nihil põt eẽ in deo q ſit pnm mali foꝛmatiuũ. Nec hʒ rõnẽ q: ſm aug.ſic dr̃ q: caret foª. Lʒ igit idea ppe ſit rei vt ẽ pducibil' ppam ideã nõ hñt q diſtincte nõ ſiit factibilia vt mã ⁊ foª ⁊ accñtia iſepabilia a ſbo q̃ fiũt p ideã ſbiecti. Et gen' q ſine ſpẽ nõ pducit. Large vo ppaʒ hñt ideã que diſtincte ɔſiderari poſſunt. ¶ 6ª. Oĩa q̃ hñt in deo ideã ppe vl' rõnẽ ſc̃ vita in deo.i.q.18.ar.4.i.d.36. vi.q.4.ar.8. ¶ 7ª. Res facte adeo ſc̃ in deo vi' q̃ʒ i ppa nã.vi.q.4.ar.6. Et hº ſi li verius dicat veritatẽ rei ſecus ſi veritatẽ pꝛedicatiõis. Jtem i.q.18.⁊.1.d.36.

¶ Cõtª pªª arguit aure.pº ſic. Nã declarat cõcluſiõis q̃ ſtat i hº q i deo tãq̃ i actu eminẽti ſiit oĩuʒ pfectiones petit pnm. gº male. Añs pʒ q: eq̃lis ⁊ maioꝛis difficultatis eſt q i aliq̃ ſint oĩuʒ pfectões ⁊ q tales ſit oĩuʒ ſiltuº. So.negat añs. Nã.s.tho. clare pꝛobat i deo eẽ oĩuʒ pfectões ex q̃ deducit ɔcluſionẽ iſtã. Jõ eã pbat p mãifeſti' ⁊ nõ p difficili'. ¶ 2º. Nã rez pfectões in deo ſc̃ vt in ídiuiſibili eẽnª. gº inteuº n̄ põt ibi accipe vnã rõnẽ ſine alia. Dices q ſiit ibi plura ʒ rõnẽ Cõtra nã q̃lʒ illaꝝ rõnũ ẽ realr tota eẽnª. Ergo q̃lʒ rõ eſt rõ oĩuʒ realr. Aut gº ʒ vnã rõtionẽ vl' plures. Nõ ʒ q: ibit in ifinitũ gº pm. Ergo ſb vna rõne eſt oĩuʒ ſilitudo. So. Affirmo reſpõſiõem. poª eni ſeneſcalſchi ⁊ poª cõitis in poª regis icluſe diuidunt ʒ rõnẽ in ea nõ realr. Uñ regis poª accipi põt vt ppꝛia rõ vtriuſq. Ad ip̄oba. *cõcedo añs ⁊ nego ɔñaʒ q: pfectio bõitatis ʒ rõnẽ ſuaʒ nõ dic oẽʒ modũ pfectõis eẽne cũ q ẽ realiť idẽ. Et ipa eẽnª nõ eſt ppꝛia rõ hu' vel illius put ẽ pfecta abſolute ʒ put hʒ iſtũ modũ pfectõis vl' illũ q ei cõpetit vt eſt ſapientia vel iuſtitia nõ vt eſt bõitas. Uñ bonitas ſm ppꝛiã rõnẽ nõ erit exẽplar viuẽtiũ ʒ bonoꝝ et iuſtitia iuſtoꝝ ⁊ ſic de alijs. Eſt autẽ ſciẽdũ q nõ intẽdit.s.tho. diſtinctionẽ idearũ venire ex diſtictiõe atributoꝝ q̃ſi de' prius diſtinguat ſuas pfectiones, deinde ſumat

vnã sine alijs vt ratiõeꝫ vnius ꝛ aliã sine ali
is vt rõnẽ alteri⁹ ꝛ sic format ideas vt sona
re videt exẽpla de nũeris. Sꝫ intẽdit q̃ de⁹
itelligen° eẽnᵃˢ oĩmode factiuã nulla facta
distictõe rõis de sua pfectiõe intelligit oĩa
q̃ sua eẽnᵃ repsentat pfectissime.i.abˢᵃ re° ꝛ
negatiõea. Et ipa eẽnᵃ sumpta vt repsentat
lapidẽ distincte ꝛ pcise est ppria rõ lapidis.
Et tũc eẽnᵃ capit tota ꝫ ñ totalr. Lapit.n.
ac si eẽt qd finitũ ꝛ adeq̃tũ lapidi ꝛ h sit q2
sumit cũ re° imitabilitatis ad lapidẽ a quo
deficitue ꝛ ñ plene repsentat * Sciẽdũ ẽ ẽt
q̃ si sumat ydea vt ẽ rõ qditatis creabilis p
cise ipsa pcedit actᵐ intellect⁹ ꝛ volũtatis.
Eẽnᵃ.n. diuĩa nãlr represẽtat qditates crea
biles ñ ãt qditates sꝫ existẽᵃ nꝫ enũciabilia
vt vera vel falsa ꝫ hoc facit p atributuꝫ vo
luntatis. Dꝫ.n. ymaginari q̃ de⁹ p° itelligit
eẽnᵃˢ suaꝫ abˢᵉ 2° vt ꝯtinet pfectiones cões
creaturis cõicabiles. 3° vt ꝯtinet ea q̃ sũt de
qditate lapidis ꝛ alioꝝ. Et ad ista nihil facit
act⁹ voluntatis ꝫ vlr representant. 4° vt
ꝯtiet qditates cũ existẽtijs ꝛ huiusmõi ꝛ ad
hoc secus. Quod.n. intelligat volũtas sꝫ eẽ
vel ĩ tali tpꝛe creãda nõ repsentat eẽnᵃˢ nãlr
ꝫ volũtarie inquãtum volũtarie accipit di
uina eẽnᵃ vt ꝯtinet qditatẽ sꝫec. Est ãt notã
dum q̃ in exemplis aductis a.s.tho. puta d
hoie ꝯtinente alʳ ꝛ de numeris ꝛ hui⁹. acci/
pit simil° q̃tũ ad hoc q̃ act⁹ pfect⁹ ꝯtinet
impfectũ eminẽter ꝛ accipit vt ppria ei⁹ rõ
ñ accipiat cũ pportione ad illũ ñ ãt q̃tum
ad hoc q̃ impfectum sic vel sic ꝯtineat in/
perfecto puta sicut pars in toto.

¶ Arguit vlterius q̃ diuĩtas ñ sit simili°
creaturaꝝ ẜm aliã ꝛ aliã pfectiõeꝫ vel rõeꝫ
quã hẽat in se p° sic. Nã si sꝫ diuersis rõib⁹
eẽt exẽplar ꝛ eminẽter similitudo reꝝ quot
eẽnt huiusmõi rões totiẽs eẽt oĩuꝫ exẽplar
ꝛ emines simil° ꝛ ꝯnʳ eiusdẽ multotiẽs eẽt
emines simil°. pꝫ ãt seqla q2 sub qualꝫ rõe
eẽt exẽplar oĩuꝫ eo q̃ sꝫ qualꝫ rõe eẽt diui/
nitas tota ꝛ fo͞lr infiᵗᵃ ꝛ illimiᵗᵃ cuꝫ ñ possit
ꝯcipi limitate. g° sꝫ qualꝫ rõne hꝫ oẽm pfe/
ctionẽ. g° quelꝫ rõ eẽt infiᵗᵃ ꝛ rõ oĩuꝫ. So.
negat seqla Ad pba. dico q̃ diuinitas sꝫ

rõe sapiẽtie nõ dicit aliquid infinitũ vel illi/
mitatũ aut simplr perfectũ. Si.n. hẽret so/
lum illud q̃ importat ĩ rõe sapiẽ nõ eẽt qd
pfectum simp' aut illimitatum.i.q.28.ar.2.
Sub illa tñ rõe nõ ẽ quid finitum ꝫ ĩfinitũ
q̃uis infinitatẽ non hẽat ex tali rõe ꝫ ex eo
q̃ oẽꝫ ꝯtinet pfectionẽ. Vñ nec quelꝫ rõ nec
eẽnᵃ sub qualꝫ rõne est oĩum simili°. Sciẽn
dum tñ q̃ atributa nõ sunt idee sed eẽnᵃ di/
uina vt fundatiua rõnum atributaliũ. ¶2°.
Diuinitas sꝫ ratiõe diuinitatis aut ẽ simili°
nullius aut aliquoꝝ precise aut oĩuꝫ. Non
pᵐ q2 nõ esset exemplar ẜm suam nobilissi/
mã rõeꝫ sed ẜm alias. q̃ ẽ falsũ q2 alie rõeꝫ
exemplariᵗᵉ hẽnt a rõe diuinitatis. Nꝫ 2ᵐ.
Ergo 3ᵐ. Est g° vnica simili° oĩum. So. do
pᵐ mẽbrum q2 ihil assilat deo inec deum.
Ad improba. dico q̃ est necesse nobilissi/
mã diuitatis rõem nulli creature cõicari ꝛ cõ
sequẽter nec eẽ rõeꝫ eius Et dico q̃ sapia ex
rõe sapiẽtie habet q̃ sit similitudo aliarum
sapientiarum nõ ãt q̃ sit foᵃ subsistens vel
exẽplar ꝫ hoc hꝫ inquantuꝫ diuina. Nec ex
hoc seqtur q̃ rõ diuinitatis sit exẽplar ꝫ q̃
sit cã alicuius requisiti ad exemplar. ¶3° p
illã rõeꝫ ẽ exẽplar oĩuꝫ deus p quam ẽ oĩa
eminenter. Ergo p rõem deitatis. Ergo per
rõeꝫ indiuisibileꝫ formaliter in ratiões plu/
res. So. p rõem deitatis deus non est fo͞lr
oĩa eminẽter ꝫ illatiue. Si.n. est de⁹. est ẽt
iustus ꝫ non fo͞lr est iustus p rõeꝫ deitatis
ꝫ p rõeꝫ iustĩe. ¶4°. Nã iste plures rões
ad rõeꝫ deitatis se hẽrent aut sicut ad tota/
lem ex eis integratã aut vt ad substractam
eis. Nõ pᵐ vt pꝫ. Nꝫ 2ᵐ q2 de⁹ nõ eẽt exẽ/
plar p se ꝛ fo͞lr ꝫ solum vt subiceret huiu⁹
rõibus q̃ ẽ falsum p° q2 sub rõe deitatis est
cã finalis oĩum: Beatificat.n. qlꝫ btũs sub
rõe deitatis: Ergo ẽt ẽ ꝛ exẽplaris. 2° q2 sꝫ
rõe deitatis ẽ cã efficiẽs oĩuꝫ 3° q2 deus nõ
eẽt exẽplar ex nã rei sicut nꝫ insunt ei tales
rões nˢ p intellectũ 4° q2 rõ exẽplaris ẽ no
bilioꝛ reb⁹. g° ñ ẽ huiusmõi rões q̃ sit entia
diminuta ꝛ p intellectũ. So. ꝫ ista diuisio
sit ĩsufficiẽs tñ ad bonũ sensũ dico q̃ rõ di/
uinitatis ẽ sꝫstracta alijs.i. prioꝛ ẜꝫ ĩtellectũ

Ad improbatio 3 hoc dico q exemplar dicit duo. s. habitu representationis z causalitatis respectu exemplati. Ex parte g° diuinitatis deus est exemplar q ad 2m nõ q ad pm sz hoc est p rões pfectionuz cõium deo z alijs. Ad pm ãt 3 hoc dico q deus e cã finalis forma in rõne sũmi boni illa tñ est sb rõe deitatis. Ad 2m pz. Ad 3m dico q p sapie aut diuinitatis rõez n accipim9 illud q intē formāt d istis. sz dicimus ipaz eēntiã ex hoc q habet vnde fundet pceptum sapie eē exemplar omnium sapientiarum z sic de alijs. Ad 4m pz.

¶ Cõtra. 2. z 3. pclusiões arguit aureo. pro- bãdo q diuina eēntia respectib9 non īdigeat ad hoc vt sit rõ singulorũ. Aut. n. inqt sic cã q diuia eēntia representet aut qd distincte re- presentet. Nõ pm qz nz vtua' nz fol'r repre- sentāt aut ptinēt creaturã. g° nz hoc alij cõ- feit. Neqz 2z qz diuideret eēntias īdiuisã rep- sentatiua diuersorũ q eēntie puenire nõ pt qz cũ sit simpr sp tota sumit sb quolz rl' imita- bilitatis. So. diuinas eēntias distincte repsenta- re aliq dupr oīr z intelligit vno° qz repsen- tat illa q̄ztũ ad oĩa qb9 ab inuicē distinguũt z ab alijs. Alio° qz vnũ repsentat alio° q̄z aliud. ita q vt representat vnũ ē ppria eius rõ z distinguit a se vt repsentat aliud. Re° g° dant ei distīcte repsentare 2°°. qz rões p illos distinguut. nõ ãt p°°. quia ei hoc ex se pt. Exēplum. Nã forma dom9 in mēte arti- ficis ex se representat oēs domus officinas distincte p°°. sz nõ efficit ppria z adequata rõ cellarij nisi p rm ad illud. Ad improbatioēs dico q distinguūt quodãmõ diuinaz eēntias sm rõez in plura exēplaria n q̄si eēntia diuia diuidat in plura quorũ q̄lz representet hoc z n illud. sz qz tota sumit sb quolz rl' sed sb vno vt hēt hãc pfectionē sb alio vt hz aliã. Est autē sciendum q distincte repsentare pt eēntie p absolutũ sz eē distinctum z adequatũ z pprium exēplar p rem. Nec dico q eēntia cũ rl' sit propa rõ sed q eēntia cointellecto rl' intelligit vt ppria rõ vel idea. Licet. n. ī do n differat actus reflexus a directo nz sit ibi successio tñ sm nrm modũ intelligēdi intē diuin9 pcipiens diuinã eēntias vt ē viuēs z co- gnoscens pcipit rõem aĩal' ad quã pceptõez statim seqt re° aĩalis ad formas quã deus pci- pit sic ad representanm. Cũ ãt diuin9 intē° re- flectit sup dicta pceptiõe z forã z rl' intelli- git illã formas eē rõem aĩalis. Ille g° rl' pse- qtur rõem aĩalis z n ē de rõe aĩalis. nec illã intrat sed ītrat rõem rõis aĩal'. qz rõ aĩal' eo n intellecto n intellig' eē rõ aĩal' vl' idea ei9.

¶ Cõtra. 3. arguit durã. q diuia eēntia nõ sit pprie idea alicuius p° sic. Nã rõem nõ hēt idee p eas pfectiões qb9 opponit creaturis. vt ē imensitas quia ideatum imitat ideã. g° ei nõ opponit. Neqz qb9 cũ eis pt vt viuere qz ideatũ pfecte imitat ideã q creature nõ fuerint ī his pfectiõibus. Neqz q solũ sit in creaturis vt qditas. lapidis qz istē n sit ī do fol'r. sed solũ virtualr z obiectiue g° sm eas nõ ē idea sic neqz sm rõem in qua deo oport creatura q̄ ēt ē in eo obiectiue vt rõ corrup- tibil' z peccabil'. So. *est p 2as z 3as. Ad im- probatõez dico q lz lapiditas nõ sit in deo fol'r sz eminenter z virtualr tñ hoc sufficit ad rõez idee quã n oz eē eiusdē nature fol'r cũ ideato. sed sufficit si talis sit in represen- tan° quale est illud inesen°. Nec ē simile d peccabili z corrupli qz ista nõ habent imme- diate silēz in deo nec in eo sic virtualr z emi- nēter sic neqz eternitas est virtualr ī creatu- ra. Si tũ eēntia creaturã in se n hēret nisi ob- iectiue ex hoc non eēt idea nisi cũ hoc hēat eam in se for' aut virtua'.

¶ Ad idē arguit sco. pbans q idea non sit aliud q̄z creatura relucēs in diuina eēntia. sic Oĩa q fiunt ex vniuoco fiunt. 7. meth. Et h nõ solum in nãlibus sz ēt in artificialibus si- cut dom9 ex domo ī mēte q est idea. Ergo ita est in deo z ipe creature pñtes ītellectui diuino ipse sit idee. So. n oz cuiuslibet effe' pas cãz eē vniuocã quia vniuoca ē prior eq- uoca z hac est por analoga. 1. q. 13. ar. 5. Ari- stote. autē loqtur de cã efficiēte proxima.

¶ Cõtra eãdē arguit aureo. q idea nõ clau- dat talē rm p° sic Nam idea est illud q crea- tura imitat. g° est substractum respectibus Ergo est absolutum. Ergo rl' n sit de fõali rõe idee. So. pclur q id q ē idea n ē rl' sz eēntia diuia. cũ q stat q diffi° idee includit rm z nomē ei9 est relatim nec res aliq sub rõne

idee sine reu intelligi pōt vel dico q sic pri ma ideā dupr sumi pōt.s.formalr z deno/ minatiue.primo est ꝯstitutū ex eēn^a z reu. z intrinsece includit re^m z itrin^ce sic multe idee nec ꝑcognoscunt creaturis sic nz reus precognoscit terio.Scdo āt mō in recto dicit so lum eēn^a z in obliq ꝯnotat re^m. Et sic ꝑco/ gnoscunt creaturis q̄ztū ad p̄n^le in ea nec sic mul te. Nota tñ q de rōne idee ñ soluz sic eēn^a z re^a ẽ etiā alia. Nā vt pz. vi.q.3.ar.i.idea ē fo^a quā aliud imitat^r ex intētione agētis.ꝑdeter minatio sibi finē.¶2^a.Sic color est visibil^s p se i 2do z tñ re^{tio} visibilitatis ñ includit in eēn^a coloris nec teriat visionē ita eēn^a ē imu tabilis a creatura que tñ ñ imitat re^m.So. sicut re^a visibilitatis nō est de rōe coloris z tñ est de rōe visibilis ita hic re^a ñ ē de rōne eēn^e z tñ ē de rōe idee q̄ dicit rihi kz dici.

¶ Contra 6 idē q ñ oē q est i deo vt intel lectū sit in eo vita p° q illud q de re vifica^r nō oz verificari de ei^s similitudine vel eꝯ° aliq herculea eēt lapideus. Nō g° res est vita ex hoc q sua simil° i deo ē vita. So. ea q̄ dicitur de simile possunt dici de re kz eē q hēt in sua similitudie z eꝯ°.¶2°.Silli° nō repugnat ei cui^s ē simili° g° simili° lapi dis nō ē vita.So.negatur ꝯña.q vita non repugnat lapidi i sua simili^e Est āt sciēdum q aristo.dicit lapidē ñ eē in aīa.s.fm eē ma teriale ei rursum dicit aīam eē lapidē z oīa s.fm eē q lapis z alia habuit in anima.

¶ Contra.7.arguit q ibi distinguit de esse creature i deo z in ꝑpria nā ꝯ inquit q esse creature in cōi posset abstrahi abe se in deo z in se q patet falsum q ꝯceptus sic abstra hētis pdicaretur q̄ditatiue de re z de eius si militudine diminuta q responderet ad in/ terrogatōez ꝑ qd de eis.vtrūq.n.eēt albe^o vel huiusmōi.Et ꝯñr illud cōe eēt genus.Et ꝯñr albe^o eēt sub duobus gñibus disperatis s.sub illo cōi z sb colore.q pz falsū. Nihil g° est cōe rei in se z in deo nisi nomen. So. Cōcluditur q his nihil est cōe vniuoce kz a/ nalo^ce ñ āt fm nomē solū vnde ille ꝯceptus non eēt genus aut spēs quia non est vniuo/ cus ꝑpter diuersum eē rei in se z in sua si/ milit vt patet.i.ꝯ ca°.32.Sz ꝯ.Nā.s.tho.ꝑ^a parte vt allegatur.i.7.ꝯclusione dicit q si ꝑ rōe rex nūeralium nō eēt mā verius eēnt in deo oīb^o modis q̄ in se.Ex hoc aūt seq^r q vbū dei veri^s sit angelus q̄ gabriel cū sit in mālis. So.s.tho.ꝑ mā accipit oē q se hz ꝑ modū māe ad limitādū fo^{as} l^r eē rei.Sic āt ꝯ rōe rose ē māle eē qd i deo nō est z ob hoc ñ dr rosa.ita de rōe angli ē nā potētial^s z teriata q̄ ēt in deo ñ est vñ nō dr anglus. Quelz.n.spēs dicit nām gñis ꝑ differētiam terminatā.ita q ibi est terminans z teriatū lz ista duo aliquādo sint realr^r idē aliqñ ñ vt pz.29.ca.93.z.i.q.50.ar.2.1^m.

¶ Quātū ad 2^m ar^m.ꝯ°.Quicqd agit in toto decursu tpis ē pñs deo i tota ei^s eter/ nitate.i.ꝯ.ca.67.z.i.q.14.ar.13.vi.q.2.ar.12 Ma.q.16.ar.7. Ex qb^o locis pz q mens.s. tho.fuit q oīa pta pñtia z futura ab eēno deo sic pñtia fm suas rōes z fm suas actua/ litates z existētias. z pñtialitates q idē ē z ñ soli īneē cognito ꝑ hoc.s.q eque bene il/ la videbat ac si fuissent ꝑseutia.vñ nō soluz eius intellectui kz ēt eternitati eternalr fuerīt pñtia ymo non fuerūt pñtia intellectui nisi q fuerunt pñtia eternitati. Hec āt sic intelli/ go. Nā ymagioz q nulla creatura sic z eē^a fuerit eternalr pñs deo.q fuerit eꝯ deo ete na^s in suo eē creato.nec sic q o i tpre ymagi/ nabili aut vo q̄si sil^r fuerit i oī tpre pto z pñ/ senti.Sed sic z eo° q̄ atingitur a deo in to/ ta sua eternitate.ymaginemur.n.p° tps rea le phisicum.2° tps infinitum seu durationē infi^{ras} i ante z post.que sit.a.3° eternitatem dei ꝑ modū cuiusdaz indiui^{lis} z fm plicitu^e equalētis ipsi.a.Tunc totū.a.coexistet toti motui infinito fm ymaginatiōez aristo^{lis} z ptes.a.partib^o motus. Et simil^r diuīa eter nitas sil^r atingit totum tpus sicum q vere est finitum z omnia in eo facta z atingeret totum.a.si vere esset. Non autem attingit que nz fuerūt nz sic nz erūt. Ex^m hoz. Nam anima est indiui^{lis} z tñ sil^r atingit partes cor poris distantes. z deus atingit sil^r oīa z cen trum eque pñs est oibus pūctis circūferen^e lz illa ñ sint eque presentia inuicem.

¶ Cōtra istā ꝯᵒᵉˢ arguit pᵒ sic. Nā sic deꝰ est fōlr eternus ita ꝛ immēsus. ergo sicut immensitate deus atingit solū p̄sentia loca ita ꝛ eternitate solū p̄ntia tp̄a. So. negat silīᵒ qꝫ eternitas ꝯsequit eē actuale diuinitatis ꝛ existētiā que eq̄pollēt īduranᵒ infinite duratiōi successiue si illa eēt. Uñ simul atingit q̄cūqꝫ illa posset atingē. Jmmēsitas aūt non dic̄ aliqd equalēs alicui īfitᵒ successīᵒ ꝫ aliqd nllᵒᵒ termiatū. Jō nō oꝫ q̄ atigat deꝰ p immēsitatē loca nō existēᵒ eis coexistēdo. ¶ 2ᵒ Creatura futura nihil ē i se. gᵒ nō p̄t fūdare reᵘˢ realis p̄ntialitatꝫ aut coexistētie ad deū So. creatura futura fūdat realē relōnē solū p eo tp̄e in q̄ ē aliqd. Uñ futura cras fūdat p crastīa diē nō p hodierna. Nec mireris si dico q̄ antixp̄s ē i aliq̄ tp̄e q̄ mihi ē futurū cū li ē ipoꝛtet tp̄s p̄ns qꝛ ī p̄dictis loquutionibꝰ accipit p li est li fuit ꝛ li erit sic cū dico q̄ pᵃ ps motꝰ ē in pᵃ p̄te tp̄is ꝛ vltia in vltiᵃ. Nā si p̄tes tp̄is cōpant ad totū ex eis ꝯstitutū quelꝫ dr̄ esse ēt si sit p̄ta aut futura. Si vō vna cōpet ad aliā nō dr̄ silr eē ꝫ vna dicit p̄oꝛ alia ꝛ vna dr̄ eē nō alia. ¶ 3ᵒ q̄ si ita ē nō eē rei nō p̄cessisꝫ duratōē eē eiꝰ. gᵒ res creari nō possent. So. negat seq̄la. Deꝰ. n. ñ atingit futuꝝ p p̄ntī īstātī in q̄ nō ē ꝫ p aliq̄ seq̄nti. Nec huiꝰ creatio ē ꝯiuncta v̄tuti creatiue p isto īstāti ꝫ p alio q̄uis tā hᵒ q̄ȝ illud instās sit deo p̄ns. Sciēdū est āt q̄ lꝫ p̄ntialitas sit relō eq̄parātie nō tū oꝫ q̄ in vtroqꝫ extremoꝝ sit realis. ¶ 4ᵒ. Si deꝰ coexistēt ipi nūc tp̄is eēt silr cū eo. gᵒ vtrūqꝫ eēt in aliqua mēsura cōi q̄ ē falsū. So. aliq̄ duo sēt in vna mēs̄a dupʳ. s. qꝛ vna mēs̄a ē vtriusqꝫ ꝛ qꝛ ea dē mēs̄a claudit vtrūqꝫ. p̄moᵒ negat falsitas ꝯn̄tis 2ᵒ vō mō negat p̄ncipalr seu vltiᵃ ꝯn̄a. s. sēt silr. gᵒ i eadē mēs̄a. Sciēdū ē āt q̄ cū dico. motꝰ angelꝰ ꝛ deꝰ ē si sigificet nunc tp̄is i eo ē motꝰ sic i p̄pa mēs̄a angelꝰ āt ꝛ deꝰ p cōcomitātiā. Si nūc eternitatis aut cū sic i eo ē deꝰ vl āgelꝰ vt i mēs̄a p̄pa motꝰ āt vt i excedeⁿˢ. i. d. 19. q. 2. ar. 2. pᵐ. Lꝫ āt istās tp̄is vl ipꝫ tp̄s sint duratōca motiuū ꝛ forte non durēt tū possūt dici silr eē cū deo qꝛ sēt i eadē mēsura q̄ ē diuꝫ pᵃ. ¶ 5ᵒ. Jmpoˡᵉ ē eē atingens īdiuisibile ꝛ atigibile diuisibile ꝛ ꝯtinuꝫ ꝛ atigētiā nō eē diuisibilē sic videmꝰ centrū atigē diuersa p̄ucta circūferenᵉ diuersis lineis. Nō āt ē qꝛ atigenᵃ vl p̄ntialitas ē bituᵒ. gᵒ m̄ltiplicat s̄ꝫ m̄ltiplicatōēꝫ terᵒᵒ. gᵒ eterᵗᵃˢ nō p̄ōt totū tp̄s atigē simplici atigēᵃ Sꝫ nꝫ atigenᵃ diuisibili qꝛ vl ista manēt s̄ꝫ oēs suas p̄tes ꝛ sic staret relō abeunte terᵒ. Aut nō. ꝛ sic deꝰ in atigenᵒ succedet nec erit totꝰ silr et̄nꝰ. Ergo nllᵒᵒ et̄nitas atigit. Sol. negat pᵐ añs loquēdo de atigenᵃ ex p̄te atigētis. īdiuisibil sic ēt m̄lte linee i cētro ñ dif ferūt. Ad p̄ba. negat ꝯn̄a. Ex p̄te āt atingibilis sunt multe s̄m multitudinē p̄uctoꝝ ū circūferenᵃ vel partiū in tēpoꝛe. Jdem dico de p̄sentialitate aīe ad multa coꝛpoꝛis mēbꝛa. Uel p̄ōt dici q̄ ista atingenᵃ est multiplex s̄m multitudinē oppositaꝝ ex p̄te creature ꝛ non p̄manet nisi ex parte fundamēti. Nec tū sequit q̄ deus atingat successiue ex p̄te sui sed q̄ atingat successiua p atingētias successiuas ex parte termini ꝛ nō ex p̄te fundamēti. ¶ 6ᵒ. Si antichꝛistꝰ coexisteret deo hāc relationē coexistenᵉ mēsuraret et̄nitas aut tēpꝰ p̄ns aut futurū. Nō p̄mū cū sit creatura. Nec 2ᵐ qꝛ tēpus p̄sens nō mēsurat nisi p̄sentia. Neqꝫ 3ᵐ qꝛ illud tēpꝰ nō ē. Sol. illa relō est realis ꝛ mēsurat tp̄e mēsurāte antixp̄m tāq̄ȝ mēsura p̄pꝛia. Opposita aūt relō est rōnis tm̄ nec mensurā hēt aut hēt eā que est sibi opposite relatiōis. Et tēpus futuꝝ nō est actu cōparatū ad mēsurā respectu cuius dicit futuruꝫ secus si cōparet ad deum. ¶ 7ᵒ. Creatio aīe antichꝛisti est quedā creatura ꝛ nō ē actu p̄sens deo si est futura. Nā eēt virtuti creatiue actui cōiuncta ꝛ cōsequēter illa aīa nūc crearet q̄ est falsuꝫ. Sol. negatur minoꝛ qꝛ illa passiuā creatio est deo actu pꝛesens. nō in mēsura qua loquimur ꝫ in ea que post istam futura est. Nec sequitur ergo deus creat aīaꝫ illā qꝛ li creat cōnotat tēpꝰ p̄sens in quo loquimur. Quod si a tali cōnotatiōe abstrahat dico q̄ deus illā animā creat in tēpoꝛe futuro quo ad nos ꝛ deo p̄sente. Sed ꝯ pᵒ qꝛ seq̄t q̄ tp̄s futuꝝ ꝛ p̄teritū est. So. negat ꝯn̄a si li est cōnotet tēpꝰ

ĩ q̃ loqm᷑. Sic.n.nz anex⁹ nz tp̃us ei⁹ ẽ. ¶ 2° q̃: vr̄ q̃ oẽs ptes tp̃is sint sil'. Sũt.n.oẽs. p̃sentes vni. 3°. So. oẽs ptes tp̃is sc̃ pos/ res aut posteriores ꝯpate ad iuicẽ ad motũ ꝛ ad magnitudinẽ sꝫ ñ cõpate ad deũ. Nec sequit̃ si sint p̃ntes ꝛ coexistẽtes 3° q̃ ꝛ iter se sint. Nã cap̃ ꝛ pedes st̃ aĩe p̃sentia ꝛ ñ ad ĩ/ uicẽ. ¶ 8°. Presentialitas creature ad deũ ꝛ eꝯ° ẽ ex tp̃re ꝯseq̃t̃ posit õez actualẽ creatu re. g° ñ ꝯ' do ab etno. So. ꝯce° ꝯñs ad ali/ quẽ sensũ. Con'.n.aliqd et̃nalr̄ deo dup'.s. q̃: ꝯpetit ei ꝑ quacũqꝫ mẽsura ꝟa vl' ymagi nabili ꝛ q̃: ꝯ' ei ꝑ tota et̃nitate ꝛ ñ ꝑ ei⁹ par te p°° nihil ei ꝯ' q̃ r'm dicat ad creaturã. Se cus 2° mõ. lꝫ g° ista p̃ntialitas ñ sit et̃na tñ do etẽ' ꝯpetit 2°° sic ꝛ oĩs r'°. ¶ 9° Futura ñ existũt g° ñ coexistũt. So. Negat̃ añs. li existũt abstrahẽte a cõnotatiõe p̃ntis tp̃is ĩ quo loqmur. Futura g° existunt sꝫ nõ no/ bis sꝫ deo. Supradicta ãt in hoc arti° non affirmo sꝫ tñ vr̄ fuisse mens. s. tho.

Irca. 37. dist in. q̃rit̃ vtrũ de us sit vbiqꝫ. ¶ *P° ꝯ° De us ẽ ĩ oĩb⁹ creaturis ñ sicut pars eẽn' vel accñs sꝫ sicut agẽs adest ei ĩ q̃ agit. i. q. 8 ar. iꝫ. ꝯ.ca. 68. Mouẽs.n. ꝛ motũ oz sil' eẽ. 7°. phy. de⁹ ãt ñ solũ agit: sꝫ ẽt ꝯs̃uat ĩõ sp̃ adest. ¶ 2° De⁹ ẽ vbiqꝫ ñ solũ sic ĩ oĩ re sꝫ mõ speciali est in oĩ loco. i. q. 8. ar. 2. Replet.n. oĩa loca ñ eo° q̃ corp⁹ sꝫ dã/ do eẽ locatis. ¶ 3°. De⁹ gñalr̄ ẽ ĩ oĩ re tripli ci mõ p° ꝑ p̃sen'ã ꝑ eẽn'ã ꝑ po'ã lꝫ aliq̃b⁹ spãlib⁹ mõis sit ĩ aliq̃b⁹ creaturis. i. vbi. s. ar. 3°. ¶ Arguit ãt sco. q̃ media istaꝝ ꝯclusionũ sint inefficatia. Nõ.n. inqt opatio dei atin/ gẽtis intima rei ẽ sufficiẽs rõ q̃ ĩ oĩb⁹ sit de us q̃ pꝫ p° sic. Quãto.n. agẽs ẽ p̃fecti⁹ tãto magis agit ad distans: vñ sol ꝑ suã formã ĩ ducit hic aĩaz ĩ mã ꝛ h̃ imed'e ꝛ ñ ꝑ radiũ q̃: effe's equoc⁹ eẽt nobilior sua cã. Ergo deus agit ad distans. Dices q̃ radi⁹ for'ã inducit virtute solis. Sꝫ ꝯ. Si.n. ista ṽtus ẽ accñs ĩ radio redit eadẽ q̃stio. Si ẽ fo'ã s̃balis solis hẽo itẽtũ. So. Lã ꝑx'ã. tal' effe's ñ ẽ sol sed aliq̃ corp⁹ suscipiẽs virtutẽ a sole q̃ sol agit q̃ virt⁹ s̃m auice. ẽ lumẽ eiusdẽ. De⁹ ãt in oĩ bus opat̃ imed'e. ĩõ ñ distat. Nec in ꝯ' effe'm equocũ nobiliorẽ eẽ sua cã ĩstru'l. ¶ 2°. Sol opat̃ vbi ñ ẽ ꝑ se nz ꝑ mediũ q̃: ĩ viscerib⁹ terre gñat metalla ꝛ hic hoĩez ꝛ ñ est ĩ alio emispio. Ergo ꝛ deus. So. Negat̃ añs q̃: ṽtus sol' ĩmed'e vel mediante ṽtute quã side ribus ĩpressit dan° lumẽ vl' mediãte effe'u re licto ĩ aliis corporib⁹ totã hãc sperã mo/ uet nocte ꝛ die ymo s̃z antiq̃s alberto teste in comẽto libri de cãis cent'm mũdi dicebat̃ sinodus deoꝝ q̃: ĩ ipo oĩuz plãetaꝝ ĩfluen' ꝯgregãt̃. ¶ 3°. De⁹ suo velle causat ad q̃ nõ ẽ necessari⁹ cõtactus. So. * velle diui'm nũq̃z aliqd ꝑduceret sine ꝯtactu ṽtutis adiũcto. ¶ 4°. presen'ã dei ꝑ po'ã ꝛ actiõez ꝑor ẽ pre sentialitate ꝑ eẽn'ã. g° põt eẽ sine illa. Añs pꝫ p° q̃: deus agẽ põt vbi ñ ẽ sua eẽn'ã. s. ex mũdũ. 2° quia eẽ rei nãlr̄ est pri⁹ p̃ñtia eẽn' dei ad rẽ que ẽ g° ẽt ꝑor ẽ actio dei qua res fit. So. negat̃ ꝯña loqũ° de ꝑori s̃m nãz vl' rõez presertim vbi ꝑus ꝛ po. sc̃ realr̄ idẽ vt in ꝑposito q̃: iste p̃sentialitates sc̃ eadem. Nã eẽn'ã est in reb⁹ ꝑ cõtactum ṽtutis q̃ est opa° dei vel hĩtudo opatiõez ꝯñs. Dico ẽt q̃ de⁹ ñ posset ex mũdum opari nisi ibi eẽt. Dico ẽt q̃ existẽtia rei ꝑor ẽ presentialitate p̃dicta sicut fun'ũ relõe ñ ãt prioritate que exigat signa vl' instan'ã ĩ re quoꝝ vnũ vni: alteꝝ alteri correspõdeat sꝫ exigit solum in stan'ã sꝫ rõez vt. s. ꝑus intelligat̃ vnũ q̃z aliõ q̃uis realr̄ separi nequeãt. ¶ 5°. Phi posue runt duas ĩtelligẽtias motrices cuiuslz orb vnã finite ṽtutis ĩ loco aliã ĩfinitẽ sine loco ꝛ situ. Ergo ꝑꝑ opat õez ñ ẽ ponẽdũ q̃ ĩpo nit̃. So. Aliq phi negauerũt separatas s̃bas eẽ ĩ loco q̃: negabãt eas ĩmediate agere in corpora. Fides ãt opo'm sentit. h̃ solutio ẽ s. tho. i. d. 3i. q. 3. ar. i. ¶ 6°. Deus de nõ p̃ñte ĩ telligitur fieri p̃ñs creature nouiter facte. g° intelli'r facta trãsmuta° circa aliqd. Ergo cir ca creaturã. Ergo ꝑductio creat' p̃intelli' p̃ senti alitati eẽn' ad creaturã. Ergo ñ ẽ solũ rõ fundatiua illius p̃ñtialitatis. So. ꝯcedo oĩa excepta vltĩa ꝯña. ¶ 7°. Nã ꝑpo ĩo añ pta ꝟ. 7. phy. ĩtelli'r ĩcorporalib⁹ q̃ se tãgũt

p q̄litates z n̄ p eēn^a sit i iuicē iō n̄ ē ad p-positum. q: loqmur ō p̄ntialitate s₃ eēn^a. So. intelligit vl' de oi mouēte q: n̄ ē solū ɔtact⁹ q̄litatū aut q̄titatis sed ꝟtutis. ymo mouēs i corporeū pfecti⁹ tāgit 2° ɔ̄.ca.55. Scd'ū ē āt q̄ B q̄ agēs n̄ possit agē indi-stans n̄ ē solū p p ordinē potētia₃ aut ip̄fe-ctionē s₃ ē q: agēs r^u passi ē act⁹. z passum po^a r^u agētis ō rōe āt act⁹ z po^e ē i distan^t. ¶ Arguit ēt aureo. q̄ opatio n̄ arguit de-mōstratiue p̄ntiā ꝟtutis opatiue aut coexi-sten^a positiuā sic. Si. n. ita eēt opatio situa-ta argueret ꝟtutē actiuā situatā q: inexistē ē i eodem situ eē. So. negat̄ seq̄la z ei⁹ pro-batio q: illa duo n̄ sūt idē. Nō. n. p̄ntialitas ē relō situalis nisi de dimēsiua loq̄mur. Si āt ponat̄ q̄ destruat̄ machina corporal' di co q̄ō duo angl'i nec distarent nec coexiste-rēt situal'r. Si tn̄ vn⁹ ageret i aliu₃ illumi-nādo eēt ei p̄ns z tangeret illū virtualiter. ¶ Arguit āt vlteri⁹ q̄ ista p̄sentialitas nō sit relō positiua siltatis sic. Nā d'us z crea-tura i nullo sūt sil' in q̄ talis relō fundet̄ q: n̄ sūt sil' tp̄re aut loco vel situ. So. B relō z ea quā iportat li tāgere n̄ fundāt̄ sup vnitate tp̄is vl' loci aut situs s₃ superagere z agi q̄ est pduci aut ɔseruari p̄nti. d. q. 2. ar. 3. ¶ Arguit ēt idē ɔ̄ ;^a q̄ deficiat in B q̄ di cit diū p grām eē in sc̄tis sicut obm inopan-te. p° q: n̄ eēt in sanctis actu n̄ opantib⁹ q̄ p₃ falsum i pueris baptizatis. So. Ois ha-bens hītudinē atingit obm actu. p° z sū non 2° z pōt exire in actū sblato ipedi^{to}. Negat̄ g° seq̄la. 2° q: per modū obi cogniti ē in nō sc̄tis. So. B vtriq₃ nego de cognitiōe ex qua procedit amor s̄m quā mittit̄ fili⁹. q̄ nō est in malis. s₃ solū in bonis in qb⁹ ēt ē p modū spāl'r opantis infunden^o z ɔseruan^o grām. ¶ Arguit ēt q̄ ꝺficiat q̄₃tū ad assignatōe₃ p̄sentie p° q: nulla creatura ē p̄ns diuio in-tuitui obiectiue aut teriatiue. So. B ē falsis-simū cū sint sc̄dario itellecta. ¶ 2° q: de⁹ eēt i diuia eēn^a p p̄ntiā. So. Si p̄ntia sit relō real' negat̄ seq̄la. Si rōis. dico q̄ n^l inɔ^l dū sic eē i eēn^a sua z i se. vn̄ aug. dic aia₃ sibi ipi eē p̄ntē. ¶ 3°. q: s₃ eē cogitū n̄ dr̄ cognoscēs eē icognito s₃ eɔ°. So. cognitū ē icognoscē te p suā sil'itudinē z eɔ° p itimā scrutatōe₃. ¶ Arguit ēt q̄ deficiat q̄₃tū ad modū eēn^a p po^{ia} eo mō q̄ rex ē i reg°. Iste. n. modus ē methaphoric⁹ z abusiu⁹. Nō. n. regis po^a ē i regno nisi q̄ten⁹ aphēdit̄ a sb̄ditis. So. Si po^a regis oia i reg° ime^{te} atingeret p-prie eēt i reg° z sic de⁹ vbiq₃ ē. siltu° aūt ō rege ē pōita n̄ q: oio ita sit s₃ vt sciat̄ q̄ ali⁹ est modus eēn^a in aliquo p eēn^{a3} z p po^{a3} s comparentur in rege.

¶ Arguit ēt q̄ ꝺficiat q̄₃tū ad reliquū mo dū. Adesse. n. oib⁹ sic cā eēn^a ē adesse p po^a z ꝟtutē. g° male isti mōi distinguūt̄. So. cō cludit̄ q̄ isti modi sola rōe distincti sūt quia fundāt̄ sup eodē diuersimode sompto vn⁹. n. fundat̄ ime^{te} sup diuia cognitione alius sup diuia opatōe cuius p̄n^m ē po^a ali⁹ super eēn^a q̄ est p̄n^m solius actus q̄ ē esse. Iste tn̄ modus fundat̄ ēt sup opatiōe s₃ me^{te}. Nā q: po^a opatiōe₃ n̄ deserit deus ē p po^{a3} i eo i q̄ agit z q̄a po^a ē eēn^a ɔn^r ēt ē ibi p eēn^{a3}. vel dici pōt q̄ isti mōi. s. p eēn^{a3} z po^{a3} sic di stinguūt̄ vt p̄mus atēdat̄ i hoc q̄ deus ime^{te} pducit ipsu₃ eē creature ali⁹ i B q̄ virt⁹ dei ad oia se extēdit. ali⁹ ō. n. ē agē B ime^{te} z agē p aliud. Nā 2^m ɔcessit auice^a i deo r^u iferio rū. p^m ō negauit. manichei ō vtrūq₃ nega rūt. Iō duos oportuit eēn^a ponē modos.

Irca. 38. distin. q̄rit̄ vtrum de⁹ cognoscat futura ɔtin-gen^a. &c°. In hac qōe erunt duo articuli. In p°. n. vide bit̄. vn̄ rerū ɔtingen^a hēat ortum i 2°. ō an de⁹ certu tudinal'r cognoscat futura ɔtingen^a: z quō imutabilitas scie diuie stat cū re₃ ɔtingen^a. ¶ * Quātū ad p^m. p^a ɔ° Lōtingen^a n̄ orit̄ i reb⁹ solū pp cās 2as. i. q. 19. ar. 8. Ex q̄ apet q̄ itēdit. s. tho. q̄ aliq̄d ɔtigēter eueniat ime diate a cā p^a nec^a. i. diuina volūtate. It. 2. ɔ̄ ca. 23. ¶ 2^a. Radix ɔtigen^e ē diuia volūtas. i. vbi. s̄. Lu₃. n. diuia volūtas sit efficacissi^a q̄ vult fieri fiūt z eo° q̄ vult. s. nec° vl' ɔtingē ter s₃ q̄ eis nec^{ne} aut ɔtingētes cās adapta uit. Itē di. q. 23. ar. 5. ¶ 3^a. P̄ria radix ɔtin-

genc i creaturis sz rē z rōez ē diuin9 inte9 z diuina scia vt pz ex dictz. Scdm rē qdē pa radix ē diuiā volūtas ymo oē q ē i do. sz sz rōez ē id q dictū ē. Jtē.2.cō ca.26.vi.q.24. ar.2o.tota.n.radix libertatis ex mō cogitionis depēdet. Nō go pōt diuia volūtas velle hoc z nolle nisi qz diuius inte9 pt iudicar bom eē velle aut nolle. Q ō do dr diuinam sciaz hre necs hitudinē ad sitū verz ē de habitudie scietis ad scitū n āt pducētis ad productū. ¶ 4a. nullus effe9 euenit ptingēter a pa cā isto9 q possit ordinē ei9 exire.1.q.19. ar.6.z.q.22.ar.2. Et hoc intēdit.s.tho. vbicūqz dicit effectū trahere necessitatē vl ptingētiam a cā 2a nō a pria vel q assilat in necessitate z contingētia cāe. 2e non pe.

¶ Cōtra.2.z 3.pōes arguit aureo. pbano q ex nullo actu itrinco diuie volūtati trahar illa ptingena. po sic. Nā actus intrinsus diuine volūtatis sil z eqlr ferr i vtrāqz ptē pdictionis go nullus effe9 seqr ptingēter ex volūtatis diuie deteriatōe. Añs pz qz pt vl saltez potuit vtrūqz velle. go z vult cū nl possit in do eē q in deo n sit. Ergo eqꝫ vult ptingena fieri sic n fieri z ep9 z pnl a tali volitiōe nō seqr deteriatus effect9. cū eadē sit rō ō vtraqz pte pdictiōis. So. negar añs z ad pbationē pña qz mutar qd i ad aliqd sic arguēo Quicqd pt eē i do est. Sz deteria9 ad opposita zc. Deteriatio.n. ista vl h ipm q dico velle n entitatē existētuū icludit volitionē z relōem ad obm scōariū. ¶ 2o. Nā ptingētis nūqꝫ mutar i nām necis sm comē.12. meth.com.39. Sz sm sic dicētes velle ptingēter respicit vtrāqz ptē pdictōis. Ergo nūqꝫ ita deteriar ad vnā qn deteriatio ad aliū sit sibi possibilis. go actui inest. Ergo vtraqꝫ deteria9 iest actu. So. negar penultia pña. vñ cū deteria9 dicat abtus cū reu qꝫtū ad pm neco ē i do n qꝫtū ad 2m. ¶ 3o. Ubicūqꝫ ē cōtingena neco pt eē successio vtriusqꝫ ptis pdictōis z pnl ibi pñt interuenire diuersa instana z pnr post deteriatōez ad vnū poterit ex vi ptingene i alio instāti eē deteriatio ad aliud. Ergo eēnitas vni9 opōiti z ptingena repugnāt. So. negar pm añs vt pz vi.q.2.

ar.3.ad pm vbi pz q nūc contingena inducit successionē z diuersa.instana. qn id q dr cōtingēs pōt eē post nō eē vel eō. Secus āt de ptingena q aliqd pōt eē z n eē sz posito q sit n pōt n eē nz eō z sic ē in proposito. Nota tñ q in deo nulla ē ptingena sz mera necessitas qꝫuis diuia volitio hitudines habeat ptigētes. ad oba scōaria n necessarias nisi ex suppositōe. ¶ 4o. Nō ē itellile manēte eodē actu volūtatis cadente sup vtranqꝫ partē pdictiōis possibilr q trāseat sup vnā n sup aliā. sine aliqꝫ variatiōe ptingēte i actu. Ergo talis actus neco transit super vtrāqꝫ partem. Añs pz. Quero.n. si volitio di ab eterno fuit deteriata ad n creandū vtruz nūc eēt aliqd in ea q nō sit aut nl. Nō pm qz de9 careret aliquo q pōt hēre. Nec 2m qz i deo eēt determina9 ad nō creādū. go aliqd eēt in eo. So. negatur primū añs dico.n. q volitio diuina pōt sup vtrāqꝫ partē pdictōnis transire z oīz transit super vnā tñ nihil sibi adir intrinec sz solū rus rōis ad tale vel tale obm. Uñ in casu posito nihil abtus eēt in do q n sit mō. Et cū pbar pō qz fuisset in eo detminatio dico q mutar qd i ad aliqd.

¶ Contra.4. z multa superius dicta arguit sco. Supponit āt q sm.s.tho. ptingena puenīat a cā 2a tantū tūc arguit sic po. Nam nimūdo nl esset cōtingens. Causa.n.pa sm te neco mouet go z 2a qz nō mouet nisi quia a pa mouetur. So. Non intendit.s.tho. q aliquis effe9 sit neco a causa pa z ptingenter a 2a vt sco. aureo. grego. z adā ei imponūt cū vbiqꝫ doceat res libere a deo pcessisse. Sz intendit q nulla res hz fallibilem ordinem ad pas cām vel eō ita q si pa cā est disposita ad pducēdum antixpm neco pducer necessitate supositionis vel pnc secus de cā 2a. Quid āt sit dispō tal cāe dnt .i.q.23.ar.2. z i.d.40.q.2.ar.i.2m. Est.n. pconceptio z propositum. Jntendit etiā q effectē a deo producti mediante causa 2a defectiua possunt deficere z contingenter eueniunt quia nō habent ordinem ad primam causam nisi mediante 2a ita q si aliqua cā ē ptingens oz effectum eē ptingentem lz pa sit neca nō eō si

effeus ē ↄtigēs oz eē aliquā ei9 cām ↄtigētē. Uult ēt qꝫ pa cā lꝫ libe cēt tñ nllo° dr ↄtigēs aut actio ei9.i.d.43.q.2.ar.1.4m. Ad argm dico qꝫ stat effeus eē ↄtigentē ꝛ pduci nec̄io ex supoitōe.¶ 2° q: pa cā nālr ꝑus cāt q̄ꝫ 2a. In illo g° ꝑori nec̄io cāt ꝛ ꝑfecte qi sit infite vtutꝫ.g° i 2° istāti nihil fac̄ 2a aut idē fit bis. Sο.ↄsiderata vtute cāe imediatiō ē pa q̄ꝫ 2a ↄsiderato vo supoito cānte ē eȝ.Dico vlti9 qꝫ i nullo ꝑori pducit pa i q̄ ñ 2a. Hoc tñ dato ñ seqꝫ qꝫ pa pducat nec̄io able.

¶ Ad idē arguit aure.p° sic. Res ↄcepte vt actu exñtes sꝫ nec̄e siue ad p ās siue ad 2ās cāꝫ opent. Nō.n.po.sīt he cāe ñ cāre vl'ñ cāre. Et silr ↄcepte vt future sꝫ ↄtigētes reu vtriusqꝫ cāe vt pꝫ de 2a ꝛ de pa pbatꝛ. q: ad sciam ei9 ↄpant ñ vt pñtes.ꝫ vt future reu hui9 in stātis ꝛ ↄñr nesciūt deꝭmiate ꝫ vt po1es ad vtrū lꝫ. Eodē g° mō sꝫ res nec̄e aut ↄtigētes reu vtriusqꝫ cāe.* Sο.nō eodē mō effeus ē necessari9 vl' ↄtigēs reu vtriusqꝫ cāe ꝫ aliq̄n ē a 2a nec̄io able ꝛ a pa nec̄io ex supoitōe. Alh ē a 2a mere ↄtigēter ꝛ a pa nec̄io ex ↄditione. Ad argm dico qꝫ res vt pñtes sꝫ nec̄ie ex supoe reu vtriusꝫ cāe ꝫ vt future possunt exire ordinē 2e nō pe q̄ ꝑsentialr intueꝫ eaꝝ positionem vel non positionem.

¶ Quātū ad 2m articulū pa ↄ°. Cōtingēs vt futuꝝ ē ñ ꝑt ifallibilr cognosci ꝫ vt ē i pñti. vi.q.2.ar.12. Nā vt futuꝝ ipediri ꝑt ne eueniat iō nlli ꝑt sbeē cognitōi i q̄ falsiꝫ iueniri nō possit ꝫ solū alij puta opioni. Itē.i.q.14 ar.13.ꝛ.i.d.38.ꝛ.i.ↄtra ca.67. Ma.q.16.ar.7.

¶ 2a. De9 nō cognoscit ↄtigena vt futura sꝫ vi.vbi.s. Tūc.n.aliqd cognor vt futuꝝ qñ inter cognitōeꝫ ꝛ euētū rei ē ordo ꝑoris ꝛ posterioris. Diuia āt cogitio ad oīa hꝫ ordinē pñtis. ¶ 3a. Lꝫ de9 ñ cognoscat fuτa vt futa tñ ipe cognoscit ↄtigena eē sibi pñtia ꝛ nob futa. De9.n.nouit oēꝫ reꝝ ordinē.g° ꝛ faturi tōe vi.q.2.ar.12.i.ↄ ca.66.22.q.177.ar.6.2m

¶ 4a.* Log° dei de futurꝫ ē ifallibil'.vi.i.s.

¶ 5a. Cōtigena ad vtꝝ lꝫ futuroꝝ cognitoꝝ a deo stat sil' cū ifallibilitate diuie scie n' vnū tollit aliō. Pꝫ ex dictis ↄ° ꝛ.i.ↄ ca.67. Nō enī eēt ꝑfecta scīa dei nisi res sic eueniret vt nouit vēturas. Nouit āt ordinē ↄtigētis ad cāꝫ priaꝫ eē vt ab ea ↄtigētē exeat.* ¶ 6a. Q̄uis ↄtigēs de9 sciuit eē futuꝝ nec̄io sciuit illō eē futuꝝ sic qꝫ ista est nec̄ia de9 sciuit antixm eē furm.vi.q.2.ar.12.ꝛ alijs sup̄dictis locis vbi dupr ↄ° pbatꝛ.p° q: oē dictū de ꝑto si ē veꝝ ē nec̄iuꝫ 2° q: oē eternū ē nec̄iuꝫ. Sꝫ h° eē scitū adeo fuit ab etno veꝝ. Ad pmā āt pba.vt ibi recitaꝫ aliq dicūt qꝫ istud dictū de9 sciuit h° futuꝝ qꝫ voceꝫ a.lꝫ sit ꝑtm tñ ē cōtigēs.q: icludit ōdinē ad futuꝝ. Naꝫ futur9 qs icede ñ icedet.2.de gnoe. Sο.ↄ̄cū enī dr aliqd eē futuꝝ designat ōdo cāꝝ ei9 ad pducēdū q ōdo lꝫ mutari possit tñ ñ pōt ñ fuisse. Alij dicūt.a.eē ↄtigēs q: ē cōpoitū ex nec̄io ꝛ ↄtigēte. Sꝫ ↄ̄ q: i eo cōtigēs porr nālr.g° ñ variat necessitatē aut ↄtigēas ppositōis. Eodē.n.mō vtraqꝫ istaꝝ ē nec̄ia vl' cōtigēs.s.scio hoīeꝫ eē al' scio sorte currē ꝛ eq veꝝ ē me dixisse hoīeꝫ eē asinū ꝛ hoīeꝫ eē al'. Alij dicūt qꝫ iō ē ↄtigēs q: lꝫ scitū ꝫꝫ voceꝫ cōsigcet ꝑteritū tps tñ sigꝫ actū diuim cui nō accidit ꝑterito iō sic de9 pōt ñ ꝑscire ita ñ ꝑsciuisse. Sꝫ ↄ̄ nā diui9 act9.si pōaꝫ hꝫ necessitatē supoitiōis.* Iō ↄclur.s.tho.reprobans hijs qꝫ ita ppō ē able nec̄ia tñ ex imobilīe act9 tñ exordīe ad scitū qꝫ sciꝫ vt pñs ꝛ ↄñr vt nec̄iuꝫ. ¶ 7a. Propō d fur° ↄtigēte qꝫ de9 scit ē vno° nec̄ia ꝛ alio° ñ. vbi grā si dicam9 h° futuꝝ.s.ātixps erit ē scitū adeo.g° antixps erit illō ↄñs ē vno° nec̄iuꝫ ꝛ alio° nō vi.ii.s.ꝛ.i.q.14.ar.13.ꝛ.i.d.s.vbiqꝫ āt po1 istā regula qꝫ cū man1e por aliqd ꝑtinēs ad actum aīe ↄñs accipiēdū ē ꝫꝫ eē qꝫ res hꝫ i aīa ꝛ nō i se vt itelligo. Lapide g° ē i nālis. Silr g° ꝑdictū ↄñs accipiēdū ē ꝫꝫ dispōnē cognoscētis ꝛ ñ rei i se. In se āt res ē futa ꝫ ꝫꝫ modū cognoscētis ē pñs. Uñ meli9 dr si de9 aliqd scit illō ē q̄ꝫ id erit. Et silr ē ꝫ. video isthū currē.g° cr. Iō ↄñs ē nec̄iuꝫ q: rē eē dū ē necesse. ¶ 8a. Ista ↄña ñ valet h° ē futuꝝ.g° hoc erit hec.n.ↄ° hri ꝑt ex pbatiōe.6.ꝛ dico aristotil' allegato. Aliqd.n.ē futuꝝ.ē cāꝫ ei9 eē iclinatā ad pducēdū cū q̄ stat qꝫ ipediaꝫ ꝛ ñ erit effe°. Hāc tꝫ.s.tho.i.q.19.ar.7.2m.vi.q.2.ar.11.8m. ¶ Cōta pās ↄ°eꝫ arguit durā.sic.

Sicut ex cā necīa īfallibilr seqꝫ effe^us^ ꝛ ꝯñr illa cognita pfecte cogno^r ita ex īpedibili et nō īpedita eodē mō seqꝫ. Dico g^o ꝙ a cognita ꝛ oib^9 q̄ possūt īpedire ꝛ q̄ īpediēt ꝛ q̄ nō scit pfecte effe^us^. g^o de^9 scit certe futura cōtingen^a. So. negat^* añs q̄ztū ad filr̄ez ibi positā q: sī aliq̄ cāe īpedib^les^ qb^9 cognitꝫ nō p̄t sciri an īpedient sic volūtas q̄ sibi p̄t īpedimētū p̄stare. Cū igiꝫ volitio in sua cā nō fit nisi ad vtrūꝫ. nō p̄t ī ea certe sciri nisi videatur ī se ēt sī cognoscaꝫ oēs cāe ad volitiōez ꝯcurrētes. q: īter eas sp̄ ꝯcurrit volūtas q̄ ē ad vtrūꝫ nec sciri pōt an se īpediet scitis oībus alijs. ¶ Cōtra 2^m^ arguit aure. p^o sic. Nā futur ꝯtigēs vt poitū actu ī certo tp̄e p̄ñs ñ tribuit diuīo ītellectui vt certitudialr ab eo cognoscaꝫ. Jlle. n. īte^us^ mēsuraretꝫ a reb^9 a q̄b^9 accipet certitudinē. Ergo nꝫ h^o facit vt positū actu p̄ñs sit etnī^r. ^*So. nō dicim^9 ꝙ p̄sētia rei det certitudinē cognoscēti cuꝫ po: fit cognitio q̄ꝫ p̄ñtia vl' exñtia rei. Sꝫ dicimus ꝙ ꝯtigēs nō pōt s̄bdi certe cognitiōi nisi vt p̄ñs. Sic. n. hꝫ detīminatiōem ꝛ certitudinē quā exigit certa cognitio. ¶ 2°. Nā iste modus dicēdi ñ assignat qd fit deo rō atingēdi futur ꝯtigēs vt p̄ñs. g^o nihil scire facit. So. negaꝫ añs q. 1. ꝯ ca. 66. doceꝫ ꝙ ē diuīa eēntia. Sꝫ ꝯ īstat arguēs p^o sic. Nā idee simplitiū ter^o^ ī rep̄ñtan^o^ abstrahūt ab eē ꝛ nō esse sicut ꝛ sp̄ēs rose illā rep̄ñtat ēt sī ñ sit. g^o nō ducit ī notitiā rei vt p̄ñs ē. So. negaꝫ añs ꝛ dico ꝙ sp̄ēs rose ī me rep̄ñtat rosā solū q̄ztū ad nāꝫ sp̄ēi sꝫ ydea ei^9 ī deo rep̄ñtat illā siue sit siue nō sit oīa ei^9 accñtia ꝛ p eā cogno^r rosā eē ī tali tp̄e ꝛ ī tali ñ ꝛ h^o certissi^e. vi. q. 2. ar. 7. Sꝫ ꝯ īgt q: tal' rep̄ñtatio ē possibil' eē ēt sī res ñ eūciat. g^o p eā res detīmiate nescit. So. sī aliq̄ res nō ponaꝫ aliq̄ñ dico ꝙ idea nō rep̄ñtat illā positā sꝫ ñ poitā. ¶ 2°. ad idē. Nā ꝯplexio ī tali vl' tali nūc ponēda vl' poita ñ p̄t rep̄ñtari p filr̄ez q̄ ñ maēat dato ꝙ ꝯplexio ñ pōaꝫ aliogn non posset h̄re filr̄ez falsā. Nulla āt fili^o tal'. ī. manēs re non manēte ducit īfallibilr ī notitiā rei seu talis ꝯplexiōis cū possit eē falsa. g^o de^9 ñ cognoscit futura p ideā rep̄ñtātē ꝯplexionēꝫ ī tali nūc ponēdā. So. ī re ñ sī ꝯplexiōes ter^o^ vt suppo^r sꝫ solū vnitas ꝯplexiōi cōr̄ñdēs. Hoc tñ dato negaꝫ h^o^r ꝛ pba^o p̄cedit de fili^e creata. Jlla. n. falsa ē sī ꝯplexio ī re ñ pōaꝫ ñ aūt īcreata q: sī ñ pōaꝫ ñ rep̄ñtabit illā positā sꝫ ñ poitā lꝫ ñ possūt rep̄ñtare aliqd ī tali nūc ponēdū ꝛ p^9 ñ ponēdū. erit āt eadē idea ꝛ ñ falsa. Rō āt istoꝝ ē vt pꝫ vi. q. 2. ar. 5. ad xi^m^ q: nos p diuersas ꝯceptōes ītelligim^9 p̄sēs p̄t̄m ꝛ futur. iō trāseūte re falsa ē notitia q̄ de p̄t̄o hēbaꝫ. Sec^9 ī deo. Uñ ēt dr̄. 1. d. 40. q. 1. ar. 2. 1^m^. ꝙ sī aliq̄ res pōereꝫ p̄ter illas q̄s de^9 p̄uidit vēturas ñ fieret aditio alicui^9 sp̄ēi ad diui^m^ īte^us^ sꝫ eēt alius re^us^ diuīe eēn^e^ ad illā rē ꝛ ita dico in p̄posito.

¶ Ad idē arguit sco. p^o sic. Per ideas ter^o^ nulla notitia h̄r sufficiēꝫ nisi q̄ cātur ex ter^is^. Nō g^o p illas h̄r noti^a^ ꝯtigētiū. So. negaꝫ añs de ideis rep̄ñtātib^9 ter^os^ cū oīb^9 eoꝝ accidentib^9. ¶ 2°. Quicqd. n. rep̄ñtāt idee nālr rep̄ñtāt cū ī diuīo īte^u^ p̄cedāt actū volūtatꝫ. Aut igiꝫ due idee puta hoīs ꝛ albi rep̄ñtāt nālr ꝯpoitōez aut diuisionē aut vtrūqꝫ. Si p^m^ illa p̄pō hō ē alb^9 erit necīa. Si 2^m^ erit īpossibil' cū nālr rep̄ñteꝫ. Si 3^m^ g^o de^9 neutrū detīmiate nouit. Sol.^* negaꝫ p^m^ añs q: sic dr̄. 1. d. 36. q. 1. ar. 2. sic diui^m^ scire s̄bicit libtati volūtatis ita ꝛ idea inq̄ztū ad ipaꝫ teriaꝫ act^9 diuīe scie. Jō dico ꝙ idee lib̄e rep̄ñtāt existētias seu q̄ditates cū existētijs reꝝ eo ꝙ diui^9 īte^s^ sꝫ nutū diuīe volūtatꝫ p̄t accipe diuinā eēn^a^ vt ꝯtinet rei nāꝫ p̄cise vl' vt ꝯtinet rei nāꝫ cū exñtia. iō aliq̄ idea rep̄ñtat existētiā ꝛ aliq̄ ñ. Et q̄ existētiā rep̄ñtat p̄t rep̄ñtare oppo^m^ ñ āt q̄ nāꝫ. q: necīo rep̄ñtat. Et cū pbaꝫ q: p̄cedit actū volūtatꝫ dico ꝙ veꝝ ē q̄ztū ad id ꝙ dic ī recto. s. eēn^a^ diuina sec^9 q̄ztū ad re^us^ quē dic ī obliq̄. ymo vt colli^r. 1. d. 38. ar. 1°. volūtas ītelligiꝫ p̄cedē actū īte^us^ q̄ excogitaꝫ idea ī do. sic ī artifice p̄cedit actū q̄ excogitaꝫ fo^a^ artificiati. Scīa. n. artificis p^o volūtati finē dñ^t^ 2° nullū volūtas tēdit 3° volūtas ipat actū q̄ educaꝫ op^9 circa ꝙ scīa fōmā ꝯceptā pōit. ¶ 3°. De^9 eq̄ pfecte hꝫ ideas possibiliū ñ fiēdoꝝ sic fiēdoꝝ. g^o sic nec vlorū ita n^c istoꝝ idee rep̄ñtāt illa aliq̄ñ futura.

So. vtro[?]ūqꝫ sc̄ idee eq̄ pfecte ꝫ diuisae qꝛ idee fiēdoꝝ sūt q̄dā̄m° ꝺtermiate ad eē eoꝝ ex suas cās. nō fiendoꝝ aūt idee ad hoc sc̄ in ꝺtermiōte vn̄ p illas deꝰ n̄ scit ista aliqū futura. Nō valet āt arm qꝛ hoc nō ē ex ideaꝝ ip̄fec°e ꝫ ex volūtatis pposito iubentis ex cogitari ideas ordian° illas ad pductōeꝫ illoꝝ quoꝝ sc̄ idee ⁊ ꝯn̄r q̄dā° determinā° vel eas nō ordinā° nc ꝺtermiān° ad eē ex̄ cās. ꝺi.q.3.ar.6.¶4. Si deꝰ ītuer eiulatus ꝺam pnatoꝝ vt pn̄tes aut.g° īdiuiso ītuitu sc̄ finiti aut īfiniti. Nō pm qꝛ pꝰ aliquā̄ finitā̄ durationē nō eiularet. Neqꝫ 2m qꝛ infinitas ⁊ pn̄tialitas mutuo sibi repugnāt So. Sūt infiniti pn̄tes eīnitati ⁊ nō adiuicē vn̄ n̄ ē infita mlti° simlī actu ꝫ ī pota sicut ēt oies āni oēs sc̄ simlꝰ pn̄tes ꝺo ꝫ n̄ īuicē ꝫ sil.ꝰ Loexistūt aūt futura eīnitati nō ī tp̄e ī q̄ sunt futura ꝫ in eo inq̄ sc̄ pn̄tia. ¶5. pnr ꝯ.6. Dis pposito scita ē ꝺa vt ē scita. Sꝫ aliq̄ ppō de futuro vtc ē scita.g° vtsic ē ꝺa ⁊ necā ⁊ ꝯn̄r futuritio ē īvariabilꝰ ⁊ nō solū pn̄tialitas pbaꝭ āt bor qꝛ ista hoc erit ē ꝺ futuro ⁊ vtsic ꝯcedis eā scitā a deo. So. deꝰ cognoscē° futurū duo cognoscit. 22.q.17i.ar.6.s. eē futuri ī sc ⁊ eē eiusdē ī suis cāia q̄ dr̄ futuꝝ ꝫ nō cognor certe nisi rōe pn̄ti. Nego.g° mīorē. Ad pba. dico q̄ ista.s. hoc erit ē ꝺ fut° ⁊ q̄ ē scita a ꝺo ꝫ n̄ rōe futuritiōis ꝫ pn̄tialitatis.s eodēmō ē necā. Et dico q̄ futuritio ē q̄dē īuariabilꝰ ꝫ rōe pn̄tialitatꝫ solū. ¶6. Ex notitia atigēte rē vt pn̄tē p̄teritā vl' futuraꝫ p̄t īferri q̄ res ē ī pn̄ti vl' fuit vl' erit nō solū ī pn̄ti videreꝭ ꝫ ēt ī ppō. sic video fortē sedē ī pn̄tialitate sua.g° sedꝫ ī se.g° si deꝰ vidit eternalr fortē sedē ī sua pn̄tialitate ab eterno pn̄tialr sedit ī seipo So. Aliqd dr̄ pn̄s dupr.s.qꝛ ē pn̄s in reꝝ nā̄ p illa mēsura p q̄ enūciaꝭ pn̄s ita q̄ codē tp̄e mēsuraꝭ loquutio ⁊ exn̄a rei ⁊ qꝛ atigiꝭ ab aliq̄ actuali mēsura siue illa sit euū siue eternitas siue tp̄s. P°.g° mō futuꝝ ē futuꝝ ⁊ nō pn̄s ꝫ 2°° est pn̄s. Deꝰ āt atigit futuꝝ vt pn̄s 2°° nō p° siue vt pn̄s sibi nō nob p°. g° mō ꝯce° aīs ⁊ nego ꝯn̄aꝫ 2° āt mō eꝯ°. Ul' p̄t dici q̄ aīs ē veꝝ de notitia creatꝭ q̄ n̄ p̄t sil' atigē rē ī se ⁊ ī sua cā n̄ āt ꝺ ea q̄ sil' atingit vtrūqꝫ.

¶ Lōtā.4. arguit aureo. p° sic. Qn̄cūꝫ ꝯn̄s ē necm ex suppositōe si aīs ē necus abie oꝫ ⁊ ꝯn̄a abte eē necus.g° cū diuia scia si necā abie oꝫ q̄ euētꝰ futuroꝝ ab illa illatꝰ sit abte necessariꝰ. So. Ad sensū maioris negaꝭ mior qꝛ lꝫ diuia scia sit q̄dā necus nō tn̄ hꝫ hitus necus ad scita nisi ex suppoitōe loq̄n° ꝺ enūciabilibꝰ qꝛ abie ip̄a p̄t ferri ī vtrāqꝫ p̄tē ꝯdictiōis. Sꝫ ꝯ p° qꝛ dictū ē.s. q̄ hꝫ necas hitudinē ad scita 2° qꝛ dictū ē q̄ hoc aīs deꝰ hoc sciuit est abte necus ⁊ sil' ꝯn̄s.s. hoc erit. So. Ad pm dico q̄ scia simplicis ītelligene hꝫ necas hitudinē reu oīuꝫ scitoꝝ non āt scia visiōis q̄ ē solū exn̄tiū actu sc ꝺꝫ aliqꝺ tp̄us vt pꝫ.1.q.14.ar.9.⁊ ꝺi.q.2.ar.13.⁊.1.ꝯ.ca.66 Ul' dico ⁊ forte meliꝰ. q̄ enūciabile p̄t sumi vt res rōis q̄si mālr ⁊ ēt significatiue. Et p° qdē mō oē enūle q̄ deꝰ sciuit scit. Scit.n. sp q̄ ē talis res taliū ptui. Nō āt 2°° qꝛ mō n̄ scit h eē veꝝ. xp̄s affigiꭍ ꝫ scit fuisse veꝝ.i.d. 41.q.1.ar.5. verūtn̄.ꝰ vt dr̄ ꝺi.q.2.ar.13.7m nūc scit xp̄ꝫ affigi ⁊ afixū fuisse qꝛ sil' intueꭍ tp̄a q̄ vtrūqꝫ ē veꝝ. ⁊ scit hoc eē veꝝ ī isto illud ꝺo ī alio. Et hoc magis ꝯsonat.s̄. dictis Ad 2m dico q̄ illa necitas abta intellir eo° q̄ declaraꭍ p° ū dti ar.1.3m. Illud ingt ibi tho. q̄ ē necus ē abie duꝫ ē abie tn̄ nō ē neca 1a n̄āe ⁊ sic dū deꝰ scit necē ē illū scire ⁊ talis necessitas ē imutabilitatis.

¶ Sꝫ ꝯ p̄dicta p̄q̄ꝫto dr̄ sciaꝫ dei eē necēꝫ ī se nō q̄ꝫtū ad hitudinē argu it aureo. p° q̄ nulla ꝯtigena p̄t eē ī relati° nisi sit ⁊ in absoluto qꝛ nō acq̄riꭍ nisi illo acq̄sito. So. talis relus ē ꝯtingēs pp ꝯtigētiā ꭍmini.i. creature ¶2° Si deꝰ ab eterno p actū sui ītc° potuit trāsir sup duo opposita ista ꝯtigena eēt ī herēter ī diuinitate cui iste trāsitꝰ p̄t ineē ⁊ nō ieē. Aut ī obiectis scꝺariis vt q̄si sp existēs in diuinitate posset termiari ad hoc vl' eius oppositū. Nō pm qꝛ deꝰ nō eēt necō forr q̄ ad omne ꝯceptū in eo sed esset ipoa passiua ad vtrūꝫ. Nꝫ 2m qꝛ stāte trāsitu oꝫ stare terminū So. Ista cōtingena nulli inheret cum sit mera negatio.i. nō repugnātia ad eē ⁊ n̄ esse. Eomō tn̄ quo īheret dico q̄ inheret re

lationi rõis. Et p̃terea nõ est ibi vnic⁹ tran/
situs vt iste ymaginat̃ qui modo ad vnum
modo ad aliud termĩet̃ sed tot sunt quot se/
cũdaria obã. ¶ 4°. Nulla res est necͣ quin
necͫ sit omne q̄ est de rõe sõli ⁊ ꝯceptu ei⁹
g° nulla scĩa est necͣ qn̄ sit necessari⁹ transi/
tus eius sup̱ obm. So. dices q̄ veruꝫ est de
obo p̱mario nõ de scd̄ario ꝯ p°. Naꝫ ip̄a
nõ transit sup̱ obo scd̄ario nisi denoĩatiue.
Necͫ aũt denoĩans necͦ denoĩat So. dico
q̄ necͫ denoĩans ꝯtigẽter denoĩat 1ͩ q̄ ĩ se
⁊ abͥᵉ est cõtingẽs. Nã tale nõ sbicit̃ diuĩe
⁊ necͤ scĩe sb̃ oĩ dispoͤ ꝫ solũ sb̃ ea sb̃ q̃ ẽ cẽ
tũ. Cõtra 2° q̄ intellectio creature nõ p̃t eẽ
aut intelligi sine creatura. g° hec intellectio
necͦ respicit creaturã So. Negat̃ añs q̃ ad
absolutum q̄ ista cognitio includit ⁊ ꝯceͬ
quo ad constitutum ex abͥᵒ ⁊ reͥ simul.

¶ Arguit 2° p̱ncͥ ꝯ 4ᵃ͡ꝫ ꝯᵒᵉ͡ꝫ sic. Quãcũq̄
suppositio est ĩ euitabilis quocũq̄ cõsilio. ẽ
ẽt ĩ euitabile ⁊ ꝯñs ad illã p̱ bonã ꝯñaꝫ Sꝫ
hec suppositio de⁹ scit oĩa futura ẽ ĩ euita/
bilis ⁊ ĩ mutabilis g° ⁊ q̄ infert̃ ab illa ẽ in
euitabile qualecũq̄ sit necͫ So. Nego mi/
norẽ. Dico. n. q̄ illa suppositõ ẽ ĩ euitabilis
ex suppositiõe q2. s. nõ põt de⁹ pri⁹ sciuisse ⁊
post nescire. ͣ tñ abͥᵉ nõ ẽ necͣ vl' in euitabil
q2 vt dicit̃ vĩ. q. 6. ar. 1. 10ͫ act⁹ diuĩe p̃desti
natiõis nũq̄ trãsit ĩ p̃teritũ aut cadit ĩ futu
rũ ꝫ sp̱ ꝯsiderat̃ vt egrediẽs a volũtate per
modũ libertatis vñ abͥᵉ loq̄n° põt de⁹ p̃de
stinare vel nõ p̃destinare aut p̃destinasse vl'
non p̃destinasse. Et idẽ dicit̃ de actu diuine
scĩe. i. d. 4i. q. i. ar. 5. iͫ ⁊ vĩ. q. 6. ar. 4. ꝯ. Vñ
non est vanum consiliari de eo q̄ ad istam
suppositionem sequitur.

¶ Arguit ad idẽ grego. p̱ban° q̄ id q̄ est
nũc põt non eẽ nũc sic q̄ ꝓpõ enũcians ip̄m
eẽ nõ erit vera nũc ac per hoc futuꝝ ꝯtigẽs
nõ est necͫ vt est in sua actuali existenͣ. Ar
guit. g° sic. Suppono inquit q̄ causa libera
positis omnib⁹ reqsitis ad agendũ põt agẽ
⁊ nõ ager̃ nõ autẽ nãlis vt pꝫ. 9. metħ. De/
inde sumo cãm liberã que sit. a. puta volun
tatẽ per' que elicit volitionẽ in istãti vt cõi
ter cõcedit̃ ⁊ hoc 2° suppono q̄ si neget̃ sõ
met̃ arͫ de diuiͣ que in instãti elicit. Tunc
sic A. positis omnib⁹ requisitis ad volẽduꝫ
c. põt in istanti. b. velle. c. ⁊ nõ velle. c. Et. a.
aut elicit volitioneꝫ que est. d. in instanti. b.
aut nõ. Ergo. a. põt in. b. elicere. d. circa. c. ⁊
nõ elicit vel põt nõ elicer̃ ⁊ elicit. Ergo ista
ꝓpositõ. d. nõ est põt esse vera in. b. ⁊ tamẽ
tũc est vera ista. d. est vl'. d. est põt eẽ vera ĩ.
b. ⁊ tamẽ est vera ista. d. non est. So. Causa
libera male describit̃ aut p̃dicta descriptio
male intelligit̃ q̃ intelligẽda est positis oĩ/
bus requisitis ad agenduꝫ q̃ actionẽ p̃cedũt
non aũt intelligit̃ posita mensura in qua est
actio. Ideo negat̃ pͣ pars anͥˢ ⁊ 2ͣ cõcedi/
tur. Sciendũ est tñ q̄ cõcludit̃ ꝓpoᵉ͡ꝫ ꝯtin/
gentẽ non eẽ abͥᵉ necẽꝫ in instãti in q̃ ẽ vera
nec sua cõtradictoͣ in eodem instanti impli
cat ꝯtradictionẽ plusq̄ꝫ in aliquo sequẽte q̄
cõcedo. Eo hijs tamẽ stat q̄ in eodẽ instan/
ti est necͣ necessitate ĩmutabilitatis ita q̄ ñ
põt simul poni ⁊ non poni p̱ eadẽ mensura.
¶ 2°. Sit. b. instans p̃ñs. Tunc sic. Ista ꝯña
non est bõa deus potest p̱ducere angelũ in.
b. g° p̱ducit. Ergo oppoͫ ꝯñtis stat cũ antͤ
Ergo in. b. deus põt p̱ducere ⁊ non p̱ducit
Ergo in. b. duꝫ ista est vera deus nõ p̱ducit
põt ista esse vera deus producit quãuis nõ
possit simul esse vera cum priori So. conce
do cõsequens absolute loquen° cũ quo stat
q̄ q̃ est vera in. b. ẽ vera necͦ ex suppositiõe
Sed contra istam solutionem arguit okaꝫ
sic. Si in. b. est aliquid ⁊ põt nõ eẽ. põat̃ g°
⁊ sequit̃ q̄ simul sit ⁊ nõ sit So. Si ponere
tur in esse deponeret pᵃ͡ꝫ oppositam ideo nõ
sequit̃ q̄ infeͬ. Et lꝫ in contĩgẽtib⁹ stent si
mul vna de in esse ⁊ alia de possibili non tñ
stãt simul due de in esse si ꝯdicũt p̃dicata.
¶ Cõtra. 5. arguit̃ q̄ ĩfallibilitas p̱uidenͤ
ꝯtingenᵃ͡ꝫ excludat p° sic. Nã scĩa infert sci/
tũ p̱ ꝯñaꝫ boᵃ͡ꝫ q2 seqt̃. Scio hoc eẽ. g° ẽ Et
in ꝯña boͣ si añs ẽ ĩmutabile ⁊ ꝯñs. Cũ. g°
dr̃ deus scit aliqd futuꝝ. g° erit añs est ĩmu
taͥᵉ si scĩa di sit ĩmutabil'. g° ⁊ ꝯñs So. Eo
dẽmodo est ĩmutaͥᵉ ꝯñs sicut ⁊ añs q̄ ẽ im
mutabilr̃ veruꝫ solum p̱ illa mẽsura qua sbi
citur diuĩe scĩe. i. p̱ tempore precedente po/

sitionē ei⁹. Sic.n. scit futuꝝ ⁊ īmutabilr̄ est futuꝝ nec tñ seq̄t ꝙ sit ꝟ aliq̄ necītas ab^{ta} p aliq̄z mēsāz. ¶ 2°. Cog°scē posse aliqd alr̄ q̄z sit ē posse decipi ⁊ silr̄ posse cognoscē ꝙ erit alr̄ q̄z erit. Sꝫ si res n̄ eueniāt necio de⁹ pōt alr̄ scire res q̄z erūt. g° pōt falli. So. posse cognoscē aliqd alr̄ q̄z ē hꝫ duplicē sēsūz. s. ꝯpositū q̄z. s. totū h° ē po^{le} vt res sit ⁊ ꝓ tunc cognoscat alr̄ eē. ⁊ diuisū q̄z. s. res talr̄ est ⁊ po^{le} ē ꝙ alr̄ cog°scat. p̄mo° cōce^{r} a°^{r} ⁊ nega^{r} b°^{r}. 2° vo ꝯ°. Sic.n. st. ī sit sic eē ⁊ posse alr̄ eē ita sic eē ⁊ posse alr̄ cog°scē. Un̄ ex h° n̄ seq̄t decipi. ¶ 3°. Nā ī sic arguēdo dē scītū adeo de necītate ē veꝝ. Sꝫ h° ꝯtigēs futuꝝ ē scitū adeo. a°^{r} ē de necio b°^{r} āt de īeē g° ꝑ regulā ꝑoꝛisticā seq̄t ꝯ° de necio ⁊ ꝯn̄r necio eueniet illō. So. si a°^{r} ē ꝯpoīta arg^{m} n̄ valꝫ. Si vo ē diuisa ē falsa. ¶ 4°. Ois cā necessaria q̄ īpediri n̄ p̄t īducit necītatē ī effe^{u}. Sꝫ scīa dei ē cā exēplaris tal'. Sol. a°^{r} ē v̄a solū q̄n̄ tal' cā hꝫ neciam hitu^{es} ad effe^{us} nō alr̄ nisi sit ꝑmo de necītate suppositiōis.

¶ Arguit ēt ꝙ reꝝ ꝯtigen^{a} pōat īmutabilitatē ī scīa dei p° sic. Cōtigē^{a} reꝝ pōit ī oīui na scīa po^{as} ꝯdictōis q̄ ē rō mutabilitatꝫ. g° ⁊ mutabilitatē. Añs pꝫ q̄z q̄cq̄d ꝯtigit fieri pōt de⁹ scire. Cōtigit āt fieri q̄ n̄ fuit. g° ista de⁹ scire pōt. Nec tñ scit illa g° ē potēs scire ⁊ nescire. So. aliqd ē ī po^{a} ꝯdictōis dupliciē vno° q̄z ꝑ se ē īdifferēs ad ꝯdicto^{a} ⁊ vtrūq̄z p̄t sibi īeē succe^{si}^{e}. Alio° q̄z ē q̄dē īdifferēs ad vtrūq̄z ꝑ se. ꝟ tñ n̄ possūt ābo ei īeē successi^{e}. Prio° negat añs q̄z tal' po^{a} ē rō mutabilitatis sed scdo° negat ꝯn̄a ⁊ ꝯcedit añs. ¶ 2°. Impo^{le} ē fieri trāsitū de ꝯdicto° ī ꝯdicto^{m} sine mutatōe alicui⁹. Sꝫ ꝑ te de⁹ de nō scio p̄t fieri p̄ sci⁹ cū possit scire q̄ nescit. g° ī aliq̄ erit muta°. Nō ī p̄scitis q̄z nō sꝫ. g° in p̄scio ⁊ hui⁹ cā ē reꝝ ꝯtigen^{a}. So. negat minoꝛ. Lꝫ.n. de⁹ possit aliq̄ scire q̄ nescit n̄ tñ de p̄scio p̄t fieri n̄ p̄sci⁹ vl' eꝯ°. ¶ 3°. Si futura sint ꝯtigen^{a} ī deo p̄t eē aliqd ꝙ nō ē ⁊ nō eē ꝙ ē. s. scīa nesciti vl' fati nesciētia. g° est mutabil'. So. negat añs ꝯdictōatū ⁊ ī ꝓbatōe ē fallā figure dictiōis sic arguēdo. Prescīa antixp̄i est in deo ⁊ potest nō eē in eo. ergo aliquid ꝙ est in deo potest in eo non esse.

¶ Cōtra. 6. arguit sco. sic. Q̄ñcūq̄z aliq̄ cōuertunt ī v̄itate nō pōt vnū eē veꝝ necio ⁊ aliō ꝯtigēter. Sꝫ velle aīaz āntixp̄i fore et scire eā futuraz eē ꝯuertūt. Nō.n. p̄us ē hec aīa scita q̄z volita eē q̄z ītē^{s} diui⁹ de oī futuro ē neut añ acceptatōez diuīe voluntatꝫ. ⁊ ꝯn̄r ei⁹ dēt̄miatio exigit volūtatꝫ dēt̄minatiōnē. g° ꝯtigēs ē ⁊ lib̄a diuīa scīa sic ⁊ diuīna accepta° q̄ de⁹ lib̄e vult exn̄tiā reꝝ. So. ille due ꝓpōnes ꝯuertūt ⁊ vtraq̄z ē necīa ꝟ p^{a} ex īmutabilitate act⁹ diuī tm̄. eo ꝙ id ꝙ de⁹ sēl vult necio ex suppo^{e} vul^{t}. 2^{a} vo ex īmutabilitate act⁹ ⁊ obo necio ab^{te} ꝑ aliq̄ mēsā. s. in q̄ po^{r} q̄z uis non sit ab^{te} simp^{r} neciuz Un̄ꝫ vtraq̄z sit necīa n̄ tñ silr̄ q̄z p^{a} nō trahit necītatē ex aliq̄ obo sic 2^{a}. Exñtentia.n. futuri ꝑ q̄cūq̄z mēsā n̄ ē rō ꝙ sbiciat diuīe volūtati sic ꝙ sbiciat diuīe scīe q̄z volūtas nō reqrit ī obo totā necītatē sic scīa. Et lꝫ act⁹ diui intē^{a} vt t̄miat ad talia enūciabilia sbsit diuīe volūtati. i. d. 39. q. 1. ar. 2. ex h° tñ non seq̄t ꝙ idē reqrāt ī obo act⁹ ite^{s} ⁊ act⁹ volūt^{is} ⁊ eādē hitu^{es} ad illō hēant ac ꝯn̄r nec ꝙ eadē sit necītas vtriusq̄z ꝓpositionis.

¶ Cōtra regulā poitā ī. 7. ꝯ°^{e} arguit aureo. sic. Nō.n. ē sile de vtraq̄z istaꝝ ꝯditionaliū. Si aīa itelligit aliqd illō ē ī māle ⁊ si deus scit aliqd eē futuꝝ illō erit. Nā ī p^{a} nō videt ꝙ aīa itelligat lapidē esse mālē iō n̄ seq̄t ꝙ sit mālis ī se. ꝙ seq̄ret si sic diceret ⁊ añs eēt veꝝ. Sꝫ ī 2^{a} vr̄ ꝙ de⁹ scit aliqd eē futurū iō ē nece illō eē futuꝝ si necīa ē ista de⁹ scit h° eē futuꝝ. So. disili° assignata non tollit qn̄ ex^{m}. s. tho. sit bo^{m} ad ꝓpoitū suū. Nā vtrobiq̄z seq̄t ꝙ ꝯn̄s altā hꝫ cāz v̄itatis ⁊ necītatis vt addit tali añ^{ti} q̄z hr̄et ī se ꝯsideratū. Un̄ sic ista. lapis ē īmālis hꝫ duplicē cāz v̄itatꝫ ⁊ necītatꝫ. s. vnā ex se aliā ex an^{te} cui addit ita ⁊ ista antixp̄s erit p^{a} ē imobilitas suarū cāꝝ q̄ si eēt illō ꝯn̄s eēt necessariuz ab^{te} 2^{a} āt ē q̄z p̄n̄tia antixp̄i atigit diuio ītuitu. Hoc.n. suppoīto ē illa necīa ab^{te} ꝑ illa mēsura q̄ atigit ꝑ alia n̄ hꝫ necītatē ꝯn̄e vl' suppoitōis. Sciēdū tñ ꝙ. s. tho. nō loq̄t de cōditiōali assūpta ꝟ de ista si aliqd scit adeo

illud est necessariuz.s.vt sbest scie diuine. Jō argumētū incōuenienter adducitur.

¶ Arguit ēt q nlla ppō de futuro cōtigēti sit va vl' falsa sic. Cuiuslz pñe ve τ imutabil' si añs ē imutabile τ pñs silr ē imule l'i euitabile. Sz si ista eēt aliquo va antixps erit ista pña eēt necª. Antixps erit. gº ita eueniet τ añs eēt imule. gº τ pñs. Et idē ē de oī futº cōtigēti. Et qz i hºarlr suponūt duo. s. q illa pña eēt necª τ q añs eēt ineuitabile pbat vtrūqz pm sic pº. qz ex opoito pñtz seqt opom añtis sic. Nō eueniet gº n erit. 2º qz qn p duas ppōnes sigr idē sb alijs teris vna necº ad aliā seqt. Est āt ita hic qz futuz τ vētuz sigant idē iō sigd ē futuz eueniet. 2m āt sic. Si.n.pt illd añs a vitate mutari. gº i istāti i q ē vez. aut i aliq pori aut i aliq poster' q tñ pcedet illd i quo res fiet l'n fiet. aut i illo i q fiet l'nō fiet. Nō pm qz sil' eēt vez τ nō vez. Nz 2m pº qz si i ali q istāti ē vez fuit τ in oī pori. gº sil' vez τ nō vez. 2º qz p9mutaret n vile qz eēt vez. Nec 3m qz ipole ē q a' li añ factōez rei fuerit vez deide falsū qz futūz fcā muta° i re q mūdū ē. Nec 4m pº qz i illo istāti iā vitas trāsiet i pteritū ex pñti ē imul' fz phz.9.eth.ap pbātē sniaz agatōis q hº solo puat de9 igenita facē q fuerīt 2º qz hº eēt qz tē suū sigtus pōeret l' qz n pōeret. Nō pm vt pz. Nz 2m qz nūqz fuisz vez. ¶ 2º pbat idē suppoitū sic. Nā si p pō singlarē de futº i aliq istāti sit va necº illa vitas p tota etnitle erit. Erit.n.p qlz istāti pcedēti rei poitōez. i ipo āt istāti poitōis trāsibit ad ppōez d pñti vt dici posiit hº ē. deinū ad eā d pterito q postea i etnū erit va. ¶ 3º ad idē. Nā tal' ppō nō mutat añ rei positōez qz sic pñs necº ē qn ē ita τ futuz. Nec i ipa poitōe qz si por sigtus ppōis ipa nō mutat si vo por opom nūqz ipa fuit va. So.pm psupom tres hz sēsus pm9. Impole est aliqd eē futuz i ō die ad pas cāz qn illō alh poat i eē 2º. Impole ē aliqd futuz eē qcūz mō qn illō alh poat i eē 3º. Impole ē aliquā ppōnē de futº eē verā qn alh sibi cōrñdat aliq d pñti. Sol9 āt pm9 ē ver9. Nā iste fuerūt ve. Niniue sbuertet. τ ezechias morief. τ sigta istaz erāt alh futura τ nūqz fuerūt pñtia nec fuerūt ppōnes de psenti cōrñdētes pdictz τ idē dico de medico pnosticāte. Ad pas pbatōez negat illa pñª ex oppoito pñtis facta. s. Nō erit ita q sortes eueniet igit nō est va ista sortes erit. Ad 2as dico q futuz τ vēturū idē sigificāt. Vñ sic nō seqt. a.ē futuz.gº. ita ē q.a.erit ita nō seqt.a.ē vētuz.gº ita est q eueniet. hº āt ē qz duplici ex cā dr.a.futurū τ vētuz pª ē qz ita erit 2ª do qz aliq cāe sc dispoite ad hº vt ita sint. Et hº itēdebat ari. dicēs q de futuris ptī.nō ē determiata vitas nō qz ppōnes de talib9 nō sint dtermiate ve vl' false sz qz rōe futuritōis nō plus ad vitatē qz falsitatē determinant τ qz eaz vitas nō tollit futuro ptingētiā nec ifert q futuz eueniet. 2m ēt psuppom ē falsuz. s. q si illa pposítio alh ē va q sit imutabil' nescio ab·e vera qzuis nō posiit mutari a vitate p mēsa qua scit a deo eē va. s. añ rei poitionē. Tūc.n.falsificat. 1.q.14.ar.15.3m.vi.q.2.ar.13.7m. Ad pas pba.ꝫ hº dico q falsificat i istāti in quo ponit res. Et ad pas ꝫ hº dico q illa vitas q sp fuit nō desinit fuisse sz sp vez erit; illā fuisse τ hº intēdit aristo. cuz hoc tñ stat q vitas q erat in tali ppōne modo nō est. Ad 2as dico q illi9 ppoitiōis dupx est sigificatū. s. ptiale i. antixps τ totale. i. atixps cū reu ad suā cāz q est futuritio. Mutat gº qz nō ponit suū significatū totale sz ei9 oppom. s. atixps p sens Et cū infert gº sp fiet falsa. negat pña qz nō significabat suū totale significatū tūc eē ponēdū. sed q tūc hret vnā de pñti sibi corrūdentē τ se falsificātē. Ista.n. atixps est in.a. falsificat illā antixps erit in.a. Ad 2as pbatiōnē 2i suppositi dico q iste antixps est erit τ fuit sunt tres ppositiōes τ nō est veruz q vna veritas sit in eis successiue. Ad 3as patz ex dictis. ¶ 2º pñr arguit ad idez sic. Veritas ppositiōis causat ab entitate rei. Sz cōtingens ad vtrūlz futuz añqz ponat ieē extra suas cās nullā hz actualitatē vel determinationē ad eē eo q cāe sue illud respiciant sub oīmoda in differētia. Ergo nullā causat vitatē. Et lz actualitas que dat ei determiationē det eā illi p quolz instāti sequenti: semp eni vez erit q fuit determiate: nō tñ dat p

aliquo p̄cedēti p° q: p oīb' illis relīqt illō ītra suas causas. ¶ 2° q: ōterminatio ista oritur ab actualitate. g° seqt illā z nō p̄cedit So.' futur vt futurū nullā hz ōterminatōez s3 est ad vtrūlz vi.q.2.ar.12.ad 1m 3m z 9'.tm̄ ppō de futuro p re^m ad illū q futur ītue^r q̄ n̄ ē ōterminata ad v̄itatē q: sic hz aliquā de pn̄ti verā sibi correspōdētē. lz nō in mēsura q̄ ē vera s3 ī alia vn̄ lz actualitas vt futura n̄ det determiatōez ī inst̄ātib' p̄cedētib' illā sec' vt ā ē alicui intellectui pn̄s. Diui^a autē notitia nō ē expectati^a n^c aliqō inst̄ātis respicit vt distans sed omnia vt presentia.

¶ Cōtra eādē z suā pbationē arguit greg. s3 p arg^{tis} ei' sciendū ē p°. q ista singularis de futuro antixps erit. ē ab^e z s̄m se ptigēs z ī q̄cūq; pn̄a ponat sp erit ab^{te} ptingēs cū quo stat q sit nec^a ex suppositōe. i. supp^{ro} q de' velit antixp̄z fore. Dico autē ppōez ex suppōe necāria illā ī qua falsitas cadē non pot q̄3 diu hz re^m ad aliqō suppositū. Et si ī aliq̄ pn̄a ponat exp̄mēte tale suppositionē ipa dice^r nec^a ex suppo^e q̄3uis in se sit ptigēs. Sciēdū ē. 2. q cū s. tho. dicit futura eē pn̄tia deo nō intēdit q sint mō. i. in tp̄e nobis pn̄ti q° mēsurāt mot' nr̄i s̄m suā existen^{as} s3 q ipsa existen^a futuri atīgit a deo z est pn̄s deo p mēsura nob futura q̄ deo ē pn̄s. Nec ex hoc seqt aliqō fut^m eē vl' eē pductū aut q n^l fiat nouit q: lz illa sint pn̄tia a dō nō tn̄ nob vel tp̄i nr̄o ī quo v̄ba z pticipia significāt ea eē vl' pduci cū tp̄s cōsignificēt. Si tn̄ v̄ba z pticipia abstrahāt a tp̄e nr̄o z sint ī differen^a ad oēz diffe^{as} tp̄is z dicant tp̄s pn̄s dō vl' nō distās a dō pcedit q mūdus eternalr creabat z antixps nascitur aut morit s3 loquutiōes sunt in pprie z significarent q tēpus istorum est deo pn̄s.

¶ Arguit ēt idē p regulā tactā in p^{oe}. 7. sic. Nā ista pn̄a ē bona. s. Ala vere intelligit lapidē eē mālē. z extēsu3. g° lapis est mālis z extēsus. Nec tn̄ pn̄s est accipiēdū s3 esse lapidis in aīa q: illud ē in māle s3 comē. So. Instan^a ē rudis. Nā mai^a sic ītelligit. Q̄n in an^{ce} po^r aliqd ptinēs ad actū aīe z pn̄s n̄ pōt verificari s̄m eē rei extra animā accipiēdū ē s̄m esse q res hz in anima.

Irca distin. 40. q̄rit vtrū p̄destiari ō necessitate saluetur. Rō. In hac qōne erunt tres ar^i. In p° ingret ō p̄destinatōe quid sit z ei op posito. In 2° aūt de p̄uidentia fato z eufortunio. In 3° vō an aliq p̄dictor īmutabilitatē īducat ī reb' humanis.

¶ Quātū ad p^m p^a p°. Predestiatio ē ptinet ad sciaz vel intellectū. 1. q. 23. ar. 1. Est eni rō trāsmissiōis creature rōalis in finē vite eterne. Itē vi. q. 6. ar. 1. Ubi dicit q destinatio dicit directionē alicu' in finē vn̄ z p ponē dicit destinare q: q pponim' ad finē dirigim'. S3 li p̄ adit ordinem ad futurū.

¶ 2^a p̄desti° adit. s. puidenti ā. 1. d. 40. q. 1. ar. 2. Adit. n. t^r. Nā ex pte obi ē solū bn̄ū volūtatē ex pte vō finis ē solū finis sup̄nal z eor que ad illū pmouēt q̄si exceden^a facultatē nāe. Et 3° ex pte p̄destinātis adit vō p° ordinē ad exequutiōez opis vn̄ diffi^r ppositū z p̄parationē. puiden^a vō saluari pt ī sola speclatiōe s3 rōez sui nois p sit ars gubnatiōis rerū. Adit 2° p̄sciaz exit' vn̄ cū puiden^a sit oīu3 p̄destina° ē solū eor q saluabūt. S3 tn̄ vi. vbi. s. videtur ista cōtrariari ad illud q puiden^a in sola speclatiōe saluet q: ibi dic q p̄destia° ei adit solū ex pte obi z ex pte exit'. ¶ 3^a p̄destiatio realr ē ī p̄destināte nō ī p̄destinato lz in eo aliqd ponat. 1. q. 23. ar. 2. Ipa. n. exequutio p̄destinatiōis aliqd ī p̄destiato ponit z si nō ipa p̄destinatio q̄ ē actio īmanēs. Itē p° vbi. s.

¶ 4^a. Liber vite differt s3 rōez a p̄destinatiōe. 1. q. 24. ar. 1. vi. q. 7. ar. 4. z p° vbi. s. z 3. d. 31. q. 1. ar. 1. q. 1. Ipa. n. notitia qua de' firmiter t3 aliquos se p̄destiasse dr̄ liber vite.

¶ 5^a. Repbatio ē p̄scia inīqtatī cū volūtate pmittēdi casu3 ī culpā z īferēdi dāpnatiōnē p culpa. 1. q. 23. ar. 1° z p° vbi. s. z vi. q. 6. ar. 1. ¶ 6^a. Repbatio alr se hz ad malū repbati. q̄3 p̄destiatio ad bo^m p̄desti^{ti}. 1. q. 23. ar. 3. z. 1° vbi. s. q. 4. ar. 1°. Nā p̄destinatio ē cā pn̄tis gratie z future glo^e sed repba° ē causa future pene non autē pn̄tis culpe. ¶ 7^a

Notitia quã deus hꝫ de reꝓbatiõe maloꝝ non dicitur liber mõtis sicut alia dicebat liber vite. vi.q.7.ar.8. Descriptis eni in libro bꝫ priuilegiata notitia. Jtẽ.1.q.24.ar.1° reꝓbati enim scribi nõ cõsueuerũt. Jtẽ.3.vbi.s.q.2.ar.2. Liber enim est illoꝝ quoꝝ notitiam facit per silles quas in se hꝫ. Deus aũt non cognoscit mala per silles maloruꝫ que sint in eo sed per modũ priuatiõis. Nꝫ etiã seipm nouit per siliem sui ideo notitia sui ꝛ maloꝝ non ẽ liber nisi loquamur de malis pene vt sunt iusta ſm ꝙ dicit liber mortis.

¶ Contra p^{us} ꝛ 3us arguit aureo. p° sic. Aut ille ordo dicit aliquid extñs obiectiue in intel^{u} aut est propo^{m} cõducẽdi aliquẽ ad glo^{as}. Nõ p^{m} qꝛ talis ordo sic ꝯcept⁹ nõ dicit cãlitatẽ vnde si esset in intel^{u} hoĩs vl' angeli bõ vel angelus non ꝑdestinarẽt. Nꝫ 2^{m} qꝛ tale ꝑpo^{m} aspicit in fut^{m}. Null⁹ aũt talis actus est in deo cũ abstrahat ab omni futuritiõe. So. predestina° non est ordo ſꝫ rõ ordinis que est obiectiue ĩ do vt cognitũ in cognoscente ꝛ importat causalitatẽ eo° quo diuina scientia vel idee sunt reruꝫ factiue addita voluntate. Qđ õ addit de intel^{u} angeli non ẽ ad propositũ qꝛ eius scientia non est causa rerum vt scientia dei. Est autem sciendũ ꝙ ratio illius ordinis est diuina essentia ꝛ tamen diuina essentia. est finis illius ordinis. qꝛ ille ordo vt extra deuꝫ est. ordinatur ad seipsuꝫ vt est in deo. Sciendũ etiam ꝙ predestinatio nominat actionẽ intellect⁹ excogitantis ordinem rerum in finem ꝛ formaꝫ ordinis in intellectu dictataꝫ ideo aliquãdo dicit actionem aliquãdo non sed formã excogitatam. ¶ 2°. Si ille ordo cõceptus esset predestinatio in deo. esset predestinatio actio ꝛ predestĩatio passio. sicut ꝛ dictatio ordinis actiua. ꝛ passiua. So. ꝑdestĩatio actõ non infert predestinationeꝫ passionẽ in deo vel extra nisi gramaticaliter.* Dico etiaꝫ ꝙ iste non arguit ad propositum qꝛ non dicimus ordinem cõceptũ esse predestinationem sed ipsa ratio ordinis in predestinato. Ipse etiam ordo qui est in creatura non est predestinatio passiua vt patet ex allegatis in.3^{a} conclusione.

¶ Quedam etiam alia ar^{ta} facit licet non ꝯ s.tho. que ꝯtra predicta reducũtur. Arguit igit p° sic. Formali⁹ est in predestinatione id ꝙ magis exprimit destĩationẽ hominis in salutem cũ predestinare sit destinare. Sꝫ destinare est voluntatis non scientie. Ergo folius est propositum saluãdi q̃ꝫ pratica salutis notitia. So. Negat minor. Sciẽdum enĩ est ꝙ directio in finẽ est opus rõis vt a volũtate mo^{r} vi.q.6.ar.1.8^{m}. Jdeo ista directio seu ꝑdestina° ꝑn^{r} ꝛ ꝓprie ad rõeꝫ ꝑtinet. Sciẽdũ ẽt ꝙ vt colli^{r} ex de vi.q.6.ar.1. 4^{m} ꝛ.q.5.ar.1.2^{m} ꝛ 8^{m} scire ꝑtice ordinẽ petri ĩ salutẽ nõ adiũcta volũtate salutis petri nõ est ꝑdestĩare petrũ ſꝫ ẽ ꝑdestinare adiunctis ꝑdictis. vñ lꝫ tam ꝑdestĩatõ q̃ꝫ ꝓuiden^{a} cui⁹ ẽ ꝑs eẽn^{r} ꝑtineat ad rõeꝫ tñ ĩcludũt aliq° volũtatẽ ĩq̃ꝫ tũ sup̃ ꝑsciaꝫ ẽt sciaꝫ adũt ordĩnatiõeꝫ ĩ finẽ. ¶ 2°. Scia di ñ fer^{r} in res vt future sũt. g° nõ ꝑt eẽ ꝑtica sicut nꝫ visio existẽtis ẽ cã ꝙ existat. So. Negat ꝯña. Sufficit. n. ꝙ ferat ĩ futuritõeꝫ rei future sibi vl' alij. Nec valet exẽplũ inductum qꝛ res visa nulli est futura.

¶ Quãtũ ad 2^{m} arti. p^{a} ꝯ°. Prouidẽ^{a} differt ꝑꝫ rõeꝫ a scia ꝛ dispõne. i.d.39.q.2.ar.1. Cogitat°. n. artificis ꝛ siľr di dr̃ scia ĩq̃ꝫ^{m} cognoscat finẽ ꝛ q̃ ĩ illũ ordian^{r}. Dr̃ ẽt dispõ ĩ q̃ꝫtũ excogitat ĩ reb⁹ duplicẽ ordinẽ. s. rerũ ad inuicẽ ꝛ ad deum dispõ. n. õdinẽ iportat. Dr̃ ẽt ꝓuidẽ^{a} rõe eoꝝ q̃ sũt ꝯferen^{a} fini ꝛ ei⁹ ipeditiua. Jt vi.q.5.ar.1. ¶ 2^{a} ꝓuidẽ^{a} eẽn^{r} ꝑtiet ad itellectũ lꝫ ꝑsuppõat actũ volũtatꝫ vi.v.s. fo^{a}. n. exẽplaris rei ſm sui fo^{as} ab^{te} dr̃ idea ſꝫ fo^{a} rei vt ẽ ordinata in finẽ dicit ꝓuiden^{a}. hic aũt ordo ꝑsuppo^{r} volũtatẽ Jt 1.q.22.ar.1. Jtẽ p° v.s.ar.1.ad.1^{m} ꝛ.d.40.q.p^{a}.ar.2. dicit ꝙ ꝓuiden^{a} ꝑꝫ rõeꝫ sui noĩs ꝑt saluari inspeculatõe ſꝫ vi.v.s.ad.p^{m} dicit ꝙ q̃ꝫuis idea possit aliquo° ꝑtinere ad speculatiuam considerationeꝫ prouiden^{a} tamen solum pertinet ad praticam ꝛ ad hoc videtur declinare in summa ꝛ credo hoc esse tenẽdũ qꝛ ibi materiã meli⁹ discussit. Quãuis dici possit ꝙ nõ est disonãtia. Nã ꝓuiden^{a}

fm rōnē nois dicit cognitionē rei ⁊ ordinis eius in finē que cognitio ex hoc nō est prati ca. Sꝫ fm rē ⁊ acceptionē ppriam supadit his ppo^m opandi ⁊ ordinē ad opus. ¶ 3ª. Prouidētia differt fm rōnē ab arte diuina vi. vbi. s. ad 3. Ars eni respicit pductionez rez. dispō ordinē pductoz adinuicē fꝫ q̄ ex eunt a pn°. Dicunt eni disposita que i diuersis gradib⁹ collocant. puidenª vo ordinē pductoz in finē. Attribuit tn̄ aliqn̄ puidenᶜ act⁹ dispositōis q: ex fine cui est ppinquiorū ordo rez in finē q̄ꝫ ordo adinuicē sumit rō alioz que sūt in artificiato. ¶ 4ª. Prouidenª differt realr a fato. Ibidē ad p^m ⁊ .i. d. 39. q. 2. ar. i. i^m ⁊ .i. q. 116. ar. 2. Rō emꝫ ordinis rerū in deo est puidenª sꝫ ipse ordo reb⁹ per puidentiā impsius dr fatū. Item. 3. s. ca. 92. ¶ 5ª. Ad hoc q̄ aliqs sit bn̄ fortunat⁹ iuuatur supiorib⁹ cāis. s. deo āgelo ⁊ ce°. 3° s. ca°. ¶ Cū eni hō fm corpus sbiciat celo fm intellectū angelo fꝫ volūtatē deo pōt sibi euenire aliqd bonū pter itētionē ppriā ex itentione istaz causaz superiorum. ¶ 6ª. Hui⁹ bona fortuna atēdit penes duo. s. electionē ⁊ psequutionē ibidē. Ad vtrūqꝫ eni homo aliquo° ex supiorib⁹ causis iuuat ad vtilitatē quā ignorat. Et quātū ad electionez qdē a deo directe opante ab āgelo suadēte a celo corporalr disponēte. Quātū ad exequutionē aūt q: nō solū a deo ⁊ angelo sꝫ etiā a celo cōsequit robur ⁊ efficatiā corporalr ēt pter illā que ad qualitatis elemēta res cōseqt sicut a celo hꝫ magnes q̄ ferrū trahat et silr pōt hr̄e medicus in sanādo ⁊ agricola i plātādo. ¶ 7ª. Inter inclinationē a celo ex vna pte ⁊ a deo vel angelo ex alia ē dr̄ia qa fm pmā hō pōt dici bn̄ natus ⁊ bn̄ fortūatus sꝫ penes 2as dr bn̄ custodit⁹ vel bn̄ gubnat⁹ ibidē. ¶ 8ª. Inter iclīationē dei ex vna pte ⁊ celi vel angeli ex alia h° distat q: pª est sicut cā pficiens. 2ª vo sicut disponēs ibidē. Un̄ sp hō eligit q̄ de⁹ in eius volūtate opatur nō aūt id ad q̄ alia iclinant ibidē. ¶ 9ª. Inter iclinationē angelicā ⁊ celestē est differētia q: pª fit p modū cōsideratōis 2ª aūt p modū passionis ibidē. Aliqn̄ eni hō illuminat ab angelo de aliquo fiēdo sꝫ non de causa quare sit fiendū ⁊ tunc videt hoi bo^m q̄ ita fiat ⁊ nescit cur. ⁊ finis bon⁹ erit fortuitus sꝫ nō qn̄ illuminat de vtroqꝫ. ¶ 10ª. Diuina inclinatio est vlior q̄ꝫ angelica ⁊ angelica q̄ꝫ celestis. ¶ 11ª. Respectu bonoz moraliū nullus dicit bn̄ vel male fortunat⁹ ibidē. Nō eni possūt eē pter intētionē cū in electione ɔsistant. Pōt aūt qs ex naturali corporis dispositiōe eē aptus ad illa vel inept⁹ ⁊ cōsequēter bn̄ vl' male nat⁹. ¶ 12ª. Primū antixpm. s. ad eligēdū est vlius 2°. s. qd exequēdū ⁊ penes primū dicit aliqs fortunat⁹ nō penes 2^m ibidē. Prima ps pꝫ q: p° antixpo adiuuat hō etiā ad ea que sua vtute nō fiūt vt est inuētio thesauri dū instigat ad fodiēdū. Nō aūt 2° sꝫ solū respectu eoz que facit. Silr 2ª. Nā 2^m antixpm datur ad psequēdū itēta. 7. ⁊ ɔsequēt nō fortuita. ¶ 13ª. Nullus euētus pōt dici fortuit⁹ p re^{us} ad diuinā cām sꝫ bn̄ p reductionē ad celestē ibidē. ¶ 14ª. Hō nō pōt vlr eē bn̄ fortunatus ex vtute celi si eligat ea qb⁹ p accn̄s bona sūt annexa sꝫ solū q̄ꝫtū ad h° vl' illud ibidē. Natura eni est ad vnuꝫ determinata que vo sic accidunt sunt infinita.

¶ Cōtra 4as ɔclusiōez arguit sic. q̄ fatū reducat ad pscīaꝫ nō ad puiden^{as} vt ibi innuitur. p° sic. Actus. n. viciosi cadūt sb fato naꝫ ebriosos fatatos dicim⁹. Nō aūt cadūt sb puidenª q: nō ordināt hoies a deo ad hec viciosa. So. sic ɔceptio dr act⁹ ɔcipiēdi ⁊ sūª ɔcepta ita puidenª dr excogita° ordis ⁊ sō ma excogitata q̄ est ppria ⁊ fōlt puiden° excogita° vo g̃ra hui⁹ inq̄ꝫtū ad illā termiāt. Ad arg^m dico q̄ hec vitia ptinēt ad puidentiā ⁊ fatū nō q: aliqd ordiet ad illa sꝫ q: ipsa ordinant ad aliū. i. ad penā. Un̄ nō dr qs fatat⁹ vt sit ebriosus, sꝫ vt ebrietas ei⁹ p penā ordinet. ¶ 2°. Nā aug. illō vbiqꝫ reducat ad pscīam vt pꝫ. 5. de ci. de. nō g° reducit ad puidēª. So. negat ɔn̄a. q: reducit ad vtrūqꝫ cū puidenª icludat pscīaꝫ sꝫ pn̄ʳ ad puidētiā q̄ supadit aplicationē ad op⁹. Est at sciēdū q̄ bona fortuna alicui⁹ apparēter tn̄: vt que cedit in malū salutꝫ: nō est ex custo° bōi

ange'i ꝫ soli bona vere. vnde diuicie ꝛ pau pertas aliqñ a bono aliqñ a malo angelo proueniũt q2 aliqñ ꝯferunt saluti alñ obsunt. ¶ Quãtuz ad 3m artm. pa ꝯo Diuĩa prescia nullã necessitatẽ reb9 ꝑsitꝫ ĩponit. i. d. 39. q. i. ar. i. Nã volũtatꝫ act9 tã elicit9 q̃ꝫ ĩperatus ẽ in libertate volũtatis dum ẽ in egredi ab illa. ꝛ ñ trãsiuit in pẽm vt disiunctuꝫ possit velle ꝛ nolle. go de9 ꝑt ñ velle q vult ꝛ nesci re q scit loquẽdo de scito ex ĩperio volũta tis. go põt de9 ñ scire me peccatuꝝ nec ꝑsci/ uisse. ex qb9 pꝫ q eque lib sim ac si de9 nbil de me cogitasset. Itẽ ꝯ ca. 68. vi. q. 2. ar. 12. 2m vbi por exm de vidẽte socratẽ currẽ qui falli ñ põt nec tñ currẽ cogit. ¶ 2a Diuina puidẽtia nullã necitatẽ puisis ꝯtingẽtibus ĩponit. i. q. 22. ar. 4. 3o. ꝯ. ca. 72. Ita. n. eueni unt vt puisum ẽ. s. ꝯtingẽter cũ puidena cãs 2as ꝯtingẽtes ñ excludat. ¶ 3a. Diuĩa ꝑdesti nao nullã necessitatẽ ablã ꝑdestinatis ĩpõit salutis qn eoꝝ qlꝫ possit dãpnari. Nõ tñ ẽ polis ista copulatiua. s. iste ẽ ꝑdestinat9 ꝛ iste ñ saluabit. i. d. 40. q. 3. ar. i. Itẽ. i. q. 23. ar. 6. vi. q. 6. ar. 3. 2m. Predestinatũ. n. dãpnari in sensu ꝯposito ẽ ipolc ñ indiuiso sicut ꝛ albũ ẽẽ nigm. Est tñ dupx diffea inter hãc ꝑpõeꝫ ꝛ illa. Pa q2 q scl' ẽ albũ põt desinere ẽẽ al bũ ꝛ pñr ista copulatiua ẽ polis. s. a. ẽ albũ ꝛ aliqñ erit nigrũ ꝛ pri9 ñ fuit albũ Secus in ꝑposito q2 de9 mutaret. 2a q2 concedit q albũ ꝑt nũq̃ꝫ fuisse albũ ꝫ ñ ꝯcedit q ꝑdesti nat9 põt nũq̃ꝫ fuisse ꝑdestinatus. q2 diuinus act9 sꝑ ꝯsideraf ĩ egredi. po vbi. s. ꝛ vi. q. 6. ar. 3o. ¶ 4a. Fatũ nõ ĩponit rebus aliquã necessitatẽ ablã. i. q. 116. ar. 3o. Series. n. cãꝝ moblz. ¶ 5a. ꝯo cum predictis stat q diuĩa prescĩa est infallibilis ꝛ certa. vi. q. 6. ar. 3. ¶ 6a Diuĩa puidẽtia certa ẽ ꝛ ĩfallibil' ꝛ cer titudo ei9 adit. s. certitudinẽ ꝑsciẽtie. i. ꝑs pꝫ ꝯ. ca. 93. 2a vo vitate vbi. s. Naꝫ ꝑscia hẽt certitudinẽ cognitiõis tñ ꝫ puidena ꝛ pre/ destinao hñt ẽt certitudinẽ ordĩs q̃ certitu ẽ ĩprouidẽtia q̃ztũ ad vleꝫ finẽ ꝛ ẽt ĩ ꝑticu/ lari q̃ztũ ad nec̃tas cãs q̃ nũq̃ꝫ deficiũt a ꝑ/ ꝑriis effectib9 ad quos ordinãf. Nõ aũt q̃ ad ꝯtingẽtes q̃ aliqñ deficiũt. Sꝫ tñ q2 ipe defectus in aliquẽ fineꝫ ẽ ordinatus tõ vlis finis infallibilr eueniet. ¶ 7a. Diuĩa prede sti infallibil' ẽ ꝛ certitu eius addit. s. certi tudinẽ puidẽtie vi. vbi. s. Est. n. ꝑdestinatio nis ordo certus ẽt ĩ ꝑticulari nõ obstãte cõ tingena cãe. ¶ 8a. Lꝫ tã nũerus predestina toꝝ q̃ꝫ reprobatoꝝ sit deo certissim9 tã sõlꝫ q̃ꝫ mãlr tñ stat q alr ẽ certus. prim9 q̃ꝫ 2us. i. q. 23. ar. 7. vi. q. 6. ar. 4. Certus ãt sõlr dr vterq̃ꝫ nũerus q2 scit deus q sũt tot. ꝛ mãlr q2 scit q sc hñt. Quia vo oĩs artifex ĩtẽdens deteriatã mẽsurã in suo effeu excogitat ꝛ in tẽdit deteriatum nũeꝝ partiũ ei9 eẽntialiuꝫ sicut domificator excogitat nũeꝝ mãsionũ nõ lateꝝ ꝫ tot asumit quot oꝫ. Quia ẽt par tes ꝑnlẽs vniuersi sc ille q̃ ordinẽ hñt ad ꝑ/ petuitatẽ potissime rõles btificande iõ iste sc in certo nũero ex prefinitiõe dei. Non ãt sic ẽ de numero boni sed ẽ certus rõe cogni tiõis tm̃ nõ ꝑfinitiõis. Nec ẽt ẽ oĩo sic d nu mero r probo ꝝ q2 ordinant ĩ bõuꝫ electoꝝ ¶ Cõtra pas arguit aureo. ꝑ sertiꝫ ĩ eo q dr deũ scia visionis posse scir plura q̃ꝫ sciat sic Nã scia visionis teriatur ad res pñtes vtc. go ad res necas ꝛ nõ inuariabiles. go ꝯo falsa. So. deũ posse scire q nescit duplicẽ hꝫ sen sum. s. diuisũ in quo nulla includaf supposi tio q de9 pri9 nesciuerit ꝛ sic veꝝ ẽ ẽt d scia visionis. Et cõpositũ. supõito. s. q pri9 nesci uerit ꝛ sic ẽ falsũ. Hãc ãt supõitioeꝫ sꝑ inclu dit ista ꝯparatio q̃ dr põt plura scire q̃ꝫ sci/ at. Iste go falsum ĩponit. s. tho. q2 dicit q põt dici deũ scire posse q nescit ñ ãt plura scire q̃ꝫ sciat. i. d. 39. Et si loq̃f arguens in po sensu ad argm dico q res vt pñtes sc ĩmobi les tñ ĩ se ꝯsiderate pñt carere pñtialitate ꝛ ĩpotestate dei est q tllã sint hiture vel nõ Est ãt sciẽdũ q res vt subiciũf diuine ꝑscie eẽ ĩuariabiles ꝛ necrꝫ hꝫ duplicẽ sẽsuꝫ. ꝑmus ẽ ver9. s. q res sbã ꝑsci e ꝑ dispõeꝫ ĩuariabi/ lem sbicif 2us est vt talis neca dispõ neco ablc insit talibus reb9 q est falsum q2 ista dispõ est presentialitas que nõ semꝑ inest rebus. ¶ Contra. 2. ꝛ. 6. arguit sic po. Oẽ q infalli bilr euenit ĩmutabilr euenit. Ista. n. duo sc idẽ ꝛ opom ꝑdicati infert opom sbiecti. Sꝫ

certi⁹ puidētie infert īfallibilitatē euentuū g⁹ īfert ēt imutabilitatē. So. aliqd īmutabiliter euenire duplicē h3 sensū. prim⁹ talis ē. Hoc eueniet ⁊ mutari ñ pōt de vēturo ī nō vētu⁊ 2⁹ talis. Hoc eueniet ⁊ ñ ē in alicui⁹ potestate facē qn illud eueīat. Prim⁹ ꝯcedit̄ ī ordine ad pⁱᵃ cāz. Si.n. de⁹ disposuit aliqd eē vētu⁊ illud mutari ñ pōt nisi forte p positionē de pñti. Negat̄ āt in ordie ad 2ᵃᵃ Aliqd.n. ꝫm eas ē vētu⁊ ꝙ ñ eueniet si ipe tollat̄. .i.q.16.ar.7. Negat̄ ēt 2⁹ sensus seu maior argumēti. Ad pba. dico ꝙ ñ ē idē īfallibilr̄ ⁊ īmutabilr̄ euenire 2ᵒ. q: pᵐ dicit negatōez deceptōis. 2ᵐ vō vltra hoc dic̄ negatōez po⁶ ad opoᵐ. S3 q: iste 2⁹ mod⁹ imutabilitat̄ ē ī ppri⁹ pm⁹ vō ppri⁹ ꝯcedo ꝙ omne ꝙ euenit immutabiliter euenit cuz quo stat multa euenire contingenter.

¶ Cōtra 3ᵒ arguit ꝙ iste modus dicēdi inducat hoibus despatōez. p⁹ sic. Qñ aliqd ē īmutabile facta aliq̄ suppositōe fatuū ē conari ad īmutādū illud stante ꝯditione vnde magis conādū ē ad īmutandā ꝯditiōez. S3 clarū ē ꝙ diuia p̄destinatio aut reprobatio qb⁹ stātib⁹ nec⁹ dampnamur aut saluamur nr̄o conatu remoueri ñ pñt. g⁹ dat̄ hōi occasio despan⁹. So. Argumētū pbat ꝙ nullus pt mutare suā p̄destiatōez aut reprobationē ⁊ ꝯñr ꝙ p̄destinat⁹ īfallibilr̄ ⁊ imutabilr̄ saluat̄. Nō āt pbat qn p̄destinat⁹ possit absolute facē ꝙ nūq̄ fuerit p̄destiat⁹. l3 hoc ñ possit supposita p̄destinatiōe. Idem dico de reprobatione.

¶ Contra. 4. arguit ꝙ tollet oē ꝯsiliū ⁊ negotiū politicū. p⁹ sic. Manēte.n. ꝯditiōe immutabilr̄. fatuū ē conari ad tollēduz illō ꝙ ē īmutabile illa ꝯditiōe manēte puta motū. stante cursu. g⁹ fatuū ē si fut⁹ sī imutabilia stante puiden⁹ conari ad illa remouēda ne fiant puiden⁹.n.ē imutabilis. So. Dīa argu⁹ isti⁹ vnicū hñt motiuū.s. ꝙ si puiden⁹ l⁹ pscia aut fatū ē aliqd īmo⁶ ab⁶ vel ꝯditionate vanū ē conari ad opoᵐ eius ꝙ ē puisū ⁊ dico ꝙ istud ꝯñs ē ve⁊ ꝯpōite q: sensus ē ꝙ vanū ē cōari ne aliqd eueīat ⁊ cū h̄ sil⁹ sit p̄uisuz. Diuisim āt ē falsuz q: sensus ē ꝙ demōstrato aliq̄ p̄uiso sit vanū conari ad oppoᵐ q: s. illud ē necᵐ ī se ⁊ ab⁶ ꝙ falsuz ē l3 sit v̄a ista ꝯditiōalis. s. Si h̄ est puisuz erit. Ad arᵐ dico ꝙ añs ē v̄tualr̄ vna ꝯditionalr̄ cuius ꝯñs ꝯpositū ē ve⁊ s3 diuisū ē falsum valet.n. ista. Si aliq̄ ꝯditio maneat stultū ē conari ad tollēduz necᵐ ex tali ꝯditiōe. Est āt sciēdū ꝙ r⁹ quē p̄destina⁹ in p̄destinato ponit q̄ qs dr̄ p̄destinat⁹ et q̄ qs refert̄ ad diuinā sciaz ⁊ volūtatē q ⁊ vocetur. a. sit imutabilis ⁊ idesinibilr̄ nec sit inceptibil⁹ tñ ñ ē necesse esse ab⁶ nec nec⁹ ē ī obo in ordine ad deū vel ep⁹. S3 ꝯ q: a. trāsiuit ī ptentū So. h̄ negat̄ ꝯseqt̄.n. actū diuini ite⁹ aut diuine volūtat̄ q sp ē ī egredi. Dices ꝙ saltez a. ē in eternitate ⁊ ꝯñr in tota eternitate sic ꝙ ē ī istanti nec⁹ ē ī illo ita ꝙ illo durāte ñ pt ñ eē. So. est nece⁹ in eternitate ex supōitione solū ita ꝙ pōt nō fuisse cū sit sp in egredi Sciendū autē ꝙ vbi est necessitas ꝯn⁶ solū stultū qdē ē conari ad mutandam ꝯñaz nō autem ad mutandum ꝯñs.

¶ Cōtra. 8. arguit p⁹ sic De⁹ vult oēs hoies saluos fieri. g⁹ ñ ex seipo limitat nūe⁊ saluādo⁊. So. negat̄ añs de volūtate ꝯñte ⁊ de an⁶ negat̄ ꝯña. ¶ 2⁹ Partes p se vniuersi sī p̄finite. S3 oēs creature rōles. sī eqlr̄ de pfectione vniuersi cum equalr̄ sint īcorup⁹. So. negat̄ minor q: alique earum. s. beatī mediatius attingunt finem.

Irca. 41. distin. querit̄ vtrū p̄scia merito⁊ sit cā p̄destinationis aut reprobatōnis ¶ Pᵃ ꝯ⁹ Nz merita ł d̄merita sī cā predestinatōis ex pte act⁹ predestinātis. i. q. 23. ar. 5. i. d. 41. ¶ 2ᵃ. Effe⁹ p̄destinatōis ñ p̄ordinat̄ alicui pp merita p̄existēᵃ ī alia vita. eo⁹ q̄ posuit Origenes dicēs aīas hūanas ab initio eē creatas. ⁊ ꝫ3 diūsitatē suo⁊ operū stat⁹ diuisos sortiri ī h̄ mūdo corporib⁹ vnitas. pᵃ pte vbi. s. ¶ 3ᵃ. Merita p̄existen⁹ ī hac vita ñ sī cālis rō effe⁹ p̄destiatōis eo⁹ q̄ posuerīt pelagiāi dicētes ꝙ bñ opan⁹ pn⁹ sit ex nobis s3 ꝯsumatio ex dō ⁊ sic ꝫm eos ex hoc ꝯtingit ꝙ vni dat̄ effe⁹ p̄destinatōis

z ñ alteri q: vn⁹ initiũ dedit se p̃paran⁹ nõ alius. Ibidẽ ¶ 4ª. Nec merita sequẽtia effe⁹ p̃destinatõis sũt cã eiusdẽ effe⁹ eo⁹ quo dicunt aliq. s. q̈ iõ deus dat alicui grã z p̃/ ordinauit se illi datuꝝ q: p̃sciuit eũ bñ vsu/ rum grã ibidẽ z vi. q. 6. ar. 2. ¶ 5ª Lz aliqs p̃ticularis effe⁹ p̃destinatõis hẽat cãz ex p̃te nostra. total' tñ ĩ cõi nullã hz cãz ex p̃te nr̃a p⁹ vbi. s. Nã posterior effe⁹ ẽ cã final' p̃oris p̃or vo merito⁹ posterioris. q̃ reducit ad dis/ positõez mãe. Totũ tñ q̈ ĩ hoĩe ẽ ordinans ipm in salutẽ ẽt ipa preparatio effe⁹ ẽ p̃destĩa tiõis. ¶ 6ª. Total' effe⁹ p̃destinatõis cã est bõitas dei. vbi. s. z vi. vbi. s. ¶ 7ª. Ex di uina bõitate põt sumi rõ p̃destinationis ali quoꝝ z reprobationis alioꝝ z sola diuina volũtas est rõ q̈ istos reprobet z istos eli gat in gloriã. p⁹ vbi supra.

¶ Cõtra p⁹ p̃tẽ. 7. p⁹ arguit aureo. inq̃rũ dr̃ ibi q̈ rõ reprobatõis z p̃destinatõis ali/ quoꝝ in gñali sit vt manifestet diuĩa boni/ tas p modũ iustĩe z mĩe. p⁹ sic illud. n. poni nõ dz p̃p relucen⁹ iustĩe vel mĩe sine q̃ ad huc ita relucẽt. Relucẽt ãt ista in solis btĩs nullo existẽte dãpnato q: saluatz p mĩaz re posita ẽ corona iustĩe. So. negat maior nisi addito q̈ eque bene z tot modis reluceãt. z tunc negatur minor. ¶ 2⁹ Nullũ per se inten tum ẽ cã finalis eius q̈ p acciñs intẽdit. Sz misicordia z iustia intẽdũt p se a do repro batio vo p acciñs sicut z oẽ malũ. So. neg⁹ b⁹ Reprobatõ. n. ẽ p se intẽta z bona. Intẽ dit. n. de⁹ p̃p peccata aliquez derelinquere ĩ p̃nti z in futuro punire. ¶ 3⁹. Deus nõ debet facere mala vt veniãt bona sic nz nos. Esset ãt mala reprobatio si esset absq; oĩ cã. Nõ g⁹ deus reprobat vt appeat iustus. So. re/ probare p̃p talẽ relucẽtiã nõ ẽ facere mala vt veniãt bona cũ reproba⁹ nõ sit mala: sed est velle permittere mala vt eliciãtur bona q̈ ẽ boni z vlis p̃uisoris plus amãtis bo⁹ vniuersi q̈ in varietate p̃sistit q̃z bonum hu ius vel illius. Nõ eẽt autẽ perfectũ hoc vlẽ bonũ nisi aliqui p̃mitterent cadere z dãpna ri. Ideo hoc permitiere est bonum sz ẽ huic vel illi malũ. ¶ 4⁹. Si reproba⁹ ẽ a do p̃p relucẽtiaz iustitie hoc ẽ inq̃ãtuz reproba⁹ respicit culpam aut penã. Non p⁹ q: deus esset p se causa malitie. Neq; 2⁹ q: culpam supponit pena tãq̃ causaz z nõ relucẽtiam predictam. So. est vtroq; mõ. Sciẽdum ẽ .n. q̈ sub prouidentia aliquid cadit. p⁹ sicut existẽs sub recto ordine eius q̈. s. ñ solũ ordi/ natur in aliud sz z aliud ordinat ĩ ipsum si/ cut actus gñõis qui ad rem genitã z in quẽ uis gñatiua ordinatur. 2⁹. sicut exiens a re/ cto ordine quia. s. ordinat quidẽ ĩ aliud sed nihil in ipm vt monstra que finẽ quidẽ hñt sed ad ipsa nulla causa ordinat quin potius ex defectu alicuius cause oriunt. Respectu primi est prouidẽtia approbatiõis. 2⁹ vero concessionis. Cũ ergo reprobatio sit pars p̃ uidẽtie respicit culpam 2⁹⁹. z penaz primo modo. Non aũt fiunt a deo nisi que primo modo prouiden⁹. ¶ 5⁹. Justitia punitiua vt que est in reprobatis non est per se intenta. Nullus. n. per se intendit penam. Ergo nec fit propter istaz vt eluceat. So. negat añs probatio autem non est ad p̃positum quia pena nõ ẽ iustitia. lz ergo iustus nõ intẽdat penã vt penam secus vt iustaz. In penis g⁹ malorũ letatur deus p̃p ordinem iustitie. q per se z propter quem pena appetitur.

¶ Arguit ẽt p̃ 2⁹ partẽ. que dicit q̈ nõ est alia cã ĩ sp̃ali quare iste sit nisi volũtas dei. p⁹ sic. Si. n. pro libito volũtatis. deus ali/ quem reprobat solũ ad hoc reprobat vt pu niat. g⁹ ẽ crudelis z iniustus. So. negat añs. Nõ. n. reprobat de⁹ vt letet in pena vel vt puniat sz vt letet ĩ sua iustitia que culpã or dinat ĩ penã z penã ĩ iustitie relucen⁹. ¶ 2⁹. Licet. n. artifex puta domificator possit si/ ne nota crudelitatis vel iniustitie dispõere ad libitum de carentibus expientia boni z mali. Secus de aliis. Debitum. n. est nature vt fiat sub perfectione apta nata. Ideo ĩiu/ stitia est sine demerito ponere hoĩem in mi seria. Nec valet dicere q̈ aplus vtitur exẽ/ plo figli quia loquit de massa peccati quo supposito nõ est iniustitia purgare vnũ z ñ aliũ. So. deus z omnis artifex sine crudeli/ tate potest artificiato denegare oĩa q̃ nãm

ei9 excedūt puta grāz et glo'es hijs quos pre scit peccaturos. qb9 tñ libarent a dāpnatōe nec p h° negat aliqd debitū nāe. Dico vlteri us q nō p libito volūtatis de9 reprobatuz dāpnat. i. sine cā demito° ex pte reprobati. Lz. n. ex pte reprobati nll'a sit cā reprobati onis sec9 de effe° rephatōis q ē derelictio in pñti et pñitio i fu°. Hui9. n. cā effecti° ē rep batio merito° vo ē culpa. Paul9 aūt illo ex° vtit ad sensū. s. tho. et nō cū supoitiōe origil' peti. Et lz illo supoito nō fiat iniuria ei q ñ libat alio liberato tñ illa massa nō supoita adhuc vnū p libito rephbaret et nō aliū. Uñ eni ē q aiaz iude posuit i hac massa et ñ ani mā xpi nisi ex dei volū° et idē ē q ex vno fi at vas i honorē ex alio āt icōtumeliā. Rep ba° i sup ñ ē pūire sz ē velle pūire. Est i q̄ztū velle comitat sz eēn' ē ps pudentie.

Irca. 42. di. q̄rit vtrū i deo sit oipo°. ¶ P° 2°. Lz i do nō sit po° passiua stat tñ q in eo maxime sit po° actiua po. q. i. ar. i. i. q. 25. ar. i. ¶ 2. Diuia po° nō ē aliō ab ei9 ēba rea' sz solū rōne. 2. 2 ca. 8. Sigt. n. po° id q ē pn° quo. nō aūt iþaz relōnem principij. ¶ 3°. Diuia po° nō ē pn° sz rē diuie actōis sz solū rōne q̄zuis sz rē sit pn° ei9 q ptalem actōez pducit. 2. 2 ca. 9. et 10. ¶ 4°. Diuine po° actie non cōrñdet aliq̄ passiua illā ade quās. Lz mā p° possit mltas formas a deo recipe ad q̄s nō ē i po° nāli sz solū obedien tiali. p° ps est. i. d. 43. et 2. 2 ca. 16. 2° vo po. q. 6. ar. i. i8m. et i. d. 42. et 4. d. 43. et 2° 2 ca°. 22. hr tota 2°. ¶ 5°. Diuia po° est oipo°. 2. 2 ca. 22. ¶ 6°. Dr aūt oipo° q pōt oē pos sibile absolutū. i. q. 25. ar. i. Dicit āt ipo° vl' possibile absolutū ex hitu° ter°° po. q. i. ar. 7. et i. d. 42. ¶ 7°. De9 non pōt illa que sunt po° passiue neq; que sūt 2 rōne factibilis nz que eius derogant volūtati vel scie. 2. 2 ca. 25. ¶ 8°. In deo nō differt sz rē po° absolu ta et ordinata nec potētia creatiua et gñatia vel spiratiua sz solū sm rōnē. p° ps habetur po°. q. i. ar. 5. 5m. Eadē eni po° dicit absolu ta put ei aliqd atribuit sm se et ordinata si

qd ei atribuit vt ad sapiētiā cōparat. Alie partes sunt. i. d. 42. q. i. ar. 2. Itē quomō dif ferāt ratione habet. 5. d. i. q. 2. ar. 3.

¶ Cōtra 4°3 arguit aureo. q potētia obe diētie nō sit po° pprie nz aliqd positiuz p° sic. Nā illud positiuū eque haberet rōnē cre ati sicut et suū fundamētū. Ergo vtrūq; esset eq in potestate creatoris. So. potētia obie est duplex. Una. s. que est ad recipiēdū que cōpetit māe et loco et potētija passiuis non aūt oi creature q non ois creatura est nata aliud recipe. Et ista ē realis potētia et de ea loquit 2°. Alia aūt est ad eē vel nō eē que ē in oi creatura re° dei et forte nō est nisi nōre pugnātia ter°° eo° q mūdus aūq̄z eēt dice bat possibilis vt pz po. q. 3. ar. i. et iō arg° nō pcedit. Est aūt sciēdū q po° passiua māe et apetit9 eiusdē et rō obediētialis eiusdez et in choa° forme sūt ipsa hilitas māe ad recipiē dū. Rō aūt seialis est vtus actiua cōpleta in nā vt calor que sic dr nō ppt' iperfectiōez sz q hui9 virtutes sūt pmis indiuiduis a deo indite vt inde oia similia pducant. Potētia ergo obie māe nō est realr aliud ab ea sz ad dit sm rōnez re° realē ad po°; actiuā dei q relō est in po° obediētiali scdo° dicta nō p mo°. po° vo nālis eiusdē māe ē ipamet mā supadens in sui rōne respectū ad actū p° qui est forma vt dicit. i. q. 77. ar. i. 2m.

¶ Cōtra eādē arguit etiā q nll'a forma pos sit impmi nisi quā aliqō agēs nāle possit i primere. sed pro hoc sciēdū est q materia ē in potētia obie respectu oium acciden° que de9 corpi dabit i re rōe q̄z aliq̄ p nāle agēs possūt induci vt q̄ iducunt p miraculū susa tatōis nō tñ oia vt que miraculose cōferun tur corpori glorioso et idē dico de stella ma goz et motu solis tpe ezechie et motu lune i parasceue et de hijs que celo et celis i die iu dicij cōferent. Sciendū est etiā q deū posse facere hoiem vl' aial. sine mēbris organicis dubiū est et falsuz scdm doctrinam sci tho. cū probet necessario oē hñs māz hre q̄ntita te. 2. 2 ca. 49. et i. q. 50. ar. 2. et pari rōe ē oga nicū. Possz tñ dici q de rōe aial' qditatia ñ ē organiza° sed deb° supsedeo. q ipse dicit

4.d.10.q.1.ar.2.q.3.ꝙ de rōe corporis viui ē organizatio. * Sciēdū ēt ꝙ deꝰ nō pōt creaturā oī accidēte spoliare qꝛ relatio creaturē ad creatorē est accidēs.8.quol.q.4.ar.3.

¶ Cōtra.7.q̄ ponit ꝙ deus nō pōt facere p̄terita nō fuisse.arguit grego.pᵒ sic. Ista.n. adā nō fuit aliq̃n fuit vera.gᵒ nō iclut ꝯdictionē. So.includit ꝯdictōez nō q̄dē ex termis. ſ3 p accñs ⁊ p accñs ē impoˡᵉ qꝛ.s.sbo accidit oporᵗ p̄dicati.s.p̄teritio. Jō ista adā p̄teritꝰ nō fuit.p se ⁊ ex termis ē impoˡᵉ. Sz dices ꝙ ipa p̄teritio nō accidit sbo necᵒ. Ergo diuinꝰ pōt nō ineē. Ergo nō ē repugnātia adā nō fuisse. So.ſm.s.tho.aliquid pōt attribui sbo abˡᵉ supᵗᵒ ꝙ repugnat ei vt ē sb aliq̄ accidēte ēt separabili vt pz. Et ſ3 hoc adā nō fuisse ē poˡᵉ deo absolute ſ3 nō vt stat sb p̄teritiōe ⁊ hec est mens eiꝰ.pᵒ.d.42.ar.2. 3ᵐ Dico vlterius ꝙ p̄teritio ē insepabilˀ ab adā qꝛ l3 nō ꝯsequat̃ p se pnᵃ eius sequitur tñ p se cāz productiuā ade.i.productionez eius. Vñ nō pōt fieri nō p̄teritꝰ. ſ3 est īpoˡᵉ deo p accñs ꝓut impoˡᵉ oporᵗ necᵒ necessitate imutabilitatis licet sit ei poˡᵉ abˡᵉ. ¶ 2ᵒ Nā deꝰ pōt nō voluisse ꝓducere adā.gᵒ pt nō ꝓduxisse. Aūs pz qꝛ pōt nō volui .e.ꝓducere antixp̄m quē tñ eterᵛ voluit ꝓducerē sicut ⁊ adā. Si.n.hoc nō pōt aut nō ꝓducet ꝙ voluit aut ꝓducet ⁊ nō poterit nō ꝓducere. So. aūs est verū de poˡⁱ abˡᵉ nō āt de poˡⁱ p accñs. Rō.n.oposite volitiōis in deo. est p accñs impoˡᵉ ꝙ nō voluerit ꝓducere adaz vel antixp̄m l3 abˡᵉ vtrūqꝫ sit poˡᵉ. Unde ⁊ abˡᵉ ē poˡⁱˢ ista adā nō fuit ſ3 nō p accñs. ¶ 3ᵒ. Naz si p̄terita nō p̄nt nō fuisse deus posset mētiri. Nā reuelauerit aliq̄d futurum. puta xp̄s patieᵛ. Ista reuelatio p te nō p̄t nō fuisse ⁊ tñ xp̄s poterat nō mori. Ergo deus falsum potuit reuelasse. So.p̄dictā reuelatiōez nō fuisse fuit ⁊ est abˡᵉ poˡᵉ ſ3 nō ex suppositiōe vñ supponeret in actu ꝙ xp̄s nūq̃ fuis3 passus a iudeis tali tp̄e. eēt ista deposita.s.xp̄s tali tp̄e patiet̃. ¶ 4ᵒ. Nā aug.ꝯ faustū dicit Tā nō possent futura nō fieri q̃z p̄terita non fuisse ⁊ loquit̃ de poᵃ dei. So.nz p̄z fuisse nz futᵐ fore ē abˡᵉ necᵐ ſ3 ex suppositiōe siue necessitate īmutabilitatis loquendo ō futuro secundum causam primam.

Jrca.43.⁊.44. distinᵒᵉˢ q̄rit̃ vtrū deus dez creaturā possit in infinitū facere meliorem.⁊cᵒ In ista q̄ōe duo erūt articuli in pᵒ.n.videbitur an poᵃ dei vel deus sit q̄d infinitū in 2ᵒ āt an sit dare maxᵃᵐ magnitudinē vel creaturā quā deus possit ꝓducē.

¶ Quātū ad pᵐ pᵃ ꝯᵒ Deus nō ē infinitus ſm quātitatē molⁱˢ ꝯtinuā vel discretā sed ſm magnitudinē sp̄ualez.i.ꝯ.ca.43.po.q.1.i.q.7.i.d.43. ¶ 2ᵃ. Deus nō est infinitus priuatiue ſ3 negatiue vbiqꝫ vbi.s. ¶ 3ᵃ. Nō solum dei virtꝰ ē infiᵗᵃ negatiue ymo eiꝰ eēnᵃ ⁊ sapiētia ⁊ oīa q̄ sūt in deo vbi.s. ¶ 4ᵃ. L3 diuia poᵃ hēat īfiᵗᵉᶻ ex eēnᵃ tñ aliquē modū infiᵗⁱˢ h3 poᵃ quē nō h3 eēnᵃ poᵃ vbi.s.pz āt pᵃ ps qꝛ poᵃ q̄ztitiua ꝯseᵛ q̄ztitatē actus ī q̄ fundat̃. 2ᵃ similr̄ qꝛ poᵃ ex hoc ipo ꝙ ꝯparatur ad ea quoꝝ ē pnᵐ recipit quādā infiᵗᵉᶻ ſm rōez q̄ztitatis ꝯtinue ⁊ discrete ſm ꝙ cōsideratur intēsio actionis aut multiᵒ factoꝝ quoꝝ vtrūqꝫ augeret̃ ī īfinitū. ¶ 5ᵃ. Diuine poᵉ ⁊ virtutis infinitas sufficiēter arguitur ex creatōe reꝝ ex nihiᵒ.i.q.45.ar.5.po.q.3.i.ꝯ.ca.43.⁊.ꝯ.ca.2.q.4.d.5.q.1.ar.3.q.3. Verūtamē ibi ī 4ᵒ ⁊ 2ᵒ.d.1.q.1.ar.3. dat viā soluēdi rōes p ꝯᵒᵉ ſ3 ī posterioribꝰ operibꝰ dixit p ꝯᵒᵉ. ¶ 6ᵃ. Supposita eternitate primi motus argui poss3 infiᵗᵃˢ diuie virtutis. hāc ꝓbat ari.8.phy.i caᵒ Q.ō āt nece ⁊.s.th.o.i.ꝯ.ca.43. ¶ 7ᵃ Jnfinitas diuie v̄tutꝫ ꝯcluᵛ ex actiuitate nr̄i iteᵃ ꝯ vbi.s. Frustra.n.eēt extēsio inteᵛ nr̄i ad ītelligēdū īfinite magnū nisi eēt aliqua res īfinite a magna īelligiˡᵉ.

¶ * Cōtra.3.arguit aureo.inq̄ztū dr̄ ibi māz eē cāz limitatōis forᵉ pᵒ sic. Nā mā nō limitat forᵃᵐ effectiue qꝛ nihil efficit. ⁊ hāc ipaz limitatōz efficit agens. educens foᵃᵐ ō poᵃ māe. Nz fōlr̄ qꝛ mā nullꝰ ē foᵃ nz foᵉ ē foᵃ. Nz finalr̄ qꝛ foᵃ ē finis māe nō eꝯᵒ. Nz mālr̄ qꝛ ista cālitas nō ꝯsistit ī dar̃ ſ3 ī recipe nō. gᵒ nō dat mā limitatōez ſ3 foᵃᵐ suscipit limitatā gᵒ nulloᵒ. So.mā limitat nˡ danᵒ ſ3 recipiēᵒ

foas ppor sue capacitati z pñr ñ fz tom eẽ ō bitũ illi foe. tale ãt limitaṛ ñ dic ppe actõez vl' cãlitatẽ ſz modũ cãlitatis mãlis. vi ō. 3. d. i3. q. i. ar. 2. q. 2. z vi. q. 29. ar. 3. z 3. q. 7. vbi eã dẽ sniaz põit. ¶ 2o. Nã mã z foa ſt eqlis am plitudis. go vnũ ñ limitat aliud. Añs pz qr fz eẽ reale vtrũqz ẽ limitatũ z pportiõatuz alteri z fz eẽ item vtrũqz ẽ illimitatũ z mul tis cõe. So. negaṛ añs. ſic. n. dr. 3. vbi. ſ. ſic foa q ñ ẽ suũ eẽ limitat eẽ q recipit fz capa citatẽ foe recipiẽtz. ita z q foas recip limitat illã z ipz eẽ simplr ſic z foa z ẽt ipz eẽ foe ita vt foa illa ñ hẽat oẽ eẽ sibi debitũ ne oẽz sue rõis pfectõez nisi vbi nullus ẽ defect9 ex pte suscipiẽtis aut agentis. Tũc. n. foa ñ limitaṛ fz rõez suã ſz hz oẽz sibi ōbitã pfectõez. Ne gaṛ go añs qr fz eẽ reale foa ẽ maioris am plitudis q3 mã qr foa añq3 possz hẽre eẽ per fecti9 ex talẽ mãz q3 i ea ex cui9 defectu hẽt q ñ hẽat totũ eẽ sibi ōbitũ. Quod vo adiṛ de pportõe dico q forma exñs in mã ẽ illi pportõata ſic q eẽ ei9 nõ excedit eẽ sbi ñ ãt ſic qn ex illō. possz hẽre eẽ pfecti9. ¶ 3o Foa p nullã poas fieri pt illimitata. Non. n. foas hui9 lapidis pt de9 facẽ infitas Ergo ō se foa ẽ limitata. Si. n. ō se eẽt idifferẽs posset ab alio limitari vl' illimitari. Nõ go idiget mã limitãte. So. *negaṛ pm añs Dico. n. q ali q foa puta albeo fieri põt illimitata nõ qdez q3tũ ad eẽnas suã ne q adeẽ ſz q ad rõez albe dinis z q adeẽ debitũ sibi puta eẽ albũ vt si de9 albedinẽ a sba z q3titate separet q vtiqz pt vt pz. quolz. 7. q. 4. ar. 3. Et nota ibi qo ō9 possz talẽ albedinẽ i ãgelo ponẽ z quo eẽt qlitas spũal' z quo possz eẽ ifita i Nec ẽ sile de foa lapidis vl' alia sbali cui9 eẽ ẽ idi uisibile. vñ si a mã sepenr nõ erũt infite. Idẽ dico ō aĩa. falsũz ẽ ãt vt foa dicaṛ illimitata ex hoc q intelligiṛ vt cõis sicut iste putat. ¶ 4a. Si mã limitaret foas. ipa foa a mã se pata efficereṛ infinita q pz falsũz i acciđẽti bus eucharistie. So. ibi nullũ accñs est sine sbo excepta q3titate q iō ibi nõ ẽ infinita fz eẽ sue nãe debitũ qr diuitas pseruaṛ inesse sbito i pane. 3. q. 77. ar. i. Si tñ de9 daret ei sibi debitũ eẽ ſic posset i. ñ nõ eẽt infinita

puatiue qr eẽt pedal' vl' cubital'. ſz negatiue q3tũ ad rõez talis spẽi inq3tũ hẽret oẽz sibi debitã pfectõez z q3tũ adeẽ eiusdez qr tale hret ñ diminute. Nihil ãt trãsit ō finitate ad ifitez q3tũ adeẽ simpr aut q3tũ ad ifitez puatiue

¶ Arguit ẽt ↄ eãdẽ inquãtũ dr deũ eẽ ipz eẽ qi in creaturis sit realitas eẽne supadita ſz p hoc sciẽdũ ẽ q eẽ dicẽs vitatẽ ppõtõis ẽ solũ i aĩa z de9 dr esse sepatũ eẽ nõ eo q vl' separatur p abstractiõez a singularib9 sed ſic foa abstrahiṛ a mã z oi susceptiuo. Cũ ãt dr lapis ẽ. ti ẽ põt dicere tx eẽ. ſ. existene z ve ritatis ppositiõis. z eẽne lapidis. po ãt z 2o. modo. nõ subsistit nz ẽ idez lapidi. 3o. vero ẽ qdẽ idẽ lapidi ſz nõ sbsistit. Nõ. n. eẽna lapi dis ſz ei9 suppõitũ subsistit. i. q. 29. ar. i.

¶ Cõtra. 5. arguit po ſic. Nã lz tal' pductio arguat ifinitatẽ nõ tñ i virtute ppositionis quã tho. assumit. ſ. q est pportio nulli9 poe passiue ad poas passiuã tal' ẽ actiue deducẽ tis. Nulla. n. ẽ pportio iter sonũ z colorem ne tñ seqṛ q poa atingẽs colorẽ i pportior excedat eã q atingit sonũ ſz seqṛ q iste poe nõ hẽnt ad inuicẽ pportionẽ q vex ẽ cũ sit diuersax rõnũ ſicut ẽt z diameṛ z costa vñ argumẽtũ pocius valet ad oppom. Quãto. n. aliqd minus ẽ in poa tanto facilius ad ac tum reduciṛ. So. arm deficit i tribus. po qr instana fit de potẽtijs passiuis z sermo nr ẽ de actiuis. ¶ 2o qr falsũz ẽ sonũ z colorẽ i p portior distaṛ. Aliq. n. pportior distãt vl' qr se excedũt fm deteriatam hitues ſicut nu merus excedit numerũ. vl' qr inter q3titates eox ẽ realis hitu quecũqz sit illa puta ac9 ad poas vel oppositi ad oppositum vel per fecti ad iperfectũ aut effe9 ad cãm z ista ẽ in ter oẽs creaturas. qr datis duab9 vel vna ẽ ab alia vl' ãbe a. 3. z pñr ppõti9 distãt. Que go i ppor distã t opposite ad pm modũ ñ oz vt se infinite excedant vt pz i diametro z co sta. Secus q opposite ad pm z 2m. Et talia ñ ſt nisi eius z nihil. cũ plus talia distent q3 deus z creatura q distant proportionalr 2o mõ ñ po ¶ 3o. deficit qr credit facili9 reduci ad actũ q min9 ẽ i poa ad illũ cũ sit opõitũ vex vt pz. 9. meth. vbi dr q hoc solũ dr eẽ

in po^a in aliq̃ q̄ pōt educi de illo vnico motori. Un̄ statua min⁹ est potētialr̄ i aqua q̄z in cupro. Ex q̃ fit facilius. Sed iste credidit magis eē in po^a q̄ ē in po^a remotiori.

¶ Cōtra. 6. arguit q̄ s. tho. expōen^o aristo. demōstrationē. 8. phy. nō atigerit mētē ei⁹ p^o. Nā ƀz tho. inquit ibi virt⁹ finita manēs icorruptibilis pōt in infi^{tus} mouere. g^o i motore celi nō exigit̄ infi^{ta} ṽtus. So. negatur añs nec ē. s. tho. ita nude ƀz dicit q̄ pōt tal' virtus eē cā infi^{ti} motus s̄z ñ p^a ex q̃ ñ seq̄t q̄ infe^r s̄z potius q̄ oz eē aliquez motorē q̄ sit cā p^a z per se primi motus z infi^{tis} eius z ɔ̄ñr qui sit cā per se infi^{te} que ē in mo^u p̱ se z non solū per accidēs rōne reiterationis z ɔ̄ñr oz illum eē infinite virtutis. 2°. Nā ƀm eūdē nulla tp̱is infinitas exigit īfinitā virtutē nisi sit īfinitas p̱ se. i. ƀz p̱tes mobilis. S̄z infinitas p̄mi motus vel tp̱is eius ñ ē p̱ se. g^o nō exigit infinitā ṽtutez. Ergo ƀm istos p̱bs nō probat infi^{tas} primi motoris. So. negat̄ a^{ns}. nec ē sci tho. ita nude ƀz intēdit q̄ infinitas per accidēs tp̱is aut motus nō exigit infinitatē in motore proximo sed in p^o.

¶ Arguit ēt q̄ ista ɔ^o z p̄cedēs supponit vnū ɔ̄ mētē aristo. s. q̄ p̄mū p̄n^m moueat celū execquutiue hoc āt p̱bat p^o p̱ multas auctoritates. S̄z ex illis nihil hēt̄ nisi q̄ celum moueṫ a duplici motore. ¶ 2° Probat duab⁹ demōstrationib⁹ p^a ē tal'. Nā ƀz comē. 2°. ce. com. 3. ex intelligē^a mouēte celū z celo ip̄o. ɔpo^r 3^m q̄ vocat celeste al'. ista aūt ɔpositio repugnat p^o p̄n°. 2^a ē tal'. Nā ari. 12. meth. volēs p̱bare q̄ p^m p̄n^m moueat vt amatū sumit p̱ me^o q̄ nihil mouet vt oīo i motū nisi moueat vt finis. Finis. n. mouet agentē. Si āt deus moueret exequutiue rō p̱bī nulla eēt. So. ɔdu^r q̄ ce^m duplici motore mo^r cū q̃ stat q̄ a deo eternalr̄ moueṫ z q̄ de⁹ ē cā eē z oīuz accidētuz ei⁹ vt p̄z. 12. meth. i. ca. mouet āt. z p̱ com. ibi. nec aristo. aut comē. senserunt oppositū huius. nz q̄ de⁹ sit infinitus solum entitatiue z multitu^e perfectio^m nō āt i ṽtute vt iste eis attribuit.

¶ Contra. 7. arguit q̄ int^s vt ait pōt fingē q̄ ipo^{le} ē eē z volūtas ē iposibiliū. 3. eth. g^o ɔ^o male p̱baṫ. So. lz inte^s possit itelligere q̃ nō sit tñ est ipo^{le} q̄ obm̄ inte^s excedat ambitu cōitatis ɔtinētiā eminētē cāe q̃ ite^m īstitit ita q̄ ens itelli^{le} sine ɔ̄dictōe sit aliqd maius ƀo. q̄ tñ eēt si de⁹ eēt finit⁹. q̄ quolz finito sine ɔ̄dictōe intelligimus aliquid maius. Quātū ad 2^m ar^m p^a ɔ^o deus nihil p̄t facere simp^r infinitū sed bñ ƀm qd. i. q. ar. 2. For^a. n. ñ recepta dr̄ infi^{ta} ƀm qd. ¶ 2^a. Deus p̄t facere aliquā for^{as} infinitā i aliq̃ sp̄e z ƀz rationē sue speciei tā s̄balē q̄z accidētalē. 3. d. 13. q. i. ar. 2. q. 2. Si. n. eēt albe^o separata nulla possz eē intensior z eqpolleret infi^{tis} albedinib⁹ existētib⁹ in s̄bo. ¶ 3^a. Deus ñ pōt facē multitudinē aut q̄ztitatē dimēsiuā actu ifinitā p^a parte vbi. s̄. ar. 4. z 3. ¶ 4ª Multi^o ē infinita in po^a z silr̄ magnitu^o sic q̄ omni nūero dato pōt dari maior z silr̄ oī magnitudīe finita vbi. s̄. ar. 4. q̃ ad multi^{tes} z q̃ ad magnitudinē eliciṫ ibi ad 2^m. ¶ 5ª Quacūq̄z for^a intēsibili existente in s̄bo data. de⁹ p̄t eā intendere ad duplū z triplū sine statu ita q̄ nūq̄z p̱ueniet ad tātam p̱fectionez q̄n ad maiorē de⁹ eā p̱ducē posset p̱baṫ āt ɔ^o eo^q q̃ alias p̱batuz ē ƌ caritate. ¶ 6° De⁹ ñ p̄t p̱ducē aliq̄z creaturā ita p̱fectā q̄n maiorez z p̱fectiorē i sp̄e p̱duceṙ possz. 1. q. 25. ar. 6. vi. q. 20. ar. 4. i. d. 44. ¶ 7^a. Quacūz re p̱ducta de⁹ p̄t meliorē facē accidētalr̄ s̄z ñ eēn^r. i. q. 26. ar. 6. i. d. 44. ¶ 8^a. De⁹ p̄t facē vniūsū ifi^{tus} melī⁹ q̄z sit q̄ztū ad aliqd z q̄ztū ad aliqd ñ. p^o ū. s̄. z. i. q. 2. ar. 6. 3^m. ¶ 9^a Nō repugnat deū p̱ducē aliq̄z c̄aturā q̃ cogōscat ifi^{ta} ƀz nūez l' sp̄ez puta ifi^{tas} p̱tes aut ifi^{tas} figuras q̃ sit potētialr̄ i ɔtīuo. 4. quol. q. 2. ar. 1. vi. q. 20. ar. 4. 1^m. 3. q. 10. ar. 3. 3°. di. 14.

¶ Cōt^a ƀz arguit aureo. q̄ nlla fo^a possit eē infi^{ta} ifra aliq̄z sp̄em p^o sic. Si fo^a eēt ifi^{ta} itēsiue possz i istāti aliqd moueṙ a t^o a q̃ ad te^m ad quē p̱ oīa media. eēt. n. ifinite ṽtutz z ɔ̄ñr opatōis infi^{te} itēse z s̄bito opātz. ƀ āt ē ipo^{le} cat^e p^o q̄ eq̄reṫ ƀo q̄ ñ possz velocius mouē 2° q̄ ñ ē itelli^{le} q̄ aliqd sil' sit in extremis z medius g^o ñ est cōicabile creature. 3° q̄ repugnat fo^{as} eē diui^{tes} z agri i instanti. So. arg^m q̄ cedit ƌ fo^a ifinita idiuiduata

que posset agẽ ꝛ trãsmutare mãꝫ ꝯ° ãt itelligit de nõ idiuiduata vt ẽ albe° vł'ñ idiuiduata ĩ mã ſʒ ſeipa vt ãgel⁹. Foꝛ⁰ ãt isto⁹ ĩfi^ta nõ oꝫ eẽ ĩfi^te ṽtutis ĩ agẽdo nʒ actiõeꝫ eẽ ĩfi^te itẽsã vt pꝫ de po^a itellectiã ꝛ ĩtellectione ãgelica. Dico vlt'ĩ⁹ ꝙ nulla tal' foꝛ^a ẽẽt ſi ſit ãgelica p̃t mãꝫ trãſmutare al' ſ an^o n' mira culoſe et huı⁹ dup^x eſt rõ. p^a qꝛ ñ fo^a ſʒ cõpoſitũ fit. 7. metħ. ꝛ. 1. q. 65. ar. 4. ꝛ ꝯñr fit a cõpoito qꝛ a ſi'l'i. 2^a qꝛ caloꝛ ſepat⁹ eẽt velut idea platõica q̃ n' agẽ poſſet. Excipit̃ ãt ab hac regula de⁹ q mãm p̃t oĩquaq; movẽ qꝛ ꝯtiet eã ṽtualr ſic cã equoca ei⁹. 1. q. 10. 5. ar. 1. ¶ 2°. Si talis fo^a poneret̃ ꝑs eẽt eq̃lis ſuo toto. Diuiſo. n. g̃du finito ꝙ remanẽt eẽt ĩfinitũ ꝛ ĩ iſtãti mouẽt. Dices ꝙ rõ ꝯcludit in fo^a extẽſibili nõ ãt ĩ idiui^li vt ẽ aĩa vł ãgel⁹. Cõtra fiat. n. alia aĩa vno g̃du mĩoꝛ ẽꝫ ſit ĩfinita. ipa erit ĩfi^ta ꝛ ꝯñr eq̃lis maioꝛi aĩe. Dices qᷓ ſi fiat h°' nẽcio erit finita qꝛ nihil eſt mĩn⁹ ĩfi^to niſi finitũ. Cõt^a qꝛ ĩfra eadẽ ſpẽꝫ ſicut ab ĩferioꝛi ad ſupi⁹ itur aſcẽden° ꝑ g̃dus medios ita eꝯ° dſcẽdit̃ ꝑ eoſdẽ cũ ibi ñ ſint duo õdies oꝛbiũ. g° ab ĩfi^to g̃du in eadẽ ſpẽ nõ p̃ot ĩme^te fieri deſcẽſus ad finitũ qꝛ q̃cũꝫ finito dato ẽ ali⁹ finit⁹ ſupioꝛ ꝛ vicinioꝛ ĩfinito. Data g° tali fo^a ſeq̃t̃ ꝯdictio qꝛ aſcen° oẽs g̃dus erũt finiti qꝛ finitũ addito fi^to ꝯſtituit finitũ deſcẽdẽ° ṽo illi met eẽt ĩfi^tũ qꝛ ab ĩfi^to rẽoto finito rẽanet ĩfinitũ. So. ſupo^r ꝙ fo^a ĩfi^ta poſſꝫ hr̃e mioꝛẽ ꝑ vnũ g̃dũ. ꝙ negam⁹ qꝛ ſi illa h°' eẽt ĩ ſb̃o diſtaret in ĩfinitũ ſi eẽt ſepata nõ eẽnt due niſi eẽnt dimẽſiões q̃ nõ ſic actie. P° ãt rñſio nõ bñ ipugnat̃ qꝛ nõ p̃ot ĩ ſpẽ grabꝛiel' eẽ fo^a remiſſiõ. Impugnatio ṽo 2^e ꝓcedit de foꝛmis eiuſdẽ ſpẽi ĩ ſb̃o exñtib⁹ nõ ãt ꝯ nos qꝛ nũq̃ꝫ a fo^a ĩherẽte ad ſepatã p̃ot eẽ trãſit⁹ ꝑ q̃ſcũqꝫ g̃dus vł' eꝯ° cũ hẽant aliũ modũ eẽn^i. Vñ caloꝛ ſepat⁹ nllo mõ limitat̃ ieẽ ſuo ſic ĩherẽs limitat̃ ſʒ recipiẽs ieẽ ſuo q' eẽ nũq̃ꝫ ꝓpoꝛtiõat̃ ſue ſpẽi iõ nũq̃ꝫ adeq̃t ſepatũ. ¶ 3°. Si eẽt poſſibil' tal' ĩfinit⁹ g̃d⁹ ĩ eadẽ ſpẽ puta albedĩs tũc mot⁹ rect⁹ poſſꝫ ĩ ĩfinitũ ꝓcẽdi ꝯtinue ꝛ mot⁹ eẽt fruſtra qꝛ oꝛdĩaret̃ ad vlti^m illi⁹ fo^e ꝙ eẽ nõ p̃ot ꝛ albe° poſſꝫ hr̃e aliquẽ gradũ quẽ nullũ agẽs nãle poſſꝫ ĩpꝛimẽ. So. ꝓcedit arg^m de itẽſiõe fo^e ĩ ſb̃o ꝑ ſbĩ trãſmutatõeꝫ acq̃ſita. Nos ãt loq̃t̃ de fo^a ĩfi^to nõ ꝑ trãſmutatõeꝫ ſʒ ꝑ rẽotõeꝫ t̃mĩnãtis eẽ debitũ ſibi cuius ĩtẽſiõeꝫ nec agẽs nãle p̃ot ĩducẽ nec eaꝫ albe° reſpicit ꝑ nãlẽ po^aꝫ ſʒ ꝑ obediẽtialẽ im ¶ 4°. Si eẽt tal' fo^a ĩfinita eẽt ĩ ter° ĩtẽſiõis aliogn poſſet ei addi g̃dus ꝛ nõ eẽt ĩfi^ta. Si ãt ſit ĩ ter° ẽ finita qꝛ ter⁹ ꝛ ĩfinitaſ repugnãt. So. ꝯcludit̃ ꝙ nulla ſit fo^a ĩfinita ĩtẽſiue. i. actiã ꝑ ĩtẽſiõeꝫ cũ q̃ ſtat eẽ ĩfinitã ĩtẽſiue ſic ꝙ vlteri⁹ tẽdẽ nõ p̃ot ieẽ õbitũ ſibi qꝛ iã totũ illõ hꝫ. Cũ ãt aliq̃d ſit ĩ ter° ĩtẽſiõis dup^x p° qꝛ ẽ ei⁹ ĩtẽſio t̃miata ꝛ 2° qꝛ vlteriõ ĩtẽſio fieri nõ p̃ot eo° q̃ de⁹ dr̃ eẽ ĩ ter° bõitatis ĩfinitũ ẽ ĩ ter° ſcðo° cui ter° ĩfinitus ñ repugnat. Nõ aũt ẽ ĩ ter° p̃mo° ĩfinitũ nec tñ ei p̃ot addi qꝛ eſt in ter° ſecũdo modo.

C Arguit ẽt ꝯ eãdẽ ĩ eo ꝙ dĩc aliquã ſpecificã fo^aꝫ poſſe ſb̃ſiſtẽ nõ ĩdiuiduatã exẽplarit̃ ĩfinitã p° ſic. Si. n. de⁹ facẽt roſã ſimp'l ſb̃ſiſtẽtẽ ĩ nã facẽt nãꝫ ex ꝑtẽ bõi ꝛ oĩs opationis. Nõ. n. itelligẽt vt pꝫ nꝫ g̃naret aut cõferret ad ſciaꝫ. 7. metħ. De⁹ g° facẽt aliq̃d ocioſũ ꝛ icõnexũ aliĩſ mũdi ꝑtib⁹. So. ꝯce° ꝙ fõte roſa nõ poſſꝫ eẽ ſb̃ſiſtẽs ſimp^r cũ de rõne ei⁹ ſit mã õganica ꝛ ꝯñr ꝯcta. ꝛ ꝯñr ĩ aliq̃ diui°. Sec⁹ de albedĩe. ꝛ tũc ipa nõ dicerẽt de plurib⁹ nec eẽt exẽplar ad ꝙ de⁹ aut nãre ſpicẽt. ſʒ eẽt tãte latitudis, meẽndo q̃ꝫ te albedies. Ad arg^m ſi loq̃mur de albedĩe negatur ſeq̃la qꝛ lꝫ nõ poſſꝫ ĩtelligẽ eo ꝙ nꝫ ſb̃ſiſtẽt nꝫ eẽt ĩ mãlis nãlr̃. tñ poſſꝫ põi in ſb̃o ꝛ diſgregare ꝛ extẽdi. Poſſꝫ ẽt põi ĩ ãgelo. 1. q̃l. q. 4. ar. 3. ꝛ eẽ p̃n^m ĩ ea ẽt relucẽt diuĩa bonitas ꝛ po°. ¶ 2°. Qua rõe de⁹ p̃t facere vnã fo^aꝫ ſẽſibilẽ ſimp^l ſb̃ſiſtẽ p̃ot ꝛ de oĩ alia ꝙ pꝫ falſũ ĩ curſu ꝛ motu ꝛ ſẽſiõe ꝛ albedine q̃ iã nõ mouẽt viſũ nec eẽt coloꝛ diſgregatiu⁹. So. nõ ẽ eadẽ rõ de oĩ fo^a ſẽſibili oꝛ de rõe aliq̃ꝛ ẽ ſb̃m puta aĩalitatis. iõ ſb̃ſiſtẽ nõ p̃t. Vñ ꝛ. 1. q. 84. ar. 7. dr̃ ꝙ de rõe q̃ditatis in mã ẽ eẽ ĩ aliq̃ ꝑticulari ymo nõ ẽ eadẽ rõ de oĩ accidẽte qꝛ relõ vł' dicẽs relõnẽ ĩ recto nõ p̃ot a ſb̃o ſepari nec ꝯñr ĩdiuiduatõem ꝑdẽ n' ꝯñr ſb̃ſiſtẽ ſimp^l. Sepabile ẽ ãt oẽ accñs

ablutus fȝ eē q̄ꝫuis ſit relīm fȝ' dici ſeu icludat reſonē obliq̄ ꝛ h° q̄ꝫtū ad ablutus vt puta cur ſus ꝛ ſeſſio ſi ſiit abla fȝ eē ſepari poſſūt q̄ꝫ/tū ad ablus ß tūc nō erit curſus aut ſeſſio.

¶ Lōtra 3ius arguit greg. ꝙ deus poſſit facē aliquā mltiēs actu ifinitā p° ſic. Luiuſlꝫ ɔti/nui actualr ſt ifinite ptes. g° pt eē mlti° actu ifinita. Añs pȝ p° p aug. de li° ar. oē ingt ꝙ ſenſu atigim⁹ corp⁹ ē iōqꝫ i nūeras ptes hēt 2° qꝛ oē ɔtinuū hȝ plres ptes ꝛ ñ tot qn plu res ꝛ oēs hȝ actu ſil. Dices ꝙ hȝ i poa ſolū. So. vtiqꝫ ſic dico. Sȝ ɔ igt qꝛ aut li i poa d termīat li hȝ vt ſit ſeſus ɔtinuū pt hēre ꝛ nō hȝ ptes ifinitas aut deteriat li ptes vt ſit ſē ſus ɔtinuū hȝ ifinitas ptes i poa. i. poales q̄/rū. Lulla ē fȝ ſe h° aliqd pſciſū ñ faciēs cuꝫ aliis vnū. Lōtra pm qꝛ tūc iſta eēt falſa ɔtinu ues ptes. Si. n. hrēt plres hrēt et ifini tas cū hrēt ñ tot qn plres. Jtē aug. loqt ieē ꝛ nō i poſſe. Lōta 2m qꝛ lȝ ſeſus ſit ver⁹ alias ɔtinuū eēt diſcretū. tñ h° ñ tollit vitatē añtꝫ qꝛ ɔtinuū hēbit actualr ſic plres ita ꝛ ifita ptes potētiales. g° actualr ē ifita mlti° ſ. ptiū potētialiū ꝛ eq̄ pole ē eē mltiēs ifinitā ñ fa/ctū p ſe vnū. So. negat diuiſio ad ſēſum argutū. Nā li i poa dteriat ptes. nō ad ſen ſū vtū cū nō ſint ſolū potētiales illo°. ſȝ qꝛ nulla eaꝝ hȝ eē ꝓpꝛiū p qd ꝓpe dicat exñs ꝓpe. Et mlti° taliū ñ ē niſi fȝ qd ꝛ i poa. Uñ ñ ē eq̄ poſſibil' eē mlti° entiū i actu qꝛ tal' eſ/ſet actu. Lōfir argm qꝛ de⁹ pōt ɔtinuū i ptes oēs ꝓpoꝛtōales diuidē ꝛ diuiſas ɔſuare cū vna nō ſit de eēn a alti⁹. Sol. lȝ de⁹ ſingulas tales ptes poſſȝ a ſingl'is diuiſas ɔſuare nō tñ oēs ſil' ſic pt creare ſingl'a creabilia ſȝ nō oīa ſil'. Rō aūt ē qꝛ qlꝫ diuiſione fcā reſultat po° ad aliā ſic ꝛ i aditōib⁹ mícroꝝ nc ſil' oēs fieri poſſūt ſic nȝ ptes ſucceſſiui qꝛ ē ɔ rōnē ſue cū⁹ rōe ē act⁹ mixt⁹ po e. i. d. 43. ¶ 2°. Nā de⁹ pt i qlꝫ pte ꝓpoꝛtiōali hoꝛe creare vnū āgeliū. g° i fine hoꝛe eēt ifita mlti°. So. de⁹ pt creare i ſingul'ꝫ ñ i oib⁹ cū ſit ɔdictō Nā ifitus tollit rōnē mltitudīs actu exiſten/tis ſicut ꝛ ratione aīalis tollit id q in nulla aīmalis ſpetie poteſt colocari.

¶ Arguit ēt ꝙ poſſit eē magitu° actu ifita p° ſic. Jnfinitas ñ tollit rōnē magnitudīs. g° ifita eē pōt. So. ymo tollit rōnē cuiuſlꝫ ſpēi magitudis. ¶ 2°. De⁹ pt diuidē ɔtinuū i oēs ptes ꝓpoꝛtiōales. g° ide pt ɔſtituē corp⁹ ifi nite lōgitudīs ꝛ eadē rōe ifite latitudīs. Pȝ aūt h° qꝛ i coꝛpe lōgo. x. pedib⁹ ꝛ lato vno pede ſt ifite ptes pedales. So. negat añs qꝛ talē diuiſionē eē totā actu ē ɔdictio. ¶ 3°. Supo no p° ꝙ de⁹ i ifitus poſſit oēꝫ magniēs augē 2° ꝙ ſint due magitudies. ſ. a. ꝛ. b. ɔſtructes āgeliū cui⁹ baſis ſit. c. ¶ 3° ꝙ deſcētib⁹. b. ꝛ. c. a. tm̄ eleuet ex pte āgeli vt eq̄ diſter ipi. b. ¶ 4° ꝙ i tpe ꝓcedēte iſtās i q̄ eq̄ diſtabit de us tm̄ augeat. a. ꝛ. b. vt ſp ſe ɔtingāt ꝙ vtiqꝫ ē pole iuſta pm ſupom. Tūc ſic. Jlle magni/tudies erūt ifite qñ eq̄ diſtabūt. g° de⁹ pt fa/cē magniēs ifinitā. Añs pbat. qꝛ ſi tūc ſt fi/nite aut ñ ſc augmētate iuſta 4m ſupom aut q̄ꝫtūcūqꝫ modicū. a. depmeret vſus. b. ex ea pte q̄ pus eleuabat neutra creſcēte ſtatī cō/currerēt ꝙ ē ɔ ſcſū. So. caſus eſt ipolis qꝛ lȝ de⁹ poſſit augē. a. ꝛ. b. q̄ꝫtū vult tñ ē ipole ꝙ ɔtinet illa augmētata p totū tps eleua°ro. a.

¶ Arguit ēt ꝙ de⁹ caritatē vl' aliā foās itē/ſibilē pt facē ifinitā itēſiue i ſua ſpē. ß p hoc ſciēdū ē ꝙ repugnat aliquā foās exñtē i ſbo eſſe infinitā itēſie qꝛ tal' ſp fȝ capacitatē ſbi finit itēſiue ꝛ repugnat ēt creatā foās ſepa/tā eē ifinitā i eēn° qꝛ eī⁹ eē fȝ poās ſuſceptiuā limitat q̄ꝫuis poſſit eē ifita fȝ qd. i. fȝ rōneꝫ ſui gñis. Sec⁹ i deo vbi eē i nllo recipit. Lȝ aūt de⁹ poſſit itēdē caritatē tāte ꝛ tāte tñ ē ipole ꝙ iſtā itēſionē iſto° velocitet ꝙ i oī p te ꝓpoꝛtōali hoꝛe dnplet itēſionē ꝓcedētis ptis. ¶ Adā qqꝫ in iſta mā mlta fac argu ta Arguit igit p° ſic. Nā de⁹ pōt facē oēs par tes ꝓpōtiōatas ɔtini ſignati eē ab iuicē diui ſas. g° ꝛ mltiēs ifitas. Añs pȝ qꝛ mols ptrāſe uite illas ptes q̄ꝫcūqꝫ trāſita de⁹ ſignare pt ꝛ diuiſā ɔſuare. g° ꝛ oēs. So. negat pm añs ad pba. dico ꝙ nō pt de⁹ ɔtinuare illā ptuꝫ oiuꝫ diuiſionē q̄ꝫuis mole illas pertrāſcat. Mole. n. p motū ſuūꝫ ñ ſignat eas niſi i poa qꝛ ex̄ma coꝝ ñ tāgit niſi i iſtāti ꝙ i tpe ē in poa. Arguē āt ab atigen° potētiali ad actu alē diuiſiōeꝫ ē arguē a fȝ qd ad ſimpl'. ¶ 2°.

Quecūq3 de⁹ pōt facē successiue p̄t facē sil' g⁹ ifita pōt facē sil'. So. Negat a is vbi ml' ii adiu repugnat actualitas nō aūt potētia li. as ⁊ success. o sic ē aūt i mēti ifita futurā cognitiom. ¶ 3°. Quecūq3 sc̄ exiūtia distīcta ⁊ absoluta de⁹ p̄t abiuicē sepata ↄ̄suare cū eadē sit ō oib⁹ rō. g° pōt separe ifitas ↄtīuī ptes. So. Negat aūs qñ talia exiſtūt solū i poa. ¶ 4. Nā anichilet de⁹ lineā ↄ̄suatis ifitis pūctis q sūt i ea. So. Casus ē ipo¹¹³ de pūctꝫ i ea exūtib⁹ i poa qcqd sit ō alijs. Idē dico ō lineis q̄ sc̄ i supficie ⁊ ō supficieb⁹ q̄ sūt i cōpore. ¶ 5° deus nouit oīa creabilia. g° pōt velle oīa c̄abilia cū sua volūtas ñ sit b°i sua notia. g° p̄t facē oīa c̄abilia. g° ifita. So. Negat pa ↄñā ñ q3 volūtas sit b°ino ritia i deo s3 q3 alr̄ se h3 ad ob3 q3 ad scir̄ ñ seqt cē ex sic ad velle. Alio gn ↄcluderet q̄ vult de⁹ ↄ̄dictoa. ¶ 6. Nō mioris po° ē de⁹ q̄3 ifit āgeli vl' aīe: si eēnt ↄcūa°s poa q̄3 di uīa cogitari ñ possit simpx vl' agregata. g° de⁹ p̄t ifitas opatōes pducē. So. Nō valet mod⁹ arguēdi sic n3 iste. Eq̄ potēs ē de⁹ sic ⁊ ali⁹ de⁹ si eēt. g° pōt aliud vbū pducē sic ⁊ ille. poa āt diuīa a°r neqt itelligi sine ↄ̄di ctiōe. Qō āt ↄ̄tradictionē iclur nō itelligit ppē. 2. quol. q. i. Tal' ē āt poa illa ifitor. Un̄ de⁹ ñ ē eq̄ potēs vt illa poa nō q3 illa sit a°r s3 q3 nō ē itelli¹¹⁹. ¶ 7. Creata p̄t ifita ō se. g° ⁊ de⁹. Aūs p3 q3 ignis gehēne cruciaret in fitas aīas si et aplicaret. g° pōt ifitos cruciat⁹ cāre So. Negat aūs ⁊ pba° suppōit ipo¹ᵉ l. ifitas aīas applicari igni iō ñ ē mir3 si i fer i po¹ᵉ. Si āt qs aliqd p̄t aliq̄ supposito ñ se qt q̄ ab¹ᵉ possit illud iō ad pbatōe3 negat ↄñā. Sic. n. nō valet. Si hō eēt asin⁹ eēt ru dibilis. g° ē rudibil'. ¶ 8. descendat. b. graue a cōcauo lūe ad supficiē aeris eq̄ distātē ori zonti q̄ sit. a. ⁊ ita ↄdēset aer q̄. b. ptigē nō possit ad. a. Certū ē āt q̄. b. tarditatē suam i aliq̄ istāti duplabit ⁊ i aliq̄ triplabit er° i in fitus. Creet aūt de⁹ vnū āgelū i q̄l3 illoꝝ istā tiū. g° i fine mot⁹ erūt ifit. So. pductio an geli ē i actu cū sit tota sil'. s3 illa dupla° ē in poa solū q3 ille mot⁹ ñ stabit i duplo gradu tarditatꝫ pcise nisi p istās. Iō ñ seqt q̄ de⁹ i oib⁹ illis istātib⁹ ↄtiuādo āgelum possit efficē. ¶ 9. Remoueat de⁹ ab orbe solis quē āgel⁹ mouet oēm resistētiā extrīsecā ad ta lē motū puta eā q̄ ē ab alijs spis. Remoue at ēt aut repmat itrīsecā ipi⁹ orb ⁊ pōat in tali orbe aliqō cōp⁹ motū ei⁹ ipediēs puta ignē qō cōp⁹ destruat de⁹ ↄtīue p horā pro portior ita q̄ i fine hore nichl ei⁹ sit i orbe.a Sine. g° orbis i. pa medietate faciat vnā re uolutionē sine pte ei⁹ sequit q̄ in fine hore fecerit ifinitas reuolutōes. Tūc sic. Sol in vna hora cāuit ifinita luīa iacere ⁊ ifita noc tes. g° mlto magis de⁹ p̄t luīa ifita facē ⁊ ↄ̄suar̄ So. Dato casu dico q̄ āgel⁹ ñ poss3 ↄtiuar̄ reuolutōes vnifōmit itēdēdo motū sic q̄ i 2a medietate moueret dupla veloci tate i 3a tripla ⁊c̄ q3 tūc oīs velocitates eēnt i actu cū q̄l3 duret p tp̄s. Nec deus ēt illo° poss3 motū orb itēdē. Nō p̄t ēt vt suppōit āgel⁹ mouē orbē nō resistētē iqn̄tacūq3 ⁊ q̄lcūq3 velocitē ymo ē dare maxa3 iqua sic ⁊ mīnā in q̄ ñ. q3 ē finite v̄tutis finitā h̄ns pportōe3 ad illō mobile. Si tñ arm fōmet ō deo dr̄ vt p̄us. ¶ x. Agēs nāle diuidat ali qō ↄtim p horā vniformit. Dū. g° vnā me dietatē diuidit poterit de⁹ alteri⁹ ↄtīui me dietatē diuidē ⁊ ↄ̄suar̄ ⁊ sic de alijs. g° i fi ne hore erūt ifitᵉ ptes. So. pcessus iste di uisiōis nō ē deo po¹¹⁸ p oēs ptes pportiōa les s3 solū p singulas. Iō decipr iste a sēsu di uisō ad cōpositum arguendo.

¶ Cōta. 4. aure. q̄ i ifit¹¹³ ñ possit magnitu do addi magnitudini ita vt q̄l3 fita excedat. p° sic. Si. n. sic eēt posset cē magnitu° ifita. In tali. n. cremēto sc̄ possibilitates ifitᵉ nūe ro ad magnitudiē ifitas ↄiūgēdas q̄ itegrāt nec° vnā totalē poa3 reᵘ vni⁹ toti⁹ ifitᵉ ma gnitudis ⁊ ↄñr poterit eē vna ifita magn°. So. Negat seqla. Ad pba. dico q̄ ille pos sibilitates nulla poa3 itegrāt ymo ñ sc̄ sil' q3 actuata vna icip alia. i. d. i 7. q. vltia ar. 4. Cōfir argum. Nā. Sic act⁹ ad actū ita po° ad poa3. S3 oēs illi act⁹. i. magnit ↄ̄stituūt vnū actū. i. vnā magnitᵉ3 ifinitā si sc̄ sil'. g° ⁊ ille po° vnā poa3 So. ex ptialib⁹ potētijs fit vna sic ⁊ ex ptialib⁹ actib⁹ qñ sunt simul

ꝙ non est in proposito.
¶ Cōtra 6 arguit p° sic. Qñcūq3 aliq poa re
spic plura q̄3 vnū ē aliº ꝑfecti⁹ ꝛ totale ipse
cōe reu alteri⁹ ꝑp⁹ respic ia totale q3 ꝑ p⁹ re
spic nobili⁹. S3 si itur i ifinitū i spēcificis ca
turaꝝ ꝑfectōib⁹ sp̄ supioꝛ ē totale ꝑfectiole
reu alioꝝ q3 illa ꝯtiet ꝛ pl⁹. g° ꝺi poa. p° re
spic totale ꝑfectile ex oīb⁹ talib⁹ ꝯstitutū. g°
ia ꝓducē p̄t. g° si ꝑtiales sī ifite ꝺe⁹ p̄t ifitus
ad ex̄ ꝓducē ꝙ ē falsū. So. Si mod⁹ atgti
valēt ꝓbaret ꝙ ꝺe⁹ p̄t ēasse oē ēabile sic ar
guēo. Dei poa p̄us respic totalē mltites ꝑfe
ctiōalē q̄3 iste pōit q̄3 aliquā ei⁹ ꝑtē. g° illa3
p̄t ꝓducē q̄ fcō aut ꝺe⁹ p̄t aliud ꝓducē aut
ñ. Si pm illa mltiº ñ erat tota. Si 2m hēo i
tētū. Dico g° ꝙ ñ ē necē poas ꝑus respicē ml
tites q̄3 ꝑtes ei⁹ vbi ipa ñ pōit icē nisi ꝑ ꝑ
tes ꝛ roē ꝑtiū. vt hic. Respic. g° ꝺi poa talē
mltites ñ sic p° ꝛ ꝑ se ꝓducibile s3 sic p° sibi
corñdēs q3 .s. oia alia ꝯphēdit. Sic ēt sup
posita ifite mot⁹ āgel⁹ p° respic ꝑtes tāq3
ꝓducibiles ip̄3 āt motū3 respic p° sic corñ
dēs poe motiue. ¶ 2° ꝓcessus i ꝑfectōib⁹ spe
cisic ab ifērioꝛi ad supioꝛē ē ꝓcessus ad mē
sur. i q3 ē ad ꝑfecti⁹. g° ē finit⁹ ꝯ mēsa sit cer
tissima. 10. meth. So. Negatr añs q3 ifitus ñ
ē suaꝝ ꝑtiū mēsa n3 totū ꝑpe. N3 aliqd ꝺe
tali mltite ē oīu3 alioꝝ mēsa s3 ꝺe⁹ exñtia tū
actu sp̄ h3 vnā mēsā i eodē gñe q3 ꝺatr sum
mū ꝓductū ꝛ si ñ summū ꝓducibile. ¶ 3° vni
ūsitas creabiliū a diuina ꝑfectiōe distat sic
finitū ab ifito. g° in ea ñ it i ifitū. Si dicatr
ꝙ idē icōuēiēs seqtr i nūeris q3 erit aliqs in
finit⁹ dicēdū ꝙ ñ ē sile q3 ex spēb⁹ creataꝝ
ꝯnecti⁹ qdā vniūsitas cēnr ōdiata i q̄ ē vni
tas oꝛdis ꝛ bom. 12. meth. Nō sic āt i nūer3
q3 ꝯ nō eoꝝ ꝯsistat i actu ꝑmixto poe ñ con
currūt ad aliquā vniūsitatē iō itur i eis i in
fitus ꝛ tñ eoꝝ mltiº ñ ē ifite dicēda. So. vni
ūsitas creabiliū si tñ sic dicēda ē: l' totū aut
oē appellād. i. ē ifita s3 qd. i. q̄3m ad rōe3 sbe
l' hui⁹ ñ āt simpr. i. q̄3m ad rōe3 ēēnr sic ē ꝺ⁹
q3 singloꝝ ꝛ oīu3 ēē ēēt receptū ꝛ fitus. i. ꝯ.
ca. 70. ꝛ i ea iretr i ifitus eoº q̄ ē ifita. s. q̄3 ad ꝑ
fectōes speciꝝ. Ad ipugnatōe3 illr hōe rñ
siōis dico ꝙ nō v3 ꝺissiliº q3 oēs nūeri exñ
tes sī ꝯnexi ꝛ oꝛdinati. poles āt nulla vniūsi
tatē ꝯstituūt ꝛ idē dico ꝺ spēb⁹ aliis.
¶ 4. Quāuis ꝓcessus ad ꝑtialitatē ꝛ mltites
sit ifinit⁹ vt p3 i diuie ꝯtiui ꝛ aditōe nūero
rū tñ null⁹ ꝓcessus ad totalitatē ꝛ vnitatē ē
ifinit⁹ vt patet idiuisiōe nūeroꝝ et additōe
ꝯtinui. S3 ascēsus i ꝑfectōib⁹ creataꝝ ē ad
totalitatē ꝛ vnitatē q3 itur ad mltites eoꝝ ex
qb⁹ vnū totū ꝯstituitr. i. vniūsū3. So. negatr
bor q3 tal' mltiº nō h3 magis rōe3 toti⁹ aut
vnitat3 q̄3 mltiº nūeroꝝ iō ad mltites h ꝛ ibi
ꝓceditr vetitū. aristo. 3. phy. vtitr maioꝛi hu
i⁹ artic loqns ꝺe totalite ꝯtinuitat3 ꝛ ñ ōdis
vt iste. S3 ne ꝺ ista ne ꝺ illa h3 ūitatē q̄3m ad
poas ꝺi q̄ sic nūero ita ꝛ magitudi p̄t addetr
i ifitus. S3 q̄3m ad poas nālē ē ūa ꝺ pa. i. q. 7.
ar. 3. 3us. Et ꝙ ibi sit ſmo ꝺ nāli poa p3 ūi. q.
29. ar. 2. 3m. ꝛ q̄ ibi dicitr ꝺ q̄3titate ūtut3 itel
lige etia3 ꝺe q̄3titate mol'. q3. s. q̄3m ad poas
obie. po ei⁹ ad augmētū ipleri neq̄t vñ mā
ñ ē i poa nāli ad q̄3tites maioꝛē q̄3titate mū
di sec⁹ ꝺ poa obie. Est āt sciēdū ꝙ ꝺscēdēdo
a ꝺo ad ꝑfectōes creatas ñ ē ꝺatr pas nobi
lissimā. q̄3uis ascēdēº sit ꝺatr pas ifinitā. Rō
āt ē q3 ifinitū ex ea ꝑte q̄ ē infitus nō p̄t hēr
ꝑmū s3 solū ex alia. i. q. 2. ar. 3. ¶ 5°. Q3 posi
tis duob⁹ ex̄mis. i. deo ꝛ isima creatura nō
possūt media ēē ifita. So. In hac mltie ꝺe⁹
nō ē ex̄mū cū sit oīo ex̄ illā. Sciēdū āt ꝙ i
pole ē ꝺeū ifite distatr a creatura qn eꝯ° ipa
ifite distet a ꝺo. ¶ Cōtra. 8. arguit ꝙ ꝺe⁹ ñ
possit facē ifitos spēs sp̄ meliores ne ꝯ ñ r in
fitos mūdos sp̄ meliores. p° sic. Nā isti poito
res alibi dixerūt ꝙ ñ possūt ēē duo mūdi n3
due t̄re solo nūero distiēte ꝙ ē min⁹. g° i di
ct3 ē disonā. So. s. tho. i. q. 47. ar. 3. ꝓbat ꝺ
fcō. ñ ēē aliū mūdū. ꝛ ēt ꝙ stāte rex ōdine ñ
p̄t ēē t̄ra ab ista distīcta solo nūero. q3 nālr
ad totū isti⁹ differrēt. Cū hiis tñ stat ꝙ ꝺe⁹
possit ꝺ poa abta facē aliū mūdū huic silē m
q° ad simplita cōpoa ꝛ aliā t̄rā q̄ ad aliū nūe
ro locū ei⁹ dē tñ spēi cū isto differret. ¶ 2°.
Si ꝺ⁹ poss3 facē aliō vniūsū spece. meli⁹ fcō
i ifitus vniūsitas fcā ꝛ factibi ñ r ducētr i vnū
oꝛdinē ꝛ ūitatē totalitatis. ꝙ ē falsū q3 oīa
factibilia necessario hīt oꝛdinē ad ꝺeū ꝛ ad

inuicē cū vnū sit pfecti⁹ alio. So. s. tho. n̄ dicit q̄ possit duo vniuersa sil' eē ꝫ q̄ de⁹ pōt
duo ⁊ tria successiue facē ⁊ vnū eēt totalr̄ diuersū ab alio vl' ꝑs eius. Possūt tn̄ eē duo
mūdi q̄r neuē sit vniuersū ꝫ solū q̄ ex vtroq; ꝯstat. cui⁹ ꝑtes ordinē hn̄t adiuicē ⁊ ipsum tot^m ad deū. Ad arg^m negat. ꝯditōal' assūpta.

¶ Arguit ēt ꝯ eadē i eo q̄ ibi dr̄ q̄ si aliq̄ ꝑtes tm̄ meliorarent nō eēt tāta bōitas vniuersi. p° sic. Nā hūana nā ē ꝑ icarnatione meliorata n̄ āt sol aut spēs dāpnatorū spirituū. So. ꝯclu° itelli^r de melioratiōe spēi totalr̄. i. q̄tū ad ꝯstituētia spēꝫ istan^a āt fert de vno ididuo. Ulti⁹ dico. q̄ tūc āntes ꝑtes vniuersi pncipales sc̄ meliorate i se vel i sua c. i. Glorifica°. n. hoīs ē cā q̄ oīa inouabunt q̄r illa inoua° erat ꝑꝑ hoīs bo^m. Angeli āt dāpnati n̄ sc̄ de pncipali pfectōe vniuersi sic hr̄i. 1. q. 23. ar. 7. ¶ 2°. Nā p⁹ diē iuditij ordo vniuersi n̄ erit peior ⁊ tn̄ meliorabunt aliq̄ spēs nō āt oēs q̄r n̄ oēs erūt. So. s. tho. loqt̄ de ꝑtib⁹ pn^r hn̄ tib⁹ ordinē ad icorruptibilitatē ⁊ iste ꝫ eū 4°. sc̄ icorruptibilia ꝫ totū ⁊ ꝑtē vt ce^m vl' ꝫ p^m tm̄ vt el'a l' ꝫ. 2^m tm̄ vt hoīes. reliq. n. mixta vt ibi ait nō sc̄ de pfectōe vniuersi nisi ꝑ isto statu corruptōis. Nā vt dr̄ po. q. 5. ar. 9. n^t ē i cis q̄ nō sit i ce° ⁊ el'is sic̄ i pn° acti° vl' mali. Un̄ sc̄ e fie° eēntialiū ꝑtiū. ¶ 3°. Nā ordo suscipit magis ⁊ min⁹ sine casu in dissonātia sic̄ si larget̄ vl' trahat̄ modicū corda i citara. So. i. po^le ē vnā pn^les ꝑtē meliorari ꝫ totā spēꝫ q̄n seq̄t̄ dissonan^a notabil' aliꝫ n̄ melioratis secus de melioratione indiuidui.

¶ Cōtra vltiaꝫ arguit q̄ ꝑ nullā po^as ifi^ta multi° possit pōi i ꝯspectu alicui⁹ ite^llc. p° sic. Nā h° iplicat ꝯdi. Seq̄t̄. n. q̄ aliq̄d hēat ꝑtes ꝑtiōales ⁊ successiuas. Nā ifinitum ꝯsistit i successiōe ⁊ tn̄ a deo successiue n̄ ꝑt itelligi q̄r i sua itellectōe hr̄et actū mixtū po^e. So. ⁊ si rō ifi^ti ꝯsistēt i successiōe meē reali tn̄ ꝑꝑ h° n̄ oꝫ q̄ ita sit iēē cognito alioquin de⁹ nullū successi^m posꝫ itelligē. Cōfi^r q̄r ꝯdictio ē q̄tiēs p^r opo^m ꝺ opoito. dicē āt ml'titu^es ifi^tas ē dicē ꝑmanēs successi^m q̄r de rōne ml'titudis ē ꝑmanētia ꝑtiū vt ꝑꝫ i ꝑdicamētis. ⁊ de rōe ifi^ti successio q̄ ꝑꝫ. p° q̄r ꝯponit̄ ex actu ⁊ po^a. Nā nullus ymagiat̄ ifi^tum nisi i ymagian° ꝑtē post ꝑtē. g° ꝯpo^r ex pn̄ti ⁊ fut°. Et ꝯfi^r q̄r ꝯcip^r cū nega°^e act⁹ ⁊ ꝯplemēti. g° vt ē i po^a. g° eius rō ē successi^a 2° q̄r cōm. 3. phy. com. 59. ꝑ eēn^as ifi^ti iq̄t oꝫ itelligē actū cū po^a. g° ē successi^m. 3° q̄r hꝫ ꝑtes sine fine. g° sine ꝯplemēto. g° i ꝑcessu q̄dā icōpleto. g° cū po^a. g° idē. 4° q̄r rō ifi^ti n̄ recipit̄ nisi vbi ē successio. Sol. ad istā ꝯfir. ꝑꝫ ex dictꝫ. Utꝝ vo fōlis rō ifi^ti ꝑti^ls ꝯsistat i successiōe credo q̄ n̄. nisi loq̄mur de ifi^to idiuisiōe vl' augmēta°^e. Jnfi^tus. n. ꝫ nūeꝝ ꝑt ymagiari tot^m sil' vt ꝑꝫ de pūctꝫ linee ⁊ ifi^ta aīab⁹ al' gazel'. Ad p^m ꝯ h° dico q̄ rō el⁹ n̄ dic̄ for^r actū cū po^a. Ad ꝑba. dico q̄ illꝺ n̄ ē q̄r i ifi^to sit successio ꝫ q̄r ꝑ diuersas spēs ymagiant̄ ꝑtes diuise. q̄ spēs sil' n̄ possūt eē in ite^ll. Ex^m ꝺ diuidēte magnā domū successi^e. Ad ꝯfir. dico q̄ aliq̄d ē mixtū ex actu ⁊ po^a dup^r. p° q̄r hꝫ vnā ꝑtē i pn̄ti aliā i fut°. 2° q̄r hꝫ vnā ꝑtē actualē aliā potētialē vl' q̄r vna ps ei⁹ ē i po^a r̄ceptī^a alicui⁹ pfectōis puta t̄mi. scd̄o° negat̄ vltia ꝯña q̄ p̄rio° ꝯcedit̄. Ad 2^m dico q̄ mēs cōmētatorꝫ. ⁊ ēt ꝑhi ē q̄ ifi^tus n̄ iuenit̄ nisi i successiuis ⁊ mixtis ex actu ⁊ po^a n̄ āt q̄ illa sit rō ifi^ti ꝫ hec. s. n̄ hr̄e vlti^m vl' finē ꝑtiū actu. Ad 3^m negat̄. 2ª ꝯña q̄r hr̄e ꝑtes sine ꝯplemēto n̄ ē eē successi^m ꝫ ē hr̄e ꝑtes q̄rū nulla sit vlti^a ⁊ ita ē ibi ordo n̄ t̄pis ꝫ situ⁹ vl' ordo ad aliq̄ꝺ p^m puta vnitateꝫ. Ad 4^m negat̄ aīs loq̄n° ꝺ succe^ne ꝫ t̄ps q̄r ista accedit ifi^to. sic̄ eē ei accidit solū eē vbi ē successio. Est āt sciēdū q̄ falsū ē mētē n̄ posse ꝯcipe ifi^tus nisi ꝑceden° de pōri i poste⁹ nisi loq̄mut de ꝯceptu ifi^to inq̄ꝫtū ifi^tus ē. Sic g° vel alr̄ ꝯcipi accidit ifi^to q̄r n̄ oꝫ actū cognoscen' hr̄ talē modū q̄lē hꝫ cognitū. ¶ 2° pn^r. Si ꝑ dei po^as aliq̄ mlti° eēt fcā ifi^ta iēē actuali n̄ ali vl' obiecti° ꝑcess⁹ mūeroꝝ eēt euacuat⁹ cū i illā eēnt oēs nūeri. Si. n. eēnt aliq̄ tm̄ eēt finita. h° āt ē ipo^le ēt ꝺo q̄r poito q̄cūq; numero i actu ꝯfgit necō po^a ad maiorē. So. cōclu^r q̄ ifinit⁹ ꝑcessus fiue^r ꝑducen° siue in itelligēdo vnū p⁹ aliꝺ. nūq̄ꝫ ꝑ ꝺi po^as t̄miet q̄ ꝯce°. vn̄ si de⁹ successi^e itelligēt ifi^tus nūq̄

ponēt illō tom ieē obiectiuo. Mō tā ipe q̄ʒ ⁊ia rpi p vnā spēʒ sil' itelligūt isia ɔphēdē do. Ad arm negat ɔditōal' assūpta. Ad pba. negat ɔña. s. oēs nūeri sc̄ in illa mltie. go illo rū pcessus est euacuatꝰ. Nullius enim ē ibi processus sed cōprehensio.

Irca di. 45. ⁊ seq̄ntes q̄rit vtrʒ q̄dlʒ velle itrinuʒ diuie volū/tatʒ sp īpleat. 82o. In hac q̄ōe erūt duo articli. In po. n. igret an sit ī deo aliqd velle itrinuʒ ree creaturaꝝ. In 2o vō an illō semp īpleat. ¶ Quātū ad pm pa ɔo. Deꝰ ē volēs. po ʒ ca. 72. ¶ 2a. Diuia volūtas ē realr eiꝰ effectiua ibidē ca. 74. ſʒ rōe differt. i. q. 19. ar. 2 Ju ha enī q dico eē ñ ipōtat hitu ad aliō sic ī li velle. Et vt īnuit. i. ʒ ca. 73. rō voluntis ē id q̄ itelligēs hʒ hitu ei l' idiatōeʒ ī rē itellectā vt ī se ē. Eēnt āt rō ē id q̄ aliqd ē sic sapia q̄ aliqd ē sapiēs. Idē vr velle. di. q. 23. ar. i. ¶ 3a. Dium velle a diuia volunte elicit solū fʒ rōnē aut modū sigificādi. i. ʒ ca. 75. ¶ 4a. Nl'lus actꝰ diuie voluntis dr dolor ppē l' tristia i. ʒ ca. 90. Nllā. n. passio ē ī deo rōe sui gñis rōe vō spēi quā ab obo hūt sc̄ ī dō ille sole q̄ respiciūt obʒ dō ɔuenīēs. ñ āt q̄ discōueni/ens puta malū pñs l' huiꝰ. ¶ 5a. Nullꝰ actꝰ diuie volūtis fʒ ppā rōeʒ dr spes l' ōsidem ſʒ nʒ tioꝝ aut pnia aut īuidia l' ira ibidē. ¶ 6a. Lʒ nullꝰ actꝰ diuie volū bēat ppē rōem odij methace tñ dr aliqd odire. pa ps ē ibi ca. 97 deꝰ. n. ñ pt velle malū. Sʒ ⁊ 2a nā voleno bōa vult ɔ̄ria mala ñ eē. ideo dr odiē mala ⁊ minꝰ bōa eadeʒ rōe q̄ꝛ. s. ñ possūt sil' eē cuʒ malis bono volito. ¶ 7a. Aliqs actꝰ diuie volutis hʒ rōeʒ gaudij vl' delectaois. i. ʒ ca. 91. Delectao āt regrit ɔiūctū bom gaum vō ñ sed sola qetao voluntis ad illō suffic. go deꝰ ppē delectat ī se ⁊ gaudet ī se ⁊ ī alijs exꝛo ubꝰ nō ɔiūctʒ. ¶ 8a. Aliqs actꝰ diuie vol. hʒ rōneʒ aōis aicitie ppē ⁊ aliqs q̄si aōris ɔcupie. i. q. 20. ar. 2. 3m. Nō. n. ppē deꝰ irrōnalia amat aōre aicitie cū ñ reamēt ſʒ q̄si ɔcupe. ¶ 9a. In diuia volute ñ ē aliq vtꝰ p modū hitꝰ. i. ʒ ca. 93. ¶ 10a. Nʒ ī dō ē fōtio l' tēpana fʒ p pñā rōneʒ q̄ dñr vtutes morales. Ibidē in deo. n. ñ sc̄ eaꝝ oba. i. passiōes. ¶ xia. Est āt ī eo iustīa distributiā fʒ ppā rōeʒ. i. q. 21. ar. i. i. ʒ. 93. 4. d. 46. ¶ 12a. ta passiōes q̄ʒ vtu/tes q̄ circa illas sc̄ possūt atbui dō methace i. ʒ ca. 92. ⁊ 92. Est āt sciēdū q viator ñ pt ītellige diuim velle ni p modū eliciti qꝛ ɔcip p ɔceptꝰ creaturaꝝ ī qbꝰ oē ɔceptū p modū actōis ɔcipit p modū eliciti. Et tñ itelligit viator q iste modꝰ ñ ɔt dō ⁊ q ñ magis ī eo elicit velle a volute q̄ʒ eɔo. Realitas tñ diuie volitōis pt ɔcipi sb rōe ñ eliciti ſʒ tē ñ cōcipit sb rōe volitōis actual'. Iō āt volitio a volute rōe distiguit ī dō qꝛ itelligūt ɔceptibꝰ voluntis ⁊ volitōis ēate q̄ sc̄ diuiti. Sciēdū ēt q deꝰ ñ ɔcupiscat nʒ dsiderat ēaturʒ bonū cū in eo ñ sit apetitꝰ aut ōsidem ſʒ bom q sibi ē pñs vult alijs creaturʒ qbꝰ est futuꝝ.

¶ Cōta pdcā arguit aure. po sic. Sic. n. aō diuir īcōplaceaʒ ⁊ ōsidem ita odiū ī displice/tiā ⁊ fuga. Istā āt ñ sc̄ ī dō. go nʒ rō odij p/pe. So. n. dic. s. tho. rōeʒ odij eē ppē ī do vt iste īpōit ei nc dic q cadat sup ens poitim directe ſʒ sup dfectū entʒ. Mōꝛ ēt ñ diuir ī illa dno. Lʒ āt tñstitia ñ sit ī deo tñ ñ vr idē de displicena q̄ ē odiū. Tal'. n. ē velle ñ eē. ¶ 2o. Iustīa pūitīa ē ɔmutatia. 5. eth. clpa. n. emit penā. go ī deo ē iustīa ɔmutatia. Sol. iustīa pūitīa ī dō ñ ē ɔmutatia q̄ exigit mem fʒ medietatē arismetcā. 22. q. 61. ar. 2. Ho. n. mediuʒ deꝰ ñ obfuat īpuniēdo. s. vt tñ pūiat q̄ʒ/tū q̄s meret. 4. d. 46. q. 2. ar. 2. Seruat aūt mediū iustīe distbutie q ē fm pportōne geometricā. 22. d. d. vt. s. vt plꝰ pūiat euʒ qui plus deliqt ⁊ idē ē suoo ī pmio cui meritū ñ ē eq̄le. ¶ Quātū ad 2m artim. pa ɔo. Lʒ pnc volitūa diuia volute sit sola diuia eēna. tñ deꝰ vult alia a sua eēna. i. ʒ ca. 75. ¶ 2a. Lʒ diuia volūtas eadē volitōe velit diuinā eētiā ⁊ alia volita ñ tñ neco vult alia sic neco vult suā eēnaʒ ibidē ca. 77. q̄ ad paʒ ptē. ⁊ ca. 82. q̄ʒtū ad 2aʒ ⁊ xi. q̄ʒtū ad 3aʒ. ¶ 3a. Diuina volūtas qcqd vult eter voluit ⁊ ad ea volē/da dteriata ē ⁊ oia volita vult neco abte l' ex supoe ibi ca. 83. q̄ʒtū ad paʒ ptē ⁊ i. q. 19. ar. 4. q̄ʒm ad 2aʒ. 2. d. 25. q̄ʒm ad. 3. i. ʒ ca. 84. ¶ 4a Deꝰ aliqd vult volute aīte q ñ vult volute

ꝯñᵗᵉ vi.q.23.ar.3.i.q.19.ar.6.i.d.46.hoieꝫ.n ꝯñderatū ꝫ n.ꝫ ſuā ꝑcise de⁹ vult añcedēt ſaluari ꝫ ꝯñderatū ꝫ circūſtātias oēs ꝯñr vult aliq̄ i dāpnari. Pⁱmā.ꝫ° volūtate vult oēs ſaluari ⁊ hui⁹ volitōis effē°ē ordo diuꝫ i ſalutē ⁊ ea q̄ ꝓmouent tā nālia q̄ꝫ ḡtuita q̄ oib⁹ ꝯferūt vt po͞ᵗnāles ⁊ ꝑcepta ¶ 5°. Lꝫ dei volūtas ꝯñs ſꝑ īpleat̄ ñ tñ necētatē re/ b⁹ volitis ḡnālr īpoᵗ.1.d.47.q.i.ar.i.q̄ꝫtuꝫ ad iᵃᵐ ptē.q̄ꝫᵐ do ad 2ᵃᵐ .1.ꝯ.ca.86.vi.q.22. ar.5. It ibi ar.4.ad.15.dr̄ q̄ volūtas diña ad volitū duplicē hꝫ rᵐ.ſ. ſic ad volitū ⁊ ſic ad ꝓducēdū. Prim⁹ ñ ē necēari⁹ abᵗᵉ ꝫ ſcd̄us ē necēari⁹ ꝑꝑ efficaciā.ī talis volūtatis vñ ſe/ q̄t q̄ ſi de⁹ velit aliqd volūᵗᵉ bñplaᵗᵉiᵈ fiet.

¶ Cōtra 2ᵃᵐ ptē pᵗꝯºⁿ ⁊ iᵃᵐ 2ᵉ arguit sic. ꝓbāᵗº q̄ ō de⁹ nullū velle itrinᶜᵘˢ hēat elicitū/ ui creatāꝝ p° ſic. Oē q̄ nec° ſeq̄t ad necᵘˢ ab ſolute.ē abᵗᵉnecᵘˢ. Sꝫ ſi ī do ē tale velle vo litū a do ꝓ aliq̄ īſtāti nec° ſeq̄t ad necᵘˢ abᵗᵉ g° oīs creatā ē abᵗᵉ nec°. Pꝫ b°ʳ q̄ꝛ tale vel le ē necᵘˢ ꝯ ſit de⁹ ⁊ ad iᵈ nec° ſeq̄t oē volitū cū ſit efficacissimū. Dices q̄ lꝫ illud velle ſit necᵘˢ ī ſe.tñ trāſit⁹ ei⁹ ſuꝑ obō ē ꝯtigens.q̄ꝛ hitū ꝯtigētē hꝫ ad volita. So.vtiꝫ ſic dico Sꝫ ꝯ īḡt p° q̄ꝛ iſte trāſit⁹ nō hꝫ ꝯtigētiā a ter° vt terⁿˢ ē q̄ꝛ terᵘˢ teriabat ꝫ iſtos añ q̄ꝫ eſſet necēari⁹ vl' ꝯtigēs.q̄ꝛ añ q̄ꝫ res ſit ē vo lita. Nꝫ a funᵗᵒ q̄ꝛ ē abᵗᵉ necᵘˢ So.h° ē ꝑꝑ ꝯtigenᵃˢ termī q̄ lꝫ nꝫ necēari⁹ nꝫ ꝯtigēs ſit ꝓ tpe q̄ ñ ē.tñ ē ꝯtigēs ꝓ tpe q̄ de⁹ vult illū eē ⁊ ꝓ eodē teriat rōeꝫ diui velle h°āt tpē ⁊ oē aliud ē do eternalr ꝯñs. vl' dico q̄ res q̄ nō ē pōt dici cōtigēs ſic dicim⁹ futā ꝯtin genᵃ.eē. Nec vꝫ iſta ꝯña res ñ hꝫ eē ꝯtigēs g° nō ē ꝯtigēs. Res.n. nō ſolū dr̄ ꝯtigēs ex tali hitōe eē ꝯtigētis ꝫ ēt q̄ꝛ pōt eē ⁊ nō eē. ¶ 2°. Oīs trāſit⁹ hñs eſſe ex ſolo funᵗᵒ ſine ter° funᵗᵒ exñte nec° abᵗᵉ īpē ēt ē ſic necēari⁹ Tal' ē iſte q̄ñ res nō ē So. Negat̄ a°ʳ vt pꝫ ex dictis īmeᵗᵉ añ. ¶ 3. Si iſte trāſit⁹ ē neceā ri⁹ ſolū ex ſuppoitiōe dteriatōis ad vnū.q̄ ro q̄d iſta dteriatio addat ſuꝑ velle itrinᶜᵘˢ abᵗᵉ ſumptū. Nō.n.aliqd addit reale q̄ꝛ in do eēt ꝯpoſitio ⁊ iᵈ eēt necᵘˢ abᵗᵉ ſi eēt ī do Nꝫ aliqd rōis p° q̄ꝛ illo circūſcripto adhuc de⁹ vellet oē q̄ vult. 2° q̄ꝛ ens rōis eēt pñᵐ realis ꝓductōis.g° nᶦ ē q̄ fingit̄ d h° trāſi/ tu ꝑſcītī cū oē velle ⁊ cognoſcē ſeipō dicat̄ trāſire ſuꝑ obo So. Addit aliqd reale lꝫ ñ diſtinctū realr.ſ.directionē diuini īte⁹ ordē tis aliqd ſb rōe bōi ⁊ addit rl'oeꝫ rōis volū tatis ad volitū. Hec āt diſtīce ſimplⁱᵗ nō re/ pugnāt ⁊ ſine hijs volūtas nᶦ vellet. Ille āt reⁿˢ nō eſt pñᵐ ꝓductiᵐ ꝫ illud ꝯſeq̄tur.

¶ Cōtᵃ 2ᵃᵐ ptē 2ᵉ arguit ſic. Talis.n. hitu° diuini velle ñ ē rl'ō realis vt pꝫ. Nꝫ rōis q̄ꝛ talis ē ſolū obiectiē ī inteⁿ vñ inteⁿ circūſcri pto de⁹ nichꝫ vellet ad ex̄. Eſt.g° diuiᵐ velle g° nō ē ꝯtigēs. So.*. Eſt rl'ō rōis q̄ ſꝑ ītelli git a diuīo inteⁿ circa ſuū velle nec° ſuppo/ ſito q̄ velit. ¶ 2°. Iō volūtas hꝫ ꝯtingētēꝫ hituᶜˢ reⁿ eoꝝ q̄ ſūt ad finē ſtāte necᵃ hituᵈ ad finē. q̄ꝛ alio actu vult finē ꝑciſē ⁊ alio ea q̄ ſt̄ ad finē Sꝫ ī deo nō eſt niſi vn⁹ act⁹.g° eadē necitate cōplacet in ſua ⁊ ī aliēa bōita te. So.negat̄ maioꝛ ymo cā.ē ꝯtugēs hitu do alicui⁹ ad finē ſiue rōeꝫ volēdi. Nā eodē actu pōt q̄s velle duo q̄ruꝫ vnū ſit alteri rō volēdi ⁊ durāte illomet actu pōt dſinē vel le mālr volitū volēdo pñʳ volitum. Unī vi deoꝝ odiū q̄ ferebat̄ ī xp̄i hūanitatē ⁊ om nū ſuppoᵐ. ſi illa hūanitas fuiſſet dpoⁿ ter miatū fuiſſet ad nām hūanā ſolū vt vr̄ vel le.s.tho.3.q.46.ar.12. Cōfiʳ arg. q̄ꝛ aliud ē deo q̄ diliᶦ vt id q̄ quis a ſeq̄t finē ⁊ deo q̄ diligit̄ vt driuatio ⁊ ꝑticipatio finis hoc enī eq̄ nec° diligit̄ vt finis ꝑticipat⁹. ⁊ ſic de us amat creatāꝫ So. Quātūcūq; inter hec ſit diſſilī° in hoc tñ ſunt ſilīa q̄ neutrū hoꝝ hꝫ necᵃˢ hituᶜˢ ad rōeꝫ volēdi ideſt finē lꝫ.n. de⁹ ꝑ iſta nō agrat finē ꝫ reꝑſentet diuinaꝫ bōitatē tñ vt dr̄ vi.q.23.ar.4. nō diligitur nec° q̄ꝛ alio° pōt reꝑſentari eq̄ bñ ⁊ melius ꝑ alia. ¶ 3°. Illa hitu° eſt necᵃ q̄ꝫ īpoᶦᵉ ē nō eē nūc ⁊ ab eterno. Talis ē hitu° diuini vel le ad creationē mundi. Nā ſi potuit nō eſſe potuit oppoſita eſſe q̄ꝛ.ſ.dus potuit eterna liᵗ nolle creare mundū. Ergo hoc nolle po tuit eſſe deus cū ipſe ſit ſuū nolle. Ergo nūc eſt deus. Quicquid enim potuit eſſe deus.ē deus. Sed hoc nolle .rc. ⁊ ita deus nō vult

modo creatiōeȝ mundi So. Negaẜ minoꝛ de possibili logico. qꝫ est nō ẜȝ po^as actiuaȝ sed ẜm nō repugnātē termioꝝ. Ad pba. cō cedo p^as ꝯcen^as. s. gᵒ opposita potuit in esse dea ⁊ negaẜ vlti^a. s. hoc nolle potuit fuisse deus ergo. ē deus. Et in sillo^o facta ad hoc ē fallatia figure dictiōis.

¶ Cōtra. 2. partē. q. arguit qꝫ deus non de/terminet se ab eterno ad ꝓducendū aliquid per velle intrinsecū p^o sic. Nam tale velle nō est in deo cū sit imꝑfectum vtpote tendens in non habitū. So. Nullū velle dei tendit in non habitū vel futurū deo sed nobis. vñ tale velle non est apetitus. Sciendū est au/tem qꝫ velle quo deus se determinat. respicit tm̄ vnā ꝯdictionis ptē ⁊ pt in deo esse nol le oppo^m nō qꝫ illō nolle eēt alius actus ab hoc velle qꝫ nō ē in deo sed eēt idē hñs hi/tu^s ad oppo^m obm. ¶ 2°. Omne qꝫ se deter miat se mouet. Sed deus nō se mouet So. Sicut dic. s. tho. i. ꝯ. ca. 85. dupl^r aliqua vir tus dr̄ ad vtrūq̄ vno mō ex pte sui q. s. nō ē cōsequuta suam ꝑfectionē q^a determiaẜ ad vnū qꝫ sig^m imꝑfectiōis ē ⁊ potētialitatis i ipa. Alio^o ex pte eius ad qꝫ dr̄ q. s. opatio virtutis ꝑfecta a neutro ꝺpēdet sed cū vtro qꝫ pōt eē oppositoꝝ. Sic āt ē ad vtrūq̄ di/uina virt^s q tū suo fini ē cōiūcta carens oi potentialitate. Ad ar^m negaẜ maioꝛ nisi sit ẜmo de eo qꝫ sic determiaẜ qꝫ ꝺ po^a exit in actū. In diui^a aūt volū^te nō exigiẜ ꝺteria^o pp po^as ẜȝ solū pp obȝ qꝫ sī adeq̄t virtutē q̄ pt possibilitate logica ferri sup vtriqꝫ. Ad sic āt ꝺtermiari nō exigiẜ mot^s. ¶ 3° volun tas creata vt actiua mouet se vt passiua abs qꝫ hoc qꝫ ipa vt actiua pus ꝺtermineẜ. gᵒ a fortioꝛi deus absqꝫ hoc qꝫ itrin^ce ꝺtermieẜ poterit ext^s ꝺtermiate ꝓducē. Añs pȝ q. si se ꝺtermiaret pri^s vt actiua eēt ꝓcessus i i fi^tus So. Negaẜ añs n^c tñ itur i ifi^tus qꝫ lȝ volūtas q̄z^m ad exercitiū act^s ꝺterieẜ a se ipa tñ q̄z^m ad specificationē ei^s ipa ꝺteriaẜ p obm sibi ab inte^u ꝑñtatā. vñ inte^s mouet volūtatē q̄z^m ad specificatōeȝ act^s ⁊ eo^o q̄z^m ad exercitiū. Neutro āt mō itur i ifi^tus q. si loq̄mur ꝺ ꝺtermiatōe q̄z^m ad specificatōeȝ actus statur i apeti^u nāli quo inte^s iclinaẜ ad suū actū ẜȝ q̄ztū ad exercitiū staẜ in apetitu nāli volūtatis ad suū actū. Impo^le est āt ēē i ꝺo p volūtatē se q ex^s ꝺteriatū esse^m n^i ipa sit ꝺteriata. ¶ 4°. Quero quo^o se de^s ꝺter miet intrin^ce ad velle hoc. Aut. n. hoc est q. pri^s in deteriat^s extñs re^u oppositoꝝ deter miaẜ ad h^o. Aut q ꝑexigiẜ alia deteriatio q̄ deterieẜ. Nō 2^m q. ibi^r in infi^tus. gᵒ p^m. Ergo in deteriat^s extñs pōt deteriate ꝓdu/cer ⁊ multo meli^s ē qꝫ hec deteriata ꝓductō sit ad ex^s q̄ȝ intus So. diuia volūtas ex nā sua ē deteriata ad volēdum suū pn^le obm ⁊ nullo^o in deteriata. Sȝ ad alia deteriaẜ p i tellectū. Intellect^s aūt ad deteriandā volū/tatē seu sic ꝯcipiēdum deteriaẜ a volūtate. Nec tñ itur ex aliq̄ pte i infinitū q. quo ad ītellectū ipe nec^o intelligit obm volūtatis. ⁊ alia simplitia seu i cōplexa volūtas ēt nec^o vult suū pꝛin^le obȝ quo dilecto vult intelle/ctū cōcipeẜ aliquid ꝓducendū in quo illud e^l luceat. q̄ facto inte^s sic dictat deinde volun tas sic vult. s. aliquid ꝓduci ⁊ q̄ ad hoc deter miaẜ. Et sic pȝ qꝫ volūtas quo ad specifica/tōeȝ act^s deteriaẜ ab ite^u ẜȝ q̄z^m ad exercitiū illius actus determiaẜ ex nā sua q̄z^m ad pn^le obm ⁊ q̄z^m ad alia p libertatē suā. Et si dica tur quod saltē quo ad hoc ipsa pri^s extñs in deterinata se deteriat cōcediẜ. Nam non ē deteriata ad volēdū vl' nolendū ⁊ tñ hȝ de termiate velle vel nolle sed tamē q̄ ad speci ficationem actus per intellectū deteriatur.

¶ Contra. 5. arguit p^o sic. Nullum velle qꝫ hȝ rationē quietis ⁊ finis dicitur actiuuȝ ad ex^s. Non. n. delectatio mouet nisi pꝛo quan to excitat desideriū. Ergo velle diuine cō/placentie non habet rationē efficiētie So. Negaẜ añs q. vt dr̄. i. 2. q. 3. ar. p^o ad 2^m lȝ delectat^o sit q es ꝯsiderata ꝑñtia obi tñ q. adhuc māet imutatō ab obo pt dici mot^s. vel pt dici qꝫ licet delectatio nō moueat re^u obi i quo quis ꝺlectaẜ tñ amoꝛ est virtutis motiue ad exequenduȝ q. omne agens agit ex amoꝛe. Et lȝ in deo idē sint amoꝛ ⁊ dele/ctatio tñ rōe differt. N^c ē nece qꝫ aōꝛ moue at mediāte ꝺside^o n^i i hijs q̄ p volūta ꝑficiū^r

Q. d q̄o i nob fac̄ ꝯsidem qꝛ.s.cā̄t exequutōeꝫ ex exi' ho i ꝺo fac̄ aōꝛ q̄si ꝯcupiē q creaturꝫ vult eē aut aliō bom. Sciēdū ē āt q ꝺe' nō cōplacet sibi i aliq̄ ex ho solo q ē aptū ꝑtici pare ei' bōitatē sed ex ho q ꝑticipat eā actu ꝫ rōs pn̄s vl' futm. Sciēdū ēt q i ꝺo idē ac t'reu ꝺiuisoꝝ ꝛ ꝫ ꝺiuisas hitu' ē velle ꝛ nol le ꝛ aōꝛ ꝯcupiē ꝛ ꝺilectio ꝛ iste act' ꝑmario atigit ꝺiuitatē n̄ vt ē aōꝛ ꝯcupiē ꝫ vt ē aōꝛ aicit'. ¶ Cōtra 2a ꝑtē ei' dē ꝯ' arg' bnar. 3. ꝑ te sūme ꝯ pelagm sic p°. Ille effe' ꝺr ꝓduci ncc° necitate n̄ alr ꝑcedēte q ē cā̄t' a cā̄ q ple ne poīta ncc° seq̄t illo cā̄ri. Et silr cā ncca neci tate n̄ alr ꝑcedēte ꝺr cā acti q poīta cū oib' suis ꝺispōnib' n̄ alr ꝑuijs qb' causat suū cā̄tū ncc° ꝛ idefectibilr seq̄t illo cā̄ri he ꝺscriptō nes hn̄t ex ꝺictꝫ āsel. p° cur ꝺe' hō ca. 7. ꝛ ꝺ ꝯcoꝛ. ca. 2. De' āt ꝑ volūtatē suā ē cā oīs cre ate volitōis ꝛ n̄ alr oī volūte poꝛ ꝛ frustrari n̄ pōt. g° oīs politi° creata ncc° ꝓducit ymo volūtas creata ncc° agit q̄ñ agit. Dices q n̄ ē nec̄e ablr ꝺeū velle q vult. So. vtiqꝫ sic ꝺico. Sꝫ ꝯ p° qꝛ reu n̄ ll' effe° n̄ lla eēt ꝑcedēs necitas nc aliqs effe° eēt neci' necitate ꝑcedē te qꝛ necitas n̄ pt eē i 2a cā si nō sit i pa. 2° qꝛ hūc effem q nc ē fact' a ꝺo nec̄e ē nūc eē. g° nec̄e ē suā cāꝫ eē. So. ad pm ꝺico q aliq̄d ab aliq̄ cā ꝺr ꝓucire ncc° necitate ꝑcedēte n̄ alr. q̄n illa cā poīta ꝛ sufficiēt ꝺispoīta ꝫ oēm realē ꝺispōeꝫ ꝑ q exclu° reus ꝺiuiē volūtatꝫ ad volita poītiē ꝛ ꝑuatiē. n̄ ē i ꝑtāte cāe q̄n agat effem illū. Tales cāe st̄ mlte 2e. vt sol n̄ āt. pa qꝛ poitꝫ ꝑdictꝫ adhuc pt n̄ velle ho vel illō. Iō stat effem euēire ncc° necitate ꝑcedē te. 2a cā. ꝛ n̄ a paꝫ solū necitate imutabilita tis. Necitas g° 2e cāe n̄ arguit co silēꝫ i paꝫ nobilioꝛ ē q̄ stat cū effe° ꝯtigēa. Ad argm ne gat ꝯn̄a. Ad 2m ꝺico q eo° q̄ iste effe° ē neci us. s. ex supoe sic nec̄e ē cāꝫ ei' eē. Est āt scien dū q oīa euenīūt ncc° ex supoe ꝛ necessitate añte si ꝑdicta ꝺicat añs qꝛ oīa ꝑuenīūt a cā q̄ poīta cū oib' ꝺispōnib' realib' ꝛ rōis n̄ ē i ꝑtāte alicui' ēt ꝺi q̄n euenīāt. Sciēdū ēt q ꝺe' oēꝫ cātā volūtatē necitare pt ad volen dū aut nolēdū. ꝛ iter ea sullā ē libioꝛ volūte xpi libtate coactōis seu coactōe. sec' āt libta

te necitatꝫ. Ad mlta. n. necitat volūtas bti ad q̄ n̄ necitat volūtas viatorꝫ. ¶ 2° ꝑnr. Nā stephan' eꝑs pisieñ. ꝯdēpnauit quēdā artim ꝺicē°. Q. ꝺ ad ho q oēs effe° sint necij reu. pe cāe n̄ suffic q ipa pa cā n̄ sit ipedibil' ꝫ exigi tur q cāe medie n̄ sint ipedibil'. errō qꝛ ꝺe' nō poiꝫ effem nccm sine medijs cāis ꝓducē. So. articul' petit solū necitatē imobilitatꝫ l' supoītōis. ¶ 3° qꝛ āsel. ꝺe ꝯcō. ca. 2. ꝺic. Ne cesse ē eē q̄cq̄d ꝺe' vult eē. Et aug. 3. ꝺ lio. ar. Volūtas igr ꝺi ē mihi necitas. So. loquūt isti ꝺ necitate supoītōis ꝛ ꝯn̄ e. n̄ āt ablr aut ꝯn̄tꝫ. Sꝫ ꝯ igr p° qꝛ si ꝺ tali loquūt eq̄ ꝯce dēnt istā ꝯn̄aꝫ. s. ꝺe' scit aut vlt aliq̄d. g° erit in cāis 2is sic i pa puta si sic ꝺicat hc. 2a cā sit ho futuꝝ l' faciet ia. g° erit. Sol. n̄ ē sile ꝺe 2° qꝛ stat reu ei' aliq̄d eē futm q nūq̄ꝫ erit. 2° qꝛ ista ꝯditiōal' si ꝺe' scit ho futuꝝ erit nūq̄ꝫ fuit ꝺubia. g° null' sapiēs hāc ꝺocuit. So. negat añs vt ꝺ egyptijs pꝫ. ¶ 3°. Quare auctores tāta scripsert i hac mā cū vno v̄bo se poss̄et expedire ꝺicē° q i oib' talib' ē necitas ꝯn̄e. So. lꝫ sit facile itelligē necitatē ꝑdicte ꝯdi tioalis i ho tn̄ n̄ stat tota resolo qꝛ n̄ solū il lā ꝯn̄aꝫ ꝫ ꝛ ei' añs ꝺicim' nccm necitate imu tabilitatꝫ q̄ necitas ē v̄itas idelibil' quā tn̄ n̄ eē ext̄ mis n̄ repugnat. ¶ 4° qꝛ ad eūdē m teus cēt ꝯcedēdū ab eis q ꝺixerāt ncc° eueniet qꝛ hc ē ncca. Si ꝺe' scit chimerā futurā eue et. So. n̄ ē sile qꝛ hc ꝯn̄a n̄ hꝫ añs nccm neci tate imutabilitatis. Necitas. n. ꝯn̄e n̄ capit vt icludit necitatē ꝯn̄e ꝛ v̄itatē añtꝫ idelebilē. ¶ 5° qꝛ si illa ꝯn̄a ē ncca ꝛ añs n̄ ē i nr̄a ꝑtāte. g° nc ꝯn̄s. So. lꝫ illō añs n̄ sit in nr̄a ꝑtāte sic̄ i cā ꝑ quā. ē tn̄ i nr̄a ꝑtāte sic̄ i illo sine q̄ n̄ erit veꝝ ꝛ ita ē ꝺe ꝯn̄te. ¶ 6°. Oīa q̄ euenīūt a cā q̄ poīta ncc° seq̄t q eueniēt ꝛ cui' poītio nc ē nc erit i alti' ꝑtāte ꝫ ꝯdictiōnē. euenīūt ncc°. Oīa āt q̄ euenīūt a ꝺiuina volūtate sc̄ hui'. g° ꝛc̄. Sol. lꝫ n̄ sit in ꝑtāte alic' cāe ꝛ ponē abtus ꝺiuiē volitōis tn̄ reus rōis ei' ad volita ē i nr̄a ꝑtāte sic̄ i cā sine q̄ n̄. ꝛ si n̄ sic̄ i cā ꝑ quā. Si. n. ego hodie n̄ va dā ad ecclīaꝫ ꝺiuīa voluntas nūq̄ꝫ hūit reus ad illud ire sicut ad suū volitū. Et hec ꝺe q̄ stiōe ꝛ toto. p° snīaꝝ ꝺicta sufficiant.

Jrca p^{us} di
sti. 2^{i} senté
tiaꝝ queri
tur vtrum
múdú ince
pisse sit ꝯ°
demóstra/
bil'. ¶ P^{a}
ꝯ°. Nó im
plicat ꝯdi
ctióez ali/
qd ens ab
alio eé ab eterno. po.q.3.ar.14.1.q.46.ar.2.
Agens.n.p motú nec° p:ecedit factú q esse
icipit inte° motus secus si agat p actóez in/
stantaneá. ¶ 2^{a}. Nó implicat ꝯdictóez ali/
qd diuersum a deo i eén^{a} núqȝ incepisse. vbi
s.ar.14. ꝛ in tracta^{u} spéali de ista má. ¶ 3^{a}.
Múduz incepisse vel non sp fuisse sola fide
tenetur ꝛ demonstrari non potest.1.q.46.
ar.2. ꝛ ꝯ.ca.27.2.d.i.po.q.3.ar.14.

¶ Cótra 2^{am}. ꝛ 3^{am} arguunt qdam vt recitat
scotus volétes pbare q est ꝯdictio aliqd a
do eén^{r} diuersuz fuisse pductú eternal^{r}. p° sic
De omni pducto veꝝ est aliqñ dicere q p
ducit vt pz ét de filio dei q in eternitate dr
p:oduci. Aut g° creatura sp pducit qñ est.
aut solú aliqñ. Nó p^{m}. p° q: esset in cóti° fie
ri ꝛ p̄ñr nó esse pmanens. 2° ꝯseruari nó dif
ferret a creari. Ergo 2^{m}. g° in illo instanti in
q̄ p:oducit p^{a} cepit eé q est intentuz meú.
Confi^{t} q: creatura hz eé acqsituz. g° hz esse
post nó eé. Ná si nó. g° hz esse sine acqsitóe
sicut ꝛ filius dei hz eé ei^{9} a q̄ acquirit. So.
Dicerét substinétes múduz nó icepisse q lz
de oi p:oducto sit aliqñ veꝝ dicere q p:o/
ducit nó tñ est necesse q sit verú dicere núc
p° p:oducit. aut q sit aliqd núc trásiens in
q̄ p° p:oducit. Uñ diceret q res eterna có
tinue pducitur ꝛ in nullo núc transeunte. p°
pducit po.q.3.ar.4.6^{m}. Ad p^{m} ꝯdico. q ta
lis res eét incótinuo p:oduci ꝛ eét pmanés
sicut ꝛ lumé exñs in aere ab aliq̄ lucido im/
mobili. Esset g° tota sil' ꝛ nó alia ꝛ alia ps:
q: nihil acquireret aut pderet nouiter potis
sime ptinés ad suá integritatem. Ad 2^{m} di
co q núc creari ꝛ ꝯseruari a deo idé dicunt
in recto. s. habitudiné depédentie ad deuz s3
in obliquo dicút habitu^{es} ad diuersa. Crea
tio.n. respicit ñ esse ꝯseruatio vero eé p̄ha/
bitú. Túc át idé eét. ꝛ illa duo eént vnú. S3
ꝯ ingunt. p° q: creari é pduci de ñ esse ad eé
Cóseruari vo est ꝯtinua° esse p̄hiti. 2° quia
pticulare agens pducit ꝛ nó ꝯseruat. g° ista
duo vbi ꝯcurrunt in eodé distinguútur. So.
Ad p^{m} dico q cú dr creari est pduci de nó
eé ad eé. li de nó dicit o:diné p:io:itatȝ seu
duratóis nó eé ad eé sed ordiné nãe. Ad 2^{m}
át q lz aliquod fieri nó sit conseruari nó tñ
seqtur q oé fieri ꝛ ꝯseruari sint res diuerse
totalr s3 seqtur solum q róe differát vbicú
q; sint. Ad confir. dico q talis creatura ha
beret eé acqsitum. s3 ñ nouiter nec equaret
filio dei q: nó acqreret eé q eét idé cuz sua
eén^{a}. ꝛ cú eén^{a} eius a quo pduceret. Est aút
sciédú q totá p:edictá solutioné virtua^{r} po
nit durádus. p^{a} distin. 2^{i} recitans tale arg^{m}.
Dis duratio creature nec° includitur inter
duo núc. s. inter nunc creatióis q̄ nó pót esse
in tépo:e cú sit ifiita. ꝛ iter aliud. Ergo nec°
é finita. So. Dico ingt q dura° inclusa iter
duo núc fluen^{a} nec° é finita. Duratio autez
creat^{e} nó accipiétȝ eé p motuz neq; per mu
tationem que motú ꝯsequatur. non claudit
nec° inter talia núc s3 mensuratur núc stante
q toti tépo:i coexistere posset Bi^{e}.

¶ S3 ꝯ illú modú loquen^{t} q creatura p̄us
ná sit nó eus qȝ ens arguit duran. p° sic. Ná
q iest rei ex se vel ex ná sua. náȝ nó destruit
s3 ponit vel supponit. g° nihil ex ná sua é nó
ens. So. tripl'r aliqd intelligitur alicui in eé
.s. p°. 2° ꝛ 3° modo pseitatis. q:. s. est de róe
ei^{9} l' ꝯseqtur ei^{9} náȝ vel ꝯ^{r} rei solitarie sum/
pte rcotis oíbus q̄ ꝯueniut ei ex causis ex/
trinsecis. Nó eé át ꝯpetit creature. 3°. Ad
ar^{m} negat añs de li ex se 3°. Tale.n. ex se p̄t
náȝ destruere qȝtú ad existere ꝛ oía q̄ p acci
dens insút lz ñ q̄ ad alia. q̄ p se insút. p° vel 3°
modo. ¶ 2°. Si hoc é. ió é q: res creata d se
nó é ens. s3 ñ é pp hoc q: aliud é de se ñ h̄re
eé aliud de se h̄re nó eé. So. negat ꝯditióal'
asumpta s3 cá é q: ñ eé ꝯpetit ei p se. 3° mé.

¶3° Arguit greg. ad id sic. Si creature ex se cō
petit ñ eē ⁊ eē ñ ens. p nullā po ã posset ei cō
uenire eē. So. neg' seq̄la de p̄seitate t'ti mōi.
¶ Arguit rursus ad p̄n le ppo m vt recitat
sco. 2°. pn' sic Oē qd ē qñ est nece est esse. 2
p̄iar as. g° nihil p̄t nō fuisse nisi po a aliq̄ p̄ce
dat eē eius p quā pōt impediri eē. Ergo qd
ab eterno fuit nō potuit nō eē a deo cū nul/
la po a p̄cesserit eē eterni. Dices qd añs p m
ē vez de necessitate suppositōis ñ ab le. ideo
negat p a ɔña. q: petri p̄destina° ab et'no
fuit ⁊ ɔñr eterna r nec a ex supositōe ⁊ tñ ab le
potuit ñ fuisse. So. vtiqz sic dico. Sz ɔ q:
p̄destinatio respicit rē ex p aliquo nūc in q̄
pōt ñ eē ⁊ ita nō predestinari. s3 eterna crea
tio respicit p infinita duratiōe ī qua ñ ē po a
ad oppositū. Cōfi r q: ī p̄petuis ñ differt eē
⁊ posse. 3. phy. ⁊ nullū sempiternū ē ī po a. 9.
meth. So. ñ valet dissili° q: sicut p̄destina°
petri ē eterna. ita ⁊ re us ad pet m qd tali nūc ē
etern'. ⁊ ɔñr si valet ar m nō potuit ñ fuisse.
Preterea sicut dicit bernar. ipugnādo q̄ dli
beta henrici cui' ē hoc ar m. po a dei lz ñ p̄e
cedat duratiōe duratōez eterni totā. p̄cedit
tñ singulas p̄tes vñ in tota tali duratōe nō
est nūc in quo deus nō potuerit p centuz an
nos añ tale qd anichilare. Rō huius est s'm
duran. q: deus libere vult que ad ex vult. g°
⁊ libere p̄ducit. Rō āt huius libertatis ñ su
mit ex hoc q po a duratiōe p̄cessit vt pz in
eterna p̄destinatōe. s3 ex hoc q voluntas nō
necitar nisi a fine vl' his fine qb' finis ñ hēt.
Ad ɔñ. dico q vt pz po. q. 3. ar. 14. ari. loqt
de po a passiua ñ actiua. ⁊ intēdit ibi. s. tho.
de po a passiua ad eē vel ñ eē vel fo as s'balez
vel s'z grego. intelli r de p̄petuo stricte. i. īua
riabili. Sic āt nulla creatura potuit eē eterna
¶3°. Princip r Quelz. n. sp̄es eq̄ est ī po a vt
sit ɔp̄ando ad deū faciētē. g° sic sol ita ⁊ hō
vl' asin' p̄fect' potēs gñare. potuit eē et'n'
⁊ ab illo fuissent oēs alij gēiti Tūc sic. Aut
oēs geniti ab illo vsqz ad hūc mō genitū sūt
finiti aut infi ti Si p m. g° totū t̄ps ab illo ad
istū ē finitū. Si 2 m. g° positi extremis posset
eē infi tus ī actu q ē falsum. So. * Pōt dicit
p° q mūdus fuit etern' vl' saltē aliq̄ creatura
nō āt hō vel asin'. 2° q ī casu posito hō si
cū femina stetissent īfinito t̄pe anteq̄ generas
sent q: nihil p̄ductū p gñōez vel motū pōt
eternalit' fuisse. Cōsequēter āt geniti ab istis
eēnt finiti ⁊ tñ t̄ps eēt infinitū. 3°. qd sic ɔce/
deret aristo. qd sol p̄duxit infi tas plantas ⁊
infi tos hoīes ⁊ infi tos dies causauit. ita ⁊ tal'
hō etern' genuisset īfinitos īter q̄s ñ eēt da/
re p° genitū s3 tm̄ vlt° genitū. Sz ɔ. nā ille
hō p̄cessisset duratōe oēs a se genitos. g° p'
illā duratōez ñ fuisset tempus nisi finitū. g°
geniti ñ eēnt īfiniti. So. diceret aristoteles
si tale argumētū fiat de sole qd p̄cessisset sin
gulos hoīes a se genitos duratiōe. ñ āt oēs
n' nā ⁊ causalitate ymo non pōt accipi aliq̄
mult° oēs illos īcludēs q: infi tus ē cui' quā
titatē accipiētib' s̄p ē aliqd ex accipe. eodē
ēt mō ego dico de illo hoīe. Est āt sciēdū q
sic rei eterna r p̄ducte eterna p̄ductio ñ est
nec a ab le ita nz noua p̄ductio eiusdē ē ab le
īpo lo s3 solū ex suppōitōe. ¶4°. Si mūdus
fuisset ab et'no infi ta duratio. eēt tota accep
ta ⁊ posset excedi qd ē ɔ rōez infi ti. So. To/
talit' accipi ⁊ excedi ⁊ p̄trāsiri sūt ɔ rōez infi ti
ex ea parte q̄ infi tus est vt puta incipien° a p̄
senti nūc v'sus p̄t'm aut futuz. supposita mo
tus eternitate. Sz ea p̄te q̄ finitū ē sic ē p̄tz
in post ⁊ futuz in añ secus ē q: sic ista infi ta
ɔueniūt ⁊ sit' additio. Sz ɔ q: p̄t'm ē totuz
aceptū ex vtraqz p̄te q: oīs ps eius ē p̄ta ⁊
finita in actu. So. nūqz fuit actu aliq̄ pars ī
finiti inf. ta nz in re nz in inte u ideo nūqz fuit
accepta infi ta pars actu. nz ēt aliq̄ pars ifi ta
fuit p̄transita q: oīs trāsitus ītelligit a ter°
ad ter m. Oīs āt pars finita. i. īclusa īter duo
nūc fuit accepta ⁊ posita ī actu. Pro his vi
de. 2. d. i. q. i. ar. 5. ad. 3 m ī opo m. ¶5° Nā nūc
ps eēt a° r suo toto. Sit. n. meridies huius
diei. a. crastine v'o. b. Si g° ex vtraqz parte
a. ē po le t̄ps infi tus pari rōe ⁊ ipius. b. Tūc
sic. Quocūqz t̄pe p̄t'm ad. b. ē maius. eodē ē
mai' futuz ad. b. cū vtrūqz hoz sit īfi tus. Sz
p̄t'o ad. a. ē maius p̄t'm ad. b. cū sit totū re
ei'. g° ēt futuz ad. b. ē mai' p̄t'o ad. a. g° ē ēt
maius futuro ad. a. g° ē mai' suo toto a q̄ ī
cludit. So. negat mino: in tali casu q: et/

ee sus ille pti ad ptm n̄ ē nisi reu alicui⁹ fini ti accepti ī actu p item vl' ymaginatōez n̄ āt reu totius infiniti. Ad pbatōez dico. p° q̄ i finitū nō hz rōez totius. 2° q̄ nō ē nece par tē eē minorez toto vbi totū nō superaddit parti signate aliā partē que se hēat ī certa p portione ad illā. Malo. q. 2. ar. 2. 3m. Mō dico q̄ tps inter. a. z. b. Nullā hz pportōez ad ptm. a. determinatā. vnde tali additione preteritum. a. non fit maius. Potest etiam dici q̄ talis additio nō fit ad pteritum infi nitum sed ad aliquid eius finitum.

¶ Ad idē arguit aureo. p° sic. Naz de rōe infiti ē q̄ sit actus pmixtus potētie vt pz 3° phy. z fm com. ibi com. 58. Rōi aūt pti re pugnat eē actū pmixtū po°. Ergo rō infiti repugnat rōi pti. So. Sic ptm n̄ hēt poaz cū actu sz habuit ita n̄ est infitus sz fuit z sllr futuꝝ nō ē sed erit sicut z poaz cū actu hēbit Rō tn̄ infiniti alr in pto z aliter ī futuro ē. Nā in pto ē ex hoc q̄ an̄ oēz poaz fuit act⁹ z cp° sine fine z ter°. in futuro āt est ex eo q̄ post oēm actum erit pod z cp° sine ter°. ad rōem g° infiniti sufficit q̄ in cognitiōe eius distictā ante n̄ inueniat. pm vl' vltm. Negat g° hor ad bonū sensuz. Si āt iste modus ar guēdi valeret pbaret q̄ nullus mot⁹ ē ptus cū de rōe motus sit poa. z q̄ nulla infinitas apte an̄ dari possit q̄ ē falsū cū an̄ oē moue ri sit motū eē z cp° ī ifinitum vt pz. 6. phy. Fallit g° iste q̄ infitus eodē mō qrit in pte sic in futuro. ¶ 2°. Rō infiniti ē rō q̄ neco est i pcessu z ex pte illa ad quā pcedit. g° ī tpe n̄ ē ex pte pti sz solū futuri. Ans pz. p° ex° in aditiōe. s. nieroꝝ z diuisiōe magnitu°. 2° rōe sic. Infinit⁹ n. n̄ ē i pcessu reu term a q̄ cū ille n̄ sit ī poa sz i actu ipfecto. g° iest ru term ad quē. So. negat a°r q̄tū ad 2am partē q: n̄ ois infitas ē ex ea pte ad quā pcedit n' lo qmur d pce. su rōis ymo ex vtraqz pte mo tus. ē diuisionis infite. Exm āt asumptum ex numeris ē p 9triū z n̄ p sile q: nūerus n̄ hz ī finitatē nisi a pte post. Infinitas āt diuisio nis ī magnitudīe repit ad oēz ptē. Ad rōez dico q̄ lz infitas n̄ sit reu term a q̄ n̄ sit vnus tn̄. sec⁹ n̄ sint infiti. vl' breui⁹ pt dici fz com.

3°. phy. com. 57. q̄ ad rōez infiniti n̄ reqrit pce sus fm rē. sz fm rōez qui ē ad oēz ptez. ¶ 3°. Illud de cuius rōe est q̄ eius pod non exeat in actū nec cessare posit repugnat rōi pti. Tale ē infiniti fm mentē aristo. z com. xi. meth. So. negat minoꝛ de infinito a pte an̄ in quo non datur pm exiuisse lz sit vera a parte post vbi n̄ datur vltimū exire. Mens āt ari. ē q̄ cōe est in omni ifinito q̄ caret p° vel vltimo. Uel potest dici q̄ infinitū nūqz exit totū ī actū. sic q̄ simul totū sit. aut sic q̄ inte° n̄ possit sp in eo vnū post aliud accipe. ¶ 4°. Ex illa parte inest tpi ifinitas ex qua habet rationez incōpleti z impfecti z ptis. Sed ista non insunt tpi sub rōne pteriti sed sub ratione futuri inquātum. s. accepto vno p intem tāquā presente tēditur in aliud acci piendum tanqz futurum. Semp. n. tempus sub ratōe pteriti ē 9pletū z totū cū nihil ei⁹ sit ex°. So. cōcludit argum q̄ sicut ista insunt pterito a parte an̄. ita z infinitas. Si ēt pro batio minoꝛis valet. probat multa falsa. pu ta q̄ nullū mobile infinities fuit ī mouerī z q̄ infinita instantia non pcesserunt in tēpo re. Dico ēt q̄ ptm non hz rōnem completi nisi ratione alicuius partis finite z termina te. Sic. n. extra ipm nihil ē ei⁹. secus autem ex alia parte vel forte ē incōpletum z pars. quia nūquā totū est simul i re vl' intellectu. ¶ 5°. Cōtradictio ē īfinitū eē ī actu fz oēs. ergo est 9tradictio infinitū tps pteritū esse in actu cū eadem sit vtrobiqz rō. Rō. n. antis ē q: si eēt ifinitū actu pars eēt eqlis toti q: pars ifiniti est infinita que rō ēt tenet in tpe So. negat 9ña z ad proba. dico q̄ illa rō n̄ est rō antis tū q: infinitū nō ē totum tū q: z si eēt nō tn̄ eēt mai⁹ sua pte nisi aderet vtō. vera āt ratio quare non posit esse infinituz est quia aliquid esset in genere q̄ non esset in aliqua eius spetie. Hec autem non tenet in infinito in potentia quia id de cuius ra tione est esse partem alterius z in potentia non est in aliqua specie. Notandum est au tem ex tertia parte. q. 10. art. 3. ad. 3m q̄ si in finito addatur ifinitum est alia ratio. Infi nito enim in vno ordinate nihil est maius

sec⁹ aūt in alio. Unū lʒ in vna linea puta. a. nihil sit maius īfinito ī ea vel īfinitia ptibus ī ea. tñ ī. a. ⁊ b. linea eq̄ īfinita est aliqd mai⁹ īfinito q̄ est in. a. vel in. b. Et lʒ in ordine numeroꝝ pium nihil sit maius infinitia nūeris parib⁹ tñ pes ⁊ in pares simul sūt aliqd maius infinito q̄ est in ptibus. Et silr in pposito lʒ dies vel mēsea p̄teriti nō essent modo plures q̄ʒ fuerint anno p̄terito tñ dies simul ⁊ mēses plures sunt diebus ⁊ dies soli plures sunt mēsibus. ¶ 6°. Nulla pductio mensurata instāte transeūte pōt esse eterna. Dia autē pductio creature ex vi qua est pductio creature est huiusmōi q̄ pductio que ex vi sua nō durat nisi per instās mensuraf instāte trāseunte. Nā da oppo^m. Ergo mēsuraf alia mēsura. Ergo ex vi sua p totā illā mensurā durabit sine cōseruāte. Ergo nō solū p instans sed ⁊ p tps erat īpossibilia anichilari q̄ est falsūʒ q̄ eadē rōne toto illo tpe durare posset. So. negaf minor. Nā pductio p creationē mēsuraf nūc stante ⁊ productio successiuoꝝ mensuraf tēpore. Est autē notādū fm durandū q̄ omne q̄ fit vel fit p motū vt calidū aut permutationē sequentē aliquē motū per se ⁊ necessario vt sbstātia gñata aut pmutationē sequentē quidē motū ſʒ nō p se ⁊ necessario vt illuīnatū aut sine motu ⁊ mutatōe p simplicē emanationē vt creatū. Factū esse in p̄mis est terminus fieri et mensuraf instanti transeunte sicut fieri tēpore. In scdis vero silr: si loquamur de motu ⁊ mutatione sicut de vno toto cū vnū sit pter aliud. Si vero loquamur de fieri ⁊ factione que solūʒ ad mutationē ptinent sunt simul. In tertiis autē factūʒ eē nō est termi⁹ p̄cedētis motus cū tali motu nō fiat res q̄ʒ tñ ad formā vl' dispositionē suā ⁊ hoc nisi p accns q̄. s. simul est cū p se termino. Nec eē mensuraf eadē mēsura cū tali ter°nisi p accidēa in q̄tū vna mēsura coexistit alteri ſʒ mēsuraf instāti pmanente. Idē enī agens nō le uullo° variatū semp facit idē. Ergo si sol staret p mille annos sicut in p° instanti ita ⁊ in toto illo tēpore verū est dicere lumē fit ⁊ factū est. In quartis aūt fieri ⁊ factū eē sunt simul ⁊ sūt idē ⁊ mēsurant nunc stante q̄ non est necesse coexistere. p° alicui nūc trāseunti. Unde tali instanti durāte res fit ⁊ facta est. hec ex durando. Ad pbatio. autēʒ minoris dico q̄ mensuraf alia mēsura ſʒ vlterior ꝯsequentia negaf. s. g° ex vi sua pōt durare. sine cōseruāte plusq̄ʒ p instans trāsiens. Nā eadē actiōe creaf ⁊ ꝯseruaf. Et dato q̄ creari ⁊ cōseruari nō sint idē: q̄ est falsum: qd diceret iste de motu ⁊ formis successiue pductis de qbus cōstat q̄ in tpe pducunf. Dico ergo q̄ lʒ talis pductio hēat q̄ duret p tēpus nō sequif q̄ sit in dependēs ⁊ p se necesse eē ⁊ nō anichilabilis q̄ si durat necio per tps est necessitas suppositionis solum.

¶ Est autē sciendū q̄ ſʒ grego. ⁊ alios qui nō ponūt īstantia manētia illa maior priora ar^{li} distingueref sic. Nā instāti transeunte mēsuraf aliqd duplr. s. sicut aliquo p̄mo añ q̄ non fuit ⁊ aliomō absolute nō addito li p̄mo. ⁊ isto scdo° negaf illa maior. Stat enī q̄ aliqua pductio ex vi sua nō duret nisi p instans ⁊ tñ nullomō instanti p° mēsuref vt pʒ de illuminatiōe si qua esset. Sʒ cōtra q̄ pbaf illa maior sic. Nā omne tps q̄ cōsequif instans transiens q̄ fuit in actu est finitū. Si enī fuit in actu nō ꝯtinuauit p̄teritū ad futurū. cū instans cōtinuans sit in po^{tia}. Ergo tpa sequēs hūit p̄n^m. So. supo^r falsūʒ. s. illud instans fuisse in actu siue fuisse p^m mēsurās talē pductionē cū poti⁹ mēsuref īfinitis instātib⁹ ⁊ nullo eoꝝ p°. Et lʒ nullū illorū sit eternū tñ ipsa pductio ē eterna q̄ mēsuraf quolʒ eoꝝ ⁊ in quolʒ pducif ⁊ īfinities ē pduct⁹ mūdus. ¶ 2°. Nā in oī q̄ mēsuraf instanti transeunte differt pductio ⁊ cōseruatio q̄ p̄mū mēsuraf predicto instāti nō. 2^m. Et q̄ instās ponif actu seqf idem q̄ prius. So. illa duo differūt vbi aliqd pducif nouiter. Sic enī pductio mensuraf p° instanti eē rei ⁊ oībus seq̄uētib⁹. ſʒ cōseruatio sequētib⁹ tm̄ ⁊ nō p°. Et ista ītellige nisi pductio ī suo sig^{to} ipoꝛtet īceptionē q̄ eēt disputare de noie. Si v̄o aliqd eternalr pducaf sunt idē ⁊ differūt solū p re^{us} ad diuersa ⁊ talē pductū p quocūq̄ʒ instāti infiniti tpis produ

cit. z ɔfuat. Ex his āt pz solut° ad arm q̄ so let fieri tale. Si sol eťna' ē pduct' i istanti i q̄ creabat illuīabat. emisspiū nr̄z vl' antipo dū. g° dies nr̄a p̄cessit diē eoꝝ vl' eꝯ°. Ergo ē dare pm diē nr̄m vel eoꝝ. g° inde tp̄s fuit finitū. So. hec ē false ymagia°. s. q̄ i illo cāu fuisset pm instās fluēs creationis aut prim' situs eq̄lis in q̄ sol creabat. Est āt sciēdū q̄ vt pz. i. q. 46. ar. 2. ad. 8m. rōez de infinitate aiarum multi multipr fugiunt sz attēdendū est q̄ est particularis q̄ nos intēdimus gn̄a liter. vtrū aliqua creatura possit esse eterna. ¶ Arguunt ad idē ēt alij vt recitat grego. p° sic. Quecūq; st incōpo^lia p eodez instāti durarōis q̄lem ordinē hn̄t hāc hn̄t ēt dura tiōis nec°. Sz eē z no eē cāre st hui' z ip̄z nō eē est pri' nā ɔueniēs cāte. g° ē nec° p̄us duratiōe. g° creatura n̄ pōt eē eterna. So. negat minor p 2a pte. s. q̄ n̄ eē creature p̄us insit ei q̄z eē. Nō. n. est nec̄e q̄ creatura p̄us sit n̄ ens q̄z ens. q̄z uis p̄us nā sit nata n̄ esse q̄z rē cū vnū ex se hēat n̄ aliud z hac rōe nō eē dr̄ p̄us n. i. n̄ āt rōe prior. ¶ 2°. Si deus aliqd eterna' pduxisset nec° pduxisset. Nō. n. potuit. n̄ pduxisse an̄ q̄z pduceret cū an̄ eternū nihil sit. Neq; qn̄ pduxit q̄ q̄ ē duz est nec° est. Nz post q̄ q̄ factū ē n̄ pōt non fuisse. 6. eth. So. potuisset n̄ pduxisse qn̄ p duxit z post i nunc stāte. z q̄ est nec° est ex supo° duē n̄ āt abre. ¶ 3°. De' eq̄ cito potuit pducē equū de nihi° sic z de mā. Nā qn̄cūz potuit pducē mām potuit ēt pducē copom alias sine foa pduceret mā. Sz ab eťno dn̄s nequit pducere equū de mā. q̄ nz p motūz vt pz nz pmutatiōez q̄ illa fuisset mensata aliq̄ instanti an̄ q̄ res nō fuisset. So. si li de mā dicat ordinē cāūtatis. māe ad ɔpositūz negat b°r z ad pba. dico q̄ pduxisset p sim plicē emanatōez ifluen° eē in nūc stāte. Si āt dicat aūcessionē negat maior z ad pba. dico q̄ assūptū ē veꝝ si li qn̄cūq; distribuat p nūc fluēte l' p parte tp̄is infiniti secus si p nūc stante vel toto infi° tp̄e. ¶ 4°. Deus cōicat eē creature p electiōez. g° nec° p̄us eā intelligit sb oppo°° eē. g° sb n̄ eē. g° veꝝ est p̄us eā n̄ eē confir q̄ electio n̄ est nisi futuri s. eth. g° ɔdictio ē pduci ab eťno z libe. So. dic grego. q̄ electio aliqn̄ sumit stricte vt ē ɔ° ɔsilij. Alio° sumit vt ē lib̄a volutio. p°° negat an̄s z 2°° ɔn̄a. Sufficit. n. ad talē elec tionē q̄ creata possit eē sb n̄ eē. Ad ɔfir. pz p idē. ¶ 5°. Si deus aliqd eterna' pduxissz trāsisset de ɔdictio° i ɔdictom hoc. n. pz q̄ de facto nō pduxit. g° transisset pmutatōez. Nō sua. g° create. g° creata transisset a n̄ eē ad eē. g° n̄ fuisset eťna. So. eq̄ pbaretur q̄ nullū reprobatū de' potuit eternalr p̄desti nasse. Negat g° ɔditōal' assūpta q̄ cū n̄ eē n̄ p̄cessisset nullus fuisset trāsit'. ibi pbō āt nulla ē. ¶ 6° Quicqd ē i poa ad duo ɔdicto ria si vnū acq̄rit pdit reliqm. Sz ab eťno ve rū fuit dicē mūdus pōt eē z pt n̄ eē. g° si acq̄ siuit eē reliqt n̄ eē. g° nec° p̄us n̄ fuit ēt si ab eťno fuit q̄ ē ipole. So. eq̄ pbaret vt dicit greg. argue° d n̄ eē q̄ si mūdus ab eťno nō fuit p̄us fuit z q̄ de' nullū potuit ab eťno p̄ destinare. Negat g° a°r nisi loq̄mur d poa nouiter acq̄rēte vl' p sui mutatōez z tūc ne gat b°r q̄ creat a eťnalr pducta n̄ sic acq̄si uissz eē. ¶ 7°. Quicqd potuit fuisse eťnū. est eťnū. g° zc. An̄ pz q̄ poa a d eē eťnū ifert eē actu. Nec°. n. ɔiungimr actui q̄ pz. p° q̄ vbicūq; poa n̄ ɔiūgit actui nec° ip̄e act' pōt seq poaz. Esse āt eťnū n̄ pōt seq suā poa; du ratiōe. 2° q̄ i perpetuis n̄ differt eē z posse s̄m pbm. So. negat an̄s de possili logico seu abr°. q̄ tn̄ ɔcedit de poli dicto a poa pas siua. Nullā āt creaturā dicim' potuisse ab eťno eē nisi p°°. Ad pba. negat pm z 2m as sumptū. Ad pas pba. 2' dico q̄ a°' ē falsa d poa logica. Nā pera potuit ab eťno nō pre destinari z tn̄ illa poa nō potuit precedere suum actm. Ad 2m dico q̄ ari. loqt de poa passiua. ¶ 8°. Si agēs nāle fuisset ab eťno n̄ potuissz pducē effem. suum sibi coeuū puta ignis splēdorē. g° nz liber. An̄s pz q̄ si p duxisset de nihi° creasset. Si de aliq̄. g° de ente in poa. g° p motū vel istantaneam mu tatōez z neutro mō fuissz coeuū. So. negat an̄s Ad pba. dico q̄ pduxisset d aliquo. i. de diaphano z in diaphano si affuisset z b sine mou z mutatio. Nā vt s̄ dictū ē splē

do: pductus a sole vel cādela gescēte p⁹ pm istās sui eē ī quolz alio q̄ durat pducit̄ sine mutatiōe sicut ꝛ in p°. Et cū dr̄ q̄ ois redu/ctio entis de poa ad actū ē p motū vel mu/tatiōez dico q̄ ppē ibi ñ ē talis reductio de poa in actū sz activa° poe p actū q: ibi ñ eēt distana poe ab actu q̄ ē de rōe pdicte reduc/tiōis. Sciēdū ē aūt q̄ ista ppō istū mūduz nouiter creatū de⁹ ab eťno potuit pducē i/plicat ꝯdiciōez ī sen⁹ ꝯposito sic ꝛ ista de⁹ pt pdestinare iustū reprobatū secus ī diuiso ¶ 9° Si aliud a do potuit fuisse ab eťno ali/qd ꝯtiges potuit eē neče eē. Nā cū ois crea/tura sit ꝯtingēs si q̄ fuit ab eťno non potuit anihilari a deo quin pri⁹ fuerit infito tpe eo q: añ instans anihilatōis aut infito tpre fuit aut ñ fuit ab eťno. Ergo infito tpe fuit inde/pēdens. g° neče eē. So. negaf ꝯditōal'assum/pta ꝛ ad pba. ꝯcessa pa ꝯsequen⁹ negaf 2a, q: illud tpe qdē īfinito pfuisset sz ñ fuisset i/depēdes nz necm nisi ex suppoe ꝛ ī quolz in/stanti tpis illi⁹ potuisset anihilari. ¶ x° Nō ē poie nūc mūdum fuisse ab eterno. g° nz B fuit poie. Añs pz q: sic īpoie ē q̄ fuit ñ fu/isse. ita ꝛ q̄ ñ fuit fuisse. Cōfir q: ois ppo/sitio de pťo si ē vera est neca. ꝛ sua opoita ē ī pois. So. oīa pdicta sť vera de necessitate suppositōis ꝛ opposita ī possibilitate secus de abra. Ideo ista mūdus fuit ab eterno ī p/teritis ū istātib⁹ fuit abre ꝯtingēs sz ex supoe impois. Sciēdū ē āt q̄ lz ī qlz die tpis infi/niti. de⁹ potuerit angelū creare ñ tñ ē poie q̄ hoc fecerit ī oīb⁹ dieb⁹ q: argueref a sen⁹ diuiso ad ꝯpom sic ī qlz die de⁹ potuit crea/re vnum angelū. g° poie fuit q̄ in qualz die creauerit vnū angelū a p° creatis distinctū. Añs n. ē diuisum ꝯńs vero ꝯpositū. ¶ xi°. Ambro. ī exame. Quid tā incōueiēs vnqd q̄z q̄ eternitas opis ꝯiūga'eternitati dei. Et dama. li°. p°. Nō ē aptū natū q̄ ex nō ente ad eē deducif coeternū eē ei q̄ sine pn° ꝛ sp est. Et aug. ꝯ felici. diffinit creaturaz sic. Est sba facta ex eo q̄ aduc ñ ē aut aliqñ nō fuit. So. Ex duob⁹ pmis dictz seqf q̄ si mūdus fuisset ab eterno adhuc nō pdicaref deo in eťnitate q̄ ꝯce⁹ po. q. 3. ar. 4. ad. 1m. ī opom

q: ei⁹ dura° ñ eēt tota sil'. Ad aug. dico q̄ diffinit creaturā q̄ incepit eē ñ creaturā vt'.
¶ Ad idē arguit durand. q̄ repugnat mo/tui ꝛ creature sb mo⁹ fuisse ab eterno sic. in reuolutiōibus celi neče ē dari pa3 ꝛ vltia3. g° neče ē eas eē finitas. Añs pz. Nā in eis sp fuit successiōis ordo itaq̄ nūq̄z due sil' fuert ꝛ singule sunt accepte ymo ꝛ oēs ex quo q̄lz fuit actu pńs ꝛ ē pterita ꝛ silr oēs. Aut g° ē accepta aliq̄ añ q̄z nulla aut ñ. Nō 2m q: añ oēs ꝯiuncti nulla fuit. g° nz añ qualz. Idez .n. ē añ oēs ꝛ añ singulas eē aliā acceptam cū sint ordiāte accepte. Et ꝯfir nō sť accepte oēs nisi q: ē accepta vna includēs oēs. Cō/fir q: ī post asume° nō cēnt oēs asumpte ni/si vna includēt oēs. g° nz in ante. Cōfir q: si in reuolutōib⁹ ptis aliqua a pńti distat. ī īfinitū illa ē pa cū ñ possit dari a°r distan⁹ Si āt nō. g° nō pcesserūt infite q̄ ē ꝯ suppo/sitionē. So. aristo. negaret añs dicendo q̄ ante singulas precesserūt infinite. Ad pba. do 2m mēbrum ꝛ nego ꝯńaz. Ad proba/tionez dico q̄ nulla fuit ante oēs includens nec tñ ex hoc sequitur quin oēs fuerint ac/cepte coniunctim vel saltem diuisim. Ad primaz ꝯfir. negatur ꝯńa quia erit omnes accepte absq̄z hoc q̄ vna cōtineat omnes. Ad 2a3 vero dico q̄ nulla a presenti distat infinite ꝛ negatur ꝯńa quia infinite sunt fi/nite distātes. ¶ 2°. Si potuit eē generatio ab eterno hoc fuit possibile ponendo gene/rans puta homiē ab eterno cuz muliere ꝛ omnibus ad generatōez requisitis. Sed sic nō potuit eē. ergo nullo modo. patet maior. Nam si aliter fuit poie puta ponendo virū ante virum in infinitum ita q̄ non eēt de/uenire ad aliquem creatum ꝛ nō genitū. di/co q̄ cū ille homo eternus cuilibet coextitis/set potuisset generare quando ꝛ alij. Patet etiā minor quia aut prius ille hō fuisset q̄z ge/nuisset aut nō. Non 2m quia agēs per mo/tum necessario pcedit duratiōe termim mo/tus. Ergo primū. Ergo generatio nō semp fuisset. So. philosophus diceret q̄ 2°° ñ p° quia nullū singulare fuisse potuit ab eterno q̄ coexisteret infinitis. Nos autem dicim⁹

q deus eternaliter producere potuit masculum et feminam cum omnibus ad generationem requisitis. Utrum vero ab eterno generassent et infinitos filios produxissent unus modus dicendi dicit q in infinito tempore sine generatione stetissent cum omne tempus q partum sequitur sit finitum et per consequens oportet precedens esse infinitum vel q ex ambobus resultat esse finitum. Alius q infinitos genuissent ut dictum est. Ad improbationem huius dicitur ut diceret aristo. de sole q singulos a se genitos duratione precederet sed non omnes. Contra. Si precessit singulos. ergo omnes coniunctim. So. est hic fallacia compo. et divi. quia singuli fuerunt positi actu infinita et certa mensura. Argumentum in pede. Si mundus semper fuerit infiniti omnes precesserunt. Sed infinita non est pertransire. Ergo numquam perventum esset ad hanc diem. So. Ad hoc solvit s. tho. i. q. 46. ar. 2. 6m. et intendit ibi q supposita eternitate mundi nullum infinitum cathegorice esset pertransitum simpliciter et in actu, sed infinita finita essent pertransita et nullum pertransitum esset maximum pertransitum. Est autem sciendum q duplex est infinitum quoddam q ex ea parte qua infinitum est caret quidem termino intrinseco sed non extrinseco idest caret initio et non esse fuit ut infinitum in partibus magnitudinis et mutans esse. quoddam vero q caret termino utroque modo q. s. neque habet principium neque aliquando fuit non esse suum ut infinitum in tempore eterno. Primum potest incipere et desinere transiri non 2m. ideo primum conceditur esse pertransitum non 2m quamvis grego. credat simile de 2o. sed fallitur.

Circa eandem distinctionem querit utrum creatio sit aliquid. ¶ Prima propositio. Aliquid creatio est deus. et aliquid non po. q. 3. ar. 3. c. ad 2m. Creatio enim activa est divina essentia intellectu cum habitudine rationis ad creaturam passiva vero est relatio realis creature ad deum cum novitate rei quam novitas est relatio rationis ad non esse precedens. i. posterioritas vel est negatio precedentis durationis tam in actu quam in potentia passiva vel subiectiva. Item. i. q. 45. et 2o. d. i. ¶ 2a. Creatio passive sumpta non est proprie mutatio nec passio. licet per modum passionis aut mutationis significetur. Est autem notandum secundum sanctum tho. xi. meth. et aristo. quem ibi exponit q ista tria sunt realiter idem. s. actio transiens passio et motus quo supposito 2o probatur. i. q. 45. ar. 2. 2m. et. q. 41. ar. i. Ex quibus patet q non omnis actio infert ex se passionem sed solum illa que est cum motu vel mutatione. Sciendum est etiam q ubi actio est cum mutatione. actio dicit in recto motum. in obliquo vero relationem cause ad effectum que est relatio originis motus et est in movente. passio vero dicit in recto motum. in obliquo vero relationem effectus ad causam. i. ipsius motus ad agens. Ubi vero non est mutatio ut in divina generatione et creatione ibi actio dicit formam agentis et relationem ad productum passio autem ibi est secundum modum significandi solum sic et mutatio ut dicitur filius dei nasci et creatura creari. Relatio. n. producti ad producens significatur ut relatio et ut passio. Articulus autem parisien. qui dicit errorem esse q creatio non sit mutatio adeo accipit mutationem large et improprie. ¶ 3a. Licet eadem sit actio qua deus creavit et qua conservat res. tamen creatio activa et conservatio activa ratione distinguuntur po. q. 5. ar. i. 1a. q. 104. et hoc quantum ad primam partem. Quantum vero ad 2am patet ut elicitur po. q. 3. ar. 4. 6m. creatio in sua ratione ut nunc includit novitatem effectus non conservationem. Conservatio autem includit continuationem actionis et influxus sed non creatio. ¶ 4a. Nullum aliud a deo tenet esse nisi creatum a deo po. q. 3. ar. 5. ¶ 5a. Nullum ens aliud a deo potest in esse conservari sine deo conservante po. q. 5. ar. i. ¶ 6a. Deus est causa cuiuslibet actionis creature multis modis. po. q. 3. ar. 7. ¶ Contra primam arguit aureo. q actio dei qua ponit creaturam in esse est transiens de genere actionis. probatio sic. Effectus in actu et causa in actu simul sunt et simul se ponunt ex. 2. phy. Ergo simul deus est creator in actu et creatura effectus in actu. Est autem deus creator in actu per creationem actionem cum omne agens sit agens actu quando sua actio est in actu. ergo creatio actio simul ponitur et deponitur cum creatura. ergo non est aliquid prius duratione quam creatura. ergo non est essentia dei aut

velle. Si dicas q̄ ista hūt necītatē de agēte
nāli s3 ñ de libo q: liber pt in.b.p̄ñti istanti
velle aliq̄d p̄.d.fut° z si sit velle efficax. po/
neč effe^a.p°i.d.cū tñ volit^{ōis} cā p̄fuerit i.b.
Cōtra q: b° ɔfirmat pōo^m. Ex b°.n.ɔstat q̄
illa volitio ñ ē cā i actu tal'effe^a. Est.n.ɔ̄di/
ctio eē cā3 i actu sine effe^u in actu. Nec aliq̄
actio sic ē liba q̄ ea poita i.b.ñ pōat i eodē
id q̄ illā ex nā rei ɔseq̄t. Cōfi^r q: i.d.q̄ñ ef/
fe^a pōit p̄ velle q̄ fuit i.b.aut aliq̄d fit vltra
velle q̄ eliciat effe^m aut ñ. Si p^m hēo itētū
q: illō erit realitas actōis. Si 2^m seq̄t q̄ sic
effe^a ñ eliciebat i.b.ita n3 i.d. Sol. dup^r dr
cā eē actu vno° q: q̄ztū ad illō ab^{rus} q̄ ē cā.ē
i sua vltīa actualitate. Alio° q: ē i vltīa ac/
tualitate q̄ztū ad ab^{rus} z re^m ipoztatū ad ef/
fe^m. Primo°negat p^m aūs z sic ēt falsū ē p̄mū
ɔ̄ñs ime^{te} illatū z tñ scdo° vtrūq3 ver̄ ē. De
us āt ē creatoz actu p̄mo°.p̄ creatōe3 actu p̄
mo°. Nō āt ē creatoz actu scdo°p̄ creatōe3
actu p̄mo°. Et idē dico de ɔ̄ñte inde illato.
Alia rñsio dat. Dup^r.n.ē cā agēs. Quedā3
n.agit s3 q̄ ē. vt nālis. q̄dā vo s3 q̄ dispōit
2° s̄ ca.34. P^m g° aūs ē ver̄ de cā p̄mo° ñ 2°°
aū velle ē efficax ita.s.q̄ iter se z suū effe^m ñ
exigit mediā aliā actōe3 puta vtutē motie si
cut ex mea antiq̄ volun^{te} seq̄t noua motio
mēbroꝝ meoꝝ. Et idē eēt de effe^u extioz i pu
ta gladij motōe si inte^a illā caret sic motum
aīal'. Sive.n.i aīali sit vis moti^a alia a cogi
tatōe z apetitu siue ñ. ɔstat tñ q̄ apetit^9 est
cā mot^9 local'p̄ actū suū ime^{te} z tñ act^9 ape
tit^9 aliq̄ñ p̄cedit illū effe^m ime^{tus}. Cōformit̄
āt ad ista loq̄t dñs alber. sup 4° ca°. cele.ie
rar. ex q̄ bř q̄ actio dei ē etna z effe^a tpalis.
2° q̄ diui^m velle z itelligē ē actio dei nec est
aliq̄ actio extioz q̄ de^9 fōlr agat nisi re^{us} ad
creaturā. Ibi ēt dic̄ q̄ de^9 ab etno creat sed
h°.s.tho.negat po.q.3.ar.17.30^m. vbi dic̄ q̄
facē vlr actōe3 dei etnā ipoztat re^m i creata
iō ñ ab etno fac. Ad ipugnatōe3 āt rñsiōis
hui^9 dico q̄ ɔ̄dictō ē q̄ sit creatō sine creata
nec nos oppo^m dicim^9. s3 dicim^9 q̄ diui^m vel
le ē etnū ñ āt seq̄t q̄ diui^m velle fuerit etna/
lit̄ creatio s3 ē fall'a fig.d.mutā° q̄d i ad ali/
q̄d. Creatio.n.ñ dic̄ etn^{us} aut velle ab^{te} s3 re
spectie. Q̄ b vo addit̄ de libtate actiōis di/
co q̄ volitio nē creatā nō seq̄t nectio volutū
p̄ eadē mēsa vt patuit. g° mlto min^9 seq̄t in
creatā. Ad ɔfir. dico q̄ i.d. addit̄ nou^9 re^m
velle ad effe^m. Est āt sciēdū q̄ si ex āntiq̄ dei
volūtate ñ p̄t p̄uenire nou^9 effe^{us} ñ poss3 ēt
p̄uenire noua actio p̄ quā effe^a nouit̄ pōat
i actu vt arguēs fingit. Eadē.n.ē rō. Est āt sci
endū q̄.s.tho.3.d.22.q.i.ar.2.dic̄ q̄ ad vita
tē loquutōis req̄rit̄ z sufficit q̄ p̄dicatū s̄m
se totū ɔueniat sbo. Suffic̄ āt q̄ ɔueniat sbo
rōe suppoiti z si ñ rōe diu3 p̄ suppo^m ɔno/
tatoꝝ. Ibidē ēt dic̄ q̄ sb3 stat mālr. p̄dicatū
vo fōlr. q̄ ē appellare fo^{as} s̄m logicos. Vñ
tractat^9 de appellatōib^9 nō ē repudiād^9. Jō
ɔcedi p̄t sic z aliq̄ ɔcedūt q̄ creatio petri fu
it ab etno. l3 aliq̄d ab etnō fuerit creatio pe
tri. Nā p̄dicatū p^e.s.eus ab etno. ɔ^t sbo rōe
ei^9 p̄ q̄ suppo^t q̄ ē.diui^m velle l3 ñ rōe ɔnota
ti. Nō āt totū p̄dicatū 2^e alicui ab etno ɔ^t.
Vñ.s.tho. vbi.s. cōcedit q̄ iste hō.s.xp̄s est
vbiq3 l3 xp̄s ñ sit hō vbiq3 z.d.12. cōcedit q̄
iste hō ñ icepit eē q̄zuis icepit eē hō. Si au
tū ñ plac3 ɔceder̄ dictas p̄pōnes dicat q̄ re
gl'a.s.tho.l3 i cōcretis. q: nihil p̄dicat̄ de ab
stracto vl'eɔ° ñ. secūdū rē p̄dicatū dicat ali
q̄d q̄ ñ dic̄ sb3 vl'eɔ°. Vñ fortes ñ ē briama/
tas. Et isto° loq̄ndi vtar i seq̄ntib^9 q: s̄m.s.
tho.i.d.i4. ɔiūctū ex etno z tpali p̄t negari
eē etnū vt tpal' processio z silr̄ creatio vt p3
po.q.3.ar.3.xi^m. Est ēt sciendū q̄ diui^m velle
q̄ ē actio ei^9 ē velle ip̄ij z ēt exequutio vo/
ti nec addit exequutio sup ipetiū nisi re^u te/
pozale ad effe^m. L3 ēt i deo nō potuerit eē
aliō velle q̄3 i eo fuerit tñ potuit velle mlta
q̄ noluit z eɔ°. Et si arguat̄. g° aliq̄d potuit
i eo eē q̄ nō fuit. ē fall'a fig.d.mutā° q̄d i ad
aliq̄d. ¶ 2°. Si velle diui^m ē creatio. tūc crea
tio fuit ab etno. Ergo z creata cū nō sit for^a
sine effe^u fōli. g° z creatura. So. l3 diui^m vel
le sit actiua creatio ñ tñ ab etno fuit actiua
creatio s3 sic de^9 icepit esse creatoz ita actio
dei icepit eē creatio p̄p̄ nouitatē re^{us} z effe^a
ɔnotati. *Sed ɔ̄. Nā seq̄t q̄ ab etno fuerit
actio. g° z agēs. So. ɔcedo ɔ̄ñs q: ab etno
fuit itelligēs z ɔiūr agēs z op̄ās imanenter.

Nō ītererat faciēs q: factio ñ ē īmanēs. Sʒ ꝯ. Nā seq̄t q res acte ⁊ opate erāt ab etno So. nego ꝯñaʒ q: agē aut opari īmanēs ñ īfert agi ſʒ solū facē. Et lʒ ad oē ꝑducē seq̄t ꝑduci nō tñ ad agē agi q: ꝑducē ad agē addit hitudieʒ ad aliqd sequens ad opationē ⁊ terminās illā sic ⁊ facē. ¶ 3°. Queciq; sine īuicē ītelligi nequnt sine īuicē eē ñ possunt. Magis. n. diuidit ītē° q̄ʒ actual' existen° cuʒ diuidat ea q̄ in re sc̄ ꝯiucta ſʒ com. 12. metħ. com. 38. Sʒ actual' ꝑductio sine ꝑduci neq̄t ītelligi. g° neq; ꝑt eē. g° diuia eēn° ñ ē actual' ꝑductio create. So. mutat' qd ī ad aliqd. tñ ꝑ mā arg" dico q actual' ꝑductio vt actiua ꝑductio nō sepat' ieē a passiu°. Etna. n. eēn° ñ fuit etnal'r actiā ꝑductio cū ñ hrēt, re" tpa lē quē ꝑductio in obliq̄ dic. Actiua tñ ꝑductio fuit ab etno q; tū ad aliqd qḋ dic in recto. s. diuinā actionē. Pōt ēt dici q illa a°r ē falsa vt pʒ i relatis 2' mōi puta scia ⁊ scibili ⁊ filr ꝑus ⁊ posteri' i tpe ñ sc̄ sil'. ⁊ tñ sine inuicē ñ itelligūt. ¶ 4°. Opatio diuie po°exequtiua trāsit i factū. g° ñ ē diuia eēn°. Añs pʒ q: actio ⁊ passio sc̄ i pa ꝯ. 3. phy. ⁊ sc̄ ꝑfectio facti. 9. metħ. So. negat' añs q: nlla actio q̄ de°folr agit trāsit i passiū sic q i eo formalr recipiat'. Arist. āt loq̄t ḋ actiōe ꝑdicamētali ⁊ de exteriori q̄ ē i ꝑdica'° vl' ꝯmutatōe. Pōt tñ ꝯcedi q actio ḋi dr̄ trāsiēs alīa rōe re" ad realē esse" ex̄. ¶ 5°. Impo'ē ē opationē eē ꝯiuctā agēti qn ḋe ḋnoiet' actu opās ⁊ ꝑducēs. Sʒ ſʒ te eēn° dei ē opa° exequutiua dei ⁊ ē i ḋo ab eterno. g° ḋe dici potuit de' ab etno opās ⁊ creās. So. ſi a°' itelligatur de opatiōe īmanēte ⁊ de opari q ē facē ⁊ ꝑducē negat' illa. Si de opatōe vl' actiōe trāseūte mō stati expoito tūc ꝯcedit' ſʒ negatur b°r q: diuia eēn° ñ hʒ ab etno rōeʒ actionis trāseūtʒ illo°. ſʒ solū ex tpe. Cōcedo ēt ꝯ°' si sumat' opari vt distiguit' ꝯ facē ⁊ ꝑducere. Nā sic dic augu. sup gene. ⁊ recitat mag. 2. d. 12. de' 4°r modis opat'. s. i ḋbo disponē° i mā iformi eā creādo. i. 6. diēb' variā disponēdo i ꝑmordialib' seib' nāe ꝑcrēat reformādo. hec ibi. Uñ iusta p" moduʒ ꝯcedit' q de' etna' opat' ⁊ agit disponēdo

i ḋbo ea q̄ i tpe erat factur'. Et ſʒ alber. cōcedit' q de' etna' agit ⁊ opat' res. nō tñ ꝯcedit' q creat q: nō possum' sup dicto° distiguere de creare ꝯ crea° ipoztet re" ad esse" actu existētē ex̄ deū. Multi tñ ꝯcederēt q creatio fuit ab etno i ḋo. lʒ i deo ñ fuerit ab etno creatio. ¶ 6°. Illḋ q̄ poito ꝑt esse° pōi ⁊ ñ poni ñ hʒ rōem actualis opatiōis ſʒ po'. Tal' ē diuītas. g° est po° ñ actio. So. negat' a°r de actiōe īmanēte ⁊ b°r ſi diuitas sumatur cū re" ad esse" q: nece ē statiʒ esse" poni ex supo'. Cōce' āt ꝯclusio. s. q diuitas sumpta sine oi re" non hʒ rōeʒ ꝑductiōis ad ex̄. ¶ 7°. Exequtio actiā esse° ñ relinq̄t esse" in po° vt pʒ ex t̄mis. g° diuia eēn° ñ ꝑt ꝯcipi vt exequtio q̄ po' creāta i actu. So. exequtio dr̄ q̄si ex̄ sequtio ⁊ dic duo. s. actionē ⁊ hitu° ei' ad esse". Iō dico q nō stāt sil' esse etū ñ eē ⁊ creationē vl' exequutōeʒ eē ſʒ vnū īfert aliḋ cū q̄ stat q etna eēn° nouit' sit exequtio alicu' esse°. Cōtra. Nā exequtio ē eēn°. g° ē etna. So. negat' ꝯña q: ē falla fig. d. ¶ 8°. Nā ex t̄mis pʒ q velle facē. a. ñ ē facē. a. ꝯ velle trāseat sup facē nō āt sup factū q: voluītas nō fac suū obm. Sol. velle q ꝑ ꝑn" obo hʒ factōeʒ ñ ē factio illa inq̄ʒtū tale velle q̄ʒuis realr aliqḋ velle possit eē facē illḋ. Facē tñ ad velle addit re" ad esse" i actu. Et dico q sic cognitio ꝑtica ita ⁊ aliq̄ volitio fac suū obʒ potissime dei. ¶ 9°. De imperiū idiget aliq̄ actu exequēte q trāsit ex̄ ⁊ sbsit ipso ⁊ rōe differt ab eo. Sʒ diui" velle ē iperiū. g° reqrit actū q ē exequtio q nō ē act' create q: ipa se ñ cōducit ad eē. g° ē aliq̄ dei actio trāsiēs sbiectiue in creāta alia a diuīo velle. So. negat' a°r. Nō. n. iperiū est aliḋ ab exequtōe nisi vbi voluītas ñ ꝑt mouē aliqḋ corp' nisi mediante corpe qḋ sbm voluītatis iformat q solū ime'e mouet. Exequtionē āt eē viliorē ipio ⁊ ex̄ trāsire colorē hʒ vbi alia ē po° volēs ⁊ alia exequēs. ſʒ nō i ꝑpoito. Rursus dr̄ q i nobꝫ illḋ verū est qñ voluītas ex̄tiora corpa mouet. Re" ḋo ꝑpriū corpis dico q act' apetit' sensitiui vl' voluītatʒ ē actiā motio mēbroꝝ ⁊ nlla alia vis affixa orgāo dr̄ moti° q: mo" efficiat ꝑn'

sed q2 reddit mẽbra ad motũ habilia τ obe dientia apetitui.i.q.78.ar.i.ad 4m.
Cõtª e.ĩ dẽ arg.grego.q m cãtõ nz ꝯsuatio sit de⁹ q̃cũz mõ sumat̃ p° sic. Illd cui⁹ poª cãta vr ẽ pnm ẽ ẽtitas a dõ distĩcta. Hui⁹ aũt est creatio q2 oĩs poª est pnm sue actõis g° τ creatiua creatõis So. Negat b° τ ad pbatõez negat̃ añs q soliũ ẽ ver̃ d poª actiua q̃ aliq° ẽ passiua τ rceptiua mot⁹.seu realis rlõis ad motũ.Ea vo q̃nl'o° ẽ passiua ẽ sua actõ.Dis tñ poª actiua ẽ pnm realr actõnis l'tmĩ τ ẽ pnm actõis realr sz rõez po.q.i. ar.i.t°.¶2°. Nã cãt° ñ ẽ coet⁹ dõ sz dama. 1° li.ca°.2.g° ñ ẽ de⁹ So.Damascen⁹ creatione appellat ĩpaz creaturã vl'si loqt̃ d ca rõe actiua loqt̃ rõe respect⁹ nõ rõe ab'ı vel dico q creatio ẽ effe°di τ aliquid rpale rõe termini sui non quo ad sbum opationis.

¶ Arguit ẽt q creatio passiua non sit relõ aut aliqd realr distĩctũ a creatã p° sic. Naz si ẽ res creata a dõ vl'ibit ĩ ĩfinitũ ĩ rlõnib⁹ creatar̃ ad deũ vl' aliq̃ creabit̃ sine rlõe media τ a se distincta.τ pari rõe oĩa alia. So. Ista relõ ñ ẽ creatura ꝑpe sz large q2 nõ est q.sz q̃ creat̃.Est ãt cõcreata seipa τ nõ alio sõlr.q2 rlõ seipa refert̃. Nõ ãt ẽ sile d creatura ꝑpe vl' aliq̃ absoluto. Nichil.n.ꝑpe catũ sine creatõe a se distĩcta creat̃.¶2°. Naz oẽm entitatẽ corruptã vl' anichilatã pt de⁹ eãdẽ nũero rpare ĩ eodẽ sbo. Repõat. g° in michaele talẽ ẽtitatẽ q̃ fuit soliũ ĩ p° ei⁹ ĩstãti. Tũc michael creabit̃.g° pri⁹ non fuit.g° pri⁹ fuit τ ñ fuit So. Illud accñs nõ durat soliũ p ĩstãs sz q̃zdiu est creatã n°tñ sp creat̃ sbz q2 illud accñs nõ ẽ creatio nisi q̃zdiu durat cũ nouitate τ inceptõe eẽ q̃ nouitas ẽ nega° pexñ° τ pteritiõis q̃ nõ ẽ nisi in p° ĩstãti rei q2 statĩ tollit̃ p suũ oppositũ. Jnquolz enĩ ĩstãti p⁹ pm ver̃ ẽ dicer̃ creaturã fuisse. Nec põt de⁹ talẽ negationẽ facẽ vl' cõsuar̃ in aliq̃ instãti p⁹ pmũ nisi facẽt q ptm nũq̃z fuisset. Multi tñ cõcederent q creatura q̃zdiu ẽ creat̃ sicut cõcedit arguẽs.¶3°.Aut deus põt creare aliquã rez sine tali ẽtitate aut nõ.Si pm. g° cũ nz expiẽn°nz auctoritas cogat h° dicẽ nz ẽt rõ cu oppositũ sit possibile supflue τ irratõabilr ponit̃.Si 2m ꝯ q2 sbõ ẽ q2 effect⁹ ẽ nãlr ꝯñs vl' accñs ĩ herẽs sbcã p se. Nõ pm q2 oĩs cãe põt de⁹ effe° ipedire vt pz de igne puerorũ. Nz 2m q2 sine sbo accidẽte pt de⁹ rẽ facẽ dicẽte augu.ad ꝯsensuz põt de⁹ de nã corporea qbusdã manentib⁹ q̃s voluerit auferre q̃litates. Jtẽ pt facẽ accñs sine sbo.g° τ e ꝯ°. Nz 3m q2 quuslz 2ᵉ cãe effem de⁹ sine illa facẽ pt vt ꝯceᵉ τ apit articul⁹ parisieñ.So.deus rẽ ab'ıas sine tali entitate media creare ñ pt cũ sit ꝑpetas oĩs eẽn° create nãlr illã ꝯñs.Ad aug.dico q ñ loqt̃ de hui⁹ ꝑpijs accidẽtib⁹ sz d cõib⁹.

¶ Arguit ẽt pbãn° idẽ de ꝯsuatiõe p° sic Si angel⁹ ꝯsuat̃ ꝯsuatiõe a se distĩcta aut illa ꝯsua° ꝯsuat̃ a deo p aliã in ĩfinitũ q ẽ falsũz.Aut sine alia τ ꝯñr eadẽ rõe τ ãgel⁹ So.Cõsuatio passiua ẽ relõ ĩ d seipa ꝯsuatur sic τ creatio passiua seipa creat̃. Lz aũt de⁹ ñ ĩdigeat aliq̃ medio ad ꝯsuãdã catur sbã ex h tñ q effec° ꝯsuat oz aliqd eẽ sõlt cãtã q̃ sõlr dicat̃ ꝯsuari τ dpẽdẽ vñ pt d se solo ꝯsuar̃ effecti° sz nõ sõlr sic nz de albare sine albedĩc.¶2°.Suppõit p° q eẽ cãusalz effe° ꝑmanẽtis p° ẽ ĩ aliq̃ instãti 2° q nulla res ꝯsuat̃ in p° ĩstãti sui eẽ. Tunc sic. Agẽs aliqd cãtũ ꝯsuat effem suũ: puta faciens ymaginẽ ĩ speculo: sine ꝯsuatõe media distĩcta ab illo.g° a fortiori deus. Añs pz Nã ꝯsuatio.a.effe° ñ ẽ ĩ p° ĩstãti eẽ.a. p° illud g° ĩstãs aut fiet sil' tota aut ptiblr.Si pm seqt̃ q ĩ aliq̃ ĩstãti p⁹ pm p° hẽbit eẽ g° tpe ĩter medio ꝯsuatũ ẽ.a.sine ꝯsuatõe media.g° eadẽ rõe τ ĩ sequẽti Si 2m q2.s.fit p p⁹ ptẽ aut q̃lz illar̃ ptiũ ẽ ꝯsuatio aut non sz soliũ oẽs sil' q̃si ĩpa ꝯsuatio sit totum cathe°ᵘˢ.Si 2m.g°.a.tpe aliq̃ sine ꝯsuatiõe ꝯsuabat̃ Si pm.g° ꝯsuat° ĩtẽdit̃ eẽn° τ suscipit magz τ min⁹.g° aliqd pt ĩtẽsi⁹ τ rmissi⁹ ꝯsuari p ĩtẽsiorẽ τ remissiorẽ ꝯsuatioẽs q ẽ falsũ q2 ĩtẽsi⁹ ꝯsuari ẽ diuti⁹ ꝯsuari. Diuti⁹ ãt ꝯsuar.a.p pas ptẽ duratõis q̃z p totã q2 q̃ñcũz ꝯsuar p totã ꝯsuar τ p pas ptẽ nõ e ꝯ°.So. Negat̃ añs. Ad ꝑba. dico q ꝯsuatio.a.ẽ ĩ p° ĩstãti eẽ.a.lz tũc ñ hẽat plenẽ rõez ꝯsuatõis q2 ꝯsuat° dic ĩ recto rlõez

ꝓceden^t. in obliq̄ vo ꝯtinuatiōez.a.ineē.q̄ ꝯtinuatio rei ibi n̄ depēden^t r^m ad exn̄tiā i pori mēs^a ꝯ negatōe iterruptōis quē re^m ⁊ ꝙ negatōez nō hūit i p^o istāti eē.a. Arguo at ꝯ arguētē. Cōſuatō.n. āgeli aliqd est. Aut. g^o ꝓducit i p^o istāti āgeli aut in aliquo ſequēti ⁊ vtroqꝫ modo arguo vt ipe.

℄ Cōt^a eūdē arguit scot^9 ꝙ rel'o q̄ ē ćatio passiua nō sit aliud a ćatura p^o sic. Nā oē ꝙ vniformiter dr̄ d oī alio a t'mino aliq̄ nulli eoꝝ accidit q̄ dr̄ ad illū terminū. Sꝫ tal'ē rl'o dpēdētie ad deū. So. Negat^r b^o^r. Sic eni ſꝫ.s.tho. sola ſbſiſtē^a ćat ꝓpe ita ⁊ ꝓpe ꝯſuat. vl' dico ꝙ sic ćatō ſeipa ćat ita d ꝓcdē^a dpēdꝫ. Ex q̄dā tñ opusclo ꝙ.s.tho^e atribuit hēt ꝙ rl'o tal'ē ſba qñ ſba ćat ē vo accn̄s qñ accidēs ćat. Sꝫ ſi illō ē.s.tho^e ꝙ n̄ cdo. dico ꝙ i testa^t^o suo.i. i ſūma iſta correxit. ¶ 2°. Sbā ē ꝑoꝛ accn̄te tpe.7.meth. ꝙ sic itell^r qꝛ n̄ ē ꝯdictio ex pte ſbe qn possit dē accn̄s dura^o^e ꝓcedē.g^o lapis possꝫ eē ꝑoꝛ tpe sua dpēdē^a. ⁊ ꝯñr cēt i dpēdēs ꝙ ē impo^l^e. So. Lꝫ iſta rel'o vt accn̄s sit posterioꝛ suo ſbo.tñ vt ista i ſbaꝫ ⁊ vt iceptio eēndi seu icꝫ^m inascit ex actiōe diuīa ⁊ ē q̄ da^o sit ire^u ꝯ illa sic ē nā ꝑoꝛ. sic ⁊ actō diuīa po. q.a.ar.3.3^m ⁊ ꝯdicti^o ē ꝙ si^c illa sit ćata. Prioritas āt ſbe ad accn̄s n̄ itell^r vt expo^r arguens in ćaturis.ſꝫ sic expo^r com̄.7.me.com̄.4.qꝛ.s.i ſba gn̄abili oē accn̄s tpe ſeqt ſbm ꝓpꝛiꝫ vl' māꝫ ei^9 vl' forte ait.ītēdit ꝙ aliq̄ ſb ſta^a.i.p^a duratōe ꝓcedit oē accn̄s. Nulla tñ ſba ćata ꝑt eē sine accidēte rlati^o q̄cq̄d sit d ab^r^{is}. Est āt sciēdū ꝙ sic ꝑdicata ꝯdicto^a pu ta ē cōlcabile n̄ ē cōlcabile nō arguūt realeꝫ distictionē iter ea de qb^9 dñr ita nꝫ ipossibilitas ꝑdicādi ꝯdictoꝛia ſꝫ eē puta. ē nō ē nō arguit realeꝫ idētitatē ymo m'lta ſt talia realiter diuersa vt ſbm ⁊ passio materia. ⁊ foꝛma.i essen^a ⁊ eē.

℄ Cōtra.2.arguit aureo. ꝙ actō ⁊ passio n̄ sint vn^9 mot^9 p^o sic. Illumina^o ē actio ⁊ nō fundat i motu ꝯ sit ſbita ſꝫ com̄.6.phy.co.22.g^o.nō ōis actio fundat in mo^u So. ōis actiō ꝑdicamētal' fundat i mo^u large.i.imutatōe nō āt ꝓpe seu ſicte i.d.8.q.8.ar.3.4^m.

¶ 2°. Nā mot^9 durat trāseūte actiōe ⁊ passiōe vt pꝫ i piectꝫ.g^o n̄ ē act^o So. Negatur aīs. Nā i piectꝫ q̄ꝫdiu durat mot^9 durat ⁊ moueri.g^o ⁊ pati.g^o ⁊ agē. Agit.n. mouēs ꝑ v'tutē ipssaꝫ mobli siue ꝑ ipulsū. Est autē sciendū ꝙ si sint duo motiua ap ꝓpriata vni mobili h^o n̄ obstāte poterit rō assignari q̄r mot^9 ē ab vno eoꝝ ⁊ n̄ ab alio qꝛ.s.oꝛigiat ab vno ⁊ n̄ ab alio q̄ oꝛigo actiua n̄ est ꝓpe actō trāsiens.ſꝫ rl'o existēs i mouēte q̄ꝫ act^a dic in obliq^o ⁊ ꝓpea a.s.tho.aliqn̄ dr̄ eē in agēte. Passio vo dicit i obliq̄ oppositū rl'one vtrūqꝫ tñ dic motū i recto. ¶ 3°. Actio ⁊ passio pōt nō eē durāte eodē motoꝛe ⁊ motu.g^o non est realr motus. Pꝫ aīs qꝛ pōt d^9 ignē actualr ꝯburētē suspendere ne agat per hoꝛā. ⁊ facere i cōbustibili eundē motū quē ignis.facēt illa hoꝛa. Esset g^o idē mot^9 rēoto agē ab igne. So. Duplr aliqd ē rea^r idē motui p^o qꝛ nꝫ i recto nꝫ in obliq̄ aliqd dic nisi rē mot^9. Alio^o qꝛ in recto dicit motū ⁊ in obliq̄ aliud a motu. Talis est actio. vn̄ dici pōt eē idē realr motui ⁊ ab illo realr differre ⁊ in diuersis eē. ⁊ h^o rōe diuisoꝝ que dicit. Pōt ergo motus desinē eē actio desinente rel'e oꝛiginis i motoꝛe ⁊ potest actio desinere q̄ꝫtū ad superaditū motui stāte motu. Negat.g^o ꝯn̄a. ¶ 4°. Actio ⁊ passio sunt i rerū natura ⁊ ſꝫ com̄.3.phy.com̄.21.sunt idem ſbo ⁊ differūt quiditate g^o differunt realiter. So. quiditas dicit ⁊ rei eēn^a ⁊ cōceptus diffinitiuus. qui est rei quiditas in esse intelligibili.pꝛimo mō negat 2ª pars an^{tis} ⁊ 2^o^o in quo loquitur cometatoꝛ negatur ꝯn̄a. Est aūt sciēdū ꝙ aristo. ⁊ com̄.ea q̄ st realr idē cōsueuerūt dicē eadē ſbo nō qꝛ sint i eodē ſbo phisico ſꝫ qꝛ dicūt d eodem ſbo logico. Sic.n.ēs ⁊ vnū dñr idē ſbo.4.meth.com̄.3.⁊.3.phy.com̄.18.dr̄ ꝙ act^o eād ē mouē ⁊ moueri ꝑ re^m ad diuīsa ⁊ ifra dñr eadē ſbo. Que vo diffio^e differūt dicūt quditatē differe. Nā.3.phy.com̄.22.dic mouē ⁊ moueri n̄ st idē ſꝫ q̄ditatē qꝛ diffi^o eorū ē diuīsa. Act^o.g^o ⁊ passio st idē ſuppoito ſꝫ differūt ꝯnotato. Et sic ꝯcōda tho.q dic q. sit vna res diuſimode diffi^{ta} ⁊ tñ aliqn̄ dic

ꝙ sunt diuersa accidētia ⁊ in diuersis sbiectꝭ existētia vt.3.d.8.q.3.ar.1.ad 4m ⁊.2.ꝯ cap°.9.⁊.2.d.4.q.1.ar.4.

¶ Cōtra eādē arguit sco. ꝙ actio sit i agēte ⁊ pāt nō sit mot⁹. p° sic. Impo^le ē effe^m fōlē separe a fo^a. Sꝫ agēs dr̄ fōlr agē actōe. g° ē i agēte. Sō. negat a°^r ꝺ effe^u fōli fo^e extin sece q̄ slḡr vt exiēs ab aliq̄ cui⁹ ē actio. i. d. 1. q. 1. ar. 1. Et ꝑ effe^m fōlē sūmo oē ꝙ dr̄ tale ab aliq̄ fo^a. ¶ 2°. Actio. n. ē ꝑfectio agētꝭ cū ꝑfectū sit ꝙ ꝑt agē sibi sile. g° ⁊c. Sō. actio ē ꝑfectio agētis vt ꝑncipij q̄ꝫtū ad illō ꝙ su ponit ⁊ vt sbi q̄ꝫtū ad illō ꝙ ꝯnotat. ¶ 3°. cu i⁹ ē po^a ei⁹ ēt ē act⁹ po^e li° de sōp. ⁊ vigi. g° actio q̄ ē act⁹ po^e acti^e ē i agēte. Sō. act⁹ ⁊ po^a nō sp̄ sūt eiusdē vt sbi nisi po^a sit passi^a vl' actiua imanēs. Arist. āt itēdit ꝙ idē est agēs ⁊ potēs agē. ¶ 4°. Si actio ē i passo blasfēia iudeoꝝ fuisꝫ i xp̄o. g° pctm̄ fuisꝫ i eo. Sō. sic. s. tho. 3. d. 20. dic̄ ꝙ op⁹ opās iudeoꝝ occidētiū xp̄ꝫ fuit maliī ꝫ op⁹ opatuꝫ. i. passio fuit fina^r bōa vt erat i patiēte ⁊ mala s̄ꝫ gd vt erat i actōe iudeoꝝ ita ēt ego dico ꝙ iudeoꝝ actio iterior fuit simp^r mala exterior ꝺo vt erat i passo erat simp^r bona mala ꝺo s̄m gd vt erat i actōe iudeoꝝ sic i cā. grego. ꝺo dic̄ ꝙ actio exterior vl' n̄ ē pctm̄ l'ē ei⁹ ■ q̄ ē ⁊ nō i q̄ ē. ¶ 5°. Actio ⁊ passio sūt fo^e opposite g° n̄ ē i eodē. Sō. sūt opposite ⁊ sūt i diuSis q̄ad cōnotata ⁊ nō q̄ ad supposita. ¶ 9°. Ois fo^a ꝺ noiat suū sbꝫ. g° actio n̄ ē fo^a passi cū nō denoiet agēs. Sō. actio denoiat passiū q̄ꝫ^m ad id s̄ꝫ ꝙ ē i eo. i. motū ꝫ nō denoiat illud vt actio ꝫ sic denoiat agēs i q̄ ē q̄ꝫtū ad suū fōmale ⁊ ꝯpleti^m diffinitōis ꝙ ē ꝯnotatū. ¶ 7. Nā pꝫs. 3. phy. dic̄ ꝙ fōlis rō actōis ꝯsistit i eē ab h° i h°. g° ē re^lis i agēte. Sol. relō ab h° i h° ē fōlr ꝯpleti^a diffinitōis actōis cū q̄ stat ꝙ aliō aliqd dic̄ actio i recto. ¶ 8°. Nā s̄ꝫ pꝫs. 8. phy. si de⁹ nouit agēt mutaret. g° recipet aliqō nouū i se ⁊ n̄ aliud q̄ꝫ actionē. Sō. itēdit aris. ꝙ eo cāu de⁹ agēt actōe noua q̄ vtiqꝫ pōit i agente aliqō ab^tus nouū si sit imanēs. aut relꝫ si trāsiēs ⁊ ꝯn̄r eēt ibi aliquo° mutatio ꝫ n̄ ꝑꝑe q: nō mutat s̄m ꝑpe ex aduētu actōis l'relōis vt ē relō ꝫ solū vt ē accn̄s. Sic. n. ꝯpōit cū sbo ⁊ dat ei actū ad quē erat in po^a. po. q. 7. ar. 9. 7^m. Sꝫ tn̄ h° nullū colorē hꝫ i ꝺo dato ꝙ sua actio esset trāsiēs q: ꝑ illā n^l reale adueniret ꝺo siue ab^tus siue realati^m. Pꝫs g° n̄ itēdit ꝙ si de⁹ nouit agēt iō mutaret q: noua actio eēt in eo. q: sic paꝝ valēt ei⁹ ar^m ꝫ vt dic̄ greg. credidit aris. ꝙ de⁹ nō possit nouit agē sine noua dispōne seu volū^te ad agēdū quā ꝑus nō hūissꝫ vt pꝫ ibi ꝑ com̄. ¶ 9°. Calefaciat vn⁹ ignis duo lig^a. Tūc āt actio erit vnica sic et agēs ⁊ nō erit i aliq̄ passo q: pari rōe eēt in vtroqꝫ. g° erit i agēte. Sō. i cāu q̄t erūt passa tot erūt actōes q̄ ad māle actōis ꝑ q̄ supꝑōit ꝫ tn̄ erit vnica q̄ ad formale. Relō. n. n̄ mltiplicat ex t'mīs q̄ꝫuis mltiplicet re^lis relatōis. 3. d. 8. q. 1. ar. 5. Eēt g° ibi vnica relō q̄ eēt i agēte ⁊ duo re^lis. ¶ 10. Relōes scd̄i modi puta pr̄^tas ⁊ filia° n̄ se cōpatiūt i eodē et h° ꝑcise ꝑꝑ ꝑuiā icōpossibilitatē ꝑcedētiū aliqꝝ. i. actōis ⁊ passiōis. Jō. n. idē n̄ ē pr̄ ⁊ fili⁹ q: n̄ ꝑt gn̄are se ⁊ gn̄ari a se. g° illa ꝑcedētia n̄ se ꝯpatiūt i eodē. Sō. illa ꝑcedē^a sūt ca icōpossibi^lis relōnū ꝑꝑ icōpossibilitatē suorū fōliū. Actio. n. dic̄ re^m icōpossibilē passioni ⁊ ecꝯ°. ¶ xi°. Ois fo^a denoiāns extin^ce denoiat ēt itrin^ce vt pꝫ ꝺ visiōe. a q̄ denoiat videns ⁊ visū n^e ē istā^a n^l ister^r i ꝑpoito ꝙ n̄ lꝫ. Actio g° itrin^ce ꝺnoiat aliqd ⁊ n̄ n^a q̄ꝫ agēs. Sō. actio q̄ꝫtū ad suū m̄ale ꝺnoiat itrīn^ce passū extin^ce agēs q̄ꝫtū ꝺo ad fōle ꝺnoiat agēs itrin^ce. ¶ 12°. nā actio ⁊ passio n̄ sūt ꝑꝑe idē vt dr̄. 3. phy. Sō. ibi dn̄r ꝑꝑe esse idē q̄ n^e re n^e rōe differūt. Ista g° rōe māl' ⁊ fōlis. alr̄ dicūt eē idē alr̄ n̄ idē. ¶ 13°. Nā ꝑpō ime^ta ē i vnū gn̄alissi^m neget de alio dicē° acti° nō est passio vt pꝫ p° post. Sō. vtiqꝫ actio n̄ ē passio ⁊ tn̄ eadē res ē actio ⁊ passio. Un̄ illa regl'a. Quecūꝫ vni 3^a ⁊c. nō tꝫ vbi aliq̄ sic rōne differūt ꝙ aliq̄ res ipōtat i rōe vni⁹ ⁊ n̄ alteri⁹. vt i ꝑpoito. Un̄ ⁊ hac rōne negat ista sōtes ē hūanitas. ¶ 14°. Actio ⁊ passio differūt gn̄e. g° ⁊ nūero. g° n̄ sūt vna res. Sō. aliq̄ sūt diuSa nūero l' q: sūt diuse res l' q: diuSas res ꝯnotāt. ꝑmo° negat p^a ꝯn̄a. 2°° negat 2^a. Pōt tn̄ dici ꝙ ea q̄ differūt gn̄e differūt

ẽt nũero ill⁹ gñis ñ nũero simpr. Nã vt pz ex.s.tho.xi.metĥ.eadẽ res ad diuersa predicamenta pertinere potest.

¶ Cõtra eadẽ ar. ꝙ actio vl' mot⁹ ñ sit foa ꝓducta. p° sic. Nã mou trãseũte mãet foa. g° ñ sũt idẽ. So. mot⁹ mãlr ꝛ i recto diẽ actũ ipsẽ ctũ vt pz p.s.tho.3.phy. Fõlr vo ꝛ i obliq ordinẽ seu tẽdenaz eiusdẽ ad eẽ ꝑfectũ seu ordinẽ eiusdẽ ad se sb alio ꝛ alio eẽ. Cõdur g° ꝙ foa ñ hz rõnez mot⁹ q̃aũqz mõ sũpta puta qñ ẽ i actu ꝯpleto. l' pura po°. ſʒ qñ ẽ in fieri vl' tẽdenaz de eẽ ꝑfect⁹. Nõ.n.ẽ idẽ cũ motu q̃ ad ei⁹ fõlẽ. qꝛ illo trãseũte stat. ¶ 2°. Nã illa foa ꝛ ꝑtes ei⁹ sũt termi mot⁹ ꝛ mutatoꝝ eẽ ſʒ mot⁹ vl' acti° ñ sũt ter°. g° nz ẽ mot⁹ nz ẽ actio. So. eadẽ foa sũpta cũ ꝑcisiõe õdis ad ulteriorẽ actũ ẽ ter⁹ ꝛ nõ mot⁹ ſʒ cũ tali ordiẽ ẽ mot⁹ ꝛ ñ ter⁹. Uñ est fallã. figd. qꝛ sb li foa ꝙ nõ diẽ ordinẽ ꝑdictũ sumit̃ li mot⁹ ꝙ eũz diẽ. Ul' sb aliis v̉bis dico ꝙ mot⁹ ẽ ter⁹ mot⁹ q̃ ad suũ mãlẽ ñ q̃ ad fõlẽ. Ul' ꝙ sb vno eẽ dr̃ mot⁹ sb alio ter⁹. Ul' dico ad oĩa ei⁹ arta ꝙ mot⁹ ñ ẽ ꝓpe foa ad quã mobile mor. ꝛ tñ eadẽ res ẽ mot⁹ ꝛ foa ꝑdcã. Est ãt sciendũ ꝙ mot⁹ q̃ ad suũ mãlẽ ẽ idẽ foe acq̃site p motũ Nec tñ idẽ p se acq̃ri sb diuiso eẽ ꝛ eẽ viaz ad se qꝛ via ẽ eiusdẽ gñis cũ ter° ſm com.5. phy.com.9. Sciẽdũ ẽ ẽt ꝙ ꝑdicta foa. vt fluens a ꝑterito ꝛ iꝑfecto eẽ ad futuꝝ ꝛ ꝑfectũ hz rõnẽ mot⁹ ꝛ ꝯtinuati ꝛ t̃miati ſʒ sũpta vt sb q̃dã ꝑiti actu l' eẽ ꝙ nẽ p° hz fine pro l' futuro. i.ꝑcisa oĩ po° ꝑori ꝛ posteriori actu sic ẽ imitatũ eẽ. Jõ foa sbeẽ nouo teriat motuz actu si sb tali eẽ sistat l' poa si ñ sistat ꝛ silr cõtinuat fluxũ ꝑorẽ ꝯsequenti ꝛ ipamet imẽte añ tale eẽ erat mot⁹. Et eadẽ vt seq̃t acq̃sitionẽ diuisibilẽ dr̃ ter⁹ mot⁹. ter⁹ ãt mutati eẽ si idiuisibilẽ. Nllã tñ haꝝ ꝑdicationũ ẽ p se .s. foa ẽ mot⁹ l' mutatũ esse qꝛ pl⁹ ꝑdicatũ q̃z sbz ipõtat nc p se inẽ sbo. Nõ g° oz ponẽ entitates successiuas totalr a ꝑmanẽtib⁹ distĩctas. Ul' põt dici ꝙ mot⁹ q̃ztũ ad suũz mãlẽ teriat diuidit ꝛ ꝯtiat. ſʒ q̃zm ad suũ fõlẽ ꝙ ẽ ordo vel flux⁹ t̃minat̃ diuir ꝛ ꝯtinuat̃. ¶ 3°. Muta° idiuisibil' ñ ẽ foa idiuisibil'. g° nz mot⁹ q ẽ diuisibil' ẽ fo° diuisibil'. So. negat̃ añs qꝛ tal' muta° est tal' foa q̃ ad suũ mãlẽ ſʒ q̃ ad fõlẽ aliq̃d sup̃adat puta nouitatẽ essendi cũ motu successiuo vl' hui⁹ ꝛ rõe hui⁹ additõis alii autores dicũt ꝙ albe° ñ ẽ albefactio vt com.5. ¶ 4°. Nã ſʒ aug. p° de tri. nlla res ẽ q̃ seipaz gignat ex q̃ hr̃ ꝙ ipole est aliq̃d eẽ cãz sui i q̃cũz gñe cãe. Sʒ mot⁹ ẽ cã acq̃site foe i aliq̃ gñe cãe. g° idẽ. Sol. negat̃ hor. qꝛ cũ dr̃ foa acq̃rit̃ motu: ille ablatiu⁹ ñ diẽ hitues efficiẽtis. nz fõlis foe ꝓprie ſʒ dispositionis l' cãe mãlis. eo ꝙ act⁹ iꝑfect⁹ quẽ diẽ mot⁹ sit via ad ꝑfectũ. Uel diẽ ordinẽ ꝑoritatis vt sit idẽ mou ꝙ post motũ. Ul' diẽ aliquo° hitues cãe fõlis ſʒ ñ efficiẽtis ita ꝙ sic lapis albat albedĩe ita calõ acq̃rit̃ acq̃sitõe l' calefactõe q̃ ẽ mot⁹ q q̃ ad suũ fõlẽ ẽ ipa acq̃sitio. Sʒ ꝯ ho igt. Nõ.n.ẽ silẽ dicẽ albũ albet albedine ꝛ foa acq̃rit̃ acq̃sitõe seu mou. Cũ.n. dr̃ foa cap̃ eẽ gñoe l' p gñoez li p diẽ cãz efficiẽtẽ ꝛ ñ fõlẽ. Foa.n.ẽ effectĩe icẽ p efficiẽs et ñ alr q̃z p efficiẽa ei⁹. Ad idẽ g° gen⁹ cãe ꝑtĩet efficiẽs ꝛ efficiẽa. So efficiẽa efficiẽtz sine actio ſʒ eẽ ꝙ hz i passo ñ hz cãlitatẽ eiusdẽ rõis cũ efficiẽte reu foe ſʒ hz eã q̃ dcã ẽ.s. cãe mãl'. l' dispõnis ꝛ vie fõte tñ ſʒ eẽ ꝙ hz i agẽte aliquã hz cãlitatẽ. ¶ 5°. Dño ẽ ho ꝙ dico sbaz effectĩe eẽ ab alio catio do ẽ eẽ a do ho ãt eẽ ꝑcedit lapidẽ cãlire origĩs. Nõ.n. lapis ẽ a do qꝛ ẽ ſʒ ex⁹ iõẽ qꝛ ẽ a do. Jgr̃ eẽ l' exir̃ a do ẽ ꝑ⁹ origie vl' cãlire q̃z foa ꝓducta. Cõfir qꝛ do ñ agẽte cãta cedit i nichilũ. g° illa actio ẽ cã. Ex q̃ ẽt isero ꝙ catio ñ ẽ relo qꝛ ñ eẽt cã suo sito. So. negat̃ añs ꝓpa ꝑte Nõ.n. gño diẽ solũ eẽ ab alio ꝙ ẽ relo ſʒ ẽt diẽ foas acq̃sitã. Crea° vo pass.a diẽ solũ relonẽ. i. eẽ a do ꝛ ẽ q̃dã° ꝑor origie cãta ꝛ dispõ ꝛ via i ipaz ex ea ꝑte q̃ respiẽ catõez actionẽ quã ꝯseq̃t. Et silr gño q̃ ẽ passio ipõtat i obliq relõez eodẽ mo rei gñate ñ ãt gña° muta° ñ eo° q̃ dcm̃ est ad.4m. Ad ꝯfir. dico ꝙ i do actio ẽ sba ꝛ effectĩa cã. Jn aliis añt trãsit ꝛ ꝑficit passũ q̃ ad mãlẽ ipoꝛtatũ i recto ſʒ q̃ ad fõlẽ mãet i agẽte ꝛ reducit̃ ad cãlitatẽ efficiẽtz. Ad corream dico ꝙ aliq relo ẽ ꝑor suo sundo ñ vt ac cãs ſʒ vt tal' relo ꝛ ex ea ꝑte q̃ seq̃t actõez agẽtz. Sciẽdũ ãt ꝙ ſm

mētē aristo. motꝰ ē cās i poa ñ q̄uīʒ moꝰ ꝭ sic ea q̄ sc̄ i fieri vt dicēs ñ .āt. sic ea q̄ sc̄ i fco eē lʒ ipfecꝰ. Et iō i eiꝰ diffic iplicat successio. ¶ Ad idē arguūt aliq̄ po sic. Nā ꝑtibꝰ moꝛ tꝰ repugnat eē sil'ñ āt ꝑtibꝰ forme.go motꝰ ñ ē foa. So. ꝭcedēt po q̄ ꝑtibꝰ motꝰ r pugnat eē sil' q̄ ad fōle ꝭ ñ q̄ ad mãle. 2o q̄ ēt ꝑtibꝰ foe repugnat eē sil' dū ē i fieri. 3o. ꝯcedēo ꝯoeʒ cū q̄ stat q̄ eadē foa ꝭ eē nūc ꝑus ē motꝰ dīō terminꝰ. ¶ 2o. Nā illa foa ꝑt eē ī istāti ꝛ nō motꝰ. Go. Motꝰ ñ ꝑt eē i istāti q̄ ad suum fōle ꝛ dīa q̄ pōit: ꝛ silr nʒ foa q̄ ad fieri suū: secꝰ q̄ ad mãle. ē āt sciēdū q̄ō motꝰ ē scle cōe solū q̄ ad suū fōle .i. ꝑus ꝛ posteriꝰ. Nec oʒ ista ꝯcedi motꝰ: ē res ꝑmanēs ꝯ sit successiua .i. cūꝰ eē iq̄ʒm huiꝰ ē i fieri seu d cuiꝰ rōe est aliq̄d pñm ꝛ aliq̄d futm ꝯ q̄ stat q̄ sit v̄e res ꝑmanēs q̄ ad suū mãle. Et ad motū vrc .i. vt ē i fieri nō ē motꝰ secꝰ vt ñ motꝰ seu i fcō eē ꝛ q̄eto. ¶ 3o. Nā si sic tē locꝰ l' magnituo aq̄sita i mou locali eēt motꝰ q̄ꝛ tali mou nl aq̄rit nl locꝰ ho āt ē falsūʒ. So. ꝑmo ho ē verꝭ q̄ꝛ motꝰ local' quo ē suū mãle ē locꝰ vel vbi vñ lʒ ista ñ ꝯcedat ꝑpe .s. motꝰ local' ē vbi l' locꝰ. eo q̄ plura dicit q̄ʒ illa. tñ ista cōcet .s. Motꝰ local' ē vbi l' locꝰ q̄ ē i fluxu seu fieri l' acq̄ri successiue. Sʒ ꝯ igi po q̄ꝛ locꝰ ñ ē acꝰ mobil. go ñ ē motꝰ. So. lʒ motꝰ ñ sit foa intricamo tñ lʒ modū foe iq̄ʒm dnoiat locatū sic ꝛ vestimētū reu vestiti verūtñ i tali motu ñ aq̄rit solꝰ locꝰ ꝭ vbi .i. locꝰ cū rlōe relicta i mobili ad locū ex ccūscripoe loci. Aliter go ē i mobili q̄ʒ aliq̄ motꝰ q̄ꝛ nullū intricus variat i eo .i. q. iio. ar. 3. po. q. 6. ar. 3. ꝛ itellige d intrīco abo. Nā vbi ē respectiuū. ¶ 2o. q̄ꝛ locꝰ possibilr fuit anq̄ʒ mole moueret ñ āt motꝰ. go ñ sit idē So. Motꝰ local' ñ dic solū locū ꝭ sil' locū ꝛ vbi mou i loco q̄ mole ñ ꝑcedit. Et dato q̄ locꝰ ꝑcise aq̄rat i mou dico q̄ motꝰ ē locꝰ i aq̄ri q̄ ñ p̄cedit mole. Greg. āt ꝯcedēt q̄ sic locꝰ ita motꝰ p̄cessit ꝭ nō p̄cessit motꝰ. ¶ 3o q̄ꝛ seq̄t q̄ ꝯi motꝰ sint idē q̄ꝛ sc̄ i eodē loco successiue So. Cōcludēt si motꝰ eēt locꝰ able ꝭ dico q̄ in obliq̄ addit ipʒ aq̄ri q̄ diuisūʒ ē vbi diuisis exīns icipit motꝰ ꝛ finr. It dico q̄ mãle i tali mou ñ est locꝰ ꝑ. .ss ꝭ ē vbi q̄ dic locū ꝯ hitue relicta a loco i locato q̄ sbi ñ itera' eadē ¶ 4o q̄ꝛ 6. phy. pba' q̄ motꝰ diuil diuisiōe mole ꝛ spatij. go est aliō ab vtroq̄ʒ So. Sic diuil q̄ʒ aliō ē a spatō cōpoꝛeo ꝯ sit supficies i q̄ꝛ ꝭ diuisa loca diuisa aq̄rūt vbi l' q̄ꝛ alia ꝑs motꝰ reqrit aliā ꝑteʒ loci ꝛ ad vbi. Ex nullo tñ hoꝝ seq̄t motū ꝛ locū l' vbi eē totalr diuisa. ¶ 5. q̄ꝛ motꝰ celi eēt ꝭra ēca quā mor. Et q̄ꝛ motꝰ celi nūeratꝰ ē tps l' sbʒ tpis ꝭra erit tps l' sbʒ tpis. So.* Nō seq̄t q̄ motꝰ celi sit ꝭra l' aer ꝭ q̄ sit aliq̄ supficies ꝑut ē in aq̄ri sine illa sit locꝰ celi ꝭ ꝯuexū sine ꝭ ꝯcauū. Et dico q̄ tps ē sbiectū i mou q̄ʒm ad id q̄ de tali mou ē i celo .i. q̄ʒm ad vbi q̄ dic hitue i celo ꝛ locū i ꝭra l' potiꝰ purā hitue q̄ ē sbie i celo ¶ 6. Nā motꝰ celi ē vl'is cā gñois .2. d gñoe ꝛ .12. meth. go ñ ē locꝰ. So. Quicq̄d sit motꝰ ñ ꝑt eē p̄dicta cā vl'is ꝭ celū sb mou ē vl'is cā. motꝰ vō ē cā sine q̄ ñ iq̄ʒm aducit gñans sic ꝛ ꝑpiq̄tas ē cā actōis i passūʒ sine q̄ nō hec grego. Meliꝰ tñ saluat q̄ motꝰ sit cā si ē locꝰ rōe vtriʒ quā hʒ a ceo q̄ʒ si sit spatiū l' relo. ¶ 8. Nā si sic ē ñ possʒ eē motꝰ localis q̄ ñ eēt spatiū ho āt pʒ falsūʒ si ifluat deꝰ vt nc fac i motorē sol'r ꝛ anichilʒ dē aliō cōpꝰ aut si ei eēt vnicū celū solidū hñs solū ꝯuexū ꝛ illō rote' nullo alio cōpor exñte. So. In po cāu si nullꝰ eēt locꝰ nullū eēt vbi neq̄ motꝰ local'. In 2o vō dico q̄ 1a celū eēt mole i poa p̄cise puta si fieret locꝰ l' vbi ēca q̄ moueret. ¶ 4o. argl pnl sic. Cū dico radiū eēa sole ñ dico p̄cise radiū: q̄ꝛ ñ magʒ eēt a sole q̄ʒ a lapide nʒ p̄cise radiū ꝛ solē: q̄ꝛ ñ magis eēt radiꝰ a sole q̄ʒ eꝯo. go dico. 3m distīctū ab vtroq̄ʒ ꝛ 1a ē actio So. dr radiꝰ ꝛ sol ꝛ hitudo q̄ ñ ē passio nʒ motꝰ ꝭ ē d rōe passiōis i obliq̄. Est āt sciēdū q̄ sup rōeʒ foe addit motꝰ eē ens ipfectū ꝛ i poa ꝛ i fluxu ꝭ sup rōeʒ motꝰ addit actō rem origis ꝑducētis ad ꝑductū fūdatū i agēte ꝛ termiatū ad motū: passio vō rem ꝑducti ad ꝑducēs fundatū in mou ꝛ teriatū ad agēs. ¶ Cōtra 3. arg. aure. po sic via i teriuʒ ꝛ māutenētia i termino ñ sc̄ eedē hitudies. go nʒ creatio q̄ ē via nʒ cōꝭuatō q̄ ē māutenētia sc̄ eadē hitu. Pʒ aer

ex° q: ñ ē idē eleuare lapidē z eleuatū tenē
ɔ 2m sine p° ɔuciat colūpne. Pz ēt auctoc qz
ipol'c sil' ire thebas z ituz eē l'illic eē vt dr.
6. phy. z rōe qz se mutuo ab eodē excludūt
Dices q dup'ē via .s. pcessus termi i term vt
mot' z pcessus agētis in passum vt ćatio z
gñō. Et 2a hap ē istātanea stās ɔ suo ter° si
bi ɔiūcto z ō hac ñ pcedit rō. So. vtiqz sic
dico. Sz ɔ̄ igt p° qz ipolc ē q sup originez
cadat ɔtiuato ɔ sup originē ñ cadat origo
alias ire' i ifinitū. Sicut g° ñ origiat ita nz
ɔtinuat. So. dicim' ɔsuatōez eē ɔtiuatōez
actōis l'poti' actiōes ɔtinuatā q de' influit
eē. ñ āt dici' q sit ɔtiuata origo. Nec ćatio
ppe ē ɔsuatio vl'eɔ° z si vtrūqz i recto di
cat diuinā eēnaz qz ćatio in obliq° dic ince
ptionē eē. ɔsuatō vo ñ sz ɔtinuatōez eē. Jō
actio diuia i solo p° istāti ćat' bz rōez ćatō
nis i alijs āt ɔsuatōis. ¶ 2°. qz ñ euadit iqt
difficltas. Dato. n. eodē qrit vtz ćat'a ɔsue'
sola ćatōe nullo addito l'aliq. Nō pm. g° zc.
So. ɔsuat p actōez q p' būit rōez ćatōis q
mō ñ ē ćat° sz fuit. Creat°. n. erit ɔsuat° z ñ
ē. Cōsuat° āt fuit ćat°. Dia. n. act° ñ bz i eo
dē istāti rōez ćatōis z ɔsuationis q tñ verū eēt
si mūd' suisz ab etno ćat'. ¶ 2° pn'. Jllō q
q̄zm ē ō se ñ bz q duret n' p istās. eo ñ pt cō
suari ćata. Huiu' āt ē ćatio z oīs pductio
i creata alias ñ possz de' ānichilare pductū
p' pm instās. g° si p' suū pm instās pductuz
ē p aliā ē actionē q ñ trāsit i illo istāti So.
Creatio actiua q̄zm ad id q dic i recto .i. di
uinā eēnaz ē etna. sz q̄zm ad ipoztatū i obliq
i. rem ad effem tm durat q̄zm ćatura. Tādiu.
n. de' isluit ćato eē q̄zdiu illud est. Sed q̄zm
ad inceptionē eēndi si quā dicit durat tm p
istās sic z iceptio. Negat. g° bo' z ad pba
tiōez negat ɔña q bīt colorē si creatio du
raret p' pm instās q ad oīa tria pdicta. Crea
tio vo passiua durat solū p istās q̄zm ad ice
ptōez eēn' quā dicit i obliq sz q̄zm ad ipozta
tū i recto. i. ōpēdētiā ad deū durat tm q̄ztū
creata. Nc tñ si durat p tps seqt q ipa l'ća
tura sit nccē eē aut ncc° duret p aliqō tps si
gnatū qz h° ñ ē de ei' rōe. s. durare p horā l'
dimidiā sz durat q̄ztū de' vult vñ qaiqz i
stāti dato milies potuit anichilari añ illud
verūtñ qz nō datur vltim rei pmanētis si ō
us dat ei eē p instās. ncc° necessitate suppositiōis
dat ēt p tps. Si āt de' posset face ali
qd eē per istās pcise tūc illa pductio ex sua
rōe nō hēret durare plusqz p istās. ¶ 3°. Nā
de' creatis cōicat actionē nō āt ɔsuatōem
qz nulla creata ɔsuat n'a ō immediate. g° ñ
sīt idē So. Negat ɔña qz de' aliqb' cōicat
viuē z nō itelligē q tñ i deo sīt vnū vñ dico
ex. s. tho. po. q. 5. ar. i. 7m q nullū agēs cor
porale est instrum dei in ɔsuādo sbaz z si in
facien° z hoc nisi qten' ex aliq motu dispoi
tōes i mā retinent qb' mā fit ppa fo'eo° q
celū dr inferiora ɔsuare. Est āt idē iuditiuz
de incorporeo q sz eū nō agit i hec iferioa
nisi p motū. Ex hijs tñ nō hr q ista duo dif
ferāt nisi rōe z quo ad ɔnotata. gra quozū
hec negatur. s. creatio est conseruatio.

¶ Cōtra 4a arguit aureo. q aliquid creari
implicat cōtradictionez z ɔñr probationes
cōclusionis que innituut rōni naturali nulle
sunt p° sic. De rōe formali pductiōis est eē
inter duos ter°. i. term ad quē ɔ p eaz aliqd
capiat eē. z ɔñr term oppom. i. a q g excludi'
puta ipm n' si qd ex nichilo fiat. Tūc sic Si
qd fiat ex nichi° sicut ex ter° fiet p se l' p acci
dēs. Nō pm p° qz ex opposito n' fit p se nisi
oppom mutare' in oppom. 2° qz ex nichi° fie
ret aliqd sic ex sbo. g° reliq' 2m z qz p accñs
reduci' ad p se oz eē aliq ō p se cui ɔiūga' ipz
nichil z ɔñr ñ fit res ex nichilo q ē ɔ̄dictio.
So. ō rōe pductiōis vtc nō ē hrē duos ter
mios reales. nz term a q ppe exclusiz virtu
te pductiōis nisi vbi pductio est ɔ mutatio
ne. Si tamē term a q large dicam' oppoitū
vel nō existen'as rei pducte z term ad quē rez
pductā. tūc i oī pductiōe noua sunt duo ta
les termini nō aūt in eterna siue sit pductio
diuine persone siue creatio talis qualez po
suit auicena. z sequaces. Ad arm dico q ali
quid fit ex nichilo per se non per accñs si li
ex dicat ordinem vt sit idem q post po. q. 3.
ar. i. io3. Ad ps ɔ̄ h° dico q ex opoito fit ali
qd p se isto° absqz h° q trāseat i opom. Ad
2m dico. q id ex q aliqd fit p se ñ ē ncc° sbz n'

li ex dicat cāz. Sz ꝯ īgt q: vbi li ex dic̄ ordi nē sine cāli^e aduenīēte posteriore tollit p^9 g^o ē ibi aliqđ cōe vtriqz sbstractū. ipz. n. n^l ñ tolli^t a lapide q pducit. q: realitas lapidis nūqz fuit sb nichilo sic nz oppo^m sb opoito Nz tollit ab^e q: oē qđ pus fuit nihil rēanet n^l. g^o tollit ab aliq̄ sbstracto vtriqz ex̄moꝛū Cōfi^r q: nūqz ex die fiet nox nisi succederēt sibi i aliq̄ cōi. Cōfi^r 2° q: vbi ē ōdo t̄mi a q̄ ad ter^m ad quē oz aliqd ab vno i aliū trāsir g^o oz ibi eē cōe sbstractū. So. ñ oz eē cōe sb stractū vbi ē tal' ōdo. nisi eēt real' qđ ñ acci dit iter ens z ñ ens q̄zuis i. ppoito sic ē trāst t^9 solū ymagiari^9. ita ē cōe ymagiariū. i. ꝯti nuitas ymagiari tpis q: si t̄mi i nllo ꝯuenī rēt ñ posz ymagiari trāsit^9. q regrit aliqđ idē alt se hr̄e q̄z pus po. ii. ð. ar. 2. Dico ēt sz cos q iter eēn^{as} z eē rea^r distigūt q: lapis p us fuit n^l z p^9 aliqd. i. exn̄s. z r alitas. i. eēn^a la pidis fuit sb nichi^o exn̄tie ve l'ymagiare. se c^9 de realitate. i. exn̄tia actuali. Nec tñ op po^m fuit sb opoito q: qditas lapidis abstra hit ab exn̄tē^a z ñ exn̄tē^a. Uñ n^l exn̄tie ñ op po^r ei sic nz exn̄tia sz n^l essen^e. Ad p^{as} ꝯsit. pz p idē q: mane z meridies ñ succedūt sibi n^l pdicto^o. Ad 2as dico dū lapis fit ex nichi^o l'mūd^9 ibi ñ ē ppe ter^9 a q̄ l'trāsit^9 sz ymagia ria. n^e real' ordo sz rōis. Ad h^o āt ar^m greg. rñdet breuit p 4^{or} dcā. P^m cū dr̄ ex nichi^o fit aliqd li ex ē nota mā ē ñ qdē ꝯstitu^e q̄ si ip sū n^l sit mā alicui^9 sz negatie ita qđ oīs mā ne gat 2^m li n^l sincha^{ce} valet nulli ens. cathe^{ce} ro valet ñ ens. Uñ ꝯce^r qđ nichil pt cōrūpe deū pmo^o sz ñ 2° cū sit idefi^{ta} affi^a z idē sen sus ē h. N^l pt auarū satiare 3^m. Scdz pbos cū dr̄ n^l fit ex nichi^o. sbz tenet sincha^{ce} z p dicatū pt teneri sin^{ce} z cathe^{ce} sz sz nos pdi catū teneri ñ pōt sin^{ce}. Ista. n. ē falsa nullū ens fit ex nllo ente z ista ra aliqđ ens fit ex nllo seu ñ aliq̄ ēte. 4^m Qñ q̄rit a ꝯcedēte qđ aliqd fit ex nichi^o vtrū fiat p se l'p accn̄s dicē dū ē qđ q̄stio ē i ptinēs. Introga^o. n. pcedit ac si li nichi^o stet cathe^{ce} z ppō sit mere affi^a qđ ē falz cū vtualr valeat coplatiuā p vna p te negatiuā q: affi^t aliqd eē fcm̄ z negat fa ctū ex aliq̄ p se l'p accn̄s sic. Aliqd ē factū z

ñ ex aliq̄ seu ex nllo ēte. Po. 3^z tñ rñderi qđ aliqd fit ex nichi^o p se z p accn̄s. i. ex nllo ēte n^e p se n^e p accn̄s hec i^e valde bñ. Sz adhuc breuit^9 se expedit adā dicēs q: arg^m ymagiat nichileitatē eē aliqd qđ debeat tolli qđ ē falsū ymo qđ mō aliqd ē pus ñ fuit aliqd z mō est aliqd. sine aliq̄ sbstrato aliqtati z nichileita ti. ¶ 2° pn^l arguit sic h^e ppoitio n^l fit aliqd iplicat ꝯdictoez cū sit sēsus qđ ipz n^l aut ali qd ei sbstratū vtat i aliqd. g^o z hec iplicat. s. ex nichi^o fit aliqd q: eqpollēt. Qñcūz. n. dr̄ ex h^o fit h^o ve ēt dr̄ h^o fit h^o. So. illa duo nō eqpollēt vbi li ex dic̄ ordinē pcise. Uñ mar ti^9 ñ fit aplis sz ex martio fit aplis iō multū distāt ista vt pz p com̄. 5. phy. com̄. 19. Sz ꝯ igt q: vbi ē sola hitu^o māe l'sbi dici^9 h^o fit h^o puta hō fit san^9 ñ āt ex h^o fit h^o vt pz. 7. me tha. g^o ista ex h^o fit h^o ifert ist. i h^o fit h^o ñ c^o z rō ē q: li ex iportat hitu^{es} termi ad ter^m. So. negat ꝯña. n^l loq̄mur i. ppe co^o q̄ dic^9 dic̄ fieri noctez z silr n^l fieri aliqd. Nec assi gnat ve rō eqpollen^e q: li ex ñ dic̄ sp hitu^{es} ter^{or} sz sp dic̄ hitu^{es} poris ad posteri^9 saltē sz rōnē ad qđ suffic̄ tps cōe reale vl'ymagia tū. Addo tñ pdictz qđ ꝯcessa illa eqpollē^e di co qđ n^l fit aliquo^o aliqd. ñ q: nichileitas v tat i aliqtatem sz q: pus n^l i gñe existē^m pu ta lapideitas. postea ē aliqd i gñe eodē. Ali pt ad pn^{le} ar^m rñderi dicen^o qđ h li ex ñ dicit hitu^{es} ter^{or} aut poris z poste, sz ē sensus ex nichi^o. i. ñ d aliq̄. Sz ꝯ iqt p^o q: fili^9 dei eēt creat^9. So. sic dr̄ po. q. 3. ar. i. 7^m. fm āsel. dr̄ aliqd fit ex nichi^o aut nega^o iclusa i l'nu hil negat ppo^{es} ex eā pceden^o aut ñ negat sz ab ea iclu^r. Si p^m aut negat ppoitio z t^{ū} v bū fit sil. z sic ex nichi^o fit id qđ ñ fit sic taceo de nichi^o logt. Aut negat pposītio sola z sic fit de nichi^o qđ fit qdē sz ñ ex aliq̄ pexistē ti sic tristat de nichi^o q tristie cāz nō hz. Si ro lter icludat negatoez aut iporret hitu^{es} cāe tūc ē falsus sensus. s. qđ nō ens sit cā ētis. aut ordinē tm̄ z sic ē ver^9. s. qđ aliqd fit p^9 ni hil. Si g^o nega^o neget solā ppositioez sic ne gat hitu^s māe z cuiusl3 hn̄tis rōnē māe cu iusmōi ē diuia eēn^a de qua fit fili^9. Creatura ergo de nichi^o fit isto^o q: ei^9 n^l p fuit nō autē

filius dei cui⁹ eēnª erat i pr̄e. Contra ingt. 2°. q: s͂z āsel. monol. ca. 6. oīa dici pñt facta ex n¹° co° q̄ diues ex paupe q: g p⁹ erat paup̄ mō ē diues h̄ iᶜ ex q̄ bn̄ q aliq̄ hitu° dereli gtur iter ens 7 n¹ 7 sic rō ↄstat. So. vtiqȝ di co q li ex dič ordie᷑ qñ icludit negatōe᷑ q: sig^r ordo ad n¹. sec⁹ āt si icludat a negōne q: tūc sig^r nihileitas ordis. Utroqȝ āt mō ↄce di p̄t illa Creatā fit ex n¹°. s͂z i sensu i q̄ i clu^t ordine ñ isert istā h̄ fit h̄ n¹ i. p p̄ie vt dictū ē. ¶ 3°. p̄n^r. Nihil p̄t anihilari. g° n¹ p̄t creari. Añs p᷑. q: nullū oppo^m reducit i oppo^m n¹ rōe sb̄stracti. g° n᷑ ens i n¹ q ē anihilari n¹ rōe sb̄stracti. 7 p̄ñs ñ erit n¹ n᷑ anihilatum. So. aligd p̄t anihilari. nec tñ reduceret tūc ens i n¹ sibi opo^m s͂z ens eēnᶜ cui oppōit n¹ eēnᶜ re ducit i n¹ existēᶜ cui ñ oppo^r ens eēnᶜ s͂z exi stenᶜ q i tale n¹ reduci ñ p̄t n¹ rōe sb̄stracti. i. eēnᶜ. q ē ens siiptū ab eē eēnᶜ. ēt dū ē sb̄ n¹° existēᶜ. Ens inq̄ȝ aliq̄°. i. ieē itelligi^{li}. l'i poª ñ passiua ↄpe s͂z actiua dei. ¶ 4°. Jmpo^{le} ē itellige aligd factū qn itelligat h̄re eē p⁹ ñ eē. q: de rōe t'mi pducti ē q vi pductōis ali gd h̄eat q p̄ius nō h̄ebat. Tūc sic cū lapis dr̄ tēporalr̄ creat⁹ aut fit q oīo erat aut q oīo ñ erat aut q aliq̄° erat 7 aliq̄° ñ. Nō p^m vt p᷑. Nȝ 2^m q: n¹ eēt d̄suȝ i ens. g° 3^m. g° la pis ñ ē creat⁹ s͂z pduct⁹ ex ente aliq̄. i. i poª. So. factū est id q oīo n¹ erat i gñe existe^m ex deum. Nec tñ seqt q: n¹ abstractiue. i. ni hileitas sit ↄuersū i ens ab^{le}. i. i entitatē vel aligtatē. s͂z q res q̄ p̄us n¹ erat i actu mō est aligd in actu. S͂z ↄ ingt. Si. n. lapis erat pu rū nihil puȝ nihil p⁹ mō ē ens. Si erat ali gd vltª q: s. h̄eat sb̄stractū sic ista pductio ñ ē nō ente simp^r. vtroqȝ āt mō h̄eo itētum. So. erat oīo nihil in gñe existen^m nihil oīo vltª tale nihil actu existēs. q̄ȝuis vltª tale ni hil seu carēti a existēᶜ eēt eēnª q̄ ē ens in gñe eēn^{ae} 7 i eē in celi 7 i poª eēti^e dei 7 in poª lo gicali q̄ ē ñ repugnātia ter°^r. q: ei non repu gnat eē corp⁹ 7 sb̄aȝ. vñ lapis ab et'no erat sb̄a i poª ñ i actu. Sec⁹ de chimera cui repu gnat eē h̄ ē snia. s. tho. 4. ↄ ca. xi. 7 quol. vbi vult q p̄dicata p se et'nalr̄ ↄueniūt reb⁹ s͂m suā ab^{tas} ↄsideratōe᷑. Jdē sentit alb. i lo gica sua veteri ca° de p⁹ p̄di. dicēs. q s͂z auic. alga. 7 alfar. oīs ↄpo cui⁹ p̄dicatū ē i rōe sbi sp̄ fuit v̄a i reȝ ordiabilitate. Ad ei⁹. n. v̄ita tē sufficit sb̄al' ordo iter ei⁹ ex̄ma. Nec tñ se qt q iª q eter^r fuit sb̄a fuit ēt ete^l ens. q: ens accidit aiali 7 lapidi 7 i eoȝ intᵘ ñ claudit. Hec āt reȝ ordiabilitas qñ res ñ erāt. erat i rōib⁹ reȝ q̄ erāt i iteᵘ ordināt᷑ 7 causātis. S͂z ↄ. q: ibi ñ sī vt ordinate. s͂z vt vnū. So. Res ibi dup^r ↄsiderāt. s. vt iteˢ q̄ itelligūt 7 sic sī idē q de⁹ 7 ordine carēt. 7 vt res ↄdu cēde 7 sic sī possibiles ad plālitatē ex̄ deuȝ 7 ad ordinē 7 sic de eis sī v̄a enūciabilia ab et'no. Enūciabile āt sic ad rē deductū fuit ab et'no. Et si q̄rat vtȝ sit creator l' creatā dico q ē creabile h̄ ex illo. vr̄ g° q hō sp̄ fuit sb̄a 7 ens q dič eēn^{as}. Predictos vr̄ seq. s. tho. Qō si ñ pbaret eoȝ positō dicat vt h̄e^l po. q. 3. ar. 5. q ex h̄ ipo q gditati eē tribuit ñ so lū eē s͂z 7 gditas ipa creari dr̄ q: añq̄ȝ eē ha beat n¹ ē n¹ fōte i iteᵘ creātis ū ñ ē creatā. s͂z creatrix eēnª h̄ iᶜ. Hec āt via ē securior. por tñ ñ ē erronea. nec erroři ↄtria n^x ↄ q̄ȝto vr̄ ponere q eēnª h̄eat aliq eē 7 ñ a deo h̄ tñ ñ oȝ moue. de h̄. n. dič heric⁹ 7 bñ iud° meo. Eēnª iquit dē eē suū hȝ a deo s͂z ñ eodē mō Eē. n. eēnᶜ hȝ a deo vt ē cā exēplaris dans ↄ suū itelliger eē itelli^{le} 7 gditatiuū cuilȝ eēnᶜ Eē vo existēᶜ hȝ ab eodē vt ē cā efficiēs vñ res ñ creāt. s͂m p^m eē q est eē po^{le} 7 s͂m gd ad q sufficit itellectio diuiª in gñe cāe fōlis. Creātur āt iusta 2^m eē. Possȝ tñ ad ar^m bre ui⁹ dici. s. negan° istā ↄñaȝ. Lapis p̄us nihil oīo erat 7 nūc aligd ē g° puȝ nihil ↄuersū ē i ens. Solū. n. seqt q res q̄ p̄us ñ fuit aligd nūc ē aligd. Et si dicat lapis p̄us nō fuit ali gd. g° fuit nihil negat ↄña. Aliud est. n. affir mare lapidē eē n¹ aliud negare eē aligd. Cō ce^r tñ q nihil. i. nullum ens fuit lapis. vt sit vl'is negaª. 7 ñ indefi^{ta} de sb̄o infi^{to} 7 affi°. Et sīr lapis nihil. i. nullū ens fuit.

¶ Arguit iteȝ ↄ eādē ↄ°^{es} q ñ oē aª a do sit pduct^m a deo. p° sic. Oē factū p̄t aliqñ ñ eē. Nullū et'nū vl' ↄpetuū a p̄te p⁹. p̄ot alñ ñ eē. g° nulli tale ē factū. g° ce^m ñ ē factū. pba tur minō. q: ex ei⁹ opposito si ponat inesse

seqt̃ q̄ idē sit ⁊ n̄ sit. 2° q: oē ꝑpetuū pōt sp eē. Si g° possit aliqñ n̄ eē idē hēbit po^{as} ad opposita imeᵗᵉ. ⁊ ɔñr opposita posset eidez ieē hec aũt ē ꝓba. com. p° celi com. 124. Ma ioꝛ ēt ꝓbat. ⁊ ꝑ ɔ̄gēitū itelligo factū q̄cunqȝ mō. ⁊ ꝑ igenitū n̄ factū ⁊ ꝺ opposito mō op/ posita hoꝝ. Tūc sic Oē icoꝛruptibile ē ige/ nitū ⁊ eꝯ°. g° oē coꝛruptibile ē genitū ⁊ eꝯ^a Pȝ aũt tā añs q̄ȝ ɔñā ꝑ illā regulā. Si fuerit 4^{or} ťmi quoꝝ duo sic ɔ̄dicto^{ie} oppositi ⁊ re liq duo filr ⁊ vnꝰ terꝰ p^e oppositōis ɔuertit vl'r cū aliq̄ ťmio reliq oppsitōis nece est re liquū cū reliq̄ ɔuerti. Pȝ aũt regl'a ꝑ p^m pri^m. So. si loq̄mur de po^a passiua itrin^{ca} negat maioꝛ ⁊ ad ꝓbatōez añs. De extinseca vero creatōis negat mioꝛ. Ad p^{as} ꝓba. dico q̄ n̄ po^r inee oppo^m eiꝰ dicē° ꝑpetuū n̄ ē ȝ dicē° ꝑ n̄ ē demō^{ie} ꝑpetuo. sic ⁊ ponūt iste ꝑdesti natꝰ pt dāpnari ⁊ albū pt eē nigꝛ. Hec gre. Ad ꝓteruos tū q̄ volūt q̄ cuiȝ de po^{ri} coꝛ rñdeat vna ꝺ inee ex eisdē termis nō ipo^{le} dr̄ q̄ veꝝ ē si sit ɔposita ⁊ ďa. secꝰ si diuisa. Isti. n. ve albū po^{le} ē eē nigꝛuȝ nō cōmdet ista albū ē nigrū. Ad 2as dic idē q̄ aliqd pōt sp eē ⁊ aliqñ n̄ eē nec tū seqt̃ q̄ eidē possint sil' ineē opposita q: tale qd n̄ ē i po^a ad op posita ɔiūctim. ȝ diuisim ȝ sil' hēat po^{as} ad opposita vn̄ aliō ē siltas po^e aliud po^a silta/ tis. ¶ 2°. Oē ꝑpetuū ē eťnū i pťo ⁊ fut°. g° nulli ꝑpetuū ē factū. Pȝ añs: q: alias ifin^m eēt i fi^{to} maiꝰ. Cōñ^r ȝ inteři. com. 1. celi com. 36. qm̄ oē q̄ hȝ po^{as} vt sit tpe ifi^{to} hȝ po^{as} i finitā. g° ea nll'a ē maioꝛ. g° q̄ pōt sp eē ifi^{tus} pōt sp fuisse i pťȝ alias maioꝛ ē po^a q̄ qd eē pōt ex vtraq; pte sp. So. Quicqd fit ꝺ ɔñā tū negt̃ añs. Ad ꝓba. dico q̄ n̄ inꝯ^r infi^{tus} ȝ qd puta ex vno ext̃mo tm̄ cuiꝰ ē pťm tps eē m aiꝰ alio ifi^{to} ȝ qd. Ad ɔf. pȝ ꝑ idē veꝝ tū ista eq̄ sit ɔ̄ pbȝ q ɔcedēt infi^{tus} tps eē maiꝰ ifi^{to} pťo. ⁊ ifi^{to} fut°. Dr̄ vlteriꝰ q̄ oē ꝑpetuū eq̄ pōt durare sp i ante ⁊ i post. nec vnū ex cedit aliud i posse durare q̄zuis ineē vnū sit ꝑus alio ꝑductū. vn̄ rō com. parum valet ɔ̄ xpianos. secꝰ ɔ̄ ponētes aliq̄ ꝺ ꝑpetuū pos/ se durare sp solū i fut^m. Est aũt sciēdū q̄ ȝ in creatiōe nō sit mutatio. tū ibi ē factū eē sine

fieri pori. Sciēdū etiā q̄ com. de sba orbis caᵒ. 3. dic. Orbi quē tps seqt̃ accidit agēs sn e̅cēs ipȝ ⁊ q hoc ignoꝛauert dixeřt ꝺ opi^{ne} eē aristo. q̄ nō hȝ cāz agētē ȝ tm̄ mouētem ⁊ ꝺ absurdū fuit. Et. 12. meth. com. 43. posu it itelligētias n̄ eē factas a ꝺo eo° q̄ posuit auice. s. q̄ vna sola fueit i me^{te} a deo. Quic qd tū ꝺ ꝺ sit eiꝰ auctoꝛitas i ꝺ ⁊ i multis alijs n̄ est recipienda. Nō est ēt nece q̄ cuiȝ po^r actiue rn̄deat passiua. ȝ solū agēti ꝑ trāsmu tatiōez. ¶ 3°. Nā fo^e q educūť ꝺ po^a mãe n̄ crean^r silr nȝ fo^e q̄s deus infundit sbo. Crea tio. n. nō ꝑsuppo^r sbm. So. fm. s. tho. po. q. 3. ar. 4. 7^m fo^a ɔsiderata vt ē i po^a a deo cō creat̃ mãe nulla actōe nãe interueniēte ȝ vt ē in actu n̄ crea^r ȝ ꝑ nãle agēs educit̃ de po^a mãe: hec ex illo: ex q̄ pȝ q̄ ōis fo^a nãl' q̄tum ad eē ichoatiuū ē creata a ꝺo. Quod ꝺo ad dit de foꝛmis ifusis dico vt eli^r po^a. q. 3. ar. 8. 3^m. duplr aliqd creatur. s. q: ꝑducit̃ sine mã ex q̄ ⁊ in q̄. vt āgelus ⁊ mã ⁊ p° creata. ⁊ mr sus q: supponit qdē sbm ȝ nō q̄ sit eius cā efficiēs vel mãlis. q̄ si talis fo^a in eius po^a ta liter sit vt inde per agens nãle educi possit vt gratia ⁊ anima intellectiua.

¶ Cōtra. 5. arguit aureo. sic Si deꝰ ɔserua ret oia tunc agens coꝛrūpens agendo [illegible] ceret deum vel deus ad actionez eiusdē sta/ tim cessaret ɔseruare. So. negat ɔñā. Agēs .n. nō coꝛrūperet nisi ad hoc moueret̃ a deo qui sicut se solo ɔseruat ita ꝑ nãle. agēs coꝛ rūpit ⁊ gñat q̄bus ipse coagit. Esset aũt icon ueniēs si deo volente penitus ɔseruare ali/ ud agens cogeret ad non conseruandum.

¶ Cōtra. 6. arguit aureo. sic. Nā ȝ aug. p° de trini. deus sinit res agē ꝑpꝛios motꝰ ⁊ ȝ ecc^{cus} reliqt hoiēz i manu ɔsilij sui. g° ɔf uat qdē res ȝ eis n̄ coagit. So. intēdit aug. q̄ deꝰ n̄ ipedit actōes ɔ̄ries foꝛmas i crea/ tiōe susceptas cū q̄ stat q̄ coagit vt ꝓbat. 3. ɔ̄ ca. 68. Ex his ꝺo q̄ dicit ibidem ca°. 64. ⁊ po. q. 3. ar. 4. pȝ q̄ eē ē ꝑpꝛius effc° dei ȝ esse hoiēz vel ignē ē ꝑpꝛius effc° ꝑticularis agētꝭ. q̄ nō sic ē intelligēdū q̄si deꝰ agat eē precise vel 2^a cā agat solū ꝑfectōes supaditas ipi. ȝ alr̄ sentit. Sciēdū ē g°. q̄ ens dr̄ ꝑpꝛium

obm inte^a q: ē ei adeqtū. ita q: hoc solum. ⁊ hoc oē intelligit.i.oē ens ⁊ ſm rōez entis p̄ cise. ⁊ q: ē p^a ⁊ ꝓpa rō intelligēdi itaq: n^l in tellectui ſbicit nisi rōe rōis entis. p^o ⁊ per se. Sic ee ē ꝓprius effe^a dei q: ē ei adeqt^9. Dat n. de^9 solus qcqd ptinet ad eē ⁊ hoc solū fa cit q: hz eē ⁊ hoc oē. vñ signato aliq̄ effe^{ctu} rez singule rez oēs cāe 2^e po. lūt ei dare oē q: pti net ad eē ſz ſp aliqd ꝑsupponūt puta mãz vl' huiusmodi. Itē p^a ⁊ ꝓp^ria rō quare aliqd est effe^{ctus} a deo ē rō essendi ita q: hec est. forma liter āt mãles. Et eodē modo sen^{sus} tactu ē ꝓ prius effe^{ctus} celi. ita q: hoc oē ⁊ hoc solū facit. Alteri^9 āt cāe effe^9 erit eē calidū vl' huiu^{9}. vñ 2^a cā dat qdē eē ignez ꝟtute sue nãe non āt eē actui nisi vt instru^m cāe p^e. 3. ꝯ. ca. 64. nec dat eē p^o ſz rōe ptis. q: ſp aliqd ei^9 ſup/ ponit eē actu. nec ꝑ se ſz q̄ſi ꝑ accñs. q:. ſ. dat aliqd q: accidit enti puta eē equū nec efficit ens de nō ente ſz ꝺ tali ente. Sciēdū ē ēt q: velocitas ⁊ tarditas ī motu attēdit ſ'z pro portiōez cāe 2^e ad cāz 2^{am}. nō autē 2^e ad p^{am} vel ꝯ^o: q: deus ⁊ creatur. ī ñ mouēt veloci us solez q̄z deus solus. q: in 2^a cā agit deus ſ'm modū ei^9 ita q: in ea que debil' ē mouet tarde ī alia ꝟo velociter. Et lz tā ipe q̄z crea tura īme^e producat totū effectum tñ actio creature depēdet ab actōe dei ⁊ ī illa funda tur nec tñ ſequitur q: cessante actione crea/ ture deus agat effectum ex hoc q: ei^9 actio nō dependet ex alia ſicut neq: fab efficit cla uum ſine malleo agente.

¶ Cōtra eādē arguit durā. p^o ſic. Si de^9 ī/ mediate agit ad effectū cāe 2^e aut agerēt eā/ et actōe q̄ ⁊ creatura. q̄ actio ſit. a. aut alia. Nō p^m. p^o. q:. a. eſt ꝑfecte ⁊ īme^{te} a 2^a cā cū eius virtutē nō excedat abſq: aliq̄ ſpāli īflu xu dei ſupposita tñ ꝯſeruatōe eius. Lz enī eadē actio ſit a duob^9 ꝑfecte ſz nō īme^{te} vt ea q̄ ē a cā ꝓx^a ⁊ remota. ⁊ aliqua īme^{te}. ſed īperfecte vt illūīa^o a duabus cādelis. tñ ī/ mediate ⁊ ꝑfecte vna eſt ab vno ⁊ nō a duo bus niſi habeāt vnā numero virtutem. Nz ēt 2^m. Aut enim prius vna attingeret effe/ ctum q̄z alia ⁊ ꝯñr alia nihil efficeret niſi di cas q: faciet partez effectus ſz nos querim^9 vtrū illud idē q: agit vnuz agat aliud. Aut vtraq: ſimul ⁊ tūc altera ſupfluit cū vna ſuf ficiat. Itē actōes ſunt idē cū termīs vnde ab eis denōīantur. g^o ad vnū nō terminãt di uerſe. So^o talis effe^9 ꝑducit duplici actōe .ſ. interiori ⁊ īmanēti dei ⁊ exteriori cōi dō ⁊ create. Producit g^o vnica exteriori. Ad improba. hui^9 dico q: creatura ꝯſeruata nul lam pōt actōez hr̄e q̄ non dependeat eſſen/ tialius a deo. Et eadez numero ē a duobus ſi vnum ſit inſt^m alterius ⁊ ab vtroq: ꝑfecte q: vtrūq: totum ⁊ quālibet partem in ordi ne ſuo facit ⁊ immediate. q: prima cā eſt im mediata virtute. 2ª vero ſuppoſito. Dico ēt q: producit alia ⁊ alia. ⁊ vtraq: attingit ef/ fectū ſimul tp̄re. ſed actio dei prius nã. ⁊ tñ neq: aliqua ſuperfluit aut nihil agit. Quod dicitur de idētitate actōis ⁊ termini conce do de actione trāſeunte modo ꝑus expoſi/ to. nō aūt de īmanente que hz te^m ex agens Dato tñ q: ꝓcederet iſte effectus duplici ac tione exteriori ſeu tranſeunte ſicut cū idē ef ficiūt ignis ⁊ ſol in q̄ nulla ē actio īmanens tunc dico q: duorum eſt eadez actio quo ad abſolutum actionis ideſt motum vel muta tionem: ſed eſt duplex quo ad reſpectū ori/ ginis. quia ille motus originatur a duob^9. ¶ 2°. ſic. Naz ordo agentium correſpōdet ordini finium. Sed vnius rei non ſunt duo fines immediati ⁊ perfecti. Ergo neq: duo agentia. So. Negatur minor. Licet enī la/ pis vt res non habeat duos fines immedia tos ⁊ perfectos. ſecus tamen vt effectus. q: deus efficit illum immediate propter ſuam bonitatē ⁊ 2^a cā propter cōicationē ſue ſpe ciei vel aliquid huiuſmodi. ¶ 3°. Si de^9 im/ mediate ageret ad ꝓductionem effectus cu iuſlibet cauſe 2^e ēt ſ'm iſtos eſſet altero triū modoꝝ. ſ. q: producit mãm ſolā vl' eē ſoluz vl' totū ſb rōe cōi. ſ. entis. 2^e ꝟo cāe ꝓducunt formas vel ꝑfectiōes ſuperadditas eſſe vel totum ſub rōe ſpāli puta viuētis. Nō p^m q: iam aliud a deo ⁊ aliud a creatura ꝓducit q: ē intentū. Nec 2^m hoc. n. ſ'm iſtos ſi ē veruz. eſt iō q: deus opat ad eē rei q: ē intimi^9 q̄z alia. Sz h nō valz aut. n. ꝑcē ītimi^9 ītelligut

ee i po^a q̄ e intimi^9 q̄ꝫ ee actu q̄ 9teriabat̄ ꝛ sic e falsū q: res vi^9 e id q̄ e p actū q̄ꝫ p po^{us} .2.phy.g^o act^9 e itimioꝛ. Aut accipiūt ee actuale i sua cōitate q̄ itimi^9 e huiꝰ gb^9 9teriatur ꝛ tūc variat̄ ppo^m vt de se pꝫ ꝛ et h^o nō e veꝝ: q: ee ꝛ viuē sū realr idē ꝛ 9nr vnū ñ e itimi^9 alio nisi ſꝫ rōnē ſꝫ quā itimioꝛa sunt cōioꝛa ſꝫ ex h^o ñ hr̄ q̄ de^9 itimi^9 opet̄ i vno q̄ꝫ i alio. ymo n^e q̄ ime^{te} opet̄ q: vl'ia ñ fiūt n^i factōe singulariū. Ne cꝫ^m. Nō.n.oꝫ vl'isimū effe^m reduci i cāꝫ vl'isi^{as} ſꝫ vtutē ſꝫ ſꝫ p̄dicatōeꝫ ita q̄ sic hec statua ꝛ statua sola rōne differūt ita h̄ statuefactoꝛ ꝛ statuefactoꝛ vt pꝫ p ex^a aristo. Et sic realr eadē e cā eēn^i ꝛ viuen^i ſꝫ rōe diuisa. So. ad hūc sēsū de^9 imme^{te} p̄ducē effe^m 2^e cāe q: ime^{te} imediatione vtutꝫ p̄ducit qcqd q̄cūqꝫ mō ad ee ptiet. iteꝫ p̄ducit nō solū pfectōeꝫ p^{as} q̄ est ee ſꝫ et oēs 2as ꝛ rō p^a ꝛ p se p̄ducen^i do est ee q̄ e rō q̄ aliqd ei^9 cālitati sbicit̄. Ad i pbati. p̄mi me/bꝛi n^i dico q: i^a nō affirmo. Ad i pba. 2^i di/co q̄ ee e itimi^9 q̄ꝫ viuē realr q: ſꝫ sint realr idē q̄ꝫtū ad id q̄ dicūt i recto ꝛ p q̄ suponūt vt vbo alioꝝ vtar: tñ viuē 9notat aliquā cōpoītōeꝫ i re potissi^e cōpoꝛali quā ñ 9notat ee. iō ee rēanet simplici^9 ꝛ abstracti^9 ꝛ pene/tratiuiu s. Et ñ q̄lꝫ ps viuētꝫ viuit q̄ꝫuis sit. Ad i pba. 3^{ii} dico q̄ vl'e effe^m reduci i vl'em cāꝫ ſꝫ p̄dicatōeꝫ solū e falsū. p^o q: e 9 mlta dicta in li^o de cāis. 2° q: ee e pticipatū i mltis oꝫ vnā hre cāꝫ a q̄ oib^9 cōicet̄. 3° q: i ite^{ll} et sēsu pꝫ q̄ vl'ioꝛ effe^9 hꝫ vl'ioꝛē cām in eēn^o. Q̄ ō vo dic effe^9 sola rōe differētes nō hre cās differētes realr e falm. Nā cā homis ꝛ hui^9 hoīs realr differūt cū p^a sit altioꝛ tota hūana nā. Et q̄ꝫuis vl'ia ñ fiāt n^i rōe singula/riū tñ oꝫ a'signare vnā cāꝫ oīuꝫ singl'ariū in qb^9 vna nā pticipa^r. Sciēdū āt q̄ q̄lꝫ effe^{us} reqrit isi^{tas} vtutē in cā p^a nō i p̄x^a. nec tñ est isi^{te} difficltatis q̄lꝫ effe^9 q: dificltas ꝛ facilitas atendit̄ iusta cām p̄ximā.

Tex circa eadē di. q̄rit̄ vtruꝫ po^a creati possit cōicari alicui cāe ita q̄ possit crear̄. ¶ P^o 9°. Nlli creatē cōicari p̄t po^a crean^i sic agēti p̄n^{li} i'stru^{li} po. q.3.ar.4. vbi dr̄ q̄ crea^o sumit̄ stricte put e p̄ductio agētꝫ ñ p̄suponētis māꝫ nꝫ aliō agēt. Et sic soli do 9^i. Ūñ et ſꝫ pb̄os itellige^e creant solū i vtute p^e cāe. Creare vo i'stru^r creaturā mgr̄ 9cidit po^{te}. 4. d. 5. ſꝫ e falsū. Itē i. q.45.ar.5.ꝛ.2. 9 ca.21. Sꝫ scribēs sup s̄nias tenuit opo^m. s. tho. vt.2. d.1.q.1.ar.3. ꝛ.4. d. 5.q.1.ar.3.q.3.4^m. Sꝫ i sūma magis digesse rat ꝛ p̄oderate loquut^9 e. ¶ 2^a. Po^a can^i ñe p̄pa alicui diuīe p̄sōe ſꝫ cōis toti t̄nitati ſꝫ a ppet̄ aliq̄lr p̄sōis p̄cedētib^9 vt filio ꝛ.s.s.i. q.45.ar.6. ꝛ silia dicit. i. d.4.q.1.ar.1.

¶ Cōtra p^{us} arguit durā. q̄ de^9 possit facē creaturā q̄ possꝫ aliqd p̄ducē nll'ō p̄supoito i q̄ agat. p^o sic. Si.n. sic e hoc iō est q: actio creature est p motū vl' mutationē que necessario reqrit ꝛ suponit sbm vl' q: i creāte reqrit̄ isi^{ta} vt^9 pp distan^{as} entis a nō ente i finitā. Sꝫ nō pp p^m. Nā de^9 p̄t accn̄s p̄ductuꝫ separe a sbo. g^o idē p̄ot i ipa ei^9 p̄ductiōe ab agēte nāli. g^o deo coopante nō qdē ad p̄ductōeꝫ ſꝫ ad sbsisten^{as} actōis p̄t agēs actioneꝫ p̄ducē q̄ nō erit i sbo ꝛ 9nr p̄ducē sine muta^{oe} reqrēte sbꝫ. Nꝫ pp 2^m p^o. Nā ens ꝛ n^i ñ sr̄ t̄mi creatōis. Nō.n. fit aliqd i cratōe d̄ nich^o mālr q: nihil nisi iest. nꝫ d̄ nichi^o. i. p^9 nichil. Impo^{le} e.n. ponē ter^{os} i actōe in q̄ nulli e sbꝫ vtriqꝫ eoꝝ cōe: nisi vterqꝫ ter^9 sit positiu^9 q̄ pp trāsbstātiationeꝫ in sac^{to} dicto: Termios eni oꝫ ee icōpossibiles ꝛ vnū necessario p̄cedē aliū. Sꝫ nega^o aut p̄ua^o ñ p̄t p̄cedē dura^{oe} hitū n^i rōe sbstracti cū ſꝫ se nihil sit n^e dura^{oe} hēat. Nihil g^o ñ e ter^9 i creatōe. Itē i actōe hñte terios oꝫ agēs vtriqꝫ eoꝝ atingē cū vnū abitiat ꝛ aliū iducat. Negatio aūt atingi neqt nisi rōne sbstracti. Ergo idē. Relinqt̄ g^o vt aliqd fiat de nichi^o negatiue q: s. nō est de aliquo i rōe sbiecti vel termi. ¶ 2° q: dato q̄ ens ꝛ nichil eēnt termini tñ nullā hñt distan^{as} cū ipsa sit solū entiū sicut ꝛ diuersitas vt pꝫ de distā^a locali ꝛ idē est de fōli. ¶ 3° q: dato q̄ distēt tñ illa distātia nō est infini^{ta} tñ q: est dare maioꝛē. s. eaꝫ que est iter ens ꝛ nō ens: q̄ iplicat 9dictōeꝫ ex q̄ nihil fieri p̄t. tñ q: ens ꝛ nihil i sbo puta visus ꝛ cecitas nō distant infinite. g^o neqꝫ

sine sbo. Eque.n.distāt ꝯria sepata sic ī sbo. So.cōce ia ꝯditionali assūpta. Ad īproba tōez pmi neg' pª ꝯña. Dico.n.q ista coplatiª ē ipo^lis.a.accñs.ī.b.īstanti pducit ab agēte creato.z.a.ī.b.ñ ē ī sbo. Ista vo ē po^lis.a.ī. b.pducit a solo deo z.a.ī.b.ñ ē ī sbo.* Jt sʒ logicos ista ꝯcedi pōt. Effe^e create pt pduci d nihiº sʒ ipo^le ē effe^m create pduci d nihiº Ad iproba.2^e dico q creatio ī create reqrit īfi^tas vtute z B pp distā^as īfi^tas entꝫ z n^i fm antiqs. Sʒ.s.tho.4º vbi s dic q ista distā^a ē īfi^a ex pte ñ entꝫ. q: trāscēdit oēʒ deteria tā distan^as ab aliq ente fig^to. Non āt ex pte entꝫ n'sit īfi^tas q: tñ gd ab vno opōito distat q̄ztū ptīcipat d alio. Et.2.ꝯ ca.20.dic q ista īfi^ta po^a reqrit pp m ppoꝛtōeʒ po^e faciētꝫ ex n^lo z faciētꝫ ex aliq ex q̄ seqt vnā eaꝝ eē īfi- nitā. Quāuis igit.s.tho.illa distā^as aliqº af ferat īfi^tas tñ ī sūma īfinitatē po^e ñ pbat ex ī fi^te distā^e sʒ alio medio. Uane gº durā.z sco. tm laboꝛārt ad pbādū q illa distā^a ñ sit īfi^ta mltīfa^as. tñ q: dr aliqº īfi^ta īq̄ztū ē ī pportō nabil' ad oēʒ d'teriatā distā^a iter duo entia. īō p solutōe pdictoꝝ sciēd ē q ꝯcedi pt crea turā ñ fieri ex n^lo affi^e ī rōe sbiecti vl' tmi sʒ nega^e. Nā.4.d.5.dr q puꝝ ñ ens ñ est pse ter^e catōis sʒ p accñs se hʒ ad illā. Dr.n.gd fieri ex n^lo.ī.p^e n^l. Q.d vo dr ñ eē terios n^e vbi z sbʒ dico vt s q sbici pt ens actu l' poª. l' tps reale l' ymagina^m. Uñ falsū ē q pua^o ñ possit ditū pcederē n' rōe sbi. Nec oʒ vtrūqʒ teriūʒ atigi nisi sint p se. Teri^e.n.p accñs vt nihil ñ exclu^r nec^o z sic pʒ ad p^m Ad 2^m dico q īter ens z n^l ñ ē distā^a pōitiua real' sʒ q̄ ē r^ue rōis sic z īter illa ē ꝯdictōis oppositio. z poritas duratōis sʒ rōeʒ. Distā^o vo īter ista ē īcōpossibilitas l' ñ sittas l' hui^e. Ad 3^m di co q ē aliqº īfinita. Ad p^m ꝯdico. q ñ ens ī cludēs ꝯdictōeʒ icludit pōitiuū z negati^m. Rōe pmi nec plus n^e tāte distat ab ente. rōe vo 2^e distat ab opōita affi^oe sicut n^l ab ente Rōe vo vtriusqʒ nʒ hʒ rōeʒ entꝫ nʒ ñ entꝫ.ī. d.41.q.2.ar.2. Uñ ñ cadit sb aliq po^a cū oīs po^a sit ad eē l' ñ eē. Dato tñ q sit pure ñ ens z plus distet ñ tñ seqt qn hec distan^a sit īfi^ta co^o q̄ dictū ē infi^ta āt simp' z ex̄ gen^e ñ ē dar maioꝛ ē sec^e si sit īfinita l' īfinitate ī pportio nabilitatꝫ. Ad 2^m di co q pbat q agēs crea tū si posset ptrausire distā^as ꝯrioꝝ sepatoꝝ q̄ ē maioꝛ vtiqʒ possʒ z existētiā ī sbo distā tiā absoluere sed nō pꝛobat q ē^o.

¶ Arguit vlteri^e ꝯ rōes.s.tho.ī de po^a di ꝯ p^as gdē q: assūit q iter ens q̄olʒ z n^l sibi coꝛrespōdēs sit distan^a īfi^ta z tal' q ñ ē ma- ioꝛ. ꝯ iquit Qñ extrema distā^e sī mediata tāta exteoꝝ ē distā^a q̄zta mediū q̄ztitas vt pʒ īductiue. Qñ vo sī sine medio tanta ē pcise q̄ztū vnū extremū ē mai^e alto q: tūc distā^a ē excessus vni^e extremoꝝ sup alio. Ens autē creatū cū sit fi^tus n^l excedit ī īfi^tus. Est gº fi^ta distā^a iter ipʒ z n^l z aº^r ē iter deū z ñ deū z iter to^m ens z n^l q̄ʒ iter B z n^l So. dictū ē qº z ex pte cui^e ē īfi^ta distā^a z dico q ex pte ni- bili ñ ē dabilis ^aº^r sʒ ex pte entꝫ. q: nobili^e ens magis elōgat a suo nihili q̄ʒ ignobili^e a suo. Uñ ñ ē eq̄l' distā^a īnt oīa ꝯdicto^a ex pte positiui sʒ soluʒ ex pte negatiui tmi. ¶ 2º. ꝯ 2as ī eo q dic pducēs totā rē se toto agere. Dicā.n.iqt q sufficit q illud p q agēs agit vtua' ꝯtineat totā rē. Jt ꝯcedo q de^e possit facē ītelligētiā q̄ se tota agat puta q̄ eēt to- ta act^e nec tñ eēt act^e purus ex B q m̄ēe ñ p misceret. So.s.tho. hāc rōeʒ ñ existimauit mag' pōderis. z q: p^a facie ñ ꝯcludit d anglo īō ipe 4º vbi.s.ea soluit. Q: vo ꝯcludit de coꝛpoꝛe adducit eā ad pbādū hoc.s. q po^a cau' nō ē cōicabil' coꝛpoꝛi vt pʒ.2.ꝯ.ca.20. Uerūtñ ēt ī angelis pōt ꝯcludere q: z si to tus anglus sit act^e. tñ est ī po^a icōpleta re^u mltoꝝ acciden^m z si ñ re^u eē sbal'. Actio āt ñ sic ē potētial' q: nō ē sbʒ alteri^e accidētis po tissime ab^a. ¶ 3º. Nā ad 3as rōeʒ dic q actio sine motu ē teri^e pduct^e īcludēs tñ re^m ad p ducēs. gº tal' ñ psupōit sbʒ si pducat sba Tal' āt ē cōicabil' create. gº tal' creata aget sbo ñ psupposito. So. suppōit eē pbatū q actio sine motu possit cōicari creature q ē falsū z B ꝯsi^r. Nā creata agē ñ pōt nisi mota ab ī- mobili dō. gº nʒ effe^e ab ea pcedit sine motu p simplicē emanatōeʒ aliogn effe^e eēt abso- lutioꝛ a motu q̄ʒ sua cā. ¶ 4º ꝯ 4as. Nā int pōiti^m z ñ pōiti^m puta ens z n^l nulla ē ppoꝛ

tio filii nã iter distan^as duorũ entiũ ꝛ distã^as entis ꝛ nihili cuꝫ vna sit iter duo posit^a ꝛ ñ alia. Ex h tñ ñ seqꝫ ꝙ vtutes q̄ possũt sup hec eē ipꝛopoꝛtiõatas vt pꝫ in siti. Nulla.n.est ꝓpoꝛtio distãtie luĩs ad tenebras ꝛ caloꝛis ad frig⁹ ꝛ tñ ꝟtus solis sup vtrũqꝫ põt So. ymo ꝓcedẽs ꝓpoꝛtõeꝫ int̃ po^as factiuaꝫ de nil^o ꝛ ꝺ aliq̃ cogiꝫ ꝓcedere ꝙ po^le ẽ eē duas eq̃les po^as q̃ꝝ vna sit creatiua alia ꝟo facti ua solũ. falsũ ẽ at̃ distãtias aductas ꝑ filii eē ĩ ꝓpoꝛtõatas q: tenebꝛa ñ ẽ puꝝ n^l ꝫ dĩc ĩ re cto vl̕ ĩ obliq̃ po^as ad lumẽ vñ vtrobiqꝫ est distã^a int̃ põtiua.s.int̃ actũ ꝛ po^as ad illum. Sꝫ at̃ ex^m ad ꝓpo^m q̃ sol ꝓducẽt de nulla po^a ꝛ de aliq̃. ¶ 5°. Ad.5^m solũt ꝙ artifex suppõit ꝓductũ a nã nõ ex eo ꝙ artifex: de⁹ .n. agit ꝑ artẽ ꝛ nihil ꝑsupponit: ꝫ q: sua ac tio se extẽdit solũ ad oꝛdinẽ ꝛ cõpositõeꝫ q̃ nulla virtute possunt eē nisi ioꝛdiatꝫ ꝛ posi tis. Et agẽs nãle suppõit mãꝫ q: nõ agit se toto.ꝫ sola fo^a ꝛ ꝯñr nõ ꝓducit totũ vl̕ ꝫbsi stẽs q: illud eēt ꝑstãtius pn^o ꝓducti^o. cũ h tñ stat ꝙ de⁹ faciat creatũꝫ. se tota agẽtem. So. Assumũt duo falsa. P^m Artifex ex eo ꝙ artifex ñ suppõit ꝫbm ꝫ ex eo ꝙ artificia tũ ꝫbo ĩdiget. 2^m Agẽs nãle iõ suppõit mãꝫ q: agit ꝑ solã foꝛ^as. Arguo at̃ ad vtrũqꝫ sic Artifex agẽs nãle q̃ sint.a.ꝛ.b. nõ possũt ꝓ ducere ꝫbsistẽtẽ fo^as aut mãꝫ p^as aut ꝯpo^m nullo ꝑsupposito. h g^o ẽ p^o q: sc̃ agen^s ꝫcda ria vl̕ 2° q: ñ se totis agũt l̕ ꝫ^o q: pn^m agen^s nõ ẽ ꝫbsistẽs vl̕ q: tale pn^m ñ ꝯtinet virtualr vel eēn^t aliq̃ ꝺ ꝫbsistens. Si p^m hẽo intentũ q: .s.a. p̄suppõit.b.ꝛ.b. ꝑsuppõit dei pus agẽtẽ. Si 2^m g^o anglus q se toto agit ꝫm ar guẽtem sua ꝟtute ꝓducit ꝫbsistẽs nullo ꝑsup posito q̃ ẽ erꝛoneũ. Si ꝫ^m. seqꝫ idẽ de ange lo. Jt̃ ꝙ caloꝛ sepat⁹ aliũ sepatuꝫ ꝓducet ꝛ ꝯñr creabit. Si 4^m tũc angelus supioꝛ nãlr ꝓducet iferioꝛeꝫ ꝛ aĩaꝫ rõleꝫ ꝛ aliq̃ñ accñs spĩale puta ĩtelligeꝛ ꝛ velle sine ꝫbo. Dices q h ñ seqꝫ q: accñs reqrit ꝫbm. ꝯ.q: de⁹ h põt. Qr g^o ñ ꝛ angelus. Aut.n.ẽ q: est tale agẽs. aut q: tale reqrit ꝫbm q̃ñ fit ab ãgelo ñ q̃ñ a ꝺo aut q: reqrit ꝫbꝫ. Si p^m l̕ 2^m hẽo intẽtũ. Si ꝫ^m. g^o nꝫ de⁹ huiu^oi possꝫ sine ꝫbo ꝓducẽ. ¶ 6°. Arguit ꝯ q̃ꝫdã rõeꝫ tactã ĩ lo cis allegatꝫ ꝺ agẽte pn^li ꝛ istru^li. Instru^m ĩ gt dup^r dr̃ vno.s.mõ id ꝙ ꝑsuppõit q^a agẽs tale ñ oꝫ moueri vt agat q: nꝫ angelus mo uet agẽdo. ymo nec ẽ h nece ꝺ celo ꝫ aliqs Nec tale oꝫ disponẽ ad effe^m vlterioꝛis agẽ tis aliogn oẽꝫ actõeꝫ nãleꝫ seqreꝫ effe^s pmi agẽtis. Alio^o dr̃ id ꝙ ñ exiret de se ĩ actũ ni si facta spãli motiõe circa se vt securis. Et ꝺ hoc ꝓcedit rõ. Sꝫ ñ ois 2^a cã ẽ huiu⁹ ꝫ p^us tm̃. So. ois 2^a cã ẽ istru^m ꝺi p^o ꝛ 2° mõ vt pꝫ ex allegatꝫ ĩ ꝯ^e. Et ad oẽꝫ effe^m creatẽ seqꝫ ĩ cõcomita^r l̕ ꝑcedit effe^s dei q ẽ eē. vt^m ꝟo cã istru^lis neco dispõit ad eff^m p^e ꝑtẽse ꝛ ñ attin gat effe^m ei⁹ pncipalẽ dr̃ .4.d.i.q.i.ar.4.q.i. ꝙ aliq̃ñ attingit aliq̃ñ nõ semꝑ tñ attingit aliquid vltra illud ꝙ sibi ex nã sua cõpetit. ¶ Scotus ẽt lꝫ p^as ꝯ^es teneat tñ arguit ꝯ rões.s.tho. Et q: illa q̃ ꝺ p^a pte aducit ꝯsi stit ĩ duab⁹ ꝓpositõib⁹.s.eē simp^l ẽ ꝓpus ef fe^s dei ꝛ illud met ẽ t̃miꝰ creatõis ꝓpus. ꝯ p^as arguit sic. A q̃cũqꝫ effectiue ẽ ꝯpõitũ ẽ ꝛ eē ꝯpõiti. g^o a creatũ effe^ue ẽ eē composit. Añs pꝫ p^o q: ꝫm pꝫm gñio ẽ ad eē. So.^a Cõcedo ꝯñs. ¶ 2°. Nã rõ ingt ad ꝓbãdum istã ꝓpositõeꝫ ĩprobatã tal̕ ẽ. vl̕ioꝛes effe^s reducũꝫ ĩ vl̕ioꝛes cãs. Eē at̃ ẽ vl̕tissim⁹ effe^s g^o ẽ ꝓpus p^e cãe. Cõst^r q: dr̃ ĩ.li^o ꝺ cãis ꝙ nec ĩtelligen^a nec aĩa nobil̕ dat eē n^l ĩq̃tum opaꝫ opatõe diuĩa. Ad h.n. ingt dico ꝙ ac cidit ĩ rõe equoca^o l̕ falsitas alteri⁹ ꝑmissaꝝ. Dr̃.n. cã ꝛ sil̕r effe^s vl̕ioꝛ duplr̃.s. ꝑfectõe q̃ñ .s.ei⁹ ꝑfectio ẽ a^or ꝛ plurium ꝑfectõuꝫ ꝯte tiua ꝛ ꝑdicatõe q̃ñ.s.ei⁹ rõ dr̃ ꝺ plurib⁹. a^m g^o ẽ ꝟa loqn^o de vl̕itate vna ex pte cãe ꝛ ef fe^s q̃ cũ sit illa vl̕itas. Est.n. dignio dignioꝛis ꝛ cõioꝛ cõioꝛis. Est at̃ falsa difformite su men^o vl̕itatẽ. Si g^o ĩ maioꝛi sumaꝫ vl̕itas ꝫ ꝑfectõeꝫ ĩcidit equocatio l̕ h^oi ẽ falsa. nõ .n. eē ẽ ꝑfectissim⁹ effe^s cũ ĩcludaꝫ ĩ multis. Si ꝟo ĩ maioꝛi ꝛ mioꝛi sumaꝫ vl̕itas ꝑdica tõis seqꝫ ꝯ^o de eadẽ ꝫ tũc ñ seqꝫ ꝙ vl̕tis^a cã sit de⁹ ꝫ ens. ꝛ sic eē ẽ effe^s soli⁹ entꝫ ꝙ cõ cedo. Ad ꝯñ. dico ꝙ ẽ ꝑ me q: inde hẽt ꝙ creatũ dat eē. Si at̃ adducaꝫ illõ de 4ª ꝓpo^e eiusdẽ libꝛi.s.p^a reꝝ creataꝝ ẽ eē dico ꝙ

ide n̄ hr̄ q̄ p̄cise ter° creatōis sit eē q: i° t' ex
pōte p° vt p eē s̄z aliq̄s itelligaf̄ itelligēa p°
p°p°. 2° vt accipiaf̄ ibi creatō p p° p̄ductōe
s̄z rōez ⁊ p̄mitas eē s̄z distictōez rōuz sōlū
i esse. vl' itellig' s̄z origine n̄ s̄z p̄fectiōez.
So. sic itellig' rō. s. tho. cā vl'isti° s̄z p̄fectio
nē h̄z esse vl'isti p̄fectiōe et p̄dicatiōe p se
⁊ p° alibi cōr̄ndeze sic p̄p' esse. Tal' cā ē d'
⁊ tal' esse ē eē existē. Ad i pba. hui' dico q̄
eē i miltis dup' dr̄. s. eo° q̄ ē ⁊ q̄ act' ē i sua
po° ⁊ 2° ē i multis vt eē existē ⁊ fo° p̄t eē p̄se
ctissi° sic d eē h̄r. 5. ca. d di. no. s. q̄ ē nobl'°
p̄fec° sit p̄fec° p̄fec° oiuz. argues āt equo
catōe decept' p̄cedit d eē eēn ⁊ ip̄se° ⁊ q̄ im
t̄z ē p°° ymo i oib'. Ois. n. esse° creatē ē tale
eē ⁊ ens isto° sic eē a° ē esse° di vl'isti' vtroq̄
mō p̄dict'. dico ēt ad sanū ite° q̄ esse° vl'isti'
p̄dicōe ē a cā vl'i p̄fectōe. Tal' iq̄tū esse° ē so
lū a tali cā p° ⁊ p se. Nā sol' de' dat eē p°. p'
ta° adeq̄tōis q̄ po° ad daf̄ s̄z p̄tē. it p̄mitate
duratōis. Aliq̄z. n. 2° cā det eē rei p' illo ha
buit a do i po° m̄ē vel. s̄bi. Solus ēt dat p
se oppōito° ad p aliō q: solus dat eē su. vir
tute. It oppōito° ad p accīs q: solus dat
eē directe vt ē eē. alia vo idirecte iq̄tū dant
aliq̄d disponēs ad eē q̄ ē p̄ter rōez eē ⁊ p̄ti
ciātuui eē sic asin' dat eē asinū directe ⁊ p̄n̄r
dat eē simp'. Ad p̄n̄. dico. q̄ i dictis ad illā
aru' litus q: n' p̄ nos. Cū vo expōit aucto°
d q̄ p̄po° n̄ vadit ad mētē. s. tho. Nō. n. itē
dit q̄ act' q dr̄ eē p̄cise sit teri° creatōis s̄z q̄
nulla p̄ductio p̄p̄e dr̄ creatō n' q̄ dat eē sim
pl'r. i. q p̄ducit tota s̄ba rei ⁊ q̄cq̄d p̄tinet ad
ci' eē s̄bale. 1. q. 45. ar. 4. P° āt glosa ci' ē ri
diculosa q: stati seq̄t i textu eē ē. s. s̄ēsu ⁊ in
tellige° ⁊ n̄ ē p' p° cāz latius. 2° āt. s. q̄ ibi su
maf̄ creatō p p° p̄ductiōe s̄z rōez ē vana vt
p̄z ex textu. Nā vnā itellige° poit creatrice
alteri' l̄z erronee ⁊ p̄stat q̄ talis p̄ductio nō
ē p° s̄z rōez q: p̄oritate rōis p' p̄ducit. eē q̄z
aīa vel itellige°. Data nihilo' illa. ⁊ p̄n̄r q̄
ter° catōis sit ens vt cōi: si° oz q̄ tal' p̄ducto
ad aliq̄d p̄n° reducaf̄ cui p° ⁊ p se p̄ueniat ⁊
v̄tute cui' p̄ticipef̄ a ceteris q̄ eē n̄p̄t n'oe'
Scdm. s. tho. āt ille autoz n̄ loq̄tur de esse
separato vel p̄ticipato ab oibus s̄z de p̄ticipa
to in p° g̃du entis creati q̄ ē ens sup̄i'. i. in
tellige° ⁊ aīa i qb' tn̄ p̄us p̄siderat rō eē q̄z
aīa vel itellige°. Quecūq̄z tn̄ fuerit mēs ei'
nō multū itereſt q: ei n̄ inutit p̄bō p̄ncipalr̄
¶ Arguit ēt p̄ q̄zdā p̄firmatōez dicte rōis
talē esse° vl'io: s̄z p̄dicatōez vt n̄ pōt eē nisi
a cā vl'io: s̄z p̄fectōez sic hō iq̄tū hō n̄ est
ab hoie s̄z ab aliq̄ vl'io: i tota hūana nā. g°
eē vt sic nō pōt eē nisi a cā vl'io: i s̄z p̄fectōez
q̄z totū eē creabile. g° eē iq̄tū tale est solū p
creatōez. p̄. igt. Nā bn̄ p̄baf̄ q̄ eē vt sic vel
oē eē creabile vt sic n̄ ē n' a cā p̄fectio: i toto
eē c̄abili. S̄z si vlteri' iferaf̄. g° eē hui' crea
bilis nō pōt eē n' a tali cā ē fallatia p̄n̄tz. Si
dicef̄ q̄ est a p° vt eē a 2° vo vt eē hui'. p̄.
igt q: eē ⁊ eē hui' nō sic distiguīt q̄ d poz
teat illa eē a duab' cāis. So. p̄firma° ē. s. acti
tho. 2°. p̄. vbi. s. sic arguēt' v̄tualr̄ esse° vni
uersalissim' p̄dicatōe ē a cā ⁊c. S̄z eē ē esse°
huiu'. So. āt q̄ p̄cludaf̄ de eē totali nō de
eē hui'. nllā ē q:. s. tho. in mino: i loq̄t d q̄z
eē singularis s̄be cuius rō eē n' vniuersalissi°
ē iō a solo deo p° ⁊ p se ē hoc eē sic ⁊ eē to
tale ⁊ hoc vt ē eē simplr̄ ⁊ ab°° . i. p̄cisuz ab
omni p̄ctiōe. Est ēt a cā. 2°. s̄z nō p°. ⁊ per se.
vn̄ 2° cā nō est creatrix q̄zuis sic det eē sim
pliciter. Cū. n. dico creationez terminari ad
esse vniu̇sale intelligo ibi vniuersalitatē p̄e
dicatōis. idest terminatur ad eē sub ratione
qua est eē ⁊ vniuersalitatē totalitatis u se cō
tinentie. i. teriaf̄ ad esse ⁊ ad omnia que ad
esse pertinent substantiale.

¶ Arguit ēt p̄ ea q̄ dicit. s. tho. de instru°
in p° parte. Falsum iquit assumit q̄ oz in
stru° vniu̇saliter loque° disponere ad p̄n'
esse° cū hoc veꝝ sit solū vbi s̄t plures actio
nes subordinate in quaꝝ p° disponitur ad
effectū qui per 2°° inducit. Naz monetato:
per instrumētum inducit p̄incipale effectuz
idest fo°° i moneta. So. intendimus q̄ vbi
cūq̄z agens p̄incipale p instrumētuz indu
cit effectum excedētem naturalē ⁊ p:op:iā
virtutem instrumenti nec° instrumentū dis
ponit virtute p:op:ie nature ad effectum
p:incipalis agentis siue attigat effectuz p̄n
cipale siue non. De monetario dico q̄ ibi

dupx ē actio.s.iductio forẽ in monetā ⁊ ꝯpssio seu diuisio ptiū metalli.ꝑaʒ īducit istm̄ ꝟtute artificis 2aʒ ꝟtute ꝑpa.Sʒ ꝯ q2 alii artifer ñ itēdit nisi ꝙ ꝟtute īstrumēti ꝑducit vt cū securi ligna sciduntur.So.ibi securis ñ bēt ꝑprie rōnē īstrumēti ſʒ q̄si pricipalis vel cōpricipalis agentis nos vero intelligi⁹ vt.s.
¶ Arguit ēt ꝯ rōnē de ifinit̃e distanē talez. Sup distanaʒ ifitaʒ cui⁹ ē iter ens ⁊ nl nō ꝑt nisi ifinita poa.Sʒ dicta ei⁹ ñ sī ꝯ nos q2 ex 4°.d.5.⁊.1.q.45 .appet ꝙ illā rōem.s.tho. credidit eē solubilē.Uñ ei i sūma ñ īnitit et discīplus ei⁹ mgr̄m seqns eā soluē ꝑt.Est āt sciēdū ꝙ lʒ hit⁹ ⁊ ꝑua°icludant oppoē ꝯdictōis ñ tñ pur.ā nl talē qual'ē iter ñ ens simplr̄ ⁊ ens.q2 ꝑua°nō dic puꝝ nl ꝯ dicat sbʒ ⁊ poaʒ ei⁹ad actū ꝯnegaēe act⁹.Uñ ꝙ gñat ñ sit ex puro ñ ēte nʒ sit ens nisi ꝑ accñs: q2.s. sit a fin⁹ q accidit enti:⁊ ex ꝯsiti q2 fit hō vel hu⁹ʳ ad ꝙ ens ꝯsegt.Jō sup distana oppositōis ꝑuatie ꝑt finita ꝟt⁹.ſʒ tñ ex h°nō creabit ſʒ gñabit. Increarōe.n.fit aliqd ex puro ñ ente ⁊ fit ꝑ se ens q2 icipit creatū hr̃e rōez entis.¶ Arguit ēt ꝯ rōnē sup tactā sic solubilē. Agēs iferi⁹i agēdo supōit effem supioris Nō āt ꝑt eē agēs creatū ꝙ ñ sbordiet do i agēo.g°⁊c.Pʒ a°r de artifice ⁊ agente nāli. So.agēs i qt iferi⁹ vtiqʒ ꝑsupōit effem supioris ab ē q2 necio ꝑsupōit se eē.ñ āt ꝑsupor vt passiuʒ ſʒ dicen°sic petit̃ ꝑnm ⁊ negat a°r. Ad pba.dico ꝙ artifex ꝑsupor.effem nāe eo ꝙ tmi⁹sue actōis ē accñs regrēs sbm ñ aūt ex h°ꝙ ē agēs sbordinatū ꝙ pʒ p° q2 ēt nā ꝑsupōit effem nāe qñ ꝑduc accñs.Uñ si de⁹ corp⁹ ꝑducēt sine ope nāe eodē mō in illud agēt artifex.2°q2 nāle ⁊ māle agēs ñ ꝑsuponit effem imālis i ꝙ agat nʒ imāle effem del So.lʒ a°r sb ꝑdcā foa ñ sit.s.tho.tñ ꝟa ē in sēsu i q̄ negat.Nā pm agēs ipōit i ordie.2° in sua actōe.q mod⁹ sōlr ꝯsurgit ex pa°o in ꝙ agit ⁊ ꝯir q.ꝑsupōit.Si.n.actio scōl esset sine sbo sbsistēs.eēt ifia tū ēt q2 ifioe effect⁹ ꝑducēt aut nullū siue nālr siue libe ageret vt ꝑbat ad i god ī.4.q4.Uñ nō petitur ꝑnm.Et ad pm ꝯ illā maiorē dico ꝙ nl ē ⁊ arguo. Tñ.n.depēdēt dē agēs creatū a deo i

sua actōe q̄ztū ars a nā cui⁹ rē necio ꝑsupōit ex q̄ ⁊ i quā agat.Pl⁹.n.2a cā depēdet a pa q̄ʒ 2a a 2a.Nec valet dicē ꝙ b°ñ ē rōe ōdis agētiū ſʒ q2 effe° ē accñs sbʒ.q2 dicē ꝙ b°re grit sbʒ ē dicē ꝙ ꝑsupōit op⁹ nāe ⁊ sine eo esse ñ ꝑt.Itē q̄ro vñ ē ꝙ ars nō ꝑt nisi i tales accñ tales effe°.Et ꝙ dr̃ nāʒ effem nāe supōere i alr̃atōe nl ē q2 loqmur d fieri ⁊ facē simplr̃ q̄mō nā effem dei supōit ⁊ ñ nāe.i.māin. Qd addit de corpe fcō a deo:nl ē:q2 ars ꝑsupōit effem nāe l'tenētis locū nāe cui⁹ eo casu eēt de⁹ q2 illd cōp⁹ eēt aliqd ꝑducibile nā.Qd addit d plurālitate agētiū nāliū dico.ꝙ oīa reū dei sī vni⁹ ordīs.sic oēs artifices reū nāe.De⁹.n.se toto agit nā ꝟo pte sui ars ꝟo agit ꝑ accñs suū.i.foaʒ in iteu.
¶ Arguit ēt ꝯ aliā talē.Nullū agēs creatū ē act⁹ pur⁹.g°nʒ actio ei⁹ ē act⁹ pur⁹.g° ē cū motu l'mutaoē.Dico igt negan°vltiaʒ ꝯnm So.⁊ ego ꝑbo.sic.Agēs poaē aut agit immanēter aut trāseūter.Si pm ipʒ mutat per suā actōez q2 de poa exit i actū.Nec ꝑt dicē ꝙ illa actio sit sba agētis q2 h° solū i deo est Nec ꝙ tal'actio ñ sit mot⁹ q2 ñ fluit nʒ mutar q2 ñ rapti trāsit.Nā sʒ h° volitio āgeli ñ eēt muta° ꝯ aug.Itē q2 diserit⁹ d poa i actū ē muta°.Si 2m mutat factū i fieri l'...
¶ Arguit ēt ꝯ aliā talē.Participās aliquā nāʒ puta eē ñ ꝑducit sibi sil'e ſʒ illā nisi aplican°eā ad aliō.Istat igt rō supōit mita... sa.Unū ē ꝙ ꝑducē sibi sīle i nā ñ sit aliō q̄ aplicare nāʒ alicui ex eo ꝙ ꝑductū ꝑticipat eādē ⁊ ꝯir ꝑsupōit illd cui nā aplicet.Seqtur.n.igt ꝙ de⁹ ñ posiʒ ꝑducē āgelū aut aliud ꝑticipās eē.Sp.n.ꝑsuponeret ia cui esse aplicādū eēt ꝙ ē ꝯ rōez creatōis.So.micꝫ .s.tho.sōpniauit ꝙ iste ipōit ei.s.ꝙ nā ꝑticipata ꝑerigat duratōe aliqd cui aplicet ⁊ reꝟa ē falsū.Sʒ dic ꝙ ꝑticipās ñ ꝑducit ꝑticipās.nisi ꝑsupōat aliqd cui aplicet ꝑticipatū ꝙ exigit q2 nā ꝑticipat a ꝑducēte.ñ q2 ꝑticipat a ꝑducto.Sʒ ꝯ igt.Nā i ꝑducēte ñ ꝑsupor aliqd ipi eē aliogn creari ñ posiʒ.g° nʒ i ꝑducto.Sol.ñ ꝑducēs producebat ab alio ꝑticipante necio ꝑsuponebat aliqd cui aplicaret nā nō alr.Ens.n. ꝑticipatie ē act⁹

diminut' iō pt qdē māz īaplicare sz n̄ ab' p/ ducē. Si āt cā p̄suponen' māz eēt q: foa p/ ducēda sic reqrit nllūz agēs possz eā sine sbo pducē q̄ ē falsm. Ex ipfectōe g° agētis h° p ueniī. Sciēdū ē āt q̄ cū h°r i sup̄dcā rōe sci. tho. sit manifesta a°r sic pbat. Participans eni nām nō cōicat illā nisi pticipatā alio gn cōicaret nobiliori mō q̄z hēat. g° i pducto ē aliqd potētiale sic z i pducēte. g° tale potēti ale a pducēte n̄ pducit sz et nā aplicat q: nō agit p potētiale sz p actū sui z p̄n̄r sua cāli/ tas n̄ se extēdit n' ad actū pduci sic ignis n̄ pducit māz ignis sz foaz. Presupōit g° pom̄e z p̄n̄r nō creat. Stāt g° rōes. s. tho. z media alia qb' scotus tenet p̄clusiōez sunt modici. valoris. ¶ Cōtra eādē arguūt alij vt ponit adā. 4. d. 1. p° sic. Nā agēs nāle de speb' pa/ nis i sacro. educit sbale foaz. g° educit nō de poa. g° creat. So. sz adā creat ibi noua mā de q̄ educit illa foa l' recreat p̄cedēs. Ul de' ibi facit miraculose q̄ alibi nālr fieret. Uez tn̄ oēs mutatōes p̄ute foe sbali fiūt ibi i q̄ti tate n̄ ē ibi distīcta ab oī q̄litate. Sz. s. tho. 3. q. 77. dic̄ pbabile eē q̄ ibi creat mā de q̄ talia fiāt sz pbabili' q̄ i cōsecratōe detē q̄ti/ tati vt sit sbm sequētiū foaz q̄ ē pp̄iū mā e z p̄n̄r daf ei oē q̄ ad māz ptinet. Un̄ sine mi/ racl'o nouo ex vi p̄oris de ea ḡmes fiūt. Est āt sciēdū q̄ pducti° passi' rei q̄ ē cū motu vl' mutatōe dicit i recto foaz pductā sz i obliq̄ duplicē reu. s. ad agēs z patiēs. q nō sīt vnus eo q̄ differat cālitas agētis a cālitate passi. Passiua āt sine mutatōe vt creatio dic̄ qdē pductū cū relōe ad agēs sz n̄ ad passiū. ¶ 2°. Creatā pt anichilat. g° z creare. Añs pz p° si qd corrūpat cōpoitū. Foa. n. nō rēanebit i se vl i aliq̄ sui nz i actu nz in poa nāli q: illa eēt frustra i nā. cū p nām reduci nō possit ad actū. 2° q: mai' calor anichilaret in mīmuz frig' separa' i se iclusuz. 3° q: pctōr anichilat grām. So. negat añs. Ad paz pba. dico q̄ anichi° pp̄e est qn̄ aliqd ita destruit q̄ nihil ei' rēaneat z i ipa anichilatōe nihil coexigit sic nz icreatōe. Large āt qn̄ destruit res ni/ chi° ei' remanēte. Agēs g° 2m destruēdo cō/ pom anichilat foaz. sc̄do° sz nō p° q: i destruē do māz exigit. Ad 2m dico s̄m aris. p° de ge neratōe q̄ n̄ aliqd separatū calidū erit h° non patiet. Un̄ ignis n̄ agit i frig' separatū q: agē do māz coexigit. Ad 3m dico q̄ nō pctōr sed de' anichilat grāz actiē destruen° vl' nō cōs uan° pctōr s̄bo demeren°. hec adā. q i h° dub at a. s. tho. i. q. 104. ar. 4. z po. q. 5. ar. 3. z 4. ꝯ q̄ agēs 2m i aliq̄ sesu anichilare dic̄. Rēa/ net. n. foa i po° māe qn̄ cōpom destruit sz. s. tho. d. s̄. Sz ꝯ. Si. n. rēanet in poa nāli nālr educi potīt ad actū illa poa. So. negat p̄n̄a Poa. n. ad aiaz rōlē ē nālis vt cōiter porque tn̄ a solo deo ad actū reducit. Est āt sciēduz q̄ oē agēs creatū iō passiuz reqrit q: ē p ome saltē reu eē. Un̄ et anglus p̄p̄e nō agit p se to tū q: p eēnaz suā nō agit nisi vt p pnm rēotū cū sit potētialis reu mltoz sz agit p eē actua le z q̄dā accn̄tia z iō ēt nō cāt i re id q̄ ē po tētiale sz ip̄z eē actuale. Et q̄zuis foa sit pfe/ ctior q̄z mā. n̄ tn̄ creatā pt pducē māz q: li/ mitata ē ad cāndū effectiē p̄currēte mā pas/ siue. ¶ 3°. Ois effe° n̄ adeq̄ās ḡtutē cāe sue pt a miori ḡtute pduci z p̄n̄r a fita. Tal' est ois creatā reu dei. So. negat a°r z istana est de sesatōe hūana q̄ aiam rōlē n̄ adeq̄t ne tn̄ ab iferiori pduci pōt. Jdē dico de toto mū do re u dei. ¶ 4°. Nā oē instrum plus p̄t vt in strum q̄z ḡtute p̄p̄a. Agēs āt cātū l' creabile ḡtute p̄pēnāe pt i oēz foaz educibilē de poa māe. g° vt instrum dei aliqd alti' pt. g° creare pōt. Sol. Instrm sūt 4°r modis. p° large p oi 2a cā. 2° p 2a cā q̄ ē ps p quā tom agit. si cut organa sensuū. 3° p cā dispositiā n̄ atigē te effem p̄n̄le sic forte ex pacto dei cuz ecclia sic sacro z p̄tritio reu grē. 4° p istro artis q̄ p̄p̄issime istrm dr vt securis. Prio° cōcedo maiorē ad hūc sēsū q̄ ipi agēti scdario pōt addi coagēs a q̄ cōfortatū potīt aliqd q̄ p pria ḡtute negbat stāte gn̄ali dei ifluena sic color mediāte actōe ite° agētz cāt itellectio nē. Et idē ē de volunt p̄ caritate vl. s. s. tenē te locū caritatis. q: forte pt i aliq̄s volitio/ nes i q̄s sola nō pōt. Cū tn̄ ife' pl' pt vt in/ strm q̄z ḡtute p̄p̄a. g° pōt creare. ē falla p̄n̄tz nec h° ē nō p̄supponē māz. ¶ 5°. Creatura vir tualr p̄tinet entitatē pfectiorē. i. foaz. g° z im

pfectio: ē.i.mā. So. Negat pña. Nā ignis
ptinet ignē ñ aut frig⁹ l' caritatē. ¶6 q: tūc
aliq ēent eiusdē gñis puta grā ⁊ vt⁹ aqsita
⁊ scia aqsita ⁊ īfusa ⁊ tñ vnū eēt in istis dif
ficilioris pductōis q̄z aliud. So. Scdz ad ā
pñs ñ ipue. ¶7. pducat lumē i.a. pte me/
diu aeris a deo suplēte vicē solis ⁊ ñ alr agēte
⁊ pducat i.b. pte alia a deo creāte ⁊ pducat
i.c. alia a sole. Tūc sic lumē i.b. ē ver̄ catū. g°
⁊ i.a. Et pz pña: q: lumīa illa st eiusdē spēi.
⁊ eodē mo° gñāta: q: de⁹ ñ alr agit i.b. q̄z i.
a. ꝯ sit idē agēs ⁊ fcū. ⁊c. Si dicas q i b° est
dissile q: de⁹ fac lumē i.a. ⁊.d.a. ⁊ fac i.b. sz
i d.b. ꝯ q: facē lumē d ea. ē facē lumē in.a.
psite nālē po^as ad lumē. Eq̄ āt i po^a ē.b. g°
facē i.b. ē facē d.b. Stāte āt pña vlteri⁹ in
fcto. Lumē ē catū i.a. g° ⁊ i.c. Silr.n. vtro
biq; pducit ꝯ de⁹ i.a. ñ agat n' pcise suplē°
vicē sol' g° sol cat lumē i.c. So. Nullū illo/
rū triū lumīnū est creatū: q: q̄lz i.lop erat i
po^a māe de q̄ eductū ē. Educi.n. d po^a māe
ē fo^as pri⁹ eē i nāli po^a passiua māe ⁊ postea
i sua īceptiōe depēdē a mā vl' sbo tā in fieri
q̄z i eē h° ē tñ i p° istāti q̄z i sequētib⁹. Uñ
ad fo^as cari i mā reqrit q pri⁹ nullo° fuerit
po^a pa.siua nāli ei⁹ vt grā l'si fuit q ē eius
ab illa ñ dpēdeat vt aīa rōal'. Bernar. āt sol
uēs ad h° ar^m tria dic ꝯ.s.tho.p^m. Ois fo^a
a do pducta siue i sbo siue ex̄ caī.2^m. Fo^e
ñ sbsistētes fuit ⁊ pducūt.3^m. Jdē ē fo^as fie
ri i sbo ⁊ d sbo q ē falsū: q: ad fieri d sbo re
qrit dpēdē a sbo incē. Pro h° vide po.q.3.
ar.8. Et q̄ ibi dñt .f. q fo^e ñ fiūt ppe sz sbsi
stēn^a itellige d formis ñ sbsistētib⁹. Alia.n.
rbis ppe fit ⁊ caī ⁊ ñ educit d po^a māe. Jd
d nālib⁹ ñ āt d sup nālib⁹. Nā lz grā ñ ppe
fiat aut creet ꝯ ñ sbsistat p se vt ibi ad 8^m dr
tñ ei⁹ i fusio accedit ad rōez caīōis iqz^m ipa
ñ hz cāz effectiuā i sbo nz nālē i q̄ sit i po^a
nālr vt p agēs nāle possit educi. Magis g°
dr̄ cari q̄z alie fo^e q: ñ hz nām ex q̄ educat.
N'.n. ex q̄ sit id q creat negat hītudiez cāe
nāl'. Sz ꝯ. Seqt.n. q artificiales fo^e ient
q: cāz ñ hūt i sbo sic nz grā: sz ab extrī^a st.
So. vt dic s.tho. ibi lz i nā ñ sit pri^m efficiēs
artificialiū tñ ipe ñ excedūt ōdinē nāe vt fa

cit grā: sz ifra illum sbsistūt ꝯ nāle sit artifi
nobili⁹. Est āt sciēdū q añq̄z fo^a educat de
po^a māe ē i mā iꝯplete. l. i po^a ū in ꝯplete. i.
scdz ptē ymo tota fuit i ꝯplete ⁊ dū adest ꝯ
plete n' sibi aducit q ñ eēt i mā: sz dr̄ adesse
ꝯpleta q: ꝯ pus in ea eēt tota i po^a nūc ē to/
ta i actu. Nec tñ ē alterata mā ex h° q alio
⁊ alio^a hz formā. f. i po^a ⁊ i actu: q: ista ñ di
cūt diuersos modos accidētales fz q̄s ē al/
teratio: sz sbales. Sba.n. diui' p po^a ⁊ actū
¶ 8. Sit.a. ignis ⁊.b. fo^a ignis corupti q̄ pus
erat i.c. mā. Tunc sic.a. pōt gñare.b. ex.c. g°
pōt cāre. Pz pña. q: corruptū idez ñ reddit
actōe nāli. Añs pbat q:.c. eq̄ est in po^a nāli
ad.b. sic ad altā fo^as eiusdē spēi puta.d. Nā
si de⁹ recreat.b. i.c. fieret nāle ꝯpositū. Pōt
g° .a. e q̄ educer̄.b. de.c. sic ⁊.d. So. Dic qdā
vt recitat ber. q.b. p nāle agēs neqt gñari ⁊
ad illud ē.c. i po^a obedīētiali tm. vū ñ de⁹ re
creet .b. i.c. ipz.c. ñ sbstētabit.b. sic nz hūanū
corp⁹ hūanā aīaz sbstētat n' de⁹ spālr isiue/
ret ipi.c. ad sbstētādū. Ad.ā vo ꝯcedit q.b.
redire ū pōt n' deo actore: sz tñ ꝯ pdicā so
lutōez dicit seq q.b. nālr e. set icorruptibile
ex q̄ actualr ñ dpēdēt q ē icredibile. s. tho.
āt tz de facto q.b. nālr repari nō pōt idē nu
mero.3.q.77.ar.5.⁊ 4°.d.12.

*¶ Cōtra 2as ꝯ^oes arguit scot⁹ p° sic. Si p/
cessio filij ⁊.s.s. sit rō pcessiōis caturaꝝ seq
tur q pr̄ nō creat fōlr. N'.n. agit fōlr q nō
ē i actu fz illud q ē rō pr^a agēdi. Pr̄ āt nō
ē in actu vbo aut spū scō q fz e fūt rō creādi
prima sicut itellectio ⁊ volitio rēota. So.
Negat seqla. Ad pba. dico q nos nō dici
m⁹ filiū aut.s.s. eē fōlez rōez creādi pri q̄si
pr̄ creet filio aut .s.s. sicut fo^a q̄ agit: sed q
ipa psonaꝝ pcessio ē exēplar aliaꝝ sicut p/
fectū ipfecto ita q illa pcessio nō est cā pri
vt pducat: sz creature vt pducat a deo sicut
ēt vbū aut malle⁹ artificis nō ꝯfert ei actu
tatē q̄uis artificiato ꝯferat q fit ab artifice
Cū.n. dicit aliqd p aliud opari vt pz.1.q.45
ar.5. li p dicit aliqñ cām actionis vt exit ab
agēte q:.f. illud per q agens agit est ei cā ef
fectiua vel finalis. vl' formalis q agat. Sic
artifex operat per imperiū alteri⁹. vel per

apertiū lucri vel per artez. Aliqñ autez dicit cām actionis vt terminaꝰ ad factū vt cuz dicitur artifex agē per martellū ꝛ pater spirat p filiuz hec ibi. Et idem dico de ista. pater creat vl' pducit creatꝰ p filiū. ¶ 2° Si sic est. filius aut. s. s. nō creat. Nō. n. rō formalis agit ea actōe ſꝫ quā seu reⁿ cuiꝰ. ē rō. Sꝫ ꝛ si creent nō tñ pprie q2 neutra psona est in actu p aliaz. So. Negaꝰ ꝯña. Negaꝰ ꝛ pbatio de roe q̄ sbsistit vt verbū diuini. Negaꝰ ēt q nō creent pprime q2 pprime sunt in actu p intellectiōez ꝛ volitiōez ꝛ actiōez diuinā qua creatura pducitur. Et lꝫ qlꝫ diuina psona sit ita potēs ad creandū sicut tres. cū hēat oia ab' q̄ sunt in oibꝰ tñ vna psona ex rōe sue pcessiōis hꝫ q sit exemplar creaturꝰ alia q sit amor eiusdē q̄uis oiuz sit vna cāsalitas ꝛ vnus modus ꝛ vnū pnᵐ cāndi. ¶ 3°. q2 aliquē reᵐ rōis ad creaturā hēret vna psona ꝛ n̄ alia. So. Cōcedo ꝯñs. q2 reⁿ dicitur ꝛ mānifestatur ꝯ' vbo ꝛ nō pr̄i vtꝰ ꝛ creature inq̄ꝫᵐ pducte siles sūt filio ꝛ. s. s. ꝛ ꝯñr opositꝰ ꝯ' hys psonis ꝛ nō pr̄i. Nō g° vt elicitur .1. q. 4. ar. 3. ꝛ .1. d. 28. q. 2. ar. 3. 6ᵐ in ꝯ' teᵐ tōnis eē ppꝛꝫ vni n' sit cāsalitas. q̄ non ē ppꝛia lꝫ appꝛopꝛiari possit.

Circa. 2. distin. q̄riꝰ vtrū angelꝰ sit i loco. P° ꝯ°. Angelꝰ nō ē in loco nisi p ꝯtactū ꝛ aplicatōem sue ṽtutis ad locū. 1. q̄l. q. 3. ar. 1. 1. d. 37. 1ᵃ q. 52. ¶ 2ᵃ. Angelꝰ pōt eē indifferēter in loco diuiˢ ꝛ indiuiˢ ꝛ q̄ñꝫ pōt eē i nllo loco ꝛ q̄ñꝫ i cōuexo celi empirei 1ᵃ vbi. s. ꝛ quol. eodē ꝛ. 6. quol. q. 2. Nō hoꝝ ē q2 a cōtinēte nō depēdet iō se pr aplicarꝰ ad libitū siue pūcto siue linee. ¶ 3ᵃ plures āgeli nō possunt eē sil' in eodez loco. 1. d. 37. q. 3. ar. 3. 1. q. 52. ar. 3. Eiusdē. n. esseⁿ eiᵉent plures cāe imeᵉ ꝛ pfecte vnꝰ. n. solꝰ angelꝰ sufficit facē qcqd deꝰ facit circa corpꝰ supra nālem opationē. ¶ 4. Unus angelus nō pōt nālꝛ esse in diuersis locis. 1. q. 52. ar. 2. q2 fiᵃ virtus extendiꝰ pcise ad aliqd determiatum Item p° vbi. s. ar. 2.

¶ Cōtra pᵐ arguit scotꝰ volēs pbare q. s. tho. sibi ipsi ꝯdicit in pᵃ pte q̄ñ querit vtrū deus sit vbiqꝫ vbi tenet q deus ē pñs oibꝰ ex hoc q mouet omnia ꝛ mouēs est coniunctum mobili. 7. phy. Tunc sic. Aut intendit concludere deuz esse pñtem. i. esse mouentē aut esse pñtem pśentialitate que cōuenit ei inq̄ꝫtuz est inmēsus. Si primū petit pinᵐ cū idem sit premissa ꝛ ꝯ°. ꝛ nihil ad ppositum. q2 ibi intendit cōcludere insinuatē dei qua omnibꝰ adest. Si 2ᵐ tunc q2 ſm ipsum ista pśentialitas cōcludiꝰ ex operatōe sicut priꝰ ex posteriori seqtur. q naturalr sit prius deus pñs q̄ꝫ operans. g° a simili ꝛ āgelꝰ Confirᵉ p° q2 si opera° angeli in corpus est imediate a virtute angelica etiaꝫ angelus in quo est virtus est imediate iuxta tale corpꝰ vel in tali corpore. Si autez est ab illa mediate. iteruꝫ q̄ro de illo medio si est imediatuꝫ virtuti vel nō. Aut ergo ibiᵗ in īfinituꝫ vel q p° est a tali virtute imediatum est illi ꝛ consequēter ei cuius est virtus. ꝛ cōsequenter operabitur q2 est presens non eꝯ°. So. Licet sit prior imensitas dei q̄ꝫ operari ad extra tamē prius ē operari ad extra q̄ꝫ e. se pśentem creature ymo oppoito est ꝯdictio q2 añq̄ꝫ deus opereꝰ ad ex n' est cui sit pñs Silr ēt pus ē angelū opari in loco q̄ꝫ eē pñtez q̄uis eē sit priꝰ q̄ꝫ opari vñ ꝛ. s. tho. q̄l. dicit q lꝫ simˡ priꝰ sit corpꝰ q̄ꝫ tactꝰ tñ q̄ꝫtū ad hoc puta eē in loco per cōtactū est eꝯ°. Nō. g° prius est pñs deus vel āgelꝰ q̄ꝫ operꝰ: sꝫ eꝯ. Ad cōf. dico q illa opat° ē ṽtuti imeᵗᵃ nō situalr: sꝫ cālr. ꝛ eadē imediatōe angelica ṽtus aut eēnᵃ eēt imeᵗᵃ cōpori i q agit: nō āt ē imeᵗᵃ situ ꝯ situ nō hēat. Nō. n. angelꝰ est per se i loco vt in loco: sꝫ rōe corporis moti ꝛ si sit p se i loco vt o pans. q2. s. p se in eo opaꝰ. Qd āt sic ē imeᵗᵘ nō ē priꝰ pñs q̄ꝫ oper. Itē sꝫ durā. nō seqꝰ. Angelꝰ ē pñs loco vl' locato. g° ē pñs localr: sꝫ ē fallatia ꝯñtꝫ ꝯ sint aliū modi pñtialitatꝫ. Si. n. angelꝰ ante corpꝰ oē sit pductꝰ pñs fuisset suis accidētibꝰ ꝛ eꝯ° ꝛ nō localr. Silr ēt ad angelū mouerꝰ corpus non requiriꝰ localis presentia vel situs: sed ordinis nature ita q sit ibi ppōtō motorꝫ ad mobilē. hec ex illo

tꝫ an vex dicat uõ curo. Est āt sciēdū fm. s. tho. pᵒ vbi. s. q̃ ñ iuꝯ ãgeluꝫ nusq̃ȝ eē q̃ȝuis ꝫ mēte eiꝰ sp̄ sit alicubi poᵒ pxᵒ. Articłi āt parisiēses ꝯdēpnant aliq̃s artistas. q tamq̃ȝ pbı loq̃ntes dicūt de angel' id q̃ ꝛ pbı de intelligētijs. s. q̃ nusq̃ȝ sīt actu l' poᵒ, circūscri͞ue vl' diffi͞ie ꝫ hn̄t vl'ez īflueᵒ͞ꝫ ī oīa corpa. ¶ 2ᵒ Si ē vbi opaf. ibi pᵒ ē vbi pᵒ opaf. gᵒ ē pᵒ ī toto celo. hᵒ. n. pᵒ mouet tāq̃ȝ pᵒ ꝓpotio natū tal' q̃ ꝫ pbm̄ si ei adderef vna stella mouerēt cū labore. Dices q̃ pᵒ mouet vnā p͞tē p quā mouet alias pulsu vl' tractu. Cōtra Nā ꝫ rei ṽitatē q̃lꝫ p͞tic͞tꝰ ī celo ē oriēs suc cessiue ꝛ nullꝰ ē alio capacitior motōis n͞e ex rei nā ē dexter aut sinister. Cōfi͞r q: nō ꝯ͞t angelū rotari ad motū alicuꝰ deter͞ie p͞tis ī q̃ q̃escat motu p se. Nec ēt pōi p͞t q̃si p se ges͞tēs ꝛ q̃ uīsta cū sit fluēs p͞s post p͞tē mouēte eo p͞tē sibi p͞ntē. Nō. n. ē assignare ī q̃ gesat. So. dico vt ibi. Ad ī pba. dico q̃ apud pbos ṽisil͞e ē vnā p͞tē celi eē capaciorē motꝰ q̃ȝ alia sic cor aut dextra in aiali maxie in orbe difformi. Si ṽo orbis sit vniformis p͞t motor deo ordināte vnā p͞tē sibi determiare q̃ȝ pᵒ moueat q̃ hēbit rōnē dextre vel oriētis. Ad ꝯfi. dico q̃ nō iuꝯ͞t cōcipe angelū vt motorē sileꝫ naute ñ figlō. i. d. 37. q. 4 ar. 1. nec iuꝯ͞t ipꝫ rotari p accn̄s cū huiꝰ mēteꝫ videaf eē hiero. expōnēs 1ᵒ ecc͞e pᵒ lustrās. ꝛc. vbi vr̄ velle q̃ motor solis cū sole rotef Sꝫ hnar. dic̄ mētē eē pbōꝝ q̃ moueat vt singlus. i. ñ morꝰ p se l' p accn̄s cū sit dio ī mol' ꝫ eos lꝫ ꝫ ṽitatē moueaf dū portat corpꝰ de loco ad locū ꝛ si ñ dū rotat aliq̃d. Et istā viā tenēdo dicēdū eē͞t. pᵒ q̃ nꝫ mo͞l nꝫ q̃escit ꝓpe ꝛ p se ī ceᵒ l' p͞tibꝰ eiꝰ sic sbꝫ morꝰ aut q̃escis l' vbi. 2ᵒ q̃ nꝫ p accn̄s vt aīa ī corpe. 3ᵒ q̃ q̃escit aliq̃uoᵒ ī ceᵒ moto q: eꝫ illō ñ opaf. 4ᵒ q: mo͞r equoce ī p͞tibꝰ eiꝰ q: successi͞e circa p͞tes eiꝰ opaf q̃ opatio͞m successio ē morꝰ āgelicꝰ. ¶ 4ᵒ. Illō q̃ ē angelo rō eē͞n ī loco ē ī eo solū. gᵒ ñ ē opaᵒ trāsiēs. So. negaf añ cedēs n͞t āgelꝰ eē͞t ī loco p modū situati p se quanuis ēt dicaf q̃ actio trāsiēs ē in agēte q̃ȝtū ad relōnē origis quā dic̄ ī obliq̃. ¶ 5ᵒ. Illa opaᵒ ē cōmēsuratiē ī loco p accn̄s. gᵒ ñ hac sola. angelꝰ est in loco commensuratie. So. negaf ꝯn̄a alio q̃n seq̃f q̃ aīa ꝛ sba sit ī loco circōscriptie sic ꝛ ea q̃bꝰ sīt ī loco ꝛ p͞ca pue q: ang͞lus ē ī loco vt opās ī opato opatio āt eiꝰ vt p͞fectio ī p͞fecto ꝛ sbō. ñ vt locatā ī loco. ¶ 6ᵒ. Nā dama. cui ista opinio innitif ñ fac p ea. q̃ pꝫ. pᵒ q: sēp copl'at adeē ad id q̃ ē opari. gᵒ adeē ꝛ opari nō sīt ideꝫ. 2ᵒ q: ipe aꝯ͞sentit gregorio theologo q̃ð añ corpa āgeli sint creati ꝛ tūc opabāt circa loca illa ītelligēdo ꝛ tn̄ ñ erāt ī loco. Sol. negaf assūptū. Ad pᵒ͞ꝫ pbati. dico q̃ illa duo distiguūt ꝫ vnū ad aliō seq̃f vt eff͞e adeꝫ. Ad 2ᵒ͞ꝫ dico q̃ ꝯcludit āgelū ñ eē ī loco p ītellectōeꝫ q̃ cōcedo nisi forte eē͞t tal' itellectio p͞tica q̃ iuncta cū volitiōe eē͞t ꝓxima cā motus exterioris corporis.

¶ Ad idē arguit aure. sic. Aut iste ꝯtactus ṽtutꝫ ē opaᵒ trāsiēs aut p͞siden͞a seu īflurus. aut aplicatio ṽtutꝫ. aut vnio ṽtutꝫ. Non pᵐ q: sīt ī ceᵒ ēpireo ī q̃ nl'la tal' actio ē. Nꝫ 2ᵐ eadē rōe q: ñ appet q̃d ī celū illō īfluat angelꝰ. Nec 3ᵐ q: tal' aplicaᵒ ṽtutꝫ ē posse esse pnᵐ actōis eoᵒ q̃ dr̄ q̃ triste tāgit cor. Sed hᵒ ñ suffic. Si. n. ista ṽtꝰ ītelligaf p modum actꝰ īcidit ī pᵐ mēbꝝ. Si p modū hitꝰ sic sicē sba āgeli hēo ītētū q̃ nō aplicef loco p͞sētꝫ nō aplicabif ēt p ṽtutē. Si āt ē accn̄s cū nō sit corpale sic nꝫ ē ī corpe, erit spūale ꝛ p͞mitāte abstractōis a situ q̃ȝte ꝛ sba āgelica. nec 4ᵐ hᵒ. n. dicē ñ suffic q: illā vnionē q̃rimꝰ. Nec valꝫ exᵐ de tristiᵒ q: eiꝰ aphēsio cāt alteraᵒe͞ꝫ ī corde ac p hᵒ tāgē dr̄ ꝫ hᵒ ñ ē in ꝓposito. So. ille ꝯtactꝰ ē dīs opaᵒ transiēs. ꝛ dē q̃ sehꝫ p modū actꝰ 2͞t exeūtis ab angelo ꝛ trāseūtis ī corpꝰ. vt morꝰ local' mistraᵒ p͞sidenᵒ. ꝯtinen͞a. vnitio. īfluxꝰ. fortificaᵒ ṽtutꝫ corpis. ꝛ huiꝰ͞. Et p pᵒ ī pbato dico q̃ angeli ī ceᵒ illo hn̄t opationē trāseūtē q̃ ē p͞sideᵃ ꝛ vnio nō āt q̃ sit morꝰ real'. Pro 2ᵒ ṽo q̃ illa p͞siden͞a nō ē īfluxꝰ q̃litatis sed nobilitaᵒ et exornaᵒ celi eoᵒ q̃ 4ᵒ. d. 48. p͞s īfernal' dicit glīficari spiritibꝰ dāpnatꝫ. Pro 3ᵒ ṽo q̃ ṽtꝰ angelica ē accn̄s spūale q̃ corpi aplicaf īq̃ȝtū realr͞ ab angelo inq̃ȝtū illi p͞sidet vl' illud mouet. Pro 4ᵒ dico q̃ vnitio illa dic̄ hitu͞s

corpis ad angelū sic mol' ad motorē vl' potētialis ad actuale aut ornati ad exornās vl' ꝯfortati ad ꝯfortatū. Nō tñ ē nob plene nota sic de se facit arguēs q alioꝝ opiōnib' reꝓbatꝭ nullā rōnabilē viā dic se vidē quō angel' sit i loco nisi dicaꝛ q ꝑ opatōez ꝑdictā. Nobilita° vo ꝑdicta ē relō iter angelū ꝛ cōp' ꝑ modū opatōis trāseūtis sig¹ª seu ordo ꝯgruētie vni' ad aliō. l' supiozitatꝭ l' deputatōis. Cōtinētia āt ē vigoratio po° q iferiori accidit ex ꝯiūctōe ad supi' q ē qsi act' ei'. sicut ꝛ īferio° corpa in supiorib' ꝯfuanꝛ.

¶ Ad idē arguit greg. Nā articlus 203. sic hȝ. Dicē qd sbe spūales sīt i loco ꝑ opatōez ꝛ q possiāt moueri ab ex̄tmo ad ex̄tmuȝ nc in mediū. qꝛ possīt velle opari i ex̄tmo l' ex̄tmis nec i me° ē error: si itelligaꝛ sbaȝ sine opatōe nō eē i loco nec trāsire de loco ad locuȝ hec ille. So. articlus ꝑ opatōnē accipit motū icalē localē l' alteratiōis sī āt sumit large ꝑ ei sig° ꝑ mediū opatōis. Nā ar. 77. hoc qsi ḋclaras dic. Dice q si eēt aliq sba que ñ moueēt corp' i h° mūdo illa nō clauderet in h° mūdo ē error. Et cōsim° qꝛ arti°. 218. dicē q sba angeli nō ē ei rō eēn' i loco. Ex q seqꝛ q nȝ vi' ei' q ē accīs spūaleȝ aliqd se hñs ꝑ mediū act' ꝑmi. g° ē aliqd se hñs ꝑ modū 2ⁱ. Nec valȝ dicē q limita° eēnᶜ ē ei rō eēn' i loco. qꝛ h° ē veꝝ de limitatōe eēnᶜ ꝑ q̄titatē s̄ȝ nō ꝑ dr̄iaȝ cū ñ deteriet ad locū s̄ȝ ad gen' q ꝑȝ si āgeli sint ꝛ ñ corpa. Dico et s̄m godofr. ql. 8. q illi articli īdigēt correctiōe. qꝛ aliq sīt falsi aliq ꝯdicūt alijs. aliq vo sūt ꝯ sanā doctrinā ꝑcipue. s. tho. q fuit sal' tre hᶜ 1ᶜ. Hēri. āt dic se illos nō itelligē. Egidi' vo ꝛ multi alij dicūt q ñ sīt facti oib' doctorib' parisiēsib' ꝯuocatis s̄ȝ ad reqsitā aliq̄ꝝ capitosoꝝ. Dico et q sñia lata ꝯ opiantes ꝯtra i ill' ē reuocata ꝑ stephaᵐ ꝑisiēsē āntistitē iqȝ tū tāgit doctrinā. s. tho. Dico isup q ro°ec clia āt canonizatōez. s. tho. doctrinā ei' examinari fecit q qꝛ īuēta ē nihil hñs ꝯ fidē aut bonos mores fuit solēpnit' approbata ꝑ ioh̄ā. 22. et vrba. 5. ꝛ mltos alios. est āt sciēdū q opa° angeli ē in loco vt in sbo q ꝑficit. sbstātia vo eiusdē vt opāis i opato ꝛ eēn ñ tñ est in loco ꝑ modū locati nisi ꝑ accñs ꝛ equoce. Sciendū ē et q agēs cui' sba certis dimēsiōib' claudiꝛ nō iō ꝑt aut vult opari. qꝛ opaꝛ nec iō est pñs localr qꝛ opaꝛ. sed quia est ꝑsens ꝛ vult ꝛ pōt opari ideo opaꝛ. Si vero sit ex̄ genus q̄titatis nullā hȝ depēdētiā ad locū nisi per ꝯtactū excepto si presentiā dicamus ordinem motoris ad suuȝ mobile vt dicit durandus.

¶ Ad idē arguit durā. sic. Sicut se hȝ q̄titas ad corp' vt sit ei rō eēn' i loco circūscriptiue ita opa° ad angelū diffinitiue. S̄ȝ q̄titas sbo distīcta nō ē sic rō cōpōiti. g° nȝ opatio angelo si sit sbo distincta. i. trāsiēs. Sol. cōcedo maiorē ad boᵐ sensuȝ ꝛ nego ꝯñaȝ. qꝛ adeē i loco vt opans sufficit aliqd sbo distinctū nō āt adeē vt cōmēsuratū seu circūscriptiue. ¶ 2°. Si sic seqꝛ q ideȝ corp' simul in duobus locis sit in vno circūscriptiue ꝑ suā q̄titatē i alio diffinitiue ꝑ suā opationem. So. hoc nō inuliū inꝯᶜ. Uñ sol dr penetrare viscera terr. s. ꝑ effectū. Negaꝛ tñ ꝯñā. qꝛ tactus corporis ꝛ angeli triplr differūt. 2. ꝯ ca. 55. Per tactū. n. vnualē idiuisibile tangit diuisibile ꝛ tāgit s̄ȝ totū nō s̄m vltima tantū ꝛ sic tangendo est infra vltima tacti ꝛ cōsequēter est in eo diffinitiue.

¶ Cōtra 2ᵃˢ arguit greg. q nullus loc' sit indiuisibilis ꝛ gñalr q nullū est īdiuiᶜ q dicaꝛ pūctū l' linea ꝛc. p° sic. Nā ponet. a. magnitudo finita sup. b. magituᶜ sibi eq̄li ꝛ deinde cōseruet de' oē punctū. a. nulla alia ei' entitate cōseruata ꝛ nullū pūctū in alio situ statuēdo. Tūc sic. Aut pūcta. a. ꝯsei unta occupāt totū. b. sicut et totū. a. occupat aut nō. Si pᵐ g° pūcta sūt imeᵈⁱᵃ ti. a. ꝛ silr in. b. Si 2ᵐ ergo aliq ꝑs. b. est quaȝ occupat aliq ꝑs. a. que nō icludebat puncta. Ergo est aliqua magnitu° sine pūctis q est ītētū. Itē seqꝛ q aliq ꝑs. b. est sine pūctis vl' q plura sint puncta in. b. q̄ȝ in. a. sibi eq̄li. So. casus est iposibil' qꝛ suponit magnituᵉᶻ eē sine eo q ē de ei' rōne. i. sine pūcto. Est aūt sciendū q aliq magnitudo nullū hȝ punctū in actu vt linea circularis. Aliq hȝ duo i actu vt linea recta ꝛ finita. Queȝ aūt hȝ infinita in poᵃ. Et in

linea ē aliq̄ entitas q̄ nō ē pūctū nō īdut pun ctū i aliq̄ ptē. n' tñ ē in ea q̄ ū sit pūctū vel in cludat pūctū sic terminatim z ptinuatim q: pūct⁹ ē de rōe linee z hec supficiei z illa corpo ris eo q̄ ptinua sint quoꝝ vltia sc vnū. De⁹ g° nō pōt destruē oēm pūctū stāte magnitu die. Sz z fz com.6.phy.com.2. Impo^le est pūcta separi a linea. ¶2°. Nulla expienᵃ vl' auctoritas l'rō cogit ponē pūcta.g° n̄ sūt po nēda. Añs pz p pᵃ pte q: difficile ē ne dicā ipo^le talia cogitari. Et p 2ᵃ. Et p 3ᵃ pba. Si eñi h° argueret vt pz ex positōe ponētiū pū cta h° argueret aut ex fini^e magnitudīs aut ex ptinuitate. Et qdē q̄ n̄ sit nece ponē pp p^m pbo. Nō. n. isti possunt ītelligē lineā ter minari pūcto nisi ad huc sensū q̄ ab eo hz q̄ sit certe ptēsiōis z q̄titᵗⁱˢ ita q̄ eo rēoto nō eēt certe ptēsiōis: sz vltra q̄tū ptē hīt z aliaz eiusdē q̄titatis ppōre. Sz hoc ē ipo^le q: sb lato pūcto efficeē linea īfiᵗᵃ nullo adito. Di ce' forte q̄ de⁹ n̄ pt destruē pūctū stāte ma gni^e pp sequētē rōez. Qd. n. nō ē nisi virtute alteri⁹ pcise nō pōt anichilari nisi p anichila tionē illi⁹. Tale qdē pūct⁹ re^u linee. Sz ꝯ p° Si. n. pūct⁹ hz eē p lineā ꝯ sz re sit aliud a li nea ipa eēt cā pūcti q̄ pz falm q̄ᵐ ad oē ge n⁹ cāe. 2° q: esto q̄ sit cā n' phibet illā cam eē sine pūcto. 3° q: maiora sumpta ē falsa q: seqr q̄ nulla cāta po. sit anichilari n' ācbi lato deo. Qd āt n̄ sit nec^e pp 2^m pbo p° q: n̄ min⁹ facile ē vnā ptē linee ptinuari ꝯ aliā z ꝯ stituē p se vnā magni^e sic pūct⁹ idē ptē fac ꝯ ūa pte l' pluribꝰ. 2° q: si ex duabꝰ aqs fiat vna ptīua pūct⁹ ptinuās n̄ ē sbi^ue ī aliq̄ indi ui^li māe vnī⁹ aq tm̄ ꝯ sit eq̄ rā d vtraq̄z. Nz vtriusq̄z q: hīt duo sbiecta eq̄ p^a. Nz ī aliq̄ indiui^li māe vtriq̄z aq̄ cōis gnāte nouiter q: mā nō gnāt. g° nullibi ē. 3°. Si aq̄ pri⁹ ptia diuidat pūct⁹ ptinatis nō remāet q: n̄ ē rō q̄ sit ī utraq̄z pte l altera tm̄. g° corūpit. Il lud. g° īdiui^le māe q̄ erat sbm ei⁹ aut rēanet aut corūpit nō p^m: q: n̄ rēanet seorsum ab vtraq̄z pte nz ī altā tm̄ ꝯ sit par rō. nz ī vtra q̄z ꝯ n̄ sit ī diuiso situ. g° corrūp' aliqd māe. So. Negat añs p oibꝰ ptibꝰ. Nā sic expi mur cōpo^m z rōe cogimur diuidē illō inca q̄ nō expimur. simil z fo^a ita expīmur ma gnitu^e quā a pūcto rōe distīguim⁹ z eā im po^le eē sine pūctis ītelligim⁹. Sic ē aucto ritas ari. 6. phy. q̄ de rōe ptinuoꝝ sic pdicta z com. ibi com. 2. dic q̄ ipo^le est separi pun cta a lineis. Est ēt rō q: negato pūcto negat linea z oīs magnitu° q: sz pbm ī p de. corp⁹ ad supficiē z hec ad lineā terminat. Ponēda ēt sc pp duo q̄ arguēs tāgit. Ad p^m āt ꝯ p^m dico q̄ lineā sic ītelligim⁹ terminari puncta q̄ eo rēoto nō eēt certe ptēsiōis n' hīt vltiam ptē ī actu ymo si nō hīt pūctū actu vel po^a non eēt i reꝝ nā sicut nz mā sine fo^a. Et dico q̄ ꝯdictio ē lineā rectā carē pūcto z nō eē ī īfi nitū ptēsaz q: pūct⁹ auferri negat a linea nisi p ptinuationē ei⁹ cū alia inq^a ptinuatiōe duo pūcta ī actu ex. sicut pdāt z hīt vnū ptinuās Si. g° null⁹ eēt ibi pūct⁹ terminās ī actu in īfini^m eēt ptinuata logitu°. Nec tñ ymagina mur q̄ sblato pūcto ptinuāte linea ptēder ī īfinitū: sz q̄ nō hīt ī se aliqd quo fōr dice ret finita: sz eēt finita solū negatiue sic pūct⁹ nō ē finit⁹ 3. phy. Et dico q̄ rō sūo arguentis parū valet z q̄ pūct⁹ est fōr linee eo° q̄ ps diffi°ⁿˢ est forma diffi^ti. Ideo sicut nō ptē sine diffinitiōe ita nz sine puncto. Ad p^m ꝯ 2^m dico q̄ punct⁹ ad lineā sc hz vt tmin⁹ z act⁹ ad terminatū z po^a. io cū linea facit vnū p se nō aūt linee seipsis faciunt vnū. Ad 2^m dico q̄ nō oē accñs hz sbz sibi adequatū: sz solū illud q̄ est īme^te actus sbstan^e. Pūctus āt est actus linee z hec superfitiei z illa cor poris. Ideo inter ista solū corp⁹ hz sbz ade quatū q̄ p° sbicit corpori scdo supficiei. 3° linee. 4° puncto. Dico. g° q̄ punct⁹ ptinuās nō est in aliquo īdiui^li māe: sed est in vtraq̄z linea. sicut terminꝰ ītermīato. Ad 3^m dico. q̄ in diuisione linee pūctus ptinuans desinit eē fm. s. tho. sup. 5. meth. nō autē manet nz diui^r in duo. Qd āt querit de eius sbo indi uisibili pcedit ex suppo^e falsi vt dictū ē. ¶3° Si aliqd indiui^le sit in magnitudīe. ea mo ta per aliquā magnitudinē mouebit z illud Et continue motuz per equalē sibi mēsura bit totam magnitudinez super quaz est mo tus. ergo illa erit ex punctis cōposita. Con

sequentia est aristo .6.phy. et ams patet. Dices q ratio procedit de indivisibili per se moto: sed non per accns. So. utroque sic dico. sic et aia.6.phy.pti[a].86. et comm. ibi. Sed contingit p° q quia propositiones asumuntur de moto per se vere et sunt de moto per accns. Idem g° de utroque seqt. So. dico q no est simile q motum per se nec° hz in actu locum sibi eqlem no aut motum per accns: q nihil e actu in magnitudie p transita q sit ei equale. vn non hz locum in actu neq i po° nisi per accns et ppterea no mesurat. ¶ 2°. No min° iquit arguitur magnitudine cponi ex equalibus qtis si aliquid qtum mo° super eam p accns sicut si moueret per se. ubi gra. Si cubitale corpus moueat super magnitudie.10.cubitorum. Sic enim ex.x.cubitis ita ex.2.semicubitis illam copositam dicem° qtis semicubitale super eam per accns moueat. Ergo ide de indivisibili dicendum est. So. Non est sile de quanto et puncto moto per accns q quanto non repugnat per se moueri ideo mo° ipo° punct° aute neq actu neq po° mo° aut habet locum per se. vnde no mesurat sicut quanti per accns motum. ¶ 4°. Si e... ent talia indivisibilia mediante localiter moto esset aliquod indivisibile. Sed quod esset p° mutatu qd e ptra aristotilem.6.phy. patet csequetia si altera duarum magnitudinum habentium ultia indivisibilia simul moueat. So. Negat cosequetia q mobile p motu ptinui no acqrit p se pucta nec lineas n° sup.sicie n° corpe locatis Nec soli p motum sed nec p mutatione. e talia acqrit. sz acqrit solu locum p se: aut ptem loci aut forte ipz ubi. 5° Ari. de motu alia... i p ticla illa dubitabit ar. reprobas opinione eorum q dixerut celum moueri a polis ait ar. putat polos quada vtute hre nulla hntes magnitudine: sz exntes extrea et pucta no bene pp h° q est nullam sbam e nulli° talium. et moueri vnu motu a duob° h po... de. h ille vel tangit duas rees q illos et prima est q post nulla hnt ceuntia. So. Illi credebat polos esse indivisibilia de genere sbe ipse vero ostendit qd sunt accidn ... a.4. Alberh°° vnde non dicit q nullam habet c...ntiam: sed

q nullam habet substatiam.6. Aug. de quatitate anime.ca.10.ait sola longitudo non nisi animo intelligi potest. in corpore autem inueniri non potest. hec ille et idem dicit ibi d superficie et punctis. So. Aug. Intendit ut ex tilo patz q indivisibilia non subsistunt extra anima separata a corporibus vel q no sunt corporis ptes vel q non sunt sensibilia sed intelligibilia. Durandus quoque.2° dist. 2ª. dicit q punctus non est natura positiua. tminans lineam: sed linea terminat seipsa vel aliquo sibi intrinseco in quatum tantum extenditur et non ultra ita q talis terminatio includit negatione ulterioris cotinuationis: et q priuatio ptinui est idivisibilis ideo imaginamur unum idivisibile terminas positiuum no tamen ita est. p° q preter terminum extrinsecum oportet linea esse finitam de se: nam si de se e...et infinita. extrinseci no poneret in ea finitate. 2° q si punct° si termin° extrisec° eo remoto remanet linea tanta quanta prius erat. ergo punctus nihil facit. 3° q scdm aristo.3° phy. in hoc differt tangi et finiri q corpus tagitur ab alio: sed finitur ex se. So. puctus e pars formalis linee ad sensum expositum q scilicet est essentie costitutiui et copletiuum rationis eius. Et est terminus extrinsecus sine quo intrin°° terminari aut finiri no pot no aute extrisec° qsi totaliter extra ecn°° linee existes. Et dura. implicat dicens q terminatur intrinsece ex se. et q terminatur negatione ulterioris cotinuatiois. Et si terminu linee esset talis priuatio linea circularis e... et formaliter infinita: q nulla pars eius habet talem priuatioem. Ad pmu patet. et ad.2m. Ad.3m dico q tepte allegat aristo. q intendit q corpus no finitur alio corpore: sed per propriam superficiem ut pz per come. ibi come .74. Et nota q sola remotio punctorum no faceret lineam esse infinite protensam ymo faceret eam penitus non esse. Si tamen esset sine punctis causa faciens eam sic esse faceret eam esse infinitam non autem priuatio durandi: q illa non in esset linee nisi quia pars parti continuatur sine fine.

¶ Arguit eciā 5ͦ eādē; aureo. in hoc q̄ dic locatū sup̄ficie. p° sic. Locus ē sōlū positio. g° nō est formalr sup̄fities. Añs pbat p°. Nā illud est sōlū rō loci quo posito circa locatū illud dicit hr̄e determiatū locū in vniuerso. Sʒ tale qd ē positio. Nā ponit determinatā positionē in corpe puta b vel ibi. et variata ptinē sp erit locatū i eodē loco. Nō āt ep° variata positōe. 7 stāte ptinēte. Sol. pᵃ fatie fm viā. s. tho. vt pʒ. xi. meth. vbi vr eē abius. i. loc° aī reū. i. denoīatō locati a loco. i. hitue locata ad locū. Sʒ plenius cōsiderāti appet f̄ʒ mētē ei° q̄ nec vbi nec qñ nec sit° nec hit° sunt qd abius p̄cise nec abius aī respeū l'ſb reū ſʒ ponr° dicit puros reus seu ppa tees rez abtā ad locū aut tp̄s aut res extrīns adiacētes. Hoc āt mihi appet p nunc. Uñ. 5. meth. sic ait. Alia gña pter sb̄az q̄ʒtitatē q̄litatē actionē 7 passionē magis sequūt relonē q̄ʒ possit cāre relonē. Nā qñ ↄsistit in q̄dā reloe rei ad tp̄s vbi vo i reloe rei ad locū positio vo ipoztat ordinē ptiū in loco hitus vo relonē hūtis ad hitū b ic. Positio ergo vl' sit° ē ordo ptiū ī loco. Negat g° añs Ad pba. dico q̄ illud ē loc° q̄ p° 7 nō p aliqd ext̄ius res hʒ determiatū vbi ī vniuerso 7 determiatū locū. Hoc āt nō ē positio vl' sit°. Ista enī sequūt ad sup̄ficie cōtinētis q̄ circūscripta nō reāner ppe nec positio nec sit° nec vbi. Uariata tñ sup̄fice cōtinētis si aducāt alia eidē hñs ordinē ad pᵐ ↄtinēs manet idē locus. ¶ 2° pbat idē añs. Nā positio vl' q̄ idē ē b vt ibi: ē id ad q̄ p se 7 p° est mot° localis g° p se 7 sōlr est loc°. Añs pʒ q: terra exñs iusta itersticiū lune circūscripta aq̄ vel aere moueret ad cētrū sic ad locū. Cētrū āt nō ē sup̄fities ſʒ determiata positio vl' determiatʒ b. Sol. cā q̄ corpa nālr ad sua loca mouēt est ↄrimitas nāe iter corp° cōtinēs 7 cōtētū q̄ fit vt terra appetat ↄtineri aq̄ 7 aq̄ aere 7 sic de alijs. In casu g° illo t̄ra non moueret ad cētrū q: cēt rēota cā mot°. ¶ 3°. Eedē sunt p se differētie loci 7 positiōis. s. añ 7 retro 7c. g° 7 illa sūt idē. Cōñ q: iste dr̄ie nō ↄueniūt sup̄fitiei cōtinēti in q̄ʒtū cōtinēs est ſʒ in q̄ʒtū hʒ determiatū positionē. Cōtinēs enī vt sic nec sup̄ra neq̄ʒ īfra est. Sol. ipe nō ↄuenit sup̄fitiei vt sic ſʒ in q̄ʒtū idnit rōnē loci. i. in q̄ʒtū est sup̄fities cōtinētis. hñs talē ordinē respectu ptiū ↄtinētis 7 sic situata in vniuerso situ q est ordo partiū in toto vl' ptis ad ptē nō q est ordo ptiū in loco. q cōstituit sp̄ale p̄dicamētū. Sic g° sumēdo cōpetūt ei p° et scd̄ario ipi vbi. sic differētie cāz ad effect° deriuant. Positioni aūt vel situi q est p̄dicamētū nll° p se cōpetūt. ¶ 4° locari est situari. g° locus est situs. Sol. negat añs. q: nālr est p̄us locari q̄ʒ situari sic loc° p̄ius ↄuenit toti q̄ʒ ptib°. ¶ 5° q: corp° glorificatū nō hʒ sup̄fitie ↄtinētē 7 tñ est in loco. Sol. superfities corpis gl'iosi cōtīr alicui sup̄fitie que ē in celo in poᵃ et illa est loc° ei° in poᵃ. nec oʒ q̄ ita sit in loco in actu sicut inferiora. Qui qd autē sit de hoc: nā forte celū ei cōsignat: tamē cōstat q̄ includit sup̄fitie cōnexa celi. ¶ 6° q̄ celū est in loco p hoc q̄ hʒ determinatā positionē 7 tñ nō ambit sup̄fitie. Sol. celū aliomō est in loco q̄ʒ alia corpora. Unde oē q̄ est in loco p p̄ue cōtinet aliq̄ sup̄fitie actu vl poᵃ sec° de eo q̄ est ī loco p ptes. q: sufficit q̄ʒ ambiant ptes ei° sup̄fitie actu vl' poᵃ p̄cipue in corpore circulari.

¶ Arguit rursus ad p̄nˡᵉ ppositū. p° sic. Locus est cōseruatiu°. g° non est sola sup̄fities. Sol. veri° dicit locus nāle cōseruare locatū q̄ʒ locus. Uñ de rōne loci nālis est q̄litas cōseruatiā p tāto. q: cōseruat corp° cui° locus est sup̄fities. Locus aūt vt mathematic° vl' ad q̄ʒtitatē ptinēs nō cōseruat. ¶ 2°. Locus nō est accñs abⁱᵘˢ realr. cū possit fūdari i tribus sb̄iectis vt si bacul° sit i terra aqua 7 aere. g° nō est sup̄fities. Sol. loc° est accñs reale abⁱᵘˢ q̄ nō hʒ vnitatē nūeralē realē ppriissimā necessario. Nā ad eius vnitatē sufficit vnitas locati 7 ordinis ad cōtinendū vnū 7 ordīs ad pᵐ cōtinēs. ¶ 3°. Aut loc° est vnᵐ ↄtinētis abˡᵉ aut addit respectū aliquē. Nō pᵐ p° q: nō distingueret a sup̄fitie fm spēm in gñe q̄ʒtitatis. 2° q: anichilato locato 7 cōseruata sup̄fitie locāte i eodē situ ipsa nō esset locus q sine locato nō est 7 tñ nullū abⁱᵘˢ eēt destructū icōtinēte. Ergo aliqō respectū

Nec₂ 2m p° q: q ē fōlr p ppam rōez spēs q: nō ē fōlr rlm. 2° q: rō mēsure p se cō petit loco z ipsa p se ɔpetit q̄ititati n̄ relōi. 3° q: locari n̄ ē relō nz rlm: s; ē pdicamētuz vbi g° nz locare ē rlm. So. Supficies n̄ est loc° abs s; vt ptinēs ē z cū bitu° ad pm ɔti nens. Ad pm ɔ dico q locus q̄ ad māle ē de gne q̄titat: s; q̄ ad fōle n̄. Ad 2m vo q loc° mēsurat q̄ ad suū māle tm̄. Ad 3m at q locari dicit bitu° p modū passiōis. locare vo p modū actōis cū circūscribi sit cōfigurari vt aqua missa i doliū ɔfigurat ei z e ɔ° cū doliū ponit i aq. vn̄ n̄ inɔ'si loc° in obliq̄ dic vnā bitu°. ymo mltas. s. mēsure inq̄;tū eq̄t locato. z ptinētis inq̄;tū circūdat z actum inq̄;tū ɔseruat. Et aliq̄ haz ɔuenit ei p se p°°. q̄s diffic° ɔstitu° quedā vo i 2° sicut passiones. ¶ 4°. Nulla supficies ē in mo°m sic nz corp° in q̄ ē. g° nulla supficies ē locus q̄ necō ē in mo°m 4° ph'r. So. Supficies qdē ē mo°s: s; distan° vl ordo ei° ē i mo°m. z hoc sufficit ad vnitatē loci. S; ɔ̄ iuqt p° q: illa distan° z ordo est sbiectiue i corpore locāte illo. g° mutato tale accidens migrabit aut desinet. So. variat' supficieb° circa locatuz variat illa distan° s; numer° z manet eadē spē. ad vnū nūero ptinēs. q sufficit ad vnitatez numeralē loci sicut secūna ē vn° nūero fluui° pp vnitatē specificā ordinis ad vnuz numero fontē z alueum q̄uis succedentibus aqs fiat nūeralis ordinis variatio. Ordo tn̄ cōtinētis pmi ad supficies successiue locātes. manet vn° spē z nūero. q: ad vnitatē relōis sufficit vnitas cāe z sbi q̄uis t'mi sint diuisi. 2°. Poli sūt pūcta ymaginaria. g° dist. in° ad polos ē rōis tm̄ g° n̄ ē locus nz de rōe loci. So. pm ɔtinēs ē reale q̄cqd sit de polis. Tn̄ nō ideo pro incōue°. q: i polis sint in po°ali qua pūcta realia q̄sectīa in celo. l; p accn̄s mota z nō solū ymagi°a: s; vera. Dis. n. orbis circulariter mot° l; cent° z polos imobiles. Et. it sm̄dū q nz situs p̄dica. i. ordo partiū i toto z in loco si', nz situs differ° q̄;titatis. i. ordo ptiū i toto. pcūe dicit spē; q̄;titatis s; differ°: forte ei t.. mse q̄ circūloquētē intrīn° Et l; situs ordo ptiū i toto n̄ sit locus ē tn̄ de rōe loci. S. tho. autez i tractatu quodā de relōe q incipit de relōe zē. dicit in p̄di°° ad aliq̄d ɔtineri relatiua fun° sup res absolutas. 5. gener alia va. 4°r. gn̄a sup relōes fūdatas z q̄dāmō min° entia q̄ relati° t āq̄; magis distan° ab ab'°. Qn̄. n. inqt ex adiacen° ad tp̄s relinq̄r in re tpali z sup ea fundat. Et sil'r vbi relinqtur in locato ex adiacen° totius locati ad totū locū z sup eam fundat. s. incōtinētia passiua. Idē dico ɔ positiōe re° adiacētie loci ad ptes locati z ordinis ptium locati ad iuuicē z re° loci Radicat. n. sup passiua ɔtinen° partiū. Idē; dico de bitu re° adiacētie ɔtēti ad ɔtinēs excepto q̄ sm̄ com̄. 5. meth. r'us q̄ ɔtinēs d̄ bēre ɔtentū facit vbi. oppositus vo q̄ ɔtētū bēt ɔtinēs facit bituz. ita q bit° fundat sup relōez ɔtinētie actiue. vbi vo passiue. Et h ēt patēt ex eoz diffinitōibus. vn̄ ista. 4°r gn̄a sit relōes z sup relōes fūdāt h ex. s. tho. ibi.

¶ Cōtra. 3. arguit grego. p° sic. Nā i vno demoniaco sūt multi spūs. So. Sunt i diūsis ptib° i qb° opant. ¶ 2°. q: mā z fo° sit i eodē loco. So. ista n̄ sūt in loco p se sic angelus opans p se ē i opato: s; p accn̄s rōe ɔpositi Aia āt z demon pn̄t in eodē corpore e se. q: n̄ hn̄t ad illud eādē bitudinē cāe sic duo ageli cū aīa sit fo° n̄ angelus. ¶ 3°. Angelus libere mouet. g° pōt mouere citra vltim sue po° z citra vltim q req̄rit ad aliquē effectuz z ɔsir duo pn̄t tenere vicē vni° agētis. Nō g° si eēnt sil'r hoc eēnt eiusdē due cāe pfecte vt supponit. So. Si duo angeli moueant idē z q; eoz isufficiēter neuter ppe est i loco illo. nisi circa diuisas ptes opent. Angelus. n. ē i loco p modū ɔtinētis pfecti vt p3. 1. q. 52. ar. 3. ¶ 4° duo corpora pn̄t ee i vno loco. g° a fortiori duo spūs. So. Nō ē sile. q: n̄ ē ɔdictio duas q̄;titates eēs ee ifra eādē supficiē sic duas ime°ae z pfectas cās ee eiusdem effe°. Forte tn̄ sicut vtrūq; est nāl'r impo'e. ita z deo eque sit po°s. Nā ɔ° intelligit de po° naturali angeli.

¶ Cōtra. 4. arguit. p° sic. Nā v̄tute diuinā corp° xp̄i pōt eē i multis locis. g° z vn° angelus. So. dico p° q ɔ° intelli' de po° nāli

angeli vł alr dico q̄ ꝯdictio ē: idē corp⁹ eē i diu'sis locis localr ꝛ ꝑ dimēsiones ꝓpas.sc cus ꝑ alienas rōe ꝯuersionis alicui⁹ in ipm. Et silr ē ꝯdictio q̄ ab eadē poª siᵃ sil' eliciat plures opatões vt plures ꝛ ꝯñr q̄ circa plura opef vt plura sec⁹ vt vnū. Dic tñ godof. q̄ si duo sint corpora sil'.nece° vnū absolui tur a situ l' vsu ei⁹ ita q̄ nō occupat locū ꝛ q̄ si āgelus sit ꝑ se i loco vt sbꝫ vbi ñ pōt eē nisi i vno sec⁹ si ꝑ accñs ꝛ ꝑ opatōez ꝛ hoc sil' pōt i pluribꝫ opari.

Tē circa eandē distin. q̄rif vtꝫ angelus tpe mensuref

℃ P³ ꝯ°. Dēs ª mot⁹ ꝯtinui corporū inferiorū mēsurāf vno ꝛ eodē tpe q̄ ē passio mot⁹ primi.i.q.10.ar.6. 2° q̄lꝫ.q.3.ar.i. Jteꝫ i tractatu d' instātibus. ℃ 2ª. Jn toto tpe ꝯtinuo ē idē nūc fꝫ eēnᵃˢ ꝫ plura nūc l' multa instanᵃ fꝫ rōeꝫ diuersa. Jn ꝑdicto tracᵗᵘ. Ex q̄ hr̄.q.tˣ.ē nūc. Pᵐ ē eui q̄ ē inuariabile fm eē ꝛ eēnᵃˢ q̄ lꝫ mēsuret pᵐ mo¹ᶜ q̄ ad eē sbale ei⁹ tñ ē accñs ꝑmi euiterni.2ᵐ ē nūc tpis q̄ variat fꝫ eē q̄ꝫuis fꝫ eēnᵃˢ sit ideꝫ i toto tpe ꝛ cā ei⁹ sit eo° q̄ ꝑier⁹ lucē geometrica ymaginatōe. Est aūt mēsura mo¹ᵘ fꝫ eē ei⁹ ñ q̄dē sbale: ꝫ fꝫ q̄ ē idē i toto mo¹¹ q̄ꝫuis ñ sit ꝑs aut teri⁹ tpis l' ei⁹ ꝯtinuatiᵐ.3ᵐ ē q̄ teriat ꝛ ꝯtinuat tps q̄ nec mobile nec motū mēsurat: ꝫ mutata eē ꝛ ñ ē idē i toto tpe. Rō hoꝝ ē q̄ tria eē diuisaꝝ rōnꝫ iuenıūt ꝛ ꝯñr tribꝫ mēsuris p° mēsurāf. ꝛ hec sc eē q̄ ē act⁹ eēnᶜ ꝑmi mo¹ᵘ q̄ iuariabile ē: ꝛ eē eiusdē sb vno mo¹¹ ꝯtinuo ꝛ vt sb mo¹¹ ꝛ eē mutatū q̄ ē labens ꝛ fluēs nobis signabile ℃ 3ª. ꝑter tps ꝯtinuū q̄ ē passio ꝑmi mot⁹ ē alr̄ discretū nullo° ꝯtinuū.2.q̄lꝫ q.3.ar.2. Jtē.9.quol.q.4.ar.1. Jt.1.q.53.art. 3.ꝛ 1ª mēsurat discretū motū cuiu⁹ ē succe¹ᵒ cogitatioᵐ āgelicaꝝ. Et nota.q̄.s.tho.i pª pte loquēs de mo¹¹ āgeli exiori locali dic q̄ ē possibilr ꝯtinu⁹ ꝛ discret⁹:ꝫ i q̄lꝫ dic q̄ ē discret⁹ tñ ꝫ loqf d' iteriori seu opatiōe inmanēte. Et 1ª ꝯtinuū lꝫ hēat ꝓportiōem ad tps ꝯtinui celi vt dr̄.i.vbi.s.ad.1ᵐ.ñ tñ ē idē cū eo vt ibi dr̄ i corpore ꝑter phisicū.g° tps ē aª ꝯtinuū ꝛ aª discretuꝫ vt exp̄sse pꝫ p°.d. 37.q.4. Cū.n.tps sit nūerus mot⁹ si mot⁹ sit discret⁹ erit ꝛ tps ꝛ ei⁹ īdiui¹ᵃ erūt ei⁹ ptes carētes medio.ꝛ q̄lꝫ illaꝝ poterit coexistere nlto tpi nr̄o. Sec⁹ ē ꝑ oia d' istātibꝫ tpis nr̄i. Cūg° opatões āgelice sint mot⁹ ñ ꝯtinui ꝑ se nᶜ per accñs nᶜ d'pēdētes a ꝯti° nꝫ eā ꝯñtes ꝛ tñ sibi iuicē succedūt.nec° mēsurāf tpe discreto. ℃ 4ª. Nullū tps hꝫ eē cōpletū ex̄ aiāꝫ vł' itellectū.p°.d.19.q.4.ar.1.vbi dr̄ q̄ fōle tpis.i.nūeratio ꝯplef ꝑ actū nūeratāꝫ.sic fō te vł'is q̄d actᵐ inte° Ex q̄ pꝫ q̄ 1.ē mot⁹.ita ꝛ tpus ñ ē actu ex̄ aiāꝫ q̄ꝫtū ad oia q̄ sc d' rōe ei⁹. ℃ 5ª. Eē āgeli ꝛ ei⁹ sba fꝫ se mēsurāf euo ꝛ ñ tpe.10.q̄lꝫ.q.2.ꝛ.1.q.105. Aliq̄ vō ei⁹ opatio mēsuraf tpe ꝯtinuo vt trāsies q̄ localr ꝯtinue mo¹.1.q.53.ar.1. Aliq̄ tpe discreto vt q̄dā itellectiones. Aliq̄ vō eternitate ꝑticipata vt bt̄a visio quol. vbi.s. hr̄ ēt ista ꝯ° tota i ꝑdicto tractatu. i q̄ tñ sc duo repugnātia sīme. pᵐ q̄ tps mēsurans motū ꝯtinuū āgeli idē ē cū physico.2ᵐ q̄ indiui¹ᵃ tpis āgelici discreti ñ sc instanᵃ:ꝫ itelligēdū ē q̄ñ sc talia q̄lia tpis nr̄i.i.s.icoātia teriantia ꝛ rapti trāseūtia. ℃ 6ª. Sic oīꝫ tpaliū corporaliū ē vnū nūero tps.ita oīꝫ euiternoꝝ ē vnū nūero euū ꝛ illō ē sbiuciangelo.1.q.4.ar.65 q̄l.q.42.d.2.q.1.ar.2.pᵐ .n.ꝛ simplici īmū i q̄lꝫ gñe ē alioꝝ mēsura. Est āt notādū fꝫ.s.tho.i ꝑdicto tractatu q̄ i rebꝫ ad iuicē ordiātis.supmū īfimi attigit īfimū supmi.g° tps i suo supmo.i.vbi ē tāq̄ i sbo ꝯiūgif euo i īfimo.i.vbi euū ē solū. vt mēsura vt puta i celo. Jtē eadē rōe euū i supmo.i.vbi ē vt accñs attigit eternū i īfimo .i.i re in q̄ ē eternitas vt i mēsurato soluꝫ. ꝛ hoc est id q̄ eternitatem participat sua actione idest visione rerum i speculo eternitatis que ē visio gloᶜ. Scd̄m eē̄.n.nulla creatura est eterna. Precipuū ergo in tali visione est subiectum eui quia cū hec visio sit ꝑfectio eēnᶜ illius eēnᵃ est magis sublimata. Fuisset ergo in lucifero si stetisset.

℃ Cōtra pᵐ arguit aūt eo. q̄ tps ꝯtinuū ꝑ sbo hēat oēꝫ motū ꝛ ñ pᵐ tautū.p° sic. Dēs mot⁹ circulares sc eiusdē spēi q̄ꝫtū ad hoc q̄

este: succe ssiui. g° q̄titū ad hoc oēs hn̄t eā-
dem passionē cū passio seqt̄ indiuim fʒ rōeʒ
spēā sm ppriā. Sʒ in motu p° ex eo q̄ ē
successiuus z mixtus po fundat pri⁹ z po-
sterius q̄ abtē əsiderata in motu sc̄ tps. g°
idē fundat̄ i oī motu circulari. Nec valʒ di
cere q̄ primus mot⁹ spē differat ab aliis p ee
eternū z regularē aut velocissimuʒ: q: tps ē
passio eius vt est succe ssiu⁹. n̄ vt vniformis
vl' huiusmōi. So. grego. ponit vnā distiōes
quā dicit dē aug. 12. d ci. de. ca. 15. z elicit a. s.
tho. 2. d. 12. q. 1. ar. 5. 3m. Tps. n. sumit̄ large z
sic ē nūerus cuiuscūq; succe ssiōis z ē i oī mo
tu z əseqt̄ mot⁹ i q̄tū ē successiu⁹. Sumitur
ēt stricte z sic ē nūer⁹ mot⁹ pini z notissimi
z əseqt̄ motū n̄ i q̄tū successiu⁹ ſʒ in q̄tū est
pmus z notissim⁹ z maxie vniformis. vn̄ si
n̄ sit pm⁹ mot⁹ ille q nūcē. tūc tps ppriedi
ctū erit nūerus alteri⁹ mot⁹ q inter oēs erit
pmus vt tpe iosue qn̄ stetit celū. ¶ 2°. tps ē
fōlr succe ssio mot⁹. g° ē i oī motu. Añs pʒ
q: sm aristo. in p̄di. cā n̄ sit nisi dup̄x q̄titas
i gn̄e. s. pmanēs ac succe ssiua. pª diuidit̄ i li-
neā supficiē z corp⁹. 2ª ē ipʒ tps. tūc sic. Sic
se hʒ q̄titas pmanēs ad q̄tū pmasiuʒ ita
successiua ad succe ssiuū. Sʒ pª ē dimensio z
pbibilitas pmāsiua. g° 2ª ē fōlr successio suc
cessiua. So. pcedo əñs large vt. ā. Jtē nego
añs. Succe ssio. n. ē relō iter pus z poste. vl'
ē negatio. i. n̄ simultas eorūdē z siue h siue
illud sit n̄ ē tps: ſʒ est de rōne tpis sic q̄daʒ
differª əstituti⁹ ei⁹. Ad pba. negat̄ əña: q:
n̄ ē a sili vt sile ē. pª ēt diuisio q̄titatis ē p
discretū z ətinuuʒ ymo aristo. h̄ ic n̄ a ngᵐ
qua iste aducit q̄tatis diuidit q̄titatē p hīc
z n̄ hīc positionē hīc. n. positōeʒ i ptib⁹ n̄
ē idē q̄ pmanētia: ſʒ tm̄ includ' simul ptium
z pmanētiā eaꝝ sil' z copulatiōeʒ eaꝝ ad in
uicē. Est aūt sciendū q̄ tps ē nūerus prioris
z poste. cōiectiue sumptoꝝ. i. vt sc̄ ptes mo
tus. g° pus z poste. əcretue n̄ sit tps: ſʒ ei⁹
fōm nūrus abstractiue cū sint relōnes. Et si
cut sc̄ alie ptes tpis z alie motus. ita alia z
alia ē in tpe z motu successio. i. negatio sīta
tis ptiū vl' relō rōnis eius q̄ ē ad id q̄ nōē.
Pōt ēt dici q̄ in motu dup̄x est successio. s.
intrinsecª q̄ əsistit i fluxu forme de eē in esse z
extrinseca adiacēs motui per modū mēsure
z hec est de rōe tpis. Sʒ 2° igt. si. n. motus
hʒ propriam successionē intrinsecā aliā ab
ea q̄ ē fōlr tps. eēnt due quātitates fōlr suc
cessiue z pūr pbs q motū dicit q̄titatē per
accn̄s. 5. meth. eēt diminutus. So. fʒ pbm
in p̄dicamētis. tres sunt q̄titatis spēs carē
tes positōe. s. tps nūerus z orō z tps ac mo
motus n̄ sc̄ due q̄titatʒ successiue fōlr: ſʒ sc̄
duo quāta quoꝝ neutrū ē q̄tū inq̄tum suc
cessim: ſʒ inq̄tū ətīm vl' discretū. Successio
a. n. ē ēt inter n̄ quāta puta iter cogitationes
angelicas. Tps aūt ē q̄titas p se n̄ aūt mot⁹.
De hoc dn̄s alb. in cōmto p̄dica. tractatu
de q̄titate. ca. 4. multa dicit ex cuius dictis
hn̄t 4°r. pm mot⁹ n̄ ē p se de gn̄e q̄titatis.
q: ē de gn̄e sui termi q aliqn̄ ē vbi aliqn̄ q̄-
litas. 2m tps est p se q̄titas mēsurans ptēn
sionē forme fluētis. 3m tps pncipalius ē əti-
nuū q̄ʒ discretū. Sʒ in hoc a. s. tho. dissentit
q vult q̄ fōlr ē nūerus. a motu aūt ətinuita
tē hʒ. 4m mot⁹ hʒ duplicē succe ssionē z pti
bilitatē siue pōritatē z potēs. s. intrinsecās que
əpetit ei rōe vbi vel spacij l' forē fluētis z ex
trinsecā rōe tpis q̄ est q̄si passio supueniēs.
Et hec 2ª vel nūerus hui⁹ 2e ē tps n̄ aūt nu
merus pe. Et ista ē mēs. s. tho. 4. phy. vbi
ait. Si qs obiiciet q̄ distiōes tpis q̄ p⁹ z po-
ste. tpe determiant z pūr distiō ē circularis: di
cendū ē q̄ pri⁹ z po. ponit̄ in distiōe tpis
vt causant̄ i motu a magnitudie do. n̄ aūt fʒ
q̄ causant̄ ex tpe. Vn̄ aristo. ostēdit primū
q̄ hec pm sunt in magnie deinde in motu dein
de in tpe vt hec obiectio excludat̄. hec ibi.
vbi alia prioritatē pōit tpis aliam motus
ymo z aristo. ibi pti²ª. 99. Est aūt sciēdū q̄
lʒ tps n̄ sit fōlr succe ssio q̄ ē relatio vel ne-
gatio est tn̄ formaliter numer⁹ z materialr
est succe ssio idest protensio vel extensio q̄-
titatis. hoc aūt est dictu q̄ ē numer⁹ talis suc
cessionis. Ex hoc aūt n̄ hētur q̄ sit q̄tuʒ per
accn̄s: ſʒ q̄ sit extēsum successiuū z ətinuuʒ
p accn̄s. q: fʒ alb. extēsio motus ē cā extē-
sionis tēporis. ¶ 3°. Nā dic aug. xi. əfessiom
Tempus ē succe ssioe distēsio z auicē. in. 2°.

phy. tps iqt est ptinuitas mot⁹ nō pmāsiua
g° successiua z pbs. 4. phy. pbat q tpus nō
est motus z 2° q est aliqd mot⁹ z 3° infert q
sit prius z po. in motu. g° est i oi motu. Sō.
no itendit aug. q tps solr sit distensio succes
siuoꝝ .i. successio vl' ptibilitas ptiū successiua
rū vt expōit arguēs: ꝫ q sit nūer⁹ vl' mltir°
vl' mēsura taliū. Neqꝫ auice. q sit ptinuitas
mot⁹. ꝫ q illā mēsurat z cōsequit. Aristo.
aūt vult q sit nūer⁹ p̄oꝛ z po. i motu. que ad
tps cōparant vt oues z boues ad nūeꝝ de-
nariū. q: .s. sūt mālia eius. ¶ 4°. In oi motu
ptinuo sūt successio z ptibilitas ab iuicē di-
stincta: vbi eni est eadē successio puta z 4°r
hoꝛaꝝ pōt non eē eadeꝫ ptibilitas .i. q̄ꝫtitas
spaty ptransiti: pm aūt illoꝝ iest motui solr
ex tpe. 2m vo ex magnitudie vt pꝫ. 6. phy. er
go in oi motu ē tps. Sō. cōcesso p̄ite vt su-
pꝛa dico q aliquā succe.sionē mot⁹ hꝫ pnci-
pal'r q̄ꝫ tps. In casu tñ argu dico q ibi ē eq̄
lis succe.sio z ptibilitas nō p modū ptinui.
ꝫ discreti ad hūc sensū q tot ptes hꝫ motus
tardus q̄t velox ꝫ non tot tātas. Vn̄ est ibi
succe.sio eq̄lis ineqlui z eq̄lis iequaliū pti-
bilitas. Vel melr⁹. Dico .n. q ibi n̄ ē ineqlis
motuū successio itriu q̄ est flux⁹ fo ꝫ quā
est mot⁹ ꝫ est equalis exinseca .s. tpis qd est
in motu celi. Est aūt sciēdū q in mltis argu
mētis iste supponit q q̄ꝫtitas pmanētis. sit
ei⁹ ptibilitas z q tpa q̄ꝫtitas n̄ hēāt ptes. ꝫ
sit rō q sba z qualitas hēāt ptes z p̄nr vult
deducē q tps nō hēat ptes aut successioneꝫ
ꝫ sit hoꝝ rō z q sit tm̄ vnū z tū sit sbiectiue
in oi motu que oia sunt cōtra pbiam.

¶ Arguit etiā greg. pban° q oē coꝛpus re
gulariter z vniformit motū sit tps sic. Oē p
q moꝛas ac duratōes motuū z quietum co
gnoscimus est tps. Sꝫ oē mo talr motū ē
tale. Naꝫ p hoꝛologia z celestia coꝛpa ista
cognoscim⁹ z idē eēt de oi mobili q scire-
mus p̄dicto° moueri. Et vltra talia ponē tē-
p⁹ ad sic cognoscēdū est supfluū z inutile ga
erit min⁹ notū q̄ꝫ mo. Cōfir q: hec videtur
mēs aug. 12. .1. d. ca. 15. marie q̄ ad celestia cō
poꝛa que sūt posita vt sint in tpa z dies zē.
Sō. iā sunt duo auctoꝛ nulla q .sta opinio
grego. fuit stolida reputata .s. q spa celestis
sit tps vt pꝫ. 4. phy. Est g° ꝟa maioꝛ solū d
pria z p se mēsura z tūc negat bor. q: nullū
coꝛp⁹ est mēsura mot⁹ nisi p motū suuꝫ p̄su-
poita notitia mēse ei⁹ q̄ ē nūer⁹ ei⁹. sic z pā
ni q̄ꝫtitatē nꝫ p sbaꝫ baculi nꝫ p ei⁹ q̄ꝫtitateꝫ
cognosco nisi cognita eiusdē q̄ꝫtitatis mēsu
ita q ibi sē tria .s. sba q̄ꝫtitas z nūer⁹ putabi
nari⁹ p quē alia hūt ronē mēse. Et ita ē i p-
posito. Ad pba. dico q tps z mot⁹ sūt igno
tioꝛa mob q̄ꝫtū ad q d gdest suū nō q̄ꝫtū ad
q: ē cū mot⁹ sit sen cōe z ho°, sufficit ad eē
mēsurā sic ꝫ ꝟtat i dubiū apud multos vtꝝ
q̄ꝫtitas baculi distiguat a baculo tñ pstat q
in rōe mēsure notioꝛ est q̄ꝫ bacl'i sba. Coꝛpo
aūt celestia sunt in tpa causal'r nō for'r.

¶ Cōtra 2m arguit aureo. i pban° q alīd sit
nūc mēsurās mo z mēsurās mutatū eē z q
pm maneat idē i toto tpe. p° sic. Ista .n. expo
sitio nō vadit ad mētē aristo. q pꝫ q: dic de
illo nūc q dic idē eē in toto tpe q i actu ter
minat tps z in po° ptinuat z q sic ē idē sicut
punctus fluens i linea i q̄ certū est nō eē vnū
pūctū manētē z aliū q variet vt ista exposi
tio dic de nūc. Sō. pclusio ē de mēte aristo.
4. phy. tractatu de tpe pt'a. 10. 3. vbi dic q i
stās ē idē. ꝫ inee diuisificat z com. abi comē.
103. dic q istās agēs tps ē idē i toto tpe. sed
ei⁹ eē diuisificat p poꝛitatē et q̄ īfert sequen
comēto. q est idē sbo z diuo rōne. Et comē.
105. z. 106. dicit q impo est idē instans de
mōstrari bis. Ad argum dico q sicut i linea
nō pōt eē idē pūctus qui fluit z qui cōtinuat
partes eius habēs determiatū situ in ea ita
neq; est idē instans in tēpoꝛe fluēs z cōtinu
ans z mēsurās mutata esse nec aliter potest
aristo. recte exponi. Et nunc mensurans sub
stantiale ei⁹ e pꝛimi mobilis est subiectiue in
p̄mo euiterno q autē mensurat eius eē acci
dētale pꝛout .s. est vnū sub formaꝫ quā est
motus. est subiectiue in pꝛimo mobili z nō
est pars aut terminus tēpoꝛis. sed suo intel-
ligibili fluxu causat tēp⁹. ¶ 2°. Quomō nūc
manens: q decetero vocet .m: potest varia-
ri ad variationem nunc transeuntis: q vo-
cetur .t. nisi fingas .q. .t. sit subiectiue in .m.

So.m.s3 sb am manēs variā s3 suū eē.eo° q̄ sbm ad variatōez sui accidētis abs vl're/spectiui. Nūc āt eui nō variaf p motū.Sic āt extra aiaz nō manet aliquod mutam esse ita nec aliqd nūc q se babeat ad tēpus sicut mutam eē ad motū.s.p modū termini z pti/nuatiui.Et sicut mole manēs idē causat mo tū z nō est motus ita nūc manēs cāt tps z n̄ est tps. Et sicut aliud ē mole z mutatū eē z motus.ita alia est vnitas mobilis.i.nūc.m. z mutati eē.i.nūc.t.q ē intrinsecus tpi z nume rus motus.i.tps.Et ipsuz nūc.m.nō ē pus z posterius s3 eis assistit taz in tpe q̄3 in motu qualitcūz illa sumātur z assistit cuilibet muta to eē z cuilibet nūc.t.s3 aliā z aliā b3 bitues ad boc z illud.z isti diuersi reus sc diuersa eē ipsius nunc.¶3°.Indiule moueri nō pōt.6. phy.g° neq3 fluere.g° n3 suo fluxu cāre tps. So° Taz pūcti q̄3 ipsius nūc fluxus ē yma ginari? nō realis q̄3uis mobile causet motū z tps in gnē cāe mālis.z mouens effectiue. Mole tn̄ n̄ cāret tēpus nisi sibi inesz aliqd nūc stans.quo cāt tēpus.¶4°.q3 totū tem pus esset in eodem.nūc.So.non incōuenit vnum nūc coexistere omni tempori.

¶Ad idē arguit sco.sic.Nūc manēs vel ē sba ipsius mobilis q ē vbis ptendere vel ē aliqd superadditū puta indiule de gnē q̄3tita tis.z tūc aut ē terminus ptinui aut pars dis creti. Si 2m.g°ponis tēpus discretū q art. nō pcedit.Si pm.g°nō est idē q deteriat di uersas partes.q3 idē indiule nō pōt eē pm z finis eiusdē q̄3titatis.So.nūc manens nō est sba primi mols vt dicit egid.z gre.neq3 mera neg° vt dicit durā.s3 ē vnitas de gnē q̄3titatis.i.vnitas mols nō s'm sbaz imele z pure sed vnitas ei? sb foa s'm quā est mot?. puta sb vbi fluēte.Et nō est terius ptinui s3 pars discreti ī poa tm̄ eo°quo faba vna sola exñs q̄3uis dici possit pars discreti.i.nume/ri q̄ numerātur oīa mobilia.Tps āt nō cōti nuaf p boc:s3 p instana sibi itrinca que sunt quedā eē nūc manentis.sicut mutata eē sunt quedā eē mols seu dispositiones.Sed p in quit.p° q3 oē indiule de gnē q̄3tititatis ē ps discreti vel p se teriat q̄3titatē.S3 boc nūc neq3 est ps discreti n3 termīat q̄3titatez p se cū teriet p esse sibi accidentalia.que.s.tran/seūt eo manēte.So.instātia trāseuntia sūt eē nūc.m.nō q3 ei insint sbiectiue:s3 q3 ad il/la b3 diūsas bitudies cū q̄ stat q sit īdiule. ¶2°.q3 ista eē si sint indiulia de gnē q̄3titatz sufficiūt ad deteriandū ppriū ptinuū absq3 nūc.m.g°illud supfluit.Si āt sc de alio gnē puta q̄litatis q̄litas erit p se rō terminandi ptinuum.So.nūc.t.sufficiūt ptinuare tps z tn̄ nūc manēs nō supfluit.q3 ad illud nō po nitur.sed vt sit mensura mobilis sub motu ¶3°.q3 ipsum nunc.m.mutabitur si varia/tur s'm diuersa eē eo° o3 eius z suoz nūc q̄/rere mensuraz z sic ī infinitum.So.variaf s'm eē inq̄3tū coexistit multis nūc trāseunti/bus z illa variatio nō est proprie motus s3 successio bitudinū rōnis cuius cū nō o3 q̄rē mēsurā aliaz ab ipis nūc.t.vel ab ipso tpre.

¶Contra eādē arguit grego.q instans n3 s'm sbaz n3 s'm eē sit indiule nō durans.p° sic.Si instans ē tale indiule nō durans.aut est sbiectiue ī p° mol aut ī aliquo ei? accidē te.Si pm g° mobile mutatur ab illo:q3 il/lud perdit:z nō diuisibiliter,q3 ē indiule:z ps eius duraret p tēpus:Ergo indiuisibilr. g° simul mutatur z mutatū est ab illo.Aut g° simul ē mutatū ad illud z ab illo.aut pus mutatur ad illud post ab illo.Si pm simul ī stans ē genitū z corruptū.Si 2m durat per tēpus.So.est subiectiue ī mol imediāte mo tu z nō imele z sicut s'3 art.5.phy.nibil mor ad motū vel mutaões nisi valde p accñs co° quo in omni genere ē mot?.ita nibil mutaf per se ad tps vel instans.Et dico q ab illo mutaf mole indiuisibilr sic q simul mutaf z mutatū ē.Et pus mutaf ad illud q̄3 ab il lo.nō q̄si sint duo instana in quoz vno inci/piat in alio desinat:s3 q3 cū indiuisibilr du/ret dum ē.sbm mutaf z mutatū est ad ipm in seipso tāq̄3 in mēsura z nō in alia adequa ta.post illud āt nūc seqf tps imele ī quo to to mutaf z mutatū ē ab illo.ita q ī toto il/lo tpe n̄ ē instās vl' tps añ q n̄ fuerit sb illo z ī nullo eoz ē sb illo z s3 ē iduisibilr desinē eē.s.eē in aliq̄ instāti z n̄ ī aliq̄ tpe vl' instāti

sequēte. Itē pōt dici q̄ sil' mutat ad ipm̄ z ab ipo z q̄ illō instās sil' icipit z desinit. q̄z i aliq̄ istanti icipit positiōe de p̄nti z negōe de p̄to z i eodē desinit pōitōe de p̄nti z negatōe de futº. Et ñ inp̄' i reb' qb' repugnat durare: vt sī instāª. i. ñ stanº: s; ē necm̄ ita eē z hñt vltm̄ istās sui eē. Nec tñ ñ corrūp' in aliq̄ tp̄e sequēte p̄pterea corrūp' diuisibilr. q̄z ñ sic corrūp' i illo q̄si p̄s corrūpit i p̄te z tom̄ i toto. s; q̄z añ illō tp̄s erat z i nullo ei' p̄te vl' istanti est. Est ēt sbiue i moᵘ vl' poti' i mutato eē sic in sbo pº iduiˡˢ. *S; ɔ̄ ingt q̄z q̄ro de illo sbo indiuiˡˢ in q̄ sit aut. n. ē i celo. aut i q̄l; ei' indiuiˡˢ aut i nullo cū eadē sit de oib' rō. Si āt de s pᵐ vl' 2ᵐ seq̄t q̄ sit extēsu; z silr instans. So. nullū iduiˡᵉ h; sbm̄ p̄p̄riū pº z adeq̄te: s; sic idē corpus pº z adeq̄te sbicit corpori z scd̄ario supficiei ac li nee z p̄ūctis. ita z ip̄; moˡᵉ pº z adeq̄te subicit motui z scd̄ario mutato eē. Et nota q̄ ñ o; accñs cōdiuidi sbo n' sbinsit adeq̄tū. vñ ñ seq̄t q̄ instans sit diuiˡᵉ q̄zuis hēat sb; diuiˡᵉ ¶ 2º. Si ita ē seq̄t q̄ i q̄l; tp̄e sint plura instāª sibi iuicē succedēª. z nullū p̄manēs q̄ ē ɔ̄ aristo. 4. phy. Confi'. q̄z ibi p̄bat q̄ est idē istans in toto tp̄e sic arguēº. Aut corrūpet q̄ñ ē aut añ: aut post z hāc rōe; nullibi soluit. gº tenebat ɔºᶜˢ v̄a; eē. So. p;. Ad ɔfir. dico q̄ ari. nō soluit ñ q̄z poss;: s; q̄z rō erat idigna solutōne tā p̄clari p̄hi z solutio erat patēs: tu; q̄z nullū accñs fit aut corrūp' p se: tū q̄z ñ oē accñs pōt eē teri' motus aut mutatōis p se s; solū foª de gñe sbe q̄ztitatis q̄litat; z vbi ymo nec q̄l; q̄ztitas aut q̄litas pōt eē terius motus p se vt p̄bat. 7. phy. tū q̄z his dat; dico q̄ 1ᵐ istans ñ corrūp' in se ipso. i. dū est nec i alio s; in tp̄e sequenti. ita tñ q̄ sua desitio nullā h; adeq̄tā mēsurā. n; tp̄s n; istās. q̄z ñ ē ens. s; entis. z desinit solum ad alteri' desitionē. i. tp̄is q̄ deficit deficiēte moᵘ z hic adueniente ɔplemēto forᵉ fluctis. iō p accñs z p aª z ɔsequtiue desinit ñ directe. Qu īuis dici posslt q̄ in seipso incipit z desinit diuiˡᵉ vt. s̄. ¶ 3º. Naz expsse ari. 8. phy. i illo caº Que āt loci mutaº. videbit ingt incōuenies ñ factū mox necē ē corrūpi vbi com̄. com̄. 63. dicit q̄ ñ genitū stati desineret nā egisset otiose z ex h̄ cōcludit q̄ mutatio ɔ̄ria ñ succedit ɔ̄rie sine tp̄e medio Nec valet dicere q̄ loquit ur de p̄manētibus. q̄z sua rō eque de oib' ɔcludit. So. nō loquit de his qb' nō cōpetit esse z fieri vel termiare mutatōe; nisi per accñs z ɔsequtiue vt hui' indiuiˡⁱᵃ z reᵘˢ rōnis z negatōes z huiu'. Et com̄. ibi loq̄t de existēte in actu ɔpleto z q̄eto. Indiuiˡⁱᵃ āt i tp̄e z motu sūt solum in poª. vñ nec rō eius ē hic ad p̄poᵐ nec ē silr de ɔ̄riis motibus qb' acq̄rūt ɔ̄rie forᵉ qb' repugnat durare soliū p instans. q̄z repugnātia ibi ad imediatā sequelā nō ē ratione entiū successiuo⁊ s; terᵒʳ p̄manentiū. Nec rō eque p̄bat de vtrisq;. q̄z nullu; successiuū pōt eē p se terminus motus. vel mutatiōis nec p̄p̄rie fit. Est āt sciendū q̄ sic. s̄. de linea z puncto ab ea incluso diximus ad rōes grego. ita dico hic de motu z mutato eē. Dico. n. q̄ mutaᵐ eē est pars motus ñ q̄dem integralis s; fōlis. z nulla est pars motus ō ñ includat mutatū eē z nulla est que integret ex mutatis eē. Et si arguat sic. Aliq̄ pars motus ñ ē mutatū eē neq; integra' ex hu' ' . gº illa ñ icludit mutatū eē vel sic. Aliqua p̄s motus includit mutatū eē. gº ex hu' ' integra'. negat vtrobiq; ɔ̄ñ. q̄z ē falla ɔ̄ñtis arguēdo a p̄positōe hnte plures cās veritatis ad vnā illa⁊. Cū. n. includere mutatū eē ɔtingat dup'. s. aut sicut toᵐ p̄tē aut sicut ɔtᵐ ɔtinuatiᵐ. in pª ɔ̄ñ a arguit a negatione inferioris ad nega. supioris. in 2ª vo ab affirºᵉ supioris ad affirºᵉˢ infe. Nā ɔ̄stitu ē cōius q̄; icludē z ñ includē q̄; ñ ɔstituit. Iō a nō ɔstituit ad ñ icludere ē eadem falla.

¶ Cōtra. 3. arguit sco. ip̄robādo tp̄s discretū. pº sic. Nā seq̄t q̄ i q̄l; angelo sit suū tp̄s discretū. Cogitatio. n. vni' p̄t ɔtiuari cū die nr̄o alteri' cū dimidia alteri' cū vna hora. z ɔ̄ñr vn' hēbit multa istanª dum ali' hēbit vnū ymo in q̄l; erit duo tp̄a: q̄z p̄t ɔtinuare cognitōe; suā nō ɔ̄tinuādo volitiōe; suā. So. Nullū ɔ̄ñs illatū inp̄' Nō q̄de; pᵐ. q̄z ibi tot sūt tp̄a quot mltitudies cogitatioᵐ i manētiū nec ē aliq̄ pᵐ discretū tp̄s q̄ oēs an

gelice cogitationes mēsurēt. q2 tps hȝ rōez mēsure r pñr cogniti. Cogita° āt vni⁹ñ ē al teri nota. Nȝ 2m plus inp⁹ q̄ʒ diuisas mltitu/ dies rep succedētiū sibi eē ī eodē. Tale tñ tē pus ñ ē q̄ʒtitas: ȝ nūer⁹ trāscēdēs ¶ 2°. q2 ista positio ne coga' tps nr̄m ponere ex in/ stā eē sic r 1d. pōit illa istā coexistē mltȝ istātib⁹ nr̄is. r h̄ sine rōe r nēcitate. Nā ite° bīiantus pōt i vno istāti hr̄e vnā itellectōez r post stati hr̄e aliā. g° r angelic⁹. So. hāc positōez tenuerūt doctores illustres. puta s. tho. bena. godof. duran. egid. aug. r alij. Nec hac sola cā ponit illud tps ad eē a nr̄o ne. s. nr̄m sit discretū ñ itellectio āgelica mē surat nr̄o tpe vl' instāti: ȝ iō q2 mēsurata sī diuisa r i ppoztiōabilia r ad inuicē ñ depen dent. s. motus celi r opa° imanens āgelica Itē opa° q̄ pducat sil' tota mēsurat istati: ȝ pducta successiue mēsurat tpe. Cū g° āgelus frequēter hēat duas intellectōes idiui°ibi iuicē succedētes ime°q̄ ñ pñt mēsurari duo b⁹ instātibus nr̄is ime°nȝ tpe r istāti nr̄o. oȝ ad aliā mēsurā recurrere. Itē pstat q tpe pti° nō existēte nȝ instanti ei⁹ ad huc cogita tiōes āgelice hērēt adequatā mēsurā ñ qdē tps pti°. g° discretū vt erit p⁹ diem iudicij. Ad arm dico q inte°bīian⁹ nullaȝ pōt hēre opatōez q̄ duret soli p instans. ¶ 3°. q2 ista positō hȝ dicere q intellectōes nr̄e mēsurē tur discreto tpe. Sūt. n. tote sil' vt vr̄ ex. 10. eth. cū sint pfecte. Succedūt ēt sibi inuicez. So. ñ ē silē q2 nr̄a itellectio depēdet a mou saltē p accn̄s cū sit teri⁹ fantasitiōis. quā tps ptinuū seqt. Un̄ sicut illumiatio mēsurat i stanti eo q sit teri⁹ motus localis extrisec⁹ ita r itellec° nr̄a mēsurat tali exteriori mē/ sura tē. Dico ēt q ñ inp⁹ tps discretū mēsu/ rare itellectōes aīe piūcte de prio: ō separata. n. ñ ē dubi: Nā destructo mou r tpre celi adhuc saltē diuitus poȝ hēre cogitatiōes successiuas. vñ stāte tali mou r tpe adhuc de pñti ē nūer⁹ illi⁹ successiōis. Cogita° āt āgeli ca mēsurari ñ pōt tpe cōi. q2 nō hȝ in se pus r po. Neq2 eius instanti. q2 ñ trāsit raptim. ¶ Ad idē arguit aureo. sic. Nō. n. ē nece sic dicē. Dicā. n. q sicut ptinui mot⁹ iterupti in se r ab iuicē ptinuo tpre mēsurāt. ita r āge lice cogitatiōes. q2 lȝ sint istantanee tñ iter vtrāq2 icidit mediū tps. So. tpe ptiuo pñt mēsurari mot⁹ iterrupti ñ āt duo indiui° i me° hñtia mensuram adequatam.

¶ Arguit 3° eādē aureo. pban° q duo tpa ptinua ñ possint sil' eē. p° sic. Nō pōt eē nisi vnū nunc fluens. g° nȝ nisi vnus fluxus. seu tps idē pstitutū. Añs pȝ q2 alr̄ erit hic vnū nūc r ad vltra mare r pñr ñ erit verū q i illo nūc demonstrato puta. a. ego lego r rex tar taroz sedet. So. vtrīq2 pñt duo tpa ptinua eē sil' si ñ hēant ex equo rōez tpis r mēsure ȝ vnū sit pprie r simp' tps r mēsura. ad vo ñ: ȝ aliqd de hui⁹ rōe pticipet. Alias ē nā/ liter ipo°cū i oī gñe sit vnū pm. Ad arm. di co q pñt eē duo nūc co° q̄ duo tpa ȝ vnuȝ coz ē ppe r simp' dictuȝ. s. q ē i p° mou. Et sic duo corpora ñ pñt eē in eodē loco ppo r nec°sr in aliq̄ cōi. ita ipo° ē aliqua esse in eodem nunc pprio r tñ oīa neco sr in cōi. vñ cū dico: de⁹ ē: angelus ē mutam eē: mo/ tus celi ē: importan' tria nūc singulis ppria. s. tpis physici eui r eternitatȝ r tñ nūc eter/ nitatis est mēsura cōis coassistens alijs. Si āt eēnt plures celi vel mūdi r pm mo° vnt⁹ hēret simpliciorē motū p° mobili alteri⁹ r notiorē mot⁹ vtriusq2 possent eodē tpe cōi mēsurari. alr̄ āt mēsurarēt ista nunc aliq̄ cōi puta eui vel eternitatis. Qō āt dictū est de nūc cōi r pprio dicat de pori r po. q2 diuer sa sr diuersoz ppria. que ñ pesse hic r ibi: ȝ p eē in diuersis sbiectis sr multa. Ex dictis aūt aug. 12. ci. de. ca. 15. r xi. conf. r ex com. 4. phy. com. 130. et. 132. r. 133. pȝ q verū ē esse multa tpa sil' quoz vnum sit principale ali ud scdariū potissime vbi motus nullaȝ ad i uicem cōnexionē hñt cui⁹ sr motus ptinu⁹ celi r ptinuus angeli q ab inuicē ñ depēdēt.

¶ Contra. 4. arguit grego. q tēpus sit va res ex aiam habens pletum eē. p° sic. Nā fm aug. xi. confes. tempus est dei creatura. g° ab actione anime non depēdet. So. Ne gatur pña. q2 deus creauit omne quocūq2 modo habet esse quantuncunq2 diminute. Est autem sciendū q nō oȝ mēsurā hr̄e eē

realı' q̄z mēsuratū. Cū g° rō mot' nō ɔpleaſ p̱ id q̄ ē i re ſine actōe aīe nimirꝫ ſi mēſe ei' aſſignaſ debile eē. ¶ 2°. Si negaſ tp̄s hr̄e eē ſe ɔpletū tc̄. Hoc ē q: ɔpo' ex p̱tib' nō ſiml' exn̄tib'. Sꝫ h° ē falſū. Ná ſi h° eēt ve_ali' q̄s vna demōſtrata ſil' fieret d̄ nouo ⁊ eēt ⁊ dū eēt fieret ⁊ eɔ°. Nō .n. fit tp̄s ſꝫ te n' dūꝫ mo' mo'. Hoc āt inɔ'. q: dē q̄ de nouo fit dū fit nō ē ſꝫ cōm. 5. phy. cōm. 15. ⁊ pb̄m p° p̱iā. Dices forte q̄ ſucceſſi' ſt̄ dū fiūt. q: eo' rū eē ē i fieri ⁊ cū facta ſt̄ deſinunt ⁊ de hiꝫ i' ɔn̄s nō inɔ'. Sol. vtiqꝫ ſic dico. Sꝫ ɔ̄ igt p° q: iſta rn̄ſio īfringit rōeꝫ ariſt. 5. phy. ad p̱bādū q̄ gn̄o nō gn̄aſ dicētꝫ. q: opteret q̄ gn̄o gn̄areſ. dū eēt ⁊ ſic ſil' eēt ⁊ fiēt vt dedu cit ibi. cōmēta. cōm. 13. So. ītēdit pb̄s q̄ nul la muta° fit p̱p̱e ſimp' ⁊ p̱ ſe: q: q̄ ſic fit dūꝫ fit nō eſt. ſec' de factis p̱ accn̄s ⁊ ſꝫ qd. Su' po' ēt falſū. ſ. q̄ nihil ſit dū fit. Inſtan°. n. eſt i creatōe ⁊ i p̱ductōe īdiuiſibiliū fo°'. Nō āt q̄ fieri p̄cedat eē ē q: p̄erigiſ altera° q̄ nō ē i ppoito: q: ſi tp̄s aut mot' p̄erigēt aliquaꝫ mutatōeꝫ ireſ i īfinitū. ¶ 2° igt ɔ̄. q: rō p̱bat ēt de ſucceſſiuis. Dē. n. q̄ fit p̱cedit de nō eē ad eē. g° nō ē. Sol. nō dē q̄ fit p̱cedit de nō eē ſꝫ ſuffic ſi hēat eē ab alio ⁊ q̄ p̄us rōe ſit ſb̄ nō eē q̄z ſb̄ eē. Uñ tal' p̱ceſſus n̄ ē niſi vbi ad eē p̄erigiſ alta° l' mot'. ¶ 3° p̄n'. q: ſi mo t' vl' tp̄s ſit tal' res eadē res eodē tp̄e gn̄are' tur p° ⁊ corrūpeſ p°. Tp̄s. n. ⁊ mot' diei ex' terne tot' extn̄a die eſt factus. q: exuit incē ſact' inq̄z p° ⁊ adeq̄te q: nō eſt fact' añ nec poſt nec i aliq̄ extne diei p̱te. et eadē rōe eo dē die ac tp̄e adeq̄te deſiıt eē. Iſta āt ſt̄ ɔtra pb̄m. 8. phy. So. negaſ ſeq̄la. Ad p̱ba. dico q̄ i. la p̱p̱ie nec gn̄aſ nec fuit. Eo tn̄ mō q̂ gn̄aſ dico q̄ n̄ ſil' corrūpit. q: tā mot' q̄z tp̄s fuit i die ⁊ corrūpiſ i vlt° ei' īſtāti. Iſta eni corrūpi ē iſta ɔpleri ⁊ t̄miari. ¶ 4°. Si ſic ē aliq̄ res eēt ɔpoita ex p̱tib' q̄ n̄ ſt̄. So. h° nō inɔ' i ſucceſſiuis ad q̂z eē ſuffic eē vnā p̱tē ſꝫ aliq̄d īdiui' ɔtinuās p̱tes. ⁊ h° teſta tur dn̄s alb̄. ſup p̄di. i trac' de q̄ti' ca°. 9. ⁊ 4. phy. tracta. de tp̄e ca. 7. Sꝫ ɔ̄ igt. Sit. n. n. tp̄s q̄ ē ex p̄to. b. ⁊ futuro. c. ⁊ iſtās ɔtinu' ans ſit d. Et. a. nō ſit aliq̄ res p̄ter. b. c. Sꝫ et

ſi ſit nichillo' ſeqſ rō. q: ſupōet p̱ oīb' p̱ q̄b' oīa illa ſil'. Tūc ſic. A. eſt g° b. c. ſt̄: a toto ad p̱tes. g° b. ē ⁊ c. ē q̄ ē falſum. So. ɔcedo p° ɔn̄aꝫ ⁊ nego 2°. q: ē a coplāto ad coplāti uā. q̄ nō ſp̱ tꝫ ēt re' li ē 2' adiacētis. vt mā eſt fo° aſini ſt̄. g° mā aſini ē. Nō ē g° ſile de ſuc ceſſiuis ⁊ p̱manētib' q̄ exigūt coexiſten' p̱ tiū. 2° q: ſic ſoluē ē dicē q̄ ad h° q̄ aliq̄d ſit ſufficit ei' p̱tes fuiſſe. So. ymo ſic ſoluē ē di cē q̄ ad eē ſucceſſiui non reqriſ q̄ p̱tes eius ſint ſil' tote actu ⁊ cōplete. ſꝫ ſuffic q̄ ſint ali q̄d. ⁊ q̄d ſint aliquo°. ſ. obſcure potētiali⁊ et icōplete. i. ſꝫ īdiui' ſui. nō āt ſuffic p̱tes fu' iſſe. ¶ 3° q: ſeqſ q̄ ſi noīe tp̄is itelligaſ aliq̄ ɔpoſitū tale q̄ nulliū tp̄s ⁊ pn̄s. q̄ ſꝫ augu. xi. cōſe. ca. 6. nullū tp̄s pn̄s diui' i p̱ti ⁊ fu' tuꝝ. Ex h° vlteri' ſeqſ q̄ nulliū tp̄s ſit q: ſm eūdē ca. 19. pn̄s ⁊ futuꝝ nullibi ſt̄ ⁊ ſi alicubi ſt̄ pn̄tia ſūt. So. negaſ p° ɔn̄a. q: mlta tp̄a ſt̄ ſil'. ſe tn̄ icluden' vt dies ⁊ hora. Ad p̱ba. dico ſꝫ alb̄. i p̄di. u. ſ. q̄ pn̄s dr̄ q̄ ſꝫ ſe to' pn̄s ē q̄ nec io ē īdiui' ⁊ q̄ nō ē pn̄s ſꝫ ſe to tū ſin'. i. ſꝫ qualꝫ ſui p̱tē. ſꝫ ſꝫ aliq̄d īdiui' vt annus. De p° p̱cedit rō. ¶ 4° q: q̄ dīo ni bil ē nl' i ɔtinuari p̄t alio q̄n fieri poſſꝫ cho' rea de chimeris ⁊ tragelaphis. So. p̱tes tē poris nō ſt̄ oīo nihil ſꝫ hn̄t eē ſufficiēs ad eē ſe tp̄is. Uñ ſt̄ aliquo°. Et p̄teritū ēt fuit. Fu it inq̄ꝫ tū qñ erat pn̄s p̱ ſuū ɔtinuatı' ⁊ quā' do erat p̱tm ſꝫ ſuas p̱tes ſꝫ t̄miabaſ ad in' ſtās ſuū vlti' q̄ erat pn̄s ⁊ qñ erat vlti° futu rū. i. qñ ſuū p' iſtās erat pn̄s. Sit g°. a. tp̄us cui' p' iſtā ſt̄. b. me'. c. vlti'. d. Dico g° q̄. a. fit pn̄s in. c. ⁊ vlti° futuꝝ i. b. ⁊ p° p̄teritū i. d. Nec dico tn̄ q̄ qñcunqꝫ p̱tm ē p̱tm q̄ p̱tm ſit ſꝫ q̄ ē qñ p° ē p̱tm. Et ſi qd ex dictꝫ aug. ɔ̄ p̄dicta dicaſ dico p° ſꝫ alb̄. ⁊ hēri. q̄ ipſe' met aug. dic ſe naꝫ tp̄is ignoraſſe. Dr̄ ſc̄do° q̄ ītēdit p̱bare q̄ tp̄s nō hꝫ eē firmū ⁊ ratuꝫ q̄ ɔcediſ. Rn̄deſ et 2° al' ad pn' arg' negā do fun' ɔn̄e argu'. ſ. h°. Quelꝫ p̱s tp̄is eſt p̄terita l' futura. Dr̄. n. q̄ aliq̄d tp̄s puta an' nus ē pn̄s cui' iſi' p̱tes ſt̄ pn̄tes. i. hn̄tes p̄' teritā añ ⁊ futurā poſt ſe. Sꝫ ɔ̄ igt p° auto' aug. dicētis nulliū tp̄s eē pn̄s. So. pꝫ. 2° rōe euiſdeꝫ. Hui'. n. āni aliq̄s mēſis nūc agiſ. g°

oēs alij sūt pti vl' futuri. Nō g° tot' ann' est pñs ꝛ eadē rōe nec aliqḋ tps q̄ꝫtūꝫ minimū. So. pbaẗ q nullū tps est tom pñs sinic cū q̄ stat q sit pñs tom cathec. Et si arguaẗ. q tē p' ē idē q oēs sue ptes ꝛ ꝯñr si tps ē st oēs ei' ptes. negaẗ ꝯña. si li oēs stet distributiue si āt stet collectiue vt sit idē oēs ptes. q id q ē oēs ptes. tūc nō ē ad ppoitū. Est āt sciēdū q c ū or tps eē i istāti ē dupx sensus. Un' fal sus q. s. sit i istāti sic i ppria ꝛ adeq̄ta mēsa Ali' q q̄ꝫdiu ē aliqḋ ei' istās. vez ē dicē tē p' ē nō q sit i istāti sinc ꝫ cathec. Et sic mo tus. ita ꝛ tōs dur ꝫ p̄us ꝛ po. magnitudis ꝛ ꝫ ptes mobil. Un hñt ptes sīltaneas sīl tate sbiecti nō simultate durationis.

¶ Cōtra 5m arguūt aliq sbstinētes opposi toēꝫ dñi bonauē. s. q i euo sit successio sine i nouatōe. p° sic. Siqd durauit i eṫni de' nō pōt facē nō fuisse. Si g° euū hēat in se oē q hitur ē. q. s. ē tom sīl. de' nō po ꝫ ipꝫ destru ere. So. nō ē sīl. q: fm aliq̄s angel' q hꝫ eē tom sīl hꝫ aliq̄s reus reales successic ad diuer sas tpis ptes. iō sb aliq reu corrūpi pt sb q ū biut eē. Si āt hec rūsio varri ñ placꝫ dic q aliō ē angelū fuisse aliō futuꝫ eē. q: de' pōt i oppom 2r nō p̄mi ꝛ h° iō. q: dura° pteriti co exitit actu tpi vō vl' ymagiārio. ita q talis coexisten ia trāsiuit. Dura° āt futura nō co exitit actu. ꝫ po tm. Un pt de' nō istuē ad coexistendū. ¶ 2°. Dura° angelica a pte post por ifita. g° ñ nūc sit tota sīl' ē actu ifita. So. sic fo a ita ꝛ dura° angelica ē ifita. q: nō hꝫ in se p qd limiteẗ ad tāte durāduꝫ pcise. Ul' vt alij dicūt nō ē ifita positiue q̄ si sua entitas vl' eē sit qd ifitus. ꝫ negatiue. q: nlla ē i ea po° ō finem. ¶ 3°. Quodlꝫ finitū hꝫ ifitas negatōes pfectiom hō. n. nꝫ asin' nꝫ leo ē ꝛc. nō aūt hꝫ ifitas negatōes defectuū. q: talis nega° pōit pfectōeꝫ ꝛ ꝯñr eēt ifitē pfectū. Si āt euū sit tom sil' hēbat ifitas negatōes defectuū stātē i fīe tpis. q: negatōeꝫ defect' p crastina die ꝛ p alia i ifitus. So. ifitē negatōes defectuū ñ arguūt ifitēs simplr. ꝫ ꝫ qd tm potissic quā do oēs st eiusdē rōis eēntis solo nūero diffe rētes vt negatōes duratiom singloꝫ dieruꝫ Sic ēt ñ seqẗ. Albe° ē pfectio: nigredic. b. ꝛ nigredie i duplo itēsiori ꝛ i triplo ꝛ sic i i finitū. g° hec albe° ē ifita itēsiue. ¶ 4°. Scḋꝫ hierom ad mācellā. ꝛ isy. 7. eth. i oi creatura differūt ptm ꝛ futuꝫ. Hoc aūt nō ē in ange lo si euo nihil duratōis adueniat. So. in oi creatura est successio futuri ad ptm q̄ꝫtū ad opatiōes nō q̄ꝫtū ad sbalē esse. ¶ 5°. Ange li anichilauerit de' ꝛ eūdē nūero recreet. g° idē nūero succedet sibi realr. g° i ei' mēsa ē realr successio ꝯ ueniat tps mediū inter eē ꝛ eē eiusdē. So. i casu nlla ps eui succedēt pti ꝫ tom toto sb alio ꝛ alio reu. Pa āt successio repugnat euo. ꝫ nō. 2a q eēt fm diuersa nūc tpis discreti. ¶ 6° q: si simpx possꝫ se cōmēsu rare q̄ꝫto: tātū hꝫ pfectōeꝫ q̄ꝫtā ꝛ illō q̄ꝫtuꝫ Q ō g° cōmēsaẗ ifito q̄ꝫto vt euū: hꝫ infinitā perfectionē in actu. So. Q ō cōmēsaẗ actu infinito in actu est ifinitū in actu secus de cō mensurato in poa ifito i poa vt b. ¶ 7°. Euuꝫ ē finita dura°. g° suscipit additionē duratio nis. g° aliqd aduēit ei. g° ꝛ recedit saltē possi bilr. So. oē finitū suscipit additōeꝫ acciden talē absoluti vl' respectiui ñ āt eēntiēꝫ. Unde euo nl pt addi eiusdē rōis cū q faciat mai'. lꝫ possit ei addi aliqs reus. ¶ 8°. Scḋꝫ aug. xi. ꝯfes. Si pñs sp eēt pñs ꝛ in pñti nō trāsi ret iā nō eēt tps ꝫ eṫnitas. g° si euū ē tom sil' ē eṫnitas. So. euū hꝫ aliqd trāsiēs annexuꝫ i eodē sbo qḋ si nō hrēt vl' nō cōpateret es set eṫnitas. ¶ 9°. Circūscripto tpe pt de' vnū angelū añ aliū creare. g° i sua ppa mēsa ha bēt successionē. So. negaẗ añs. q: p̄us ꝛ po ste. ñ itelligūẗ sine diuili mēsa q sit tps. pos set tm eo casu vnū sine alio creare. Sꝫ ꝯ iqt varro. Nā vnū euū pt se aplicare maiori q̄ꝫ to q̄ꝫ aliō. g° i se hꝫ aliqd pl' ꝛ excedit. g° ex pteeni ē aliq̄ poritas. So. negaẗ pm añs q̄ꝫ tū ē de nr̄o euū. q: q̄ꝫtū ē de se aīa antixpi pōt coexistē tāte duratōi q̄ꝫte ꝛ p̄m' angelus q̄ꝫ uis p accñs ñ sit ita. eo q nō i p̄n° tpis pdu caẗ. Creatio āt angeli ꝛ ei' anichila° mēsan tur tāq̄ꝫ ppa mēsura duob' istātib' tpis di screti. euo āt existe ꝛ remanēte tāq̄ꝫ mēsa i adeq̄ta. q: lꝫ sit īdiuile sic ꝛ illa duo nūc ta mē ē nūc stans ꝛ coexistens tempori in quo nunc possunt ꝯdictoria eē.

¶ Ad idē rursus arguit alij pº sic. Angelꝰ pōt ab eē deficē. gº nō hꝫ totū eē. gº nꝫ totū euū. So. negaꝫ pª ꝯñā ꝫ duran. Et q̄uis ꝺ fitiēs ab eē plꝰ potuerit durarꝫ tñ plꝰ durāº nō habuit ſēt aª eē in toto vl'i pte. ¶ 2º. Si i euo nō ē ſucceſſio nō differt i eo fuiſſe eſſe ⁊ futᵐ eē. gº deꝰ nō poterit facē angelū non fore ſic nꝫ ñ fuiſſe So. ꝫ duran. i euo nō ſt illa tria ꝫ ſe: ſꝫ ſolū p coexñtiā ad tps ⁊ qꝛ ē necē angl'ꝫ coextitiſſe nō āt coexiſtē i futū tñ iō pt deꝰ facē āgl'ꝫ ñ futᵐ eē ñ āt ñ fuiſſe.

¶ Cōtra. 6. arguit egidi. q nō ſit idē euum oīuꝫ euiternoꝝ ſic. Illud ē mēſura durat ōis q eſt cā mēſurati. eē ꝫ hoc aūt vnꝰ angelus ab alio nō depēdet. So. Nō ē de rōe mēſe ē ſe cā eius effectiuaꝫ: ſed ſōlꝫ exēplarē aliqº ꝫ pfectionē maioꝛē ⁊ ſimplitioꝛē vt pꝫ de albedine reſpcᵘ coloꝝ ⁊ motu planetaꝝ reᵘ diurni a q̄ mēſaꝫ: ſꝫ nō cāꝫ ꝯ ſint ȝrij. Qñꝫ tñ ꝯ hoc cōcurrit efficienª: ſed nō eſt neceſſe hec duran. ⁊ varro. ⁊ s. tho. i. q. 10. ar. 6. 4ᵐ

¶ Ad idē arguūt alij pº ſic. Si euū ē vnuꝫ tm̄ ē i ſuppmo āgelo. gº lucifer ē mēſa alioꝝ ñ ēt aie xp̄i So. Euū eſt in eo angelo q maxie ꝓpinquat eternitati p beatā viſioeꝫ nō. gº in lucifero. Sꝫ ȝ inqt varro: qꝛ mēſa eſt nālis nō gratuita. 2º qꝛ aīa xp̄i eēt mēſura. So. Ad pᵐ dico q mēſa eſt mere nālis in hijs q̄ totaꝫ ſuā pfectionē hñt a nā. vt celuꝫ ſecꝰ ſi hñt a grā ⁊ gloª vt i angelis. Ad 2ᵐ negaꝫ ſeq̄la: qꝛ illa aīa ſic excedit angelos i grā ita deficit i ſimplicitate. Sꝫ ȝ: qꝛ ēt pꝛimꝰ angelꝰ deficit a lucifero i nāli ſimplicitate. So. Lꝫ nālē ſimplicitatē lucifer cadēs ñ ex toto amiſerit tñ multū ſbiectꝰ ē ꝯpoitōi ⁊ variabilitati recedenº a pº ſimplici. vñ ad hoc ſua nālis ſimplicitas ñ ſufficit. De hº. s. tho. 6. ql. q. 7. dic q āgelꝰ mēſaꝫ euo q̄ꝫtuꝫ ad eēnᵉˢ ⁊ ꝓpaꝫ opatōeꝫ iō ſbꝫ eui ē ſimpliciſſimū q̄ꝫᵐ ad vtrūq: gº ē pmꝰ āgelꝰ beatꝰ cuiꝰ opatō ē i vno. Nā ꝫ dio. 4. ca. ꝺ diui. no. demōes dicūꝫ mali: qꝛ i firmatur circa opatōeꝫ nālē. Oia āt euiterna ēt cōpoꝛalia codē euo mēſant nō obſt āte q mēſa ⁊ mēſurati nꝫ ſint hōgenea. Lꝫ. n. nō ſint oia vnꝰ gñis phiſici tñ oia ꝯuēiunt ie. ſe aliqd ꝫ eē ītrāſinuꝫᶜ. ¶ 2º. Feceꝛit deꝰ duos angelos equales ⁊ oibꝰ alijs ſimplitioꝛē. Tūc neuū no erit vnū. ꝯ rō ſit par de vtroq: vl' idē erit in duobꝰ. So. Dato cāu q tñ ē ipoᵇᵉ eē ſent duo eu a ꝫm nām ⁊ vt accidenª: ſꝫ vnū tm̄ in rōe mēſure: qꝛ ſic ſe hērēt i mēſando ac ſi eſſent vna mēſa. Exᵐ ſi ſint due albedines eq̄les. ¶ 3º Si repugnat inferioꝛi angelo recipe in ſe menſa realr differentē multo magis ſupioꝛi. So. negaꝫ ꝯñā qꝛ iſta ſuſcepº ex ſimplicitate ꝓcedit nō ex potētialitate. ¶ 4º tps nō eſt ſbiectiue in tpāli. gº neq euū in euiterna So. Negaꝫ aūs: qꝛ ē i moªprie ⁊ iueᶜ q eſt tēpoꝛalis ſaltꝫ ꝫm ptes. Durā aūt dicit q tpꝛ accidit e ē in euiterno: qꝛ ſi ceᵐ eēt coꝛrupꝫᶜ ⁊ moueret vt modo adhuc in eo eēt tps. Eſt aūt in euiterno vt poſſit oībus motibꝰ coexiſtere. Euiternū autē pōt coexiſtere oībꝰ euiternis io non oꝫ euūn e ſe in alio ab euiterno.

¶ Ad idē arguit durā. pº ſic. Euiuſꝫ euiternꝫ duraºtio: ē ex ꝓpa ciꝰ rōe q̄ꝫ ex ꝯpatōne ad aliud. gº nō mēſaꝫ qº ad ſua duratōeꝫ p alterū Aūs pꝫ: qꝛ rō eui eſt ſp duraꝫ ex q notūꝫ eſt illa duratōeꝫ eē ꝑpetuā ⁊ ex nullo alio eq̄ certe ſcit. So. Negaꝫ aūs. Ad pba. dico q talis cognitio ē gnālis ⁊ cōmū. Nō. n. p eaꝫ ſcitur in ſpāli eq̄ durantuꝫ qd ſimplitius ⁊ immutabilꝰ duret niſi relatiue ad ſimpliciſſimū. ¶ 2º. Duratio euiterni a pte poſt ē ifiᵗª. gº caret mēſa. So. negaꝫ ꝯña in ifiᵗº ſōlū cuius ifiᵗªˢ nō ē ꝑ negatōnē ſoᵗ certificātis ſic̄ i māli vbi ꝯña tenet: ſꝫ ē p negatōeꝫ mēe ⁊ poitōᶜˢ recipiētis. Huiꝰ aūt fiᵗᵉ q̄ꝫtitas ē actualitas certificabilis p mēſā q̄ ſe hēt vt vnitas non vt nūerꝰ. Itē duratio āgeli nō ē ifiᵗª ſimpˡ: ſꝫ ꝫ qd: qꝛ ñ fuit tpe vñ i hoc deficē rō q ꝓbat q ēt eternitate nō mēſeꝫ euū. ¶ 3º. Nichil ē mēſabile niſi vt i duit rōeꝫ q̄ꝫti. Duratō āt euiterni ñ hꝫ rōeꝫ q̄ꝫti ꝫ ſe ꝯ ñ hēat ptes: ſꝫ q̄tenꝰ coexiſtit duratōi q̄ꝫte vt motui vl' tp̄i. gº ñ mēſaꝫ ꝫm ſe: ſꝫ ꝫ coexñtiā ad tps l' motū. gº ea mēſa mēſuraꝫ qª motus. gº tpe. So. Negaꝫ maioꝛ ⁊ eius fundamētuꝫ. ſ. q oīs duratº ſe habeat vt nūerꝰ ⁊ per moduꝫ extēſionis ⁊ mul

la ad modū vnitatis vsitate tñ loqñ° dura° iportat distensionē τ tūc nō ɔ̄ deo vel āgelo vt inuit p°.d.8.q.2.ar.1. Alij tñ sumūt p mēsa oīs actus ēt nō successiui. Tria.g° fal sa durād° assumit.s.p^m q nullū īfinitū hēat mēsurā.2^m q oīs durat° debet ymagīari p modū q̄ti ptibilis ſm ptes ɔtinuas l' discretas.3^m q duratio angel' euiterni ppe τ pfecte possit ex sua ppa rōe cognosci sine relōe ad aliud hoc pȝ p° vbi.s.τ.d.20.q.2.ar.1.

¶ Cōtra eandē iq̄stū ponit euū eē sbiectiue in p° euiterno arguit p° sic. Euū pōt nouit aliqu aduenire sine eius mutatiōe. Naȝ destructo p° angelo 2° erit sbm eius. Ergo n' adit ab'' sup euiternū vl' eē ei°. So. Adit negationē vel re^m mēse qui cōseqt p^m āgelū inq̄stū est simplicissim°. vñ sblatis oībus angelis pter īfinitū ipe eēt sbm cui aduenīēte sibi negatōe prioris pelle. Est aūt sciēduȝ q nō eo° se hȝ tps ad motū q̄ euū ad euiternū q: illa distīguūt sicut ab'^a acciden^s τ res alteri° generis nō aūt illa sed distiguūt sic act° τ po^a eiusdē gñis τ sicut eē τ eēn^a vñ hȝ aliqs eē āgelicū 1' ɔsiderat.p° vt ē act° eēn^e ab'^e.2° vt induit rōeȝ vnitatis seu īdiuisi hȝ sbaȝ.3° vt est indiuisuȝ ſm dura°^es.i.totum sl' sine priori τ poste.τ isto° est realr euum q ē eē vniforme vl' vniformitas eē āgelici aq̄ sola rōe differt supaden° indiuisiōeȝ ſm successionē. Eadē g° res dī eē vt ē act° eēn^e τ dura° inq̄^m nō rapiȝ transit: ȝ durat a ē τ mēsura vel euū inq̄^m induit rōeȝ vnitatis vl' stitatis.ita q possit certificare q̄stitatem alioꝝ eiusdē gñis. ¶ 2°. Si euū sup euiternū addit aliqd absolutū poȝȝ p dei po^a ab illo separari.g° eēt dura° sine durāte So. Addit aliqd sc hñs vt actus ad ppa po^a loq: neutra sine alio eē pōt pcipue eēn^a sine eē.

Irca.3.distin. qrit vtrū angeli indiuiduentur p mām. ¶ P^a ɔ°. Null° āgel° ppe est ɔposit° ex mā τ forma. 1.q.5.ar.1.τ.2.d.3.2° . ɔ̄ ca. 49. ¶ 2^a. In sbstantijs materialib° p̄n^m indiuiduatōis ē mā duo° τ q̄stitas alto.3.q.77.ar.2. De rōe inquit indiuidui ē nō eē i plurib° q puenit vl' q: ei° fo^a non ē apta eē in altq̄ vel q: nō est apta eē n' in vno. p° modo mā est prin^m īdiuiduatōis q: sicut mā non recipitur in alio ita nȝ fo^a q̄ est ī materia. Scdo vero modo q̄stitas: q: exB aliquid est soluȝ in vno q est indiuisuȝ a se τ diuisum ab alijs diuisio autem accidentalis sbe est per q̄stitatem. Itē.4.d.12.q.1.ar.1.q.3.3^m. De rōe inquit indiuidui est esse ens actu in se vel in alio. τ esse diuisum ab alijs sue nature p^m.g° p̄n^m indiuiduatiōis est mā q^a aquirit fo^e et accidē'' eē actu. scō aūt vō est q̄stitas q^a sola fit diuisio mālis. existiū ī eadē spē. Itē ī tractatu de nā indiuidua. dicē Rō indiuidui mālis ɔsistit in duob°.s. in eē p^m sint''^s in gñe sbe q de nullo alio dī τ i eē determinati adhic τ nūc. p^m est a mā q fo^as ī coicabilē reddit tāq̄ p^m sbȝ i ɔpletū 2^m vo a q̄stit^e determiata. Jo mā sb determiata q̄stitate ē ppiȝ p̄n^m indiuiduatiōis. Sȝ ɔ̄: q: mā est eq cōis sic fo^a ɔ possit sb plib° eē vna.g°. n reddit aliqd ī coicabile So. fo^a coicat oīb° hȝ vnā rōeȝ specifica. mā āt cōicat' qdē oīb° hȝ eadē eēn^as: ȝ ū hȝ eadē rōeȝ: ȝ hȝ diuersa ī diuisis in eadē spetie. Rō.n. sua certifica' p q̄stitatis termīatōeȝ que diuersa reqritur ad diuersas formas.* Qualȝ.n. fo^as i mā recgtur determiata q̄stitas sbqua alteri forme coicari mā nō. pōt hec ibi virtua'. Sȝ ɔ̄: q: sup hoc. de tri. dicit p̄n^m indiuiduatiōis eē q̄stitatē ideterīatā. q dictis repugnat. So. Quātitas diuisibilitate sua ē ca q sb eadeȝ spē multiplicat' idiui^a: ȝ sua determia°^e fac vniuq: illoꝝ eē ī coicabile. Est.g° p̄n^m indiuiduatōis quo ad multitudinē iq̄^m ideterīata. τ q ad icoicabilitatē iq̄^m terīata. vl' pōt dici q super hoc. τ in aliquib° alijs locis sequutus est viam comentatoris. de dimensionibus indeterīatis quam tamē in vltimis suis opib' refutauit. τ hac viā p nūc sequor.

¶ 3^a ɔ°. Indiuidua° alr angelo q̄ hoi ɔ̄.2.d.3.τ.1.q.5.ar.9. Natura enim angelica ex se ipa τ non ab extrinseco indiuiduante est incoicabilis. ¶ 4°. Angel' nō solum licē in mālis q nō est ex mā τ forma cōpositus verum etiā: q: non potest vniri materie vt

fo. 2. d. 1. q. 51. 3. ꝯ ca. 89. ¶ 5o. Nulla spēs an gelica ē q̄ sit multiplicabil' i plura īdiuidua. d̄ spi. cre. q. 8. 1. q. 50. ar. 4. 2o ꝯ ca. 92. ⁊ vbiq; bꝫ hoc tām q̄ nā sic multiplicabil' bꝫ mãꝫ q̄ꝫtā

¶ Cōtra pam pōem arguit aure. q̄ tā angelus q̄; aīa ꝯponat ex mãli ⁊ fōli pn°. p°sic. De recipiens oꝫ eē denudatū a recepto s̄ꝫ spēꝫ ⁊ gen' pxm. Sꝫ i gñe sbē ē aliqd q̄d p̄t recipe dē entitatē actualē i gñe itelligibiliū. Illud āt recipiēs nō ē nl. g° ē ens i pura poa. ⁊ h° ē motm arl. ⁊ com. 3. de aīa. So. arist. nūq̄; h° sensit ⁊ comēt. nozi i hac mã nō ē standū. q: telle. s. aboa. vbiq; pe h' scripsit. Ad motm negaf h°. de ite° po' būa° de q̄ ibi loqt aristo. ⁊ de q̄ itelligūt dicta i. 3° de aīa. q: mãli sola sēsibilia pcip ꝯtūct'. Ens āt ē denudat' q̄;uis sit v̄a q̄. itas ⁊ ens actu lꝫ n̄ i gñe itelligibiliū. N° oīt ētitas actual' ē itelligibil' a nob p̄ ꝑtiā; sue spēi i aīa. Instan. n. ē d̄ aīa ⁊ potētys ⁊ hitib' ⁊ actib' ei' īmanētib' ⁊ angel' bo. n. nullū mãlr spēꝫ ip̄mit itellectui po'. s̄ꝫ p spēꝫ obi sēsibil' ⁊ mãl' itelligūtu. . . . t q: n oīa itelligit p se ⁊ p° ⁊ directe iō n̄ ē . . . dat' ab oī ētitate. ¶ 2° q: aug. 13. ꝯfe. . . . . ēit verã illi opionē q̄ dic deū fecisse iformē mãꝫ corp̄aliū ⁊ spūaliū ⁊ q̄ ex ea sit illa mã ex q̄ fit oīs visibil' ⁊ iuisil' creatura. So. itēdit q̄ ē v̄a. i. nō ꝯ fidē. Ul' forte platonicos seq̄t dicētes demōes aīalia aerea. Ul' itēdit q̄ i angelo ē aliqd poale lꝫ nō mã ꝑp̄e. i. poa i gñe sbe itellecta p̄ter dēꝫ spetiē ⁊ puationē ⁊ foas, h°. n. repugnat itelligibilitati nō āt mã eqc. i. poa. nec hāc dꝫ eē i hijs que paciunf allegationē ab igne cui' est angelus ⁊ aīa. s̄ꝫ ī pacientib' alterationem.

¶ Arguit ēt durā. ꝯ pbatōēꝫ. Cū igr alius q̄ id cui' ē itelligē nō hꝫ mãꝫ ptē sui, ver ē de pn° elicitiuo n̄ āt de supoito opāte vt pꝫ i hoīe ⁊ idē de angelo dicā. So. tam scti q̄; phi ponūt āglos s̄ꝫ se totos itelligibiles et nō gr̄a ptis vt hō. Nā aris. 3. de aīa pbat q̄ itelligēna n̄ ē op' ꝯpoiti. s̄ꝫ ite° tm̄. ita q̄ nulla ps mãlis q̄;titatia vl' eētial' ē elicitia ei' sīc pn'e aut sic istru'e agēs. iō n' valꝫ istana.

¶ Cōtra 2a3 arguit aure. q̄ illa spēs sit d̄ se īdifferēs ad h° vl' illd i diuim ⁊ ꝯāt nō dꝫ q̄rere pn̄m īdiuiduat dis. p° sic. Ex ite'us nulla rei ē idifferēs. s̄ꝫ qlꝫ ē ad p̄ticularitatē detmiata. Nā differēs ⁊ idifferēs n̄ sūt idē. Res aūt sortis ē differēs. q: ē ei ꝑp̄a. Si g° vt dicis sit i eo res idifferēs puta hūanitas i eo erūt due hūanitates. Sol. Res q̄ sūt ex ite'us nō sūt idifferētes vt sūt ex ite'us s̄ꝫ vt p̄scindūt a tali eē ⁊ isto° negaf aīs. Ad pba. dico q̄ pbaf q̄ i socrate sint due res n̄ āt due hūanitates s̄ꝫ vna cū supadito. q̄ hūanitatē de se idifferētē fac differr ab alia d̄ se idifferēte. ⁊ vtrā q̄ hecheiꝫat ⁊ h° ē q̄ p° fac socratē a platōe differre ⁊ nō hūanitas. Un̄ hūanitates differūt, vt q̄d. ⁊ n̄ vt q̄ aliqd differt. Sꝫ ꝯ igr. Q̄ncūꝫ aliq̄ foa aduenit sbstracto idifferēti itrinsece nō tollit ab illo idifferētiā suā s̄ꝫ p̄ ea se pōit d̄riaꝫ i suo esse' fōli. g° sortes ⁊ plato n̄ distigūt p te i eē hoīeꝫ s̄ꝫ i eē accidētali et ipostatico ⁊ ꝯāt n̄ differt eēn' ⁊ sbalr ⁊ q̄ditatie. Aīs pꝫ q: foa n̄ cat distictōēꝫ n' p h° q̄ pōit esse' fōlē iō i p°ori sbstracto nullam pōit d̄riaꝫ sīc albe° adueniēs supficiei n̄ tollit ab ea idr̄iaꝫ ad alios colores. s̄ꝫ distigūt a n̄ albo. So. pbaf q̄ pna īdiuiduātia n̄ tollit ab hūanitate idifferētiā quā s̄ꝫ se hꝫ sm eē eēnt'e l' fo'e. s̄ꝫ faciūt eā īdiuiduā s̄ꝫ eē q̄ hꝫ i īdiuiduo ita q̄ idē s̄ꝫ diu'sas ꝯsideratōes ē differēs ⁊ idifferēs cōicabile ⁊ icōicabile q̄ ꝯcedo. Nec seq̄t q̄ sortes ⁊ plato n̄ distiguant p suas hūanitātes ꝑp̄as q̄;uis n̄ distiguatur i hūanitate cōi i se ꝯsiderata. Dico 2° alr q: foa aduēit idifferēti duplr. p° post ei' esse actuale. 2° an̄ dē tale eē ita q̄ ipa foa ē aliq̄mō cā eē ei'. Isto° negaf aīs ⁊ sic ē ī ꝑposito. q: pna īdiuiduātia sūt aliquo° cā eē fo'e po. q. 1. ar. 1. ⁊ pba° ꝓcedit ac si dicam' q̄ hūanitas ex ite'us hēat reale eē indifferēs q̄ negam' ⁊ dicim' q̄ nā ex sēr p se. 3° mō. i. solitarie ē idifferēs. n̄ āt p se p° l' scbo° ymo d̄ria ⁊ indifferēa accidūt fo'e s̄ꝫ diu'sa ei' eē. s. i ite'u ⁊ i supoito. ¶ 2° pnr. Nā. 4. metB. dr̄ q̄ eodē q̄s ē hō ⁊ vn' hō. g° socrates hūanit'e ē B hō ⁊ n̄ p alid pnm īdiuiduās. So. eodē sortes ē hō ⁊ vn' hō vnit'e trāscēdēti n̄ āt nūerali. s̄ꝫ pn̄ n̄ suffic ad eē īdiuim mãle de cui' rōe ē. p° eē in diuisū i se. 2° eē diuisū ab alijs eiusdē spēi. 3°

ñ eē cōicabile eo° q̄ vl'e. 4° eē dmōstra^le ad
sensū h̄ z nūc. Hoꝝ āt cā nō ē nā q̄ de se ē in
differēs negatie q̄ʒuis nō positie. q: s. nihil
hʒ d'rie repugnās. ¶ 3° oēm entitatē īdiffe
rētē ad aliq̄ plura pōt de⁹ ab vno ī aliō trās
ferre vt pʒ de mā re^u formaꝝ. g° de⁹ po'ʒ fa
cē q̄ in ea hūanitas sit tua. i. ſb tua ꝑpetate
ſi ē īdifferēs. q̄ īnp^l. Dices q̄ lʒ hūanitas in
sua rōe. ñ claudat meā ꝑpetatē nʒ determiet
eā sibi tñ determinat eā sibi ī supoīto q̄ ego
sū z ꝯsñ nō pōt eē ī alio. Sol. vtiq; sic dico
sane ītelligen° iusta ꝑdicta. Sʒ ꝯ īqt. Nā q̄
ro ꝑ qd tuā ꝑpetatē sibi ī re determiat. Non
ex rōe sua cū sit īdifferēs. g° ꝑ additū. q: tol
lit ab ea īdifferētiā z ꝯsñ r añ aduētū ꝑpeta
tis erat īdifferēs z īdiuidua. So. a nā nihil
aufert īdiffe^a ꝑpe z tñ ꝑn^a īdiuiduan° dant
sibi d'rīaʒ z añ ꝑpetatē nō fuit īdiuidua. sed
īdifferēs. i. nō differēs. De se. n. nō cōpetit ei
d'ria. ſʒ nʒ repugnat. Ul'alr d'r negan° maio
rē ar^u ꝑncipal' q̄ñ īdifferēs cap̄ eē existen^e z
vnitatē numeralē ꝑ aliq̄ d coꝝ ad q̄ īdifferēs
ē. Mā āt nō hʒ eē. existen^e īnic^te. a. fo^a cū illō
eē sit supoīti. Itē nō hʒ a fo^a q̄ sit eadē nūe
ro. Uñ ꝑ trāslationē nʒ agit nʒ ꝑdit vnita
tē numeralē. Sec⁹ ꝑ oīa ī ꝑpo^te ¶ 4° q: ſm
boe. oē q̄ ē. vnū nūero ē. g° supflue q̄rit ꝑn
cipiū īdiuiduati^m. So. logr boe. vt dic̄ dns
alb. sup pōphy. de hijs q̄ sūt ī vlri° actu in nā
nō āt de vlib⁹. Ul' logr d nūero eēn^e nō āt
vltum eē. Oē. n. r'e ē vnū ꝑmo°. i. eēntiali
tate ñ duo. q̄ʒuis nūero m. e l' accñtis. sit in
mltis z de mltis. sed h° accidit ei. hec ex illo
¶ Cōtra eādeʒ scō. q̄ q̄ʒtitas nō sit id q̄ ſba
nālis ē sōlr singularis. p° sic. P^a ſba vt disti
guit a 2^a ꝑ se gñat z ꝑ se opat. g° nō ē ens
ꝑ accñs. So. ex. s. tho. sup boe. d. t. colli^r q̄
mā īdiuiduat fo^as solū inq̄ʒtū est hec. i. ſb di
mēsiōib⁹ q̄ d'r mā signata. Nō qdē ſb teria
tis. q: variaret īdiui^m variata t'miatiōe. sed
ſb īdet'miatis. Iste. n. ꝯsiderāt vt ſbstāt sue
det'miatiōi z vt nō ſbstāt. s. vt dimēsiōes sūt
cise q̄ʒuis sine det'miatōe ñ sint. Mā ergo
g^ta. i. ſb dimēsiōib⁹ īter'miatis ē ꝑn^m īdiui
duatōis. Nā q̄ʒtitas teriata fūdat in ſbo iā
ꝯstituto z īdiuiduat quodā° ex mā īdiuidu

ata ꝑ īter'miatā q̄ ꝑintelligit fo^e in mā. z ex
sei ſba hʒ rōnē īdiuiduatōis. i. sitū dteriatū q
ē d'ria q̄ʒtitatʒ. Uñ mā īdiuiduat ex h° q̄ ſb
dit tali fo^e hec ex illo. q ibi sic z ī 4° segtur
com. ponēs dimēsiōes īter^tas eēn^r a t'miatis
differētes z a mā ī sepabiles īcorup^le° z me
die īter fo^as z māʒ. Sʒ post ī sūma dixit q̄
sola rōe distiguit z nō ꝑcedūt fo^as z īdiuidu
ant inq̄ʒtū īteriate nō vt ter^te. Ad arg^m di
co q̄ aliqd eē ens ꝑ se r^r ītelli^r. p° q: dic̄ nāʒ
vl'rē nāe vni⁹ ꝑdicamēti z n^l dicit cōpo^m ex
reb⁹ diūsoꝝ gñeꝝ nec ex duab⁹ entitatib⁹ q̄
rū vnio sit mere ꝑ accñs et nll'o° ꝑ se. 2° q: ñ
dic̄ tale cōpositū z n^e ī recto n^e ī obliq̄ ī sua
rōe ꝯnotat res duoꝝ gñeꝝ. ſʒ tota sua rō cō
plet ꝑ ꝑdicata vni⁹ gñis. 3° q: sua entitas nʒ
ī eē nʒ in fieri dependet a causa extinseca rea
lit' a se disticta. P^a g° ſba nālis ē ens ꝑ se p°
mōn āt. 2° l' 3°. 2° āt mō sola metha^ca z ma
the^ca sūt ētia ꝑ se nō āt. 3°° nisi solus de⁹. ¶ 2°
Sba actu exñs ñ mutata ſbali mutatiōe nō
pōt de hac fieri non hec. Sʒ tal' ſba sine tali
mutatōe ꝑt eē ſbalia z alia q̄ʒti^te z idē dico
de q̄lʒ an^te ab^to. g° nll'o tali ē sōlr hec signa
ta. So. p^a radix īdiuiduatōis ſbe q̄ʒtū ad eē
īcōicabile ē mā. ſʒ q̄ʒtū ad eē distictū ab ali
is eiusdē nāe z q̄ʒtuʒ ad eē h̄ z nūc ē q̄ʒtitas.
Si g° sortes de q̄ʒti^te ī q̄ʒtitatē mutet' sine.
ſbali mutatōe erit idē indiui^m q̄ʒtū ad p^m nō
q̄ʒtū ad 2^m. Ur' autē ſm. s. tho. 3. quol. q. io.
q̄ sicut albedo sine q̄ʒtitate nō eēt indiui^a. s.
sicut hec albedo signata z determiata ad h̄
z nūc. vt ibi dicit' ita dicendū eēt de homie
si deus illū sine q̄ʒtitate facere poſſet q̄ mul
ti dubitāt. ¶ 3°. Duarū cōpletaꝝ ꝑductionū
in eē ſbali nō pōt eē idē pm⁹ terius. q: bis ꝑ
duceret' idē. Stāte āt poitiōe erit idē terius
nālis ꝑductōis z creatōis puta si creet' panis
ſb q̄ʒtitate panis ꝑus geniti z in xpi corpus
ꝯuersi. Eēt enī vnus nūero panis gñatus z
creat⁹ cū vnā nūero singularitatē hret. Ex q̄
vlteri⁹ sequit' q̄ iste panis creat⁹ sit ꝯuersus
ymo q̄ null⁹ sit ꝯuersus. Sol. negat' maior.
q: ēt ſʒ arguētē anichila^m ꝑt idē nūero repa
ri. ea tñ datan^l ꝯ nos. q: eo cāu ñ eēt vn⁹ nūe
ro pānis. q: lʒ eādē singl'aritatē hi ent q̄ʒ^m ad

ee hic et nunc sec⁹ q̄ꝫm ad eē sbaꝫ et qd īcōicabi le. Est aūt sciēdū. q sba nālr ē p̄oꝛ oī accidē te. 7. meth. ad hūc sensū q sba īq̄ꝫm sba ñ in clu⁹ ī sua rōe accñs nec p̄suppōit illud vt cām sui ī eē l' cognosci q: ñ oīs sba cāt ab accidē te. Nec tñ qlꝫ sba ē nālr p̄oꝛ accidēte ſꝫ suā spālē rōeꝫ. q: nullū cē physicū sine mā sen[li] pōt diffiniri. 2. phy. 7. 6. meth. Nec tota co ordia° sbe p̄cedit ſꝫ qōlꝫ sui oē accidens ītē qlꝫ. p[a] sba nālr. i. nāli itelligen[a] p̄ri⁹ est sba q̄ꝫ corp⁹ 7 p̄ñr q̄ꝫ quāta q: q̄ꝫtitas cōpo sitatē ꝯ seq̄t: ſꝫ tñ p[a] sba nālis p̄ri⁹ ē q̄ꝫta q̄ꝫ hēat oīa reqsita ad cōpletā sui īdiuidua tionē puta ad eē hic et nūc. Sꝫ ꝯ h° arguit. p° sic. Nā p[a] sba ſꝫ te nālr ē qd p̄ri⁹ īcēn° q̄ꝫ sit q̄ꝫtitas. Sꝫ ñ pōt p[a] sba itelligi eē nisi sit q̄ꝫ ex g° nō est hec p q̄ꝫtitatē. So. pōt itelligi hec sine quātit[e] q̄ꝫm ad eē īcōicabile nō q̄ꝫm ad alia reqsita ad ꝯpletā īdiuiduatōeꝫ. ¶ 2° Quātitas ē fo[a] p[e] sbe. g° ē p̄oꝛ ꝯposito vt ꝫ. 7. meth. Si. g° nō ē p̄oꝛ p[a] sba īcēn° nō ē etiā ei⁹ fo[a]. So. vtiqꝫ nō ē ei⁹ fo[a] ab[te] vt ē īcōicabilꝫ: ſꝫ vt ē ꝯplete īdiuidua. ¶ 3°. Eo° sba ē p̄oꝛ oī accidēte q̄ ē sbm oīuꝫ accidētiū g° vt ē hec sba ē p̄oꝛ oī accidēte. Añs pꝫ q: p̄oꝛ eē pbaꝫ q̄ sbicit 7 p eā diffi[r] accñs. Cōsequen[a] vo. q: singularium. cāe sūt singula ria. p° phy. 7. 2° meth. g° hui⁹ accidētis ē h° sba. So. Sbm p̄us ē suo accidēte 7 p̄us nā ꝫ vnitatē 7 singularitatē q̄ ad aliq̄ q̄ sūt oē rōe īdiuidui: ſꝫ ñ q̄ ad oīa potissime q sc̄da ro 7 mīn⁹ p̄n[r] sūt ō rōe īdiuidui ut ea q ei ex q̄ꝫtitate īsunt sine quib⁹ pōt p[a] sba īdiui[a] i ueniri vt in āgelo. ¶ 4° p̄n[r]. Oē q ē p̄us nā ē et p̄ri⁹ dura[oe] sic q ei ñ repugnat ꝯdicto[e] eē p̄ri⁹ duratōe ex. 5. meth. ca. ō p̄oꝛi. g° sine ꝯdictōe oīs sba p̄t duratōe p̄cede oē accñs et q̄ꝫtitatē. So. Negaꝫ añs ō sba re[u] accidē tiū relatiuoꝝ ymo re[u] ab[to] ō sba nāli ī eē physico ꝯplete īdiuiduato q̄ ñ p̄t eē sine q̄ꝫ ti[e]. Cōclusio ēt nō ē ꝯ nos. ¶ 5. In qualꝫ co ordinatōe p̄dicamētali sūt oīa ad illā p̄tinē[a] circūscripto oī q nō ē aliqd ei⁹ cēn[r]. g° sin gulare ē ī qlꝫ coordiat[oe] p n[l] alteri⁹. Añs pꝫ q: coordiatōes sūt p° diuise. Cōseq̄ntia āt q: sic ad supp̄mū p̄dicamētū p̄tinet q n[l] de eo dicaꝫ ita 7 ad īfimū q n[l] ei sbiciaꝫ 7 p̄ñr ē singulare. So. Indiui[m] sbe p̄tinet ad gen⁹ sbe solū q̄ꝫm ad nāꝫ sui gñis vel spēi nō autē q̄ꝫm ad vlti[as] īdiuiduatōeꝫ. Nec ē siē ō ge neralissimo 7 īdiui° ꝯ p[m] p se ad p̄dicamen tū p̄tieat. 2[m] vo p accñs tñ ꝯ sine eo ītegra stet coordiatio vt forte mortuo. Dico ēt q ꝯclu[r] p[as] sbaꝫ ī eē p[e] sbe a q̄ꝫti[e] ñ depēdē q p̄t ꝯcedi. Est āt sciēdū q p[a] sba vt[e] nꝫ ī recto nꝫ ī obliq̄ dic accñs tāq̄ꝫ aliqd sui q̄ꝫ uis īdiuc tiui vl̄tiate 7 māle dicat accñs ī obliq̄: q: il lud ñ dic tāq̄ꝫ aliqd sui: ſꝫ tāq̄ꝫ ōterminat[m] eēn[e] sue. vñ ñ ē ens p accñs ēt si ex p̄n[li] signi ficato īportaret res diuisoꝝ p̄dica[toꝝ]. q: iter illa ē nālis ordo. 7 ī sepabilitas 7 coexignō vni⁹ ad aliud. vñ ēt oē nāle ens ī suo sig[to] ī portat sen[les] q̄litatē 7 tñ null⁹ dic talia eē en tia p accñs. Propē g° ñ ē ens p accñs diffi ciū ꝯ ens p se nisi icludat duo nullū p seor sū dinē hñtia q: .s. vnū ñ inest alteri ſꝫ aliqueꝫ modū p̄seitatis. Si āt adsit p̄seitas tale qd nō ē ens p accñs p̄pe. ¶ 6. Qñ aliqd natū ē alicui ꝯuēire p̄ se ſꝫ vnā rōeꝫ cuicūqꝫ ꝯ[r] cēn[l] ſꝫ illā rōeꝫ ꝯ[r] cēn[r] 7 simp[r]. Sꝫ eē sin gulare vl' vniu'sale ī coordia[oe] sbe ꝯ[r] alicui p̄ se īq̄ꝫm ē illi⁹ coōdiatōis circūscripto oī q ē alteri⁹. g° cuicūq: ꝯ[r] cōitas 7 singularitas īq̄ꝫm ē illi⁹ coordiatōis ꝯ[r] ei cēn[l] 7 simp[r]. vñ q̄ꝫtūcūꝫ ꝯhaꝫ sing[le] ō gñe sbe p accidē[s] n[l] ab eo tolliꝫ p̄tinēs ad suā coōdiat[oes]. So. Mi noꝛ tres hꝫ sēsus p̄m⁹. ē q vl̄itas 7 singlari tas ꝯuēiunt reb⁹ de p̄di[to] sbe p̄ se p aliqd. q sit ō dicto p̄dica[to]. 2⁹ q: res sbstracte vl̄i tati 7 singularitati ñ p̄tinēt ad illō gen⁹. n[o] p̄ se p aliqd illi⁹ gñis. 3⁹ q: res p̄dict̄ sbstra cte nullo° sint ex gen⁹ sbe. p̄m⁹ ē totalr fal sus ꝯ vl̄itas 7 singularitas sint ītētōis 2[e]. 2⁹ āt totalr ver⁹. 3⁹ vo ē p̄ti ver⁹ 7 p̄ti falsus: q: īdiuidua° p̄tim ī sba 7 p̄tim ī accidēte fū daꝫ. Negaꝫ. g° h°[r] simp[r]: q: ad eē singlare ī gñe sbe reqriꝫ aliqd r̄ponēs ī illo gñe 7 all qd q faciat eē singlare. ¶ 7. Quātitas q̄ sba ē hec. ñ ē q̄ꝫtitas teriata: q: hec seq̄t eē fo[e] ī mā 7 p̄ñr singularitatē sbe. Si. n. sba ē cā hu ius sig[ate] ē cā inq̄ꝫtū sba hec sig[ta]. Nꝫ ēt in teriata. q: ista eadē ē ī genito 7 corrupto. et

ꝯñr nulli' signatõis ẽ cã. So. est ītermīata .i. sine teriatione ꝯsiderata. q̃ assignata sola rõe distinguit ⁊ ñ ẽ eadẽ corrupto. q̃ ⁊ īgẽito. Est ẽt termīata. q̃ lȝ sequat p̃maria sbe ī/diuiduationẽ tñ p̃cedit vltimatã. ¶ 3. Si q̃ȝtitas p° īdiuiduat sbaȝ p° de se ẽ hec ab alia distīcta nũeralr. g° falsa ẽ illa tua ꝓpõ. s. oĩs diffe formal' ẽ specifica. So. Quãtitas est p̃n ĩdiuiduatõis nõ qdẽ p̃ma: ȝ scd̃ariuȝ ⁊ se p° .i. ñ p aliud alteri' gñis p̃u' distiguit ab alia nõ ãt sc̃ipa p° excludẽdo ptes eius. q̃ sic pores. ⁊ sic mã toti' 2° p̃ly. ⁊ ꝯñr p il/las distiguit ab alia sicut albe° ab albedie p sua mãȝ distiguit. hȝ ãt q̃ȝtitas ex sua rõe ptes vni rõis ⁊ distīctas s̃ȝ ordĩeȝ ĩsitu. vt dr̃ 4°. d. 12. q. 1. ar. 1. Jlla ãt ꝓpõ ab ãtiquis theologis ⁊ phĩs ĩtelligit de fõmis simplicib' d quaꝝ rõe ñ ẽ diuisio ĩ ptes eiusdẽ rõnis vt diuit' q̃ȝtitas. vl' alteri' vt diuit' gen' n' portare scd̃ aliqd mãle ⁊ aliqd fõmale. Sȝ ꝯtinqt. Nã si vna q̃ȝtitas ex se distiguit ab alia rõe sit' deteri iaȝ q̃uẽ dic. Aut loq̃ris d situ q ẽ p̃dicamẽ. ⁊ sic illd ẽ nãli posterior q̃ȝtitate. Aut q ẽ diffe q̃ȝtitatis seu poitio ⁊ tũc ꝯ. q: ẽ eadem qd q̃ pri' ⁊ assignãs rõnẽ sui ipius. Nõ. n. ẽ noti' ptes has p̃manẽtes distigui ab illis q ĩ eodẽ toto sũt q̃ȝ hãc q̃ȝtitatẽ distigui ab illa sc̃ipa. Jtẽ. q: nȝ q̃ȝtitas nȝ alia q̃ȝtitas ẽ pl' de se hec q̃ȝ sba mãl' q: ĩtellect' nõ pot' et eã intelligẽ sb opposito n' ĩtelliget sb rõe repugnãte rõi talis obi q: in linea pȝ falsuȝ q̃ cois ĩtelligit. ⁊ hȝ vnitatẽ minorẽ nũeralẽ realẽ ⁊ ẽ eiusdẽ rõis in hac ⁊ in illa aq̃. So. Loqnur de situ diffe q̃ȝtis q ab alio situ distiguit ex ꝓpa oppositoe vl' ordie quẽ sitũ sequit ex eo q: ẽ an vel retr' alteri'. ordo. n. disti°e reqrit. Querẽ do q̃r sit' ĩportet distĩctõeȝ ẽ querẽ q̃r sit' est sit'. Et dico q: plus hȝ q̃ȝtitas q: d se sit hec q̃ȝ sba mãlis ui scd̃i portet diuisionẽ distĩctoeȝ ⁊ ordinẽ. Lȝ ãt ex sua rõe hẽat ĩdifferẽtia ad plura sbiecta extriseca vel intrĩsea q sunt ptes mãe ⁊ nõ spẽi ui quaꝝ. s. rõe por q̃ȝtitas nõ cp° tñ semp portat diffe ptiuȝ ad inuicẽ ⁊ ita aliqd rõe ⁊ aliqd ĩdiui ⁊ aliqd inte ⁊ aliqd sur. .i. cẽm totius ⁊ ptes mãe. Et sic ad oĩa pȝ. Falsuȝ tñ ẽ eẽ vnitatẽ realẽ minorẽ numerali.

¶ Arguit ẽt q: q̃ȝtitas nõ sit rõ diuisibilitatis ĩ indiui' sic. Quod enim est formalis ratio diuisibilitatis formalr inest diui' tali diuisio' vt'. Sȝ q̃ȝtitas nõ iest fõlr spẽi vt ẽ diuisibil ĩ ptes sbiectiuas. Confir' q: ptes q̃ȝtitatis nũq̃ȝ p̃dicãt totũ diuisuȝ q: tñ eẽt necesse si illa diuisio eẽt ĩ ptes sbiectiuas. Et lȝ concurrat diuisio in ptes sbiectiuas ⁊ quãtitatiuas. tamẽ est ibi aliud ⁊ aliud totũ ⁊ vnum p' de suis ptib' nõ aũt aliud. So. Negat minor: q: quãtitas ĩest fõlr spẽi q̃ ad ptẽ ei' que ẽ mã ⁊ hoc iq̃ȝ spẽs est diuisibil' ĩ ptes sbiectiuas alr .n. nõ eẽt diuisibil' spẽs ꝯ ñ hẽat differẽtias fõles. Ad ꝯfir. dico q: lȝ sit alia diuisio toti' vlis ⁊ ĩtegralis tñ vlẽ q: nõ hẽt diffe fõles vt spẽs s̃ȝ alb. nõ põt diuidi ĩ ptes sbiectiuas nisi ꝯcurrẽte diuisiõe mãe q spẽi accidit vl saltẽ diuisiõe sbi. Gen' ãt nõ diui' nisi p ea q̃ sũt in ipo potestatẽ nãli ⁊ sba ⁊ iõ p se diui'. ¶ 2°. Nã generãs nũq̃ȝ gñans distiguit a gẽito nisi q̃ȝtũ gẽiti di alio circũscrip°. Nõ. n. idẽ gñat se. Sȝ generãs vt' nõ ĩcludit q̃ȝtitẽ vt p̃n gnerãdi nȝ genitum vt tem gñois. Ergo circũscripta q̃ȝtitate generãtis ⁊ geniti adhuc distingunt. So. Negat mior q: sine q̃ȝtitate agẽs nãle agẽ nõ põt nȝ passiuũ pati. Est ãt sciẽdũ ex albto. 7. meth. p° tracta. ca. 6. q: ñ est diffi° nisi vni ⁊ vni' sit nomẽ. Nõ ẽ aũt vnũ nomẽ diuersoꝝ nisi claudant in eodẽ itẽ q: non est nisi in p° ⁊ 2° mõ per seitatis. Dẽ. g° diffinibile dic vni s̃ȝ p̃m vl' s̃ȝ modũ p seitatis ⁊ ideo accñs p accñs ꝯ suo accidẽte ꝯpositũ nõ est vna rõe diffi'e nisi p° ad pſe reducat ⁊ tũc vnũ nomẽ sue spẽi ponat vt hoc nomẽ simũ vel aqlum vl' claudũ q: in se claudit sbm obliq ⁊ e .e accidẽtis in recto sicut simitas et curuitas nasi vna est. g° diffiniti rõ si in aliquo° dicẽdi p se it inte vnus secus vbi est vnitas per colligationem tantuȝ aut alio° non per se hec ex illo. Sciẽdũ ẽt q: quãtitas manens cũ re gẽita supponit sbm sbsistẽs: ȝ nõ suppõit determiatuȝ ad hic ⁊ nunc: sed hoc facit.

¶ Cōtra eādē inq̄r tū ponit māz p̄nm īdiuiduatiōis arguit idē sic p°. Qa 3 sc ē qd oio īdistictū. g° nō est pnm distinctiōis. Añs pz q2 2° meth. 3 antiquā trāslaoēs dr q in sūit° mae v: n̄ae nihil ē distictū hoc suntus ē materia. So. cōcludit q nō ē pnm q̄ ad disti guit ab alijs ī eadē spē cū q̄ stat q sit q̄ ad incōicabilitatē 7 h° vt p̄scīdit ab oī foa 7 hītudīe ad foās 7 vt ē pm sbo in alio non receptibile. Sic aūt cōcipit nō pōt vt cōis nec est intelligibil' nec de eēnª spēi. Q2 vo tali māe ñ pōt vniri foa qn sequātur dimēsiōes. videt ipe dimēsiōes ɔstituē īdiuim seu sbm suū q nō facuīt lz demōstrēt illō eē hic 7 nunc. Ut vo ɔcipit sb hītuc ad foās l' ad aliqd sb cōi rōne puta corporeitatis sic cōcipit vt cōis sed vtc nō īdiuiduat nec ē de se hec. Est g° cōicabil' vt ē ī acceptōe ite². lz nō ut ē pm sbz. ¶ 2°. Cōpom ex mā 7 foā nō ē de se h°. g° nz mā q̄ ē ps ei9 alioqn tom eēt cōe 7 ī diuis. ñ āt sue ptes. So. vtriqz ē cōe ī acceptōe ite². neutz vo ī re. Intellr āt mā 3m. s. tho. sup boe. t. dupl'. s. p foā quā hz actu eē. q2 cognor vnūqdqz 3 q ē ens actu. x. meth. 7 p anologiam ad foās vt si dicam9 illō eē mām q ad foās māles se hz vt lign ad scānū. lz vt ē pm sbm nl tale īclur nc ē ītellic nec ō eēnª spēi. ¶ 3°. Mā ē eiusdē rōis ī genito 7 corrupto. g° hz eādez singularitatē ī vtroqz. Sol. ē eiusdē eēnt in vtroqz. lz nō eiusdē rōis. q2 ñ sūit cū eisdem dimēsiōib9 īmiatis. Et si pōat q ī eadē mā sb eisdē dimēsiōib9 succedāt sibi. p° foª aq. 2° foª aeris. 3° foª aq negat casus. Et si admitat dr q ad vnitatē īdiuidui l' foe distīcte regritur. p° vnitas speca. 2° vnitas māe 7 q̄ntitatz. 3° ūitas existēc 7 eē īdiuisū q ñ eēt B. Itē vr ɔdictio idē accñs sil' aut succesīc eē ī diuisis sbiectis. ¶ Ad idē arguit durā. sic. Fallunt igr isti p equoc3. Eē. n. in aliq̄ dr aliqd p īherens vt albe°. 7 p idētitatē 7 eēnl3 p̄dicatiōnē vt hō ī sorte. Nō g° p̄mo° lz 2° ē de rōe vl'is eē ī plrib9 7 īdiuidui ī vno solo 7 isto° mā pōt eē ī plrib9 sic 7 foª. So. isti duo modi eēnt ī: se ī reb9 mālib9 ī sepabil'r ɔcomitātur. Jō. n. hō ē ī sorte p idētitatē. q2 vna ei9 ps. i. foª ē in alia. i. ī mā p īformatiōem. Ūñ q2 nā spe ca sumit a foª 7 suppositū vl' īdiuim a mā signata iō dr q nā ē in supposito sōlt 7 q̄d. īmo īherēter vl' īformatic 7 eq° indiuim dicit sbstare nāe spēi vl' gnis 7 vtriūqz gra ptis 7 p sinedochē dr. In reb9. g° mālib9 lz nā nō totalr inhereat tñ nulla tal' sbsistit. qa foª toti9 ē ī ptib9 suis. 7 ɔñr ī aliq̄ a se distincto. q2 hūanitas nz ē aīa nz mā nz vtrūqz sz gd resultās ex eis. Licēt dr q eē ī aliq̄ idētitc nō plus repugnat māe q̄z foe. dico q mā vt pm sbz nllo° hz rōnē vl'is sic nz receptibil' ī alio puta foe ī mā vl' toti9 ī ptib9. Ūñ 3m alb. sup por. ñ ē cōicabil multis nl p diuisionē ita q nō tota sit ī singul. Ul'e āt est tom in singul. B tc. Si dices q sicut hō ita 7 li mā ē cōe plrib9 7 ɔñr vl'e. dico q vtrobiqz eodē mō ē q̄litas nois. Q2. n. māz nō ītelligim9 nl ad modū ɔcreti 7 foāe toti9 iō eā sic noiam9 sic 7 accidit de formis sepatis. q̄s si ītelligerem9 vt ī se sūt nō hērent rōnē cōis 7 vl'is. Res āt nois nō ē vtrobiqz par q2 mā ī se nō est apta eē ī plurib9 vt hō ymo nec ī aliquo co° quo nata est eē nā cōis.

¶ Cōtª eādē iterz arguit aurc. q nā cōis ad īdiuim nō ɔbat p aliqd positiuū supadditū. p° sic. Illō. n. supadditū n pōt ad spēz ptinē p accñs. q2 īdiuim accidētis supōit sbz sumere h°. Nz p se q2 eēt aliqd cōe 7 quit p gd īdiuiducr. So. se hz p accñs ad spēz 7 tñ p se de rōe īdiuidui sic 7 albe° hoīs albi 7 supōit sbz eē q̄ntū ad ea q̄ sūt p° de rōe īdiuidui nō q̄ ad alia. Q ō āt p° īdiuiduat ñ ē aliqd cōe. lz est pm sbz. Q ō vo īdiuiduat scdario ē aliqd hñs in se aliqd cōe 7 aliqd ex se īdiuiduū. ¶ 2°. Dē additū nāe specifice stat cum cōitate act9 specifici. g° nullū tale ē īdiuiduās. Sol. negat añs. q2 ista additio fit ex ītenz vbi nā speca nullā hz cōitatē actualē. Stat tñ t° additū cū cōitate potl. lz tūc negat ɔña. Est āt sciēdū q ad īdiuiduatiōez rei mālis ɔfert eē cū de rōe īdiuidui sit eē īdiuisū. Sz ɔ igr p° q2 eē ē cōe. g° nō ɔbit. Sol. lz cōe 3 sua rōnē nō ɔferat ad īcōicabilitatē tñ ɔfert ad indiuiduatiōnē. q2 vnitas īdiuidui ē eē īdiuisum. ¶ 2° q2 3m comē. 4. meth. ɔ auice. istud eē nō est additū rei. So. auicena meli9 vidit

q̄ comentator ꝛ ꝯformit᷒ ad boe. ꝛ hil. Nā ēt q̄ ē pⁿ ſbm appaꝫ idiuī° ſbe q̄ꝫtū ad pᵒᵃ ī diuiduatōis rōnē ñ āt inq̄ꝫtū ē p̄ iteⁿˢ cōis ꝛ illo° ē ſerpa idiuī° īdiuiduatiōe opoꝛta vltītati lꝫ ñ hꝫ oīa reqſita ad vltimatā īdiuiduationē. Quātitas ēt ē pⁿᵐ vt. s. ſꝫ ꝯ iqd. q: ip ſa cōit̄ cōcipit̄ iō illa addita ſpēi adhuc nō ē idiuīᵐ. Nō g° fō: idiuiduat. Sol. ipſa in ſe hꝫ cōe aliqd ſꝫ qd ē de rōe hoīs ī cōi hꝫ ēt idiuīᵐ. .i. ptes ſuas accn̄tal'r ō illaꝫ idiuiduāt. Sit⁹ ēt ad h° ꝯfert ymo ipe ē p⁹ radix q̄ꝫtuꝫ ad ea q̄ ꝯuenuit idiuiduo ſcd̄ario. .ſ. diſtīctio nē demōſtrationē ꝛ hui⁹. Sꝫ ꝯ iqt q: ſitus variaꝫ ſtāte idiuī°. g° idiuīᵐ nō ē ei⁹ fōlis ef fect⁹. So. ſit⁹ dr̄ la q̄ꝫtitatis .i. ordo ptiuꝫ in toto ē inuariabilis ſtante indiuiduo nec pōt per dei potēti ī vnus ē ie duoꝝ.

Ad idē arguit durā. ſic. Ule ꝛ ſingulare ſūt rea'r idē. g° hñt rea'r eadē pⁿᵃ ſola rōne diſticta. So. ⁿnegaꝫ añs ī mā̄lib⁹. q: alie ſūt ptes ſpēi alie idiuidui. 7. metb. ꝛ p° celi ꝛ nā idiuit vt ſ addit ſup̄ nām ſpēi. Cōſiderādū ē āt q̄ ſco. ī qōib⁹ ſup. 7. metb. arguit q̄ nā lapidis de ſe ñ ē h° aliqd. p° q: ſꝫ ſe nō eēt mltiplicabil'. q: ſꝫ ſe iceēt ei opoᵐ. 2° idiuīᵃ ñ ſe p° diuīſa. g° ppe differt. g° aliq̄ differt ꝛ aliq̄ ꝯuenuīt q̄ de ſe nō ē h° ꝛc. 3°. Na hic lapis diſtiguiꝫ ab illo ñ āt ex nā lapidis. q: q̄ nō eēt h lapis ñ eēt lapis. 4. q: ſi lapis de ſe ſolꝰ ſit. h. oīs lapis erit. h. 5. q: cū diffr° ex plicet nāꝫ rei diffi° eēt p° hui⁹ lapidis. 2° q̄a opart realr̄ p:imo ineſt indiuī° q̄ꝫ ſpēi. ergo aliquid eſt in eo q̄ non in ſpē.

Cōtra 3ᵃˢ ꝛ 4ᵃˢ arguiꝫ q̄ angelus po. ſit vniri māe vt fōᵃ. p° ſic. Si .n. h° ē ēt ꝯdictio iō eēt. q: ſbſiſtēs fieret iherēs q̄ nō plus ē ꝯ dictio q̄ꝫ q̄ iherēs fiat ſbſiſtēs. So. cōtradictio ꝯſurgit ex h etiā q̄ nā cōpleta ī ſpē nō pōt vniri alteri ad cōſtituēdū aliā ſpēꝫ. ¶ 2° Nō magis fōᵃ dat eē māe q̄ꝫ nā ſupoito. vir tute āt dei aliq̄ qditas qdificat alienū ſupoſitū ꝛ cōcurrit cū illo ad eē qd. g° ꝛ angelus pōt dare eē corpi. Pꝫ maio:. q: qditas ꝛ id cui⁹ ē. ſiit idē. 7. metb. nō ſic fōᵃ ꝛ mā iō qditas itimi⁹ dat eē. Pꝫ ēt mino:. q: xp̄s qui ditatiē dr̄ hō eque vt per⁹. Uñ dic alexā. ō.

in decretali q̄ xp̄s eſt qditatiue duo. ſ. de⁹ ꝛ hō. So. pꝫ p idē q: nā ꝛ ſupoſitū nō vniunt ad cōſtitutionē vni⁹ nāe noue. Itē nā hūana in xp̄o nō ſe hꝫ vt actus ad poᵃˢ reⁱˢ ſupoſiti nꝫ ep° nec reſultat nouū eē creatū. ſꝫ nā hūana trahiꝫ ad antiquū. Et eē angeli finitū eſt nec ſil'r pōt actuare duas nās. ¶ 3° q: pbi ponūt orbiū motores ſbſiſtē ꝛ ifo:mare celos. So. nullus pbs autētic⁹ dixit itelligētias iformare celos. aut illos eē aīatos niſi equiuoce. Uñ. 8. phy. pbaꝫ q̄ moto: celi non ſit virtus in corpore. Sciēdū ē āt q̄ ꝯdictio ē formā ifo:mare māꝫ ꝛ nō reſultare 3ᵐ aliqd niſi equiuoce loquamur.

Cōtra eaſdē potiſſime ꝯ. 3. arguit ſcotus q̄ diſtinctio ſpecīᶜᵃ angeli ꝛ aīe rōnalis non ſumaꝫ penes itelligere cū diſcurſu ꝛ ſine. p° ſic. N. ī ipſa aīa non diſcurrit circa pⁿᵃ ꝛ diſcurrit circa cōcluſiōes in aīa. ergo eēnt due ſpecifice itellectualitates q̄ ē abſurdū. So. ſicut patet. 2. d. 3. q. i. ar. 6. ꝛ. i. q. 58. ar. 2. non eſt mēs. s. tho. q̄ in hijs duob⁹ ſit eēntialis ꝛ ſpecifica differētia illoꝝ. ſꝫ q̄ ſūt ſigna vel effect⁹ ex ea pcedētes. ꝛ vnū angelo aliū vero aīe eſt nāle. Ad arguᵐ negaꝫ ꝯña. q: vna illarū opationū ꝯuenit aīe impfecte ꝛ ꝑticipatiue. Alr̄ āt eēt ſi vtraq̄ꝫ cōueniret ei ex equo. Uel dico. vt dicit .q. de aīa. q. i. q̄ itelligē angelicū ꝛ humanuꝫ ſpē differūt. q: ſunt p ſpēs ſpē differētes. ſ. innatas et abſtractas ſed itelligere quo aīa pⁿᵃ et ꝯcluſiōes itelligit nō eſt ſpē diuerſum. q: vtrūq̄ꝫ ē p abſtractas. h ex illo. Et intellige q̄ nō differūt ſpetie tali differentia que reducaꝫ neceſſario in ſpecificā differentiā potentiarū naturaliꝫ. ¶ 2° q: aīa in ordo beatifico nō diſcurrit ꝛ tamē diſcurrit circa nāle. ergo idē q̄ p̄us. So. negaꝫ ꝯña. q: ſpēs rei iudicaꝫ ſm opationē nālē nō ſm eā que cōpetit ei ex alterius participatiōe. Ideo ex illo añcedēte ſeqtur ſolū q̄ aīa habeat vnā itellectualitatē ſeu potētiā intellectiuā naturalē ꝛ cū hoc quādaꝫ participationē p̄mi intellect⁹ .i. dei. ¶ 3°. Si itellectualitas angeli ꝛ homīs differūt ſpetie oīa que dependēt eſſentialr̄ ab hac ꝛ illa ſpetie differūt. Quo patet falſum in viſione

bēa q̄ eēnr ꝛ ñ ñ totalr ab vtraq; depēdet ꝛ
tñ spē ñ distinguit̄ i vtroq; alioqn omne in
diuiduū vni᷒.s.pfectioꝛis spēi pfecti᷒ eēt q̄lz
iduū alteri᷒. So. negat̄ sequela q̄ñ depēdens
ñ depēdet imedte ab vtroq; vt i ꝓpōito. Nā
vtraq; est imedte a luie gloe q̄si vt a poa ꝛ ab
eēnª diuia vt a foa itē deificati ꝛ ista sūt eiusdē
dē spēi i vtroq; sic ꝛ visio. ¶ 4°. Ratio non
discurrendi i āgelo ē aut qꝛ cogit̄ pncipijs
ñ hz poas cognoscēdi ꝯoes si ei eēnt icognite
aut qꝛ a pn° sūt ei actualr note ꝯoes oēs aut qꝛ
note sūt hitualr. Nō pm qꝛ sic discurrē pos
se dic pfectōez i intell creato suplētē ei᷒ iper
fectōez vt pz i nob. Nez 2m cū sit falsum. Si
3m h̄ ñ pōit eēntes differēas iter aiaz ꝛ āgelū. qꝛ
eodē mō aia ñ discurret si ei ꝯclusiom notiti
am ifunderet de᷒. sic cū notia pn°. So. Jō ē
qꝛ apprehēso pn° statī apphēdit oē q ex il
lo deduci pt rell nālitr cognoscibiliū. Impssio
sio vo notitie ñ ꝯpetit aie ex nā sua sic āge
lo ꝛ hoc dato adhuc ñ eēt tāti luīs vt statī
viso pn° videret oē inde sillogizabile.

¶ Cotra. 5. arguit idē. p° sic. Ois qditas ēt
diuinaª ē cōicabil cui nulli repugnet cōicari rōe
perfectiōis vt pz i do l' iperfectiōis vt pz i
mālibus. Et nulla: excepta diuina: est cōica
bil i idētitate nūerali. g° ois alia a diuia est
cōicabil i nūerali diuisitate. So. negat̄ aor
d cōicatōe q̄ vlē cōicat̄ iduū°. ymo ē erroꝛ.
qꝛ ēt diuiª illo° ñ cōicat̄. 1. q. 3. ar. 5. nec aliq̄ q
ditas s̄bsistēs ē cōicabil realr. ymo nec rōne
ñ itelligat̄ vt i se ē. 1. q. 13. ar. 9. Sz loquen° d
ea q̄ nā cōicat̄ ñ p modū vlis: s; p modum
eēnte cōis plurib᷒ suppōitis sola relōe distin
ctis. sic ēt aor ē erroꝛ cū sic cōicari sit deitatz
ꝓpriū. Si vo loq̄mur sic l' sic distincte sic pe
tit̄ pnm i maioꝛi. Quāuis tñ ꝯcedi possit q
nā gabriel' cōicabil' ē trib᷒ suppositz diuisas
sumētib᷒ illā ꝛ i illa s̄bsistētib᷒: s; ñ vt tria p
ticularia s̄b eodē vli. Ad ꝓbat. vo maioꝛis
dico q cōicabilitas. pª. i. rei vlis repugnat di
uine ꝛ āgelice nāe rōe pfectōis ꝛ d hac loq
mur. Sciēdū ē āt q ois nā s̄bsistens imālis
siue creata siue icreata d se ē h̄ rea lr. ꝛ ēt rōe
ñ itelligat̄ a deo l' āgelo aut ab alio vt i se ē
ꝛ oē itell sic itelliete ē singularitas. secus vt
intelligit̄ a nob. ¶ 2° De᷒ pōt hūc āgelū ani
hilare ꝛ spēz ei᷒ recreare i aliq̄ iduū°. ñ i eo
dē p te q diceis hoiez ñ posse eūdē nūero re
surgē nisi maneret aliqd ei᷒ idē. 1. aia rōlis.
Ergo ꝛc. So. ymo fz. s. tho. d° oēz rē pma
nētez anihilatā penit᷒ pōt eādē nūero repa
rare quol. 5. q. 5. hāc g° spēz in eodē iduū°
repararet. Ex q̄ pz q scot᷒. s. thoam ñ vidit vbi
q; sed alicubi. 1. in. 4. d. 44. q. 1. ar. 1. vbi vr
hoꝝ oppositū dicē. ¶ 3° Si eēt ipossibilitas
a pte foꝛme. q nūero i eadē spē distinguātur
aie rōales cū sint foꝛe sic distigui nō possēt.
Dis. n. rō ꝯcludēs ipossibilitatē istā rōe an
gelice foe ꝯcludet idē de aiabus. So. Aie si
cut iclinatōez ita ꝛ aptites hūt pficiēdi mās.
ꝛ p hāc aptites distinguit̄. Sz ꝯ inquit qꝛ ista
inclina° ñ ē entitas abta qꝛ nl inclinat̄ ad se.
g° p̄suppōit abtas distictam. g° i illo poꝛis
aia distinguit̄ ab illa. g° sine p̄dictis hitudi
nib᷒. So. Apti° ꝓpoꝛtio ꝛ ꝯmēsuratio aie
ad coꝛp᷒. ē entitas respectiua ꝛ p̄suppōit enti
tatē aie abtas ab aliqb᷒ foꝛmis distinctā spe
cifice ñ āt solo nūero qn ymo hāc nūeralez
differētias efficit sic differētia spetia efficit speciem.
Cōfirmat̄ argm inqt. qꝛ illa apti° ñ ē de sōli
rōe aie cū sit rea. So. ymo ē de sōli rōe aie
ñ vt aia: s; vt hec aia. Sic. n. dic abtus s̄br.
Confl'. 2° qꝛ hec aia. iō hz hāc iclinatiōem.
qꝛ ē hec aia ñ ꝯ°. Foª. n. ē finis māe ñ ꝯ°
So. negat̄ a sumptū. s. q pus sit eē aiaz q̄
hēat inclinatōez ꝛ q iō hēat hanc. qꝛ ē hec.
Ad ꝓba. dico q l; foª sit finis māe tñ ei pro
portionat̄ sic act᷒ ꝓpꝛie poe iō nimiꝝ si ex
illa accipit distinctōez poti sime nūeralez ꝛ
mālez q̄ ñ ē fz propꝛiam rōez foe: sed ei ac
cidit. Aduertēdū ē āt q dicēdo hāc aiaz di
co tria. s. s̄bam aie vnitatē ei᷒ in se ꝛ diuisio
nē ei᷒ ab alijs eiusdē spēi. Iste aūt rius ē pnm
iduiduatōis q̄tū ad 3m p̄ecise. Ipse vo fit
hic a s̄bo. a q̄ hēt indiuisionē in se ꝛ a ter°. i.
mā hac a q̄ hz diuisionē ab alijs ꝛ ēt q pos
sit hāc aiaz ab illa distinguere. ¶ 4°. Incō
ueniēs ē q aliq̄ itellectual' spēs sit tota dā
nata vt vr dicē aug. i enche. vbi ideo dic po
ti᷒ hoiez q̄ āgelū repatū. qꝛ tota ei᷒ nā col
lapsa erat. Ergo ꝛc. So. ꝯpatiue ad brutes

ois ãgeloꝝ mult° ſꝫ hꝫ vt vna nã q: omnes vno° illã attigunt ⁊ ab illa deficiũt.ſ.p vnã opatõez ⁊ ſic aug.loqꝛ. Cũ ƀ ãt ſtat ꝙ oẽs differãt ſpẽ nãe. ¶5°. Si indiui^m. ex ƀ ſolo ꝙ ẽ ſine mã hꝫ totã pfectõez ſpẽi q nata eſt eẽ i ifinitis. Ex ſola carẽ^a mãe põt hꝛ ifi^{ta}s pfectõez. Ergo. ⁊ hꝫ.g° tal' ſpẽs ñ ẽ p diffe^{as} limitata. So. Angelus ñ hꝫ pfectões ifinitorũ: q: ſua nã ñ ẽ nata i tot ĩueniri. vlteri⁹ dico ꝙ ãgelus ẽ ifinit⁹ ſꝫ qd. inquãtũ hꝫ oẽz nãle pfectõez ſue ſpẽi poſſibilẽ ⁊ inquãtum ſua nã nõ finiꝛ p aliqð recepti^m lꝫ ſit finita ſimp^r. i. q̃ ad eẽ ꝙ recipiꝛ i alio. ¶6°. Nã ƀ rõ eẽt q: diſtin° eoꝝ cũ ſint forme ẽ formal' ⁊ pñr ſpecifica. Sꝫ hoc ñ valet q: diffe^a formalis dꝛ diffe^a formaꝝ ⁊ diffe^a i forma vt i rõe diſtinguen' ⁊ p^a ñ eſt ſpe^{ca}: ſꝫ 2^a. So. in ſƀa ãgelica mã ⁊ quãtitate carẽte nõ põt eẽ niſi 2ª diſtin°. q: nõ diſtinguiꝛ pprietatib⁹ ab^{ſo}cũ p ſƀaꝫ idiuiduẽꝛ ⁊ nũereꝛ. nꝫ mã. nꝫ q̃titate. g° forma ſƀali. Dicẽ ãt cũ hẽr. co ꝙ diſtinguiꝛ p rõez ſuppoſiti ⁊ ſƀſiſten^c quam hñt a deo nõ a ſe nihil ẽ. Si. n. illa duo ſint idẽ ꝯ p°. q: illud i quo ſuppoſita duo ꝯue/niũt ⁊ ẽ in vtroq; vt p̃dicta rõ. nõ põt eẽ rõ diſtĩctõis eoꝝ. 2°. q: ƀ rõ ẽ cõis. g° aliqd oꝫ q̃rere q̃ ꝯbaꝛ. 3°. q: nihil ẽ rõ diſtinctõis niſi rõe oppõitõis vt pꝫ ẽt i dõ ⁊ mãlibus vbi oꝫ eẽ ſitus oppoſitos i ſuppoſitis ẽt i mãlibus ſƀ vna ſpẽ ñ p̃t eẽ oppoſitio niſi ꝯdictõnis. q: .ſ. hoc ñ ẽ ideo q̃ ñ ẽ diſtinctõis rõ cũ ſuppo^{ſi} ſuppoſita tñ ẽt. q: ñ ẽ pprie ꝯdictio dicere ƀ ẽ hoc. ⁊ ñ ẽ i^d. Niſi forte ibi ponaꝛ oppoſito origĩs ꝙ ẽ ipo^{le}. Si v̓o illa duo ſint a^d ⁊ a^d ſic in deo dicim⁹ plura ſuppoſita ⁊ vnũ ſƀſiſtere: ⁊ vna ſƀſiſten^a ſic ⁊ vnũ eſſe q̃ñ ſƀſiſten^a ſit eẽ ſuppoſiti ⁊ p illã diſtiguãtur ꝯ p°. q: ideo eẽ ẽ a^d in hoc ⁊ illo ſuppoſito. q: illa ſꝛ diſtincta. nõ g° diſtin°^{es} facit: ſꝫ ſupponit. 2°. q: eodẽ mõ de eẽ ſic ð rõe ſuppoſiti argui p̃t vt ſ. He pbatões ſꝛ bernar. quol. 2. q. 8. qbus ẽt pbaꝛ ꝙ huiu⁹ diſtin° ñ ẽ p indiuiduales pprietates ⁊ hecheitates. vt ponit ſcot⁹. tũ q: inter illas ñ ẽ oppoſitõ vl' icõpoſſibilitas. tũ q: oib⁹ cõis ẽ hecheitas. tũ q: ñ oẽs ſꝛ eiuſdẽ rõis ñ diſtigũt. q̃ritur. n. p qd ipe diſtinguaꝛ ƀ alterius. g° nã p eas diuiſa poti⁹ generis q̃; ſpeciei hꝫ rõez.

¶ Ad idẽ arguit duran. p° ſic Dis nã pducta actõe iterabili põt nualr multiplicari. q: plib⁹ actõib⁹ plura pduciꝛ. Tal' ẽ ois creata. q: actio pductiua dei ẽ volũtaria. g° põt interrũpi. g° ⁊ iterari ſtante dei v̓tute. So. neg^r maior ⁊ dico p°. ꝙ duaꝝ actio^m ẽ vn⁹ nũero teri⁹ poſſibilr. 2°. ꝙ actio q̃ pductus ẽ gabriel iterari ñ p̃t niſi idẽ nũero gabriel. producatur. nec tamen ea numeraliter multiplicata multiplicatur gabriel. 3o. ꝙ talis actio non poteſt iterari ad hunc ſenſum ꝙ 2^a a p^a eẽn^r diſtinguaꝛ cũ ipa ſit diuina eẽn^a. ¶2°. Nã ſcḋm aug. 3. ð li. ar. deus potuit creare ãgelos q̃s i gradib⁹ grẽ eoꝝ q ceciderunt colocaret ⁊ pñr fuiſſent eq̃les i nãlib⁹ ſꝫ q̃ daꝛ eis gratuita. So. lꝫ nũc gratuitoꝝ gradus ſint ſꝫ nãles. tñ ita eẽ nõ eſt neceẽ ⁊ pñr nouiter creati ſi eq̃les ſꝛ in grã ñ tñ rõ ⁊ in nã. Ad arti^m ãt. 21^m. dicẽtẽ. Dð q: ĩtellige^c ñ hñt mãꝫ de⁹ ñ poſſꝫ plures eiuſdẽ ſpei facere error. ⁊ ad. 96^m ⁊. 191^m. q fere idẽ diciꝛ dico p°. ꝙ ſꝛ renocati iq̃;tũ tãgũt doctrinã. s. tho. 2° ꝙ ſic dictũ aug. ſ. pr̃ ñ genuit aliũ filiũ ñ. q: nõ potuit: ſꝫ q: ñ oportuit gloſat magr̃ dicẽs. ñ q: nõ potuit. i. ñ fuit ex i po^a. ita^a poſſꝛ iſti ar' gloſari vt ſit error ꝙ de⁹ iſta ñ poſſit ex ſua i po^a Sec⁹ ſi dicãꝛ iſta ñ factibilia. ¶3° p̃t dici ꝙ ĩtelligit. s. tho. dcũ. iſta ñ poſſe ſꝫ ordinẽ nob cognitũ. poſſꝫ tñ aliuꝫ ordinẽ reb⁹ ip̃mẽ ⁊ ſic mltiplicare i eadeꝫ ſpẽ idiu^a ſine mã. vñ ꝯ auerroi. dic ꝙ ẽ rude arg^m ſic arguẽ. itẽ^a i ſua nã ñ hꝫ cãꝫ ſue mltiplica°^{is}: ſꝫ ẽ nãlr vn⁹ diuꝫ. g° itẽ^m mltiplicari ẽ ꝯdictio. Nã lapis ñ hꝫ i ſe cãꝫ eẽn' ſurſum nec mortuus reſurgendi. ⁊ tñ deus hec põt.

¶ Ad rõ heri. ſic Dẽ ꝙ ex nã ſua ñ hꝫ eẽ i aliq̃ ðteriato: ſꝫ ꝙ ſit i ƀ hꝫ ab alio ƀ agẽte i differẽter ſe hꝫ ad eẽ i vno l' i multꝫ. Tal' ẽ ois eẽn^a creata. cũ ð ſe ſit abſtracta eẽn^a. pſiſtẽs i it^{u} ſine rõe ſupo^{ti} n^c ſe pducit: ſꝫ ab alio ſit ſƀſiſtẽs. So. hnar. neg^r miorẽ dicẽs ꝙ lꝫ ð it^{u} eẽn^c ñ ſit ſupõitũ tm̃ ſꝫ eẽ ſuñ aliq̃ ẽ ad vnũ tm̃ ðteriata. Nã q̃ eẽn^a ſit ſƀſiſtẽs i vno ſup^{to} hꝫ ab agẽte: ſꝫ ꝙ ſit i plib⁹ hꝫ a mã ego v̓o dico ꝙ nã ðteriat ſibi certũ ſupo^{tũ} dup. p° q: ex ſe hꝫ ꝙ ſit i illo actu ⁊ ei repugnat

eē ī alio.2° q: ex se hȝ q̧ sit in illo in po^a.ꝛ repugnat ei eē in alio. Et sūr aliq̄ nā dupr ñ deteriat sibi certū suppo^m.p° q: ex se ñ hēt plus q̧ sit i hoc q̄ȝ i illo.2° q: ñ ē plus bilis ad hoc q̄ȝ ad illud.nec plus sibi repugnat h̄ q̄ȝ illō.in p° sen^u ē falsa a^or ꝛ ṽa b^or. Nulla .n q̄ditas creata hȝ eē ex se ſȝ ex ō̄o ꝛ ɔñr ñ hȝ ex se q̧ sit actu ī aliq̄ i.2° ṽo ē ɔ° q: q̄ditas gabriel' ex se bilis ē ad suppo^m i^m i q̄ ē ꝛ repugnat ei eē in alio n' forte i^a sit diuinū: ſȝ h̄ ñ reddit eā plurificabilē i diuidua¶2° Sicut m̄alis fo^a ad m̄aȝ ita ī m̄alis ad suppo^m se hȝ.g° p i^a multiplicaṫ. So.negaṫ añs p°. q: ī m̄alis fo^a ē ipsa eēn^a suppōiti tota ꝛ forte idē cū supposito.2°.q: m̄a ē m̄ltiplicabil' ñ āt im̄ale suppo^m. Jō lȝ ī diuiduet ñ tñ m̄ltiplicat vt m̄a. ¶3°. de^o p̄t tot rōles aīas ex corpora facē quot i corporib^o cū ei^o cālitas a corpore ñ depēdeat.g° idē ē de alijs i m̄alib^o formis. So.nega^r ɔña.q: alie fo^e ñ hñt hitu^e ad corpora p quā distiguāṫ ꝛ multiplicēṫ. Sine hac ṽo ñ p̄t plures aīas rōles facē.q: si hāc ñ hērent ñ eēnt i spē aīe humane. Est āt sciēdū q̧ pħs posuit āgelos celos mouere n̄ali neccitate nō libere. iō eq̄lez dixit po^as āgeli ad moueṙ ꝛ celi ad moueri: ſȝ tñ vere libe mouēt.iō nō mouēt q̄ȝtū p̄nt ſȝ q̄ȝtū volūt. vñ motor p̄mi celi posſȝ vlt i mū mouē ꝛ e ɔ° lȝ ñ sit. Nō g° seqṫ q̧ si de^o possit facē plura mobilia eiusdē spēi q̧ possit ēt plures āgelos facē. Sciēdū ēt ē q̧ p̄n^a ī diuiduātia dicūṫ ,p̄petates ī diuiduoꝝ ꝛ sc̄ m̄a fig^ra ꝛ sua signatio que fit p quātitatē.

Jrca.3.distin.iteꝝ q̄riṫ vtrū intelligē angeli sit ei^o s̄ba. ¶ P^a ɔ° Intelligē āgeli ñ ē sua s̄ba.i.q.54.ar.i. ¶ 2ª Uirt^o ītellectiua āgeli ñ est ei^o eēn^a.ibidē.ar.3. ¶ 3^a In angel' ñ hȝ locū distin^e īte^e agētis ꝛ po^le sic ī nobis n' eq^e ibi ar.4. ¶ 4ª Angeli ñ oīa cognoscūt p eēn^as suas.i.q.55.ar.i. ſȝ p spēs ɔcreatas ꝛ ɔn̄ales. ibi ar.2°. ¶ 5ª Quilȝ angelus ītelligit seip̄ȝ p eēn^a suā ꝛ ñ p spēȝ supadditā.i.q.50.ar.i. ¶ 6ª Eēn^a ipi^o āgeli ē sufficiēs p̄n^m quo āgelus ītelligit deū n̄ali cognitiōe nec indiget alia spē supaddita.i.q.56.ar.3. ¶ 7^a. Angeli p eādeȝ spēȝ ītelligūt plures q̄ditates.ꝛ q̄ȝto sr supiores tāto p pauciores ꝛ vl'iores spēs ītelligūt.i.q.55.ar.3. ¶ 8^a. Intellect^o āgelic^o p eādē fo^as intelligibilē ītelligit nāȝ cōeȝ spēi ꝛ oīa ei^o idiuidua.i.q.57.ar.2. ¶ 9^a. Nō oīa intelligit angelus sil' ꝛ ī actu quoꝝ spēs hȝ: ſȝ aliqua sic: ꝛ aliq̄ non.i.q.58.ar.2. ¶ x^a. Angelus ñ intelligit cū discursu ibi ar.3.

¶ Cōtra p^as arguūt q̄dā ,pbare volētes q̧ ītelligere nihil absolutū dicat ab inte^u distinctū: ſȝ solū re^m po^e ad ob^m.p° sic. Act^o p̄m^o ꝛ 2° ex opōito distiguūṫ.2° de aīa g° ñ sr iō ſȝ p̄m^o ē aliqd ab^lus. Nō g° 2°. So.negaṫ ɔña.alioqn ,pbareṫ q̧ albe^o diuisa ɔ nigredinē nō sit q̄litas. vñ dico q̧ oppōita possūt eē idē gñe.¶2°.q: etūt īfinite opationes cū oīs fo^a ab^la possit opari. So.negaṫ seq̄la cū ſȝ com̄.4.phy.com.84.q̄ȝtitas q̄ ē fo^a ab^la nō sit actiua. Nō g° oīs ab^la fo^a est actiua n' actōeȝ dixeris impressio^es sue notitie saltē partialr ꝛ tūc dico q̧ itur ī īfinitū.hec greg. Ego ṽo dico q̧ ñ ē nece vt mihi vr̄ fo^as absolutā hēre propriā opatōeȝ nisi sit de p^a l' 2^a vl' 3^a.spē qualitatis hñs eē reale ꝛ genꝫ. °Quicq̄d tñ sit de hoc dico q̧ ītellectio hēt reale ē effe^m.s.cōceptionē q̄ verbū dr̄.¶3° Lucere ñ addit ab^lus s lucens.g° nȝ intelligē.s. intelligēs.vtrūqȝ.n.ē actus īmanēs. So.negaṫ ɔña. Nec ē sile cū lucere sit act^o p̄m^o.i. eē lucis ꝛ ītelligē 2°¶4° q: de^o ñ p̄t separe ītelligē ab īte^u.g° ñ sr duo ab^l. So.negaṫ añs.q: de^o illud p̄ōt ꝛ tūc intelligē eēt ītellectio ꝛ inhereret tūc ꝛ daret eē ītelligētem solū apti^e Sciēdū ṽo q̧ q̄cq̄d senserit com̄. tñ vr̄ erroneū q̧ intelligen^a intellecta illabatur alteri ītelligēti p modū intellectiōis vel spēi intell^is vt patet veri.q.8.ar.7. Causa quoqȝ q̧ sensus post forte sensibile. nō sentit debile.non est quia species diu teneat: ſȝ quia organum fatigatur.

¶ Arguunt ēt q̄dam. q: visio b̄tifica eliciatur ab īte^u creato.cū tñ sit intelligibile.p° sic. Nā ō̄ po^a dei ordinata quilȝ b̄tus omne a se visibile creatura in verbo non potest

tinueri: sꝫ sp̄ pōt videre plura q̄ȝ videat. nō p visionē creatā: q2 l' illa eēt corrup^{ta} ac p h̄ nō btīfica. vel eēt ifi ^{te} pfectōis cū ifinito nū oūtiete sit. g° p icreatū q̄ ē itētum. So. ymo ē act^{9} elicit^{9} ab ite^{u} creato. 4. d. 49. z. i. q. i. z. i2. q. 3. Ad ar^{m}. gre. negat aṅs de po^{a} ordiata q̄ ō ab^{ta} pcedit Queliꝫ. n. creatā tot videt aut videbit in v̄bo q̄ n̄ videbit aliqñ plura. Sed difficultatē argu^{n} greg. sic redu cit. Si btūs plura pōt i v̄bo videre q̄ȝ vide at g° eodē actu aut alio. Si p^{m} g° illis visis poterit plura videre p eūdē z iter plu ra g° oīa actu entia z po^{lia} g° ifi^{ta} g° illa vi sio eēt infi^{te} pfectōis. Si 2^{m} aut g° aducien te 2° actu. trāsit p:im^{9} aut n̄. Si p^{m} bt̄i° est corrup^{lis}. Si 2^{m} tūc cū qlꝫ illoꝝ actuū sit bt̄i fica visio cresct bt̄i° z erūt plures dilectōes sil' tūc z plures visiōes. Solūt āt idē dicēs q̄ ē h̄ alio z alio actu z p̄m^{9} trāsit aduenien te. 2° z bt̄i° ē corrup^{lis}: z si autoritas aliq̄ di cit bt̄i^{e} eē ppetuā ex po^{nt} ō bt̄o q sp̄ ē bt̄s p h̄ac vel illa visionē. Pōt ēt dici q̄ prim^{9} act^{9} manet cū 2° . q aduenit deo reuelante aliqd nouiter z p vtūq: vī ō^{9} z aliq̄ creatē z dui at 2^{9} q̄tū placet deo. p̄m^{9} āt ē ppetu^{9}. Necē qs beatior itē siue ex duplici visione q̄ sp̄ē differāt ii ɔponūt vnā visionē Nꝫ ēt ex hoc q̄ plura videat q2 pcisa cū bt̄itu^{m} ē de^{9} visus n̄ creatē vise. Lꝫ āt vterq; istoꝝ modoꝝ sit deo ab^{te} possibil' z a quodā solē pni doctore ponā^{t}. tū mihi magis placet. 2^{9}. q: melī^{9} saluat ppetuitatē bt̄itudis. Oc curit āt mihi. 3^{9}. mōus po^{lis} q ē ēt magis ō facto. s. q̄ q̄libet bt̄us stati a p̄n° vnico actu videt oīa q visurus ē nec ei pōt noua reuela tio fieri q̄ tū si fiat erit p notitiā n̄ ituitiuā v̄bi increati. h̄ oīa gi e. Mihi āt vī q̄ duo p̄mi modi q̄ sūt adē i p° sniaꝝ sc̄ falsi. Nā vo lūtarie z forte puerī^{e} dr̄ visio bt̄ifica cor rūp. z minī ē q: ex duplici visiōe bt̄us n̄ sit beatior: sit^{e} differūt sp̄ē q̄ tū ē dubiū. vna ēēt pfectior alta. Nō p° q̄ pauciora vidē tur. g° 2^{a}. Itē dicēt. s. tho. q̄ ipo^{le} ē in v̄bo plura videre q̄ȝ pat^{9} n^{t} pfecti^{9} viden°. i. q. i2. ar. io. z. 4. d. 49. q. 2. ar. 2. z. 3. 5̄. ca. 86. De h̄ ifra: ꝫ p p̄nti eligo 3^{m} modū relictis duob^{9}

p̄mis fāt āsticis. ¶ 2° Nā si n̄ sic eēt. tūc sum me btūs n̄ posꝫ stātē sua bt̄itu^{e} i sūmo hr̄e ita pfectā cognitōeꝫ i gn̄e pprio de aliqua creata sic bt̄us ifim^{9} hn̄s n̄alia paria. Crea tus. n. ite^{u} replet^{9} vna tali fo^{a} creata n̄ posꝫ illa replēte sil' tm̄ cape de alia cognitōe dis pata sic ali^{9} par n̄ sic replet^{9}. Aliogn n̄ tot intēsissimas sp̄ēs hēret qn plures diuisoꝝ geneꝝ vel sp̄eꝝ posset sil' nāl'r recipere. So. greg. negat seqlā z pbatōeꝫ z dicit nō repu gnare creato intellectui q̄ non tot intensi uas. zc. Nec h̄ arguit ifi^{tas} pfectioneꝫ. q: n̄ maioris pfectōis ē posse recipe infinita q̄ȝ duo sic mediū repletū sperie itēsissima albe dinis pōt recipe itēsissimā nigredis z rube dis z sic i ifinitū si tot eēnt cātiua speꝝ. Itē i aīa n̄ pn̄t eē tot hitus qn plures. Non. n. vn^{9} indispōit ad aliū: ꝫ pfert. Et si dicat^{r} dis silē eē de actib^{9}: q: sil' n̄ possum^{9} hr̄e plures eq̄ intēsos. sic plures hit^{9}. dico q̄ veꝝ ē iqt p statu isto vbi ex pctō ifirmitates iste pue niūt. h̄ i^{e}. Sꝫ mlta dic̄ falsa. P^{m}. ite^{a} creatus n̄al'r eq̄ facil'r pt decē sicut duas itellectiōes hr̄e z recipe. 2^{m}. intelligē ē mere pati. 3^{m}. ea dē ē rō de actib^{9} z hitibus. Ad ar^{m}. s̄m. s. tho. dico q̄ visio bt̄a ɔpatit visionē reꝝ in pprio gn̄e. i. q. 58. ar. 7. 2^{m}. Ad sp̄ēs āt gre goꝝ in medio dr̄. veri. q. 8. ar. i4. q̄ non sē ibi nisi in fieri z vt indeferēte. iō ex hoc nō seqt^{r} q̄ angelus sil' possit diuisis formis in formari z p̄r plura intelligē. Nec ē silē de actibus z habitibus. q: fo^{e} plures sil' possūt hitnaliter eē i eodē it^{eu}. nō āt i actu ɔple to. ¶ 3°. q: ē intētio ph̄i z com. dicētiū q̄ de us dū intelligit ab angelo ē res intellecta z intellectio itelligētis deum. So. q̄ ad intel ligētias. vtiq; illa fuit amboꝝ opīo: ꝫ ō hu mano ite^{u} sec^{9}. tū q̄ dicūt ō itelligētijs fal sū ē. h̄ greg. ¶ 5°. diuia eēn^{a} ē q̄dā itellectō z pt eē eq pn̄s hūa° ite^{tui} sic z oīs alia. g° p il lā pt itelligē. So. Ad eē visiōeꝫ hu^{9} ite^{a} n̄ sufficit ei eē pn̄s p itimi^{tes}: ꝫ reqrit ihērētia sic accidētis z fo^{e} ad sbm z formabile.

¶ Arguit ēt godof. q̄ intelliger̄ sit pati vl recipe ipꝫ itelligere q̄ effecti^{e} ē solū ab obo p° sic. Jut^{a}. n. ē po^{a} passiua. g° p:ecise recipit

z ei⁹ pfectio ē i recipiēte. So. Intē^a nr̄ patit̄ q̄ ad actū pm recipiendo spem tn̄ agit 2m z est po^a actiua z passiua re^u diuisoꝝ z eo^a q̄ est passiua ei⁹ pfectio ē i recipe nō i efficē opatōez. Sec⁹ āt vt ē actiā po^a. ¶ 2°q; sbm recipiēs aliquā fo^as si p eaꝫ vlteri⁹ se adulterio rē mouet idē fꝫ idē eēt in actu z i po^a. So. Intellect⁹ fact⁹ i actu p spēꝫ est ipo^a virtuali re^u itellectōis: q: pōt se mouē vt sit i actu fōli. Itē tūc ē i po^a fōli: q: nō iformat itellectōe z ēt in actu virtuali. Nō.n. repugnat aliqd eē i po^a vtuali z actu fōli lꝫ i po^a fōli z actu virtuali. Pōt.n. idē re^u eiusdē eē i actu z in po^a oiūsi^de hec 5. vn̄ hoc non plus inpt quā aquā calefactā calefacē. ¶ 3°. Intelligē facē z intelligi fieri cū sint agē z pati attribuāt̄ nec^o diuersis pricipijs vni sicut sbo alteri sicut efficiēti. Cū. g° attribuat̄ itellectui vt sbo alteri nec^o atbuit̄ vt efficiēti q̄ aliud nō ē q̄ꝫ obm. So. pn̄m actīm pxm totale itellectōis ē intellect⁹ sb spē: lꝫ receptīm est inte^a mud⁹ sine spē vide 6i.q.8.ar.6.ad 7m. Et qn̄ inte^a ē in po^a eēn^l vt an̄ adiscē oꝫ q̄ ab alio reducat̄ i actū sec⁹ āt p eēt i accidētali acqsito.s. bitu. Dicit̄ tn̄ alij inte^a nō eē efficiēs re^u itellectōis: lꝫ itellige totale. Et oꝫ nō eē patiēs.s. passiōe q̄ sit receptiua act⁹ pmi q ppe sol⁹ ē fo^a. vl' nō ē patiētis passiōe alteratiua ab extrīseco. ¶ 4°. Q: nō pōt eē cā effectia alicui⁹ i se manētis. q: po^a actiā ē pn̄m transmutādi a^a i q̄ꝫtū aliud So. Negat̄ asūptū q̄ ad opatōes imanētes nisi itelligat̄ o pn̄° totali. Diffi° āt aducta ē actiue po^e agētis. ꝯ mutatiōe ppe dicta. nō āt agētis sine mo^u cui⁹^a ē sensus ite^a z volūtas. Et^c nota fꝫ grego. ꝙ actīm z passīm pn̄m aliqn̄ ꝯcurrūt i eodē vt dū aqua calefacta seipāꝫ ad frigiditatē reducit z tūc idē trāsmutat seipm inq̄ꝫtuꝫ alteꝝ: q: pn̄m actiuū frigiditatis tūc ē forma aque receptiuū vo mā. z silr volūtas inq̄ꝫtū virtuali ꝯtinet actū suū transmutat seipāꝫ i q̄ꝫtū est eius fōlr recepti^a. b 1^c z sic i ppōito ¶ 5° q: ideꝫ esset fo^a z efficiēs re^u eiusdē sbi. So. Nō inpt spem eē fo^a inte^a z eius ptiale motīm. sicut z aīa est cā corporis in triplici gn̄e cāe. ¶ 6°. Res cui cōpetit inā iter opari si nec^o semp opat̄ illa opa° nō atribuit̄ ei lꝫ giāanti. Si alr sic alij nō alr se hꝫ cū opat̄ q̄ pri⁹. g° ab alio mouet̄. g° nō efficit illaꝫ opatiōeꝫ. So. Taꝫ inte^a sp intelligēs vt angelic⁹ q̄ꝫ aīi nō itelligēs vt hūan⁹ ē sue opatiōis causa. Ad i pba. pmi negat̄ ꝯña: q: illumiatio solis z cōditoris ei⁹ ē effe^a. Ad i pba. 2^l dico q̄ illa opa° q̄ꝫ inte^a suscip efficitur p p° ab obo pxime vero ab inte^u i actu spē informato. Est āt sciēdū q̄ ignescē lucē calere z hui⁹^l nō dicit actionē imanētē vel transeūtē: lꝫ actū primū.i. esse causatū a fo^a in sbo suo. Et lꝫ deus possit sine creato ite^a efficē intellectiōeꝫ z illā cuiꝫ itellectui ifundere tn̄ null⁹ intellect⁹ per illā pōt intelligē nisi illā coefficiat: q: n^l agit nisi p actionem q̄ sit a se si ē a se distincta. Nec pōt deus creaturā btificare nisi illa coopet ad videndū sꝫ btitu° ē visio. solus tn̄ deus est q beatificat efficiē° visiōeꝫ obiectiue seu per modū obi. Nec oꝫ eē insti^c pfectōis id q̄ ptialr coefficit esse^a spē differētes non tot qn plures. vt pꝫ de inte^u po^{ll} sec⁹ de efficiēte pn̄^{ll} l' totali.

¶ Contra. 2. arguit durā. sic: q: ideo in aīa po^{as} ab eēn^a distiguim⁹ q: hꝫ aliquos act⁹ in vnū pn̄m nō reducibiles vt vidē z audire Et rursū: q: cū sit fo^a corporis aliq̄ po^e sūt corporales aliq̄ nō. Sꝫ neutrū hoꝝ ē i āgelo. So. Negat̄ minor vt pꝫ de velle z itelligere angelico. Q ò adit̄ de fo^a cō pis n^l ē: q: ēt in aīa sepata sunt po^e ab inuicē z ab eēn^a distīcte. Itē mlte sūt alie cāe hui⁹^l distīctōis

*¶ Cōtra. 3. scotus pbat° q̄ i āgelis nō oꝫ negari inte^a po^{ll} ex hoc q̄ nō sunt ipo^a ad spēs p° sic. Licet.n. supficies esset pducta sb albedine tn̄ nō min⁹ eēt receptiua ei⁹ z possibilis re^u eius. Nō.n. oꝫ po^a receptiuā pcedere duratōe sbm. Et ita hic. So. Nō negam⁹ itēm po^{le} i āgl'is ex h° q̄ nuq̄: sine spēb⁹ fuerīt: lꝫ q: n̄ sīt idifferētes ad oppoita spēꝝ āgl'ci ite^a ad q̄s ille p se z nāłr ꝯsequit̄. Supficies āt re^u albedis z ite^a nr̄ re^u spēꝝ idifferēter se hn̄t ad hec z hoꝝ opoita z neutrū eorū p se ē tale. ¶ 2. Si neget̄ ite^a agēs i āgelo q: n̄ abstrahit nō vꝫ q: n̄ seqt̄ qn hēat po^{as} abstrahēdi. Po^a.n. actiua q̄ ē pfectōis in nā

iferiori nõ oȝ isupiori negari q̃uis cã supiõ puenat ei⁹ actõeȝ ne eã oporteat agẽ. So. Jlle intel⁹ nõ abstrahit nõ pot abstrahẽ. iõ ñ ẽ agẽs. Et multa sunt pfectõis i nã iferiori z nõ in supiori vt gñare sibi silẽ vñ illa ppõ sõti tenet i nãis eiusdẽ gñis z ordis. Nec tñ iferior ẽ ille intel⁹ q̃ȝ hũan⁹. q: ad actões ordiaf potiores q̃ȝ sit abstractio a fãtasmatib⁹ l' re mãli q̃ cõpa-lĩne ab eadẽ re cãtur. ¶ Argun̄t ẽt ꝯ illud dictum. s. si ãgelus sine spẽb⁹ crearef. ñ intelligẽt a'ia nec possȝ abstrahere. sic. S: .n. ita sit erit n. i ãgelica impfectio: q̃ȝ hũana. q: nudus crear⁹ hõ adhuc hȝ vñ sapiaȝ ꝯsequaf. So. negaf ꝯña. q: ex pfectõe agelica ꝓuenit q ñ possit spẽs noui ter suscipe z ei repugnat ista pfectio q̃ ẽ abstrahere eo q multis ĩpfectoib⁹ sit ꝯiũcta. s. actiõi z passiõi reȝ mãliũ. Perficif ãt supiorib⁹ cãis. i. deis. z pfecti⁹ eliat cõceptões. quã homo. Spẽs ãt ei⁹ ñ sc singulares velut sen^{ie} nȝ vl'es vt nr̃e solã vl'eȝ nãȝ repre sentates: sȝ sc̄ vniales z singularia repñsentãt z vlia. Et per vnũ nũero cognoscit angelus vle z oia eius idui⁹ existẽ^{a} z oẽs coȝ cõditiones ẽt itutiue siue nec^{o} siue ꝯtingẽter in sint. ¶ 2°. sic. Nã spẽs innate ñ sufficiũt ãgelo ad hẽndã notitiã ꝯtingẽtiũ ꝯplexionũ. Jste. n. extremus ñ cognoscif. So. negatur a sumptũ z i eius ꝓbatõe supponif ãgeluȝ intelligẽ ꝯponẽdo. Fluit ãt spẽs innate a nã ãgelica seu ab illa sluit ite^{e} talib⁹ pfect⁹ nãli seq̃la. sicut a cã effu̇ctẽ. Large eo. s. mõ quo primarius effectus dici potest cã 2^{i} e i ciens. eo q ab eodem effectiue ꝓducitur sb iectũ z pa iõ: sȝ sbȝ prius natura q̃ȝ pa iio. ¶ Ad idẽ argun̄t. greg. p° sic. Angelus aliquã notitiã intuiti^{ia} accipit a reb⁹. g° hȝ intellectũ possi^{le}. Añs ꝓbatur. Nam quãdã noti^{e} intuitiue angeli obm est cã effectiua par tialis z imediata. P^{m} pȝ. q: si nõ ẽ sic. g° aliquid aliud erit tot'lis cã eius. z illud ñ erit passiuum seu receptiuũ pri^{m} eiusdeȝ notitie nȝ esse notitia sequẽtes vt pȝ. Ergo ista notitia poterit e ẽ z cãri in inte^{i} sine re existẽte. pono. n. actiuo z passiuo pri^{o} i oportũis dispositõib⁹ sequif esse⁹ si agẽs sit nãle vel poni põt si liberȝ ex. 9. meth. Pȝ ẽt 2^{m}. s. q sit cã im^{ta}. Si. n. eẽt mediata tũ eẽt cã alicuius q eẽt cã imediata. z 1^{a} ñ põt eẽ nisi spẽs vl' hitus vl' alia notitia. Nõ 3^{m} q: ñ alia notitia abstracti^{ua} Tal'. n. si sit disticta z nãl'r hita ꝓsuppo^{t} ituiti^{a} eiusdẽ rei q̃ si ime^{te} cãf a re eadẽ rõe z q̃lȝ. si me^{te} itur i ifinitũ. Pȝ 2^{m} q: hit⁹ nãl'r acq̃sit⁹ ꝓsuppo^{t} cãl'r actũ. nȝ p^{m}. q: spẽs ñ ẽ oportũa n' i absen^{a} obi. g° p se ñ reqrif i noti^{a} ituiti^{a}. g° ñ ẽ ei⁹ p se cã. So. Notitiã abstracti^{ua} z ituiti^{ua} nũq̃ȝ in facto tho^{a} inuem fõlr z sb eisdeȝ termis z si forte virtual'r. Approbo g° distinctõeȝ si abstractiuã q̃ sit. a. voces eã q̃ scif de re qd est. intuitiuã vo q̃ sit. b. voces eã q̃ scif an ẽ vl' nõ est res. z q̃ sciunf alie vitates ꝯtingẽtes. vl' a. ẽ noti^{a} ꝯpositiua diuisiua z discursiua. b. vo ẽ notitia q̃ ẽ sine his vt simp^{x} intuit⁹ c̄bi Uel. a. ẽ cognitio rei in vli. b. vo in singlari q reddit i p^{ri} sensu̇ȝ de qd ẽ z an est. vel. a. ẽ noti^{a} simplicis intellige^{e}. b. vo visiõis. Tñ fm greg. a. est noti^{a} teriata ime^{te} ad spẽȝ rei. b. vo ad rẽ. Sȝ i hoc ñ ꝯso^{ti}. s. doctori qui vl' oẽȝ noti^{ua} sensiti^{ua} exiorẽ z oẽȝ itellecti^{ua} cãtã ñ reflexã velle teriari ad rẽ z solã ymagĩatõeȝ teriari ad spẽȝ rei. vl. q. io. ar. 8. z. i. q. 85. ar. 2. vbi aduerte q eũ dicit id q a nob p° itelligif eẽ rẽ ex itẽdit q actus pri⁹ ite^{e} g ẽ act⁹ direct⁹ teriatur ad rẽ ex eũ q̃ stat q ẽt terief ad rei silleȝ q̃ ẽ i mẽte. i. vbũ. vocabul' g° vten^{o} vt greg. siue bñ siue male vtaf. ad arg^{m} negaf añs. Ad ꝓba. dico q total' cã creata ẽ ite^{e} ãgelic⁹ spẽ iformat⁹. Nec tñ talis noti^{a} sine re ñ existente cãri põt. q: res ꝯtingẽs de fut^{a} sit pñs z de icognita sit cognita z tñ n' efficit i ãgelo dũ nouit cognoscif. z lȝ añ existẽ^{a} tal' rei cẽnt acti^{m} z passi^{m} tñ nõ erãt in oportuna dispo^{e}. q: spẽs non causat talẽ noti^{ua} nisi a. silẽt rẽ intellectui angelico q facẽ ñ ꝓt si res nõdũ existat ñ q: 1ª noti^{a} dpẽdeat a re sut^{a}: sȝ q: res ei nõ sbiaf Rlõ g° silitu^{is} nouit põita ad põitõeȝ tmi ẽ oppõtũa dispõ ad talr agẽd. sic i corpõrib⁹ situal' ppĩqtas. ad agẽd trãsceũ'. supadi' g° ãgelo sol⁹ re^{a} q ñ ẽ pri^{m} agẽ^{s} ȝ dispõ nec^{a} pri^{o} Et spẽs ẽ opõtũa ẽt si obȝ sit presẽs, q: si ea

Inte^m nō īformaret nūq̄ȝ ad p̄ntiā obi seq̄/
ret ītellectio. ¶ 2°. Si h° negat. iō ē. q2 ange
lus statim a p̄n° hȝ totā p̄fectionez nāl. r sibi
po^les ɔcreatā sic̄ ɀ celū vt pȝ p rōnē tuā. Sȝ
hec rō nō oȝ mouē. q2 mltipl' defic. p° q2 seq̄
ret q angelus nūq̄ȝ p̄ficeret p nouaȝ ītel'c/
tionē. 2° q2 assumit falsū de ce°. q2 nouit p
ficit lumie q ē fo^a accidētal' sic̄ ɀ spēs ange
lice. 3° q2 si tua a^or sunt vlr. ē falsa. q2 celū ge/
nerat īfima n̄ āt angel' aiaȝ: si idest^ic: n̄ valȝ
fo^a arguen^t. So. illa cōpatio de p̄fectōe celi
ītelligēda ē q̄si sit fo^a fixa manēs p moduȝ
hit' vel act' p̄mi quā nouiter n̄ hȝ celū q̄ȝ/
uis recipiat motū ɀ illūatōeȝ ɀ āgelus suc/
cessiue diuersas ītellectōes q̄ sit fo^e fluētes:
ɀ actus scōi v̄tualr imp̄mis ɔtēti. vl' sit cō
para° q̄ȝtū ad p̄fectōeȝ quā natū ē celū ɔseq̄
nālr v̄tute p̄pria ɀ n̄ ex actōe supioris cāe
puta āgeli mouētis. Est āt sciēdū q cū aug.
2° sup ge. dic̄ q creature p̄us fiebāt incogni
tiōe rōalis creature q̄ȝ ī p̄prio gn̄e: n̄ loqtur
q̄ȝtū ad cognitōeȝ matuti^na solū. vt arguēs
male glosat: sȝ ɀ q̄ȝtū ad vesptinā. Nam fȝ
eūdē aug. 5. li. sup. g. n̄ oīa fuerūt actu ɀ di/
stīcte p̄ducta ī opē. 6. dieꝝ quos ipē p ma/
ne ɀ vespe distiguit in qb' tn̄ āgeli oīa ī p/
p̄rio gn̄e cognouerūt p̄fecte. ¶ 3°. Naȝ alia
tua rō. s. q ab ex̄mo ad ex̄mū n̄ itur nisi per
mediū. i. fātasiā quā āgelus n̄ hȝ nihil valȝ
p°. q2 hoc n̄ ē verū nisi ī mo^u locali. Capilli
.n. ex albis fiūt nigri nec tn̄ p̄us fiūt virides.
2°. q2 dicā q veꝝ ē vbi ē p se me^m ɀ p se ex/
trema. Nō dico q eē ītētionale ī fantas^ia
mediū ē īter mēle ɀ intelligibile re^u inte^s hu
mani n̄ āgelici sic̄ eē itentiōale ī medio: me
diū est in visu: sȝ n̄ ī tactu p se. Jō si sen^le po
situ sup oclm n̄ sentit n̄ seqt q ita sit ī tactu
So. dup^x ē mediū. s. p se. ɀ hoc ē aliqd cōe
silius l' p̄pinquus vtriq; extremoꝝ fm suam
rōeȝ q̄; illa ad inuicē: ɀ p acn̄s ɀ hoc ē aliq
p̄ticulare fm illo cōi ɔtentū q vltra p̄dictā
vicinitatē ɀ siliez dic̄ spālē rōeȝ fb medio p
se dicto. vt viriditas aut rubedo. De p° ē ve
ra assūpta p̄positio ī oī spē mutatōnis. Jn
p̄posito vo forma sētata l' ymagīata ē p se
mediū. cū ul a^a mediet. Ad p^m. g° istan^ti di
co q inte ex̄mos colores nullus medi' color
ē mediū p se ī p̄ticlari: ɀ tn̄ oȝ p huc vl' illuȝ
trāsire. Et si iferaſ igit p B mediū oȝ trāsire
ē falsa ɔn̄tis. Ad 2^m dico q hic eē sensatū l'
ymaginatū ē mediū p se ex nā rei n̄ āt p re^m
ad huc vel illū intelle^m. Et ī ex° aducto assu
mit falsūȝ. s. q tact' fiat sine medio. hȝ. n. me
diū ɔiunctū. Jtē dico q sen^lis fo^a ī me° ɀ in
organo est eiusdem gn̄is. iō ibi nō habet lo
cum medium per se vt hic.

¶ Cōtra. 4. arguit hēricus. p̄ban° q nulla
spēs q̄ sit itelligēdi p̄n^m ponēda ē ī inte^u an
gelico vl' hūano. p° sic. Sic̄. n. se hȝ spēs vi/
sibil' p̄ticlaris ad vi^c. ita vlis ad ipȝ v' e ītel
li^c. Sȝ ita ē q p̄ntia visibil' ē cā p̄sentie spēi
ī oclo n̄ ɔ°. N. ī si de' spēȝ illaȝ ɔseruet ob
hoc n̄ erit visi^lc p̄n̄s. g° a sili ō vl'i. Et q2 po
nit p̄cise vt faciat vlē p̄n̄s iō vane ponitur.
So. Nō ē sile cū ītc^a absētia cognoscat n̄ āt
oculus. Data tn̄ sil'itu^e dico q posita spē in
vno q̄q; coꝝ. obm ē vtriq; talr p̄n̄s q̄lr suf/
ficit ad elicē visiōeȝ vl' ītellectōeȝ cū sit p̄n̄s
in eē obiuo ɀ si n̄ reali. P^ra. n. p̄sen^a facit spe
cies: n̄ 2^a. Et vo ɔseruāte spēȝ visibil' ī oclo
eēt visio p̄n̄s: sȝ n̄ visi^le ō q̄ tn̄ iudicaret vi/
su sac si eēt p̄n̄s. B ber. Dubiū tn̄ ē vtꝝ p spe
ciē rei videaſ absēs. l' n̄ existēs. De ītc^u m n̄
ē dubiū q2 ab existē^a abstrahit ɀ spēs n̄ req^r
ex p̄te ei'. vt det ei virtutē: sȝ ex p̄te ītelli^m
vt illud faciat obiue p̄n̄s ēt si sit ī ea' r absēs
¶ 2°. Nihil ē qd n̄ hēat suā p̄p̄aȝ nālē opa
tōeȝ ɀ nec^a ad illā. Et B q̄ ad ītc^m ɀ intelligē
singla nālr ītelligibilia. ita q n̄ plus ad B q̄ȝ
ad illō dteriaſ. Si g° spēs ad hāc opatōeȝ
sit necā āgelus hȝ spēs oīuȝ nālr ītelligibili
um. g° oīuȝ creabiliū. g° īfinitoꝝ pōt. n. ītel
ligere B creabile ɀ 1^d ī īfinitū. So. āgelus hȝ
spēs ɔcreatas. hō vo hȝ ea qb' illas ɔseq̄t
sic̄ ɀ vestes ɀ arma. Nec tn̄ hȝ āgelus ītc^m
q2 ad nālē ei' cognitōeȝ p̄tinent p̄cise creata
vel creāda. n̄ āt creabilia. Et sic de' n̄ sil' p̄t
creare oīa q̄ pōt creare ɀ q̄ꝝ hȝ ideas q̄ȝuis
possit crear singla. ita n̄ p̄t facē sil' īfi^ta spēs
ī āgelo. Et lȝ possit ītelligē singla ideata. n̄
tn̄ oīa sic̄ nȝ oēs nūeroꝝ spēs: sed singulas.
B ber. ego vo dico q puto āgelū vnico actu

posse itellige sil' ifi(ta) spes nuerorum. 3° ois actio hns sufficies pn(m) i agete pcedit necitate nali ab agete disposito. sic luiosu n pt n luce g° angel' sil' itelliget oia qrum hz spes. g° ifi(ta). So. ad itellige vlt(ra) spez reqrit itetio actualis cu ite(ll)s sit idifferes ad mlta speculada. determinat at a volun(tat)e l' ab occurrete puta ymaginatoe. Luiosu at e dteriatu ad lucedu n at idifferes. hec her. d h° ifra. Sciedu tn q iste hent' pn(m) itellectois dic ite(llectu)s z hitu scialez z spez expssaz n ipsa z q ista t'a st vnu pn(m)

¶ Dura. qrz arguit q nlla spes sit ponenda i sesu z mlto min' i ite(llectu) sic. Oe p q taqz p representatiu(m) po(tentie) cognitu(m) fert i alid e p° cognitu g° visus n fert i alid p spez coloris. cu ipa n videat. Ans pz q: oe tale ad po(tenti)a talo se hz obiectie. cu teneat vice rei q si adessz eet obz g° a tali po(tenti)a cognoscit. Cofir' q: tale repntati(ve) hz roe ymagis ducet i alid. q pus e cognita. Cofir' 2° q: p notu vcim' ad ignotuz. So. negat ans. Ad pb. itez negat ans. Nec illd suplet vice obi teriando actu re(m) po(tentie). sz actuan° po(tenti)a z ponedo i actu p°. Ad 2fir. dico q mediu cognoscedi e t(ripl)x in visu. s. sb q vt lux. z q vt spes. z i q vt specl(m) l'a(lia)d ex existes q ispecto sesus ducit i alid. Et sil'r ymago e dup(l)x. s. q vt spes z i q vt statua l' speculuz z hec sola e p° cognita. n(on) in(pri)° p ymagine q in cognita duci i alid icognitu. Sz 2 q: pp. q vnuqqz zc. So. h° vez e i hijs q st vni' ordis ita q vtruqz sit i ordie obor(um) p se cognitois cui' n st hit' aut spes p q n(on) cognoscit sic p oba cogita. sz sic p disponcs. Sciedu e at q ite(llectu)s nr n suscip imediate spes oiuz. sz soluz qditatu rez sesibiliu p qs p° res sesibiles cognoscit ex q cogitoe deide cognoscit actu suuz deinde spez z po(tenti)a z h° qztu ad q: z qd e vi. q. 10. ar. 9. deide ecn(ti)a aie deide sbas sepatas ex noritia ecn(ti)e aie. Et iformat' spe ip. sa mltos 2cept' formare pt. s. gnis spei dife z huio' z 2nr 2pone z diuide z d. scurrere.

¶ Arguit et q n sint spes in ite(llectu) angelico. Ois. n. spes repnt. is z res q repntat st eiusde rois spe(ci)e lz differat i mo ecn(tia)l. Nlla at spes agelica cu sit accns e eiusde spei cu sba sen(sibi)l ab eo itellecta. g° agel' sbas p spes n intelligit. Pz a(nteceden)s i sesibilib'. Naz sic se hz lux corpis luiosi ad luce catã i medio q e eiusde spei cu ea. ita colo corpis teriati ad spez coloris i medio. Na sz ee pfectu sbz lucis. e pspicuu desu vt stella q desior e ps orbis. coloris do e pspicuu teriatu p opatu. Sc dz ee do ipfectu sbz vtriusz e pspicuu n desu nz teminatu. So. negat a(nteceden)s vl'r. q: oes spes itelligibiles st d gne qlitatis no at oia intellecta vi. q. 8. ar. 14. Ad pb. negat sil'° q: lux i medio hz ee reale z colo: itetionale. Et q: diaphanu no solu lucis z coloris vez etia soni z odoris e sbz io ex idetitate sbi n coclu(dit)r sil'° q negat. Lux. n. e actia actoe reali io sil'e i spe pt efficere n colo. ma(xim)e q: h° dato tm possz i te di spes illa q aer esset colorat' real'r. Dico etiaz q ime(diu)s sbz spei coloris n e diaphanuz pcise. sed diaphanu lucidu ita q lume sit ro sbi. Sz rursus pbat illa a(nteceden)s sic q: iductie pz q actio qlitatis sesi(bi)lis in me(di)um e vniuoca. So. qlitates tagibiles st de actie io n e sil'e d colore. Dico tn q et ipe calo: n solu caloze. sz z spez caloris cat ta i me(di)o qz i orgao alr n sentiret. q: sesi(bi)le poitu sup sesu zc. Itez pbat sic Na spes no ducit i alid nisi roe sil'itudis q i ter diuisa spe n e. So. equocat d sil'itu(din)e q sumit p 2uenien(ti)a i qlitate z p repntatio q n e sp eiusde spei. Sciedu e at q s. tho. vr' alr dice q spes z id cui' e st eiusde rois diia sz ee reale l' itetionale vt. 4. d. 49. q. 2. ar. 1. sed dns alb. sup porphy. ca 6. z 3° de aia dic q cade ecn(ti)a vlis nac e p reale pntia i aia z i re singlari i h° dison as ab eode. Et no q i ite(llectu) sil' st mlte spes. q: ibi st me° mo iter actuz z po(tenti)a vi. q. 8. ar 14. Sz 2 igt q: qztu ad actu iformant' oes st sil' i actu simp(licite)r. siue ite(llectu)s itelligat siue n. So. lz sil' iformet n tn sil' ifor mat actu pfecto. ¶ Arguit et 2 roe p(rim)e ptz 2°is sic. Ecn(ti)a. n. ageli p ee limitata ad spez. n ipedit qn alia repntare possit. Na iter res diuisor(um) gener(um) e certa hitu(do). g° vna pt alia repsetare. Un z accide(nti)a 2ferut ad q d dest n° d aia. Cofir' q: ecn(ti)a ageli n obstate finitate pt mai' l' salte n min'. s. itellige oia intelli(gibili)a. g° pt min'. s. oia repntare. So. ipo(ssibi)le e roe sue limitatois q repntet pfecte z distiicte oia ab

ange' o cogitatam n'r. Nec bitu' eoꝝ q̄ sit oi lenia gñie e pri cognoscēdi termi sui distincte: ſꝫ eꝰ. Et acciden' sit pri cognoscē' sbaꝫ nō q vt spēs: ſꝫ i q̄. ꝛ hoc qꝛ sit eiꝰ effē'. Res āt nāles ñ ita se hñt ad āgelū. Ad cōf. dico. ꝙ ipa ñ pōt ime' oīa itelligē sic nꝫ repñtare: ſꝫ solū p spēs supaditas. Est āt sciēdū ꝙ reꝝ pñtia nō sufficit ad eaꝝ itelligi vt existimauit durādꝰ. tum qꝛ obm oꝫ vniri po' tū qꝛ nō oīa pñtia āgelo actualr sūt itelligibilia vt mālia. tuꝫ qꝛ nō ei sūt pñtia oīa q̄ nāliter itelligit: qꝛ nō ē vbiqꝫ vt credidit. tū qꝛ eēn' diui' ē sūme pñs oīaꝰ ꝛ tñ eā ñ itelli'

¶ Arguūt ad idēꝫ alij vt recitat grego. sic. Jsta. n. spēs nō ē eiusdē rōis ꝯ obo: qꝛ ī aīa eēt verꝰ calor ꝛ ipa eēt vere calida. Nꝫ altertiꝰ. qꝛ aīa posset discerne iter ipsaꝫ. ꝛ obm mlto magis q̄ꝫ iter duo īdiuidua vniꝰ spēi q̄ sit sīliora. Hꝰ āt ē ꝯ expientiā. So. ē alterīꝰ rōis. Ad i pba. dico ꝙ sīlitūꝰ ē dup'. s. ꝯueniētia eēntial' ſꝫ genꝰ l' spēꝫ. ꝛ ꝯueniētia accidētal' ymagis ꝛ ymagiati ꝛ sīlr dup' dr dissilīt'. Negaᵗ gꝰ seqla. qꝛ agnꝰ discer' iter ouē ꝛ lupū. ymo iter ouē ꝛ ouē ꝛ ñ iter ouē ꝛ ymagine ouis q̄ sit dissiliora eēn'. ſꝫ nō accūtalr ymagiatiue. Esto q̄qꝫ ꝙ nesciremꝰ ad quid sint nob spēs oportꝫ tñ vt dic grego. adhuc pp expiētias. q̄s de ipis hēmꝰ eēnt ponēde. Mlta. n. videmꝰ ī nob ꝺ qbꝰ cur. ꝛ pp quid sint dicere nescimus.

¶ Cōtra q̄dā i eadē iclusūꝫ. s. ꝙ spēs ab itellectioᵉ realr distīguiᵗ vt pri eiꝰ elicitiuū arguit aureo. sic. Jmpoᵉ ē reᵘ eiusdē i eadē poᵃ eē duas sīlites realr differētes. Sꝫ tam spēs q̄ꝫ itellectio ē q̄dā pfecta sīlꝰ rei. gꝰ nō differūt realr So. Negaᵗ maior. pbaᵗ igt qꝛ si sint vnius rōis duo accidē' solo nūero differen' erūt in eodem ſi diuersaꝝ vna erit pfectior: alia ꝛ cōtinēs eā v̄tualr īpoᵉ ē aūt duo accidē' sic se ꝯtinētia eē i eodē puta tepiditatē. ꝛ calorē sūmū. Cōfiᵗ pꝰ: qꝛ tūc aīa bis asilareᵗ obo. gꝰ p duas pfo' itellectiuas asilareᵗ. Confiᵗ 2ꝰ. qꝛ supflueret spēs q̄ ad repñtādū poᵗ ꝯ itellectio repñtet maxᵉ. So. Grego. dic ꝙ sit alterīꝰ rōis ꝛ i pbaꝰ huiꝰ eq ꝯcludit ꝙ i eodē nō sint due foᵉ. Ego

vo nego seql. i p 2ᵃ pte ꝯñtis. Nō. n. oē pfectꝰ ꝯtinet v̄tualr īpfectiꝰ ꝓpe: ſꝫ solū q̄ pōt illud ꝓducē vl' pōt in oē in ꝙ pot ꝛ illō ꝛ in aliqd plus. Si tñ dctur ꝙ spēs ꝯtineat actᵐ bꝰ ē vt cā ptial' ē. iō nō ē nobilior nec'. vlteriꝰ dico ꝙ duo accidē' se ꝯtinen' sit possibilr ī eodē vt hītꝰ ꝛ actꝰ. Lux ꝛ spēs coloris. Probatꝰ āt i oppoitū ē pticlaris ꝛ ꝯñr nulla. Ad pᵃᵐ cōfi. negaᵗ ꝯñ a: qꝛ idē eidem modis pluribꝰ rōe distīctis asilari pt ſꝫ grego. Ad 2ᵃᵐ dic idē ꝙ spēs nō supfluit: qꝛ eodē mō nō repñtat: qꝛ repñtat vt īq̄ cognoᵗ hitualr q̄dāꝰ: ſꝫ itellectio vt q̄ ꝛ actualr hᵗ satiscōformiter. s. tho. ſꝫ ꝯformiꝰ dr ꝙ itellectio ñ repñtat: ſꝫ v̄bū. i. spēs expssa ꝙ alr repñtat q̄ꝫ ipsa ꝛ vnū ē pri aliud teiꝰ actꝰ Et p vnā spēꝫ ipsaꝫ multe formāᵗ ipse ꝺ eodem vt conceptus gñis spēi differentie diffinitōis. ꝛ entis.

¶ Arguit ēt ꝯ ꝯᵒᵉ pꝰ sic. Si spēs realr ab intellectōe distīguiᵗ eiusdē rei in vno intelᵘ eēnt sīl' due cognitōes ꝙ ipᵗ: qꝛ nꝫ eiusdē nꝫ alteriꝰ rōis eēnt vt pꝫ ex dictꝭ. Pꝫ seqla. Nā spēs uiscēu ē sēsatio fōlr. qꝛ ſꝫ com. 2. ꝺ aia com. 119. qꝛ sēsus suscip spēs sine mā ideo in aia sit ꝯphēsiōes. gꝰ a fortiori spēs i iteᵘ vbi ē abstractioᵗ ē fōlr cognitio So. Negaᵗ seqla aliogn seqᵗ ꝙ hō actu intelligat oia q̄ꝝ hꝫ spēs ñ spēs ē fōlr cognitio vt supoᵗ. Ad p. dico ꝙ abstractio tāta q̄ꝫta ē in spē sensᵘ reqriᵗ q̄dē ad cognitōeꝫ: ſꝫ nō sufficꝫ. Nā aliq̄dē abstractiꝰ ꝛ nō ē cognitio vt volūtas ꝛ oīs habitꝰ intellectꝰ. Vñ ꝙ ait comētator ꝛ iō ñ oꝫ intelligi ꝛ iō pcipe: ſꝫ ꝯcurrētibꝰ aliis necēis qbꝰ ext. intibꝰ res sit cognitōes sciēdūe āt ꝙ p spēꝫ obꝫ fit pñs habitualr pcipe ꝙ ñ suffic ad eē cognitōeꝫ qꝛ p spēꝫ obꝫ ñ magis ē pñs q̄ꝫ ipa spēs q̄ a. h pñs ē ꝛ ñ cognoscit hec oīa gre. bene excepto ꝙ obꝫ ñ poᵗ pñs fōlr p actū: ſꝫ effectiue fōlr āt p v̄bū ꝙ ē effectꝰ intellectōis ꝛ spēi. Et si alii aug. notitiā dic sīleꝫ per notitiā accip terᵐ notitie. i. v̄bū ſ 2ꝰ. Si poᵗ spēs. iō poiᵗ vt supleat vicē obi intminā' l' in eliciē' actū vt pꝫ expositoribꝰ Nō pᵐ pꝰ: qꝛ oīs cognitō p spēꝫ eēt reflexa 2ꝰ qꝛ scie ñ eēnt ꝺ rebꝰ ſꝫ ꝺ spēbꝰ. 3ꝰ qꝛ tuc

thū sēsus imeᵗᵉ ē miaf ad rē.gᵒ ꝛ iudiᵐ iteᵃ.4 q: si cognitō sistit i spē rose ñ itellᵘʳ rosa si ñ sistit:ꝫ pcedif ad rē.erit discursiua. Nec 2ᵐ q: effeᵒ equocᵘ eēt nobilioꝛ sua cā. Cōfiʳ q: aristo.eēt diminutᵘ q nˡ dixit ꝺ ōdie spēi ad rē.ꝛ itelligē ñ eēt parti. Et aīa dicēf locᵘ intellectionū sicē ꝛ spēꝝ So. Jō poʳ vt sit pnᵐ fōle elicitiuū itellectōis vna ꝯ iteᵘ. Nᵉ ipˡef feᵐ equocū eē nobiliorē sua cā pticlali sic spēꝫ fātasia.ꝛ visionē albedie. Ad cōfi.dico q aristo.satis dixit dicēs.ymagies se hr̄e ad iteᵐ sic sēnˢᵃ ad sensū ꝺ qbᵘ ꝯstat q sic sēsatioᵐ cā.hᵒ.n.veꝝ ē ꝺ oibᵘ spēbᵘ ꝛ ymagibᵘ vbicūꝫ sint. Et itelligē ꝺe ē actio imanēs ꝛ ꝺe pati q: i iteᵘ suscipʳ. Et dr̄ aīa spēꝝ locᵘ q: diutius cōseruanf q̄ꝫ itellectiōes.

℄ Cōtᵃ.5.arguit sco.q dū āgelᵘ se itelligit ñ se hēat eiᵘ eēnᵃ ad eiᵘ itellectū sicē caloꝛ ad ignē icalefactōe vt dicē ꝯcluᵒ pᵒ sic. Nˡ.n.pt eē pnᵐ actōis imanētis.nˡ p illud ipm agēs sit in actu. Ex hᵒ.n.2ᵒ ꝺ aīa pbaˡ q ipsa sit actᵘ cōpoꝛis q: p ipaꝫ viuunᵘ ꝛ sētimᵘ. Sꝫ iteᵃ āgeli ñ ē i actu p illā eēnᵃᶻ q: illa p se sbsistit. Cōfiʳ p exᵐ tuū q: si caleř sit actō imanēs ipoᵗᵉ ē calē caloꝛe alicō. So. Negaf hᵒˡ q: sicē i eē nāe iteᵃ āgeli ē foᵃ eēnᵉ eiᵘ ita i eē itellᵃˡᵉ ē ꝯᵒ nō obstāte q ipa sbsistat: vñ ex.s.tho.ʋ1.q.8.ar.6.2ᵐ ꝛ ar.5.4ᵐ ꝛ.q.x. ar.x1.pꝫ q scotᵘ multa falsa asūit. Pᵐ q nˡla foᵃ sbsistēs pt ifoꝛmař iteᵐ āgelicū nᵉ aliqm actiuitatē tbuē.2ᵐ q tal foᵃ nō pt sibi eē rō ogaˡ.3ᵐ q nulloᵒ pt i illo suscipi. Ad cōfi. dico q ñ ē silē q: inter caloꝛē sepatū ꝛ ligᵐ nulla eēt vnio sicē hic vide.4.d.49.q.1.ar.1. Sciēdū ē āt q scotᵘ arguēs ꝯ 1ᵈ dictū.s. poᵃ nˡ recip ab obo nˡ sit qñꝫ i poᵃ ꝛ qñꝫ i actu ꝑ suppoʳ vnū falsū.s.q obꝫ exiūs sit imediata cā itellectōis ꝛ asūit vnū aᵃ.s.q obꝫ sit cā i fieri ꝛ i eē oiuꝫ eoꝝ q̄ de ipo sē in inteᵘ puta spēi ꝛ itelectiōis q ē falsūꝫ ꝛ ꝺ spē pꝫ ēt in nob i qbᵘ ab obo solū i fieri depēdet vñ si iteᵃ sp eēř i actu i eᵘ spēi vt āgelicᵘ cui eēnᵃ āgeli ē spēs itelliᵍⁱˢ ꝯ se itelliʳ ab obo ñ i cipet actū pᵐ nꝫ 2ᵐ q̄uis recipet 2ᵐ a spē q̄ ē cūꝫ pnᵐ eiᵘ.quē sp recipit si sp obꝫ itelligʳ. Pōt ēt dici q loqf.s.tho.ꝺ receptōe q̄ ē ꝯ motū

ꝛ ꝓcessu ꝺ poᵃ ad actū q̄ i āgelo ñ ē ꝯ se itelligit. Cōsiderā ꝺ ēēt q vlioꝛes spēs āgeloꝝ supioꝝ ñ ridēt adeq̄te spēbᵘ spālissimis ꝫ alicui gñi toti p cuiᵘ spēꝫ cognoscūt oia ꝯtēta sb eo.ꝓpe ꝛ distīcte. Eꝯᵒ āt p spēꝫ spēi nō cognoscūf ꝯtēta sb gñe supioꝛi nisi in ꝯfuso ꝛ i cōi ñ āt q̄ꝫᵐ ad oia cōtēta i illis.

℄ Cōtra.6.arguit scotᵘ q eēnᵃ āgeli ñ sit ei rō cognoscēdi deū nāli cognitioᵉ pᵒ sic ymago p quā nō cognoscīʳ ymaginatū nisi sicut per spēm cognitaꝫ nō est pꝛiᵐ cognoscēdi ymaginatuꝫ nisi per discursūꝫ: secus si sit rō cognoscēdi nō cognita vt spēs in sēuᵘ: Talis est essentia angelica. Ergo per eaꝫ nō cognoscif deus vel angelᵘ discurrit q est tibi falsūꝫ. Confiʳ q: obꝫ nō facit distīctā notiᵃᶻ de alio obo nisi illud virtuaʳ i entitate icludat q: sicut res se hñt ad eē ita ꝛ ad cognosci. Essēnᵃ aūt angelica nō ꝯtiet omniā So. Negaf aᵒˡ q: ad discurrē ñ suffic cognoscē vnum per aliud: sed requiritur vnum pꝛius tꝑe cognosci q̄ꝫ aliud .1.q.58.ar.3. veri.q.8. ar.15. Negaf ēt minoꝛ q: eēna āgeli ē ymago dei vtroq; mō ꝯ sit effeᵒ dei ꝛ foᵃ actuās inteᵐ angeli ad notiᵃᶻ dei. Ad confir.dico duplicem esse distīctā notiā. vnā.s.qua rei eēnᵃ ꝑfecte cognoʳ ꝛ distīcᵗᵉ ab oī alio ꝛ alia cui ꝯpetit 2ᵐ tm̄:q:.s.eēnᵃᶻ ꝑfecte ñ idicat. Negaf gᵒ maioꝛ de 2ᵃ loqueᵒ.vˡ negaf sine distīcᵒᵉ.q: p speculū hr̄ distīcta notitia de hoīe ꝛ silr de auro per spēm reseruatam in memoᵃ. Sciendū est aūt q angelᵘ in puris nālibᵘ nō itelligit deū p spēꝫ supadditā.est tamē ei naturale vt dicit.s.tho.deū p spēꝫ itelligē: sed illa est eēnᵃ angelica vt pꝫ.ʋ1.q.8.ar.2ᵒ. Jlle ꝺo q recipif ad visionē diuine eēnᵉ post raptuꝫ hꝫ spēs quibᵘ recoꝛdaf de obo viso sb aliqua distīcta rōe:ꝫ notitia hita p has nō est visio dei p eēnᵃᶻ:ꝫ cognitō eius q̄ꝫ tñ ad ꝑfectōes attributales vˡ rōnes ideales ꝛ potius cognitio q: q̄ꝫ quidē. Et si dicaf q p illas recoꝛdaf raptᵘ ꝺ obo viso sb rōe distīcta q̄ erat obꝫ dicif q tali diuīa eēnᵃ obicif sb rōe cuiusdā ifiniti virtualr ꝛ emineter oia ꝯtinētꝫ iō nulla spēs creata pt illam sub tali rōe repꝛesentare sufficienter.

Nō tñ negam⁹ qn sit possibilis aliqua cōfusa vl' distincta ip̄fecta recordatio obi visi.

¶ Cōtra. 7. arguit sco. q̄ ãgel⁹ p̄ vnā spēm ñ cognoscat distincte in ltas q̄ditates. p° sic. Quicq̄d ē rō distīcte cognoscēdi plr̄a habz vnū obm ĩ q̄ p̄fecte icluduīt illa plr̄a. Sz rō ista q̄ po^r ñ hz vnū obz tale. So. negat a^{or} vbi rō l' spēs ñ cāt ab obo 7 p̄ce^r vbi cāt ab eo. Sz pbat igt p° exēplarit. Jō. n. rō q̄ de⁹ ĩtelligit ē rō re^u ĩsi^{or⁹} q2 hz obz tale 7c. So. diui^a ecn̄^a ñ iclu^r v̄tualr oīa p̄ illa cognoscibilia puta p̄uatōes negatiōes 7 defect⁹. ho° tñ dato dico q̄ ñ iō ē rō. q2 ɔtiet. Eadē enī spēs ē rō cognoscēdi hītū 7 p̄uatōez n^r tñ hz obz ɔtinēs illa duo. ¶ 2° q2 oīa rō cog° scen' crīs ĩ ĩte^u creato ad suū obz ɔpat vt ad mēsurā. g° vt ad p̄us nãlr. g° ab ei⁹ diuisiōe vel vnitate ē mlte l' vna. So. negat aña. q2 illa sola ab obo mēsurat q̄ ab illo cāt. ¶ 3° ad idē Nihil ē rō cog° scen' alteꝝ n' sit p̄pa rō ei⁹ l' p̄priā ɔtieat. Sz hec rō ñ ē p̄pa cū sit rō cognoscēdi plr̄a distīcte. g° ɔtinet alias rōes v̄tualr. So. ymo ē p̄pa rō plriū. s3 inadeq̄ta. Nlla āt fo^aite^o nr̄i s3. s. tho. p̄t ec̄ rō plriuz 7 ĩtellige disp̄atoꝝ 7 ñ sit ĩ ĩte^u sūpta a reb⁹. Et ñ p̄t angel⁹ hītualr nosc̄ē vnū qn hītualr nouerit aliō ad q° illa spēs se extēdit. q2 ip̄a spēs nãlr rep̄ñtat. Et l3 fōte talia oba ñ sint nec° colligata ĩt se sc̄ tñ colligata ĩ spē iō p̄t actual' oīa talia sil' ĩtelligē. ¶ 2° arguit p̄n' sic Si ãgel⁹ p̄ vnā spēm ĩtelligat mltas q̄ditates. p̄ eādē intelligit oēs q̄ditates ĩferiores ad illas. ita q̄ ñ tot qn plres ñ crearēt. Sz ɔña ē ĩpo^{le}. Ubi. n. pluralitas nūeral' reqrit maiorē p̄fectōez. ĩsi^{ta} plr̄alitas nūeral' reqrit ĩnfi^{tas} p̄fectōez. Sz ec̄ rōnē cognoscēdi distīcte duas q̄ditates ɔclu^r maiorē p̄fectōez q̄z ec̄ rōez cognoscēdi vnā tm̄. Nā p̄pa rō hui⁹ ĩclu^r aliquā p̄fectōez 7 silr̄ p̄pa rō illi⁹ inq̄z^m p̄pa. g° illa q̄ ãbo oba sil' distīcte rep̄ñtat includ^r v̄tualr plres p̄fectiōes diuersaꝝ rōnū 7 ɔñr p̄fectior ē q̄z altr̄a illaꝝ. So. negat p^a sequela. q2 ñ oz q̄ ãgel⁹ p̄ spēz sup̄ioris cognoscat oēs ĩferiores ãgelos 7 spēs fcās l' factibiles. Un̄ ĩ ar^{to} ē falla ɔñtis sic arguēdo. Cognoscit plres. g° 4^{or} vl has. aut illas.

¶ Cōtra eādē aureo. q̄ ñ oz ãgelū sup̄iorē pauciorib⁹ spēb⁹ intelligē. p° sic. Que ĩ vno 3° sc̄ p̄fecte 7 adeq̄te sil'ia sc̄ ēt eodē mō silia inter se. g° q̄ ĩter se sr̄ disil'ia ñ possr̄ br̄ eadē quātā siliez. Sz due spēs q̄ ad p̄pria eaꝝ sr̄ disiles. g° ñ possr̄ br̄ p̄fectā 7 adeq̄tam similitudinē se rep̄sentātem. So. duo disilia ñ possūt br̄e sil'em p̄fectā 7 adequatā. p̄nt āt br̄ p̄fectā 7 p̄priā: s3 sup excedētē. Sz ɔ̄ B arguit durā. Si ingt ecn̄^a p̄ot distincte rep̄sentare plura B ē inq̄ztū est vna re 7 rōe vel vna re 7 rōe plures. Nō p̄mū q2 B vna rōe nō rep̄ñtat nisi vnū. Nz 2^m. q2 disti n° rōnū ĩ deo accip^r ex reali distīn^{oe} visa ĩ creatis ita q̄ s3 nr̄m modū intelligēdi de⁹ ĩtelligit creatas distinctas realr anq̄z circa ecn̄^{as} suā formet distinctōez rōis. Posterius āt ñ ē cā p̄oris. g° ecn̄^a vt distincta rōe ñ ē rō ĩtelligēdi distincta realr. So. B diui^a ecn̄^a p̄ot ĩquātū ē realr vna 7 plures rōe nō in actu: sed in apti^e seu v̄tute. q2 eq̄polet plurib⁹ rep̄ñtatiuis p̄prijs. vnū igit rōe ĩ actu 7 plura in po^a p̄ot rep̄ñtare plura distincte sec⁹ ñ sit vnum vtroq̄z mō. Nec oz q̄ anq̄z int^a p̄ vnū plura cognoscat illud vnū s3 rōez plurificet: s3 sufficit q̄ sit plurificabile vnitas. n. vel pluralitas taliū rōuz ñ ɔcipit actu recto 7 p°: s3 q̄si secūdario. ¶ 2°. Si rō tua valet vn⁹ angelus ec̄t factibil' q̄ oīa p̄ vnā spēz intelligat ymo p̄ ecn̄^{as} suā. Nā ñ sup̄rem⁹ intelligat p̄ duas spēs 7 fiat ali⁹ sup̄ior intelliget p̄ vnā. Et ñ iteꝝ fiat ali⁹ intelliget p̄ ecn̄^{as} suā. So. ^a negat ɔña q̄ztū ad vtrūq̄z illatū. Et q̄dē q̄ztū ad p^m. q2 talis ãgelus ĩtelliget se p̄ ecn̄^{as} suā ñ g° oīa p̄ vnā spēm. Et q̄ztū ad aliud. q2 ñ sup̄m⁹ intelligit vnica spē 7 fiat alius sup̄iō ĩtelliget 7 ip̄e vnica spē: s3 plura ĩtelliget q̄z p̄or plura inq̄z. i. plures q̄ditates creabiles a deo vel plures ɔceptōes de eisdē q̄ditatib⁹ Aliud. n. ē intelligē oēs res aliud omnia intelli^a de rebus. veri. q. 8. ar. 10. 2^m 7 3° 2^m de eodem enim plura sciuntur.

¶ Cōtra. 8. arguit scot⁹ q̄ angelus p̄ spēm nāe v'lis nō cognoscat oīa ei⁹ indiui^a. p° sic. Sic res se hn̄t ad ec̄ ita 7 ad cognosci ex. 7. meth. Sz singular̄ addit ētitatē aliquā sup

entitatē vlis.g° vlē cognitū n̄ ē pfecta rō co
gnoscēdi singulare oīmō q̄ est cognoscibile.
So.si spēs āgelica repn̄taret vle abstracte
a cditōib⁹ īdiuidualib⁹ n̄ eēt sufficiēs rō co/
gnoscēdi singlar̄.mō h° ē falsū. vi.q.8.ar.9.
¶2° vbi pluralitas nūeralis cāludit maiorē
pfectōez vt h. vbi vna rō īclu^t pfectōez dua/
rū pp̄ roq̄ infi^{tas}.nūeralis cālu^t infi^{tas} pfecti
onē.g° spēs āgelica infi^{ta} īdiui^a repn̄tās ē in
fi^{te} pfectiōis.So. illa spēs ē q̄damō īfi^{ta} in
repn̄tā°. vi.q.20.ar.4.nec ins^t q̄ repn̄tet i
fi^{ta} bitualr̄ ꝛ in po^a.q: aīa xp̄i vt p3 3^a.q.xi.
ar.1.3^m p visionē ꝟbi creatā videt actualr̄ in
fi^{ta}.¶3°.Rō repn̄tās vniformis in se ꝛ ī ite^u
n^l repn̄tat difformit̄ ymo nec ydee diuīe.q:
nālr̄ repn̄tāt.g° rō illa aut sil'nālr̄ repn̄tat
opposita q̄ʒtū ad exn̄tiā singularꝫ vel alteꝝ
tm̄.Si p^m g° sp vtrūq; repn̄tabit.g° nūq̄; an
gel⁹ aliqđ coꝝ sciet.Si 2^m g° nunq̄; repn̄ta/
bit a^a oppo^m nec p illā cognoscet.So.rep/
sentat vniformit̄ q̄ʒtū ī se ē.ʒ tn̄ repn̄tat dif
forma ꝛ opposita puta exn̄tiā ꝛ n̄ exn̄tiā n̄
sil'.ʒ succe.ir^e. Jtē arg^m supponit q̄ repn̄tet p
modū emiatiōis q̄ ē falsum cū repn̄tet vt
speculū in q̄ fortes vr̄ succe.n^e currens ꝛ se/
dēs.¶4°q: qđlʒ singulare stati fieret notuꝫ
āgelo ꝛ cāsñr distan^a localis.ꝛ cāsñr ei⁹ noti^a di
stan^a locali n̄ īpedireť q̄ vr̄ cā aug.li. de cu.
p mō.So.cāce° vtrūq; cāns.Augu.ꝟo loqť
de aīa de q̄ n̄ ē sile.Est āt sciēdū q̄ spēs an/
gelica rōe sue fini^{tis} dterīať ad cētū nūeꝝ q
ditatū nō āt indiuiduoꝝ cognoscēdoꝝ sb il/
lis qditatib⁹.Et po^{le} ē creatū̄ inte^{us} intelli/
gē simul īfi^{ta} potissi^e p visionē btāʒ.Uñ an
gel⁹ vnica spē ꝛ vnico ītelligē possʒ ītelligē
infi^{ta} repn̄tata p vnā spēʒ si eēnt actu.ʒ fini
ta limpiditate ꝛ efficatia.Et tā actus q̄ʒ spe
cies ꝛ hoc sunt infinita ꝓm qd.sed nō simp^l.
¶Cōtra eādeꝫ arguit aureo.q̄ angelus nō
intelligat singulare signatū signādo illō p°
sic.Sicut se hʒ intētio apꝛehēsa ad intētio/
nē ita po^a apꝛhēsiua ad po^{as}. Sed intētiōes
vniuersalis ꝛ singularis differūt.g° diuersis
potētijs apꝛhēdunť.s.inte^{us} ꝛ sensu quē ange/
lus nō hēt.So.eq̄ue seqť q̄ nec de⁹ illud in
telligat.Negať g° maior.q: nō oꝫ eē tantā
distinctionē inter po^{as} quanta est inter obꝫ a
cū eadē apꝛehēdat diuersa realit̄.Si tn̄ ma
ior debite intelligať.s.q̄ distinctio obiecto
rū vt sic.arguit distinctionē potētiaꝝ sic di/
co q̄ illa duo relata ad po^{as} cognoscitiuam
hoīs regrūt duas po^{as} sec⁹ de angelis ꝛ ꝟo.
Ad po^{as} eni hoīs cōpatiť vt motiua iō ꝓʒ
diuersitatē motiōis in vlī ꝛ singulī regrunt
po^{as} diuersas. Jtē sicut sensus cōis vl'ior est
q̄ʒ exterior ita intellect⁹ diuin⁹ ꝛ angelic⁹ vl'ior
est q̄ʒ hūanus.¶2° ītellectui vt sic repugnat
ꝓpria spēs singularis.g° ꝛ cognitio eiusdeꝫ
ei repugnat. Pʒ añs q: ipsa repn̄tat mō q̄ʒ/
titatio hic ꝛ nūc. Nulla aūt talis pōt eē in ī
te^{us}.q: modus repn̄tādi sequť modū eēndi
quē spēs intelligibilis hēt abstractū ab om
ni q̄ʒti^{te}.So.negať añs.ad pbatōeꝫ dico q̄
spēs intellectualis repsentat mālia. Nec oꝫ
modū repsentādi sic seq modū eēndi vt spe
cies imālis repsentet solū imālia.sed vt rep
sentet imālit̄.Uñ modus opandi ex pte sui
pncipij seu opatiōis cōformať mō eēndi nō
aūt ex pte termini vel obiecti. Est aūt scien
dū q̄ angeli cognitiōe mutua simul nouer̄t
infinita singularia puta ptes cōtinui aut nu
meroꝝ spēs.sed cognitōe vespertina cogno
scūt īfinita successiue nō simul. Uel forte eti
aꝫ siml' hac notitia ꝛ cognitiōe sciūt infinita
mālia. Nec incōuenit q̄ eis nouit̄ adueniat
aliq̄ pfectio alioqn nō eēnt noue reuelatio/
nes ꝛ illuminatiōes q̄ est erroneū.Et cogni
tio singularis aliquā pfectionē addit ad co
gnitionē vniuersalis pcise ꝛ hoc in inte^{us} diui
no angelico ꝛ huma°.¶3°.Nā com̄.de sop.
ꝛ vig.dicit. Jntellect⁹ denudat⁹ a mā.intelli
git naturas vniuersales ꝛ impo^{le} est q̄ hēat
intētionē indiuidualē oīno cū nō hēat nām
apꝛehēdēdi pticularē intētionē.h ille. So.
si auctoritati eius standū est in hac pte sen/
sus est q̄ spēs angelica nō est similitudo īdi
uiduoꝝ co°quo sensibilis vel ymagiāria. q̄
repn̄tāt indiui^m pcise nō aūt nām vniusalez.
¶Cōtra eandē arguit durā.totalr̄ ad op/
positū aureo.volēs pbare q̄ inquisitio qua
queriť quomō angelus ītelligat singularia
est vana.q: pmū cognitū ab intellectu ē sin/

gulare q pbat p° sic. Primū obz 7 oīs p se
ↄditio obi p̄cedit actū po° ↄ po° obz ñ faci-
at: ȝ suppoīat. Sz nz vlē nz ↄditio vl'itatis
p̄cedit actm itelligēdi: q: ite° fac vlē q: esse
vlē ē sic itelligi sine cōditi. idi. ergo vlē nōē
pm obz intes nz vl'itas ei° p se cōditio. So.
eē vlē ñ ē sic itelligi: ȝ vlē sit p actionē ite°
agētis factētis spēs. repn̄tatiuas nāe sine cō
ditōib° idiuidualib° cui° actio p̄cedit intel-
lectionē nā. Sz ↄ ingt. Nā oē reale repn̄ta
tiuū repn̄tās aligd nāl'r repn̄tat illud ȝ ei°
cōditionē realē. g° si qua est talis spēs facta
per intem agentē repn̄tabit rē q̄ztū ad ei° cō
ditionē realē. Nō ergo q̄ztū ad vl'itatē q nō
est realis cōditio. So. Nō oz q spēs repn̄
tet rez q̄ztuz ad oēs eius reales cōditioēs nz
q̄ztū ad oia q ei accidūt vt sunt vl'itas 7 sin-
gularitas: ȝ repn̄tat nām sine talib° a q se
quit ipaz esse vlēz vl'itas aūt dupl' dici pōt
eē in re. s. q: inten° vl'itatis sit in re sbiectiue
vel fundamētal'r 7 solū 2m est verū. q: spēi i
telli vli ad quā sequit intētio vl'itatis cor-
rn̄det i re nā spea. 7c. Pōt ēt dici q vl'itas ē
in re ex non ȝ eē q hz ex: ȝ ȝ eē q hz in i
teu. ¶ 2°. Sigulare p° 7 p se mouet itellectū
ↄ actōes sint singulariū. g° p° 7 p se itelligit
So. Lā q ite° nr ñ itelligit singulare māle
pa itellectio° ē q: ñ repn̄tat sibi repn̄tatiōe
fōli itrinca p°: ȝ exsеca 7 effectiua. i. p fanta
sma. Nec mouet intem formal'r: ȝ effectīe. s.
ipmēdo fo°. Hec tn̄ fo° nō ducit i pri° sin-
gularitatis: ȝ i nāz cōez q: illā nō inpmit p
id q ē pnm siue idiuiduatōis: ȝ p fo° aq su
mit nā cōis. ¶ 3°. Siglare pl° hz ð entitate
q̄z vlē. g° pri° 7 pfecti° cognoscit ab iteu nō
defecti° cui° ē angelic°. So. siglar imāle
p° 7 directe cogno° ab āgelo. māle v° nō p
mo: ȝ prius nāl'r cognoscit nā. q: sua spēs
hāc pri° nāl'r repn̄tat q̄z sua accidēa. Et dico
q siglāre q̄zm ad illud q efficit siglare mi
n° hz de ētitate q̄z vlē. q: efficit tale p māz
vlē āt p fo°. Dico ēt q siglāre pl° hz ð en
titate extēsiue 7 tn̄ ñ plus hz ð itelligibili-
tate. q: nō mouet itellectum q̄ztū ad totam
suam entitatem vt vlē.

¶ Arguit ēt idē q ñ sit nece ponē item agē
tē i aīa iuxta ea q pbāt. q. ð aīa. q. 4. 7. i. q.
79. sic. Si. n. ita ē hoc ē pp aliquā ei° actio-
nē nccā ad itelligē p quā agit i fātasmae vl
itellectū po°. So. hz actionē i vtraqz illo
rū. Sz ↄ primū ingt: q: ñ agit i fantasma i
pmen°. p° q: vt° ipsa eēt i cōpore 7 cōpo
rea. n° posset eadē eē i spū. g° nec po ȝ eē fā
ta° rō mouēdi item: 2° q: āgel° ñ pōt ime°
ipmere fo° cōpori. g° nz ite° agēs fātasma
ti. Nz agit auferen°. q: n° ab eo sepat realr
p̄existēs ↄ n° tale sit q ad pn̄tiā ite° desinat
p corruptōez vl' migrationē i a° sbz n° sepat
real'r educen° ð ei° po° aligd: q: illud ipme
ret ei. Nō sepat ēt ȝ rōez: q: oīs actio rōis
ē cognoscētis circa cognitū obiectiēipe vo
inte° agens non cognoscit nz agit coasistē°.
So. ymo agit coasistē° nō pcise: ȝ vt cōcā
eo aliq°. Nō. n. iflut vl' aufert: ȝ ē cā effi
ciēs q̄dā° q fanta po° radicate in eadē eēn°
aīe sit vtuosiora 7 forte alteri° spēi q̄z fanta
brutoꝝ inq̄zm sit apta mouē item vt cā ptial'
7 istrumētal'. i. q. 85. ar. p°. 4°. Sz ↄ igt si. n.
agit dan° eis vtutē coexistē° sic lumē dat co
lori vtutē mouēdi visū nō auferē° l' ifluē°
seqt ↄdictio. s. daī vtutē n° d. ido. Exm vo ð
lumie pcedit ex ignorātia. q: non exigit vt
aligd det colori ȝ vt dispōat mediū 7 orga
nū So. Nō solū coasistit eis: ȝ ē ↄcā i eo
gnoe q̄ztū ad hoc q talez hēant virtutē q ñ
ē aliud ab eis n° ipmit eis post eoꝝ eē vt iste
credit nos sōpniare: ȝ iest eis eēn° pp ↄiun
ctionē sui sbi ad item agētē. 7 lz sit aligd cor
poreū: tn̄ vt istrum ite° agētis pt ↄcurrē adi
pssionē spēi itelligi°. Jō ad exm dico q sic
color ñ po: ȝ mouē uisū n° pticipet aligd ð
luie cōporali ita nz fātama° item n° i sui eēna
pticipet aligd ð spūali. Verūtñ pt pbabl'r
sbstieri q ipmit eis vtutez spūalē. Tal. n. pt
eē 7 ē in re cōporea vt pz ð ea q ē i sac° no
ue legis. 4. d. i. q. i. ar. 4. q. 2. 7. 3. q. 62. ar. 4.
2m. Ad pm ↄ dico q eiusdē spēi fo° pt eē in
cōpore 7 i spū: ȝ diuisa eē nō ȝ idē: vn̄. s.
tho. i q̄dā ql. ↄcedit q diuio miraclo accīs
corporale pt eē i āgelo. Ad 2m dico q āge
l° māe ipmit fo° itētiōalē ñ āt spūalē pma-
nēte ↄpletā. Et pl° pt māe aīa ipmē q ē ei°

fo' q; angel' loque° ō fo' reali ɔpleta. Agit etiā sepa° realr: ȝ ista separatio ē educto ō spēi ō po' fan'm q tñ ei nō ipmit: ȝ ītellectui: q: nō erat in ei' po' passiua: ȝ in actiua. Cōtra 2m ēt q̄ ōī agē ipo' arguit. Nō. n. agit se so lo fan'e. s. n' coagēte: ȝ teriante solū z obie/ctiue se hñte. q: n'lle agēs manēs idē sp faē idē. g° sp z vno nūero actu ītelligēt possibi lis. Nȝ agit coagente fan'e q̄si ex eis ɔflet vnū pfectū agēs. So. agit coagēte fan'e sic īstrumēto. Sȝ ɔ inqt. Isti. n. oīcūt q r' duo agen' ɔcurrūt ad idē faciēdū p° ɔ vnū īfluit relīq aliqd p q agat vt sol z lūa. 2° q̄n vnū ñ īfluit relīq: ȝ cāt fo'. alī ō dispoītiōez. sic molificans cerā z īpmēs sigilluȝ figurāt ce/rā. 3° q̄n neutrū īfluit aut cāt diuisum: sed ex eis tāq; ex agētib' īpfectis ɔflat' pfectū vt trahētes nauē z inte' agēs ɔ fātasmate. Cō tra iq; p° q: suppo' id q ē ī qōe. s. ēē inte'm agētē So. ymo aristo. hoc demōstrat. 3. de aīa z. s. tho. 2. ɔ. ca. 77. ¶ 2° q: ōīs rō ɔclu/dēs ītem agētē ɔcludit ēt agētē sēsuȝ. Nā q fan'a nō sufficiat mouē po'es inte'm fine agē te est vel q: corporeū nō agit in īcorporeū vl' q: non pōt repñtare vl'e q p° intelligit. vel q: intelligē est nobili' fantasmate. Nō p'm p te q dicis fan'ma agē ī ītem possil'e n' re cipiē' ab agēte. Nȝ 2m. q: inte' agēs nō con fert ei ad repñtādū vl'e ɔ nȝ influat nȝ aufe/rat. g°. 3m. g° eadē ē rō de sen'u ɔ sentire sit no bili' q̄litate sen'i. So. Nō ē eadē vtrobiq; rō. dico. n. q iō fantasma p se nō mouet. q: p se nō sufficit cāre formā alteri' gñis. sen'e āt formā eiusdē gñis. i. pticularē pōt īpmē Aug. quoq; de hoc intellectu mentionē fa cit non formalr: sed equiualenter.

¶ Cōt'. 9. argu' aureo. q āgel' sil' ītelligat ōīa quoȝ hēt spēs: ȝ p h° sciēdū ē q ītelle ctōēs āgelice se ī uicez abitūt eo q: ōēs sunt eiusdē gñis respiciētes vnā po'ū quā ad di/uersos act' ipo'e ē termiari. Figure aūt plu res. z plures spēs cōez repugnantiā hñt ad ēē sil'. q: s. duc fo'e viuus gñis vni po'e nō in sunt z vltra cōez figure possūt hēre spālem.

¶ Cōtra e. idē arguit grego. p° sic. Nāȝ sicē dic aug. 4. sup. g. ca. 34. po' spiritual' dicta que voluerit sil' notitia facillima apphēdit So. Log' de intellectis ab angelo p vnaȝ spēȝ. vi. q. 8. ar. 4. 4m. 2° q: idē. 15. de tri. ca. 24. Mēs inquit nostra z intelligētia z vo/luntas erūt eq̄les ɔ fuerint ab oī langore sa nate. g° tot poterim' intelligē quot memi/nisse So. Ex hoc nō hētur q tūc poterim' tot actu ītelligē quot hītu meminisse tū po terim' actu vti singulis spēbus facillime. vl' forte illā eq̄litatē ītellig' circa actū bñficiū.

¶ Ad idē arguūt aliq q nō soluȝ ita sit: sed q sit necesse ita esse. Si eñi nō est sic pote/rit angel' aliqua intelligē aliqs non intelle/ctis. possibilibus tamē ītelligi eo q spēs in po' accidētali po'ū ad notitiā īcōplexā. Sȝ hoc ē ipo'e. So. Greg. qui tenet q ita sit: ȝ nō sit nece ita ēē. dicit q angel' aliqua nō ī telligit quoȝ hēt spēs z q̄ pōt intelligē. Sȝ ɔ inquirit. Si angel' nouiter p spēȝ intellig' nec° pcedit volūtas ītelligēdi p illā. q: ōēȝ actualē notitiā nec° pcedit intētio volūtatȝ applicātis po'ū ad obm vn̄ volūtas ɔiūgit sēsuȝ cōpori visibili ȝ aug. x. ō. t. ca. 5. Istā āt volūtatē ītelligē' nec° pcedit ītellecto ei' dē spēi. q: n' volūtas velle pōt īcognituȝ ȝ eūdē. io. ō t. ca. p°. g° aut volūtas psuppo' il lā notitiā a q̄ psuppo' aut aliā psuppo' z ab alia psuppo' z sic erit actual' īfinitas ī voli/tōib' z ītellectōib'. Si dicat' q volitōez co gnitō comitat': ȝ ñ pced' nec°. ɔ q: ex auc'e īducta hr' q volitō pced' cognitōez. Sit. g° cognitō. a. z volitō pcedēs. b. Si. g° in illo pori iq fuit. b. nl'la cogni° fuit. b. fuit volitō īcog'ta. si āt fuit aliq. aut ig' a. aut alia q̄z. a. Si. a. g°. a. fu' anq̄z fu'. Si alia sit illa. c. Ig' aīe. c. fuit volit° ɔiūgēs po'ū ɔ obō. Aut ig' b. aut alia. z siue h° siue i'd oet'. ibit' ī īfinitū l' aliq volitō erit incogniti. Nō. g° p hāc rñ/sionē vitat' īcōuēiēs. So. Si p ītētōez acci pim' volitōez elicitū sic ñ pcedit oēȝ cogni/tōez siue rō'es siue sēsibilē vt pȝ ī r pētinis se satōib' z violēt vt ɔ qs tñ' ī igne. Aug. āt ñ log' vl': ȝ indesi'e q: s. aliquā noti'ū pce dit volitio. Hoc. n. sufficiebat pposito suo. ymo ēt nō pcedit nec° noti'ū libāȝ vt expiē tia doȝ ī nob. h' gre. bñ q̄ ad mltā. verutū

nō plene satisfacit difficltati petē.i. vtr̄ oēz volitionē p̄cedat cognitio ⁊ ep° quā tangit hēc i.p° q.l.q.12. ⁊ bē. illū ipugnādo oteriat q: oēz volitioēm p̄cedit itellectio oeteriata vel ɔfusa nō āt oēm itellectionē volitio. q: inte° pōt occasio aʳ moueri a sensu extiori ⁊ fantasia motis a sen̄ᵘ. dic ēt q: noti°non discursiua siue ɔplexa siue simpˡ pōt p̄cedē volitiōez.ſ3 illā nō seqt nec° sic discursiua.S3 .s.tho.mal.q.6.dic deū mouē itemᵐ ⁊ volūtatē quo ad pᵐ exercitiū suoꝝ actuū.S3 de h°forte alias.¶2°.Si āgel°pōt nō vti aliq̄ sua spē.g°cadē rōe ⁊ oi alia.⁊ p̄ñr nihil itelliget p spēs.So.greg.p̄cedit ɔñs de āgelo in puris nālib° ⁊ eo casu ille āgel° aliqd itelliget.i.se p eēnᵃˢ suā.S3.s.tho. dicēt q: intelligit se ⁊ deū p eēnᵃˢ suaz nāli necitate.vi.q.8.ar.14.ad 6ᵐ.¶3°q: spēs ē agēs nāle reᵘ itellectiōis sin obī ⁊ ite° nāle passiuū.g°qlz spēs sp cāt suā intellectionē nˡ ipediat q: in āgelo nō ɔtigit.*So.posita vitaᵗᵉ aētis tñ in potestate volūtatis ē tā spēs q̄z itellect° quo ad elicere itellectionē ⁊ quo ad eius cōtinuationē vel saltē quo ad 2ᵐ: q: p̄pt repētinas dico:hec grego.satis cōformit.s.tho. i.q.107.ar.i.¶4°.Cū in āgelo oēs spēs sint sufficiēter intēse admouendū itellectū ⁊ eq̄ p̄sentes.ſi pōt in vna nō vtēdo alia.iō est q: vult nō vti ista determinate ⁊ vti illa. Sed nō pōt velle nō vti aliqua determiate nisi illā intelligat.Ergo si pōt aliqua nolla pōt illā simul itelligere ⁊ nō intelligē.So. greg. negat assumptā ɔditionalē. Nā ad non vti nō oz angelū velle nō vti.sed nō velle vti.

¶ Cōtra.10.arguit grego.q: angelus itelligat cū discursu nō solū itelligēdo vnū post aliud.vel vnū p aliud.que vtiq3 de āgelo cōcedimus ymo ⁊ de deo quo ad 2ᵐ:ſ3 etiā intelligēdo vnū p aliō ⁊ post aliō sine: q: idē ē : ex noto in notitiā ignoti uenien° sic.Dato eniz opposito seqtur q: quilz diabolus nouit simul īfinitas veritates differētes spetie ⁊ q: hēat īfinitas actuales notitias specifice distictas vel vnā equiualētē infinitis. Pōt enī cognoscere infinitas eclipses futuras si ī eternū celi moueant ⁊ infinitas passiōes infinitarū figure spetieꝝ que sᵗ polᵉˢ si magnitudo sit in infinitū diuisibilis.Si enī nō discurrit tertio°.nouit simul oīa ista ⁊ oēm veritatē nālī scibilē. Nā si quis ignorat mediatā illa est p priorē ab eo cognoscibilˡ ⁊ ɔñr p discursū tertio°. Si quā vō īmediatā ergo a fortiori ignorat aliā mediatā ⁊ ɔñr p dicto° cognoscibilez. So.negaᵗ sequela. q: oēs illas eclipses intelliget in vno p̄t°.i.sua cā.⁊ p vnī ī spēm.Et ideo si illas successiuei telligit illi actus nō differūt spē. Si silˡ vno actu ille nō equalet infinitis distinctis spē.ſ3 nūero solo. Talis autē infinitas ei nō repugnat.q: est mihi p̄babile q: silˡ itelligat īfinitas ptes p̄portioales cōtinui ⁊ ɔñr īfinitas spēs nūeroꝝ.S3 ɔ̄ q: cognitōes distincte p p̄pⁱe haꝝ speꝝ spē distinguntur.g° si vnico actu cognoscūt ille equalet infinitis spē distinctis notitijs.So.sicut tota latⁱ°nūerorū nō equipolet alicui forme simplˡʳ infinite.ſ3 solū ſm qd.cū tota claudaᵗ sub genere subalterno q: ē discretū ita tota latitu° cognitionū singularū speꝝ nūeri equalet vni cognitiōi infinite ſm qd non simpliciᵗ. ⁊ sic dico vtutē angelicā finitū simpʳ. q: nō se extēdit ad visiōez eēnᵃ infiᵗᵉ tñ ſm qd est infinita.

Jrca.4.di.queritᵉ vtrū angelus potuerit apetē eq̄litatē dei. ¶ Pᵃ ɔ°. Angel° in solis nālib° consideratus pōt ⁊ potuit peccare.i.q.63 ar.i.2.d.5.q.1.arti.i.Ma.q.16.ar.2. ¶ 2ᵃ diabolus peccādo appetijt eq̄litatē dei nō simpʳ.ſ3 sc̄dz qd.Malo vbi.s. ar.3.Sic enī diabolus nālˡʳ nouit. se ita ⁊ se nō posse equari simpˡʳ ei q: ab alio nō est et ɔñr illud nō appetijt.q: volūtas nō ē ipossibiliū.ſ3 ſm qd equari deo appetijt ⁊ ei nō sbici.q: appetijt optinē supnā beatiᵗᵉ³ p̄pa virtute ⁊ vtute dei agētis in nā nō aūt largientis grām. ¶ 3ᵃ p̄mū diaboli pctm̄ fuit supbia pᵃ vbi.s.⁊.3.ɔ̄ ca.108. Jn spiritualibus enī bonis appetēdis ad q̄ sola afficiuntᵉ demones nō ē pctm̄ nisi q: omittitᵉ regla supioris.q: ē supbire ad q: deinde seqᵗ inuidia.

¶ 4ᵃ.Angel° malus nō potuit peccare in

p° instanti sue creatiõis i° vbi.s.ar.5.z ma. vbi.s.ar.4.z.2.d.5. ℭ 5ª.potuit aũt peccare stati post illud istãs z de facto peccauit.i.q. 63.ar.6. Nulla.n.fuit mora iter creatiõez z lapsuz eius.q: in 2° instanti peccauit z in 3° fuit dampnatus.

ℭ Cõtra pᵃᵐ arguit aureo.q̄ incõsideratio ite° ñ fuit cã primi peccati i volũtate.p° sic. Ista iconsideratio ñ' fuit pot⁹ i lucifero q̃ʒ in aliis a cãu.q: pctm ẽ in bis q̃ sũt a ppo/sito. Nʒ ex ɔditiõe nãe.q: splẽdidiorez hũit ɔsideratõez sic z nãz.g° fuit q: ñ voluit con siderare.g° pᵃ radix pecati fuit ex pte volũ/tatis.So. Ista pᵃ radix nõ fuit volũtas no/lẽs ɔsiderare sʒ itensa ɔsideratio z dilectio suoꝝ nãliũ.prᵃ vo fuit iconsidera° z neutrũ hoꝝ fuit peccatum pᵐ:sed eius cã.Pro hoc facto.ex q̃o de ma.q.i.ar.3.q̄ bonũ ẽ cã mali dupl'r.s.p accñs vt ad gñoez vni⁹ seqt' cor/rup° z ñ eẽ alteri⁹ z inq̃ũ ãtũ ẽ cã deficiens. vt i mõstris: z hui⁹ cã i nãlib⁹ sp reducit' i cãz agẽtez p accñs. in moralib⁹ aũt volũtas ẽ cã mali vtroq: mõ p° p accñs iquãtũ fert' i dlectatõez q̃ ẽ bonũ sʒ qd lʒ sim' malũ.2° inq̃ãtũ deficiẽs. pũt.s. aĩ electiõez deficiẽtẽ q̃ ẽ mali simpl'r ɔsiderat' i ea aliqs defect⁹ q ẽ cã male electõis q ẽ ñ vti reg'la rõis sic cã male ietionis ligni ẽ ñ vti regula artis. Sʒ hoc ipʒ q̄ ẽ ñ vti regula ñ ẽ malũ pene l' cul pe.q: aĩa nec tenet' n' põt sp attẽdere ad illã actu.sʒ ex h ipo accipit rõez culpe q sine re gula qs pgredit' ad electõez. Iste g° defect⁹ ñ hʒ rõez culpe vt pintelligit' pcto z ei⁹ cãz ñ oʒ q̃rere aliã a volun'e q ex sua libertate ẽ cã ei⁹.h ex illo. ℭ 2°. Si pctm angeli fuit icõsideratio ð gr̃a nullũ fuit pctm. Nã ape tere bonũ ꝫ rõe qua ẽ apeti'e ñ ẽ pctm bti° ãt ẽ qdã apeti'e sʒ ppaz rõez z ñ sʒ rõnem gr̃e.So. Illa icõsideratio ñ fuit pctʒ sʒ ei⁹ cã. Negat' ẽt seq'la z ad pba.maior. Nã pec catũ ẽ apetẽ bonũ ɔ' l' preter regl'aʒ legis di uĩe. Bonitas.n.act⁹ ñ solũ ab obo: sʒ ẽt a le ge depẽdet.I2.q.19.ar.3.z.4. Et si btiez nãl'r apetun⁹ ñ tñ in h l' illo obo.nec h l' illo mõ. z i hoc põt eẽ pctm.vi.q.22.ar.7. Confir argu ᵐ.q: lʒ act⁹ debite i circũstãtõnat⁹ ɔ̃rie sit pctm.vt q: vellet gs btificari merito p prio.sec⁹ de incircũstantõato puatiue: vt q: vellet gs btificari ñ ɔsiderãs modũ. Nõ.n. viator tenet' i oĩ apetitu btitudĩs ɔsiderare de gr̃a. Et dato q̄ tũc diabolus tenebat' ɔsi derare seqt' q̄ primũ ei⁹ pctm fuit omissio. ñ supbia.So. Ille act⁹ fuit icõstãtionatus debite puatiue z tñ fuit pctm.q: ñ lʒ creat' apetẽ bti'eʒ electiue ñ apetẽdo eã ex gr̃a dei ymo nʒ apetere ꝟtutẽ nisi cũ hac ɔditiõe im plicita saltẽ.s.q̄ ex gr̃a hẽat'.z viator tene' sp qñ actu eligit ɔsiderat' ð gr̃a z lege diuiᵃ ñ solũ i hitu:sʒ ꝟtualr sic z oĩa i deuʒ refer/re. Sic ãt elicit' de ꝟtu.q.2.ar.xi.ad.2ᵐ z 3ᵐ i deũ hitualr ordĩare pt ẽt dormiẽs z nihil agẽs.ꝟtualr ãt is q aliqñ se z sua i deũ ordi nauit actualr: z postea ɔ̃ria iten° ñ iteruẽit. Et silẽ dico q̄ quelʒ oʒ sel' de deo cogitasʒ z ei⁹ gr̃a z meritʒ z cetis reqsitʒ ad actũ spei formar' z ita quotiẽs apetit bti'eʒ ꝟtualr ape tit ɔsiderã° auxᵐ gr̃e al'r tal' apetit⁹ ẽ * ɔ̃sum ptio.¶ 3°.q: sʒ articulũ parisiẽsez iteᵘ existẽ te iapice rõis volũtas põt i oppositũ.g° da to q̄ ãgelus cogitauerit ð gr̃a siime adhuc potuit elicẽ actũ ɔformẽ vel deformẽ.So. Quicqd dicat articlus ipo'e ẽ eẽ i volũtate pctm n' pcedat defect⁹ i rõe.2.d.24.q.2.ar. 3.z.i.q.63.ar.i.z.I2.q.77.ar.2°. Quid ad ar ticl'os dicas vide.s.d.3.qõe pma. Et ad istũ pticulꝛ dr̃ glosan° q̄ iteᵘ existẽte iapice q̃ ad vl'ia ñ q̃ ad ptcl'aᵃ pnᵃ vl' existẽte inapice q̃ ad vtraq:sʒ i hitu ñ i actu l' iapice rõis spe culatiue ñ ptice vel iapice p modũ cõsilij z iudicij ñ ãt iperij. Simp' ãt sine exceptione sũpt⁹ ẽ falsus.¶ 4°. Si ñ tenebat' ɔsiderare ñ peccauit. Si tenebat' pᵐ pctʒ ei⁹ fuit incõ sideratio. So. tenebatur actualiter conside rare angelus de gratia z lege diuina quãdo actualiter eligebat l' opabat' electiue ñ p⁹. Nec tñ illa inconsideratio prius fuit pctm q̃ʒ eius electio: q: ille defectus ex hoc acci/pit rõem culpe q̄ electionem concomitatur non ex hoc q̄ illam precedit.

ℭ Cõtra 2ᵃᵐ arguit sco. q̄ diabolus potuit apetere eq̃litatẽ dei abr̃aᵐ.p° q: hoc nõ phi bet possibilitas zt pʒ nʒ ipossibilitas cũ vo

lūtas sit impossibiliū. 3°. eth. 7 fm damā. Et hoc pz: q2 dānati odiunt deuz. g° vellet illū nō eē sicut 7 oē odio hitū. 2° eth. Confir^r: q2 volūtas peccāt; potuit velle deū n̄ eē 7 ꝯn̄r aliū eē ī eodē gradu 7 nō magis aliū q̄z se. So. Si fuisset po^{lis} huiꝰ eq̄litas adhuc eā n̄ potuisset apetere nisi precedēte errore q̄ crederet sibi bonū eē ī gdu altiori 7 multo minus si fuit impo^{lis}. Nec impo^{lius} ē volūtas pfecta: ſ; impfecta q̄ ē velleitas. Q̄ō adiſ d̄ odio dāpnatorū dico n̄ eē sīle: q2 in angelo añ pcc̄m lz potuerit eē defectꝰ cognitōis re^u gratuitoꝝ n̄ tn̄ potuit ī eo eē ꝑturbatō rōis q̄ztū ad nālē ordinē reꝝ. In dāpnato āt āgelo pꝰ pcc̄m ē ꝑturbatio rōis q̄ztū ad vtrūq3. Dico ēt q ds ī se odio hri n̄ pōt: ſ; soluz ī aliq̄bus suis effectibꝰ q̄zuis ī aliq̄bus alijs nec° diligaſ ab odiētibꝰ eū. 3. bi. q. 22. ar. 222, q. 34. ar. 1. Dico ēt q nullus actualis cogitās q impo^{le} sit deū n̄ eē. ꝑt illū odire pfecto 7 ꝯpleto odio q̄. s. vellet illū nō eē: ſ; odit in ꝯpleto qui est velleitas qua. s. vellet quis d̄um nō eē si eēt po^{le}. Ad confir. dico q talis talia nō potest apetere nisi falso iudicet q sint possibilia q angelus ante peccatum iudicare non potuit.

¶ Ad idem arguit aureo. sic. Eque īplicat ꝯdictōez angelū hēre gl'iaz a se. i. ꝑ sua nālia sic 7 hēre eq̄litatē absolutā dei. Ergo sic ibi ita 7 hic ꝯdictꝰ n̄ ꝓhibet apetitū. So. Non apetijt gl'iaz illam hr̄e a se pōitiue. i. vtu^e sua cū hoc sibi appareret impo^{le}: ſ; negati^e. i. nō ab alio. Nō. n. ꝯsiderauit modū hēndi eā a se vl' ab alio ꝯsiderādo pfecte eiꝰ cāz effe^{us} 7 dispōitōes ex ꝑte b̄tificādi nec^{m}. Jō arg^m nō est ad mentez ꝯclusionis. verūtñ dico q circa v̄itates supnāl' solū cognoscibiles angelus pꝰ pcc̄m pōt hēre errorē ignorātiā 7 nesciaz 7 incōsideratōez: ſ; añ pcc̄m nesciaz 7 incōsideratiōez solū. Circa v̄o nāl' scibile ante peccatuz nullo° deficere potest aliquo horum ideo non est simile.

¶ Contra. 3us. sco. q p^m pcc̄m dia' n̄ fuit supbia. p° sic Pcc̄z dia' fuit max^m: q2 irremediabile. g° n̄ fuit supbia: q2 ei oppo^r hūilitas q̄ n̄ ē max^a v̄tus. So. illud pcc̄m n̄ fuit nec° max^m ſ; suā spēz. q2 post i^a cōmisit grauiora. Nec valz ꝓba° ad hoc. q2 oē pcc̄m diaboli q̄ztūciz pruū ē irremediabile. q2 post p^m ē ex termi^m vie 7 obstinatꝰ i malo. Dico ēt q vt pz. 22. q. 162. ar. 6. supbia est max^m pcc̄m ex ꝑte auersionis q̄ nec̄e non ē ex īfirmitate vl huiꝰ: ſ; ex hoc q nō vult ds d̄o subici. nō āt ex ꝑte ꝯuersiōis. q2 excellētiā quā supbꝰ apetit n̄ hz max^{as} repugnātiā ad bonū v̄tutis fm suā rōez. Ad ꝓba. dicit ibi. s. tho. q v̄tus oppo^r vitio ex ꝑte ꝯuersionis seu obi n̄ ex ꝑte auersiōis vn̄ hz superbia q sit max^m pcc̄m p̄stans alijs magnitu^e 3. Nā grauior ē īfidelitas ex supbia q̄z ex ignoran^a nascēs.

¶ 2°. Nā supbia ē ī irascibili. g° p̄supo^r actū por ē ꝯcupiscibil'. So. Eo° q̄ irascibil' ē ī d̄o 7 āgel'. in ea ē superbia 7 p̄suppōit actū aliū potissime amorē q ē actus ꝯcupiscibil'. Nō tn̄ p̄supōit nec° actū porē viciosuz: q2 n̄ ois cā pcc̄i vel actꝰ req̄situs ad pcc̄m ē pcc̄m. vn̄ dilectio āgeli que supbiaz p̄cessit fuit bona.

¶ 3°. Supbia ē ꝑuersus celsitudinis apetitꝰ fm aug. 14. ci. d. Celsitudo aūt ē re^u alioꝝ q excellun^r. Sz angelus n̄ apetiuit p° aliq̄d in ordīe ad alios: ſ; ad se. sic p̄us ē q ē ad se q̄z q ē ad aliud. So. Supbia ē in apetēdo excessū alioꝝ 7 ī s̄bducendo se a regula l' obia supioris ꝑ actualē ꝯtēpt^m regule vel p̄cepti vel ꝑ ꝯtemptū iterptatū dū ds opaſ n̄ atēdens ad regulā supioris. Dico ēt q apetijt felicitatē ꝑ se hr̄e: 7 q2 q est ꝑ se ē cā eiꝰ q ē ꝑ aliud ex h̄ ꝯsequutū ē q apetijt aliquez p̄ncipatū sup alios in q̄ ēt ꝑuerse deo similari voluit.

¶ 4°. Inferiores demōes n̄ videntur apetiuisse dn̄iū eis discōuenitēs nec ꝯsensisse dn̄io luciferi. q2 ꝓbabile ē q maluerit s̄bēē deo q̄z lucifero. g° p^m eoꝝ pcc̄m n̄ fuit superbia. So. Lz ceteris paribꝰ supbꝰ malit s̄bēē maiori dn̄o secus vbi sub minori excellen^{as} hēat q̄ careat s̄b maiori. Nō g° repugnat eorū supbie ꝯsensisse ī principatuz luciferi in h̄ ipz ducē hr̄e volētes vt nāli virtute felicitatē ꝯsequerētur: p̄cipue q2 nāli ordine tunc ei erant s̄biecti. 1. q. 63. ar. 8. 2^m.

¶ 5°. Primꝰ eiꝰ actus malus fuit amor amicitie re^u sui. g° n̄ fuit supbia. cū fuerit ille amō lux^a sic 7 curio

sa speculatio geometrica. Añs pz q: ille nõ fuit nolle q: psupponẽt velle q̃ existẽte bo/no. velle ñ eẽt malũ.g° fuit velle. Nõ pcup' q: psupponeret velle amicitie q̃ existẽte bo no zc. Ergo fuit velle amicitie. Nõ reu dei. q: fuisset act' bon'. Nz reu alteri' a se z a do tũ q: ñ ẽ vĩsilẽ q: aliquid ita itẽse amauerit tũ q: nãlis inclia° ẽ magis ad se q̃z ad aliũ amãdũ. 9 .ethi.tũ q: n' creatuz sic itellis: vt se.g° reu sui. So. Fuit velle amicitie reu sui z pcup' reu felicitatz quã sibi eodẽ actu voluit q: eodẽ actu amabile ẽ q: o:dinaf i finẽ z fi nis tpe.12.q.26.ar.4.z.1.5.ca.91. Et ẽt fuit il le actus supbia inq̃tũ angelus.s. limites re gule diuie legis se erexit. Nec põt ad auari/tiaz aut luxu'' ptinere.nec pdicta speculatio ẽ luxuria: s; curiositas.22.q.167. Luxa.n. p p:ie ẽ circa delectatões tact' q̃tũs scdario sit i qbusdã ad excessuz ptinẽtib'. 22.q.153. ar.1. A' sumit ẽt iste vnũ aliõ verisibile.s.q: volũtas oẽ ens possit amare amo:e amici/tie z pcupiscentie cuius oppo^m hẽtur.8.eth. c 6°. Amo: amicitie reu sui ñ est p:esump°. q: eiusdẽ rõis ẽ amo: ad aliũ q ad luxa ptinet si sit io:dinat'.g° p^m pctm nõ fuit psup° So.negaf añs.q: psump° est inordinate se amare sbducen° se a regla maio:is l' apetẽ° sibi excedẽtia statũ sui sic si rustic' sine alia dispõ' apeteret regnũ aut põtificatũ. Ad p ba.negaf sili°. tũ q: non ois amo: ad aliuz reducitur ad luxuriã: s; soluz qui ad cõmix/tionez vel contactuz turpẽ o:dinatur: tũ q: apetere alteri bona exceden° ei' facultatẽ ex ap:eciatione mo:dinata bono:ũ eius natu/raliũ aut merito:uz est superbia.

¶ Cõtra.4.arguit aureo. q: ãgelus potuit peccare i p° istanti sui eẽ.p° sic. In quocũq; istanti sũt oẽs cãe alicui' act' i eodẽ ille act' põt elici sic circũstãtus l' icircũstãtus.q: p q̃cũ q: istãti põt poni cã põt poni effe°. S; i p° istanti eẽ ãgeli fuerũt oẽs cãe act' ei' zc. q: i illo fuert oẽs cãe itellectõis z dilectõis sui .1.po° z obm pñs. So.negaf maior. Nã i in aliq̃ instanti sũt oẽs cãe mot' in q̃ nõ põt eẽ mot': s; statim post. Et silr sũt i aliquo instãti oẽs cãe gñois ignis i quo nõ põt esse illa

nec ime^te post pp o:dinẽ nãlez inter gñoez z puã alteratioez. Et silr hic.positis oibus cãis necis in p° instãti sui eẽ angelus ñ po/tuit se mouẽ ad meritũ l' demeritũ nisi pus moueref ad actũ nãlẽ in q̃ ppe nz meritũ nz demeritũ ẽ. vñ malo.q.16.ar.4.3^m. dr q: pec care nõ potuit pp o:dinẽ actus ad actuz. q: p:ius nec° ferf in nãlia q̃z gratuita. ¶ 2°. Si ita ẽ hoc ẽ.q: pmus act' nãe imputaf pdu/cẽti. vl' q: termĩ duaz mutatiõuz.s.creatõis z auersiõis nõ pñt eẽ sil'. vel q: i p° instanti ñ potuit hr actũ elicitũ pcedẽtẽ a delibera tiõe vel q: talis act' ñ eliciẽ libere ptingen/ter. Nõ p^m q: maxa illa ẽ va de actu nec° cõ comitãte nãz ñ delibero. Nõ 2^m q: termini duaz mutatio^m ẽt iuicẽ o:diataz possũt sil' eẽ tpe z si nõ nã. vt creatio z illumia° solis. Nec 3^m. q: ñ appet si ei fuisset reuelatũ pn^m qn potuit. s; i eodẽ istãti iferre p° cs circa sup nãlia.cũ sil' tpe pn^m z p° cognoscaf. Nec 4^m q: ponẽ q: po^a sit sil' tpe cũ actu ñ aufert li/bertatẽ act'.q: de' eterna' libere pdestiauit So. Est pp p^m z illa maxia ẽ va de oi actu nãli z nãli o:dic. pcedẽte alios ẽt si ñ sp con comitef nãz.q: actiões nãles sũt actões dei z p:ñr nõ pñt eẽ nõ recte. Dilectio aũt nãlis in angelo nec°. pcedit electiuã z ẽ eius pn^m. q: q: ptinet ad pri' puta nãz hz rõez p:incipij. 1.q.60.ar.2. Et q: angelus i p° istanti natu/ralẽ actũ volũtatis habuit nõ potuit sil' ha/bere electi^m nisi fuisset motus a deo.

¶ Ad idẽ arguit grego.sic. Angelus oẽ q: hũt qñ peccauit nec° reqsituz ad posse pec/care hũt vel hẽre potuit i p° istãti.g° i illo potuit peccare. So.negaf pña.q: talis im/possibilitas ñ psurgit ex ipfectõe existẽte aliqñ i ãgelo aliqñ ñ: s; ex nãli o:dic actuũ. L; ãt tũc ñ potuerit ãgelus peccare: q: nõ potuit moueri ad supnãlia a se.potuit tamẽ mereri z beatificari scilicet in p° instanti. q: in istis mo' a deo q põt i p° instãti mouere ad quecũq; lib;. Et ad actũ qdẽ nãlẽ mouet deus q̃tũ ad sbaz actus z oẽs circunstãtias positiuas z puatiuas sõ ñ põt eẽ malus. Et l; aug.xi.ci. dei dicat q: qui dicit diabolum in p:m° fuisse malum non incidit in hereslim

manichei dicẽtes q̄ ẽ a malo p̃n°cipiũ cũ h°stat q̄ sic dicẽs dicat bo^m deũ. ee auctorẽ pcti.

¶ Arguit ẽt du. cõ. ꝯ pbatiõez aductã d 2° sniaz q̃ talis ẽ. Nã fm aug. ꝯ manicheos n̄ pot aliqd iudicari bonũ verisile nisi sit cognitũ veri. ergo intel° veri boni p̃cedit intel^m veri similis seu apparẽtis boni. Peccatũ aũt ẽ in appetitu alicui⁹ boni cũ volũtas nõ sit n' boni: n̄ veri: cũ h° apetẽ nõ sit malũ. s; v̄isilis. Iste aũt apetitus nõ pot seq actũ intel° p̃mũ quo aphen' ve bonũ in p° instãti zc. g° seqt 2^m in 2° nisi dicat intel° creat⁹ simul aphẽdere multa in p°. Cõtra inqt durãdus. qa ista rõ deficit. p° dicẽs nõ posse ee pctm̃ i appetitu veri boni q̄ est falsũ si idebite appetat. vñ z ipse inqt tho. alibi dicit ãgelũ peccasse appetẽn° ve^z bonũ. 2° in eo q̄ dic de aphẽsiõe v̄isilis bõi. Electio. n. mala nõ plus seqt hãc quã illã aphẽsiõez. q: aphẽdẽs aliqd nõ ee verũ. s; v̄isimile bonũ nõ plus fallit q̃; aphẽdẽs ve^z ee verũ. Co. coce° totũ z dico pbationẽ s. tho. ee iualidã. Uñ ipse h° videns omissa ista in p^a pte assumit eã q̃ ẽ i h° q̄ nãlis act⁹ attribuit deo z in. q. de malo. illã q̃ ẽ ex ordine actuũ. ee q̃dã dic̃ istis repugnãtia. Cõsiderãdũ est ãt q̄ p̃m⁹ act⁹ volũtatis nõ pot ee ab ea vt ẽ libe^z arbitriũ. sed vt est nã q̃d. ĩ cũ sit nãlis z non electiuus.

¶ Cõtra. 5.° arguit sco. pban° q̄ mali angeli peccauerũt p̃us q̃; fuerint in termino ita q̄ ibi fuerũt tres vl' q̃ttuor morule. p° sic. Oẽs angeli fuerũt creati vniformes. z in 2ª morula aliq meruerũt z aliq' demeruerunt z in 3ª oẽs fuerũt in ter°. g° oz ibi ee tres morulas Añs pbat suppoĩtis aliqb⁹ p^m. Merẽtes vl' q: ad nũc p̃miatiõis ĩ illo fuerũt p̃miati. Nã ĩ illo nũc n̄ fc ĩ via cũ sit nũc p̃mij z pñr ĩ co n̄ potuẽ ponẽ obicẽ p̃mio sic n; bõ ĩ istãti mor' aliõqñ ĩ illo ĩstãti eẽt q̃s ĩ via. 2^m. In ãgel' meritũ duratõe p̃cedit t̃mi^m. 3^m. Tota mora vie p̃fixa ãgelis erat oĩb⁹ eq̃l'. 4^m q̃ñ bõi v̈ltiate meruerũt tũc mali demeruerunt ĩ eodẽ nũc. Nã alias aut tũc meruerũt z pñr cũ bonis fui' s̃ent p̃miati ex p° supposito. aut fuissẽt i ter° ꝯ 3^m aut ĩ puris nãlib⁹ fuissent et pñr ĩ seq̃nti nũc fuissẽt ĩ via z bõi ĩ ter° ꝯ 3^m. 5^m. Oẽs creati sc̃ vniformes. 6^m. Oẽs aliqñ fuerũt ĩ gr̃a. Nõ. n. de⁹ fuit auctor p̃mus diseretõis eo^z abinuicẽ. s; ipsa p act⁹ suos. q fm aug. xi. sup ge. de⁹ nõ p̃us ẽ vltor q̃; aliquis sit pctõr. Ex his p; ans. Nõ. n. potuerit ee p̃cise due morule ĩ q^z p^a oẽs meruerũt ĩ 2^a vo oẽs fuerint in termio vt puta. q: isti ꝯ meruerũt ponen° obicez p̃mio nõ illi. q: ẽ ꝯ p^m z 2^m suppo^m. Co. si qs velit dicere angelum in p° instanti h̃uisse actũ caritatiue dilectiõis difficile erit sbstinere quomõ in 2° fu[it] auersus a deo. z quo°. s. tho. ñ dicat ꝯdicto[ri]a q vult q̄ h; li^m. arbitriũ iflexibilẽ p⁹ el[e]ctionẽ. Et tene° istã viã potẽ; dici. p° q̄ ĩ p° istãti h̃uit meritũ actuale. q fuit electiua dilectio sui nõ dei. gr̃a tñ dei informata z bñ circũstantionata. in 2° vo instãti habuit dilectionẽ sui inordinatã z sic nõ est auersus ab eo q̄ elegit. sed aliť dilexit illud. 2° pot dici q̄ in p^o instãti habuit electiuã dilectionẽ dei elicitã per gratiã deo. s. mouẽte eius voluntatẽ ad sup nãlia. nõ autẽ habuit electiuã elicitã ex puris nãlibus fm inclinationẽ n[ãlis] solius. Ab eo autẽ q̄ eligit p° mõ auerti potest q̃; diu est in via nõ autẽ ab electo scđo°. Durat aũt via p duo ĩstãtia q:. s. in p° p vir[tu]tẽ p̃pe nãe nõ pot h̃re actũ electiuũ. s; h° pot in 2° in q̃ si male eligit stati ĩ 3° ex via[tor] est. Jõ si in p° instãti dilexit deũ electiue p[ri]mo° in 2° potuit auerti z in 3° ee in termio [si]ue ex viã. S; p^a facie vr̃ alr̃ dicẽdũ. s. q̄ d[ia]bol⁹ nũq̃; ẽ vsus gr̃a p ꝯuersionẽ ad deũ meritoriã. s. p dilectõez electi^{ua} ĩ q̃ p̃prie ꝯsistit meritũ. s; solũ p dilectõez nãlẽ inq̃; ^m de⁹ est p̃n^m nãlis bõi ei⁹ z alio^z ĩ q̄ dilectõe meriti p̃pe dictũ nõ ꝯsistit. Et q̄ isto° in p° instanti h̃uerit motũ nãlẽ. s. in se z in deũ vt ẽ auctor nãe z nãlis boni p; ex p̃isc. Ma. q. 16. ar. 4. 14^m z ad 10^m z. i. q. 63. ar. 6. P; ẽt ex h°. q: s; s. tho. i. q. 64. ar. 2. cui heret ãgel⁹ p elec^{oẽ} ĩmobilr̃ heret. g° ĩ p° ĩstãti ñ meruit electiẽ. Et hec via p nũc teneat. s. q̄ ibi fuerũt tria ĩstãtia vl' tres morule. In p°. n. oẽs fuerunt creati in gr̃a. In 2° ãt aliq meruerunt z aliq peccauerũt z in 3° oẽs fuerũt in termio. S; ꝯ q: i. q. 63. ar. 5. ad 4^m vr̃ q̄ in p° ĩstãti oẽs

meruerit bti[s]. So. * i[a] meritũ fuit habituale
l'vtuale l'potẽtiale l'iterpretatiũ.q:.s.fuerit
dig[o] bti[e] p grãz quã hebebãt sic z puuli bapti
zati. Nõ ãt fuit actuale z electuũ q' e ppzie
meritũ n[a] dicaf vt s̃ q' fuit dilectio electi[a] ñ
dei:ʒ sui l'si dei fuit ex grã.s. deo mouẽte ñ
ex idinatõe nãe. Ad arg[m] scoti dico q' sup/
posita sũ pbabilia oĩa. z q' iter creatiõem z
ꝯfirmatõez bonoꝝ ac maloꝝ obstĩatõez fu
it vnica mora. ita q' i p[o] istãti nullus me/
ruit sʒ vnã vi.i. l'forte oẽs meruerit z icepe
rũt mereri electi[e]. Jn 2[o] ãt aliq electiue me
ruerũt z aliq demeruerũt. Jn 3[o] vo oẽs fuerũt
ex vĩa iõ ꝯcedo q̃ scot[9] dic. Sciẽdũ ẽ ãt q'
volẽs ad litterã sustinẽ vba.s.tho.in p[a] pte
aducta.in.5.ꝯ[e] .s q' in p[o] instãti diabol[9] me
ruit bẽrez z in 2[o] peccauit z in eodẽ fact[9] est
miser z obstinat[9] hẽt negare p[m] suppo[m] scoti z
dicẽ q' in eodẽ instãti agelus vltimate me/
rebaf z glificabaf. Et sic diabol[9] i eo istãti
peccabat z erat i ter[o] suo dãnat[9] q' q̃lr pos
sit sustineri dñ[r].s.tho.i q̃l. Et sic iter creatõez
z lapsũ nulla fuit moza. Et vlteri[9] hẽt dicẽ
q' i bõis meritũ pcessit pmiũ duratione. nõ
aũt demeritum pcessit penã in malis. Alia
tamen via est probabilioz.

C Arguit ẽt idẽ q' 2[a] moza i qua fuit me
ritũ z demeritũ fuerit diuti[9] .i.bñs p[9] z p o.
q' negum[9] q̃uis forte ꝯcertiterit insito tpri.
Et arguit p[o] sic. Nõ mali peccauerũt plib[9]
pctis diuẽsis spẽ q̃ ñ potuerit facẽ sil.g[o] suc/
cessiue. So. Malus ãgelus eodẽ actu pecca
uit supbia z iuidia z odio z p sumptõe pos
sibil.q: idẽ act[9] põt hẽr plures defozmita
tes z teriari ad diũsa obã sbozdiata. Si tñ
illa pctã diũsis actib[9] elicicbãf i diũsis eli/
ciebaf istãtib[9]: ʒ iñ vno coꝝ cõmisso stati
ãgelus fuit i ter[o] z ñ oĩa illa pctã erãt deme
rita:ʒ demerita l'pena. ¶ 2[o]. Si ñ fuissz nisi
vnũ istans i q̃ illi meruisset z isti demeruis/
sent bõi ñ hũissẽt pugnã cũ mal' z victoziaz
cũ i[a] apo. factũ ẽ pliũ zc. Peccatũ.n.ma
lozũ in instanti nãe in q̃ fuit comisũ ñ tẽpta
uit bonos. cũ ñ tẽptet n[i] pus nã q̃z sit comis
sum. So. i eodẽ istãti potuit fuisse malozũ
tẽptatio z victo[a] bonoꝝ i q̃ ñ fuerit pzi[9] du

ratõe:ʒ nã tñ z õ B.i.q.64.ar.8.ad.i[m] Nã
nos i istãti q̃ itelligim[9] icipim[9] loq z i vlti[o]
istãti loquutõis audiẽs põt asentire sbiato. g[o]
tpe q' ãgelus l'loquen[o] l'asentiẽ[o] ñ reqrit i
eodẽ istãti põt eẽ in p[o] ãgelo peccãte electõ
z dclara[o] electõis z suasio. Et i bono electõ
auditio suasiõis z refutatio eiusdez. Et i an
gel' ꝯsentiẽtib[9] ꝯsensus i psuasiõez auditã.
C Cõt[a] eãdẽ arguit gre. q' diabol[9] ñ pecca
uerit stati post p[m] instãs sui eẽ. ita q' moza
fuerit ñ solũ iter creatõez z lapsũ in dãpna/
tõez vt dicit.s.tho.ʒ ẽt iter eadẽ lapsum in
pctm. Sʒ p dictʒ ei[9] sciẽduz ẽ q' s'm.s.tho.
oĩs act[9] liberi arbitrij ẽ meritori[9] l'demeri/
toꝛius:ʒ act[9] ãgelice volũtatis i p[o] istãti ñ
fuit elicitus ab ea vt ẽ libeꝝ arbi.i. vt respicẽ
act[m] electi[m]:ʒ vt volũtas iq̃ʒtũ.s.r spicit nã/
lez. Quãuis dici possit q' ille act[9] fuit meri
toꝛi[9] z ñ meritoꝛi[9] vt.s̃. Sciẽdũ ẽ ẽt q' in in
stanti i q̃ ãgelus fuit ꝯdit[9] z i q̃ peccauit. ce
lum fuit i alio z alio loco. nec tñ seqf q' iter
illa duo instan[a] tpis discreti fluxerit tps me
diũ eiusdẽ gñis vmo n[e] alteri[9]. Dicã.n. q' p[m]
instãs cõrñdet instãti tpis ꝯtinui 2[m] vo tpi
imediate sequẽti iter q̃ n[l] mediat l'dici põt q'
ce[m] nʒ in eodẽ nʒ in alio loco fuit q̃si eẽ ei[9] i
aliq̃ loco mẽsuref tali istãti discreti tpis sic
nʒ itellectõez angelice mẽsuraf instãti nr̃o.
Sciẽdũ ẽt q' noua notitia ãgeli q̃ nũc ẽ. nõ
ẽ ime[te] sue creationi q̃ rapti trãsiuit z inter
quã z istã noti[as] mlte not[ie] fuerũt medie:ʒ ẽ
ime[ta] noti[e] quã angelus desca pn[o] elicuit.
q: vsq; ad pñs sp fuit in eo z n[l] mediat int̃
illas eiusdẽ gñis. Jlla ãt mensuraf instanti
stante cum semper sit in produci.

Jrca.5.distin. q̃rif vtrũ an
geli i p[o] instãti sue creatõis
fuerint bti. C P[a] ꝯ[o] Ange
lus i pdicto istanti fuit btũs
bti[e] nãli ñ aũt supnãli.i.q.
62.ar.i.2[o].d.4. C * 2[a] An
gelus suã bti[e] supnãlẽ meruit.i.q.62.ar.4.
Eandẽ ꝯ[o] hẽs 2[o] distin[e].5[a].q.2.ar.2. q̃uis
ibi sic z.i qdã quol. vnũ dicat q' i suma re/
uocauit. s q' i angelis meritũ ñ pcessit pmiũ
tpe:ʒ nã. Est ãt mirabile q' gs merẽf id q'

ꝯplete hꝫ mare. q: oīs bt̄s ex viā ē. Itē q: ꝓn͞m merēdi.i. gr̄a ē cā gloe idē āt n̄ ē cā sui. ¶ 3a Possibile fuit āgeluꝫ mereri suā btīes in po instanti sue creatōis ꝛ stati p9pm ist.is h̄ hēt in sill. ṽi. q. 29. ar. 8. vbi ꝓbat ꝙ xp̄s ī po inst āti sue creatōis mereri potuit ꝛ idem dr̄ 3 d. 18. q. 1. ar. 2. Ex qbus a silī arguit sic. Si tūc būit oē necm ad meritū ꝛ sblatū fuisset oē ipedimētū merēdi ꝛ deū dilexisꝫ actu elicito idiuī meruisset. Totū āt an̄s fuit pole. Ergo ꝛ ꝯn̄s eadē rō potuit ī 2o. mare q: in eo malus potuit peccare. go ꝛ bonus mereri. ¶ 4a. Angelus bon9 post pm actū caritatis quo beatitudinē meruit bt̄s fuit supernāli btīe ꝛ vltimata. 1. q. 62. ar. 5.

¶ Cōtra funtus oīuꝫ ꝯclusiom. s. ꝙ creatura rōlis in instāti possit elicē actū liberi arbi. ꝛ mereri arguūt qdā anglici vt recitat adā po d. 10. ꝛ greg. ī 2o sniaꝝ. po sic. Si n. aliq̄ volitio possit fieri in instāti pole ē ꝙ aliqs in po instāti sui eē peccaret cuꝫ in illo possit hēre oīa q̄ hr̄e pōt ī aliqs. hoc āt inpl. q: talis nō pōt vitare pctꝫ añ: cū nō eēt: nec tūc. q: ꝙ ē diu ē neco ē. Nec post cū sit p̄tm. So. negat seq̄la q̄ uā tn̄ grego. ꝯcedit. Et ad ꝓba. pꝫ ex dictꝭ ī p̄ce. q. ¶ 2o. q: si sic ē igit aliqs pt mereri ī po istāti sui eē ꝙ pꝫ falsum. q: ꝫ ansel. de cāu diaı. ca. 5. nullus pōt mereri nisi q p̄t iustiaꝫ ꝑdere. Arguit. n. sic. Si bōi n̄ potuerūt peccare n̄ potestate: ꝫ necessitate iustīaꝫ huauer̄t. Et si necītate huauer̄t n̄ magis meruerūt gr̄aꝫ: q: steterūt alijs cadētib9 q̄ꝫ q: seruauerūt rōltatē quā ꝑdere nequer̄t h̄ ie. So. Cōcedit seq̄la ꝛ ꝯn̄s. Ad ip:oba. dico ꝙ illa ꝓpō. s. nullus pōt mereri n' q p̄t iustitiā ꝑder. negaret a. s. tho. vt pꝫ. 3o. d. 12. q. 2. ar. 1. vbi dicit ꝙ ipoa coactōis tollit meritū n̄ āt inpoa ꝓueniēs ex ꝑfectōe bonitatis vl' malitie q̄ volūtatē ꝯfirmat in vno. Et ṽi. q. 20. ar. 6. vbi dicit ꝙ lꝫ aīa xp̄i eēt determinata ad vnū ꝫ gen9. 1. ad bom tn̄ poterat mereri. q: poterat facere ꝛ n̄ facē hoc vel ia. Ex dictis āt ansel. illa n̄ seqr̄: ꝫ solū ista. s. null9 meret huan° iustīaꝫ nisi q pōt illaꝫ ꝑdere cū q̄ stat ꝙ mereat ī alio. vel pōt dici ꝙ illa. nullus in aliq̄ mēsura pōt mereri nisi possit ī illa ꝛ ꝑ illa iustīaꝫ ꝑder̄ ē falsa de possibilitate oppōita necītati ex supoe alioqn nullus hn̄s caritatē poisꝫ merēi ꝑ tp̄e q̄ illā hꝫ. Est āt ṽa de opota necītati able l' coactōis. ¶ 3o. q: tūc posito casu polı aliqs inuit9 peccaret neco vt posito ꝙ de9 in h̄ instāti ꝙ ē. a. creet āgelū cū cognitōe ꝛ libertate arbitrij suspēden° actū volūtatis ei9. ꝑ. a. instās ꝑcise ꝛ cū h̄ ꝑcipiēs. vt eliciat actū dilectōis dei q̄ꝫ citi9 poterit. Tūc sic. Si dilectio tota sil' ꝓduceretur in aliquo instāti ꝓducet. ꝛ sit. b. go inter a. ꝛ b. est tp̄s in q̄ agelus velit nolit peccabit omittē°. Si dicat ꝙ illa dilectō fiet ꝯtibilit in tp̄e immele p9. a. ꝫ inquint q: ali9 angelus diliget in instanti. ꝛ iste dilectōes sc̄ eiusdeꝫ spēi. go vtraq; aut neuta sit in instāti vel tp̄e. q: q̄ alicui indiuiº eēn' uisc oīb9 eiusdē spēi insr iusta. co. 2. ce. com. 59. Si dices ꝙ de9 ꝑcipe n̄ pōt. ꝫ. q: idē seqr̄. Peccabit. n. ꝑ ingratitues expectāº ꝑ tp̄s añq̄ꝫ diligat deum. So. greg. negat seq̄lā. Ad ꝓba. dic dupl'pa vt ibi dicit. Nā aliq̄ lux sbito ꝛ aliq̄ eiusdē spēi ꝯtibiliter induci pōt ꝛ idē ē de alijs formis ꝯtibilib9. Aegri. n. in tp̄e vel in instāti nō sc̄ d bis q̄ eēn' ꝯueniūt huiusmōi forma ¶ 2o dicēdū ꝙ dato cāu illa dilectio ꝓduceret in instanti: ꝫ ī nullo instanti erit po ꝓducta h̄ exillo. Sꝫ bt̄s tho. dicēt ꝙ ꝓduceret in instanti tp̄is discreti iter ꝙ ꝛ aliud instās eiusdē tp̄is n̄ est neco tp̄s mediū. Sc̄da āt rn̄sio gregorij nō est intelligibilis. Dē. n. ꝙ īcipit nouiter eē ī aliquo istanti vel tp̄e incipit po eē. Alioqn eq̄ facilr̄ negari pōt pa mēsura inceptōis oīuꝫ tp̄aliū. Dꝫ. Ergo ꝙ ponat instana ex tp̄s ꝯtinuum. ¶ 4o. Nā si quis pōt in īstanti mereri. duo merita possent esse eq̄lia quoꝝ vnum eēt in tēpore aliud in instanti ceteris paribus. hoc autē est falsum: q: n̄ ꝓdesset ꝯtīuare mēitū. Pꝫ vero sequela. ponatur. n. ꝙ. a. quis mereatur in instanti ꝛ. b. per horam ꝛ. c. per dimidiaꝫ horā. Tunc sic h̄. est maius. a. sinite cum vtrūq; sit finitum Et sit in duplo. Sed. c. est subduplum ad. b. quia si. b. fuisset interruptum. in medio fuisset equale. c. ex vtraq; parte cū oīa sint paria. Ergo. c. est equale. a. So. Aliud ē actū

meritoriū esse i aliquo instāti vel tēpore z aliud actū meritoriū esse meritoriū in istanti aliquo vel tēpore. volūtas enī libere elicit volitiōez .in.a.nec conseruat eā in aliqua parte sequētis tēporis que sit.b.quia si pōt sciēter z libere actū deserere z aliū elicere.nisi a casu aut diuinitus infusa notitia. In aliqua vero parte conseruat libere puta i.c. Nō ergo ē nece q volitio magis sit meritoria i toto.b.q̄ in.a.ymo nec forte ē meritoria saltem noui. z distincti pmiū nec que libet cōtinuatio actus auget meritū. Nec in conuenit pñs ad hunc sensum q duo merita sint equalia z vnū per instās aliud per tempus duret: sed si sint equalia. z vnū ē oīū sit meritoriū per instās aliud per tpus ceteris parib; hoc dupl̄r intelligit. P° q: vnū corp est meritoriū continue per tēpus z nō maioris premiū q̄ aliud q ē per instās solū Et sic negat pñsequētia pper falsā iplicatiōez ansequētis. videlicet q aliqs actus sit meritorius p aliqd tēpus ptinue. ¶ 2°. q: vnū corp per aliq tēpus nō ē meritoriū maioris premiū q̄ aliud p instans. Et hoc cōcedo. q: idē actus per aliqd tēpus no est meritori⁹ maioris premiū q̄ fuerit i pmo instāti. Sed ptra sequit q expedit actū meritoriū iterūpere sepe z obest ptinuare So. ptinuatio que nō est ex libertate z sciētia nō prodest vt que est in.b.secus de alia vt que i.c. ymo ista expedit: q: nō min⁹ meret ptinuans sic per horā q̄ frequēter eliciēs ceteris parib⁹ Et iterrūpen° exponet se paulo nō tam cito remedi. Sz ptra ponatur q de⁹ infundat āgelo talē notitiā i aliquo vel i quolz istanti.b.q: i q.lz tali possit sciēter deserere actuz z elicere aliū sequitur q i qualz pte.d.merebitur premiū infinitū. So. pñs ē eque impo[le] vel possibile sicut ēt casus. iō cāu admisso n̄ inconuenit admittere pñs pſertim cū de⁹ posset cāre i aīa ifinitū premiū intēsiue sed multos hec oīa grego.cui⁹ dicta fm vtā.s.tho. apparēt mihi p maiori parte vera de vo[le] z intē[ll] hoīs qui difficile n̄ pōt percipe oē instans vel oēz partē tēporis:sz ē dare max[m] tēpus q nō est minimuz q pōt percipere.

Angelus āt nālr oēz ptē z oē indiui[le] cōtinui pcipit cū vnica spē intelligat oīa iduū[a] vni⁹ spēi. Et hoc cōcesso dico q āgelus pōt nouū actū hēre i singulis instantibus.b. sed nō in oībus in sen[u] pposito. ¶ 5°. q: sequeretur q alicui peccato instantaneo deberet eterna pena z certa. Et pñsequēter pōito cāu po[ll] de⁹ n̄ posset sufficiēter punire pctm alicuius. Est.n. dare maximā penā finitā quā pōt sufferre creata volūtas cū sit finita. Sit ergo illa pena quā nō pōt angelus sufferre. a. que sit i proportōe decupla ad penā debitā peccato instantaneo. hñt.n. propor[es] cū sint ambe finite. Tūc sic. In quocūq tēpore dato finito pt angelus decies peccare eq graui̇ter sicut in vno instāti. g° z mereri.x. penas eq̄les. z pñsequēter pena.a.quantū pati nō pōt. So. greg.negat.2[a] illationez z in probatōe a[ss]umitur falsum. s.q in quocūq tēpore possit qs tm̄ grauiter peccare plures vt in p° eius instāti ymo ē aliqd tēpus in quo quis nec plures nec semel pōt nouiter peccare sicut de nouo merito dictuz ē. B 1° de aīa pñuncta que a proposito z sciēter nō pōt elicere volitionez i qualz parte tpis si eliciēn° prius nec cū qualz nō cognoscat sil[r] aut successi[e]. Et licet eliciat i instāti n̄ tamē pcogitan° z pponēdo elicere i illo determinate: sz est actuz. quomō ēt i qualz parte tpis pōt elicere. Angelus āt lz qualz partē tpis cognoscat n̄ tm̄ i qualz pōt elicer ¶ 6°. q: hō posset hr̄ meritū i istanti z pñr si vnā bonā volitionē factā i p° instāti hore ptinuaret p horā vniformiter i fine hore mereret pmiū infi[tus] intensiue nec poterit a deo premiari. Nā in quolz instanti post pmuz merebit premiū equale sicut i p° vel maius vel minus. Et quodcūq det accepto minori premio sequtur q mereat infinita et equalia vel maiora. So. pz per idē vt dicit. q: supponit q in quolibet paruo tēpore possit quis mereri. Est aūt scēduz fm grego. q licet pena venialis nūquā possit equari pene vni⁹ mortalis extēsiue secus intensiue. vnde nō inp[t] iquit aliquē grauius torqueri i. purgato° p multis venialibus q̄ aliū i iferno pro vno

mōtali. Hijs āt satꝫ ꝯcōdat.s.tho.loq̄n⁹ de
pena sēsus ab igne ñ ꝺ remo:su ꝯsciē l'ꝺ p̄/
ua^{oe} visiōis ꝺi nā.12.q.88.ar.4.dic̄ ꝙ forte
pēa ignis mōtal' pcī ꝛ vēial' ñ ē i ꝓpō^{a}.Ex
h⁹ āt seq̄ꝛ ꝙ tm̄ posset mltiplicari vēialia ꝙ
eq̄rent iste pene.¶ 7⁹ q: seq̄ꝛ ꝙ i āgelo ma
lo ꝛ i p⁹ hoīe meritū ꝛ ꝺmeritū fuerīt ime^{ta}
sine tpe l' istāti me^{o}.ꝛ ꝯñr int' sapiā ꝛ stulti
tiā eoꝝ ñ fuerit me^{m}.s.trāsit⁹ ꝺ sap^{a} i stlti^{as}
q nꝫ sapiēs nꝫ stlt⁹ fuerit ꝯ aug.3.ꝺ li.ar.q di
cit ꝙ p̄m⁹ hō n' stlte n' sapiēt' reꝯe sit a deo
ſꝫ ē dar me^{m}.q: ip̄e trāsit⁹ n' ē sapiēs nꝫ stul
t⁹.So.dic̄ greg.ꝙ ꝯñs q̄lꝫ hꝫ ꝯcedē q me^{m}
ponē ñ vult int' to^{m} tp̄s q̄ q̄s ē i caritate ꝛ q̄
caritate p̄uaꝛ ꝛ ꝯñr int' ꝯdicto^{a}.Ad ip:ob.
dico ꝙ aug.ñ loq̄ꝛ ꝺ me⁹ duratiōis vt ymā
ginaꝛ arguēs.ſꝫ ꝺ me⁹ abnegatōis ex̄moꝝ.
eo⁹ q negam⁹ aliquā opatōeꝫ fieri fꝫ aliquē
hītuū oppoitoꝝ. Ille.n.trāsiēs nꝫ sapiēter.i.
fꝫ sap^{as} ē fact⁹ nꝫ stlte.i.fm̄ stlti^{as} quā nun/
diꝫ hēbat.¶ 8⁹ q: posito ꝙ de⁹ suspēdat ac
tionē alicui⁹ pcīe p mltans tal' nec^{o} p aliqꝺ
tp̄s erit ociosus cū lib:tate arbitrij. Tal'.n.p⁹
volet i aliq̄ istāti mediato.So.dic̄ greg.ꝙ
tal' volet i tpe ime^{te} seq̄nti.ꝛ bñ diceꝛ si volu
tio āgeli l' aīe ñ i istāti.ſꝫ successi^{e} veluti mo/
t⁹ eliceꝛeꝛ.Dico g⁹ ꝙ volꝫ i istāti ime^{te} seq̄n
te tp̄is discreti.¶ 9⁹ Si ē dare p^{m} istās i q̄ ē i
volū^{te} volutio l' ē veꝝ ꝺ liba l' ꝺ nec^{a} seu nāli
q̄.s.nec^{o} ꝯseq̄ꝛ ap̄hēsionē alicui⁹ obi.Nō p^{m}
q: fꝫ com̄.5.phy.comē.32.oīs sbita muta^{o}
ter⁹ ē succe ñ^{c} ime^{te} p̄cedētꝫ.Tal' āt volutio ñ
ē sic finis.Nꝫ 2^{m} q: ñ ē dare p^{m} istās i q̄ ite^{s}
cogitet ꝺ obo aliq̄ puta.a.g⁹ nꝫ i q̄ volūtas
velit.Pꝫ āt añs q: si noua cogita^{o} libe cāre
tur ñ eēt finis succeēsi^{e} ꝯ comē.si nec^{o} tūc aut
erit aliq̄ sp̄ēs debilissima ip̄i⁹.a.i ymagina
tiua q̄ p̄t agē i ite^{us} vel ē aliq̄ max^{a} q̄ ñ pōt.
Si p^{m} sit illa mīma.b.ꝛ itellectio q̄ꝫ cāt sit.c
Ergo sp̄ēs ꝺbilior.b.cābit itellectōeꝫ ꝺbilio
rē.c.q: v't⁹ h⁹ r p̄t mouē tardi⁹ motū velōci⁹
a fortiori.g⁹ ñ ē ꝺbilli^{a} sp̄ēs q̄ cāret itelle/
ctōeꝫ ꝺ.a.g⁹ ē mar^{a} q̄ ñ p̄t.g⁹ nullū ē p^{m} istāſ
i q̄ sp̄ēs ymaginata possit agē i ite^{us}. Nā si
sic tūc arguꝛ sit. Hec sp̄ēs mīc p⁹ agit i ite^{us}
nālr.g⁹ nc p⁹ ē fortꝫ ad agēdū.Si.n.pus fuiſ
set forꝫ p⁹ egissꝫ.g⁹ ē aliq̄ sp̄ēs mīma i yma
ginati^{a} q̄ possit agē i ite^{us} cui⁹ oppo^{m} pbātū
ē.So.greg.dic̄ ꝙ h⁹ veꝝ ē ꝺ liba ꝛ com̄.lo
q̄ꝛ ꝺ mutatōīb⁹ corꝑalib⁹.Uñ.3.ꝺ aīa expſ
se ip̄e ꝛ pħs dic̄ oppo^{m} de itellectōe.Est ēt
q̄t veꝝ de nāli possibiliꝛ vt si sbito cāreꝛ ap/
hēsio ꝙ diuit⁹ ē po^{le}.h⁹ i^{e}.Sꝫ hec disim^{o} hꝫ
locū ꝺ volū^{te} hūana.Oīs āt volutio ꝛ itelle
ctio āgelica siue nālis siue liba mēsuꝛ istāti
Sec⁹ ꝺ hūana. Nō g⁹ ꝙ volutio liba istāta
nea p̄t seq itellectōeꝫ successiuā vt cū poēsie
ꝯsiliū.Et silr itellectio liba istātanea succes/
siuū motū fātasie l' cogitati^{e}. Jō tm̄ volutio
liba q̄ꝫ nālis pōt eē sbita. Et cū pbaꝛ ꝙ nāl'
cognitio ñ causeꝛ i istāti asūiꝛ falsū.s.ꝙ oīſ
talis cāeꝛ ex actōe fātasmatꝫ i ite^{us}.q: p̄t cā
ri a sp̄ē dudū imp̄ssa.s.fātasmate p̄uē nl' im
p̄mēte. Itē ꝙ fan^{ma} agēs i ite^{us} sꝑ nec^{o} suc/
cessi^{e} imp̄mat sp̄ēꝫ l' itellectiōeꝫ ita ꝙ alt' eē
neq̄at.Dico.n.ꝙ p̄t imp̄mi tota sil'.Ad pb.
dico ꝙ fan^{ma} nc p⁹ ē potēs ad imp̄mēdū ꝛ ꝙ
ē mīmū ꝙ p̄t. Nec seq̄ꝛ ꝙ sit min⁹ ꝙ posit.
q: nālr loq̄n⁹ q̄ciꝫ v'tute data ñ ē dare ꝺbi/
liorē q̄ silr sit motīa lꝫ tardi⁹.Sec⁹ methe^{ce}
Jō tota poītio āgelicana de max⁹ ꝛ mīmo
fūdata ē i falso p̄n⁹.s.ꝙ q̄lꝫ fo^{a} accītal' act^{a}
l' passi^{a} sit i isi^{tus} diuisi^{lis} fꝫ itēsiōeꝫ l' rēissio
nē cui⁹ oppo^{m} ē pbatū in p⁹ sniarū.
¶ Argui p̄t 2⁹ loco ꝯ ꝯ^{o es} ꝙ ꝛ si actū voli
tatꝫ i istāti p̄duci ñ sit ipo^{le} tñ sic eē ñ sit ne
cesse.ſꝫ aliq̄s sit p̄ductibil' p̄tibilr ꝛ successi^{e}.
Et arguīt adā ꝛ gre.sic p⁹.Cōtigit volitōeꝫ
itēdi.q: ꝺside^{m} crescit crescēte extīa^{o e} ho^{i} fꝫ
com̄.12.meth.g⁹ ꝛ p̄tibilr p̄duci. Intēsio.n.
fit p additiōeꝫ noue p̄tꝭ.So.itēsio ꝛ rēissio
ñ fit p aduētū ꝛ recessū.seu additōeꝫ ꝛ sub
tractōeꝫ fo^{e} ad fo^{as}.Dico ēt ꝙ nlla volitio l'
itellectio vel visio ē p se i tpe.ſꝫ solū p acci/
dēs rōe suaꝝ cāꝝ vel oboꝝ.Per se āt sic tote
sil'.Est tñ successio icōpo^{e} ꝛ diui^{oe} ꝛ discursu
aīe.De hys.12.q.31.ar.2.4.d.49.q.3.2.ꝯ ca.
55. Itē.12.q.113.ar.7.ꝛ.4.d.17.q.1.ar.5.Et lꝫ
volutio successi^{e} remittaꝛ ñ tñ p̄tibilr cōm
piꝛ.Uisio ēt hꝫ p̄tes extēsiuas p accñs fm
extēsionē obi.ſꝫ ñ itēsiuas et⁹ eēn^{as} ꝯponētes
Intellectio v'o simp^{r} nec sic nec sic hꝫ. Lꝫ āt

visio fiat tota sil' tñ itẽdi põt s3 maiorẽ pti cipatõez sue actualitatis a sbo. ñ ãt p agsitio ne noue ptis. Sic.n.nlla fo^a itẽdit. Predcã ñi itellige de pductõe visiõis q̃ ẽ pmanẽs ⁊ ñi tota. De successi^a ãt vt diuisibile mag^m cõ tinue motũ videt p paruũ foramẽ dico q̃ ñ fiet i casu eadẽ visio a pn^o vsq3 ad finẽ. qa p(o)tinue vĩ aliõ ⁊ a^a ob3.i.alia ⁊ alia ps visi bil'. Uñ p b^o ñ pbaret q̃ eadẽ visio ptibilit agrat cũ sp fit alia ⁊ alia. Hec p^a efficit ps 2ª aut e3. Hec due illat ponit 3^{a3} p modũ itẽsiõis aut p modũ extẽsiõis fo^c extẽse ad extẽsionẽ sbi.s3 solũ eo^o q̃ i ẽtib^9 successiuis pẽm ⁊ fut^m adiuicẽ otinuata p aliq̃d iduu^{le} ostituit tps l' motũ. Tal'.n. visio cũ motũ lo calẽ pseqt obi sil' cõsist ⁊ i cosiles ptes hẽt diuida ⁊ ostit agrit ⁊ pdit sic ⁊ mot^9 localis ⁊ de ea sic de ẽte successiuo p oia indicãdu3 est cuius nulla pars simul est cũ alia.

¶ Arguit et õ eadẽ adã s3 supõit q̃dã q̃ ne gam^9.p^m e q̃ ois volitio sil' tota pducta mẽ suret istãti tpis otinui.2^m q̃ i nllo tpe istãs succedat istãti sine me^o.3^m q̃ nullu^9 rei pma net po lit dari vlti^m istãs in eẽ loqn^o de q̃ cũ3 istãti cuiuscũ3 tpis. Lz.n. vlti^m dari non po.lit rei pmanẽti.vbi iceptio vl' desitio rei b3 nec^m odinẽ ad mutationẽ successiuã vt in formis nãlib^9 ⁊ opatõib^9 aie sẽsitiue ⁊ itelle ctiue.sec^9 i opatõib^9 ãgelicis q̃ sũ sup otinuu3 motũ in quib^9 cõcedit q̃ po^{lc} est.a.dilectio ne in hoc instanti nullo^o eẽ et ime^{te} post eẽ ⁊ hit.a.nunc eẽ ⁊ ime^{te} p^9 nõ esse.

Jrca.6.di.q̃rit vtr3 ãgelus possit moueri localr. ¶ P^a p^o. Nec ãgel^9 nec aliq̃d cõ p^o pt seip3 mouẽ localr p^o ⁊ p se mouẽs ⁊ p^o motũ lo calr.1.3ca^o.15. ⁊.1.q.2.ar.3.

¶ 2^a. Angel^9 pt localr moueri a seipo p ac cidẽs. Pot.n.succ.u^c ⁊ p accñs eẽ i diuisis lo cis.⁊ sic moueri localr. S3 q̃ tũc moueat a seipo p3.1.q.18.ar.1.q: ãgel^9 cũ sit viu^9 agit se ad opatõez imanẽtẽ ⁊ trãseuitẽ. Est ãt sciẽ dũ er.1.o.37.q.5.ar.1.ad 4^m ⁊.q.pce^{lt}.ar.1.q̃ ãgel^9 sm q̃ successi^e opat i diuisis locis p se mo^r localr. Si ãt accipiat mot^9 ei^9 i loco p

modũ corpal' mot^9. sic p accñs mo^r ad mo tũ assũpti corpis. Est et sil' p se in loco vt opãs i opato. s3 vt mẽsatũ i mẽsa ẽ p acci dẽs tñ rõe corpis. Nõ tñ mo^r aĩa mota ma nu l' de^9 moto celo.q: ñ sẽ i istis disti^{ue}. Nul lo tñ mõ q̃licũ3 moueat ãgel^9 ẽ vbicabil' si cut nẽ circũscriptibil' vt p3 ex dict(is).s.tho.ibi dẽ. ¶ 3^a. Angel^9 eo^o q̃ mo^r localr pt moue ri ab extmo ad extmũ p me^m si vult ⁊ et nõ p me^m.1.q.53.ar.2.1.o.37.q.3.ar. Si.n.mo^r o tinue nec^o trãsit p me^m sec^9 si discrete. Utrũq3 ãt bo3 pt. ¶ 4^a. Jmpo^{le} ẽ angelũ moueri locat i istãti.1.q.53.ar.3.⁊.1.o.37.q.5.

¶ Cõt^a p^{a3} ãguit sco.q̃ idẽ possit mouẽ se ip3.p^o sic. Uolũtas.n. mouet seipã3 iq̃3 tũ li bera ⁊ a seipã mo^r iq̃3^m receptĩ^a. So.ñ mo uet ⁊ mo^r s3 idẽ.q: ad p^m voli^m mo^r ab extin seco.i.do a q̃ h3 q̃ moueat. sic a sua potẽtia litate h3 q̃ moueat. ¶ 2° q: pn^a eẽn^{ia} sbi re^a ppe passiõis efficiũt ⁊ suscipiũt. alias eẽnt i po^a õdictõis. So. passio ñ fluit a sbo pmu tatiõem ppe dictã. s3 p nãlẽ seq̃lã. Lz ãt idẽ suppo^m possit mouẽ ⁊ moueri tñ o3 q̃ hẽat duo pn^a q̃. actiẽ ⁊ passi^e motõis realr distin cta siue illa sint due ptes q̃ditatiẽ l' q̃titatiẽ siue sint due fo^e accñtales. ¶ 3^a. Fo^a ẽ nã.2° phy.g^o ẽ pn^m mot^9 ei^9 i q̃ ẽ. Nõ passi^m q: fo^e ẽ agẽ. p^o õ gñoe.g^o acti^m. So. fo^a ñ sbsistẽs põt eẽ pn^m q̃ ñ ãt q̃ q: tale sbsistit actu l' po^a sepatũ amoto loco l' sbo. ¶ 4° q: g̃ue mo^r a seipo q̃ p3.q: trahit dorsũ leue sibi alligatũ ⁊ trahẽ obuiã frãgit ⁊ ẽ i po^a ad locũ dorsũ sic sciẽs ad speculandũ. 8.phy. Jte3 ñ mo^r a g̃ñante pticlari. q: eo cõrupto adhuc mo^r. ⁊ q̃ mo^r velori^9 hẽt g̃ñans intẽsi^9.⁊ ite3 ta le agẽs ñ agit ad oẽm distan^{as}. Si dicas q̃ mouet rõe ipsiẽ vtutis. Cõt^a. Si.n. illa ẽ sba mobil' hẽo itẽtũ. Si accñs nec^o mouet vtu te sbe. Nõ g̃ñatis.g^o genite. So. vide infra. ¶ 5°. Nã idẽ auget se. Nã i illo ñ ẽ vt^9 effe cti^a augmẽti cũ pus nã cõrũpat q̃3 fiat aug mẽtũ. Jdẽ g^o auget se ⁊ augeẽ a se cũ q̃l3 ps aucti sit aucta. Dices q̃ vt^9 imãlis agit ⁊ cõ p^9 recepit. Cõt^a. Ho^o.n.nõ ẽ õppositũ. q: illa vt^9 sbie^{ue} est i eode3 recipiẽte ⁊ recipien' eĩ. So aĩatũ auget se. s3 ñ p se p^o q: vna ei^9 ps

ff

ē mouēs alia mota.l'fal'e aīa ē pn^m q̄.fi nō ī ḡntr vt ī bzut'.̄fo.q2 aq̄ calefacta frigefa cit.fz Hec ē oicēdū q̄ b° fit ab aere ccūstāte p̄ ac̄tiō nālis nō ē a ɔ̄trio cx̄ se co.2° q2 nā a. ī ni^c z nō p a^d qcsūt sb̄ frigiditate.g° ēt p seip̄az ad illā mo^t.3° q2 plus frigefcit aq̄ q̄ fit frigid^r aer So. Idē ē iudi^m ō mo^u aq̄ ad frigiditatē z grauis ad me^m. Taliū.g° mo tuū pn^m qō.ē gn̄ āī.q̄ vo nā mobil' specifica.

¶ Cōtra eandē arguit grego .ī pba° illud dictū.f.graua mouet a gn̄ante.z ñ a seip̄is p° fic.S.n. lapis gn̄atus ī aere mo^r deoz sū a gn̄āte:aut mo^r imc^{ce} a celo:aut ab aer seu me^o. Nō p^m.p° q2 q̄sto illō graue q̄ fit a celo z vicinaret terre tāto tar di^r moueret.2° q2 tūc gue ma1^o nō d'scēdēt veloci^o ceteris parib^o.vbi.n.mobilia se hn̄t mere passiue.mai^o nō transit veloci^o ceteris parib^o.3° q2 ce^m mouēt.a.p me^d cōpoza in pellen° z'expellen° z leuia mouēt attrahē° hoc aūt ē falsū.p° q2 d'scēdēte.a.fi ascēdat. b.p eādē lineā tc ce^m oīa iter me^a attrahēt attrahē° b.z expellēt expellē° .a. z pñr mo uebūt ɔ̄trios motib^o.2° q2 ī tali expl'sio^e de scēdet aliqd celi l'erit vacuū iter celū z ignē nisi dicat q̄ p̄tes ignis sūme rare ītera rare fiāt vl q̄ p̄tes vicine moueāt ad locū ignis expli z alia ad locū ista.z pñr cadēte la pillo de mān mea tot^r aer z ignis moueat. Cōsir ex ītētōe com.2 .ce.com.42.q̄ ait q̄ n^r pōt mouer localr mediātē nō moto.ex q̄ ifert q̄ sol nō pt ptē aeris sibi oppoitā ex pellē motu recto.q2 ñ pt sic mouē celū me diu.z ex illo. Nz ēt 2^m. p° q2 si.a.moue^r a me^o i q.z aq̄ ē gn̄ati .idē acti^m nāle moueb^r ad ɔ̄trios mot^o mouē^o.a..z.b.sursū.2°.Aut eadē p̄s mediꝫ ɔ̄tinue mouebit .a.aut alia p^o aliā vt dicūt multi ō piectꝫ. Nō p^m.q2 ip^r ca dete pluuia cadē p̄tes aeris vsq̄ ad terraz. Nz 2^m q2 medi^o ī fine moueret.a.ɔ 2^m mo uēs mitti^o moueat q̄ pmū.3° q2.a.non mo uef a me^o sic a motoze sc̄ dario. q2 ñ posset a lignari pm^o.nz sic a motoze p° non moto ab alio.p° q2 ps mediꝫ mouēt.a.ex se moue ret ɔ̄ nāz su ī dozsū.2° q2 sp mot^o violent^o ēēt poz cāl' mo^u nālī ɔ̄ com.10.meth.com.

3.f̄.3° q2 mi^s ē q̄ .a. ñ tenetur sursū a me^o sic ī po^t pa .iua ad cē deozsū.So.ad q̄ēcā sb al'io^c z ḡuitatis.a.i.gn̄ans q̄eqd sit ē ca ef ficiēs pn^m mot^o ei^o dozsū. Mouet .g° a ce^o vel a celi p̄te.i.aliq̄ p.ieta sic a gn̄ante p°.z forte ab aere sic a 2° gn̄ante vtute celi. Ad p^m ɔ p^m dico q̄ dup^x ē motoz: vn^o.f.qpmēs fōle pn^m mot^o violēti p̄se vt p̄ieiēs ali^r et ip̄mēs fōle pn^m mot^o nālis.i. gr.auātē q̄3 nō efficiat motū tñ ē fōle pn^m mot^o.z talis alii veloci^o mouet id q̄ magis distat. Jō ne gāt ɔ̄ña.z sil' ad 2^m .q2 lꝫ gue ma1^o z mīo^o se hēant ad moueri dozsū mere passiue sic q̄ ñ hn̄t ī se pn^m mot^o qō.tñ hn̄t pn^m q.Ad 3^m dico q̄ ñ mouet ipellē° l'expellē° z attra hē°.q2 mouēt violenē. Ad ɔ̄fir.dico q̄ illa ppoitio.f.motoz nō mouet dūt.is n^t moto ppiq̄:hꝫ vitatē i mo^u violēto p̄se sc̄ ī nā li vbi pn^m mot^o fōle īp.m^r mobili. Ēst ā nō tādū ex.s.tho.sup 2° phy.ī pn°.z sup.8.vbi expo^r illō capi.ꝫ accidit .z.2.d.14.q.ar.z. q̄ fo^a ḡuis ñ ē ei^o motoz:ꝫ pn^r mot^o ñ acti^o ꝫ pasī^m. verūtñ po^a.q.5.ar.5. vr̄ oppoitū dicē.z sc̄r.2.d.8.q.1.ar.2. vbi dicit q̄ ce^m hꝫ sui mot^o pn^m pa suū solū:q2 vo z leuia hn̄t actiuū.h° āt teneo. Tñ oia pcordari possūt dicē° q̄ btu^{ri} nō hn̄t pn^m actiuū q̄ moueat ꝫ hn̄t actiuū q̄ mouēt ab alio.z q̄ hn̄t ifse mouēs īstru^{le}:ꝫ ñ pn^{le}.Sꝫ ñ hn̄t pn^r acti^m q̄ ñ se mouēt. ꝫdef.2°.ɔ̄.ca.46.q̄ mod^o opationis est ꝫꝫ modū fo^c q̄ ē pn^m ei^o.Que aūꝫ g° a seip̄is hn̄t fo^{as} q̄ ē pn^m illa mouēt se ɔ libtate vt rōlia q̄ excogitāt fo^a. q̄ mouē°. Que āt fo^{as} hn̄t ab alio n^c mouēt ɔ libtate n^c a seip̄is. Tales fo^c sc̄ nāles. z sic sātō bru toz q̄ ñ sc̄ excogitate:ꝫ rceptc.oīt bru ta se mouē. q2 apetit^o ī eis mouet mēbza ñ tñ ɔ libtate.q2 ībꝫ coz apetē fo^{as} ɔ̄seq̄ ap hēsi nec°. Alia adh° ppoitū hēs.i.q.18.ar. 3.Ex hijs āt oib^o pꝫ q̄ iter.s.tho.z alios ɔ̄ dictō ē vbal' solū. Illi.n.motozē apellāt oē pn^m mot^o acti^m iste vo solū id q̄ ex itegrita^e sue nāe dispo^{nis} cāt motū ita q̄ pzi^o ñ ē i se sb sistēs q̄ꝫ moueat.z est qd aliq̄° sb sistēs ve gn̄ās ī ḡuib^o z leuib^o.z ī aīal'ib^o vna p̄s mo ta coz l'aīa. Nullū āt simp^x cōp^o ē hoc mō

pnᵐ sui mot⁹. Et q̄ ista sit mēs.s.tho.pꝫ.vi. q.1.4.ar.1. vbi dicit q̄ gῦuia mouet̃ seipsis: sꝫ nō a seipis.q: hñt i se pnᵐ sui mot⁹: sꝫ nō hñt il lud a se. Itē i tractaᵘ ꝺ pnᵒ idiui.dic gῦuita/ tē alih dici pnᵐ mot⁹ actiᵐ iq̃ꝫᵐ.s.ē istrꝫ pnⁱᵘ mouētis.i. gñant.alih ꝺo passiᵐ q:.s.ē esseᵃ gῦuitis. Esseᵃ.n. vtᵉ hꝫ roēꝫ passiui.q: p pas/ sioēꝫ sbi efficit̃ ꝺ q̄ educit̃. Gñans.n.ñ solū esseᵐ suū puta motū: sꝫ ēt istᵐ suū effic pu/ ta gῦuitatem. Sꝫ q: ñ solū a ceᵒ: sꝫ ēt a meᵒ .a.moᵗ deo: suꝫ ñ ab illo gñet̃ vt forte plu/ uia ꝛ nix a media parte aeris frigida . ideo ad pmū contra 2ᵐ dico. q̄ medium generat gῦuia: sꝫ ñ. Leuia. Sꝫ q: arguᵐ poꝫ fieri ꝺ celo dico q̄ nāle agēs ptēdare sic ad vnam maꝫ spē.ita ꝛ ad vnū spē motū pducēdū li/ mitat̃: sꝫ vlē ꝛ equocū moᵗᵘ spē distĩcta p/ ducit.ꝛ distĩctis spē motib⁹ mouet. Ad 2ᵐ dico q̄ eadē ps mediꝗ monet.a.p totū mo/ tū ipmeᵒ pnᵐ mot⁹.ꝛ nō eoᵒ q̄ iste sopma/ tur. Ad.3ᵐ dico q̄.a.mouet̃ a medio t.iq̃: a motore nō moto. ꝛ tres ꝯne ibidē facte.nō valēt. Nō qdē pᵃ.q: ñ oꝫ mouens. ꝛ motū sil eē in toto moᵘ. Nꝫ.2ᵃ et pꝫ nꝫ 3ᵃ.q: me/ dū gñanᵒ ipimit q̄ nō patit̃ gtē vl'motū sursū. Qñ ꝺo dr̃ q̄ mouēs.ꝛ motū oꝫ eē sil' ꝯnidet̃.pᵒ q̄ sē sil' saltē i pnᵒ mot⁹.2ᵒ q̄ sē q̃ꝫᵐ ad pnᵐ q̄ mouēs mouet ꝓprie.3ᵒ q̄ sē sil' qñ motor trāsfert moᵗᵉ ꝺ poᵃ eēnᵗ¹.i.qñ gñat ñ āt qñ ꝺ accidētali. Est āt sciendū fm comē.8.phy.com.31.q̄ graue exñs ex locuꝫ suū ñ ē i poᵃ eēnᵗ¹: sꝫ i accītali ꝛ violēta ad illū ex hᵒ.āt seqt̃ id q̄ ifinite art. ꝛ comē.au ctoritates sonat.s.q̄ gῦuitas ꝛ foᵃ ad q̃: seqʳ moueat graue q̄dāᵒ p accñs.trāsferēᵒ ꝺ p:e dicta poᵃ in actū. Gñans ꝺo p se mouet.q: trāsfert ꝺ poᵒ eēnᵗ¹ i actū.q:uis ñ moueat so lū i hac translatione: sed ēt in alia.

¶ Ad idē arguit sco.pᵒ sic. Esseᵃ i actu hēt cā i actu.2.phy.ꝛ.5.meth.ñ dr̃ q̄ sil' sī.ꝛ ñ sꝫ.gᵒ dr̃.a mouet̃ actu cā mot⁹ et⁹ ē actu.gᵒ ñ ē gñans. So. Lē ē i actu cā māl̃is mot⁹.i. sꝫ.ꝛ fināl̃.i.eē do: suꝫ.ꝛ effictēs.i.gñans q̄ ñ ē i sue esseᵘ.i.foᵃ gñati. ¶ 2ᵒ. Nā oē hñs poᵃ actuā i cᵘ alicui⁹ foᵉ pōt illā cāre in oī pa:tuo a p:iato.gᵒ sic graue i leui alligato cāt motū moueᵒ illud.ita ꝛ i seipo. So. Ne gat añs.ꝛ instanᵃ ē.q: nulla foᵃ nālis agit i sbm suū. ꝛ tñ agit in sile sbo suo. Et ocul⁹ in alio oculo cāt sui simile.ꝛ nō in se. Et simil̃r mai⁹ in alia manu sui sensatōeꝫ. Aliquid.n. reᵘ distĩncti a se loco.ꝛ supposito.ꝛ eēnʳ.ꝓt hñre rōeꝫ pncipiꝫ q̄ nō reᵘ sui .q: diuidi ñ ꝓt in duo eēnʳ distĩncta que sint mouēs ꝛ mo tuꝫ. Et nota q̄ ab eodē hꝫ graue q̄ moueaʳ ꝛ gescat.ꝛ trahat secū leue aligatū. ꝛ frāgat id q̄ obsistit.s.a gnrāte vt.q̄ ꝛ a foᵃ sua vt q̄. Et reᵘ obstacli a q eēnᵗ distigui̅t hꝫ rōē q̄ ñ reᵘ sui. Nec tñ oꝫ q̄ ē cā posterio:is puta fractōis eē cāꝫ p:io:is puta mot⁹ deo: suꝫ. Ignis.n.effic calefactōeꝫ suā ꝛ cōbustioneꝫ ligni nō aūt sui calo:ē. ¶ 3ᵒ. Nā ab eodē ge nerāte gñat̃ graui⁹.ꝛ min⁹ gῦue ꝛ vnū co:ū veloci⁹ ꝺscēdit al to.gᵒ ista motuū diuisitas cātur ab aliq̄ pnᵒ mobilib⁹ itriᵒ. So. Est a gñante q̄ pl⁹ vni q̃; aliꝫ de pᵒ actu ip:sit.vl' p:cedo ꝯñs.q: hoc ꝓueit a diuisis cāis istru/ mētalib⁹.q ēt vigorāt̃ ex ꝓpiqtate ad nālē locū. ꝛ ꝯñr nālis mot⁹ ifine velocitat̃. 4ᵒ. Nā dic ari.8.phy.q̄ sic se hꝫ calidū ad cale facē nisi aliqd ipediat ita leue ad ferri sursū Ergo leue ē pnᵐ mot⁹ sui sursuꝫ. So. Quo ad hoc tenet silᵗ q̄ leuitas motus sursum. ꝛ caliditas calefactiōis est p:inᵐ quo. nō āt quo ad hoc vt leue se moueat tanq̃; mouēs q̄ sicut calidꝫ calefacit aliud. Nichil enim est p:inᵐ q̄.nisi reᵘ eēnʳ distĩncti a se.

¶ Cōtra.2.arguit sco. ꝛ quidā i aliꝫ ꝓbatᵒ q̄ impoˡᵉ sit angelū localr̃ moueri nisi vir/ tute iñᵗᵃ pᵒ sic. Si enī sic eē pōt tunc magni tudo motus ꝛ tps ex idiuisibilib⁹ cōpōeret̃ .s.moto indiuˡ¹ p se. Et pꝫ seq̄la ex.6.phy. So.grego.negat seq̄lā de indiuˡ¹ cui nō co:respōdet necᵒ spaciū idiuˡᵉ: sꝫ diuˡ¹ apli cat̃. ꝛ p:obaᵒ est de eo cui necᵒ indiuisibile spacium respondet. Et concordat .s.tho.1. q.55.ar.pᵒ. dicens hic duplicē e ie defectuꝫ Na demōstra⁹ aristo. intelligit̃ de indiuˡ¹ q̃titatis cui necᵒ co:respōdet idiuisibile in magnitudie. ꝛ de moᵘ ꝯtinuo. vñ si angel⁹ continue moueatur eius virtus necᵒ aplica/ tur diuisibili spatio. vt partum sit uneᵒ aq̄ ꝛ

ad qnē. ¶ 2°. Si sic. angel⁹ i suo motu nullā hēt resisten^{ci} .g°nz successionē q̄ ē ex resistē^a vt p3 p ph3. 4. phy. ca° de vacuo z p comē. ibi com. 4. g° vtuosior āgel⁹ nō pōt veloci⁹ moueri q̄ȝ ali⁹ cui gl3 posiȝ se q̄ciȝ tpe p q̄ð cūȝ spaciū mouē. Hᵒ āt ē falsū. q: si duo tales moueāt se q̄ȝta velocitate posiȝ tūc due ⱱtutes iēq̄les agētes f3 vlti^m posse pducerēt eq̄li tpe eq̄les actōes ɔ̄ ph̄m z comē. 7. phy. °So. dicit greg. q: agēs liber̄ sine resisten^a successi^e mouet'. ph̄s āt z com. loquit̄ de nāli. Sȝ ɔ̄. Si. n. ibi est successio p̄cise. q: āgel⁹ vult tāta veloci^e moueri seq̄t q: āgel⁹ saltē successi^e cognoscat oēs spaciȝ ptes ð teriate z distīcte vl' q: alit trāsit z nescit q̄ȝ^m velocit'. So. angelū cognoscē q̄ȝta veloci^e mor dup^r itelli^r vno°. q: ðteriate scit q̄ȝto tpe qualȝ ptē spaciȝ trāseat alio°. q: scit distīcte q̄ȝto tpe totū spaciū sit transitū ɔfuse vo q̄ȝto ptes. Prio° ɔcedit̄ ɔn̄a z ɔn̄s p 2^a pte si daf mīma ps magitudis cognoscibil' ab āgelo vl' max^a n̄ cognoscibil'. scdo° āt negaf ɔn̄a. h̄ r^e z satis bn̄ excepto q: f3. s. tho. cēt dicēdū q: nālr distincte cognoscit qualȝ ptē ɔtinui spaciȝ mor⁹ z tpis z veloci^{tis} pportionē z q: nō sola z tota cā successiōis i motu: ēt mere nālis: ē resisten^a z q: difficultas tacta n̄ h3 locū n' qn̄ āgel⁹ ɔtinue mor. ¶ 3° q: aliq̄ ⱱt⁹ h°r āgelica posiȝ cū aliq̄ resisten^a velori⁹ mouē q̄ȝ āgel⁹ sine resisten^a. Nā moueatur āgel⁹ a t'ra ad cōcauū lune q̄ȝta pōt velocitate i tpe. a. z ignis p idē spatiū i tpe. b. Cōstat āt q: a. h3 ppōtōem ad. b. z sit decupla. Cū g° decuplo a°r ignis decuplo velocius ferat̄ z ðcuplo mīoꝝ tpe mouebit̄ i tpe. a. p idē spatiū. Ignis vo incētuplo a°r adhuc ī mīoꝝ tpe nouebit̄. So. dic gre. bn̄ q: suppo^r falsū. s. dari mīmū tp̄s q̄ āgel⁹ pt se p certā distan^{as} mouē. Est āt sciēduȝ f3 greg. q: gl3 āgel⁹ p quācūȝ distan^{as} pt moueri i istāti. Et l3 ⱱt⁹ a°r nec° supet mīorē ī aliq̄ effe^u n̄ tn̄ ī q̄l3. Nō. n. mai⁹ luīosiȝ cit⁹ illuīat aliquā cert. i ptē mediȝ q̄ȝ min⁹ cū vtrūq̄ȝ illuīet ī istāti. f3 tn̄ mai⁹ illuīat itēsi⁹. Et dato vacuo tā magis q̄ȝ min⁹ ḡue mouet̄ ī istāti f3 tn̄ ḡui⁹ supat ī mo^u p pleni. Et sil' āgelus a°r supat mīorē ī mouēdo mai⁹ co: p⁹ vl' eq̄le aut idē veloci⁹. h̄ r^e z male. q: nihil q̄ciȝ ⱱtute mo^r ī istāti siue p plenū siue p vacuū trāseūdo me^m vl' n̄ trāseūdo. q: sil' ēēt ī diuisis locis. Un̄ dico q: angelus b°r eq̄ cito vt a°r pōt trāsire q̄ðciȝ spatiū mo^u ɔtinuo z n̄ ɔtinuo trāseūdo p me^m z n̄ trāseundo. Nec daf mīmū tp̄s q̄ posit se mouē n' max^a velocitas possibil' ī mo^u āgelico. ¶ 4°. De q: mo^r nec° ab alio mouet̄. 7. phy. Et po^a actiua diffinit̄ p ēē p̄n^m transmutan' a^a z ɔ̄n̄ n' trāsmutat se. Et si idē mouēt se p° idē f3 idē ēēt sit f3 oppoitis dispōnib⁹. Sp. n. mouēs z motū sūt di⁼ilia cū vnū a:⁼ciet sibi aliud. So. pcedūt ista de mo^u locali q̄ ē act⁹ ipfecti z pp ídigen^{as} mobil'. Mot⁹ āt local' āgeli ē act⁹ pfcti z eq̄^{ce} dr̄ mot⁹ local' cū eo de q̄ agit aris. ī li° physico. q̄ nihil mouet se ipso. Et nō ē pp īdigen^{as} āgeli. f3 n̄r aȝ.

¶ Cōtra q̄ðd. ī iprobatōe ɔ°^{is} aductuȝ. s. q id q: local'r mo^r ppe acq̄rit vbi q: ē aliq̄d a mo^u distīctū arguit greg. p° sic. Si cōp⁹ localit̄ motū acq̄rit nouū vbi. i. rē sibi sōlr īherētē ab^{ta} vl' respectiu^{as} pdit ēt aliqð vbi itaq: mo^r ab vbi ad vbi. So. mo^r ab vbi ad vbi. Sic tū mo^m ī tpe sui mot⁹ h3 dup^r vbi. vnū .s. ɔstitutū p̄cise ex ptib⁹ sītaneis distīct' f3 distīctōeȝ ptiū mobil' z loci ppriȝ ei⁹. Et h° h3 mo^{le} ī q̄lib3 istāti dicti tpis aliō z aliud totalr distīcta f3 to^m aut f3 ptes. Et acq̄rit̄ pmuta^m ēē n̄ p mo^m. Et h° ī istāti p poitōeȝ de p̄n̄ti z negatiōeȝ de pt̄o z ī istāti pdit̄ p poitionē ð p̄n̄ti z negatōeȝ ð fut°. Un̄ idiuisibilr z sil' to^m acq̄rit̄ z pdit̄. z n̄ ps an̄ totū. Rō āt ē q: ē re^{us} locati z ptiū ei⁹ z lineaꝝ z pūctoꝝ ad locū adeq̄tū z ptes z lineas. et pūcta ei⁹. Re^{us} āt variat̄ variato fun^{to}. Jō n̄ durat h° vbi n' q̄ȝdiu locatū ē ī eodē loco ppo seu adeq̄to. ip3 z ptes ei⁹. singl'e q: est solū p istās an̄ q: z post q: n̄ ē ī illo nec hēt illū. Jō tale vbi durat solū p istās. z daf vl'ti^m suū ēē n̄ āt p^m n̄ ēē. Posiȝ ēt dici q: pdat̄ ī tpe. q: daf p^m tp̄s sui n̄ ēē. Aliō ē vbi q: ē ɔpoitū n̄ p̄cise ex ptib⁹ sītaneis. f3 ēt ex iūcē ɔtinue succedētib⁹ n' h̄n̄tib⁹ solā aut p̄cisā distīctōeȝ coꝛn̄dētē ptib⁹ ī lineis aut pūct

locali floci.ß potiꝰ vidēse ptes eiꝰ corrñdēt
vnīs locis totalibꝰ moīs ī toto moū. Nec
duo locis adeqtis mobili.qꝛ sic illō totale
vbi cōponeret ex īdiuisibⁱᵇᵘˢ ßz pus ꝛ posteri/
us.sed qlꝫ ps eiꝰ cōrñdet alicui loco maiori
ßz dimēsiōes q̄ꝫ fit moˡᵉ ita ꝙ sic moˡᵉ ī q̄li
bꝫ pte tpis mēsurātꝫ motū ē in loco maiori
se ī ñ iadeq̄to.qꝛ sic gescēt.ita ēt in q̄lꝫ pte
tpis illiꝰ bꝫ vbi cōrñdēs loco maiori se. Et
hꝰ iᵐ vbi.ū se bꝫ ad pᵐ vt toᵐ ad ptē qꝛ diui
siˡᵉ ex īdiuisibilibꝰ cōponeret.ß vt linea ad
pūctū ꝛ tpe ad īstās ꝛ motꝰ admutatū eē et
tīmatū ad tᵐᵐ suī ꝛ pnū suaꝝ. Acqrit autē
iꝰꝫ ꝛ q̄lꝫ ps eiꝰ p motū ꝛ ī tpe. Sūr āt ēt p
dif. Et ßꝫ buiꝰ ꝯtinuatione ac diuisione ē cō
tinuaꝰ ꝛ diuisio ī moᵘ locali ymo ßm v̄itatē
ipm ē motꝰ local. Sꝫ ꝯ inqt si moˡᵉ moʳ ab
vbi ad vbi gᵒ ī tpe l'ī īstāti. So. vbi succeſſī
uū acqrit in tpe. Sꝫ ꝯ iqt qꝛ acqreref ꝓtibi
liᵉ gᵒ ßz ptes moˡᵘ l' ßz ptes ipiꝰ vbi. So.
acqrif ßz ptes ñ moˡᵘ nꝫ īstaneas vl' eēnˡᵉˢ
seu īctēciōaᵉᵐ vbi :ß ßz ptes vbi sibi succedē
tes q̄ꝫ q̄lꝫ succesiˡᵉ informat toᵐ mobile iō
diuisio ē insufficiēs. Acqrif ēt ī īstāti vbi sit'
tamē. Sꝫ ꝯ inqt pᵒ. Si.n.moˡᵉ aliqō puta
.p.mutaf ab vbi ī q̄ gesēit ꝙ sit.a. ī īstāti ꝙ
sit.b.aut ī.b.ipꝫ.p.ē ßz se toᵐ ꝛ oēs suas pte
ī loco in q̄ gesēbat tpe q̄etis sue aut nō. Si
pᵐ gᵒ ē mutaᵐ ꝛ ñ mutaᵐ. Si 2ᵐ gᵒ ē mutatū
ad aliqd none magitudis. Nō ad diuisibile
qꝛ ī moᵘ ꝯtinuo nlla ps magnitudis tota sit'
acqrit .6.phy. Nec ad īdiuˡᵉ qꝛ daref pᵐ ad
ꝙ mutatū ē ī moᵘ ꝯtiᵒ ꝛ pᵐ mutaᵐ eē.ꝛ tolle
ref ꝯtinuꝰ motꝰ.ī q̄ moˡᵉ ptī ē ī vtroqꝫ terᵒ
.6.phy. So. supoʳ ꝙ sit dare pᵐ ñ eē vbi p/
manēt ꝙ nego. q̄ꝫuis def vltᵐ īstās eē eiꝰ.
Nō.n.hᵒ inꝯᶠ ī talibꝰ respectiuis. q̄ īcipuit l'
dsinit ßz īcepᵒᵉᶻ l' dsitōez abᶠᵒᵒ. Uñ tā eq̄/
litas q̄ꝫ sitᵒ dsinit ī īstāti q̄ꝫ cito vnū eq̄lui
l'sibi augef l' minuif ītēdif l' rēittif. Nec
p hᵒ tollit ꝯtiuitas motꝰ.qꝛ ñ atēdit penes
talia vbi īdiuisibilia ßz ꝓuf ꝛ poste.ß ßz vbi
sic diuiˡᵉ ꝓꝫ ßz diuisiōeꝫ spatiꝫ pditi l' acqsiti.
Scōꝫ.n.hᵒ moˡᵉ ī moᵘ ptī ē ī vtraqꝫ terᵒᵒ.
¶2ᵒ. Dd̄ucaf.p.ꝯtinue ꝛ pdat.a.vbi.ī īstā
ti.b. Aut gᵒ.p.ī.b.acqrit aliqō vbi aut nō.

Si 2ᵐ gᵒ nꝫ ī.b.pdit.a. Si pᵐ sit vbi acqsitū
.c. Aut gᵒ.p.pdit.c.ī.b.aut in alio īstāti. Si
2ᵐ gᵒ.p.hꝫ.c.p tp̄s ꝛ ꝯsr ī illo tpe moʳ sit' et
gescit l' moʳ ꝛ nullā talē rē pdit ꝛ ꝯsr nꝫ acq
rit ꝙ ē ꝓpoᵐ. Si pᵐ gᵒ eodē īstāti pdit.c.et
acqrit.c. So. dico in cāu ꝙ si.b.sit pᵐ īstās
tpis mēsurātꝫ motū ipiꝰ.p. ī eo pdit.a. poiti
one ō pnti ꝛ negatiōe ō futᵒ ꝛ in.b.ñ acqrit
aliqō vbi īdiuˡᵉ.qꝛ duo talia vbi ñ sc̄ ī eo/
dē īstāti.ß tñ tā ī.b.q̄ꝫ ī tpe imeˡᵉ seq̄nti diui
siᵃᵉ exponēdo.p.acqrit vbi diuiˡᵉ. Dico etiā
ꝙ si.b.ñ sit īstās pᵐ talis tpis.ß et itrīnᵉᵘˢ sic
ī eo ꝛ ī q̄lꝫ tale acqrit.p. vbi īdiuˡᵉ rēotiōe
ō pt̄o ꝛ pdit rēotiōe de futᵒ loq̄nᵒ de eodē
vbi. Nō tñ pdit ꝛ acqrit aliō ꝛ aliō vbi q̄lr
cūꝫ exponēᵒ.ß ī q̄lꝫ tali īstāti ꝛ ī q̄lꝫ pte tē/
poris ad īstās teriata acqrit vnū vbi diuiˡᵉ
ꝛ pdit vnū īdiuˡᵉ diuisiᵃᵉ exponēᵒ. Et in q̄lꝫ
tali īstāti.p.mutaf ꝛ mutaᵐ ē ad vbi īdiuˡᵉ
ꝛ ab vbi īdiuˡⁱ diuisiᵃᵉ exponēdo q̄ꝫuis ma
gis ꝓpe dicaf ꝙ ī īstāti mutaf ꝛ mutaᵐ ē ad
vbi īdiuˡᵉ ꝛ ī tpe imeˡᵉ seq̄nti mutaf ꝛ mu/
tatū ē ab ipo. Nec tñ ex hᵒ seqf ꝙ mutef ab
illo ꝓtibilr.qꝛ lꝫ illa pditio vbi.fiat ī tpe.nl'
lo ī īstāti vel pte illiꝰ tpis mēsuraf adeq̄te ꝛ
pᵒ sic ēt dic̄ argūēs ī sil'. qñ aliq̄ volitio p/
ducif sil' tota post aliqō īstās imeˡᵉ. Nᵉ va
lꝫ ēt ista ꝯña. Ubi ī eodē īstāti incipit ꝛ dsi
nit.gᵒ sil' ē gñatū ꝛ cōruptū ī sil' ē ꝛ ñ ē. Nec
inꝯᶠ gñoeꝫ ꝛ cōrupᵒᵉᶻ sibi imeˡᵉ succedē ī ta
libꝰ indiuisibilr durātibꝰ. ¶3ᵒ. Si.p.a q̄lꝫ ꝛ
ad q̄ōlꝫ vbi moʳ ī īstāti totꝰ motꝰ ipiꝰ.p.cō
poʳ ex mutatꝫ eē vt pꝫ ex dictꝫ.ī.o.17. So.
negaf ꝯña.qꝛ lꝫ vbi īdiuˡᵉ acqraf in īstāti
nullū tñ tale ē ps motꝰ l' acqrif ꝓpe p motū
p quē acqrif p̄cise ꝛ sil' locꝰ ꝛ vbi succeſſiuū
q̄ ābo sc̄ vnᵉ totalis terꝰ motꝰ localis ꝛ non
duo tmi.qꝛ p vbi acqrif locus ꝛ neutꝝ sine
alio tīminaret aut specificaret motū. Uñ da
to ꝙ oīa vbi cēnt īdiuisibilr acqsita adhuc
motꝰ eēt ꝯtinuus ex loco ꝓtibiliter acqsito.
¶2ᵒ pnʳ. Celū ßm pbm ōe mouef localiᵗ et
tñ nō acqrit vbi.qꝛ nō hēt vbi ßm aucto.6.
pn.ꝛ hoc qꝛ nō circūscribif. Ergo nō oē lo/
calē motū acqrit vbi. So. loqmur de mo/
tu locali corporis circūscripti incircūscriptū

sit actu z po^a n mo^t localit' vniuoce ꝯ alys. Et at sucedit q mot^9 ad locu ptiet ad pdica mentu vbi.q: et loc^9 ad idē pdicamētu ptiet ne sicut spēs illi^9 gnis: sz sicut pn^m ꝯstitutiu^m rez illi^9 gnis. ¶ 3°. Si sic tunc poterit aliqd moueri sz vbi alicui^9 loci z i eodem tpe qe sce sz locu illu. Et pz ꝯña. q: si sic realr disti cta de^9 poterit inouare vbi sine loco. z ꝯ°. Cōsequēs ē ipo^le. q: qescē i vbi ē eē i eodē vbi ipz z oēs ptes ei^9. z hoc ipz ē eē i eodē loco. So. Negat ꝯña z pba°. Non. n. oia realr distincta de^9 pt sine inuicē ꝯsuare vt pz i respectiuis puta eqlitate. z ei^9 fun^to. z i ali qb^9 absolutis. Sz ꝯ. Nūqd n. caliditatē hz vnū illoꝝ sup alio quā de^9 supple n posit So. Cu effec^9 in suo itellectu idus' deteriatā cām vt filiu^9 genitorē: ipo^le ē q de^9 suppleat vi ē talis cae nisi efficiat creatura. vbi āt idus' in suo inte^u locu vt cāz. Jō ꝯseruari nō pōt vbi sine loco. q: eque nō pt res ee sine pti b^9 sue diffinitōis sicut sine ptib^9 sue essen^e Sicut ēt stante pre nō pōt de^9 tollē a filio re^m filiationis ita n' stāte loco. vbi a locato pōt auferre. ¶ 4°. Nā tale vbi. nō est res ab soluta vt pz. Nec re^us loci ad locatu. q: lo cus haberet vbi z ꝯñr locuz. Nec ꝯ°. Si cut. n. re^us loci ad locatuz ē de gñe relōis cū ad nullū a^d gen^9 ptineat sz le: ita z re^us op posit^9 co q relati^d dicat' ad ꝯuertētiā z ꝯñr bēant mutuos respect^9. So. Nō ē res ab^ta n' re^us locati ad locu vel ꝯ°: sz ē re^us nō de gñe relōis: sz q ē relō i relōe fun^ta vt dic. 9. bo. i tracta^u d nā relōis z recita^m ē. 8. disti. 2^a. ¶ 5°. Questio fcā p iterroga^a d pdicam to vbi: qrit de loco. Jdē. n. ē qrer vbi ē sor tes. z iq loco est sortes. Et sili ois rñ sio ad hui^9 iterrogatōez ē d loco ꝯ idez sit dicē ē hic. z ē i hoc loco. Ergo vbi: ē locus z ꝯ°. So. negat ꝯña. Q: n. loc^9 z vbi sūt i sepa bilia z vnū est de intellectu alteri^9 io de am bob^9 sil' qrit z p ābo sil' rñdet q̄uis idē nō sint. ¶ 6. q: com. 4. phy. com. 24. plrics dr cit locu locati esse vbi ei^9. z ibidez dic q in tēdit pbs distinguē iter locatu eē i cōpore q est vbi eius z ptē eē in toto. Ergo corp^9 est vbi. So. Mēs comē. ē q loc^9 sit cā vbi. z de eius inte^u vn. 5. meth. com. 28. dicit q vbi ē re^us vn. pz qd itēdat i p° loco allegato Jn 2° at dico q li q nō i ehert corp^9: sz eē i corpore. Stqs tn pmissas difficultates d vbi vellet euadē dicat q mo^le locale mo tu nullā rē sibi inherētē acqrit: sz solu locu extriscu vt pz. 2. d. 7. q. 2. ar. 1. 3^m. z po. q. 9. ar. 3. z 1. q. 6. ar. 3. z. 4. d. 44. q. 2. ar. 3. q. 3. di cit. n. ibi q mot^9 localis aliud nō ē q: succes sio diuisoꝝ locoꝝ: sz q dictu ē pbabili^9 vr.

¶ Cōt^a 3. ꝯclusiōez arguit cōruptor: vnaq; q erro: sit angeluz ab extimo ad extimu trāsi re sine medio p° sic. Nā redit eri d ꝯdēpna t^9 psi^9. s. q ali āgel^9 nusq; sit ꝯ 1^a. m^l. 16. an geli coꝝ q i celis st. So. Negat sequela. Fal lit āt arguens cdens inter istau^l qb^9 āgel^9 ē in extremis eade mediu tps nec°. sic z me dia cadit magnitudo. De possibilitate āt ꝯñ tis dictu ē alias. Miru. n. vr q nobilissi^a ps vniuersi n posit eē sine ifima a q dpēdeat p modu ꝯtēti z inclusi. Ex eu āgelio āt n hr q alr sint in celo q; de^9 de q ꝯstat q i eo n ē p modu locati. ¶ 2°. q: sz dama. li° p°. ca. 18. Sol^9 de^9 ē incircūscriptibil'. So. ex hoc nō hr n' q agel^9 nō pt sil' eē i diuisis locis n āt q nec° sit i loco. ¶ 3°. q: 2. ce. z. mū. d q oēs ꝯsentiūt celum locu eē spirituu. So. aristo. Spuz nō posuit eē i loco n' p modu opantis. vt so^e. vn. 4. phy. dicit aiaz nusq; eē localr. Jō dcz ei^9 n ē ad ppositu. ¶ 4. q: tuli^9 in tuscu. de aiab^9 miseꝝ loquens facit duas ꝯ^nas p^a. Miseri n sc apud iferos. g° nusq; sūt 2ª nusq; sūt. g° nō sūt. So. p^a ꝯña ē ꝯ fidē z 2^a ē derisibilis. vn z aug. 8. sup. g. ca. 29. dic q corporal' creatura mo^t p tps z lo cu. spiritual' do p tps n p locu. Et. 12. eiusdē ca. 58. dicit aiaz i exitu suo ad cōporalia lo ca nō ferri nisi ꝯ aliquo corpore vl' n localr ferri. vtru āt tūc hēat aliq corp^9 ondat igr qui pōt. ego āt n puto. hec i^e. Est āt sciēdu q motus corpoꝝ est ꝯtinu^9 nec° nō autē an geloꝝ. Non tn est simile de aiabus sepatis z angelis. Dato tamē q eodem modo adli bitum moueant' z pervenire possint ad tro num gloꝛie sine medio. tamē aliquādo trā seunt per medium sm dispositionez diui^e

pp aliquā actionē vl' passiōez exercēdaz in medio puta vt ibi triūphēt de inico vt aia martini vl' vt illic xp̄s ad honorādū occurrat vt aīa virgis. ¶ 5°. Sit exīma.a.z.d.media.b.z.c. Qn.g° angel' trāsit ab.a.in.d.nō est in.a.q.quiescit n' i.d.q: qū ē in.d.iā quiescit statī.nec ē nusq̄. q: fz aug.de imō. aīe. Quicqd est nusq̄ ē nō pt.g° ē i medio. So. corrupto: corruptorius dicit q̄ arguēs ymaginat tp̄s mediū cadē inter instan' quibus angelus est in extremis q̄ necesse est solum si mot' sit ptinu'. Ex dicto vero aug. nō hr q̄ locus oibus equalr cōpetat: sz q̄ queda ptinēt loco quedā operat in loco q̄ forsa deo volēte possent nō opari vt angeli ante mūdū creati fm positionez grecoꝝ. q̄da vo ad oīa loca se extendit vt de'. hec ille. Arg''m petit vbi āgel' moueat i me° .?.vel i extmis. Ad hoc aūt dico fz.s.tho.i. q.53.ar.2. ''.cē dicēdū i cau arg'' q̄ agelus nō mo' in istāti q̄ ē in.a.l.d.l.b.l.c. sz i toto tp̄e cōposito ex instātib' qb' est in extmis z nō in aliq eius pte. Nā vt hr 4.d.37.q.5. ar.2.ad 2m. In mo' agelico nō cōtinuo mutata eē sunt ptes motus. z nō sūt mot': sz successio mutatoꝝ esse est mot'. Et sic mouēri pcedit muta''m eē eo° quo totuz ptez in differētis. Et angel' nō indiget loco siue gescat siue moueatur: sed ep° locus indiget angelo sicut ptinente z opante circa illuz.

¶ Cōtra cādez arguit sco.p° sic. Nulla ps tp̄is a fut° pot trāire in ptm nisi p pn̄s.g° simile est in loco p etia ibi sit ordo inter ptes. So. Negat pn̄a nec est similis ordo ptui vtrobiq.hoc tn̄ dato arg''m ē ad oppo''m q: sicut angel' opatur in pn° z in fine dici nō i me° ita erit de loco. Et sicut nō seq̄t leges tp̄is cois ita nz loci. ¶ 2°. Ordo pfixus a superio: agēte est necessari' cuiz inferiori q̄ū p se circa talia ordiata operat. vnde nullū agens creatū pot facē acetuz nisi ex vi o pp ordinē fortius inditū. Ergo qū angelus mouet per corpo° ordinata a deo non pōt sine ordine tali moueri. So. Negatur ans: q: sequit q̄ unte' nō po'et intelligere 4°r oba ordinata n' icipe: et a pmo z trāsiret per media. Est autē verū de actōib' que inter se talez ēēnalr requirit ordinē qualez hn̄t partes spatij ad inuicē sicut forte est de partib' motus cōtinui. Actiones autē angeli circa locum non habēt essentialē ordinem inter se. Nec est simile de a ceto: q: alteratiōes terminate ad huiusmodi formas habēt talez ordinē qualez z ille forme. Secus de operatiōib' angeli circa locuz. Et licet nulla distantia i pediat actionez angeli. idest intellectionē. secus actōez idest motionez. q: nō pōt mouere nisi coniunctum q̄ztus post motionē vnu' possit mouē statim q̄ztūcūq; distans a se mobile.

¶ Contra.4. arguit scotus p° sic. Nam rō inquit nō cōcludit. q: assumit falsuz scilicet quiescens in toto aliq̄ tpre in vltio eius instanti est sub eadem forma. Ex hoc autez sequit p°. q̄ in vltimo instanti cōsecrationis adhuc forma panis ad sit. z secūdo q̄ in vltimo instanti illuminatiōis a sole adsint tenebre. So. Ad id q̄ dicitur de pane dicet ītra. Ad aliud dico. q̄ tēpore quo sol accedit vt illumietur aer non quiescit sub tenebra quāuis sit sub ea: sed moue' ad lucez in quātuz cōtinue remouet obstaculum lucis idest distan° solis cui' motū illuminatō terminat saltez extrīsece. Sed cōtra inquit fiat eniz sol nouiter medio existēte tenebroso. So. etiā dico q̄ tūc ipo: tēpore aer ad lucez mouebat large capien° motuz pro remotione omnis indispositiōis repugnātis termino inducendo. vt cū tollitur tēpus termini a quo. potissime q: aer ordinem habz ad tempus. z motum celi. Sciendū autem est q̄ angel' est in loco per opatione trāfseuntē que tamen nō mēsuratur tēpore communi vel instanti eius sine motus sit continuus siue nō. Et licet instans temporis discreti possit coexistere tempori nostro puta hore in eo tamē nō potest moueri angelus sicut in hora. q: non habet prius z posterius. sicut hora.

¶ Cōtra cādez arguit grego. prio sic angelus scđuz te in instanti deserit totuz locuz a quo. Sit.g° locus a quo.a. z ad quem.b.

ꝛ instãs de desitiõis.c. Tūc sic. Angel⁹ in.c. ē i.a.l' in.b.alias no mutaref ab.a.in.b.ẜ in aliū locū. Si g° ē i.a.no deserit.a.g° nꝫ desinit.q: sit ē deserē ꝛ desuisse. Si ē i.b.g° i.c. mutaf ex.a.i.b. q: q̄i desit.a. mutaf ab.a. q: deserē ē mutari. Uñ ꝛ mãꝫ dicim⁹ mutari i istāti dū vna fo^a suscepta aliã ỽsit. So. in cāu arg^ti dico q̄ āgel⁹ i illo īstāti desit.a. i q̄ ē i.b. Uñ i.c.ñ ē i.a.ẜ i.b. Nec valꝫ ꝯña g° i.c.mutaf ex.a.i.b. Mot⁹.n.ei⁹ nō ē i vno istāti.ẜ in duob⁹ ꝯstituentib⁹ discretū tp̄s. ¶ 2°. Esto q̄ mot⁹ āgeli nō depēdeat ex motu celi tñ ei coexistit vt ƀe dici possit q̄ dū sol mo^r a tali ad talē locū angel⁹ mo^r a tali ad talē si ꝯtiue mo^r. Sūmo g° tp̄s q̄ sol mouebaf angelo q̄scēte i.a. ꝛ q̄ mo^r q̄ñ āgel⁹ ē i.b. Q: g° iter hec nō ē me^m copulanf ad aliqđ istās ꝛ sit illđ.c.tūc sic. Aut i.c.āgel⁹ ē i.a.tm̄ aut i.b.tm̄ aut i vtroq; aut i neut°. Nō ꝫ^m aut 4^m vt pꝫ. Nec p^m. Nā si ē i.a.in.c.nō ē mutat⁹ ex.a. Et q: ẜꝫ te daf p^m istās in q̄ est in.b.si tali istāti cōrñdet i tp̄e cōi ip summet.c.seqf q̄ sit mutat⁹ ad.b. q̄ñ nō est mutat⁹ ab.a. ꝛ ꝯñr nō ē mutat⁹ ab.a.in.b.ꝯ positū. Si ƀo cōrñdet ei aliqđ istās sequēs .c.igif in tp̄e medio erit in.a. ꝛ ꝯñr tp̄s quo erat in.a.nō erat p̄cise illđ q̄ p̄cedit.c.ꝯ positū. Relinqf g° q̄ sit in.b.g° in.c. ē in.b. ꝛ in toto tp̄e p̄cedēte erat in.a.g° in istāti ē mutat⁹. So. cōcedū ē q̄ istās tp̄is angelici pōt coexistere vni instanti tp̄is nr̄i ꝛ vni totali tp̄i ꝛ cuiꝫ eius instanti tā medio q̄ꝫ ex̄mo ꝛ vni totali tp̄i ꝛ cuiꝫ eius istāti p̄ter p̄mū. Dico ergo in casu argumēti q̄ angelus in.c. est in.a.q: instans quo est in.a. cor̄ñdet.c. ꝛ tp̄i p̄cedēti. In.b.aūt erit in alio istāti p̄cedenti imediato cui in tp̄e nr̄o corñdebit tp̄us q̄ seqf.c.inter q̄ ꝛ.c.nihil mediat. ¶ 3° in qualꝫ q̄ete daf vltimū instās.cū trāsmutaf mā de fo^a indiuisibili in fo^{ā3} diui^{e3} dabif vlti^m instās in q̄ fuit sb̄ p̄ori fo^a.g° in eodē erit sb̄ p̄ori ꝛ p̄olte. fo^a. vel erit tp̄s me^m in quo erit sb̄ neutra. So. negaf seq̄la q: mā nō q̄escit sb̄ p̄ori forma vt suppōif.ẜ mutatur ab ea ad 2^{ā3} p̄ alteratione termiatuꝫ ad 2^{ā3} in cuius vlti° instāti p^a est p° corrupta ꝛ

2^a p° introducta. ¶ 4° q: in p̄batōe assumif falsū.s.q̄ sit dare vlti^m instās q̄etis in q̄ mobile ita se hꝫ vt p̄us. Hoc.n.nō est verꝫ de instāti in q̄ verꝫ ē dicē q̄ desinit q̄scē r̄cōiōe de p̄nti.ẜ de oī in q̄ ƀe dr̄ q̄ q̄escit. Nā s̄m te ita ē de rōne motꝫ se hr̄e alr̄ q̄ꝫ p̄us sic de rōe q̄scētis se hr̄e eodē mō. Sꝫ nō i quolꝫ instanti mot⁹ se hꝫ mo^{le} alr̄ q̄ꝫ p̄us vt pꝫ de p°.alr̄.n.daref p^m muta^m cē ꝛ in vlti° instāti q̄etis nō se hr̄et eodē mō ꝯ te.g° nꝫ in quolꝫ instāti q̄etis se hꝫ eodē modo. So.nō est de mēte.s.tho.q̄ oē q̄ mouef in quolꝫ instāti tp̄is sui mot⁹ se hēat alr̄ q̄ꝫ añ illud tp̄s nisi loquamur de instanti intrin^{co}.i. q̄ cōtinuat vel termiat: ẜ intēdit q̄ in quolꝫ se hēat aliter ꝛ aliter ita q̄ in istāti sequenti se hēt alr̄ q̄ꝫ in p̄cedēti ꝛ eꝯ°. Et eodē mō in quolꝫ instāti q̄etis se hēt vniformit. ¶ 5° Graue motū in vacuo in instāti moueret s̄m arist.4. phy. ꝛ comē.ibi comē.71. ꝛ hoc ꝑpt nullā hr̄ē resistentiā.g° eadē rōne ꝛ āgelus pōt in istāti moueri. Dices q̄ tēp⁹ ē in motu ꝑpter resistētiā mediꝫ ad mobile ꝛ mobil' ad motorē cui resistit eo ip̄so q̄ ab eo distinctū est ꝛ in alio loco q̄: velit ip̄sū eē. Et q̄ in corporib⁹ est p^a tm̄: in celestib⁹ ƀo 2^a tm̄: i aialib⁹ aūt motis īpletio est vtraq; in vacuo.1^a tm̄ in angel' ƀo motis i assūpto corp̄e sil'r vtraq;.ẜ dū mouenf p̄ cōtactū ē etiā ibi q̄dā resistētia iq̄ꝫtū applicās ē distictū ab eo cui applicef ꝛ ꝯñr in tali motu cadit tp̄s mediuꝫ:aliđ tñ a cōi. So.negaf añs q: ip̄o^{le} est quacūq; ƀtute aliqđ moueri in instanti siue p̄ plenū siue p̄ vacuū.4.d.44.q.2.ar.3.q.4. 2^m ꝛ.9.quol.q.9. ꝑpt vtrāq; vl' alterā dictarū resistentiaꝝ. Sꝫ ꝯtra ingt p° q: si mobile distictū a motore resistit ei. de⁹ nihil posset in instāti mouere. So. ꝯcedo ꝯñs q: lꝫ ifi^{ta} ƀtus supare possit totalit' resistētiaꝫ mobil' ꝑpt inclinationē ad oppositū motū sec⁹ de ea que est rōne oppositi sit⁹ stante corporeitate mobilis. vt pꝫ.4.vbi.s. ¶ 2° q: seqf q̄ lꝫ corpus eq̄liter resisteret cuilꝫ angelo cū equalr̄ a quolꝫ distiguaf ex quo seqf q̄ idē corp⁹ nō posset velocius moueri ab vno q̄ꝫ ab alio. So. cā resistē^e motoris ad mobile

z succeßiois in motu ñ ē eoꝝ distin°: ꝫ opꝑositio sit bñti z bñdi iõ negaẛ seqla. Sciēdū est aūt ꝙ graue stante sua grauitate ab ea moueri ñ pt i vacuo. q: caret resistēa suo motu gñali. Perdita vo cōporeitaẛ possꝫ i istāti a do trāsferri ð loco ad locū ñ qdē p motū ppe dictū: sed mõ nobis icognito. 4°. q: nulla alteratio eēt i istanti. So. ymo aliq̄ ē i instanti eo ꝙ terius sit extrinsec⁹ mot⁹ localis Sciēd aūt ꝙ angelus i vacuo. moueri neqt q: ɾ⁴ ꝯtigē ñ pt. Et iferior eq̄ velociter vt superior se mouē pt. Et aristo. 4. phi. ñ plus cōclusit q̄z ꝙ si grue moueret i vacuo i istanti moueret. sed aſs reputauit ipo^le sic z ꝯñs. Sic aūt cōp⁹ ñ pt i istanti moueri p vacuū ita neq: p plenū glorificatū cōpōe. Sꝫ nec ipa aīa glorificatū corpus potest moue i instāti. Et ꝙ dic aug. i qoib⁹ de re^one cōp⁹ glōsum interualla pari celeritate ptigere sic radius solis intelligiẛ fꝫ. s. tho. 4. vbi. s. q: ē i ꝑceptibil' excessus vni⁹ re^u alteri⁹ i celeritate.

¶ Arguit ēt corruptor ꝯ pha^oe dicētis ꝙ assumit falsū. s. ꝙ qescēs i toto pcedēti tpe sb vno terio multi° eius istanti nec° qescet sb eodē. Cōtra iqt in sac° altaris. Nam cū ibi deẛ p^m istans eē cōpis xpi sil erit ibi ipm z fo^a panis q̄ pfuit tpe priori. So. Nō dicit. s. tho. ipo^le eē ꝙ aliqd toto tpe sit sb aliq̄ fo^a z i vltio ei⁹ istāti sit sb alia: ꝫ dic ꝙ ipo^le ē qescere sb aliq̄ fo^a. Aliud. n. ē qescē de cui⁹ rōe ē vniformitas atq: aliud eē. vñ dico ꝙ mā panis z cuiꝫ corrūpēdi i toto tpe ante instans trāsubstātiationis vel corruptionis manet sb vna for^a z in vltio eius instanti est sub alia nec tñ sub priori qescebat sicut neq: ad sequētez mouebatur q̄muis disponere^d ad ei⁹ futurā partiōez p motuꝫ nālē aut violatione verboꝝ. Et licet has mutationes de⁹ subito operari po[ss]it tñ nõ oꝫ dici ꝙ mā vl' res transmutata sub priori fo^a qesceret hec correptor z bene excepto ꝙ videtur concedere q. eadē mā sit prius sub fo^a panis deinde sub fo^a xpi z oñr fo^a xpi iformaret duas mās z non trāsubstantiaretur totus panis. Quomõ autē ibi fieri precedat factum esse vide. 4. d. xi. z. 5. q. 75. ar. 7.

Circa. 7. distin. q̄riẛ vtrū volūtas demonū sit obstīata i malo. ¶ P^a ꝯ°. Angelus dēs nec peccare n^c male velle pt. 1. q. 62. vi. q. 24. 2°. d. 7. 22. q. 24. ¶ 2^a. Liberuꝫ arbitriū vel mens demōis sic ē obstīnata in malo ꝙ nõ pōt bene velle nec carere peccato nec desinere male velle. 2° vbi. s. q. 1. ar. 2. 1. q. 64. ar. 2. vi. q. 24. ar. 10.

¶ Cōtra fun^tus p^c ꝯ°^is. s. ꝙ sola visio diuine eēn^c reddat hoiez ipeccabilē. arguit adā. sed añq̄z ei⁹ ar^ta inducāẛ. sciēdū est vt pꝫ. 3. q. 18. ar. 3. ꝙ dup^x ē volūtas. i. volūtatis actus. s. q̄ volūtas ferẛ i finē z q̄ in ea q̄ sc ad finē. Prim⁹ a dam. vocaẛ thelisis. i. simp^x volūtas. a magr̄is vo volūtas vt nã. l' act⁹ volūtatis. Scōs āt a dam. dr̄ bulisis. i. volūtas electi^a a magr̄is āt volūtas vt rõ l' act⁹ libi arb. Eā dē distin°^e³ hēs. 1. q. 83. ar. 4. z. 3. d. 17. q. 1. ar. 1. q. 3. z. 2°. d. 44. q. 1. ar. 4°. Est āt sciēduꝫ ꝙ volūtas p°° dr̄ eē finis z eoꝝ q̄ sc ad finē. vt pꝫ 3°. d. 17. q. 1. ar. 2°. ꝫ tñ i 3ª pte dr̄ eē solū mõ finis. q: s. ibi i 3ª pte sumiẛ finis alr q̄z i 3°. s. p oi ꝙ existimaẛ bonū in se ꝯside^tus z ñ i ordie ad a^d. q̄uis sit ordīabile i a^d. z bonū ñ solū i se: ꝫ ēt ad a^d. Et hoc pꝫ. 3. q. 18. ar. 4. vbi dic ꝙ id ꝙ volūtas nālr fugit puta mortē pōt p modū rõis eligē ex q̄ hēri pt ꝙ re^u eiusdē nāle odiū z dilectio electi^a possit hri z ꝯ° dilectio nālis z odiū electi^m z dilectio electi^a ac nālis fꝫ mētē scti tho. Sꝫ nūquid re^u dei clare visi locuꝫ hꝫ ista actuū distin°. Ad h dico ꝙ vtraq: volūtatē ponit. s. tho. i āgl'is re^u di clare visi vt pꝫ. 1. q. 62. ar. 7. vñ dico ꝙ vidēs deū de ei⁹ boītate hꝫ aphēsionē ab^so^a nꝫ sōlr nꝫ equalēter ðliberatiuā. hꝫ ēt sōlr aut equalēter delibatiuā l' discursiuā l' ꝯpositiuā z diuisiuā. Ad p^as seqẛ volūtas nālis ad 2as āt electiua. Sꝫ ꝯ. q: de⁹ clare visus ꝯcipiẛ vt finis. g° circa eū ñ hꝫ locū volūtas vt rõ. Ipa. n. ñ ē n' eoꝝ q̄ sc ad finē. So. negaẛ ꝯña. Negaẛ ēt pbatio ei⁹. q: 1. q. 67. ar. 7. z. q. 60. ar. 2. z. 4. d. 49. q. 1. ar. 3. q. 3. dr̄ ꝙ q̄tiēs apetiẛ bñ° ꝯiūgiẛ vterq: apetit⁹ p dict⁹. Iõ sic pꝫ ibi. q. 1. ad. 1^m. z. 12. q. 5. ar. 8.

ad pᵐ. vltiᵒ finis dupʳ dr̃.s.p se ⁊ sic ē sūmū
boᵐ sb rōe sūmi bōi ⁊ p accñs seu mālr ⁊ sic
ē b l' iᵈ boᵐ q p sūmo bono acceptat. Apre
hēsus gᵒ pᵒᵒ nālr ⁊ ex necītate apetit nō āt
2ᵒᵒ. Qd̄ āt ipe dic ō vltᵒ fine possumᵒ dicē
ō deo clare viso. Nā ad aphēdere euidēter
deū eē vltiᵐ finē ⁊ sūmū boᵐ seqt nālis dile
ctio. Sz vt aphendit sb alijs rōibᵒ l' hitudini
bᵒ ad suos effeᵉ: seqt electiᵃ possibilr quā vi
dēs suspēdere pōt q tñ nālē suspēdere ñ pt.
Per h āt ⁊ ñ alr iudicio meo saluat iᵈ. di. q.
22. ar. q volūtas i q̄cūq; statu nāe reᵘ cuius
cūq; obi pōt hr̄e velle ⁊ nolle. Hoc. n. reᵘ di
clare visi ē vez solū ō nolle electiuo. De dā
pnatis āt iᵈ dictū ñ vr̄ vez: q: vt ifra dicet.
ñ pōt diabolus oēz actū volūtatis suspēdē
nz mala electōe carer. Sz ad h dr̃ dupʳ. Pᵒ
q pōt dāpnatᵒ reᵘ ois obi aliquē suū actuz
suspēdere: sz ñ oēz. 2ᵒ. q iᵈ dictū itelligit de
eo statu nāe i q̄ inteᵉ pōt sb rōe boni pponē
electōez ⁊ suspēsiōez actᵒ. Nō pt āt iudicar
dāpnatᵒ q sup oīa diligēdus sit deᵒ vt sup
nālis felicitatis pnᵐ aut q bonū sit illū actuz
suspēdē in q̄ pnʳ eiᵒ cl'pa ⁊ auersio a deo cō
sistit. vn̄ i nᶜ bonā electōez hr̄e pt nᶜ carere ma
la: ⁊ scito q nulla dilectio electiᵃ ē eēnʳ btīfi
ca: sz nālis sola. Lz aūt i hac distinᵒᶜ pueniat
adā tñ mlta falsa assumit. Pᵐ. Aliqd̄ ptīcu
lare obm finitū ⁊ sb ptīculari rōe aphēsuz ⁊
ñ sb rōe vltimi finis l' euidēter ⁊ necᵒ reqsiti
ad vltiᵐ finē pt necītare volūtatez viatoris
ad sui dilectōez aut ptinuatiōez dilectiōis ⁊
pōt necītare ad odiū. et h ñ aphendat sb rōe
misie aut oppōiti l' icōpoˡᵉ vltiᵒ fini. Quā
uis. n. pcedit po. sit q ad aphēsionē quorūdā
obōz nālr psequtio l' fuga sequat i apetitu
sensiᵒ ⁊ itellectiᵒ añ oēz delibatiōez ñ tñ ne/
ce. sitat volūtas huiᵒᵈ actᵒ ptinuare qnymo
sic pᵒ deliberatōez rōis pt suspēdere passio
nes sēsitiuas ita ⁊ magis tales actᵒ i seipa sb
reprīᵒˢ ⁊ sb̄ito cātos. nʳ reᵘ obi aprehēsi sb
rōe vltimi finis l' etᵒ oppositi l' nāe ad aliqd̄
boz. Et cū dic ad. i. Ā ingt. q: ñ pt ñ tristari
h sit i igne ⁊ ñ letari ñ ex ptat illecebrā. di/
co q decipʳ ñ distiguēs vt vr̄ iter apetitū sē
sitiuū q cogi pt ad psequtiōez l' fugaz a qbz

suo obo q̄zᵐ ad specificatōez actᵒ. ⁊ eiᵒ exer
citiū. ⁊ int itellectiᵐ q ñ necītat q̄tū ad exer
citiū l' ptinuatōez actᵒ ab aliq̄ obo citra dei
visionē lz necessitat ab aliq̄ q̄ ad specificatō
nē actᵒ. i. hītuat ⁊ q̄ si ex supoᶜ ita. s. q siquē
actū hēat volūtas circa talia ille erit apetitᵒ
⁊ nulloᵒ fuga. vl' cō fuga ⁊ nulloᵒ apetitus.
De his. i. q. 82. ar. 2ᵒ. Ex qbᵒ pz q cū eē ⁊ vi
uere hēant cū feliᶜᵉ pnexiōez necᵐˢ ⁊ euidēte
i oī statu necᵒ qlz talia apetit ⁊ q̄ vidēt bōs
oppōita vt mors ⁊ cōbustio necᵒ fugit nāli
volūtate donec p deliberatōez rōis aphen
dāt vt ñ opoˡᵃ ⁊ vt mediū ad felicitatem. 3ᵐ
Uidēs clare deū: stāte tali visioᶜ pt illū odi
re ⁊ peccare. Hoc. n. s. tho. negaret. pᵒ q: illa
visio seqt lumē glīe q ē grā psumata l' eā cō
tīet eminēter. vn̄ ⁊ moy. ⁊ paulᵒ huiᵒᵈ grāz
hūerūt. eoᵒ q̄ ⁊ lumē iᵈ. s. ad horā l' p modū
passionis l' hūerūt psumate psilēz q mōtali
pctō repugnat. 2ᵒ. q: ipoˡᵉ ē hoīez peccare
q̄zdiu oīa volita ⁊ facta ordīat in deū actua
liter vt facit ois vidēs huiᵒᵈ. Qd̄ āt grā sic
pnᵐ diuiᶜ visiōis. 12. q. 111. ar. 5. ⁊ di. q. 27. ar.
5. 8ᵐ. Qd̄ āt rectitūᵒ volūtatis iseparabilr
comitet talē visionē. 12. q. 4. ar. 4. ¶ 3ᵐ. Cla
re vidēs deū possz motu ppo velle carere il
la visioᶜ de psc ad expiēdaz ppāz libertatē.
Hoc. n. s. tho. negaret vt pz ex his q̄ dic. 12.
q. 5. ar. 4. ⁊ di. q. 24. ar. 8. 2ᵐ. Nō. n. rōpt h
iudicare boᵐ. Per accñs tñ ⁊ alieo motu. h
pt ad horā vl' tp̄s puta ad pceptū dei sic hū
pbat adā loquenᵒ deuolitōe electiua Natu
rali tñ dilectione talis semp sic vellet eē si
eēt poˡᵉ dato quocūq; precepto.

¶ Arguit gᵒ adā pᵒ sic. Naz si qd obstaret
vidēti deū ad diligēdū l' ñ eēt l' q: tal' suspē
sio ñ hz cur vl' eēt isiʳᵃˢ diligibil'. Nō pᵐ. q:
sufficiēs cur ē velle expiri qd possit. gs. Nz
2ᵐ. pᵒ. q: i via deū aphēsuz sb rōe isiᶜ boni
tatis. diligimᵒ ptigēter. Alias. n. meritū nō
eēt sic diligere. 2ᵒ. q: ista bōitas sui dilectio
nē libē cāt l' pcausat ⁊ ptigēter sic ⁊ oīa cāta
ad ex. gᵒ ex pte obi ñ dr̃ ista necītas. Sed
nz ex pte voliᵗᵃˢ. q: ñ elicit dilectōez nʳ medi
ante cognitōe q̄ necᵒ i oī creata ē finita ei rᵘ
di. 5ᵒ. q: ibi obz vt obz est nˡ efficit nʳ visioᶜˢ

q̃fiat dilectōez. Cū g° ista visio ñ excedat
ī q̇ ī ppōtoabilī notitias alioꝝ obōꝝ li/
be volitoꝝ seqͥt q̇ ñ necitet. Notāter dī vt
obꝫ.q: de⁹ efficit ī oī efficiēte: ſꝫ nō vt obꝫ.
Sō. illa libtas tollit pp pᵐ.q: tal' ñ hꝫ suffi
ciēs cur suspēdēn' dilectōez p se ⁊ ppo motu
Nō.n.velle expiri ē sufficiēs. Tollit ēt pp
2ᵐ.q:.i.obꝫ euidēt aphēdit ſb rōe vlti' finis
l'n̄ilr dilecti l' ſb rōe btitꝫ necāꝫ btitudiēz ad
illā q° nullū a° obꝫ aphēdit. Tal' q̃q: aphen
sio ⁊ tale iudiciū iest ei sīe ⁊ nec° sine q̃ciꝫ
alia appētia distracti°. Ad pᵐ ip:oba. dico
pᵒ q: ī via deū eē sūmū boᵐ ī aphēdim⁹ cū
dē'..ut si euidēt' tñ tale iudiciū ñ sp bē̄m⁹
pp mlta impedimē̄ᵗ. 2° q: stāte tali iudicio ī
via nec° nālr diligim⁹ dū sb tali rōe. 12.q.109
ar.3. ⁊ cū ꝟ merito°.q: ī tali dilectō° aliqd ē
nec°.s.specificatō act⁹ ⁊ aliqd libꝫ ⁊ ꝯtigēs
.s.exercitiū ⁊ ꝯtinua° act⁹.q: ite' ad alia cogi
tāda trāsferri pt a volūtate ⁊ occurretib⁹ sē
satōib⁹. Pōt ēt dici q̇ posīt eē ī via dilectō
nāl'ōi ⁊ electi° q̇ sola erit meritōia. Ad 2ᵐ.
dico q̇ illa necītas specificatōis ⁊ ꝯtinuatōis
act⁹ oritur ex euidēti ⁊ nec° apētia l'iudi° suspdi
ctō n ex ꝟ q̇.obꝫ l'ei⁹ cogitō īsi ᶠmoueat vo
lūtatē. Orit ēt ex nāli ordie po° ad obꝫ.1.q.
2.2.⁊ quē volūtas hꝫ nec° solū r° vlti' finis ⁊
nec° ꝯnexoꝝ ad illū. vñ alr mouet cognī° fi/
nis ⁊ alioꝝ ⁊ alr cognitō vte ⁊ ptīe. vñ alia
oba q̃ptūciꝫ moueāt ñ necītāt sic finis. Ad
3ᵐ.g° ꝑꝫ.ſ.2°.ꝯn' Si de⁹ ad horā daret ali/
cui fruitōez sin cētific° īllū q̇ ꝑ⁹ horā cāebit
illa. tal' stāte tali visiōe ⁊ fruitōe pt velle ca
rere fruitōe. sic ⁊ ꝯformari dō ī volito. g° ō
us clare vt ius ñ amat nec°. So. Si cāus est
po°' dico q̇ tal' vidēs posīꝫ velle carē fruitō
ne ⁊ visiōe p accñs ex spāli adiutōio dī ad
mitītꝫ ad eliciēdū actū electiuū quē vlt elici
ñ at p se ⁊ ppo moᵘ. Cuꝫ hīs tñ stat q̇ frui
velle volū 'nālr ꝯnīᶜ visiōez ⁊ expiē° frui
tōis n'iste due volitōes eēnt icōpo°° potis
sime q: ibi de⁹ spālr opaterf. Pōt ēt dici q̇
sine spāli miracto tal' sic posīꝫ p accñs ⁊ mo
tu alteri⁹.i.pcepto dei ñ alr. q: hac sola rōe
suspēsio p̃dicā pt ei sb rōe bōi ppōi.s.vt obe
diat dō. ¶3°.q: vidēti pt de⁹ pcipe vt amo/
rē r° ōt suspēdere conc'. g° tal' pt ad ꝟ conari
g° ñ amat nec°. So. de⁹ ñ pt pcipe vidēti se
conatū ī opoᵗᵘ' nālis iclīatōis sibi a dō indi
te vt eēt ī pposito. Posīꝫ tñ p̃cipe vt vellet
suspēdere amorē si posīꝫ ⁊ tūc ille posīꝫ obe
dire p volūtatē antecedētez vel ꝯñtez abso
lutam vel conditionatam.

¶ Sꝫ ꝯ p̃dicta argui' p° sic. Nā si vidēs pt
velle suspēdē acᵐ fruitōis pt ad ꝟ cōari q̃ po
sito iuite ⁊ violē' fruet. So. Fruet iuite.i.
ꝯ volūᵗᵉˢ electᵃ' ñ āt ꝯ nālē ei⁹ iclīatōez ſm
illā. Nō āt ꝟ ip'. q: aplus fatet se hr̄e aliq̃s
apetit⁹ ꝯ suā electōez. ¶2°. Carē° fruitōis ē
maxᵐ dānatoꝝ pēa. g° volūtas ñ pt velle il
lā carē°. et tñ rō dictat pt q̇ vellet illā. g° ē
aliq̇ dictamē rectu cui volūtas se ꝯformar
ñ pt. So. Tal' carē° pt eligi ad horā. ⁊ p acci
dēs vt fiat ꝯformatō ad deū ī volito. ⁊ ꝟ nō
obstāte q̇ ē max' pēal. q: bñs ꝑfec° carita
tē pat' eēt ad oēꝫ dī volūtatē q̃ꝫ nouit iustā
eē ⁊ sibi ꝑficuā sostinē oēꝫ penaꝫ ñ pp se: ſꝫ
pp dī volūᵗᵉ. ¶3°. Si sic. qre g° ñ pñt nunc
bt̄ī velle expiri an posīnt dilectōez suspēdē
Nō ē.n.ro n' q: ita efficaciter diligūt deū ac
tu recto vt ñ posīnt aliqd velle ñ eē ad cui⁹
ñ eē sequr nō hr̄e id q̇ scit tale eē. Et si sic.
igit ñ ē in libtate volūtatꝫ velle ñ frui. g° ele
ctō ꝯformis dictamini recto po'' q̇ dictaret
volēdū eē fruitōez ñ hr̄ī ē ipo'ᵉ. So. bt̄ī sē
ita ꝯfirmati ī bo° vt n' velle posīnt n' decēs
cui⁹ ñ ē velle carē ad horā dono collato sī
mo ex q̃ ñ vr̄ eis q̇ dō⁹ ꝟ velit. Si g° ꝟ vellet
iordīate vellēt. Dico ēt q̇ ad minū ōsidēū
ō ꝟ dō⁹ statī eos decet oē ꝯcupitū iuctali ex
ꝑiē°. Cā g° q̇ sic neq̃ant ñ ē q̃ assigna': ſꝫ po
tı⁹ q: ñ decet q̇ sic velit n' licētiarē' a dō. he
3. replice ⁊ baꝝ hōe solutōes p̃dicte sē ade.

¶ Arguit nūc idē ad ā. 4° pn' sic. Nā cū vi
siōe dī stat aphēsio eiusdē sb rōe displicibil'
puta puniui aut sbtrabētis auxiliū optatū
Dē āt. sic ꝯceptū pt volūtas nolle. So. Sic
vidēs nō pōt pati defectum p̃tice rōis circa
agibilia ppria. ita n° quo ad volūtatez pōt
puerse comittere vl' omittē quātāciꝫ assu/
tiōez de⁹ ꝯminaref. Ad visionē.n.req' gr̄a
gratū faciēs. ¶5°. Dbm infinitum qualiter

cū .ꝗ videat nō mouet īfi^te creatā volūtatē: q: ipa est finita ꝛ nō capax infi^te motiōis et cognitio p quā ob3 p̄r^e efficit ē finita: Mouet igit solū finite. Si g^o capiat finitū obm eq̄lr mouēs necessitabit volūtatē ꝙ ē falsū. So. est falsa ꝫ nō cām. q: ista nec̄itas nō p uenit ex īfi^te motiōis. ꝫ ex ordīe po^e ad ob3 ¶ 6°. Nā de⁹ clare visus odiri pōt. vt poito ꝙ iudei odiētes deū hoīez clarā dei visionē hūi ſet. So. casus ē ipo^lis co tn̄ dato seqt ꝙ de⁹ odiret p accñs ꝛ p aliō. ¶ 7°. Nō min⁹ libe ꝛ ꝯtingent̄ fruit quis deo viso q̄; vult btītudinē aphēsaz. q: oēs eā volūt n̄alr ꝫ aug. 3. de t. ca. 5. Btītudinē āt ꝯtingēt volu m⁹ q: diabol⁹ recta rōe pōt suā misiā apetē ꝛ ꝯñr nolle felicitatē. Dic̄. n. augu. de lib. ar. Si dia^o daret optio pot⁹ deberet eligē sp miser ee q̄; tū o io nō eē. Cōfir^r q: multi volūt nō eē vt achitophel. ꝛ ꝯñr ñ eē felices. So. Oēs n̄alr appetūt btīez ꝛ silr eē. ꝫ tn̄ p acci dēs rōe anexe pene apetit nō eē. Uñ dico p me ꝙ malo annichilari q̄; ppetuo dāpnari ꝫ tn̄ ex h^o nō seqt ꝙ possit qs ab^te velle nō eē. Ad arg^m nō min⁹ ꝛc. negat hec q: aphē^o btītudis ī via sbest īperio volūtat; vt sit vl' nō sit ñ āt visio dei q̄ tn̄ nō ꝯfirmat ī bono nisi hēat p modū hītus. Mihi ēt vr̄ ꝙ hñs expientiā de misia cū certitudine ppetuita tis et⁹. nec^o odiat illā ꝛ nullo^o pōt amare sal tē de p se. Si āt anichilari sit odibil⁹ q̄; ta lis pēa dico ꝙ dia⁹ data optōe po ꝫ malle pen̄ ī illaꝫ cū q̄ stat ꝙ vtrūq; p se odiret hec adā ꝛ bn̄. ¶ 8°. Uideat deū aliqs dāpnādus ꝛ ei reuelet aliq̄ pua sibi fut^a pena. Iste ali q̄lr dolebit ꝛ ꝯñr p̄cedēs gaudiū aliq̄lr mi nuet alioqn maxi⁹ dolo: staret cū illo gau dio. g^o iteꝝ augmētato dolore iteꝝ minuet gau^m. g^o finalr ex toto auferet. ꝛ ꝯñr fruitio ꝛ dilectio. ꝛ tn̄ stabit visio dei. So. eq̄ pce' arg^m ꝯ ponētes ꝙ vidēs libe fruit. Dico g^o p^o ꝙ nullus dolo: minueret tale gau^m si sit d obo disparato qn ymo vidēs deū ꝛ exñs in caritate talē pen̄ ī poterit acceptar̄. Dico 2° qd nō ē repugnātia iter gau^m de vno ꝛ do lorē de alio directe et p se et p^o ꝫ solū idire cte ī q̄;^m vnū trahit atētōez aīe ad se et auītit ab alio. Uñ si de⁹ cognitōes nec^{ro}. cōsuaret vehemēs aō: vni⁹ staret cū vehemēti odio alt'i⁹. ¶ 9° q: aug. 3. de li. ar. dic̄. Si nece ē me velī, iā nō volun^te. ꝫ necessitate id me velle fatēdū est. So. loquit de necessitate coactionis nō āt n̄alis inclinationis ꝛ finis.

¶ Ad maiorē āt p̄dictoꝝ euidētiā ē scīēdū p^o ꝙ ī actu volūtatis ē dup^x libtas. s. a coa ctōe ꝛ a nec̄itate. Actui g^o n̄ali ꝯ^r p^a tm̄ ꝫ ele ctioni p^a sil' ꝛ 2^a. 2° ꝙ act⁹ volū^tis dr̄ n̄alis du plr. vno^o simp^r. q: si volūtas h3 n̄alē ōdinez ꝛ īclinatōez ad illū ꝛ ad ob3 ꝛ ad modū ei⁹ vt dilectio finis ꝛ ppoitoꝝ sb rōe nec̄itatis ad illū. Alio^o ꝫ q̄d q: s. volūtas nō idnat ex n̄a sua ad talē actū vl' ei⁹ ob3. ꝫ tn̄ mod⁹ tēdēdi ī actū ē n̄alis l' ꝯsilis mō q̄ n̄a^l tēdit in actū suū. s. sine delibatiōe. Hoc āt mō dicit .s. tho. ꝛ adā ꝙ volūtas h3 aliq̄s n̄ales ac⁹ re^u aliq̄ꝝ oboꝝ. q̄ꝝ nulli ē finis l' nec̄o, ad si nē reqsitū ve vl' apparēter. Iō āt n̄ales dir q: nō sequunt rōis delibationē. Ex hys pꝫ ꝙ null⁹ act⁹ ē simp n̄alis nisi ī pr̄ia vbi ē ap hēsio stabilis. sine variatione.

¶ Cōt^a 2^m ꝯguit sco. ꝙ obstiat⁹ dāpnat⁹ pt hr̄e bo^m actū volen^t. p^o sic. Demōes hūt n̄a lia iteg^a ꝫ dio. g^o hūt n̄alē iclīatōez ad bo^m g^o ꝫ illā po:it aliqd velle ꝯformit rōi. So. sic pꝫ. Ma. q. 16. ar. 5. ad. 1^m. n̄alia sīt itegra i demōib⁹ q̄; tn̄ ad n̄āe ordinē. ꝫ sīt dimīuta ꝛ depuata p cōpationē ad capacitatē gr̄e. Et idē silr alys vbi; hr̄. 2. d. 7. q. i. ar. 2. 1^m vbi dr̄ ꝙ ī eis ē n̄alis po^a ad bo^m ꝫ ē rēota ꝛ īdispo sita p ꝯtrāriū hītū. Uñ ꝫ dia⁹ possit hr̄e actū n̄alē bo^m ñ tn̄ bo^m bōitate gr̄e l' meriti ymo n^e bo^m bōitate morali q̄ ꝯsurgit ex bonitate obi ꝛ oīum circūstātiaꝝ potissi^e finis. q: vt pꝫ. i. q. 84. ar. 2. 5^m actuꝫ n̄alē bo^m sp depuat p actū electi^m moralr ma^m inq̄ꝫ^m illō bo^m q n̄alr dmōes volūt puta eē idebite volūt pu ta sb tali dformitate peti. Et si bo^m fac ū tū bū vt deū credit ꝛ ꝯfitet ñ volūtarie. ꝫ rep euidētia coact⁹. ¶ 2° dāpnati hūt dmē. g^o et remōsū ꝯscie. g^o ꝛ displicē^as d petō. So. nō displiꝫ eis clpa vt^e ꝙ ē bo^m. ꝫ rōe pene. ¶ 3° Nolle penā nō est moralr malū. q: sic pos sūt sine peccato suam amare naturam. ita et

odire ꝯtinui. So. Ille bonꝰ actꝰ nō ē pfecte bonus moralr. qꝛ p electiõem depꝛauat. ¶ 4°. hō ernis imoꝛtali ex suis nālibꝰ ꝛ gn̄ali īfluen̄a dei pōt hēre velle pfecte bōm fꝫ oēs circumstātias. g° a foꝛtioꝛi ꝛ āgelus iusta rº. de fi. ad pe. ca. ȝ. Si hūana nā postq̄ȝ a dō auersa bonitatē pdidit ex fetpā illā pōt hēre multo magis ꝟ pt āgelica pꝰ ruinā. So. dic. greg. q. de arguēte miraf: qꝛ aug. illā ꝯnāȝ facit ꝛ destruit ꝯn̄s vt iferat oppoᵐ anᵗⁱˢ. s. q. inicium bone volūtatis nō iest hoī ex se fꝫ a deo. Jō negaf an̄s. ¶ 5°. Bn̄ velle nō excedit facltātē diabolice volūtatis fꝫ sbaȝ actꝰ. g° nȝ bene velle fꝫ oēȝ circūstātias. Tales. n. circūstāᵉ nate sc̄ nālr tali actui ꝯuenire cū p rōeȝ nālr pbēt sibi debere iesse sic ꝛ phi pꝛobauerunt. Nāa at sc̄ itegra ꝛc. So. dic greg. ꝛ bn̄. q nālia remāserūt itegra q̄ȝtū ad sbaȝ ꝛ nālis scīa mētes puta ad eē ꝛ viuē. fꝫ tn̄ cā hoc stat q̄ḋ sint q̄ ad alia diminuta ꝛ obtenebꝛata vn̄ sbuigi dio. Quāuis ipī nō videāt clau dentes ipiꝰ bōi īspectiuas virtutes. Et aug. enchi. ca. 28. īgnoꝛ rᵃⁱ īquit agēdaꝝ reꝝ ꝛ cupitaȝ noxiaꝝ sine pctī penā paciūf. Lȝ g° nālia sint reᵘ nō tū splēdidt lūmā. secus reᵘ sunt atꝰ añ pctm. Nō. n. sc̄ ī eodē acūine ingeniū nᵘ forte q̄ȝtū ad speculatiuaȝ notitiaȝ. Quātū. n. ad res agēdas ꝛ apetēdas maximos patiūf erroꝛes. Ad arᵐ dico q nō pn̄t nālr bn̄ velle q̄ȝtū ad oēȝ circūstanᵗⁱ in staᵘ volūtatis coꝛrupte qꝛ nᵗ diuitus adiuuēᵗ nō pn̄t tales circūstantias agnoscere aut fꝫ eas velle. qꝛ tā de hō. hꝰ q̄ȝ de āgelꝰ dictū credo nō currētꝰ ꝛc. Et sine me nihil ꝛc. ¶ 6°. Angelus cognoscit pn̄ᵃ pꝛatica nō obstāte sua cecitate. qꝛ sc̄ nota ex teris q̄s āgelus ꝛ aphēᵗ ꝛ ꝯphenᵗ. g° pōt ex pncipys cognoscere ꝯᵒᵉˢ discurrat l' ī pncipys si nō discurrit. g° pt bn̄ velle fꝫ talē ꝯᵒᵉˢ. So. dic idē pᵒ q si malitiā ē coꝛruptiua pncipy vt dr̄. 6. eth. pōt dici q ī pncipys ꝓtīcs errāt maliciosi demōis ite. 2° q ēt si nō errāt nᵗ pōt ꝟ tali pnᵒ sbsumere nᵗ ꝟtute dei sic nȝ hō fꝫ aplꝫ vt patuit 3°. q si hēat notitiā pꝛatice ꝯclusiōis nō pōt sine dei grā bn̄ velle. qꝛ fuit erroꝛ pelagiȝ q grā īdigemꝰ solū ad sciēdū q̄d agamꝰ. 4. q ī diaᵒ ē ꝯtinue actual' malitia. fꝫ aug. cui incōpoᵇⁱˡᵉ ē velle moꝛalr pfectū. ¶ 7° Diligere deū sup oīa ē actꝰ q nō pōt eē malus. Iste āt pōt eē ī demoᵉ. qꝛ erat ei poᵗᵉ ꝛ ad illuȝ tenebaf ī statu sue nāe itegre ī via. q nā adhuc itegra stat. So. * Potuit hoc vtiq; in puris nālibꝰ: fꝫ nō ex puris nālibus absq; gratuito dono. vl' auxilio. Nūc āt idē pōt poᵃ rēota: fꝫ extre nō pōt ī actū fꝫ aug. de fi. ad pe. qꝛ in eo stat ꝯtinue auersio a deo q īstā dilectōeȝ nō ꝯpatif. De rn̄sioᵉˢ sc̄ grego. ꝛ ꝯfoꝛmes. s. tho. 1. q. 64. ꝛ bi. q. 24. ar. 10. ꝛ ma. q. 16. ar. 5. Sciēdū ē āt q īpossibilitas bn̄ volenᵗ diabolo accidit ex tribꝰ cāis vt elicif malo. vbi s. Pᵃ ē deꝰ nō q̄dē causanᵒ malitiā sed non danᵒ grāȝ. 2ᵃ ē ꝓpꝛia volūtas qua ꝯpetit ci eē in malo. 3ᵃ ē nā a qua hȝ q sit in malo immobiliter in quo hȝ q sit p voluntᵗᵉˢ.

¶ Cōtra aliā ptē ꝯᵒⁿⁱˢ arguit scotus. q ange lus dānatus nō vult malū necᵒ. pᵒ sic. Nā voluntas ex nā sua pōt nullū actū hēre. volūtas . n. pōt aliquā inferioꝛeȝ poᵗᵃᵐ ab oī actu suspēdē. g° ꝛ seipsaȝ cū nihil sit magis in eius potestate q̄ȝ ipa voluntas pᵒ retracta. Hoc . n. nō pōt intelligi q̄ȝtū ad eē pᵐ volūtatis: fꝫ q̄ȝtū ad opari. So. negaf assumptuȝ ꝛ ad pꝛoba. ꝯn̄a. qꝛ lȝ aliq velle sit sūme in poᵗᵉ volūtatis nō tn̄ oē. Et preterea diabolus nō pōt aliquā poᵗᵃᵐ suā oī actu spoliare. qꝛ eius inteᵉ nō pōt nō ꝑcipe penā. Et si ꝓbaᵒ aliquid valꝫ btus āgelus posset se sua felicitate pꝛiuare. hec gre. bn̄. ¶ 2°. Ille habitꝰ q ponif cā peccanᵗ. īclinat solū ad supbire vel odire vel aliquē actū vnū spē. qꝛ oē inclinās voluntᵗᵉˢ ad malū inclinat ad vnū spē actū. g° pōt aliq̄n talē actū āgelus nō hēre. qꝛ pōt aliq̄n toto conatu aliū elicē ꝛ tn̄ nō pt sil' hēre duos actꝰ pfectos. g° nullꝰ actꝰ ē q necᵒ sit ꝑpetuꝰ ī volūᵗᵉ ex īclinatōne ad ipȝ. g° nȝ necᵒ iest ei actus malus ī cōi ex malo bitu l' īclinaᵒ. So. negᵗ pᵃ ꝯn̄a. qꝛ ī mēte demōis bitꝰ odienᵗ vl' supbienᵗ l' blasfemāᵗ sp sc̄ ī actibꝰ suis. Ad pꝛoba. dico q illi actꝰ pn̄t eē sil'. qꝛ vnū ē rō ꝛ cā alterꝰ. Dato tn̄ q nō stēt sil'. nūq̄ȝ ē oībꝰ ꝑuatꝰ: fꝫ sp iest hic l' ille q potissime vr̄ ꝟ odio dī sp punietꝫ illū. Cōsiᵉ argᵐ. qꝛ si volūtas nō

bituata possit velle ñ necº idē pt ꝛ bituata. q: nullus bit⁹ ē poᶜ rō agēdi mō opoᵗᵒ mō suo ꝓpo alioqn cā.2ª. deterīaret modū agē pᶜ. So. Necitas ꝯtinuandi talē actū ñ ꝯsurgit ex bitu ꝛ voᵗᵉ totaʳ: ſ ex nā. Cōtinuaº.n. illa act⁹ a voᵗᵉ eliciti ē a nā āgelica ꝛ bitu ſi quē bꝫ ꝛ ſbtractōe grē ꝛ ꝯtinuaᵒᵉ pene. ¶ 3º. Si i necº male volūt ꝯtiue male volūt. gº eoꝝ culpa ī iſtᵘˢ creſcit. gº ꝛ coꝝ pena. gº nūqꝫ ſc̄ i terº pene nꝫ ꝯñr btī i terº glē So. s. tho. 2. d. 7. q. 1. ar. 2. dic̄ q bꝫ añ dīē iudicij creſcat dmoni clpa q̄tū ad mltiplicatōēꝫ actuū ñ t ī q̄ꝫᵐ ad itēſiōēꝫ malitie. q: ſc̄ i terº Sil̄r āt ꝛ pēa coꝝ accidētal' creſcit ex dāpnatoꝝ cremēto. ñ āt eēnᵃˡᵉ. Quarto āt. d. 50. q. 2. ar. 1. q. 6. addit q p⁹ iudiciū nulli erit mēitū l' demeritū: q̄ꝫuis añ poſſit eē q̄tū ad accidētale p̄miū aut penā: q: mēitū ꝛ dmēitū ordinaᵗ ad aliqd vlti⁹ ꝯſequēd boᵐ l' malū. Tūc āt erit vltiᵃ bonoꝝ ac maloꝝ ꝯſumatio ꝛ bona volūtas i btīs erit p̄miū tm̄ ꝛ mala pēa tm̄ ī dāpnatī. Sciēd tm̄ q. 1. q. 63. ar. 9. 3ᵐ. vr velle q nullus btūs poſſit mereri n' ſil' ſit viator vt xp̄s. ¶ 4º. Nullus iteᵃ eſt ita auerſus qn poſſit ītelligē aliq veꝝ. q: p̄nᵃ pº patent ex teriis. gº nulla volūtas ē ita adūſa a ſine vltiº qn poſſit illū velle. Pꝫ āt ꝯñ a. pº q: ſic ſe hꝫ p̄nᵐ ī ſpecl'ablib⁹ ita finis ī agibilib⁹. 2. phy. ꝛ. 7. ethi. 2º. q: ois malus ē ignorās. 3º ethi. iō vbi iteᵃ er: af ñ pt volūtas ñ pt eē mala. So. Dico pº q iteᵃ āgelic⁹ adherēs ſcī' alicui falſo ñ pt ꝯſide ītelligē veꝝ opoᵐ ſicꝫ nolle q volūt. 2º q arᵐ probat diabolū poſſe habere actū bonū q ꝯcedo: ſꝫ ille aſcribitur nē cū ſit nālis. non aūt pōt hr̄e bonā volūtateꝫ electiuā que proprie eſt ipſius.

¶ Cōtra ꝓbatōēꝫ arguit ſco. ꝓbanº q obſtinaº demoᵐ ñ ꝓueniat ꝓp imobilitatē apprehēſiōis iteᵃ āgelici. pº ſic. Nā poſitō ſuppoᵗ falſū. ſ. ꝙ iteᵃ ſit ſufficiēs motor volūᵗᵉ. So. Nō ſupoʳ. s. tho. q iteᵃ ſe ſolo aut ſufficienter moueat volūtatē ꝓſerti q̄tū ad exercitium actus vt pꝫ. 12. q. 9. ar. 1. ꝛ. 1. q. 82. ar. 4. pmū tm̄ ſufficiat q mouet volūᵗᵉ oſtēº ei obꝫ ꝛ q nihil pōt vel'e n' ōñ ſuꝫ ſit ei p iteᵐ. ¶ 2º Nā falꝫ q a ſumit ꝯdic̄ poſitōi dupᵗ. pº q: iteᵃ āgelic⁹ añ pc̄ꝫ fuit rect⁹ ī aphēdēº: ñ aūt pēa p̄ceſſit clpā: gº rc̄ mouit volūtatē ad qd recte apetēd. n' potuit alr̄ mouē. q: mouet p modū nā. ꝛ ꝯñr ſꝫ mōꝫ cogitōis quā bꝫ. gº volūtas illa nūqꝫ potuit peccar. 2º. q: volūtas ñ ſolū eēt imoᵇˡˢ p⁹ pᵃ electōēꝫ: ſꝫ et ī pᵃ ꝛ añ pᵃᵐ. q: iteᵃ ſic p⁹ pᵃᵐ. ita ꝛ añ aphēᵗ ꝛ mouet imobilr̄. So. negᵗ añ ipſū. Ad pᵐ pba. dico q pᵃ motio āgeli recta fuit. ſ q: itellexit ꝛ dilexit ſua nālia bōa nāli dilectōe l' q ex motiōe ꝯtuita. s. s. ītellexit ꝛ dilexit deū ſup oia. Nec tm̄ ex aliq̄ hoꝝ ſeqᵗ illā volūtatē eē factā ipeccabilē. Nō qdē ex pº. q: nālis dilectō ñ ē mēitū l' dmēitū nᶜ boᵃ vel mala moralr̄ nᶜ p eā firmaf volūtas ī bono l' malo moralr̄. Nꝫ ex 2º. q: illa motio electiᵃ ñ fuiſſꝫ ex ſcliatōē ꝓpē nāe: ſꝫ ex ſupnāli motiōe. Cū āt dic̄. s. tho. q iflexibilis ē illa volūtas p⁹ pᵃ electᵒᵉ itelliᵗ ā ea ad quā mereer ſua nā iclinaf. vel itelliᵗ p⁹ pᵐ q̄ꝫ ciꝫ ſiue ꝯtuitā ſiue nālēꝫ dūmō fuē it actual' ꝛ ꝯpleta. vr tū. s. doc. magis ſētire q p̄m⁹ act⁹ āgeli fuēit nālis dilectō ſui ꝛ q diabol⁹ nᶜ ī pº nᶜ ī 2º inſtanti dilexit deū electiᵉ ꝛ recte vt pꝫ. 1. q. 63. ar. 6. ad. 3ᵐ. Ad 2ᵃᵐ negaf ſeqla. ad pba. dico q vt pꝫ. ma. q. 16. ar. 5. iteᵃ āgelic⁹ añ pᵃᵐ electōēꝫ reᵘ ſupnāliū ē ideteriat⁹: q: ſic ꝛ alr̄ pt iudicar ſec⁹ reᵘ nālr̄ ſcibiliū. Et ideꝫ dico de electōē. q: reᵘ nālis ordis ē imutabil' ñ reᵘ ſupnālis. Jō ēt pꝫ arº ſequētt. Añ pᵃᵐ gº electōēꝫ deficiēter circa ſupnālia iudicauit demon. ꝛ potuit recte iudicar. iōq ꝓuerſe elegit ꝛ potuit recte eligē.* Sic āt añ tale iudiciū ā ſupnālib⁹ fuit idifferēs ad ſic ꝛ alr̄ iudicādū: ſꝫ ñ ſel' iudicauit plēo iudiº imobilr̄ ſic tꝫ. ita ꝛ volūtas añ q̄ꝫ eligat circa ſupnālia idifferēs ē ad opoᵗᵃ: ſꝫ p⁹ plenā electōēꝫ imobilr̄ adhēt. ¶ 3º. q: ex iſta via ſeqf queꝫ āgelū factū eē ipeccabilē. Nā fuerī ī grā creati gº aliquē actū hūerūt ī grā ꝛ plenā electōēꝫ. 1. ſeqntē plenū iudiciū. Nō. n. ē rōbilē q ī pº iſtāti peca ī it omitēº ꝛ ſtāº ocioſi. So. negᵗ ſeqla. Et ad pb. dico q āgel⁹ mal⁹ nūqꝫ hūit ꝯpletā electᵒᵉˢ ꝯtuitā n' ꝯpletū iudiciū ā agēdis ī ōdīē ad oiūᵃ. ꝛ ſi ī pº iſtāti fuit ī grā ñ rō mēbaf vl' dmēbaf. q: hūs grāꝫ ñ tenef

iq; ist in vtica. ¶ 4°. Naz hõ ita imobilr ad sei ei q p discursũ agõuit sic ãgel' ei q̃si ne discursu. Ista g° distic'a n' ẽ. So. 1ᵃ q hõ im mobiliter ⁊ euideter apꝛehẽdit eẽ vltimũ finem vel ei nec° anexũ. voluntas hũana immobilr vlt ac'u l' hitu. n' pt velle ɔ̃ui. ¶ 5° Obstia'ᵒ'ⁿ dãnati hois ⁊ ãgli oꝫ sit' asignaꝛ cõez caꝫ vt vř aug. dicẽ d̃ fi. ad pe. vbi dic q h̃ ẽ cois rõ iudica' vtriũq; sil'. Sꝫ ista via ñ a si/gnat cãz obstiat°ⁿᵉ bois. g° nꝫ ãgli. pꝫ b°¹. q: illa cãz oꝫ a signaꝛ i aia q̃ i ẽ sepata. q: pũi cta ñ cobstiᵗᵃ Aut g° tẽ ẽ obstiᵗᵃ ai oẽꝫ actũ elicitũ aut p aliq̃z elicitũ q seq̃t imobilẽ iteᵉ aphẽsioez. Si pᵐ sic imo'ᵉ aphẽsio ñ ẽ cã vt dic. Si 2ᵐ. ɔ̃. q: aia sepata ñ dmereř igᵉ tẽ nllꝫ hꝫ actũ poꝛẽ p quẽ rdda' obstiᵗᵃ. Cõfiᵉ q: lazar' p' mõte imobilř aphẽ' ⁊ tñ mobilř volut. So. s. tho. di. pũta asignat cõez cãz vtrũꝫ. q: vt q: erũs i ter° imobilř adhet fini q̃ imobilitas puẽit tũ ex dimoda gi e sb/iectõe tũ rõe statᵘ cui vř q: sit i ter° Sꝫ i. s. pte rdidit caꝫ obstia' dmoᵐ pmittẽs se ẽt d̃ aia rdditur: ꝫ mõte puẽ' ẽ. ꝫ at sit aliq̃ cã cõis hoꝝ ñ tñ oꝫ q: oẽs sint eadẽ vtrobiq; cũ ẽt pmũ ac pẽ a coꝝ ñ sit dio i eisdẽ. pũt. n. hõ ẽt i coꝛpoi. Dico tñ pbabilř q erũs penit' i ter° ñ pt d̃põere iudiciũ d̃ agẽdis ⁊ fine vltᵒ cũ q̃ exiũt a coꝛpoř ⁊ ɔ̃seq̃ẽ' nꝫ electõeꝫ circa ista qb' adhesit ⁊ cũ q̃ exiũt vñ q̃ ad h̃ fitr obstiař vt d̃mõ. Et h̃ elicitř. 4. ɔ̃. ca. 95. Et cũ arguitř ɔ̃ h̃. dico q ñ obstiař sic a cã p cisa. ab aliq̃ acᵘ l' hitu: ꝫ ab hitu hic acq̃sito ⁊ a nouo statu ⁊ ud̃ sua qb' põit' elicit iudiciũ ⁊ electõeꝫ q̃ d̃ponẽ ñ pt q ẽ cã obstiat Ad ɔ̃fir. dico q ñ ẽ ad ppositũ: q: aia lazari ꝫ fuerit ad tps a cõpe sepata. tñ ñ fuit i ter° vt rei pbauit euẽt'. iõ nꝫ i bono nꝫ i ma° fuit nec° firmata. Est at sciedũ q aia d̃ũ ẽ ɔ̃iũcta obstiař i fiei ꝫ i istãti sepatõis i facto eẽ ⁊ ɔ̃plete. q: tẽ i ꝫplt hř imobilẽ aphẽsioez ⁊ electõez. Nẽ: tñ seq̃t q tẽ d̃mereař: ꝫ q̃ö tẽ p° puit p demẽit. Sꝫ ɔ̃ q: 1ᵃ ist. ãs ẽ i q̃ totũ cõꝛũpitř. g° i illo n' itelligit. So. negař ɔ̃ña.
¶ 6°. Cã total ñ alř cãt n' aiı se hẽat vt ẽ cã l' sic. volũtas ñ ẽ cã sue volitõis nãlř vt poꝛca nãlř. g° si ñ se hꝫ alř vt ẽ poꝛ ñ se hꝫ alř vt ẽ cã. Sꝫ vt ẽ poꝛ ñ se hꝫ alř p h̃ q est sb actu volẽ'. q: ꝫ alř se hẽat iq̃ztũ ẽ sb actu q̃ztũ vꝫ ad aliq' accñs ñ tñ q̃ztũ ad suaꝫ nãꝫ q ẽ act' pm' q ẽ volũtas. g° p illũ actũ ñ se hꝫ alř in cãn°. g° n' p illũ fit ipeccabil'. So. Cõce° q p illũ ñ fit ipeccabilis totalř ac pcise. Nego ẽt miorẽ. Alr. n. se hꝫ volũtas i cãn° seu q̃z/tũ ad poꝛitatẽ vt ẽ sb illo actu. q: ille act' trahit eã ad se ligan° ei' cãlitatẽ potissime dũ ẽ i ter° h̃ intẽdit. s. tho. di. q. 24. ar. 10. vbi ar/guit ⁊ soluit sic. hm aug. li. de ci. pctꝫ ẽ ɔ̃ nãꝫ g° ñ põt eẽ ppetuũ. So. ẽ ingt ɔ̃ nãꝫ mẽtis i sua istitutõe ɔ̃siderate: ꝫ vt iã adhesit pctõ ẽ ei cõnãle vt dic aug. de pfectõe iustitie. Et 9. ethi. dř q hõ q vitiosus efficiᵉ quodãmõ ali' efficiař. q: q̃si i aliã trãsit nãꝫ. ¶ 2° arguit Nã coꝛpoꝛalis vt aqua calefacta expellit ĩnãle accñs n' cõseruatiua cã adsit ⁊ redit ad sibi ɔ̃ueniẽs. g° ⁊ spũalis q̃ est foꝛtioꝛ redit a culpa ad iustitiã n' aliq̃ cã ppetuo ɔ̃seruet culpã quã ñ ẽ asignare. So. Nõ ẽ ingt sile d̃ vtraq; nã. q: coꝛpoꝛal' ẽ ad vnũ gen' puta frigiditatẽ deteriata. iõ oppõitũ ñ põt ei effici nãle nisi totalř coꝛrupta nã: ꝫ spũalis q̃ztuꝫ ad. 2ᵐ eẽ sim. est indeterᵗᵃ ⁊ capax oĩuꝫ vñ ⁊ q̃dãᵒ efficit oĩa vt dř. 3. de aia. Jõ q: id cui adheret põt ei effici ɔ̃nãle. Cõfiᵉ at argᵐ p°. q: cã vniformiter se hñs reᵘ multoꝝ effectuũ p h̃ q vnũ cãt ñ hꝫ alř reᵘ alteri' vt pꝫ d̃ caloꝛe reᵘ pluriũ calefactiõũ. Nõ g° pl' ẽ ipedibil' volũtas reᵘ 2ᵉ electõis q̃z 1ᵉ pꝛie. So negař añs si cã sit actᵃ ⁊ pasiua vt volũtas. Talis. n. ad vnũ effcᵐ trahi põt. Cõfiᵉ 2°. q: volũtas ɔ̃tigenᵉ se hꝫ reᵘ act' q põit obstiatõis cã ⁊ nec' soli fꝫ q̃d. Tal at act' ñ pl' necitat volũtatẽ rᵘ alioꝝ q̃: rᵘ sui. g° ⁊c. Pꝫ aᵒ¹. q: ẽ ei' cã vt nãlř poꝛ ⁊ vt sic ɔ̃tigenter elicit. So. Lꝫ volũtas ɔ̃tigenter se hẽat reᵘ act' eliciẽdi añq̃; eliciař tñ p' ɔ̃but q̃uãdã necitatẽ ɔ̃suadi illũ l eliciẽdi silẽꝫ potissime si i h̃ hituetř. Et ꝫ vt ẽ sb actu pcti ñ p/dat suã cãlitatẽ aut poꝛitatẽ reᵘ illi' act' illa tñ cãlitas ⁊ poꝛitas ẽ ligata ⁊ deteriata ad nãꝫ illi' actus. ⁊ elõgata ab opposito.
¶ Cõfiᵉ 3°. q: nulla cã 2ᵃ pt eẽ alicui cãe ĩ n' cui' ẽ volũᵗᵃˢ rᵘ volitõis agẽ' mõ oppoᶦᵒ ipi mõ cãe pnᶦᵒ. 3ã. n. 2ᵃ. cẽt p'. g° volũtas p n' aᵈõtẽ' ad agẽd. So. supo' falꝫ. s. q modᵒ vo

litatis sit agē ꝯtigēt reus cuiꝯ; obi cū tn̄ re*
finis nālr idncf. Un̄ cū ꝑ supueniētē hitū;
aliqd appeat ei eē vlti⁹ finis. nimiꝝ si ꝑ idia
tionē supuenietis hit⁹ ferf i aliqd nec°. Ad
uertēdū aūt q̄ marᵉ ſſupte margⁱˢ ⁊ ꝯtrᵒᵘˢ
hūt locū i statu vie. ꝫ n̄ i ter° oē q̄ ē ſmo.
¶ Cōtᵃ easdē pbatōes ãguit grc. p° sic. Nā
iusta dama. 2. li. ca. 3°. Angel⁹ ē sba sp molⁱˢ
arbitrio liba ṽtibil' ꝫ mētez. So. ṽtibil' ē a
n ãlub⁹ ad supnālia ⁊ multip'i mēte ei⁹ ē mu
ta°. ꝫ n̄ ita q̄ electū sel' plena electōe posit
refutare. ¶ 2° q: ibidē or de btis ãgel' q̄ dif
ficult' moˡᶦˢ sꝫ ad malū. ꝫ n̄ imoˡᶦˢ. Nūc āt
imoˡᶦˢ sꝫ ad malū n̄ nã. ꝫ grã. So. sꝫ moˡᶦˢ
po³ rōta. q: s. sua nā i se ꝯsiderata nꝫ iustie
nꝫ malitie r̄pugnat. Et n̄ sꝫ imoˡᶦˢ ex nã sua
ꝫ ex grã ⁊ statu t̄mi in q̄ sꝫ a do poitū. Et si
alii dilerit demō dei ḡtute ⁊ electie illa ele
ctio n̄ fuit plena ⁊ cōpleta. ꝫ stati ipedita ⁊
fastidiu a ioq; alti potuit. ¶ 3° q: oia⁹ modo
vult h° mō i⁹ vt pꝫ d̄ ꝑcurata mōte xp̄i quā
tn̄ voluit ipedire. So. oē q̄ vult sel' plēa et
efficaci voluᵗᵉ sp vult actu vl' hitu potuisᵗᵉ n̄
qd apetit ꝑ modū finis aut necꝫ ad illū. sed
tn̄ p̄t aliqd p° velle icōplete ⁊ ān cedēt ⁊ po
stea oppoᵐ ꝯ̄ir ⁊ eꝯ. Pōt ēt ōdiare ad suū
finē succeᵗᵉ oppoita tēptaᵒᵉ ⁊ q̄si dubitati
ne potuisᵗᵉ circa supnālia. vt circa pa:iōēꝫ x'
In talib⁹. n. p̄t dubitare ⁊ opiari. Malo. q.
16. ar. 9. ¶ Cōtᵃ easdē pba. arguit aure. p° sic
Inteˡˡˢ moʳ abobo. g° forti⁹ a fortiori si ei
p̄t occurrē. Sꝫ itellectui ōmōis p̄t occurrē
rō fortior ad oppoᵐ ꝯᵒⁿ i quā ſm te ferf i/
mobilr. g° ab illa mouebif ad oppoᵐ. g° nō
necītaf i ista. So. negaf b°ʳ q: n̄ iducif rōe
ad assetiēdū. nᵉ audit vl' auscultat ꝑsuasiōes
ad boᵐ. ꝫ eis ꝯdic. 2. d. 7. q. 1. ar. 2. 3ᵐ. Un̄ vt
pꝫ mal. q. 16. n̄ setit se ſb malo eē q: cl'pā suā
n̄ aphenᶠ vt malū nᶜ aphenᶠ boᵐ diuiᵐ vt est
p̄nᵐ pᵐ bōi ḡtuiti eē meli⁹ bono suo ppo. sed
solū vt ē p̄nᵐ bōi nālis. q: ꝑseuerat i sua pū/
siᵗᵉ q̄ btieꝫ sūmā nālr obtinē voluit. ¶ 2° q:
tua rō peccat ꝫ n̄ cāꝫ vt cāꝫ sic. Nō discur/
rit. g° imobilr aphenᶠ. Nō discurrē. n. n̄ ē cā
imobilr aphēdenᵗ. q: sine discursu p̄t q̄s in
falso p̄n° aphēdē ꝯᵒᵉ falsā mobilr. So. ne/
gaf añs ⁊ pba°. q: tal' si n̄ sit apt⁹ sillogiza
re fallef imobilr q̄ꝫ tū ē ex sꝫ. Sic āt ē d̄ erro
re diaboli. ¶ Cōtra pbatōeꝫ āt q̄ hr̄ i 2° ar
guit durā. Fuit āt pbatio hec. A voluᵗᵉ ad
herēte imobilr p̄ūso fini op⁹ boᵐ ꝑcuīre nō
p̄t. Adheret āt sic: si circa ea q̄ sꝫ ad finē pec
cat n̄ ex pa siōe: sic. n. ea ce late pēitēt: ꝫ ex
malitia. Tal. n. volūtas n̄ p̄t a tali fine auer
ti n' rēoto hitu q̄ malū finē eligebat q̄ i ter°
fieri n̄ p̄t. i. i hoie p⁹ mōtē ⁊ i ãgelo p̄t auer/
sionē. ¶ Cōtra igt durā. q: finis cui heret i
mobilr n̄ ē d̄ se mal⁹. ꝫ bon⁹ ex gñe. Est. n. ill
le cui adhesit p° peccā°. Peccauit āt apete⁹
boᵐ ex gñe sine dbita circūlᵗ a³. Ex bono āt
fine n̄ ē nece ꝑcuīre op⁹ malū. So. finis dia
boli ē idebit⁹. q: ipemet ē. Nec valꝫ dicē q̄
heret ei quē p° apetijt. i. btitudi tū q: bti° n̄
fuit ei⁹ finis cui⁹. ꝫ q̄. i. ꝯcupitus ⁊ n̄ amat⁹
aicitia. Cū q: h° dato q̄ fui ꝫ ei⁹ finis vlti⁹
adhuc fui ꝫ idebit⁹. p° q: si ꝯstituisꝫ finē in
deo tāq̄; icōcupito ⁊ n̄ tāq̄; i amato adhuc
fuisꝫ idebit⁹. Illa. n. nā rōlis tēdit ad dbi
tū finē dbite n' amādo deū sūme vtroꝫ
aōre ⁊ sūme se post deū amo:e aicitie ⁊ dei
fruitōeꝫ aōre ꝯcupie. Diabol⁹ āt sūme ama
uit se aicitia ⁊ sūme aliqd creatū ꝯcupia. 2°
q: si sūme deū amaꝫ ⁊ ꝯcupisꝫ ⁊ tn̄ noluis
set deū ⁊ ei⁹ fruitionē ꝑ grãꝫ adipisci adhuc
eēt ꝑuersus finis. Cōsi arᵐ p° q: sic adherēs
bono fini p̄t facē malū ita ⁊ adherēs malo
p̄t facē boᵐ qñ n̄ fit ꝑꝑ illū finē. h° āt tūc est
polᵉ qñ ipe opās i malo fine n̄ videbit oia
ad se ꝑtinēª. vt oia⁹. So. ipolᵉ ē q̄ adherēs
ꝑuerso fini ⁊ actualr ꝯsiderās ⁊ apetēs illū
faciat boᵐ op⁹. sec⁹ āt si hitualr tn̄. Nec ē si
mile de adherēte bono fini q p̄t peccare. q:
plᵃ regruf ad boᵐ q̄ꝫ ad malū. Cōsiᵗ 2° q:
sic ãgel⁹ nō peccauit ex passiōe ita nꝫ ex hi
tu. q: eo añ petm̄ caruit nᶜ ex electōe. ꝫ ex ne
sciētia l' icōsideratōe. g° vr̄ q̄ ea cessāte pēi/
teat sic si ex passiōe peccasꝫ. *So. peccauit
qdē sine hitu. ꝫ d̄ide ex forti ⁊ ꝯtinua adhe
siōe ad obꝫ gñat⁹ ē i eo fortissim⁹. Et lꝫ pec
cauerit ignorāt ex ignorātia circūstāᵗ tn̄ p⁹
petm̄ obtenebrato ei⁹ iteˡˡ circa supnālia cir/
ca q̄ errar̄ p̄t. visiᶜ ē q̄ elegit ēt circūstātias

vriosas. Est āt sciēdū q̄ tā ipe q̄z bō hz ob/ stiatōis cōez cāz. p° oīmoda gr̄e distictōez. 2° q: vt q̄z i ter° stati imobilr existiat ō illo fine cui pus ibe̾fat. Pōt āt eē rō spālis vtri q̄z cui differāt sdē ⁊ ꝯñr hr̄e possint ex suis nālib' effe° ipē distictos cui' ē obstia°. Se cōe bti° q̄ vtriusq̄z iest a deo. ¶ 2°. ñ dia' ex electōe dmerito° imo° ꝯfirmat i malo pari rōe ⁊ bon' ex mīto° ꝯfirmat i bono q̄ falsū ē. q: ñ ex merito s̄z ex p̄mio ꝯfirmet' ē. So. negat ꝯña. q: plus ad bom q̄z ad mam reqrit' Ūn s̄z oēs ꝯfir° ē donū dei obstia° āt ñ ē a do effēm p̄n'. s̄z a dāpnato. Dico ēt q̄ sic cō tinuat i malo vsq̄z ad term ē cā merito° ⁊ dis/ pōitia ⁊ mālis obstiatōis i malo ita ⁊ pti/ nua° i bono ꝯfirmatōis. Sec' āt ē de cā effe cia hui' ⁊ illi' q: i ptāte nāli āgeli ē vnū eo rū ñ a° Nā ñ ñ p̄t nālr sine spāli adiutōio ꝯ uerti ad deū vt ad finē vltm ⁊ p̄nm pm supnā lis boni multo min' pōt i illo cōfirmari.

Lex circa. 7. di. q̄rit vtru3 agel' moueat cem' i aliō cor p' p ītem ⁊ volūtatē l' p aliā po'. ¶ P° ꝯ° Quicqd āge l' agit ad ex agit p ītem ⁊ vo lū. ⁊ ñ p aliā po' mediā. ql. q.2. po°. q.6. ar.6. Ma. q.16. ar.9. ad .7m. 2.0.7. Jn nā.n. votalr itellectuali nō potest eē po° vl' opa° nisi itellectualis. g° nisi item volum. ⁊ intelligere ⁊ velle.

¶ Lōi° p̄dcā 3gunt aute. p° sic. Nā s̄z com. p° tractatu de sba orb ⁊ 12. metß. com. 35. in oib' sbstatys sepatis ē ite' ⁊ volūtas ⁊ po' motia i loco. alr ñ ꝯseq̄ret ōside' sui. Dicet q̄ illa po° ñ distigut realr ab ite° ⁊ volū. s̄z ōt p° q: hz arti'. Q ō āgel' moueat cor/ pora p ītem ⁊ volūtatē soli. errō. 2° Motio āgel' localr mouet ñ ē a volitōe vt iest i/ psi nllo exequēte vt p3 aut ipsamet i po' cui' ē ipsi exeq̄t. e. q: ñ ē idē ipui q̄ exequu tio. alioqui volūtas ferret sup seipāz vt exe/ quēs ē aut exequēte alio q̄ sit ipm mot. q: idē mouēt se. g° po' motr' ē alia a volitōe ⁊ volun' ⁊ mo'. Lōsi' q: velle eēt pduci m ꝯ ar. p° ethß. dicit q̄ itellectio ⁊ volitio sīt fi/ nes ita q̄ ab ipis ñ sīt alia op̄a. So. ad pm

ꝯ rñsionē dic durā. q̄ ar' ē ꝯ eos q dicūt an gelū p ītem ⁊ volūtatē sic mouē ad hūc item q̄ volūtas ei' sit efficax ad mouēdū qcqd p̄t velle mouē. ⁊ a q̄cūz distā° ita q̄ sistas ⁊ p/ pōtio nō reqraf. Nos āt dicim' q̄ l3 eadē po° sit volitia ⁊ motia ñ tñ sbicit volun' an gelice i moue° qcqd sbicit i volēdo. n' q̄l' cūz. Sic ēt. l3 scir ⁊ velle sint ī ōo idē aliq̄ tñ scit q̄ ñ vult. Ad 2m dico q̄ ō volūtas ipat ⁊ vlt motū ⁊ ipamet exeq̄t illū. Arguēs āt ex h° iferēs q̄ idē eēt ipui ⁊ exequutio. fallr. p° q: credit ipui eē actū volūtis cū sit rōis. 12. q.18. ar.1. 2° q: h° dato ñ seq̄t q̄ sit idē q̄ exeqtio s̄z ipui erit act' ei' imanēs exequutio ōo trāsi ens. Volūtas. n. āgeli mouēt3 duos hz act' ⁊ vn' eoꝝ dpēdet ex alio. s. imanētē ⁊ trāse/ untē q ē ipa motio seu exequutio mot'. Ad ꝯsi. dico q̄ ille actōes sīt pducte cū pducant hit'. 2. ethß. Jn p° āt itēdit q̄ ex eo q̄ tales ñ hūt q̄ r̄liquāt effēm ex opātē q̄zuis aln h° fa ciāt vt i ōo ⁊ āgel. ¶ 2° po' motia i loco. in me° exeqns i nob ñ ē ite° ⁊ volūtas. g° nz i āgelo. P3 āt ꝯña. q: iste poitor ex opposito anti' pbat suā ꝯ°. Añs ōo q: cessāte volū tate adhuc respiram' ⁊ palpebras mouem' So. negat ꝯñ ar ⁊ pba° q: s. tho. sic ñ pbat. Jtē ꝯce' añs vt p3. 1. q. 78. ar. 1. ad 4m. Aīa lia. n. ipfecta ñ hūt viz motiuā iōq3 cogitio ⁊ apetit' q̄ i eis sīt ñ sufficiūt ad motū. H' āt vis ñ solū ē i sen° et apeti° vt i p̄atib' motū s̄z ēt i mēbris hilitans ea ad obediendū aie moueti hec ibi. Fōte tñ est magis passi° q̄z actia et tūc of ad argm q̄ mot' cordis et aly nāles sīt a gnāte et ꝯsequit aīal' fo°. Ūn ces sāte volūte cessat qdē mouēs ptiale. s̄z ñ to/ tale. Nō nāles āt cāt ab apetitu mediāte po' exequuti° passi°. ¶ 3°. Jntelligē et velle ex vna pte et mouē localr ex alia sīt act' gñe differētes cū duo sint vitales ñ āt 3'. g° redu cūt i po° gñe differētes. So. negat ꝯña. q: eadē po° sē extēdit ad oba gñe diuisa qñ illa ꝯuenīūt i rōe cōi plrib' gñib' vt puta ite° ad oia itellu° et sen° et silr ad act' gñe diuisos vt ad itelligē cū discursu ⁊ sine ⁊ silr volūtas ad velle et mouē et hoc inq̄ztū i aliq̄ cōi rō ne ꝯuenīūt puta intenden° ad rē.

¶ Ad idē arguit henri. sic. Propriū inquit est deo q sola volūtas producat res. Sō. Nō tū ꝓ hoc ē ei ꝓpriū sola volūtate mouē .i. sine alia potētia. ¶ 2° godo. sic. In solo deo nō differt velle ⁊ agē. g° i āglo differt vt᷒ motiua. ⁊ volitas. Sō. Añs verū ē. q velle ācgli nō ē ei᷒ mouē ꝯ sint due actōes: sꝫ ꝯña ē falsa. ¶ 3°. Intē ⁊ volū. i āglo eq̄lr se hñt ad ꝓpriū q̄ū ē distās nō ār vt᷒ motiua. g° idē. Sō. negat añs q volūt ieq̄l ē motiua q verū ē de eadē iq̄ ē volūta. ¶ 4° pt argui sic. Ri. i. s. tho. p°. q. 6. ar. 3. dic ꝙ ꝑ ōn. q: ibi hēt q volūtas nō ē trāsmutati rez nisi mediāte vtute. Idē ql. 9. q. x. ad. 2m. Sō. itēditq ipa a volūtas sola rōe distiguat. vl'fōte vi motiua dic volūtas q̄ volūtas vult mouē aut volūtas sꝫ tali actu ⁊ ꝯñr distiūr a volūte vl' vt accñs a sbo l' vt ps a toto: sꝫ p° solū ē melio. Est ār notā sꝫ durā d. q āgls sꝫ eēn suā n̄ distat nisi ꝑpiq̄ ē loco io ñ vis motiua i eo a volūtate differt nihilomin᷒ eēt eq̄ abstracta a loco ⁊ distā localis vt volūtas. Dato ār q i eo ad mouēdū reqratur localē ap prīa° ad mo᷒ nō tū seqr ex h° distitas realis volūtatis ⁊ vtutis mo tiue q: tē dicēt q volūtas reqrit ap priatō nē q̄ ad mouē: sꝫ nō q̄ ad velle: sic nō calor eēt motiu᷒ ⁊ volitiu᷒ erigēt eam quo ad vnū: sed non quo ad aliud.

Irca. d. 8. q̄rit vtrum dēmōes possint nālr scir cogitatōnes huāi cordis ⁊ vires sensitiuas imutar.

¶ P° ꝯ°. Nullus āgls bon᷒ vl mal᷒ ex sua nāli vtute pcise pt cognoscē ꝓpe ⁊ distīcte cogitatōes l' affectōes hōi cōdis. i. q. 57. ar. 4. Ma. q. 16. ar. 8. ubi hr̄ q ꝑ vltores spēs iudicar pt d iferiorib᷒ sꝫ pior; itē nō ē ꝯ° idē āgls cognoscit spēs itē huāi: sꝫ nō ipz spēz vsuz q ē cogitatō. q: iste vs imeite ōpēdz a volūtate q imeie ē a solo deo seu sūmo bono q ē radix boi vlis q ē obm volūtatis. Id ār q cadit sb ōdie supioz; cāe nō pt iferioz scir: sꝫ solū supio: cā mouēs ⁊ id q mouet ignorat ꝓpoitū q dirēx imeie opet ēa sbditū sibi ⁊ ꝓpoit°. Itē vi. q. 8. ar. 3. ubi dr ad cogitatōes reqrit actualis volūtas itētio sꝫ aug. li. d tri. q̄ itētō seu volitō nō hꝫ ꝯnexiō nē vl' ōpēdēa ad aliquid, t ā nālē cāz: sꝫ solū ad diui᷒ io cognosci nō pt dire ⁊ distie ꝑ spēs repñtātes solū res i nā extītes. ē° sic āgeli ꝑ q̄s tū āgli cognitōes dup᷒ itelligūt p° ex signis relictis i corpe. 2° ꝯ fuerit mutoz l'oe mito ⁊ ꝯñr fit q̄da° muta° itar᷒ i bo m l' i ma li. Ista tū cognitō ē gñal' q: ex diūsis pt qs eodē mō mereri. ¶ 2a. Nullus demonū pt sua nāli vtute cāre in hūano itē quācūq cogitatōes l' actualē ꝯsideratōes tāq̄ cā totalis tāq̄ ꝑtial' pñ ⁊ h° directe ⁊ imeie lꝫ h° possit idirecte ⁊ meie. Ma. q. 16. ar. xi. vbi hr q itē hūa᷒ aphēdit ꝑ spēs: sꝫ ꝑ nāle lumē ꝑ iudicium. Lꝫ ār h° lumē tā mal᷒ q̄ bon᷒ possit tēdē ꝯ nāli ordīe ꝑstēt. tū h° nō fac mal᷒ q̄ nō apetit hoiez recte iudicar. Spēs ār neut pt ifūder lꝫ vterq possit signis adhibitis excitar itēm ad cogitā d. ⁊ ōdiare fanta ad aliqd aphēdēd. q ēt mal᷒ fac vt hō ꝑ aphēsa icidat i dubium q solue nesciat ⁊ ꝯñr errz. Itē 2. d. 8. q. 1. ar. 5. dic q āgls mal᷒ illustrat fa.

¶ 3a. Angls mal᷒ pt imutar fātasiā hoīs. i. q. iii. ar. 3. Pōt. n. oīa q̄ ꝯsequūr motū localē spirituū e᷒ sunt fātasiice visiōes q ꝯsequūr motū localē sāguis ⁊ spūs iterdū vt ꝑ de somp. ⁊ vig. Itē 12. q. 82. ar. 2. ⁊ ma°. q. 16. ar. 12.

¶ Cōtra p° arg. sco. q nālr vn᷒ āgls cognoscit alti᷒ cogitatōes ⁊ a fōtiori hoīs p° sic. Nō ē rō q̄r itelligibile actu pñs itellectui passiuo nō possit illū imutar nec q̄r āgls ꝑ volitōes plus possit ocltar itellecōes q̄ eēn suā q ē sibi itimior nec q̄r ocltari possit volitio n' dicat q itellectō ꝑ volitōez ⁊ volitio ꝑ volitōez ocltat i ifinitū. g°. ⁊c. Sō. Ad h° q aliqd distie ⁊ ituiti possit ab alio cognosci nō suffic vnū eē itellie ⁊ a° itellectm: sꝫ oꝫ ea adiuicē eē in certa ꝓportōe. Nō. n. visus vidꝫ oē vtlē: sꝫ solū q sic l' sic se hꝫ ad illū hāc ār bitudē nō hꝫ cogitatō ad itēm nisi i eodē sbiectiue l saltē ōdiet ad illū ꝑ eū iq̄ ē. sec᷒ ār d eēn° āglica vt pꝫ. vi. q. 6. ar. 4. ad xim. Ipa ār itellec° ex h° ipo ē oclta q a volitōe pced' ipa vō volitō oclta ē sꝫ se ⁊ nec tm coz mouet ad cognitōes sui: sꝫ qlꝫ tale cognor ꝑ spēz sui sbi vt i āglo l' sui obi vt i nob. Nec visa spē nec° aliq coz vt q: ex vi

spē elicitas itelle^oēs z ɔcept^9 mltiplices. puta
gnīc^9 z spēcias ymo dico q̄ nō ē sile ō spē z ɔ
cep^tu l' cogitatōe p̄ eā eliciaʒ p^o q2 spēs nō de/
pēdet a volū^te vt illa. 2° q2 ipa ē vna z visus
ē mltip^r. 3° q2 ipa ē qd̄ firmū stabile z getuʒ
cogitato āt ē i fieri z qd i stabile cui^9 cogni^o
exigit cog^noē i pncipiū z t'mi. 4 q2 spēs ē pn^s
itellectōis z motiu^s ite^o quē iformat nō aūt
cogita^o. ¶ 2° q2 āgel^9 nat^9 ē magis cog^o scē
lūma rei spūal'. q̄ʒ extīseca. g^o. zc. So. negaꝛ
añs vlr q̄ tñ vez ē ō itimis q̄ nāʒ ɔsequiꝛ
spūalē. ¶ 3° po^o bñs aliq̄ cōe p obo p^o z ab
q̄to pt i oē sb illo ɔte^m vt pʒ ō visu z color
g^o z ite^9 i oē ens. g^o i cogitatōes. So. nega^r
añs n' vbi ɔcēta sb adeq̄to obo sꝛ ꝓportio
nata po^e. vn̄ noctue ocul^9 nō videt oē visi^le
¶ 4° sʒ com. 2. meth. com. p^o. due s̄t cāe q̄
aliqd intellige nō possum^9. s. obilitas inte^s
n̄ri z debilitas entis. hic aūt nō hʒ locū p2i
ma q2 possum^9 in altiora cogitatōib^9. nʒ
2^a q2 possum^9 i debiliora entia puta quāti/
tates. So. sūt etiā alie cāe puta defect^9 de/
bite p̄sen^e obi. Pōt etiā dici q̄ ex debilita/
te ē inte^e qui atigē nō pōt ad p2ima radicē
cogitatōis q̄ ē de^9. Est āt sciēduʒ q̄ sicut oē
sen^le sentiri pt aliq̄ sensu sʒ nō quolʒ: ita etiā
ē de int^ll z ente. ¶ 5° volūtas vni^9 āgeli n̄
pōt īpedire suū inte^m qn̄ pcipiat suā cogni/
tōeʒ. g^o multominus ite^m altiorē z dispoitō
rē ad intelligēdū. So. negaꝛ ɔñā. Sciēduʒ
ē aūt q̄ in āgelo eadeʒ spēs ē pn^m itelligēdi
rosaʒ directe z reflexe itellectōeʒ rose sic q̄
in eo nulla itellectio est pn^m sue itellectiōis
Sciēdū ēt q̄ dubiuʒ est an itellect^9 āgelici
oēs spē differāt: sed sciēdū. s. tho. videꝛ q̄
sic. q2 sciēdū cuʒ species vnius sunt alterius
rationis a spēbus alterius.

¶ Cōt^a fun^tus pbatōis eiusdē arguit dur. i.
dicens q̄ multas calūpnias patiꝛ p^o. q2 licʒ
creata volūtas soli deo sbiaceat q̄ ad cāsita
tē n̄ tñ pp hoc sbiacet ei soli q̄ ad cognitōeʒ
alioqn a solo deo sc. i. cognosceꝛ n̄ possem^9.
So. pba^o n̄ innitiꝛ p̄aise i. isic fun^to. s. sbiacꝛ q̄
ad cāsitatē soli do. g^o z q̄ ad cogni^oēʒ: sʒ isti
mot^9 volū^tis non ē aliq̄ nā firmū eē hñs aut
nec^m ɔpedē^as l' hitu^es ad cāʒ nālē: sʒ solū ad
diuinā. Nec pōt ad sui cognitiōeʒ mouē in
te^m quē nō iformat ip̄me^o actū p̄mū. i. spēʒ l'
2^m. i. itellectōeʒ nec āgel^9 hēt spēʒ naturalr
z sufficiēter repñtatiuā aliene volitiōis er/
go null^9 angel^9 pōt alteri^9 cogitationē vi/
deꝛ disticte. z naturalr. Ulteri^9 dico q̄ ɔñā
ipugnata sbstīeri pōt vt bōa de mā. q2 opa
tio cognosci n̄ pt nisi altero. 6. modoꝝ p^o si
p se pt moue po^as ad sui notitiā. 2° si po^a hʒ
spēʒ sufficiēter r̄pñtatiuā ei^9. 3° si cognoscaꝛ
effe^a l' ter^9 ei^9 pp^9. 4° si cog^oscaꝛ cā ei^9 ꝓpa
. 5. si id q̄ mo^t tali motu sit cog^oscēs. z refle
xiuū sup se z suā motionē. 6. si vnū cogniti/
uū instruaꝛ ab alio cognoscēte. talē motuʒ.
volitio aūt vni^9 nō pōt nāl'r cognosci ab in
tellectu alteri^9 p̄mo^o. q2 non pōt ip2imē in
inte^m āgelicū vl' hūa^m. Nec 2°. q2 spēs āgl'ice
nō repñtāt sufficiēter tales mot^9 nō habē/
tes p se ordinē ad naturalē cām. Nec. 3° q2
volitio nō hēt ter^m se notioreʒ. Nec 4°. q2
nō hʒ cām nisi deū. z ꝓp2iū sbm quoꝝ neu/
trū hʒ determīatū ordinē ad aliquē talē ac/
tū. g^o reliquūꝛ solū duo vltimi. Ad i pba.
aūt ɔñe dico q̄ nō est simile de celo. z aliis
factis a deo. q2 hui^9 l' ad sui notitiā n̄ exigūt
notitiā efficiētʒ z finis vt volitio z itellectō
Et vlterius talia sꝛ cognoscibilia p p2opas
spēs ab eis ip2essas vl' cōcreatas. ¶ 2°. Naʒ
eadē ratiōe motus celi qui ē a volūtate mo
toris nō esset nobis cognit^9. So. Nō est si
mile: q2 motus celi sine volūtate a qua ē. co
gno^r eo q̄ nec^as habitu^es z ɔnexioneʒ hēat
ad suū terminū ad quē p̄ticularē. z ōteriat^9
est ad vnū finē p̄rimū secus de itellectiōe q̄
hʒ totū ens p obo. z volitione q̄ vlē bonū.
Sciēdū ēt q̄ incertū ē āgelo q̄ spē ymo siq̄
oē quis vtaꝛ. ¶ 3°. q2 causa hui^9 nō pōt esse
libertas volūtatis. Non enʒ libera est a co
gnosci ab alio: sed solū a cogi. So. ymo est
libera aliq̄^o quo ad vtrūq̄ʒ. Q2. n. liba est. z
indifferēs quo ad p̄ticlaria bona soli deo ō
terminātū. z sibi nota est. ¶ 4°. q2 pari ra/
tiōe laterent actus transeuntes a volūtate l'
pati. So. nō ē sile. q2 transiēs actio hʒ ɔne/
xiōeʒ ad cās nāles ab inte^ll. z volū^te distin/
ctas puta ad mālēʒ. z finalem. q2 sp ē in aliq̄

corpe z acquit i pdit aliquā fo^a l'vbi z reli
qt quātitz erit. Sciēdū āt q liz volūtas sit
dterīata re^u prīmū ipa nō dteria^o cognosci
ñ pt nisi cogito ptcl'arit ad q obz dteriet
q cognosci nō pt ex sola ispectōe obi l' po^c
cū nec z hoz hēat nālē ordinē ad aliō. Dee
mia^o .n. z ois opa^o cogno^i solū cognito pn^o
z ter^o z hoz hītu^c q icerta ē z oclta i volū
one z itellectōe. Act^a āt aliaz virtū dteria
tā z certā hītu^es hñt ad oba sua. io oclta ñ
sūt vt illi. ¶ Cōt^a .2. z .3. sil'arguit aure. z sco.
pbāt q āgel^s ñ possit imutare fātasiā hūaz
illo^o q i.li ponūt sic. Nā fictio ē q ō oī ō or
dia^o fātasmatū. Aut .n. āgel^s mouet spēz z
põit eā ex spm z pñr migbit ō sbo i sbz aut
localr mutat ipz spm q n^l ē dictu. q: vbicūz
sit spūs sp i eo ē spēs. aut certe aufert spm i
q ē vna offerēdo spm i q ē alia z pñr i^c spēs
hñt diūsa sba z aliā atq; aliā ptē spūs p
sbo q ē falsū p^o q: tāta mltu^o spēz ñ possz eē
i tāta pauci^te spirituū. 2° q: hñs capit grosi
us plus possz fātasiari. 3° q: posset oēs spūs
occupari z pñr p^a certā qñtitatē spēz alia su
scipi ñ posset aut acqri. So. illa ordia^o fit p
locale i motū spirituū i qb^s sūt spēs. Et qūis
sp i eis sint ñ tñ sūt sp dbite pñtes po^c fāta
siice l alie vñ alli fātasiamur ō rosa alii nō.
Utz āt i eadē adeqta pte sbi sint plres tales
spēs dico q possūt eē i eadē z i diuisis. Et si
nūq; due tales eēnt i eodē sbo p^o z adeqto
dico ad p^as pñam neg. i^o cā q: dicēt q fa^ma
pt eē sbie^ue i pūcto. Ad 2as z 3as silr. Et liz ista
ps sit pbabil'. q: mlti tenēt q ymago sit i q
liz pte specli sbie^ue tñ teneo q fan^ma ē sbie^ue
i pte diui^li z q i eadē pte spūs possūt eē spe
ties ñ tot qn plres. Est āt sciēd q actio ite^a
agēti ē. p^o illustrare fan^ta isluē^o eis vtutē mo
tiuā ite^a po^l. 2° coagē eidē ad gignēd spēz
i eod po^l. 3° coagē spēi ad eliciēdā itelle^ōes

Jrca finē pcedētis di. z circa 9. z. 10. qrit vtz āgeli hēat corpa nālr vnita potissime celestia. ¶ P^a null^s āgelus vnit corpi celesti vt fo^a sue m3c. i. q. 7. ar. 2. po. q. 9. ar. 6. spir. circa. q. 6. ¶ Cōtra 2^oes3 āguit aureo.

pban^o q itellige^a ad orbē sic hēat vt fo^a ad
mā3 excepto q non dat actū p^m. s3 dat oēs
scdas pfectōes ita q mot^s z fig^a i orbe sūt
seqle spūs. p^o sic. Nā tales spūs sūt pn^m mot^s
z gen3 ñ p modū vtual' ptact^s: q: s3 com. in
de sop. z vig. fo^e abstracte ñ agūt p hui^s ptā
ctū: s3 mō fo^e nālis. Un com. p^o celi com. 5.
fo^e ab^te nate sūt vt motū ab eis sit rotūdū ex
carēs gui^te ac leui^te sic nata ē fo^a ignis hēre p
pria mā3 io ō eis oī h^o nom nā sic ō formis
alioz simplitiū. s3 eq^ce. Jtē. 2. tra. de sba. or.
Nō eē gue nz leue z moueri circl'arit isūt ce
lo ex sua aia io illa nā q fac illō ñ eē gue nz
leue z moueri circl'arit ē aia. Corp^s igr cele
ste ē mā i actu illi^s aie. Jtē ibi i pbā^o opio^e
q aia sit motō z ñ fo^a celi aut q h^o fuit abs
dū ap aristo^les h^c oia ille iterpolati. So. in
tellige^a ē pn^m celestis mot^s, sic motor volū
tari^s ñ vt nālis fo^a. q: mouēt ad aliqd vnq
vbi. q adepto cessaret mouē vt patz in alqs
Ad esse āt ppe fo^as corpis regrūt duo. 2. s
ca. 67. s. vt sit fōle pn^m eēn^l sbali rei cui^s ē fo
ma z q vtrūq; i vno eē pueniat. Et sic ppe et
viuoce loqn^o nūq; scsit com. q spūal' sba sit
fo^a corpis vt. 3. ō aia pz p dicta ei^s ō ite^a pos
sit^i. Q ō āt aliqd sit fo^a illo^o z ñ det actū p^m
ē odictio. Et q aliqd det 2as pfectiōes z nō
actū p^m eqvanū ē z ipo^le sic q ignis ab vno
hēat eē sbalē z ab alio leuitatē. Ad dcā g^a
com. dico p^o q itellige^a mouet ce^m tactu vtu
ali vt pz p pbz. 8. phy. s3 com. ñ allegat. for
te loqt ō vtuali mutuo. ¶ 2° q itelligen^a dr
nā valde eq^ce hz. n. nālē vtutē dterminatā ad
motū celi. 3° q ipe com. eq^ce accip aiaz z aia
tōez z fo^as z ifornatōez z silr mā3. q: p hec
accip motorē z mo^le z eoz pūctiōez vt pz
sp. 1. circa. q. 6. 4° q ñ com. scsit q motor p
xim^s seu pūct^s largiat celo aliquā fo^as sba
lē l' accūtalē ab^eas fixā eē^ue vl' p modū fo^e
sbalis. et^s auctoritati ñ ē stādū. q: tā fo^as an
geli ñ posset ipmē s3 sctōs. 5° q erroneū est
aliquā creaturā aliqd hēre poitī^m reale ab^sq;
a fo^a z ñ ab efficiēte. 6° q circa cālitatē fo^aa
sepataz i celū z alia ñ ē mltū stādū comēta
tori. q: ō sbstātijs hui^s mlta falsa scripsit z
de aia hūana z ite^a po^l ac agēte. Silr stādū

nō ē alicui oiectī eas orbibꝰ iseparabilr anne/
xa.q: f3 sctōs pꝰiudiciū oēs sbe btē erūt in
celo ēpireo.2o nā theologꝰ nō o3 ho negare
q: ho poito seqr celū eē qōdā ꝯpom nobiliꝰ
hoie.q: ho ñ inpꝰ ei ñ fuiat hoi. q: ēt āgelꝰ
ei fuit. Nō.n.inpꝰ nobiliꝰ eē pp ignobiliꝰ in
tenꝰ 2o z ñ po.q: gñō z corrupꝰ sr finis celi.
N3 2o q: stelle eēnt adorāde l' saltē honorā
de vt create rōles ymo btē: iō.n.antiq erāt
ydolatre.q: eis atbuebāt rōez pmi pncipij:
N3 3o q: astra eēnt dāpnata z ō ꝯsortio de
monū aut btā z ō ꝯsortio āgeloꝝ z ꝯñr pos
set fieri festū sol' z lune: q: huiꝰ spūs nō sr fa
ctā oēz dic i celo ēpireo sic alq dāpnati.
s3 2o dic i suis corpibꝰ. sic aīa rōlis.6.dic.iō
q: visa poi ruina maloꝝ facti sr de ꝯsortio
bonoꝝ f3 aug.i enche.ca.25. N3 tñ d3 eis fi
eri festū i spālī.q: ñ ꝯstat eos eē vnitos s3 sit
pbabile ne ē dubiū q: āgeli motores celorū
de scō iclaudanr i festo āgeloꝝ. Nec debēt
spālr coli pp opatōez exercita i h3 iferiora.
q: illa ē nāl' z ñ volūꝰ z pp piculū idolatre
tn ñ ē dubiū q: motores sol' z lūe sr venerā
di. N3 4o pp ho q: si motꝰ ce' eēt sēqla illaꝝ
foꝝ pꝰiudiciū ñ cessaret l' ille foe eēnt otiose
q: ñ obitāte tali sēqla mouēt p apetim ex ō
sico pmi pncipij vñ ad visū eiꝰ aphēso fine
uidi cessabit mouē z ēt nālr igete sic hō
alīs nālr mor z alīs nālr qescit. N3.5.q: hꝰi
motores f3 aug. sr āgeli z ꝯñr missi.q: non
aīi mittūr n' q: exercēt motꝰ p gñōe z ꝯs/
naꝰ hoiꝫ. N3.6.ex ho q: pꝰiudiciū eēnt p/
petuo vniti corpibꝰ vt huāni aut ppetuo se
pati z ꝯñr exñtes mō sibi inālī pp apetituz
admiistrādi corpis z a fruitōe retardarēt sic
ō aīabꝰ dic aug. Nō.n.mor s3 nece ē illa ppe
tua vnio cū separi neqāt volūte aut corupti
one corpis. N3.7.ex ho q: nō posset localr
moueri n' trahēo cem. Nā ꝯ sint rōles nullū
ipoꝝ apetiūt.go n3 eē alibi q: i corpe sibi nā
lir vnito. N3.8.ex eo q: nobilius cem.i.ēpi
reū careat spū sibi nālr vnito. Nā ēt si pm ce
lū sit aiatū adhuc h3 nobilitūs corpeitatē
q: alq celi pticipāt aliqd de rōe mēc ne sūt i
vlta pfectōe n' ex alio.i.itelligēꝰ istō āt ex se
a.suis dispōibꝰ.go nllo. So. theologus ho

h3 negare pp pdcā z qdā alia. Nec arguēs
bñ soluit ad ista icōuētēa. Ad pm.go dico q:
tale ꝯpom ponē ē ꝯ phiā.q: aīa hūa ē vltia
foa.2.phy. z ꝯ theo.q dic cem fcm pp nūerū
electoꝝ ꝯplēdū tāq: pp finē pxm z itgritatē
vniūsi z omnu bōitatē sic pp rēotos. He v3
solutio p distinoe datā.q: nūq: idigniꝰ pōt
eē nālis finis digioris pxꝰ l' rēotꝰ po.q.5.ar.
5.q: ex fine sūit rō eiꝰ q: ē ad finē z ꝯñr ē no
bilior. ho āt est finis celi. Nā deute.4.dr.
Astra cauit deꝰ i mistem ꝯctis gētibꝰ. Itē si
cem ē nobiliꝰ hoie magis ē ad ymaginē dei.
gm obuit scripta dicē faciamꝰ cem ad ymagi/
nē zc. Itē sic tom vniūsū ē fcm pp deū ita p/
tes eiꝰ pp tom z ignobilio pp nobilior ē.go
si cem ē nobiliꝰ hoie ē factꝰ hō pp cem nō eꝯo.
Nec v3 dicē q: eadē rōe hō ē factꝰ pp āge
lū.q: ho veꝝ ē ad hūc sēsū.s. vt hō aseqr silī/
tues āgeli tanq: finis pxt. Vñ hō tenetr āge/
lū bom venerari z sīlr celū si est nobiliꝰ saltē
ocītē si timer piclz idolatrie. Ad 2m dico q:
ista poitio ē maga cā idolatrie. He ātiq dice
bāt idolatre.q: ista adorarēt vt pnm pm: qa
qdā colebāt astra vt pna secūdaria cū qdā gbꝰ
dā viderēt eē pncipalioꝛa: Et ptea poitio ñ
euadit qn obcamꝰ dicē scīē sol ora p me q:
eēt idolatrādi occasio spir.crea.q.6.ad.5m.i
opom. Ad 3m dico q: si iste logr ō celesti cō
pe ñ euadit qn sit venerādū vt relige sctōꝝ
do fruētiū. Si ō motore ꝯstat q: ē adoran
dꝰ dulia z eiꝰ suffragiū iplorādū. si ō cōpo/
sito ex vtroq: sic glz tenē s opiōez istꝰ tenetr
illō venerari colē orare.tū q: btm est.tū q:
mltipl' bñficiaz gñi huāno. Et l3 iste cultꝰ vt
dic sit piclosꝰ tñ ipe poit sufficiēs pnm colen
ista z ꝯñr h3 dicē q: ista colere sit pietas z
ꝯñr q: martires recusātes ea colē iuste sr oc
cisi. Ad 4m dico q: i solōne ē ꝯdictio cū ex
vna pte dicat illū motū eē nālē z ꝯseq aīam
celi vt motꝰ sursū foa igīs z ꝯñr q: eiꝰ ges
ē violēta stāte tali foa ex alia āt q: ꝯseqr ap
petitū aīalē. Et ꝯñr foa aphēsaz z ñ nālē z
ꝯñr motꝰ ille ē aīal' aut volūtariꝰ ñ āt nālis.
Q̄ō dr de qete hois n' ē.q: ille motꝰ nō est
ꝓpe z mere nālis.s.aīal. Itē in ho auerroim
nō seqr q negaret has aīas posse nō mouē

Ad 3m dico q satis bn solvit. s. q sitate sua pt etc adhuc motores possunt dici agli. z nisi i la ge loqm. Ad. 9m male solvit. qz in p spz agelicu ppet z idissolubilr copori co ligari. z q n oes bti erut i eod ce p iudim It q p hoies eq vt motores micat i eisdez spus colloceri vt coeqlr pmict. It aliq hoies bo ns mitti ert i nobliori loco. i. ce epireo. p idē at pz q male evadit. 7m icōu ens. q; pnr q: n vt dissoar fidei: sz exrdiz i fide segt ista poitio q pz po. q: fz fidē celi efficiur z pf u at mlta aiata. g n st pura corpo sine spu. N sufficit dicē q eis vnit spus vt motor. q: motor nl fac ad actoez pueictē ex mol n q: aplicat activa passivis. 2o q: in celo appent distcte virtutes q no possut attribui malib ptib copozis. Na planete idiversis domi b hnt divsos iflux vt expim z pol trabit adamas. Nec potes dicē q hoc faciat aliq stella. q: nulla ē i eo tal. qnymo sbluta stella nautica adhuc eēt in eo ista vt. Silr st i ce lo positōes diuisaz vtutu 3o. q: cem no hēret insc pnm sui mot z pnr no eēt corp phisicu 4o. q: n appet alr quo isti spus moueat n pellē vl trahē z pnr irreglarit mouendo. So. No ē bn psonu fidei q creata sba ali q sit tota iqlz pte orbis co q aia in corpo re ē. q: sapia icreata dic ecc. 24. girum celi circuivi sola. Si at motor sit aia z fo pp a dās eē z oēs pfectoes toti z ptib: oz q sit in oi pte celi. Nec valz dicē q det passioes sz n d actu pmu q: ista duo st ab eodē. Itez pmanētia ē ptiuatio existētie z pseqnter ab eodē st eē z pmane a. Itē cuilz pti celi dat p fect oes p te. g z cuilz adest. It p te qlz ps ce li ē aiata. g hz aiaz p act z po n o distent. Ad pma pba. nego pnas. z pba oes. Instm . n. aliqd pl pōt vtute supiozis. q3 p se pcise. vn celu vtute sbe motricis pducit z pservat aiata. Ad 2m dico q oēs celi vtutes ad fo as ei sbalē sic ad pnm pxm reduci possut. q: ea de fo diversas vtutes diversis ptib sbi sui psert ēt si n sit aia. Ad 3m dico q seqret fz arguētē celu empir n eē corp physicu: sed mathemati. q: caret aia. Dico 2o. q ad cem eē physicu corp sufficit q ex fo sua hēat su as pfectoes. z iclinatoez ad talē motu q tal mot est pnm passivu solu. Ad 4m dico il lu motu no eē ppe tractu vel pulsuz. q: mo tores mouet p impiu volutatis sic nos mē bra nostra. Si tn sup impiuz addat influx vtutis: n seqr fatiga o ex finitate vtutis. Est at sciēdu q cometa. dic celu aiatu eq ce z dictu ei dc sba orb. z. 2. cc. com. 3. q celu fz oēs p tes suas vivit z itelligit no ē vez. q: nlla pe copois ē pnm actm l passim itellectois ymo ē errōeu i fide. q: seqr q agls giz celi cor m.

Irca. xi. disti. qrir vtm age li pficiat i cog tōe p mutua loquutōez. ¶ P a p o. In a gel ē loquutō. i. q. 107. ar. 1. ¶ 2a. Angelu loq agli est ordiar pcepm mētis sue ad aliu ad h a q volutas mētis sue alteri inote scat ibidē z. vi. q. 6. ar. 5. Sic ē. n. nal fo ita p fici pōt i gnc suo vt non solu sbo sz ēt alteri cōicet pfectoez ita z itelli io vn agelica volu tas fac q ite agelic fo a itelli pficiat actua lit q ad se z i odie ad alio iqzm. s. ē aliq pn alicē cognitōis p mo d obi l finis seu ter n at efficiētz. z tē vn logr z alr itellig. Esset at ita z i nob si ite nr imete ferre i itelli. Idē. 2. d. xi. q. i. ¶ 3a. Angls loqns nl ppte novit cāt i ite audiētz: sz solu i seipo b e d mēte ei. vi. q. 9. ar. 5. ad 2m 3m z 5m.

¶ Cōtra 2. agr. gre. dicēs q fz istu mod segr q qlz agls nalr videat alri cogitatōes. Si n. vn agls p sua noti as pcise cat i alio notim sue cogita onis p modu obi eq poterit istā co gita oēs nalr cog sce sic z oia alia cant a i eo noti as p mo d obi nalr vt ē ecn a aglica. So. cogita o nllo o effe moūz item alri: sz solu sic cā sine q n z finalr n mouet mē nalr: sz p i piu volutatz io mouz B z n illa z mouz hūc z n illuz. Dura . ēt arguit p pba oēs. 2 que est tal. Lz loquu o z illuia o pueiat i eē d aliquo ocltο tn differut i duob q: illuia o ē d ocltz visis i cēn a di z p fortifica oē luis i illuiato: sz loquu o ē d motib libi arbitrij z sine fortifi ca oē pdca. Fit at sic sic. n. i nob pcepi ocult ordinat ad aliu vt ei maifestad dr vbu. z adaptat bis q i nob nalr cog o sc ho i nob

q sit signa ad auditu dr loquu ad visum dr mu. ita z i anglis. Ipe.n. spes itellis qs i alio aglus nalr nouit: qn agel eis coaptat vbu sui: efficitur sigm vbi z p illas spualr angel logr q exprimat vbu z vt exprimedi dr signa. Cotra igr oura. qz illa sig q i alio agel nalr cognoscit. aut nalr aut ad placitum sigant. No pm. p qz nalia sig sigant pcise nales passioes z mot q oia agls cognoscit i alio sine loquuc q sint p se accna nae aut voluntatis aglice. 2o qz p nale sigm n fit loquuto aliogn gemes eet loques. Nec 2m. p qz q cuz nalr i sit aglo ist suariabilr sicut z ce. go p talia n fit loquu sic p signa ad placitu qz sp agls loqref z de eisde. 2o qz nece erit angelos oes loquetes p scire istituoes taliu signor. Si at ista istitu e fca p vnitu aglz n pt alus inotesce p loquuoe: qz loquu pcedet notitia istituti signi. Nz et alr. Si at p oes oz pcepm oiuz d istitutoe ee oib notu z pnr an loquuoe aliqs pcept pt cognosci z pnr oes. So. Illa signa q sint spes n signt sic at pur nalr sine oi voluntas ipio nz pur ad placitu seu ex institutoe: sz ibi cocurrit vtrug. s. na z volutas. Sunt.n. obz sigam nalr: sz cogitatoe seu deteriatu vbu ex ipio voluntatis. Nisi p ea de for repntare nalr qz m e in se z ad placitu iqz m sbest alicui volut coaptar ea obtte l n coaptar. vn z specz alh repntat visum sui obz alh n z visu alh r pntat se visun alh n qn. s.n e obtte pnt. Ad pm i pba. dico q sig nalia no repntat solu nales passioes: sz et qditates. Ad 2m q lz p sig nalia d qb argues logr n fiat loquu sec p ista. Ad alia p 2a pte n oz rnde. qz nos b n dicim: sz argues fallr per fallaz pntis sic arguc. a. sigm significat ex iperio volutatis. go ex institutoe voluntaria. Seqr at go. a. sigm ex institutoe volutaria vl ex ordiatoe seu pntaoe volutaria signt ad itellectu. ¶ 2o pnr. Lz.n. ad loquutoez exterioze regrant duo. s. q inotescat ocultu p aliud q sit sigm in roe signi secus de interiozi. qz ho sibi ipsi logr sine inotescen rei cogitate p sigm aliq. z silr logr alteri puta deo eo ipo q cogitatoez dirigi i ipz et si illi eet p se nota. So. Sigm vt pz. bi. q. 9. ar. 4. 4z. ppe e solu illd exquo in notiaz venit alteri qsi discurren. vn i nobis signa sunt sensibilia. Cotter aute est omne notu in quo aliud cognoscit. z sic angelice spes signa sunt. Loquu autem ad deum sigm non requirit. qz alr audit qz angel. qz no cognoscit per spez supaddita nz vna creatura p alia: vide. q. i. 107. ar. 3o.

¶ Cotra 3az argujt scot sic. Ois loqns caz in audiete ime sr posset coceptuz rei d qua loquit cu hoc sit eius intentio. Sz angelus re ageli b pot. De.n. q sufficieter e i actu p re alicui effe pt illu effem care i qlz passiuo r cepti ei pporoato z a priato. Angel at bns notiz d. a. e sufficies actm r u ei. z ali passiuu. So. Negar b z ad pba. negar maior. qz multas hz istatias. Na segr q agls loqns possz care i se tale auditoes q lem cat in alio pntado sibi obz ocultu z q vn posset infunde scieta alij z q vn ho p habitu sui caret in alio notitia. Oz go q itelligar de receptiuis code mo se hntib ad effem illu sicut illud q hz pmu actu ei. hec grego. Sciedu est aut q lz angel loqns: in audiete n causet tn pntat ei obz pri abscns z ille in seipo aliqd cat idest itellectoez obi vn i noua loquuoe fit aliqd nouiter i audiete z i noutobo ymo bi actu obz fit itellie qz agls audies fiat actu itelliges d nouo z h o p p noua ordiatoes pceptus ad aglz q eq pollz pntatoi noue obi ad po i sesu. Sciedu e et q supioz agls cognosce iferm p spez eq ituitiue vl magis sie ille se cognoscit per eena sua. No.n. dr cognitio abstractiua qz fit p spez: sz qz ad spez rmiar nz ituitiua qz carr ab obo: sz qz ad illo riar. Et si arguar q ois notia cata p spez pt ee re n exnte go e abstracti nega ans n tal ad spez sola terier. Terti circa. xi. distin. qrit vtm agli ex mutua illuiatione pficiat. ¶ Pa 2o vnus angls illuiat aliu. i. q. 105. ar. 1o. Lume.n. vt ptinet ad intellectuz est manifestatio z illuiare est manifestare. ¶ 2a. Dicta illumiatio fit sz duo primu est inte pforta. 2m est

ditat' ppōtiōate capa^{ci} illuiant' ppō ibidē z
vi.q.9.ar.1.2.d.xi.q.1.ar.2. ¶ 3ª. Illuia° fit
d rōib' diuinoꝝ opeꝝ z n̄ d ptinētib' ad diui
tatē i se puta d arbur reloib'. pª pte z.2°.d.
d.z vi.q.9.ar.1.4^{m}. Q: g° n̄ illuiant āgeli d
reb' diuis aut nālib' aut morib' ubi arbitriū
vt ex allegatis pz reliquū ē vt illuient de mi
sterijs grē. ¶ Lōtª p^{as} arguit duran. q oēs
āgeli ime^{te} illuient a dō z n̄ vn' ab alio cā
lit. s; p q̄idā pñaz solū. p° sic. Illa.n. de qb'
sit illuiatōes ptinēt ad noti^{a} brāz n̄ eēn^{les} s;
accñtalē. g° ptinēt solū ad deū sic ad pfortan
tē ite^{m} z pponētē ob;. So. negat pña q: ad
cogitōez accñtalr glosā pcurrē pt creata vt
pn^{m} pt^{m} ymo inte° bri pcurrit ad noti^{as} eēn^{le}
glosa pfotat' luie glio. itē creata pt eē obm
cogitōis accñtalr glose z pñr n̄ repu^{ar} et ta
le ob; oñdē. ¶ 2° q: cū dic dio. q vn' illuiat
aliū exponēdū ē p pñaz. So. glo^{a} h' psūptu
osa ē. q: ꝯ sctōꝝ itētoez. potuit^{e} q: ōdo ē in
angel' sic i hoib' i qb' supiores illuiant iferi
ores. Ephe.4. mihi sctōꝝ minimo.
¶ Lōtª 2as idē q vn' āgel' n̄ pfortet ite^{m} al
teri'. p° sic. Lum̄ āgelicū n̄ agit i lum̄ alti'
i pmē° illō: q: h° ē dei: nz itēdē° q: cū seqt
ad eēn^{as} p se ēt ipa itēdēt. g° n̄ pfortat illō.
So. dup' pt pōi pfortan' mod' q̄uis ibi n̄
fit itēsio. Prius p ifluxū vtuti bn̄ tz eē men
onale icōfortato q̄le bz spēs i me° z vt' cāe
pn^{lis} iflura i istro co° q̄ ite° ifluit fātasmati
b'. Nec ex h° lum̄ pfortatū fit itēsi'. s; vigo
rosius. q: ex āob' resultat qd extēsi^{e} z n̄ in
tēsiue mai'. z forti' sic oē istrz potēti' fit ex
h° q a pn^{li} cā mo^{r}. Scōs ē quē tāgit. s. tho.
vi.q.9.ar.1.2^{m}. p h°. s. q āgel' ppoit angelo
aliqd ob; luiosū pticipās luie supioris āge
li q̄ accepto fortificet lumē iferioris āgeli sic
ēt discipld accidit mgro tradēte aliqd pn^{m}
Posset 3° pfortari p ifusiōez hit'. s; h° ē soli
us dei. S; ꝯ q: vr seq q supior āgel' aliqd
creet i iferiori. So. n̄ fit lum̄ āgeli cū n̄ sbn̄
stat. s; ip; illuiatū actu de po^{a} illuiato. vi.q.
9.ar.1.ad.5^{m}. Est .n. sciēdū q lumē ite° n̄ est
spe ite^{a} sup quē tria luia possūt addi. s. hitus
z obm seu mediū z vtus iflura.
¶ Lōtª eādē arguit idē q illuia° n̄ fiat ppo
sitōe ptic'larezate vitatis. Lal'.n. explica° n̄ e
accipien^{d} ex pte rei cogite. q: n̄ mutat nz ex
pte act' itelligēdi supioris angeli. q: sp itel
ligit mō sibi pueniēti z n̄ mutat illū. g° acci
pit ex pte sig^{i} q ppo^{r}. h°.n. solo mō docēs
ptic'larizat pceptū suū. h° āt ptiet ad loqu
tionē q̄ fit p sig^{a}. i. ad exioriē. Interior āt n̄ fit
p signa. s; p ordinē pceptuū. So. n̄ accip^{r} ex
pte rei nz ex pte act' q̄ supior itelligit vita
tē. s; q̄ pcept' suos ptic'larizatos fōmat q q:
sig^{a} sic ista ptic'larizatio fit p signa. Sic ēt;
doctor n̄ solū signa vocalia ppōit. s; pus n̄a
pticulat pcept' q̄s vocib' exp̄mit. Negat g°
q loquutio iterior p sig^{a} n̄ fiat. Sciēdū ē āt
q duo luia angelica ad eādē itellectōez pos
sibilr pcurrūt. diusi^{ae} tn̄. q: .s. vnū ē pn^{m} pt^{m}
elicitiuū z rceptī^{m} ei' ali d vo p^{m} z rēoti iflu
ens alq lum̄ inō expoito. Sciēdū ēt q si du
ob' āgel' eādē rē vidēntib' i vbo vn' coꝝ sol'
aliq̄s ei' hitu^{cs} videat de his pt aliū illuiare
q: h° n̄ ē illuiare de visis i vbo. s; d n̄ visis.

Irca.12.di.q̄rit vtꝝ oiuz cor
poraliū sit vna mā. ¶ P^{a} ꝯ°.
In ce° ē vacit z ppe mā q̄ ē po
corporis celestis.1.q.66.ar.2.
Oppo^{m} tn̄ tenet. s. tho.2.d.12.
q.1.ar.1. auerroiz sequut'. ¶ 2ª. Est āt alterius
rōis a mā iferioꝝ.1.q.66.z.2.ij.d.
¶ Lōtª p^{as} arguit duran. p° sic. Res q̄ a deo
pcedūt i maiorē l' miorē cadūt ꝯpōnē s; di
stan^{as} ad p^{as} cā;. Un̄ āgeli n̄ bn̄t ꝯpōnē in
trisecā. s; extinsecā cū alio cōpa āt, icorrupti
bilia bn̄t itrin^{cas} pt iā eiusdē rōis adiuicē et
rōti q̄ sit q̄dā q̄zta. s; corrup^{lia} bn̄t itrin^{cas} ex
ptib' diuisaꝝ rōnū q̄ sit ppe ptes eēntie. So.
ymagia° hec ē vana. q: ipo^{le} ē q aliqd cor
p' hēat ptes eiusdē rōis n^{i} phēat ptes diuisa
rū rōnū. q: sine mā nulla sba pt eē q̄zta. ¶ 2°
oē bn̄s māz q̄ ē po^{a} ad eē ē muta^{le} d n̄ eē ad
eē z cꝯ°. Oē āt bn̄s māz bz māz talē. Pz h°^{r}
q: n^{i} ꝯpo^{r} ex duob' ētib' i' actu l' i po^{a}. g° oz
alteꝝ ꝯponētiū eē purā po^{as} ad eē. Silr g°^{r}
p° ex diffi^{oe} mot'. q: ē act' ētis in po° z po^{e}
passiue. q: ē pn^{m} trāsmutan' ab alio. 5. meth.
Pz ēt rōe q: ens i pura po^{a} d se n̄ bz eē actu
g° de se pt q̄lz carē z pñr mutari de eē i n̄ eē

Cõñ q: eadẽ ẽ po 9dicto 9.meth. Dices fõte q celũ ñ ẽ gñabile.q: a ñ eẽ ad eẽ l'ẽ ẽ trãsmutabile solũ p pos oei. Cõtra.q: ois po passiua nãl' cui' ẽ ois mã: bz actiuã nã sibi cõrñdẽtẽ a q fit trãsmutat. Dices fo: te.2°.q mã ñ ẽ po p se ad ñ eẽ: sz solũ p ac cidẽs qr'a ẽ po ad plura eẽ icõp'ia. p se ãt ẽ ad eẽ q: ad ac. Uñ z nl'la mã ẽ i po 9dictõ ad eẽ z ñ eẽ n'fit i po ad 9ias z icõpo'ce fo .alioqn añ trãsmutatõez ad eẽ z p' trãs mutatõez ad ñ eẽ eẽt sine oi fo cuz ñ possit vnã hre. Sz 9. Nã pura po ñ oeteriat si bi aliquẽ actũ ci ois oeteria fit p actuz. g° mã ps 9põti nulli sibi ac oeteriat. g° i po ad oẽs sbales fo. Nõ sil'. g° successiue. g° mu ta 6 eẽ ad ñ eẽ z ẽ. So. po ad eẽ ou ẽ .s. ad eẽ 9iũctũ tã bitũ z ad oistãs seu ñ bitũ p neg' a 9ce b. 2°. ẽ. Diffi ãt mot' z po passiue itelligit 6 po 2°. z sic pz ad p pba. a. Ad rõez oico neg' istã 9ñaz .s. oe se ñ hz. b. g° pt carere. b. vñ z arguẽs 9 cedit q mã ñ pt carere oi fo nz creatura oi eẽ. Ad 9firm. oico q fo:ma celi caret 9rio z mã ci' ñ ẽ 9ctati sba. Dictũ ãt ari. q ois po ẽ 9dictoriorũ z restrigẽ. q: alias eẽt 9 cu. oicẽtẽ q sol i po ẽ ad suã lucẽ: sz ñ ad el' opo. Intellig' g° 6 po q ex nã sua ñ plus oeteriat ad vnũ 9dictoriorũ q ad a. vt sup fices r'albi z ñ albi. Sec' ãt si ex nã sua oe teriat sibi actũ. vñ sa rñsio fuit bõa. Ad im p:oba. oico q mã p° oupli' suit vno° i gñali eo q sibi pt 9petẽ gñalis 9cept'. z sic oeter miat sibi certũ actũ simpli'. i. actũ ifo:mati cũ ñ possit ifõmati' suscipe eẽn 9 oiu l'age liã. sz ẽ idifferẽs ad singlos act' b'. Alio° 6teriate i tali l' tali gñe entiũ z sic 6teriat si bi act' illi' gñis puta igñe cõruptibiliũ act' sepabiles a potẽtiis. i celestib' vo act' isepa biles. In illis ãt esse mãz clarissime 9stat p° celi i illo capitulo. q ãt ñ solũ vnus est.

¶ Cõtra eandẽ arguit aureo. p° sic. Nã. 8. phy. com. com. 4. ait. Cõp' celeste ñ 9po' ex mã q ẽ i po z fo q ẽ i actu. So. De eo i hac pte ñ ẽ curã 6. q: 9dic phõ ymo sibi. q: oic 7. meth. com. 8. q mã p' ẽ sba oiuz accidẽtiũ noue gñez. Dictũ tñ ẽ ẽtatũ itelligi pt 6 mã q ẽ i po ad eẽ l' actũ ñ bitũ sic ari. alii vt. 8. meth. negat a te mãz. s. sbiectã puatõi. ¶ 2° q: ari. p° phy. z. 7. meth. ait. Dico ãt mãz p quã res pt eẽ z ñ eẽ. So. intellige eẽ z ñ eẽ simp' l' sz qd. puta sz locũ z h'. ¶ 3°. Multi ñ ẽ põnẽda n'rõ euidẽs pbet q paucio:a nõ sufficiũt cũ n'a 6o l' nã fiat frust. sz mãz eẽ i celo nl'la ẽ necitas. Nõ. n. p° hãc 9cludit co: peitas. q: fo ẽ q oat eẽ cõpeiũ z ñ mã. nz q̃ titas. 2°. q: q̃titas teriata q i celo sola ẽ in rõe fo. ẽ nz 3° q̃litas sẽsibil'. q: mãz arguunt sola accidẽtia sz q ẽ alt'a° ppe sec' 6 9ñtib' fo c' sc celestia. nz 4° itellectua q imãles fo 9seqtur. p°. q: h false oĩ cuz 6tutes mo rales sint imãles n' tñ ite. 2°. q: illa mã c sepatõez z negõez seqt imãlitas ñ ẽ ps 9 positi: sz q̃. nz excessus nobili. 5°. q: s. illa cõp ẽẽnt nobliõa aĩa. q: q simp' ẽ igno bili' pt eẽ nobili' i aliq puta i icõrup° vt ce li r vmis. nz 6° mot' ad ũ. q: icst rõe cõpei tatz ñ rõe mãe. nz 7° altatio. sz lucẽ z tene bras. q: tal' n' nãli ppũ abicit a sbo. nz 8° au cto scripc. q: ñ oic ce factũ 6 aliq. l' scõz. q: cũ oicãt ibi eẽ mãz si oictũ eoz repug p böib' p se notz ñ oz mouẽ. q: ẽcitati loquũ tur. vñ opiones secãt pBoz q̃s i phy sc se ctati 9iuicẽ 9dicũt. So. q: lz moti tactũ suf ficiẽt arguit i ce mãz z nullũ eoz sufficiẽter soluit. Nõ p. q: fictõ ẽ q fo oet cõpeitatẽ sibi z q phy cõp' ñ hẽat fo i mã. q: 2. phy. z. 6. meth. cõpa phy oĩa oicũt eẽ vt si mũ q oic fo i deteriata mã. nz 2. q: sbz q̃ titẽ teriate l' iter ñ pt eẽ n' mã l' hñs mãz vt com. vl' coact' 9fitef. 7 meth. com. 8. ũ exps sc hz q rẽota mã p q ñ ẽ qd nz q̃le nz q̃tũ remouẽt. s. oimẽsiões z oĩa. 9. pdi. Nz 3 q: ois q̃litas sen ẽ i re mãli vt pz p° celi ũ 8. z. 7. meth. ũ stati. Nz 4. q: rõ sũpta ex i tellectuali' logt 6 sba nãli imãli z ñ 6 acci dẽte. Nc. 5. q: si ce sit fo pẽit' i mãlis erit simp' nobili' aĩa rõli. p°. q: ñ erit aliq 6pẽ dẽs a mã l' ad eã idiatũ. 2°. q: ñ hẽbit opa tõez mãe cõicabilez. Nec 6. p°. q: oñ sũz ẽ q cõpeitas z q̃titas reqrũt mãz. 2°. q: nãl' mo tus reqrit mãz vt pñ acti l' passi z 9seqnt mãz l' fo i mã vt pz. 2. phy. z. 6. z c. 7. meth.

Nã 7ᵐ ar oẽ qꝫ q̃aĩ moᵘ moeʳ necᵒ hꝫ mãꝫ sic ⁊ q̃ꝫ ꝑes Nã vltiᵐ. qꝛ ãgutᵘ ab auctoʳ scripteᵉ negatiᶜ ⁊ eq̃ ꝯcluderet qꝫ t̃ra ñ hꝫ mãꝫ. Qꝺ addit ꝺ discõdia scõꝝ dico qꝫ iter oẽs ꝑhos ⁊ scõs solᵘ adrois negaᵘ a ceᵒ mãꝫ quã alij ꝯ cõdiᵗ tribuũt. Est ãt mirabile ꝺ isto arguẽte q afit oẽs sp̃s citra deũ ꝯponi ex mã ⁊ foᵃ ⁊ tñ dic celi eẽ foᵃˢ simplicẽ nulloᵒ ꝯpõitaꝫ ex ptibᵘ diuersaꝝ rõnũ: sꝫ tm̃ ex homogeneis.

❡ Cõtᵃ eãdẽ go. pᵒ q̃ꝫ. q. 2. pᵒ sic. Nã 1ᵃ qꝫ ẽ pura poᵃ nˡ actualitatꝫ icludẽs ẽ idifferens ad eẽ ⁊ ñ eẽ q̃ꝫtũ ẽ ꝺ se nᶜ icludit aliq̃ꝫ hitueˢ ad deteĩatã foᵃˢ. Ois ãt mã pᵃ ẽ hᵘˡ. gᵒ oẽ mãtũ pt eẽ ⁊ ñ eẽ. So. Utiq̃ꝫ ois mã pᵃ est poᵃ pura. sꝫ mã simplr vlˡ i gñali ẽ poᵃ pura abʳᶜ mã vo celi ẽ poᵃ pura rᵘ foᶜ celi ⁊ mã ifeꝛioꝝ rᵘ foᵃˢ eoꝝ. Lꝫ gᵒ mã i gñe sit idifferẽs ad oẽs foᵃˢ ⁊ ñ dicat hituᶜˢ ad aliq̃ꝫ ꝺteriatã secᵘ ꝺ mã hac puta celi lˡ hac puta t̃re. Nᶜ tñ ꝑꝑ hᵒ hec mã. illa est ꝯpõita: sicꝫ ꝭ foᵃ ẽ cõpositioꝛ q̃ꝫ foᵃ simpʳ. Et si q̃rat qd hãc mãꝫ huic foᶜ appꝛiet dicerʳ qꝫ ẽ exigẽᵃ foᶜ q̃ hãc reqrit ꝑꝑ q̃ꝫ ẽ mã. ⁊ ñ ꝑꝑ gñoeꝫ lˡ cõrupᵒᶜˢ nˡ ꝑ accñs. Et silr dr̃ qꝫ mã celi ñ hꝫ ꝑuatiõeꝫ. qꝛ ñ ẽ i poᵃ ad alias foᵃˢ. hec oĩa her. bene.

❡ Cõtᵃ 2ᵃˢ dur ã. pᵒ. qꝛ ꝭꝫ ꝑbõeꝫ ꝯᵒⁱˢ seqꝛ qꝫ ẽt diuꝫ icõrupᵗⁱᵇⁱˢ ñ sit mã eiusdẽ rõis. sꝫ tot ibi erũt pᶜ mãe quot celi. Mã. n. vniᵘ celi aut ẽ i poᵃ ad foᵃˢ altiᵘ aut ñ. Si pᵐ igiʳ hꝫ anne xã ꝑuatõeꝫ ⁊ ꝯñr ceᵐ ẽ cõꝛuᵗᶜ. Si 2ᵐ. gᵒ illa mã ñ ẽ cõis: sꝫ ꝑpa. ¶ 2ᵒ. sic. Naꝫ si iste due mãe. s. coꝛ. ⁊ icoꝛ. sᶜ diuⁱsaꝝ rõnꝫ ñ pñt eẽ in eq̃li g̃du ꝑpiq̃tatꝫ ad deũ. gᵒ necᵒ sᶜ i diuiso. gᵘ ipoᵗᶜ ẽ qꝫ vtraq̃ꝫ sit pura poᵃ cuꝫ i ea ñ sit g̃dus. gᵒ si vna ẽ pura poᵃ ad eẽ vt veꝝ ẽ de mã cõruptibiliũ rliq̃ erit actᵘ lˡ hñs actũ. gᵒ celũ ñ ẽ vnũ ꝑ se. Dicet fõte ad pᵐ qꝫ mã celestis ẽ cõis oĩbᵘ fõis celestibᵘ ⁊ tñ ñ hꝫ ãnexã ꝑuatõeꝫ. nꝫ ẽ trãsmutabilˡ. qꝛ ista accidũt mãe ex ꝭ qꝫ ẽ cõis fõis differẽtibᵘ sp̃e. celestes ãt solo nũero distiguũt. Dicet fõte ẽt ad 2ᵐ qꝫ lꝫ i pura poᵃ ñ sit dare g̃dus abˡᶜ. ẽ tñ dare ꝑ hitudieꝫ ad actᵘ diuⁱsoꝝ g̃duũ ⁊ ꝯñr vtraq̃ꝫ erit pura poᵃ ⁊ tñ sᶜ i g̃duũ diuⁱsᵗᶜ. Sꝫ qcq̃d sit ꝺ pᵃ solõne q̃ vr̃ satis ꝑbabilˡ. ꝯ 2ᵃˢ tñ arguo. pᵒ qꝛ si talˡ hituᵒ sufficit ad diuⁱsitatẽ g̃duũ: i mã aq̃ erũt g̃dᵘ cũ sit i poᵃ ad foᵐ aeris ⁊ ignis. 2ᵒ. quia i hijs q̃ sᶜ diuⁱsaꝝ rõnꝫ ⁊ ñ sᶜ ꝺ gñe relõis. oꝫ ponẽ g̃dus abˡᶜ ⁊ itrinᶜᶜ ñ solũ relatiᶜ ⁊ extinᶜᶜ. qꝛ isti sᶜ ꝭꝫ diu si ꝭꝫ eẽ. Foꝛte dicetʳ alr. s. qꝫ mã pᵃ ẽ pura poᵃ. qꝛ nꝫ ẽ actᵘ: nꝫ hꝫ actũ ꝑtẽ sui ⁊ tñ hꝫ g̃dᵘ sic ⁊ foᵃ hẽt. q tñ ñ ẽ poᵃ nꝫ hẽt poᵃˢ ꝑtẽ sui. Sꝫ ꝯ. qꝛ isimplr ifimo. i. mã ñ pt dari g̃dus sꝫ nꝫ isimpʳ pᵒ. Secᵘ de itermedijs. So. ad pᵐ dico qꝫ ea q̃ i rñsiõe dicũt. pñt sᵭstieri ꝑbabilr. Sꝫ qꝛ ñ vr̃ veꝝ qꝫ oĩa sidera sint eiᵘ dẽ sp̃ei cũ hẽant ꝺtutes diuⁱsaꝝ rõnꝫ ⁊ effeᶜ q̃si ꝯrios. iõ videamᵘ q̃ᵒ sᶜet mãꝫ celestiũ eẽ vniᵘ rõis: foᵃˢ ãt sp̃e diffẽ: ⁊ tñ mãꝫ illã ñ eẽ putã nꝫ trãsmutabilẽ. Dic gᵒ her. qꝫ foᵃ eiusdẽ rõis i aliqbᵘ dr̃ illa q̃ eũdẽ mo dũ eẽnˡ hꝫ i oĩbᵘ illˡ. q modᵘ ẽ eẽ cũ ꝑuatõe lˡ sine. Jn oĩbᵘ gᵒ celestibᵘ ẽ eiusdẽ rõis qꝛ ẽ sine ꝑuᵒᶜ ãnexa. Mã tñ solˡ ñ ẽ i poᵃ ad foᵃˢ lune. qꝫ eiᵘ apetiᵗᵘ ẽ totalr teriatᵘ ꝑ suã foᵃˢ ⁊ ꝯñr ñ ẽ ꝑuata nꝫ trãsmuᵗˡᵉ. Ad trãsmutari. n. ad iuicẽ aliq̃ ñ sufficit cõitas mãe sine ꝑuaᵒᶜ. ꝭ iᶜ. Sed ꝯ. qꝛ egidiᵘ q tꝫ opoᵐ ꝯᵒⁱˢ pari rõe poteĩt dicẽ qꝫ mã eiusdẽ rõis ẽ i oĩbᵘ: sꝫ tñ qꝛ foᵃ celi cõplet poᵃˢ sue mãe i illˡ ñ ẽ trãsmutaᵒ et ꝑbõ ꝯᵒⁱˢ ñ valebit. Rñdet qꝫ ñ ẽ silẽ hic ⁊ ibi. qꝛ mãe celi repugnat sᵭici ꝑuatõi ⁊ mãe terr ꝭ necᵒ ꝯpetit iõq̃ꝫ iste necᵒ distiguũt rõe. Nõ ãt sic ẽ de mã solˡ ⁊ lũe. Dico ẽt qꝫ lꝫ egi. posset paliare argᵐ ne mã celi sit trãsmuˡᵉ ad foᵐ elemẽti ñ: tñ eꝯᵒ de mã elˡi ad foᵃˢ celi si sᶜet rõis idẽtitas cuꝫ mã celesti ⁊ sit celesti foᵃ ꝑuata ⁊ sua potẽtialitas ñ sit totaʳ repleᵃ. Si cui tñ ñ placet ista rñsio q̃ ad sᵭstinedũ ẽ difsiˡᵉ teneat pᵃˢ. ꝑsertiq̃ꝛ com. vt alleᵃᵗ aureo. 2ᵒ celi. tꝫ oĩa celestia coꝛpa vniᵘ eẽ sp̃ei. Ad 2ᵐ a ffiᵒ rñsiõeꝫ. Ad pᵐ ꝯ. dr̃ ꝭꝫ her. qꝫ dupˡ ẽ hituᵒ mãe ad foᵃˢ. vna. s. q̃ ẽ ad foᵃˢ nõ ꝭm diuⁱsũ modũ eẽnˡ i mã cũ ꝑuaᵒᶜ. vlˡ sine mã q̃ ẽ ꝭꝫ talẽ diuⁱsũ modũ ꝭ ãt sola mãe eẽnᵃˢ diuⁱsificat. Et de ista negat ꝯña. Per ꝭ ẽt pꝫ ad argᵐ godofr. tale. Si diuⁱsi reᵒ ad diuⁱsas foᵃˢ i gñe faciũt mãs diuⁱsas in gñe diuⁱsi ad diuⁱsas sp̃e facerẽt sp̃e diuⁱsas. qꝫ ẽ falꝫ. Soluit. n. qꝛ hituᵒ ad foᵃˢ ẽt gñe distictas ñ distiguit eẽnᵃˢ mãe. sꝫ diuⁱsa ꝑpoꝛtio q̃ ẽ cũ ꝑuaᵒᶜ

vl' fine. vii. r. meth. dr q differet f3 mã3 dif ferüt plusq3 gñe. q2 differt ꝓpõtiõe. Ad 2m dr q illa nõ falsa ē i oib9 potētys passiuis. q̃n3 cognosci. n3 diffiniri pñt n' p act9 ad q̃s sit l' p oba vt p3 i visu z auditu. In talib9. n. quoꝝ nomē z rō spe ͨ sumit ab ex̃in ͨ ñ pñt assignari ḡdus n' p ex̃in ͨ. ita q distictiuū q̃ seu rōis distictōis ē aliqd ex̃in ͨ puta act9: sed distictū q seu ḡdus distict9 ē ipa po ᵃ. 2ᵃ āt rñsio ē ꝓbabilis q̃ ad h' q i pura po ᵃ ē va re ḡdus. Ad iꝓoba. dico q pura po ᵃ vt ͨ z f3 hāc rōez cōez l3 sit qd simp' ifinitū secus de pura po ᵃ hac pura celi q̃ est qd supius ad hanc pura terre. q2 ē ad supiorē actum.

C Ad intellectū āt p̃dictoꝝ recitatur argm. godof. tale Si due mãe q̃ sr̃ po ͨ pure. diuisa rū rōu3 sr̃. aut seipis. aut p hitu ͨ ad diuisas fõas distiguūt. Nō pm. q2 oīs distin ͦ ē p ac tū. eēn' qdē p eēn' ͨ. accn' vo p accn' ͨ. Nc3 2m. q2 tales r' sup mã3 n' addūt z sr̃ ea po steriōes. g ͦ ñ sunt cā distictōis mãe p eēn ͨ. So. Mã iq2 hec. distigui ñ p̃t a mã p actu3 sibi eēn' ͨ cū sit pura po ᵃ: s3 p actū ad quē ē. Nō qdē f3 modū specificū act9 seu fo ͨ. s3 f3 modū q̃ mã3 pficit cū p̃uatõe l' sine. Oīs g ͦ distin ͦ ē p actū l' p ꝯpatõ3 ad actū f3 modū suscipiēdi illū. Nec tñ seqr q fo ͨ distiguūt f3 diuisū modū iformādi mã3. q2 distictōez act9 ñ o3 ab alio sumē sic distictōez po ͨ. Est āt sciēdu. q r' dup' sūt vno ͦ vt r' ē. Alio ͦ rōe diuisitat3 fo ͨ ad q̃s ē. P ͦ ͦ ñ ē rō distictōis mãe cū sit ea posteriō. s3 2 ͦ. ita q fōlr rō distictōis ñ ē r' l' aliqd itraneū mãe: sed diuisitas fo ͨ isusceptibilitate q̃ exigit mãs di uersaꝝ nāꝝ. Fo ᵃ āt ē sim' p̃or mã. Id g ͦ q̃ fōlr distiguit mã. adit. s. mã3 z ē ea p̃9. q2 ē fo ᵃ. S3 ꝯ. q2 fōl' distin ͦ ē p fōlr iherēs disti cto. So. h' veꝝ ē solū i hijs q̃ i sua nã icludūt ac ͨ z hñt aliq3 rōez q̃ꝝ vtriq3 ꝯficit mãe. h' i ͨ

C Cōt ᵃ cādē aurco. p ͦ sic. Nã saltē vni9 celi ē vna mã vni9 rōis. g ͦ mã vni9 p̃t3 ē i po ᵃ ad fo ᵃ alti9. g ͦ q̃l3 ps eius ē cōꝛuptibilis. So. Ad eē aliq̃ iunc3 trāsmu ͨ ñ sufficit cōitas rōis i mã: s3 exigit āner. i eē p̃uatōe3. Est āt sciēdū q oē ab ͨ distiguit ab alio p aliq i tri ͨ sic p qd. ñ sic p q̃. z q mã f3 spālē rōe3 suā h3 ꝓpā nām l3 ipfecte. ¶ 2 ͦ. Nā aristo. vbiq3 disti' mã3 q ē pura po ᵃ. vñ 2 ͦ meth. dic q i fun ͨ mãe n' ē distictū. g ͦ ignorauit mã3 celi l' et ꝯ' p̃dicta disti ͦ. So. ē pura po ᵃ ad oēs act9 f m rōem cōem. f m spālē āt ñ ad oēs: s3 ad hos l' ad illos. * Et in fun ͨ mãe n' ē distictū vt q̃: sed vt q. q2 itri ͨ vni9 mãe ē distictū ab itrīseco alterius. Essential' autē eius disti ͦ ē q ē ꝓpriū z primū z imediatū f m forme sbalis. z mediatū accidētalis.

C Cōtra cādē arguit egid. p ͦ sic. Mã p̃ma ē mem iter ens z n'. g ͦ si alia duaꝝ distat ab altera nec ͦ vna caꝝ erit media iter ens z reli quā ñ inter ens z n' q inꝯ'. So. Mã pᵃ sum pta f m totū suū ābitū. s. vt q dā cōe ambiēs oēm mod mãe mediat iter n' z ens actu. q2 n' ē itim9 nihilo aut rēotius ab actu. sed sū pta i spāli sic mã celi vicinioꝛ ē actui z deo q̃3 reliqua ñ q2 plus actualitat3 hēat q̃3 reli qua: s3 q2 ad pfectiorē actū oꝛdinat. Cōtra. q2 aīa rōalis ē pfectioꝛ q̃3 fo ᵃ celi. So. dr vt p3. 1. q. 70. ar. 2. 2m q fo ᵃ celestis z si non sit sim' nobilioꝛ aīa rñ ē nobilioꝛ q̃tū ad rōez fo ͨ. q2 pficit mām totalr excludēdo po ᵃ ad aliā fo ᵃ. ¶ 2 ͦ. Oēs mãe ꝯueniūt i ead spe ͨ diffe ᵃ q̃ ē po ᵃ pura. g ͦ sr̃ vni9 rōis. So. ꝯclu' q sr̃ vnius rōis gñalis. ¶ 3 ͦ. q2 nūq̃3 aliquis sanctus aut phs sic scripsit. So. ari. exp̃sse. p ͦ ce. dic celum ꝯstare ex tota sua mã. ita q nulla alia mã est capax illius forme.

Irca. 13. distin. q̃rit vtꝝ iforitas mãe duratõe p̃cessit format ͦ ͨ. C P ᵃ. ꝯ ͦ. De9 fa cer ñ p̃t q mã pᵃ sit sine oī fo ᵃ. 4. quol. q. i. i. q. 66. ar. i. po. q. 4. ar. i. 2. d. 12. q. i. art. 4. C 2ᵃ. Mã cōꝛuptibiliū sic a q̃l3 fo ᵃ sbali nālr ē sepabil' ita z a q̃l3 accidē' ēt a q̃titate cū in coꝛruptõe tollantur oēs forme pꝛiores. i. q. 76. ar. 3. ēt accidentalis. ibi ar. 6. z 2 ͦ. quol. q. 5. C 3ᵃ. Nullū accidēs absolutū im mediate inheret mãe p ͨ. sed cōposito. vl' fo ͨ sbali vbi. s. z. i. q. 77. ar. 6. It i de aīa. q. 9.

C Contra pꝛimam arguit sco. p ͦ sic. Dē. n. absolutū p̃us nā absoluto z distinctū realr ab illo pōt absq3 illo sine ꝯdictõe eē hoc. n.

ē ŏ rōe po:is n' sit pus origie ꝙ silitatē telō nis iclu'. Sȝ mā re fo ē h'i.q: oē rceptiᵐ ꝛ fūdās ē salte origie pus recepto ꝛ fun. Cō fit q: ꝟȝ aug.i mltȝ locis crea pus origie ter miaẽ ad māȝ q̄ȝ ad fo. So.negaẽ aᵒʳ i his q̄ꝛ alteꝝ coꝝ ē po.q: po cē actu sine actu ē ꝯdictio.ē āt ŏ a i his q̄ꝛ vtrūq; ē act' l'iclu dēs actū hec dur. Ul'oī ꝙ.a.dup' oī pus q̄ȝ .b. Uno q: hȝ cālitatē sup.b.ȝ ñ eꝯ vt i ef ficiēte ꝛ effe cēn oꝛdiatȝ. Alio q:.a.sup.b. hȝ pritatē l'cālitatē ꝛ eꝯ ſic fo ꝛ mā q sūt sibi iuicē cāe.12.q.13.ar.8.ꝛ.4.d.17.q.1.ar.4 q.1. Prio igr mō ꝯcedi aᵒʳ negaẽ bᵒʳ.2 ŏo eꝯ. Ad cō.dico ꝙ mā pus q̄ȝ fo ꝯcreaẽ ꝟȝ q: ē po: ꝛ eꝯ. ¶2 qcqd de' cāt i creaturȝ r ab p cāȝ q ñ ē de cēn rei pt cāre sine illa.q: ñ repugnat rei cē sine tali cā nȝ p cāe hre cā litatē ei'.g cē ꝙ de' māe dat p fo pt ēt si ne fo dari eidē. So.aʳ ē ŏa de cā effe nō ṁt de fōli l'māli q ſt itrisece.q: ñ pt de' fa cē albū sine albedie l'añiui sine coꝛpe. Fo ṁt ad actualē exñtiā māe se hȝ vt cā fōlis ñ vt efficiēs. Et ñ dicaẽ ꝙ fo ñ ē cā fōlis māe cui' ē fo ȝ ꝯpoiti ꝟȝ auic.6.sue metꝟ.rē di co ꝙ argᵐ de cāis medijs ñ ē ad ꝓpoᵐ. Uel dico ꝙ fo ē cā fōlis māe exñtȝ ꝛ ñ non māe ab ſic ꝛ albe coꝛpis albi ꝛ ñ ñ coꝛpis ab hec dura.bñ. Ex qb' pȝ ꝙ bᵒʳ ē falsa.q: fo ē de cēn māe actu exñtis. ¶3 q: de' ime cat māȝ.g ꝛ cōꝟuare pt. So.cat ime ꝛ se solo effectie ꝛ ꝯꝟuat.ȝ ñ fōlr. Sic.n.sola fo illā cāt l'fo cui cē ꝙ a fo fluit. ¶4. Nō est nece deū aliqd velle ad ex. h tñ dato ñ est nece ꝙ velit aliud n' sit necitas i ex̄io:ib' ex pte volitoꝝ. Sȝ i mā ñ ē ab necitas ad fo.q: mā ñ deteriat sibi nec hanc l'illā fo ꝛ ꝯñr nȝ fo i cōi cū ipo ſit deteri are sibi gen' et ñ spēȝ ſb gñe.g ñ ē nece ñ de' velit māȝ vel le ēt fo. So.negaẽ bᵒʳ. Proba āt ñ valet ꝯdur ꝙ mā nālr pt cē sine fo.q: nāle ñ det' miat sibi fo. Dico g ꝙ aliqd deteriat sibi gen' ꝛ ñ spēȝ vt q̄t figurā ꝛ ñ circlȝ ꝛ vis' coloꝛē ñ albedieȝ. Quāuis ēt dēiet sibi spēȝ large.q: ñ pt cē sine fo coꝛpeitatȝ aut q na ta ē cē ps ꝯpoiti. Cōfi argᵐ q: ꝙ ꝯtigeẽ se hȝ ad q̄dlȝ alicui' gñis ab ꝯtigent se hȝ ad

toᵐ i gen'. Si.n.aliqd cēn dependet a nō gñis ꝛ ñ ab aliq̄ vno illi' gñis ȝ a pluribus: aliq̄ taliū ñ exñte cēt sine eo a q̄ cēn depen det. Sȝ mā ꝯtigeẽ se hȝ ad qualȝ fo.g ꝛc. So.negaẽ aᵒʳ. Nec depēdēs a nō gñis cēn oȝ depēdē ab aliq̄ vno ei'. l'a plib' colle l'cōplātie cū possit dpēdē disiūctie. Exᵐ de supfi termiata ꝛ gñe figurarum.

¶ Ad idē argᵗ idē i q̄.sup metꝟ.li.7.p ſc. Nā p phy.dī ꝙ pn ñ ſt ex aliqb' nȝ ex al terum is.g hñt ꝓpū cē l'saltē eis ñ repugnat. So.ñ ſt ex altˢutris q̄si vnū sit ps cēn al teri' cū quo stat ꝙ sit ei' cā ꝛ ad ei' cē regri tur. ¶2. Si de' cū fo q̄si mediāte cā 2 pōt facē māȝ cē ñ āt sine fo. de' sūpt' cū fo ex cedit scipm ꝑeise sumptū ꝙ inꝯ. So.negaẽ ꝯñā.s.ꝙ ex h de' scipm excedat cālitate ef fectia.ȝ seq̄ẽ ꝙ ipe cū fo ē plra gña cāꝝ q̄ p se ꝑcise.q: de' ñ pt cē fo l'mā.n' se solo pt cāre id ꝙ itrin hȝ nullū nisi effectiue. ¶3. q: mā dic aliquē gradū actualitatȝ.g ꝟȝ illū cē pōt. Ad pbādū añs suppōit duas distin ctōes. P ē de po. Aliqd.n.dī cē i po. p vt ter' po vt albe gñanda.q̄ dī po obie q: obiciẽ ꝛ ꝑcedit quācūȝ actionē.2 vt ſbm po vt supfities dealbanda q̄ ꝛ dī po susce ptiā.q: nō est ad cē sui.ȝ ad susceptionē al teri' oꝛdinaẽ. Et p oppoᵐ dī act' duplr.p obiectiu' ꝛ cēn.i.entitas itrin cuiuslȝ en tis.2 fōlis seu foꝛmatiu'. Et h siue sit pm' .i.cēn siue 2'.i.accñtal'.2 est de actu talis. Prope.n.ꝛ stricte loquēdo aliŏ ē cē actū et cē ſbactu ꝛ cē i actu ꝛ cē actu. Pᵐ.n.hoꝝ ap ꝓpriaẽ fo.2ᵐ māe.3ᵐ ꝯpoito.4ᵐ cōe ē oi ꝙ nō ē n'. Probaẽ g añs.s.ꝙ mā dic aliquē gdū actualitatȝ ꝛ repugnat ei cē i po prio. p q: tal' po nō ē ſbȝ trāsmutatōis.2 q: tal' po ꝟȝ act' nūcraẽ.g māe ꝯ oppoit' act'.s. obiectiu'.3 q: po 2 q̄ ꝯ māe fūdaẽ i aliq̄ actu ꝟȝ coīn.3.phy.4.q: recipe ñ ꝯ n' hñti pus i se aliquā ētitatē poitiuā.5 q: mā ē re alr a fo distīcta.g b' i real'relbis q̄ ē disti vtrūq; exmū ē ens rale actu.6 q: mā ē ter catōis ad quē.g ñ ē po prio.7 q: mā ē ps cēn ꝯpoiti.g ñ ē pura po. Si dicaẽ ꝙ fuit cata ſb fo ꝯ q: ñ fu ꝑdu ſb vna ñ fu pura ȝ

signata ñ ß plurib⁹ ñ fuit vnū creatū. ß plura. So. negat añs tāq̄ꝫ ßbdissimū toti⁹ doctrine papatetice. Ad pᵐ ꝓba. dico q mā nꝫ ē poᵃ obi⁹ act⁹ obi⁹. q: ꝓpe ñ ē factibil' l' scā: ß pfacta.n. bꝫ ğdū actuali' itri'. Quāuis posi' dici inpoᵃ obuia ßꝫ qd. q: p accñs gñaſ. Et bꝫ maneat eadē ßꝫ eēnᵃ ß diuisis formis tñ ßꝫ ē variaſ. Ad 2ᵐ pꝫ. Ad 3ᵐ. fundaſ in actu. i sepabil' ē ebactu quē tñ itri'' ñ iclu' n' sit susceptuᵃ accidētui. Ad 4ᵐ bꝫ vtriq; en titate positiuā: ß illā non oꝫ eē actualē. Ad 5ᵐ. dico q relōis real' e ꝓma sē qdē ābo rea liā: ß ñ ābo act⁹ nec: ß sē act⁹ i' actuata p i tri' l'eꝑinᵐ. Ad 6ᵐ neg' añs. Ad 7ᵐ dico q vna pte ꝯpōiti q ē ens p se oꝫ eē mā pu rā. et hoc dico ß plib⁹ formis saltē elarib⁹ creatā vna tñ fuit creatō ꝛ vnū creatū vnita te o:ō. Pᵃ gᵒ dilli ꝯfiaſ pt ñ poᵃ obiᵃ ñ dicat aliqd f ale pōitiᵐ: ß ñ ſ pugnātiā ad fiei l' ñ dicat pōitiᵐ abᵐ rō cū poᵃ ßbiᵃ ß diuiso iᵘ. vt t. dicat ßbiᵃ act⁹ cui⁹ ē capax: ß obiᵃ iordic ad agēs l' ad ꝯpoᵐ q ide fieri pt. Ead. n. poᵃ ē q ē ꝯpōiti: ꝛ q foᵃ dr eē i poᵃ ꝛ q foᵃ ꝛ ꝯ poᵐ dr posse fiei ꝛ paili' agēti ꝛ ßbi' foᵉ. Si āt dicat poᵃ realr a ßbiᵃ distictā ē fictio. De 2ᵃ vo dico q 4ᵐ mēbꝝ ñ pt pōere i mie rui cū alus. q: oē q ē acᵘ ē act⁹ l' poᵃ ß acᵘ vl' ꝯpoᵐ er vtroq;. Est āt sciēdū q vt colligiſ ex diuisus locis. s. tho. ens dr multip'. pᵒ ꝓpe qd ßsistit p actū eēn' vt supoᵃ i gñe ßbe. 2ᵒ q ē ßꝫ act⁹ eēn'. bꝫ ñ ßsistat vt nā specifica ꝯple/ ta i gñe ßbe. 3ᵒ q ē sōle pnᵐ rei ßsistētis p ac tū eēn' ꝛ ipt⁹ act⁹ eēn' ßbal'. bꝫ ñ ßsistat nec sit ßm act⁹ eēn'. vt foᵃ ßbal'. 4ᵒ. q ē ps itriᵃ ß sistētis vt mā. 5ᵒ. q ptinet ad rē ßsistentē ac tuis aliqᵒ illā vt accidēᵃ. 6. id d q pt formari ꝓpositio affirmatiᵃ d inee d 2ᵒ l 3ᵒ adiacēte vt ꝓuatōes ac negatōes ꝛ entia rōis.

¶ Cōtᵃ 2ᵃ pba. eiusdē arguit greg. Est āt ꝓba tio tal'. Si mā eēt sine foᵃ eēt actu sine actu q ē ꝯdicᵒ. q: ipꝫ q ē act⁹ ē foᵃ ꝯ iqt pᵒ Sup posito. n. q foᵃ dicaſ act⁹ dico q aliqd dr eē actu dup' vnoᵒ. q: d eo vē emitiaſ eē i ꝓpōē ō pitt de incē vt dicenᵒ hō ē. i poᵃ vo ē id d q̄ solū emiciaſ i ꝓpōē de poᵘ. vt hō pt esse. Aliō id q vltra ß ē nā l' eēn' sicu spēs inte/gra aut saltē ē pfectō alicui⁹ cū q ꝯstituit eēn tiā itegrā in determiata spē. In poᵃ vo oppo sitoᵒ ē id q ꝛ ñ sit acᵘ pᵒᵒ. tñ ē eēnᵃ icōpleta l' pfectibil' p aliaꝫ. Si gᵒ ens acᵘ dicaſ pᵒᵒ sic ꝯñs ñ iplicat ꝯdictōeꝫ. si 2ᵒᵒ neg' ꝯña. Mā n. pt eē ens actu pᵒᵃ ꝛ si ñ 2ᵒ: ꝛ ß in cāu vbi mā eēt sine foᵃ ßbali. So. dico q rō ē solida ꝛ pbaᵒ isufficiēs. Nā māꝫ eē actu pᵒᵒ ꝛ non hre foᵃ iplicat ꝯdictōneꝫ ap sciētē qd nois māe. Per ß. n. intelligim⁹ purā poᵃ ad oēm actū ꝛ ꝯñr ñ pōt eē act⁹. Si gᵒ sit actu oꝫ q hēat actū l' sit actu sine actu q ē ꝯdictio. Di stictio āt d actu ꝯsona ē erroib⁹ antiquoꝝ dicētū māꝫ eē aliqd actu exñs. Preterea si oē de q affirmaſ li ē ens ē actu: ꝓuatōes ꝛ ne gatōes eēnt entia i actu q nullus vnq; ꝯcess sit ꝛ silr infiᵗ multiᵒ ptūi ꝛ pūctoꝝ. vlterius nego istā. Mā ē ꝓpe vt li ē dicit actualē exi stenᵃ ꝛ actū existen' ē āt vā large ßꝫ q dicit vitatē ꝓpositōis vt sit sensus q de mā vē pt enūciari aliqd puta ens i poᵃ l' hui⁹. Si āt arguaſ ē ens i poᵃ. gᵒ ē. ꝯmitiſ fall'a ꝯñtꝫ n' sumēdo li ē large. Sed greg. ꝓbat q mā sit ens actu pᵒᵒ. pᵒ sic. Res gñata ē. gᵒ qlꝫ ps ei⁹ est. So. neg' ꝯña. si li ē sit idem q existit. 2ᵒ. Mā ē creata ßꝫ aug. de fi. ad pe. ꝛ ñ ē cocter na deo. gᵒ ñ ē tñ ens i poᵃ. Pꝫ ꝯña. q: aliter eēt nūc solū eoᵒ q̄ erat añ creatōeꝫ. So. Cō cluditſ q sit ꝯcreata. 3ᵒ. Si mā pōt esse ꝛ ñ ē eēt gñabil' ꝯ pßiaꝫ. So. ymo ē gñabil' sic q̄ bꝫ ñ vt qd. 4. Scōm. com. 4. meth. com. 15. q ñ ē actu ē ñ ens. ßꝫ mā ñ ē ñ ens. So. ymo scōm eundem. 5. phy. com. 8. est non ens. q opponitur enti in actu.

¶ Cōtra. 2. arguit greg. q i gñoe ꝛ corrup/ tiōe ñ corrūpa ſ pcedēs q̄ꝫtitas. nꝫ agraſ no ua. pᵒ sic. Prior q̄ꝫtitas cū ñ posit ptibilr p di vt alias pbatū ē si cōrūp' i gñoe oꝫ q cō rūpaſ i istāti gñois l' añ. nō 2ᵐ. q: cū ex' gra a. aer. fiat. b. ignis remanebit. a. sine q̄ꝫtitate vl' si gñabiſ noua illa durabit vsq; ad istans gñois. Nō pᵐ. Pro ß āt supono pᵒ q oē q mutatū ē qñ mutaᵐ ē sit i terᵒ ad quē vt. pba tur. 6. phy. 2ᵒ q mā. a. ꝯtiue rarefiat vsq; ad marᵃ raritatē quā hēbit i ista gñoe. hᵒ. n. ē necᵐ si rarefaciēs sꝫ sit pñs. Tē sic. Aut mā

a ē p⁹ mutata ad sūmā raritatē quā hēbit i i
stāti gñois aut i aliq̄ seq̄nte aut i aliq̄ p̄cedē
te. Vō 3ᵐ. q: ꝯtīue rarefit vsq; ad raritatē i
cōpo^les fo^e aeris. Itē q: eadē rōe ceteꝝ trāſ
mutatōes posset teriari ꝛ ꝯñr gño seq̄ns.
ñ eēt ter⁹ altēatōis q̄ ē ipo^le. It ꝑ to^m tp̄a
seq̄ns se hr̄et actiuū idebita dispōe ad paſ
siuū ꝛ ñ agēt ñ ipeditū. Si āt des p̄mū hō
itētuz. q: i illo istāti mā hēbit p̄orē raritatē
ꝛ a fortiōi p̄orē q̄ritatē. Idē q̄q; seq̄r si de
tur. 2ᵐ supo^to q̄ i itēsiōe fo^e p̄s p̄or maneat
ꝯseq̄ntē ex ꝓbat; p⁹ ḋ gñoe. Et q̄;uis sit ir
ratiōabile dicē. q̄ rarefa^o ñ durat vsq; ad in
stās gñois sic alie alteratōes tñ eodē mō se
q̄r rō. q: arguā ḋ alia q̄litate. Dices q̄ vbi ē
simp^r itēsio fo^e sine alia mutat^oe p̄s p̄or ma
net ꝯ sequētib⁹. Sec⁹ āt ū ē ānexa cōrup^o sbi
vt i ꝓposito. Tūc. n. i istāti gñois mā erit q̄
dē ad aliq; q̄litatē mutata: s; ad nouā tota
liter. q: sblata fo^a sbali ñ sꝫ eadē accidē^a. S;
ꝯ. q: sbal' fo^a ñ p⁹ cōrūpit q̄; sint iducte diſ
pō^es sibi icōpo^les cū ꝓꝓ baꝝ p̄ñtiā cōrūpāt
nec ēt postq̄; iducte sꝫ: s; tūc p^o q̄ñ iducte sꝫ.
g⁹ i istāti corruptōis fo^e sꝫ i mā p̄ores q̄lita
tes. Pꝫ ꝯñā. q: tē sꝫ ibi q̄litates aliq̄. non q̄
ꝯseq̄ūr posteriorē fo^as. q: iste ñ sꝫ cā corru
ptiōis p̄oris fo^e. cū p⁹ nā cōrūpat q̄; iste in
ducāt. Cōrup^o. n. ci⁹ ē dispō ad fo^as quā iste
ꝯseq̄ūr. g^o sꝫ ibi alie. So. Affirmo rñsiōez
. s. q̄ i illo istāti nullū rēanet accñs idē nūero
Ad iꝓroba. nego ꝯñaz ꝛ ad ꝓba. dico q̄ ce
dē q̄litates. sꝫ cā corrup^o^is antiq̄ fo^e ꝛ nouā
ꝯseq̄ntes. n̄ h^o ē ipo^le q: expulsio p̄oris fo^e
ꝛ itrodu^o posteriōis se hñt ad iucē mutuo
vt cā ꝛ effe^o i diuiso gñe cāe. De h^o. 2. d. 17. q.
1. ar. 4. q. 1. ꝛ. 12. q. 13. ar. 8. 1ᵐ ꝛ. 3. q. 85. ar. 6. 2ᵐ
Et q̄b⁹ hr̄ q̄ iste ē ordo nāe i gñoe. P⁹ idu
cit noua fo^a. 2° seq̄ūr dispōes illi ꝯueniētes
3° expellit āntiq̄. Et p^m ē cā 2^ı ꝛ 2ᵐ 3^ı i gñe cāe
efficiētis fōlis ꝛ final'. s; i gñe cāe māl'is expl'
sio p̄or ē iductōe. ¶ 2° p̄n^r. Agēs nāle gña
tiuū alicui⁹ sbe dispōit māz dispōitōib⁹ ꝯue
niētib⁹ fo^e gñande i suo eē vt pꝫ ad sēsū. g^o ta
les dispōes p̄iducte manēt cū ip̄a fo^a. ꝛ ꝯñr
manet q̄ritas q̄ ē vna taliū. So. neg^r ꝯñā de
dispōib⁹ p̄uiis. Probat igt. p^o. q: ñ ē dare

agēs a q̄ corrūpāt. So. ymo agēs q̄ eas in
duxit cū ꝑ se agat ad iductōez fo^e seq̄ntis. ꝑ
accñs expellit p̄orē ꝛ tollit oīa accidē^a. 2°
q: frustra destruerēt ex q̄ siles oz iducē. Cō
ñr. q: nullus artifex destruit dispōes mōe q̄
fo^e iducēde ꝯgruūt. g^o nꝫ nā q̄ ñ min⁹ oēm
sup̄flua iop̄an^o. So. Illa destructō ñ ē fru
stra. p^o q: ꝑ accñs ꝯfert iductōi seq̄ntis fo^e sic
ḋstructō sbi ꝯfert ꝑ se. 2°. q: nec^o seq̄r destru
ctōez sbi. 3°. q: seq̄ūr potētiores q̄litates ꝛ
fo^e ꝯgruētiores. cū sbo suo ñ sint violēte vt
p̄ores: s; nāles. Ad has āt p̄ores sꝫ via q̄ñ
rēotiores ꝛ mediū iter ex̄ma. Ad ꝯñr. dico
q̄ ñ ē sile ḋ nā ꝛ arte cui⁹ fōma ñ regrit de
structōez sbi ꝛc. ¶ 3°. q: agēs ñ disponēt idu
cēdo dispōes ꝯueniētes si ille ñ manēt. s; ex
pellendo ꝯ̄rias. So. Negat ꝯñā. Agēs. n.
nāle itēdit p̄n^r iducē fo^a sc̄dario ḋo expellē
p̄orē cū accidētib⁹ ei⁹: s; āt facit iducē^o acci
dētia q̄ p̄ori repugnēt ꝛ ꝯgruant posteriori
fo^e. s; tñ postea ḋstruit p̄ter suā intētōez ad
cōruptōez sbi. Si. n. remanerē possent ñ de
struerēt. ¶ 4°. q: seq̄ret q̄ mā sꝫ se p̄cise si
pta eēt disposita ad oēz fo^as. ita q̄ si per ti
po^as nuda eēt ab oī fo^a oēz idifferēter susci
pe poſꝫ si aderſꝫ agēs ꝓpiquū. g^o ēt mō ita
ē. g^o tollit mā ꝓpinq̄ ꝛ rēota ꝯ pkꝫ ꝛ com.
2° meth. So. neg^r ꝯñā. Lꝫ. n. mā sine oī acci
dēte sūpta sit ꝓportōata fo^e danti corpeita
tē p̄cise: tñ q: nulla fo^a dat istū gdū p̄cise. iō
ꝓꝓ seq̄ntes gdus amotio q̄rūdaz acciden^m
regrit ꝛ alioꝝ iductio. ꝛ stat mā rēota ꝛ pro
pinqua. ¶ 5°. q: i mā sūme disposita ad fo^a
terre posset imediate iduci fo^a ignis. vt puta
si. a. gñans ex. b. ligno faciat terrā ꝛ. c. ignis.
potētior i agē^o q̄; a. ꝯtinue approp̄iquet ip̄i.
b. dū dispōit. ita q̄ i istāti q̄ corrūpūt dispo
sitōes iducte ab. a. i illo. c. sit idebita dispo^e
ad agēḋ i. b. Tūc. n. b. nullā hēbit dispo^es ꝛ
c. erit forti⁹. a. g^o iducet for^a ignis. So. Di
co q̄ i illo instāti. c. ñ aget. i. b. s; icipiet agē
negōe ḋ p̄ñti ꝛ pōitōe ḋ fut^o. a. ḋo aget i. b.
p̄us nā iducēdo fo^as tre q̄; expellēdo fo^as i
gni. Cā ḋo q̄ agat. a. ꝛ ñ. c. ē q: sbita iductio
fo^e sbal' ñ pōt nāl'r eē n̄ sit successiue mutatō
nis ter^e. Illō g^o tē agit q̄ p̄us disposuit ñ āt

aª.z.c.q: i illo istāti nō iducit foª accidētalez cū successiue iducat. nz sbalē ignis.q: er⁹.b. nō ē capax.cū sit sb foªtre.Sz sic nulla ē p̄/ma dispō qª iducitur oēs seqntes i eodem. So.s.tho.2.q̄lz.q.5.ad.2ᵐ vr dicē q̄ h sit. q: iducit tā̄ seqla foᵉ sbal' iducte z p̄o:is alteratōis.¶3º.pnʳ. Nulla q̄litas foᵉ cō:um pcede puemes foᵉ iducēde cōrūpit nāl' cū il la foª iducit.gº nūc nulla q̄ntitas cō:rūpʳ. Pz añs.2º. d gnō.ca.2.vbi dr. In simbolis faci lio: ē trāsit⁹.q: facil⁹ ē vnū q̄ multa trasmu tare. Ex q̄ pz q simbola q̄litas manet pg eē coe. Et h rō z 3º ē com.d sba orb.ca.1.So. negʳ añs z mens aristo.ē q cō:rūpat q̄litas 3:ia z ēt simbola:sz pª.p 3uetatē agēt.2ª. p cō:uptōez sbiecti. Est āt facilio: trāsitus. q: simbola nō repugnat q̄ z dr aliqñ manē/ re nō eadē numero: sz manet in sili z sic itelli ge com.alias negandus est.

¶ Cōtra eādē arguit aureo.q eadez nūero q̄ntitas sit i gn̄ato z corrupto.z q nulla d no/ uo gn̄et.pº sic. Quātitas nouiter gn̄ata q̄ sit a.s3 se z q̄lz sui aut educit d aliq̄ iduilʳ mae vno z eo d reāʳ aut d aliq̄ diuilʳ. No pᵐ.q: a.recipet i eodē iduilʳ z p̄n mā eēt iduilʳ lʳ recipet i alio z p̄n act⁹ nō eēt ei⁹ cu⁹ ē poª q ē falz.gº 2ᵐ z sic hēo intētū.q: i mā erit dare aª z bª.z p̄n r diuisibilitatē añ iductā q̄ntita/ tē q̄ diuisibilitas nō ē i mā p se sic nz dimēsio nz p q̄ntitatē aliā ab iducēda.q: sil' eēnt due q̄ntitatēs i mā.gº nulla noua iducit. So.a.prie educit d 3posito gn̄ato v̄tute p̄o:is alteratō nis:sz rōne de mā eiusdē. Pōt gº negari di uisio assūpta.dicē q educit d 3pōito nō āt de diuilʳ lʳ iduilʳ mae.Sz si de 3poᵒ arguaʳ dico q educit d diuilʳ i poª:sz nō i actu q di uersitas ē vnū z mlta z i eodē recipʳ. Nec seʳ tā q mā sit iduilʳᵉ.q: lª susceptiᵐ siue sit mā siue 3poᵐ vt p̄cedit q̄ntitatē ē iduilʳᵉ z vnū i actu:sz diuilʳᵉ z mltip' i poª. Pōt ēt dici q.a recip' i diūsis ptib⁹ mae.i.i ptib⁹ q̄ fuerūt sb p̄o:i q̄ntitate nec seqʳ māz eē de se diuisibilē l' duas hr̄e q̄ntitates: sz q eidē mae ptes p⁹ hn̄t vnā q̄ntitatē z postea aliaz. ¶2º.Si.a. mae diuilʳ accidit. p̄cedit alia q̄ntitas in mā Si iduilʳ.diuilᵉ accn̄s eēt i sbo iduilʳ Cōsiʳ

q: sic tota q̄ntitas p̄supponit totā māz ita q̄lz q̄n titatē q̄lz mae.So. Pōt dici.pº.q.a.iuenit māz acʳ iduilᵉ.i.nō acʳ diuilᵉ.sz diuilᵉ poª. nec seqʳ q diuilᵉ accn̄s sit i sbo iduilʳ.q: poª z act⁹ ibi sūt tpe sil' nec sbz.a.ē iduisibile i ali q̄ mēsura reali: sz ymaginaria.2º.q.a.iuenit māz diuisibilē.nō qdē ex se:sz rōe p̄cedētis q̄n/ titatis q̄ tollit p̄nte.a. Ad 3sir. dico dupʳ.pº q totū.a.z ptes ei⁹ iueniūt i mā totū z ptē ex q̄ntitate p̄o:i.2º.q iuenit māz iduilᵉ acʳ nō in poª.3º.pnʳ.q: tª a q̄ z tª ad q̄z nō sūt ei⁹dē spēi u'i moʳ trēsiōis l' remissiōis. Sz q̄ntitas quā p̄ōis cōrūpi z quā p̄ōis gn̄ari sūt eiusdē spēi. gº nō p̄nt eē ter⁹ a q̄ z ad quē. So. supponit falz.s.q sit vn⁹ mot⁹ hn̄s istas q̄ntitates pro termis q̄ nō sūt i eodē moʳ. Negat ēt aᵒʳ vlt vt pz i augᵗᵒ z dcremto.4º.q: si i istāti gn̄o nis cō:rūpunt accidēª acqsita:gn̄o nō eēt finis l'ter⁹ altatōis. Nullū.n.accn̄s co:rūpit i fi/ ne l'terº altatōis p quā acq' cū i illo istāti p ficiat. Foª āt sbal p te iducit qn̄ illa cō:rūpū tur.gº nō iducit i fine altatōis. So.neg' 3n̄a Probaº āt supoʳ falz.s.q icō:ruptōe p̄o:is 3 positi z gn̄oe noui sit vna altaº a p̄nʳ vsz ad finē cū sit alia z alia p quā iducūt dispōnes p̄o:es z 3comitātes. In vno.n.istāti ille de finiūt z iste icipiūt. Qd vo dr nullū accn̄s cōrūpi i fine altatōis p quā iducit ver ē de fine itriᶜᵒ z eiusdē gn̄is vt cū altaᵒ sistit i q̄ litate z nō seqʳ gn̄o simpʳ. ē āt falz de exiūse co vt cū teriat ad gn̄oez sbe. q: tc sbz accidē tis acquisiti desinit. Pōt ēt dici q dispōitio nes 3comitantes inducitur potius p gn̄oez sbalez tā̄q̄ secūdarius ter⁹ q̄ p alteratiōem p:ccedētem. vnde inducitur i instanti.

¶ Ad idē arguit ex dictis sancti tho. Nā pōit q̄ntitatē iteriatā z īsepabilē a mā eādez igenito z co:rupto vt pz.4.d.12.q.1.ar.2.z. d.44.q.1.ar.1.z.xi.quol.q.6. Itez sup hoc. d tri.i illa q̄ōe vtrū varietas accidentiū zc. So.lz cū eēt iuuenis cōmētatorez in hoc se cutus sit.secus in sūma z vltis opusculis vt. marie pz in tractatu.de p̄nº indiui. Contra. q: i eodē tenet exp̄sse q eadē eēnª q̄ntitas maēt i viuo z mōtuo. So.dico pº q ille tracta/ tus tenet solū in q̄ntitatū 3sōat sūme q̄ ē liber re

tractatiom. ¶ 2° q: ibi ñ af it q eadē q̄titas maneat i viuo z mõtuo ymo dic ibi q q̄titas mõtui ñ pt nālr eadē nūero repari. Manet āt eadē f3 eēn as ñ f3 eē l'i radice ñ i fe l' forte scriptoꝝ vitio liber fuit deprauat?.

¶ Cōtª.3.arg.gre.q cuiuslz foe corpal' sola mā fit pm z imetus sbm.p° sic. Per illō fui tm ꝯpom ē sb3 foe sbal' l'accñtal' p q an q̄3 illaz hr̄t erat ad illā i poª.cū ei? sit act? cui? ē poª h° āt ē sola mā q p3 p°.q: com.p°ca.d sba or.b.dic q sb3 trāsmutatōis ñ ē sba simp'in actu.eēt.n.i potiª.1.carēs potētialie.z ñ recc ptiª. Sb3 g° oīu3 accñtuū sr̄ iduiª sbe er foª z sbo. q eēt in poª.B ie.2° q: alias scq̄ref q foª eēt pn̄m patienª z trāsmutāª ab alio.z pn̄r poª passiª.3° q: transmuta° ñ plus facēt noa scire m3 q̄3 foas si vtriuq: ē sb3. So.f3 pbm .2.metb.pª rō sbst.āª ē mā z h° soli pbāt arta f3 tñ ipa ñ ē prm z imetus sb3 mot? ex.5.phy. Cōpom g° accñti sbicif p seip3 sic p prm z immetus sb3 q.f3 p mā3 sic p pas rōnē sbstādi z patiēdi. Jō ꝯpom ē prª poª ad accñtia l' pras h3. Ad com.dico q vba ei? sr̄ gladi? golie q iugulauit portatorē. Dic.n.sb3 eē sbaz ꝯpoitā. Dico tñ q nll'a foªē sb3 trāsmutatōis q ē act? ipfecti ꝯstat tñ q aīa potissie dāpnata multis trāsmutationib? sbiatur.

¶ Ad idē aurē.p° sic. Nā mā pª p se p° ē in poª ad oīa p̄dicatª.7.metb.z f3 com.ibi co mē.8. Ei? āt ē act? cui? poª.g° zc. So.ē qdē i poª prª soli ad foas sbalē f3 i rēota ad oīa accidenª. ¶ 2°. Altra° ñ ē sbieue i foª l' ꝯpoito. g° n3 accñtia iter q̄ ē. Añs p3 q: null? mot? dstruit sb3 suū sic altera° pimit cōpom z foas sbalē.f3 illō p̄supot. So.l3 nullū accñs p se z directe dstruat sb3 suū.idirecte tñ z p accidēs sec? iq̄3m dstruit illō ñ effeue vel formalir.f3 rōne sui termini qui ē gñō simpr.

Jrca di.14.q̄rif vtꝝ celum agat i ista iferiora p motū suū. ¶ Pª ꝯ°. Nullū corp? agit n' p motū.2.ꝯ ca.20.z 1.q.3.ar.1.z.2.d.2.q.2.ar.3.z rō ē.q: corp? ad suā actōe3 reqrit localē ap.priationez ad passū. S3 tñ 1.q.66.ar.2.2m.dic oppom d ce° ēpireo iflu ente z qescēte z poª.q.1.ar.8.silr vbi pōit distīctōe3 q̄ se ꝯcōdat dicēs q actōe cōnāli ꝯpa ñ agit corp? n' motū. Sec? actōe q̄ sibi ꝯpetit vt pticipat supiorē nā3 cui? ē illuiare z iflué spē3 me°. ¶ 2ª.oēs mot? nāles cōpoꝝ iferioꝝ ꝯuenictes corpi vt corp? ē reducit i mom cōpoꝝ celestiū sic i 1cā3.1.q.115.ar.3.2.d.15.q.1.ar.2.z poª.ū.s.z.3.ꝯ ca.81.

¶ Cōtª pas z 2as arguit durā. q eas i pbat. Sciēdū ē igr q mot? ē oīs muta° successiª siue f3 locū siue f3 foas.f3 actio ē muta° f3 formā. Cū g° q̄rif vtꝝ cem agat p motū itelligēdū ē de actōe p̄pe dcā.p quā celū cāt aliquā foas. Sciēdu3 ēt q id p q aliqd agit ē tripl' .s.fōlis rō vt calor i igne z ipa actio vt calefactio z f3 aliq̄s id q n3 ē fōlis rō n3 actio.f3 aliqd nec° reqsitū ad agēdū. vt i icisiōe secur3 ipa ei? motio ab artifice. Celū g° ñ agit p motū p:io°.q: nullus mot? f3 se pt eē rō agen'.q: f3 se ponēt aliq d abius i eo iq̄ ē eo q reus ñ ē pnm actōis sic n3 ter?. H° āt ē fals3 q: solū i poª rōe tmi pōit aliqd tale sic altera° ē rō agen'. Jō.n.aq̄ calefacta calefac ēt i ipō calefieri.q: iā aliqd h3 dterio. Localis āt nc f3 se nc rōe ter' ē agēdi rō.q: nec sic nec sic pōit aliqd abius q p3.p° q: ñ fac aliō vt altez. eēt.n.gñō l' altera°.2° q: illō abius esset loc?.q ē falsū.q: ē i locante vt ex diffīne p3.3° q: alias eēt falsa illa ppoitio p° d gñone.s.ñ oē mouēs ē agēs. Nec ēt agit scdo°. Actio.n.agētis ñ ē i eo. Mot? āt celi ē i celo.g° ñ ē ei? actio. Si āt dicaf q agit 3°° dico q mot? celi ñ ē nec° reqsit? ad ei? actōez. q: corp? cōrup1e vt magnes agit qescē°.g° a fortiori cem. ¶ 2° q: celū ēptr.qescit z agit.reqrif tñ ad nouitatē actōif.q: ad nouā actionē reqrif noua ap.pria° q̄ p localē motū efficif z ad mutationū altnationē. q: fac reqsitā pn̄tiā z absētiā agētꝫ. So.pª distictio ē cōir ꝯ oēs pipatecos dicētes oē3 motū corporalē eē cū actōe l3 ñ oīs actio fit cū moª. Silr 3m mēbrū 2e incidit corpib?.q: oē necª reqsitū ē rō agēdi i aliq̄ gñe cāe. q: poitꝫ oīb? suis cāis pt effeª poni. Ad securi dico q sic oīs dispō sbi ad patiēdū reducif ad gen? cāe mālis.ita oīs dispō agētis ad agēdū ad

gor⁹ eẽ efficientis. Jō motio ei⁹ ab artifice ē rō agēdi. Ulti⁹ dico q̄ mot⁹ celi ē rō agēdi s̄m dispositio agentis vt agūt. Ad pᵐ ꝯ dico q̄ rō agen⁹ ē aliqd. 6. mōis. p° fo^a s̄bat. 2° nāl po^a actia. 3° q̄litas hit⁹ l' dispō. 4° vt⁹ īfluxa a su/ priori agēte s̄ ipm̄ sit īstru^le. 5° q̄ntitas q̄ ad agē/ dū ꝯfert. Alr̄ n. agit magnes alr̄ pu⁹ ignis. 6° vintēs respectus puta distātia z ppōtio ad pa͡sii z gnalr̄ ois ꝯditio agētis ꝯferens aliqd ad s̄baz modū actōis. Mot⁹ g° local' ē rō agēdi suo mo^a. 4° z 6°. Et dico ēt q̄ ponit aliqd ab^{ins} rō ē in⁹ ex̄in^a n̄ āt itrin^a s̄z opīonē supi⁹ ta/ ctā. qđ dico. q: alii. s. thō. dic̄ q̄ ē successio lo corū circa idē mo^le vt. 4. d. 4. q. 2. alii q̄ ē s̄b iectiē imobili z nec° ē aliō a loco. z n̄ vi⁹ aliō q̄z vbi. Dico ēt q̄ ce^m p̄t eē aliquo° rō agendi lz n̄ p̄maria z pri^a vt p3 de vbi. Cōce° āt q̄ n̄ ab^{ns} pōit mot⁹ local' i mo^ii z rōes b° pbāt. s̄z a sumit falsū. s. q̄ n̄ oē mouēs ē agēs nisi acci naf agēs ppe p eo q̄ pducit fo^a ab^{ns}. Cōce^r ēt q̄ ce^m n̄ agit p mo^m tāq̄ p actionē. Q̄ ō vo dicit motū n̄ eē nec^m ad h° q̄ ce^m agat dī in/ fra p̄dicta q̄ dup^x est actio celi. s. trāsmutatia m̄e ad fo^a s̄bale actu vl' po^a pr^a. z illa q̄ ei ꝯ^r fiis actōi s̄be sepate. P^a n̄ ē a ce° n^i p motū. Ad pba. ꝯ dico q̄ n̄ ē sile de aliis z ce° v̄tute qu⁹ mouet oē q̄ mouet actōe nllb° liba Dico 1° q̄ n̄ magnes nec aliqđ cōp⁹ gnabile p̄t agē tota^r q̄scēs. p° q: reqrit local' ap pria° sui l' alteri⁹. 2° q: n̄ agit nisi ex r̄cep^{ne} celestis īflu x⁹ q̄ ē motio q̄d ā. 3° q: mlti dicerēt q̄ ferrū a magnete finalr̄ tm̄ a gn̄ante vero effe^{ue} mo^r. 4° q: añq̄z magnes' alia calefaciat. p̄cedit i eo aliq̄ alt'a° l' resolō. Ad 2as dico q̄ ce^m ēpir. nō agit actōe trāsmutatia m̄ae iō q̄scit. Que ad duf de nouitate z alt'a^{ōe} actionū sūt b̄n dicta.

¶ Cōt^a 2as sp̄alr̄ arguit ꝯ pbatiōes adductā de. 2. ꝯ ge. q̄ tal' fuit. P^m i q̄z gn̄e ē cā oium q̄ sz p⁹. g° z p̄m⁹ mot⁹ oiuz motuū. Cōt^a igt ga añs itelli^r de p° s̄z cāitatē n̄ āt s̄z p̄dicatōez P: n̄ āt itra de colore albo. Mot⁹ āt celi n̄ ē pri⁹ cuz sic. q: nullā hz cāitatē sup alios vt pz ex sing'is casu. n̄z ē i eodē gn̄e cū alt'atōe z aug°. 2° n. i mot⁹ local' p̄supōit s̄bz nobiliuf z pfectⁱ q̄z alii mot^u. g° alii s̄t nobiliores. ga nobili⁹ ē q̄ mai⁹ p̄supōit z pl⁹ p̄duc vt p3 in agētib⁹. So. ad pᵐ dico q̄ illa glosa ē inepta cū sit sensus p^a cā ē cā. q̄ nūq̄z fuit dubiū. Sic g° itelli^r añs. Jd q̄ iter res eiusdē gn̄is ē pᵐ p fectōe nāe z tpe hz aliquā cāitatē sup alia eius dē gn̄is. Ad istātiā dico q̄ albe° q̄ ad suū fo/ male q̄ ē lux ē cā q̄si folis z ꝯstitutiā oiuz co lorū. Q̄ ō addit de diuisi^{te} gn̄is mot⁹ dico q̄ vez ē q̄ ad māle i motu. q: vbi z q̄ntitas s̄t di uersa gn̄a. P̄bs āt sūit b̄ gen⁹ largi⁹ eo° q̄ oia ba s̄t vni⁹ gn̄is. z oia bōa z sili^r mot⁹ pp vni/ tatē solis i motu q̄ ē eē actū i po°. Nā vnius gn̄is s̄t q̄ i vna rōe ēt analoga ꝯueniūt. Ad 2ᵐ dico q̄ ari. 8. phy. z com. ibi com. 57. ex itēti one pbāt motū localē iter oēs p̄orē eē pfecti one tpe z nā q̄ iste negat. Ad motiᵐ āt ei⁹ di co q̄ mot⁹ local' nim⁹ pōit i suo s̄bo q̄z alii. s̄z tm̄ i alieo pōit pl⁹. q: p istū cāt oē q̄ alt'atōe aut gn̄oe l' alio motu pducit. Quod vo plus pōit i suo ē ipfectio2. q: s̄bz hz potēriali⁹. Nᶜ valet sili° de agēte. q: n̄ sic ad suū effeᵐ ꝯpat vt mot⁹ ad terᵐ. Perfectio. n. agētis ex effe° p/ fectōe arguit quē ꝯtiet s̄z pfectiōez n̄ āt pfe/ ctio mot⁹ ex pfectōe ter^i ad quē ꝯpat vt ipse ctū ad pfectū z po^a ad actū. Un̄ q̄to ē pfecti/ o2 ter⁹ tāto ē ipfectio2 mot⁹. z b° dico ꝯpan° vnū gen⁹ motus ad aliō. n̄ āt ꝯpan° sp̄ez sp̄ci eiusdē gn̄is puta gn̄om bois gn̄onē asini. scie dū ē āt q̄ lz itelligen^a n̄ possit īfluē fo^{as} p mo dū bit⁹ z geris pp icapacitatē co2pis secus p modū pa͡siōis z itētiōalr̄ z poti⁹ i fieri q̄z fa to eē. Un̄ āgel⁹ īfluit ce° ime^{te} z mediāte celo motu celi. Et pp ea tā ceᵐ q̄z mot⁹ celi agit in v̄tute itelli^e. ¶ Cōt^a eādē hēri. xi. q̄l. q. 15. pban° q̄ ce͡ssāte motu celi b̄ mlta possēt mo/ ueri. p° sic. Nā s̄tāte mo^u celi s̄i g̃ue eēt sursū aut d̄scēdēt aut ppetuo staret violēt sine vio lētāte. So. g̃ue n̄ hz q̄ feraf deo2sū n^i v̄tute gn̄antis q̄ rōta p getē celi n̄ descēdēt. Et etiā eo casu n̄ icōueīret violētiā eē ppetuā lz n̄ es set ppe violen^a. q: n̄ ē natū descēdē n^i motus celi suppōita īfluen°. Un̄ illa ges esset qdē ꝯ nāz g̃uis vt ē b̄. s̄z n̄ vt ad vlēz cāz ꝯpat. Eēt ēt violētās n̄ effe^{ue}. s̄z defe^{ue}. s. cessa° motus. Jdē āt ē iudiciū de mo^u g̃uis z aīal' excepto mo^u bois q n̄ ē nālis. s̄z volūtati s̄best. Un̄ asi n⁹ tē viu⁹ s̄p viuēt. q: nlla eēt gn̄o l' co2ruptō

In ist.iti āt getis resoluerēť qdē mixta p cor rup^{ōes} ꝛ gña^{ōes}: ꝫ sine pūia alťa^{ōe}. ¶ 2°. Ad corup^{ōe} ñ reqrit vt^{9} poit^{a}: ꝫ ↄfect^{9} ↄfuāꝫ. g^{o} p^{9} iudi^{m} poi[?]et eē corupt^{o}. Añs pꝫ dicēte com.2.ð gñoe. Ignis cū ñ mouebit p p^{m} mo uēſ mouebť ad cōrup^{ōe} tm̄. Et pbs. Nⁱ fit nisi moueaf. cōrip^{r} āt cū nˡ mouet. So. Negaf añs. q: ñ ē cōrup^{o} mixti sine gñoe. Ad com. dico ꝙ ignis ſtāte ce^{o} nō mouēt: ꝫ ſi p ipo^{le} mouēt tē mouēt ad cōrup^{ōe} tm̄ q: vtutē gña tiuā ñ hꝫ n'ex mo^{u}. Ad pbꝫ dico ꝙ ñ ē ad p po^{m}. q: loqf de mouēte extīc^{o} pticlari sine q aliqd cōrūp^{r} ſtāte mo^{u} celi: ꝫ nˡ sine eo vni^{o} f equoco.gñaf. Sectō ē āt q: ꝫ elā ñ hēāt i se pn^{m} sue cōrup^{ōis}: ꝫ cx tñ ñ obēt dici p se icor rupti^{le} sicꝫ i aīata p se imobilia n' fit sēsus ꝙ a se ñ sē cōrup^{le}. ¶ 3°. Nā dic arti^{9}. Q ð cessā te mo^{u} celi ignis ñ poſſꝫ cōburē stupā erro:. So. Lo^{r} ↄ aliq̄s pbos dicētes ꝙ ēt diuitus null^{9} tē poſſꝫ h ꝑucīr effē. ¶ 4° q: tpe iosue stetit ce^{m} ꝛ fiebāt nāles trāsmuta^{ōes}. So. Mi raclosā fuit ges illa. ꝛ mot^{9} nāles silr. ¶ 5° q: ꝫ aug. ſtāte ce^{o} rota figli mo^{r} poſſibilr ꝛ ↄñr eēt mot^{9} ꝛ tps So. loqf ð po^{a} diui^{a} āglica vl hūa nos vo ð nāli cōpoꝫ nāl' i' phy^{ci} ad suos mot^{9}. Ar^{m} i pede. Q ð ↄpetit q̄tītō q̄ts q̄ꝫ^{m} ē ñ pt eē alic^{9} actōis pn^{m}. Laľ ē mot^{9} local. q: i eo ē p^{9} ꝛ poste. ꝫ q: h i magnitu^{ne}.6.phy. So. Nega^{t} a^{ns} q: lꝫ q̄tītas vt'ñ sit pmaria ꝛ pn^{le} rō agēdi ↄ sit q̄dā mathe^{cus} ē tñ scd̄aria saltē sine q ñ. Nega^{r} ēt h^{o}^{r} q: q̄tītas ñ ē pn^{le} rō mot^{9} aut mobilitatꝭ: ꝫ fo^{a} nāl' rei ↄ suis nā lib^{9} accñtib^{9} ↄ seq̄ntib^{9} q̄ sūt q̄litates: q̄tītas autē est causa sine qua non.

Irca disti.15. q̄rit vt^{m} i hoie pt aīam itellecti^{uā} sit alia fo^{a} sbal'. ¶ P^{a} ↄ^{o}. In hoie non ē alia aīa q̄ rōal'. 1.q.76.ar.3. It' ð aīa.q.xi. ꝛ po.q.3.ar.9. ¶ 2^{a}. nec i eo sī fo^{e} elōꝝ dā tes m̄ăe eē actu.1.q.76.ar.4.4^{m}. ¶ 3^{a}. Nec aliq̄ fo^{a} sbal' pter aīaꝫ itellec^{uā} dās eē sbale ac tu.1.q.76.ar.4. ꝛ de aīa.q.9. po.q.3.ar.9.xi. ql.q.5. It' i tractatu ð nā m̄ăe ſi tñ ē s.tho. ꝙ notaf dico q: ibi tꝫ ꝙ i hoie pt aīaꝫ ē eēn^{a} al teri^{9} fo^{e} sbal' lꝫ ñ dt actu eē sbale ꝛ pp h^{o} ē m̄i hi lib ille suspect^{9} an fit s.tho. Quātus posſꝫ h rōbilr sbstieri. Nā s.tho. freq̄nt dic i eod ñ eē plures fōmas sbales oāt̄es eē actu simp^{r} ꝛ vlti^{m} p ꝙ innuit ꝙ nō inↄ^{r} in eodem eē plures sbales o'ūnō vna sola det eē actu simp^{r}.

¶ Cōt^{a} p^{am} arguit aliq modernu p^{o} sic. Appe tē aliqd ꝛ renuē illud sē act^{9} ↄ̄y ꝛ p eoð ista ti repiuť i vno hoie. g^{o} ↄ̄ia sē i codeꝫ sbo vl i hoie sē diuisa hoꝝ sba. So. sic docet aug.xi. sup ge.ca.14. ista rō mouit m̄āicheos ad po nēdū in hoie pluralitatē aīaꝝ. Dico. g^{o} ꝙ illi apetit^{9} sī ↄ̄y fōlr q̄ñ vterq: ē rōal' l' vterq: se sitiu^{9}: ꝫ tē impo^{le} ē eos eē sil i vno hoie. Si vo vn^{9} sit rōlis reliq̄n^{9} vo sēsual' ꝛ sint ð eod obo ñ sē ↄ̄y fōlr: ꝫ vtual' tm̄ q: tēdūt in ↄ̄ios effe^{a}. Data tñ fōlr ↄ̄ietate eoꝝ ñ ip^{r} ꝙ sint in eodē ꝫ diuisa sba.1.po^{at} mar^{e} q: sensiti^{9} ñ hꝫ p sbo adeq̄to aīaꝫ. ¶ 2°. Sēsatōes sūt i aīa ꝛ ñ i itelle^{a} q: ia eēnt itellectōes ꝛ aīa sepata. saltē diuit^{9} sētir po lꝫ. g^{o} sī plures. So. pt^{r} ꝛ totale sēsario^{m} sbꝫ ñ ē aliq̄ aīa l' po^{a}: ꝫ ↄpo^{m} ex m̄ă ꝛ fo^{a} iq̄ sbiue ē po^{a} sēsiti^{a}. Sciēdū āt ꝙ aīa sensiti^{a} i hoie ē eadē itellecti^{e} ꝛ iō ñ ē esse sa l' m̄ăl' sicꝫ illa. ¶ 3° hō gñando hoieꝫ pdu cit aīaꝫ sensiti^{uā} ꝛ nō itellecti^{uā}. g^{o} sūt due. Pꝫ p^{a} ꝑs an^{tis} q: alr hō eēt ignobilio: brutis in cōsuatōe sue spēi ꝛ i gñando: h āt inↄ^{r}. p^{o} q: nā ñ ðfic i necys.3.ð aīa mar^{e} in ꝑfectꝭ. 2° q: hō exced^{r} brutū i po^{a} nutriti^{a}. g^{o} ꝛ i gñatia g^{o} pt i aīaꝫ sēsiti^{uā} ita ꝙ do ñ ifundēte itellecti gñarꝫ aīal ꝛ ↄñ^{r} nc idē fac q: ēatio ñ iped' nā lē actōeꝫ. 3° q: fo^{a} ↄplexiōal' i bruto ē aīa g^{o} ꝛ i hoie iq̄ ē nobl'o: ↄplexio. So. Ar^{r} eq̄ pba ret ꝙ hō ꝑducit aīaꝫ itellecti^{uā} a q̄ hꝫ spēꝫ. Di co. g^{o} ꝙ hō ꝑduc aīaꝫ sēsiti^{uā}: ꝫ cōrup^{r} fcā di spo^{e} ad itelle^{uā}. Sꝫ ↄ h^{o} arguiť p^{o} sic. Sit illa aīa q̄ cōrūp^{r}.a. ꝛ q m̄ăet.b. Tc sic.a. cōrūpiť ab agēte nāli q: ꝙ nālr gñaf nālr cōrūp^{r}. g^{o} i^{d} agēs i istāti cōruptōis.a. iduc aliā fo^{am} q: ñ abicit nˡ iducē^{o} q: magis itēdit nā. 2^{m} q̄ꝫ p^{o}. g^{o} iducit.b. l' aliā. Nō p^{m} q:.b. ē a solo deo q^{o} iduc aliā q̄ sil' erit ↄ.b. i hoie. So. s.tho. po. q.6.ar.9.9^{m} dicit ꝙ gñans gñat sile i spē. Sꝫ ↄ fo^{a} geniti nō sbsistit: ꝫ eē ei^{9} est in vnio^{e} ad id cui^{9} est fo^{a} tūc gñans est cā fo^{e}. Si vo sbsi stat ꝛ suuꝫ esse nō depēdeat ex vnio^{e} ad m̄ăꝫ

tōe sufficit si sit cā tal' vniōis disponēdo mãz vt fit i hoie. Nec tñ credēdū ē q̄ hōi dupl'ēē ac grāf vnū i cōpoc a gñante aa i aīa a creāte sj̄ cōis dat eē aīe i cōpe dispoīto a gñāte ad pncipiū illō b ibi. Ad arm dico q.a. ōstruit ab agēte nāli.i. ōtute scīs p̄mi qd iduc ñ solū dispoes sj̄ et.b. istrumētalr z dispoītiue ñ q̄si sit cā eē.b.abte: sj̄ q: ē cā q.b. i mā bēat eē.z q ei vniat. Destruit ēt dez iducēo.b. ¶2°. Jmpoa ē i hoie eidē eē term gñōis z creatōis loqno ō ters totali qd ē ɔpom aliōqn totz hō dicēt creatz sic z gñatz. Nz ēt loqno de solū.q: agēs nāle cooparet i creatōe. go ptēr.b. term catōis oz ponē aliū fom term gñōis. So. Termis pductōis ñ solū ē foa l'ɔpoitū: sj̄ ēt dispō et vnio q̄ sī i hoie ters gñōis. Jt aīa ē catōis ters sj̄ sīni eē abte: sj̄ gñōis q̄zm ad vniōez sūt p mā. Nec q: q.hō do cōcet.q: vt dr̄.a.s.ad 12m. Jn agētibz ordīat̄ q̄z vnū ē istrm alteriz vt hō de i i factōez vmz teriari ad mãz z alteriz ad foa. Vñ hō dispor cōpz z dez aīaz pduc. ¶3°. Jn pductōe hois dupr ē mut.ao gñō .s.z catō.go z dupr termiz. So.negaf ɔña.z qñ mutatōes sī sbordinate vt hic q: tmiz extrīsec vnic ē itrīsec alteriz.s. catōis z ille ē aīa vl' ipa ē ters vtrīusq: didisiae.s.sj̄ eē z vniri. ¶4° A.ē dispō ad.b.go sc̄ sil'. So.negaf ɔña. q: ē dispō solū qa ad fieri. Nc oz i pfectū stare ɔ pfecto vbi er eis nr p se nr p accns fit vnū vt si fint duo acta vnis gñis pficiētes eādē poas vt hic. ¶5°. Omīs cō:upo nāl'ē teriz alicuiz motz o:diati i ipaz. Sz nullz motz p̄cessit ifusiōez.b.ōdiata ad cō:upoes.a.cū.a.p mouēr vsj̄ ad ifusiōez.b.q: seqf q̄ ɔ pmū.a. fuit :icep cō:upi.go ñ cō:upit.a.ifuso.b. So. negaf boi.q: altera ōdiata ad iducēō.b.ōdiata ē ad expellēō.a.q̄ q̄z pmū fuit icep cō:upi q: ñ fuit iductū vt gesset i mã: sj̄ vt eēt via i.b. q̄si minz repugnās vltiato gñōis tero. Vñ.s.tho. dic.ū.s.ad.rm q: ēb:io añ.b.ñ ē ens pfectū: sj̄ i via ad pfecem n'ē ɔpe i gñe l'spē: sj̄ solū reductic sic icōpletū q: ad ɔpletū reducif. Destruif.it a.p agēs a qo iductū ē. Nc ē vez q̄ oē agēs ɔfuet q̄zm pt eēm suū n'sit pnr itētz dispō.n.ad illā z ei icōpoito collur sic nā destruit foas.herbei blado aducīēte foa grani. ¶6°. Si.a.i aduētu.b. ōstruif fuisj̄ iductū frustra eo q̄ vsj̄ ad mãz pmã fierz resolutio. Dices q ñ io frustra iducif q: oz mãz p.a. trāsir ad.b. Sz ɔ̄. q: nā via breuio:i p̄t veīr ad dispoes ɔgruā.b.q: si fiat p̄dicta resolutō ipa ōnudao mē q̄ p̄t fieri in scie est dispō neca ad.b.go frusta. zc. So.ad i pb.nīsiōis negaf añā Ad pba.dico q. Dis denudao scā añ.a.ē qdē dispoitō: sed ñ total' z sufficiēs z p̄cisa. q: iter foas gbz mã spoliar ē o:do ab ipfecto ad pfecm quē oz obfuare. P:o xa.go dispō ad.b.ē ō nudao a foa sesitia ñ a foa sāguis aut mēstruū. Sciēdū do q̄ cā q̄r cōit le psus le psū gñet ē. q: sem̄ z sps i eo idū si z vtz fōmatia q oia ōasa sc̄ a le pso agūt ad sīt et sj̄ iduiduales ppetates si vtz ē fo:tj̄. Et q̄zuis isectō cō:upaf i ēb:iōe aduciete.b.tñ filis ip:im.f mē i qa suscipit.b.q: vtz fōmatia sic p̄cedētes ita z cōcōitātes dispoc ip:mit. Sciēd ēt q sola ō nudao mē ñ ē dispō sufficiēs ad.b.sj̄ reqrif p̄cessio aliq̄z foas z dispō cōcomitāis. ¶7° q: i hoie n'eēt de gēiti q: nz eē aie cū sit cāta nz eē mãe cū sit igēita. So.ymo hō ē de gēitz ñ rōe p:tiū: sj̄ q: gñō ē cā vniōis caz. Alr tñ gña' hō q̄z asinz q: foa hōis dr̄ gēita.i.p gñōez cōicata: sj̄ ñ pducta aīa do asini vtroq: mō. ¶8. Sī.a.ñ stat ɔ.b. filiz ñ ɔ̄hit a parētibz pctm o:igiale. Jllō.n. ñ cār a mã pa nz ab ipo.b.nz ab vtriusj̄ vnioe cū btom sine pcto fuerit in xpo.go cār ab aliq̄ foa q p̄cessit.b.z ē ɔ.b.q̄ si sit sbal' bēo itētum sīlr si accidētal'.q: suppor sbalē. So.negat seq̄la. Ad pba.dico q ñ cāt ab aliq̄ illoz effective: sj̄ cōseq̄t nāz buāz acceptā a po hoie p gñōnē vtute scīs ab eo imete i'mediate dcisī. Effective āt cār ab illo aq̄ z tal'nā. Jō efficiēs p:m ē semē l'gñō sciāl' rcotū do adā l'eiz volūtas.

¶ Arguit āt qdā ɔ̄ id q̄ dem̄ ē semē cāre dispōnca puias. z ɔñtes ad.b.po sic. Neco.n.idē est cā foe z dispōnū ɔ̄ñtū ad illā. go semē cāt vtruq: l'neutr̄. So. dico po negāo añs vbi ad vnū effem ɔcurrit agēs istrule cū pnli q: istrule p̄t vtute pnlis atigē dispōnes z ñ foas. Jtē negaf vbi agēs vnit mãe foas quā ñ pduc ap ppano mãz tali foc p dispōnes puatias z poitiuas. Est āt vez añs de accñtibz ɔñtibz foas q̄ z i ipa p̄cise sc̄ z ñ icōpo ito de qbz ñ loquimur

2ᵒ negaf 9ña.q: sem cāt foᵐ ad quā ille dispō nes 9sequiẗ. Illa.n.ñ ē.b.ʒ 9poᵐ ex mā ⁊.b. vt dat ee corpeū l'b⁹i. ¶ 2ᵒ. si semē cāt aliqs dispōes i hoie aut sequiẗ.b. aut p̄cedit. Nō pᵐ q: nᵉ semē nᵉ vt⁹ ei⁹ aliqd fac fetu reposito i spē q: fit p.b.gᵒ nˡ q: segt.b.fit p sem. Si 2ᵐ g: ille ñ fūdāt sup.b.cū sint posteri⁹.gᵒ fūdāt sup alia foᵃ sbali ⁊ 9ñr i hoie sc̄ plres. So. se quiẗ.b.ordie nāe.q: lʒ semē ñ agat reposito fetu i spē.i ipo tñ istāti repoitōis q̄da agit q̄ foᵃ ordie nāe 9sequiẗ. Dico ēt q: p̄facte di spōnes.i.calidū ⁊ frigidū ⁊ h⁹i p̄cedūt aīaʒ vt dat ee hoiēʒ. Ad i pba. dico q: fūdāẗ sup.b. vt dat pores pfectōes puta eē corpeū l'b⁹i.ñ āt vt dat vltias. ¶ 3ᵒ rēotō 9uēiētiū dispōnū i mā ē cā sepatōis aie a corpe.gᵒ exñtia taluī ē cā exñtie aie i mā.q: si negaᵒ ē cā negatōis ēt affirᵒ affirᵒⁿⁱˢ erit.gᵒ ordine nāe p̄cedūt aīaʒ in mā.gᵒ fūdāẗ sup alia foᵃ. Sol. sc̄ mālr p̄ores aīa vt dat vltias pfectōes sc̄ nālr posteriores effeᵘᵉ tāq̄ꝫ effeᵉ aie. ¶ 4ᵒ. gcqd segẗ eēnᵃˢ aie rōlis i mā.pt sp ad plenū restaurari cū ipa sit icorrup¹ᵉ. Ista āt ñ possīt sp ad plenū restau rari vt pʒ de hūido radicali. So.negaẗ aᵒʳ ō bis q: ita aīaʒ 9sequiẗ q: sc̄ aliqᵒ poꝛa vt sc̄ di spōnes mālcs. Lōceᵗ āt de 9ñtib⁹ ⁊ ñ añtib⁹ vt sc̄ aie poᵉ ꝫ act⁹. Ul' pcc' de 9ñtib⁹ aīaʒ tm̄ vt abstracta puta iteᵃ ⁊ volū.ñ ō alijs aliogn nulli⁹ poʒ visū pdē. ¶ 5ᵒ si talia 9seq̄rēẗ aīaʒ ñ possēt corrūpi.gᵒ p̄cedūt.gᵒ idē q: prius. Añs pʒ q: ñ corrūpuẗ a seipis vt pʒ.nʒ ab inuicē si ab eadē cā.i.aīa. q: effeᵃ ñ agit 9 sciliatōēʒ cāeʒ ab aīa q̄ illa 9suatʒ nʒ ab exñᵒ agēte q: tale ñ corrūpit nᵉ iᵈ cui⁹ mā hʒ āneʒā p̄uati onē q̄lis ñ ē ho si i eo ñ ē foᵃ p̄ter aīaʒ. Est.n. nobilisˢ foᵃ.gᵒ replet totā capacitatē marie. So.negaẗ añs. Ad pb.dico q: ad ōstructio nē vni⁹ taliū 9currit vt agēs corꝫ aut cerebꝫ l' h⁹i.ʒ vt rō agēdi scōaria: aliqō eoꝫ puta ca loꝛ cōdis ⁊ frigiditas cerebri.⁊ vt rō agēˢ pnᶜ ipa aīa. Et lʒ agēs nāle itēdat 9suatōēʒ sui eē tñ aīn vnū ptīclarē ōstruiẗ vt aliū gñet vt celū ōstruit aquā vt gñet ignē. marᵉ q: hʒ sūt diuīsa agēnᵃ ē sī cēt vnicū tñ ageret p diuīsa in strū. Lōrūpiẗ ēt ab exᵐᶜᵒ porᵗibusˢ. Ad i pba.dico q: aīa rōlis ē q̄dē simp' nobilioꝛ foᵃ

celi.ʒ ñ i rōe foᶜ iō p̄uatōēʒ 9patiẗ. ¶ 6ᵒ. Nā vn⁹ puer ab istāti ifusiōis aie hʒ apriᶜˢ ad plu xioꝛē vitā q̄ꝫ ali⁹ hᵒ āt ñ p̄uenit ab aīa.q: n ī tēdiẗ nʒ rēitiẗ nʒ a mā cū sit idiffierēs ad oēʒ 9plexionē nʒ ab aliq̄ 9plexiōe rata i istāti ifu siōis aie.q: nāle agēs nˡ p̄duc i istāti nˡ sit ter⁹ p̄cedēʒ alratōis l'mot⁹ cui⁹ ñ sc̄ ista.gᵒ ē a di spōnib⁹ p̄cedētib⁹ aīaʒ ⁊ exñtibuſ cū ea ⁊ 9ñr ibi ē alia foᵃ. So.ē aʒᵃ cā assignata. Ad i pba. dico q: sc̄ aīa i istāti iducit taq̄ꝫ ter⁹ poris al teratōis exñᵗᵘᵉ.ita ⁊ ista accñtia. poti iᵗᵉ q: tūc oīs 9ra dispō sblata ē. ¶ Est āt sciēdū q: ad has.6.replicās rñdet hēri. de plu.so. Ad pᵃ āt dic q: accñtia q̄ sc̄ a sbali foᵃ vt a cā effi ciēte 9pleta nˡ pt efficē nᵉ efficiat foᵃ illā.sec⁹ de 9ñtib⁹ illā vt cāʒ sbiectiuā ptialē. Ad 2ᵐ dic q: sem nˡ agit p⁹ repoitōēʒ.sec⁹ i spē li pᵃ dicēte tpſ sec⁹ ñ dicat n.aʒ. Ad 3ᵃ dic q: sequi tur aīaʒ i gñē cāe sbieᶜᵘᵉ.ʒ p̄cedūt effeᵘᵉ inq̄ᵐ tenēt aīaʒ i mā. Ad 4ᵃ negat mioꝛē Ad 5ᵐ negat añs. Nᶜ inp' effeᵐ cāe sbieᵘᵉ l'efficiētis ōstruē aliū eiusdē cū po sit ēt suā cāʒ p accñs ōstruē puta aīaʒ. Ad 6ᵃˢ dic vt.ŝ.⁊ addit q: iᶜ dispōnes sc̄ ter⁹ exñᵗᵘˢ p̄cedēʒ alratōis.ʒ iᶜ ⁊ bñ excepᵒ* q:.s.tho.poˢ aīaʒ ⁊ oēʒ foᵐ sba lē ad mālcs dispōnes se hr̄e effeᵘᵉ ⁊ nlloᵒ sbie ctie.iᶜ vo cp⁹. ¶ Lōtᵃ 2ᵃˢ argᵗ aure.q: elā i mixto ñ totalr corrūpāẗ.ʒ maneāt fʒ aliquā realitatē ptinētē ad rōnē foᶜ ita q: i lapide est aliq̄ realitas q̄ fuit foᶜ ignis ⁊ sic ō alijs.pᵒ sic Nā mixtū fʒ qualʒ sui p̄tē signalᶜˢ q̄ꝫtūcūq: mīmā resoluiẗ i 4ᵒʳ elā vt ad sēsū pʒ i bustiōe ligni.gᵒ i mixto sc̄ aliq̄ realitates ptinētes ad rōnē eloꝫ. Tal.n.resolō ñ ē pp 9ditionē agē tis.q: ignis de se facit ignē ⁊ ñ aquā. Lōtrᵃ q: opoᵐ ñ ē p se cā opoiti. Nʒ pp 9ditōēʒ mixti. q: eadē rōe elm resolueret in 4ᵒʳ elā. Nʒ ex pte q̄litatū simbolicaꝫ vt.s.iō fiāt.q: mixtū hʒ q̄litates siles q̄litatib⁹ eloꝫ.q: ignis p̄du cēt q̄litatē sue q̄litati oppoitā. Nʒ ex pte ca dis foᵃᵐ.q:.s. q: lʒ ñ 9uertiẗ i q̄lʒ ⁊ sic mixtū ñ 9uertiẗ i mʒ.ʒ i elā.q: vnū mixtū 9uertiẗ i aliō.gᵒ vanū ē q: dr̄ ō ō die mixti ad elā.gᵒ sit pp iexñtiā eloꝫ. So.gre.negat añs dicēs q: ptes aquee resolute ex ligno ñ sc̄ aq̄ elārīs nʒ illi cinēs tra nʒ fum⁹ aer.nᶜ ignis igt resol

nit ligni igne. sz ide gnat igne. B ir. herue. dic q ista resolo fit pp qlitate mixti media in q sr virtualr ela sive qlitates elo sim ces q corru pcione gnant. Non.n.fit mixtio qsi elata foe vl eaz qlitates maneat imixto fz suas ecna itete l rei. se. sz q elis pitictz adiuice z p mutu as actoez corupt fz qd z simpr resultat qda qlitas mixti media iter extmas q erat, elo z spe ab eis distincta vt molities ex hiido z sic co. Jn hac r mane dnr. q aliqd ptit ei roe hiidi vt ceder z aliqd roe sicci vt n fluet vl ce de sine diuisioe. B ir. z e eade solutio cu por. Uterq tn negat mixtu i ela r solui sine gnoe eli z corupt mixti. q e ibi va gno z corup. Ur at aliq o elm abstrahi de mixto. q. s. q lz elm pt ime gnari ex tali mixto i q e po pr potis q vni mixtu i alio. Ad arm dico q illa resolo e pp cotinetia virtuale. Sz 3 ingt p q pari roe itellectm r soluet iuegetatim z sensim So.n e sile q h n ptiet ista duo i po passi ppinq l rcota. sz qsi acti inqtuz pt oia q illa posse. Mixtu at ptiet ela i po acti. sz n pure acti. sz magis passi ppinq lz no ppiq si rei h. s. tho. in tracta. de na mae sic virtualr dicit Alr fit aliqd ex ma p z alr simpr ex mixto. q ma e i po mere passi ad id q inde fit cu in ea nl sit o actu foe educe sic nz aliqd e i ligno o fo lecti. Jn mixto at e vtus simplicis q ad actu ptiet sic et i ma dispoita e vt foe iducen de. vn po tal mae ppiqor e foe q an altaes Jn mixto igr e aliqd vn agar ad fo simplicis sive alr i miscibilui sic cu vt vni miscibiluz vicit sup ppotoez tale i q saluat fo mixti. io q mixtu ad simpr e i po ppiq. Eet at i ppin q sia n ipa ecn foe simplicis eet i mixto. Sta tiz.n. vnico actu vtutis sue fiet p se existes. q ee e ppiqssm ecne. lz ab ea differat B ibi. ¶ 2°. q p te n deteriat sibi ista ligm virtualr. nl q o teriat sibi coz qlitates. Probatu e at q ex o tinetia qlitatu n pt oriri tal resolutio. Cofir. q alr n saluat na r solutois vt distiguit a cor rupe n pp i existe pdicta. Resoluto.n.e i ea q inerat. So. ignis oburet ligm p op. sione vl alio educit ex illo n qde aqu i elarez: sz huo re q n gnat: sz peristebat i ligno z n erat ps lig. Loce et q ex eo gnt huor e sibi i aliq q

litate 3tru: sz p accns illu gnat. Ad psi. dico. q ois resolu mixti e va corup n ep. Sola .n. mixti corup dr resolu q 3uertit isimplitia q ista st i eo po pr. No at dr r solu corup tio simcis in simpr n mixti i mixtu. q n simpr i sima n mixtu i sima n mixtu i mixto e i po pr n loqmur o mixto ipfecto q e via ad a vt embrio z cadauer l q p sola diuioez toti fit n p via alteratois vt ps itegral. ¶ 2° pnr. Si i mixto n remanent aliq r alitates miscibi liu mixtio eet corup simr. 3 ari. de gnoe. Di ces q sic dic q manet elo qlitates. Cotra. Na ex B seqt q n corupat simpr: sz maeant fz qlitates ela qn eximuice gnant. Cofir q si appoat gutta vini mille anphois aq n e mix tio: sz corup. 2. o gnoe. Et sbdit ro. Mutat. n. igt spes. So. Cu dicat mixtio tr p. s. diui sio z iuxta poito ptui coz q st miscibilia z 2° altera z ptiua coz adiuice z 3° gno pns di ctas duas mixtoes. 3° solo e ve gnatio. no tn ois gno e mixtio n duas pmas mixtoes pse qt. Dic tn pBs miscibilia i. 3. mixtoe mane q manet i medio suo. medio iq n 3ucie: sz pti cipatoe iqm q ide gnar pl cu eis i qlitate z fo sbali 3 q illa int se. Et q pt i opatoes ali q siles dr ptine illa i vtute. Nec tn aer ex q fit ignis dr mane manete simbolica qlitate. p. q fo aeris n maet i ig po pr vt simpr i mixto cu ignis heat qlitate 3ia aeri. 2° q n to tn vt aut fo aeris maet i aere virtualr. Ad co. dico q pcisa ca q ibi no sit mixtio n e cor rup vini: sz corup vini i aqua. Na ibi sbdir i textu o va mixtioe. No gnat at alter hoz .s. miscibiliu: sz mediu. ¶ 3°. Si ela totalr cor rupunt sunt i mixto solu sic i po mae q 3. 2. de gnoe ca° de mixtoe dico igt i po no sicut mae. Et com. p° phy. dic q mediu n e po pu ra: sz aliqd hz o actu. So. Pz ex dictis ad pm vn. s. tho. ibi dicit q tr est po. s. nuda mae z pria mixti vel mae ia alterate z ppinqssima q sit ptes i toto. ¶ 4°. Si ela no st aliquo i mixto mixtio n eet vnio alteratoz 3 pBz 2°. de gnoe vbi.n. est vnio st z ei extma. Dices q vnio dr dupr. s. relo vnitoz z fo i q aliq vni te z excellenter 3tinetur z sic ari. mixtoez di cit vnione. i. vnitiua cotinetia elo que repit

in foª mixti. Sꝫ ꝯ aut el'a i tali foª manēt aut nō. Si pᵐ hēo itētū ſi 2ᵐ ñ ſc̄ mixta ſic̄ iꝫ de⁹ dr̄ mixt⁹ qꝛ vnitiue ꝯtiet oīa l'aīa rōal'ꝗ ꝯti/net vegetatiᵐ ꝛ ſenſiᵐ. Cōſi ꝙ mixtō eēt gñō illi⁹ foᵉ cū tñ ꝓbet ari. ꝙ mixtō ñ ē gñō vñ ꝛ ꝺ mixtōe ag' p⁹ ꝙꝫ egit ꝺ gñōe ꝛ cōꝛup. So. dic gregō. ꝙ mixtio 2ᵒᵒ ē miſcibiliū alteratorū vnio ſilr ēt 3ᵒᵒ ē miſ. al. vnio i aliq̄ 3ᵒ effeᵘ cōi l' 3ᵒᵒ ē vnio ꝯcōitāt qꝛ. ſ. vnionē ꝑſuppoᵗ: ꝫ ñ eēnʳ ƀ ille. Scito tñ ꝭm eū ꝛ aug. 3. ſup gen. ca. 15. ꝙ aliq pisces ſc̄ gñati ex aq̄ ꝛ ñ ex aliq̄ alio el'ō ꝙ an vez ſit ñ ē ad ꝓpoitū. Ad ipba. hui⁹ ni lis dico ꝙ ñ manēt ꝛ tñ ē ibi ṽa mixtio. pᵒ qꝛ el'a i illō cōꝛupª ſc̄ ꝙ reſultāt ide. 2ᵒ qꝛ ṽt⁹ eloꝝ i eo māet. 3ᵒ qꝛ i eo ſūt foᵉ el'oꝝ i poª ꝓxīa. Nō ē āt ſile ꝺ ꝺo ꝛ itellcuᵒ. Ad cōſ. dico ꝙ in mixtiōe. 3ᵒᵒ ē ṽa gñō diſti/guit tñ ꝭꝫ ꝓƀm mixtio a gñōe ꝛ cōꝛupᵒᵉ a reſoluᵒᵉ. pᵒ qꝛ tˣ ē mixtio ꝛ baꝝ vna ſola ē gñō 2ᵒ qꝛ i gñōe el'i ex el'ō ꝛ mixti ex mixto nō ē mixtio l' reſolutᵒ: ꝫ tñ gñō ꝛ cōꝛupᵒ. 3ᵒ qꝛ in tali mixtiōe el'a aliq̄ᵒ manēt. ſ. poª ꝓxīa ꝛ i tali reſolutōe ñ educunt ꝺ poª mltū rēota. Et lꝫ aliī ſint idē gñō ꝛ mixtō ſilr reſoluᵒ ꝛ cōꝛupᵒ tñ ē ꝑ accñs. ¶ 5. qꝛ. 6. meth. dr̄ ꝙ elꝫ ē ex q̊ ſit res pᵒ cō iſit. So. ꝭꝫ gregō. illa diffiᵒ ꝯᵗ ſolū mē ꝛ foᵉ ꝛ ſi āpli⁹ ꝯbat adiᵈ i ꝙ reſoluit res ꝯᵗ ſolū māe vt ibi ex com̄. pꝫ. ƀ gregō. bñ. Dato tñ ꝙ 4ᵒʳ el'is ꝯuciat ñ ſeqt ꝙ ſint i mixto nᶦ vt dcū ē. ¶ 6ᵒ. nō ē magꝭ ſimp⁹ foª ſbal' mixᶦ ꝙꝫ foª h⁹ ſillabe ba l' ſta. Sꝫ iſta ſillaba ñ obᵗᵉ ſua ſimpliciᵗᵉ ṽe ꝯpoᶦ ex ꝓpis ṙalitab⁹ l'ſōis b. ꝛ. a. ñ itegris: ꝫ trūcatꝭ eoꝝ exᵗmitatib⁹. gᵒ ꝛ foª mixti ꝯfla' ex realitatib⁹ foᵃʳ el'ariū in qꝝ tñ nulla: ſaluabr̄ nom̄ l' diffiᵒ: ꝫ manēt amiſſis ꝓpis terlatōib⁹. Pꝫ aᵒʳ qꝛ ba. ē vna q̇litas qꝛ vn⁹ ſon⁹. qꝛ vna ſillaba pꝫ ēt bᵒʳ ad ſcſuꝫ.

¶ Cōſi' qꝛ iſta ē rō ari. ꝛ com̄. 7. meth. ꝑ quā iueſtigat foᵃꝫ mixti argučs ſic. Sic̄ ſe hñt. b. ꝛ. a. ad ba ita el'a ad foᵃꝫ mixti. Nam ba ē q̇litas ꝛ foª mixti ē vna foª. So. dicit gregō. ad argᵐ ꝛ ꝯfir. ꝙ fūmᵗᵘꝫ vtrūꝫ. ſ. ſic̄ ſe hñt. b. ꝛ. a. ꝛc̄. ē falꝫ nᶜ ē ariſto. i aliq̄ trāſlatōe. Eſt āt co/mērᵗᵒ qꝛ pōit exp̄ſſe el'a i mixto. Probaᵒ ṽo ꝑ ƀ adducta ē i 2ª figª ex oīb⁹ affiᵘᶦᵒ: pƀs aūt vbi allegat ñ itēdit p̄nʳ igrē vtrū el'a ſint in mixto ſeu ꝺ foª mixti: ꝫ ꝙ i reb⁹ ꝑter māꝫ ē ēt foª ꝛ gr̄a ex'logʳ ſpāl'r ꝺ foª mixti quā āti ꝗ ab elis ñ diſtinguebāt ꝛ ꝓbat iꝑe ꝙ ab eis diſtiguit nᶜ ex eis ꝯpoᶦ. Et ꝙ ſi foᵉ el'oꝝ eēnt i mixto adhuc opōteret i eo ponē aliā foᵃꝫ. ſ. mixti. Sciēꝺ eſt āt ꝙ illa q̄ nᶜ actu nᶜ poª ꝓxª manēt nᶜ i ſe nᶜ i ſuo effeᵘ ñ poſſc̄ dici ꝯmixta nec aliquid ex eis dicitur ꝯmixtū ſecus ſi qua manēt eoᵒ quo dictū eſt.

¶ Arguit āt gregō. ꝯ opiniōeꝫ aureo. exiſtimātꝭ foᵃꝫ el'ares tales ꝙ ab eis poſſit aliq̄ ṙalitas tolli alia ṙmanēte pᵒ ſic. Si foª el'aris hꝫ h⁹ᶦ realitates ꝑtiales aut vna caꝝ ē act⁹ alteri⁹ aut ñ. Si pᵐ ſeqt ꝙ ipa ſit ṽe ꝯpoitū gnābile i diſſolutōe mixti ꝛ coꝛupᵗᵉ in ei⁹ gñōe. Si. 2ᵐ cū ñ ſint eiuſdē rōis ñ pl⁹ ꝯſtiruēt vnā foᵃꝫ ꝙꝫ muſica ꝛ albedo. ꝛ vtraqꝫ imeᵗᵉ iſōabit māꝫ ꝛ faciet ꝯpoᵐ. Sciēdū ē āt ꝭꝫ herue. ꝙ mixti q̇litas dr̄ eē ꝯpoita nō ꝭꝫ ꝑtes realr differētes q̄ꝫtitatiuas l' eēnales: ꝫ ꝭꝫ ṽtuales diffeᵗᵉˢ ſola rōe ſic̄ vegetatiᵐ ꝛ ſeſitiᵐ i hoīe.

¶ Cōtra. 3. arguit ꝙ i hoīe ſūt plures ſbales foᵉ ꝭꝫ mltiᵉˢ p̄dicatoꝝ ſbaliū pᵒ ſic. Eadē nūero accidēª oīa vl' mlta ſc̄ i gñrato ꝛ cōꝛupto gᵒ ꝛ eadē nūero foª ſpāl'. Nō q̄dē ſpeᶜᵃ qꝛ trāſiuit. gᵒ gñrica. gᵒ ſpeᶜᵃ ꝛ gñrica ſc̄ due. So. Dico pᵒ ꝙ ad ƀ ꝙ aliq̄d iſit hoīni inq̄ꝫᵐ ē al' ñ ſuffic̄ ꝙ inſit ei ꝑ foꝛᵃꝫ qua ē al': ꝫ ēt oꝫ ꝙ i ſit ei ea rōe q̄ ē al'. Eadē. n. foª aliq̄d ē bicubitū ꝛ q̄ꝫᵐ. ꝫ tñ ñ ē bicubitū vt q̄ꝫtū. Dico 2ᵒ ad argᵐ negan⁹ pᵐ aūs. Sꝫ ꝯ hᵒ arguit. pᵒ ſic. Nā hᵒ exp̄ſſe tꝫ com̄. de q̄ꝫtitate. So. ꝛ ego dico ꝙ falꝫ tꝫ. ¶ 2ᵒ. Agēs nāle ꝙ poti⁹ ē in agēdo q̄ꝫ violētū nō p̄t i iſtātī iducē tātā q̄ꝫtitatē et talē oꝛgāizatōeꝫ q̄ꝫtā ꝛ q̄lē hꝫ cadauer i iſtāti occiſiōis. gᵒ nꝫ violētū hᵒ p̄t. gᵒ illa q̄ꝫtitas q̄ i iſtāti cōꝛuptōis cernit in cadauē p̄us erat i viuo coꝛꝑe. Sol. negat pª ꝯña. qꝛ nāle gñat ex modica mā. ꝛ modica q̄ꝫtiᵗᵉ cui oꝫ paulatī fieri aditionē. Violētū ex mlta mā ꝛ magna q̄ꝫtiᵗᵉ. ¶ 3ᵒ. Si nō ſc̄ eadeꝫ nūero. ꝫ ſilia ꝯ ga aſſignare ñ potes q̄d ꝺteriet cadauer ad ſilia accñtia. Nō. n. illō ē mā pª. qꝛ ē ideteriata ad oīa accñtia. Nec ēt aīa pᵒ qꝛ tūc ibi ñ ē. 2ᵒ q̄a nō deteriat ad ſbalē foᵃꝫ cadauerꝭ. gᵒ nꝫ ad accidētia ei⁹. Nec 3ᵒ poꝛa accñtia dup̄ˡ rōe p̄ce

te pr^e. Nec 4° vt? celi. q2 oē al'ibidē tunc ...ones ad eadē accñtia determiaret. Nz 5° ...is ptīclar. q2 h facēt ꝯ patiē° ⁊ recipiē° ab ... ꝙ agit ⁊ ꝑñr cōica° cadaueri ꝙ est ipo^le ... ⁊ cōrūpēs violētuz vt gladi? ñ ꝯpatit ab ... i occiso. 2° q2 paterē^r ꝫ q̈litates viui q̃ sc ...^e calid ⁊ hūiduz. ⁊ ꝑñr ī hūs assilarz sibi ...tuū ꝙ ē falz. 3° q2 ñ ē vsile ꝙ ita patiat a ...o ꝙ eq̄ pfecta acciñ^a cāt in dfuncto. 4° q2 ...gj dteriarz ad q̈litates dissiles viuo q̄z ad ...s sic ignis gñans aliqd: ex aq̄ induc q̈li^te ...doitas q̈litatib? aq̄. Nec. 6. ipi spus. p° q2 ... sc q2 peūt peūte cōpe ꝫ auero. li. d spū. ...a. 2° q2 ñ dteriarēt ad accidē^a violēta vt ē ...trix. q2 nālr agūt. 3° q2 cū sint vitales solū ...pa^ote dteriant q̄ sūt vitales dterian° ad ...fo^as. 4° q2 ñ dteriant ad sbalē fo^as cada-... N^e. 7° ipe nālr ōdo fo^e ad fo^as. Nō. n. ē as ...e dteriatū efficiēs q̄r dter^ia fo^a cadauis se ...p? talē dteriatū. N^e. 8. oīa pdcā sil' q2 q2lz ... aliqd facēt ad h. ⁊ ñ facēnt aliq̄z dispo^es ... fūdaret sup aliq̄ sbali fo^a q̄ pfuisz. N^e vl ...ē a casu. q2 ē freqnt. g° ē pp fo^as q̄ p? erat ...ia ⁊ rmāsit. So. Alia a mā ad h dteriāt ...a aīa ñ qdē effecti^e: ꝫ ōdinablr eo ꝙ tali ...nata ē succedē tal'ime^te. Jd. n. ꝙ ñ ē pt dt ...ir ōdiablr ēt ad ea q̄ repugnāt sbo suo cui ...d ꝙ dteriāt excludat illud cui succed^t. Et ... dteriant accñ^a viuētz ōdiablr ad fo^as ⁊ ac...ē^a mōtui. Et lz accñtia oio silia ñ sequant ...doitas fo^as sec? si aliq̄° sint dissilia lz fōte i...blr vt accidē^a viui ⁊ mōtui. Et vt? celi cū p...lz ⁊ agēte ptīclari. ꝙ vo ꝯ h obijcit pbat ...vt? celi sola ñ suffic. Particlar' vo agēs ñ ...i taliū p h solū ꝙ ꝯ patit ⁊ ñ solū gladi? ē ...agēs cōrūpēs ꝫ ēt calor accēsus ī spitib? ...ñorib? ⁊ h agēs ꝯ patit. N^e pt icisio tā p...t pe fieri qn ī eo fiat altera° disponens ad ...i fo^as. Et ꝙ patit ab aliq̄ ꝫ q̈litatē passi-...uide tū ꝫ eādē agit ñ ē ncce ꝙ actiuā ma...iducat. q2 ab actiua cāt actiua ⁊ passi^a pu... calore calor ⁊ siccitas. Q2 vo acti^e magz ...it ex pte fo^e pa. si^e vo ex pte mā e lz vterq2 ...it ꝯpo^m io vbi ē dissitas fo^ae ꝯ vni^te māe ... viuo ⁊ mōtuo magz ē assila° ꝫ passiuas. ...ꝫ acti^as q̄zuis posiit dici ꝙ h sit ꝫ fo^as dz

dinē. Q. d vo dr vita ī calido ⁊ hūido ꝯsistet mors āt ī frigido ⁊ sicco ñ ē ītellige^m abl^e: ꝫ ꝯpati^e. Carnes. n. mōtue sc calide ⁊ hūide cō-plexioīz: sed nō ita vt viue. Nec oportet cica-tricē aut aliud accñs eē ita pfecte ī mōtuo sic ī viuo lz nō sit notabil' dissonātia. Nec oz ꝙ gñans aliqd ex aliq̄ inducat qualitates oio ꝯ-trarias vt si fiat ignis ex aer. Spus ēt deter-minat. Liber aūt allegat? nō ē autētic? q̄zuis dici possit ꝙ loqt de spū qui est aīa ⁊ nō qui est corp? sbtile ⁊ nō est ps aīalis. Lz ēt vuln? sit violentū tñ cicatrix nālr inducit ī cōpore viuo ⁊ nālr succedit ī mortuo. Et opa° q̄ spa agunt ad formā cadaueris nō est forma cada-ueris vt pricipij. q2 illa forma nō est instr̄ m: sed effect? spirituū. Deteriat etiā formaz or-do cōcurrentib? cōtinente ⁊ spiritib?. Et oīa simul ad hoc faciūt diuersimode: q̄zuis nō sit necesse ꝙ singula faciant aliqd effectiue. ¶ 3° cadat bos abalto ⁊ in medio spatio moriat. Clarūz est ꝙ ī toto spatio erit motus vn? nu-mero cū nulla interueiat quies. Ergo erit vnū nūero mobile. Ergo vna nūero forma sbalis ⁊ accidētal' ē ī viuo ⁊ mortuo. So. Jbi sunt duo mobilia ⁊ duo mot? lz ñ īteruenīat qes. Nā sic possūt duo hoīes inter q̄s nō mediat spatiū se hr̄e ꝯseq̄nter sine ꝯtīuitate ita ⁊ duo mot? īter q̄s nō īteruēiat qes vl' tp̄s. vnde fe-bris sine interpolatōe tp̄is sequi pōt motū lo-calē. 5. phy. ⁊ dato ꝙ ī reflexiōe ñ īcidat qes nō seqt ꝙ mot? reflex? sit ꝯtinuus. 8. eiusdez. q2 in eodez instanti esset principiū vnius. ⁊ fi-nis alterius. Et sic fieret vt dicit si faba ob-uiaret lapidi molari cadenti. Et dico ꝙ in ta-li motu est vsus in actu alicuius instantis sine hoc ꝙ propter sumat bis. i. plurib? vicibus. ꝙ vicissitudo nō est sine successiōe. Jbi autez est applicatio eiusdem nunc ad diuersa indi-uisibilia diuersorum motuuz actu existentia. Motus tamē bouis viuētis nō teriat in illo p adeptionē alicui? positiui: ꝫ q2 tc p° ñ est. Teriat. n. p accñs īq̄z^m suū ñ eē segt ad ñ eē al-teri?. i. sbi. Et idē ē d oī altatōe pcedēte īdu-ctionē sbal' fo^e. Nulla. n. tal' hz ter^m itrīsecūz simp^r. Sciēdū āt ꝙ ī tracta^u d nūs mē q dsci i bit. s. tho. dicit ꝙ quedā accidē^a ī genera^o ⁊

cōꝛrupto sꝫ eadē spē nō n̄ūero. q̄dā vo eadem nūero q̄ ad eēnas accnt̄z: ꝫ n̄ q̄ ad idē eē. q̄daz āt nc sic nc sic. Sꝫ ista distīo n̄ vr̄ tenēda nt cū plixa glosa de qua forte alias. Repugnat. n. alijs dictis eiusdē in multis locis.

¶ Cōtra 3as itez arguit sic. Nā vt pꝫ. 7. meth. ptib9 diffinōis cōrn̄dēt ptes rei. Sm̄ āt non rn̄det sola mā. q2 vt dic̄ com̄. 2. ei9. com̄. 33. genus dic̄ foas mediā īter poas ꝛ actm. gº gn̄ī rn̄det foa vna l' mā cūvna foa ab alia foa diffeaꝫ So. Sc̄dꝫ greg. ari. logꝫ ꝺ diffinōe ex obliqs vt hō ē ꝯpōit9 ex aīa ꝛ cōpe. n̄ āt ex teris rectꝫ seu gn̄e ꝛ diffea. q2 gen9 dic̄ totū ꝛ n̄ ptē nt rōis vt ptē sig̃ficet ꝙ rē explicite ꝛ pfecte n̄ sigat. Dic̄. n. vt docet auic. 5. sue meth. ca. 5. ptes diffinōis sig̃ficāt ptes rei. ¶ 2º. Nā pꝫs 2. meth. volēs pbare ꝙ n̄ itur ī īfinitū īfoꝛmis. pbat ꝙ n̄ itur ī īfinitū ī p̄dicatis. ꝛ com̄. ibi com̄. 33. dic̄ ꝙ mā mediātib9 vlib9 foīs susci pit īdiuisibiles. So. Arist. sic arguit. Si eēt īfinitas īfoꝛmis eēt ēt ī p̄dicatꝫ ꝛc̄. cū h āt stat ꝙ vna foa sit ī vno. Ad com̄. dic̄ greg. ꝙ non dic̄ has suscipi mediātib9 illis. i. post illas.

¶ Sꝫ ꝯ p̄dictas sol'oes pt r̄plicari. p9 sic. Oꝛdim p̄dicatoꝝ ī eodē gn̄e pnta sbe cōrn̄det nā rei. q2 n̄ ē van9 vt chimera. gº diuīsa p̄dita vni9 gn̄is dicn̄t diuīsas foas einsdē. gº ī socrate ꝺ q̄ oīa talia dicn̄t. sꝫ plures sbales foe. Si dicas ꝙ ad h sufficit diffea rōis. ꝯ. Nā si ista diffea rōis pueīt ex pte rei hēo ītētū. q2. s. diuīsis rōi b9 cōrn̄dēt ī re diuise foe. Si ex pte ite°. ꝯ. q2 itea ē poa passia vna ru oīuz ītelligibiliū. Diuīstas āt effectuū n̄ pt venire ex pte sbi p̄cipiēte qn̄ ē vnū: ꝫ ex pte p̄ncipij. Si dicas ꝙ tal' oꝛdo fn̄daꝫ sup eadē foa vt dat diuīsas pfectōes puta eē hoīez ꝛ eē cōp9. ꝯ. Nā si iste pfectiones sint distīcte re. hēꝫ ppositū. si rōe tm̄ q̄rītur vt p̄us vn̄ pueīt ista distinº. So. Oꝛdo p̄dicamētal' īmete fundaꝫ sup eē rei ī aīa p opatōez itea aphēdētꝫ rōes reꝝ ī aīa: ꝫ mete sup rē ex̄ sic ī fun°° rēoto. iō n̄ ē van9 nt tn̄ ei cōrn̄dēt plures foe: ꝫ vna hn̄s plures rōes ꝛ oꝛdinē rōis. Jō ad ipꝛoba. pe rn̄siōis dr ꝙ illa diffea pueīt ex pte rei nate ad diuīsas rōes mouere sic cā eq̄uoca ꝛ ex parte itea nati sic moueri. Cū. n. cā ē eq̄uoca stāte idētitate p̄nu eē ctiui ꝛ passiui possūt mlti effea pueīre. maxie oꝛdīati ꝫ maioꝛē ꝛ mioꝛē ꝺteriatōez. Nec res mouēs ē nobiliō iteu pou moto. q2 mouet ꝺtute nobiliōis itea. i. ageꝫ q̄ nobiliō ē pou. ¶ 2º. Gen9 ꝛ diffea sꝫ diuīsa oba itea cū vnū si ne alio possit ītelligi. gº sꝫ diuīsa quodq̄d ē. gº sꝫ a diuīsis foīs. q2 ꝙ q̄d ē a foa est. So. diuīsa oba itea n̄ oꝫ eē diuīsa q̄ꝺq̄d est ī alt: ꝫ rōis diuersitate q̄ ī vnā foāz reduciꝫ. ¶ 3º. Si eadez foā hō ē hō ꝛ al' eadē erit sil's aīno ꝛ dissilis So. per eādē foāz ē dissilis ppe. i. spē ꝛ sil's ī ppe. i. gn̄e. ¶ 4º. Nā ītellecto aīali ītelligeꝫ hō sic ꝛ foā hoīs. So. negaꝫ seq̄la ꝺ cognōe actuali ꝛ distīcta. q2 aīal potētial' ꝛ ꝯfuse hominē sigat. ¶ 5º. Dē simpx aut totalr̄ aut n̄ sciꝫ. 7. meth. gº nl exn̄s ī p̄dito sbe ē simx cū sciri possit ꝫ gen9 tm̄. gº oē tale hꝫ plures foas. So. Dr̄ pº ꝙ simx totalr̄ sciꝫ vel ignoꝫ, si per eētiaz ei9 fiat cogītio sec9 si per effectū. q2 pt sciri ꝛ ignorari ꝫ diuīsa rōe. Et idē ē de re māli. 2º. ꝙ 1a dictū ē veꝝ ꝺ totalitate rei: ꝫ nō rōis. q2 simx lꝫ careat pte reali n̄ tn̄ rōli. ¶ 6º. Nā ꝫ pꝫ ibidē ī simplicib9 n̄ ē q̄stio. Sꝫ ꝺ oī foli sbe q̄ditate ē q̄ō. gº nulla talis ē simx. So. Jn simplicib9 nō ē q̄ō de vna reali pte alia: scita sec9 de partib9 rōis Uel n̄ ē q̄ō qn̄ videꝫ ī se sec9 si per effem. He solutōes sꝫ hernei ꝛ bn̄ itellecte sn̄t sufficiētes. Sciēdū ē eniꝫ ꝙ nāe sig̃nite p hec noīa sba corpis ꝛc̄. sꝫ in re ꝛ cōcept9 illoꝝ noīuz fundanꝫ īmediate in re ꝫ intētiōes. 2e talib9 reb9 atribute ꝯueniūt eis solū vt sūt obiectīe in iteu. Un̄ reb9 ī mete nō ꝯueniūt. Jnter p̄dictos āt ꝯcept9 ē realis oꝛdo. ꝫ nō iter p̄dictas nās. q2 idez ē sba ꝛ coꝛpus. Jdē āt nō oꝛdīaꝫ reali' ad se. Hꝫ aūt vna res ꝙ diuersos fn̄det cōcept9. nō solū ex hº ꝙ in se hꝫ plures entitates reali' differētes eēnles vl' accidētales. ꝫ q2 eminēter ꝛ vnite cōtinet mltas pfectiōes alibi dispsas. sic coꝛpeitas ē alicubi sine vita ꝛ vita sine sensu. ꝛ etiaꝫ ratione tacta p herne. q2. s. res pōt in multos effect9 ꝛ per illos cognosciꝫ nō in se.

¶ Cōtra eādē rursus arguiꝫ ꝙ ī hoīe sit foa alia ab aīa. s. coꝛpeitas. pº sic. Hō. n. ve ē coꝛp9 per aliquā foaꝫ ꝛ nō p aīaz relōnē. q2 illa ē īdiuīlis ꝛ spirilis. So. dic̄ herne. ad pbatiōem

falsē mōris q̄ si eē sit idē cū eēn^a.eē corpore
ū hōis ē diuī^le solū rōe māe q̄ est q̄ta p acci
dēs ⁊ diuī^le aīa pōt eē huiꝰ diuisibilitatis
cā.Lz n.diuī^le ⁊ īdiuī^le sint oppoīta ꝓ rōnuz
nō tñ ita qn vnū stet cū alio ⁊ sit cā ⁊ pars eiꝰ
vt ꝓ de fo^a q̄ nō diuī^r in mā ⁊ fo^a ⁊ tñ ē ps
ꝯpositi.Si vo eē ab eēn^a differat nō ē diuī^le
cū totū possit eē in aīa sepata. Qd vo addit
de spūali dr̄ q̄ si spūal fo^a dicat̄ q̄ corpi cōi/
cari nō pōt illa ē dispata ad corpꝰ ñ āt oppo
sita.Si vo illa spūal dr̄ q̄ n^e p se n^e p accñs ē
q̄ta q̄uis possit fo^a corpis eē sic tal nō ē cor
pꝰ lz possit eē ps corpis. Nec ē neēe q̄ fo^a cō
ꝯstituēs sbam corpalē in eē corpali
sit q̄ta p se vl̄ p accñs.B l^e bñ. Sciēdū tñ q̄
eē corporeuz hōis sumit̄ p eē eēn^le ⁊ sic ē eēn^a
corpea ⁊ q̄ta p se l̄ p accñs.⁊ sūit̄ p accñtali
exītia rei corpee ⁊ sic ē penitꝰ incorporeū cū
sit pn̄ actꝰ aīe itelle^ue ⁊ ꝯnr totiꝰ cōpoīti.¶2°
nā ꝓ ꝙ hō ꝯpōit ex aīa ⁊ corpe q̄ ñ ē mā
sola.q̄ sic oē corpꝰ eēt ꝯpositū ex fo^a ⁊ cōpe
ꝯ mā cū accidēte.q̄ accñs esset de fo^a sbali.
So.Corpꝰ ñ ē realr̄ ps viuētis:lz totū indu
dēs aīaz saltem indeteriāte.lz ꝓ rōez sic al̄ ⁊
rōle.Sz tñ B ñ obstāte aīata dicit̄ ex corpe
ꝯponi falsē potiꝰ q̄ iaīata vl̄ q̄ aīa.s.mām
magis q̄ alie fo^e eleuat̄ cū viuēs moueat se l̄
q̄ vulgus credit aīaz aliqd eē p̄ter totū cor/
pus.⁊ pīr pbi sic loquuntur hec berue. ¶3°.
Si fo^a cadaueris nouiter īduceret̄.agen^a spē
distīcta puta gladius asta ⁊ laqus īducerent
eādē spē fo^as.So.Agētia spē distīcta ꝓdu/
cūt ēt ī nālib effectū euisdē spēi puta ignis ⁊
sol vnīꝰ spēi calorē.q̄uis fo^a cadaueris ñ sp ē
eadē spē.cū armōia aīalis p excessū diuersoꝝ
būoꝝ ⁊ qualitatū corrūpat̄. Hoc āt ēt ipa ca
dauerīs accidētia dmōstrāt aliqñ B greg.bñ.
¶4°.Si fo^a cōpeitatz ñ distīguit̄ ab aīa itel
lectiua cōpꝰ xpī ī seplcro nūq̄ fuisz essential̄
pars būane nāe in xpo ꝓ n^e idez corpꝰ viuuz ⁊
mortuū.n^e fuisset diuītas vnita illi corpori n^e
ꝓ nouā assūptōez n^e scōꝝ relīge eēnt venerā/
de vt sactoꝝ corpoꝝ.q̄ ñ eēnt eadē.So.Ne
gāt ꝯñe facte.Ad p^a^m dr̄ q̄ illud corpus fuit
ꝓ ꝑ sinodochē.q̄ mā illiꝰ fuit pars.Ad 2^m
q̄ fuit idē nūero rōe māe ⁊ suppōiti ⁊ eē. ⁊ ñ
nō rōe fo^e.Ad 3^m vo q̄ ñ fuit nouiter assum
ptū q̄ ad oēs ptes suas eēnāles: lz soluz q̄ ad
fo^am.Ad 4^m q̄ cōiter si ñ fiat ꝯbustio pꝰ cor
pus viuū natū est succedere tale cadauer.Uñ
ecclīa magis diē se hr̄e cadauera ⁊ ossa sācto
rū q̄ hñdo ignē aut vmē. Et eād rōe magis
dicit̄ carnes sctōꝝ q̄ multoꝝ a qbꝰ ñ n^e p ml̄
tas trāsmutatōes descēdūt. In vitate tñ d sa
cīs n^l hēmꝰ n^l eoꝝ p^am māz ī eoꝝ cadauēibꝰ.
¶Arguit̄ āt ad idē spēalr circa xp̄m.p° sic.
Spūs.s.corpi xp̄i cōtulit fo^am corpeitatis ī
instāti īfusiōis aīe.q̄ illud formauit. Hec āt
fo^a cōrupta ñ fuit ī ꝓdicto instāti.q̄ tūc fuit ī
ducta. Nz añ illd.q̄ tpe itermeº fuisz illud
corpꝰ sine fo^a.g° aliqñ fuit cū aīa.So.illa fo^a
ē aīa ⁊ ñ alia quā cāūt causanº dispōes eius
ꝯcomitātes.¶2°. Nā ꝓm ecclīaz ⁊ sctōs chri
stus habuit corpus a matre. Ergo ⁊ sbalem
fo^am. Non aīaz.g° aliaz manētez cū aīa.So.
Christꝰ būit cōpꝰ a mr̄e sicut a p̄parāte māz
trāseūtē sicut hr̄ panis a d̄āte farinā nō autē
dedit ei fo^am que staret cū aīa.¶3°. Naz multi
facti dicunt xp̄m tres habuisse sbas vl̄ nās.s.
diuinitatē aīam ⁊ carnē.So. Corpꝰ ⁊ aīa in
nullo viuēte sūt nāe oīo distīcte realr̄: lz sola
rōe ⁊ ꝓm opinionē vulgi. Loqndū ē autez vt
plures: lz intelligēdū ē vt pauci.¶4°.q̄ cor/
pus xp̄i nō fuisset idez viuuz ⁊ mortuū. So.
fuit idem ꝑꝑ idez suppositū. Sed ꝯ p° q̄ cō
pus nō stat pro suppoīto: sed corporeū sicut
neq̄ albe°: lz albū stat ꝓ supposito.So. Cor
pus stat ꝓ suppoīto hñte cōporeitatē io lz ñ
fuerit simpl̄ eadē corporeitas ꝑꝑ diuersitatē
fo^e fuit tñ simpr̄ idē corpꝰ ꝑꝑ idētitatē suppo
siti hñtis. Nec ē silē d li corpꝰ q̄ ē cōcretū sb
stātīm ⁊ li albedo.hec ber. Dato tñ q̄ corpus
stet ꝓ corporeitate: dico q̄ fuit idē corpꝰ sim
plr̄ rōe suppoīti nō q̄ corpꝰ viuū aut mōtuū
fuerit suppoītū.lz q̄ fuerūt vnita eidē suppo
sito ⁊ vltia b° ꝓpt̄ vnā actualitatē existētie.
q̄ ꝓ idē eē.s.diuinū vtrūq̄ corpus erat. ¶2°
Nā eadē fo^a fuit ī carne xp̄i viua ⁊ mortua.
g° ñ fuit vna solū rōe suppositi. Probo vero
añs.q̄ diē glo.sup.1°.caro mea rege ī spe.i.ñ
deficiet in iteritū ex q̄ hr̄ q̄ ñ fuit corrupta.
So.loq̄t glosa d cōruptōe q̄ est putrefactio

nõ q̃ resolu° vsq̃ ad mã3. S3 ꝯ q: dic aug. in ſmõe de aſſũp. vgĩs ꝙ cõꝛup° de q̃ loqͭ glo ſa ꝛ ꝑs dic. Nõ dabis .s. tuum videre. coꝛru ptiõe3 fuit ꝓuilegiũ xpi: ſ3 ñ putreſieri ñ ẽ pꝛi uilegiũ xpi. q: pie credit collatũ matri. g° nõ loqͭ gloſa vt dicis. So. L3 ſit ꝓuilegiu3 xpi tñ cõicatũ ẽ virgini inq̃tũ caro xpi erat q̃dã mõ caro ei᷒ vt dr̃ aug. dicẽ. Cõfirͬ argum. p°. q: ſm aug. ſup illo pſalmo de᷒ deoꝝ dic xp̃s p᷒ r̃ ſurꝛectõe3 diſcipul' eãdẽ oñdit carnẽ quã viderãt i cruce ꝛ q̃ latuerat i ſepulcro. So. ſi ſtet caro ꝑ carneitate ſic dr̃ eadẽ vl' ꝑꝑ ſniã vulgi l' ꝑꝑ ſpecificatiuã accidẽtiũ vnitatẽ hec oĩa her. tu dic ꝙ nũero fuit eadẽ ꝑꝑ vnitate3 ſuppõiti mãe ꝛ eſſe. Jlla ẽt moꝛtua caro ſm hila. x. de tri. fuit caro ſpoliata ĩtellige ꝑ ſino dochẽ. q: .ſ. ei᷒ mã erat ſpoliata ſic dicim᷒ ta lẽ hoĩe3 hic eẽ ſepultu3. Cõtra. q: ꝓua° ponit ſbm. g° caro ſpoliata eſt vere caro ꝛ ꝯñr hñs foã carnis. So. Spoliata põit vtiq̃ ſb3 ſuĩ ſ3 iͣ ẽ caro moꝛtua quã ñ o3 eẽ vnã cu3 carne hĩtuata .i. viua n' rõe mãe. herue. ¶ 5° pn'. ſi coꝛp᷒ ſtaret ꝑ ſuppõito xp̃s ñ aſſumpſiſſ3 cõ pus a mr̃e ſic n3 ſuppõitu3. Nõ g° ſtat ꝑ ſup poſito ꝛ ꝯñr ad ei᷒ vnitatẽ nõ ſufficit vnitas ſuppoſiti. So. xp̃s ĩ ꝓpꝛie dr̃ aſſumpſiſſe ho minẽ ꝛ coꝛp᷒. q: aſſumpſit nã3 hũanã ꝛ nãm coꝛꝑea3 herue. tu ĩtellige ꝑ ſinodochẽ. q: .ſ. a mr̃e accep̃ mã3 nãe cõꝑee. Cõfirͬ argm. p° q: ſi i moꝛte xpi fuit noua foͣ ĩducta fuit ẽt ibi noua aſſũp°. So. ex antiq̃ aſſũp°e fuit ibi ad uẽtus noue foe ſine noua aſſũp°e noue nãe ſic ꝛ qñ mã aliſiti ꝓus ñ aſſũpta trãſibat ĩ ſba3 ei᷒. Si .n. veſtis alicui᷒ linea v̄taͭ i laneã ñ ẽ ꝓpe noua aſſũp° veſtis herue. ꝛ bñ ĩtelligen° de aſſũp°e noue nãe totalr̃ a ꝓoꝛi diſtĩcte. Cõ firmaͭ .2°. q: fuiſſ3 ibi noua vnio mãe ex no uitate foe cu3 ipa ſit ĩmetus funtus vniõis quo mã vni'q̃ ꝑ3 ſe ñ põt eẽ ꝛ ꝯñr n3 vniri. Cũ no uitate .n. funtı nec° ẽ nouitas rl'õis ꝛ ꝯñr ꝓoꝛ vnio fuit ſblata. So. Põt dici ꝙ ibi fuit dupx vnio .ſ. ꝓncipal' funta ſup uñ ꝯpõita ꝛ alia ꝓpa mãe fũdata ſup unã vuita foe. q: l3 ſine foã ñ poſſit vniri tñ p̃t eẽ ĩmetus fũdamẽtũ vniõis ꝯ iũcta foe ꝛ 2a ſtetit nõ pa. Si tñ ibi fuit vnica vnio funta ſup foa .i. aĩa illa ñ deſiit eẽ. q: ſte tit funtus: ſ3 mã ĩ mõte dſiit eſſe vnita actu ꝛ fõlr ꝑ illã: ſ3 v̄tualr̃ tñ ꝑ illã vniebaͭ ĩq̃tũ v̄tute ei᷒ ſequta ẽ noua vnio fũta ſup noua foa q̃ mãe in mõte dbebaͭ ex h ipo ꝙ añ fuerat alia vnio e vnita. her. bñ. Ul' breuit dico ꝙ nã hũa erat vnita vnio e vna ĩ actu duab᷒ i poa q̃ poa ĩ mõte x' ẽ actuata ꝛ tã mã q̃3 foa mãſert vnita ꝑ pa3 vnionẽ. q: illa mãſit ĩ ſe l' ĩ ſuo ſiti aut equalẽti. Ul' dicẽdũ ẽ ꝙ vnio rel'o tranſi nit ꝛ fuit alia poſt moꝛtẽ nõ aũt vnio q̃ ẽ in diuiſio actualis exiſtẽtie ſiue eẽ q̃ erat ſuppo ſitũ ꝛ aĩa ꝛ mã. ¶ 6°. Sba panis ꝯuertiͭ i cõ p᷒ xpi ita ꝙ foa trãſit in fo a3. Nõ ãt trãſit in aĩa3 rel'one. q: ꝑ3 aug. coꝛp᷒ nõ p̃t in ſpũ3 cõ uerti. g° trãſit i aliã. So. ex vi facti trãſit i ani mã nõ vt ẽ aĩa ſeu dãs eẽ aĩatũ. ſ3 vt dat eſſe coꝛpoꝛeũ. Cõtra q: ter᷒ ꝯuerſiõis ẽ res vba. g° nõ ẽ intẽtio q̃ aĩa differt a ſe n' ꝑ accñs. So. qñ in aliq̃ eẽn a ſim ti ĩueniuͭ plures ꝑfectio nes q̃ l3 in alijs realr̃ plꝛificẽͭ tñ ĩ illa re ſimti ſiit vnũ realr̃ ſi talis eẽna ĩuenĩͭ ꝓım alicuius act᷒ ꝑ3 vnã illaꝝ ꝑfectionũ tũc ꝑ3 illã dr̃ ꝑ ſe regri ad elicıẽdũ actũ illã. nõ ꝑ3 alias. ſ3 cõco mitãter ſe hr̃e ſicut ſi eadẽ eẽna eẽt caloꝛ ꝛ co loꝛ calefaceret ꝑ3 ꝙ caloꝛ ꝛ ꝯcomitarie ſe hẽ ret vt coloꝛ. q: ad h° ꝙ caloꝛ ꝓım ſit calefaci endi nõ o3 ꝙ ſit coloꝛ. Sic ẽt in ꝓpoto l3 ter᷒ cõuerſiõis panis ſit aĩa ꝛ ſit foa coꝛꝑis tñ ter miat vt ẽ foa coꝛꝑis nõ vt eſt aĩa. q: ſi nõ eẽt aĩa adhuc fieret in eã ꝯuerſio cũ h vba ſigni ficẽt ꝛ ꝯñr efficiãt. Sec᷒ ſi eẽt aĩa ꝛ nõ eẽt fõ ma coꝛꝑis herue. ꝛ bñ. Ad argm dico ꝙ eſſe coꝛpoꝛeũ nõ dic intẽtionẽ vt ſuppõit argm ſ3 verã rẽ. Eſt ãt ſciẽdũ ꝙ cũ dr̃ aĩa eẽ ter᷒ inq̃ tũ dat eẽ cõpoꝛeũ ẽ mltipl' ſenſus ꝑut li ꝑ3 ꝙ põt reduplicare p° aliquẽ ꝯceptũ factũ ab in te. ꝛ 2° rẽ cũ ꝯcep. ꝛ 3° diuerſas fõmalitates vel foꝛmas ex ĩtellectũ. ꝛ 4° rẽ ꝑ q̃3 to nata ẽ fundare talẽ cõceptũ ſe vt: ꝙ idẽ ẽ: vt cõtinet talẽ ꝑfectiõe3 ꝛ nõ ꝑut cõtinet talẽ que alibi diſtinguͭ realr̃. Solus autẽ 4᷒ eſt ver᷒. Cõ fir argm. q: xp̃o moꝛtuo nõ fit cõuerſio ĩ aĩa3 vt dat eẽ coꝛpoꝛeũ. g° neq̃3 xp̃o viuo cũ vni formiter fiat. So. ſi ita fuit ſacramẽtũ ĩſtitu tũ vt ſolũ xp̃o viuo cõficereͭ vt dicunͭ q̃da3 argm falſũ ſupponit. Si aũt eſt alr̃ dico ꝙ co

uersio fit in aliā ꝛ aliā formā cū alia ꝛ alia fit in mā corporis xp̄i herue. Secūda aūt rñsio est melior vn̄ dico ꝙ tāta eēt ibi vnitas interiuꝫ ꝯuꝰsiōis q̄ꝫta ē īter cōp⁹ xp̄i viuū ꝛ mōtuū. Cōñr. 2°. Naꝫ ꝯsecrauerit qs ī die cene ꝛ ꝯseruauit hostiā vſꝫ ad diē sabati. In sabato g° ī illa hostia fuiſſꝫ corp⁹ xp̄i sacramītalr̄ q꞉ durabāt spēs. Nō āt fuiſſꝫ ibi viuū vt pꝫ. g° mōtuū. g° ī eo remā ſiſſꝫ aliq̄ foa q̄ erat in viuo. Nulla. n. eēt foa nouiter īducta ī quā facta fuiſſꝫ illa ꝯuersio. So. stante ypostasi ſꝫ aliq̄s eēt ibi corp⁹ xp̄i q̄ꝫtū ad mā̄ꝫ tm̄ l'ꝑt dici ꝙ xp̄i corp⁹ mortuū dr̄ dupr̄. s. id ꝙ ꝑ mortē gñat. i. cadauer ꝛ id ꝙ fuit viuū: ſꝫ ꝑ mōtē ē cōruptū ꝙ ē realr̄ idē ꝙ hō mortu⁹. Pm fuiſſet ibi rōe māe tm̄. 2m. vō rōe māe ꝛ foe q̄ remāſerūt p⁹ mortē abinuicē distincta. lꝫ eē tūc posset vnita ieſſe sacramītali cū tal' vnio, mortuo ñ repugnet her. Mihi vr̄ ꝙ ibi fuiſſꝫ xp̄i corp⁹ mortuū ñ āt aīa ſꝫ foa cadauis cōmitatiue q̄ tc̄ ṽe erat ī cōꝑis xp̄i mā. Easdē. n. foas abtas ēt accñtales hꝫ corp⁹ xp̄i ī sacto ꝛ ex se, cus ꝺ respectiuis. Cōñr. 3°. q꞉ cadauer xp̄i nō plus eēt corp⁹ xp̄i q̄ꝫ ignis ex aere gñatus sit corp⁹ aeris. Utrobiq꞉. n. nl eēt cōen' mā pa. Cōsequēter āt ꝯsecrās tꝑe mortꝫ xp̄i ñ ꝯuertiſſꝫ panē ī corp⁹ xp̄i. So. Negat. pa seq̄la. p°. q꞉ ex hoīe ſꝑ gñat cadauer nl cōburat nō āt ſꝑ ex aere ignis. 2°. q꞉ ī plurib⁹ eiuſdē spēi accñtib⁹ ꝯr hō cū suo cadauere q̄ꝫ aer cū igne. 3°. q꞉ magis apparet vulgo idē corp⁹ eē viui ꝛ mortui q̄ꝫ aeris ꝛ ignis. Et ī xp̄o ēt ē spālis rō idētitas suppositi her. tu vō adde idētitatē existentᵉ. Cōñr. 4°. Naꝫ ſi corp⁹ ꝯstitueret ex mā pa ꝛ aīa rōli ꝑdicaret de hoīe tāq̄ꝫ cōe sic ꝛ aīal. g° hō ñ poſſꝫ vere dicē ꝺ illo h̄ est corp⁹ meū sicꝫ al' meū: ſꝫ corp⁹ ꝙ ego sum. g° ī corp⁹ de q̄ xp̄s dic meū ꝯponit ex mā ꝛ alia foa q̄ꝫ sit aīa. So. vere ꝛ ꝯsuete loq̄n° poſſꝫ dicere ſba mea corp⁹ meū suppōitū meuꝫ de ſba ꝛ cōꝑe ꝛ supposito ꝙ ego sū. Nō aūt ita ꝯuenit dici al' meū sic̄ corp⁹ meū ꝛ h̄ l' q꞉ corp⁹ ſꝫ rōeꝫ intelligēdi magis exprimit partē q̄ꝫ al'. vl' q꞉ ñ ꝯsueuit dici aīal meū nisi possessiue her. Adde ꝙ vtrūq꞉ pōt dici ꝑ sinodochē ꝛ vtrūq꞉ negari ꝑꝑe loquē°. Itē ꝙ tales loqutōes īroducte sc̄ a sāctis ꝛ vulgo ex dictis platonis dicētꝫ aīaꝫ eē totū hoīeꝫ ꝛ cōꝑis motorē tm̄. ꝛ ñ foas vt eq̄ poſſꝫ hō dicē cōp⁹ meū sic̄ nauis meā. ¶ 7° pn'. Nā ſi q̄ foa fuit ī xp̄i morte nouiter īducta illa eēt foa cadaueris seu putredis cui⁹. opa° ē putrefacē ꝛ ꝯñr cepiſſet putrefacē cū nō sit otiosa. h̄ vō ē ꝯ ia ñ dab sactū tuū videre cōruptōeꝫ. So. foa cadaueris dr̄ foa putredis nō q꞉ sit putredo vel putrefaciat. ſꝫ q꞉ ad eā sequūr dispōnes qb⁹ aliq̄d redit putrefactibile facilr̄ ab agēte extrinseco puta calōe. Hāc āt tūc decuit īduci. p°. q꞉ nā rei morte supposita ad ñ patir. 2°. q꞉ xp̄s ī penalitatib⁹ potiſſime cōporalib⁹ ꝯñtib⁹ totā nāꝫ debuit asimilari frīb⁹ vſq꞉ ad mortē īclusiue. Nec tñ xp̄i corp⁹ īcepit putrefieri. q꞉ ꝙ facilr̄ ē mobile nō ē necē moueri. ymo ꝑꝑ frig⁹ ꝛ ūguēta potuit ab h̄ īpediri her. Adde ꝙ ēt circa xp̄i corp⁹ sepultū sūt facta mirāda. Cōñr argm. q꞉ pēalitates xp̄s aſſūpsit ad cōsumādū opus redēptōis ꝙ ī morte ꝯsumatū ē. g° p⁹ morteꝫ nulla debuit penalitas induci cui⁹ ē putredis foa. So. ī eodē īstāti mortꝫ ē redēptōis opus ꝯsumatū ꝛ h̄ foa īducta q̄ lꝫ nā seq̄r expulsionē aīe ex ꝑte māe tñ ex parte agētꝫ ē ꝑ°. her. Adde ꝙ ñ oēs penalitates xp̄i sc̄ ī morte finite nᵉ sola pena mortꝫ fuit cā nr̄e salutis: ſꝫ ꝛ sepl'tura ꝛ descēsus ad īferos. aliq̄d ꝯtulit. vide de his oīb⁹. 3. q. 49. ar. 6. q. 51. ar. 1. ꝛ. q. 52. ar. 1. Cōñr. 2°. q꞉ vbi sufficit nā ñ est ad miracula recurrēdū. Oꝫ āt ſi ī morte īducat aliqua foa illa in resurrectōe miraculo se corrūpi. g° h̄ nō ē ponēdum. So. rei nā ita exigit vt noua īducar foa ī morte cū mā neq꞉ poſſit eē sine foa neq꞉ sil' hr̄e duas. ꝛ illa miraculose ī resurrectōe corrūpir. ꝛ dato ꝙ ñ fuiſſet īducta oīo dicere oꝫ ꝙ ī resurrectōe miraculose destruāt cadaueris dispōnes qb⁹ repugnant q̄litates corꝑis glīosi. her. bene.

¶ Contra eādē arguit ꝙ ī hoīe sūt alie foe ꝑter aīaꝫ ꝑtiū etherogeneaꝝ puta oſſis ꝛ carnis. p° sic. Aliter. n. oſſa nerui ꝛ sanguis non differūt ſbalr̄ speca difiea ꝙ falm ē: cū ista habeāt ꝑꝑa accñtia ꝛ opatiōes specie differentes. Ex hoc. n. solo arguir speca difiea ī gñe ſbe So. Ex h̄ arguit speca difiea ī hiis q̄rū ē ꝑ se

eē.i.ī totꝫ ñ āt ī ꝑtibꝰ. qꝛ talia accñtia ⁊ opa/
tōes sīt totoꝝ magꝫ q̄ꝫ ꝑtiũ gbꝰ aliñ ñ ꝯueniūt
si a toto separarēt vt vidē ē nō ꝯʳ odʼo ex cap.
Alioqn opōterꝫ aliā spē aīaꝫ eē ī oībꝰ orga
nis sensuũ. Arguit āt ꝯ ꝑfectōeꝫ sbalʼ foᵉ her.
bñ. Cōfir. pᵒ qꝛ diuise ptes orgāice hñt ꝯ̄ias.
opatōes q̄ ab vna foᵃ ñ sīt vt cor sicar ⁊ cere
brũ hũectare. So. vnũ nũero ⁊ ɫtute mltipˣ
pt cāre ꝯ̄ia accñtia ⁊ ꝯ̄rias opatiōes maxᵉ si
sienʳ ꝑ accñs vt ꝗuitas ⁊ apetitꝰ dlectabilʼ in
clināt ad motũ localē lʼ si vnũ ꝑ accñs seqt ex
eōi cā ꝯ̄ioꝝ vt motꝰ ⁊ resolutō organoꝝ eiꝰ.
vʼ si cānt ī diuisis ꝑtibꝰ puta cōde ⁊ cerebro.
Cōfirʳ. 2ᵒ qꝛ foᵃ vt ē ī vna pte nō ē cōꝛuptiua
sin siue sue exñtie vt ē ī alia. Opatō āt cōdis
itēsa destruit cerebrũ. Foᵃ gᵒ ɫtute cuiꝰ fit ꝯ
opatio alia ē ab ea q̄ ē in cerebro. So. Eadē
foᵃ ī vna pte exñs pt se cōꝛũpē ꝑ accñs vt est
ī alia vlʼ dico q̄ ista corrupᵒ nō fit ꝑpa ɫtute
aīe: ꝫ agētꝫ extīseci ītēdētꝫ motũ cōdis īdebi
te her. Cōfirʳ. 3ᵒ qꝛ caro vlʼ os si abscisũꝫ statiꝫ
appōat loco abscisiōis reunit. gᵒ ī tali pte ab
scisa remāsit aliq̄ foᵃ ⁊ aliq̄ dispositōes. So.
negat ꝯ̄ña. qꝛ illa facilitas reunitōis ꝓueīt ex
ꝯuenitaᵉ dispositōᵐ carnis abscise ⁊ ñ abscise
vlʼ eiusdē ꝑus viuētꝫ q̄zuis nulla foᵃ ibi reman
sit eadē nũero si abscisio sit totalʼ. Secꝰ si ex
pte tñ. Nec ipʳ a ꝑuatōe ad hītũ nālr fieri re
gressũ in hijs qbꝰ nō ꝯʳ vita ꝑ se nꝫ sīt talia si
ne qbꝰ per se viuēs viuē ñ possit vt manꝰ. In
ꝯ̄āt in alijs vt ī hoīe lʼ cōde. Si. gᵒ manꝰ ꝑ?ꝰ
ex toto abscisa ⁊ reunita hēat pꝰ modũ ope
ra vite deīno perficit aīa si ɫo illa nō hēat ē
facta ꝯtinuitas solũ ⁊ ī foᵃ ē a reliq̄ carne di/
stincta. Forma āt sanguīs nō ē foᵃ hoīs ⁊ cũ
nō sit actu pars eius: sed cōtineat in eo vt in
loco aut vase. Confirʳ. 4ᵒ qꝛ hō nutrit ex hᵒ
q̄ mā nutrimēti spoliat sua fōa ⁊ induit eā q̄
est nutriri vel qꝛ ď illa mā educit noua fōa. q̄
nō ē aīa rōalʼ cũ ipa nō educat. Nō pᵐ qꝛ me
liꝰ ⁊ prius nutriret qď faciliꝰ sua fōa spoliare
tur ⁊ plus hēret de mā q̄ faīm est: qꝛ sanguie
nutrimur cũ ista ñ ꝯpetit. gᵒ. 2ᵐ. So. do pᵐ
⁊ tunc nego sequellā. q̄ ad ꝯ q̄ plꝰ nutriat mā
liꝰ qꝛ ad restauratōeꝫ deperditi requiritur
mā dtermīate q̄ꝫtitatꝫ. Et q̄ ad hoc q̄ meliꝰ
id q̄ citius spoliabile ē nisi ab eius forma ad
formā nutriti fiat īmediate transitus.

¶ Cōtra ꝑdictas ꝯclusiōes arguit scotꝰ. 4.
d. xi. pᵒ sic. Sit cōsecrata hostia in die cene ⁊
vsq̄ꝫ ad sabatũ ꝯuata. In sabo. gᵒ sub spēbꝰ
fuisset id in q̄ ē facta cōuersio. Ergo cōpoitũ
ex mā ⁊ forma sbali. Nō aīa. gᵒ alia. So. sic
corpꝰ xp̄i nō fuit oīo idē nũero in die cene et
sabo. sed solũ quo ad aliqua ita nᶜ Fuit oīno
idē nũero sub spē panis loquēdo de ꝑmo cō/
tēto sub illa. Sciendũ est aũt q̄ nos nō poni
mus aliquod abstractũ vel cōe eē terminũ cō
uersionis per se. ꝫ cōpositũ ex materia ⁊ aīa
vt dat eē corporeum que aīa vt dat tale esse
est quid reale licet distinctio inter talia eē vʼ
anime vt dat talia esse sit distinctio rationis.
¶ 2ᵒ. nā ꝑmꝰ ⁊ ꝑ se terius ꝯ̄sionis ñ ē cōpus
matheᶜᵘꝫ. qꝛ eēt ibi q̄ꝫʳⁿᵉ ex vi sacⁱⁱ ⁊ ñ eēt trā/
sbatio: sed trāsaccidēta. gᵒ ē phyᶜᵘꝫ. So. a. n.
ꝯ duo distiguit pꝯs. Nō ē āt phyᶜᵘꝫ ꝑ foᵃᶜ ac
cidētalē rōe iā dicta. gᵒ ꝑ sbalē q̄ ñ ē aīa rōlis
So. ē physicũ ꝑ foᵃᵐ sbalē dātē eē corpeũ. q̄
nꝫ īcluʳ nꝫ excludit vltiorē ꝑfectōem puta car
nis lʼ ossis: sed ꝯpatit ď cꝰ rōe ē q̄litas ⁊ q̄ꝫᵗⁱᵒ
eoᵒ q̄ sīt ď rōe cōꝑis xp̄i ⁊ ñ alʼ. Nec tñ ille
terīꝰ ē ens ꝑ accñs nʳ ⁊ cōpꝰ xʳ sit ens ꝑ accñs.
Nō. n. oē q̄ ī sua rōe īcludit accñs ē ens ꝑ ac
cidēs. ꝫ q̄ īcluʳiᵈ tā q̄ꝫ ptē sui ꝑ moď aggrega
ti ex mltꝫ nullũ ꝑ se ordīeꝫ hñtibꝰ ad īuicē. Et
nota q̄ q̄ꝫᵗᵃˢ vt q̄ꝫᵗᵃˢ. ē ibi ꝯcōitāter solũ. secꝰ
vt ďteriatiᵃ entis phyᶜⁱ. Est āt sciēdũ q̄ iō ca/
dauer ē tā sīlē aīali viuo ⁊ ñ cito ē dissilē. qꝛ
sic mā ꝑ mltas trāsmutaᵒᶜᵃ aducta ē ad actũ
aīalʼ. ita ꝑ mltas recedit ab aīalʼ accidentibꝰ.

¶ Cōtra ꝑdicta arguit ēt aureo. pᵒ sic. Nam
stāte ista opiōe caro ñ eēt ex ⁊duce. qꝛ eē car
neũ ē esseᵃ fōlʼ aīe q̄ ñ ē ex ⁊duce. gᵒ nꝫ ipē esseᵃ
ē ex traduce. So. negʳ seq̄la ⁊ ad ꝓba. negʳ cō
seq̄nᵃ. Caro. n. ē ex ⁊duce. qꝛ accipit eē in actu
simʼ ɫtute hũani semīs ñ āt aīa hũana. Eē āt
aīatũ ⁊ hoīeꝫ lʼ hꝰʼ ē esseᵃ fōlʼ ꝯseq̄ns ipꝫ vniũ
aīe ad māꝫ q̄ cāt actō agētꝫ phyᶜⁱ. i. hoīs. ¶ 2ᵒ
Aīa ⁊ cōpꝰ sīt mā ⁊ foᵃ. qꝛ ex eis fit vnũ sic ex
figᵃ ⁊ cera. 8. phy. gᵒ sīt ⁊ alitates distīcte. So.
Corpꝰ ñ ē ꝓpe mā aīe: ꝫ hꝫ modũ māe eoᵒ q̄
⁊ genꝰʳᵘ differēᵉ. qꝛ dic q̄dā totũ ꝑ moď po

terialis se hñs ad vltius pfectõez quã dat aĩa. Sȝ ꝯ igt p°.q: cõp⁹ ē sbȝ aĩe. vt pȝ.2.ꝺ aĩa.ꝛ p com.ibi com.4.g° ñ ē totũ ꝯpõitũ.So.fm gre.loquit ꝺ cõpe vt ē mã organizata.l' si loquit ꝺ ꝯpõito ē in ã predicto mõ.2°.Nã aĩa ē act⁹ corpis.So.id cõp⁹ ē ꝯpõitũ.q: vt ibi sb diffi abicit aĩaz.vñ.s.tho.i.q.76.ar.4.im dic q: i eo cui⁹ aĩa ē act⁹ icludit act⁹ vt cũ dico calõ ē eē actũ cadi. Sȝ ꝯ igt.q: ibi ari.iuestigat mãz ꝛ foaz ꝛ dic corp⁹ eē mãz ꝛ sbȝ.ꝛ infra dic q: se hȝ ad aĩaz vt pupilla ad visuz ꝛ com.dic q: ē pfectibile ab aĩa.Arguẽ āt sic.Nõ abicit aĩaȝ.g° ē ꝯpõitũ.ē fall'a ꝯsequētȝ.q: lȝ tã ꝯpoitũ q: cõp⁹ ñ abiciat aĩaz diutie tñ cõp⁹ siabicit eo° q semē:ꝫ eã ꝯpatit cuȝ foa sua.So.ari.ꝛ com.pñt dicē cõp⁹ eē mãz ꝛ sbȝ ve.p° fȝ opiniõez vulgi.2°.vt cõp⁹ sbsistit dimẽsioib⁹. 3°.vt ē po(r)i vltiaꝝ pfectõuz aĩe.vñ fȝ ber. aĩa vt dās eē cõpe ñ origie ꝛ rõe pcedit se ꝛ ppat sibi mãz vt dat sequtes pfectões et hõ ex aĩa ꝛ cõpe dr ꝯpõit⁹.Fallit āt p ꝯñs ipe.q: itēdit ari.q: id cõp⁹ hēat pm actũ vite ꝛ sit i poa ad 2m ꝛ ꝯñr ē ꝯpõitũ.¶3°.pñr. Si aĩa ifõaret nudam mãz ifoai et ens i po°.ꝯ.com.5.meth. com. q i ꝫ aĩaz a fõis simpliciũ distiguit q: ifoat ens i actu ille ꝺo i poa. So.veꝝ ē ꝺ aĩa vt aĩa ꝛ ñ vt foa cõpeitatȝ. Quãuis i hac mã multuz ñ sit sequẽdus.p° q: põit foaz eloꝝ in mixto eē cũ aĩa. 2°.q: alaȝ hũanã ñ põit foaz alicui⁹ mõe ppe.nȝ vniuoce aĩaz cũ alijs.¶4° Si eaꝺ eēt realitas aĩe ꝛ cõpis aĩa ñ mouet cõp⁹ siēnz se.So.vt pȝ pa ū.ꝺ.Aĩa ñ mouet cõp⁹ p eē suũ fȝ q: ē foa cõpis.ꝫ p poaz motiuã c⁹ act⁹ psuppõit cõp⁹ iã i actu.vt aĩa fȝ viz motiua sit ps moũes ꝛ cõp⁹ aiatũ sit ps mota Sȝ ꝯ igt.q: nullũ accñs mouet ad vtrãq; ptē nl pm mouẽs sit aĩa.So.pm mouẽs al' nõ ē accñs. ꝫ aĩa cũ poa.ita q: aĩa mouet p poaz ꝛ mor vt ps cõpis. Põt āt aliqd eē mouẽs p se ꝛ ps moti p se lȝ ñ sit mom p se.vid tñ ꝺ ꝫ diffusius.i ꝺ aĩa.q.9.ad 6m.Est āt sciēꝺ q: lȝ aĩa hũaa ñ sit diuisio l' extēsa:tñ ocl's ꝛpes differt sbalr ꝛ eēnr.q: differt i mã ꝛ i q̃zte ꝛ i dispoitõib⁹ ꝛ ꝫ p foaz sbalē:ꝫ ñ i foa sbali.Eē āt carneũ ꝛ eē aiatũ sc ꝺ eē existene.q: p idē eē oĩa ista sc.ñ āt sc idē eē eēne.q: ꝫ eēna ē as ab illa

eo° q eis ꝯr rõ eēne.¶5° pñr.Si sbȝ q̃ztitatȝ i hoīe ē sola mã pura.poa eēt sbȝ accidētȝ ꝯte ꝛ q̃ztus teriate ꝯ pꝫȝ ꝛ com. Si ē ꝯpõitũ ex mã ꝛ aĩa rõli tal'aĩa eēt extēsa nec° ꝯ te.Si ꝯpõitũ ex mã ꝛ alia foa sbali hēo itētũ. Dices q: ē 2m ꝛ tñ ñ seqt q: aĩa sit extēsa:ꝫ ꝯpõitũ. Sȝ ꝯ.q: ipole ē tom ꝯpõitũ sbici foe rõe vtriusq; ptȝ ꝛ ñ suscipe effem fõlē q ē idē cũ ea.Effea āt q̃ztitatȝ ē extēsio. So.affirmo rñsio.ꝛ ad replicã dico q: effect⁹ fõl'ñ ē foa ꝛ q: nulla ps ꝯpõiti ē sbȝ q̃ztitatȝ.ꝫ ipȝ totũ.Cofirr argm.q: fȝ com.i de sba orb. Impole ē foaz respicere mãz mediãtib⁹ dispõib⁹.ꝛ ñ extēdi.So. dictũ ei⁹ i hac pte negat cũ iferre velit ex illo q: aĩa hũaa ñ sit foa extēse mãe.¶6° In nutritione hoīs acqrit noua foa l'ps foe.g° i hoīe est foa alia ab aĩa rõali l'ipa acqr q: ē falm. Añs pȝ.Nã actõ foe nutriēdi ñ teriat ad solã cõruptõez alimti.q: agēs ñ cõrũpr p se.ꝫ q: gñat aa nȝ ad paz foaz carnis ꝺ nouo iductã.q: noue actõis oȝ eē nouũ teriũz fõlē. Nȝ ad coplatõnē noue foe cũ mã.p° q: gñio ñ teriat ad relõnē.2°.q: coplao q ē rlo ñ cadit int mãz ꝛ foaz 3°.q: ibi nl educēt ꝺ poa mãe q:tñ ē nece i gñatiõe.7.ꝛ.12.meth.g° teriat ad nouã foaz.So. negat añs.Ad pba.dico q: ad nullũ illoꝝ solũ teriat ꝫ teriat p° ad cõrupoez alimti.2°.ad fõas medias int foaz alimti ꝛaliti.3°.ad dispõnes pcedētes l'ꝯcõitātȝ foaz aliti.4°.ad vniõnē vl'coplatoez aĩe cũ mã.Ad pm ꝯ ꝫ dico q: gñatõ ñ terr ad rl'oez nudã sec⁹ gr a able funti. Ad 2m ꝺo q: int illa mediat rlõ mediatõe se qle ñ pozitatȝ.q: ꝛ si ñ infoet mãz pzuisq; fo° abla tñ fũdat i vno ꝛ terr ad aa.Ad 3m aũt q: educũt int medie foe ꝛ q: actõ terr ad foaz pexistētē vt ad term extrinsecũz q actõez pcedē pt sic locus motũ localē.¶7°.Nã vnifõir fit nutritõ i hoīe ꝛ alijs aĩalib⁹ i qb⁹ ñ fit sine acqsitõne noue foe saltē ptial'. Nã i.mã alimti ñ iducit tota foa aliti.q: aĩa bruti eēt tota i q̃lȝ pte ꝛ i diuilia nc nulla i poa ꝯ pꝫm.i.ꝺ aĩa. Nȝ iducit aliq ps ei⁹.q: sic tota fora extēsa ñ pt aa totũ ifoare.ita nȝ ps ptē aliogn migraret.So.Sicut hõ ñ gñat vnifõir cũ brutis.ita nȝ nutritur. Quãuis.n. vtrobiq; iducãt noue foe medie. q:.s.alimtũ ꝯūtit igluten sãguinē roꝛē ꝛ cam

biū rñ ī nutritōe bruti acgrit noua ps fo alitī cū ꝑori ꝯstituēs rom. ꝫ n̄ ī hoīs nutritōe. q2 acgrit solū noua ꝑticipa l'noua aiatio aīe humane ī mā alimēti. Foa āt n̄ sb sistēs n' sil' n' successiue ꝑt duas mās totales vel ꝑtiales īformare plus q̄z accñs duo sba n' sic crescit mā crescit aīa sec9 ō sbsistēti. Quicūqz āt h negat: negat aīam humanā aīare māz aditā ꝑ alimētū ⁊ ē auerroista ⁊ forte ēt hereticus.

Irca. 16. di. q̄rit vtrū foa sbal' sit entitas a mā distincta. ¶ Pa ⁊ vnica ꝯo. Mā rei cōpal' eēnr distiguit a q̄lz foa sbali. Hoc multipli ex dictis. s. tho. ꝑt ꝓbari.

¶ Cōtra eā argr ꝑ dicta aureo. po sic. Nā eadē q̄ztitas eēt ī duob9 sbis l' vnū ꝯpōitū haberet duas q̄ztitates. So. negat ꝯña. q2 q̄ztitas n̄ ē ī mā l' foa: ꝫ ī cōpōito q̄ð ab vtrisqz distinr. Est āt sciēdū q ī cōpōito sr tres realitates. s. mā foa ⁊ eē ⁊ ꝑ duas pas differt n̄ ꝑ 3as. q2 ei accidit. Nō tñ ꝑt eē ꝯferri alicui sine foa. q2 eā ꝑsuppōit ī gñe cāe māl' ⁊ sbiue sic ea9 ī gñe cāe fōlis l' act9. Se hēt. n. foa vt susceptim eē l' ps susceptiui. sic ⁊ diaphaneitas dat eē lucēte q2 ē vltia dispō ad suscipiēdū actū illū. Est igr aliq9 cā eē. q2 efficiēs. id n̄ dat nisi dan9 foas ad quā id seqr ⁊ ꝑ quā diffiniret si eēt diffile. Nō ꝑt ēt foa sine illo eē. q2 nālr seq̄la seqr illā nisi impediat ꝑ h q sp̄a ē in alio vt ī toto. l' supposito ꝑfectiōi. Exm ō aīa in xpo ⁊ de ꝑte ī toto mūdū diuisa. Jō ita ꝑt eē ipz eē sine foa sic hō sine aīa. q2 tāta necītate ancedit foa adeē q̄zta aīa ad hoīem. Sciēdū ēt q distincta ꝑm esse existene n̄ faciūt vnū ꝑ se sec9, ō distictē ꝑm eē eēne sic due eēte ꝑtiales. q̄z vna ē ꝑfectio alteri9. Sic āt distingūr ista. vt pz ex diffinitōibus ⁊ ꝓpetatibus eoꝝ. Et sr due ꝑtes rei gñabilis ī qs diuir rōe nō actu ꝑm cōm. 7. meth. cōm. 27. ⁊ intellige actu. i. ꝑm pluralitatē existētiaꝝ. Argm ī pede. Substāa cōpalis ē vna entitas ꝑ se ⁊ ī actu. gᵒ mā eius n̄ ē entitas actu disticta a foa eius. Pz ꝯña. q2 ipole ē sbam eē ēt sbstātijs actu ī existētib9. 7. meth. Duo .n. sic actu nūq̄z sr vnū actu. So. negatur ꝯña. Ad ꝓba. dico q aliq eē duo ī actu l' distincta in actu dupr intelligir. Uno mō vt intelligat distinctio actualitatē eoꝝ vt distigūt due foe ⁊ duo ꝯpōita ⁊ due māe sb duab9 fōis. Alio mō vt intelligat actualitas distictiōis vt distinguit poa ⁊ suus actus hoꝝ. n. distinctio est actu. q2 vtrunqz est actu. ⁊ vnū n̄ est aliud. Ex hys. gᵒ fit vnum per se non in alijs.

Irca. 17. d. q̄rir vtm aliqd foe īducēde ꝑcedat gñoez. ¶ Pa ꝯo foe sbales n̄ ꝑexistūt ī mā actu ꝫ se totas nz ꝫ aliqd sui an̄ ꝓductōnez ꝯpoīti. 1. q. 45. ar. 8. po. q3. ar. 8. 2. d. 18. ¶ 2a. Nō ī ps eēn3 alicui9 foe sbal ꝑ9 ducoe fui sē ī mā q̄z daret eē ꝯpōito l' māe. Hāc ꝓbabilr ⁊ n̄ asertiue pono. q2 hr ī tractatu ō nā māe ō q̄ heśro an sit. s. tho. In eo āt dr q foe n̄ ꝓhibēt sil' eē n' rōe eē actualr dari in gñe sbe. Tale. n. ē eē simr. io ōe p9 iadueniēs ē accñs. Jt ra eē ē rei vnitas. iō n̄ ꝑt mltiplicari stāte rei vnitate. Et q2 rōe eē foa ē act9. iō n̄ dās eē n̄ ē act9: ꝫ ē actu. i. eē ꝓpi qssia. ita sigr ad h vt sic sufficir q solitarie ponat q̄zuis ad īducēdā eēn3 foe reqrat alra. Tē sic. In ptib9 singul' cuisꝫ diuisi cōpis. p9 diuioez sr sbales foe dāres eē actu. Illō āt eē fuit nouit inductū vt pz n̄ āt tales foe vt ꝓbat. q2 n̄ ꝑcessit sufficiēs alra: ꝫ sola diuisio ꝑ quā aufert ꝑcedēs eē toti9 ⁊ poa ī ducit ad actū ꝓpiū ⁊ ē ibi q̄dā gñois sllo vt dr vbi. s. Ibi ēt hr q ī hoīe ē a' iq foa sine ꝓpo eē ad quā seqt q̄ztas. ⁊ ipa ē ꝑ eē aīe ⁊ ꝫ eēn3 eadē nūero ē ī viuo ⁊ mōtuo. Nō. n. q̄ztas ꝯseqt māz ī ordīe ad aīaz rōnalē cū n' ꝑ se n' ꝑ accñs sit q̄zta. Foe tñ elares vt ibi dr n̄ pñt ꝫ eēn3 eē ī mixto. q2 ad singulas eaꝝ sequūt singule quantitates.

¶ Cōtra 2a3 argr sco. po sic. Si qd foe ꝑexistit ī mā aut id ē vnio iō ru foaꝝ spē distictaꝝ. aut diuisaꝝ diuisū. Si pm cū ia n̄ sit foa ignis ⁊ aq̄ erit aliqd haꝝ ⁊ ꝯñr ipe n̄ sr simplices. Si 2m tūc duo īfōabūt vnā māz aut aliqd foe erit ī mā ⁊ n̄ īfōabit. So. ꝓbat q foa totalr l' ꝑtialr n̄ ꝑfuit ꝯpōito actu cū q̄ stat qð tota ꝑfuit poa. ⁊ ichoatiue siue vt esse a ī cā. Ipa. n. poa māe ad foa3 potissime si adsint dispoes accñtales ꝓxime dr ichoa9 foe. Cū h ēt stat q foa ꝯpōiti ꝑ solā diuioe3 sine gñoe ꝓducti ꝑcessit in mā q̄ ad simplicia ⁊ mixta inaīata ⁊ aīata īꝑfecta

pcessit iq̄3 nō actu: ſʒ poa eo° q̄ ps ē ī toto añ diuioes ⁊ cū h̄ pcessit p sui realē p̄ntiā cū mā ī ip̄o differēs ab ea q̄ p gn̄oez īducit. Sic āt ichoa° foe suppōiti ɔstituti p gn̄oez ē ip̄a poa māe pcise l'poa cū dispōib⁹. ita ichoa° foe supposiiti ɔstituti sine gn̄oe ē ip̄a eēna foe ſb eē to tius que est inchoa° sui ſb esse proprio. vel vt est esse proprio supposito.

¶ Cōtra eādē arg aureo. ſʒ p mā argutor ei⁹. sciēdū ē q̄ ō rōe eductōis foe ō poa māe tria sc. pm q̄ añ iceptōez foe mā possit eē cā ei⁹ i eē vl' fiēi i gn̄e cāe māl'. 2m q̄ mā cāt actu eē l' i ceptōez foe. 3m q̄ pticipet eē foe. Propter de fectū tertij foa n̄ educit ō poa agētʒ. Nec aīa rōal' ō poa māe pp ōfectū p̄mi ⁊ 2i. Nc mā ō poa foe pp ōfectū p̄mi 2i ⁊ 3ii. Sciēdū ē 2° q̄ ē ichoa° ɔpōiti ⁊ foe: ſʒ ɔpōiti tāq̄3 pa ps eēnal'. foe vō tāq̄3 fūdamtū eius. ⁊ cā pxa. a suo effeu differēs ſʒ eēnā3: ſʒ n̄ ſʒ eē. Sciēd ē 3° q̄ com. 8. meth. vt recitat aureo. dic. Alia ē q̄ ē aiatū i poa eē aiatū i actu: ſʒ ē ibi p̄di ca° p cāʒ. Nō āt q̄ sic dic q̄si ɔpōitū i poa sit mā: i actu vō foa. vt arguēs expot. Jt. 7° eius dē dic q̄ agēs n̄ ē pducēs: ſʒ exh̄ēs. q̄ sc. agēs ppzie foa3 n̄ pducit: ſʒ exh̄it ō poa māe. Jt. 8. eiusdē dic q̄ nāle agēs. n̄ largit mltics: ſʒ pfe ctōez. q̄ sc. n' cāt totalr nouū. cū sp mā gn̄ati p cessit. Alr. n. eēt falm q̄ ignis ter calefaciēs pducit tres calores. Jt. 12. eiusdē com. 15. dic q̄ n̄ h̄ 3 foa3 n̄ h̄3 ɔcepoe3: ſʒ itelligit ō eo q̄ n̄ h̄3 foa3 sic q̄ n̄3 ē foa n̄3 h̄3 foa3 p̄te sui n̄3 ē ſbm n̄3 h̄itudies ad illā h̄3 Cū h̄ āt stat mā3 h̄re ētitatē ⁊ rōez distictā ab entite ⁊ rōe foe. Bre uiter āt sn̄ia. s. tho. ɔsistit ī h̄ijs q̄ dixim⁹ re spōde° ⁊ ī pa ɔoe. Predict⁹ vō tracl's aut n̄ ē. s. tho. aut ē postea q̄ ad mlta reuocat⁹ ab eo in alijs locis. vn̄ i hoīe p̄ter aīaʒ n̄ ē alia foa dās eē l' n̄ dās: ſʒ ip̄a ē a q̄ ē hōis q̄3tas nō effee: ſʒ fōalr. Cū āt diui' aliq̄ ps hōis ibi ē gn̄o ⁊ spo liatō vsq̄3 ad mā3 pa3 ⁊ acq̄sitio' noue foe eo° q̄. d. 15. dictū3 ē. Nec oʒ foa3 dēʒ a q̄ fluit q̄3tas extendi p se vel etiam per accidens.

Jrca. 18. d. q̄ri' vtm q̄3tas iteria ta sit ponēda. ¶ Pa ɔ°. q̄3tas ſbe q̄ ſba fōalr dr̄ q̄3ta: est ac cidens ⁊ nullo° ſba. 4. d. 12. q. 1. ar. 1. q. 3. ⁊ 3. q. 77. ar. 2. ¶ 2a ⁊ ē ſb3 aliorū accn̄tiū corp̄aliū abtor inherētiū ſbe. 3. q. 77. ar. 2. ¶ 3a. Q̄ua° dimēsia p̄t acq̄ri ⁊ dep̄di i ſba vt p3 ex allegatʒ ad pa3 ɔōe3. ¶ 4a. Eadē n̄ero q̄3titas p eēna3 p̄t q̄n̄3 eē aor ⁊ q̄n̄3 bor p rarefactōez ⁊ ɔdēsa. 1. d. 17. ⁊ 1. q. 92. ⁊ 12. q. 5. ⁊ 22. q. 24. ar. 5. ⁊ sup. 4. phy. Ex q̄b⁹ p3 q̄ sine additōe p ītēsiōez fit a°r vt ī rarefactiōe. ¶ 5a. Aliq̄ q̄3titas dici p̄t iterta vt q̄3tas elorū q̄ ītēdi p̄t aliq̄ vō n̄ vt q̄3tas celorū q̄ n̄3 ītendi n̄3 rēitti p̄t. Nā ſʒ herue. de plita. for. tr. dr̄ q̄3 titas iteriata. p° q̄ ē īfita. 2° q̄ n̄ ē in aliq̄ spē q̄3tis l' si ē n̄ h̄3 certū g̃dū ⁊ ɔn̄r ē īfita. 3° q̄ ē īdifferēs ad eē maiorē l' miorē q̄3uis sp sit in deteriato g̃du. Sol⁹ āt 3⁹ mod⁹ ē poīo. ſʒ ille. Cōsōat āt. s. tho. sup boe. ō t. i illa q̄ōe vtrū varietas ⁊c. vbi dic̄ q̄ dimēsiōes ɔsiderāt. p° ſʒ suā teriatōez q̄ fit ſʒ ōteriatā mēsurā ⁊ fi gurā ⁊ 2° sine illa ōteriatōe in rōe dimēsiōis tm̄. Tales āt dimēsiōes iteriate collocant in gn̄e q̄3tis sic īpfectū aliq̄d: ſʒ prio° sic ētia p fectōe. ¶ 6a. Nlla q̄3tas dimēsia sic ponēda ē iteriata q̄ p̄cedat foa3 ſbalē i mā. Jn tractatu de nā māe ⁊. 1. q. 76. ar. 6. ¶ 7a. Dimēsiōes q̄3 tificatie alr posset dici iteriate i hoīe q̄3 i alijs ɔpoitʒ ex mā ⁊ foa ſbali. H° ē i p̄dcō tractam i q̄ mlta dr̄ vā ⁊ mlta iudicio meo dubia l' fal sa. Uera q̄dez q̄ ibi sic dr̄ ōtualr. Cū dupx sit ter⁹ dimēsiōis. s. ter⁹ sue ētitatʒ vt p̄ūct⁹ linea su pficies ⁊ ter⁹ sue denoīatōis vt ia q̄ p illā de noiat q̄3tū ⁊ mēsuratū. 2⁹ ē dupx. s. totale vt cō pom ⁊ ptiale vt mā ⁊ foa i alijs ab hoīe q̄r foe sr̄ extēse l' sola mā vt i hoīe. Jō i hoīe n̄ ē ple narie ōteriata ter° ōnoīatōis. q̄ ei⁹ aīa n̄ dr̄ q̄3ta. Falsa āt sr̄ h̄. Pm q̄3titas seq̄t īmeie mā3 nudā l' mā3 cū ordine ad foa3 extēsā. l' ſb foa ex tēsa. 2m i hoīe sil' cū aīa ē alia foa origināś. sed n̄ t'minās q̄3tites hoīe viuēte. ſʒ eo mōtuo ori ginās ⁊ t'minās ⁊ actuās. 3m eadē q̄3titio eēna ē i hoīe viuo p eē aīe ⁊ i hoīe mōtuo p eē foe cadaueris. 4m eadē foa ſbalis p̄us est p' eē aīe rōnalis deinde p esse p̄priū.

¶ Cōta pa3 ɔōe3 arguit ochā in sua logica. p° sic. Nā q̄3tas ē suscepa ɔ̄triorū ſʒ sui mutatione g° ē ſba. Jō. negat añs ō ſbo p̄n̄ ⁊ ſʒ q̄ō ɔ̄ ria trāsmutat: ⁊ ɔn̄a ō ſbo q̄ seu q̄ ē rō q̄ ſb3

s3 illa mutet. Est āt sciēdū q̄ q̄ztitas ex se p̄t hēre ptes diuisor situm n̄ āt tātā aut tātā extēsionē. sbe vo neutr̄ eor̄ p̄t. q2 sine q̄ztite ē idiuisibilis āt q̄ztite p̄t pl' l' min' extēdi sine pditōe q̄ztitat3 antiq̄ l' acqsitōe noue sic̄ 7 s3 sit magis l' min' albū p itēsiōe3 durāte eadē albedīe nulla ei' pte addita l' sbtracta. ¶ 2°. Nā sm arist. oē accn̄s ē i aliq̄ sbo p°. i. diuile i diuisibili 7 idiuisile i idiuisibili. g° pūct' n̄ ē accn̄s aliō a sba. Nō enī ē sbiectiue p° i aliq̄ diuisibili. q2 eēt diuisile. n3 i aliq̄ sba idiuisibili vt p3. So. negat ans ut ē aristotelis. Sola. n. accn̄tia abs'a 7 cōpleta hn̄t sb3 adeq̄tū i diuisibile l' i idiuisile. Talia sc̄ tres p'e spēs q̄litat3: n̄ āt 4a: q2 figa n̄ h3 sb3 adeq̄tū s3 lōgū latū 7 pfūdū. Tale ēt ē iter spēs q̄ztitatis sola dimēsio pfecta. i. corp' 7 q̄ corpi sbicit simr. sbicit ēt alijs s3 q̄d. Si āt oē accn̄s hn̄s sbm diuisile eēt diuile 7 extēsū. n̄ eēt ver̄ q̄ dic̄ alb. ptractās i° 6. p̄n. s. d q̄busdā fōmis diffile ē dicē vbi sint vt p̄r̄nitas 7 filiaō. Dic̄. n. q̄ p̄r̄nitas 7 filiatio sc̄ i toto 7 n̄ i aliq̄ ei' pte. q2 ab actu g̃nonis inascit q̄ debet toti. Sūt tn̄ in cōplexiōe g̃nantiū sic̄ i cā. B i°. Sic̄ g° idē ē sb3 fun̄i 7 relōnis ita q̄ztitatis 7 sui t̄mi. n̄ seqt q̄ pūct' sit diuisibil' si h3 sb3 diuile. ¶ 3°. Dē3 rē abs'a3 p̄orē alia p̄t de' ōsuare sine mutatōe locali eiusdē dstructo posteriori. Destructa g° lig' q̄ztite q̄ s3 te posterior ē lig' sba. aut ptes lig' distant vt p̄us aut n̄. Si p̄m g° ligniū ē q̄ztū sine q̄ztite supadita. Si 2m g° ille ptes sūt mote localr ō̄ ipostesim. So. siue pōe sit ligm sic spoliari siue n̄ dico q̄ i cāu ille ptes n̄ distabūt n̄ ligniū hebit ptes actu. In pbaō vo h' peccat s3 ōn̄s a plrib' cāis vitat3 ad vnā. Possūt. n. ptes distātes n̄ distare l' q2 dsūūt eē ptes vt s. l' q2 p motū adinicē ppiquāt. Data āt vitate maxie assūpte dicēt q̄ de' p̄t ōsuare id q̄ ē p̄s sine sua q̄ztite. s3 n̄ i eē pt3 d cui' rōe ē q̄ztitas q̄ l3 sit posterio pte i eē sbe. ē tn̄ ea p̄or i eē pt3 sic̄ ēt lac ē p' albedie i eē sbe. s3 i eē albi posteri' ē sic̄ effe' sua fōa. ¶ 4°. Dē q̄ p seip3 7 p ptes suas itrinsecas ē p̄n̄s alicui q̄zto. ita q̄ tom ē p̄n̄s toto 7 ptes ptib'. p seip3 p suas ptes itrinsecas h3 ptē distātē a pter̄ ē q̄ztū. Tale q̄d ē sba saltē re q̄ztitatis ifōrmāt3. So. dupl' aliq̄d est p̄n̄s q̄zto s3 ptes suas. Uno° fōlr ex tn̄ sua ullō° supadito 7c. alio° supadito aliq̄. Prio° ōcea° 7 negat h°i. q2 sic adeē ē solū q̄ztitatis. Scdo° āt eō° negat 7 cōcel'. Uel p̄t g̃nalr negari h°r q2 p° radix p̄sen° local' sbe ad q̄zm n̄ ē sua eēn°. s3 id q̄ ē radix ptibilitatis. i. q̄ztitas. ¶ 5°. Si q̄ztitas ē tale accn̄s mem iter sba3 7 q̄litates i sacto q̄litates n̄ eēnt p se sbsistētes ō magr3 i. 4. 7 q̄ztitas ve eēt alba 7 pōderosa ō glosā d ōse. d. 2. ca. si p negligētiā. q̄ dic̄ q̄ n' ē ibi pōderosū. So. sola q̄ztitas ē ibi sine sbo oio. alia āt sine sbo nālr sbstētāte 7 sine sba 7 sic itellexit magr. Alr āt negādus eēt. q2 cū ille q̄litates moueāt sēsū nec° sc̄ extēse. Glosa vo itēdit q̄ n' ē ibi pōderosū3 nālr l' q̄ sit sba cū q̄ stat ibi eē sb3 pōderosū. i. a q̄ diuit' 3 locū sbe pōderose i sbstētan° talia accn̄tia.* Est āt sciēdū q̄ dū diuit' supfities desinit eē linea q̄ p̄us ōtinuabat ptes ei'. 7 icipiūt eē due t̄minātes duas supfities. 7 idē ē de diuisiōe corpis 7 supfitie. Nō p̄t āt de' facē supfitiē sine linea l' lineā siue pūcto saltē ōtinuātē. q2 ē de ei' rōe. Cū vo q̄ztitati duo ōueniāt. s. eē id q̄ sba fōlr h3 ptes vni' rōis 7 id q̄ fac ptes sbe distat p̄m n̄ p̄t diuit' ab ea separi n̄ sine ea fieri sec' de 2° vt in sacto. Sciēdū ēt q̄ sic̄ nūer' aliō ē q̄ nūeratis ita 7 vnitas aō ē a re vna 7 ē accn̄s abs'u3 d g̃ne q̄ztitatis n̄ q̄dē vt spēs. s3 vt p̄n̄m illi' g̃nis.

¶ Arguit ēt adā i 4° sniar̄ q̄ extēsio nō sit aliq̄d additū rei extēse p° sic. Nā si sic tūc i oī extēso eēnt ifinite extēsiōes adeq̄te 7 eq̄les 7 ab iuicē distīcte. Nā s3 talr opinātes q̄ztitas ōtinua p̄t miraclose n̄ extēdi. Igit si dbeat extēdi regrir alia extēsio 7 sic i ifinitu3. So. Extēsio dr p° ipa q̄ztitas ōtiua q̄ sbe ptes fōlr distāt. 7 sc̄ poīte l' situate. 2° eē q̄ dat q̄ztitas tāq̄3 fōlem effem sbo suo l' accidētib' sibi iherētib'. s. eē ptibile i tales ptes. 3° relō q̄ vtrūq3 eor̄ ōseqt vt ē ipa actual' distanā ptiū l' h°'. P°° p se ptinet ad gen' q̄zt3. 7 2°° r̄ ducti° 7 vtro3 mō ē q̄d abs'u3: s3 3°° ē q̄d respectim de g̃ne sit' l' poitōnis. Ad arm nego seqlā ad pba. dico q̄ q̄ztitas p̄t eē n̄ extēsa extēsio° 2°°. N̄ tn̄ itur in ifinitus q2 2a extēsio l3 sit diuisibilis n̄ tn̄ ē extēsa sic̄ n3 albe° alba: s3 ē q̄ aliud denotat extēsū sic̄ ēt s3 te q̄ztitas cōpis x' i sacto h3 ptes 7 n̄ ē extēsa vl' p̄t dici q̄ 2a extēsio ē extēsa vt q̄. n̄ vt q̄. Sciē

dũ ē ãt ꝙ ſba ē pnm diſtant ſuaꝝ ꝑtiũ eſſene: ſꝫ ꝗ̃ẓua ſolũ. Vñ mãꝫ hr̃e ptes ſine ꝑtibilitate: l' ſolũ pno ꝑtibilitatꝫ ꝙ ē ꝗ̃ẓtitas: ē ꝯdictio. Sciendũ ēt ꝙ lꝫ ꝗ̃ẓtitas ꝛ figa gñe differãt: tñ de⁹ ñ pt vnũ ab alio ſepare. qꝛ ꝗ̃ẓtitas ꝛ figa nãlr ſeq̃lla ſe ꝯſequũt: ſic ꝛ mãꝛ foa lꝫ diuiſee. ¶ 6o qꝛ ſba corp⁹ poſſꝫ ĩtelligi ꝛ eē ſine ꝗ̃ẓtitate: ꝛ ꝯñr corp⁹ hr̃et eē ſpũale ꝛ ñ corpeũ. So. corp⁹ ſba ē ſepale a corpe matheco: qḋ ē ꝛna diuiſio. ꝛ tc̃ hr̃et eē ſpũale. i. ñ extēſũ nꝫ diuile. nõ tñ ſpũale. i. imãle. Illḋ. n. eē ſpũale pt de⁹ cõferre albedinis. 8. quol. q. 10. ꝫm.

¶ Cõta eãdē aure. ꝙ ꝗ̃ẓta⁹ ñ ſit accñs hñs partes alias a ꝑtib⁹ mãe vl' ſbe: ſic. Nã ſtãte tua poitõe: ĩ eodē eēnt plres ꝗ̃ẓtites. Partibilitates. n. mãe ꝛ foe ſũt ꝗ̃ẓtites. So. negat ſeq̃lla. Ad pba. dico ꝙ ĩ q̃lꝫ ꝗ̃ẓto ē ra ꝑtibilitas iuſta ſplicē dictã extēſionez: q̃ ē ꝗ̃ẓtitas ꝛ ſuũ eē. ꝛ rl'o toti⁹ ad ptes l'eꝫ. ymo q̃t ſũt realitates extēſe ĩ aliq̃. tot ſũt ibi extēſiões ꝫue. ñ ãt po. tñ ꝑdcã relõ ñ ē ꝗ̃ẓtitas. Sꝫ ho pbat igt. po qꝛ mã ꝛ foo ꝑ tales ꝑtibilitates ſũt fõlr ꝑtibilia q̃dã: ꝛ ꝯñr ꝗ̃ẓta. ita ꝙ põi ñ poſſũt h⁹ꝫ ꝑtibilitates: qn ſbꝫ hēat ptes diſtãtes. n' dicat ꝙ ptes oẽs ſũt ĩ eodē pũcto. So. poſita ꝑtibilite ꝫue neco ponũt ptes: ſꝫ ñ ſũt diſtãtes neco. vt pꝫ ĩ ſaco. In q̃ xi cõp⁹ caret extēſiõe. quã tñ hꝫ in celo. Vñ poſſꝫ de⁹ facē ſbaꝫ ꝗ̃ẓtã: q̃ nuſq̃ꝫ hr̃et extēſiõez. ꝛ tñ hr̃et ꝑtibilitatē. Sciēdũ ãt ꝙ arguẽs exiſtĩat eſſentiã eē idē ꝙ foa puta eē albuꝫ idē ꝙ albeo. qḋ negat. ¶ 2o. qꝛ rēota ꝑtibilitate: cõp⁹ ꝛ diuile reſoluit ĩ ñ cõp⁹. ꝛ ĩ idiuile Ho ãt ſeqt ex rēotõe ſoli⁹ ꝗ̃ẓtitis. go ipa ē ꝗ̃ẓtitas. So. ꝑtibilitas ꝛ ꝗ̃ẓtitas ſe ĩſepabilr ꝯſequũt: iõ rēoto q̃cũꝫ eoꝝ: cõp⁹ reſoluit ĩ ñ cõp⁹. ¶ 3o. nã ex ſola ꝑtibilitate ĩeſt rei finitũ et ĩfinitũ: bicubitũ ꝛ tricubitũ: q̃ ñ ſũt ſine ꝗ̃ẓtite. So. ꝑdcã ñ ꝯuẽiũt alicui ꝑ ſolã ꝑtibilitatez. qꝛ pole ē ſbaꝫ ĩfõmari ꝑtibilitate ꝛ ñ hr̃e ſitũ l' poitõez. Ho tñ dato ñ ſeqt ꝙ ſit ꝗ̃ẓtitas: ſꝫ ꝙ ñ ſit ſine ꝗ̃ẓtitate cui⁹ ē eſſea. Nã realr iſta tria diſtiguũt. ſ. ꝗ̃ẓtitas: extēſio ꝑtibilitas: accipiẽdo duo vltĩa vt ſũt eſſea ꝗ̃ẓtitatꝫ: l' ꝑ duob⁹ eē: l' actib⁹ ad q̃s ſequũt tales eſſea. Vnicã tñ ꝑtibilitatē prioo põim⁹ ĩ vna ſba: q̃ dat diuerſas ꝑtibilitates reſpectiũs: diuſis accñtib⁹ ſibi ſupueniētib⁹. ita ꝙ alia ꝛ alia ē ꝑtibilitas ſbe: albedĩs: ꝛ dulcedĩs. Vtrũ ḋo ꝗ̃ẓtitas det vnicũ eē ꝗ̃ẓm oĩb⁹ ꝑ eã ꝗ̃ẓtificatꝫ: credo ꝙ ſic. qꝛ ia ē pnr ſbe: ꝛ ſcḋario accñtiũ ei⁹. ꝛ ab vna foa ñ ꝑcedit imete dupx eē vni⁹ rõis.

¶ Cõtra eãdē argr idē ꝙ nullũ accñs ſit realitas ĩ ſe teriata: po ſic. Suppono igt ꝙ eſſea fõlis ſit idē ꝙ foa. Tũc ſic. Fõlis eſſeia ꝛ ſbm foe ſũt idē oĩo ꝑ ĩtimã ĩdiuiſiõez: go foa ꝛ ſbꝫ ſũt idē. Pꝫ añs qꝛ ñ actuatõ ē diuiſa a ſbo actuabili l' actuato: q̃ro qḋ ē ipꝫ actuare actuatõis. Si. n. ē idē cũ ea: hēo ĩtētũ. qꝛ pari rõe ſtãdũ erat in po. Si ḋo ē aliḋ iteꝝ actuabit. Et q̃ro ḋ actuatõe ei⁹ vt pri⁹. Aut go ibit ĩ ĩfitũ: aut ſtabit ĩ po. So. aliqḋ ē realitas ĩ ſe l' ex ſe l' ꝑ ſe: po qꝛ ē nã ĩtegra: q̃. ſ. ñ pt facē cũ alio vnuꝫ ꝑ ſe repõibile ĩ aliq̃ gñe: ꝛ cũ ho ꝑ ſe ſbſiſtit vt hõ. 2o qꝛ ē q̄dē nã ĩtegra: ſꝫ ꝑ ſe ñ ſbſiſtit. vt riſibilitas. 3o qꝛ ꝑ ſe ſbſiſtit: ſꝫ ñ ē nã ĩtega: vt aĩa rõlis. 4o qꝛ ē ꝯceple ꝯceptu ꝑpo q̃liciꝫ ꝛ diſtinctũ eēnr ab aliĩs ñ eiuſdē rõis: ne eodē ꝯceptu cõceptibilib⁹ vt mã. Dē go accñs eſt realitas teria. 2o ꝛ 4o. Nõ ãt po l' 3o. qꝛ hꝫ ꝑpã ĩdiuiſionē ꝛ vnitatē: ꝛ ēt teriatũ ē tero ꝑpe eēne: ſꝫ ñ ꝑpe exiſtētie. Ad argm nego ꝑſupom. qꝛ nlla foa ē ipa actuao: l' eē qḋ dat ſbo. ꝗ̃ẓuis ia reducat ad gen⁹ ſue foe: ſic act⁹ ad gen⁹ ſue poe. Sꝫ pbat igt ſuppoitũ po. Nã ñ ē aliḋ a foa aut ē abtũ aut r̄ſpectim. Nõ pm. tũ qꝛ de⁹ poſſet illũ a foa ſepare. ꝛ ꝯñr aliqḋ eēt fõatũ ſine foa. tũ qꝛ foa eēt efficiēs. qꝛ ĩpmert illũ mē. nꝫ 2m qꝛ eē fõatũ eēt eē relatim. So. ē qḋ abtũ. Ad pm ãt tũ negat ꝯña. qꝛ ne foa ſine eē ne eē ſine foa eē pt q̃cũꝫ ḋtue. qꝛ foa ē ḋ rõe eē cũ eē ſit act⁹ foe. ꝛ ꝯo eē de rõe foe vt exñs: lꝫ ñ vt foa ē. vñ poita foa neco por eē ꝑpũ l' alt'i⁹. Fõte tñ cũ foa ſit põr eē: põi pt ꝛ ñ daĩ eē. vt pꝫ ḋ aĩa xi: ꝛ foa ptꝫ exñtꝫ ĩ toto. Ad 2m tũ: negat ꝯña. qꝛ lꝫ foa det eē: tñ illa datio ñ ē ꝑ trãſmutanẽ ſbi de foa ad actm: ſꝫ ꝑ nãlē ſeq̃llã eē ad foas. Sic. n. ex vniõe ꝑtiũ r̄ſultat totũ: ita cũ tacu foe ad mãꝫ r̄ſultat eē ꝛ actuao l' fõao mē l' ſbi. ¶ 2o. qꝛ ñ actuao ē aliḋ a foa ſeu actu: ipa actuabr mãꝫ. Aut go ꝑ actuaoẽ aliã ĩ infitũ: aut ꝑ ſeipaꝫ. ꝛ ꝯñr pari rõe actuao foe eſt ipa foa. So. Actuat ꝑ ſeipꝫ eē cũ ſit vltr⁹ act⁹: ſic

z mã p seipaz sbstat. cũ sit pª poª. Foº aũt ac tuat p eẽ: q2 sic ẽ act⁹ q̄ n̄ ẽ actuaº. vt eẽ. ¶3º. Nã fz pbz. ꝯ licofrõtẽ. Albeº ẽ alba: z al beº albet: solũ ḡmaticalr differt. Si igit albẽ n̄ ẽ albeº: ẽt rlio ei⁹ ad sbz itrĩcus aducĩcs. i. ipa ĩ hereª. H ãt ẽ falz: q2 albẽ n̄ eẽt eẽ q̄le: cũ h⁹ n̄ ðt rlo. z h p̄dicaº supficies ẽ alba: eẽt rlatiª z n̄ abta z magz eẽt q̄ntatiª ista p̄dicaº. linea ẽ re cta: q̄z p̄dcã cũ iter lineã z suã recties n̄ cadat rlo. So. albẽ nz ẽ albeº nz rlo p̄dcã: fz ẽ eẽ qð largr albeº qð abluz ẽ z ad ið gen⁹ r̄ ducir cũ ea. ad argm p̄nẽ dico vlti⁹ q̄ sic calefacº pp̄e n̄ cale fac fz ignz p calefacºes: ita nz actuaº. i. eẽ actu/ at fz foª p eẽ. si tñ aliq̄º actuet seipa folr actuat Et n̄ actuar sit idẽ q̄ actuaº: n̄ tñ iõ ẽ ið q̄ ac tuablẽ. ¶2º p̄nr. Quotiẽs aliq̄ res faciũt vnuz vnitẽ q̄ ẽ rlo poitiª z n̄ vnitẽ q̄ ẽ negatº diuisio nis: necõ eoꝝ vnias ẽ p modũ aceruĩ. 8. meth. Et h q2 aceru⁹ ẽ vnio: l agregaº diuisoꝝ. Sed accñs z sbz n̄ sc̄ vnũ p moð acerl. gº eoꝝ vnº n̄ ẽ rlo fz idiuisio. So. vnitas idiuisiºm seu ne gaº dux ẽ. s. q̄ negat plalitas vl diuisio ẽtitam z q̄ negat plalitas extñaꝝ l eẽ. De pª negat aºr q̄ ꝯcer ð 2ª. z istaª ẽ ð mã z foª q̄ n̄ faciũt vnũ p mo ð aceruĩ: q2 hñt gdẽ disticctas ẽtitates: fz n̄ disticctas extñas. Silr ð sbº z accidẽte q̄ sc̄ idiuisa i eẽ accñli. vñ n̄ sc̄ vnũ vt aceru⁹. Nec tñ ex eis fit vnũ p se sic ex mã z foª: q2 mã aũ aductũ foe n̄ hz aliq̄ eẽ l aliquẽ actũ eẽn' simr fz vnicũ datũ a foª. ex vno ãt acu eẽn' simpr cõ stituit vnũ ẽs simpr. Q2 ðo sbm aũ aduentũ accñtz hz eẽ simpr: z accñs vnũ alið ꝯfert ꝯsti tuũt vnũ ens n̄ simpr. fz fz gd. i. vnũ albũ vel vnũ sciẽs. Est ãt sciẽð q̄ ĩhereª accñtz ad sbm duo ĩplicat. s. eẽ qð dat accñs: z rem accñtz ad tale eẽ l eẽ ad sbz: sic ad recipiẽs. vñ ad talẽ i/ hereẽs n̄ suffic rlo: fz exigr idiuisio accñtz z sbi ĩ aliq̄ eẽ. Sciẽð ẽ ẽt q̄ figura n̄ ẽ adiaceª: fz q̄ litas. h tñ dato: n̄ seq̄t q̄ ĩhereat. q2 mlta ad iacẽt q̄ n̄ ĩherẽt. vt mẽsa z vestis. Si tñ alicu bi dicat adiaceª l ĩhereª: expõat abstracm p ꝯ c̄tũ. i. adiacẽs l ĩherẽs l dicar q̄ ẽ p̄dicaº p cãz q2. s. cãt ex adiaceª z ĩhereª q̄ztis ad sbz. Jnee ãt n̄ dic abte eẽ accñtz: fz moð eẽn' ei⁹. Et acci dẽ n̄ ẽ fõle accñtz: fz mod⁹ eẽn' ei cõnalr. sciẽð ẽt q̄ lz cũ idẽtitẽ q̄ztitatz fiet plalitas fõl effeº

ei⁹ rẽoti. i. ptiblitatz q̄ ẽ rlo: sec⁹ de effeu foli pxº g ẽ ptiblitas abta vt ẽ ipz eẽ. Sciẽdũ ẽ ẽt q̄ mlta cõpa posiũt eẽ sil: n̄ vnũ ẽ foª l ps al/ teri⁹. vñ sil sc̄ cõp⁹ sba: z cõp⁹ tña dimẽsio. z 3º q̄ ex eis ẽ ꝯpoitũ. Sciẽð ẽt q̄ ari. 7. meth. dãs cãz q̄r accñtia n̄ hñt diffiºes gditatias: di cit iõ eẽ: q2 n̄ hñt eẽnªs. s. talẽ q̄ nalr sit sbz ac/ t⁹ eẽn'. z ꝯñr diffiniũr p additaª. hñt tñ eẽnªs sic q̄ sc̄ i gñe z spẽ z nũero abinicẽ: z a sba di stiguunt: loq̄nº ð nũero eẽne.

❡*. Lõtª 2ºs arguit sco. q̄ q̄ztias n̄ sit sbz alioꝝ accñm. pº sic. Sic pp̄ti ẽ sbe p se eẽ: ita z accñ tis ĩherẽ. gº sic r̄ pugat sbe ĩherẽ: ita z accñti p se eẽ. So. Negat ꝯña: q2 accñs ẽ istm sbe n̄ e ꝯº iõ pticipat pfecºes sbe: n̄ e ꝯº sba ĩpfeºes ei⁹ ¶2º. Nlli ðp̄ẽdẽs teriat ðp̄ẽdẽas eiusdẽ rõis gº nlli accñs terat ðp̄ẽdẽns ad sbz. So. posset pº negari añs: q2 sol effeue ðp̄ẽdz a ðo: z terat ðp̄ẽdẽns luis. 2º glosat ĩtelligẽº illð ð vtute p p̄a ðp̄ẽdẽtz. 3º dr̄ q̄ ðp̄ẽdẽª q̄ztiis ad sbaz z q̄ litatũ ad q̄ztites n̄ ẽ eiusdẽ rõis. Sciẽð ãt q̄ lz ĩ rarefacºe z ꝯdẽsaºe n̄ l la acq̄rat aut pdat q̄z tias cõpal ꝯ lineã z supficiez diuisa: tñ sec⁹ est in augto z generatõe viuentium.

❡*Lõtª 4. argr sco. q̄ ĩ rar facºe acq̄rat noua q̄ztas z pdat ãtiq̄: pº sic. Nã term mot⁹ sc̄ icõ poles ex. 5. phy. igr nl vni⁹ teri manet ĩ altero. So. duplr dĩr teri mot⁹ ĩcõpoles. s. q2 nl vni⁹ mãet cũ alio: z q2 aliq̄d vni⁹ mãet q̄dẽ cũ alio fz hz aliũ z aliũ mom ĩcõpoles. Pºº negat ꝯña z 2ºº ꝯña. Jn rarefaºe. gº ter⁹ aq̄ z ad q̄z ẽ ipa q̄ztias: sbaliõ z alio eẽ. 2º. Quelz ps rarefci ẽ rariõ. gº aºr. gº q̄zta noua q̄zte. So. nega. ꝯña vltia. ❡Lõtª. 5as argr aureo. q̄ dimẽsio nes terte q̄ vocẽr. t. z iteriate q̄ vocẽr. i. n̄ diffe rãt sic ens ĩ poª z ẽs ĩ acu: vt vr̄ soare ꝯº. z. a. tho. 4. d. 12. q. i. ar. 2. z. d. 44. q. i. ar. i. fz buz ꝯ clur: z n̄ ꝯ nos. ð hijs. n. vr̄ varie scpsisse. s. th. Nã ĩscriptz. ii. s̄. z. 4. ꝯ ca. 8. z sup. bo. ẽ. ĩ illa q̄õe. vtm varietas. z opusclis. visus ẽ sẽsisse q̄ . i. sit accñs cocnũ mãe: z sbalẽ foas p̄cedẽs. z ꝯ patũ ad. t. sic mã ad supucietẽ foas. z ppetuuz ad cõzuple realr distictũ a se. Sz ĩ sũma z. q. ð aĩa cõrexit h q̄ ad duo. s. q̄ ad distigui realr z q̄ ad p̄cedẽ foas sbalẽ ĩ mã. Teneo. gº q̄ ea/ dẽ q̄ztias ẽ. t. put hz actualẽ tem̃ suĩ gñis extñas.

puta supficiē aut lieā. aut ītriᶜᵘᶻ puta bipeda lrᵗᵉʳ z bᵒ. Dr̄ ēt. i. put sine tali terᵒ ꝯsideraᵗ: z ꝓterris ī poᵃ ad aliū terᵐ. qᵈ fōre ītellexit. s. tho. ī scptᵒ. cūdixˡ ꝙ. t. ē ēs ī acᵘ. i. ꝟo ī poᵃ. est ꝙ cū dr̄ cōpᵒ fieri ex ñ cōpe: tˣ ē sēsᵒ ꝫ pt dicē ꝯplicē hitūᵉᶻ. s. mãe: vl̄ sbi. z terᵃq. z tpis. Prᵒē veꝝ. qꝫ ignis cōpᵒ fit ex mãpᵃ: ñ cōpe. scōs ãt falsus. qꝫ cōꝛuptū eq̄ ē cōpᵒ vt gñatū: z slr ꝫᵒ alias idē pus eēt ī coꝛ/ poꝛeum deinde coꝛpus.

¶ Cōtᵃ. 6. arguit ex dictꝫ com. pᵒ sic. Dē ꝙ ī/ tellᵘ ī mã añ aduētū sbal̄ foᵉ: mãet idē nūero ī gñato z cōꝛupto: qꝫ rēoto posterioꝛi mãet pus. Sꝫ tales sꝫ dimēsiōes iteriate. Si. n. nō ꝯtelliguñ nō erūt ī mã diuīse ptes ī qbᵒ diuī se foᵉ recipiãt. So. Ad pbaᵒᵉᶻ negãde bᵒʳⁱᵉ negat ꝯditōal̄a sūpta: qꝫ diuīse foᵉ ñ p̄suppo nūt tpe l̄ nā diuīsas ptes ī mã: ꝫ cãnt. ita ꝙ pᵃ radix z oꝛigial̄ cã ꝙ mã sit pl̄ium foᵃʳ sbaliū capax fil. ñ ē dimēsio l̄ ptibl̄itas p̄cedēs oēs foᵃʳ. ꝫ ē āplituᵒ capacitatꝫ mãe ꝓpōᶜᵃ latitu/ dīni oiuꝫ foᵃʳ de mã educibiliū. Sciēdū ē ãt ꝙ pbs ī pdi. vr̄ excludē ītensionē a q̄ztiᵗᵉ di/ cēs: ꝙ ñ suscip magꝫ aut miᵒ. Sꝫ ad B dr̄ pᵒ. ꝙ ñ itēdit eoᵒ q̄alie foᵉ q. s. sꝫ p se terᵒ ītēsiōis ñ ãt q̄ztiᵃˢ ꝫ p se terᵐ ꝯsegt ᵭ B. i. d. 17. Dr̄ 2ᵒ ꝙ ñ itēdiᵗ q̄ztiᵃˢ ꝯtiuᵃ vt īduc rōeꝫ mīeri puta vt dr̄ cubita z sic ītellᵗ. s. tho. 12. q. 52. ar. 1. secᵒ ñ ꝯsidereᵗ cū oī p̄cisiōe q̄zᵗⁱˢ discre. Sciē dū ēt ꝙ ñ dimēsiōes ī sacᵗᵒ rarefiãt: ille motᵒ ꝫ scotū z godofr. erit sine sbo ꝫ aure. erit sbl ue ī q̄litatibᵒ eucharistie: sꝫ z q̄ztiᵃˢ q̄ ꝫ eū ñ sbicit aliȷs accñtibᵒ ꝫ eꝯᵒ. ꝫ me ē ū ē suᵒ terᵒ cū sint reaʳ idē. Si. gᵒ raritas est q̄litas vt vr̄ velle. s. tho. i. d. 17. z 2ᵒ. d. 3ᵒ. ē sbiᵉ ī quãᵗᵉ. Si aūt raritas est q̄ztitas est sine sbo.

Jrca. 19. disti. q̄riᵗ vtᵐ ex mia pte coste l̄ cãnis ade potuerᵗ fōari cōpᵒ eue sine aditōe ex terioꝛis mãe. ¶ Pᵃ ꝯᵒ ē de/ uēir ad tã ꝓuã carnē l̄ os seu boꝝ ptē: ꝙ nãlr ñ pt eē bᵒʳ. sal̄te separabil̄ z p se exñs. Sup pᵒ pB y. z. i. q. 7. ar. 3. z. 2. d. 30. ¶ 2ᵃ. Cōpᵒ eue tm̄ z tale q̄zᵐ q̄le fuit ī sua fōatione fieri de costa ade aut aliq mimo carnis l̄ ossis absq; aditiōe mãe ñ fuit poˡᵉ. i. q. 92. ar. 3. lᵐ. z. q. 119. ar. 1ᵒ z. 2. d. 18. Cōpᵒ. n. ñ fit magᵐ nᵉ rarefacᵒᵉ l̄ aditōe mãe. Primū hic nō fuit qꝫ vl̄ cōpᵒ nō fuit costa tã totarius quãto maius.

¶ ᵃ. Cōtᵃ pᵃᶻ arguit scō. ꝙ ñ sit dare minimū foᵉ nãlis pᵒ sic. Nã ari. ᵭ. sen. z sen. q̄rēs vtrū sensiˡᵉˢ foᵉ sint in infinitū diuisiˡᵉˢ dicit ꝙ sunt quidē teriate ꝫm speꝫ: ꝫ nō ꝫm indiuiduū. qꝫ sꝫ ī cōtinuo z ꝯñr ptes eaꝝ sꝫ ī poᵃ eoᵒ q̄ ptes ꝯtinui. So. Dupˡ est ps in poᵃ vnomō: qꝫ nō hꝫ ꝓpuꝫ eē: ꝫ hr̄e pt alioᵒ qꝫ nō hꝫ ꝓpꝛiū eē ꝫ ē p eē totiᵒ. Quelꝫ gᵒ ps nãlis foᵉ est ī poᵃ 2ᵒᵒ nō pᵒ vt pꝫ de cōde z capite. Jntēdit. gᵒ ari. ꝙ q̄litas sensibil̄ ī ꝯtinuo ē vna actu plu/ res in potētia sicut z quãtitas. nō autē ꝙ q̄lꝫ eius pars possit separari z retinē nomē totiᵒ separatum. ¶ 2ᵒ. Quãdocūq; aliq passio pre/ cise ꝫm aliquã rationē ꝯuēit cuicūq; ꝯuēit ꝫ illã rōeꝫ eideꝫ ꝯuēit simpˡ. Sꝫ diuidi in ptes eiusdē rōis extēsas cuiꝫ foᵉ nãli ꝯᵗ ꝫ q̄ztiᵗᵉˢ p cise. Ergo cuicūq; ꝯᵗ ꝫ q̄ztitatē simpˡ ꝯuenit. Sꝫ ꝫm istã rōeꝫ ꝯᵗ minimo nãli. Ergo simpˡ est diuisibile sicut z maximū. Pꝫ maioꝛ: qꝫ si al̄ videt per oculuꝫ simpˡ videt: qꝫ sic p̄cise natuꝫ est videre. Dices ꝙ foꝛma mimi ꝓhibꝫ illud ꝙ ꝯᵗ rōe q̄ztitatis vt q̄ztitas est: ꝫ ꝯ qꝫ si tal̄ diuisibilitas sꝫ ī ꝯpoˡⁱᵃ mimo ēt ipa q̄ztiᵃᵒ erit eidē icōpoˡᵉ qꝫ ᵭ rōe q̄ztitatꝫ ē tal̄ diuisi bl̄itas vt pꝫ. 5. metB. So. dupˣ ē diuisio. Que dã. n. est actio exterioꝛ. i. sepaᵒ real̄ ptiū tribu ens eis ꝓpꝛia esse quedã ꝟo interioꝛ. i. negaᵒ negantis istaꝫ prē ab illa. Jstoᵃ oīs foᵃ extē/ sa ēt mimi ē diuisibil̄ idest hꝫ mltas ptes q̄ꝛū hec nō est illa. non aūt ꝑmoᵒ z illo mō negat bᵒʳ. Rñsioneꝫ dataꝫ affirmo adhūc sensuꝫ ꝙ mimo naturali repugnat pꝛia diuisio rōe foᵉ non ratiōe quãtitatis. nō autē ad hunc ꝙ ipꝫ habeat pꝛimã diuisibilitatē ratione q̄ztitatis nō rōe foꝛme qꝫ illaꝫ nullomō hꝫ nisi supuēi ente rarefactōe. Ad iꝓba. negat cōditiōa/ lis assumpta: qꝫ diuisibilitas ꝑmomō cōseq/ tur z ē de ratōe q̄ztitatis in se nō aūt respectu quãri. Sicut. n. cōpus homīs est diuisiˡᵉ z cō patiᵗ aīaꝫ ᵭ rōe sua īdiuisibilē ita eꝯᵒ ē ᵭ q̄z to mimo: qꝫ est indiuisiˡᵉ z ꝯpatiᵗ foᵃʳ diuiˡᵉˢ ꝑmoᵒ. Jntēdit. gᵒ ari. ꝙ oīs q̄ztiᵃᵒ vtroq; mō

ē diui^{lis} ñ āt oē q̄z^{m}. ꝫ suffic̄ ñ sit 2^{oo} ꝛ ñ repugnar diuisio prio^{o} ñ ē a q̄zti^{te}. ꝫ aliūde. ¶ 3° ñ eēt q̄ztū idiui^{le} seu pūcta^{le} ñ hr̄et ptes n^{c} additū q̄zto facēt mai⁹. So. oīs caro hꝫ ptes. ꝫ ñ tales q̄ possint ex̄ to^{m} solitarie ꝯ̄suari ꝯ̄ igr qꝛ sic̄ eēsn^{le} ē q̄zto posse diuidi ita ꝛ ꝙ ptes ei⁹ possint eē h^{o} aliqd. So. ñ ē eēn^{le} q̄zto posse diuidi prio^{o}. Cōsi^{r} arg^{m} qꝛ ptes eiusdē rōis cū toto eq̄ possūt p̱ se existē vt totū. So. negaꝫ h^{o}. Probaꝫ igr p^{o}. qꝛ alr aliqd hr̄et nāꝫ vt sit idiui^{m} alicu⁹ spēi ꝛ eidē repugnaret eē idiui^{m} illi⁹ spēi. So. p̱ se existē ñ ꝯ̄segꝫ nām n^{t} dteriato mō se hūtē iō ꝯ^{t} vni idiui^{o} ꝛ ñ alti. Pl⁹ g^{o} regrīꝫ ad p̱ se 3^{oo} existē q̄z ad eē idiui^{m} Uñ hūanitas xp̄i ē indiui^{m} ꝛ ñ existit. ¶ 2° qꝛ ptes sīt p̄ores toto nā ꝛ cāliate. g^{o} ñ ē ꝯ̄dictō qn possint ēt duratiōe eē priores. So. negaꝫ ꝯ̄ña n^{t} loq̄mur de p̄oritate cāe efficiēꝫ l' fōlis ñ educte de mā. l' māe idifferēꝫ ad plres fo^{as} Instan^{a} āt ē i capite hūa^{o} ꝙ n^{c} añ n^{c} post hoīnē eē pt. Est āt sciēdū ꝙ lꝫ nālr ñ possit eē qn caro diuidēda hēat cōtinēs. tñ dato ꝙ nō hr̄et dico ꝙ mīma caro diuisa iteriret ꝛ ꝯ̄uteret i aliqd elm̄ s̄m bn̄placitū dei eo ꝙ tali fo^{e} repugnat mīoritas i suo s̄bo adeq̄to lꝫ ñ repugnet ei i suo toto l' s̄bo iadeq̄to. Et diuisiuū ei⁹ eēt ēt cōruptiuū ei⁹. Nō ēt ꝙ sic̄ daꝫ mīma q̄litas ita ꝛ mīma alta^{o}. qꝛ alta^{o} p̱pe ñ ē ꝯ̄tīua. 22. q. 24. ar. 6. ñ āt mīm⁹ mot⁹ localis l' mīmū tp̄s. qꝛ ē eēn^{r} ter⁹, su⁹ oīs mot⁹: q ter⁹ i locali ē magni^{o} exto ꝛ i īfi^{tus} diuil'. vl' ñ ē aliqd acq̄situ i mo^{li} l^{a} ē re^{us} ēt i īfinit ñ diuisibil' cū eq̄ bn̄ fūdeꝫ i p̱uo sic in magno.

¶ Cōt^{a} 2as arguiꝫ ꝙ nālr ex p̱uo fiat mag^{m} sine additōe ꝛ rarefactōe sic. Nā mīmū aeris nālr ꝯ̄uertiꝫ i aquā ꝛ ñ i min⁹ mīmo aq̄ cū illd ñ sit. 2. phy. g^{o} ꝯ̄uītiꝫ i mīmū aq̄. Ex h^{o} āt mīmo rurs⁹ fiūt. x. mīma aeris. cū ibi sit gñō s̄m mltiplicatā analogiā. 2° d gñōe. g^{o} ex vno mīmo aerꝫ. fiūt. x. eq̄ rara nllā addita māe. So. lꝫ deꝫ mīmū nāle sepati exñs ñ tñ daꝫ mīmū i toto. Mīmū g^{o} aeris ꝯ̄uītiꝫ i aliqd aq̄ ꝯ̄iunctū ꝙ dcuplo min⁹ ē mīmo aq̄ sepato. Et idē ꝯ̄uertiꝫ in. x. p̱ua aeris ꝯ̄iuncta q̄ nō faciūt nisi vnū aeris mīmū separatū durā.

¶ Arg^{r} ad idē durā. ꝙ saltē diuīt⁹ h̄ sit po^{le} sic. Nam deus pōt face q̄ztū sine mā ꝛ raritate ꝛ i^{d} augē. So. i^{d} aug^{tus} esset p̱ aditōez nec^{o} ñ āt p̱ itēsionē. Jō. n. itēdiꝫ q̄z^{tas}. qꝛ a s̄bo ipa magis p̱ticipaꝫ l' qꝛ magis p̱ticipaꝫ effe^{e} ei⁹ fōalis a sup̱ueniētib⁹ fōis. Aug^{tus} āt p̱ intēsionē ē ꝙ isep̱abil'r cōmitaꝫ rarefactiōez. Est āt sciēduꝫ. ꝙ si stāte eadeꝫ mā de⁹ augeat rei q̄ztitatē ibi sīt due mutatōes eēn^{r} differentes. s. augmēta^{o} ꝛ rarefa^{o} q̄ruꝫ p^{a} ad q̄ztitatē ꝛ 2^{a} ad q̄litatē teriaꝫ. Ex teris. n. mot⁹ distiguiꝫ. 5. phy. Uñ pꝫ ꝙ diffi^{o} rarefactionis. ñ ꝯ̄sistit eēn^{r} i h̄ ꝙ ē māꝫ eādē accip̱e maiores dimēsiōes q̄zuis h̄ ꝯ̄comiteꝫ nec^{o} rarefa^{o}: ꝫ i h̄ ꝙ raritas plus ꝛ plus ꝛ plus īrēdiꝫ. Et vr rarefactio q̄dā^{o} eē cā aug^{ti} effe^{e} ꝛ ꝯ̄^{o} nālr. Diffitū rarefa^{o} p̱ māꝫ accip̱e miores dimēsiōes sīe p̱ effe^{m} notiorē ꝛ nālr ac isep̱abil'r ꝯ̄sequēteꝫ. Sciēd ēt ꝙ ista p̱pō. s. mā ē idifferēs ad quācūq̄ꝫ q̄ztitatē ē falsa d po^{a} nāli māe ꝛ de obedictiali. qꝛ nllā cāta ē īfi^{te} capaci^{tas}. 2. d. 30. q. 2.

¶ Ad idē hēri. 7. q̄lꝫ. q. 8. sic. Lꝫ p̱ua q̄z magna mā hꝫ īfinitas ptes. g^{o} q̄ztū ex vna tm̄ et alia fieri pt. So. negaꝫ ꝯ̄ña. qꝛ i p̱ua ñ sīt tot tāta. ¶ 2°. Mā ꝯ̄sideraꝫ dup^{r}. s. metha^{ce} seu vt mā sim^{r}: ꝛ ph̄i^{ce} seu. vt ē s̄b dispōib⁹. Ex q̄uꝫ g^{o} mā p^{oo} q̄ztūcūꝫ mīma pt sōari ñ solū euāꝫ tot⁹ mūdus a do. Nā ad tot ꝛ tāta ē i po^{a} mīma p̱s māe sic̄ tota. qꝛ i p̄n^{o} māli n^{l} ē distīctū s̄ꝫ ph̄ꝫ ꝛ coñ. 2. meth. So. Ex mīma mā secundum her. non pōt fieri n^{c} mōdus n^{c} cuā n^{t} aditōe l' rarefatōe. Ad p̱ba. dr̄ ꝙ est falsa. Ad p̱ba. p̱batōis dr̄ ꝙ lꝫ mā s̄ꝫ se ñ sit diuisibil' sec⁹ vt ī clp̄ fo^{as} quā cōmitaꝫ q̄ztitas ꝛ r^{e} fo^{e} ꝛ dispōitio^{m}. Sic. n. ē diui^{lis} ꝛ i eā ē aliqd distictū mltū ꝛ paucū hi^{c}. Breuius dici pt ꝙ nūtaꝫ qd i q̄ztuꝫ. Mā. n. ab^{te} dic eēn^{as} māeꝫ mā coste dic māꝫ s̄b dimēsiōib⁹ ꝛ q̄z^{te}. Arg^{m} i pede. Si ex mā coste cōp⁹ eue ñ potuit. fōari ēt alia mā addita formari non potuit. qꝛ idiui^{le} cui⁹ ē mā additū idiui^{li} ñ facit mai⁹. 6. phy. So. Si due māe eēnt sine q̄ztitate ꝯ̄iuncte ñ facerēt mai⁹: ꝫ eas sic eē ē ꝯ̄dictio. qꝛ remota q̄z^{te} n^{c} eēnt due n^{c} hr̄ent ptes. Que aūt ē s̄b q̄ztitate adita facit mai⁹ vt in p̱posito.

Jrca di. 20. q̄riꝫ vtrū in sta^{u} inocen^{c} virgīes pep̱issent dūtaxat p̱descīt^{os}. ¶ P^{a} ꝯ̄^{o}. Jn statu inocē^{e} fuissꝫ gñō p̱ coitū. 1. q. 98.

er.2.¶2a.ꝛ coit⁹ ꝯlugal' ñ soluissꝫ ꝟgitatē to
tali.ꝫ q̄ ad aliqd.2.d.20.q.i.ar.2. Cū de inte
gritate iqt ꝟgitatꝫ sit ītegritas carnis ꝛ mētꝫ.
pm i oī coitu soluit.2m āt ī coitu illicito soluit
qm ad actū ꝛ hītū ꝛ p⁹ pctm̄ ī licito q̄ ad actū
tm̄.eo ꝙ mēs passiōe absōbet.ꝫ añ pctm̄ ne
utro°.Jtez.12.q.98.ꝛ.22.q.152.¶3a.Jn illo
statu ñ oēs q nūc sēt electi fuissēt nati ꝛ mlti q
nūc dāpnāt nati fuissēt ꝫ tūc ñ dāpnarēt.6.
d.q.8. ¶Cōtra 2m3 arguit durā. ī 2° snīa/
rū ꝙ male sūat ītegritas mētꝫ p ꝯsistēa rōis ī
actu suo. Nā ī sōpno ꝛ mltꝫ egritudib⁹ absō/
bet iudim rōis ꝛ tñ nl deperditꝫ alicui ꝟtute tal'
g° itegritas ē ppom ñ expiena venerea. So.ꝟ/
gitas sūit.p° vt iclu' itegritatē corpis ꝛ mētꝫ
ꝛ ppom ꝯsuan' eā.ꝛ votū.2° vt iclu' tria patm̄
ñ 4m.3° vt iclu' duo pa p̄cise.4° vt inclu' solū
2m.i.itegritatē mētꝫ.5° vt iclu' solū pm.Prio°
ē ꝟt⁹ āt.2° ꝫ ē hīt⁹ l' dispō laudabil'.3° āt 4°.
ꝛ 5° nꝫ ē ꝟt⁹ nꝫ dispō.ꝫ stat⁹ ꝑsōe.Sciēdū est
ēt ꝙ itegritas mētꝫ quā ꝟgitas dic̄ p̄t eē qua
drup'. Alh.n.dic̄ recti^e3 rōis ꝛ apetit⁹ ꝛ īmu
nitatē a ꝯsensu l' expimēto venereo pſo p̄nti
ꝛ fut°. Alh recti^e3 p̄dictā ꝛ īmūītate a ꝯsensu
venereo fut°. Alh solū actualē recti^e3 p̄dictā
.i.ꝯsistētiā rōis ꝛ appetit⁹ ī bono castitatꝫ ꝫ
ñ ī h° bono q̄d ē abstinē ab actu ꝯiugali. alh
dic̄ solā ꝑuatōēz ꝑuersē rōis ꝛ ꝑuīsi appetit⁹.
Sciēdū ēt ꝙ itegritas corpis p̄dcā p̄t eē r'.s.
iexpiena veneris ꝛ itegritas mēbri cōpal' sil'.
ꝛ pm hoꝝ tm̄: ꝛ 2m tm̄.Pa ē ꝑfectiō q̄ꝫ.2a.ꝛ.2a
q̄ꝫ.3a. Sciēdū ēt ꝙ ppom ꝯsuan' tales ītegrita
tes ē r° ppom ñ amiten' eas in q̄ dis euētu.
2° ñ omiten' p mīori bono ꝛ ñ p maiōi occur
rēte necītate l' cāu.3° ñ amiten' ñ qs possꝫ vel
de⁹ iubēt l' dtaret rō q̄ꝫnis actu ñ ꝯuet. q: ñ
p̄t aut rō l' de⁹ iubet ñ ꝯuari. Ad arm dico p°
ꝙ ī q̄ꝫ statu ꝑ coitū ꝯiugalē volūtariū tolli
tur ꝟgitas stricte sūpta.q: cū eo ñ stāt ītegri/
tas mētꝫ nꝫ corpis nꝫ ppom.vt ad ꝑfectā ꝟgi
nitatē reqrit. Jnstatu tñ inocen^e cū tali coitu
staret ꝟgitas.2°.3°.ꝛ 4°° dcā.q: staret ēt ite
gritas mētꝫ.3° ꝛ 4°° dcā.ꝛ corpis.3°° ꝛ staret
ppom.3°°.Dico 2° q.s.doctor ī 2° sufficiēter
accipit itegritatē vt ptiet ad ꝟgitatē ī ppe di
ctā ad quā ñ reqrit ppom nō expien' venerea

de q̄ arguēs logt. Sōpn⁹ āt ꝑiudicat ꝟtuti q̄ꝫ
tū ad suū potissim eē q̄ꝫ ꝙ in actuali opatōe ꝯsi/
stit ꝛ si ñ q̄ ad hītū. Tal' āt absorbitio comita
tur actū venereū ꝯiugalē ꝫ nō i statu inocē^e.
¶Arguit ēt ꝙ tc̄ ñ fuissꝫ soluta ītegritas cāꝫ
nis.i.mēbri.p° q: ibi fuissꝫ nālis dolor sine q̄
ñ diuiduñt ptes mēbri.So.tūc fuissꝫ soluta ī
tegritas corpis p° ꝛ 2°°.ꝫ ñ 3°.¶2° q: s.tho.
ī pa pte: dic̄ ꝙ ibi fuissꝫ p̄t⁹ cū ꝟgitate q̄ꝫtuꝫ
ad itegritatē corporis.Sol.ibi logt quo ad
3m modū.sic in 2° quo ad pm ꝛ 2m.
¶Cōta 3m3 arg' sic. ꝙ soli nūc electi tūc fuis/
sēt nati.p° sic. Dis ordiate volēs p⁹ volitōēz
sui finis īme^te vult ꝙ ē imediati⁹ fini volito.
g° de⁹ p⁹ suā bōitatē īme^te vult cōicatōēz bti/
ficā sue bōitatꝫ deide grāz q̄ creatā rōlis bti
ficat: deide vult istū btificabilē eē nasciturū
ex talib⁹ parētib⁹.g° ꝑus sēt dteriati btifican'
q̄ꝫ ꝙ nascāt ex talib⁹.g° variatꝫ parētib⁹ non
variāt.q: posteri⁹ ñ variat ꝑus.So.ꝫ parē/
tes nl variēt circa electos de⁹ tñ q eligit p̄sci⁹
futuri casus aliq̄s elegissꝫ si hō ñ peccasset q̄s
ñ elegit ꝛ aliq̄s elegit hoīe peccāte q̄s ñ ele/
gissꝫ.Ex h° āt nō segt ꝙ de⁹ mutet. ꝫ ꝙ pos
sit ī opposita. Nec vr̄ veruꝫ ꝙ ꝑus sit volita
grā l' glōa q̄ꝫ ꝑsōa seu accñs q̄ꝫ sbꝫ.¶2° q: di
cit greg.4.mor.sic.Si parēte pm nlla pcti ru
bigo cōrupet neq̄q̄ꝫ ex se filios gehēne gñā/
ret.ꝫ illi q nūc p redēptorē saluan' sēt soli ele
cti nascerēt.So.ex pa pte dicte auctatꝫ hr̄ ꝙ
hec ꝯditōal' sit ꝟa.s.Si adā ñ peccassꝫ ñ trās
fūdēt originale pctm̄ nō āt hr̄ ꝙ nō genuisset
caym.Ex 2° vo nō hr̄ ꝙ solū abel ꝛ' seth genu
isset.ꝫ ꝙ nllus nat⁹ ex eo hr̄et ex sua origine
obstaculū ad felicitatē sīe mō. ita ꝙ ꝫ illi ꝯm
.s.tho.nō refert ꝑsōas.ꝫ fac̄ demōstrationeꝫ
simplicē ñ ꝑsōalē.Est āt sciēdū ꝙ ipo'e ē nā/
lr̄ idē nūero semē vl' corp⁹ orgāicū ꝙ gñat
ab aliq̄ fuisse gñatū ab alio eiusdē spēi. q: cā
ꝛ effet ita ꝑpōtionāt ꝙ sic calidū ē calido ita
h° calidū ab h° calido: alr̄ ibi ñ eēt ꝑ se ordo.
ꝫ cālis.Scot⁹ āt dic̄ eūdeꝫ nūero effem posse
a diuersis cāis gñari assumēs istā maximā.s.
Si.b.ignis tāte q̄ꝫtita ꝛ ꝟtutꝫ ex tali mā talē
ignē gñat ignis.a.eiusdē q̄ꝫtite ꝛ ꝟtutꝫ.p eodē
ī statū si ī illā māꝫ ageret ꝑducēt eūdeꝫ nūero

ignẽ. Ex hoc at sequit icõuẽies puta q mltã luiaria eqlia z eqlr appriata n carẽt itẽsi lumẽ q3 vnũ solum: q2 carẽt idẽ nũero q vnũ eo2 z q b albe carz i ocl'o visiõez illius z multa h q d duc adã. i. d. 2. Et s3 eũ d adã si põat q tres ignes eqles eqlr ppiquẽt stuppe ille esse vn nũero q a tb ẽ ignib a nll'o eo2 eẽt solitarie. Et dic id sil cũ grego. q si adã n pec casz electi hũissẽt easdẽ aias s3 n eadẽ cõpo s3 mib dubiũ ẽ an eadẽ nũero aia possit ifũdi cõporib oĩo distictz nũero l' n ifũdi.

¶ Pro opiõe scoti z ochã: arguit qdaz sotius gregorij pº sic. Idẽ esse nũero ẽ cõtup a diuisis: gº z gnabil. So. negat oña alioqn hõ a distictz spẽ gnari possz. ¶ 2º q2 possunt eiusdẽ esse eẽ due cãe efficiẽtes totales: q2 glz duo2um ignũ sufficiẽt ig'ĩtiplĩaz si a prie'. So. nõ eẽt eadẽ duo2 ignitõ. ¶ 3º. Eiusdẽ possũt eẽ duo totales fines cũ possit gs idẽ facẽ pp duo q2 qlz sufficiẽt mouz. gº possũt eẽ z due cãe efficiẽtes. So. negat oña. ¶ 4º q2 si idẽ n pt esse ab. a. z. a. b. iter i diuĩs eiusdẽ spẽi eẽt ecnal'o2do dpẽdẽe. So. Cõcedit oñs ad hũc sẽsũ q vnũ iduĩm dpẽdz ab alio eiusdẽ spẽi: tanq3 a p se cã exin. 3. q2 pcessus ifit ẽ possĩl i iduiduz n at i ecnalr o2dinatz. vt pz. 2º meth. So. In cãis ecnalr õdiatz n eẽ pcessũ i ifitũ: duplicẽ hz sẽsũ scilz q vni esse n sit ifite cãe ecnalr o2diate: z q si. a. dpẽdz ab ipo. b. sic a p se cã sine q nalr pduci n pt: q. b. n pt eodẽ dpẽdẽ a. c. z. c. a. d. i ifitũ. Prim ẽ pbi n at scdus s3 ẽ fals z ei oppõm vex possibilr. Nec tñ seq q idẽ nũero dpẽdeat a cãis ifitis: q2 cãe ecnal' sb õdiate oẽs sil' cãnt. q n ẽ i pposito. ¶ 5º q2 eãdẽ sẽsa dẽs duo oua carẽt si i situ posis oui de alud ouũ põat z suspẽdat calitatẽ po2z. Staret. n. po2 sẽsa. aliogn sẽtiẽs discernẽt int illa duo oua. q ipt. So. Nec eẽt eadẽ sẽsa n dis cernẽt hõ nalr inter illa duo oua. Hec oĩa ad hec. 5. gregorius bene.

Irca. 21. disti. qrit vtrũ hõ i statu inocẽe potuerit peccar venialr. ¶ Pª z vnica. 2º. Nõ fuit potẽ hoiez durãte statu i nocẽ peccar veialr. i2ª. q. 89. ar. 3. z. 2. d. 27. q. 2. ar. 3. d malo. q. 7. ar. 7.

¶ Cõtª aureo. pº sic. Nã cũ qlz grã gtũ faciẽte stat veiale. gº z cũ iustĩ o2ĩ q2 n oñtĩg do pfecti: q3 pdcã grã. So. oña peccat s3 n cãz Rõ. n. h n ẽ pfectiõ oñiũct ad deũ: s3 q2 tal' iustĩ oĩa iferio2a sbdebat supio2ib: ita q nll' iferio2 õdo potat violari: n' pus nã l' tpe violato supio2i. i. sbiec ad deũ: q d sine mõli nõ fit. Iõ tc hõ facẽ n poterat ea q ex gñe suo st venialia: puta loq ociosa.

Irca. 22. disti. qrit vtrũ alicui nãe oferri possit q sit i peccabil' p nãz. ¶ Pª oº. Impoỹ ẽ aliquã cãturã rõalẽ fcãz vl' factibilẽ: eẽ i peccabilẽ p nãz. i. q. 64. ar. i. z. 2. d. 23. q. i. ar. i. vi. q. 24. ar. 7.

¶ Cõtª pdcã argª aureo. q rõ oclu n sit q2 cãtura ẽ ex nichĩ pº sic. Nã p te cãta ex grã fit ipeccabil': z grã est ex nichi. So. Lz aĩa bẽa sit ex nichi q3 ad sbaz z oĩa accñ tñ grã oñiata. i. lum glo ẽ vltiata pticipatõ ditatz: z qdã di fõa p mod hit fixi thẽs aĩaz ad deũ q n ẽ ex nichil. ¶ 2º q2 de pt facẽ itellige q sit visio di: vt tz adã pº. fniaz. z idẽ hr ex positõe pbo2 s3 qs qlz itellige ẽ visio suimet: z oñr pt eẽ tal' q sit visio alteri. z oñr q sit visio di. So. Cõtdictõ ẽ aliqd sbsistẽs. nalr esse visionẽ dei z non esse infinitũ. Et positio ade ac pbo2um includit cõtradictionẽ.

¶ Cõtª 2º arguũt alij sic. Lumẽ glo finite exced lum nale ãgelicũ. gº aliqs ãgel pt nalr hr lum eqle i eẽn z vtute. gº ille deũ videb nalr p eẽn z erit ipeccabil'. So. negat pª oñª q2 illa duo luĩa nec o st diuersa2 spẽx z rõnũ Sic ẽt n vz. hõ finite exced brutũ gº pt dari brutũ eqle hõi. Est at sciẽdũ q s3. s. tho. pt eẽ cãt a nalr i peccabil' i o2dĩe ad legẽ nalẽ: q3. s. trãsgredi n possz. vt bñ pbat dura p b q de talẽ facẽ pt que nullũ dsecm rõis patiat circa agibl'ia i õdĩe ad talẽ legẽ. Cũ hijs ẽo stat q i õdĩe ad legẽ fidei l' supnalẽ ipa poterit peccar. sic z pati defecm rõis: q2 circũstãe actiuũ i õdĩe ad illã sciũt solũ ex rueláiõe; z sel' ruelate n sp osiderãt saltẽ nalr. Sciẽdũ ẽt q ad visionẽ dei lum glo z loca vtutis actiue inqm oforat intem z passiue inquãtũ disponit illaz ad susceptiõem diuine forme.

Jrca.23.disti.qrit vtm i stau i nocēc adā viders deū p eēnaz ¶ Pa po. Primo hō deū p es sētiā n̄ vidit s3 cōez statū illi9 vite.i.q.94.ar.i.di.q.18.

¶ 2a. Adā tūc cognoscebat deū q̄dā altiori cognitōe: q̄3 aliqs viator pur9 videat cōit p9 pct3.d.s.a.z 2o.d.23. videbat. n.p spē3 iflurā a deo. ¶ 3a. Nec solū illū cognoscebat p spē3 imete ab illo ipsa3: sed et p spēs a reb9 creatis acceptas.di.q.18.ar.2.

¶ Cōta 3am arguit durā. q tc nō cognouerit p spē3 imete a deo ifusā po sic. Nā seqt q deu3 vidisƺ facie ad faciē z n̄ p enigmata. So. negat seqlla q: ois visio di p spē3 cātā ē enigmatica z n̄ facie ad faciē ɔducāt ipfecte i du3 ¶ 2o. Pa cognio ē ētis i actu. q: tā n̄ ens q̄3 ēs i poa p ēs i actu cognos.9.metB. S3 tal' necō ē ituitiua q: fert. i rē vt realr s3 exn̄tiā pn̄te3 q: fert i exn̄tiā cū sit rō fōl' i obo suo. z imete fert q: n̄ mediāte alia cognitōe cū ipa sit pa. n3 mediāte alio cognito cū ip3 sit pm cogniti go ois cognitō ex ituitiua ōducit. Nō āt potes assignar i adā q̄ ituitiua tal' abstractia deducat. So. Negat maior si accipiat vt necā q: de9 facē pōt pa3 notia3 āgeli vl' aīe cē alic9 futuri. Ad pba. dico q aristo. n̄ loqt d actu ēnte actu i gn̄e exn̄tiaꝝ eoo. q̄ oī foa alh esse actu alh n̄: s3 i gn̄e eēnaꝝ e9 est foa vt sit sēsus q tā mā q̄3 cōpom p foa3 cognoscit solū. Negat ēt bo q: ens actu puta eclipsis s3 arguētē pōt cognosci abstractic vt si astrolog9 exn̄s i camera sciat adeē pūctū iterpoitōis tre. zc. Ad pba. dico q n̄ suffic ad rōe3 notie ituitie n̄ psuppone alia notitiā l' aliō ob3 vt patebt Cōcessis āt pmissis iter3 negat ɔn̄a. q: portas tpis n̄ arguit necō portatē cāitat3. ¶ 3o. Cognitō tal' abstractia n̄ ē ipfectior q̄3 ituitiua alt de9 mō hr̄t pfectiorē notia3 q̄3 an reru3 pductōe3 qn̄ d eis n̄ hēbat ituitiuā. go ē eq̄ pfecta l' magis. go ē btīfica. go n̄ ē cōicabil' viatori. So: notia abstractia d do ē ipfectior ituitiua. Ad i pba. dico po pbalr q de9 scit intuitiue ēt n̄ ētia. q: d futuris h3 sciā3 visiōis s3. s.do. 2o q dato q ita n̄ sit scia ituitia ē pfectior q̄3 abstract9a i uob: s3 n̄ i do. po q: i eo eadē ē q̄n3 abstractia q̄n3 ituitia sine variatc notitie aut poc cognoscitic. 2o q: in eo nobilitas notitie n̄ mēsat ex pte obi cāti cū sit scdariū Jn nobis autē sec9 est q̄ntu3 ad vtrūq3 hoꝝ.

¶ Ad maiorē āt notitiā pdictoꝝ sciēdū ē po q scia ade i po stau p spēs ifusas de deo. erat abstractia tm̄ qua nō cognoscebat euidēter deu3 eē trinū z vnū l3 hoc fide teneret z tn̄ erat nobilior nostra. 2o q ista ppō. Ois notia abstractia alicui9 obi psuppos ituitiuā ex q̄ deducat ē falsa i do vbi n̄ ē nisi vna cognitō q̄3 uis s3 rōe3 itelligat se p ri9 ituitiue q̄3 reliqua abstractic nō p p eēnalē ordinē notitiaꝝ: s3 q: p vnā foa3 itelligit pmariū z scdariū ob3. Silr est falsa i angelo in quo abstractiua q̄3 h3 de alijs a se nō causat ab ituitiua sui vl' alioꝝ cū p diuersas fiant fōas. Est autē vera in nobis sed p accn̄s inq̄3m p spēs itelligim9 abstracae z ipsas ab exteriorib9 sēsibilib9 cui9 oppom factū ē i āglo z adā z aīa separa. 3o q exteriores sensus dn̄r ituitiui. iteriores do z silr intea dicunt abstractiui. hui9 āt cā nō est ferri in rē imetc z mediante spē: s3 q: exteriores directe z imete ferunt in singlare vt sic z quo ad cōditiōes indiuiduales. z pūr p eos scit an res sit l' n̄ sit z n̄ cognoscūt idifferēt pn̄tia z absētia Sec9 d interiorib9 q tn̄ n̄ dn̄r abstrac9i q̄si n9 ituēāt. Nā itea ituet actū sui z se z eēna3 aīe z similiter fantasia ituet idola sua quicqd sit d rebus exteriorib9 vnde scdm grego. z mltos alios ois notitia abstractiua resp9 vni9 obi ē intuitia re9 alteri9. i. re9 foc qua ferebat in tale obm. ¶ 4o q cā distītōis inter notitiā abstra. z itui. si tn̄ tal' distio3 admitti: ē q: ituitia h3 imet93 ōdinē sic ad term ad ob3 z ɔdioes ei9 īdiuidual' nečarias z ɔtigētes siue ab obo cāet siue n̄. Abstrac9a do. n̄ tert imete ad ob3 q̄3m ad tales ɔdioes ita q ex se n̄ h3 ētitudiā ex ista notificar. Dic āt durā. 1a. q. plo. pt. q scdm scotistas n̄ ois notia abstra9a abstrahit ab eē: q: pbs absta9c scit deū eē z silr astrolog9 eclipsi3 q̄3 n̄ vid3. Jdō ois igt cogo rei q̄ n̄ ē de ei9 existētia imediate vt pn̄te cognoscenti est abstractiua. sic autē iquit pbs. nō cognoscit deū s3 ex effectib9. iste go duc notitc sc̄ idē q notia an ē z qd ē seu visiōis. z simplicis itellīgētie.

z ad ītuitiuā ñ suffic obꝫ eē pñs realr poᵉ cognitiᵉ lꝫ ꝙ repñtet ei solū ī rōe obi. ꝫ oꝫ ꝙ repñtetñ solū q̄ꝫᵐ ad qditatē. ꝫ ēt q̄ꝫᵐ ad eē z ñ eē z alias ꝯditōes īdiuiduales cū qbꝫ ē ī nā.

¶ Cōtraᵃ eādē arguit sco. ꝙ viatori sit cōicabil' z ꝯñr sit cōicata. ade saltē possibilr notiᵃ abstiuᵃ certa z euidēs de articul' fidei. Et qdeꝫ arᵗᵃ eiꝰ ꝓbāt talē notiᵃᵐ eē de poᵗᵉ ꝙ ñ negamꝰ. qꝛ ñ vr repugnare qn ī btō vtute brifice z ītuitie notitie quā de do hꝫ sit ī eo abstratia ꝓdcā potissiᵉ oīuᵃ vtute. Quicqd tñ sit d possibilitate eiꝰ tñ negamꝰ ꝙ sit viatori cōicata. Sꝫ ꝯ īgt qꝛ paulꝰ pꝰ raptū hūit mēoᵃᵉ de uisione et re visa cū sit d hᵒ loquutꝰ. 2. cor. xij. Cognᵒ āt mēoratiᵃ ē abstractia tm̄. gᵒ zc. So. illa notiᵃ fuit ꝯfusa z ñ euidēs vt iste dic inq̄ꝫtū recordabat qdē se vidisse deū. ꝫ ñ in spāli. ꝫ durā. Est āt sciēdū pᵒ ꝙ ꝫ sco. z vitatē. obꝫ ītuitie notiᵉ ad obꝫ abstractie se hꝫ ex additōe qꝛ īclulᵗ ıᵃ z aliq. i. exñtiā. 2ᵒ ꝙ spēs infusa ade erat expssa filio ditatꝫ q̄ ad aliq̄ atꝰbuta puta sapiē. ꝫ ñ q̄ ad rōnē oīuꝫ ꝑfectionū atributalui iō per illā nō hēbat expssa visio abstractiua quā ponit scotus.

Irca. 24. d. q̄rit vtꝝ libū ar. sit poᵃ pure passiᵃ. ¶ Pᵃ ꝯᵒ. Ipꝫ in nob ē aīe poᵃ. i. q. 82. ar. 2. ꝫ. n. ꝫ ꝓpā sigᵒᵉ³ noiet actū tñ ꝫ vsū noiat poᵃ³. itē veri. q. 24. ar. 4. z. 2. d. 24.

¶ 2ᵃ. Et ē vna poᵃ z ñ mlte. vi. d. ā. ar. 5. ¶ 3ᵃ z ē poᵃ appetitiᵃ z ñ cogitiᵃ. i. d. ā. ar. 2. ¶ 4ᵃ z ē ipa volūtas z ñ alia poᵃ reaʳ ab ea distincta vbi. ā. ar. 4. ¶ 5ᵃ. Et ipꝫ seu volūtas ñ ē poᵃ pure passiᵃ. ꝫ ē actiā z motiᵃ. Mouet. n. alias vires. 12. q. 9. ar. 2. ymo ꝑ hᵒ ꝙ vult finē mouꝫ seipaꝫ ad alia volēda sic iteᵃ ex ꝓncipijs se mouet ad ꝯclusiōes ibidē ar. 3. z. i. q. 81.

¶ Cōtᵃ pᵃ³ arguūt qdā sic. Nā poᵃ nuda nō ꝑt eē pñᵐ actuū liboꝝ. Primꝰ. n. actꝰ lib. ē dlibaᵒ lꝰ ꝯᵒ delibatōis aliogn actꝰ penitꝰ īdelibati eēnt libi z ī nr̄a facltate. Neut āt ꝓdictorū actuū ē lib nˡ mediāte aliq̄ actu volūtatꝫ z aliq̄ rōis. Delibaᵒ. n. ē actꝰ rōis īpatꝰ a volūtate. Uolūtas āt voleᵒ ñ īpat nˡ rōe eliciēte ītellectōeꝫ. qꝛ volitio necᵒ seqt ītellectionē. So. cōceᵒ añs d prᵒ z totali pñᵒ actꝰ libi ꝙ tñ negat de pᵒ z ꝑtiali. Ad ꝓba. āt dico pᵒ ꝙ dlibaᵒ ñ ē pmꝰ actꝰ lib. qꝛ volitio finis q̄ dlibatōeꝫ ꝓcedit ē actꝰ lib. vi. q. 24. i. ad. 20ᵐ. necitas. n. nālr īclīatōis stat cū libtate. Illa tñ volitio ñ ē electio. 2ᵒ ꝙ electō ē actꝰ q pᵒ z īmeᵗᵉ sbē libo arbitō. vi. q. 24. ar. 5. z. i. q. 82. ar. i. ꝫᵐ. ñ oī ꝙ actꝰ aliaꝝ poᵃᵘ referūt ad libeꝝ ar. mediāte electōē. 3ᵒ ꝙ ꝫ nullꝰ actꝰ ꝓcedēs electōeꝫ verā z interꝓtratiᵃ³ q̄. s. ē cū actꝰ q actuat ñ eligit ꝑt ꝑ electōeꝫ īpedīri ne fiat: sit ī nr̄a ꝑtāte dīstīn q seqt īterꝓtatiᵃ³ ē ī nr̄a ꝑtāte siue ꝓcedat siue seqt actualē. Uñ citharedꝰ ñ dlibat tāgē cordā z tñ ꝑt ñ tāgē. z ītēpatꝰ ñ dlibat ꝓseq delectabilia. ꝫ hᵒ accip tāq̄ꝫ finē. Ad ꝓba. i opoᵐ dico ꝙ actꝰ īdelibati actu z poᵃ. i. d qbꝰ ñ ē dlibatū nꝫ potuit delibari vt pmi motꝰ ñ sc in ꝑtāte nr̄a. Secꝰ de īdelibatꝫ actu dlibatꝫ vo poᵃ. qꝛ tales sequūt electōeꝫ īterꝓtratā. 4ᵒ ꝙ dato ꝙ electio ñ eliciat nˡ mediāte volitōe finis q̄ ad volūᵗᵉ³ z dlibatōe q̄ ad rōeꝫ ex hᵒ nō hr̄ ꝙ tales actꝰ siut libeꝝ arb. aūt ꝑs eiꝰ. qꝛ libeꝝ arb. sonat actꝰ libi pñᵐ rēotū q d. seu agēs ñ āt pxᵐ lꝰ q̄. seu ꝙ ē rō agēˡ vt sc tales actus.

¶ Argᵗ ad idē durā. ꝙ ñ noiet poᵃˢ abᵗᵉ. nā tal' poᵉ oēs actꝰ eēnt libi. ꝙ ē falꝫ. So. ꝯceᵒ id ꝙ iste dic. qꝛ. s. tho. vbiqꝫ dic ꝙ electō ē actꝰ voliᵗᵃ ñ qdē abᵗᵉ. ꝫ vt ī ea mact vtꝰ rōis ꝯslliatꝫ vt pꝫ. 2. d. 24. q. i. ar. 3. Uñ lib. ar. q̄ꝫᵐ ad qd nois. īpōtat voliᵗᵉ³ z hiᵉ³ ad ea q̄ sūt ad finē q̄ sc spāle obm eiꝰ. Cū hᵒ tñ stat ꝙ q̄ꝫᵐ ad qd rei sit volūᵗᵃᵃ z ñ hitꝰ. ¶ Cōtᵃ 2ᵃ³ 3ᵃ³ z 4ᵃ³ argᵗ durā. ꝓbāᵒ ꝙ īteᵒ eq̄ lib ē vt volūtas libtate coactōis z ꝯñr ꝙ li. ar. īcludat duas poᵐ ꝑ modū totꝰ vlis lꝰ ītegral lꝰ cōis ꝓꝑetatꝫ. pᵒ sic. Dē ītelligē ē ꝫ nālē īclīatōeꝫ rei q̄ ē iteᵃ. gᵒ nullū ītelligē ē violētū seu coactuꝫ. So. ꝓmitto aliq̄. pᵐ ex d vi. q. 24. ar. 2. Dpaᵒ appetitū z appetitꝰ cogitōeꝫ seu iudiᵐ seqt. gᵒ si iudiᵐ ñ ē ī ꝑtāte iudicātꝫ nᵉ appetitꝰ erit. hꝫ āt ī sua ꝑtāte iudiᵐ solū id ꝙ d eo ꝑt iudicare vt rō q̄ sup actu suo reflectit. gᵒ radix libtatꝫ ē in teᵉ lꝰ ī iteᵘ. 2ᵐ libtas arbitrij fōlr residet in volūtate. Prinᵐ. n. iudicanˡ libe ñ oꝫ eē pñᵐ iudicāˡ simpʳ. ꝫ libtatꝫ ī iudicio z hᵒ ē volūtas sic grāmatica ñ ē pñᵐ loq̄nˡ simpʳ. ꝫ rectituᵈ ī lo

quốdẽ vt ß ü.s̃.ar.6. Ad arᵐ dico q̄ iclia° rei ẽ oupˣ.rei cui ꝯpeˣ opari vt q̄. ꝛ rei q̄cũ mõ dũmõ iclia° ñ sit volũtatꝫ.q2 tal'ẽ iclia° opã tis vt q̃ð. Intelle°.g° al'n ẽ ꝯ iclinatõez hois ꝫ volũtatꝫ. ꝛ ꝯñr ẽ violẽta ẽt si sit ꝫ rõez rei vt q̄n illa cẽt volũtas vt dictũ ẽ. Negaᵗ g° ꝯña. Pôt ẽt dici q̄ ite° nõ iclinaᵗ nãlr ad oẽz itellectõez puta assensũ ad falsas ꝑpõitiões. q2 nᵗ nãlr ordinaᵗ ad suũ maluz. ¶ 2°. Dẽ q̄ pt cogi ꝫ iclinatõez deteriatã ad aliqd vnũ ꝛ deteriatũ modũ. Sꝫ ite° nõ ꝫ iclinatiõez ð teriataꝫ ad vnũ itelligẽ vl' deteriatũ modũ. Pꝫ maiorˣ. Nã lapis iõ ipellit sursũ.q2 iclinaᵗ ad oppoᵐ motũ. ꝛ deorsũ.q2 iclinaᵗ ad aliũ modũ seu aliã velocitatẽ. So.ꝯceˣ maiõ ð iclatõe suppõiti l'sbi ð q̄ pcedit pba°. ꝛ negatᵇ orˣ. q2 supoᵐ itelligẽs pt ꝑ volũtatẽ idi nari ad oppoᵐ ñ obstãte q̄ ite° ñ hẽat deter minatã iclatõez l'modũ ad aliq̄ obm simpˣ. Ite dico q̄ ite° nãlr iclinaᵗ ad opposita aliq̄ rũ pleroꝝ puta oppõitoꝝ pncipys. Dato ẽt q̄ ite° possit cogi tñ libtas arbitrij ñ ꝯsistit i libertate ite°. q2 pᵃ iclᵘ 4°ᵒʳ. s. negatõez abᵗᵉ necitatꝫ ꝛ negatõez coactõis ꝛ negatõnez cãe eiusdẽ gñis monẽtꝫ quo ad exercitiũ act⁹ vel ex pte sbi actõis ꝛ 4° motiuitatẽ aliaꝝ potẽ tiaꝝ q̄ ad exercitiũ act⁹ ꝛ ex pte sbi actõis eaꝝ Deeᵗ soli volũtati isunt fõlr ꝫ radix aliq̄ꝝ eoꝝ potissime duoꝝ primoꝝ sit in inteᵘ. Reli qua.n.insũt volũtati ex sua nã fõlr ꝛ radicalr.

C Arguit ẽt idez q̄ ite° eq̃ l'magis sit lib q̃ volũ. libtate q̄ ẽ facltas i oppõita q̄ sola ẽ li bertas arbitrij. Notat ãt p° qd sit i° q̄ possũ⁹ i oppõita seu exire ꝛ ñ exire i aliquẽ actũ. Est ãt igt tã i do q̃ꝫ i nob ipa notiᵃ ð cõtigẽti ꝯ nexiõe aliq̄ꝝ volibiliũ ad pse ꝛ nec° volibile. Ex B.n. possũm⁹ sistẽ ne iudicem⁹ B l'iᵃ ðteria te eligẽdũ cẽ. ꝛ ꝯñr ne eligam⁹ ꝛ possũm⁹ re pelle oia nata ꝯcludeᵗ q̄ illud sit eligẽdũ dũ mõ sint ꝯtingẽᵃ Rursũs ex B eoð cũ volũtate q̄ volum⁹ finẽ p se volitũ ꝛ ꝯñr q̄ nec° volu mus B l'iᵃ meᵐ i deteriate. ꝛ si ñ ðteriate. mo uem⁹ nos. ad igrẽdũ qd illoꝝ sit meli⁹. impa ran⁹ exercitiũ viriũ q̄ itellectui sbministrant obm ꝛ volũtati. Tũc sic. Per actũ ite° hẽm⁹ pri⁹ ꝛ pñcipali⁹ dñiũ actuũ nr̃oꝝ.g° pri⁹ ꝛ pñcipali⁹ ẽ lib q̃ꝫ volũtas. Pꝫ añs. q2 cũ illð dñiũ hẽam⁹ ꝑ notiᵃᵐ ꝛ volitõez pdictã p⁹ ꝛ pn cipali⁹ hẽm⁹ iᵃ ꝑ notiᵃᵐ q̄ pox ẽ. So. ad pba. negãdi añtis dico q̄ tale dñiũ ñ hẽm⁹ ex B solo nꝫ ex B pnʳ q̄ pdictã notiᵃᵐ hẽm⁹: sꝫ vltᵃ reqriᵗ tãq̃ꝫ fõale ꝛ ꝯpleti ᵐ libtatꝫ motiuitas ð q̄.s̃. Volũtas ãt tꝫ pncipatũ i mouẽ° effeᵘᵉ sic ite° i mouẽ° finalr. iõ libior ẽ tãq̃ꝫ pncipa lior cã sui i mouẽ°. ¶ 2°. Nã ite° ẽ illa poᵃ c⁹ actᵐ p⁹ ꝛ pncipali⁹ hẽm⁹ i nr̃a potãte. Primi .n. act⁹ libi sit iudiciũ ꝯclusiuũ ð eligẽ° ꝛ ipsa electio. Judiciũ ãt ẽ pri⁹ electõe ꝛ mẽsa ei⁹. ꝛ eo libe põito neco seqᵗ elec°. So. ad pba°ᵉˢ falsi assũpti dico q̄ i nr̃a potãte p⁹ ẽ elect° q̃ꝫ iudiciũ q̄ ñ ẽ libeꝝ nᵗ q̄ten⁹ est eligibile. * Et dato q̄ rᵘ eiusdẽ obi iudiciũ sit pus. oẽ tñ iu diciũ pcedit elec°: l'saltẽ volit° finis q̄ ẽ ei⁹ cã effectiᵃ ꝛ toti⁹ ꝯsilij. Q ð additᵗ ð r̃glãtõe pas siua electõis ꝛ ei⁹ necᵃ seq̃la ꝯcluᵗ iteᵐ pemĩnẽ i mot°ᵉ fiali q̄ ñ ꝯplet li.arb. sic motiᵗᵃᵐ effeᵘᵃ

C Ad iõ arguũt qdã p° sic. Sic se ꝫ cogno scẽs ad viuẽs ita libũ ad cogõscẽs. Cogõscẽs ãt viuit ꝛ ꝫ oẽ q̄ cognoscit viuit. g° libeꝝ co gnoscit ꝛ ꝫ oẽ q̄ ẽ libũ cognoscit. So. gcqd sit ð maiori negaᵗ b°ʳ q̄ ad 2ᵃᵐ pte ꝛ istaᵃ ẽ i potẽtijs sẽsitiuis q̄ sit pnᵐ cogõscen': sꝫ ñ viuẽᵗ Silr ẽt ñ oẽ pnᵐ libtatꝫ. ẽ pnᵐ cogõscẽdi. ¶ 2° Inte° magis ẽ idifferẽs ad oppõita q̃ꝫ volun tas. g° magis lib. Pꝫ añs. q2 sic poᵃ rõal' ẽ ad oppõita. 9. meth. ita magis ẽ magis. So. Cũ oupˣ sit ad oppõita idifferẽᵃ. s. ꝑtinẽs ad mo tiuitatẽ finalẽ ꝛ effectiuã. ð 2ᵃ negʳ añs. ð pᵃ ꝯña. q2 effeᵘᵃ motiuitas cõplet rõez arbitrij. Nec vꝫ dicẽ q̄ motiuitas volũtatꝫ psuppoᵗ aliã. q2 sit motiuitates equoce ꝛ si cẽnt vniuo ce volũtas eẽt mouẽs pnˡᵉ. ¶ 3°. Inte° min⁹ ð pẽdet a volũtate q̃ꝫ eꝯ°. g° magis gr̃a sui q̄ ẽ eẽ libeꝝ vt dr̃ .i°. meth. So. negʳ añs q̄ ad de pẽdẽᵃᵐ effeᵃᵐ ꝛ q̄ ad finalẽ ꝯñaꝫ. Sciẽð ẽ ãt q̄ liberũ arbi. dr̃ facltas inte° ꝛ volũtas. q2 ad ipsũ vtraq̄ꝫ poᵃ cõcurrit: sꝫ inte° vt radix vel quo. volũtas ãt vt sbm vel vt quod.

C Ad iõ argᵗ godof. 9. q̃lꝫ. q. i. pᵃ sic. Si vo lũtas hr̃et libtatẽ cãlr a foᵃ aphensa hr̃et ab obo suo. So. nũq̃ꝫ dic.s.tho. q̄ hẽat libtatẽ a foᵃ aphẽsa l'ab aliq̄ actu p° l' 2° ite°: sꝫ q̄ ra

dix libtatꝫ ē i īte. ¶2°. Nā īte ośndēte voli tati fōnicatōez sб rōe mali ꝑꝑ iordīa ꝑ τ sб rōe bōi ꝑꝑ dlectatōez dicē ꝙ volūtas seipm̄ deteriet ad alteꝝ eoꝝ ꝯsiderāꝺ. sine p̄dicta ꝯ sideratōe bifurcata aut alia supueīete ē icōue niēs. qꝛ seqꝛ ꝙ īdeterīatū se deterīet. So. ī ta li cāu volūtas mala τ negligēs ꝑmittit inte morari ī cogitatōe ꝺ fōnicatōe sб rōe bo'. qꝛ ñ offert ītellectui turpitudinē eius nꝫ reꝑmit passiōez excitātē. τ ꝯñr tal' cogita° ei īputaꝛ τ ipa dr̄ īte ad vnū detēiate. Sꝫ. ꝯ. p°. qꝛ ñ detēiat īte ad talē ꝯsiderōez tc eligit illā ꝯsi derōez τ ꝯñr adest iudi quid iudicaꝛ qd bonū. So. vtiqꝫ detēiat tc īte ñ qdē eligē°: ꝫ ñ re ꝑmīe° passiōez nꝫ diutē° īte cū posśit. Hec tñ ex hijs seqꝛ ꝙ idetēiatū deteriet īdeteriatū. qꝛ offerēs īntellectui occasiōez dicte ꝯsidēa°ōis ē deteriatū ad offerēdū. Volūtas āt maet sб sua īdeterīatōe ñ ītromittēs se de īte cuꝫ tñ debēt. Deīde ꝺo īte° ꝺterīat volūtatē sine ne cessitate tñ qꝛ volūtas posśꝫ īꝑare īte maio rē delibatōez. B ber. ꝯfōr' ad dicta de electōe īterꝑtati. Et rursus. addit idē ꝙ ipa volūtas ñ sit hītuata directe pt se deterīaꝛ ad B vt ve lit īte siśtē ī vna p̄dictaꝝ cogitatiōuꝫ. Si ēt sine hītu sit ī ei° potātē ē cogitaꝛ de ista l' illa qꝛ ea q̄ īte pt intelligē intelligim° qñ et q̄ꝫ vo lum°. Jō siśtē ī vna eaꝝ volūtati attribuit τ ñ solo iudi° rōis. Et rursus. Volūtas igꝛ detē minaꝛ a fine ñ solū obi: ꝫ ēt q̄ꝫtū ad exercitiū act° suppōito ꝙ ei p̄ñteꝛ n' tñ necitaꝛ volūtas ab eo ī statu vie q̄ꝫtū ad exercitiū act°. qꝛ im ꝑare pt ꝙ sibi ñ p̄ñteꝛ. Jō āt ē iudi de oīo necijs ad finē. q āt p̄ñtāꝛ ñ vt fini nec ꝫ pos sint volūtatē mouē tñ ipsa pt eligē τ ñ eligē n' eo cāu q īte aliqd tale p̄ñtaret vt simp' ell gēdū. qꝛ tc eligēt neco ex suppōitōe n' a sibi facēt p̄ñtare vt dictū ē de vltio fine. Est. n. īō iudi hic τ ibi. Et rursus. Volūtas igꝛ actua ta ꝑ finē īꝑat īte vt discutiat ñ aliq̄ fini ꝯue ni. īt τ sic fit delibatō quā deīde seqꝛ elec°. Et re qdē futis volūtas hꝫ necitatē. qꝛ p̄ñtatuꝫ neco eligit ex suppōitōe ꝙ p̄ñteꝛ ꝙ tñ ꝑhibē pt. Ad ea āt q̄ sc ad finē neco ex suppo° vo lēda ñ sufficit ꝙ p̄senteꝛ: ꝫ ꝙ p̄seruēt vt ne cē fini alias pt ea velle τ ñ velle. B l' bene.

¶ Ad idē argꝛ ber. ī īpugna. henri. q̄lꝫ. 15. q. 5. ꝑbā° ꝙ volūtas ñ sit libior īte. p° sic. Nā cā libtatꝫ ē vl'itas obi q̄ po° īmālitatē ꝯseqꝛ ita ꝙ p radix libtatꝫ ē īmālitas eēnꝛ. 2ª vl'i tas obi. 3ª. īdiffeª ad mlta. Hec āt eq̄ īte sīc volū ꝯueīūt. So. dico. p° ꝙ ber. hic ꝫ oppo sitū ei° ꝙ. s̄. tenuit īpugnā° godof. vbi sensit ꝙ libtas sit ī īte cālr. ī volūᵗᵉ ꝺo fōalr. Dico 2° ꝙ illa tria ñ sufficiūt ad libtatē aliogn īte agēs eēt lib: ꝫ vltra reqꝛiꝛ ꝙ poª fōalr liba moueaꝛ ab ītri° q̄ꝫtū ad exercitiū act°. ita ꝙ ñ exeat neco ī actū ad p̄ñtiā cuiuscūꝫ agētꝫ l' passi r' cui° dr̄ liba. Hec āt soli volūtati ꝯue niūt. qꝛ īte° agēs neco agit τ pal' neco patit p̄ñte fan° q̄ ad actū p l' 2 τ necitāꝛ a volū tate ad ꝯsiderādū τ ad ītēdēdū ac remittēdū act suū. Volūtas āt a nulla poª l' obo mo° neco q̄ ad exercitiū act° n' a solo ꝺo. Volūtas g° ē īdeterīata ex ꝑte obi τ sbi īte° āt ex ꝑte obi tm̄ ñ sbi: cū necitēꝛ exercē actū. ¶ 2°. Nā ñ B hꝫ negari. ē qꝛ lꝫ īte° sit lib ad ꝯsiderāduꝫ B l' 1ª tñ hꝫ exequutionē sue libertatꝫ n' īꝑan te volūtate. Sꝫ B. ñ obstat. p° qꝛ volūtas ñ ī ꝑat ꝯsideratōez n' īte iudicāte ꝙ ita bo est vū inte° seipꝫ deteriat. ꝑ volūtatē sic cā p̄n° ꝑ scōariā 2°. qꝛ id ꝙ dicis de īte dicā ꝺ volū tate. qꝛ oꝫ īdifferētiā volūtatꝫ ad volēdū B l' 1ª bo deterīari ꝑ rōez iudicātē B vl' 1ª ꝑ mīe eē meli°. τ magis volēdū. So. ñ assignaꝛ to ta cā. qr volūtas sit libior. Nō. n. ē libior so lū. qꝛ īdifferes sit ad plura oba ꝑticlaria ꝯte ta sб suo vl'i τ adeq̄to obo nꝫ qꝛ mouet īte ad exercitiū act°: ꝫ qꝛ mouet īte ad exercitiū sui act° effeᵘᵉ τ neco ñ eꝯ°. Lꝫ g° īte° deteriet volūtatē finalr τ libe nō tñ effeᵘᵉ τ neco. Jō n° se n° volūtatē deterīat deterīatōe sufficiē te ad libuꝫ arb. cui° ē actū ponē τ tollē q̄ ad eē actuale ī reꝝ nā. Jnte°. n. dat volitōi rōez specificā: ꝫ ñ exiśtētiā īō deterīat ineē intelli τ rōis magisq̄ꝫ inesse reali. Judifferētia etiā voluntatis ad agere τ nō agere vel ad agere hoc τ illud nō reduciꝛ ad actū ī nā n' a deo τ ab ipsa volūtate secus de īdiffeª intellectus.

¶ Ad idē arguꝛ aureo. ꝙ libuꝫ arb. ñ sit vni ca po°. p° sic. Nā liberꝝ arbitriū ꝫ te ē volū tas vt ꝯtinēs ī ꝺtute actū po° delibatiue. Sꝫ

ista btus ñ ē bit⁹ nз act⁹. gº ē alia poª. So. Si vocēdo ñ itēdim⁹ ꝙ itē⁹ volūtati impri mat aliq̄ accñs ab ea distictū: ƺ ꝙ voluntas pcedit ab aīa mediante ītē⁹ ⁊ ꝯñr q̄si effe⁹ ⁊ ꝯr ptinēs pricipatiue sīl'iez sue cāe ī eēnª vl' mō cēndi aut opandi. Jō volūtas inq̄ƺtū hƺ in se ꝙ possit elicē electōeƺ pportiōatā actui ītē⁹ deliberāt ꝯ ⁊ ē lib.arb. Sēcētia.gº aut iudiciū vel arbitratio ñ ptinēt ad lib.arb. q̄si actus eliciti ab eo: ƺ sicut impati ⁊ p̄uij gbus ipƺ ē libertatis cā. ¶ 2º. Liberū arbitriuƺ ē p prietas duaꝝ potētiaꝝ ex caꝝ ꝯnexiōe cōsur gens. gº ñ ē vna poª. Pƺ aña. q̄ illud ꝯsurgit ex ꝯnexiōe duoꝝ actuū ꝙ nō ē altero eoꝝ ſb lato. Tale ē hoc. q̄ siue intellectio siue voli tio auferat ñ est nr̄m arbitrari. So. negatur minor pbationis negādi añcedētƺ. q̄ nec po sitio taliuƺ actuū cāt liberū arbitriū nec ſblaº tollit. Actus tñ liberi arbitrij ꝙ ē eligere di cit in recto actuƺ volūtatis. ⁊ in obliquo actū rōnacuƺ sit apetitus p̄cōsiliati. Sola autē ele ctio imediate ſbest libero arbi. ⁊ ab eo elicit aliꝫ vo actus sī liberi mediāte electiōe.

Cōtra. 5. argᶦ greg. ꝙ volūtas nō sit causa effeᵘᵃ suoꝝ actuū. pº sic. Diffiº poᵉ actiue est pnᵐ trāsmutādi aᵈ inq̄ƺtū aᵈ. 5º. meth. gº nihil ē pnᵐ agēdi ī se. So. Pōt dici. pº ſm com. 9. meth. com. 2º. ꝙ ari. diffinit poᵃˢ actiuā trās mutatiuā mãe solū. ⁊ poᵃˢ passiuā q̄ ē mãe. Hec aūt due nūq̄ƺ sūt eadē q̄ƺuis ꝯueniāt ei. Na aq̄ calefacta frigefacit se rōe forᵉ ⁊ fri gefit rōe mãe sicut pricipijs q̄ agēdi ⁊ patiēdi. 2º. dr̄ ꝙ est ꝙ vlt diffiniat tñ ñ dicit pħs ꝙ talis poᵃ sit pnᵐ trāsmutandi aliud simplr̄: ƺ q̄ si aliud. ⁊ hoc expressit p disiūctiōeƺ dicens Potestas dr̄ hec qdeƺ pnᵐ motus aut muta tiōis: ī altero aut ī q̄ƺtū alterū p qd̄ īnuit ꝙ idē sit trāsmutatiuū sui diuersimōe. Et sic vo lūtas vt virtualr̄ cōtinet actū suuƺ trāsmutat se vt ē ei⁹ fōlr̄ receptiua. Hec greg. ꝯformiter s.tho. malo. q. 6. ar. i. dicēti ꝙ hō p ſb ꝙ ali qd vult actu mouet se ad volēdū aliud. ¶ 2º. q̄ si sic ē. gº mā ⁊ efficiēs coincidūt in idē nu mero ꝯ pħm. So. ymo nᶜ ari. nec com. dicūt id ꝙ in argᵗᵒ imponit. greg. Ego aūt dico ꝙ idē nūero pōt eē efficiēs ⁊ mā in q̄ eiusdē rei

ƺ ñ mā ex qua. ¶ 3º. q̄ relatōnes mouētis ⁊ moti sūt oppōite. gº nō possūt sīl' eē ī eodeƺ. So. Sicut voluntas dū mouet se ſƺ aliud ⁊ aliud ē ī poª ⁊ ī actu. ita ⁊ fūdat oppōitas re latiōes. ¶ 4º. q̄ idē ad se refferet realr̄. cōtra pħm. 5. meth. So. volūtas relationē mouen tis fundat vt est ſb volitione finis ⁊ terminat ſm nudā essentiā ideo nō seq̄tur ꝙ voluntas proprie refferat ad se realiter. Greg. tñ dicit neqƺ falsuƺ neqƺ ꝯ pħƺ eē ꝙ idē pētus reffe ratur ad se realr̄ ⁊ oppōitis relatōibus: ƺ fal litur. ¶ 5º. q̄ sequit ꝙ pncipiū pductiuƺ sit para eius ꝙ producit p se. i. cōpositi ex volū tate ⁊ volitiōe. Hoc autē ē falsum. pº quia ali quid eēt sibi cā essendi. 2º. quia para cū sit cā equoca talia cōpositi eēt nobilior toto. So. negat seq̄lla. quia pducēs ñ ē nuda volūtas: ƺ cōpositū ex volūtate ⁊ volitiōe finis. ¶ 6º q̄ ſm pħƺ. 3. de aīa ī motu aīalis est aliquid mouens īmobile. s. finis. ⁊ mouens motuƺ. s. apetitiuū. Apetit⁹ āt siue apetitio ē mot⁹. gº ītenº pħi ē ꝙ bonū mouet apetituƺ ⁊ cāt ī eo motū ei⁹. So. negat ista ꝯña dū mouet vo lūtatē. gº ipa ñ mouet seipaƺ. Dicit āt grego. ꝙ finis efficit īmediate notitiā sui ⁊ per illaƺ partialr̄ efficit apetitōeƺ cū quo stat appetiᵘˢ btutē effeᵉ ꝯcurrē. ¶ 7º. Nā ꝯtingēs ad vtrū ƺ ñ īueit ī potētijs actiuis: ƺ tm̄. in passiuis. ſm com. 2. phy. com. 48. Sed voluntas ē ad vtrūƺ. 9. meth. Ergo est mere passiua. So. dicit grego. ꝙ loquitur de potētia que est to tale pricipiū ⁊ naturalr̄ efficit nō de ea que ē partiale ⁊ libera vt est volūtas. Hec argumē ta recitat ꝯ se grego. vt videntur sumpta de. 2. quolibet godofre. q. 7.

Ad idē argᶦ godof. pº sic. Si volūtas pt se mouere ad actū suū aut ſb ē p nudā eēnᵃˢ su am aut p dispositōeƺ supadditā. Nō pᵐ. pº q̄ idē ſƺ idē eēt ī actu ⁊ ī poª. 2º. q̄ tale emīent .i. btualr̄ facēt se tale impfectiori mō. i. fōalr̄. Nƺ 2ᵐ. ita. s. ꝙ idē sit mouēs ⁊ motū: ƺ rō ac tiª ⁊ passiª sunt diuse eēnᶦ ñ ſbo. So. Impro batōes pmi ꝯcedo. Ipa. n. eēnª volūtatƺ nuda ñ mouet se ad actū suū nᶦ p⁹nā actueᶦ actu. pºl' 2º ab extriᶜᵒ potissime a do. Ea. n. q̄ sī ad finē vtᶜ ñ vult nᶦ actuēt voliºᶜ finis. Ad voliºᶜᶟ āt

finis vltimi se hz pcise z mere passiue. Ulꝫ si q̄/mō actiue pcurrit ē. q2 motio vel aliqd a ꝺo īfluxū qcqd sit illꝺ pōit eā ī actu p° sufficient̄ ad elitiēdū actiue volitiōez finis. 2m āt mēbrū pcedo. sz ꝫ igt p°. Nlla. n. dispō actia l' passiua adueniēs alicui ad agēdū vl' patiēdū pt illud trahē ex rōez actiui l' passiui. g° nlla dispō fa/cē pt ꝙ aliqd ī seipm agat vl' a seipo patiat. q2 de rōe agētis ē agē in aliꝺ z paciētis pati ab alio. 7. metħ. So. tal' dispō nō trabit vo/lūtatē ex rōez actiui aut passiui. q2 agens po/tissie ptiale z liber n̄ oz agē ī aliꝺ ecn'. sz suf fic si distiguat rōes agēdi z patiēdi z p aliꝺ sit ī actu z p aliꝺ in poa. ¶ 2°. Nā si pcpom est actiuū sui mot9 sz aliqd ꝙ in eo est idē eēt in actu z in poa re" eiusdē. Q. z. n. p se mouet est in poa ad motū q̄tū ad oē ꝙ in eo ē. Nec va let dicē ꝙ ē in actu btuali z poa fōli. q2 idē di ci poss3 ꝺ nuda volūtate. So. p se mouēs ħ ē pcpom ex volūte z volitiōe finis. p se mom āt n̄ idē pcpom. sz sola nuda volūtas. Et p data rn̄/siōe dico ꝙ volūtas ē in poa fōli sz vnū z in actu btuali sz aliꝺ ꝙ dici nō pt de nuda vo/lūnte sic de actuata. Sic āt nō inp' ꝙ inte° ex notia piu°9 iferat ex se ignobilioz ē. s. pclusiom ita nz volūtatē ex volitōe finis efficē volitio nē alioꝝ q̄ sūt ad finē. Nec h°c se vilificare. q2 nobili9 est vtrūqz nosce aut velle q̄z alteꝝ tm̄. ¶ 3° si diusitas eēn'lo ptiū q̄ꝝ vna sit rō agēdi alia patiēdi suffic ad h°c ꝙ aliqd scipz moue/at: n' phibet gue mouē seipsuz ꝫ com. 8. phy. dicētē ꝙ nō pōt se mouē. q2 nō hz diuersita/tē in ptib9. g° sm eū reqrit diuersitas ptiū sz sbz. So. * Maioz diuersitas reqrit ī mou lo/cali īter mouēs z motū vl' ī mou altatōis q ē ī ipfecta q̄z in motib9 aīe: hui9 sigm est. q2 pħs pōit in aīa item agētē z possibilē z ꝙ notitia pn°9 cāt notitiā pclusiōis. ¶ 4°. Nā sz com. 2. phy. eē īdifferēs ad oppoita est pditio po' passiue quā oz ad actū reduci ab alio. Sz vo lūtas siue nuda siue affecta ē īdifferēs. g° oz ꝙ in actū reducat ab alio z n̄ n' ab obo. So. pz ex dictis potissime ad. 7m. ꝫ. pxe. Uolūtas enī nō est totale pum sui act9. sz ptiale. Est aūt sciēdū p° ꝙ ad distictōez realē rel'onis nō req rit distin°realis suppoitoꝝ. sz reꝝ ī eodē sup

posito. Cōpom g° ex volūtate z volitōe finis refert realr. p° ad nudā volūtatē. 2° ad electō nē. 3° ad pcpom ex volūte z electiōe. Pa rel'o est mouētis ad mom alie ꝺo sīt cāe ad effem. 2° sci endū ē ꝙ sz ber. actio z passio pdicamētalis aut sīt mot9 aut ī mou: iō circa volūtatē n̄ est actio pdicamētal' lz sit ibi origo q̄zm suffic vt sit ibi rel'o. ¶ Ad idē arguit idē. 3. ql. q. 6. p° sic. Nā si sic ē volūtas in nullo depēdet ab obo. So. negat seqlla. q2 ob3 specificat actū ita ꝙ sine eo mouēte finalr n̄ eēt motio. ¶ 2° q2 eadē dispō eēt foa volūtatz z motiā eius z pn̄r nō distingueret cālitas fōlis z effectiua. So. negat pn̄a. q2 tal' dispō ē qdē foa. sz non motoz. sz rō mouēdi. Un̄ distigūt ille cālites. ¶ 3°. qn̄ passū aliqd nouit recipit: recipit illꝺ sm oēz suā dispōnē quā hz. g° sz nullā suā di spōnē illꝺ efficit. Et pz an̄s. q2 nouit susceptū nō pōt se ponē īter sbaz z an̄s. ¶ 2° q2 cū acci dētia sbo quodā ordīe insint id ꝙ supuenit ei pficit illꝺ mediātib9 alijs. So. aliqd pōt effi cē id quo pficit accidentalr tm̄ z ꝙ suscipit lz nō sb rōe agētis. Lz. n. nlla res adducat se ad eē simpr sec9 ad esse tale vel tale seu sm quid. Qꝺ āt addit de mediatōe accidētis dicēdū ē ꝙ ī pductōe sbsistētis sp est accn̄s mediū in ter pducens z productū secus si pducat acci dēs. q2 pōt imediate fluere ab agēte ipm acci dēs pductū. Et nichilomin9 poa que ē mae est accidēs z in aliqb9 mediat fōma ītentionalis idest spēs. Et accidēs supueniēs pficit media tib9 oibus accidētib9 ordinatis ad ei9 pducti onē. Hec ber. z male quo ad vltimū. q2 sequi tur ꝙ īte° agēs z spēs visibilis ac ītelligibilis pficiant actōib9 elicitis. z ītellectōa l' ītellecti one. Perficit g° mediātib9 ordinatis ad rece ptionē. Ad argm dico ꝙ hic nō ē idē agens z patiēs pprie. Est aūt sciēdū ꝙ in tactu virtua li nō oz tangēda eē distincta sbiecto sic in ma theco. Nā humidū radicale z caloz nālis sunt in eodē sbo. Rel'o ēt pducētis z pducti nō ar/guit distictōez suppoitoꝝ in hijs que pducunt sm quid: sed solū in hijs que simplr.

¶ Argui ēt pōt ꝫ pclusiōez eo° q̄ argt adaz ꝫ se. i. o. 9. p° sic. Si volūtas libe efficit suam volitionē: approximata alti volūtati posset

mea filez volitõez cãre qꝫ ẽ falsum: Seq̃lã p batſco. ſic. De. n. agẽs aliquẽ effe^m i passo in oi passo ſili z ſili' diſpoſito facit idẽ ſi ei ap/ proximet z ñ ipediat. So. Solus de⁹ pt ſu/ plere vicẽ pricipij vitalis. cãn° i eo actũ vita lez. Lz ãt bui⁹ cãz ignorez tñ B ſic pbo. Naz dato oppoſito p° ſeqtur q B poſſit facere vo litas i alia volũtate n^l cognoſcẽte. Cognitio n. ñ diſpõit volũtatẽ ad ſuſcipe: ſz ad elicere. 2°. q volũtas creata btificata aliã poſſz bti/ ficare 3°. q ãgelus cadẽs potuiſſz alios neceſ ſitare i odiũ dei. Negat. g° ↄñã z ad pba. ne gat a°^r. q2 ñ lz i actioib⁹ imanẽtib⁹. hec adã bñ. Cãz puto. q2 actio imanẽs nõ ſuſcipit in ſbo diſtincto a ſuo efficiente px°. Hec aũt cã ſufficit ſi volũtas oẽz ſuũ actũ efficit qõ ſi ne get ſaltẽ vez ẽ de actu electi°. ſ. q nullũ talez ſuſcipit volũtas n^l illũ efficiat n^c efficit n^l reci piat. Si ãt loquamur õ actu mere nãli pt cõ cedi q actũ recipit quẽ ñ efficit: ſz attribuitur creatori ſic motus grauiũ gñanti. ¶ 2°. Illud q ↄpetit n^l agẽti põt ↄpetẽ mere paſſiuo. La le qd ẽ libertas. Nã de⁹ ab eterno libere vo/ luit aliqd fieri z n^l faciebat. So. Libertas cõ petit n^l agẽti: ſz ñ ↄpetit ñ agẽti de⁹ ãt ab eterno agebat n^c tñ ſeqt q aliqd agebat n^l dicat q agebat actiõe trãſeũte. Negat g° a°^r. vel dicit q libertas ñ reqrit agẽ in actu: ſz poſſe agẽ. Jõ negat idẽ itez. Eſt ãt ſciẽdũ q ite°tã ſpeculatiu⁹ q̃z pratic⁹ actiuitatẽ hz r^u ſui act⁹ aliqñ qdez ex pcedẽti actu vt cũ ex pncipijs õ ducit ↄ°. aliqñ ṽo a ſpẽ puta actui. Sed ↄ̃ p^m arguit. q2 duo act⁹ eẽnt ſil'i ite^u. q2 cã z effe° ſe ſil'. So. B ñ icõuenit potiſſime cũ vn⁹ ẽ rõ alteri⁹ vt hic. i. q. 58. ar. 7. ṽi. q. 22. ar. 4. Itez ↄ̃ 2^m. q2 oẽ q fit a cognoſcente p aliqd pũiuz cogitõi: agit ab eo iq̃ztũ ñ cognoſcẽs ẽ. g° agi tur nec°. So. Negat p° añs deinde ↄñã. lo/ quẽdo de necitate ab^{te} z de ñ cognoſcẽte i ac tu: ſz cognoſcẽte i po^a. Nã vt dr̃. 2. d. 24. q. i. ar. 2. Volũtas hz plemũ dñiũz ſup itellectioni bus delibatz. ſeu iptis. icõpletũ ṽo ſup ñ im/ patis. iq̃ztũ ſingulas ipedire pt p actũ inte° z voluntatis qui pfuit ſaltem poſſibiliter.

¶ Ad idẽ arg' durã. p° ſic. Nã q̃ ad iudiciũ itẽ° ↄduſiuũ: z q̃ ad electõez duplicẽ hẽm⁹ li bertatẽ. ſ. hñdi actus illos z ñ hñdi z hñdi il los ſine tenden^a in obã eoꝝ. P^{az} experimur. 2^{az}. ingt pbo. Nã iſti act⁹ ſt̃ ſine coactiõe z ſi ne ab^{te} necia hitudie po^e ad obã. g° ſt̃ liberi cũ illa duo ſufficiãt ad libertatẽ i agẽte libo. So. Aſſumit falſũ vt vr̃ q̃ ad 2^{az} libertatez. q2 ipo^{le} ẽ in ſenſu ↄpoſito me hr̃e aliquã vo litõez z nõ tẽdere i obm eius. Ad pba. negat añs p 2ª pte. Po^e. n. ad talia obã hñt talẽ cõ nexiõez q ipo^{le} ẽ tales act⁹ poni in eis. quin ferãtur p illos i talia obã. Cõfi^r arg^m. Nam de⁹ ab etno libe iudicauit z voluit aliq̃ fiẽ i tpe. Nõ qdẽ p^a libertate. q2 tales act⁹ ñ pote rat ñ hr̃e: ſz 2^a. ſ. pp hitudinẽ ñ nece^{az} inte° di uini ptici z volũtatis ad obã talia. g° a ſimili z nos pter p^{az} libertatẽ p tales act⁹ libere iu/ dicam⁹ ac volum⁹. Si g° loq̃mur de 2ª liber tate ad eã n^l p ſe facit actiuitas. Naz actiui/ tas ẽ aliqd tale q̃ excluſo manet tota libtas z ſua rõ. q2 iſta libtas ↄſiſtit i hñdo tales actus r^utaliũ oboꝝ hz ãt po^a actũ ex B q illũ ſuſcip z ñ ex B q illũ efficit. Paſſiuitas g° p ſe ad B fac. Ab^{te} tñ loq̃n° nz actiuitas nz paſſiuitas p ſe facit ad hoc n^l tõe mõc. Si. n. act⁹ a po^a ñ differet eẽn^r vt i deo tc po^a n^c actiue n^c paſſi ue ſe hẽret ad illũ. Si ṽo loquamur de p^a. ſic po^a nullo° actiua. ſ. nz quo ad ſpecificatõez nz quo ad exercitiũ act⁹ ñ põt eẽ libera. Sec⁹ ſi ſit actiua q̃ ad exercitiũ z ñ q̃ ad ſpecificatõez So. ñ ẽ ſile de volitiõe diuia q̃ ſpẽz ab obo creato ñ ſortit z de noſt^a. Nõ. n. ego poſſiz velle roſaz z velle aliõ n^l mutata volitõe ſz ſpẽz. Diuia ãt volitõ ñ mutata ſpẽ põt ad ro ſaz teriari z ñ teriari. Suppoſito ãt q vez di cat de 2ª ſic de p^a dico q ad 2^{az} n^l facit paſſi uitas de q̃ logt arguens. i. noua receptio ſiue exit⁹ de po^a pus puata i actũ q pz. q2 ſi talez electõez hẽat volũtas in p° inſtãti ſui eẽ libe tẽdit i obm. Cõcedo tñ q iſõma° po^e p actũ aliqd ↄfert ad talẽ libertatẽ. Itẽ ↄfert actiui/ tas. q2 velle ẽ agẽ. g° voluntas nihil pt velle quin elicitiue vel actiue ſe habeat ad actũ. Et ad improbatõez negatur antecedens.

¶ Arguit ẽt ↄ̃ pbatõez ↄõ^{is} ſic. Si volitio finis z electio ſt̃ vn⁹ act⁹ vn⁹ ñ ẽ cã alteri⁹. ſi duo ñ pñt eẽ ſil'. So. Aliqñ ſt̃ vt cũ finis eſt

abte volit⁹. Aliqñ vn⁹ tm̃ vt cũ ẽ volit⁹ vt rõ eoꝝ q̃ sũt ad finẽ. 12. q. 8. ar. 3. Scd̃s ãt cãt me diãte p°. * Nec tñ ẽ ĩpole duos act⁹ sil' eẽ vt pȝ. 1. q. 58. ar. 7. 2m vbi dr̃ q cũ volũtas vult finẽ ⁊ ea q̃ sũt ad finẽ ibi sũt due opatões sil' ⁊ vna ẽ rõ alteri⁹. Argm ĩ pede. Pᵃ ad vtrũqȝ ẽ pure passiua ſȝ com. 2. phy. g° liberꝝ arbim ẽ poᵃ pure passiua. So. poᵃ q̃ est ad vtrũqȝ reu diuȝ ad q̃ ẽ mere passiua. Sec⁹ ãt si sit deter minata ad finẽ ⁊ sit ad vtrũqȝ rn aliorum.

Irca. 25. di. q̃rit vtrũ volun tas ab aliq̃ ex̃iori moueatur ad suũ actũ. ¶ Pᵃ ꝯ° volun tas mor l' pt moueri ab ĩteu. qꝛ p ei⁹ indifferenᵃᶻ ad oppo sita dtẽriat. 12. q. 9. ar. 1. ¶ 2ᵃ Põt ẽt moueri ab aliq̃ ex̃iori ibidẽ. ar. 4°. qꝛ mor ab obo specificãte ⁊ q̃ztũ ad exercitiũ ac t⁹ nec° mor ab alio. i. a deo cũ alr̃ sit ĩ poᵃ re ceptiua ru velle. ¶ 3ᵃ. Solus de⁹ pt eã mouẽ ad exercitiũ sui act⁹ sic pñm ex̃i⁹ ibidẽ ar. 6. ⁊ di. q. 22. ar. 9. Mot⁹. n. q ẽ ab ĩtri.co vt nãl' grui um ac leuiũ non ẽ nisi a foᵃ intrinᶜᵃ mobili' ⁊ a producente talem formaȝ.

¶ * Cõtra pᵃᶻ ⁊ 2ᵃᶻ arguit sco. pban° q volũ tas ñ mor ab ĩteu l' obo l' alio motore ab ipa distĩcto: agẽte nãlr. p° sic. Nullũ. n. agẽs nãle pt eẽ cã ꝯ̃rioꝝ circa idẽ passiũ. g° velle ⁊ nol le ñ sũt ĩ volũtate ab agẽte nãlr. g° nȝ ab obo l' ĩteu. g° sũt a volũte. So. Cõcludit q inte° vl' obȝ ineẽ cogito ñ ẽ cã effeuᵃ ⁊ total' volitõis ñ ãt q̃n sint cã ptial'. Negat. g° a°r de cã par tiali. qꝛ B cũ liba pt ſȝ aliq̃s cãre ꝯ̃ria. Nam stãte eadẽ aphẽsiõe ꝯplexi ĩeuidẽtis. possum asentire ⁊ disẽtire vt dicũt. Dico 2° scd̃ȝ' posi tõez nr̃aȝ q p̃dicta ñ sũt cã effeuᵃ total' l' ptial' volitõis ſȝ soluȝ mouẽt p modũ finis q mo uet ñ vt agẽs: ſȝ vt rõ agẽdi ñ q̃dẽ real': ſȝ ĩtẽ tiõal'. Rõ. n. realis ẽ aliq̃° elicitiua ⁊ pñm q̃ nõ ãt ĩtẽtiõalis. ¶ 2° passio q̃ ẽ ab agente non ẽ in potestate passionãtȝ. g° nȝ mẽitoria vel d̃ meritoria. g° volitio ñ ẽ ab obo q nãlr agit. So. dico p° q ñ ẽ ꝯ̃ nos. 2°. q greg. ⁊ multi aliȷ̃ negarẽt añs vl' q̃ñ agẽs nãle ẽ partiale. Sufficit. n. libtas sbiecti adeẽ ĩ potestate pas si. Dico. 3°. q pᵃ nr̃a volitio ẽ nãlis ȝ ñ. qꝛ sit

ab obo solo effeue ⁊ nullo° a volũte. Cũ B tñ stat cã eẽ ĩ potestate volũtatȝ. q̃ ad ei⁹ exerci tiũ ꝯtiuatõez ⁊ suspẽsionẽ. In via. n. volũtas ñ figir neco ĩcõsideratõe l' apetitu finis. Dico 4°. q põito q due rões: puta boni ⁊ mali in fornicatõez: eq̃lr moueãt volũtatẽ p ĩpolete a neutra moueret donec plene ꝯsideran° ĩte ꝓponẽt alteꝝ eẽ meli⁹. p indiciũ ꝯplexũ l' sim plicẽ aphẽsiõez alicui⁹ circõstanᶜ. Sp ãt al tera eaꝝ forti⁹ mouet nᶜ tñ necitat. qꝛ illa mo tio ñ ẽ efficiẽtis nᶜ q̃ ad exercitiuȝ: ſȝ q̃ ad spe cificatõez act⁹. q̃ tñ motio specificatiua ñ est neca n' ꝓponeret vl'e ⁊ pfectũ bonũ aut necm fine q̃ ñ ad finẽ ⁊ seclusa oĩ notitia ab inteu q̃ oppom eligẽ l' actũ suspẽdẽ: indicaret bonũ. ¶ 3°. Obm ẽ finis. Finis ãt vtᶜ ñ mouet pp fi nẽ. g° finis vtᶜ ñ efficit. So. nõ ẽ ꝯ̃ nos. Greg. ãt dicẽt q finis vt ẽ ex̃ ñ mouet pp finẽ: ſȝ se cus vt ẽ ĩ ĩteu ita q vno° efficit. ⁊ alio° teriat volitõez. ¶ 4°. Nã aliq̃d puta. a. ꝯtingẽter. i. euitabilr euenit. g°. a. ñ ẽ a cã deteriata. qꝛ p instãti q̃ ẽ cã deteriata ñ pt effe° ꝯtigẽter eue nire. g° ẽ ab ĩdeteriata. Si ãt illa deteriat se hẽo ĩtẽtũ. Si ãt deteri at ab alio puta. b. aut b. deteri at neco aut ꝯtigẽter. Si pm oia ĩmu tabilr eueniũt. Si. 2m ·ıgr istud ẽ voluntas. qꝛ oĩs cã nãlis ẽ ad vnũ deteriata. Dices. q ista deteriatio ẽ ex pte ĩte°. sic oñdẽtȝ obm volũ tati vt fore l' ñ fore. Sȝ ꝯ̃. qꝛ ĩte° ñ põt deter miare volũtatẽ ad alterũ ꝯ̃dictorioꝝ ĩdiffe rẽter n' demõstrãdo d̃ vno ⁊ paralogizan° d̃ alio. Si g° aliquid ẽ ꝯtigẽs fore ⁊ ñ fore rõe ĩteᵃ n' erit ꝯtigẽter a volũtate dei cũ ĩpe ñ pa ralogizet. ¶ 2°. qꝛ ĩte° maxie agit mõ nãli ſm aug. li° de tri. vñ ĩtelligẽtiã põit pñm appro priatũ pductõis filiȷ̃. g° ñ ẽ cã ĩdeteriata. 3°. qꝛ ñ ẽ ꝯ̃dictio q sit volũtas sẽ ñ potẽs deter miare. vñ ans. de casu dia' fingit q sit vn⁹ an gel⁹ ñ potẽs apetẽ iusta: ſȝ tm̃ comoda. So. Cõcludit q act⁹ volũtatȝ elicit⁹ vel ĩpatus est a cã ĩdeteriata q̃ seipsaȝ pt deteriare. As sumit tñ fal'm. s. q p instãti deteriatõnis cãe ñ possit effe° ꝯtigẽter pueĩre: ſȝ solũ nec° nisi sit ſmo d̃ necitate suppositõnis. Nec oȝ q si ĩte° deteriet q sit ibi demõstra° ⁊ palogiza° p° qꝛ ñ sp arguit p vtraqȝ pte. 2°. qꝛ pt arguẽ

exprobabilib⁹.3°.q2 p̄t volūtati obꝫ mōstra re p̱ simplicē aphēsionē sine sillo⁹ ꝛ ꝯpositōe sic ꝛ videre duo alba ꝛ excessuꝫ vni⁹ sup̱ alio Dico ēt ꝙ eq̄ ꝯ arguētē.argu^r sic. Si volūtas p̄t se īdifferēter deteriare ad alteꝝ ꝯdictorio rūb̄ n̄ ē po^le n^l hēat rectā electiōeꝫ r^u vni⁹ ꝛ n̄ rectā r^u alteri⁹.ꝛ ita de⁹ n^l libere ꝯtigenter vult cū n̄ possit male eligē. Dicō ēt ꝙ ite⁹ di/ uinus p̄t sine palogismo īdifferenter alteruꝫ ꝯdictorioꝝ ditare ꝛ volūtas diuīa sine obli/ gatate eligē altas de⁹ n̄ possꝫ facē q̄ n̄ facit n^e omittē q̄ facit ꝙ ē erroneū. Pꝫ.n.i.q.25.ar.5 ꝙ sine deceptione diuīa sap^a p̄t id ꝙ iudicat eē bo^m fieri iudicare n̄ eē bo^m fieri eo ꝙ finis dei īproportōabilr excedit ea q̄ ad illū sunt. Dico ēt p̱ 2^a īpugna^oe rn̄siōis ꝙ ite⁹ cogni^oe ꝯplexa ē maxie dteriat⁹.q̄ ad pn̄^a ꝛ q̄ ad ꝯō^ea nec^o ꝛ euidēter eis ꝯnexas tā ī p̄ticis q̄ꝫ ī spe/ culabilib⁹. Sec⁹ āt de aliis. In simplicib⁹o est deteriatus q̄ ad primarias ꝯceptōnes n̄ quo ad scdarias. Dico ēt p̱ 3^a.ꝙ ꝯdictio ē eē volū tatem ꝛ nō eē liberaꝫ n^l esset aliqua creatura cui⁹ oē iudiciū eēt iudicium a natura. Hoc.n. iudiciuꝫ est radix libertatis. Ansel.autem il/ lud non asserit possibile.

¶ Cōtra eādē arguūt alii ꝙ nꝫ ite⁹ nꝫ cogni⁹ moueat volūtatē.p° sic. Si nece ē ꝙ effe^a li/ bere ꝑduct⁹ a volūtate p̄cognoscat erit īfini tus ꝑcessus ī ante ī actib⁹ elicitis a volūtate. So. aliq̄ꝫ notitiā p̄cedit volitio oēꝫ āt voli/ tiōeꝫ p̄cedit notitia.ēt eiusdē rei volite vnde cū qs vult scire īcognitū notitia q̄ desideraf sese velle: ꝫ notitia hui⁹ notitie p̄cedit velle. Nec tal^r vult īcognitū: ꝫ ipsiꝫ scire īcognite rei ꝙ scire n̄ ē īcognituꝫ. Et si volūtas velliꝫ ī ^ooī notitia carere.cū sic vult neco ponif ali qua notitia.s.voliti. Aliqd tn̄ ē factū volūta te ꝙ n̄ ē cognitū.q2 aliqd efficit ꝙ n̄ vult. Si tn̄ illud eēt volitū eēt cognituꝫ. Et si notīa p̄/ cedēs eēt ītensior cū hoc stat volitōeꝫ esse re missiorē.q2 cā ē libera. Hec oīa gre. ¶ 2°. Uo lūtas aliqn̄ p̄cipit ītellectui vt ꝯsideret.a.aut g° tūc actu ꝯsideraf d.a.aut n̄. Si p^m supflue p̄cipit. Si 2^m hēo ītentū. So. volūtas p̄t im pare cogitōeꝫ dilīctā ei⁹ ꝙ cogn^r īconfuso. vt cū videro aliquē quē me scio alicubi vidis se: ꝫ nescio vbi Adā ¶ 3°. Nō min⁹ depēdet spēs sensibil^r ab obo q̄ꝫ voli° ab ītellec^oe q̄ tn̄ ꝑꝫ expientiā ꝑspectiue rēoto obo aliquādiu manet ī sensu vt pꝫ īclaudente oculos post vi sam lucē.g° saltē volitio causata sine intellec/ tiōe ꝯseruari pōt. So. Nō minor ē depēden tia predicte spēi ab obo infieri secus inesse.q2 īme° nō est remoto obo: ꝫ ī organo ē aliq̄ꝫ/ diu in fantasia vero diu. Uolitio autē in esse. ita se habet ad ītellectionē vt radius ad solē. Adam bene.si dependentia intelligatur fina liter ꝛ non effectiue.

¶ Cōtra eādē arguit henri.9.quol.q.5.p° sic Si ita voluntas a bono sic inte⁹ auero: mo^r nec° mo^r ꝛ peribit liberū arbitriuꝫ. So. eius obiectū est bonū nō qdeꝫ ab^te: ꝫ vt aphēsuꝫ. Unde diuersi^de aprehensuꝫ diuersi^de mouet. Nā aprehensuꝫ sub rōe sūmi boni ēt si sit ve re maluꝫ puta fornicatio mouet nec°. Impu tatur tn̄ volūtati ad culpam.q2 pōt remoue/ re actualē ꝛ habitualē existiatiōeꝫ huiusmōi impan° diligentē discussionem veritatis. hec her. cū multis aliis falsis. Arg^m āt hꝫ falsum fun^tus.s.ꝙ oē veꝝ nec° moueat ite^m. Et dato ꝙ tā ipe q̄ꝫ volūtas nec° moueāf ab aliqbus obis q̄ ad specificatōeꝫ act⁹ tn̄ a nullo mouē/ tur nec° q̄ꝫtū ad exercitiū. ¶ 2°. Si for^a aphē/ sa mouet volūtatē sic vl^e bo^m nec° mouet illā ī deteriate. So. solus de⁹ clare visus necitate illā q̄ ad exercitiū act⁹ alia v° ēt particularia necitāt q̄ ad specificatōeꝫ si aphēdātur sb rōe bōi oīo. Cū b tn̄ stat libtas arbitrii. Sciēd ē āt ꝙ oñsio bōi n̄ ē specificatio volitiōis: ꝫ ē cā ei⁹.cālitate finis l^r fo^e q̄ sit rō agēdi intētio nalis. Nō ē āt d rōe finis aut p̄dicte rōis agē tis aliqd īprimere. Iō nꝫ obꝫ nꝫ inte⁹ īprimit volūtati actū p^m vel 2^m Sciēdū ēt ꝙ nulluꝫ indiciū necitat volūtatē q̄ꝫtū ad exercitiū ac/ tus.q2 oē iudiciū sbest volūtatꝫ ī p̱io q̄ꝫtū ad exercitiū ipi⁹ iudicii lꝫ n̄ q̄ ad specificatiōeꝫ. Uel saltē sbest q̄ ad ꝯtinuatōeꝫ ei⁹.qcqd sit d īceptiōe q̄ forte aliqn̄ ē neca. Sciēdū ēt ꝙ tā apetitus sensitiu⁹ q̄ꝫ intellectiu⁹.ꝑm suū actū specificaf ab obo: ꝫ prim⁹ nec° mo^r a quolꝫ suo obo q̄ꝫtū ad exercitiū ꝛ specificatōeꝫ ac/ tus vel saltē q̄ꝫtū ad specificatiōeꝫ. Scd⁹ v°

a nllo mouet nec° q̄ ad exercitiū: ſʒ q̄ ad ſpecifica ez ab aliq̄ mor nec° ʒ ab aliq̄ ñ. H° āt ñ derogat libtati arbitrij. Sciēdū ēt ſʒ her. q̄ volūtas ñ fert p° occurſu ī bom oñſū vt ſēſus: ſʒ expectat delibatōez. Uñ iteu pponēte. a. ſub rōe oio bo' ʒ nllo° mali volūtas p̄t ñ velle ia qz ñ necitat q̄ʒm ad exercitiū, ñ āt p̄t nolle ſiue reſpuē illō. qz tale obʒ ñ p̄t dare talē ſpēʒ actui. Si āt cū dicto cāʒ p̄oat q̄ nullū iudiciuʒ veꝝ vl' falſuʒ ſit ī iteu q̄ iudicet. H° ñ eē ꝑ nūc volēdū ʒ nlla alia oñſio. tūc nec° volūtaſ illō volet. *C Cōtra 2az ꝯez arguit ſco. ꝑban° q̄ de' ñ cauſet imete actū volūtatʒ: ſʒ volūtas ſit totalis ʒ imeta cā. p° ſic. Nlla poa hʒ ꝑfecte ī ſua ptāte effem quē ñ p̄t ſola l' mediate cā cui' cātio ſit ī ſua ptāte. g° ſi de' nec° cōcurrit vt imeta cā volitiōis create tal' volitio ñ ē plene ī ptāte create volūtatʒ. Sol. negaſ añs. Suffic. n. ſi ſe ſola poſſit efficē l' ſi hēat ī ſua ptāte cās pxas ʒ ſi ñ rēotas ſeu p̄mas. Ul' duplr cā hʒ effem plene ī ſua ptāte. l. p̄marie ʒ idepēdēt vt de'. ʒ cū depēdēa a p̄ori cā. Primo° ꝯcer ꝯñs. 2° vo negaſ añs. ¶ 2°. Illō ñ ē ꝯtīgēs ꝑꝑ hituez ſul ad aliquā cāʒ 2as ad cui' euētū cā ſupior ē dteriata ʒ ñ variabil' nʒ impedibil' cui' dteriatōez ſeqſ deteria° oīuʒ 2ar cāꝝ. Sʒ ſi de' ē cā create volitōis ipa volitō ē qd tale. g° ñ ē ꝯtigēs reu nr̄e volūtatʒ. Patʒ a°r qz ſi volūtas dteriata ē ad ſcribē: ñ ē man' ſcribē ʒ ñ ſcribē. Et ſilr b°r. qz volūtas dei ē ad vnā ꝑtē ꝯdictōis etn̄alr determiata ʒc. So. negaſ a°r vbi p̄oꝛ cā eēt deteriata libē ita q̄ p̄t eē deteriata ad oppom. Tūc. n. ñ oʒ eē necitatē n' ſuppōnis ʒ ꝑ idē pʒ ad ei' ꝑbatōez. Sic. n. volitio a mea volūte ē ꝯtigent' ſi diuia volūtas ē detmiata libē ita ſcriptura a māu ſi mea volūtas libē ſit dteriata. pa tñ radix ꝯtigene ñ ē 2a cā. ſʒ pa. ¶ 3° Si de' ē imete cā nr̄e volitōis ē cā p̄oꝛ nālr q̄ʒ nr̄a volūtas. In illo g° p̄oꝛi ſig° de' cāt ꝑfectā rectituez in volitōe aut ñ. Si pm volūtaſ ñ peccat ī 2°. qz ñ cāt oppom cāti ī p°. Si 2m ſilr volūtas non peccat ī 2°. qz tūc ñ p̄t ī rectū velle. qz n' p̄t in 2° n' q̄ pa cā fec ī p°. So. lʒ talia ſiga rōbilr a mltʒ negēt. eis tñ ꝯceſſis ſolū q̄ ad nr̄m modū itelligēdi dico q̄ loqn° de volitōe pcti deus ī p° ſigno cāt ī ea rectiez ī ordie ad ſe ñ aūt ī ordie ad volūtatē creatā. Nec ſeqſ q̄ volūtas ī 2° ñ peccat. qz po° abta p̄t ī rectū velle et ſi ñ ꝯditōata p° poito de' in p° ſig° ñ cāt talē rectiez. Cū āt dr̄ q̄ volūtas ī 2° ſig° ñ p̄t n' q̄ p̄oꝛ cā ꝑduxit ī p° veꝝ ē ī ſēſu ꝯpoito. ſʒ falſū idiuiſo. ¶ 4° qz ſi ſic de' eēt total' cā volitōis ſic ʒ āgeli q ē nobilioꝛ volitiōe. g° volūtas nullā hr̄et cālitatē. So. negaſ ſeqla de cā totali. l. q̄ ſe ſola effic. qz ſic de' ñ ē cā total' eoꝝ q̄ vult efficē ꝑ cās 2as. ¶ 5° Aliq̄ cā creata pt eē cā total' ſui effea. g° maxe h° ꝯr volūas. So. negaſ añs ī gñe cāe efficiētʒ l' fōlis aut mālis Sʒ ꝑbaſ ī gt p°. qz eē cāʒ totalē caloꝛis ñ ponit īfinitatē ī cā v niuo ca vt pʒ nʒ ī eqca. qz nō ē nece q̄ īfite excedat. So. lʒ cā eqca ñ pa ñ ſit nec° īfita ſec' de pa. ¶ 6° qz ſi eēt ſbʒ oīum alio circūſcripto cāret ſuā paſſiōez. So. creatā eē oī alio circūſcripto ē īplicāſ ꝯdictōez iō nimirū ſi ſeqſ q dlʒ. Poito tñ tali caſu ſbʒ ñ agēt n' eēt idepēdēa. q̄ ad eē ʒ opari ʒ ꝯſr de'.

C Cōtra eādē hēri. vbi. ſ. ꝑbā° q̄ p̄m' mot' volūtatis nō ſit a deo. p° ſic. Naʒ ſi iſte mot' atribuiſ deo pari rōe ʒ mot' grauiū ac leuiū cū ipē oīa moueat. So. negr ꝯñs. Ex hijs ſo q̄ dic. s. tho. 12. q. 9. ar. 6. 3m ſic teneo de pa motōe volūtatʒ. Dis act' volūtatʒ q̄ ꝑpe ē actus ſcōs ē a volūtate effeue. qz ñ eēt actio imanēſ ſi nllō° eēt a ſuo ſbō. Pria āt motio q̄ de' cā mouet ad bom ī vlī magis hʒ rōnē act' prim q̄ʒ 2' lʒ nūq̄ʒ ſit ſine actu 2° effe°a volūtate. qz gñalē affectōez ad bom ꝯcomitaſ affectio ad ꝑticulare bom vt vr̄ velle. s. tho. 4. d. 49. q. 1. ar. 3. q. 3. vbi dic q̄ tūc ꝯiūgiſ appetit' nāl. ad bom ʒ rōlis ad h° l' illō bom. Ad pas g° motionē q̄ a deo ē tanq̄ʒ ad actū pm ſe p̄t hr̄e mere paſſie. Si āt ipa ita moueret ab alio q̄ nllo° ex ſe. opa ei' ñ eēnt meritoa l' dmeritoa. Scot' āt ʒ hēr. crediderūt q̄ hūana volūtas a nulla p̄oꝛi cā moueaſ. herue' āt oio vult q̄ obʒ ſit cā effeua volitōis ʒ ñ ſolū cā ſine q̄ ñ ut ſolū fōlis aut final'. Nos āt ñ pōim' vt hēric' q̄ obʒ ſit cā ſine q̄ ñ l' ꝑ accñā ſic remouēs phibēs. ſʒ dicim' eē cāʒ ꝑ ſe ī gñe cāe finalis.

C Arguūt ēt gdā alij. p° ſic. Si volitōes nō efficiūſ ſaltē ꝑtialr ab obis ſeqſ q̄ ab eis ñ

caplāt distītōēz fōlē. Et ɔn̄r hit⁹ diūsoꝝ obo rū ñ erūt fōlr diuisi. So. lʒ eaꝝ ñ hcant ab eis effectie: hn̄t tñ ad huc sensū ꝙ ſʒ specificā di stītiōēz oboꝝ ē fōlis distin⁹ volitiōm ꝛ sic ne gat sequla. Distin⁹ tñ oboꝝ i eē cognito ē ali quo⁹ cā distictōis volitiōm, lʒ ñ effe̅e. De h⁹. ber. Sic ter⁹ motū ita obʒ volitiōez ñ efficit ſʒ specificat ñ i gñe cāe efficiētʒ. ſʒ magis fo̅e cui⁹ ē specificare. Sic n. pmanētia p fōāʒ ibe rēte ita successiā p terᵐ specificāt vt mot⁹. Lʒ āt itellectio specificet a silie obī iformāte in teᵐ ꝛ eliciente actū: tñ volitio q̄ sine spē elicit specificat ab obo cū magis assilet motui q̄ʒ itellectio. B rᶜ. Satʒ ɔcōdit. s. tho. Addo vo ꝙ obʒ specificat volitōez ñ tm̄ ſʒ eē q̄ȯ hʒ ex̄ teᵐ. ſʒ potius ſm eē cognitū ꝙ hʒ i iteᵘ. ¶ 2⁹ Obm pn̄s magis possum⁹ amare teste expiē tia. g⁹ obm cognitū ꝙ p cogitōēz fit pn̄s ali qd agit ad actū. So. ideo magis amare illud possumus. qꝛ pfectius apprehēdit.

¶ Arguūt ēt adā ꝛ gre. ɔ id ꝙ dcm̄ ē n̄ᶜ iteᵐ n̄ᶜ itellectōēz efficē volitionē. p⁹ sic. Si. n. so la voluntas ē volitōis imeᵗᵃ cā nālr possʒ vel le icogitū ɔ aug. 8. de tni. So. dico ꝙ cū vo lūtate ēt p se cā notia. ſʒ ē cā finalʼ. ¶ 2⁹ qꝛ ſʒ aug. 15. de tni. aōꝛ ē ex notiᵃ. So. li ex ipōtat rōēz agēdi quō cāt finis vt dcm̄ ē. ¶ 3⁹ qꝛ ſm com. 12. metħ. com̄. 35. foᵃ balnei q̄ ē in aīa est agēs desideᵐ. So. pʒ p idē. De h⁹ vo. s. tho. de vtu. q. 2. ar. 3. Ois act⁹ sortit spēm ſʒ foāʒ agētis. q̄ reᵘ volūtatʒ ē obʒ ꝙ ē boᵐ ꝛ finis. B iᶜ ꝛ logt de obo i eē cogito. cui⁹ notiᵃ ē volū tati formalis ratio agendi pro q̄ʒto dat spēʒ volitioni lʒ illam non eliciat.

Jrca. 26. di. q̄rit vtꝝ gr̄a sit vt⁹. ¶ Pᵃ ɔ⁹. Gr̄a differūt realʼ a vtute. 2. d. 26. 12. q. 109. vi. q. 27. ¶ 2ᵃ. Et ñ ē sbiecti ue in aliqua potentia aīe. sed in eēntia. vbi supra.

¶ Cōtra pᵃʒ arguit sco. ꝙ gr̄a ad vtutes isu sas ñ hēat se vt aīa ad poᵃᵃ ꝛ lumē nāle ad v tutes acq̄sitas. p⁹ sic. Nā seq̄ret ꝙ fides ñ pos set eē ifōmis. Nō. n. pt vt⁹ pficē sblato lumie i ordie ad ꝙ pfic sic vt⁹ acq̄sita ñ māet vtus ablāte prudēᵃ. So. nō vadit ad mētē. s. tho. q itēdit ꝙ gr̄a reᵘ vtutū assilet eēnᵉ reᵘ poᵃᵃ i h⁹ ꝙ gr̄a ē imeᵗᵘʒ pnᵐ eēnʼ sup nālr ꝛ vt⁹ sup nālr opanʼ sic eēnᵃ aīe ꝛ sue poᵉ sūt pnᵐ imeᵗᵘʒ eē ꝛ opis nālis. Nō āt attēdit silī⁹ i h⁹ ꝙ sic eēnᵃ efficit poᵃᵃ ꝛ hʒ ad eas nālē ɔnexionē ita sit de gr̄a ꝛ vtutib⁹ ifusis q̄ ad sbaʒ hit⁹ potisᵗ sic cū ipe pōat fidē ꝛ spē eē sine gr̄a possibilr. Alia vo silī⁹ sic itellit. qꝛ sic null⁹ hit⁹ acq̄sit⁹ hʒ rōēz vtutʒ nʼ p q̄ʒto fōmat ordie sibi ipsi so ex luie nāli. sic nlla vt⁹ ifusa ē ppe ꝛ pfecte vt⁹ nʼ fōmet p gr̄aʒ. Ad argᵐ g⁹ negat ɔn̄a. qꝛ fides sine gr̄a pficit qdē. ſʒ icōplete. Gr̄a āt ñ ē cā spei ꝛ fidei ꝛ vtutū ppe esseᵘᵃ nʼ sit i fieri ꝛ ptialʼ ꝛ istralʼ. ē āt cā fōlis boꝝ. Jtē est cā dispoitiᵃ vt vr̄ velle. s. tho. vtu. q. 3. ar. 3. 2ᵐ. Sʒ ɔ q. 3. ɔ ca. dic ꝙ cāt fidē spē ꝛ carita tē. So. logt de gr̄a. i. dei ḡtuita voluᵗᵉ. Nō g⁹ gr̄a ḡtū faciēs ē silʼ cū suo esseᵘ nec⁹ nʒ eos dē esseᵃ hʒ i via ꝛ i pr̄ia vbi hʒ excellētiores. ¶ 2⁹. Quecūʒ excellenᵉ atbuūt gr̄e atbuunt caritati. qꝛ vtraq̄ʒ diuidit ūter filios reg' ꝛ p ditōis ꝛ ē foᵃ vtutū ꝛ ñ pt eē iformis ꝛ ɔiun git vlti⁹ fini iusta possibiᵗᵉʒ vie. g⁹ ñ distiguūt alteꝛa eaꝝ supfluit. So. null⁹ esseᵃ imeᵗᵘʒ gr̄e ē imediat⁹ caritati lʼ eɔ⁹ lʒ esseᵃ vni⁹ imediatus mediate atbuat altī. Dico g⁹ ꝙ null⁹ p carita tē ē imeᵗᵉ fili⁹ dei. ſʒ p gr̄am nᶜ vtraq̄ʒ eq̄lr ꝛ eodē mōē foᵃ vtutuʒ ymo caritas fōat gr̄a. vi. q. 27. ar. 2. 6ᵐ. Nec eodē mō ɔiūgunt fini ſʒ gr̄a p modū assilatōis ꝛ difformatōis. cari tas vo p modū obi ꝛ opatōis. Nec poita ca ritate supfluit gr̄a sine q̄ hn̄s caritatē ñ possʒ mereri ū. s. ad. 4ᵐ. tū qꝛ gr̄a pficit ad aliq̄ eē ꝛ sp ē i actu suo. caritas vo ad obʒ ꝛ sp ū dili git tū. qꝛ caritas ē diffusa i nob p. s. sctm̄ q ſʒ aliq̄ donū dat q̄ȯ caritatē p̄cedit sic ꝛ ipsa da tio. s. s. q̄ ē ei⁹ cā. tū qꝛ elicē actū meritoᵐ est cōe oī vtuti. g⁹ p aliq̄ȯ oib⁹ cōe. g⁹ p gr̄aʒ. g⁹ gr̄a ē cōis oib⁹ vtutib⁹ ñ p̄dicatōe. qꝛ tot eēnt gr̄e q̄t vtutes. g⁹ ē cōis p modū cāe.

¶ Arguit ēt aure. ꝙ aliq̄ vt⁹ sit fōlr gr̄a. p⁹ sic. Nā ſʒ mgr̄m in lr̄a gr̄a p̄uēiēs ē fides q̄ iustificamur. g⁹ aliq̄ vt⁹ ē gr̄a. So. ē fides ñ p eēnᵃʒ. ſʒ qꝛ i iustificatōe quā fac gr̄a pm⁹ mo t⁹ ē fidei. vt expōit. s. tho. 2. d. 26. Cōfiʳ argᵐ qꝛ p aliquā vtutē aliā a cariᵗᵉ est gs deo fōlr

gt⁹ vt placēs deo.s.p fidē.g° idē. So. negat añs q: poita sola gra i aīa ipa eēt folr gta z ea sola p ipo'ᵉ reota ñ eēt.gta. Nec seqt si i/ po'ᵉ ē sine fide placē do q p fidē folr qs pla ceat.sic nz calido z hūido folr viuit sine qb⁹ tñ ñ viuit q̄zuis eēnᵃ viuat:a q̄ pulullāt ista. Sciēdū ē āt q ñ oē assilans z ɔfōmās do fa cit accepᵐ folr do:s3 solū ɔfōmās ɔfōmitate q̄si specifica p quādā ptcipatōez die nāe. Lz āt d⁹ diligat z acceptet oēz ṽtutē z s3 ei⁹ tñ eē gtū do pl⁹ iportat q̄z diligi vl'acceptari nᵗ loq̄mur d acceptaᵒᵉ ad vitā eternā c⁹ accepta tōis pm⁹ z pp⁹ effeᵉ ē gra z ñ ṽt⁹.¶2°. Naz fictitiū ē ponē aliq̄z q̄litatē q̄ faciat deifōmē Aut.n.B fac q̄zᵐ ad actū pᵐ z sic melt⁹ B facit aīa q̄ ē ymago. Aut q̄zᵐ ad 2ᵐ z/sic eq̄ bñ B fa ciūt ṽtutes. vñ he sole foᵉ nob pcipint i scrip tura. So. Si ista poitō ē fictio fictor ē beat⁹ petr⁹ sup cui⁹ auctoᵉ fūdat. Nā.i.pet. dr vt efficiami ɔsortes diuie nāe. Dico .g° q B fac q̄zᵐ ad actū pᵐ. Ad i pba. dicit.s.tho.d.s̄.ad. 6ᵐ z.2.d.26.q.i.ar.2.2ᵐ q: lz gra sit ignoblīō aīa q̄zᵐ ad modū eēn'tñ ē nobilior inq̄zᵐ ē ei⁹ foᵃ l'iq̄zᵐ ē expssior silr°die bonitatz. Et dico ho'eē pcepᵐ vt se ad grāz dispōat q̄ s3 aug.d pd.scoz caritatē pueit. Scito tñ q pcepᵃ ñ sit d abitib⁹ s3 d actib⁹ ṽtuᵐ. Scieᵐ ēt q gra cō pōal'h3 s3 ɔpoᵐ ex ptib⁹ etherrogeⁱⁿ ionimi rū si sit foᵃ ex mltis fōis ɔfgēs. vt arguēs dic q̄zuis dici possit q lz pl'ritu° seu ptiositas cō poral'mlta r̄ qrat tñ it illa ē aliqd pncipali⁹. s.color. ¶ Ad idē argᵗ durā.sic. Si gra ē pnᵃ eēnᵗ supnālt ea dstructa dstrueret pnᵃ opanᵗ supnālt.i.ṽtutes theoᶜᵉ q ē falz. So. dstrucᵃ gra dstruūt fides z spes ñ q̄zᵐ ad s3az bit⁹:s3 q̄zᵐ ad eē pnᵐ opāᵗ supnālt i q̄ a gra dpēdēt q̄ reota nlla opaᵒ ē ṽe z pfecte supnāl. sic nz. pportōata vite etne l'mitoᵃ ei⁹.¶2°. Nā rō p ɔclusiōe dfic:q: pnᵐ eē accītal'ñ oz distin gui a pn°opāᵗ vt p3 d calore q̄ ign3 calet z ca lefac ymo vr sic arguēd. Per ṽtutes mōales ɔstituit hō i eē morali.g° z p supnāles i eē su pnāli. Si dicas q i eē mōali.p°ɔstituit hō p iteᵐ z volū.3.q: B ē s3 aptitudinē tm̄.2° eth. So. Illud pnᵐ bñ itellectū pterue negat: q: itelli' d pn° p° eēnᵗ i aliq̄ gñe creaturaz. Ca lor āt ñ ē pnᵐ pᵐ eēndi calidū:s3 eēnᵃ s3e a q̄ fluit. Ad arᵐ d ṽtutib⁹ mōalib⁹ factū dico q ille ñ ɔstituūt in eē morali:s3 poti⁹ dñr mōa les:q: ex inteᵘ z voliᵗᵉ pullulāt:nᵉ pbs dicit oppoᵐ hui⁹ ṽtualr aut fōalr. Sciēdū āt q si qs in gra dcederet sine ṽtute talis nec dāpna ret nec saluaret:sed de eo de⁹ spālr ordiaret. Quod vero dicit q oīs decedēs i gra salua tur intelligit vt nūc.¶3° vtrinq̄z foᵉ.s.gre z caritatz ē eēnʳ idē act⁹ pm⁹.s.redd̄ē deo caruz seu gratū z.2⁹.s.redd̄ē opus meritoᵐ.g° sunt eēnʳ idē. So. Negat añs. Act⁹.n.pm⁹ gre ē redd̄ē hoiez deo carū l'gratū. Caritas do est facē de⁹ carū hoi ṽi.d.s̄.ad.5ᵐ. Scd̄us āt ac t⁹ gre imediat⁹ null⁹ ē.¶4°. Gra ñ ē dignior caritate:q: nullū di donū est caritate nobiliᵃ s3 aug. N3 viliō:q: pficēt vili⁹ pfectibile.g° ē idē cū ea. So. sic prudēᵃ mōales ṽtutes z ca ritas alias theoᶜᵃˢ ita gra caritatē exced̄ᵗ:q: vtrobiq̄z ē ɔpaᵒ act⁹ z foᵉ ad poᵃˢ z mā3 z cāe ad'cātū. Aug.āt logt d dōis ōdiatz ad imeᵈᵉ eliciēdū actū 2ᵐ mitoᵐ vl'forte logt d carita te icreata vt expōit magr. Sciēdū q ō lz cari tas det eē supnāle poᵉ ñ tñ sic pᵃfoᵃ:s3 vt 2ᵐ que ē pnᵐ opādi.¶5°:q:. Caris grece idē ē q gra z a carz sine gra. So. Nō sp nomē sigᵗᶠ id a q̄ ipoʳ. vñ dato q gra driuet a caris ñ oz q sit caritas:s3 q sit a caritate increata vl' q ab ea sit caritas creata.

¶ Cōtᵃ eādez argᵗ aureo. q ṽtutes ñ fluāt a gra sic. Nō.n. fluūt ab ea libe vt p3ᵉ n3 mere nālr:q: ṽtutes superrogatiōis vt ē ṽgitas ñ ē nece i eē hñti graz. So. nālr ab ea fluūt. ad i pbaᵒᵉˀ dic.s.tho.22.152.ar.3.2ᵐ q ṽtutes ñ sit ɔnexe i suo māli:q: aliqs h3 mā3 tēpantie z ñ magnificēᵉ n3 ēt ṽgitatz puta integritatē carnis. Sit āt ɔnexe i fōali:q: sic paup h3 p/ poᵐ faciēˡ magnificos supt⁹ si sibi ɔpeterz:ita z cōrupt⁹ ɔfuāᵗ itegritatē. Est āt sciēdū q ṽ tutes fluūt a gra sic a cā effectiᵃ scdaria vl' po ti⁹ sit ab ea psuppoitiue z ō diablr eo° q̄ duo rū effectuū eēnʳ ōdiatoz vt s3i z passiōis pᵒ dicit eē cā efficiēs.2ᵗ. Gra āt z ṽtus sūt effeᵃ eēnʳ ordinati in gñe supnāliū:z 2⁹ psupponit pmū vt sit in tali gñe lz non vt sit simpˡ. Iste aūt modus effitiendi.s.per nālez resultantiaz

ꝛ sequellã in ꝑprius ẽ ꝛ equiuoc⁹. vñ gr̃a nꝫ creat neqꝫ educit virtutes de poª subiecti: cũ ꝑncipalis causa sit deus. Põt etiaꝫ dici ꝙ fluũt a gr̃a sicut a cã fõli: qꝛ gr̃a iformat eas lꝫ nõ inherẽdo. Naꝫ sicut bẽt̃ ɓita.ṽ.ẽ. pruden tia est forma virtutuꝫ moraliuꝫ inq̃ꝫ^m act^m ꝯ/ stituit ĩ me^o ꝑ circũstãtias ɓbitas. Caritas ɓo iq̃ꝫ^m actui ꝯstituto ĩ me^o dat oꝛdinẽ ad vlti^m finem. Gr̃a vero est foª caritatꝫ inq̃ꝫtuꝫ actui dat efficaciam merendi.

¶ Cõtª 2^m arguit scot⁹ ꝙ gr̃a ñ sit sbiectiue ĩ eẽnª aie. p^o sic. Gr̃a ẽ realr̃ glõª vl' ꝑ se dispõ ad gloriã. g^o est in eodẽ sbo cũ illa. g^o ẽ ĩ po/ tẽtia. Nec vꝫ dicẽ ꝙ gloª p^o sit ĩ eẽnª aie a q̃ redũdet ad po^as: qꝛ circũscriptꝫ potẽtijs esset aia beata sine 2° actu. ꝛ attigenª vltimi obi. So. Gloª ẽ gr̃a ꝑfecta ꝛ sũt ĩ eodẽ sbo vt pꝫ. ɓi.q.27.ar.5.6^m cũ q̃ tñ stat ꝙ beati^o sit ĩ poª Nã vt elicit̃ ex .12.q.2.ar.3.ꝛ.4.d.44.q.4. ar.2. eterna gloª sũit̃ m ltir̃ ẽ.n. cognitio ɓi de btitu^e bti. ꝛ visio vl' fruitõ ɓi ꝛ boꝝ pñª.i. do tes aie ꝛ oẽ ptinẽs ad btitudinẽ siue sint act⁹ 2^i siue boꝝ pñª. siue fo^e dei formãtes dãtes ĩ me^te actũ p^m.i.eẽ supnãle. Isto^o ãt gr̃a ẽ glia ¶ 2°. Si btitu^o sit ĩ eẽnª aie. aia eẽt nũc btã lꝫ min⁹ q̃ꝫ ĩ pria: qꝛ ꝑ te eiusdeꝫ rõis actũ p^m hꝫ mõ ꝛ ĩ pria. So. eq̃ ꝑced'r rõ si põat ĩ potẽtijs Jõ nega'r ꝯña. ꝛ ꝓba^o qꝛ lꝫ hẽat eũd actũ p^m q ẽ gr̃a ñ tñ q ẽ lumẽ glie ꝛ dos aie. ꝛ vlteri⁹ ñ hꝫ eosdẽ act⁹ scdarios h ꝛ ibi. ¶ 3°. Qñcũqꝫ ẽ aliq̃ foª ideteriata hꝫ ɓtutẽ actiuã ad plura illud ꝙ ꝑcise respic̃ vnã ɗteriatã actõez ñ pt eẽ ꝑfecto illi⁹ iq̃ꝫ^m ẽ ideteriata: lꝫ poti⁹ iq̃ꝫ^m ẽ poª ɗteriata illi⁹ actõis. Sꝫ gr̃a ꝑfic̃ aiaꝫ so/ lũ ĩ oꝛdie ad actũ ɗteriatũ.i. mito^m q ẽ soli⁹ voli^ta hꝫ ãsel. ɗ ꝯce. ɓgi. g^o ꝑfic̃ aiaꝫ solũ vt ẽ volũtas. So. negat h^or: qꝛ gr̃a reddit m̃ito^m actũ ois ɓtutꝫ lꝫ imediati⁹ actũ volũtatꝫ q̃ est aliaꝝ potẽtiaꝝ motrix. Et si hꝫ sctõs m̃itũ l' ɗ meritũ dr̃ eẽ ĩ voli^te itellige cãlr̃ ꝛ ñ sbi^e. Cõ fir'argm̃: qꝛ si ꝑficerꝫ eẽn^as vt^e redũdarꝫ possi blr̃ ĩ itellectõeꝫ ꝛ illa eẽt m̃itoª vt ꝑced'r voli tõeꝫ ymo sine volitõe. So. Reddit qdẽ illaꝫ meritoriã: sed nõ vt ꝑcedat volũtatẽ: qꝛ ite^o. ꝛ si sit pria poª ĩ oñden^o nõ tñ ĩ mouẽdo.

¶ Ad idẽ arg'r ɗtrã. p^o sic. hit⁹ ꝑfitiẽs eẽn^as aie nõ hꝫ maiorẽ colligatõeꝫ cũ hitu ꝑficiẽte volũtatẽ q̃ꝫ cũ ꝑficiẽte ite^m. Sꝫ gr̃a hꝫ maio reꝫ coligatõeꝫ cũ caritate q̃ꝫ cũ fide. g^o nõ ꝑfi cit eẽn^as. Pꝫ maioꝛ: qꝛ q̃ est hitudo ꝑfectibi/ liũ eadẽ vr̃ esse ꝑfectionũ. Inte^o ãt ẽ imedia tioꝛ q̃ꝫ voluntas. ꝛ nõ min⁹ colligat⁹. So. ꝑ/ batõ falsẽ aõꝛꝫ peccat ꝯñs. Ex h.n. ꝙ ite^o ẽ ĩ/ mediatioꝛ eẽn^e q̃ꝫ volũtas. seqt̃ ꝙ hit⁹ eẽn^e ĩmediati⁹ inꝑmit actui inte^o. nõ aũt ꝙ cessãte hitu eẽn^e imediatius cesset hitus inte^o q̃ꝫ vo/ lũtatis. Rõ est: qꝛ habit⁹ ꝑfectioꝛ cuiusmodi ẽ caritas exñs ĩ volun^te plura suppõit ꝛ exig^t ĩ suo fieri ꝛ eẽ ꝛ facili⁹ ɗstruit̃: tũ qꝛ ñ ita gr̃a ꝛ caritas ɗpẽdet a sbo suo in ꝯsuari sic̃ fides cũ illa duo ĩ fieri ꝛ eẽ depẽdeat a solo ɗo sic̃ lum̃ a sole. Fides ãt ꝯsua'r a ɗo ꝛ sbo suo. Tũ qꝛ eadẽ sc̃ ꝯ̃ria gr̃e ꝛ carita'r.i. mõle ñ ãt fidei aut spẽi hoc. 22.q.24.ꝛ.3.d.21. Sciẽɗ ẽ ãt ꝙ tres sc̃ hituũ spẽs ꝛ differẽ^e. Quidã.n. ꝑficiũt ĩ oꝛdie ad op⁹ qdã naꝫ ad ĩtra.s. vnã ꝑtẽ ĩ oꝛ dine ad aliã. Q ɗdã ad naꝫ altioꝛẽ.

Jrca.27.disti. q̃rit̃ vt^m hñs gr̃aꝫ possit ɗ ꝯdigno mereri gliaꝫ. ¶ Pª ꝯ^o. Exñs ĩ gr̃a ꝑ illã pt m̃eri gliaꝫ ɗ ꝯdig^o. 12.q.114.ar.3.ũ dr̃ ꝙ op⁹ nr̃ꝫ vt ẽ.a.s.s. ẽ m̃itũ ꝯdig^m eter ne vite tm̃: qꝛ.s.s.ẽ sufficiẽs cã vite et̃ne tñ qꝛ gr̃a ẽ eq̃l' glie ĩ ɓtu^e: tũ qꝛ ꝑ eã efficim̃ filij ad optiui qb⁹ ipo iure ɗbet̃ hẽditas. Sꝫ q̃ꝫ^m ad sbaꝫ opis vl' vt ẽ a libo arbitrio ẽ m̃itũ ꝯgrui ꝑ eq̃litatẽ ꝑpõtiõis. Cõgruũ.n.ẽ vt opãti hꝫ suã ɓtutẽ de⁹ largiat̃ hꝫ excellẽtiã sue ɓtutis ꝑmiũ. Jtẽ.2.d.27.q.1.ar.3. sic dic̃. Meritũ ẽ ꝯ digni qñ ẽ eq̃le ꝑmio hꝫ rectã existiatõeꝫ: ẽ ãt ꝯgruũ qñ nõ hꝫ eq̃litatẽ: lꝫ ꝑ libalitatẽ dã tis. dat̃ ꝙ dãtẽ ɗcet. Op⁹ g^o nr̃ꝫ ñ ẽ m̃itũ ꝯ/ dig^m hꝫ eq̃litatẽ q̃ꝫtitatꝫ: qꝛ meli⁹ ẽ ꝑmiũ me rito. cũ sit ei⁹ finis: lꝫ ẽ cõdignũ hꝫ eq̃litatẽ ꝑ/ põtõis: qꝛ ñ ẽ mai⁹ deo ꝯferre gliã q̃ꝫ nob ex hibẽ op⁹ ɓtuosuꝫ: lꝫ sicut h^o ad hoc ita illud ad illud. Jdeo verius dicunt qui volunt ꝙ ex ꝯdigno meremur gloriã ꝑ op⁹ iformatũ gr̃a qꝛ in retributiõe ꝑmij magis ſuat̃ rõ iustitie distributiue q̃ꝫ ꝯmutatiue: cũ de⁹ nl' a nob ac cipiat. Scti tñ methaforice dicũt ꝙ regnum

celoꝝ enim⁹ inq̄zm de⁹ accipit opa nr̄a vt acce/ ptās ea. In iustia āt distributiua: obſuat eq̄li tas ꝓportōis. ¶ Arguit āt dr̄a. ꝙ redditio p̄mij ñ ptīeat ad iustīe distributiue. p° sic. Ta lis. n. iustia p° respic ad ꝓportōez ꝑsōaꝝ qb⁹ da tur: ex q̄ ꝯclu ꝓportōez reꝝ q̄ dāde st. Cōmu/ tatīa āt p° respic hitud rei ad rē: vt ī ēptōe ⁊ vēditōe: l' actōis ⁊ passiōis: vt ī iurijs vīdicā dis. ñ āt r̄spic ad ꝑsōaz. Sz ī redditōe p̄mij ñ p° respicit ꝑsōaz ſʒ meritū. g° ē ibi iustia ꝯmu tatiua ñ distributiua. So. ͣ pba. quā. s. tho. fece rat ī 2°: cōrexit ī sūma. Sigs tñ vult eā ſbsti nē legat. 22. q. 61. ar. 3. ⁊. 4. d. 46. q. i. ar. i. q. i. Ex qb⁹ appet p° ꝙ vtraqꝫ iustia respic hitudinē rei ad rē: seu actōis ad passiōez ⁊c. ſʒ diuſie. qꝛ distributiua respic duas actōes: ⁊ duo supo sita agentia vt agentia sūt: ⁊ duas passiōes coꝛrñ/ dētes actōib⁹: ⁊ ita se hn̄tes īt se vt actōes ad ī uicē. Sz ꝯmutatiua respicit vnā actiōez ⁊ vnaz passionē ei cōrñdētē. Distributiua g° ñ respicit solā hitudinē ꝑsōaꝝ: nc ſp ꝑus hitudinē ꝑsōaꝝ q̄ʒ reꝝ: seu actionum l' passionum q̄zuis ñ respiciat ꝑnr hitudinē vni⁹ actōis ad passiōez ei cōrñdētē. 2° appet ꝙ ad ꝯmutatiuas ꝓpe ñ suffic eq̄litas rei ad rē ſʒ ꝓportōez: ſʒ reqrit eq̄litas ſʒ q̄ʒtitatē. 3° ꝙ ꝯsiderata ſba nr̄i opis de⁹ ī retribuendo vt dr̄ ī 2°. poti⁹ obſuat distributiuas: q̄ʒ ꝯmutati uā. q̄ tñ forte ibi ē ꝯsiderata motōe dei: quā ꝯsiderauit. s. tho. ī sū. Et sic soluitur repugnā tia apparēs. Ad argm dico ꝙ a° r° t' fōari pōt p° sic. Ubicūqꝫ attēdit ꝑnr hitudo rei ad rē: seu actōis ad actōez: ibi hꝫ locū ꝯmutatiua: ñ distri butiua iustia. 2° sic. Ubicūqꝫ attēdit hitudo actōis ad passiōez ⁊ ñ ꝑsoē ad ꝑsonas: ibi hꝫ locū con mutatiua ñ distributiua iustia. 3° sic. Ubicūqꝫ attēdit hitudo actōis ad pas. ibi hꝫ locū ꝯmutatiua iustia. Prio° neg' a° r ⁊ b° r recte ſbsūpta. s. Sic ē vbi de⁹ reddit p̄mia ⁊ penas. 2° ꝯce' a° r ⁊ negat b° r 3°. si ſbsūat ſb b° r. s. ī retributōe dei attē/ dit hitudo actōis vni⁹ ad actōez aliā: tc argm ē ex 4° r terminis. Et nota ꝙ de⁹ puniēdo magis distributiuas iustias: q̄ʒ ꝯmutatiuaz obſeruat.

¶ Arguit ēt ꝯ ꝑdcā max ꝙ male accipiat ꝑ poꝛtio iustie distributiue. qꝛ ē ꝓportio ꝑsonaꝝ accipi entiū: ñ āt dātꝫ ⁊ accipiētꝫ. Alioqn pl⁹ de bo nis cōib⁹ accipet idē ciuis ſi distribuerēt ꝑnceps q̄ʒ si ꝓcōsul. So. ͣ ꝯce° ꝙ dr̄. Dico ēt ꝙ de⁹ ret buendo ⁊ puniēdo obſuat iustias distributiuas: ꝯsi derata ſba opis nr̄i. iō ē ibi eq̄litas ꝓportōis actōis ad actōez: ⁊ passiōis ad passiōez. Itez ē ibi ꝯmutatiua ñ qdē ꝓpe: ſʒ ſʒ quēdā ei⁹ modū ad quā sufficit eq̄litas ꝓportōis īter dāiē ⁊ ac cipiētē. Hec āt eq̄litas ñ ē iustie distributiue: nꝫ sufficit ad ꝯmutatiuā ꝓpe dictā. ¶ 2°. Nāz ꝙ dr̄ īgt de motōe. s. s. nl ē. qꝛ valoꝛ act⁹ non pēsat ex motoꝛe: ſʒ ex aliq̄ ꝑfitiēte passū. Un̄ . s. s. mouet ad act⁹ ñ meritorios. vt pꝫ ī ꝓphe ta° e balaā. Nūeri. 24. So. dico p° ꝙ qn actꝰ ē īme'e solū a mobili: ad valorē ei⁹ nl fac mo toꝛ. sec⁹ vbi ē īme'e ab vtroqꝫ: vt ſʒ. qꝛ ēt act⁹ 2⁹ volūtatꝫ ē īme'e a. s. s. ⁊ īfita caritate. 2°. ꝙ . s. s. īprimit grāz ⁊ caritatē: q̄ īpat l' elicit ac tū meritom. 3°. ꝙ. s. s. alr̄ mouet ad act⁹ meri torios q̄ʒ ad alios. tū qꝛ alios ñ oꝛdiat sic ī fi nē ad vitā et̄nā ꝑ eis reddēdā. tū qꝛ nl īpmit g̃tificās aīas l' poa q̄ tales act⁹ elicitūt. Sciē/ dū ē āt ꝙ grā dr̄ semīariū glie: ñ qꝛ sit ei⁹ cā mālis vl' effeua ꝯstituta: ſʒ qꝛ ē īchoa ei⁹ eo° ꝙ fo° rēissa ē ichoa° intēse: cū glo a vno° accepta sit grā ꝯsūata. ¶ 3°. Meritū cōdignū sūit lar ge: ꝑ merito hn̄te dignitatē q̄ʒdā: q̄ʒ de⁹ reqꝛ rit ī opib⁹ nr̄is: q̄ ēt ex grā ē. Et stricte vt ē meritū cui ex iustia debet p̄miū. ita ꝙ retribu toꝛ ñ reddēdo: īniust⁹ ē simpr ⁊ ꝓpe. Hoc āt ñ pt eē īter deū ⁊ hoīez. Nā qcqd ex libalitate potiꝰ q̄ʒ ex debito reddit: ñ cadit ſb merito ꝯdigno stricte. Sz qcqd accipim⁹: a deo tale ē. Deo. n. ñ possum⁹ reddē equalēs. 8. ethi. g° mlto min⁹ possum⁹ eū ꝯstituē d̄bitorē. So. ͣ Op⁹ vtutꝫ elicitū grā ⁊ spūali motōe. s. s. oꝛ diātꝫ illō ī vitā et̄nā ē meritom ei⁹ d̄ cōdigno stricte. ⁊ reddit ꝑ eo glo a ex debito aliquo°. Un̄ negat b° r. Lꝫ āt hō ñ possit ꝯstituē deū debitorē sibi: tñ ī cāu nr̄o de⁹ ē debitoꝛ sibi met. s. vt ꝯpleat ꝙ sua iusta voluntas volūt: moueu° ad op⁹ meritom. Et si ꝑ īpo'e de⁹ nō reddēt p̄miū: facēt iniustū ñ hoī ſʒ sue volun tati ⁊ sapie: q̄ ē lex iustie ⁊ sue bōitati denegā do ꝙ eq̄ d̄cet. De ha. 1. q. 21. ar. 1. 3m. ⁊. 2. d. 27. q. 1. ar. 3. 4m. 12. q. 114. ar. 1. 3m. Sciēdū ē aūt ꝙ a° r arti: sic' dꝫ ītelligi. Illō ñ cadit ſb merito ꝯdigno stricte: qd̄ nllō° reddit ex d̄bito opis

Sciēdū ēt q̄ si deꝰ ṗdcm̄ opꝰ n̄ ordiasset ī vi
tā etnā: ⁊ decedēti ī grā n̄ daret glīaz: nz sibi
nz hoī facēr iniustū. Un̄ sic actꝰ exterior n̄ ē me
ritoriꝰ sine īteriori: ita nz īterior sine volitōe
q̄ deꝰ vult eū ṗmiari etnā vita. Deꝰ ēt nllo° ē
nob̄ debitor. nc rōe opis: nc rōe pmissiōis. Si
āt reddēt ṗmiū n̄ pp valorē opis: sz ex sua p
missiōe sola: n̄ eēt ibi meritū ꝯdigni. Mō di
co q̄ reddit ex debito ⁊ valore opis q̄ hz ex
sbā ⁊ circūstātijs: ⁊ caritate ⁊ grā: ⁊ motōe ⁊
volitōe. s. s. qr diui° volitio ⁊ n̄ n̄ sit merito°.
ē tm̄ q̄si fo° ⁊ rō merendi oibꝰ opibꝰ ab ipa in
btitu̇ ordīatz. ¶ 4°. qr ista ē snīa. s. tho. qui
12. q. 114. ar. 1. dic. Int̄ hoīez ⁊ deū n̄ posse eē
iustū simpr. ⁊ ꝯn̄r nc meritū ꝯdigm. So. ex di
ctis eiꝰ n̄ hr̄ nc q̄ opꝰ nr̄z fz suā sbaz nudā ꝯsi
deratū: n̄ ē meritom vite etne. sz secꝰ eo° q̄ di
ctū ē. Ut ēt ibi pz. ¶ 5°. Si. n. ita ē: ē potissim
pp duo. p° vt sic demeritū ē ꝯdignū pene. ita
meritū ṗmio. 2° qr aplꝰs dic coronaz: ex iusti°
reddi. Sz pm n̄ dz mouē. qr n̄ ē sile. Qui. n. in
toto dz alt̄i: ṗt gdē ex īgratitu̇ demereri: sz
n̄ ṗt illū ꝯstituē debitorē. Nec 2m: qr n̄ dicit
eā reddi iusto iudi°: sz iusto iudici. g. s. iustꝰ ē
punic° ⁊ ṗmian° mificōs. So. has duas rōes
satz pbabiles: hēs. 2. d. 27. q. 1. ar. 3. Ad solu.
pc: dico q̄ lz hō n̄ possit ꝯstituē deū dbitorē
ṗt tm̄ facē q̄ aligd sibi nouit debeat. Ad 2as
dico fz glosā ibi. q̄ deꝰ iustꝰ ē redden° bōa p
bonis. ⁊ coro°reddit a iusto iudice p se: ⁊ nō
solū p accn̄a. vt iste glosat. Et q̄ dr̄ ro. 8. n̄ st
ꝯdigc ⁊c. itellir fz sbaz. opis. 12. q. 114. ar. 3. 1m.

Irca. 28. di. q̄rit vtr̄ hō sine
grā possit ṗcepta legis. iplē
¶ P° ꝯ°. Hō ṗt sine grā hi
tuali gtū faciēte cognoscere
mltas vitates. sz tm̄ ad asseti
endū vitati supnāli idiget lu
mie supadito. 12. q. 109. ar. 1. 2. d. 28. q. 1. ar. 4.
¶ 2°. lz hō absz grā bituali possit ī aliq̄a bo
nas volitōes ⁊ actōes sue nāe ꝑpōtōatas nō
tm̄ ī oēs puta ī oēs actꝰ vtutz acq̄site. nc ī ali
q̄d bom velle aut agē supnāle. i. meritom. nec
ṗt sine aux° di spāli ī aliq̄ bom velle aut agē
siue sit nāle siue supnāle. 12. q. 110. ar. 2. Rō q̄
n̄ ṗt ī oēs ⁊c. ē qr an̄ grāz sumꝰ ifirmi et h° ē
opꝰ sani. ¶ 3°. Hō p isto statu nō ṗt sine grā
bituali iplē oīa ṗcepta diuic legis ꝑfecte: sed
ṗt iplē aliq̄ ⁊ iꝑfecte. sine aux° vo dei nc ꝑfe
cte nc iꝑfecte ṗt iplē illa. d. s. ar. 4. Implēt āt
ꝑfecte n̄ q̄zm ad sbaz opis ⁊ modū agēdi g est
ex caritate ipleāt. iꝑfecte vo n̄ q̄zm ad pm tm̄.
¶ 4°. nullꝰ hō i pn̄ti statu ṗt sine grā bitua
li vitare oīa ⁊ singlā pctā mortalia. d. ā. ar. 8.
¶ 5°. Nullꝰ exn̄s ī pctō mōtali ṗt se ad grāz
bitualē sufficiēt ṗparar sine dei adiuto°. d. s.
ar. 6. ¶ Cōt° 2as ptē pc ꝯ°m ī q̄ dr̄ q̄ ad assen
tiēdū supnālibꝰ vtutibꝰ reqrit bituale lumen
grē arguit durā. p° sic. Nā sine q̄ciīz bitu ad
assentiēdū eis hēmꝰ motim ꝑbabile. g° possu
mꝰ assētire sic ⁊ hījs q̄x hēmꝰ ꝯiecturā. Aiās
pz dicēte xp̄o si mihi n̄ creditz opibꝰ credite.
Un̄ ⁊ demōes credūt. So. lz n̄ sit necius hi
tꝰ ad assētiēdū q̄lrcūz vt ꝯclur. secꝰ ad assētiē
dū facilr ⁊ discrete vt dic arguēs ⁊. s. tho. 3. d.
23. q. 3. ar. 3. ⁊. 22. q. 5.
¶ Arguit ēt greg. de ari. q̄ ī pn̄ti sta° idige
mꝰ spāli aux° dei ad sciēdū gd velimꝰ aut no
limꝰ ī vita morali ⁊ n̄ solū ad assētiēdū vitati
bꝰ supnālibꝰ. Sz sua ar° ꝯcludūt q̄ pꝰ pctm̄ ī
statu vie ad cognoscēdū ꝑfecte gd sit volēdū
l' agēdū reqrit spālis illustra° rōis n̄ qdē bi
tual'. sz actual' q̄ ꝯce'. s. tho. 12. q. 109. ar. 9. ex
cuiꝰ dictz ibi hn̄t duo. pm q̄ hn̄s grāz bitualē
īdiget spāli motōe diui° ad bn̄ mōalr cogitā
dū ⁊ ꝯn̄r mlto plꝰ carēs grā. 2m q̄ illa motio
n̄ ē gn̄al' īfluē° dei. sz spāl' dei directio ad co
gitādū. Intēdit āt tā ipe q̄z greg. q̄ tali mo
tiōe idigemus non solū quo ad oīa agibilia
moralia collectiue. sz etiā quo ad singula.
¶ Cōt° 2as arguīt aliq̄ q̄ viator ī pn̄ti sta°
sine aux° di ṗt recte moralr velle ⁊ agē. p° sic
Naz exn̄s ī pctō mōli ṗt ex puris nālibꝰ hr̄e
actiōez debite circūstātionatā ⁊ ꝯn̄r moralr
bonā. Alr. n. pctōr iustificat sine dispōne ṗ
uia sufficiēte d ꝯgruo ex pte eiꝰ ad iustificati
onē ⁊ ꝯn̄r deꝰ iustificās vnū ⁊ n̄ aliū: videret
ꝑsoāx acceptator vl' actio n̄ bōa moralr eēt
sufficiēs dispō. So. Ad pba. negādi assūpti
cōce° q̄ iustificat pctōr sine ṗuia dispōne ex
pte sui tm̄ ita. s. q̄ n̄ sit a do ṗueiēte. Lz autē
deꝰ n̄ sit acceptatō ꝑsoāx accepta°c sonāte in

pctm̄ q̈.s.idispēsādꝫ mūerib⁹ atēdit̄ gen⁹ aut
alia ꝯditō ꝑsoal sec⁹ acceptatōe q̄ ē dilec° q̄
vnū siſe ꝑeligit̄ alteri ꝛ ei donāt̄ dōa q̄ alte/
ri negāt̄ ꝺ hac.ii.dicit apl's cui⁹ vult mise'ʳ ꝛ
quē vult idurat. Hec oīa gre. valde bn̄ ꝛ ꝯfor
miter.s.tho.i.q.23.ar.5.ꝛ.i.d.41.ar.3.3° ꝯ.ca.
160.12.q.113.ar.10.¶2° hō ex puris nālib⁹ pōt
hr̄e rectū ditamē de dilige° deū sup oīa.ꝛ ei
asentire.g° pōt bn̄ velle moralr̄.So.Negaʳ
1ᵃ ꝛ.2ᵃ ps an¹¹ᵉ deditamie recte circōstātōato
vt oꝫ.vn̄ oīs act⁹ quē hꝫ volūtas circa aliq ꝺ
obꝫ n̄ adiuta a deo nec° ē deordīatum pp ca
ren³ˢ alic⁹ circoustāᶜ.¶3°. Idē act⁹ ꝫꝫ spēꝫ pt
elici a volūᵗᵉ actuata ꝛ n̄ actuata ꝛ mediāᵗᵉ ca
ritate pt i actū bōᵐ ex gn̄e.g° ēt pt sine ea i pu
ris nālib⁹.So.ymo ad bn̄ velle req' ꝙ de⁹ eā
spālr̄ moueat ēt si hēat caritatē.¶4°.Ex me
ris nālib⁹ pt qs exercē actū dignū ꝑmio saltē
tpali.g° ꝛ actū moralr̄ bōᵐ.Añs pꝫ ꝺ obstē
tricib⁹ exodi.8.ꝛ ꝺ ātiqs roānis qui ꝫꝫ aug.5.
ꝺ ci.dei.ca.15.meruer̄t glīā ipij.Cōseqnᵃ ēt pꝫ
qꝛ act⁹ dign⁹ ꝑmio n̄ ē moralr̄ mal⁹.g° ē mo
ralr̄ bon⁹.So.ꝫꝫ grego.negat̄ añs:qꝛ tā ob
stetrices q̄ꝫ roāi siqd ꝟtuose eger̄t fuer̄t a ꝺo
spālr̄ aiuti ꝟ 1ᶜ bn̄:ꝫ addit.3ᵃ falsa pᵐ.Oīs ac
t⁹ i fidel' potissiᵐ n̄ relat⁹ i deū finalr̄ ē pctm
2ᵐ.Et ē nll'o ꝑmio dign⁹.3ᵐ.In ifidelib⁹ nul
la est virtus.Pᵐ negat.s.tho.2.d.41.q.i.ar.
2.ꝛ.22.q.10.ar.4.Et similiter 2ᵐ.12.q.vltima
ar° vltimo.3ᵐ vero.12.q.65.ar.2°.

¶Sꝫ grego.p dictꝫ suis arg'ˢ sic p°.Null⁹ ac
t⁹ mōal' n̄ fact⁹ pp deū ē fact⁹ pp id pp q ꝺ fie
ri.oꝫ vt pꝫ p aug.ꝺ mor.eccᵉ.g° oīs tal' ē cl'pa
bil' qꝛ.4° ꝯ.iulia.ca.10.dicit idē. Quicqd iu/
gt bōi fit ꝛ n̄ pp iᵈ fit pp qꝺ fieri ꝺbꝫ ꝟa sapᵃ
ꝑcip̄:ipo n̄ recto fine pctꝫ ē.So.ꝟ arᵐ fac.s.
tho.2.d.41.q.i.ar.2.ꝛ solut ꝙ n̄ tn̄mur oēm
actū i illū finē dirigē i quē sola fides dirigit:
qꝛ ꝑcepta affīᵃ n̄ obligāt ad sp.Act⁹ g° i fidel'
p illo solo tpe ē pctm̄ p q̄ illū tn̄ʳ i deū diri/
gē.ꝟ ex illo.Cū āt aug.dic i fideliū ꝟtutes eē
vitia expo'ʳ trip'ʳ.p° sic sūt vitia.i.n̄ pfecte ꝟtu
tes ꝛ silr̄ act⁹ oꝛ̄ mal⁹ l' pctm̄.i.n̄ pfecte bon⁹
2° sic.Sūt vitia.i.cū vitio ꝛ act⁹ sr̄ pctā.i.cuꝫ
pctō.3° sic. Sūt vitia ꝛ pctā qñ n̄ refferūt̄ in
deū n̄ solū negatie:sed ꝯrie qꝛ.s.refferūtur in

finem contrarium recte ratiōi.

¶Rursus ꝯ 2ᵃˢ ꝯ°ᵉˢ aliq arguūt ad idē ꝙ.s.
p° sic.Nā seqt̄ ꝙ hō n̄ posꝫ vti sua volūᵗᵉ bn̄
ꝛ male:ꝫ soluꝫ male ꝯ aug.2.de li°.ar.ca.15.
So.vti ea possum⁹ male per nos bn̄ ꝟo solū
aux° dei.vt idē dic.i.retrac.ca.9.vbi hāc sn̄iaꝫ
recolit.Sciēdū āt ꝙ act⁹ ꝟtutꝫ ifuse nullū bi/
tū gn̄at:ꝫ ꝑexn̄tem auget.ꝟtu.q.i.ar.x.19ᵐ.
¶2° hō i puris nālib⁹ tn̄t bn̄ velle.g° hoc pt.
So.pt solū aux° alteri⁹.Est.n.hō obligat⁹ ad
mlta q̄ ex se n̄ pt.¶3° ꝟ adiutoᵐ aut ē p h° ꝙ
de⁹ dat hituale donū qꝺ ē ēt i n̄ opāte.Aut
qꝛ imeᵗᵉ effic nr̄aꝫ voli°ᵉˢ voluᵗᵉ n' agēte ꝫ pa
tiēte.Aut qꝛ imeᵗᵉ ꝛ ptiaʳ effic coeficiēte vo
luᵗᵉ.Si pᵐ eo idigem⁹ solū ad posse agē ꝯtra
sctōs.Si 2ᵐ:illa volitō n̄ ē i nr̄a ptāte.Si 3ᵐ
illꝺ adiutoᵐ ē gn̄al' iflueᵃ di:qꝛ illo° effic oēꝫ
effeᵐ oīs efficiētꝫ nāl' ꝛ libi.g° vltra talē iflue
tiā n' reqrit̄.So.*.Lꝫ de⁹ freqnt̄ hoīeꝫ iuuet
p hituale doᵐ tn̄ vltᵃ oē tale ēt si sit grā gra.
fa.reqrit̄ spāle auxᵐ ad bn̄ opādū.De⁹.g° ad
boᵐ velle iuuat pcialr̄ coeficiē° volitōeꝫ q̄° cō
currit cū oī agēte 2°.ꝛ iuuat spāli mō faciēdo
ipāꝫ volūtate ptialr̄ ꝯcurrē ita ꝙ ipa coeficit
deo applicata ꝛ q̄si istr̄alr̄ mota ab eo ad sic
ptialr̄ cū cāndū.Sic tn̄ mo'ʳ vt sit ei⁹ seq vl'n
seq motiōeꝫ agētꝫ aq̄ iuuat̄ ita tn̄ ꝙ n̄ adiuta
agē n̄ posꝫ boᵐ.Ad malū velle āt de⁹ adiu
uat p°° tn̄.ꝟ grego.ꝯfor.s.tho.12.q.10.arᵗᵒ
q̄si singl'is:ꝫ ꝑcipue.9.ꝛ.1°.¶3° qꝛ.aug.li° de
duab⁹ aiab⁹ circa finē ait spūalia ꝛ iustiaꝫ dill
gē iubemur qꝺ nā possum⁹.So.Possū⁹ qdē
ꝟ p nāꝫ:ꝫ n̄ solā.vt pꝫ i retrac.ca.15.ꝛ ca.22.
dic ꝙ i ptāte hoīs ē mutar̄ voluᵗᵉˢ:ꝫ ea ptās
n̄ ē n'a do:qꝛ mera grā dat ptātē.ꝟ 1ᶜ.Hē⁹
g° ptātē nr̄e volit oīs n̄ q̄si sine deo possim⁹:
ꝫ eo iuuāte q opat̄ i noꝟ velle ꝛ pficē.¶4°
qꝛ null⁹ n̄ bn̄ agē° peccaret.dices ꝙ hō pt bn̄
velle:ꝫ cū aux° dei.Sꝫ ꝯ.qꝛ iᵈ auxᵐ n̄ ē i hoīs
ptāte.g° nꝫ boᵐ facē.g° n̄ facien° n̄ peccat.Di/
ces negā° pᵃˢ ꝯn̄aꝫ:qꝛ n̄ ē i ptāte hoīs gn̄al'i
flueᵃ dei q̄ necᵒ ē ad bn̄ velle plusq̄ꝫ spāle adiu
toꝛiū ꝛ tn̄ hō pt bn̄ velle ꝛ facē.ꝛ silr̄ ē ꝺ illo
adiuto° spāli.Sꝫ ꝯ qꝛ ex dictꝫ hr̄ ꝙ sicut sine
gn̄ali iflueētia ita ꝛ sine spāli adiuto° n̄ ē opus
nr̄ꝫ i nr̄a ptāte.g° si de⁹ n̄ adiuuet spālr̄ n̄ pos

sumꝰ bñ agē ꝛ ñ agēdo ñ peccamꝰ sic ēt eēt ñ gñali ñ ifluēt. ꝟ at ñ vł ↄcedēdū. So. ad ip̄ barōez 2ᵉ rñsiōis bōe dicit grego. ꝙ ñ oīs ī poᵃ bñ agēdi excusat hoīez a pctō ñ nō bene agat: q2 ñ excusat ī poᵃ q̄ ē pena pcti sic neq3 ignorāᵃ q̄ ē pēa pcti. Post pctm̄. gᵒ ozi lᵉ gl3 ē ipotēs bñ agē ex se pp̄ dictā culpā q̄ si ñ fuis set: cuil3 fulsi3 collaᵐ auxᵐ q̄ bñ agē posi3 sine alio spāli auxᵒ sic potat adā añ pctm̄. Jō si ō us alicui ñ auxiliaret illo spāli mō ad bñ agē dū pp̄ ꝟ ñ excusaret a pctō dū ñ agēt ꝙ agē dēt ꝟ. gre. ↄcorditer. s. tho. 3. ↄ̄. ca. 158. ꝛ. 159

❡ Cōtᵃ. 3. arguit q2. s. tho. 2. d. 28. q. i. ar. 3. l3 ꝙ hō sine grā pōt iplere oīa ꝛ singlā mādata dei q̄3ᵐ ad id ꝙ directe cadit sub p̄cepto. i. q̄3ᵐ ad sba3 opis. So. ibi logt idefinite ꝛ nō de oībꝰ mādatis potissime virtutū theologicarū. Et si intēdebat de oībꝰ correxit i sūma.

❡ Cōtra. 4. arguit duran. ipugnādo illud ꝙ sine grā hituali ñ possūt vitari oīa pctā. Nā f3 oēs ingt hō in staᵘ nāe itegre poterat vitare oē pctm̄. gᵒ ꝛ mō pt: q2 stant nālia l3 forte minuat hilitas. Nec v3 silrᵒ de veiali vitabili q̄ ad singlā ꝛ ñ q̄ ad oīa: q2 l3 ñ possimꝰ vitare oīa veialia ex ipfectōe motus secꝰ tñ de veialibꝰ ex gñe q2 talia ex dlibatōe fiūt ꝛ silr mōlia. So. Nūq3 potuit hō in aliq̄ staᵘ ex libo arbitrio sine spāli adiutorio di vitare oīa ꝛ singlā mōtalia q̄3uis ī pᵒ statu ñ idigēt ad ꝟ hitu īfuso vt mō. vitare. gᵒ oīa mōtalia nō ptinet ad nā3 hoīs abrᵉ: f3 vt est itegra. vł vt b3 donū iustitie origināł vł aliqd equalēs mō sit qdē nā abrᵉ: f3 ñ itegritas vł donū predictū. Dico ēt ꝙ volūtas i puris nālibꝰ ↄstituta nō pōt vitare diu oīa ꝛ singula veialia ex deliberatōe cōmissa de hoc. 3. ↄ̄. ca. 159.

❡ Arguit ēt ꝙ hō sine grā nō pt vitare singula pctā vt afit ↄᵒ. Exclusō ingt cāu necitate hita copia ↄferēt3 sacᵗᵃ q̄ qs tenet suscipē ł suscipiet ł ñ. Si pᵐ. peccat mōlr cū sit i mōli Si 2ᵐ silr q2 facit ↄ̄ p̄ceptu3. So. vtiq3 ↄcluᵗ ꝙ hō sine grā ñ pt vitare singlā pctā: q̄ sc ↄ̄ ius diuinu3 supnāle: aut ↄ̄ p̄cepta caritat3 seu dilectōe dei ꝛ pximi. qō. s. tho. ↄcedᵗ. 12. q. 109. ar. iᵒ. ✱ Q. d vo dic tale3. i. exñtē in mōli posse vitaꝛ singlā pctā: triᵘ expōit. Pᵒ ō poᵃ

rēota ꝛ i sēsu diuiso. 2ᵒ vt itelligaᵗ ō pctis oppositis preceptis de calogi. 3ᵒ vt itelligat de cōsistentibus in actu exteriori. Scda autē expō: mihi placet amplius.

❡ Argᵗ ēt ꝙ talis possit vitare singlā: ꝛ oīa q̄ sunt ↄ̄ iꝰ nāle sic. Si. n. nō ē sic: ꝟ ē ex defeᵘ grē vel rōe p̄cedētis peti. Nō pᵐ: q2 iste defectꝰ fuisi3 i hoīe ↄdito sine grā: q tñ oīa hꝰᵘ potuisi3 vitare. Nī3 2ᵐ: q2 volūᵃˢ ex vno pctō vł volito nō necitat ad aliud. So. Tał ñ pōt ꝟ poᵃ ꝓria ꝛ in sensu ↄpolto: pp̄ ifirmitate3 relictā ex oziᵘ ꝛ dispoītōes p̄oris mōlis. Jō diuisio ē insufficiēs. Dico ēt ꝙ pctm̄ necitat ad pctm̄ mltis mōis. 12. q. 15. ar. 4ᵒ. f3 ꝓ nūc p̄cedēs cāt sequēs effectiē duplr. pᵒ p̄ accñs: remouēdo grā3 ꝛ alia auxᵃ dei. 2ᵒ p̄ se inq̄3ᵐ ex p̄cedēti pctō hō adheret pūerso fini: actu vel hitu. Confiᵗ argᵐ: q2 hō sine grā pōt ī oē opꝰ bonū morali bōitate q̄ est ex obo ꝛ circūstantijs. q̄ bōitas nō stat cū pctō. So. tał pōt i singlā opa bona morali: f3 nō i oīa. iō pōt vitare singula pctā hijs opposita nō āt oīa. Nec oīa. tñ nᵉ singlā pt vitare sine spāli auxilio di qō tñ ñ oz eē hituale. nł loq̄mur ō pctis oppositis p̄cept3 iuris supnāł. s. caritat3 aut fidei vel spei. ¶ 2ᵒ. si ita ē ꝟ ē pp̄ carēᵃˢ grē: ł iclīatiōe3 relictā ex p̄ori pctō. So. ē propter carēᵃˢ grē ꝛ adhesiōe3 ad idebitū finē. Cōtᵃ ingt. pᵒ rōe. tacta. So. hō añ pctm̄ sine grā mlta poterat q̄ nō pōt post: q2 ad plura indiget grā q̄3 prius. s. ad sanādū nā3: ꝛ deū sup oīa diligendū. ¶ 2ᵒ. q2 ñ plus tollit p̄uaᵒ q̄3 pōat hitus. i. grā que ñ pōit libtatē reᵘ bōi ꝛ mali: sed solū efficatiā merendi. So. Nō oat solū ad merēdū: f3 ēt ad sanādū liberū arbitriū. Proueīt ēt ex oziᵘ ꝛ actuali. S3 ↄ̄ ingt: pᵒ q2 iclīaᵒ relicta ex bono actu: ñ necitat ad bonū. gᵒ nz relicta ex malo ad malū. So. negatur ↄñā: q2 plura ad bonū q̄3 ad malū requirunt. ¶ 2ᵒ. q2 talis inclinatio non esset nisi ad actū similē p̄ori: ꝛ ↄñr necitaret solū ad simile pctm̄ ꝙ nō videmus. So. Nō inclinat solū ad silēs actꝰ. Pōt enim esse positiua ꝛ priuatiua. ¶ 3ᵒ. arguitur sic. Nam peccator pro nūc potest cauere hoc peccatum puta fornicationem: cui actui resistit. Et ꝓ tūc cauet oīa. q2 nihil aliud cogitat.

idē ēt p̄t facē p tpe sequēti. g° p̄t cauē oīa. So.
neg⁹ 2ᵃ ps añt3. s. q̄ tē caueat oīa: q̄z stat q̄ p
tē omittat circa aliq̄ p̄ceptū. Itē q̄z p̄t i p̄gē
mot⁹ iaīs gl'e q̄ n̄ repmāt. ⁊ ꝯñr i quē ꝯsē
tiat. Negat ēt ꝯña. q̄z ē v̄tuat a sēsu diuiso.
ad ꝯpo^m. siue a singul' tpib⁹: ad oē tp̄s colle/
ctiue. Ꝯsiʳ arg^m. q̄z bita victo^a ꝯ vnum hō fit
fortior. So. fit fortiō q̄z^m ad ea q̄ sūt eiusdē
spēi: s3 q̄z^m ad alia fit aliū dbiliō. q̄z attēdē°ad
vnū n̄ cauet aliō. q̄ sbrepit ex bitu l' passiōe
vl' sugestōe oīa^a. ⁊ fit volūta^m: dū tpe dbito
n̄ repellit. ❡ Ad plenioꝛē p̄dcōꝝ notitiā: sci
endū est p°. q̄ l3 lib. ar. ex se solo n̄ possit oīa
mādata dei iplē: sec⁹ cū aux°dei. et' iō p̄cepta
dī n̄ sē ipo^{io}. 2°. q̄ illi q̄ dicūt q̄ manēs imō
tali. p̄t s̄uare p̄cepta q̄z^m ad sba3 opis: s3 n̄ q̄z
tū ad itētōe3 mādātis: si bñ itelligāt: bñ di/
cūt. Nō. n. itēdūt dicē q̄ tp̄s obliget ad s̄uā/
dā p̄cepta ex caritate: s3 q̄ obs̄ua°p̄cepti sine
caritate: s3 ē iutil' ad vitā etnā. Nō tū sp̄ ē cū
pctō mōli: s3 solū cū q̄s s̄uat p̄ceptū affirma
tiᵘ p tpe p q̄ obligat. Sec⁹ p alio tpe. q̄z p̄ce
ptū caritat3 n̄ obligat p sp̄. Itē sec⁹ n̄ obs̄uat
negatiᵘ. Idē dico de bñte caritatē: q̄z n̄ tene
tur ex caritate obs̄uare ad uitādū penā: n' p
tpe q̄ tenet ad affi^m p̄ceptū ex caritate s̄uādū
Tenet' ēt i finē caritat3 referre oīa referibilia
actuaʳ. l' bītualr l' v̄tualr: ⁊ tenet carē oī actu
opposito tali fini. non āt oī nibil'r. puta v̄bo
ocioso. De hijs. 3. d. 36. Sciēdū ēt q̄ stāte cul
pa: n̄ p̄t q̄s se a culpa s̄uare: s3 ista ipo^a n̄ ex/
cusat: tū q̄z ē volūtaria: tū q̄z ē pena pctī: p̄te/
ritū q̄z ē ipossibili ꝯditiōata solū. Sciēdu3
ē ēt q̄ sine spāli aux° dei n̄ p̄t hō tēptatiōem
vicē: aut ei resistē laudabilr. cū b°tū stat q̄ si
ne gr̄a possit resistē laudabilr: ⁊ n̄ laudabilr.
q̄z mlta auxilia p̄stat de⁹ exn̄tib⁹ imōli. Se/
cūdu3. s. tho. 2. d. 28. q. i. ar. 2. 6^m. q̄ uitat pctm̄
resistit q̄dē ei: q̄ sine gr̄a fit: s3 n̄ vicit illō m/
si qui potest pertingere ad id ꝯ q̄d est pugna
pcti. Quod fit per actū meritoꝛiū.
❡ Ad maioꝛē rursus dcōꝝ euidē^{as} dubitat.
p°. Si. n. sine gr̄a bituali ex spāli aux°dei p̄t
hō s3. s. tho. quācū3 tēptationē laudabilr vi
cere: vr̄ q̄ q̄ rōe p̄t vincē vnā possit ⁊ aliā: et
ꝯñr oēs. So. ad oē pctm̄ vitādū max^e mōle:
⁊ ad resistēdū oī tēptatōi laudabilr. i. pp q̄ ⁊
s3 q̄ oꝛ: exigit spāle adiutoꝛiū dei. ⁊ n̄ possit
q̄s aliq̄ nō laudabilr vitare. ad vitādu3 tū ea
pctā q̄ sē ꝯ ius supnāle: n̄ sufficit gr̄a grat3 da
ta. puta motio ꝓtectio vl' p̄s̄ua°dei: s3 reqrit
gr̄a ḡtū faciēs. Dico ēt q̄ p̄uat⁹. gr̄a ex se nō
p̄ōt diu abstinē a mltis ꝯmissiōib⁹ ⁊ omissio
nib⁹. ⁊ si diu' abstineat deputādū ē gr̄e dei: et
n̄ libō arbi. n' sē istr alr moto q̄ deo: ipo nul
lit' l' exilit' se mouente. Dubitat. 2. q̄z. 2. d. 28.
q. i. ar. 2. expꝛesse br oppo^m 4^e ꝯclusiōis ⁊ ibi
dr̄ q̄ exn̄s imōli p̄t vitare singl'a mōtalia ⁊
oīa. So. plane ē ꝯdictio i dict3. s. tho. q̄z isēi
ptis sequut⁹ ē opionē magistroꝝ currētiū: s3
in sūma ꝑpꝛiā. Ad motiua āt ei⁹ que facit in
2° dictū c. s. cū ad ar^{ta} durādi est r n̄sum.
❡ Ꝯtra pba. 5as ꝯclusiōis q̄ fuit tal'. Scd̄m
oꝛdinē finiū ē oꝛdo agētiū. g° ad finē vltᵐ cō
uertit3 pᵐ agēs. Ꝯuersio āt ad deū ē p̄para^a
ad gr̄a3. Arguit durā. p°sic. Nā l3 ꝓducē ad
vltiᵐ finē ꝯuciat supmo agēti: ifimū tū p̄t ad
illū disponē vt p3 i gn̄oe hoīs. g° silr l3 ad cō
sequutōe3 gr̄e reqrat spāl' motio di gr̄a3 ifū
dēt3. tū p̄t hō se ad b°disponē. So. silr° b gra
tōli ē magis ad oppo^m q̄z ꝓpo^m. p° q̄z ad illa3
nā n̄ dispōit n' mota a deo ꝓducēte aīa3. 2° q̄z
vltiᵃ dispō ad illā ⁊ cū illa manēs ē ime^{te} a do
p̄n' l3 sit a creata istr alr. 3° q̄z n̄ ē sile. Nā cū
rōlis n̄ ē finis excedēs ꝓpōtōe3 nāe create sic
gr̄a ē finis excedēs l' ꝯiūcta excedēti. Sciēdū
ēt q̄ boᵐ moꝛale n' bñs de ḡtuito n^e tēdēs in
aliqd̄ supnāle nō ē sufficiēs p̄para°ad gr̄a3 n'
tū i illō p̄t volūtas. sine gratuita motiōe.

Irca. 29. dist. q̄rit vtꝝ hōa
pctm̄ p liberꝝ arbitriu3 p̄aīse
potuerit bñ agere moꝛalr ⁊
v̄tuose. ❡ Pᵃ ꝯ°. Pri⁹ hō fu
it creat⁹ in gratia ḡtū faciēte
i. q. 95. ar. i. ❡ 2ᵃ. Prim⁹ hō
i statu inocen^e potuit sine gratia bituali potu
it agē actū moꝛalr boᵐ s3 oē3 circūstan^{as} ne
cessariā ad talē bōitatē. ❡ 3ᵃ. Idē i eodē sta/
tu n̄ potuit sine gratia bituali exercē actu3 eī
ne vite meritoᵐ. * ❡ 4ᵃ. Idē i eodē nō potu/
it sine spāli motōe dei agē actū moꝛalr boᵐ
aut ꝓpe ⁊ ꝑfecte rectū ⁊ v̄tuosū s3 oēm circū/

stanas debitā ꝛ necaꝫ tali actui. Has ponit. s.
tho. i2. q. 109. ꝛ bi. q. 24. ar. 14. ꝛ. 15. Sꝫ ꝺa tn̄
ꝯ° ꝛ sequentes itelligēde sc̄ ꝺ hītib' l' grā hitua
li distictꝫ ab orile iustīa ñ āt ꝙ sola nuda hoīs
nā ad talia sufficēt. qꝛ ad talia īdigebat orili
iustitia. ꝛ sic ēt intelligenda sunt q̄ dicētur.
¶ Cōtra. 4. argr. p° sic. Nā ꝫ aug. i ypono.
adā añ pcꝫ sufficiebat sibi iplē ꝙ vellet: nul
lus vo aliꝰ sibi sufficit. So. ꝑ talia itēdit aug.
ꝙ ñ idigebat aliq̄ hituali dono ꝙ i sua ꝯdioe
ñ accepissꝫ: sꝫ sola motiōe dei. ceti vo hoies
pter ea q̄ i sui ꝯditiōe accepunt idigēt vtroꝗ
ꝛ hituali dono ad plura ꝗ̄ añ pc̄m ꝑꝑ mlti
plicia ipeditiua bōi ꝛ iductiua mali ꝛ vulnera
nāe. ¶ 2° Aut adā stāte gn̄ali ifluea di ꝛ grā
hituali sine alio auxilio poterat suare māda
ta aut ñ. Si pm hēt ppom. Si 2m. g° ñ suan°
ñ peccassꝫ. Non facē. n. i pole qn̄ i poa ñ puet-
ex pc̄o ñ ē pc̄m. So. do 2m tā de adā ꝗ̄ de
āgelo. Et dico ꝙ dupx est i po°. vna. s. pueiēs
ex defeu ꝛ i pfectōe poc opatiue alia pueniēs
ex ñ ꝯcursu exlōis ꝛ supioris cāe q̄ nc ppe dr̄
i poa: sꝫ idigea l' reqsito aut ꝯcursus pmi mo-
toris. Pa excusat a pc̄o: ns sit ex pc̄o ꝛ pena
pc̄i. No āt. 2a. poti ssime qn̄. 2a. cā pstat ipe-
dimētū motiōi ꝛ ꝯcursui cāe pc. vt fecit adā ꝛ
āgelus. Est. n. nr̄ꝫ pstare ipedimētū l' ñ: ꝛ nlli
deest auxm diuiuꝫ: siue sit hituale donū: siue
spēal' motio. ns pstāti ipedimētū. Eliciut h. 3.
ꝯ. ca°. 158. ¶ 3°. nā dic aug. ꝺ bono. pseuc. No
iferri i tēptatōeꝫ: ꝛ ñ discedē a dn̄o: ñ ē dio i
virib' libi arb. qles nc̄ sc̄. Fuert āt i hoie añ
ꝗ̄ cadēt. So. Añ pcꝫ illa sic fuert i virtbus
arbitrij: ꝙ nece ñ erat potas opatiuā pfici foa
nouit supaddita. nꝫ sanari: sꝫ solū moueri ab
extrco. Nūc āt illa tria regrūt. cū aīa sine grā
creet. Hoc āt exp̄ssit aug. ꝑ li dio. * Hec arta
sc̄ greg. volētꝫ adā ñ eguisse spāli motiōe: añ
pcꝫ. ¶ Cōta āt gregm argr qdā ꝯcurrēs cū eo
i lecta sniāꝝ pisiꝰ. sic. Ho pꝰ pcꝫ sine spāli au
xilio pt hr̄e rectā ꝛ pfectā cogitiōeꝫ circa agi
bilia: ꝛ silr rectā ac pfectā electiōeꝫ. g° ꝛ ante
pcꝫ. So. negr pa ꝑs antis. Probat igt. p°. qꝛ
hōi puris nālibꝰ stāte gn̄ali ifluea di sine spe
ciali aux°. aut pt cognoscē deū sūme eē bono
rādū; aut ñ. Si pm; hēo itētū. Si 2m; hēbit ꝺ
h ignoas iuicibilē: nc peccabit omittē° circa ho
norē di. q̄ patēt falsa. ro. i. So. do. 2m. ꝛ ꝯce°
illā ignoras iuicles eē ꝺ h seduso spāli aux°
sꝫ tn̄ ñ excusat. qꝛ ē ex pc̄o ade i q̄ pc̄o oēs
peccarūt. vn̄ ꝫ cōiorē doctriāꝫ ꝛ phꝫ. 3. ethi.
ebriꝰ occidēs ñ excusat ab hōicidio: q̄ ad pe-
nā l' culpā. Excusat āt ignoa iuicibil' q̄ ñ est ex
pc̄o cuiꝰ ignorās sit reꝰ. Ulteriꝰ dico ꝙ phi
ñ sine spāli aux° deū cognouert eo° q̄ dr̄ ro.
i°. lꝫ cū eo accurrerit diuia. q̄ ñ ꝯcurrit i reue-
latorib' diuis. h. gre. bn̄. ¶ 2°. qꝛ si eo cāu ñ pt
hō scire qd agēd: ex se ñ erit ꝯsiliatiuꝰ siue in
māu ꝯsilij sui. So. hō hꝫ ppe ex se vn̄ ꝯsiliet
qꝛ hꝫ ab eo a q̄ ꝛ aīaꝫ ꝑ quā ꝯsiliat. tn̄ hꝫ i se
vn̄ ꝯsiliet aux° altiꝰ. Jo sumē°. li. ex se ꝑ. l. i.
i se: negar sequla. Nō. n. seqr hō cū gn̄ali ifluea
hēse ñ pt merē. g° i se ñ hꝫ ꝙ possit mereri.
¶ 3°. qꝛ eo cāu si samaritanꝰ scire ñ potuit qd
agēd: circa vulneratū: hō eēt peiōis ꝯditiōis
ꝗ̄ porcꝰ. q audiēs aliū clamātē: stati scit suc-
currē. So. vtiꝗ si erat purꝰ hō: ia scir ñ potut
q̄ ad oēs debitas circūstātias sine spāli aux°.
Nec vꝫ ꝙ iferat ꝺ porcis ns cognōsceret circun
stanas morales. Hec rn̄siōes sc̄ greg. Sciēduꝫ
āt ꝙ aug. 3. rn̄siōe. ꝯ. pellag. dic loqns de adā
Per velle malū: pdidit posse bonū: qd sic est
intelligēdū. qꝛ mlta sine hituali grā poterat
añ pcꝫ: q̄ post ñ poterat: ꝛ ꝙ perdidit posse
bonū: nō solū nāle: sꝫ ex grā. Añ pc̄m tamē
nec potuit recte velle vel agē sine spāli aux°.
Negat ēt 2a ꝑs antis. Probat ingt p°. Nā eo
cāu supaddita notia ꝙ deꝰ scit sup oīa diligē
dus: si hō pt bn̄ moralr diligē: hēo itētū. Si
nō: g° illa dilectio ē. ꝯ. nāꝫ hoīs. ꝯ. 1a de vte.
30. Supra te nō ē mādatū. So. Non pōt. Et
talis dilectio ē ꝯ nāꝫ. i. Ad eā sola nā ñ suffi
cit ex se. Auctotas āt aducta loqns de oī mā
dato. Et illa ioh. 5. mādata eius gn̄ia ñ sūt. ꝫ
aug. de pfectione iustīe. ca°. 2i. ꝛ. 22. ꝛ de nā ꝛ
grā. ca. vlti°. itelligit q̄ ad ꝯuersos ad deū ꝑ
amorē. q amor nō pōt oī inesse ex ppriis vi
ribꝰ. ¶ 2°. Casu prie posito hō ñ eliciet dile-
ctionē malā: qꝛ bn̄ facēt omittēdo talē actū.
g° bonā. So. Eliciet malā: si ñ adiuuet. qꝛ il
la nō erit ꝑꝑ deū: vel deꝰ non diliget super
oīa. l' huiusmōi. Negat āt ꝯn̄a ibi facta. Sic

ñ vz. Dare eleosinā ianiter ē cl'pabile. g° laudabile ē illū actū omittē. ¶ 3°. Eo cāu aut volūtas ē idifferēs, aut ñ. Nō, 2m. q: ante hoiez vita z mors. z rursus eēt detra ad bom. qḋ est error iouinia. l'ad malū ꝙ ē errō maichei. g° pm. qḋ ē ppom. So. Dato ꝙ sit idifferens ad bonum z maluz: ñ hr ppom. qr poterit eligē bom male moralr. Si āt loqmur de idifferēa ad bñ l'male eligē: sic ñ ē sic idifferēs: qn egeat aux° spāli. Auctotas āt aducta: loqt ante pctz. Secluso vo auxi° eēt dteriata ad malū. Nec tñ B ē dicē cū manicheo. qr ille sic aiam dixit deteriatā ad malū. ꝙ i° vitare ñ possz. z B ñ ex pcto ꝯcto: sz ex nā. ita ꝙ eēnt erat mala z ex nā mali cōmixta. Hec oia gre. Sz tu dic ad auctoes: ꝙ hō i oi statu pt agē malū d se: z bom cū adiutorio dei solū. ēt añ pctm.

¶ Cōtra. 4. rursus arguit sic. Opus moralr bom cū sit finitū ñ reqrit ifitas po^as. g° sufficit finita. g° tm potē it arbitriuz vigorari ꝙ sine adiutorio poterit i i^a. So. Reqrit po^as ifitas i p° motore. sitas vo i px°. ꝙ tñ nuqz tm pt vigorari vt sine p° possit i illud. qr 2a cā ñ pōt agē nisi mota a pa potissime qztū ad illud ꝙ in actu 2e est pfectiōis z rectitudis. Quātum .n. ad ea q̄ iperfectōis sūt sufficit. 2a.

*Irca. 30. di. q̄rit vtrz defect° q̄s sentim° i nobis: sint pena pcti ade. ¶ Pa. ꝯ°. Mors z alij dfect° cōpales z spūales vno° sī pene z effe° pcti. s. p accūs. iq̄ztū remouit phibēs Allo° sī nāles hoī. 12. q. 85. ar. 5. 22. q. 163. ar. 1. 2°. d. 30. q. 1. ar. 1. ¶ 2a. ꝯ°. Aliq defect° i nos p origine veniētes hñt rōez culpe. 2. d. 30. q. 1. ar. 2. Defect°. n. orilis iustie ē defect° volūtarius pfectōis debite incē. It. 12. q. 81. ar. 1. ¶ 3a. Pctm orile pprie dici ñ pt hit° positiu° per modū q̄litatz: aut alicui° foe abite: iclīatiu° ad vitiosos act°. 12. q. 82. ar. 1. Ubi elicit ꝙ ē rlo vl'ordo: cū q̄dā neg°e hit° positiui. Dicit. n. sbiatiōez iustie z iordiatā dispōez ptiuz aie. ¶ 4a. In pcto orili ē aliqd q̄si maie. s. hitualis ꝯcupiscentia. i. deordia° ptiū aie. Et aliqd q̄si fōale. i. pua° iustie orilis. 12. q. 82. ar. 3. z. 2. d. 3. ar. 2. Et nota ꝙ sblata iustia orili. nō soluz apetitus sensitiuus: sz ēt vis cognitiua z intellectus deordinatus est.

¶ Cōtra pmā pbōez arg° durā. ꝙ ñ iō mixtū sit corrup°le. q: ela rōe ꝯrietatz ad iuicē agunt. p° sic. In mixto vnū elm ñ agit i aa: sm id ꝙ est: q: ela essent ibi actu. Neqz ex B seqt ꝙ q̄litas elaris ꝯria: agat i ꝯriā. puta frigidū i calidū. q: ꝯrie q̄litates: ibi st vna q̄litas. Si. n. distiguerēt sbo: ñ q̄lz ps mixti esset mixta. ñ sz eēnt solū: ꝯria erūt i eodē sbo. Nz ex B ꝙ q̄litas agat i non ꝯriaz. puta calidū i hūidū. Aut. n. agēt i illud taq̄z i ꝯriū: aut taq̄z i sbz. Nō primū vt pz. Neqz 2m. p°. qr vnū ē sbz alteri° l'eꝯ: lz sint i eodē. 2°. qr calor ē rō agēdi actōe vniuoca. g° ñ pōt eē foa sbiecti in qḋ agit. qr idē eēt in actu fōli z i poa silr soli. 3°. qr ñ agēt in hūidū vt i sbm n' corrūpēdo aliqd sine q̄ ñ ē humidū. qḋ tñ nō ē dare.* So. Do 2m mēbrū. Et dico ꝙ q̄litates ꝯle eēnt distincte pñt eē i eodē sbo adeq̄to i eē remisso vt pz i tra° q̄° ela sint i mixto. z. 4. d. 44. q. 1. ar. 1. q. 1. z di. q. 8. ar. 14. vñ z d malo. q. 5. ar. 5. 6m. dicit ꝙ sic ꝯria ela virtute celi ꝯseruantur i mūdo ne se corrūpāt: ita ꝯrie q̄litates i mixto d'tute sbalis foe: q̄ ē q̄dā celestis cōpis ipressio. Do ēt 3m ñ qr caliditas sit i hūiditate: sz qr vtrūqz ē i eodē. Ad pm ꝯ. pz. Ad 2m dico ꝙ agit l'ēt actōe equoca' disgregādo: resoluēdo: z rarefaciēdo. Jō agit i ppiuz sbz vt istm foe exin sece: vl'irrinsce. vt i viuētib° i gb° istm ē vegetae aie. Ad 3m. dico. ꝙ corrūpit humiditatē corrūpēdo reqsitā dēsitatē. z ꝯñr inducēdo raritatē ad quā seqt resolutio z exalatio humidi. ¶ 2° pn'. qr i mixto ē solū pnm passiūm sue cōtruptōis ex B ꝙ altari pt. Ala m .n. ē q̄litas exnea. pz ex diffinitōe putrefactōnis. 4. metheo. q̄ ē via i cōruptōez. ē iqt corruptio i hūido sz nāz caliditatz. aliena caliditate. So. In oi mixto ē sue corruptōis pnm actiuū q̄ l'qḋ. lz ꝯcurrat agēs exinsecū itēdēs vnā ei° q̄litatē: z reīttēs aliā. Et B intēdebat ari. vbi. s. z expresse vult ibi. alber. s. super. 4. metheo. p° tractatu. ca. 4.

¶ Circa. 2as. āt ꝯoes sciēdū ē ꝙ vtiqz durā. pbat qḋ orile iter oia pcta mīmuz hz de volūtario. qr ñ ē volitū voluntate ppa. nz ēt aliena

directe: ȝ solū īdirecte ⁊ īterptatiᵉ. Jō mīmū
bȝ de rōe clpe: ⁊ equoce dr̄ pctȝ cū actualibꝰ
hoc ātpȝ. pº. q: h ē ī peordiatiōe nāe: 1ª vo
actꝰ. 2º. q: ē volitū volūtate alieni suppositi:
1ª vo ppriū. 3º. q: h bȝ rōeȝ clpe relatiᵉ ad nāȝ
suppōit: l' suppoᵐ extinsecū. 1ª vo ad extinᶜᵘᵐ.
4º. q: h ē quodāº nāle. 1ª vo psōale. Nec re
pugnāt q aliqs defectꝰ ī nobis sit pena pcti
ade: ⁊ tn̄ hēat rōem culpe: nō solum pene.

¶* Cōtra. 3ᵒ. arg' grego. q de mēte aug'. sit
peccatū origialē eē qlitatē positiuā: vel q sit
carnal' ꝯcupia: seu fomes. vel vitiū ꝯcupiscibi
litatis. p qd hō icliat' ad actual' ꝯcupiscēdū
pº sic. Nā de nup. ⁊ cō. dic. Dimittit' ꝯcupª in
bapº: n̄ vt n̄ sit: ȝ vt i pctȝ n̄ iputet'. Et pꝰ vi
tii ipsoᶜ nascētȝ ē oriˡᵉ pctȝ. So. Māle ieo ē ꝯ
cupiª bitual': q nȝ poᵗᵃ nȝ actᵐ nȝ bitū dic q sit
qlitas iclinās ad actū: ȝ dic bilitatē ad iordi
natos actꝰ: l' rebellionē viriū īferiorū ad rōeȝ
Quōcūȝ āt mō sumat' n̄ dic positiuū abᵗᵘᵐ:
ȝ bitudinē vel forte negatōeȝ: aut puatiōeȝ.
Aug. gº ꝯcupᵗᵃ pdictā bilitatē dic. Sed ꝯ.
Nā bitual' ꝯcupª positiua causāta ab actuali
n̄ bȝ rōeȝ clpe. gº nȝ negatiª cāta ab oriˡⁱ. So.
De malo. q. 4. ar. 2. ad. 3ᵐ. ī oppōitū negatur
ista ꝯña. q: actuale ⁊ oriˡᵉ n̄ eadē rōe dicitur
pctȝ. Pᵐ. n. ꝯsistit ī actu psone: iō q ad actuȝ
ptinet: n̄ bȝ rōeȝ actual' pcti. Sȝ hȝ ē psōe
pȝ nāȝ quā traxit ab alio. iō ōis defectꝰ in nā
deriuatꝰ a pcto ade: bȝ rōeȝ culpe dūmō sit ī
hō nato suscipe culpā. Sic. n. actuale ī instru
mēto bois q nō est eiꝰ pars: nō ē nisi virtua
liter ⁊ p modū effeº: sic oriˡᵉ ī viribꝰ que nate
sūt volūtate moueri: recipit' rōe culpe: n̄ āt ē
ī aliis. vel ī corpe ipo nisi virtual'. ⁊ hȝ rōem
pene. ¶ 2º. q: ibidē dr̄ de ista ꝯcupª. Est affe
ctio male qlitatis: seu lāgor. gº ē qlitas. So.
Qualitateȝ aug. ibi dic. Large oē denoīans
aliud: siue absolutū siue respectiuū: siue posi
tiuū siue priuatiuū. Vn̄ hȝ. s. tho. carenª ori
ginalis institie ē formale pncipiū qualificans
ꝯcupiscentiā: ⁊ dans ei rōeȝ. Simil'r etiā affe
ctionez dicit habilitatē ad affectū. Cur vo di
catur langor vide. 2º. d. 30. ī expōitiōe littere.
Ubi ꝯ. eius nomina declarantur.

¶ Cōtra. 4ᵒ. arguit durā. q oriˡᵉ insufficiē
ter dicat' carenª oriˡᵉ iustie. pº sic. Nā tal' ca
rētia fuisȝ ī hoie ī puris nālibꝰ ꝯstituto: in q
tū n̄ fuisset oriˡᵉ. So. vtiqȝ illa carenª n̄ esset
culpa: nisi iustia eēt debita ī eē: nȝ pdicta ha
bilitas: nisi eēt debita n̄ ī eē. vn̄ nō dicimꝰ ca
renᵗᵃ: ȝ priuatōeȝ iustie oriˡᵉ eēt pctm. ¶ 2º.
q: nec tal' carenª cū debito hn̄di iustitiā suffi
cit ad rōeȝ culpe: ȝ oȝ volūtarie eē ablatā iu
stitiā. So. Jstū defectū oȝ eē volūtariū volū
tate ade: si sit culpa. Qui lȝ illū p se n̄ elegēit
elegit tn̄ illō cui erat annexus ⁊ pdicta iustia
incōpossibil': ⁊ ꝯn̄r meruit ea pūari. Nec tn̄
pctm oriˡᵉ pncipal' ꝯsistit in tali merito: seu
demerito. q: idē nūero actꝰ pus bȝ rōeȝ clpe
qȝ demeriti. 12. q. 21. ar. 3º. Vn̄ ī pcto ade fuit
pº rō mali. 2º. pcti. 3º. culpe. 4º. demeriti l' in
dignitatȝ. q: ī eo fuit pº defectꝰ boni nati ⁊ de
biti ineē. 2º. defectꝰ deordinās a fine. 3º. ille de
fectꝰ fuit volūtariꝰ. ex q bȝ q sit culpa. ⁊ ꝯn̄r
demeritū seu indignitas hn̄di pdictā iustiāȝ
Vn̄ ista idignitas ex̄ rōeȝ ē oriˡᵉ. ¶ 3º. Carēª
oriˡᵉ iustie ī nobis ē a deo: sic est carenª grē
quā cāt n̄ agēdo. gº n̄ ē pctȝ. So. negat' ꝯn̄a
q: lȝ sit a deo tāqȝ a nō agēte: tn̄ ē a pnº hu
mane nāe sic a ponēte obstaculū iustie iquan
tū iuenit' ī nā ꝯriū phibēs. Sȝ ꝯ. q: indigni
tas hn̄di iustiāȝ precederet defectū oriˡᵉ iu
stitie ordie cālitatis. ⁊ tn̄ priꝰ dictū ē q seqt'
rōeȝ pcti. gº ꝯdictio. So. dupˣ est indignitas
s. negatiua. idest nō dignitas: ⁊ priuatiua vel
ꝯria. Pª precedit carenᵗᵃ iustie oriˡᵉ ī psona
ꝯhente oriˡᵉ: vel in nā vt est ī tali supposito:
sed nō est meritū vel demeritū. 2ª. autē non
precedit in predictis supposito vel nā vt ē in
eo: sed precessit in adā qui humanā nāȝ fecit ī
dignam tali iustitia: ⁊ meruit ea priuari in se
⁊ in posteris.

¶ Ad iō arguūt aliī q originale n̄ sit nisi rea
tus vel obligatio pene. sic. Nibil q ē ī puulo
p originē: est ei culpa. nisi q fuit ade clpa. Cū
oē qd ē ī puero magis hēat rōeȝ volūtariī rⁿ
ade. qȝ rⁿ pueri. Sȝ nullus defectꝰ in puero p
originez fuit culpa ade: nisi reatus. Culpa. n.
ade fuit actus vel reatus. Nō primū. q: non
posset trāsire ad posteros. gº. 2ᵐ. gº pecᵐ pue
ri ē reatus tm̄. So. negat' minor. Et dico q

culpa i adā fuit ñ solū act⁹ iordiat⁹ l'reat⁹ pe/ne aut pena cū reatu: ꝫ ꝛ ipsa pena cū relōne ad actū iordiatū: vt effe⁹ ad cāz. Et silr i pue ro pctm̄ oril'e ē pena cū relōe ad ꝑdictū pctm̄. Et p° ꝯhit cupā: reatū ꝟo ꝯñr. Cōfir' argm̄ qꝛ magister arguit ꝯ opionē tenētiū ꝙ oril'e nō sit clpa vl' pena: ꝫ reat⁹ ꝛ soluit. So. n' af'tie dic ꝑ tali opiōne. Uñ i seqntib⁹ tꝫ ꝙ sit ꝯcu/piscentia. Dicta vero opinio derogat iustitie diuine: cum ponat penā sine culpa.

Irca. 31. di. qrit' vtꝝ pctm̄ ori giale sit sbie'ue i carne. ¶ P° ꝯ°. Caro ñ ē sbꝫ pcti ori'lis: ꝫ aīa. 12. q. 82. ar. 2. Est. n. i adā vt i cā pn'li: i semie vt i istr'a/li: i aīa sbie'ue i rōe clpe: i cor poꝛe aūt i rōe pene. ¶ 2°. Est ꝑus sbie'ue i eēn tia aīe q̄ꝫ i potētijs. ut s. ar. 2°. ¶ 3°. Cātur āt i aīa ꝟtute seīs īfecti: l'a carne īfecta. De ma° q. 4. ar. 1. ꝛ. 2. d. 30. q. 1. ar. 2°.

¶ Cōtra p°as. arguit durā. p° sic. Iustia ori'lis fuit solū i virib⁹ iferiorib⁹: l' solū i virib⁹ aīe. g° ꝛ pctm̄ oril'e qđ ē ei⁹ ꝑua°. Añs pꝫ. qꝛ suit' stricte ꝑ sbiectōe iferioꝝ virtū ad rōnē: ꝛ lar/ge ꝑ sbiectōe rōis ad deū. Subiectio āt est in sbo. So. ñ icludebat solū duas ꝑdictas sbie/ctōes: ꝫ ēt grāz gra. fa. q̄ ē i eēn°. Et stricte sū pta: ñ suit' illo°. qꝛ ꝑncipali⁹ dic' recti'es volū/tatis: q̄ꝫ aliaꝝ virtū. ꝛ i volūtate ꝑus ē q̄ꝫ i ali is: ꝛ in eēn° ꝑus q̄ꝫ i potētijs. Bap⁹ āt ñ resti tuit itegre ori'es iustitiā q̄ꝫm̄ ad oīa q̄ sꝫ ꝺ rō/ne ei⁹. ꝫ ꝑtē: qꝛ restituit gratiā: ꝛ recti'es volū tatꝫ ad deū. Nō āt aliā recti'es. ¶ 2°. Rō addu cta ad ꝑbādū ꝙ ē p°. i eēn° aīe. qꝛ. s. ꝯhit' per ꝯiūctōez aīe ad corp⁹ q̄ ꝑus ꝛ imediati⁹ ꝑ eēn tiā q̄ꝫ ꝑ po°as vnit': nō valet: qꝛ qđ ex tali vni one seqt' nō oꝫ eē i p° vnito. So. nō valꝫ solu tio. p° qꝛ ipo'le ē ꝯtamīari po°as: aīa exñte im macl'ata. 2°. qꝛ si nō sit i eēn° aīe oril'e. ꝫ i po tētijs: ñ ꝯheret' ex vnione ad carnē: vt pꝫ. de ma. q. 4. ar. 4°. Dicit' āt pctm̄ nāe: qꝛ ꝑus īfi/cit ea q̄ sꝫ nāe: q̄ꝫm̄ ea q̄ sꝫ ꝑsōe. Et ꝑus nām q̄ꝫ accidētia nāe. ¶ 3° qꝛ iclinat ad actū. g° imedia tius po°as respicit q̄ꝫ essentiā. So. negat' ꝯña. qꝛ lꝫ po'e agant: tñ sunt istrumēta eēntie.

¶ Cōtra 3°as arguit idē. p° sic. Caro nō ē caro nisi ꝑ aīaz: cū vnica sit i hoīe fo°. Et ꝑus l' sal tē sil' ordie nāe aīa ē vnita m̄ae: ꝛ caro ē caro g° ñ ꝑus ifici' caro: ꝛ ꝑ' carnē aīa. So. lꝫ ñ ꝑ/us tpe l' nā caro sit caro q̄ꝫ hēat aīam: ꝑus tñ nā vl' rōe aīa dat eē sbaz: q̄ꝫ corp⁹. ꝛ corp⁹ q̄ꝫ al'. ꝛ al' q̄ꝫ hoīez. Iō n' ꝑhibet carnē in eē car nis ꝑcedē aīaz vt rōlis ē. ꝛ cā ꝑua īfia. Nō ē āt īfectio aīe ꝑ h° ꝙ aliq̄ poitiuū ab'eis idu/cat': ꝫ qꝛ ꝑuat' iusti°: q̄ i ea eē debebat. Nō g° ē ymaginādū ꝙ caro tale qd īꝑmat aīe: ꝫ ꝙ īpfec° m̄ae ē cā īꝑfectōis fo'e: ꝛ ꝑua° i ꝑfecti/bili ē cā ꝑuatōis i ꝑfectōe l' fo°. Que ꝑua° ē fe ditas. Sꝫ ꝯ igt. qꝛ feditas ista ñ ē spūal'. cū sit i corꝑe. nꝫ corꝑal'. qꝛ eēt ꝑ ablatōez nāl' ꝯue niētꝫ. puta nasi. l' ꝑ additōez discōueniētꝫ. pu ta luti. Quoꝝ p°m̄ ē falꝫ. qꝛ cū ori'is stat ꝯplera nā. ꝛ 2m̄. qꝛ ipꝫ n' addit. cū sit ꝑua°. Si dicas ꝙ ipa ē i carne ꝟtuat': ꝟtute actīa caro ageri spūz. ñ passī°: sic caro erit solū recepti° fedita/tis. So. feditas illa carnis ē ꝑua° debite sbie/ctōis ꝛ hīlitatꝫ: ꝛ ꝯgruitatꝫ ad aīaz rōlē. Et ē qd cōpōreū rōe sbi. ꝛ spūale rōe t'mi. i. aīe. lꝫ poti⁹ sit qd corꝑale q̄ꝫ spūale. Nec ē ex appō sitōe poitiui ab'ti: aut ablatōe nāl' ꝑfectōis: ꝫ suꝑ nālis quā hūit caro ade añ pctm̄. Et ꝟl tra istā ꝑuati°as feditatez: dici pt ꝙ i sēie ē ꝟt' spūal' cāti° ori'lis i aīa. n'e talē ins⁹ eē i corꝑe cū sit ītētiōal'. Et si pōat' ꝟ ꝟt⁹ ē i sēie ꝑ' no ñ i m' no: l' i carne plis. Nā. s. tho. lꝫ alh vis⁹ fit tenē oppo°m̄: tñ finalr' sēsit ꝙ aīa īficit' a sēie tā q̄ꝫ a cā effi'ee istr'ali. ñ āt a cāne quā īfōmat n' resultarie ꝛ ꝑ modū seqle. Sciēđ ē āt ꝙ lꝫ m̄ā ñ agat i aīaz: n'e ꝑꝑetatea m̄ae positiere/dūdēt i aīaz ñ eductā de m̄ā: tñ defect⁹ m̄ae i sert defectū tal' aīe ꝑ q̄ꝫdā neciaz seqlā: ñ so/lū q̄ ad oꝑatōez: ꝫ ēt q̄ ad m'lta alia. Nā ꝛ ꝫ gna° m̄ae ꝑ q̄ꝫtitatē est cā indiuiduatiōis aīe aliquomō: ꝛ ieq̄litas corpoꝝ est cā ꝑ quā vl' sine qua nō: ineq̄litatia aīaꝝ rōnaliū. ¶ 2°. qa pōt modus cōuenietior traductiōis origīal' pcti assignari. Dicā. n. ꝙ cū n' vltra suā spēm agat: nā destituta dono iusti'e: cāt nāꝫ destitu tā. q̄ destitu° ē pctm̄ origīale i ordine ad illū qui se ꝛ nos. destituit tali dono. Sol. iste mo dus ē n'r. qꝛ nō dicim⁹ semē iprimē īfectionē positiuaz corpori prolis: vel corpus anime

ß q̄ semē destitutū dono ade: cāt carnē dsti/
tutā ⁊ defectuosā. q̄ p ɔcomitātiā ⁊ seq̄llam
exigit dfectuosā aiā. In hↄ tm̄ ē diffeᵃ. q: vl
tra dictā puatōez ponit. s. tho. i seie ꝟtutem
quādā traductiuā culpe i aiā: ad quā dispo
nit. Hoc āt ē. q: oriˡᵉ vltra puatōez quā ipor
tat: icludit rōez volūtarij ⁊ reatū. ⁊ alia de q
bus in precedēti. q. dictum est. que omnia in
semine virtualiter continentur.

¶ Ad idē argᵗ sco. q caro q̄ seiaʳ ñ īficiat in
seiatōe ex libidie. pᵒ sic. Naz semē nunq̄ꝫ fuit
aiatū aia pr̄is. gᵒ nūq̄ꝫ ab illa fuit īfectᵐ. So.
Semē nūq̄ꝫ īficit p q̄litatē abˢᵃˢ cātā ab aia
seiantis. nz istoᵒ gñat īfectū: ß dr̄ infectuz q:
hꝫ ꝟtutē pducēdi nāz cū defectu iustie ⁊ vlte
rius ꝟtutē itētiōalez pductiuā oriˡᵐ pcti i aia
⁊ istoᵒ negat ɔña. Et cū dic ansel. ↄ cō. ꝟ. caᵒ.
6. q semē ñ magis ē īfectū q̄ꝫ sputū: intelligit
q i eo ñ ē culpa actu secus ꝟtute. Notādum
ꝟo ṕt p3 maᵒ. q. 4. ar. 3. qñ dicit. s. tho. q īfec
tio pus ē i carne q̄ꝫ i aia ñ cogimur accipe car
nē actu q. s. ē ps hois vnita aie: ß p carnē pos
sumᵖ itelligē semē carnale paternū i q̄ ē oriˡᵉ
⁊ nā hūana vt i ꝟtute actia intētioˡˡ: ⁊ possu
mᵖ itelligē carnez embrionis i q̄ sc̄ pdicta in
ꝟtute passiᵃ ⁊ poᵈ pxia. Si ꝟo accipiat caro
i actu sic i ea ē īfectio pus mō dicto. s. vt i poᵃ
passiua exigēte defectuosā actū ⁊ forte instr̄a
liter ß ñ ita pprie. ¶ 2ᵒ. q: semē mutat ↄ foᵃ
sbali in foᵃˢ. gᵒ pit illa morbida q̄litas. So.
Semē i q̄ ponimᵖ oriˡᵉ ē pr̄nū q suā forᵃˢ ñ
pdit. Nec ponimᵖ q̄litatē morbidā i eo vel i
mr̄no. ß ꝟtutē itētionalē. Et oriˡᵉ ē i mↄ mō
dicto i ordie ad rōalez forᵃˢ soluz. Un̄ si leo
hoiez comedat ñ iō hēbit oriˡᵉ. ¶ 3ᵒ. q: mira
culose foātᵖ de carne digiti. hr̄et oriˡᵉ. ɔ ansel.
So. Negat seq̄lla. q ille nō accipert nāz ab
adā effeᵉ ⁊ ɔñi nec defectᵖ pdictos q rōez cul
pe ñ hēnt nisi i ordie ad adā. Et scito q resu/
scitatᵖ q añ mōtē fuerat ab oriˡˡ mondatᵖ: pᵖ
resurrectōez hēbit somitē ⁊ carnē rebellē: ß
ñ hēbit oriˡᵉ ad q̄ð plus regrit q̄ꝫ fomes ⁊ re
bellio. Et ille fomes radicalr̄ mãsit i aia ñ āt
i cadauere nisi in poᵃ reōtiñᵃ. Et breuiter fo/
mes q̄ꝫtū ad id q dic positiue abˡᵉ ɔseqt nāz
i puris nālibᵖ ɔsideratū: q̄ꝫtū ꝟo ad id q dic

puatiue ptinēs ad clpā cāt istruᵘa pr̄no seie.
¶ * Argᵗ itez q caro pueri ñ maclet aiā i i
stāti isusionis eiᵖ. pᵒ sic. q: seqt q i cāis tota
libᵖ ⁊ equoᶜˢ eēt circulaᵒ. Nā aia īfecit carnē
⁊ caro aiā. Itē seqt q iteᵒ sit i mālior: q̄ꝫ vo
lūtas: q̄ trāsmutat ß te imeˡᵉ ex poᵃ corpali
Inteᵃ. n. nō ṕt moueri a fanˡᵉ corpeo nˡ meˡᵉ
inteˡˡ agēte. Itē seqt q oriˡᵉ priᵖ eēt i eēnᵃ q
ē salm. q: i ea vt sic ñ ē natū eē pctꝫ. So. Nō
maculat effeᵉ ipmēᵒ positiuū: ß dfectiue eoᵒ
q̄ defectuosū sbm recipit foᵃˢ cū defectu. Et ß
aia ade maclauerit suā carnez ⁊ alioꝝ ⁊ caro
aiā: ñ tñ vtraq̄ꝫ cā ē totalˡ ⁊ eodēmō causās
Nā aia ade rᵘ īfectōis ,pprie carnis ē cā pnci
palˡ ⁊ totalˡ p suā volūtatē: ß rᵘ nr̄e ē q̄dē pn
cipalˡ: ß ñ totalis. q: inficit carnez meˡᵉ seie ⁊
aiā mediāte carne. Caro āt ñ īficit aiā vt cā
pncipalˡ: ß mota ab aia. Poᵃ ēt pure cōpalis
pōt imutare tā volūtatē q̄ꝫ eēnᵃˢ aie defectiᵉ
ymo ēt ptiaʳ ⁊ instr̄ alr̄ q̄ mō fātasma imutat
poˡᶜˢ inteᵐ. Dico ēt q in eēnᵃ aie pōt eē clpa
oriˡᵒ q̄ dicit puatōez pficiētꝫ tā eēnᵃˢ q̄ꝫ poᵃˢ
aie ñ āt actualˡ. ē āt sciē ↄ q caro ade hnit ali
q̄ð donū q ñ alie iō potuit a volūtate ade il
lo spoliari ⁊ ifici ɔñr. ñ āt alie carnes a volū/
tate illiᵖ cuiᵖ sc̄ inifici posst̄ illoᵒ. * Nota ēt q
qcq̄d senserit. s. tho. in 2ᵒ tñ finalr̄ p carnē isi
ciētē accipit carnē pr̄is ˡ carnale semē. vñ. 12.
q. 81. ar. 4. ad 2ᵐ dic q caro ñ īficit nˡ i q̄ꝫtū ē
pnᵐ actiᵐ i gñoe. Cōstat āt q talˡ ñ ē caro ,plis

Irca. 32. di. querit vtruz oēs
aie hūane ab origie sint eq̄/
les. ¶ Pᵃ ⁊ vnica ɔᵒ. In aia
bus rōlibᵖ sc̄ diuersi g̃dᵖ eius
dem tñ spēi. 2. d. 32. q. 2. ar. 3.
. 1. d. 8. q. 5. ar. 2. 6ᵐ. ⁊. 1. q. 82.
ar. 8. Sūt. n. ppōtōate susceptiuis q̄ sc̄ ieq̄lia
¶ Cōtra istā arg. durā. ⁊ pᵒ arᵗᵒ ɔcluᵗ q hu/
iusmōi aie ab origine sc̄ ineq̄tes q̄ ad gratui/
ta. in 2ᵒ ꝟo q ēt q̄ ad poᵃˢ nāles cōes toti cō/
posito i 3ᵒ āt q poᵉ abstracte ñ posst̄ nālr̄ in
equales eē i diuersis nisi aie in qbᵖ sunt sint
q̄ ad suas eēnᵃˢ aliqualr̄ ineq̄les q̄ð totū ɔceʳ
¶ 4ᵒ. arguit q i nulla foᵃ sbali possit eē ieq̄/
litas eēnᵉ sic. In qbuscūq̄ꝫ formis eiusdē spēi
est dare pfectius ⁊ ipfectius sm̄ intēsionē in

illis ē dare magis z min⁹ ꝓprie vt pꝫ.7.phy. vbi hētur ꝙ magis z min⁹ dr̄ qn̄ ꝑticipa' vna fo^a eiusdē spēi ī diuerso gradu. Sꝫ n̄ ī aīab⁹ ē ineq̄litas ꝭm eēn^{as} eēnt huiusmōi.qꝛ ī nulla fo^a: excepta q̄ꝫ^{te}: pn̄t eē ğdus nisi ꝑ ītēsionez. So. duas fo^{as} ſbales eē eiusdē spēi spēali^{me} z q̄ ad suas eēn^{as} ieq̄les.t'.intelligit.p° qꝛ vna hꝫ plures ꝑtes rōis diuersaꝝ rōuꝫ ei⁹ eēn^{as} cōstituētes: q̄ꝫ alia.2°.sic ponūt scotiste z ochamiste.qꝛ vna illaꝝ ꝯstituit ex plurib⁹ ꝑtibus eiusdē rōis: q̄ꝫ alia. Dicūt.n.albedinē eē itēsiorez q̄ plures ꝑtes eiusdē rōis hꝫ ī eodē ſbo z situ adeq̄to. Hij duo sensus sc̄ falsi. ¶ *3°.qꝛ vna dat ꝑfecti⁹ esse ſbale q̄ꝫ alia z magis actuat ſbm z magis ab eo participatur q̄ ꝑticipatio est ipꝫ eē ꝙ dat z ꝯn̄r dr̄ ineq̄lis ꝭꝫ eēntiaꝫ.i.ꝭꝫ aliquid adherēs eēn^e z ꝙ ē act⁹ eēn^e. Istā credo eē mentē.s.tho.12^e.q.52.ar.1. z de vtu.q.i.ar.xi. Ad ar^m.negat maioꝛ.qꝛ ad magis z min⁹ n̄ sufficit ꝑfectius z iꝑfecti⁹ ī eadē spē: sꝫ reqrit ꝙ vna nūero fo^a ſbꝫ suū possit ꝑficere nūc plus nunc min⁹ z dare ei successiue diuersa eē. quoꝝ vnū sit alio ꝑfecti⁹ ꝙ solū in accn̄talib⁹ ꝯtingit. Et nihiloīn⁹ ex dictis n̄ sequtur ꝙ vn⁹ hō sit magis hō q̄ꝫ alius.qꝛ noīa ſbstanti^a de gn̄e ſbe iportāt naꝫ spe^{cas} in esse q̄ditati° z specifico. ī q̄ illa n̄ suscipit magis vł min⁹. Possent tn̄ fingi noīa ī gn̄e ſbe q̄ ꝑdicarēt cū magis z min⁹.qꝛ significarēt ꝑticipatōez fo^e a ſbo z nō fo^{as} ī se vt forte aīat⁹ z humanat⁹. ¶ 5°. Ista ineq̄litas nō ē ex ꝑte mā̄e cū ī ea n̄ sint ğdus. Neqꝫ agētiū diuersorum spē.qꝛ cānt diuersa spē. Neqꝫ eiusdē spēi eq̄lium ī vtute.qꝛ cābūt eq̄le'. Neqꝫ īequaliū.qꝛ q̄rit de ista inequalitate vn̄ ē sic de illa ī īfinituꝫ. Neqꝫ ex ꝑte dispōitōnꝫ ꝓcedētiū.qꝛ desinūt. Neqꝫ ꝯcomitātiū.qꝛ cū ī eodeꝫ diuersis tꝑib⁹ sic ineq̄les dispōes fieret varia° in esse ſbali. *So. do vltimū mēbꝛū z nego ꝯn̄aꝫ. qꝛ eē ſbale ē īuariabile lꝫ vnū sit alio ꝑfecti⁹. Vn̄ n̄ oꝫ ꝙ si dispōnes ꝓuie aut ꝯcomitātes. aliqd faciūt ad diuersitatē foꝛ^{ma} in mā̄ ꝙ sit ke faciāt dispōitōes posterioꝛes fo^a.qꝛ nullā habēt cālitatē r^u foꝛ^e sic ꝓuie aut ꝯcomitantes. Cōn̄' arg^m. qꝛ dispōnes mā̄e n̄ redundant in fo^{as} q̄ d mā̄ n̄ educit nisi forte q̄ꝫtū ad oꝑa/tōes.ī q̄b⁹ īdiget coꝛꝑe n̄ q̄ꝫtū ad eēn^{as}. So. ymo redūdāt ēt ī nō educibileꝫ: sꝫ tn̄ vnibileꝫ mā̄e.cuiusmōi ē rōalis. Sciēduꝫ āt ꝙ lꝫ foꝛ^a ſbalis n̄ suscipiat magis z min⁹ q̄ꝫtū ad eē q̄ditatiuū tn̄ secus ē q̄ꝫtū ad eē qd̄ dat ſbo referen° magis z minus ad diuersa nūero. Hec āt ē sn̄ia sco.q.i.su ꝑ.8.meth. Sciēdum ē ēt ꝙ aīe īdiuiduāt ꝑ aliqd accn̄tale.i.q̄ꝫtitateꝫ: q̄ ē p^m pn̄^m distictōis mā̄l': cū ipa de nā̄ sua sit diuisibil' ī partes eiusdē rōis. Ab h āt ad alias fo^{as} deriuat distin°. Lꝫ āt aīa excedat aīaꝫ ī ſbālib⁹ ꝑtinētib⁹ ad īdiuiduū: tn̄ iste excessus n̄ ē ꝭꝫ ꝑtes aīaꝝ q̄ sint eiusdeꝫ vel diuersaruꝫ rōnꝫ: sꝫ ꝭm eē vni⁹ ad eē alteri⁹ ꝯpatū. Et h ītēdebat.s.tho.2.de pn̄ti cū dic̄ ꝙ dup^x ē fōalꝭ diuersitas. q̄dā.s.fo^e ꝑ se ꝭꝫ illud ꝙ ad rōem foꝛ^e ꝑtinet. q̄daꝫ vo est foꝛ^e ꝑ accn̄s ex diuersitate mā̄e resultās. ꝭꝫ ꝙ in mā̄ melius dispo sita melius ꝑticipat. P^a inquit diuersitas diuersitatem spēi inducit nō autē 2^a z talis est diuersitas aīaꝝ h ex illo.

Irca.33.di. q̄ritur vtrū peccato oꝛi^{li} debeat pena sensus. ¶ P^a ꝯ°. Priuatio diuīe visionis: ē ꝓpa z sola pena peccati oꝛi^{lis}.2.d.33.q.2.ar.1.ma lo.q.5.ar.2. ¶ 2^a. decedētes cū solo oꝛigīali.nō patiut vllā afflictōeꝫ interioꝛis doloꝛis.de malo.ū.s̄.ar.3.2°.ū.s̄.ar.2. ¶ Cōtra pmā argu.greg.ꝓban° ꝙ aug. senserit oppo^m ei⁹.p° sic. Nā de fi.ad pe.ca.27. dic̄ ꝙ sine bap° decedētes: ēt si pctō ꝓpꝛie actiōis careāt, eterni ignis supplitio puniūt rōe oꝛi^{lis} pc̄ti. Dices ꝙ excessiue loquut⁹ ē: vt se elōgaret ab hꝛ̄ticis: q in ꝑuulis negāt oēꝫ culpā: z ꝯn̄r oēꝫ penā. So. vtiqꝫ h ē de mēte.s. tho.ma.q.5.2°.i^m.dicēꝫ.ꝙ scī^i posuerit speciē ꝑ gn̄e.i.supplitiū z gehēnā z huiusmōi ꝑ pena. vt detestabilē redderēt erroꝛē ꝓdictuꝫ pelagianoꝝ. Sꝫ ꝯ inq̄t.p° qꝛ aug.dixisset mēdatiū firmiter eē credēduꝫ. So. dictū ei⁹ sane ite^m: ē veꝝ.2°.qꝛ ī illo li°.aug.ꝯ nullū erroꝛē loqt: sꝫ tm̄ pōit.40.canones fidei. So. ymo q̄cūꝫ ibi dic̄.ad excludēd erroꝛes sui tꝑis dic̄. Lꝫ nullū eoꝝ spāl'r expmat. Et si dicat ꝙ ipe ī fine auathēatizat oēs dogmatizātes aduer/

sus reglas illas: dico. q̄ n̄ dicim⁹ aliqd ꝯ̄ eas
s; expoim⁹ illas. * Cōfir. igt argm. qꝛ cū oppo
situ illi⁹ regule nullibi iueniat̄ deteriatū: eadē
rōe dici potē it q̄ i alijs excessiue loquut⁹ sit:
ex q̄ sequūt̄ errōes. So. lz expsse n̄ deteriet̄
oppom illi⁹ regle. tn̄ ex dictꝫ sctoꝝ ⁊ scriptur
multipr appet q̄ p̄dicto mō ē itelligēa. Nā vbi
cūz xp̄s loqt̄ d pena sēsus: sp aliqd p̄mittit p
tinēs ad actualē ꝯmissiōez l' omissiōez. vt. m.
25. ⁊. lz. ⁊ silr apli ⁊ euāgliste. et ipemet aug.
vt pz. 23. q. 4. i. ca°. nabuchodonosor. dic. Ua
sis ire miq̄z de⁹ eternū redderet iteritū: si n̄ spō
taneū iuēire hō hr̄e pctz. Loqt̄ ḡt d actuali.
vt pz ituēti pors ⁊ seqn. It ex d bap. ca° ma
iores dr̄ clare q̄ pena oꝛilis pcti ē priuaº diuie
visiōis. actual' do cruciat⁹ gehēne. Dices igt
2° alr q̄ noīe ignis gnalr oēz penā itellexit.
So. vtiqz sic dico vt pz ex dictꝫ. Sz ꝯ̄ igt p°.
qꝛ ip̄ reglāz fidei methaphoce ēdidisse mxe
solā. So. ymo. n̄ ip̄. cū xp̄s i doctª fidi sit pa
bolice loquut⁹. maxe ḡt n̄ ip̄ aug°. q fuit re
thoꝛ cui⁹ ē talib⁹ vti. Nec i illa solā tipice lo
qt̄: sz i mltꝫ alijs vt i eodē li°. vt pz ituēti: qꝛ
dic āgelos rōales ⁊ xp̄z tēpliū. 2°. qꝛ sil' ⁊ silr
expmit penā taliū pueroꝝ ⁊ adultoꝝ moꝛēm
criminib⁹. So. n̄ expmit silr vtroꝝūqz penāz.
Auctortes āt q̄ ꝯsueuert ad h' iduci n̄ loquit̄
d pueris: sz d eo q vixit i oꝛili n̄ vita vegeta
tiua aut sensitiª solū: sz rōli q̄ ē opsº rōis. Cō
firmat̄ argm. qꝛ pari rōe dici pt: q̄ ex v'bis ei⁹
hr̄ q̄ diabo. patiat̄ penā sēsus. So. negr as
sūptū. qꝛ d adultꝫ alr loqt̄ q̄z d puul. qꝛ adul
tos malos: dic arsuros ⁊ ꝯburēdos. ¶ 2° p̄nr.
Nā i hypoñ. mi sioe. 5. ꝯ̄. pel. argt sic. Ois hō
post hac vitā ē i regno celoꝝ: vel gehēna. g°
puuli isti st̄ i gehēna. Ipsi igt ⁊ oēs iniq: vbi
expient̄ supplitia etna. So. ex h' hr̄ q̄ puulo
rū receptaculū: ē vna ps iferni tenebꝛosa. ⁊ vi
cina igni ifernali. hui⁹ āt loci detētiōez sil' cū
pena dāpni: dic supplitiū. ⁊ hui⁹. Si tn̄ ex in
tētoe loqt̄ d pena sensus: n̄ loqt̄ d oīb⁹ puul'
s; d hijs q hrierūt actuale pctm. q p̄pe dicūt
iniqui. ¶ 3°. qꝛ i s'mōe. d bap° puuloꝝ. ꝯ̄. pela.
dic q̄ i iudicio xp̄i oēs erūt ad dexterā l' sini
strā: nc erit loc⁹ medi⁹. g° isti ibūt i ignē eter
nū. So. loqt̄ de puulis q tn̄ rōe male vsi sūt.

Alij. n. puuli p̄p'ie n̄ erūt i dextª. vt pz. nz i si
nistra. p°. qꝛ eis n̄ ꝯpeterēt v'ba xp̄i. 2°. qꝛ eē i
sinistra. secūdū glosas allegatas a. s. tho. m.
25. ē hr̄e mala ops. 3°. qꝛ ea q̄ ibi dicūt̄ vt p
bat. s. tho. s; btm greg. itelligūt̄ d fidelibus
dāpnādis: n̄ d ifidelib⁹. Si tn̄ loqt̄ de alijs
puul': dico q̄ illa snīa ite maledicti ⁊c. s; glo
sas sctoꝝ: p̄pe n̄ ꝯpetit talib⁹: nisi p q̄zto ipsi
erūt i igne: s; ab illo n̄ paciētur an̄ l' p⁹ iudiciū
aliq̄z penā. n̄ q̄ p° carebūt diuiª visiōe. ⁊ 2°. vi
lissi° loco dtrudēr. ⁊ 3° erūt vicini vilissie socie
tati: ⁊ si qd nª ptinēs ad p̄dicta dici pt. Cōtra.
qꝛ magr exponēs qd sit ire i ignē: dic. q̄ ibūt
i ꝯbustiōez. So. illa snīa p̄pe n̄ ꝯpetit istis n'
vt dictū ē. Cōfir igt p°. qꝛ vna snīa erit oīum
dāpnatoꝝ. g° ⁊ vnū suppliciuz. s. sensus. So.
negr ꝯñā. qꝛ ille ignis alr demōes alr hoīes ⁊
alr vnū hoiez q̄z aliū ⁊ alr adl'tos q̄z puulos
cruciabit. Cōfir. 2°. qꝛ in epl'a ad ꝯsentiuz dic.
Oēs q ad iudiciū resurrecturi sc̄ ꝯmutabūt̄ i
icorruptelā doloꝛis ⁊ cōꝛuptōis ex pte vl' p
petua cōꝛuptōe cruciabūt̄. So. loqt̄ de resur
recturis ad iudiciū ꝯdēpnatōis exp̄obꝛatiue
⁊ retributie p actualib⁹ meritꝫ. Cōfir. 3°. qꝛ
sic tu v'biū x' itelligis q̄ ad pueros d iclusione
locali tn̄ its eq̄ ali⁹ poterit itelligē q̄ ad adul
tos n' ip̄obari poterit. So. Nō ē sile. qꝛ scri
ptª penā sensus ꝯminat̄ solū malefaciētib⁹. d
pēs āt puuloꝝ nullibi expsse loqt̄ q̄zuis ex ea
deducat̄ q̄ ē pēa dāpni. Cōfir. 4°. qꝛ i dicto
s'mōe hāc opiōnē ascribit pellagio dicēs q̄ il
le pueros i exiliū mittit inexptes doloꝛis vt
eis h' sola sit pēs n̄ eē i prīs. * So. pelagi⁹ n̄
icludebat puulos i carcerib⁹ vt nos. sic ibi ex
aug° pz. Cōfir. 5°. qꝛ nc s; aug. nc s; aliū legi
recitātē q̄ patiat̄ solā penā dāpni. Dic autez
i ēche. q̄ eoꝝ pena erit mitissima. s. ru adulto
ruz. Un̄ ibidē i p̄n° capli imediate p̄cedentis.
vult q̄ oēs n̄ liberati a massa pcti p xp̄m re
surgēt cū carne vt in illa patiat̄ dolōes. So.
Positio nr̄a pbat̄ p° dicto ca° allegato. 2° di
cto sctoꝝ dicentm q̄ i inferno n̄ ardet n' p̄pꝛia
volūtas. ⁊ dicto aug' p̄dicto. * Nā si tal' pena
mitissiª ē senlis cū sit fitª. sit i p̄poꝛºe s'bdecupla
ad penā selez alic⁹ adlti. Seqr g° q̄ capto alio
adlto d̄cuplo min⁹ pctoꝛe eq̄lr cū puulo pa

tlet ymo poterit ali⁹ adult⁹ min⁹ puniri icētu plū. Qđ vo addit ɔ aug. dico ꝙ ab eo hr̄ so lū ꝙ oēs ñ libati ꝑ xp̄z puniēt cū dia° ꝙ ɔce° Sz qbusdā iterpoītꝫ addit de dolor i carne sbstinē°. qđ de illis vr̄ q cū ori¹ hñert actu ale. Probat ēt ex̄ de bap. ⁊ ei⁹ effe⁹ ca°. maio res. ¶ 4° pn̄. qꝛ hui⁹ mētꝫ vr̄ fuisse gre. p° mo ra. sup i⁹ iob. 9. mlͭiplicauit vulnera mea sine cā dicēs ꝙ tales ad tormēta pueniūt q̄ ⁊ ꝑcipi unt. So. pꝫ ex dictꝫ ad pᵐ. Cōtᵃ igt qꝛ talib⁹ meli⁹ eēt p⁹ hāc vitaꝫ. i q̄ cū puā° diuisiōis hñt sen¹ᶜᵉ penas. So. vt pꝫ ma°. q. 5. ar. 4. 5ᵐ. du plex ē pena pc̄i: taxata. s. ⁊ ɔcomitās. De 2ᵃ ꝗui⁹ B: de p° vo loqn° ꝗui⁹ ibi pūiūt. qꝛ taxa ta B ē pua° ori¹ⁱˢ iustie ⁊ grē ibi vo pua° visio nis dei q̄ i mōte icip̄ eē pēa vbi icip̄ eē tp̄s vi dēdi ⁊ icarcera° ⁊ pua° spei ad euadēdū.

Cōtra pba. 2ᵉ de 2° siāꝝ aductā durā. ar/ guit: q̄ i h° ɔsistir ꝙ null⁹ affligit si careat eo ad ꝙ ñ hꝫ ppōtōez. Cōtra igt qꝛ pueri hñert apti¹ᵉ³ ad glīaꝫ i sua radice. i. i adā sic ⁊ apti¹ᵉ³ ad ipiuꝫ hñt fili⁹ militis i suo pr̄e g sua clpa ē puat⁹ eo ꝙ p se ⁊ filio accepat ⁊ si ñ hñit in se. So. si argᵐ oꝫ apparere fūdat in h° pn°. hō vtēs sola rōe recta dolē pt se puatū bono ad qđ vis hñit ⁊ apti¹ᵉ³ i sua radice. H° āt pnᵐ ē falꝫ i trib⁹ cāib⁹. Prim⁹ ē qn̄ tali ɔstat puatō nē eē iustā. 2⁹ qn̄ ei ɔstat ꝙ sua volūtate pua° ñ ē iducta nᶜ potuit ipediri ab eo. 3⁹ qn̄ ei cō/ stat suū displicē ēt iutile i honestū i delectabi le: suū vo ñ displicē l ap pbare eē hōestū vti le aut delecta¹ᵉ. Isti āt tres cāus sr̄ i ꝑpoito. Hec āt solū fūdat. 2. d. 33. q. 2. ar. 2.

Arguit ēt durā. ɔ se ⁊ ɔ pba. supᵗā ɔ mal. ad quā pdcā reiecta declauit q̄ tal ē. Quidā igt. s. tho. assignāt cāꝫ ꝙ pueri ñ doleant. qꝛ tatā hñt ignorātiā ꝙ nesciūt se ad btitu¹ᵉ³ eē factos. Sz qꝛ ñ merēt ꝑꝑ aliqđ pcm̄ actua/ le puari nāli cogitōe aliꝫ dicūt h° eē qꝛ i vita nūq̄ꝫ hñerūt ꝑdsꝫ volūtateꝫ ⁊ ꝑ ɔñs nᶜ post mōtē cū tūc volūtas efficiat imutabil. Est āt iordinatū dolere se ñ hr̄e ꝙ qs hr̄e ñ potu/ it. Possumus āt vtrūq̄ꝫ ɔiūgē ⁊ icedē media via dicen° ꝙ hñt qdē aīe taliū. cogitōeꝫ nālē ꝫ ñ sup nālē sic nꝫ fidē. Jō sciūt qdē se ad feli citatē creatos ⁊ ꝙ illa fit i adeptōe bōi pfecti cū ista nālr̄ sciāt. Sz ꝙ istđ boᵐ sit glīa quaꝫ scti possidēt nesciūt. qꝛ o cul⁹ ñ vidit ⁊c. ⁊ seqt nob āt reuelauit de⁹. ⁊c. i. cor. 2. Tali g° bono se puari ñ cognoscūt ⁊ ɔñr nᶜ dolēt. B ex illo. Cōtra igt durā. qꝛ videbūt gnāle iudiᵐ dei eē iustū. g° cognoscēt sctōꝝ glīaꝫ ⁊ maloꝝ penā. So. dic āt ipemet ꝙ tales ñ ꝑtinebūt ꝑꝑe ad iudiᵐ illud gnāle qđ de actualib⁹ fiet. Et ñ co gnoscēt se puatos gr̄a ⁊ visiōe diuia pctō nde qꝛ ista cogni° ē fidei. Et dato ꝙ nouerit fide/ les ꝑ grāꝫ aliqd supnāle meruisse ⁊ ɔccepisse ñ tñ dolebūt ꝑꝑ reᵗᵉ³ volūtatꝫ. B ex illo. Mi chi vr̄ iprobabile tales pueros i iudicio ñ cō parē ⁊ ē expsse i ɔtiū. s. tho. 4. d. 47. q. i. ar. 3. q. i. ⁊. d. 43. q. i. ar. 5. Ex qbus locis appet ꝙ videbūt i iudi° cāꝫ sue dāpnatōis ⁊ meritā ac demerita oiuꝫ ⁊ pmia. Teneo g° pba. supᵗā ex 2° tāq̄ꝫ securiorē ⁊ dictꝫ sctōꝝ magis ɔcor dē: relicta alia q̄ sumit ex. q. de malo.

Irca. 34. di. q̄rit vtrū rō bōi sit ꝑꝑe abᵗᵃ. ¶ Pᵃ ɔ°. Boᵐ i sua rōe iclu⁹ sōlr reᵐ rōis me mere abᵗᵘˢ ɔi. q. 21. ar. i. ¶ 2ᵃ Boᵐ ipōrtat reᵐ ad appetiᵐ i. q. 5. ar. i. ɔi. q. i. ar. i. ¶ 3ᵃ bo nū ɔūtit cū ente ñ ē iferi⁹ aut supi⁹ ad illud. ɔi. q. 21. ar. 2. ⁊. i. q. 5. ar. 3.

Cōtᵃ pᵃᵐ arguit scotiste. p° sic. Illa rlo di cit sōlr pfectōez. Boᵐ āt sōlr dic pfectōez. qꝛ vnūq̄ꝫ tāto ē pfecti⁹ q̄ꝫto meli⁹. So. cōcedit ꝙ ñ dic solū reᵐ puꝝ cū q̄ stat ꝙ dic abᵗᵘˢ ꝗ reᵘ l isepabile a reᵘ. Tale āt pt dicē pfectōez vt scia ⁊ bōitas ⁊ pfectio. ¶ 2° boᵐ eēnᵗ cū ete ɔūtit. g° ñ dic sōlr relōnē alio qn oē ens eēt sōlr rlo. So. dupᵗ aliqd cū ēte eēnᵗ ɔūtit vno mō qꝛ qcqd ē ɔ eēnᵃ vni⁹ ē de eēnᵃ alᵗⁱ⁹ ⁊ eɔ° ita ꝙ itrinᶜᵉ nullā realitatē iclu⁹ vnū q̄ ñ ⁊ reli quū. Alio° qꝛ qcqd ē de rōe vni⁹ i recto l ob/ liq̄ ē de rōe alᵗⁱ⁹ ⁊ eɔ°. Prio° ɔuertūt trāsce denᵃ ñ 2°. qꝛ de rōe ētis real de q̄ nūc loq̄r nō ē aliq̄ nega° sic de rōe vni⁹ nꝫ aliq̄ relō rōnis sic de rōe bōi ⁊ ɔi ē relō ad appetiᵐ vl'iteᵐ. Negat. g° aᵒʳ de pᵃ ɔūsione ⁊ bᵒʳ de 2ᵃ. ¶ 3° Si boᵐ dic sōlr relōnē ē ad alteꝝ vl aliꝗ ɔ aug. i mlᵗis locis asserētē ꝙ dr̄ ad se. So. ite dit ꝙ ñ ē relᵐ ꝫ eē. i. dicēs puꝝ reᵐ vt pr. q.

quo stat q sit fm dici. ¶ 4°. Bom in deo non dic relōnē realē: vt pz. Nz rōis. p° q2 bom eēt ens rōnis: z ɔn̄r ens ī aīa. 2°. q2 diceī bon⁹ ex hitus ad creaturas. z ɔn̄r eēt ab eis depēdēs ī bōitate. g° nz in creata dic relōnē. So. nz in deo neqz in creatura dic respectū ratiōis p̄re cise: sed in recto dic absolutū positiuū. In obliquo vo respectū rōnis. q neqz est creatoꝛ nz creata. Dico ēt q bōitas n̄ dr̄ de do vniuoce seu eo° q̄ de creata. s. p rem ad vlterioꝛez finē. vt q. 21. ar. 1. im. Dico ēt q deū eē l' dici bom ex hitus ad creatas: hz vnū sēsū erroneū. s. q tal' hitu° sit diuia bōitas: vl' ps ei⁹: l' ei⁹ cā. z vnū cathocus q tal' hitu° sic sit d rōe diuie bōitatz: q sine ea ɔcipi n̄ pt. n̄ q2 sit bōitas dei vl' ps aut cā ei⁹: sz q2 ē ps hui⁹ sigti. diuia bōitas. sed tūc negat ista ɔn̄a. g° ei⁹ bōitas d pēdet a creatura. Notādū āt q fz scotistas. abtus diuir ɔ̄ ɔ̄tū: eo° q̄ al' dic nāz sentes abte. z ēt ɔ̄. relatim

¶ Cōtra 2m arg sco. Nā ɔ° suppōit q obm adeqtū volūtatz sit bom. ex q̄ seqt q volūtas creata nl possit velle: nl iteu mōstrāte ia sb rōe bōi. Cōtra h° āt arguit sic. Volūtas. n. creata pt velle aliqd. q d nz ve nz. appent ē bom. alr n̄ possz ī aliqd ī q d n̄ possz ēt ī creata. q̄ tēdit ī o ē sbstractū malitie: sz n̄ ī ipam malitiā. Dices q oē volibile: vna eaꝝ ē volibile reliq. z eo⁹. sz tn̄ vna ī oꝛdīate vult aliqd ōdīate volitū ab alia q2 oꝛdiatū velle n̄ ē ex solo obo: sz et ex ɔuctiē° act⁹ z obi cū poa. So. vtiqz sic dico. s. q neutra pt tēdē ī malitiā: vtc. Sz ɔ̄ ī qt. Appbēdat odiū dei a poa n̄ errāte: z ɔn̄r ōn dēte ia sb rōe mali tm̄: tc volūtas potit ī illō. Alias. n. n̄ possz simpr ī illō: nl pus. eēt rō ex creata. ɔ̄. articlz. q d stāte rōe ī vlī z ī ptīculari zc. So. rō recta pt odiū dei apphēdē sub rōe bōi. cū sit ens z act⁹ 2⁹: z creata dei. lz hēat malitiā ex obo z circūstātijs. Articul⁹ aūt fz godo. z durā. īdiget bōa gloa. q2 fōte ē falsus. nl dicat q sic ītellir: q recti° rōis n̄ tollit poas peccādi ī via: sz actū p eo tpe quo stat.

¶ Arguit ēt alij q appetile: n̄ sit rō. bōi. Eē enī appetile dic denoiatōez obi a poa. z rem obi ad poas. g° ī h° n̄ ɔsistit fōl' rō bōi. cū obz pus sit oī actu: z reu ad poas. z dnoia°e a poa sic coloꝛ p̄oꝛ ē visibilite. So. vtiqz n̄ ē rō bōi. sz passio l' denoia° ɔn̄s illā. Circūloqt nūc rōnē bōi: q2 trāscen° nō possit ppe diffinire: nl p tales notificatōes a posteriori. Hac āt rōne ari. z s. tho. dicūt q appetibile. ē de rōe bōi.

¶ Cōta 3m arg durā. q bom n̄ possit eēnr ɔūti cū ēte. supponē° tria. Pm. Foꝛlis rō bōi ē rō real'. cū bom sit ī reb⁹. 6. meth. 2m. tal' rō ē positia. cū rō mali sit ꝓuatia. 3m. ipa ēt differt a rōe entz. alr eēt nuga° dicē ens bom. Tūc sic. Illa q̄ st idē eēnr z adeqte: n̄ differt re l' rōe reali. g° nl q cū ēte eēnr ɔūtit differt ab eo rōe reali. g° bom n̄ ɔūtit cū ente eēnr. So. pa suppositio ē dubia. Nā rō dicit. p° spēs iteis. 2°. itellectio. 3°. ter⁹ pxī ītellectōis. i. ɔcept⁹. 4°. diffi° vocal' l' scripta: exp̄mēs dcm̄ ɔceptū. 5°. ētitas obi mouētz item ad spēz. 6°. ētitas obi terminātz ex̄ ītellectōez z ɔceptū. 7°. obz relucēs ī ɔceptu: seu v bo. q̄zm ad tale eē relucēs. vl' apparēs l' obiui l' pspicuūz. Nūa g° rō. i°. 2°. 3°. 4°. vl'. 7°. mō sic pt dici real': qn depēdeat ab ope itea nr̄i: loqn° de rōib⁹ eiusdē. Sz. 5. z. 6. mō. aliq̄ ē totalr real'. vt ipōtātiū pūꝝ ens reale p̄dicamēle. aliq̄ nll'o° real'. vt figmtoꝝ: negatiom: ꝓuatiom: z respectuū rōis. vt ē rō gnīs. Quedā āt ē ptiz real': pti n̄. vt ipoꝛtātiū poitim abtus cū reu rōis. vt rō bōi ac vi. Bom g° n̄ differt ab ēte rōe reali pure. sz pti sic: z pti sic ¶ 2°. rō bōi p quā differt ab ēte: aut ē sola rō ētitatz ī cōi: aut p̄ter illā iclu aliquā rōez. nō pm: q2 eēnt sinonima. Si 2m: aut d illa alia p̄dicat rō ētis: aut n̄. Nō 2m: q2 n̄ eēt aliqd positim: sz nl. Si pm: aut p̄dicat d illa rō ētis ɔūtibilr: aut n̄. Nō pm: q2 eēnt pcit⁹ eadē rō. g° 2m. g° rō bōi ē ī mīn⁹: q̄z rō entis. g° n̄ ɔuertit eēnr cū ea. So. rō bōi p̄ter rōez entz real': iclu dit aliqd nō reale. de q̄ nō p̄dicat ens reale: z tn̄ ɔmitat oē ens reale. h° āt ē reus rōis. ¶ 3°. Nūqz aliq̄ plura p̄dicant ɔuertibilr z īqd d eodē: nl sint penit⁹ sinonima. vt d hoīe n̄ p̄dicat nl hō. l' hoī sinonima. alioqn idē hr̄et plures rōnes qditatiuas. g° ens z bonū nō p̄dicatur cōuertibilr: z īqd de eodē. So. cōce° ɔclusionē: de p̄dicatōe qditatia stricte ppe. In q̄. s. p̄dicatū nl dic e x̄neū sbo. q2 sic bom n̄ p̄dicat ī qd de oib⁹. Sz large sumē° q̄n̄. s. p̄dicatū dicit eēntiā sbi. lz addat rem rōis: negat aīs pm.

Lex circa.34.disti.q̃rit vtꝝ malū sit aliqua nā positiua. ¶ Pa.po. Malū for sūptū:n̄ ē aliq̄ nā poitia.ma.q.i.ar.i. i.q.48.2o.d.pn̄ti. ¶ 2a Nullū malū hꝫ ꝑ se cāꝫ hꝫ tn̄ cāꝫ p accñs: q̄ ē bom aliq.i.q.49.ar.i. ¶ 3a. Malū vt sic diminuit bonū nāe:ſꝫ n̄ pt̄ illud totalr auferre.i.q.48.ar.4.i2.q.8.z.ma.q.i.arti. xi.z2o.vbi.s. ¶ Cōtra pas arguit qdā: q̄ n̄ solū malū cōcretie.i.ſbꝫ mali: l'ꝯpoitū ex ſbo z malitia: ſꝫ et ip̄a malitia sit aliqd poitiuū.po sic. Nā malū ē i bono ſꝫ augm.i encheri.go n̄ ē pur n̄. So.ꝫ aug.sup ge.z lio.d vita.btā. p tales loquutōes n̄ itēdūt auctores q̄ entitas aliq̄ sit i bono:ſꝫ q̄ dīsit sic tn̄bras eē sup fatie abissi:ē ibi lucē n̄ eē.vn̄ vt pꝫ ma.q.i.ar. z.malū n̄ ē i bono q̄si aliqd positie dictū:sed q̄si puao. ¶ 2o.nā ansel.d ꝯcep.vg.ca.5.dic̄ q̄ icomoditas mala ē.z B alt̄ nihil ē.vt cecitas. Aliq̄ vo aliqd ē vt tristia z dolor.go malū aliqd ē. So.nulla icomoditas z nullū i comodū ē ecn̄'malū: ſꝫ dnoiatie solū ex puatiōe alic9 boi.vn̄ icomodū vni:ē comodū altri. Sꝫ ꝯ inquūt q̄ vbi nulla eēt ſblao bōi adhuc dolor z tristia eēnt mala bn̄tis: q̄r doleret.go sc̄ ꝑm se mala. So.negar añs. Jō.n.sc̄ mala q̄r puat nāli gete z dlectaoe q̄ aiaꝫ ꝯseqt. Cōfir argm. q̄ ista iq̄ꝫm talia sc̄ pene: z iq̄ꝫm pene sc̄ mala. So.pēa vt'n̄ ē malū eēnr: ſꝫ dnoiatie solū.B oia gre.pfōit.s.tho.d.ō.ad.i8m.d pꝫ q̄ malū dī tr.l.simr.vt puao bōi z dnoiatie vt ei9 ſbꝫ. z ꝫ qd.vt cātiuū puatōis.vn̄ mere positiuū: p̄t eē malū.2o z 3oo.n̄ āt po. ¶ 3o.* Si tristita n̄ ē mala n'q̄r puat bono: sigs tali bono sine tristita puaret.eq̄ malū eēt ei.sic sigs cui B valde tristaret. So.eēt ibi tn̄ d malo simpr.ſꝫ n̄ d malo ꝫ qd. ¶ 4o. q̄r ꝫ.B oīs pēa eēt dāpni: z n̄lla sensus. So.Pēa sesus ē aliq̄ senle nocitinū.Pēa āt dāpni trir suit.s.itrāsitie tn̄.i.q̄ ē dāpnū seu puaobōi: z trāsiue tn̄.i.id q̄ infert dāpnū.z coit ad vtrūꝫ boꝝ.Po.go z 2oo.negat sequlla.3o vo mō ꝯcedit ꝯñs p pa pte.q̄r oīs pēa ē dāpnū vl'ifert dāpnū: ſꝫ p 2a negat ꝯña.q̄r pōt pēa sesus ē pēa dāpni.3oo. Hec gre. ¶ 5o.Si malū ꝫ se n̄ sit ni puaobōi dbiti: oīs tal'puao eēt malū. So.vtiq̄ malū ē puao bōe debiti q̄n̄ z sic dꝫ i eē. Sꝫ ꝯ iquīt po.q̄r mlte tales puatōes ierāt creaturis q̄n̄ nullū eis in erat malū.i.q̄n̄ po create sc̄. Erāt.n.tenebre su pfatiē abissi. So.p illo tp̄e n̄ debebat oppositū bom i eē.2o q̄r añ pctm̄ ade anichilauerit de9 oēs pfectōes ei9 accñtales ꝯꝑuata ſba:sic sine malo fuisset puat9 bono debito. Nā ꝑm aug.sup ge.oē malū ē pctm̄ l'pēa pcti: q̄r nullū tc̄ fuisꝫ. So.lꝫ de facto z vt n̄c oē malū sit pctm̄ l'pēa pcti: tn̄ n̄ ē ꝯdictio eē maluꝫ q̄ nꝫ bo sit nꝫ 1a z ita fuisꝫ i cāu. ¶ 6o.q̄r āgel9 exñs i puris nālib9 dei de peccās: sit mal9: z hō peccās sit peior.z tn̄ neut̄.puat aliq̄ bono dbito. So.* ymo vterq̄ puat hilitate ad grāꝫ q̄.s.pctm̄ minuit.z si n̄ ex toto tollit. ¶ 7o.nichileitas āgeli anichilari n̄ eēt i aliq̄ bono: z tn̄ eēt malū. So.negat bo'. Probat iqūt pa q̄r ē negao maioris bōi.i.ſbe.go ē mai9 malū. So.negat ꝯña.q̄r n̄ oīs negao bōi ē mala: l' maioris bōi peiō: ni sit bom dbitū i eē: supposita ꝯsistena ſbi. ¶ 2o.q̄r malū ē puari vno bono.pei9 duob9.go pessimū puari oib9. So.negat vltia ꝯña.z ꝯñs iplicat ꝯdictioez: si puao sñat ppe. ¶ 3o.q̄r n̄ eē magis ē fugiēdū: q̄ nō eē sapiētē.go ē mai9 malū. q̄r solū malū ē fugiendū.sic solū bom appetēdū. So.ad pba.negāde ꝯñe dico.aliqd n̄ malū eē fugiēdū: si ei9 oppom sit appetēdū. ¶ 4o. Nā cuiusꝫ bōi positio ē bōa: z cuiusꝫ bōi puao ē mala. So.negr ꝯña. Oēs āt he rn̄siōes sc̄ greg. z ꝯformes.s. tho.de poa.q.5.ar.3.z.2.d.34.

¶ Cōtra 2as arguit sco.q̄ non sufficit dicē q̄ bom sit cā mali ꝑ accñs vt ē defectibile.po sic. Defectibilitas.n.i volūtate aut ē cā ꝑ se pcti aut ꝑ accñs. Si 2m: frustra pōit. Si pm: go deus est cā pcti ꝑ se.q̄r ē cā cause.i.defectibilitatis.q̄r ē cā ſbi ei9.z ꝯñr passiōis. So.sciendū est po ex de po.q.3.ar.6.6m.z ex aliȷs locis q̄ cā per accñs 4r dr̄ po.q̄r accidit cāe ꝑ se: sed ad effem nꝫ poītie nꝫ puatie cōfert.2o q̄r ꝯfert qdē: ſꝫ negatiue remouēdo phibēs.3o q̄r ꝯfert positiue: ſꝫ p̄ter itētōeꝫ.4o.q̄r ē cā ei9 q̄ effectui accidit. Jste tn̄ modus: ad 3m est reducibilis. Sciēdū 2o.ex de malo.q.i.ar.3.i4m.q̄ effect9 dr̄ ꝑ accñs duplir.po q̄r ad ipsūꝫ pōt tar/

miari actio cāe. ꝫ pter itētiōeȝ accidat. Ut in
uētio thesauri. 2°. q2 accidit effectui p se: ēt ñ
ad ipȝ nulliꝰ agētȝ actio terief. Sciēdū est 3°.
ex 2°. d. 34. q. i. ar. 3. ad 4m. ꝙ dupx ē defectꝰ i
volūtate. Unꝰ q ē eē ex nichilo. ex q iē! sibi ð
fectibilitas z ðtibilitas electōis. Aliꝰ āt fm
ꝙ actu ðficit. Priꝰ ē cā mali solū i poª: scðus
ðo i actu. Ad arm. dico ꝙ ðfectibilitas ñ est
actual' cā pcti: dato tñ ꝙ eēt: ñ cogit arm. Di/
co. n. ꝙ eēt cā p accñs. vt remouēs phibēs vl'
rēotio phibētȝ. Nec tñ frust° po' cā pcti sicut
nȝ ignorātia. q ē cā isto°. Et dato ꝙ eēt cā p
se: illa ñ eēt a ðo. cū sit nega° l' re° rōis: qz neu
trū hȝ cāȝ efficiētē p se. Nō āt ē passio pdu/
ctiua l' p se pductibil'. vt iste ymaginaf. Dato
ꝙ eēt a deo ñ oīs eiꝰ effe° iō eēt a ðo. sic nȝ
oīs effe° libi arbi. Solꝰ. n. ille effe° cāti reduci
tur in cāȝ: q ē ab eo vt cātū ē. Secꝰ si ē ab eo
vt ē ðfitiēs a suscipiē° ifluxu cāe sue vt claudi
catio q ñ reducif i ðtutē motiuā*. Sciēm ðo
ꝙ volūtas sine ðfectibilitāe supta: ē cā pcti p
accidēs accñtalite se tenēte ex pte effe°: ꝫ vt ē
ðficiēs: ē cā vt rēouēs phibēs. Cōfir argm pm
p°. q2 idē sb eadē rōe ē sbm puatōis z habitꝰ.
Silr ēt cā ē liba potēs i opoita: idē eað rōe
ē cā oppoitoꝝ: vniꝰ p se z alteriꝰ p accñs. Sȝ
voluªs vt volūtas: ē cā bōe volitōis. g° z ma
le. So. negat a°r. vbi sbȝ nālr ōdiaf ad hitū
vt i ppoito. Cū volūªs ex nā sua tēdat i bom
z fugiat malū. Alio qn rō pcludēt ꝙ deꝰ pos
set male velle. Cōfir 2°. q2 si volūtas iq̄ȝm ðfe
ctibil' peccat. z vt' ñ pt bñ velle seqr ꝙ peccā°
ñ peccat. So. nos ñ diciꝰ ðfectibires eē cāȝ ac
tu z pr'pcti: vt iste ēdit: ꝫ si argm fōef ð ipa
actuali ðficiēª: negaf pña. sic ēt ñ seqf. Igno
rās pecªt z vt' ñ pt bñ velle: g° peccā° ñ peccat
Arguif. n. ab iferiori ad supiꝰ negatie sic: vo
lūtas ñ pt bñ velle iq̄ȝm ðfitiēs: igif ñ pt bñ
velle. Pōt. n. ñ ðficē tē bñ velle. ¶ 2° pnr. Cā
p accñs pcti ñ ē ðfectꝰ actual' volūte. q2 tē āñ
pm ðfecm volūtatȝ eēt ðfectꝰ. g° ē potētial' tm
Sȝ ñ alteriꝰ rōis ab actuali q ierit: q2 ðfectꝰ
potētial' ñ ē cā pxª p accñs reu actual' ðfectꝰ
alteriꝰ rōis. g° erit idem ðfectꝰ potētial' rō sue
cāe p accñs. So. Est ðfec° actual' ꝫ nega° pña
fcā q: pmꝰ ðfec° volūtīs ñ hȝ rōeȝ clpe l' pene:
ꝫ ē pura nega°. a q sic arēouēte phibēs l' rēo
tōe phibētȝ cāt 2ꝰ: q hȝ rōeȝ culpe. ñ qdē vt
cāt pcise a pdicto ðfeu: ꝫ ēt a volūte. ð h ma
lo. q. i. ar. 3. ad. 6m. Est ēt potētial' z ē alteꝰ rōis
ab actuali: q2 pmꝰ pnr pcernit ipaȝ volūtes 2ꝰ
ðo actꝰ eiꝰ. Sciēdū ē āt ꝙ potētialitas volū
tatȝ ad ðficiēdū ñ ē poitiuū aliqd: necē ppe
passiua l' actiª nr p accñs: sic rēouēs phibēs.
Sciēdū ēt ꝙ ñ seqr. volūtas ē cā pcti p accñs
accñtalitate se tenēte ex pte effe°. g° pctm ē ca
suale. nr pctm ptigēt i paucioribꝰ. z eē totalr
sepatū ab itē°e agētȝ qð ñ ptigit i pctō. q2 eiꝰ
ðfoitatē: creata volūtas vult p accñs. ¶ Si
qs ēt dicēt ꝙ pctm ñ hȝ cāȝ efficiētē ꝫ ðficiē
tē: z h ē volūtas ꝯ h argr scotꝰ sic. Seqf. n. ꝙ
deꝰ erit cā pcti eq vt creata volūtas cū pdicm
ificē sit ñ efficē. ꝙ ðo ꝯr possibilr. q2 rectiēs in
actu volūtatȝ create cāt libē. So. pctm qð ē
clpa hȝ ñ soluȝ cāȝ deficiētē sed ēt efficiētē p
accñs. Eo āt mō q hȝ ðficiētē illa ē creata vo
lūtas. Nec tñ deꝰ pt peccaf q2 tale ðficē ñ i/
pōtat solū ñ efficē: ꝫ cū h ðbē seu tūri efficē
q̄ȝ 2m volūr icreate ñ ꝯr veritū aª iste assūit. s.
ꝙ pª ñ cātio rectitūs i actu sit ex pte ði p q ar
guit sic p°. Si recti° isit actui deꝰ pus nā illaȝ
cāt q̄ȝ volūtas cū sit cā pior. g° si ñ isit: deꝰ per
pus ñ cāt q̄ȝ volūtas creata nō cāt. Et ita vo
lūtas ðfic. q2 deꝰ deficit. i. ñ efficit. Per h° āt
excludif illud dictū: ꝙ deꝰ ñ defic ñ causan°:
nr pus demereaf creata volūtas. iuxta iª ans.
de casu diaboli. ca. 3. dicētis. Nō q2 deꝰ ñ de/
dit: iō angelꝰ nō accepit. sed eꝯ°. So. Negaf
pma pña. q2 nō ē simile de rectie actꝰ 2e cāe: z
iordiatōe eiusdē cū pmū sit a cā 2ª. inq̄ȝm ē cā
ta a prima. nō autē 2m: sed solū inq̄ȝm ab eius
influxu deficit. z pñter non reducif in primā
cām. effectiue. Ut recti°. ¶ 2°. Dividaf tps in
quo volūtas peccat in duo instātia nature. i.
a. z. b. Et in. a. qdē cōpaf deus ad volūtatē vt
causa prior. In. b. ðo voluntas ad deuȝ vt cā
posterior. Aut igif in. a. cāt deus rectiēs aut
nō. Nō primū. q2 volūtas i. b. nō cāret pctm
alioqn simul eēnt recti° z pctm seu pua° recti
tudinis. Ergo. 2m. g° deus nō causat rectiēs in.
a. z pñr nec volūtas causat in. b. g° non cātio
ði z cā nō cātiōis i volūte i. b. So. deꝰ i. a. cāt

rectes in ordine ad se. q illū actū recte ꝛ debi
to fine efficit. Negat vero dcā ꝯñā. q alia ꝛ
alia ē rectio actꝰ i ordīe ad deū ꝛ volūtatē. et
po pōt cāri sine 2a. Silr deꝰ i. a. nō cāt rectes in
ordīe ad volūtatē: ꝫ negat ꝙ ho sit cā ñ cāu
di in volūtate. q nō ē silē de cātōe positia et
negatia. ¶ 3o. i cāis ꝑcisis si affiro ē cā affiris:
ꝛ negao negatōis erit. ꝛ epo. po pō. Sed deuz
cāre rectes ē ꝑcisa cā ꝙ ēt volūtas causet: go
ꝛ ñ cāre nō cāndi. So. negat hor. q ēt creata
volūtas īstrur ꝯcurrit. Nō go oꝫ nō cāre attri/
buere ꝑncipali cāe sicut cāre. q plura ad bo/
nū qꝫ ad malum requiruntur.

¶ Ad idē arguit aureo. ꝙ i ꝑpe dictū sit pec
catū eē a volūtate ꝑ accñs. q sit a ðfectibili/
tate q̄ ꝑ accñs ꝯiūgit volūtati. Defectibilitas
entꝫ ē mera ꝑuao. go in nullo gñe cāe pt eē cā
pctī. So. negat ꝯñā. de cā q̄ ē rēo ucs ꝑhibēs
Tal'n. ēt si nl sit: pōt eē cā deformitatis pctī.
vt pꝫ de ignorātia. ¶ 2o. Nā volūtas pōt de
uꝫ odire directe. go pōt directe tēdē i auersio
nē a deo. Si dicat ꝙ nō deꝰ. ꝫ dei effeo odit
ꝯ q ites directe ītelligit ꝑuatōes: qñ nō dire
cte ītelligit hitū. go ꝛ volūtas pōt directe vel
le ꝑuatōes. So. ad iprobā. rñ sīōis negr ꝯñā.
aliogn deꝰ posset velle pctā aut illa nesciret.
¶ 3o. arguit q vt pꝫ. 12. q. 6. ar. 6. odiū respiat
malū sꝫ rōe mali: ꝛ i ho differt ab ira q̄ respic
sꝫ rōe iusti. So. respic sꝫ rōe mali eiꝰ q odit.
ꝫ rōe bōi rell siue inq̄tū malū alterius accipi
tur vt bonum proprium.

¶ Cōtra* 3as arguit sco. ꝙ malū culpe nō di/
minuat bom nāe i q̄ ē. po sic. Nā ia bom finitū ē
go aliqñ ꝯsumeret replicato malo. Nec pt di
ci ꝙ diminuo fiat sꝫ ptes ꝑpōtōis eiusdē: qa
2m malū pt eē peiꝰ ꝛ plꝰ absumē. So. illō bo
nū ñ ē poa. ꝫ hilitas ad bom: q̄ cū sit finita pt
i ifinitū diminui nō ꝑ sꝫtractōeꝫ: ꝫ ꝑ apposi
tionē obstaculi. i. pctī. ¶ 2o. q pctā nō differ/
rēt spē. q eēnt ꝑuatōes vniꝰ bōi q̄ distiguūtur
solūꝫ ꝑ hitꝰ. So. negat seq̄la. q distiguntur
ex parte cōuersionis ꝛ non auersionis aut pri
uationis gratie vel habilitatis.

¶ Arguit ēt durā. ꝙ hilitas ꝑdictoo ñ dimi
nuat. sic. Sic. n. auget hilitas sꝫi ad actū solū
ꝑ iherēs: ita ꝛ minuit. go hilitas aeris ad lu/
mē ñ minuit ꝑ obstacl'a iter ipꝫ ꝛ solē. ꝛ ꝯñs
exm ē icōpetēs. So. iste ꝑcedit de hilitate sꝫi
ad actū ṽtutis ꝑ hitꝰ ꝛ dispōnes. Bom āt nāe
de q̄ loqmur nō ē dispō vl' hitꝰ oe gñe q̄litatꝫ
vl' hilitas funta i talibꝰ: ꝫ ē hilitas aīe q̄ ad es
sentiā ꝛ poas ad recipiēdū grāz ꝛ ṽtutes īfu/
sas: Falsū ēt ē nl nō iherēs minuē hilitatem
sꝫi. Añ go oēꝫ hitū ē aliq̄ hilitas ꝛ silr añ oēꝫ
actū. ymo añ poas ipa eēna aīe ē hilis ad grāz
sic ꝑpū eiꝰ susceptim. Sciēdū āt ꝙ malū ñ cō
rūpit bonum effectiue: sed formaliter inq̄tū
est ipsa corruptio boni.

Irca. 35. di. q̄rit vtꝝ i q̄lꝫ pec
cato sit aliqs actꝰ. ¶ Po ꝯo.
Actꝰ hūanꝰ ñ sit malꝰ: hꝫ p
ꝑ ie rōem pctī. 12. q. 2 i. ar. 4.
ma. q. i. ar. 2. ¶ 2a. in q̄lꝫ pec
cato reqrit aliqs actꝰ: nō tñ
oē pctm̄ ē actiōis nec icludēs intrince actū. 12.
q. 71. ar. 5. 2. d. 35. q. i. ar. 3. ꝛ mal. q. 2. ar. 2. omis
siōis. n. pctm̄ ē pura cesao ab actu. ꝫ tñ nō fit
sine aliq̄ actu volūtario a q̄ hꝫ rōnē culpe.

¶ Cōtra pas arguit gre. ꝙ nc actꝰ nc aliqd ma
cōplexe significabile sit ꝑprie pctm̄: sic. Nā
pctm̄ ē aliq̄ ētitas: aut pctm̄ erit a dō: aut ali
qd nō deꝰ erit. ꝛ nō a deo. Sol. pctm̄ in recto
dic actū q̄ ē a deo. i obliq̄ ṽo deformitatē q̄
nō ē a deo. Pctm̄ go ē ētitas ꝛ illa est a deo. ꝛ
tñ pctm̄ nō ē a deo. Vñ negat ꝯñā. Cōtra q
demōstrata tali ētitate. arguit sic. Ho ē a deo
Ho ē pctm̄. go pctm̄ ē a dō. So. li hoc ptiet ad
ꝑdicatuꝫ sꝫe. ꝛ vna exmitam. i. li pctm̄ ad ꝑdica
mētū actōis. iō est falla. fig. d. Vel pōt dici ꝙ
pctm̄ i suo signito nō dic solā ētitatē poitiuā.
cū q̄ stat ꝙ illaꝫ dicat i recto. ꝛ tñ ipa i pctō ē
mālē: fōle ṽo iordinao. Et sic itellige dicētes
ꝙ pctm̄ ē nihil. s. q̄ ad suū fōle. Vñ ista propō
pctm̄ ē a deo cōcedi pōt q̄ ad mālē: ꝛ negari
quo ad formale solū. vl' q̄ꝫtū ad vtrūqꝫ simul
Cōit tñ negat ne sit occasio erroris.

¶ Cōtra eādē arguit aureo. ꝙ rectio volūta/
tis nō sumat ex ꝯformitate ad rectā rōnē sic.
Illō nō ē mensa dās rectes actui volūtatis.
ꝙ pōt eē rectū ꝛ ñ rectū. Sꝫ rō ē huiꝰ: go. So.
negat hor. oe rōe recta i senu cōposito de q̄ lo
qmur. Iste tñ credit ꝙ obꝫ circāstātionam fit

pª regula volūtatis. z ñ diuīa rō. Hoc tñ da to illa regla eēt rōe posterior. q2 ñ regularet nª mē cognito qđ p rōez hz. ¶2°. Na recti° volūtatz ē facē q decet. Nō ē at aliqd decēs q2 rōi dictat. ſ3 eē3. So. ymo ex h obm ē de/ cens. q2 rōi diuie z recte rōi hūane ꝯgruit. vt regle pᵉ z 2ᵉ. seu ꝑrie. Pª tñ act⁹ mēsura nō bz in eo effice rectitu^{e3}. ſ3 sufficit si sit cā exē/ plaris l'final'. Cōfiʳ argᵐ. q2 pp alīud z alīud obz z aliā z aliā circūstātiā: recta rō dicat ac tū ꝯuenire z discōuēire. g° ꝯueniētia z discō/ ueniētia act⁹ ē ex pte obi z ñ ex pte rōis. q ñ ē recta nisi vt sniat ꝯformiter ad oba. Hoc āt inuit phs. 2. ethi. dicēs. vt sapiēs zč. Cōsistat .n. q sapiēs ñ ē mēƀa aplicans. q2 mediū qđ ꝯnectat ñ iprimit a rōe: ſ3 solū iª ondit. So. Nec3 obm n3 circōstātia dat actui ꝯueniētiā vel oi. ſ3 eē reale: nᵉ vtᵉ ē mensura: ſ3 dant vt ſt pora actu. Sūt āt pora solū vt ſt ī rōne di uina vel hūmana. Qđ adit de pho est ad op positū. q2 sapiēs ē regula hūanoꝝ actuū: z rō ipimit meritū obo in eē itētionali. z ob3 sic ī mō ꝯstitutū: mouet volūtatē: z illa ob3 ef/ ficit ī eē reali. Et nota vt elicit. 12. q. 19. ar. 3. z. 4. z. q. 20. ar. 1. z. 2. q recta rō ofis fine3: est mēsura volitiōis finis. z talis volitio recta ē mēsura rōis cōsiliantis z iudicāt3 de hijs q ſt ad finē. z hec ē mēsura electionis z electio ex terioris operationis.

¶ Cōtra. 2. arguit durā. q ad peccatū omis/ siōis nullus act⁹ regraf. p° sic. Si. n. sic ē: iō ē vt omissio posit iputari volūtati mediāte ac tu q sup omissiōe hēat dñiū3. S3 hoc ñ o3 ſi cut i3 act⁹ ei iputaf p actū: sed sufficit si pos sit exire z ñ exire ī actū. Nec rⁿ omissiōis cu3 sit pua° o3 cām positiuā ponē. So. vt patet malo. q. 2. ñ regrif act⁹ itrīn^{cus} omissiōis. ſ3 q sit eī cā p se. vt cū qs ludit sciens actu suo eē āneri3 omittē missas. vel p accñs vt si talis demīa ñ cogitet. Sic. n. ei⁹ q aliqñ mouef aliqñ nō o3 eē aliqñā cā3. 8. phy. ita ei⁹ q alh agit alh nō. Talē āt actū o3 eē ab ītrīn^{co} z vo lūta^{m}. alio qn omissio nō erit peccatū. Et non solū mo⁹: ſ3 ēt qetis q c pua° o3 assumē cā3 positiuā. ¶2°. q2 nō regrif act⁹ interior. quia velle obedire z velle nō obedire nō sic oppo

nunf vt alteꝝ īsit neco. vt patet de deo q nec vult mala fieri nᵉ vult nō fieri. Pōt. n. qs sine volitiōe eēt omittē nˡ de ꝑcepto cogitando. Na3 exterior. p° q2 act⁹ exteriores ī cōpo^{les} exequutōi precepti ſt īdeteriati. puta ludere dormire zč. g° ī nullo taliū ꝯsistit occisionis peccatū. q2 dē peccatū ꝯsistens ī actu ꝯsistit ī deteriato actu. ¶2°. q2 multi tales ī cōpo^{les} ñ ſt đ se mali. g° ñ ē peccatū exercē illos. So. hō expif sine volitiōe se ñ posse ñ eligē si ad sit plenū iudiciū de eligēdo. O3. n. stat ī eligē vel velle differꝛe electōe3 aut eligē ꝯriū vel ī differēs. Si. n. stāte tali iudicio posset volū/ tas aliquāto tpe stare sine volitōe pari rōe z tpe oī posset. Hec patēt. 4°. d. dico. g° q ōis omissio cl'pabil' ꝑsuppōit aliq3 ītellec^{o e3} z volitōe3 tāq3 cā3 siu ꝑx^{a3} vel remotā: quia omissio ñ ē directe aut p° z p se volibil'. ideo neco r̄ducif ad aliqd directe z p se volitū. Et l3 deus neutrū illoꝝ vellit: tñ vult se neutru3 velle. Et sili nece ē iudicātē q obediendu3 sit deo aut obedire aut aª aligē. Act⁹ ēt exteriō pōt eē omissiōis cā: q3uis ī eo rō omissionis ñ ꝯsistat. Probatōes autē de hoc ꝯcludūt q omissio talē actum intrinsece nō ꝯcludit.

¶ Ad idē arguūt alij vt recitat adā. 4°. sen/ tētiaꝝ. p° sic. Ista ꝯña ē bona. forti ꝑcipif vt vellt. a. z ñ vult. a. carēs excusa°ᵉ legiptia. g° omittit. Cu3 anᵗᵉ aūt stat forte3 nˡ velle. g° z cū ꝯñte. So. ymo ñ stat. q2 iudicans aliqd eē eligēdū. neco eligit iª vel aª. adā. ¶2°. ꝯ 2^{a3} p tē ꝯ°^{is} sic. Si. n. sola omissio volitōis sit pctm mōtale: vt ñ velle. a. seqf q nolle. a. sit pctm̄ grau⁹ ī ifi^{tus}: q3 ip3 ñ velle. Et p3 ꝯña. q2 odi ens deū gui⁹ peccat: q3 ñ amās. z iteꝝ ali⁹ po terit odire remissius ī duplo z ī triplo: z sic ī ifi^{tus}. q2 sic rēiten°: nūq3 vēif ad actū puc ma litie q3tc ē ñ amare. So. ad pba. negāde ꝯñc dico q eēt deuēire ad aliq nolle l'odire tā re misse malitie. q ñ eēt dabil' minor ī gñe pcti mortal'. vñ nūq3 veniref ad aliqđ nolle eq̄lis malitie cū ñ velle. S3 ꝯ. q2 ōis nr̄a volitio z nolitio ē ī ifi^{tus} rēissibil'. g° q̄l3 actu tali ē dare rēissiorē ī duplo z triplo ī ifi^{tus}: z q̄l3 pctō po terit dari leni⁹ ī ifi^{tus}. g° q̄l3 peccāte: pt ali⁹ le ui⁹ peccare ī ifi^{tus}. So. negāt vltīa ꝯña: q2 l3

act⁹. a. fit duplo remissioꝛ actu. b. tñ si cetera sint paria eliciẽs. a. ñ peccabit duplo min⁹ eliciẽte. b. ꝛ tñ pctm̃. a. ẽ duplo min⁹ pctõ. b. ꝺ ꝟtute ſmõis ꝛ rõ ẽ: qꝛ grauitas pctoꝝ ñ ꝓpoꝛ ſꝫ grauitatẽ maioꝛẽ ꝉ minoꝛẽ actuuꝫ pcise: ſꝫ ſꝫ circũstãtias ꝛ obĩa. Adaꝫ. s. tho. at diceret breuiter ꝙ nᶜ volitio nᶜ nolitio nᶜ aliq̃ accñ talꝫ foᵃ: ẽ ĩfiᵗᵘᶻ remissibilꝫ. De h̃. õ. ĩ p°. d. 17.

Irca. 36. distĩ. q̃rit vtrũ malũ sufficiẽter diuidat p culpã ꝛ penã. ℂ Pᵃ. ꝯ°. De malũ in reb⁹ volũtarijs ꝯsideratuꝫ: ẽ pena vꝉ culpa. iᵃ. q. 48. ar. 5. ℂ 2ᵃ. oĩs pẽa vt sic ĩfligit ꝑꝑ aliquã culpã. 12ᵉ. q. 87. ar. 7. 2. d. 36. q. 1. ar. 4. ℂ 3ᵃ. Omnis pene deus ẽ auctoꝛ. 2. d. 37. q. 3. ar. 1. 14. 49. ar. 2.

ℂ Cõtᵃ pᵘᶻ argᵗ aureo. ꝙ illa ñ sufficiẽter diuidãt malũ p h̃ ꝙ vnũ pᵘᶻ aliud 2ᵘᶻ ꝑfec°ᵉˢ tollit sic. Nã malũ pene pt eẽ reᵘ vtriusqꝫ ꝑfectõnis. p°. qꝛ pctm̃ sibi ipi ẽ pẽa ſꝫ aug. 2°. qꝛ culpa oĩt carenᵘᶻ bõi dbiti ĩeẽ agẽti: ĩq̃ꝫᵐ agẽs ẽ ĩ volũtarijs. So. ad pᵘᶻ ꝓbã. dico ꝙ clpa ñ ẽ pẽa: nꝫ ꝯcõitãt. qꝛ nũq̃ꝫ ab eodẽ hꝫ rõeꝫ clpe ꝛ pene sic̃ clpa ex aliq̃ volito: ꝛ pẽa ex aliq̃ ei dẽ ãnexo. qꝺ nolem⁹. Ad 2ᵘᶻ dico ꝙ clpa ñ oĩt carenᵘᶻ debiti ĩ eẽ agẽti: ſꝫ ab ea cãᵗ. cũ p/ supponãt dfectũ ĩ rõe ꝛ eã cãt. cũ dimĩuat hꝫlitatẽ ad bonũ q̃ stet hꝫ p modũ act⁹ pꝫ. Priuatio ãt bõi fõlr ꝯstituẽs rõeꝫ clpe nꝉlo° ẽ pena agẽtꝫ p se: ſꝫ eẽt pẽa actõis si ei pẽa ꝯpeteꝫ ꝛ ad hãc ꝯseqꝫ aliq̃ ꝑua° ĩ agẽte q̃ ẽ pẽa. vñ act⁹ vitiosus ñ oĩ clpa eẽnʳ ꝛ fõlr ab aliq̃ ꝑua/ tõe cãta ĩ agẽte: ſꝫ effeᵘᵉ tm̃ fõlr ãt ab ea q̃ ẽ ĩmeᵗᵉ fũdata ĩ actõe q̃ nꝉlo° hꝫ rõeꝫ pene.

ℂ Cõtᵃ 2ᵘᶻ argᵗ sic ourã. Nã pẽa oĩs ñ ĩfligit ꝓ actuali. Ut pꝫ ꝺ ea q̃ ẽ pueroꝝ. nꝫ ꝓ oꝛiˡᵗ: qꝛ ei ñ debeꝫ pena sensus. So. aliq̃ ꝓ actuali ꝛ aliq̃ ꝓ oꝛiˡᵗ ĩferũt: ꝛ si sint pene sensus. quia hac oꝛiˡᵉ in hac vita punit ꝯsequtiue: ꝛ si ñ di recte. Sciẽdũ ãt qꝺ sic de⁹ ẽ cã act⁹ pctĩ. ita ẽ ꝛ illius pene q̃ per talem actum cãtur.

Irca. 37. di. q̃rit vtruꝫ act⁹ pctĩ sit a ꝺo. ℂ Pᵃ. ꝯ°. deus nõ ẽ cã peccati vt sic. ma. q. 3. ar. 1. ℂ 2ᵃ. Act⁹ peccati ꝓducit effeᵘᵉ adeo Ibi. ar. 2°. 12ᵉ. q. 79. 2. d. 37.

ℂ Cõtra. 2ᵘᶻ argᵗ aureo. p° sic. Nã si de⁹ agit ad actũ pctĩ: agit ẽt ad deformitatẽ. qꝛ ẽ ĩseꝑabilꝫ ab odio dei. sic̃ ẽt oẽ agẽs ad nigᵐ agit ad ñ albũ. So. duplꝛ ẽ aliq̃ ꝑua° ãnexa actui p°. qꝛ ꝯseqꝫ ipꝫ ex eẽnᵃ ꝛ nã act⁹ ĩ se ꝯsiderata. i. vt respicit obꝫ q̃ speꝫ trahit ĩesse mãe. sic ꝑuat° ĩtegritatꝫ seqꝫ fõniari. ꝛ qꝛ ꝯseqꝫ illũ vt a tali ꝉ tali agẽte elicit. Sic̃ ꝑua° rectitudĩs cõseqꝫ fõnicari vt exit ab agente. ꝙ fõnican° ꝯ regulã suã agit. Nõ ãt vt ꝯsideratꝫ ĩneẽ nãe ꝛ si ĩneẽ moꝛis. Sic̃ ãt ꝑua° albedĩs ꝯseqꝫ nigredinẽ p°°: ita ꝺdfõitas actũ pctĩ. 2°°. vñ ñ est silꝫ. Negat g° ꝯñã. qꝛ aliqꝺ põt agere ad sbstractũ ñ agẽdo ad ꝑuatiõeꝫ. 2°°. dictã. Dico ẽt ꝙ deformitas ẽ seꝑabilis ab odio dei. qꝛ põt de⁹ ei⁹ entitatẽ creare sine sbo: ꝉ ĩ lapide ꝛ ñ erit actualꝛ defoꝛme. qꝛ a nullo agẽte male fiẽt. Sꝫ ꝯ iqꝫ p°. qꝛ de⁹ ĩ odio sui dispẽsat ñ pt. So. h̃ ñ ĩfert nꝫ ꝙ istud licite ñ fit a creatura. cũ q̃ stat ꝙ licite fiat a ꝺo. ¶ 2°. qꝛ ipꝫ ex obo suo ẽ malũ: g° ĩseꝑablꝛ ẽ malũ. So. si est malũ ab obo nꝫ ĩq̃ꝫᵐ ẽ ab agẽte tẽdẽte ĩ obꝫ ꝯ regulã suã. cũ q̃ stat ꝙ illud obm altĩ agẽti ꝯuẽiat: ꝛ ꝙ act⁹ tẽdẽs ĩ obm effectĩe sit ab aliq̃: ꝙ p illũ ñ tẽdit ĩ obꝫ. vt ẽ de⁹. q ñ vidit ãnina visio° quã cãt. Cõñʳ igt. qꝛ ꝙ ẽ cã cãe. act⁹: ẽ cã effeᵉ ĩ deꝫ cõsequẽtꝫ. i. defõitatꝫ. So. Defõmitas ñ ꝯseqꝫ actũ: nꝫ ĩ oꝛdĩe ad deteriatũ agẽs. Sic ẽt intellige iᵃ. s. q̃ꝫᵐ aliqs dat defoᵃ: tñ dat de ꝯñtib⁹ foᵘᶻ. s. abᵗᵉ ꝛ ſꝫ nãꝫ suã nõ ãt tm̃ dat de ꝯñtib⁹ ĩ oꝛdĩe ad aliq̃ agẽs. Cõñʳ. 2° qꝛ deus ꝓhibẽs aliqꝺ ñ ꝓhibꝫ solũ defõmitatẽ: ſꝫ ẽt sbstractũ puta ipꝫ cõcupiscẽ. So. de⁹ ꝓhibet deformitatẽ ꝛ oẽ ad ꝙ ipsa nãli seq̃lla ꝯseqꝫ c⁹ˡ nõ ẽ abᵗᵘᶻ act⁹: nꝫ co° q̃ dictũ ẽ. Fũdãt hẽ solutiões. ma. q. 3. ar. 4. et q̃ hñt ĩnita: ſꝫ ꝑcipue ꝙ idẽ act⁹ puta gñare fornicarie ẽ mal⁹ reᵘ libꝛ arbitrij. ꝛ bon⁹ reᵘ ꝟtutis gñatiue. ¶ 2° ꝑnᵗ. Si de⁹ coagit volũtati: h̃ ꝛ qꝛ seqꝫ in tali actu deteriatõeꝫ volũtatꝫ q. s. se ꝑus nã deteriauerit q̃ꝫ de⁹ coagat. aut eꝯ volũtas deteriatõeꝫ dei. aut ad istã actionẽ veniũt exeq̃. Nõ pᵐ: p° qꝛ de⁹ coagẽt ad pctm̃ volũtarie. 2°. qꝛ hẽꝫ propositũ qꝛ. s. volũtas efficit aliqꝺ. i. deteriatõeꝫ suaꝫ ꝺo ñ

coagēte. Nā 2m. q̄ volūtas deteriaref a deo ad pctm̄. g° ñ agēt a se: ꝫ ab alio. g° ñ pecca ret. q̄ de se nō hr̄ et vñ eēt cā pctī. Nā 3m. p°. q̄ iste modus eēt casual'. 2°. q̄ de⁹ volūtarie coagēt ad pctm̄. So. scd̄ꝫ greg. de⁹ seqt̄ de teriatōeꝫ volū^tis create: ñ q̄ pus nā volūtas illū actū efficiat q̄ꝫ de⁹: ꝫ q̄ iō de⁹ illū actuꝫ efficit volūtas efficit eūdē ñ ep°. iō volūtas: q̄ de⁹. Ad pm ꝫ b negat ꝯña. acciplen° pctm̄ ppe. Si vo accipiat ī pprie p actu malo: ꝯce dit ꝯña. Ad. 2m dic̄ ꝙ argues. ymagiat illaꝫ deteriatōeꝫ aliā a volūtate ꝛ actu ei⁹ ꝙ falsū ē. Mihi āt videt ꝙ actio volūtatꝫ posterioꝛ sit actōe dei ī pducēdo positi^m pctī. Ad arg^m ꝫ: negat p^a seql'a. s. de⁹ mouēt ad pctm̄. quia mouet solū ad id ꝙ ē ꝫ se bo^m ex nā sua. ꝫ sit malū flatiue ad 2us cōeꝫ. Negat. ēt vlt^a ꝯña. q̄ volūtas ñ iō peccat. q̄ agit illū actū: ꝫ q̄ talr̄ agit. P^m hꝫ ab eo a q̄ mouet. nō āt 2m. 3°. sic. Est āt sciēdū ꝙ total' cā oīs dup^r. p° rela tiue ad cāꝫ. qñ. s. nulla alia cā regrit ad sic pci se cādū. 2°. relatiue ad effe^m qñ. s. toti⁹ effe^m efficit. P°° nꝫ de⁹ nꝫ creatā ē total' cā pctī: ꝫ 2°° ñ ip̄ eiusdē eē plures cās in facē. sic nꝫ in cōseruari. Uñ volitio tota ē a notitia ꝛ tota a volū^te. * Hec greg. ꝛ qdē mihi vr̄ bñ. Scīe dū ē ꝙ ñ iō qs peccat. q̄ facit actū malum q̄ ēt do ꝯ^r: ꝫ q̄ facit male. greg. vel de⁹ nō facit actū malū vtsic. sic hō q ē cā fōlis ī pctō. i. malitie. ideo peccat homo ñ deus. Eliciun tur hec malo. q. 3. ar. 2. 2m. Unde q̄ deus non est auctoꝛ malitie ñ ē pprie auctoꝛ maloꝝ nc facit hoīeꝫ peioꝛē.

¶ Ad idē arguūt alii p° sic. Nā de⁹ vlcisci^f actū malū. g° ñ ē ei⁹ autoꝛ. So. Nō eēt⁹ autō g° q̄ vlciscit. s. rōe dfōitatꝫ. ¶ 2°. Si de⁹ ptia^r efficit mēdatiū pt i^d efficē totalr. i. se solo ꝙ ē mētiri oē. n. ꝙ efficit p a^d pt efficē ime^{te} So. Se solo pt efficē sbaꝫ taliū: ꝫ ñ dfoꝛmitatē. vnde si producantur a deo erunt recti ꝛ nihil deno iabunt nisi in aptitudine. ¶ 3°. Si de⁹ ꝛ homo efficiūt istū actuꝫ malū deus vult istū actuꝫ malū esse. g° vult hoīeꝫ efficere illuꝫ. g° homo illuꝫ efficiēdo ñ peccat. So. deus vult illuꝫ ab homie effici sōli q̄ꝫ^m ad sbaꝫ actus q̄ bona est.

Irca. 38. di. q̄rit vtꝝ bonitas act⁹ volūtatꝫ sit ex fine ¶ P^a ꝯ° Ad bōitatē act⁹ volūtatꝫ regrit apetit⁹ recti finis ñ tm̄ suffic̄. 2. d. 38. q. i. ar. 5. 12. q. 19. ar. 7. ¶ Cōtra arg^r. ꝙ ad bo nitatē volūtatꝫ ñ regrit dup^r bōitas. s. finis ꝛ ei⁹ ꝙ ē ad finē ymo ꝙ aliq̄ volitio sit bona ēt si careat. 2ª bōitate. p° sic. Nā aug. 2. tri. ca. 6. dic̄ ꝙ bōe sr̄ oēs volūtates si boa sr̄ illa q̄ ref ferūt. So. loqt̄ d volūtatib⁹ q̄ꝝ oba ñ sr̄ p se pctā vt pꝫ ex alijs dictꝫ eiusdē. ¶ 2°. q: ī cāu pt qs licite blasfemare deū ex bono fine. s. ne icurrat mai⁹ malū. g° sufficit bōitas finis. Pꝫ añs pōito cāu ꝙ aliqs sine sua culpa sic deci piat a oia° ꝙ iudicet se qui⁹ peccatuꝝ nisi ista tim blasfemauit. Tenē. n. tc̄ ꝫ ai ꝯcept^{oeꝫ} eli geret min⁹ malū ꝛ rō. q̄ mai⁹ bo^m magis ē eli gēdū. So. Tal' tenē ñ blasfemar. Nullus. n. dꝫ se ꝯfoꝛmare cōscie erronee sic nꝫ ꝫ eā facē. Nec ē cōis animi ꝯcep°. ꝙ min⁹ malū clpe sit eligēdū cū sp̄ sit malū ꝛ sp̄ fugiēdū. Nec seqt̄ si magis bo^m magis sit eligēdū ꝙ ēt min⁹ ma lū sit magis eligēdū: ꝫ ꝙ sit min⁹ fugiēdū sic ēt min⁹ bonū min⁹ eligēdū. Sꝫ ꝫ: q̄ pte iste dꝫ ñ blasfemare. g° dꝫ agē ꝫ ꝯsciaꝫ suā ꝙ ne gasti. Probat ꝯña. q̄ seqt̄. Iste ñ blasfemat. g° agit ꝫ ꝯsciaꝫ suā. So. Negat ꝯña p^a. q̄ ta lē ꝯsciaꝫ quā hꝫ ñ dꝫ hr̄e ꝛ ꝯñter nec ꝫ eā fa cere ꝙ tñ deberet si eā deberet hr̄e. Ad pba. dico ꝙ nō valet. q̄ illa ꝯña ñ est simp^x: ꝫ bo na vt nūc tm̄ vñ nō oꝫ ꝙ debēs añs dbeat ēt ꝯñs. Cōfi^r arg^m pri^{te}. q̄ grego. 32. moꝛa sup l^a Job. 40. Nerui testicloꝝ ei⁹ ꝛc̄. dic̄ ꝙ oia bol⁹ aliq̄s. ita implicat vt si fōte pctm fugē apetuūt i^a sine alteri⁹ pctī laq̄o; euadē ñ vale ant ꝛ pōit ex^m de pplexis. Et tādem ꝯsulit di cēs. Cū mēs inter mīoꝛa ꝛ max^a pctā ꝯstrigi^r si oio nullus euadēdi sine pctō exit⁹ pꝫ mino ra sp̄ eligāt. So. ex dictꝫ ei⁹ hr̄ ppōituꝫ. s. ꝙ pplexus si vitat mai⁹ cōmittit min⁹ peccatuꝫ Cōsulit āt vt si qs nō pōt vtrūqꝫ vitare pctm̄ vitet mai⁹ ꝙ ē ī ppe eligē min⁹. Cōfi^r 2°. q̄. 13. di. ca°. duo mala. ꝙ de. 8. ꝯcillo toleta° sum ptū ē dr̄. Adultus ius nāie dispēsa° ñ admit titur. nisi foꝛte duo mala ita igerāt vt neē sit

altez eligi. So. iª dcm̄ ē grā q a suo glosato/
re merito rephen' eo ꝙ male casū ꝑplexitatꝫ
excepit. Peccat. n. lꝫ min⁹ peccat vitan° mai⁹.
Sꝫ ꝯ h° arguit p°. qꝛ tal' fac̄ ꝫ ꝯsiliū sctōꝝ.
g° nō peccat. So. negaf ꝯñā. de ꝯsilio ꝯditōa
to vt si dicaf. Si vtrūqꝫ pctm̄ fugē n̄ vis eli/
ge min⁹. Silr' si n̄ vis. ꝯsciaꝫ erroneā dponē
vt dbes. seq̄re min⁹ malū. Sic. n. scti ꝯsulerēt
Impo' tn̄ ē i casu argu' cadē sine cl'pa. cū ta
lis erroꝛ sit cl'pa ꝛ act⁹ ifidelitatꝫ. Ul' saltē est
pēa oꝛi' ꝛ ꝯñr n̄ excusat a pctō. ¶ 2°. qꝛ aug.
de mēda. ca. 18. dic̄. Ꝓpt̄ h̄ pctā q̄ i mūduꝫ
faciūt vitāda qsqs mēti⁹ fuerit nō peccat. Et
rursus mīoꝛā dsinūt eē pctā q̄ ꝑꝑ vitāda gui
oꝛa suscipiūf. So. igstie logf. qꝛ in pn° libri
fatef se p° velle iq̄rē deīde deteriare ꝙ ꝛ fac̄
ca° aū penultio dicēs. nll'o° casu eē mētiēduꝫ.
¶ 3° qꝛ. 22. q. 4. Siqs. dic̄ beda iuramētū icau
tū n̄ eē ꝑuāō. ꝛ s̄bdit. Magis istante necītate
penitēō ē q̄ꝫ ꝑ vitādo piurio i crimē aª mai⁹
eē diutēdū. So. dic̄ ibi gloª ꝙ piuriū n̄ fit ibi
n̄ ꝑuan° iuramētū. sꝫ qn̄ iuratū ē. ¶ 4°. Nā ꝑm
āsel. d cāu diaboli ca. 3. q vult aliqd ꝑꝑ bti'
n̄ vult aª q̄ꝫ bti'. g° q eligit min⁹ malū vt fugi
at mai⁹. n̄ vult aliō q̄ꝫ fugā mali. g° n̄ peccat.
So. lꝫ sol⁹ finis sit volit⁹ ꝑꝑe: tn̄ large ēt q̄ sc̄
ad finē sc̄ volita. Tal' g° large vult malū ꝛ pec
cat. Hec* gre. ꝛ bn̄. Argᵐ i pede. Mot⁹ accip
spēꝫ a ter°. g° volitio a fine. So. ter⁹ volitōis
ē obm nec i finē tēdit volūtas nisi vt cadit s̄b
ratione obiecti. h̄ durā. bene.

Irca. 39. di. q̄rif vtꝝ i actib⁹ ite' possit eē pctm̄. ¶ Pª ꝯ°. In actib⁹ ite' p̄t eē pctm̄ ꝛ cl'pa. sꝫ n̄ eq̄ ꝑꝑe vt i actib⁹ volūtatis. 2. d. 39. q. i. ar. 2. 12. q. 73. ar. 5. Pricipalr⁹. n. s̄b dīui no agētꝫ cadit volitio q̄ꝫ itelle°. ¶ 2ª. Cōscia ꝑꝑe noīat actū ꝛ n̄ po' n' hītū. Et ꝑtinet ad iteᵐ ꝛ n̄ ad volū' folr. vi. q. 17. ar. p°. i. q. 79. ar. 13. 2. d. 24. q. 2. Noīat. n. applicatiōem scīe ad actū. ¶ 3ª. recta ꝯscia ligat simp' ꝛ ꝑ se: er ronea v° solū ꝫ qd. ꝛ ꝑ accñs. vi. ū. ē. ar. 4. Oppoᵐ. n. errōec n̄ ē ab' pctm̄ velut oppoᵐ recte. s̄ꝫ solū s̄b ꝯditōe si ipa n̄ depo'. ite. 2. d. 99. ¶ Cōtra pᵃ arguit durā. inq̄ꝫtū inuit in/
tellectōeꝫ ꝛ volitōeꝫ eē duo pctā. Null⁹ enī
possꝫ vnico pctō male eligē cū sꝑ ꝑcedat dfe
ct⁹ i rōe. So. act⁹ rōis defectiosus. q ē prª re
gl'a ꝑue electōis vt cū iudicaf eē fōnicādū nō
pōit i nūez cl'paz cū ea. Sec⁹ āt si n̄ sit prª re
gula vt act⁹ ifidelit' ꝛ errō circa vl'es v̄tutes
q̄s qs ꝑt ēt dꝫ scire. Tal'. n. ꝑt eē cl'pa n̄ iterue
niēte aliq̄ volitōe cl'pabili. Ueial' qdē si s̄bre
pat: mōlis v° si diu ꝯtinuef ꝑ tps. f. aū cuius
finē debuit repmi. Si tn̄ ipef a volū' iste ac
t⁹ n̄ pōit i nūez cl'paz cū volitiōe ꝯcomitāte.
¶ Arguit ēt ꝯ eādē inq̄ꝫᵐ assignat ꝑ rōe q i
tellige mala n̄ ē malū. q: obm rōis ē i aīa l'q
rō mali ē bōa. Cōtra iqt qꝛ act⁹ ite' ꝑtici ꝛ ne
t⁹ volūtatꝫ tēdūt eq̄lr in oba sua vt sc̄ i re. g°
eq̄lr sortiūf rōnē bōi l' mali ex boni' l' mali'
obi. So. negaf aūs. qꝛ ois itelle° ēt ꝑtica im
me' teriaf ad v̄bū exñs i ite'. ¶ 2°. si cogno
scē malū ē boᵐ ex h° ꝙ rō mali ē bona cū illa
rō eq̄lr se hēat ad cogitōez verā ꝛ falsā: falsa
cogitio erit ꝙdā boᵐ eq̄ vt v̄a. So. negat ꝙ
eq̄lr se hēat ad vtrāqꝫ cogitōez illa rō. qꝛ in
cogitōe falsa illa rō n̄ ꝯfōmaf rei itellecte vt
i v̄a. Intellectio āt n̄ solū ad rōez illā. sꝫ ēt ꝑ
illā ad rē teriaf. Data tn̄ illa eq̄litate negat
adhuc ꝯñā. qꝛ illa rō n̄ eq̄lr respic̄ vltiaᵐ obꝫ
v̄e ꝛ false cogitōis. Itē qꝛ lꝫ falsa cogitio sit
mala n̄ tn̄ rō rei ē mala n' sit falsa rō putatū
mal spūale. Sꝫ falsa rō n̄ ē rō sic nꝫ falsa co/
gnī° ē cogitio. Scīedū ꝙ lꝫ nll'a ꝑua° positā
ite' hr̄e spēꝫ actui ꝑuiā eo ꝙ tal' ab obo lpi
maf. ꝑt tn̄ hr̄e spēꝫ q̄ ē rō elicita ꝑ iteᵐ ꝛ spēꝫ
ꝑuiā hit⁹ opoiti ꝙ pꝫ. qꝛ ois ꝑua° diffi' lꝫ.
¶ Cōtª 2ᵃ argᵗ ꝙ ꝯscia ꝑtieat ad volūtateꝫ
n̄ ad iteᵐ p°. qꝛ hñs maioꝛē sciaꝫ de opādis
hr̄et maioꝛē ꝯsciaꝫ. So. ꝯce° ꝯñs de hñte eā
q̄ ad agibilia ꝑtā ꝑñtia ꝛ futª i vl'i ꝛ ꝑticl'ari
hītu ꝛ actu. q̄ꝫᵐ ad an sint ꝛ an recta sint. Sed
d hñte i vl'i ꝛ i hitu solū negaf ꝯñā. ¶ 2°. nul
lus agēs ꝯ dictamē rōis solū tstaf: cū tstia sit
d n̄ volito. Sꝫ agēs ꝯ ꝯsciaꝫ tstaf ꝑꝑ remō
suꝫ. g° ꝯscia n̄ ē dictamē. So. si in h°' sit li tm̄.
seu ꝯ ꝯsciam tm̄ ipa negaf. qꝛ tal' iō tstaf. qꝛ
ꝯsciaꝫ seqf iclia° aliq̄ volūtatꝫ. Si v° n̄ sit li
tm̄ neg' ꝯñā. ¶ 3°. n̄ ꝑtiet ad iteᵐ ē hit⁹. qꝛ hꝫ
actū. f. testificari ꝛ accusare. Act⁹. n. n̄ ē act⁹ i

So. e act9 scďs. vi. q. 77. ar. i. cui illa attribuit n̄ vt ꝙ ƺ vt q̄ eo° q̄ id q̄ scim9 dr̄ scire. ¶ 4° sic ꝯsciā respicit ꝑticlaria agēda sic sindēsis illas reglās agēdoꝝ. Sƺ 2m ē hit9. g° ⁊ pm. So. negat ꝯñia. qꝛ reu vl'ui p̄t pōi hit9 n̄ āt reu act9 singlarꝫ q sel' ī vita fit. Jtez sindēsis ē a nā nō āt ꝯsciā. ¶ 5°. nā pba° fūdata ī h° ꝙ ꝯsciā dr̄ cū alio sciā n̄ vƺ. Lƺ. n. ī diffi°e id ꝙ por ī abstracto ⁊ ī recto ꝑticat ad eēnas diffiti. tn̄ h° n̄ est nece ī nōīs iterp̄ta°e vt pƺ de sindēsi q̄ dr̄ coelectio ⁊ ꝯsētire. ꝙ dr̄ cū alio sētire. Sic g° se hƺ elec° ad sindēsiƺ ⁊ sētire ad ꝯsētire ita sciā ad ꝯsciāƺ. g° ꝯsciā nō ē sciā nc eꝯ°. So. n̄ solū ex nōīs iterp̄ta°e. ƺ ēt ex diffi°e pƺ ꝯsciāƺ ꝑtinē ad item. qꝛ basi. dic ꝙ ē nāle iudicatom Dama. vo ꝙ ē lex nr̄ ī iteu ⁊ idē dic glo. ro. 3. ¶ 6° sic ī iteu ꝑtico ē hit9 pn°a q dr̄ lex nāl' ⁊ ꝯclusionū q ē sciā ꝑtica ita ī volute. pm hitū ꝯseqt̄ īclina° nālis. 2m vo° aqsita. Prim9 g° hit9 cū sua iclia°e ē sindēsis. scďs vo cū sua ē ꝯsciā. So. talis ymagia° pōit mlta īcōuēiea. p° ꝙ ꝯsciā sit aliqd aggregatū ex mltꝫ diuisis spē. ⁊ 2° ꝙ ꝯsistat ī hitu p̄cise. 3° ꝙ eq̄ ad volutes sic ad item ꝑtineat. ⁊ 4° ꝙ sit sciā ꝑtica q̄ts ad item ꝑtiet. Sƺ pbat̄ iqt ymagia° p° ex vi nōīuƺ. qꝛ sindēsis dr̄ coelec° siue elec° cū alio l' aliqd cū electōe ꝙ aliqd ꝑtiet ad intem tāq̄ƺ electōi pm cōsciā vo sciā cū aliq̄. So. illud aliqd cū q̄ ē sciā n̄ ē aliqd ꝑ se ad volutes ꝑtinēs. ƺ ē oīs act9. ad quē p̄t aplicāi notia mō exp̄sso. ¶ 2° ex ꝯditōe actuū ꝯsciē attributoꝝ. qꝛ ad item ꝑtiet testificari ad volūtatē remordē. i. tstari de malefcō ⁊ istigar̄ ꝙ ē iclia° ad actū. So. null9 act9 ꝯsciē ppe ꝑtiet ad volūtatē. Uñ remōsus ē iudim de p̄tistc act9 p̄teriti ad ꝙ tn̄ seqt̄ tstia. seu detesta° actual' l' hitual' l' nāl'. Uel remōsus vt dic tstias ē effea ꝯsciē ⁊ n̄ act9 ei9. ¶ 7° qꝛ si cōsciā dic actū itee l' volutis nllus possƺ facē ꝯ cōsciāƺ. Null9. n. p̄t facē oppom ei9 ꝙ actu vult aut actu iudicat stāte iuditio actu ī ꝑticlari vt pƺ. 7. etℏ. So. ꝯ ꝯsciāƺ. i. actū itee p̄tici iudicātis aliqd eē faciēđ l' n̄ faciēđ. p̄t qs facē dupr p° sblato eo ꝑ iudim ꝯnū. fōlr aut vtuar. 2° stāte eodē ī vlī ⁊ n̄ ī ꝑticlari. Null9. tn̄ agē p̄t ꝯ ꝯsciāƺ stātē ī vlī ⁊ ī ꝑticlari si sit vltia. i. q̄ iudicet finalr aliqd n̄ eē faciēđ. Sec9 si stet qdē ēt ī ꝑticlari ⁊ tn̄ sit n̄ vltia. i. n̄ iudicet aliqd n̄ eē faciēđ. vt si qs iudicet id ꝙ fac eē fōnica°e ⁊ ⁊ lege di' phibitā quā tn̄ cauēdā non indicat Patēt h̄ de peccāte ex malitia. 12. q. 78. ar. i.

¶ Cōta 3am argt ꝙ ꝯsciā erronea n̄ obligat ēt dato ꝙ liget. p° sic. Nā obligat̄ q tenet̄ facē aliqd. Null9 āt tenet̄ facē id ꝙ ipa dictat ꝯ sit iniquū. Ligat̄ āt q libe ꝓcedē neqt ꝙ ipa vtiqƺ fac. So. cū idē sit obligare ⁊ ligar̄. ꝯsciā errōea n̄ obligat ppe q̄n. s. teneat̄ qs ei n̄ ꝯrie ⁊ eā n̄ deponē ⁊ ei ꝯfōmari. ƺ large tm̄: qꝛ. s. n̄ ƺ ei ꝯire. ⁊ si liceat eā deponē. Et ad illicituƺ p̄t qs obligari ꝑ accn̄s ⁊ ꝭƺ qd qn̄. s. nescit̄ illicitū: ƺ cdit̄ a do eē p̄ceptū. ¶ 2° sola nē notia n̄ tollit obligatōeƺ. Tollit āt id ꝙ ꝯsciā erronea dictat. g° reu ei9 n̄ erat obliga°. So. negat̄ g°r de obliga°e ꝑ accn̄s ⁊ ꝭƺ qd. Sciēđ tn̄ ꝙ omittēs facē q ipa dic licite posse fieri n̄ agit ꝯ eā nc peccat. Arm ī pede. Defect9 itee excusat a pctō. g° n̄ est pctm̄. So. negat̄ añs si sit defect9 cogitōis ei9 ꝙ p̄t ⁊ dƺ sciri

Jrca. 40. di. q̄rit̄ vtꝝ aliqua hūa actio possit eē īdifferēs ad bom ⁊ mam morale. ¶ Pa ꝯ°. Null9 act9 hūa9 ꝭƺ īdiuim ꝯsiderat9 ē īdifferēs. ƺ aliqs sit īdifferēs ꝭƺ spēƺ. ma. q. 2. ar. 5. 2. d. p̄nti. q. i. ar. 5. ¶ 2a. Null9 act9 hūa9 ꝭƺ īdiuim ꝯsiderat9. i. hñte graƺ ē īdefferēs. ad merituƺ ⁊ dmerituƺ ma. ū. s. ad. 7m. ¶ 3a. Una ⁊ eadē actio p̄t successie eē bōa ⁊ mala. 12. q. 20. ar. 6. ⁊ 2°. ū. s. ar. 4. Stāte. n. vnīte act9 ꝭƺ gen9 nāe p̄t eē varia° ꝭƺ itētōeƺ ī gñe moꝛis. ¶ Cōtra * pam sic argt. p° sco. Nā act9 iustie n̄ iuste facti. sc̄ ex qb9 gñat̄ hit9 iustiē. 2. etℏ. Et isti n̄ sc̄ mali nc ēt bōi. qꝛ n̄ sc̄ ex vtue. So. ymo ƺ n̄ siut a vtute tn̄ sc̄ bōi si sint a recta rōne ƺ n̄ siut cū tāta dlecta°e ⁊ pmptie ⁊ firmite q̄ƺta si eēnt a vtue. ¶ Argt 2° durā. ꝙ male dicat̄ act9 a fātasia ꝓcedēs n̄ ꝑtinē ad gen9 morꝫ. sic. Nā sunt in diūio rōis ⁊ volutis cū possint p̄ueiri ⁊ ipediri So. cū h9t act9 īdeliberat9 sit dupx vn9. s. quē cāt dispō nāluū q̄litatū nō āt fātasia: ƺ cōmutat. l' si ipa illū cāt: tn̄ nc ipe nc appetit9 seqns potut ipediri vt cū sbito occurrit obƺ l' audio loqntē turpia vl' fanma. sbito opat̄. ⁊ ali9 quē

y magiaº qdē cāt s ñ sic mere nālr qn pueirl possit ipe l'apetit' ei'. ō 2º pclu' z nos logm̄ ō pº vt pz.2.d.24.q.i.ar.i.z 2º. Ex q̄ ifero q̄ i apetitu t'x ē mot'.s.delibat' poª z actu sñ.z poª sola. z neutromō. ¶ Lōtª.2.argr sco.s p arᵗᵒ ei' sciēdū ē q̄ hñs caritatē oēz actū bonū reffert i deū ṽtua' ñ qdē ex h q̄ ex volitōe fi nis ductū ē ad volitōez hui' pp finē ō q̄ iā ac tu ñ cogitat vt sco.expoᶦᵗ s ex h q̄ alh retulit scā se z sua i finē caritatz ñᶜ p' hūit relōez op poitā i ꝯriū finē. Ad sic āt reffere ō oēs act' bonos i deū de' oēs obligaᶦ ñ āt ad referē ō illoº. q̄ iste dic. Elucitr h.2.d.38.q.i.ar.i.4ᵐ z di.40.q.i.ar.5. ¶ Argᶦ ēt durā.pº sic. Sēm qō ñ ē susceptiᵐ hit' ñ ē ēt susceptiuū puatōis vt pz ō lapide visu z cecitate. Sz i carēte gr̄a act' ñ ē suscepti' efficatie merē' p'te. gº ñ ē su sceptiu' dmeriti. Lū āt h sit falsū. oz q̄ ppuz sbz mitiū ñ sit act' boīs gr̄az hñtz aut q̄ mitū z dmeritū ñ opponāᶦ puatiᵉ i q̄ tñ fūdaᶦ pba tio.s.thoᵉ i 2º. So. sbstinēº dicta i 2º lz ñ te/ neamur q̄ p ea pᵒᵉ³ ñ pbauim'. dico q̄ cū.s. tho. dic actū carētz gr̄a ñ eē susceptiuū effica cie merē' sine gr̄a ñ logᶦ ō tali actu absolute s ō actu ei' bono moralr. De isto gº itelligēº miorē pceº pᵒᵉ³.s.q̄ ipe ñ sit dmitori'. Jnteᶦ āt ibi.s.tho.talē rōez.in puatie opoitz ñ iueʳ mediū ēca sbz prie capax vtriusz. Sz mitū z dmeritū sic puatie opoita z sbz capax vtriusz ō pxº ē act' delibat' exñtz i gr̄a.gº null' act' b'ᶦ ē idifferēs ad mitū z demitū. Sz ꝯ igcs: q: ibi dr q̄ id q̄ ñ ē susceptiᵐ alic' boī ēt ma/ litie opoite ñ ē susceptiᵐ. Sz fz eū null' act' carētz gr̄a ē suscepti' boī mitorij.gº nulli tali pt i eē demitū. ¶ 2º. q: fz illū modū arguēdi null' act' mal' ex gñe possz eē demitori' sic nz mitori'. So.marᵍ.s.tho.sic itelliᶦ. Qñcū q̄ aliqs act' ñ ē susceptiu' alic' boītatz ex solo defeᵘ alic' exñtᵉᶦ ñ ē ēt suscepti' opoite malitᵉ Dupʳ.n.act' ñ ē susceptiu' alic' boītatz. vnoº q: defic ei aliq̄ exñtᶜᵘˢ regsitū sic act' ymagi nari' nālr cāt' z nulloº ipedibil' ñ ē mōalr bo n' ex defectu delibaᵒᵉ³ z pp defectū gr̄e act' bon' ex gñe ñ ē mitori'. Alioº ex itriᶜᵃ cōzu pᵒᵉ seu ex r̄pugnāᵃ act' ad boīᵗᵉ³.s.tho. āt loʳ pºº ñ 2º. Dico ēt q̄ aºʳ arᵗᶦ durāᶦ dz itelligi de

sbo cui ñ ꝯʳ suscipē hitū ex sola i ppoitōe sbi ad hitū z ñ ex itriᶜᵃ cōzupᵒᵉ l' r̄pugnātᵃ mōp expoito. Si.n.gñalr itelligaʳ ē falsa vt pz de oclo ceco z cōpe mōtuo. ¶ 2º pnʳ hñs cariᵗᵉˢ pt facē actū boᵐ ex gñe ñ refferēº i finē carita tz puta dar̄ eleōsinā ex nāli pietaᵉ.gº ille act' erit idifferēs ad mitū z dmitū. So. negaʳ aña q: ois ṽa caritas ōdiat hoiez z ea q̄ sic hoīs l deū. z ꝯñr oēz actū boᵐ r̄fert i finē suū ṽtuaʳ Ordiat āt i istāti sue ifusiōis si ifūdaᶦ adul/ to l' si ifūdiᶦ ñ adulto ōdiat eo tpe q̄ pt rōne vti aut tal' mōlr peccat iusta ymagiatōez.s. tho.2.d.42.q.i.ar.4.7ᵐ. ¶ 3º ēcōstāᵃ pcōitaᶦ z ñ ifōma s actū nullā ei malitiā tbuit vt pz ō ifideliᵗᵉ ifidel' honorātz parētes. z a fōtiori q̄ boīᵗᵉ³. Sz gr̄a alh possibilr pcōitaᶦ z ñ ifōat actū boᵐ ex gñe gr̄az hñtz.gº idē. So. negaᶦ bºʳ q: tā gr̄a q̄z caritas ifōmat tales act' ori geº ṽtuaʳ ipos z eoꝝ fines prios i deū. 5º q: si ita ē iō ē q: act' ōdiabil' i finē caritatz. si or diaᶦ ē mitori' si nō ordiaʳ ē otiosus z ꝯñr de mitori'. Sz ñ ē pp h. q: ille sol' act' dr otio/ sus q dz ōdiari q: otiosiz ē malū z ꝯñr ꝯ all q̄ debitū. Nō āt ois act' ōdiabil' i hñte gr̄az ē debit' ōdiari. So. ymo glz bon' dz ōdiari ad finē cariᵗᶦˢ ṽtualr. Sz pbaʳ igt q̄ ñ pº. nul l'.n.tñᶦ ad id q̄ ē superogaᵒᶦˢ cᵒ' ē ista ōdiaº i hñte caritatē cui iā debeᶦ vita ēt̄na. Nō ē necª. q: ptiet ad augᵐ mitoꝝ. So. ymo tal ōdiaº ṽtual' ē pcepti lz actual' sit superogaᵒᶦˢ 2.d.40.q.i.ar.5.7ᵐ. Et lz tali debeaᶦ vita ēt̄ na: teneᶦ tñ suar̄ pcepª. ¶ 4º. q: tal' ñ pl' obli gaᶦ q̄z ifidel'. aliogn ex ifideliᵗᵉ comōz r̄pōta ret h āt ad talē ōdiaᵒᵉ³ ñ teneᶦ aliogn pecca ret mōlr sp honorāº pētes. So. glz ēt ñ hñs gr̄az tñᶦ oēz actū ōdiabilē ōdiar̄ ad finē cari tatz ṽtualr. ñ qdē sp qñ opaᶦ: s tē l' p' qñ tñᶦ diligē deū sup oia actualr.i2.q.i00.ar.i0. l'si cut ibi dr̄ pcepᵐ o pan' ex cariᵗᵉ ñ obligat n' p tpe q̄ qs hz caritatē. z silr diceᶦ i ppoito q̄ ca rēs gr̄a ñ obligaᶦ ad illā relatōez p tpe q̄ ca rēt nʳ obligaº. ᶜ r̄cōtª iq̄zᵐ teneᶦ se ad gr̄az p̄ paraᶦ q̄ hita teneᶦ vt.s. Nec tñ pp suā cul pā carēs cariᵗᵉ z aliis ṽtutib' ifusis z ꝯñr ñ obli gatus ad mlta ad q̄ alius tñᶦ r̄pōtat comoō s icomo ō.i.ñ.posse mēri i tali statu. Pº tñ so

latio est vior ꝛ securior.

¶ Cōtᵃ .3. argᵗ durā. ꝙ idō act⁹ ī gñe nāe ꝛ moris. sit possibil' successi͡ᵉ bon⁹ ꝛ mal⁹. Eadē.n. ī tellec⁹ successi͡ᵉ ē va ꝛ falsa variata. s. re. g⁹ eadē volitō successi͡ᵉ ē bona ꝛ mala. puta si aliq̄ volēte cātare missaz ꝛ stāte tali volitōe pōar ĩterdictū ꝙ tal' ignorat ignorātia ñ excusāte. So. Nō ē sile q꞉ ĩtellec⁹ sine variatōe sui ĩ se variata re fit bōa va ꝛ falsa ñ āt volitō bōa ꝛ mala. q꞉ si nō stat idē vitamē ñ ē eadē volitō Si āt stat s₃ ē factū fal₃. ꝛ falsitas dephēdi ñ potuit stat eadē bōitas volitᵒⁿⁱˢ. Si vo potuit dephēdi sic fuit ibi noua negligēᵃ ꝛ ē facta variaᵒ ĩ gñe moris nᶜ ē eadē voliᵒ saltē q̄ ad cīrcūstātias. Eadē tñ volitō nllo⁹ variata q̄ ad sui abᵗⁱˢ successi͡ᵉ p̄t eē bona ꝛ mala. Argᵐ. Ois spēs p̄t hr̄e vnū ĩdiuiduū, g⁹ ē aliq̄s act⁹ ĩdiuidu⁹ ĩdifferēs l' null⁹ ē ĩdifferēs s₃ spē₃. So. Cōcludit ꝺ actu sic s₃ spē₃ ĩdifferētē ꝙ ei ex spē sua ꝺbe' ĩdifferēᵃ. ñ āt ꝺ eo ꝙ sic ē ĩdifferēs ꝙ ex sua spē ñ h₃ ꝙ sit bon⁹ vel malus.

Irca. 41. disti. q̄rit vtᵐ q̄l₃ actō ĩfidel' sit pctm̄. ¶ Pᵃ ꝯ°. ꝛ vnica. Nō ois actio ĩfidel' ē pctm̄ l' clpa. 22. q. 10. ar. 4. 2° d. 41. ¶ Cōtra directe argᵗ gre. ꝺ actib⁹ ĩfidel' simplr̄ q. s. n₃ heretic⁹ n₃ scismatic⁹, n₃ cathecui⁹ ē. p° sic Nā null⁹ tal' sit pp deū vltiᵉ cū ñ cognoscat illū pp se diligēdū. g° n₃ sit recta ĩtētōe. So. negat ꝯñā. q꞉ ad actū hūaᵐ eē ĩclpabilē sufficit relatio in finē bonū de px° et si ĩ finē vltiᵐ ñ refferat actu' l' ꝟtualr̄. 2. d. 41. q. i. ar. 2. 2ᵐ ꝛ 4ᵐ. Et ĩtellige ꝺ actu refferibil' ĩ deū q̄ ad se ꝛ ob₃ suū q tñ p tc ñ cadat s̄b p̄cepto dei. Secus. n. si p tc q̄ elicit cadat s̄b p̄cepto l' p tc eliciēs teneat se ad gr̄az p̄parar. Eēt. n. pctm̄ vl' ꝯiūct⁹ pctō omissiōis. q꞉ tc tenet deū₃ sup oīa diligē ꝛ ꝯñr oīa ĩ illū refferr̄ ꝟtualr̄. Nō tñ ꝟtual' ñ o₃ eē circōstātiᵃ ois act⁹ refferibil' s₃ o₃ ip₃ p̄cedē l' cōcōitari. Nota vo ꝙ ĩ hac mā dicta aug' ĩtelligūt ꝺ bōitate mōali vltiᵃ q̄ ē mitoria ꝛ ꝺ ꝟtutib⁹ ĩfusis ac fōmat₃. ¶ 2° q꞉ si tales act⁹ sīt ve ꝟtuosi ĩ ĩfidelib⁹ eēnt ve ꝟtutes ab eis cāte ꝯ aug. ꝯ. iulia. ꝛ. 5. ꝺ ci. dei. ca. 19. So. In eis sīt ve ꝟtutes s₃ q̄d. ñ āt simplr̄ ꝛ ꝯpletē ꝛ fōate. Ois tñ eo₄ vita ē pctm̄ s₃ eūdē de va ĩnocēᵃ: s₃ loʳ de actib⁹ ad q̄s ex infideliᵗᵉ impellūt vt adorare solē. Et vt idē dicit ꝯ iuliani. Quicq̄d bōi fit ꝛ non pp q̄ fit pp ꝙ fieri o₃ ꝛ vera sapiētia p̄cipit ꝛ si videatur boᵐ ipo tñ nō recto fine pctm̄ est q̄ iᶜ. S₃ negat deū p̄cepisse oīa fieri pp deū'. vl' oē₃ fine aliū a deo eē nō rectū. vñ multi act⁹ ꝺdinatur ĩ finē rectū ꝛ nō in deū vel ē pctm̄ cōcomitāter. i. cū pctō sicut ēt ꝟtutes in deū nō rela/ tas. 19. de ciui. dei appellat vitia. s. cōcomitanter non autē₃ eēnʳ vel formalr̄. Aliogn si eē tale opus est peccatū peccaret infidelis audiē do fidez. Sciendū autē ꝙ pp se diligibile dicitur p° ꝙ diligi pōt sine relatiōe eius in vlteriorē₃ finē vt virtutis act⁹ ꝛ. 2° ꝙ diligi pōt etiā contēpto vlteriori fine ita ꝙ ꝑpter ipm̄ oīa actu vel virtute diligēda sunt vt sol⁹ de⁹ Diligē. g° diuitias aut gloriā pp actū ꝟtutis vltimate. l₃ fit cū pctō: ñ tñ ē pctm̄ sp. Propter se tñ ista diligēda nō sunt nō ex hoc p̄cise q꞉ sunt min⁹ diligibilia q̄₃ ꝟtutis actus: s₃ q꞉ ex nā sua sunt ad illū ordīata ꝛ rō recta dictat sic ea esse ordinata ꝛ nō eꝯ°. Per hoc autē p₃ ad tale argᵐ. Si aliquod diligēdu₃ puta. a. i. virtutis actus non obstante ꝙ sit min⁹ diligibile ipso. b. i. deo. pōt licite ꝛ rōnabilr̄ diligi ꝑpter se pari ratōe. c. i. honor aut diuitie poterit ꝑpter se diligi non obstante ꝙ min⁹ sit diligibile quā. a. hoc autē est falsū₃. So. Negatur ꝯditōalis asumpta: q꞉ nō se h₃ oīo. a. ad. b. sicut. c. ad. a. q꞉ in se h₃. a. sufficientē bonitatē vt possit ꝑpter se diligi. q꞉ est vltīa naturalis ꝑfectio hoīs quā rō nālis nō dictat cuī dēter in vlteriorē finē refferēda₃. Secus de diuitijs ꝛ fama. que non sunt de intrinᶜᵒ ꝑfectione hoīs ꝛ sunt ĩstrumēta ēt vitio₄ ꝛ nālr̄ iudicant non esse s̄m se bōa hoīs.

Irca distinctōe. 42. queritur vtrum actus interior ꝛ exterior sint duo peccata vl' vnū ¶ Prima conclusio. Actus interior ꝛ exterior sibi cōiunctus sunt tantum vnum peccatum. 2. distin. 42. q. i. ar. i. i2. q. 20. ar. i. Licet enī q̄ aliq̄d ē ab vno in aliō sic' a cā vnica vt calor ab igue ĩ lignis diuersū sit ꝙ ē ĩ vtroq₃ tñ si cā sit analoga poterit esse vnū nūero

in vtroq; sic eadē sanitas ē vi ine ꝛ medicine. Sic ãt isē actui exiori bōitas ꝛ maliᵃ ab īteriori. ¶ 2ᵃ Act⁹ exiō addit. s. īteriorē pcise sūptū aliq; bōitatē vel malitiā. s. illā quā hꝫ ex tei⁹ pxⁱ ꝛ aliquā ñ addit. s. illā quā hꝫ act⁹ interiō ex fine nūq; ꝟo addit penā l'pmiū actui volūtatꝫ si sit in se ꝯpletus. 2. d. 40. q. i. ar. 3. ꝛ 12. q. 20. ar. 4.

¶ Cōtᵃ pᵃᵐ argʳ greg. ꝙ illa sūt duo pctā. p⁹ sic. Nā furari ē pctm̄ ꝛ ñ ē pctm̄ ꝙ ē mala volūtas. qꝛ furari ñ ē velle furari. g⁹ sūt duo. So. ymo furari ē ipꝫ pctm̄ met ꝙ ē act⁹ iterior. lꝫ sit al⁹ act⁹. Duo. n. i gñe nāe sūt possibilr vnū i gñe moris sic ep⁹. Dico ēt ꝙ ꝯña ñ vꝫ q̄ tñ valet sic. Act⁹ exior pcise sūpt⁹ ē pctm̄ ꝛ ñ ē illō pcūꝫ ꝙ ē act⁹ iterior. g⁹ sūt duo. Sꝫ tc negʳ aⁿᵗ.

¶ Cōtᵃ 2. arguūt mlti scotiste. p⁹ sic. Nā oe. p. d. i. ca⁹. si cui dic glo. Re ꝟa magis re⁹ ē qs si op⁹ adhibeat: sꝫ textū q̄ ad sufficieᵃᵐ etē ni i terit⁹ accipe. So. ꝑm mltos theologos dire cte destruit textū n'itelligat qñ supueniēte actu exiori volūtas fit itēsior. Greg. vel intellʳ qñ iterat voli⁹ ponēs i nūex cuꝫ prioꝛ q̄ pcise sumebat. ¶ 2⁹. qꝛ ista ꝯ⁹ ē articlus petri abaylardi p ecclāꝫ dāpnati dicētꝫ. Nos dicim⁹ ꝙ sola volūtas a deo remunerat nᶜ ꝑꝑ opa pe ior l'melio efficit hō n' forte dū opat in aliq̄ ei⁹ volūtas augeat. So. Articlus pāsc sic iacet. Propter opa n' meliō aut peiō effici' hō. Hoc ãt error ē. qꝛ negat meritū ꝛ demeritū. Greg. l'logr de opib⁹ tā ꝯiūctꝫ q̄ꝫ ñ ꝯiūctꝫ volūtati ꝙ ē errō. ñ ãt si loq̄ret ꝺ ñ ꝯiūctꝫ solū. ¶ 3⁹. qꝛ data ꝟitate ꝯⁱᵒⁿⁱˢ seqūt i ꝯuēiēᵃ. Pᵐ ꝙ ceṫis pib⁹ eq̄ mereat q vellꝫ occidi. pxⁱ ꝛ ñ occidi' ꝛ ille q volēs occidi'. So. nō īꝯʳⁱⁿ eēn ꝑmij. 2ᵐ ꝙ eq̄ boᵐ sit velle baptizari sic ꝛ baptizari. So. vtrobiq; ē eq̄le mēitū eēn'ᶜ lꝫ non eq̄ l'vtilitas. lꝫ vtraq; sit eq̄ boᵐ. 3ᵐ ꝙ eq̄ malū sit velle occidē ꝛ occidē ꝙ pꝫ falꝫ ex ꝭ ꝙ 2⁹ ē hōicida. irreglaris ꝛ excōicat⁹. So. vterq; ē hōicida ꝛ eq̄l' demēitū eēn'lꝫ vn⁹ gui⁹ ab ecc'ᵃ puniat q̄ īterdū gui⁹ puūt leui⁹. Nā leuit ꝑcutiēs clericū ē excoicat⁹ ñ ãt occidēs laicos mille. ¶ 4⁹ pnʳ. qꝛ seqt ꝙ duob⁹ sagitātib⁹ eq̄lr adhibita diligēᵃ ꝛ vno eoꝝ solo occidēte eq̄lr vtrobiq; peccaret. So. ꝯceʳ ꝯña argᵐ tñ ñ ē plēarie ad ꝑpoᵐ. qꝛ vt̃q; illoꝝ hꝫ eosdē act⁹ iteriorē. s. ꝛ exiorē. vn̄ si ãbo anq; sagitta decidēt morerēt ñ dicerēt dissimilr egisse q̄uis euēt⁹ sit dissilis. greg. ¶ 5⁹. qꝛ ꝑꝫ aug. 15. ꝺ tri. c. 5. Mala voluⁱᵉ sola gꝫ mis efficit: ſꝫ misior potāte: q̄ desideriū malevolūᵗᵃˢ iplet. Et oꝫ ꝭ itelligē de misia clpe ñ pene. qꝛ sic misiō ē q volūᵉᵗ iplē ñ pt. So. sic dic. p⁹. qꝛ cōiter cū actu exiori itēdit l'reiterat iterior. 2⁹. qꝛ ex posse facē pstat occasio pseuerāt i malo. 3⁹. qꝛ minor ē labor ī expūē voluptatē euincē. 4⁹. qꝛ hituat hō i malo. Adā godā⁹ ꝯsōiter. s. tho. 2. d. 40. q. i. ar. 3. ¶ Ad idē sco. supōito ꝙ bōitas. act⁹ mōal' sit itegritas eoꝝ q̄ ꝑꝫ rectā rōeꝫ opātꝫ dictāt debē ꝯueīr īpi actui argʳ sic. Alia ꝛ alia ē itegritas tal' exiōis ꝛ iteriōis act⁹. cū actui exiōi icē rali ꝯuēiat aliqd ꝙ iteriōi ꝯuenire ñ pt ꝛ ꝯūr ditar ñ pt rō ꝙ ei ꝯuēiat. g⁹ ē alia ꝛ alia bōitas l'malitia vtriuꝫ. So. negat ꝯña seu aⁿᵗ. qꝛ ī supoᵉ male describr itegritas Nā ipꝫ ditamē ꝛ elec⁹ ꝯfōmis seq̄ns reqrit ad mōalē bōitatē exequtiōis q̄ tñ ñ oꝫ distali ei debē ꝯuēir. qꝛ ireʳ isiᵗᵘˢ. Negat ēt aⁿˢ seu bᵒʳ ad mētē arguētꝫ. qꝛ ñ ē totalr alia ꝛ alia. Nā itegritas ī q̄sita ad bōitatē act⁹ exiōrē act⁹ iteriō ñ eꝫ. qꝛ īteriō ē total' bōitas exioris: cū vt̃q; sit bon⁹ eadē nūero bōitate sic al'vria eadē sāitate sana. Alia tñ ē ēitas vtriuꝫ ꝭ adā godā⁹ ꝯfōit. s. tho. 12. q. 20. ar. 3. ꝑ ꝙ ꝑꝫ to dic actū exiorē nullō ꝑꝫ se hr̄e bōitatē n' ab īteriori l'ipꝫ īteriorē. Jō dic ꝙ aliq; bōitatē hꝫ exiō quā ñ hꝫ īteriō vnⁱ⁹ tñ bōitas redundat i aliū. ita ꝙ q̄cūꝫ bōitate vn⁹ ē bon⁹ sōlr r liqu⁹ ē bōus denoiatiᵉ ꝛ ep⁹. Ea tñ q̄ ē exiōitas bōitas l'malitia nō ē mōal' n' ꝑ actū volūtatꝫ. iō nō ē ꝑꝫ se clpa l'mēitū. ¶ 2⁹ Jbi sūt distīcte ēitates. g⁹ ꝛ bōiᵗᵉˢ. So. Jbi sūt distīcte ēitates ꝛ bōitates nāles nō ãt mōales. Recip' bōitatē mōalē exioris act⁹ aᵈ cē ab eo. aut actus duaꝝ rōuꝫ denōiari ab vna nūero bōitate ¶ 3⁹. qꝛ ꝑꝫ sctōs lancea⁹ xⁱ nobꝭ fuit mēitōia ꝛ ab ea sacᵗᵃ efficatiā sūpserūt ꝛ tñ tc nlla fuit in xp̄o voli⁹ i teriō mēitoria cū aīa ei⁹ nōcēt in stāᵘ merēᵈ. g⁹ creuit ibi mēitū ex adirōēꝫ exioris act⁹. So. forsā xp̄s volē⁹ mēuit nobꝭ aliqd ꝯditio' si lācearet nō qꝛ lācea⁹ cēt ꝑs mēitiꝫ qꝛ ex illa depēdebat aliq̄ prior volit⁹ ꝯditōal. Adā. Mihi vr̄ ꝙ. s. tho. dicēt nᶜ mortē n' lā

cen^oes x^i ppe aliqd mētū. sē nob l' sibi: vtriūqz tū ad nr̄az salutē opatū ē p modū efficien^e z exēplaritatz. ¶ 4°. q2 fz r̄glāz topicā ē o po^m ē per^o ipz ē meli^o. g° pōito vtriusz act^o melio ē qz pōito alti^o tm̄. q2 peioz ē oppōita omissio vtriusz qz altius eoꝝ. So. re^u eēn^tia pmij aut pene eq̄le ē vtrūqz omittē z alteꝝ tm̄. Negaṫ g° ꝯña z pba°. ¶ 5°. q2 si decedāt. a. z. b. cū eq̄ libus mēitz z legatz z p. a. fiāt elcosine nō p. b. citi^o libabr. a. g° exto2a libatōi ꝯfert. So. B ē. q2 vlt^a eēn^le pmiū vt'qz libatōez ꝯditōa^r merunt si ponāt el^e Multiplicāt ēt act^o iteriōes bo^i i tali cāu. Adā sile āt dic. s. tho. 2. d. 40. q. i. ar. 3. z 4° sniaꝝ ū a zit de suffragijs. ¶ 6°. q2 volēs ꝯsecrar̄ z nō pferēs vba nō ꝯsec^at. g° volūtas cū vbis plus qz ipa sola vz. So. ꝯsecratō nō fit mēito ꝯsecrātz. ¶ 7°. nō minus actus exiō aditus itēio2i ab^te mēitōio adit meritū qz aditus mēito2io ꝯditōalr tm̄. Sz i 2° cāu crescit me2itū pp actū exto2ē tm̄. g° z i p° vn̄ si xp̄s o2atsz fuit, sz exauditus. So. negaṫ b^or. q2 nō crescit ibi mēitū p pōitōez ꝯditōis. ymo p̄cedēs actus nō eēt mēito2ius n' p̄sup pōita ꝯdi^oe. Nec tū o2ās mereṫ ꝯditōalr: sz ab^te Adā bene. ¶ 8°. Nā ista pōitio euacuat necītatē fidei. Pōito. n. q duobus exiſtētibus eq̄ volūtarijs ad credēdū vnus cdit z nō alius ipeditus aliq̄ sophismate l' alio. fz istos. vterqz eq̄lr mereṫ. g° nō ē nec^a fides. g° isti alr de fide sētiūt qz rōana eccl'a. g° sc̄ excōicati ex de her. ad abolēd. Jt ex opi^oe seqṫ q ñ fuit necē dare p̄ceptū de nō idolatran°. g° sc̄ excōicati vt. s. So. negaṫ antecedēs p^m z cāus Jmpo^le. n. ē faciētē q i se ē vt credat nō posse crederē. q2 deus tali nō deficit vt. i. q. i4. ar. xi. ¶ 9°. q2 xp̄s ab istanti cōceptōis voluit redimere genus humanū. Ergo si volūtas sufficit frustra pōita est illa redēptio. So. fz aliquos pa. sio ñ reqrebaṫ p mo ō mēiti. sz pty. Adā z ꝯcōditer. s. tho. q. 48. ar. i. 2^m dextrū nos loqmur ō mēito redūdāte directe i pn^m act^o ar^tus āt B z mlta alia p̄cedūt ō redūdāte i alia suppōita.
¶ Ad iō arg^t aureo. suppōito q bōitas moralis pēseṫ ex fine sic. i^a q hz ppā z spālē rōez z modū tēden^t i finē hz ppā bōitatē moralē. Tale qd ē act^o exto2 q pz iductiue. Nā actus fōitudis exiō attigit bo^m rei pu^ce ñ āt iteriō qz^m cūz sit efficax. So. bōitas p̄dcā pēsa^t ex fine ñ qlītcūz: sz vt volit^o ē. Nā act^o attigēs bonū finē ñ volitū ñ ē mo2alr bon^o. Negaṫ. g° a°ri i hijs actib^o qz vn^o ē voli^o alti^o z pōitilli i eē mōalr. ¶ 2°. eē mōale ē eē volūtariū. sz act^o iteriō z exto2 sc̄ plura voli^ria So. ñ sc̄ plura voli^ria fōlr cū vn^o tm̄ sit fōlr volūtari^o ali^o vo denoiati^e. vn̄ ñ sc̄ plura pctā fōlr: sz plures act^o qz vn^o. i. itiō ē pctz fōlr ali^o vo dnoia^te l' ābo ꝯstituūt vnū iteg^m pctm̄. ¶ 3°. Suppo^to q bōitas act^o mōal' ꝯsistat itri^ce i itegritate ꝑ paꝝ circūstātiaꝝ debitaꝝ sibi ieē arg^r sic. Jlli act^o hn̄t alias z alias circōstā^as itri^cas bōitatas a rōe debē ieē vt exple^a docet z B q hn̄t aliū z aliū finē z modū attigen^t illū. g° hn̄t aliā z aliā bōitatē mo2alē. So. Jlla bōitas nō ꝯsistit i circūstantijs n' q̄s sc̄ volite. Negaṫ g° ꝯn^a vbi vn^o act^o ē mo2alitas alti^o ꝯstituēs illū ieē mo2ali. Ar^m i pede. Jlli act^o oponiṫ duob^o p̄ceptz. g° sc̄ duo pctā. So. i illo p̄cepto ñ ꝯcupisces. ñ ꝓhibe^t illa volūtas. q̄ ꝯstituit vnū pctm̄ cū actu exiō. i. q̄ illi ē ꝯiūcta: sz alia. i. separata ab eo.

Jrca. 43. di. q̄riṫ vtꝝ oē pctz sit mōle. ¶ P^a ꝯ° pctm̄ vēiale differt a mōli sic ipse^m a ꝑfe°i eodē gn̄e. 2. d. 42. q. i. ar. 3. i2. q. 82. ar. i. malo. q. 7. ar. i. Diuisio. n. pcti i B duo ē analogi i aualogata
¶ 2^a. Pctm̄ vēiale z mōale vno° differt gn̄e qn̄. s. ex obo suo sc̄ talia. i. vēialia l' mōtalia z alio° posset sb eodē gn̄e ꝯtieri vt qn̄ respiciūt iō obz sic ꝑfect^o act^o z iꝑfect^o. i2. q. 88. ar. 2°. z 2°. ij s. silr ma. ū. s. ¶ 3^a aliq̄lr ipertinēs supbia z cupiditas vt sc̄ spālia peccata sc̄ radix z initiūz omnis peccati. i2. q. 84. ar. i.
¶ Cōt^a p^as z 2as arg^t aureo. q pctm̄ theo^ce acceptū diuidaṫ eēn^r z specifice penes mōle z veniale. p° sic. Rō vtutz suīt a sua r̄gl'a q̄ i mōali b^o ē r̄ctarō l' prudē^a. i theolo^cis ē diui^a volūtas Ex B āt seq^r q spe^ca diuisio pcti vt opo^t vtuti theo^ce suīt fz diuisū mo ō duiā^t a volū^te diui^a sic i ethicis fz mo ō deuiā^t a recta rōe. Sz a diui^a volū^te alr p eēn^as deuiat mōle alr vēiale cū vnū deuiet ab ea p̄cipiēte z obligāte ñ a^a.

gº speᶜᶜ distiguũt. So. ñ dic. s. tho. ũ. s̃. q̧ ista
solũ accñtalr diuidit̃ 7 ñ p eēnᵃˢ: ſ3 bº dic ali
bi iõ argᵐ ñ ē ꝯ ꝯᵒᵉˢ. Dico ēt q̧ ista sumi pos/
sũt dupʳ. s. p respectibꝰ vēialitatis 7 mõtalita
tis seu p eēntijs pctõꝝ vt sbstãt dictꝫ respecti
bꝰ. 7 rursus p ipis actibꝰ q dñr vēialia lʼ mor
talia. Isto ãt mõ illa diuisio est p accidẽtalia
.i. ñ datis spẽꝫ pctis: ſ3 ꝯñã eēnᵃˢ pctõꝝ. Ali
qd. n. q̧ ñ ē mõle ex sua spẽ ē mõle ex pte agẽ
tis vt ṽbũ dciosũ dcm̃ p p turpituᵉˢ vlʼ i q̃ poʳ
finis. Et silr de vēiali ē eꝯº vt morꝰ ipfectꝰ de
re turpi. Est ãt sciẽdũ ex de mal. q. 7. ar. i. q̧ tˣ
ē vēiale. s. ab euẽtu vt mõle iã dimissũ 7 a cã
q. s. i se h3 cãꝫ vēie. i. miorꝫ pũitõis vt q̧ ex i
firᵗᵉ lʼ ignorãᵃ fit 7 ex gñe q̃3. s. de se ñ exclʼuᵗ ve
niã. i. teriatõeꝫ pene vt ṽbũ ociosũ. Dico gº q̧
ꝓdcã diuisio p mõle 7 vēiale. pº lʼ 2ºº ñ ē p op
poita cũ idẽ nũero sit mõle 7 vēiale: ſ3 3ºº nec
tñ tc ē diuisio gñis p spẽificas drīas: ſ3 analo
gi i analogata 7 sbi i accñtia. Tales. n. drie su
mũt penes q̃dã ꝯñã eēnᵃˢ pctĩ lʼ eiꝰ ꝓductõeꝫ
Ad argᵐ dico q̧ rõ speciᶜᵃ ṽtutꝫ sũit ex obo
lʼ mã ñ ex reglʼa. alias dẽsʼ eẽnt eiꝰ dẽ spẽi iõ ne
gat aᵒʳ. Deuiaº. n. a reglʼa ē ꝑter itẽtiõeꝫ pec/
cãtꝫ nᶜ dat pctõ spẽꝫ 7 ꝯñr nᶜ distictõeꝫ speᶜᵃˢ.
Uñ talʼ diuiº poriꝰ diuidit effeᵐ pctĩ puta rea
tũ lʼ penã lʼ offẽsã. S3 ꝯ. q2. s. tho. ma. ũ. s̃. dic
q̧ iordiaº lʼ deuiaº ꝯplet rõnẽ pctĩ. So. pctm̃
ē actꝰ malꝰ volũtariꝰ. Inq̃3ᵐ gº malꝰ rõ eiꝰ cõ/
plet̃ ꝓuaᵒᵉ 7 de õdiaᵒᵉ: ſ3 inq̃3ᵐ volũtariꝰ 7 cl
pabilʼ ꝯplet̃ rõ eiꝰ p õdinẽ ad ob3 tale vlʼ tale
ita q̧ talʼ õdo ꝯplet rõeꝫ eiꝰ speciᶜᵃˢ: ſ3 ꝓuatio
dat sibi gñalẽ rõeꝫ mali. Dato tñ q̧ spẽꝫ tbu
at ñ fac hº nᵗ iq̃3ᵐ ꝓuaº spãlʼ. Spẽs ãt ꝓuatio/
nũ sumũt penes bona ꝓuata. Uñ finalr dicẽ
o3 q̧ pctĩ rõ sũat ab aliq̃ spãli mã i quã fert̃
sine õdie rõis. Et q2 vēiale 7 mõle nᵗ tale di/
cũt ñ ꝯstituũt drĩaꝫ speᶜᵃˢ pctõꝝ: ſ3 entiũ lʼ re/
atuũ pctõꝝ. ¶ 2º drie diuidẽtes fõle gñis sunt
fõales. 7. metħ. gº fõales dr̃ ie pctĩ sʼ q̃ diũsifi
cãt ip3 deuiare a reglʼa: q2 ipa auũo ē fõle in
pctõ i gñe moris. gº drie ꝓ3 q̃s mõle 7 vēiale
diuidũt̃ sʼ fõles. So. negaᵗ pᵃ ꝯñã 7 eiꝰ ꝓbaº
loq̃nº de pctõ inq̃3ᵐ ē actꝰ volũtariꝰ. aut itẽtꝰ
ab agẽte. Inq̃3ᵐ tñ ē malꝰ ꝓuaº ē ei fõle 7 de/
uiare a reglʼa ē fõle gñicũ ñ speciᶜᵘˢ. ¶ 3º. mõle
7 vēiale ñ opponũt̃ eidẽ in spẽ puta caritati.
gº ñ sʼ eiusdẽ spẽi. So. negat̃ ꝯñã. Nã calõ i
tẽsus repugnat foᶜ aq̃ ñ ãt rẽisʼsus. Et cã ē: q2
nõ ē ibi oppoitio speᶜᵃ fõlis: ſ3 ṽtualʼ sic ēt i p
poito. Nã mõle ñ oppoʳ caritati p rõeꝫ sue
spẽi: ſ3 ex pte sbi vlʼ peccãtꝫ. Itẽ illa oppoitio
ꝯʳgit ex pte auũõis 7 ñ ꝯuersionis vñ pctm̃
h3 spẽꝫ. ¶ 4º. Distinº speciᶜᵃ actuũ sũit̃ ñ solũ
penes oba: ſ3 ēt penes circũstãtias q̃ sʼ alie 7
alie vēialʼ 7 mõlis. gº 7c. So. si aᵒʳ ē vlʼis ē fal
sa ñ ꝑticlʼarꝫ nᵗ ifert. Nũq̃3 gº actꝰ mõales di
stiguũt spẽ p circũstãtias diũsas nᵗ illa diũsitas
iducat diuersitatẽ obi saltẽ actꝰ iteriorꝫ. vt p3
12. q. 72. ar. 9. Lꝫ gº iste drie vēiale mõle i in
finitũ distẽt tñ q2 ñ sʼ speciᶜᵉ in eadẽ spẽ pctĩ
possʼt iueniri. ¶ Arguit ēt durã. ꝯ ꝓba. Nã
l3 venialꝰ ex sbreptõe sit ꝓ3 qd pctm̃ sic 7 sm
qd volũtariũ tñ vēiale ex gñe delibatũ ē sim
plr pctm̃: q2 ē actꝰ simpʳ volũtariꝰ cadẽs sup i
debitã simpʳ mã3. Sol. pctm̃ ꝓ3 qd dr̃ dupʳ.
Uno º p p ipfectõeꝫ poᵉ eliciẽtꝫ lʼ mõi eliciẽdi
vt q̧ ñ ē ꝑfecte i ptãte eliciẽtꝫ. Alio º p p ipfe
ctõeꝫ mãe i q̃ peccat̃: q2. s. ñ ē simplr idebita
vt puta cũ õdiaº circa illã nõ ē necᵃ ꝯsequutio
ni finis nᶜ iordiaº circa illã tollit ordinẽ ad fi
nẽ vltiᵐ. Talʼ ē ãt mã venialʼ ex gñe iõ negat̃
bᵒʳ 7 ꝓbaº eiꝰ. ¶ 2º arguit ꝯfirº argᵐ ꝓcedẽs sic.
Nã i oibꝰ analogice dictꝫ. rõ nois ꝯʳ pº vni 7
alijs solũ p atbutõeꝫ ad iᵃ vt p3 de ēte 7 sano.
Uñ rẽota sba a saitate aialʼ nõ ē accũs lʼ sanũ.
Nõ ē ãt ita ꝑ nᵗ q̃ ad vēiale ex sbreptõe. Rẽo
to. n. mõli adhuc eẽnt mlta vēialia. So. negᵗ
bᵒʳ: q2 vēiale solũ dr̃ pctm̃ p atributionẽ ad
mõle iq̃3ᵐ dispoᵗ ad iᵈ lʼ ē ꝓficiẽs sitiº eiꝰ. Nec
v3 ista ꝯñã. Ueniale pt eē sine mõli. gº nõ dr̃
pctm̃ atbutiᵉ ad iᵈ. Talʼ. n. atbuº ñ ē ꝓ3 cãliᵗᵉ
vlʼ ꝓpẽdenᵃˢ lʼ coexigitõeꝫ vniꝰ ad aᵈ. ſ3 eoº q̃
dcũ ē. Uñ destructo di ali pt eē aliqd sanũ 7
alʼ pictũ: q2 i talibꝰ analogis ñ o3 vnũ ꝓpẽdẽ
ab alio q̃ ad eē: ſ3 q̃ ad itelligi. ¶ 3º. Si i pctis
eẽt mltiplicitas analogie eẽt 7 i actibꝰ ṽtutũ
cũ sint oppoita 7 ꝯñr tot mõis dr̃ vnũ q̃t re/
liquũ. Hº ãt ē fal3 nᵗ fõte ꝯpanº actꝰ volũtatꝫ
ad actꝰ aliaꝝ poᵃˢ qñõ ē ēt i pctis: ſ3 nõ q̃ ad
vēiale 7 mõle cũ i vtroq3 iueniat̃. Est gº diui
sio ista vniuoci i vniuocata: q2 vtrũq3 simpʳ.

z pfecte z vni^co ē pctm̄. So.nō oz eē tot mo/
dos virtutꝫ aut vtuo ſi act?.quot vitij l'act? vitō
ſi.Ex.2°etb.quāuis ñ iꝑ'aliquē actū eē vtuo
ſū ſꝫ qd.vt puta.qꝛ ex̄ cari^tes ſit l'qꝛ ē ideliba
t?.iꝫ beat obitā mā͞z z circūſtā^as z aliquē vir
tuoſū ſim^r.¶ 4°.Si analogi ē iſta diui°.B ē.
qꝛ mōle ē ꝯ legē z vēiale ꝑter legē. Sꝫ B ñ ē
vez.qꝛ oē vēiale ē ꝯ aliq̄ꝫ legē puta dittamē
rōis.So.neg'b°r ō lege ꝓpe.i.exiōi. qꝛ nllā
lex ꝓcip l'ꝓhibꝫ n' ō fine aut necūs l'oppōitꝫ
ad illū. vn̄ ꝯ nllāꝫ talē ē vēiale lꝫ ſit ꝯ ditamē
rōis vn̄ ē ꝯ legē itiorē ſꝫ gd:tn̄ iq̄ꝫtū ñ diſcō
dat a luīe rōis q̄ſi abducēs a fine: ſꝫ q̄ſi ipedi
tiuū ei? z iq̄ꝫtū ē ꝯ ꝑcepta indirecte.i.q̄ſi diſ/
pōnes ad ea q̄ ſunt ꝯ illa directe.

C Cōt^a.3.arg'durā.ꝙ ꝓba°ſit iſufficiēs q̄ ad
B ꝙ dic io2diatū appetitū excellē^c eē cāꝫ oīuꝫ
maloꝝ ſic. Nā ex tali apeti^u ñ ſequit n'ea q̄ ꝓ
mouēt l'ipediūt excellē^as hoīs ve l' apēter c?'
ñ ſē pſequutō voluptatꝫ z fuga mōtꝫ ī bello.
Ex io2diato āt aōꝛe ſui ſequit oīa mala. So.
ymo ex tali apeti^u vlt^a ꝑdcā ſequit ēt illa q̄ ex
cellē^as māifeſtāt l'ocltāt l'aliq̄ꝫ ei? ſilitꝫ gerūt
Ad iſtā^as ō venereis.dico ꝙ ō b?'mlti gl'iāt
z i talib? excellē pulcrū putāt. Ad aliā dico
ꝙ fugiētes ītēdūt ꝯſuar vitā ꝑcetis ꝙ aphē/
dūt vt ſig^m ſagacitatꝫ z ꝓpe excellē^c. Breuiter
āt oia aphē' poſſit vt ad excellē^ei ꝯferen^a l'no
cētia.¶ 2ª arg'ꝯ id ꝙ dr̄ cupidi^tes eē oīuꝫ ma
loꝝ radicē eo ꝙ diuitie hoꝝ facultatē ꝑbeāt.
Cōt^a igt. qꝛ ñ ꝯfert ad ꝯplēda ōſideria n' qꝛ
diſtrahūt q̄ō cupiditas ipedit.iōq̄ꝫ nō ſeq̄t ꝙ
cupi^tas ſit radix z c. So.cupi^tas ñ ipedit nec° di
ſtractōꝫ.qꝛ ꝯſiſtit ñ ſolū ī r'tinē°:ſꝫ ēt ī agrē°
B tn̄ dato.dico ꝙ lꝫ diuitie r'tēte ñ expleat ō
ſideria tn̄ dāt facltatēꝫ explen'. Ar^m tn̄ ñ ē ꝯ
ꝯ^es q̄ ſic itelli^r. Cupi^tas ex ꝑte ſui obi l' mediā
te ſuo obō ē radix oīuꝫ maloꝝ
* Jrca.44.di.q̄rit vtꝝ po^a pec
cādi ſit a dō. C P^a ꝯ°.po^a pec
cādi q̄ꝫ^m ad pōiti^m q̄ō ipōtat ē
a deo.ñ āt q̄ꝫtū ad defectū quē
cōnotat.2.d.44.q.i.ar.i. Jlle.n.ōfect? ē ꝑ eē
ſatura ex nihi°.Eē āt cāt'āꝫ ex nihi° ñ hꝫ cām
eſſe^as.qꝛ oē tali ſblata adhuc creat'āc ex nihi°
l'n'.C Cōt^a ꝯ^es arg'ſco.ſic.Sic po^a paſſi^a ē

īme^tus ſbꝫ hit? z ꝑuatōis ita acti^a liba defecti
bil'ē īme^tus ꝑn^m oppōitoꝝ.i.rectitudīs z pcti
Hec āt ē a dō.g° z po^a peccā'.So.po^a peccā'
vt dic ſū^tus o2dīs ad ac^m ōfōmē ñ ē aliq̄d po
ſitiuū nꝫ ē a deo.qꝛ libū arb. ꝙ a deo ē ñ ōdi
nat ad actū ōfo2mē ex nā ſua ſic ad rectū:ſed
ſupōito z mediāte aliq̄ ſuo ōfectu.po^a āt paſ
ſiua ō q̄ iſte logt:eq̄lr ex ſua nā reſpic oppo
ſita.iōq̄ꝫ ñ ē ſile. C Ad iō arg'aureo.ſic Nā
lib.arb.ex ſe fōl'r z ex nā ſua z p°ꝯdi°^c hꝫ po^as
peccā'cū ñ ſit p^a r'gula n'eēn'ꝯfōitas ad illā z
ꝯſr ōficē poſſit.g° talē po^as hꝫ a dō eſſe^ue alr
ſi tota ētitas cāt^eeēt a deo.So.neg'āns q̄ꝫ^m
ad defectibilitatē po^e peccā' l'o2diēꝫ ad actū
defectibilē aut ſun^tus talis o2dis. qꝛ ñ ē aliq̄d
ꝑōitiuū n^cꝑtiet ad nāꝫ libī arb. q̄ſi ſit nā l'ꝑs
aut paſſio pōiti^a ei? l'ꝑua° īme^te ſū^ta ī li° arb°.
vt^c:ſꝫ ad ei? ōfectū. Ad ꝓba.dico. ꝙ li^m arb.
nūq̄ꝫ poſſꝫ ſe diſo2^are a p^a r'gula n' eēt ī eo de
fectibilitas q̄ n^c ē pōitiuū aliq̄d.nꝫ īme^te ſū^to ī
pōitiuo.¶ 2°.qꝛ ſi ipa po^a peccā' ñ ē a dō.B ē
qꝛ a deo ñ ē ipa po°vel apti° ad peccādum.
Nō p^m vt pꝫ.Nꝫ 2^m.qꝛ talis apti° ītrin^ce nō
dic n' nāꝫ libi arbi.lꝫ ex̄tin^ce denotet defo2mi
tatē z q̄ ad B ñ ſit a deo.So.dū qs peccat ibi
ſt duo o2dies teriati ad duos terīos.q ſt ab/
ſolutū pcti z ōfo2mitas ei? z duo ſun^to dicto
rū o2diūꝫ z due apti^ce ad duos terīos.q̄ꝝ nul
la ītrin^ce dic li^m arbi.ſꝫ ſc r^us.rōis fūdati ī lib°
arb.me^te vel īme^te. A deo.g° ñ ē defo2mitas
pcti nꝫ ōdo nꝫ apti° ad illā nꝫ ſū^tus o2dis.Se
cus de ſun^to z ter° alteri? o2dis.¶ 3°.Si po^a
peccādi ꝯſeq̄t li^m arb.vt ē ex nih° ipa eēt ī li°
arbitrio ereato z ꝯfirmato.So.vtiq̄ꝫ ē in eo
remota:ſꝫ nō ꝑx°q̄ ꝑ grāꝫ ꝯſumatā tollitur.
¶ 4° Eſſe ex nihilo.ſ. creaturā nō dicit niſi re
latione rōis. g° nō dat eſſe vel hr̄e po^es pec/
candi. So.ex tali hītudine oꝛit po^a peccādi
ſolū q̄ꝫtū ad defectū quē dicit q ē ens rōis.
C Arguit ēt duarn. ꝙ creatura ex ſe nō ha/
beat ꝙ ſit ex nihilo ſic.Creatura.n. ñ ſit ex ni
hilo ſicut ex ſbō vel ſicut ex ter°:ſꝫ negatiue ī
q̄ꝫtū ſit z ñ de aliq̄ preſuppōito ex parte facti
Hoc āt hꝫ ex deo z ñ ex ſe.So.negat b°r.qꝛ
creatura hꝫ de ſe ꝙ ſit ex nihilo ñ ſolū negati
ue:ſed ēt o2dinabiliter.qꝛ.ſ.ꝑus nā erat n' q̄ꝫ.

aliqd ad hūc sēsū q eiꝰ eēnᵃ ex se fōlr ē nˡ ꝛ ab alio hȝ q sit aliqd actu existens. Quod āt inest rei ex se puā nā iest q̄ȝ q iest ei ab alio. Sȝ pbat īqt pᵒ. qꝛ q ē cā affiᵒⁿⁱˢ ē ēt cā negaᵒⁿⁱˢ p se ꝛ īmeᵗᵉ ꝯūtȝ ad illā sicut q fac nigᵐ fac ñ albū Sȝ ista negaᵒ cāta ñ fit ᵭ aliq̄ p se ꝛ īmeᵗᵉ se qt affiᵒᵉȝ cātuᵉ q̄ ē a ᵭo. So. negaᵒ creatē nō seqt ōdīe nāe eiꝰ affiᵒᵉȝ: qꝛ sblata oī affiᵒᵉ et pductōe asini adhuc asinꝰ ē nˡ. ¶ 2ᵒ si sic ē alse rēᵭ iō ē. qꝛ creatā sibi rlicta cadit ī nˡ. So. ita ē. ȝ ꝯ īgt: qꝛ ᵭꝰ ē cā effeᵘᵃ ꝛ ꝯsuatiᵃ ētitatȝ rei p suā īflueᵃᵉ. gᵒ ē sufficiēs cā ñ ētitatȝ eiusdē p sbtractōeȝ īflueᵉ. So. negʳ ꝯñā. ú pꝰ nā ē ñ eē q̄ȝ eē ꝛ gnlr vbicūȝ effeᵉ ex nā sua īcliat ad oppoᵐ eiꝰ q hȝ ab agēte ꝛ sitis ē h. Aq̄ hȝ ab influēᵃ ignia q sit calida. gᵒ a sbtracᵒᵉ talʼ actiuitatȝ hȝ q sit ñ calida. ¶ 3ᵒ qꝛ cū li ᵭ dicat cāȝ si creatā ᵭ se ē nˡ eēt: cā sue nichilerᵗⁱˢ ī aliq̄ gñe cāe. So. li de pt dicē cāȝ fōlē ad hūc sensū q creatā ᵭ se ꝛ ex sua eēnᵃ ē ipoᵃ ad eē ꝛ ñ eē sumȝ eoᵒ q̄ mā de se dici pt īfōmis. Nec ē creatā p eēnᵃᵐ suā ens nˡ ī poᵃ ꝛ sbieᵘᵉ ñ āt fōlr. ȝ p eē suū ē fōlr ens ꝛ aliqd. Pōt ēt dicē hituᵉȝ cāe mālʼ ad hūc sēsū: qꝛ eēnᵃ creatē nata ē eē sbȝ ñ eēnʼ pꝰ nā q̄ȝ eēnʼ. Et lȝ nˡ vt negat tm̄ exñtiā q̄ȝ eēnᵃȝ ñ hēat: sbȝ cā vt negat solā existētiā pt intelligi p modū existētis in sbo. i. eēnᵃ vt pcedit suā pductiōeȝ. ¶ Arguit ēt ꝯ illā pba. s. tho. q. 3. d. pñti pbat deū ñ eē cāȝ ēt īdirecte ñ ageᵒ q creatā sit ex nichiᵒ. Assūit. n. īgt falsm .s. q nˡ ē cā alicuiꝰ defectꝰ īdirecte nʼ rea fit capax opoite pfectōis. Deꝰ. n. cāns asinū in tali gdu ē cā q ᵭficiat ab eē aliqd rōle. So. sblata oī cātōe adhuc asinꝰ ñ ē rōlis. ymo sȝ multos añ oēȝ cātōeȝ effeᵘᵃᵉ asinꝰ ē sba cōpꝰ viuū alʼ. asinꝰ rudibilʼ ñ rōlis. Nullū tm̄ hoꝝ sibi cōuenit in existētia actuali: ȝ ī poᵃ obediētiali lʼ poᵃ creatoris vlʼ in eē ītelligibili ꝛ ī eē eēntie. ¶ Argʳ ēt q defectibiᵗᵃˢ electōis ñ īsit rei p eē ex nichiᵒ. pᵒ sic. Nā ex eadē cā īeēt creatē oīs defectibiᵗᵃˢ ꝛ vtibiᵗᵃˢ ab hitu ī puatiōeȝ. So. sic pȝ ᵭ vi. q. 24. ar. 7. pᵃ radix ᵭfectibilitatȝ electōis īest lib. ar. eo q sit ex nichiᵒ: ȝ h cā ñ ē pcisā ꝛ pxᵃ: ȝ hꝰ cā sʳ tria. Pᵐ ē: qꝛ ipȝ lib. ar. ē ptīclār hoᵐ hñs mixtōeȝ poᵉ cuiꝰ ptīclārᵗᵃˢ ꝛ pmixtōis radix est eē ex nichiᵒ 2ᵒ. qꝛ ōdiat ad boᵐ vlr ꝛ nō tm̄ ad aliq ptīclār bonū. 3ᵐ qꝛ reᵘ vlis bōi nō hȝ deterᵗᵃˢ actōes: sed mltiphariās. Ad arᵐ dico q oīs mutabilitas cātᵉ īē ei ex mixtōe poᵉ ꝛ mixtᵒ ex eē ex nichiᵒ ¶ 2ᵒ si hᵒ sit hꝰ pxᵃ ꝛ īmeᵗᵃ ꝛ sufficiens cā cuiȝ cāte cū sit ex nichiᵒ ī eēt vtibiᵗᵃˢ electōis ꝛ aliē So. pȝ ex dictȝ. Nō tm̄ q cū dic. s. tho. q nullo exñte ᵭfectu ī lib. ar. adhuc pt peccare. loʳ de ᵭfectu pfectōis nālʼ. Si āt carēt defeᵘᵉȝ q ē eē ex nichiᵒ lʼ q ē carē ligamto cū vlʼi ꝛ pfecto bono nūq̄ȝ poiȝ peccar. ¶ Argʳ ēt ꝯ ꝯᵒᵉȝ sic. Nā a deo pt cāri defectꝰ hñs rōeȝ mali. i. pena. gᵒ afōtiori iste. q ñ hȝ rōnē mali: qꝛ ñ ē clpa: qꝛ sp hō peccaret. nᵉ pēa: qꝛ fuit ī staᵘ innocenᵉ. So. negʳ ꝯñā. pᵒ qꝛ lȝ peccabilitas ñ sit clpa ōdiat tm̄ ad clpā: cꝰ ōdis deꝰ ñ ē auctor 2ᵒ qꝛ aliqs defectꝰ carēs rōe mali ñ hȝ cāȝ effeᵘᵃᵉ vt peccabiᵗᵃˢ q̄ ē ens rōis ꝛ ille vñ ipa pullulat ꝛ ipa si hrēt cāȝ illa eēt ᵭfecᵘᵃ ꝛ assiua a deo. ¶ 2ᵒ qꝛ pari rōe possibᵗᵃˢ ᵭficiēdi p cōruptōeȝ ñ eēt a ᵭo q ē falȝ: qꝛ ōdo vniūsi a ᵭo p se ītēꝰ reqrit aliq cōrūpi. So. pt dici dupʳ pᵒ q sic deꝰ ē cā mali nāe ꝛ pene ñ āt clpe ita possibilitᵗⁱˢ deficiēˡ nāe ꝛ pene ñ āt clpe. De h ma. q. 3. ar. 1. 1ᵐ. Sȝ qꝛ ex eadem radice puenit possibiᵗᵃˢ vtuȝ defectꝰ. s. ex eē ex nichiᵒ iō dico alr. s. q sic poᵃ peccāˡ ē a ᵭo q̄ȝᵐ ad iᵈ q hȝ de rōe poᵉ actīe ñ āt q̄ȝᵐ ad aptiᵉȝ ad defōmitatē actꝰ q̄ aptiᵒ radicat pmarie ī eē ex nichiᵒ ita possibilitas deficienˡ nāe lʼ pene ē a ᵭo q̄ȝ tm̄ ad iᵈ q hȝ de rōe poᵉ passiᵉ: ȝ ñ q̄ȝᵐ ad aptiᵉȝ ad ᵭfectū ꝛ malū q̄ ꝯsequit creatāȝ ex eadē radice. Sic āt loqt aug. li. 83. q. dicēs q deus ñ ē cā tēdenˡ ī ñ eē. Ad īpɼoba. gᵒ ꝯñtȝ aliquoᵒ vi dico q ꝯcluʳ q poᵃ deficienˡ ē a deo q̄ ad sui abᵗⁱˢ poitiuū solū. qꝛ deꝰ ī ōdie vniūsi ītēdit solū iᵈ q ē ibi de bono ñ āt malū lʼ aptiᵉȝ ad iᵈ. cui sit honoꝛ ꝛ gloᵃ ī scla sclōꝝ. Dis vo tā ī hac q̄ȝ ī pcedētibꝰ qōibꝰ dcā suppono totali deteriatōi sacrosctē rōane ecclʼie cui pest sctīssiꝰ ī xpo pr̄ dñs martinꝰ diuiᵃ puidenᵃ papa qntꝰ pōtificatꝰ sui āno. x. 5ᵒ. hec scripta fuerūt āno vȝ dñi. 1. 4. 26. 14. die septēb. aū pndiū q̄ erat dies sabi ꝛ festū sctē crucis ꝛ dia scripsi ruthate.

Explicit 2ꝰ capreoli defēsionū. s. thoᵉ.

Circa pam distī. tertij sniaꝝ q̄rit' vtrū nā hūana quā filiꝰ dei assūpsit: potuerit assumi a tribꝰ suppositis diuīe nāe aut a diuina nā. ¶ Paꝰ Filiꝰ dei assūpsit nāz hūanā z icarnatus ē ad remediādū peccatū hūani gñis: sic q̄ si hō nō peccassz: filiꝰ dei īcarnatꝰ nō fuissz. 3. q. 1. p°. ¶ 2a. Possibile fuit z ē eādē hūanitatē ī nūero assumi: et assūptā eē a tribꝰ vl' duabꝰ psonis diuīs fil'. 3. q. 3. ar. 6. Diuīe. n. psōe n̄ se exdudūt a cōione eadē nā. Itē. 3. d. 1. q. 2. 4°. Tal' nā a tribꝰ psonis assūpta: pt eē vna nūero vnitate singularī: n̄ vnitate suppoīti vl' psōe: q: cū tal' vnio nō possit fieri ī nā vt pbabit' di. 5. nec° sit ī psona. vt sit eadē psōalitas assumētz z assūpti: z pñr n̄ pt eē vna ex pte assūpti z tres ex pte assumētz. ¶ 3a. Nā diuīa abstracta a psōalitate relatia p itēm: possz assumē hūanā nām. 3. q. 3. ar. 3. Itē. 9. d. 5. 9. 2. ar. 3. Adhuc. n. nā diuina itelligit' sbsistēs: z pñr stat sufficiens cā assūptōis. ¶ 4aꝰ. Nā diuīa suppoītz psōalitatibꝰ relatīs q̄s fides ponit n̄ p°. s3 q̄si secūdario: assūpsit nāz hūanā. 3. q. 3. 2°. Assūptio īportat prim actōis z term. z pm ꝯueit nāe s3 se: q: eiꝰ vtute sit assūptio. s3 āt n̄: s3 rōe psōe in q̄ sit assūptio. Jō pprijssīe psōa assumit: s3 nā scdario dici pt assumē ad sui psonā. sic z dr ī carnata s3 damā. n̄ q: sit ī carne ꝯuersa: s3 q̄ naturā carnis assumpsit.

¶ Cōtra pas scotꝰ pbādo q̄ pdestiaº aīe xpi solū fuerit p redēptōe aliaꝝ. p° sic. Pzlꝰ nā deus elegit ad gloriā oēs q̄s voluit gliāz ꝯseq: q̄ aliqd puiderit circa peccatorē de pena vel culpa. z nullꝰ ē pcise pdestiatꝰ. eo q̄ aliꝰ puisus sit casurꝰ. aliogn opoztēt aliquē gaudē de aliꝰ casu. g° mlto magis vtrūq3 ē verū de aīa xpi. Pz. n. ꝯña. q: vlit' ōdiate volēs pus vult qd ē fini ppīgus. puta pus gloriā quā gratiā z pus gliaz magis gliosi: q̄ minꝰ gliosi. So. dico p°. q̄ i diuia pscia aut puidētia aut pdestinatōe aut volūtate aut itell'eē pozitatē aut posterioritatē nāe: tripl'r pt itelligi. p° ex pte ipsiꝰ actꝰ diui i se: q̄si vnꝰ sit poz alio. 2° ex pte actꝰ vt tēdit i ob3. seu ex pte oboꝝ potissime creatoꝝ vt cadūt sb diui° actu. q̄si vnū sit pus scitū aut volitū q̄ aliō. 3° ex pte oboꝝ iter se. q̄si iter oba volita z scita sit ordo volitꝰ z scitꝰ z pordiatꝰ. vt electos pores velit eē reprobis: z gliaz gra. Iste solꝰ sēsus ē verꝰ. Dico 2° q̄ aliquē pdestiiari. q: aliꝰ puidet' casurꝰ: dupl'r itelligit'. p° q̄si puisio casus sit cā pdestiatōis statis: z sic negat'. 2°. q: nūq̄ casurꝰ pdestiabat' ad sbueiēdū casuro: z sic ꝯcedit'. Dico 3°. q̄ deū ordiate velle: dupl'r pt itelligi. p° q̄si velit ordinē ī sua volitōe ī se. l' vt tēdit ī oba. vl' iter oba vt stāt sb actu: z sic falsū ē. 2°. q̄si velit ordinē iter oba inter se. z sic ē verū. Vn̄ aīaz xpi vult beatiorē eē alijs: z ppinqorē fini. De hijs. 3. d. xi. q. 3. ar. 1. q. 3. Itez. 3. q. 24. ar. 4. z. q. 1. 3. ad. 4m. Ubi pz q̄ argm assumit multa falsa. Pm ē q̄ pus nā deꝰ pdestinet oēs electos: q̄ puideat aliqd circa pctōres. 2m. q̄ in diuīs actibꝰ: sit ordo nāe i se: l' vt tēdūt ī oba 3m. q̄ idē actꝰ pus nā tēdat ī h° ob3: q̄ in illō. Dicēs q̄ saltē ibi ē ōdo rōis ex pte rōcinātz: z si nō rōcinabil'. Et pñr pus s3 rōnē: deꝰ voluit gloriā xpi q̄ redēptōez hūanā. Et sic ī illo posteriori voluit īcarnationē p se z s3 se: z n̄ pp aliō. Et pñr cessātibꝰ alijs: fuissz celebrata cū volūtas bñplaciti dei ipleat'. So. iter maius z minꝰ bom: dupl'r ē ordo. s. p se. vt iter bonū nāe: gre: z glie. Et p accñs: vt iter gr̄as aut glias nullū eēntialē ordinē inter se hñtes. In prio° dictz: deꝰ pus rōe vult maiꝰ. n̄ tn̄ h° ē necesse i scdo° dictz. Vn̄ nō oz ꝯcedē q̄ deꝰ pus re: seu ex nā rei: vl' pus rōe voluerit gliaz aīe xpi: q̄ redēptōez gñis hūani. ymo pt eē q̄ p us s3 rōnē voluerit 2m bonū q̄ pm. ¶ 2°. q: n̄ fuit nece illā aīaz gl'iosā vniri corpi passibili Jō oēs auctates exponēde sc̄ q̄ xps n̄ venisset passibil' n' vt redēptor. S3 tūc n̄ vr̄ deꝰ tale aīaz ad tātā gloriā pordiasse: solū pp talē redēptōez. p° q: glia aīe xpi est maiꝰ bonū q̄ talis redēptio: seu glia redimēdoꝝ. 2°. q: n̄ ē

dissimile tā sūmū bonū ī ētib⁹ eē solū occasionatū pp min⁹ bo^m. Sic īꝫ deū pri⁹ pdestiasse adā q̄ʒ xpʒ. q̄ tū seqret. So. dico p° q̄ pdcm̄ modū glosādi dicta sctōꝝ. s. tho. ꝛ cuit. 3°. d. i. ꝫ p⁹ ī sūma tāq̄ꝫ psūptuosum repudiauit. 2° q̄ aīaꝫ xpi fuisse pdestiatā ad tātā gloriā pp solā redēp°ēs alioꝝ dupl' pt ītelligi. p° q̄si tal' redēpt° sit pncipal' finis glo^e aīe xpi. ꝛ sic falꝫ ē cū sit ꝯ° q̄ glo^a xpi ē finis tal' redēptōis. 2° q̄si sit finis eiusdē: sine q̄ n̄ fuisset gl'a aīe xpi tal' ꝛ tāta: q̄l' ꝛ q̄ꝫta nūc ē ꝛ sic ꝯcedi^r. Ul' dico q̄ tal' redēp° fuit finis icarnatōis xpi. ꝛ si nō glorie xpi. Est āt sciēdū q̄ icarnatōis xpi: duplex ē finis. s. pxim⁹. i. redēp° pdicta. ꝛ rēot⁹ i. pfec° vniūsi l' gr̄a di: l' ipe de⁹. Et oīa ista sc̄ finis total'. Sigulū vo eoꝝ ē finis ptial'. Nō āt ip̄' mai⁹ bo^m occasiōari pp min⁹ bo^m sic pp finē px^m: aut ēt ptialē. Et ex peccatꝫ elic deus aliq̄ bōa: q̄ sine pctīs n̄ fuissent. Sciēdū ēt est q̄ pdestia° ad pdestiatōe xpi ē prior poritate n̄ reali: ꝫ rōis: ex pte ite^a rōcinātꝫ. ꝛ si n̄ rōciabil'. Jntelligim⁹. n. p° deū volētē suā bōitatē māifestare ī pduc°e pfecti vniūsi. 2°. q̄ ī illo voluit eē creatas rōales ꝛ ītellectuales btās 3°. q̄ vidit casū aliq̄ꝝ eaꝝ pdestinataꝝ. 4°. q̄ decreuit eas repare p īcarnatōeꝫ filij sui. 5°. q̄ voluit aīaꝫ xpi int' oēs pstar̄ gr̄a ꝛ gl'ia. ꝛ oēs alias ꝛ gl'ias eaꝝ ōdiari ī gl'ia xpi. ¶ 3° n̄ pdestia° xpi tm̄mō fuitꝫ p redēp°e alioꝝ: seq' q̄ de⁹ p: i⁹ vidisset adā casuꝝ: q̄ꝫ pdestiasset xpʒ q̄d ip̄'. So. ꝯcedo ꝯn̄s illatū d priori^te rōis. sic. n. pdestia° electoꝝ prior ē pdestia°e xpi. q̄ꝫ/ nis sit ꝯ° s̄m viaꝫ pfectōis: ꝛ cālitatꝫ: ex pte effe° tpal'. vt ista poritas sit q̄si exequtōis: ul la vo ītētōis. Scie^m āt q̄ vt d'r. 2. d. i. q. 2. ar. 3° dupl'r. a pt dici eē finis ipi⁹. b. p°. q̄r. b. ōdiat ad acq̄sitōeꝫ l' ꝯsuatōeꝫ. a. ꝛ sic sāitas ē finis medicie. 2°. q̄r ex. b. pueīt ipi. a. vtilitas aliq̄ l' bo^m. l' q̄r ipꝫ. b. tēdit ī. a. sic ī illud cui⁹ silitu^es ꝛ pticipatōeꝫ ōsiderat. P°° pdestiatio nr̄a ē finis pdestiatōis xpi. ꝫ. 2° est ꝯ°. q̄r sal⁹ nr̄a redūdat in gloriam xpi.

¶ Cōt^a 2as idē p° sic. Jn oī eēntiali depēde^a vnū depēdēs pcise ōpēdet ad vnū: totalr ter mians depēdē^as ei⁹. Sꝫ ī ista vniōe. ē eēntial' depēdētia vni⁹ nāe. ꝛ vna psona eēntialr ꝛ totalr teriat eā. g° eadē nā n̄ pt depēdē ad multas tales psoas. Pꝫ maior ī eēntiali ōpēden^a cāti ad cāꝫ. q̄r ipossibilē ē idē h̄re pl'es cās totales ī eodē gn̄e cāe q̄r seqret q̄ aliqd ab ali q̄ eēn^r depēdēt vt a cā. q̄ n̄ extn̄te nichilominꝰ eēt p aliā cāꝫ sufficiētē seu totalē: q̄ effcit eo alio circūscripto. Jdē āt ē de oī alia depēdē^a q̄r cū aliqd fuerit totalr teriatū: n̄ pt ad aliud depēdē depēdētia eiusdem rōis. Et ꝯfir. ꝫ de accn̄te respcū pluriū sboꝝ. Pꝫ ēt b°r. q̄r psonalitas creata totalr termiat illā: g° ꝛ increata. So. assūp° ex pte assūntis dic duo. vt pꝫ 3°. q. 2. 6° ꝛ. 3°. d. 5. q. i. i°. s. actōeꝫ q̄ fit vnio: ꝛ termīnū actōis. Jsta. g° depēdc^a nāe ad psonā assumētē: n̄ ē pcise depēdētia cāti ad cāꝫ: ꝫ ē cāti ad cāꝫ. ꝛ poti⁹ relatiui ad cōrelatiuū puta vnibil' ad vnibile: vl' suppoitabil' ad suppoitās. l' fo^e ad fōabile. P^a hāꝝ ꝯ^ctrib⁹ psois eq̄ lit' rōe ab^to°. ꝫ tū illa sola assumē oī que sibi vnit teriando depēdētiā. Maior āt ar^r bꝫ ītatē d depēdc^a cāti ad cāꝫ. ꝛ p^a pba°e yno ēt ī tali roabl'r ne^l ab ocbā. ꝛ adā. p°. d. i. pbt vbi illa plura teriā^teadē cāli^te ꝛ po^a teriant vt ī pposito. cū q̄lꝫ psōa diuia sit total' cā eiuslꝫ creatur̄: ꝛ tū sc̄ tres. Ad 2as pba. dico q̄ vnū r̄latiuū teriat totalr depēdē^as altri⁹ licet n̄ extēsi^e. iō n̄ pt teriari a tot. cuꝫ possit teriari a plurib⁹ eiusdē rōis n̄ possūt eē. Jdē. n. albū multꝫ albis ē simile: ꝛ eq̄lr ōpēdet a singulis. Ad ꝯfir. dico q̄ īter sbꝫ ꝛ accn̄s ē pn̄ depēdē^a cāti: ꝛ cāe. Ad pba. mioris nega^r ꝯn̄a q̄r ille teriatōes sc̄ diūsaꝝ rōnū. Q̄r. n. suppoitū creata n̄ cōicāt ī sbsistē vno: iō singlꝫ eoꝝ totalr teriat ītēsi^e ꝛ extēsi^e. Jncreatū āt n̄ totalr teriat extēsi^e. eo q̄ cōicat ī vno sbsistē cū alio. ꝛ ꝯn̄r n̄ seq̄r n̄ plura termiat q̄ eadē nā hēat plra sbsistē. ꝫ q̄ uniar plurib⁹ psōaliter b⁹ relatiuis. q̄d n̄ ipueit. Et idē eēt si ꝑ creatū ī increatū suppoitū vl' plura creata ī vno sbsistē ꝯueirēt. ¶ 2° mltiplicato suppoito creato mltiplicar nā. g° ꝛ multiplicato increato. Pꝫ ꝯn̄a q̄r icreatū supplet vicē creati. So. negat ꝯn̄a. Nec ē oīo sile. q̄r eē suppoiti creati ē incōicabile: ꝛ ꝯn̄r sbsistē eu sdē mltiplicar mul tiplicato suppoito. ꝛ simil'r mltiplica^r nā. Sꝫ q̄ illud q̄d ꝯpetit alicui vt distiguar ab alio:

nō pōt ↄpetē alij. Sꝫ icarnatio ↄuēit filio vt distīguit a prē. So. dupˡ aliqd ↄpetit alicui vt distīguit ab alio pᵒ qꝛ ē pn̄ᵐ distictōis eiꝰ ab alio vt filiaᵒ filio. 2ᵒ. qꝛ n̄ ē pn̄ᵐ distictōis ꝫ distictōez cūcōitat aut seqt. sic aīa rōalꝰ ↄpedi vt distīguit ab oculo. pᵒᵒ ↄcedit maioꝛ ꝛ negat mioꝛ. Secūdo econuerso.

℃ Ad idē arguūt alij sic. Nā posse eē i pluribꝰ suppositꝫ: arguit īfinitatē ꝛ illmiatᵒᵉꝫ nāe. q̄ īfinitas create nāe repugᵃᵗ. So. Eē i plibꝰ suppoitꝫ argᵗ īfiniᵗᵉꝫ nāe ītriᶜᵉ ꝑtinētꝫ ad nāꝫ ipoꝝ: lꝫ nāe n̄ accipiētꝫ eē ꝑ suppoᵗᵃ i qbꝰ ē: ꝫ dātis suū eē suppoitꝫ: n̄ āt altiꝰ nāe. ¶ 2ᵒ. Nā creata eq̄ bn̄ ꝛ meliꝰ teriat q̄ ad suā dpēdētiā ꝑ suppoᵐ īcreatū sic ꝑ creatū. gᵒ assumpta ab vno icreato: n̄ pt assūi ab alio. So. ↄceᵒ aīs qꝛ sbsistēⁿ diuī suppoᵗⁱ ē ꝑfectioꝛ. ꝛ nego ↄn̄aꝫ ꝑꝑ rōēꝫ tactā. Est āt sciēdū. ꝫ durā. ꝙ oīa q̄ ē i suppoitꝫ abˢᵗⁱ cꝰⁱ sꝫ creata: distīguit ad distictōez ipoꝝ: ꝫ i relatiuis cꝰⁱ sꝫ diuia: n̄ distīguūt n̄ relatōēs oppoīte. Si ēt idē accn̄s eēt i duobꝰ sbiectꝫ: hr̄t duo eē. ꝛ ↄn̄r eēt idē: ꝛ nō idē. ¶ 3ᵒ. qꝛ ansel. ꝺ cō. ūg. dic expꝛ̄se ꝙ tres ꝑsoe n̄ potuerūt vnū hoīez assumē. Nec vꝫ dicē ꝙ accipit hoīez ꝑ suppoᵗᵒ: qꝺ assūi negt. qꝛ ibi ↄcedit ꝙ vna ꝑsōa potuit assumē hominē. So. vt pꝫ intuēti ansel. intēdit ꝙ tres ꝑsone nō potuerūt assumē vnū hoīez ad vnaꝫ ꝑsonalitatē: q̄si tres ꝑsone eēnt vna ꝑsona cū illo hoīe. vn̄ ait īpossibile est tres ꝑsonas eē vnā personaꝫ: cū vno eodemqꝫ homine.

℃ Lōtᵃ. 3. ꝛ. 4. argˢ sco. ꝙ eēntia diuia pt esse proximꝰ teriūs vniōis: qꝛ ipā ē ꝺ se ꝛ ꝑ se sbsistēs. lꝫ n̄ icōicabilr. Nō ꝑpā rō teriandi vnionē n̄ vr̄ incōicabilitas: ꝫ sbsistē simpˡ. So. lꝫ dīa eēnᵃ ꝺ se sbsistat ꝛ sit h̄: tn̄ n̄ ē icōicabil. ꝛ ↄn̄r nec ꝺ se ē suppoᵐ. Unio āt nē n̄ pt fieri i nā. vt pbat. 3. q. 2. 1ᵒ. gᵒ fit i ꝑsōa. Nō abˢᵃ. gᵒ relatiua. Et sic dicitur ꝙ pbat ꝙ n̄ fit vnio i nā: q̄si ex vtraqꝫ nā resultet. 3ᵃ. nā. nō āt pbat qn nā imeᶜᵉ vniat nāe. Dico ꝙ n̄ pt eē talis vnio nisi hūana nā traheret ad eē diuie eēnᶜ. vt eēt eē nāeꝛ ꝛ cōsequēter vniret ei eomō quo cōpꝰ aīe i reᵖaᵒᶜ. Jō. s. tho. sufficiēter pbat.

℃ Ad idē durā. sic. Si non pt fieri ista vnio naturaꝝ i suppoīto diuino quātū ad exn̄tiā: nisi fieret etiā cū ꝑꝑrietate relatiᵃ q̄ ad ꝑsonā h̄ ē qꝛ vnio ꝺm exn̄tiā q̄ sit. a. p̄suppoīt vnionē ꝺꝫ ꝑꝑrietatē relatiuā q̄ sit. b. Aut h̄ eēt qꝛ. b. necessario cōcōitat ipꝫ. a. aut necāriō seqt illud. Nō pᵐ. Est. n. eꝯᵒ. qꝛ. b. p̄suppoīt. a. qꝺ sic pꝫ. Nā die ꝑsone cōpetit teriar dpēdētiā assūpte nāe rōe eēntie diuie: sicut ꝛ sbsistē rōne eēntie: eidē cōpetit. gᵒ ꝑ eādē eēntiā cōuenit pᵒ ipi ꝑsone vniri assumpte nāe. Pꝫ ↄn̄a. qꝛ sicut nā assumpta vnit qꝛ dpēdet: ita ꝑsōa assumēs vnitur qꝛ teriat. Jō eodē pᵒ teriat ꝛ vnit. Nec 2ᵐ. qꝛ h̄ nō eēt ꝑꝑ necessariā hitudinē create nē ad ꝑsonā cū nullā talē hēat. gᵒ ꝑꝑ necāriā hitudinē die nāe ad ꝑsonā. Et qꝛ eq̄ necāriō oēs ꝑsonas respicit: seqt ꝙ vna n̄ possꝫ assumē sine alia. So. dico ꝙ ē rōe pmi. qꝛ. a. p̄suppoīt. b. Ad i pbaᵒ. dico ꝙ dar esse actualˡ exn̄ᶜ lˡ cōicar ꝑꝑaꝫ sbsistētiā n̄ ē idē ꝙ supportar nāꝫ. qꝛ ad pᵐ reqrit ꝙ tale qd sbsistat ad 2ᵐ ꝟo vlt h̄ reqriˢ ꝙ sit icōicablˡ ꝛ distincᵐ ꝛ ꝑꝑū. Pᵐ ↄᵗ eēnᶜ n̄ 2ᵐ. dupˡ. gᵒ dpēdet hūana nā ad diaꝫ ꝑsōaꝫ sic ad illꝺ a q̄ ꝛ i q̄ accipꝫ eē actualis exn̄ᶜ. 2ᵒ sic ad illꝺ a q̄ accipit suppoītatōez ꝛ ꝑsonalitatē. Pᵒᵃ. gᵒ dpēdētiā teriat eēnᵃ sic q̄ ꝛ sicut qꝺ rēotū. ꝑsōa ꝟo sic q̄ ꝛ qꝺ pxᵐ. Scꝺaꝫ teriat ꝑsōa sic q̄ ꝛ qꝺ. n̄ āt eēnᵃ. Ad argᵐ de pᵒ dpēdētia ↄcedo aīs: ꝛ negaˢ ↄn̄a. lꝫ ꝺ ꝑa cōcedit ↄn̄a: ꝛ negat aīs. Ad pbatōez dico ꝙ ꝑsona nō teriat 2ᵃᵐ dpēdētiā solū ꝑ suū sbsistē qꝺ ē cōe: ꝫ ꝑ suā proprietatē sbsistentez: que icludit sbsistē ꝛ rlˡōez cui illud cōuenit. Nec termiat ꝑ sbsistē diuinū vt est nāe: sed vt est ꝑsone. q. 2. ar. 3. Si autē tres ꝑsone assumerēt vnā humanā naturā eēt vnꝰ hō ꝑꝑ vnitatē nāe. sic tres sꝫ vnꝰ deꝰ. nō tn̄ eēnt vnꝰ simpˡ. Rēotꝫ ēt ꝑ iteᵐ ꝑsōalitatibꝰ relatiuis: remanēt vna ꝑsōalitas eoᵒ q̄ intelligūt iudei. ad quā posset assūptio teriari.

Irca 2ᵃᵐ disti. q̄rit vtꝝ diuiᵃ ꝑsōa possit assumē entitatē totiꝰ resultātē ex mā ꝛ foᵃ lapidis ad īuicē ↄiūctis. ℃ Pᵒ ↄᵒ. Deꝰ de poᵃ sua abˢᵃ possꝫ assumē nāꝫ lapidis aut aliaꝫ nāꝫ irrōnalē. 3. d. 2. q. i. ar. i. vbi loqt. s. tho. de poᵃ dei abˢᵃ ꝛ de poᵒ obediētie ex ꝑte creaᵉ.

S3 i.3.q.4.ar.i.dic solũ nãz rõlẽ eẽ assũptibi
lẽ.ß logˀ de poᵃ ordiata.qd p3.q2 ibi dic ali
quã creaturã ñ eẽ assũptibilẽ.sic aliqs mor/
bᵒ dr ĩcurabil:quẽ tñ deᵒ curare pt. ℭ 2ᵃ.Si
liᵒ di nõ solũ assũpsit nãz ꝛ cõpᵒ bũanũ:ymo
ẽt ẽtiã ẽtitatẽ ex illis:sic totũ resultãtẽ ex pti
bᵒ.3.d.2.q.1 ar.3.q.3.Jtẽ.3.q.6.3ᵃ.filiᵒ di ꝛ qlz
psoa diuĩa:poss3 assumẽ ẽtitatẽ 3ᵃᵐ resultatẽ
ex mã ꝛ foᵃ lapidis.Patet pᵒ ex dictis.
ℭ Cõtra pᵃᵐ bẽri.argũt ꝛ multi alij q nulla
nã irrõnal' sit assũptibil' ad vnitatẽ diuie pso
ne:pᵒ sic.Ois.n.nã assũptibil' h3 poᵃᵐ eleuabi
lẽ ad visiõez ꝛ fruitõez diuinã.S3 nlla nã ir
rõnal' ẽ bᵒᵐ.gᵒ ꝛc.P3 aᵒʳ.Nã ois assũpta nã
h3 eẽ diuinũ ꝛ supnãle.gᵒ necᵒ h3 supnãle pos
se.qd ẽ vidẽ ꝛ frui.So.vtraq3 ppõ assũpta ẽ
falsa.Mĩor qdẽ.q2 ĩ xpo ĩfiᵗᵉ poᶜ eleuabãt
ad opatõez supnãlẽ ĩq3ᵐ erãt ĩstra diuinitat3
sic manᵒ ctᵒ tãgẽdo sanabãt.Silr aᵒʳ.q2 ñ ẽ
silẽ de eẽ ad qd fit assũptio:ꝛ d cognoscẽ ad
qd ñ fit assũptio.iõ remanẽt distĩcte opatio/
nes:sic ꝛ nãe.Jtẽ eẽ ĩmeᵗᵉ eẽnᵃᵐ ɔseqt q sbstẽ
tificat ĩ diuinio suppoito.ꝛ p ɔñs eẽ mediãte
eẽnᵃ.ß opaᵒ ñ respicit eẽnᵃᵐ n' mediãte poᵃ:
quã poᵃᵐ ñ ẽ necẽ eleuari.q2 ñ fũdãt ĩ diuinio
suppoito ĩmeᵗᵉ sic eẽnᵃ.n3 fũdãt ĩ eẽnᵃ ñ inq3
tũ eleuata ẽ:ß inq3ᵐ talis eẽnᵃ ẽ.Sic ẽt n3 al/
beᵒ xpi fuit eleuata n' p accñs.inq3ᵐ erat in di
uiᵒ suppoᵗᵒ:ñ ĩq3ᵐ diuiᵐ:ß inq3ᵐ factũ bũaᵐ.
deᵒ gᵒ pt supnãle eẽ:sine supnãli opari ɔser/
re.Hec oĩa.ber.durã.ãt ad pba.maioris dic
q ñ posse ꝛ eẽ sibi necᵒ corñ dẽt:nullᵒ posset
btĩficari n' assũeret ad vnã psonã.Jtẽ si ele/
uata eẽnᵃ nece ẽ aliquã poᵃᵐ eleuari:pari rõe
ꝛ oẽs.cũ ĩ ea fũdẽt.ex q̃ seqt q bũana nã nõ
possit assumi.cũ ñ possint oẽs eiᵒ poᶜ eleuari.
Siᶜ.¶2ᵒ.Nã irrõnali ñ pt cõicari minᵒ.i.vi/
sio ꝛ fruiᵒ.gᵒ n3 maiᵒ.i.assũptio q̃ ẽ maiᵒ gd.
q2 s3 aug.sup ioß.maiᵒ ẽ vbũ cãtiẽ fieri:quã
filios dei fieri.Sol.cui põt cõicari maiᵒ põt
cõicari minᵒ solũ:qñ ista sc eiusdẽ rõis.f.minᵒ
icludit ĩ maiori.Vñ hõ pt ĩtelligẽ ꝛ ñ pt vo
lare.Assũptio ãt ad vnitatẽ psoe ꝛ eleuaᵒ ad
visionẽ vl' fruitõe:ñ sc hũt sic.q2 sc adinuicẽ
sepabilia.Vel pt dici q maiᵒ.i.meliᵒ ẽ vidẽ
ꝛ frui:q3 vniri psoalit.nᶜ aug.scrit huiᵒ oppo
sitũ.S3 ĩtẽdit q aᵒʳ ẽ dignaᵒ ĩ vno q3 ĩ alio.
Vel dato q aᵒʳ sit assũptio ad psona quã ad
visionẽ in creatã q̃ ẽ capax vtriusq3:tñ eɔᵒ est
ĩ lapide.hec oĩa durã.ꝛ qsi idẽ dic ber.q eti/
a3 dic q maiᵒ ẽ creaturã vniri p grã3 tm:q3 ĩ
psõa tm sine grã.ꝛ vtroq3 mõ maiᵒ:q3 alto
tm.¶3ᵒ.Si aliq̃ creatã posset assũi cuiᵒ poᵃ ñ
posset eleuari:afortiori poss3 creatã eleuabi
lis sine actuali eleuatõe assũi.hᵒ ãt ẽ falsũ.q2
tal' mẽs posset peccare.ꝛ ɔñr diuĩa psõa pec
caret.So.ber.ꝛ durã.dicũt q suppoᵐ diuiᵐ
pt assumẽ nã3 dãpnatã ꝛ peccabilẽ ꝛ pecca/
tricẽ.ꝛ diceret diuĩa psõa dãpnata ꝛ pecca/
trix:rõe assũpte nãe.sic dr mortua ꝛ crucifi/
xa.S3 vtriq3 delirãt.q2 tal' nã rõnal' sic assũ/
pta:ñ eẽt peccabil'.q2 ad actõez ɔcurrẽt solũ
vt pnᵐ q.diuĩa ãt psõa ẽ q̃ agẽt.ꝛ ipa peccare
negt.Vide de hᵒ.s.tho.3.q.1.ar.1.ꝛ.q.19.ar.1.
¶4ᵒ.q2 si deᵒ assumẽt lapidẽ:deᵒ eẽt lapis.
So.hᵒ ñ incõᶠ.sic n3 q sit hõ.cũ tñ hõ ĩfiᵗᵉ di
stet a deo.¶5ᵒ.sic se h3 deᵒ i oĩ creatã p illap
sũ ad duos actᵒ ĩ ea pducẽdos.f.pᵐ.q est eẽ:ꝛ
2ᵐ.q ẽ opari:ita silr sic h3 ad assũpta3 ad du
os actᵒ supnãles.i.eẽ ꝛ opari btĩfice.S3 p il/
lapsũ nlla creatã susceptia ẽ eẽ n' sit ꝛ opari.
gᵒ a silĩ.ꝛc.So.ñ ẽ silẽ de opatõe nãli q̃ ẽ de
bita ꝛ quã res sp h3 saltẽ possibilr n' adsit ĩ/
peᵗᵘᵐ:ꝛ de opatõe btĩfica sine q̃ pt creatã eẽ
pfecta.Nec ẽ necẽ si assumat ad eẽ qd ẽ pus
q3 assumat ad opari btĩfice:qd ẽ posteriᵒ.p̃
cipue cũ hᵒ pus ñ depẽdeat ĩ eẽ ab hᵒ posteᵒ.
ℭ Cõtra 2ᵃᵐ durã.pbanᵒ q totũ ñ ẽ 3ᵃ ẽtitas
distĩcta a suis ptibᵒ:sic.Nã toᵐ ẽ ptes ɔiũcte
ꝛ eɔᵒ.qd p3.q2 vnũ claudit ĩtrinᶜᵉ ĩ ĩteᵘ altiᵒ.
q2 ñ ĩtelligit ɔiũctũ n' ĩtelligenᵒ ptes vnitas.
nᶜ eɔᵒ.ymo vtrobiq3 vr solũ esse idẽ ɔceptᵒ.
So.negat assũptũ.Nec v3 pbaᵒ.q2 vnũ cor
relatiuoꝝ ẽ d ĩteᵘ alteriᵒ.ꝛ tñ realr distiguũᵗ
Jtẽ ñ ẽ idẽ ɔceptᵒ totiᵒ ꝛ ptiũ vnitaꝝ.cũ vnᵒ
dicat ad aliũ q2 totũ ptiũ totũ ꝛ.eɔᵒ.Jtẽ ẽt
vnũ ɔstituit aliud.f.ptes totũ.Cõceptus.n.b.
aliᵒ ẽ a ɔcepᵘ.a.ꝛ a ɔcepᵘ.b.ꝛ a ɔcepᵘ vniõis
relatiẽ iter.a.ꝛ.b.siue iste ɔceptᵒ sumãt sepa
ti3:siue ɔiũcti3.Est.n.vnᵒ ñ p modũ aceruũ.
¶2ᵒ.arguũt alij q2 s3.Auice.4ᵒ sine methaᶜᵉ
hõ ẽ aĩa ꝛ cõpᵒ:ꝛ neutꝝ p se.So.ibi ẽ pdica

tio cãlis ñ idẽtita. Ul' exponẽdũ ẽ. hõ ẽ aĩa ⁊ corp⁹. i. hꝫ nãꝫ ꝯstitutã ex illis. ¶ 3°. ñ foa ꝯpo sita eẽt aa realr a suis ꝑtibus: cũ illã ñ hñerit xp̃s i t̃duo. ꝺposuitqꝫ aliquã nãꝫ quã assũpsit qȝ ꝫ. damꝰ. li. 3. ca. 3. So. dama. ñ loqꝉ ꝺ totali nã: ſꝫ ꝺ ꝑtib⁹ ei⁹. dicẽs nullã nãe ꝑtiũ ꝺbũ dei deposuit. Jtẽ loqꝉ ꝺ xp̃o p⁹ resurrectõeꝫ suã. vt pꝫ ĩtuẽti. Uel dicẽdũ ꝙ totalẽ nãꝫ ñ ꝺposuit totalr. cũ steterit ꝑtes vnite. Ul' dicẽm ꝙ totalẽ nãꝫ ñ ꝺposuit ĩ mõte: ſꝫ ipã ꝺsijt eẽ. B. io. de neap. ꝯformiter. s. tho. 3. q. 5. 3. ad. 2m. ¶ 4°. si eẽt foa ꝯpoĩti vltra ĩtelleuã: illa eẽt ꝑfectior ĩtellecuã. q: eẽt vltimiõ. ⁊ eã ꝯtineret. ꝓ ãt ẽ ꝯ 2us. ꝑpõnẽ libri ꝺ cãis. vbi dr̃ ĩ comẽto. ꝙ aĩa ĩtelleuã ẽ ĩ orizõte etnius. ⁊ ꝯ. augu. 14. ꝺ tri. ca. 4. dicẽtẽ ꝙ sup̃ illã nl' ẽ: nl' de⁹ So. ꝫ nll'a foa q̃ sit act⁹ mẽ sit ꝑfectiõ aĩa intelleuã: sꝫ ipa hñã nã ẽ ꝑfectiõ ea: sic totũ sua ꝑte. ꝙnis ſꝫ qd q̃ꝫm ad duratõeꝫ sit ĩpfectior q: hũanitas ẽ cõrupta. ñ ãt aĩa. ac ꝑ h⁹ dr̃ eẽ ĩ orizõte etnius. Aug. ãt ĩtẽdit ꝙ sup̃ aĩaꝫ nl' ẽ: nl' de⁹ ſꝫ cãlitatẽ. sec⁹ ſꝫ ꝑfectõeꝫ. ¶ 5°. ñ cõpom addit aliqd sup̃ ꝑtes: foa ꝯpoĩti ⁊ sua mã eẽnt ꝑtes alicui⁹ ꝯpoĩti ab eis distĩcti. cui⁹ foa iterꝫ cũ sua mã ꝯstituẽt aliꝺ ꝯpom. ⁊ sic ĩ ĩfitus Et ista ẽ ꝺductõ arist. 7. meth. ꝓbãtꝫ eẽntia rei ꝯposite eẽ simplicẽ. q: ñ sit ꝯposita: ex illa ⁊ suis ꝑtib⁹ resultabit alia simpx l' ꝯpoĩta. de q̃ eodẽ mõ arguiꝉ. ⁊ sic ĩ ĩfitus. So. nã ꝯpoĩta ⁊ mã l' foa e⁹: ñ sũt ꝑtes alicui⁹: ſꝫ ip̃e ꝑtes ei⁹ sũt ꝑtes. ⁊ ipa tom. Nec ꝓbs. 7. meth. dicit eẽntiã rei ꝯposite eẽ simplicẽ: cũ h⁹ sit ꝯdictõ. q: oẽ qꝺ ẽ i sba ꝑter ei⁹ eẽntia ẽ accñs. iõ eẽna ꝯpoĩti ẽ ꝯpoĩta: ſꝫ ꝓbs intẽdit ꝙ foa sbal' sbe ꝯpoĩte q̃ ẽ in ea ꝑter ꝑtes mãles: ẽ foa simpx. ex q̃ cũ mã resultat ꝯpositũ. Uñ ibi dic. s. tho. ꝙ ari. loqꝉ ꝺ pn̄o fõli: qꝺ ñ ẽ elm̃. nꝫ ex el̃is. ¶ 6°. q: ſꝫ dio. 2. ca. ce. iẽ. Mors ñ ẽ ĩ nob sbe ꝯsũptõ ſꝫ vnitõ sepatio. h⁹ ãt eẽt falꝫ stãte ista positõe. cũ ĩ mõte ꝺ finat tale ꝯpom ⁊c. So. mõs ĩ nob ñ ẽ ꝯsũptio sbe ꝑtial' n' ẽt total' totalr cũ maneãt ei⁹ ꝑtes. ¶ 7°. ñ foa toti⁹ differt ab oĩb⁹ ꝑtib⁹ eẽntialibus aut differt se tota. ⁊ sic n' ĩdudeꝉ de ꝑtib⁹ eẽntialib⁹ ĩ eẽna sua. Aut differt aliq̃ sui qꝺ ẽ de eẽna sua. ⁊ sic differret a seipo i⁹ tale. Aut aliq̃ sui ñ eẽnle: ⁊ sic eẽna ĩcludẽt aliqd ñ eẽnle. qꝺ est ꝯdictio. So. differt se tota cathece. i. ꝑ seipaꝫ q̃ ẽ aliqd cõpom ex ꝑtib⁹. ñ ãt se tota sinchace. i. ſꝫ qualꝫ sui ꝑtẽ. ¶ 8°. ñ ex vniõe aĩe ⁊ corꝑis resultaret res aliq quã ĩcludit hũanitas: illa res neco erit sbstãtia: ⁊ ꝯñr mã: foa: l' ꝯpom. g° ĩ hoĩe erit duplex mã vl' dupx foa: vl' dupx ꝯpom. Sol. duplex est ꝯpoĩtio. s. ex hijs: ⁊ cũ hijs. 2°. tã mã q̃ꝫ foa ẽ ꝯposita: seu cũ alio posita. nõ aũt p°. Utꝝ ãt in hoĩe sit dupx cõpom ex hijs: credo ꝙ sic. s. nã ⁊ suppom. vt vr̃ velle. s. tho. 3. q. 2. s. 2m. ¶ Ad idẽ arguiꝉ. sic p°. Totũ homogeneũ ẽ realr idẽ ꝙ oẽs ꝑtes sue. g° ⁊ oẽ totuꝫ. ꝓꝫ añs. p° sic. Quecũqꝫ ita se hñt ꝙ vnuꝫ est idẽ gñe cũ alio ⁊ spẽ ⁊ nũero ĩ actu ⁊ ĩ poa ita ꝙ nll'a ꝺtute possũt ponere ĩ nũeꝝ: ⁊ illa sũt realiꝉ idẽ. Dia. n. dr̃ ia: aliq̃ istoꝝ modoꝝ differũt. Sꝫ ista sr̃ hui⁹'. Ut pꝫ q̃ꝫtuꝫ ad ꝑmã ⁊ 2am ꝑtẽ ⁊ q̃ꝫtũ ad 3am. q: in vno nũero nõ sunt plura nũero actu eiusdẽ spẽi. totũ aũt est in se ipso ꝑ idẽtitatẽ. ⁊ partes sũt ĩ toto. ⁊ q̃ꝫtũ ad q̃rtã. q: nec est ymagiabile nec factibile ꝙ totũ sit seorsũ ab oĩbus partib⁹ simul. ꝓbaꝉ antecedẽs spãliꝉ de quãtitate. Jmpossibile ẽ. n. eẽ vel ymaginari duas quãtitates eiusdẽ rõnis realiꝉ distinctas: nisi distinguãꝉ situ. ſm ꝓbm. 4°. phy. cõtra ponẽtes dimẽsiões separatas: aut saltẽ sbo ſm theologos. vt cũ duo corꝑa sũt simul. Sꝫ linea vel sup̃ficies ⁊ oẽs partes eius nõ distinguũꝉ situ vel sbiecto. Ergo nõ sũt q̃ꝫtitates eiusdẽ ratiõis distincte realiꝉ. So. iohãnes de neapo. dic qꝺ totũ homogeneũ nõ est aliꝺ q̃ꝫ sue ꝑtes vnite: vt ꝓbat argumẽtũ. Sec⁹ de etherrogeneo. Mihi videꝉ ꝙ oẽ totũ differat a suis ꝑtib⁹: sicut cõstitutũ a cõstituẽtib⁹. ⁊ posteri⁹ a ꝑori. Negaꝉ g° añs. Ad ꝑmã ꝓbationẽ dico p°. ꝙ totũ ⁊ partes differũt sicut ens in actu ⁊ ens in poa. Dico. 2°. ꝙ nõ oĩa ĩsepabilia ſꝫ esse ⁊ intelligi sunt realiꝉ idẽ. vt pꝫ de duab⁹ relatiõib⁹ realib⁹ oppoĩtis. Ad 2m dico ꝙ linee due in actu nõ possũt eẽ in eodeꝫ situ. Sec⁹ si vna sit actu ⁊ alia ĩ poa. Nõ nã toti⁹ ⁊ ꝑtes se habẽt vt actus ⁊ poa. Nõ ꝺo ꝙ si aliqñ. s. tho. dic ꝙ ꝑtes sr̃ vnũ ĩ actu. i. foa toti⁹: vel totuꝫ vt dic ĩ tractatu de pn̄o indiui. vl' de nã mãe: si

tñ ẽ su⁹: ñ logᵗ fõlr: ƺ cãlit: seu mãlr qꝛ. s. ꝑ tes ꝯstituũt totũ. ¶ 2°. Nã comẽ. p° phy. vbi dicit pħs ꝙ totũ ẽ ꝯgrega° ꝑtiũ ait com. 17. Una qq3 ꝑtiũ dr ẽẽ aliud a toto: ƺ oẽs simlr ñ possũt dici vl' ẽẽ aliud a toto. Et. 4°. eiusdez. dic qd ñ ẽ totũ nᵗ ꝑtes ei⁹. So. ista sunt ẽt ꝯ io. de neapo. sic ꝯ nos. qꝛ loquit de oĩ toto. Dico. g° ꝙ totũ ñ ẽ ꝑtes fõlr: ƺ id dr ẽẽ ꝑtes oẽs; qꝛ ẽ isepable actu ꝛ po⁹ ab oĩb⁹ ꝑtib⁹ si mul. ¶ 3°. Si totũ aliqd reale supaddit ꝑtib⁹ aut illud facit vnũ ꝑ se cũ ꝑtib⁹ nll'o supaddito: ꝛ sic pari rõe idẽ dicet ꝺ fo° ꝛ mã. q. s. faciũt vnũ ꝑ se nll'o addito, aut fac vnũ ꝑ se aliquo supaddito: ꝛ sic ibit i ifinitũ. So. facere vnũ cũ ꝑtib⁹ ẽ ꝯditio ꝑtis. id totũ nõ fac vnũ cũ ꝑtib⁹ nec supaddit ꝑtib⁹: ƺ ẽ vnũ realr differẽs a ꝑtib⁹; ad cui⁹ vnitatẽ ꝑ se partes ꝯcurrũt. ¶ 4° oẽ absolutũ ꝑt ꝑ diuã po³ fieri absq3 alio absoluto. Cõposiᵐ ãt ñ ꝑt fieri absq3 ꝑtib⁹. g° ñ ẽ aliud absolutũ a ꝑtib⁹. Dices negãdo maiorẽ qñ vnũ absolutũ i sua rõe qditatiua icludit vl' ꝑ suppõit aliud abᵗᵘˢ, vt i ꝑposito de toto reᵘ ꝑtiũ. Sƺ ꝯ. qꝛ seqᵗ ꝙ ꝑtes poterũt ẽẽ sine ꝯposito. qꝛ nõ ꝑsupponũt nec icludũt illud. ƺ eꝯ°. dicet forte dupl'r. p° ꝙ ꝑtes hñt nec̃ariã coexigẽtiã cũ toto; nõ qꝛ presupponãt illud; ƺ qꝛ sũt nec̃aria cã ei⁹. id ñ seqtur ꝙ possunt ẽẽ sine toto. 2° dices ꝙ lƺ ꝑtes vnite ƺ aliqd sigᵐ nãe sint qd pri⁹ entitate toti⁹; nõ tñ ꝑoritate tꝑis. Nõ pri⁹ nã nõ ẽ pri⁹ i q vl' ƺ ẽẽ ex̃; ƺ a q ꝛ ƺ ẽẽ itellectuale seu qditatiuũ. Sepatio ãt dic pri⁹ in alio: ꝛ in re extra. Sƺ ꝯ ꝑmũ moduz dicẽdi: arguitur sic. Partes nõ sunt nec̃aria causa toti⁹ rõe ꝑtiũ qꝛ positis eis poneret totũ. Nec rõe vnionis qꝛ vnio est relatio. g° posterior funᵗᵒ. g° necessitatẽ funᵗᵒ nõ imponit. Nec rõe vtriusq3: qꝛ posset qs itelliger ꝑtes vnitas: nõ itelligẽdo totũ: qꝛ sũt ꝑores ƺm ẽẽ qditatiuũ. Cõtra 2ᵐ ꝺo sic. Nã tũc agẽs pᵐ cũ nõ agat i tꝑe; ƺ in istãti: poterit facẽ ꝑtes vnitas sine entitate totius. Cõfirmat. qꝛ hoc nõ ẽ ꝯdictio. qꝛ cõtradictio inq cũ sig° tꝑis vl' nãe equalr repugnat So. scot⁹ soluit sup metha. affirmãs vtrũq3 modũ dicẽdi. Ad argᵐ ꝯtra pᵐ: dicit ꝙ ꝑtes possunt intelligi nõ intellecto toto; nõ tñ possunt itelligi ẽẽ sine toto. Ad argᵐ ꝯ 2ᵐ. dicit ꝙ nõ vƺ argᵐ: qꝛ rõ ꝑmi agẽtis nõ terminat ad esse qditatiuũ: ƺ ad ẽẽ reale ex̃ ẽẽ: ãt reale totius ꝛ ꝑtiũ vnitaꝝ ẽ oĩno insepabile. Ad ꝯfirmationẽ dicit ꝙ rõ ymaginat falsuz. s. ꝙ non sit ipossibile in aliquo signo vnũ hoꝝ ẽẽ sine alio: ymo hoc est ipossibile i oĩ signo. Hec ille ꝛ bñ ꝛ vlteri⁹ ibidẽ. s. 8. meth. q. 4. ꝑbat ꝙ ex mã ꝛ fo⁹ fit ꝑ se vnũ. ꝛ ꝙ illud ẽ qd abᵗᵘˢ ꝛ ẽ aliud a mã ꝛ fo⁹. ꝛ relõe vniõis vtriusq3.

Irca 3ᵃᵐ. disti. qrit vtrũ. Beata Maria fuit ꝯcepta i peccato õigiali. ¶ Cõclusio. bt̃a maria fuit ꝯcepta i pcõ origiali. 3°. d. 3. Itẽ. 3. q. 27. Itẽ. 12. q. 8. ar. 3. Itẽ quol. 7. q. 8. Istamet ꝯclusionẽ tenuerũt multi sc̃ti doctores.

¶ Cõtra ꝯ°ᵉˢ argᵗ scot⁹ ꝛ scotiste p° sic. Perfectissim⁹ mediator hƺ ꝑfectissimũ actũ mediãdi respectu alicui⁹ ꝑsone ꝑ qua mediat. g° xp̃s hũit ꝑfectissiᵐ actũ mediãdi respectu virginis. g° meruit eam ꝑ̃seruari ab origiali peccato. ¶ 2° ꝑfectissim⁹ mediator meret amotionẽ oĩs pene ab eo quẽ recõciliat. Maxima autẽ pena est peccatũ. g° ꝛc̃. ¶ 3° xp̃s ita ꝑfecte mediauit reᵘ alicui⁹ ꝑsone ꝙ eã ab oĩ actuali pcõ ꝑ̃ſuauit. g° ẽt ꝑ̃ſuauit ab origiali a quo imediati⁹ vr̃ fuisse repator. ¶ 4° ꝑsona recõciliata nõ sũme obligat recõciliãti nisi ab eo hẽat summũ bonũ qd ꝑ illã hr̃e ꝑt. g° nulla ꝑsõa sũme tñbit xp̃o mediatori si nullã ꝑ̃ſuauit ab origiali. Si dicas ꝙ eq̃lr tenet ꝑsona purgata sic ꝑ̃ſuata: qꝛ cui pl⁹ dimittit pl⁹ diligit. Lu. 7°. vide ibi soluᵉˢ. Augu. dicẽtis ꝙ oĩa ñ ꝯmissa sũt dimissa ac si eẽnt ꝯmissa. ymo excellẽti⁹ ẽ ꝑ̃ſuari q̃3 mũdari. Et cũ oẽs agl'i sint inocẽtes: ñ ẽ ꝺisilr ꝙ sola aĩa xp̃i sit inocẽs. So. gre. 2. d. 33. soluit ad ħ. dicẽs ꝙ pᵃ rõ eq ꝑbat ꝙ xp̃s oẽs ꝑ̃ſuauit ab oriˡⁱ. qꝛ eq euidẽs ẽ ꝙ reᵘ oĩuz hũit ꝑfectissiᵐ actũ. sic reᵘ aliqꝝ 2ᵃ. ꝺo ꝙ. bt̃a ꝺgo fuit ꝑ̃ſᵗᵃ ab oĩ cõpali ꝛ spũali pẽa ꝛ a mõte. 3ᵃ. ãt ꝙ oẽs ꝑ̃ſᵗⁱ a mõtali fuert̃ ꝑ̃ſuati ab oriˡⁱ. vt. ioħ. ꝛ hye. 4ᵃ ꝺo ꝙ bt̃a ꝺgo i p° istãti sue ꝯcep. fuit i aĩa ꝛ i cõpe gl'iosa. Et ꝑ̃ſea sũme oblat⁹ xp̃o dr̃ qs dupl'r. qꝛ ñ ꝑt ẽẽ mag3. qꝛ nll'i alt'i ẽ tñ obligat⁹

vl'eē pt.aut qꝛ ꝑ oē qd̄ hȝ est ei obligat⁹ p⁹: btā vgo n̄ fuissȝ sūme obl'a:ēt si fuissȝ p̄suata ai potuerit eē gl'iosa i ɔcep⁹ᵉ ſȝ 2⁹ glȝ ē sūme obliat⁹. Jō n̄ vȝ 4ᵃ.rō ymo vȝ ad oppoᵐ.qꝛ placati⁹ mediato soppōit offēsā.ad pᵐ.g⁹ rō nē i se or̄ ꝙ act⁹ mediādi or̄ ꝑfectissim⁹ dup^r p⁹.qꝛ n̄ pt eē ɔiciētioꝛ aut dcētiō.2⁹ qꝛ null⁹ ali⁹ potuit eē:q̄ recōciliat⁹ fierȝ deo gratioꝛ: aut a clpa imūioꝛ.2ᵒᵐ negat aūs.p⁹ vō ɔcedi^t aūs reᵘ vgis ꝛ alioꝝ:ſȝ negat vltia ɔña.q̄ infert p̄sua⁹ ab oꝛigiali. Ad 2ᵐ or̄ negā⁹ pᵐ ꝑ tē aūᵗᵉ. Ad 3ᵐ negat ɔña simpl'r.vt pȝ i pue ris dcedētib⁹ p⁹ baptismū ꝛ aū vsuȝ rōis. Si tn̄ loq̄mur spetial'r solū d vrētib⁹ rōe:sic ɔce di dȝ vt vr̄ qꝛ ɔ.iuli.li.5.ca.39. Dicente iuli.ꝙ aplꝰs dicēs xᵐ n̄ fecisse pctm̄ ꝓbat ēt ex h̄ ꝙ pctm̄ n̄ būit ait. Augu. Dio vex ē. Profecto .n.pctm̄ maiō fecissȝ si puer būissȝ. Nā ppea null⁹ hō ē p̄ter xp̄ȝ q pctm̄ n̄ fecerit grādioꝛis etatȝ accessu:qꝛ null⁹ ē hoiuȝ p̄ter ipȝ q pctm̄ n̄ būerit ifātil'etatȝ exoꝛtu. Et io ex his vr̄ di cēdū ꝙ btā vgo būit aliqd̄ actuale. qd̄ tn̄ nō affirmo.ꝛ ɔn̄r negaret aūs. h̄ gre.ꝛ bn̄.exce pto ꝙ vgo n̄ peccauit actual'r 3ᵐ.q.2.4⁹. Jō. ad argᵐ or̄ negādo ɔñaȝ. Ad augu.ɔ.iulia. dico ꝙ si ipe loq̄t d q̄lȝ ꝑsōa būana nāl'r gēi ta ꝛ alia a xp̄o: sic face pctm̄ appellat.augu. id qd̄ ē bn̄re effeᵐ pcti. ꝛ sic ɔcedit ꝙ btā vgo fec pctm̄.qꝛ būit effeᵐ pcti.i.fomite vsq ad ɔ cep⁹ᵉ³ filij.3.q.27.3⁹. Qd̄ aūt effe⁹ pcti dicat pctm̄ diffuse ꝓbat augu.sup illo vbo.ps'.34. ego āt cū michi mo.eēnt. Pōt ēt dici ꝙ dictū augu.itellig^r d lege cōi ū.s.pctm̄ actuale n̄ ipe dit ꝑ grāȝ.ſȝ i h̄.b.v.fuit p̄uilegᵘ d cui⁹ p̄uile gio ɔstat ꝑ dcā sctōꝝ potissi^e aug. Easdē rōes scoti soluit.io.d Nea. Ad pᵐ dic ꝙ xp̄s ꝑfe ctissi^e mediauit reᵘ vgis.qꝛ sūme placau^t:iq̄ȝᵐ vgi sūmā grāȝ iter ois creatās ipetrauit. Et si dicar̄.nll⁹ ꝑfecᵐᵉ mediat n' p̄uēiat offēsā.neg^r ymo offēsa ē d rōe mediaⁿⁱˢ. Et p̄tā ꝑfectissi m⁹ mediatoꝛ n̄ ē q mediat ꝑfecᵐᵉ reᵘ vni⁹ tm̄. qꝛ ꝑfectioꝛ ē q ꝑfecᵐᵉ mediat reᵘ oiuȝ. Preue niret.g⁹ xp̄s h̄ȝ te oēȝ offēsā oiuȝ: ita ꝙ null⁹ ɔhēt oꝛigiale. Jō dicēᵐ ꝙ xp̄s fuit ꝑfectissi⁹ mediatoꝛ:qꝛ fuit de⁹ ꝛ hō:n̄ āt qꝛ oib⁹ obti nuerit sūmā grāȝ.l'qꝛ p̄uērit offēsaȝ. Ad 2ᵐ

pȝ. Ad 3ᵐ neg^r ɔña:qꝛ ori^le ɔhit ꝑ ɔmixᵒᵉ māis ꝛ feie.actual^e vō ꝑ dedīaᵒᵉ ꝑsōᵉ a 2⁹ āt fuit vgo p̄s^ta.nō a p⁹. Ad 4ᵐ or̄ ꝙ qlȝ re cōciliat⁹ h̄ȝ se supt⁹ sūme tenet xp̄o:ſȝ ɔpat⁹ alijs magis tn̄t q maioreȝ grāȝ recip siue ali qn̄ fuerit ſbus clpe siue n̄. Pre^a. q̄uis cet'is pi b⁹ inocētia sit mai⁹ bonū q̄ȝ clpe amotio: tn̄ eq̄le donū grē pl⁹ ē ɔpatū ei q ꝑꝑ clpā penā meruit:q̄ȝ inocētī q n̄ meruit. Est āt ingt val de ɔsonū scriptur̄:ꝙ sola xp̄i aīa sit inocēs.

¶ Arg^t ad. Jdē.aureo.sic p⁹. Tal'p̄seruatio fuit possibil'.qꝛ foꝛtioꝛ ē de⁹ i p̄sua⁹ q̄ȝ caro i ifitiēdo. Et fuit decēs.qꝛ mr̄ di.ꝛ grē:nūq̄ȝ d buit ifici dispōne ɔtia grē. Jtē si h̄ȝ augu.coꝛ p⁹ ei⁹ n̄ fuit icineratū qꝛ n̄ dcuit:a foꝛtioꝛi aīa n̄ fuit maculata eadē rōe cū h̄ magȝ placeat d gi. So.xp̄s tn̄ honoꝛauit virgineȝ q̄ȝᵐ potu it poᵃ oꝛdiata solū:seu q̄ȝᵐ decuit. Nō āt de cuit ꝙ nāl'ɔceptō eēt mūda ꝛ eq̄l'i puri^e ɔce ptiōi xp̄i. Nec p. Jnstāti ɔcepᵒⁿⁱˢ: vgo erat ac tu mater dei aut grē. Nec est simile de icine ratiōe.qꝛ illa nō preiudicat vl'i diuȝ saluatiōi sicut ista p̄suatō. ¶ 2⁹.qꝛ fuit p̄suata a mīoꝛi .i.veniali.g⁹ ꝛ a maioꝛi.i.oꝛiginali peccato. Exemplū.qꝛ si coꝛpoꝛale cadat in feces:nūq̄ȝ de cetero etiā si lauet est aptū vt recipiat coꝛ pus xp̄i. Jtē maioꝛ grā fit ei q cadere n̄ ꝑmit tit:q̄ȝ ei q statim ſbleuat. So.p̄suatō a pctō actuali decuit.qꝛ n̄ repugnabat vl'i saluatōi.n̄ āt ab oꝛigiali.qd̄ oꝛigiale min⁹ est vēiali.qꝛ min⁹ hȝ d volūtario. Exᵐ aducᵐ nō ē sil'e.qꝛ cōꝑale sel'ingnatum nūq̄ȝ pt fieri mūdioꝛ q̄ȝ añ soꝛdes.sec⁹ d aīa que pt fieri sanctioꝛ gra tioꝛ ꝛ mūdiō:q̄ȝ fit i suis nālib⁹ ɔstiᵗᵃ añ pctm̄ hit⁹.n.ifusi st q̄dā mūditie.d qb⁹ q pl⁹ hȝ est mūdioꝛ:ēt si pri⁹ peccauit. Nec vgini fcā est aut fieri debuit ois grā factibil'd poᵃ abᵗᵃ di. vt dictū ē. ¶ Ad idē sic p⁹ arguūt.alij. Nam pene i vtiles c⁹ⁱ ē pctm̄ oꝛigiale:n̄ fuer̄t relin q̄nde vgi. So. ēt ipȝ oꝛiginale fuit vtile vgi. qꝛ diligētib⁹ deū oia ēt pctā coopant i bonū ¶ 2⁹ qꝛ .b.ber.post moꝛtē appuit mōacho in pectoꝛe maculat⁹,qd̄ sibi accidisse dixit;qꝛ af firmauat vgiēȝ eē maculatā oꝛigiali. So.ꝑꝑ fātasticas visiones n' aserēdū ē ɔ.doctrinaȝ sctōꝝ: qꝛ angel⁹ sathāe fingit se angelū lucis.

¶3°. q2 ipa fuit ꝯueniētissi° mediatrix. So. ve/
rū ē ſb xpo. ſꝫ ñ de pari cū xpo. Ul'r dr̄ ꝙ ꝯue/
niēs mediatō ē q ē gt⁹ offenso: sine aū pecca/
uerit sive ñ. ¶4°. q2 aug. de pctis agēdo: nul/
lā vult de ꝟgine facē qōnē. lib. de nā. ꝛ grā.
So. ꝫ io. de nea. ꝛ greg. aug. loqꝫ de actuali
b⁹ ꝯ quēdā pelagiaᵐ dicētē mltos sine illis vi/
xisse. ¶5°. q2 āsel. h° assrit ī li° de h° spāli fcō.
ꝛ idē assrit ricard⁹ de scō victo. ī q̄dā ꝟmone
de ꝯceptōe. Sol. ad ß duo dic. io. de nea. ꝙ
de ꝑdcō li° ꝛ ꝟmōe n' certū hr̄: q2 magni viri
q tenēt ꝟginē sine origiali ꝯceptā ista ꝑ se ñ
adducūt. ꝛ āsel. ī multꝫ locis oppoᵐ tꝫ. vt. 2°.
li°. cur. de⁹ hō. ca. 16. ꝟgo īgt inigtatib⁹ ꝯce/
pta ē. Ricādo āt ꝯ scōs ñ ē credēdū. ß 1ᵉ. Ad
de ꝙ ricard⁹ ī multꝫ male sēsit. vt pote ꝯ ma/
gistrū: dicēdo ꝙ eēn° diuīa gñat. cui⁹ oppoᵐ
eccl'ia ꝯdēpnauit. ¶6°. q2 festū fit a mltis ec/
cl'ijs de ꝯceptiōe. ꝛ tñ nō fit n' de scō: g° illa
ꝯceptio fuit scā. So. istō festū ñ celebrat ro/
mana eccl'ia. nᶜ ē celebrādū ꝫ ber. ad ca. lug.
vel dicendū ꝙ postq̄ꝫ rōana eccl'ia iᵗ tollerat
refferēdū ē ad tp̄s scīficatōis: q̄ stati credif
facta post ꝯceptōez. sic ꝛ cꝯ° adā modico tē/
poꝛe fuit ī statu inocenᵉ. Uel dicēdū qꝺ ē fe/
stū grāꝝ actōis: sic ꝛ festū epiphanie ī q̄ nll'a
ē colata scītas noua: ſꝫ grē deo refferrūf de
maifestatiōe xpi ad gētes. ¶7°. Nā dic āsel.
ī epl'a ad ep̄os anglie. Nō credo vez eē ama/
toꝛē ꝟgis q respuit celebrare festū ꝯceptōis.
So. si illō dictū sit āsel. itelligēdū ē ñ ꝺ amo/
re ꝟgis q̄ꝫᵐ ad hītū caritatis: ſꝫ q̄ꝫᵐ ad feruo/
rē dilectōis ꝛ deuotōis. ex q̄ ꝑcedit celebraᵒ
talis festi q̄ ñ ē reprobāda totalr̄: si fiat mō ꝑ
expoito. 3. d. 3. q. 1. 1°. q. 1. 3. q. 27. 2°. 2ᵐ. ¶8°. q2
potissi° rō. s. tho. de redēptōe ē. q̄ n' ꝯcludit.
Nā durā. sic dic. Dato ꝙ btā ꝟgo nullū vn/
q̄ꝫ hūerit pctm̄: pt ꝟe dici redēpta a ꝺo. ꝑ eo
ꝙ ī sua radice obligata erat ad ꝯhēdā ꝟuitu/
tē pctī. Lꝫ. n. is q nᶜ ī ſeᶜ in sua radice ē obli/
gat⁹ ꝟuituti si ab ea ꝑseruef ñ dicaf redēpt⁹:
sec⁹ de obligato in sua radice vt pꝫ de ꝑle ex
patētib⁹ ꝟuis nascitura. So. dupˣ ē redēptio
vna qu ipē fingit. alia de q̄ loquif scriptura ꝛ
scī: q̄ ē fcā ꝑ sāguinē xpi ꝛ moꝛtē ei⁹. a pctō
ꝛ pēis ꝯsītib⁹ illō. Et de ista loqn° ꝯcludit rō
.s. tho. ꝙ ꝟgo ñ fuissꝫ redēpta n' aliqñ fuissꝫ
ſb pctō. qꝺ pꝫ. p° q2 ꝟm aug. li°. 6. ꝯ. iu. ca. 4°.
xp̄s nō n' ꝑ pctōꝛib⁹ ē moꝛtu⁹. g° xp̄us nō est
moꝛtu⁹ ꝑ ꝟgine. aut ipsa fuit peccatrix. ꝛ ꝯhu/
buit oꝛigiale. sic ꝛ ois pctōꝛ fili⁹ ade. 2°. Nā
aug. vbi sup̄ ait si nulli ꝯhuīt pctm̄ ꝑuuli: nō
sꝫ moꝛtui. Si nō sꝫ moꝛtui: ñ ē moꝛtu⁹ ꝑ eis.
q ñ ē moꝛtu⁹ nisi ꝑ moꝛtuis. Silr̄ is dino ꝯña
pt fieri de btā ꝟgie: Et fūdaf ī ꝯña. bti pau.
2ᵉ. coꝛinth. 5. dicentis si ꝑ oīb⁹ moꝛtu⁹ ē xp̄s: g°
oēs moꝛtui sꝫ. Ex opposito. n. ꝯñtis seqꝫ op/
poᵐ añcedētꝫ. sic. nō oēs moꝛtui sꝫ. g° nō ꝑ oi/
bus moꝛtu⁹ ē xp̄s. Et silr̄ seqꝫ iste nō est moꝛ/
tuus: g° nō ꝑ isto moꝛtu⁹ ē xp̄s. 3°. q2 aug. li°.
p° de bap. ꝑuuᵒᵖ. ait. Si isti q n' ī vita sua im/
pie ꝯmiserūt nll'ō oꝛiginalis īpietatis vīclō
detinēf: q̄ūo ꝑ eis moꝛtuus ē q nō nisi ꝑ ip̄is
moꝛtu⁹ ē. ¶9°. q2 auctoꝛitates q̄ inducunf nō
sufficiēter ondūt ꝑpositū. q2 ad oēs illas tri/
plr̄ pōt r̄ñderi. p° ꝙ loquūf de iure: ſꝫ nō fu/
cto. Quilꝫ. n. debuit oꝛiginale ꝯhē: ſꝫ nō oēs
ꝯxerūt. 2°. ꝙ scī loquūf ꝫ cōez cursuꝫ. Nāꝫ
iste est scōꝝ ꝛ pꝟboꝝ mos. ꝙ qñ de aliq̄ ma/
loquūf in cōi: tractant cōiter: ſꝫ in ꝑticlari di/
cūt ꝟitatē ꝛ ꝑpꝛiā opinionē. ꝛ alii oppoᵐ eius
q ꝺ ī cōi dixert. Uñ augu. de nā. ꝛ grā. ꝛ āsel.
de ꝯcep. ꝟgi. dicūt ꝟginē sine peccato fuisse.
qui tñ in cōi loquēdo dicūt oēs filios ade fu/
isse pctōꝛes. 3°. ꝙ vbicunq̄ ponitur sola aia
xpi in dictis auctoꝛitatib⁹ itelligif etiā mr̄is
eius. q2 ꝟm augu. de nā. ꝛ grā. iste due aie q̄ꝫ/
tū ad peccatū ꝯcurrūt. So. p° r̄ñsio nulla ē.
q2 id qꝺ nunq̄ꝫ est aut fuit tale ī actu: false di/
cif tale. q̄ꝫuis de iure tale eē debuerit. Alioꝫ
qn oēs hoīes semꝑ eēnt iusti: q2 sꝑ eē debēt.
Similr̄. 2ᵉ. q2 scī nō loquūf ī definite. ſꝫ vn/
ter. g° nullū excipiūt. ꝑcipue cū virgo multo/
tiēs noīalit exꝑmaf. Qñ āt scī ꝛ pꝟbi in cōi
loquūf: loquūf ī definite. si in aliquo singula/
ri exceptio īuenif. Ad aug. ꝛ ansel. dictuꝫ est
q2 maioꝛ ē vnio diuinaꝝ ꝑsonaꝝ: q̄ꝫ haꝝ aia/
ruꝫ. ꝛ tñ ꝙ vni eaꝝ atribuif vt distinguif ab
alia ꝯdictiōe exclusiua: repugnat alteri. Esse
aūt mūdū ab oī peccato atribuif soli xp̄o: vt
a mr̄e distinguif. i. in q̄ꝫᵐ nō fuit ab adā seialr̄
ꝑpagat⁹. Jō ꝑ tales loquutōes excludif vir/

go. potissime cū plerūq3 noiet. Argm i pede. q3 bt̄a v̄go fuit purior āgelis. Nā maior puritas sub deo neqt intelligi. s̄m Ansel. de cō. virgi. So. s3 alb. in suo mariali virgo dr̄ purissima i sūmo: pp lucē grē. Nō g° valet ista ɔ̄ña. ē purior angel'. g° nūq3 hūit pctm̄. sicut. nec āgeli: Hec sint reuerenter z sine assertione temeraria dicta. S3 ɔ̄. qr vr̄ btus. Tho. quē sequor tenere oppositū ɔis. p°. di. 44. q. i. ar. 3. ad 3m. vbi dicit q virgo fuit immunis ab ori li z mortali. So. nō dicit q semp fuerit immunis. Stāt aūt simul eē imunē a pctō z fuisse sb pctō i diuersis mensuris. Dato tn̄ q ibi senserit eā nūq3 fuisse sb pctō: tn̄ in sequentibus opibus qbus stādū est: oppositū docuit.

Irca di. 4m. qrit vtrum bt̄a v̄go aliqd actiue egerit i cōceptōe xpi: pp qd veraciter dici possit mr̄. ℭ Pa ɔ°. In ipa ɔcepoe xpi bt̄a v̄go nihil actiue opata. ē s3 solā3 mām ministrauit. Opata ē tn̄ an ɔceptōe3 aliqd actiue p̄parādo mā3: vt eēt apta ɔceptui. 3. q. 32. ar. 4°. It. 3°. d. 3. In ɔcepoe tripx actio inueit vna pnis. q̄ est orgāizatio. Alia p̄cedēs. q̄ est p̄paratio mā̄e. 3a. coitas vel sequēs. q̄ ē ɔfortatio plus: eo° quo locus ɔstat ad bōitatē generatōis. Pa actio ē p̄ris tantū. 2a z 3a. m̄ris. pa āt diuia virt9 ē opata i ɔcepoe xpi. ℭ 2a ɔ°. Beata v̄go veraciter dr̄ z ē mr̄ dei z hois 3a. q. 35. ar. 4. Itez. 3°. d. p̄nti. q. 2. Sufficit. n. ad rōe3 m̄ris: ministrare mām filij. ℭ 3a. ɔ°. s. s. nō o3 dici p̄r xpi s3 diuinitatē. nec s3 hūanitatē. 3. q. 32. 3°. Itē. 3°. di. p̄nti. q. i. Illud. n. qd dr̄ de aliq̄ s3 p̄fectā rōe3: ñ dr̄ de eodē s̄m ip̄fectā. sicut sortes ñ dr̄ hō eo° quo ymago. xps āt ē fili9 eterni p̄ris s̄m verā rōe3 filiationis. Iō nō o3 dici s3 nā3 hūanā fili9 dei. rōe creatōis vel iustificatiōis: s3 solū rōe eterne gñatiōis. s3 quā3 solius patris est filius.

ℭ Contra pas arguit sco. pbādo q mr̄ aliqd actiue agat informatōe plis. p° sic. Mas. z femina sūt eiusdē spēi. x. metb. g° formas eorū sequr poa eiusdē rōis. g° si vna poa vegetatiua est actiua: z reliq. So. argm ñ est ɔ̄ nos. qr nō negam9 vim gñatiuā femie: esse actiuam. S3 dicim9 q ē actiua ip̄fecta. ita q formationē ñ efficit. ¶ 2°. qr fili9 aliqñ plus assimilat matri q̄3 patri. g° mr̄ h3 actiuā v̄tutē. So. cōcedo ɔ̄ñs. deide dico q illa mā quam mr̄ ministrat ē magis p̄ria: z i potentia p̄p̄iquiori ad accñtia matris q̄3 p̄ris. Iō qñ virtus p̄r̄ni semis ex sua debilitate ñ pōt filiū assimilare patri: assimilat ei ad qd ē i p̄rimiori poa. Cōcurrere āt pōt ad hoc vehemens imaginatio femine. ex qua aliqñ gñatur fili9 simili s pictare. z ex q̄ femie fuisset i statu inocētie gñate.

ℭ Cōtra 2as. durā. q h p̄positio ñ sit p̄p̄ria s. Uirgo ē mater dei. p°. Nā3 hec nō ē dio p̄p̄ria. s. deus est homo. igitur nō seqtur q btā v̄go sit p̄p̄rie mater dei. Añs p3. p°. qr propositio affirmatiua ē vera z p̄p̄ria ex idētitate sbi cū predicato. g° vbi ē maior hoy idētitas: est maior p̄p̄rietas. g° magis p̄p̄ria ē h petrus est homo i qua illa duo st̄ p se vnum. cū petrus ñ possit eē petrus z ñ eē homo: q̄3 hec deus ē homo. in q nō sunt idē p se cū possit deus eē deus z ñ esse homo. So. sicut p3 .3. d. 7. q. i. ar. i. cū dicat deus est homo: li de9 supponit pro supposito diuio. z illud idem ē suppositū hūane nāe per illā iformatū s̄cōm modū intelligendi: inquātū subsistit i ea. Uñ est vera z p̄p̄ria sic ista petrus ē hō. s3 i h solo ē differetia. qr i 2a predicatū inest sbo rōe suppositi z rōe fore iportate p sbm: in p̄sona āt rōe suppositi tm̄. Nō. n. rōe diuitatis ɔuenit ei: s3 rōe su p̄positi. Ad argm. g° ɔ̄ hoc dico. q tātā idētitatē3 hñt sbm z p̄dicatū hui9. deus ē homo i sensu i quo ē vera: sicut hui9. petrus ē homo. qr i pa illa duo hñt idētitatē suppositi. cū sbm stet p supposito diuino. z p̄dicatū p suppoto hūane nāe. qd idē ē z eque i diuisū. sic suppōitū iportatū p ex̄ma alteri9 p̄positōis. veriū ñ. qr i pa sbm z p̄dicatū supponūt p eodē: s3 ñ significāt idem. in 2a autē supponūt p eo d z i d sigificāt. Iō 2a ē magis p̄p̄ria extēsiue. i. plurib9 modis. ñ āt itensiue Et ad pba. dico. q pa ē i p° mō dicēdi p se sic z 2a. Nota g° q dupr ē p̄positio i p° dicendi p se. p°. qr p̄dicatū est de rōe sbi vt sortes ē hō. 2°. qr foa significata p p̄dicatū eēnr iformat suppom p q stat sbm. s3 ñ sit de rōe foe sbi

nec intrin^m suppo^to sbi. q̃si dans ei eē: sz potius tracta ad eē suppōiti vt de^us ē hō: vñ ista ñ hz tot modos p seitatis n^c ē ita necia vt prior. & ex h de^us manēs de^us. pōt nō eē hō. ñ at̃ sortes manēs sortes. ¶ 2°. q2 dicēdo petr^us ē hō. suppositū petri ñ ɔstituit formalr per aliā nāz q̃z p illā que ipoztat noīe hoīs. Sz cū dicit deus est hō suppo^m diui^m nō ɔstituit p fo^as predicati fōlr. g° maior ē idētitas iter p̃dicatū & sbm p^c: q̃z 2^c. So. negat ɔña. q2 tal ɔstitutio ñ arguit itensiorē idētitatē rei p q̃ supponit sbm. cū re p q̃ suppōit p̃dicatū. sz solū q fo^e significate p sbz & p̃dicatū. magis idētificatur. qd̃ ɔcedit. q2 illa ppositio de^us ē hō. ñ ē va & ppria rōe fo^a: sz rōe suppositi vtriusq3 nāe l fo^e. ¶ 3°. de quocūq3 p̃dicat hō ppzie. p^r iqd de eodē. g° hō ñ p^r ppzie de deo. sic nec ingd q2 q̃rēti qd ē deus. incōueniēter rñdet hō. cū qd querat de eēn^a. sic q̃le de q̃litate. ñ at̃ ipōtatur eadē eēn^a p li de^us & li homo. So. hō p^r ingd de deo rōe suppositi. nec ad taliter p̃dicari. s. ingd reqrit. q eadē eēn^a ipoztet p vtrūq3 nomē. nisi i creaturis. vbi idē suppo^m duabus nāis iformari neqt. sz suffic q sit idē suppositū duaz nāz. & q neutra eaz insit ei p accidēs: sz p se & eēn^r iformet i^d. ¶ 4° pprietas p̃dicatōis denoīati^e ñ stat cū oīmoda pprietate predicatōis ingd. n^c e ɔ°. Nā sortes ñ dr̃ ppe hūanatus. q2 ppe dr̃ hō. Sz sz dama. 3° li°. De^us ppe dr̃ hūanatus. g° iprope dicit hō. Cōfirmat. q2 si de^us assumpsisset nāz carnis inaīate: deus magis ppe diceret icarnatus quā caro. g° silr i pposito. &c. So. ista p̃dicatio de^us ē hūanat^us. ñ ē ppzie denoīatiua. q2 nō sumit ab aliq̃ accn̄te ymo sumit a fo^a eēn^r informāte: sz ē similis denoīatiue iq̃ztū fo^a ipōtata p predicat^m nō est de rōe fo^e importate p sbm. n^c ɔstituit suppo^m ei^us: sz nouiter aduēit supposito pus ɔstituto vñ & dicit rōe hui^us nouitatz de^us hūanat^us ñ at̃ sortes. Et silr i cāu ɔfirmatōis de^us diceret caro rōe eēntialis isōatōis. & idētitatz in eē sbali. & icarnatus rōe nouitatz. ¶ 5°. nulle diūse nāe exn̄tes i eodē suppo^to p̃dicāt oīo ppe de se iuicē: n^i vtraq3 l saltē alt^a sumat denoīati^e: vt pz in singlis. Et rō ē. q2 t^c st̃ ambe vt ptes toti^us sb sistētz. p^s at̃ ñ dr̃ d toto l de alia pte ppe n^i denōiati^e. Sz diui^a & hūana nā st̃ i vno supposito vt ptes. Vñ dama. dic diuiāz p^os p^us i carnatōez eē ɔpositā. g° neutra dr̃ ppe d alia ēt icōcreto. n^i saltē vna sumat denoiatiue. vt dicēdo de^us ē huāt^us. So. neg^r a°^r vlr accepta Fallit. n. vbi tales fo^e eēn^r isozmāt suppo^m & p se isunt: n^c dant diuersa eē: sz vna trahit ad eē alteri^us. Ad pba. dico q si valet: ɔcludit q h de^us ē hō ñ soluz sit i ppa: sz ēt falsa. ymo q falsa ē ista. p sōa xpi ē de^us. Dico. g° q ñ oīs p̃dicat° ptis de pte l toto ē i ppa aut falsa aut denoīatiua. ymo pōt eē eēnalis. vt hō est aīmatus: rōnalis. corpoɀeus: materialis: & sic dicēdo aīatum ē māle aut compositū ex elīs.

¶ Ad idē arg^t sco. q illa p̃dicatō ñ sit per se i p°°. Nā logice illa ē per accn̄s cui^us p̃dicat^m ex ite^m ē sbi. vt rōale est al^l & si ñ sit per accn̄s sz metha^ce, cū ibi nullū sit accn̄s. So. nō ē p se stricte. sic sumit logic^us. q2. s. p̃dicatuz ñ ē de rōe sbi. hz tñ aliquē moduz perseitatz. q suffic ad h vt sit ppa & nullo° in ppria. In arg^to tñ h & poɀib^us: supponūt due false ppōitiōes. p^a Nulla p̃dicatio ē ppria n^i sit per se: vel ingd. 2^a. oīs p̃dicatio ē iprop̃a: q̃ ñ hz oēz modū pprietatz. ¶ 2°. q2 ista xps ē hō. nō ē p se: sicut ista. hō alb^us ē albū. lz p̃dicatū sit d rōe sbi. Et ratio ē. q2 sbz nullū ɔceptū hz p se vnuz. So. dico p° q p^a haz ē p se. & q sbz hz ɔcep^m p se vnū sufficiēti pseitate. q2. s. vnio nāz q̃s ipoɀtat: ñ ē p accn̄s: sz p se. cū vna trahat ad eē alteri^us. Jo ñ ē simile de sbo 2^c. Dico 2° q ad pseitatē p̃dicatōis ñ reqrit p se vnitas ɔcept^us sbi: n^i sit pseitas logica stricte sūpta. q2 nō oz p̃dicatū ineē oī qd ē i sbo. q̃uis oē q ē i p̃dicato° opoɀteat ieē alicui existēti i sbo. Vñ h ē p se. hō alb^us ē al^l. Nō at̃ hec. hō ē al^l album. 3° .d.x.q.i.2°. sz ista de^us ē hō. ē va ñ solū pp idētitatē suppositi: sz pp eēnalez iformationez.

¶ Cōtra. 3as. durā. volēs pbare q xps iq̃ztū hō sit fili^us. d.s. p creatōez vel adoptionē. p°. q2 sz q hō ē pduct^us a.d.s. nullo p supposito. siue hz eē p creat^oez. g° &c. So. neg^r ɔña. eo q tal^l creat° ad psonalē vnionē ē teriata: p quā iste hō ē nālis fili^us. ¶ 2°. q2 sz q hō hz a.d.s. gr̃az gra. fa. g° ē fili^us adoptiu^us. So. neg^r ɔña.

eadē rōe.q2.f.termin⁹ talis gratificatōnis est nālis dei filiatio. Uñ ambro.sup.1ª.ro.p° fi/lius dei.in ṽtu.volui z reuolui scripturas: xp̄m nunq̄3 filium adoptiuum inueni.

Jrca di.5.q̄rit' vtr̄ vnio nāe diuie z hūane i xp̄o sit maxima vnio ēata. ¶ P° ⁊° vnio nāx̄ i xp̄o ē qd creatū.3.q.2ª 7. Est.n.relō noua. Jtē 3° di. p̄senti.q.i. ¶ 2ª. vnio differt realiter ab assūp°ᵉ.3°.d p̄nti.q.1. Jtē.3.vbi.s art°.8. Se hūt.n.vt actio vel passio z relatio p̄ns. ¶ 3ª. vnio nāx̄ in xp̄o ē maxia iter creatas vniones.3°.vbi.s.ar.9°. Unitas.n.diuine p̄sone in q̄ ⁊iūgunt' ē maxima. Jt.3.di.p̄nti. ¶ Cōt' pᵃ³ arg'. Aureo.q2 tal' vnio n̄ sit r'lō s3 vera vnitas z actual' indiuisio. S3 sciēdū ē q2 iter nāx̄ assūptā z assumēs vtiq3 ē aliq̄ vnitas z idiuisio n̄ qdē 3ᵉ ētitat3 r' sultātis: s3 sup posi z eē actual' exn̄tie.qd ibi vnū extia duas actuat nās.salua eēn^al' eax̄ disti°ᵉ.sic z mē z fo° accidit i ⁊posito.iter p̄dicta etia3 ē vnio p̄ns vnitatē.z i vna nā fūdat' z teriat' ad aliā. Ar'^a.g°isti⁹ ̺pbāt p^m: s3 n̄ iprobāt.2^m. Sciē dū ē q2 linea fōal' z itri^ce teriat supfitiē.z p̄nct⁹ lineā. Boe.ēt de dua.na.z.u.p.c.dic q2 ex ⁊iūc°ᵉ hūanitat3 ad diuitatē: aliqd vnū cō fectū ē.z intēdit asserē idētitatē suppōiti z eē z s̄bsistētie. Et li icarnat⁹ n̄ ē nomen r'lm.licet ip̄licatā r'lōe3 ⁊tineat.s3 q2 vnionē i suo inte^u icludit. Nota ēt q2 hic p̄t triplex ⁊iūctō ⁊cedi vna q̄ ē actio l' passio. Alia q̄ ē idiuisio s3 eē 3ª.que ē rlō. Jtē nota q2 iter ̺ptes ⁊tiui nō o3 eē relationē realem actualē.q2 sunt in poª.

¶ Contra eandem. arg' durā.q2 ̺pª n̄ sit ter^s assumptōis: s3 re^s vniōis.p° sic. Nā ter^s nō ̺p cedit actōe3.frustra.n.eēt actio: cu3 sine ea haberet ter^s.vñ h̄ñtib⁹ p̄ñtib⁹ zc̄. Uñ nec loc⁹ ē ter^s mot⁹ localis: s3 eē mo^tⁱˢ in loco.qd per motū acq̄rit'. Et sil' hic vnio teriat.q̄ sola ac/q̄ritur. So.negat' maior. Nā ter^s nutritōis ē aīa.z sil' ter^s resurrectōis. Nec p̄bs dicit cessare motū p̄ñte terio: s3 p̄ñte in mā. Et rursus dico q2 n̄ sola vnio acq̄rit': s3 eē diuinū z pª.i quātū in ea s̄bsistit hūana nā. Et falsū etiā est ymo v̄r ⁊dictio: q2 eq̄litas silitudo z hui⁹ r'^ua a pluribus denoīati sint ide3 q2 suū fūdaᵐ.vt dictū ē i p°. Licet āt aliq̄ re^us possint eē termi motus realis potissime respect⁹ de gn̄e vbi: non tn̄ nisi p̄acquisito aliq̄ ab^lᵒ puta loco.q2 semp̄ nouitas cuiuscūq3 respect⁹ p̄exigit nouitatē in ab^lᵒ.vel ei⁹ acq̄sitionē aut dep̄ditōe3. ¶ Cōtra.2^ā³.duran.sic. Jlla vnitas ē maxia cui⁹ ex̄ma magis z intimi⁹ faciūt vnū: z min⁹ s' sepabilia. S3 ista n̄ ē talis.g° zc̄. So.neg' a°ʳ. Nō.n.vnio est maior.q2 extrēa magis faciāt vnū: s3 q2 vniūt' i vno magis. Nec simp' a°ʳ ex maiori insep̄abilitate d' : s3 s3 qd tm̄.

Lerū circa.di.5.q̄rit' vtrū diuina eēnª vel p̄sonalis ̺ppietas possit vniri alicui nāe create p̄ modū fo°. ¶ P° ⁊°.n° diuina eēnª n° p̄sonalis ̺ppe/tas pōt vniri alicui creature corporali p̄ modū for°: ̺ppe loquēdo de foª. pª.q.3.ar.8.z i.1.⁊.ca.27. ¶ 2ª. Nec ditas: n° p̄sonal' ̺ppietas ṽbi: est vnita hūanitati xp̄i l' ei⁹ carni vt foª.4°.⁊.ca.32. ¶ 3ª.nō ē ipo^le eēn^a³ diuinā vniri alicui create sp̄ūali z itel/lectuali aliq̄ mō p̄ modū fo° intelli^lᵉ z iesse i telli^l'n̄ inec nāli3°.⁊.caplō.49.ṽi.q.8.ar.p° 4.d.49.q.2. Ex qb⁹ p3 q2 scūs.tho.n̄ vult q2 diui^a eēnª possit eē ̺ppe iēē nāli foª ite^us: s3 q2 se h3 vt foªiquātū vtrū3 illox̄ ē i vno.s.i aīa z vnū ē fōl⁹ z ābo ⁊curr̄t ad eādē actōe3. Ex^m d luce z colore itentōali suscepto i diaphāo. ¶ Cōtra pª³ z 2ª³ arg' ioh.de Ripa q2 diuia eēnª p̄t eē realr' foª create itri^ca.p°.sic. Quic/qd p̄fectōis ē i creata attribuēdu3 ē deo sim' z illimitate. S3 i q̄l3 foª creata ē p̄fectōia in/fluere ifluxu itri^co. Prouēit.n.h ex cōicatiōe sue ētitat3.g° zc̄. Cōfi'.q2 si iste mod⁹ arguen' n̄ v3 tollit' via ̺pbādi quācū3 cālitatē i do cu3 ois mod⁹ cālitat3 i creata sit dficiēs a p̄fecta cālitate. Jt' tollit' via ̺pbādi p̄fectōes sim' d do cū i creata sint modis ip̄fectiōis admixte Dicet' forte.q2 a°ʳ ṽa ē d oi eo q2 n̄ h3 necio i p̄fec°ᵉ³ ānexā.dare āt eē ifōati' nec° ponit ⁊positōe3.⁊ p°.q2 argu^m ̺pbat solū q2 deus sit foª itri^ca creature: vtrū āt sit itrin^ca ifor̄atiue vel s̄bsistēter ar^m n̄ limitat.2°.q2 rū sio ponit fo° iformatiue nec° ānecti ⁊positū q2 non est

verū nisi de sbali. So. ad pm. ꝯ rñsionē datā bonā dico ꝙ suppōit nō eē ꝯdictionē eē formā intriseca. i. realit actuātē alterius a se ꝛ ñ iformare itrinsece. Ois eni forma est foa qua aliqd formaꝫ. i. qua agēs agit aut ad quā aliqd formaꝫ: vl' exēplaris aut ꝫ quā aliqd. fōmaꝫ. vi. q. 3. ar. 1. ꝛ sola. 3a. est itrinseca que dicit iformare. i. int9 formare cōicādo suū esse suo formabili. Ad 2m. dico ꝙ semp ex vniōe forme ad mām resultat cōpositū vel cōpositio etiā si fora sit accidētalis ꝗuis diuia eēna nō possit eē fora accñtal'. ¶ 2o pm efficiēs agit ad extra eque pfecte sic ad itra. Ergo agit ad ex ꝫm vltimū sui posse. go pōt ei ex rñdē aliqd adeqte iesse poe. go aliqd diuinitate iformatū. Uirt9 eni potētie actiue nō cōcludiꝫ solū p suū agere: ꝫ etiā p terminū actōis q ceteris parib9 reddit actionē pfectiorē. So. negatur vltima ꝯña. qꝛ lꝫ pmū añs sit verū cū eadeꝫ actio sit dei ad ex ꝛ ad itra: tñ nihil pt ad extra tali actiōi respōdē adequatū in rōe termini pductōis vel formalr cōicati alicui pducibili. Ad pba. dico ꝙ ifinitas psōe suffitient cōcludiꝫ per pducere de nihilo aliqd etiā finitū. Et ex pte termini ex ho ꝙ nō pōt dari maxim9. ymo si argumētū valꝫ pbat ꝙ de facto aliqd ex ē ifinitū. Cōfirmaꝫ pmo argumētuꝫ de9 eni ad extra est imele potēs itensiue ꝛ extēsiue. Ergo pōt ad extra hēre terminū adeqtū. Ergo aliqd imensiū. Nō pductū. Ergo cōmūicatū eē. Ergo diuinū cōicabile ē ad extra. Primū añs pꝫ. Nā posse actiuū in deo ē pfectio simplr. Ergo ē fomalr imensū. Ergo ad extra vel ad itra. Nō 2m. qꝛ sit illud posse generare filiū. Hoc aūt nō est formalr imēsum ex eo ꝙ est posse notionale: ꝫ qꝛ est eēntiale. Ergo gñare filiū sibi corñdens est eēnle. Ergo cōmunicaꝫ filio ꝙ est falsum. Ergo pmū. So. negaꝫ pma ꝯña. ymo seqꝫ ꝙ non possit hēre effectū adeqtū ad extra. Et posse gñare filiū est posse formalr imēsuꝫ rōne ei9 ꝙ dicit in recto nō ratiōe eius ꝙ dicit in obliquo. Et generare filiū includit etiaꝫ eēntialit in recto ꝛ notionale in obliquo. ideo nō est pure eēntiale ꝛ cōsequēter nō cōmunicaꝫ filio cui cōicaꝫ oē posse pure eēntiale. Cōfirmaꝫ 2o. quia si fili9 i diuis hrt pcise eē q distiguiꝫ a pre p originē ꝛ ñ eē diuitis ñ eēt fōlr imēsus. Alr. n. eēnt tria imēsa. go nc pducē ad filiū terīatū eēt fōlr imēsū. go nc posse pducē ei corñdēs go si tale posse ē for imēsuꝫ. iō ē qꝛ p id pduciꝫ eē fōlr imēsū puta esse diuitatꝫ l' p ia cōicaꝫ. Nō pm. qꝛ ē hr ticū. go 2m. tūc sic. Aut tale eē cōicatū filio corñdet filio p pductōeꝫ pris l' ñ. Nō pm. qꝛ filiū eē deū eēt a pre pductū ꝙ ē falsū. qꝛ nc diuitas nc fili9 iēe diuitatꝫ pt eē tero pduc9 p se: ꝫ solū iēe q a pre distiguitur go religꝫ 2m. go tale eē ñ argt pducē itēsi9 vel min9 itēsum. go nꝫ fōlr imēsū. Et sic pꝫ ꝙ ad itra ē posse cōicatim solū: oē vo posse diuim actiuū ē ad ex ꝙ ē ppom. Nā vel de9 ad ex ñ hꝫ fōlr vltim sui posse. ꝛ sic ñ ē ifile poe itrie. vel hꝫ ꝛ ꝯñr ꝫ id pt agē. ꝛ ꝯñr hre effectū adeqtū. Sol. posse gñare filiū ē posse fōlr imēsuꝫ sic ꝛ ipꝫ gñar q ad id qd dic i recto. Attendiꝫ āt imēsitas vel qꝫtas hui9 posse penes qꝫtes actus i q fūdaꝫ ꝛ ꝫ ꝙ pōt i ifinitū in mai9 obm vel itēsiorē opatōeꝫ nō āt penes pducē aut cōicare eē fōlr imēsū: h. n. nꝫ ē cā nc signū nec necia seqla i actu vel i poa ifinitatꝫ poe. vn pa. 8. 8. ē ifita ꝛ tñ ista ñ pt qꝫuis arguēs taqꝫ manifestū suppōat ꝙ ifita poa possit hre ifitus effem vel cōicare term fōalr ifitus ꝙ ē falsū. vlte dico ꝙ diuiuꝫ gñar ē ifitus mō pex pōito ñ qꝛ p id pduciꝫ eē diuinū i abstracto: ꝫ qꝛ p id pduciꝫ ens ꝛ existēs diuiuꝫ ꝛ oe9: ꝛ qꝛ fōlr ter illi9 actōis ꝛ pductōis ē oīuia eēna ꝛ diuinuꝫ eē ꝛ oīs diuia pfectio. Nec ē de rōe fōlis ter pduc ꝙ pducaꝫ: ꝫ ꝙ cōiceꝫ pducto vt pꝫ i resurrec ꝛ nutritōe. Et hēsi pxim ē ꝙ fili9 ñ pducatū eē deitatꝫ: ꝫ solū i eē relatio. qꝛ de9 gēuit deū ꝛ rlo vt ñ ē pm l' tero pduc ꝛ ꝯdictio ē diuiaꝫ eēnaꝫ cōicari p via cōicatōis ꝛ ñ p aliqd diuiuꝫ agē. Nō. n. oē diuinū posse actim ē ad ex. Nec de9 pt ad ex agē ꝫ vltim sui posse. Sciēd ē āt ꝙ aīa xpi vnita ē psōalr diuitati ꝛ oib9 pfectōib9 diuis: ꝫ tñ cū diuinitas sit foa ñ iferaꝫ. go vniꝫ vt foa negr ꝯña. qꝛ ēt aīa q ē foa suis accñtib9. vnitur vt sbꝫ: ꝛ nō vt foa. Nota ēt ꝙ eē diuiuꝫ psōale cōicari alicui create nāe dupl'r pōt itelligi. 1o qꝛ p id eē fōlr ꝛ po ē. 2o. qꝛ vniꝫ ei qd p id eē fōlr ē. Pꝫ

eē dei pa l'eēnale si duo eē dici debēt ñ ē cōicabile create n eē: sȝ 2o sec. Sic.n.creatā trahit ad ia eē sic oclus nouiter dat cecō trahit ad eē ceci. ¶3o.pn cetis pib pfectio ē actiuitas p quā pfectior gd coicat pducto ter sȝ actiuitas di ē sūma.go p eā cōicalis ē eēn diui ñ solū pticipati:sȝ folr z i se.So.pfecō actiuitatȝ attēdit vno penes teriuȝ ñ q qȝta ē actiuitas tāt posit eē ter. Nā sol ñ pt cōicare tātā pfecōeȝ qȝta ē sua.Sȝ sufficit qȝto ē actiuitas tāto posit cōicar maiorē pfeoeȝ z ē ifitapossit cōicare ifitaȝ.ñ i actu:sȝ i po. ita q qcunqȝ data posit cōicari maior.Et lȝ nō posit dar vltim.posse dei ex pte ter:tñ hȝ vltim posse ex pte dei agētȝ.Cōfirmat arm po qz ea ppoōe q de ē actiuior creatā cadē pfecti eē cōicar.go diuinȝ eē p diuinȝ agē cōical.So.negat aīs sufficit.n.q qcuȝ cōicato eē.de posit mai cōicare i ifitus.Scīēd ē et qad ipole sequit duo ȝdictoria.qz ad ipole seqt q lȝ. ℂ Rursus idē ad idē argt sic. Si diuiā eēn ñ sit coicabil' ad ex realr tāqȝ fo itrica B eēt.qz seqret ipaȝ eē ȝpōibilem z potētialē. Sȝ B ñ dȝ mouē. Nā sola fo ȝsti tuta hȝ ilias ȝdicōes. Nō ē āt d rōe foe actuā q sit ȝstituti alicuius.3e.entitatȝ q pbo. pe sic cuiȝ foe ȝstituētȝ finis ē ipm ȝstitutū. Sȝ foe accñtal' finis ñ ē n' sba.go fo accñtal' aut ȝstitu aliqd d gñe sbe q ē falsū aut nihil ȝstituit.So.ois fo folr actuās ȝstituit ȝpositū vel ȝpōit cū sbo ȝposiōe ex his vel cū his iō negat bor.Ad pba.dico q ex fo accñtali z sba.aliqd ȝpōit q sit i gñe lȝ qd. Ipm aūt accñs ad B ȝpositū ordiat sic ps ad totū ad sbȝ āt vt ad pbēs sbstētamētū. Negat go bor f.q foe accñtal' finis est sola sba. ¶2o.qȝ fo accñtal' ē act alic sbe sic ppe sbsiten. Si āt vlti cū sbo ȝstituit.3m. Illd erit sbsistēa.vtriusȝ. Partes.n.sc i po i toto z pticipāt eē ei. Ex B seqt.po q vltia sbsistēa accñtȝ ñ ē sba:sȝ 3m.2o. q aliq entitās ñ de gñe sbe ē sbsistēa z finis sbe.So.eē sbsistēaȝ alicui nāe ē sbsistē ea. Subsistē āt i aliq nā ē eē suppōim i fōali nā z ab ea ȝcreti denoiari. Dupx ē.go sbsistēa accñtȝ.f.denoīatia z fōl. Pa ē ipȝ sbm q ñ icludit itrice ipm accñs.Scda vo ē cōpositū ex sbo z accñte q itrice icludit accñs z ñ solū denoiatie dr tale:sȝ ē folr z itrice tale puta albū.Et istud est vi sbsistēa.qz ñ hȝ eē i alio:sȝ sba z accñs sc i eo.Ad pm icōueniens dico q finis prim accñtȝ ē sbȝ:sȝ vltim eo qtotū ē finis ptis ē suū fōle suppom n aliqñ pbs dixit oppom hui.Ad 2m dico po q sba vt ē i po z hȝ rōeȝ poe ru accñtȝ sic ē eo ignobilior z ad ia sic ad finē ordiat.Dico.2o.ȝ silr q sba pt ordiari ad ȝstitutū ex ipa z suo accñte iqȝtū ē potētial' reu ei. Tal' āt finis ē finis sbe lȝ qd iqȝtū.f.ē i poa ad illū.sȝ ñ simpl sic finis bois lȝ qd ē accñtȝ ei iqȝtū hō ē i poa ad ia:sȝ ñ iqȝtū hō ē hō:sȝ ē de z btitu z vniusū. Nō.n.oē q pficit aliqd ē ei finis pnlis n ois act ē pnlis finis poe n foa māe. ¶3o.nā si accñs ȝstitut tale ȝstitutū eēt distictū a sbo z accñte.go hȝ ppā qditatē z dat eē qd ñ quale So.negat ȝña. Nā dico q tale ȝstitutū sic z accñs ñ hȝ qditatē l' eēnaȝ ȝpletā q p se hēat qd.qz accñs ñ pt dare eē i q res sbsistat cū adueiat enti in actu p se. Est.n.ȝdico q ens p se sit ps entȝ p se.Ex ȝiūcōe āt māe z foe resultat p se eē.qz neutrū eoȝ añ ȝiūcōeȝ hēbat p se eē potissime mā.Dr āt ens p se dupl'.f.stricte z ē id qd hȝ i se fōle pnm sui eē n ei eē dependet fōalr aut sbielle ab alio ente actu ȝpleto pori vt hō. Et large:z ē id q hȝ i se pnm fōle sui eē n ei eē fōlr depēdet ab ente alteri gñis vt albedo. Tale āt ȝpositū ex sbo z accñte nullo ē ens p se.Cōfirmat argm. Nā si p talem foaȝ pducit aliqd igir tal' fo ȝstituit qd z nō qle.So.dico po negano ȝditōalē assūptā.qz ñ oē aliqd ē qd. Potest dici.2o q aliqd dupr sumit.po stricte vt sit ad qd hñs ppe z ȝplete qditatē.2o.vt ȝuertit cū ente.Poo accñs ñ cōstituit qd sec.2oo vn pdicat iqd de suis iferiorib z ex sbo z accñte efficit aliqd p accñs sic z ens p accñs. lȝ āt accñs sbo suo ñ det eē qd:sȝ aliqle ȝposito tñ pdicato dat eēt aliqd large z ppe aliqle. ¶4o.id ȝstitutuȝ 3m nō est vnū p se.qz n sbm n accñs vt pȝ. Nec p accidēs.po.qz ē aliqd i se idistictū z distictū a sua mā z foa.2o.qz si ē aliqd i reȝ nā.go hȝ ve eē.go ē p se vnū.3o.si est vnuȝ p accñs.B ē qz hȝ folr vnitatē ab aliq de gñe accñtȝ vel qz pōt

eē ĩ re ꝛ nō hr̄e talem vnitatē. Nō.pm.q2 q̄lz foa simpx ē entitas ꝑ se vna: sic albedo ꝛ tñ hz vnitatē fo͞alē puta eē de gn̄e accn̄tz. Nec.2m. q2 ita ptes ei9 reqrūt ꝑ se ad eē ei9 sic ꝛ ptes hoīs ad eē hoīs. So.ē vnū ꝑ accn̄s. Ad pa3 pba.ꝯ ƀ dico ꝙ ia ꝯpōitū ē ĩ se ĩdiuisū aliquo mō.i.ĩ eē accn̄tali ꝙ accn̄s cōicat ſbo: ſz tñ ē ibi diuisio q̄ ad eē ſbale.q2 ta ē ꝓpriū vni9 partis ei9 ꝛ n̄ cōicat accn̄ti.iō ē ibi diui° ĩ eē ꝑ se. Itē ē ibi diuisio nāꝝ diuſoꝝ gn̄uz. Ad 2m dico ꝙ hz ꝓpriū eē.s.accn̄tale: ſz ta n̄ ꝯpetat ꝑ se vni pti ei9.i.ſbo vt ē ens ĩ actu. qđ ē ꝑ se ꝑ eē aa.i.ꝑ ſbale. Illđ āt dr̄ vnū ꝑ se ꝙ n̄ hz diuisionē ĩ eē q̄ aliqd ē actu ens sic ꝯpōitm ex mā ꝛ foa. vlti9 tale ꝯpōitū ĩcludit ĩtrĩce dupx eē.ꝓ.tō n̄ ē pfecte ĩdiuisū. Ad.3a3.dico ꝙ diuisio illa ē ĩsufficiēs. Iō.n.dr̄ vnū ꝑ accn̄s.q2 n̄ ē ĩdiuisūz ĩ eē ꝑ se.q2 ibi ē eē q̄ ꝑ se ē ſba ꝛ q̄ ꝑ se eēt albedo n̄ separet. Lz āt ſbz sit fōlr ꝑ eē accn̄tis.q2 ē aliq̄le n̄ tñ eꝯ°. Uel breui9 p̄t dici ꝙ iō ē vnū ꝑ accn̄s.q2 ē diuisū ĩ eē đ gn̄e accn̄tz ꝛ ꝙ accidit ſbo.ita ꝙ dupx ē ibi accn̄talitas sicut dupr dr̄ accn̄s.i.ꝙ diuidit ꝯ ſbaz ꝛ ꝙ est vnū de p̄dicabilib9. Et lz ꝯpositūz ia sine tali eē n̄ possit eē p̄ncipalioꝛ: tñ ꝑ ocı9 sine illo eē p̄t ꝛ sine illa vnitate remāeret idē ens ꝙ pri9 imo ꝑ illā nullo mō ē ens lʼ vnū ꝑ se: ſz ei totaliter accidit. ¶5°.n̄ ētitati de gn̄e accn̄tz n̄ repugnat eē actū ꝯstitutiuū.sic ĩ gn̄e ſbe ita ꝛ in gn̄e accn̄tis erit ꝑ se act9 ꝛ ꝑ se poa.ꝛ per ꝯn̄s ꝯpom ꝑ se vnū. So.negat ꝯn̄a q2 n̄ oz ꝙ oīs foa ꝯstituta ꝯstituat susceptiuū eiusdē gn̄is secū. Dato tñ ꝙ ĩ gn̄e accn̄tz sit ꝑ se act9 ꝛ per se poa sic forte sūt diaphāeitas ꝛ lux ꝛ itē ꝛ volūtas rn suaꝝ pfectōūz n̄ tñ oz ꝙ ꝯstitutuz ex his sit ꝑ se vnū.q2 nūq̄z ē ibi ꝑfecta ĩdiuisio ĩ eē. q2 oē susceptiuū accn̄tis p̄us nā ē ens actu ĩdiuisūz q̄z aduēiat sibi accn̄s. ¶6°.q2 n̄ oat talis.3a.entitas eēt ꝑ se ter° altatōis.g° alteratio eēt ꝑ se ꝓducto ꝛ nō accn̄talis mutatio. So.dico ꝙ alteratio ē ꝓductio n̄ ſbi: ſz illi9 terty. vn̄ altatio ꝛ ꝓductio sr̄ vnū q̄ꝫtū ad id ꝙ dicit ĩ recto: ſz differt. q2 pm dic hitudīez ad ſbm.2m.ƀo ad ꝯpositū ex ſbo ꝛ accn̄te. Et ista ꝓpositio. Altatio ē ꝓductio: ē ĩ p° vl 2° mō dicēdi ꝑ se. ¶7°.q2 ens ꝑ accn̄s eēt tante pfectōis sic ens ꝑ se. So.sic accn̄s ē aliq̄ mō mobili9 ſba.ita ens ꝑ accn̄s ente ꝑ se ꙙ includit si ꝯsideret nobilitas ĩclusoꝝ. Si tñ attendat mod9 eēn1 sic nobilioꝛ ē ſbe q̄z accn̄tis ꝛ entis ꝑ se q̄z ꝑ accn̄s. ¶8.foa ſbalʼ pri9 ē actus mꝫe q̄z ꝯpositi cū ex illoꝝ vnio͞e resulter.g° n̄ ē ꝯdictio ꝙ foa sit act9 mãe ꝛ inde n1 ꝯponat. So.negat ꝯn̄a đ p̄oritate cālitatis.q̄ tñ valeret de prioritate ƀz existen̄.ꝯn̄az. ¶9°.alia ē cōicatio foe rn mãe ꝛ alia rn ꝯpōiti.cū 2a sit ꝯstitutia n̄ pa.g° alia ē actio ad pa3 ꝛ ad 2a3.g° nō ē ꝯdictio pa3 eē sine ƀa. So.an̄s ē dubiuz de distiōe ꝛ alietate reali: eo tñ ꝯcesso negat vltīa ꝯn̄a.q2 vna illaꝝ ē q̄dām° cā fōlʼ alti9 ĩseꝑabilʼ ab ea. ¶x°. Si sic ē seqt ꝙ cōicatio foe rn ꝯpositi sit seq̄lla p̄oris cōicatōis eiusdē rn mãe.g° pa cōicatio est ꝑ se.2a.ꝑ accn̄s. Si .n.ꝓducto.b.nectio ꝓducit.a.b.ꝑ se: a.ƀo per accn̄s ꝓducit. Sic.n.pħs dic foa3 ꝓduci ꝑ accidēs ꝓducto ꝯpōito: ꝛ theologi relʼoez ꝓducto fun1°. So.negat ꝯn̄a q2 nō oē ꝯn̄s ē ꝑ accidēs. Hoc ē silʼe de foa ꝛ relʼoe.q2 2a cōicatio foe ē finis pe ꝛ p̄nr ĩtēdit a nā. Sec9 de illʼ rn ꝯpositi ꝛ fun1. ¶11°.foa ꝑ se ꝓducit ab agēte nāli ꝛ pri9 nālr q̄z ꝯpōitū.g° pri9 actuat mãz q̄z ꝯpositū. Probat an̄s. p° q2 agēs pm pri9 ꝓducit foa3 q̄z ꝯpositū cū vtrūq̄z ꝑ se ꝓducat ꝛ pm sit ꝑs 2i igit: p̄us ē pm q̄z 2m. Agēs aūt nāle cōcurrit cum p°. 2°.q2 foa est cā cōpositi.igr nālr ꝛ realr ē foa ꝛ prius cepit eē ꝛ ꝑ illo p̄ori stat ꝙ sit act9 mãe. So.nulla foa n̄ ſbsistēs ꝓprie fit: ſbsistens ƀo dato ꙙ prius fiat q̄z ꝯpositū p̄oritate cālitatz nō tñ p̄oritate đ q̄ loqmur.q2 foa3 fieri ĩ mā ꝛ ꝯpōitū fieri sit idē.vel se ĩseꝑabilr cōseqiūt. Dato g° ꙙ aia fiat ĩ cōpoꝛe nullo p̄oꝛi duratōis p̄cedit ꝯpositū. Sed sola cālitate formali.

Lex arca.5.di.qrit vtrū filı9 dei assūpsit nāz hūanā in vlı sılʼ cū suo ꝓpo creato suppo1°. ¶ Pa ꝯ° fili9 di n̄ assūpsit nāz hūanā ĩ vlı.put vlıa ē nc ab ĩdiuiduis separatā lʼ abstractā.3.q.4.ar.4. Itē p° di.26. ¶ 2a.filius dei nō assūpsit q̄zcūq̄z ꝑa3 ẏpostasim ſbsistēs lʼ aliqđ suppo1u3.3.q.4. Itē.3.di.5.q.3.

¶Cōtra pus argr sco.2.q.sup.7.metħ.vbi p
bat φ vl'e ē aliqd i re.ꝛ φ vbicūq ē idiuiduū
aliq ibi ē vl'e i sua vl'itate. Ponit āt tres ꝯōes
ꝛ pa ē h. Ule obiue sūptū ꝗstū ad rōez vl'itat
ꝛ put distiguit a singl'ari n ē simpr p se p ac-
tu ites. Hāc pbat sic.po. Nā vl'e h₃ aduersari
os ē obꝫ ites. go pcedit pons ꝛ actū poe ex 2o d
aīa. So. vl'e sumit.4r. s. mālr l'p suo māli φ
denoiat vl'e actu vel poa ꝛ 2o. fōlr vel p suo
fōali a q denoiat.3o. p aggregato ex vtroq.
4o. pro māli vt ē sb fōali. Poo sumendo vl'e
nulloo ē p actu ites nr̄i cū sit res q ē i singula
ribo. h₃ 2oo ē totalr ab iteu cū sit itētio: h₃, 3oo.
ē ptim i re ꝛ ptim i iteu ꝛ silr ꝗrto. qz ꝗstū ad
iu φ dic i recto totū ē i re: h₃ ꝗstū ad id φ dic i
obliq p modū cōnotati sic ē ab iteu. Ad arm
dico φ vl'e ꝗ ad suū māle pcedit actū ites: h₃ q
ad fōmale seqtur actuz intes agentis.1.q.7.
¶ Sꝫ ꝯ istā rn̄sionē argur sco.po. qz si vl'e ē
p item agēre ē pura ītētio ꝛ accn̄s ītētionale.
go n ē i gne sbe.go nō pr inquit.2o. vl'e pcedit
sensū. qz est obꝫ eio vt dic se pbasse.go pcedit
item agētem.3o. qz ites agēs ꝛ polis sūt eadez
poa cū no hō hēat tātū vnū intem. go φ pce
dit vnū pcedit alid.4o. qz h₃ h nulla eēt gn̄o
vniuoca sine ꝯsideratōe ites agētꝫ. Dices φ i
ter generās ꝛ gēitū n oꝫ eē vnitatē realē: h₃ n
militudinē ꝫ. qz primū fūdam silitudis ē vnū
5.metħ.nō gn̄ans nr genitū.go aliqd cōe. So.
Ad pm dico φ cōcludit φ vl'e n ē sba ꝗstum
ad suū fōale nec pr ingd cū quo stat φ est sba
p dicat ingd rōe sui mālis n h₃ se pcise sūpti
h vt stat sb fōli seu 4o mō sumēdo. Ad.2m.
dico φ pcedit de vl'i mālr. Ad.3m. dico φ q-
h₃ hō h₃ duos ites partiales realr distictos.s.
agente ꝛ possibilē qui sunt vnus totalis. Ad
4m affirmo rn̄sionē ad iprobā. dico φ suntus
proxima similis ē vnū vnitate reali nō qdez
actu: h₃ aptitudie puta si a duobo albis auffe
ratur oīa q sit cē nāz albedis albedo eoꝝ erit
vna: ꝛ idē ē de nā hūana i duobus hoibo: vl'
melius. vl'e duplicē h₃ vnitatē: vna est quam
h₃ in sua nā abte cōsideratū anteꝗ ad indiui-
duum descēdat q ē vnitas gditatꝫ vel nāe vel
eēne quam vl'e nō coicat indiuiduis nec eam
h₃ i eis. Alia est que sit p itellectū que oibo
vl'ibus cōuenit nō aūt pa. qz nihil est illo mo
do vnuz cōe elemētaribo ꝛ celestibo corpori
bus. Nota ēt φ ante oēz actū intellectus agē
tis nullū vl'e est vl'e in actu vel intelligibile in
actu: sed post actū intellecto agētis ꝛ ante ac-
tum intellecto possibilis est vl'e in habitu vel
actu prio: sed vt sequitur actū intellecto. pos
sibilis formātis cōceptum perfectuz de re: est
vl'e in actu cōpleto ꝛ quasi 2o. Itē nota φ an
te actū intellectus agentis nulla nā mālis hēt
diffinitiōez vl'is nisi remote. quia nō hēt ac-
tualez vnitatez cuz aptitudine essendi in mul
tis. Si.n. cōsideretur in esse nature ꝛ gditatio
ꝛ state esse nō est reale in actu ꝛ cōsequenter
nec eius vnitas. Sed si cōsiderer natura put
est in singularibus pdit etiā vnitatē quā prio
habebat. Ideo extra intellectū nullā h₃ rea-
lem vnitatē in actu. Itez multa sunt vl'ia que
aliā nō habēt vnitatē nisi quā capiūt ab inteu
¶ 2o. pn̄r arguit sco. p dicta ꝯoe: Sbm inquit
scie vtc pcedit itellectōez: Sꝫ vtc ē vl'e. qz vtc
est po tale. qz etiā vtc h₃ ppriā passionē ade-
ꝗtaz. qz etiaz vtc ē icorruptibile. qz ēt vtc ē a
nobis diffinibile igr ꝛc. So. sbm scie in eē sbi
vl'is ꝛ adeꝗti i actu seqt actōez ites agētꝫ quā
pcedit i esse gditatio l' h₃ eē φ h₃ i singl'aribo
h₃ vtc ē vl'e solū i poa ꝛ sbz scie solū in poa. Et
ad pus pba. dico φ sbꝫ an actū ites agētꝫ nll'az
h₃ ptātez adeꝗtōis i actu reali: h₃ solū i poa l'
i eē gditao. Ad 2us silr dr̄ ꝛ vltia negr ꝯn̄a. qz
nō oē hn̄s passionē adeꝗtā ē actu vl'e nr hēat
vnitatē q possit stare cū mltie singl'ariū. Ad
3us ꝛ 4us silr negr ꝯn̄a. Et nota φ iste 4or p
batōes supponūt falꝫ. s. φ nectio sbꝫ scie hēat
potestatē ꝛ passiōez adeꝗtā an opo ites agētꝫ
h inꝗ ē falsū. qz nō oī vl'i vel sbo sciētie cor-
rn̄det vnitas i esse gditatio vt pꝫ de ente: sba
corpore ꝛ multꝫ aliꝗs sbis. Nota ēt φ vl'e nō
facit ites polis. h₃ agēs n itelligēo h₃ abstrahēo
Nullū ēt vl'e h₃ pfectā ꝛ actualē realitatē an
te vl' post realitatē singulariū. Et scia dr̄ real'
n φ sbꝫ adeꝗtū sit reale ꝗzm ad modū vl'itēti
onē vl'itatis aut adeꝗtōis: h₃ iō qz nā cui talia
atribuūt ē real'n sca p iteus. Dr̄ vo rōnalis ꝛ
n realis ex eo φ nc nā nc modo nē de q agit ē
realis: h₃ vtrūq ē ab iteu. Fōle āt i vl'i ū ē id

q̄ p̄dicatur: sed ē modus p̄dicati z cā sine q̄ nō. Si tamē fōle appelletur p̄ma intētio illa p̄dicatur igitur sic vox d̄ voce. Quod aūt sic p̄dicatur nō p̄dicatur p se: sed p re qua ꝓpe loquēdo rea nō p̄dicatur nisi vt ꝯcepta vel exp̄s/sa p nomē. Et methaphysicus plus agit d̄ vli q̄ȝ d̄ vo q: vle ē plus i re q̄ȝ verbum q̄ ē totaliter in intellectu cū sit ꝯceptio intellectus adeq̄ta rei: vle aūt suppōit p ente reali z cōnotat ens rōis. Et scia ē d̄ necīa: q: ē de vlibus rōibus vel q̄ditatibus rerum q̄ vt sūt i re. sūt necīe negatiue. i. nō p se cōrruptibiles sed p accnā tm̄ z similiter vt sūt i intellectu potissime diuino vel āgelico: ei a accidit cōrruptio. Unūquodq: aūt ꝯsiderari p̄t si/ne hijs q̄ p accnās insūt ei. ¶ 2ª ꝯ° sco. ē tal' vle ꝓpe z simpliciter sumptū. s. obiectiue. z vt ē obiectum intellectus z sb iectū scie realia z diffinitione nō ē p tm̄ ab intellectu z p tm̄ i re. Hāc ꝓbat p° q: aliqua eēt ens p accn̄s. Et ꝯsequentia. q: si duo entia realia puta sba z accidēs cāūt ens p accnā multo fortius ens reale z ens rōis. So. ꝯceditur ꝯn̄a de vli z° secundum p°. 2°. z. 4°. Et licet 4° dicat duo nō tm̄ dic vtrūq: i recto si cut facit ens p accn̄s. Est aūt sciēdū q̄ rō sūt tria p° p ꝯceptu sōli q d̄r verbū. 2° p ꝯceptu obiua liter q ē nā intelligibilis i eē intelligibili vel q̄ditatiuo. 3° p fōdamento rei q̄ ē i singulari nullo abstracta p intellec/tū: q̄ singulare ē ad. q̄ ē. Sigularia g° eiusdem spēi sūt eiusdē rōis. p° z 2° nō aūt. 3°. nec actu nec po. Ad aliq̄ aūt eē eiusdē p̄dicati nō reqritur vni tas realis: sed sufficit vnitas rōis cū aliq̄ fundamento reali. Nec ex hoc seqtur q̄ p̄dicata nō differūt nisi sm rōnē: q: vnū p̄dicatum nō differt ab alio solū vnitate corrīdēte toti p̄dicato q̄ ē rōis: sed etiā vnitatibus singulorum ꝯtētorum i eo q̄ȝ mīte sūt re ales saltē nūerales iduiduorum. Uniuoca aūt p̄/dicatio nō reqrit vnitatē rōis. 2° vel 3°: sed p° tm̄. ¶ 3ª ꝯ° sco. ē hec vle ꝓpe z obiue sūptū ē ꝓpe z simpliciter i re z h̄z qd solū ab intellectu. ꝓbatur p° Nā circūscripto oī actu intellectus adhuc res ē apta eē i pluribus. g° ē vlia. P3 ꝯn̄a a diffinitōe ad diffinitū z similiter aūs. Nā aliter aptitudo repu/gnaret nec ei ꝯferri posset ab intellectu. Alioqn pa/ri rōe posset illā ꝯferre sorti. So. circūscripto oī actu intellectus nō ē q̄ sit vnū z aptū eē i multis io negatur aūs. Ad ꝓba. dico q̄ intellectus ꝯferrens nāe vlitatē nō dat ei aliqd repugnās i eē intelligibili: sed i eē reali. nec tm̄ similiter hoc p̄t ꝯferre sorti: q: nul/lū idiuiduum h̄z aptitudinē ad vlitatē i eē intelligibili sic h̄z

nā: q: idiuiduum nō p̄t abstrahi ab idiuiduātibus. 2° si nō eēt i re nisi singularia nulla eēt vnitas re alis nisi nūeralis q̄ ē ꝓpa singulari. Hoc aūt ē falsum p° q: oīs d̄ria realis esset solū nūeralis. cū oē diuersū ea vnitate sit diuersū q̄ i se ē vnum. 2° q: oīa d̄ria realiter eq̄ differrēt realiter: q: eque h̄rent p̄cisā cāȝ realē d̄rie. s. p̄dictā vnitatē et ꝯsequenter nō eēt i re aliqd q̄re magis abstraheretur vnus ꝯceptus a duobus albis q̄ȝ ab albo z nigro. ¶ 3°. q: d̄ria gñe z spē differrēt solū rōe. z ꝯse quēter sm qd. z ꝯsequenter arguēdo sic. differt gñe. g° differūt nūero. argueretur a sm qd ad simpliciter. ꝯ ari. 5. meth. ca. de vno. So. negatur q̄ illius ꝯn̄s sit falsū. q: dico q̄ oīs vnitas v̄e realis ē nūe ralis vel h̄z ānexā nūeralē. Ad p° ꝓba. nega tur ꝯn̄a z similiter negatur ꝓba°. s. oē differēs ab alio ea vnitate differt q̄ ē vnū in se. Nā sortes est vnus i se vnitate nūerali z specifica z tm̄ a platōe nō differt spē. Ad 2° negatur ꝯn̄a. z ꝓba° sup pōit qdā falsū. s. q̄ oīs realis eēt nūeralis tm̄. Ad 3° negatur ꝯn̄a. q: fūdatur i dcō falso. Scie dū tm̄ q̄ hec nō sūt ꝯ nos. q: dicimus vle eē i re actu q̄ ad suū mīale nō q̄ ad fōle. i. cōicabilitatē singulare do ē i re actu q̄ ad mīale z fōle. i. cōicabilitatē. io possumus ponē duplicē realē vnitatē. s. nūeralē q̄ ꝯpetit idiuiduo z specificā vel genericā q̄ ꝯpetit nāe q̄ ē vna vnitate specifica reali ad hūc sēsū q̄ nā sbstrata itētōi spēi ē in se vna vnitate eēntie q̄ȝuis illā nō cōicet idiui duis vt realiter sint vnū i tali nā nec sit ꝯpletē re alis in actu. q: ꝯ nāe vt p̄cedit i diuiduum i quibus ic pit ꝯpleta realitas actualia nō tm̄ oī vli ꝯpetit hec vnitas. Quō aūt q̄ritur q̄re intellectus magis abstra hit vnū ꝯceptū a duobus albis q̄ȝ ab albo z ni gro si nō plus ꝯuenuīt i vno reali. rūdet. s. tho. i tractatu de gñe dicēs q̄ licet aliq̄ duo nullā hē ant vnitatē vel cōitatē realē tm̄ intellectus vtriq: eo rū vnā itētionē atribuit. q: i vtroq: est aliqd corrīdēs illi itētōi. Et si q̄ratur q̄uo i nāis pe nitus diuisa p̄t fūdari vna cōis itētio dico q̄ h̄ dupliciter ꝯtigit. vno mō. q: ābo sūt effectus vnius ef ficiētis q̄ siliter diuisimode ip̄sit. Alio°. q: nō inueniuntur eūdē effectum i adeq̄tū a diuisis cāis. ꝓcedē iō diuise spēs possūt ip̄rimē intellectui itētōem vnius rōis. ¶ 3°. ꝓn'. Nā rlō mēsure ē realis 5° meth. z fūdatur i aliq̄ vno. Nō in vno nūero sm aristo

Ergo ī vna spē. Ergo ī aliq̄ vl'i. So. relō mē/
sure sitū⁹ ⁊ eq̄litas fūdat in vnitate reali po/
tētiali q̄ nō suffic̄ ad vl'e actu. ¶ 4°. q: realis
opa° p° ⁊ adeq̄te iest vl'i vt itellige hoī. So
lu. nll'a opa° ɔt vl'i vt q̄ḋ sumēdo vl'e. 2°. 3°. vl'
4°. ſ; p'rio° ɔr ei aliq̄ opa° vt q̄ ⁊ sic ē aliq̄d
reale ñ realitate vl'itat;: ſ; ſbi vel fūdāu. ¶ 5°.
q: ɔ̃tletas ñ eēt oppositio realis: q: ei⁹ eẋma
ñ sc̄ singularia ⁊ oȝ vtrūq; eē vnū i se. So. ne
gat ɔ̃ña. q: stat i ista falsa ɔ̃ña eẋma ɔ̃tletat;
hñt vnitatē aliā ab ea q̄ ɔpetit ī diui°. g° hñt
vnitatē vl'is i actu. Nā ē aliq̄ vnitas media q̄
nc ē pure rōis nc ɔplete real' q̄ ɔpetit q̄ditati ī
eē potētiali plus q̄̄ ī eē actuali. ¶ 6°. q: idiui/
dua eiusdē spēi vniuocāt. g° hñt vnā rōnē sbe
Nō vnā i nūero vt pȝ. Nec factaȝ ab īteu: qa
iā ñ eēt eēne l' eēnis: ſ; ītētōalis. So. ſ; q̄daȝ
vl'ia hēant vnitatē realē aliā a nūerali illa: tñ
nō suffic̄ ad vl'e i actu. Ult⁹ dico q̄ q̄dā vl'ia
carēt ista vnitate ⁊ vltra eā quā fac ītes nullā
hñt corrn̄dētē ei ī re. Et dico q̄ eadeȝ vnitas
fcā ab īteu or ītētōal' rōe sbi. i. ītes l' ei⁹ accñtis
⁊ or eēnis rōe obi. i. eēne: ñ q: sit ītrinca vl' ac
cidēs eēne: ſ; q: eēnas repñtat. ¶ 7° oē fcm̄ ab
īteu ē accñtale: se āt sbe sc̄ sbe. So. se sbe fiūt
ab īteu q̄ ad h° q̄ sc̄ se ñ q̄ ad h° q̄ sc̄ sbe. ¶ 8°
q: nl p̄dicat ve re ṽc ⁊ affirmatie nl sit in re.
So. dico p° q̄ p̄dica° ñ ē īter res ī se ex nā rei
ſ; īter ɔcept⁹ l' īter res vt ɔ̄cepte sc̄: q: ē op⁹
rōis ñ nāe. dico. 2° q̄ vl'e ē ṽe i re: ſ; ñ vl'itas.
Predir āt ō re vl'e ñ vl'itas puta al' ⁊ ñ vl'itas
al'ia. ¶ 9° q̄ōgdē ē ṽa res: q: p̃nm ⁊ cā. 7. metB.
Sȝ ipm able ē difficile. g° ē vl'e. So. q̄ q̄dest
ṽa res ē: ſ; ñ vl'itas ei⁹. ¶ 10. q̄uo. n. eēt vl'e vbi
q̄ sp ⁊ p̄petuū ⁊ i corruptile. So. sco. sup. 7.
metB. q. 12. sic dic̄. Dubiū ē ex q̄ nā vl'ia ē i re
hñs aliquā idētitatē ⁊ vnitatē p̄ter ītem quō
p̄t vnū idiuim totalr anichilari sine alt'o: q: ī
vtroq; est aliq̄d idē reale. g° vtrūq; destruit.
aut neutruȝ totalr. Et soluit dicēs q̄ destruit
totū q̄ ē destructile ī h° idiui°. Ule āt ñ ē de/
structile. Jō idiuim destruit totū: ſ; ñ totalr.
Et destructis p̄mis sbijs nl remanet exñter ⁊
duratio mō sec⁹ eēnr ⁊ mō q̄ditatio. ɔ̃. De⁹ g°
nullū indiuim totalr p̄t anichilare. nl anichilet
totā spēȝ. Soluit āt dicēs q̄ nl destructile re
manet ⁊ cū dr̄ q̄ de⁹ ñ p̄t ⁊c. h° ē q: q̄ditas sȝ
se ñ ē dstructibil' atñ nā spēi inq̄m p̄pe dr̄ na
vt ɔpoita ex mā ⁊ foa p̄t destrui inq̄m exñs ī
singularib⁹ ita q̄ nl remāeat duratie: q: ma/
nē dic̄ duratiōeȝ. Hēcdisiste g° hētici nouiter
pululātes ī anglia ex hijs ⁊ ex q̄dā alia falsa
ɔ°c hui⁹ doctoris. s. q̄ ens ē vniuocū dō ⁊ cre
ature ⁊ dic̄ quādā fōalitatē q̄ ē realr de⁹. s. fō
malitatē entis ⁊ sbe merito opinat̄ q̄ de⁹ nul
lā reȝ p̄t simpr creare l' anichilare: q: crearet l'
anichilar; seipȝ. Dico g° ad arm. q̄ p̄petuitas
vl'is ñ ē itelligēda eo° q̄ iste intelligit vt puta
q̄ sit q̄dā eēna q̄ dō destructa q̄ nc icipe nc de
sinē possit. ſ; poti⁹ q: ex se nō dtēiat ibi. cer
tū locū aut tp̄s. l' 2° q: ñ cōrūpit p̄ se: ſ; p̄ acci
dēs. l' 3° q: hȝ p̄petuitatē ī īteu diuio. l' 4°. qa
sp sc̄ idiuia. l' 5°. q: sp p̄sto ē itellectui scō ī ac
tu p̄ spēȝ itelligibilē: q: p̄t q̄ñcūȝ vult forma
re ɔcept⁹ vl'ium. Cū āt dicim⁹ eēnas l' nāȝ vl'is
p̄cedē eē singl'ariū ī eē q̄dita°: ñ loq̄mur ō p̄
cessiōe duratōis: ſ; nāe ⁊ cāe formalis.

¶ Cōtra 2as ɔ°es. argr idē sco. p̄bādo q̄ p̄so
na ñ addat ad nāȝ īdiuiduatā aliq̄d positiuū.
p° sic. Nā tūc eēt aliq̄ entitas positia ī nā hūa
na cui repugnaret assūi sic ⁊ cōicari. h° āt ē ī
couenies: tū q: sȝ dama. q̄ est inassūptibile
est incurabile. tum q: omnis entitas positiua
create vr̄ eē q̄ ē ī poa obedictie diuine p̄sone.
So. p̄sonā hūanā aliq̄d positūm adde sup nāȝ
idiuiduatā vl' sup idiuim nāe 4r p̄t itelligi. p°
q̄ addat aliq̄d ītrincus nāe ⁊ p̄ti ei⁹. 2° q: ad/
dit p̄ se accñs nāe 3°. q: addit accñs p̄ accidēs
4°. q: addit actū nāe ñ p̄ modū foe sbal' vl' ac
cidēt;: ſ; eo° q̄ eē actual' exñtie dr̄ act⁹ eēne vt
q̄ ⁊ suppoiti vt q̄ existit. Et sic itellexr. s. tho.
q: s. de rōe suppoiti ē eē ī obliq̄. Ad argm. cō
ce° ɔ̃ña de ētitate poitīa. 4°°. Ad pas ī p̄ba.
dico q̄ dama. logr̄ de ētitatib⁹ q̄ possr̄ eē en
tia vt q̄ḋ ⁊ ñ solū vt q̄: q̄ ñ dicūt aliquā nāȝ ī
tegrā sbalē l' accñtalē ſ; actū nāe. Ad 2as. di
co q̄ ētitas. 4°° ñ ē assūptibil': q: eē hȝ īsepa
bilr ānexā quādā negationē repugnātē assū/
ptioni suppoiti. s. ñ eē p̄tē ñ eē ī alio. ñ cōica/
ri alt'i ñ vniri ɔpletiori aut p̄fectiori se ⁊ h⁹l.
¶ 2°. q: hūanitas vnita ṽbo caret suo p̄p̄o eē
exñtie ⁊ si deponeret a ṽbo ñ possȝ sbūstere

n' nouit ppe eē ei adueīret. So. ɔcedo vtrūq ɔñ l. eē āt actual' exñtie suppo" ē posteri° nā lr nā eo° q̄ act⁹ ē posterio: po": ē ēt pri° eo° q̄ actua ē po: po". vñ nā ñ pt fieri sine ppo eē vl' siue eē ad qđ trahat. Et ipz ppuz eē suppositi creati ñ ē assūptibile n° pt vniri ɔo psoalr q: si vniret p tale eē n' eēt nz de⁹ nz creatā. iō ñ eēt eē. ¶ Arg' ad idem aureo. Nā. 7°. methaᶜˢ. dr q i hia q̄ sūt p se ñ differt qqdē ab eo cui⁹ ē. i. nā a supp° vbi com. co. x. dic q forte a ñ ē aliđ q̄ rōalitas ⁊ aīalitas. So. nā seu qditaſ ⁊ qđ qd ē ñ st oino idē vt pz. p. s. tho. 7. meth. Quiditas. n. ñ pdi' ɔ re: sec⁹ ɔ qđ qdē. cū st illđ q p diffinitōez significat. hūanitas g°. ñ ē q qcq ē hois: lz al' rōle cui⁹ hūanitaſ ē fōle pnᵐ. Dato tñ q aliı sumāt p eo ɔ semp difficiūt ab eo cui⁹ st ēt i spūalib⁹ q: de significᵉ suppositi sp ē ipz eē ñ āt ɔ sigificaᵒᶜ nāe 3°. di. q. 4. Ad pbm ⁊ com. dico q qditaſ ⁊ id cui⁹ ē: st idē ad hūc sensū q ñ sūt due res eēn' distīcte differūt: tñ alio°. Scie̅ᵐ ē āt q ɔ bū assūpsit qcqd i hūana nā plātauit ñ repugnās assūptōi. sic repugnat ipz eē. iō assūpsit oē q ē ɔ ītegritate nāe: lz ñ ipz eē q ad gen⁹ sbstātie ptiet solū reductiue. ¶ 2° si teria° ⁊ psonalitas est aliq̄ ētitas vl' realitas seqt q sit ens. g° ē qditas. g° nā. g° assūptibil'. So. si accipiaf realitas ⁊ ens vt qđ: sic teriatio hūanitatis ñ ē entitas vl' ens n° realitas ⁊ sic negat ans' vtriusq seqlle: sec⁹ vt q̄. sic. n. ɔce° añcedētia ⁊ nego ɔñ as. Lōfirmaf arᵐᵗˢ q: si realr differūt de⁹ illa pt separaf ab iuicē. So. negᵗ seqlla q: purā potētiā de⁹ sine ppo actu facē negt. Nec act⁹ pt sine po" eē q: eēt de⁹. ¶ 3°. Si psoalitas seu pseitas l' totalitas eēt aliqd reale positiuū dāa nāe hūane q sit suppoᵐ. sequit mlta icōueīētia. pᵐ. q ɔbū ñ posit suppositare nāz hūanā cū ñ sit teriatō: lz qa sbstētēs. 2ᵐ. q ɔbū ñ eēt hō sic n° ipa teriatō eēt hō si pōeret. 3ᵐ. q i āgel' i qb⁹ pbz ē idē q qđ ē ⁊ id cui⁹ ē. ñ eēt possibil' assūptio 4ᵐ. q pᵃ. sba eēt pᵃ p realitatē aliā a se ⁊ ɔñr minus sba q̄ 2ᵃ. 5ᵐ q nll'a sba sbsistēt p se. 6ᵐ. q nā eēt magis suppoᵐ q̄ cōpoᵐ ex nā ⁊ illa realitate q: nā magis sbstat. 7ᵐ. q suppoᵐ eēt 4ᵃ sba ex trib⁹ ɔstituta. So. dico q psoalitas ⁊

pseitas tertij modi dic aliqd positiuū. l. eē aliqd negatiuū. l. ñ i alio sic ⁊ sbsistē illa duo dic. ⁊ vtroq mō distingui realr ab hūanitᵗᵉ n° aliqđ seqt icōueniēs. Ad pᵐ negaf ɔña q ɔbū suppoitat ñ q̄si act⁹ terian° po"; lz trahēdo hūanitatē ad suū teriuz. ⁊ ad suū esse. ⁊ ad suā actualitatē sic ram⁹ infr⁹ thit ad suppoᵐ ⁊ sbsistē" arboria. Ad 2ᵐ silr ɔña negᵗ q false ymagiaf arᵐ. q iō ɔbū dicat hō q: ē termia° hūanitatis ⁊ q hō nil sit aliđ q̄ teria° nē. Ad 3ᵐ. dico q suppōit q psōalitas angli nō dicat distiᵐ ab āglo q ē falsū. Ad 4ᵐ dico q pᵃ sba lz ñ sbsistat p eēn" suā sic p actū sbsistēdi. q ē eē cū negatiōe eēndi i alio. p illā tñ sbstit tāq̄ p imediatā rōez pncipiatiuā act⁹ eēndi ⁊ suppositā' ⁊ psonādi. 2ᵃ ɔo n° sic n' sic. Ad 5ᵐ. dico q nlla creā sbsistit p se sic p actū sbsistēdi: lz aliq̄ p se sbsistit sic hñs i se pxᵐ pnᵐ ellicitiuū ⁊ susceptiᵐ illi⁹ act⁹. Ad 6ᵐ. dico q nos ñ dicim⁹ q i mālib⁹ nā sit suppoᵐ l' cpoᵐ ex nā ⁊ eē: lz aliqd mediū. l. iduiduū sbstās... li eē. vñ i eis iduiduū addit. s. nāz ⁊ suppoᵐ .s. iduiduū. In āgel' ɔo dicim⁹ q suppoᵐ ... aliqd 3ᵐ ɔstituᵐ ex nā ⁊ eē: lz nā stās sb eē. Ex nā. n. ⁊ eē n' resultat p se vnū q: nā ē sba iteg... iō ñ pt eē ps. Ad 7ᵐ. pz p idē. Nullū g° ... tum incōueniētiuz seqt comō q̄ ē icōueniēs.

Irca. 6ᵃᵐ. disti. q̄rit vtz i xpo sint plura eē. ¶ Pᵃ p° i xpo ñ st duo eē sbālia actual' exñtie. 3. q. 17. 2°. Itē. 3. d. 6. q. ... 2°. ¶ 2ᵃ. In Christo st mlta eē lz qd ⁊ accñtalia q̄l. 9. q...

¶ Lōrᵃ pᵐ. Arg' sco. directe p° sic. filī⁹ di ... ē gēit⁹ ex mr̄e tpalr. Et illi⁹ gñationis terius fuit aliq eē exñᵗ. Nō dinū q: ill ɔ ñ fuit nouit' effeᵐ. g° aliud. So. eē diui suppoiti ⁊ termiauit illā tpalē gñatōez ñ vt per illā simplr inciperet eē: lz vt icipet eē hō. Nec ē vez q oīs gñatō teriet ad eē nouit' pductū vt pz i gñatōe noue carnis i hoīe: q̄ thit ad eē pexistēs. ¶ 2° i xpo fuit duplex vita aī sit de mōtuu... g° duplex viuē. g° duplex eē. So. s. tho. soluit .9. q̄l. q. 3. ⁊ solutō stat i h q in xpo ē dupˣ viuē pp dupˣ pnᵐ. viuēdi ad q viuē dicitᵘʳ ⁊ a q̄ pncipiaf sola rōe; lz ē vnicū eē q magis

respic suppo^m viuēs. ¶ 3°. si hūanitas assūpta deperet hrēt eē actu. Nō nouū q: p nullā mutatōez positiuā. g° hrēt illō q mō hz. So. i casu daret ei vl' poti⁹ ipa darz supposito no uū eē. ¶ 4°. nā hūana pt n assūi a vbo. Et illa n pt māere eadē fz te n' māeat sua exñtia. g° So. negat mioz q: rami ipti z pcisi n ē eadē exñtia. z tñ ē idē ram⁹. Et idē ē d pte piūcta toti z sepata. ¶ Arg' ēt. idē sic p rōez. Si d bz tñ re^m rōis ad nāz assūptā. cuz per re^m rōis nullū suppositū dicat eē folr aliqs. vbū i quātū ē hō nō eēt folr aliqs. qd ē p illd ca^m de here. cū xps. So. Inter vbū z nāz assūptā n poim⁹ solū re^m: fz vnitatē z indiui^oez quā. pseq. ¶ 2° q: ex^m de pede nouit adueniēte n ē ad ppositū. Nā ps aduēiēs toti io nō dat eē: fz recipit q: nō māet distīcta: fz pficit fo^a toti. humāitas aūt nō iformat vbo: fz ma net distīcta. So. ex^m ē oportunū. Nā io pes trahit ad eē aialis. q: forma dās esse aiali i format suppo^m. Pedis. z sic fo^a iformās vbū fz rōez. i. deitas dat eē supposito humāitatz. ¶ Arguit itez. Aureo. q: eē ē act⁹ eē eēntia actuās. Diuinū āt eē n actuat hūanitatē q tñ potēial'ē re^u sui eē. So. eē n ē act⁹ eēn^e sic q fz sicut q existit aliqd. i. suppositū. vñ n actuat eēntia p°. fz solū scdario. inq^m suppositū cui debet existere. existit i tali nā. Itē dico q hu manitas xpi nō est potētialis respectu sui eē. De hoc dic. Bernar. sic humana nā i xpo hz existē. nō per se: fz eo mō q pueñit forme i sup posito. i. ex pseqnti. z q̄si oio p accñs hz. n. eē suppositi. ex pseqnti dat eē supp°. eē. s. eēntie z facit illud suppo^m eē folr hoiez z al. Nec ē nece q ois fo^a informās māz det eē simplr. ymo q̄n aduēit supposito hñti esse simplr dat solū eē hoc. puta eē humanū. qd tñ eē ē i gnē sbstātie reductiue. z est. Idē simplr cū eē diui ni suppositi: fz dicit humanum. fm q refert ad humanā nāz sibi vnitā. vel poti⁹ ad suppo sitū eius. Nā. g° humana in xpo trahit ad eē simplr z nō dat esse simplr: sed facit formalr illud esse diuinū esse humanū. fz ex illo. ¶ Arguit etiā alij q̄rū argumēta recitat du rā. sic. vnitas z plr̄alitas eē aut fz nāz aut fz suppositū attēdit i xpo. Non 2^m. q: si vnitas suppoiti arg' vnitatē eē pluralitas suppoito rū arguet pluralitatē eē q falsū ē. g° p^m. So. do. 2^m. z ad i pba. nego pñtiā. maxīe vbi plu ra supposita relatia idētificāt i vna eēn^a ab^t q ē suū eē. ¶ 2° dpōat hūanitas z hēbit eē a^d a diui°. Et n erit i^d nouū. q: cū i^d q totalr am mittit eē simp^r corrūpat. sic q amittit aliq^d corrūpit fz qd. seqt q n eēt eadē nūero. g° re liqt q i^d eē pri⁹ habuit. So. i pdicto casu tal nā hrēt a^d suppo^m z aliud eē sibi corñdēs ex pñti. Nec tñ cōrūpi^r. Dup^r. n. nā acqrit aut p dit eē exñtie. p° q: acqrit aut pdit noua fo^a p motū physicū q ē alta° 2° p tractū ad p fecti⁹ eē aut sepatiōez ab eo sine quacūq acq sitōe vl' depditōe pncipiop eēndi. P°° neca rio interueit gñatio vel corruptio simplr aut fm quid. secus 2°° vt pz cū ram⁹ isit arbori vl' guta aq adit āphore. Q d. n. sic acqrit esse q̄si nil nouū acqrit cū illd hrēt i po^a px^a z ad illd eēt i po^a accñtali: fz n eēntiali. sic dicim⁹ de graui posito sursū. ¶ 3° ois gñatō teriat ad eē z cōruptō ad n eē. Sz xps fz hūanā nām fe fuit gēit⁹ z mortu⁹. g° fz eā hūit aliqd eē q p gñatiōez acqsiuit z p mortē amisit. Et i^d n fuit diuī q nunq amisit. Dices q acqsiuit eē diuinū nō fz se: fz q: nā humana noua rela tionē hūit ad ipz p q: eē diuinū vel relō ad il lud nō est āmissa p corruptōez. g° nz fuit acq sita p gña°ez. So. affirmo rñsiōez. Dico. n. q hūana nā i. xpo p gñatōez l' mōtē acqsiuit l' p didit rlonē vniōis ad eē diuī z ipz eē psōale vbi z vnitatē z idistiōez ad illd. Uñ ad i pba. neg' añs. q: lz i mōte aia z cōp⁹ fuerit diuitati vnita sec⁹ d p^a ētitate q ē hūa^{tas}. Dicē^m ē āt q eēn^a n dat eē n' pstituat suppo^m q n fac vbi i pedit vt i x°. ¶ 4° pl⁹ dpēdz q̄^{tas} z oē accñs cōpale ab eē sbe. q̄z q̄litas a q̄ti^{te}. Sz sine q̄ ti^{te} q̄litas n pt eē i sba. g° n^c sine eē illd accñs pt remanē i xpi hūani^{tēs} z tñ i ea fuerīt accñ^a. So. dico q sine eē cato posit accñ^a eē i hūa ni^{te} n āt sine q̄cūq eē. ¶ 5°. fz damā. li. 3°. q n ē assūpti^{le} n ē cura^{le}. Sz oē q ē i hoie ēt ipz eē ē cura^{le}. g° ē assūpti^{le}. So. dama. loqt de nā hōis z ptib⁹ ei⁹ z ppetatib⁹. q̄lz āt tale ē assū ptū z curatū. ¶ 6° q: sbtihēt x° max^a pfectō ēt a^{or} q̄z eēn^a hūana. So. nllā pfect° sbtrahēda

ē xp̄o q̄ sit hūane nāe ppa vt p̄ alias distigui tur sic eē rōnalē z realez sec⁹ de illis q̄ sūt sibi z aliis cōis vt suppoita° z sbsisten⁸ z eē. Nec ē vez q̄ eē sit max⁸ pfectio hois ēt si sit sbal ymo ē felicitas. Un̄ z pfectio accn̄talia vno2 melior ē q̄z sbalia sic grā z glīa q̄z nā de b°. i. q. 5. i. ¶ 7°. Prius nālr hūana nā fuit pfecta q̄ ad oēs ppetates: q̄z assūpta. g° prius nālr hūit eē q̄z sit assūpta. So. eq̄ pbat argm. q̄ sit assūpta cū suppoito. Dico g°. q̄ i nllo signo dura tōis vl' nē. fuit prius pfecta q̄z assūpta. sz sil' fuit pfecta z assūpta. Cōtra. g° fuit assūpta ipfecta. So. negat̄ ɔña. q: p nullo pori an̄ sui assūptionē fuit pfecta l' ipfecta. q: pm. istāa fue creatōis fuit pm sue pfectōis z assūptōis. ymo dico q̄ prius nā fuit assūpta q̄z pfecta. potissi exīncā pfectiōe. Sciēdū ē aūt q̄ fo° accn̄tales hūt i x°. q̄cq̄d hūt i aliis. iō dāt ppa eē: Non āt hūanitas: q: n̄ hz ibi ppū suppom distictū a diui°. ¶ 8°. Quātitas p idē existit fōlr i sbo z sine sbo. g°. eo°. nā hūana p idē existit i xp̄o p qd existēt sepata. Et sic p eē creatū. So. negat̄ ɔña. Et rō ē. Q: hūanitas in xp̄o: se hz p modū ptis z po°. l' nē sbal' q̄ nūq̄z i existit p eē ppn̄: sz p eē toti⁹ aut' ɔpoiti l' suppo". Secus de accn̄tib⁹. Nec hz ista nā i xp̄o. modū accidētis: sz adueniat post eē ɔpletum. q: ad illud trahitur non aūtē accn̄s sbi.

Circa. 7. z. 8. d. q̄rit' vtr̄ i xp̄o sint due filiatiōes. ¶ P° ɔ°. In xp̄o n̄ ē n' vna filia°. real'. 3. q. 35. ar. 5. Rō ē q: sbz filiatōis ē suppom qd i xp̄o n̄ est capax relōis real' tpal'. Itē. 3. d. 8. q. i. ar. 5. Itē. 9. q̄l. q. 4. ¶ 2° ɔ°. L3 xp̄s n̄ referrat̄ ad m̄rez aliq̄ reali filiatōe: refert̄ tn̄ ad ipaz aliq̄ reali relōne. Hāc po°. s. tho. i p̄dicto q̄l3. ¶ Contra pm argt̄ sco. q̄ i xp̄o. sint due reales filiatōes. p° sic. Si. n. h° negat̄: iō ē q: n̄ sit plura suppoi°. i xp̄o. z filia° ē suppo". Sz ɔ°. si filia° plurificari negt n̄ plurificato suppoito: h° ɔtigit inq̄zm rlō: vl' inq̄zm B. Nō pm. q: xp̄s n̄ potuisset eē alicui' hoi corpe eq̄lis. n̄ i suppoit3 creatis mltiplicarēt̄ rlōes. Nec 2m. q: nō pl⁹ repugnat filiatiōez mltiplicari: q̄z origini q̄ illā p̄cedit z i eodē suppo°. pluri ficat̄. s3 dam. li. 3. ca. 53. So. cā h⁹ n̄ ē illa q̄ assignat̄ n' pticulare: s3 ē q: i xp̄o. n' ē q̄ sit sbz filiatōis real' tpal'. n° psōa n° nā diuia l' hūana. Un̄ si i° vnū suppom. eēt capax ei⁹: n' phibēt i° mltiplicari s3 diuisa fūdata. puta si aliqs fit fili⁹ illi⁹ p nāz: alteri⁹ p doctrinā. Negat̄. g°. p°. ɔña. Cōce° tn̄ q̄ rlō origis pt i eodē mltiplicari. Ut p3 ex allegat3 i 2° ɔ°. ipa tn̄ n̄ ē filia°. Un̄ i xp̄o. sīt due rlōnes originis passi°. ymo due filiatōes. s3 vnica ea2 ē filia° realis. ¶ 2°. Relō n̄ magis respicit suppom. q̄z opa°. Luc sic. Si xp̄s genuiss3 duos filios: sic duas gn̄atiōes actiuas: ita duas pr̄nitates hūisset pp duas gn̄atōes actiuas. g° mō hz duas filiatōes pp duas gn̄atōes passiuas. So. Dico q̄ magis filia° respic̄ suppom: q̄z opa°. L3. n. vtraq̄z eo2 sit solū suppo" vt q̄d: tn̄ ppum adeq̄tū sbz p̄mi ē soluz suppom. z ēt ē aliū pars vt man⁹ pcussiōis: z aīa itellectiōis. Itē alia actio attribuit̄ pti: vt ocul⁹ videt. l3 p̄n' atbuatur suppo°. filia° v° nllō° atribuit̄ pti. Dico 2°. q̄ si xp̄s. nālr genuiss3. 1000. filios: nullaz reale pr̄nitatē acq̄siuiss3 eadē rōe. Dico 3°. q̄ p ce° ɔclusiōez mō sup̄ exposito. Christ⁹. n. refert̄ ad m̄rez p filia°ē q̄ n̄ ē realis: z tn̄ ipe realr ē fili⁹. q: m̄r hz realē m̄nitatē z illā xp̄s teriat realr p reale fūda°. z suppom. ¶ 3°. Filia°. ē hitu° nālr pducti sil' is suo pducēti i nā itellectuali: vl' saltē sēsiti°. Ex hac descriptiōe p3 q̄ filia°. n̄ magis deteriat sibi suppom. q̄z gn̄a° passi°. q̄ multiplicat̄ s3 nās deceptas vt p3 p dama. li. 3. ca. 53. So. dico p°. q̄ i descriptiōe. o3 addē q̄ sbz talis hitudīs sbsistit. Aliās hūanitas xp̄i eēt filia vgīa. Dico 2°. q̄ filiatio magis respicit suppom. q̄z gn̄a° passi°: cuius sbz px° pt eē nālis p° ei⁹. z vlteri⁹ ēt cū significet p modū mot⁹: realitatē z diuisitatē hz exterīs. Dico. 3°. q̄ n' 5. nos. ¶ 4°. si virgo p viz hoiez genuiss3 eēt fili⁹ filia° realr. Sz cōstat q̄ n' ipa aliq̄d min⁹ egit: nec xp̄s inq̄zm hō min⁹ recipit nāz: q̄z ali⁹ accepiss3. So. peccat s3 n̄ cāz vt cāz. Lā. n. ē q: xp̄s non erat capax talis relationis: sicut purus homo.

¶ Ad idē aureo. p° sic. In xp̄o sīt due natiuitates z due passiue gn̄atōes: g°. z due reales filiatōes pbat̄ ɔña. Q: natiuitas z gn̄a° pas/

sua: sꝫ realr idē ꝙ filiatō. qḋ sic pꝫ: ꝑ locuꝫ a ꝯiugatꝫ. Nā eē natū: eē gēitū: ⁊ eē filiū sūt idē So. nega͛. ꝯña. Ad ꝓba. neg͛. ꝙ illa sint idē cū duo coꝝ sint passiōes ⁊ q̃si q̇dā mot⁹ n̄ āt filiatio. Itē si sint idē cessāte gña͛ cessabit filia° ⁊ ꝑnr filiꝰ. Ad ꝓba. hꝰ: dico ꝙ eē natū l' genitū dr̄ duplr. Uno°. vt sit idē ꝙ hr̄e natiuitatē ⁊ gñatōeꝫ actualē. Alio°. vt sint idē ꝙ natiui͛ l' gñatōeꝫ habuisse p°° pꝫ ꝙ n̄ ē ideꝫ eē filiū ⁊ eē natū. i. nasci. cū q̄nq̄ueṅys sit filiꝰ ⁊ n̄ nasca͛. Sꝫ n͛ 2°°. qꝛ pupillꝰ hūit natiuitatē ⁊ n̄ ē filiꝰ. Ulteriꝰ cū dic͛ arguēs ꝙ filia° ē gña° vt trāsit i pt̄m: nullo°. ṗt eē veꝝ. Nō. n. filia° ē gña° q̄ trāsijt. ⁊ n̄ ē vt pꝫ. neꝫ fuit. ⁊ ē ꝙ solum ꝑ istās durat. Et ēt i p°. istāti illa n̄ fuisset filia° si dicat͛ ꝙ idē re͛ p°. gña°: dide filia° ē: Cōt°. qꝛ idē re͛. nullo addito l' sbtracto ad suū eē ꝑtinēte q̄ñq̧ eēt gña°: q̄ñq̧ esset n̄ gña° n͛ gña° eēt eēntialr muta°. aut passio. Cōfir͛ argm. qꝛ sic negat͛ ista. xp̄s ē duo filij: ista. xp̄s ē duo nati. ⁊ tn̄ i eo sūt due natiuitates. So. Nō iō nega͛ ṗcise i xp̄o eē dupli cē filiatōeꝫ qꝛ īde infert͛ ꝙ sint duo filij. sꝫ ꝑꝑ aliam cām. Uerūtn̄ dico ꝙ ista ṗt ꝯcedi. In xp̄o. ſ. plura gēita. ſ. ꝟbū ⁊ hūanitas. saltē q̄si ter͛ gñatōis ⁊ natiui͛. Ista āt ꝯña ē bona in hac mā. ſ. i xp̄o sūt plures reales filiatōes: g°. i x° sūt plura suppo͛. Ut pꝫ ex dictꝫ. Non tn̄ xp̄s ē multi q̃les: ꝑꝑ mltas q̃litates. qꝛ nullū accñs i xp̄o aliud a filiatōe req̇rit ꝑ sbo ꝓpo suppo͛ aliud ab etno. Et ꝫ dicamꝰ suppo͛ i/mediatū sbꝫ filiatōis: n̄ tn̄ dicimꝰ ꝙ sit imediatū fūda͛. sic ⁊ albedo ē funda͛ silītudis q̄ tn̄ n̄ ē eiꝰ sbꝫ. ¶ 2°. qꝛ ꝑ eādē relōnē aliq̇d referri ad plures ter°° vt dic͛ nr̄a posi° ē impo͛ qḋ pꝫ p°. qꝛ ter⁹ ē ḋ ꝯceptu q̇ditatiuo relōnis g°. eo mltiplicato: mltiplicat͛ ṗdictꝰ ꝯceptꝰ. g° relō mltiplicat͛. Si dicas ꝙ relō q̇ditatē ⁊ terio: sꝫ ētitatē a fun͛ hꝫ: iō stāte idēti͛ eiꝰ stat idēntitas rl'onis. Ꝯ. qꝛ ab eodē hꝫ res q̇ditatē ⁊ eēn͛. cū ꝑ q̇ditatē hēat eē. ¶ 2°. qꝛ ea/dē ē via iter duos ter°. 3°. ꝓbꝫ coꝝ ⁊ ꝟ ꝟꝫ cō/mēta. qꝛ mediū sūmit vnitatē ab extmis. Cūc sic. Real' via n̄ ṗt eē iter pl'es ter°: q̃ꝫ duos. g° neq̧ via rōis. g°. rl'o. So. In hac mā. s. tho. n̄ dic͛ ꝙ x°. vnica rl'one filiatōis refera͛ ad plures terios vt iste ipōit ei. sꝫ tn̄ i alia mā dic͛ ꝙ idē refert͛ ad plures terios vnica rl'one sꝫ re. ⁊ mltiplici ꝟꝫ rōnē. Ut pꝫ de filio re͛. p͛ ꝑ̄io ⁊ mr̄is. ⁊ de magistro re͛. mltoꝝ discipulo͛ i eadē scia. Ad p͛ i ꝯrīū. dico ꝙ rn̄ sio fuit bōa Ad i ꝓba. dico. ꝙ relō ex sua rōne ṗcisa n̄ hꝫ q̇ditatē nālē: nec eē reale. ymo dico ꝙ nullū accidēs hꝫ ex sua q̇ditate sufficiēs ṗn͛ sue realitatis ⁊ sui eēꝰ. sꝫ ṗncipalr cāt͛ ex ꝟ. Rl'o aūt nec ex q̇ditate: nec ex sbo hꝫ ṗdicta nꝰ ꝯcurrat reale fūda͛. ⁊ quedam alia. p° sen̄. dicta. Ad 2͛. dico ꝙ iter duos terios n̄ ṗt eē mltiplex via ab͛. iō idē motꝰ efficit͛ ab efficiēte ⁊ suscipit͛ a mo͛. Cn̄ iter illa sūt plures vie relatiue: sic actio ⁊ passio. n̄ūq̄ꝫ reali. ⁊ mlto plꝰ in eē rōnis. plurificatꝫ āt teris plurificat͛ re͛ ꝟꝫ rōnē tn̄. Nō ꝟo ꝙ stāte vno filio si moriat͛ alij: nulla desit eē realis pr̄nitas i pr̄e: sꝫ desi nit re͛ rōnis ad hūc l' illū i eē rōnis: dōec filiatōes ōficiāt. Cū āt pr̄ gñat filiū 2͛: nulla realis acq̇rit͛ pr̄nitas: sꝫ nouꝰ re͛ rōnis ꝑpt realē mutatōeꝫ factā ꝟꝫ ab͛ aliq̇ḋ aut actionē. Alias gñata vna gutta aq̄: q̄libꝫ gutta eqūlis: acq̇rerꝫ nouā ētitatē realē. ¶ 3°. qꝛ falsū ē ꝙ pr̄nitas fūdet͛ sup aliq̇ relicto ex gñatōe vt dic͛. s. tho. 3°. di. 8. q. i. ar. 5. Nā illḋ n̄ ē aliq̇d ab͛. qꝛ a deo posset ōstrui. Et ꝯn̄r ōfine ret pr̄nitas stāte filio. Itē pꝟs. 5. metꝟ. dic͛ ꝙ fūdat͛ sup po͛. Nec ē re͛. qꝛ multiplicaret͛ sꝫ cut gña°: ⁊ hēret͛ intētū. Itē re͛ fūdaret re͛ So. s. tho. post in sūma ⁊ i 5°. metꝟ. sēsit alr dicēs ꝙ pr̄nitas fundat͛ in actiōe ṗterita ⁊ n̄ō i aliq̇ pn̄ti ex actione derelicto. Substinēdo tn̄ dicā ꝙ ē re͛. puta auctoritas ṗncipij re͛. filij. aut potestas. Ad p͛. Ꝯ. negat͛. ꝯña. Qꝛ i x° multiplicat͛ gñatio: n̄ multiplicato sbo filiatōis. Ad 2͛. diceret͛ ꝙ ille re͛. a pr̄nitate sola rōe differt relō āt talis relicta ṗt fūdare vt ꝯsiderat͛ mltū vl' vt ꝯcepta. ꝟm venerabile albtū. l' i nā accñs. ⁊ q̇ ad suū eē. vl' ꝯpata ad sbm fundat͛ ꝟo ꝯsiderata vt i actu vl' vt exercita: vel vt relō. vl' ꝯpata ad terminū.

¶ Arguit ⁊ durā͛. Nā si a ꝟbo ōpōat hūanitas: hēbit realē relōnē ad mr̄eꝫ ⁊ n̄ eēt sc̄a noua muta°. g°. illa relō ṗexistebat. So. negat͛ h°. qꝛ realis mutatio fieret circa nāꝫ: de

positiuq; nomē eē ꝛ nom suppom accipet. ¶2° Si x° pl'alitas filiatōis repugnat: hʒ ē l'rōe vnitatʒ suppoti. l'rōe eternitatʒ ei⁹. Non pm. vt pʒ. Nʒ 2m qꝛ eterno suppo ex tpe adueniunt multa accn̄tia abl'a rōe assūpte nē. So. dico p°. ꝙ n̄ ē pp aliqd horꝝ. 2° ꝙ n̄ ē simile d̄ accn̄tib⁹ q̄ꝝ hūanitas pt eē sbʒ ð filiatōe. Scīem vo ꝙ multiplicata cā effectiua n̄ ē nec̄e multiplicari effectū: nisi ad sit passiuū capax multiplicis foe.

Jrca. 9. Disti. q̄ri̕. Utrm hūanitas sit adorāa latria. ¶ Pa p°. hūanitas x̕ adorāda est adoratōe latrie: n̄ tn̄ ipa n̄ est rō tal' adoratōis. 3a. q. 25. ar. 2°. Jtē. 3a. di. 9. q. 1. ar. 2°. q. 1. ¶ 2a. p°. ymago x̕ adorāda ē adoratōe latrie. 3a. ù. s̄. 3°. ¶ 3a. p°. Crux. x̕ adorāda ē latria. 3a. ù. s̄. ar. 4°. Creata i sensibil' lʒ i se n̄ honorer tn̄ honorat ymago rōal' nē. ꝛ vt ei aliq° piuncta ꝛ vtroqʒ mō. sic id cui⁹ ē. Crux. g° q̄ xm tetigit: vtroqʒ mō adorāda ē latria. Alie p°° tm̄. Jtē 3°. ù. s̄. questiūcula 4a. dic. Crux i q̄ x° pependit: vt ymago x̕ crucifixi adorat latria. sed vt res q̄dā x̕. ppdulia n̄ āt latria. Cū n̄ ptieat ad personam xbi quasi pars eius.

¶ Cōtª pm argt̕ sco. pbāº. ꝙ hūanitas x̕ sit rō adorādi latria. p°. sic. Nā eq̄le dn̄ij ðbet d̄o rōe redēptōis sic̄ ꝛ rōe creatōis. g°. rōe ei⁹ q̄ redēptor redemit. ꝙ ē hūanitas tāt⁹ honō ð bet redēptori q̄t⁹ creatori. Añs pʒ. p° qꝛ redēpt⁹ ē seru⁹. 2°. qꝛ s̄m gre. Nichil nasci p fuit n̄ redēi p fuisset. g° tm̄ bonū p redēpºe sic p creatōe pfert. 3°. qꝛ bom gr̄e ꝛ gl'ie pfert p redēp. So. pa facie añs videt̕ negām. pp mlta. sʒ tn̄ pcedit pp rōnes arguētʒ. qb⁹ ānuit. s. tho. 12. q. 73. ar. 9°. Ubi deteriat ꝙ iustificaºe maior creatiōe. Sed vlteri⁹ dico. ꝙ pm pn̄m creationis ꝛ redēpºm ē dinitas: n̄ hūanitas.

¶ Cōtª 2m argt̕ henri. Nulla igt ymago pt eē di ymago. qꝛ sʒ dama. ymago adorāda ē latria. So. de⁹ vt hūanat⁹ hʒ ymaginē. Nā deus xe ē crucifix⁹ ꝛ hʒ ymaginē diuim suppom crucifixū. ¶2°. Durā. Alia nūqʒ dic̄ ymaginē vt ymago ē idē cū ymaginato: sed semp ista destingunt̕ in re ꝛ in cōceptiōe aīe. g°. nūqʒ qd attribuit̕ vni attribuit̕ alteri. Añs pʒ. qꝛ habitudo illorū adinuicē: est habitudo relatiua. relatiui aūt eē est ad aliud eē. So. Lʒ aīa dum fertur in ymaginē vt sic non affirmet ꝙ ymago sit ymaginatū: nō tn̄ est necesse ꝙ tunc neget vnū ab alio: vel faciat duos pcept⁹ de illis. sʒ vno pceptu pcipit vtrūqʒ: vnū i ordie ad aliud. Negat̕. g°. añs. Ad pba. dico ꝙ aīa eā q̄ reali' distingunt̕ vno pceptu pt pcipe et iudicare quoº vnū eoꝝ est ad aliud. potissime in relatiuis: quoꝝ vnū claudit̕ i intelleu. alteri⁹. Dico 2° ꝙ lʒ illa. s. ymago vt sic. ꝛ ymaginatū significatū vt sic. ꝛ signatū reali' ꝛ aliqn̄ cōceptibili' distiguāt̕ tn̄ pbl : qd ē vni⁹ attribuunt alteri. Ut pʒ. veri. q. 4. ar. 8. Dico 3°. ꝙ nō exibet̕ reuerētia ymagini vel signo scōsuʒ as signato: vel vt est res q̄dā distincta ab eo: sed inq̄ʒm est vnuʒ cū eo. ita ꝙ reuerētia nō sistit i ymagine vt adorare crucē sit adorare xm crucifixum: ita ꝙ xp̄s. ꝛ crux sit vnū totale obm adoratōis: sed rō adoratōis nō ē crux: sed diuinitas reu crucifixi. ¶3° Olchot sup lm. sapientie. Nā latria ē honor soli d̄o debit⁹. ymago āt nō ē de⁹. So. Latria p se soli deo debetur. p accidēs autē vl' p aliud debet̕ et alijs q̄ sūt creatur̕. De hoc dic̄ sic. durā. p se ðbet honor ei q hʒ i se cāʒ talis honoris: p accn̄s aūt ei quod ad tale hʒ hītudinē. quod ē dupl. Ul qꝛ incidit in idem suppom cum hn̄te cāʒ talis honoris: vt hūanitas. Ul' hʒ solā habitudinē extrinsecā ad ipm vt mr̄. ꝛ crux. ꝛ ymago.

¶ Cōtª 3m. argt̕ durā. ꝯ illud qd adducit̕ de 3°. sentētiaꝝ. s. ꝙ cruci q̄ tetigit xm. debeat aliquis honor in se vt est res xp̄i. Quod. n. n̄ pt esse sbʒ scitatis l' xtutʒ: n̄ pt eē ter° adoratōis. Nūqʒ g° tali cruci ðbet̕ honor n'. vt dic̄ i xm qd fac̄ figurata ꝛ n̄ figurata. Alie āt rōne figut̕ tm̄. So. Cōceº totū illud. Uū. s. tho. illud dcm̄ cōrexit i 3a. pte. Ubi expsse dic̄ ꝙ rei īsēsib' l' irratōali n̄ ðbet̕ honō ali⁹ scōsū ab eo q ðbetª nāe rōali: rōe c⁹ res irrōnal' vērāª ē fʒ rō

Jrca. 10. di. q̄rit̕ vtrū xp̄s sʒ ꝙ homo: sit deus vel psona diuīa. ¶ Pa. p°. Jsta ppoº xp̄s s̄m ꝙ est homo ē de⁹. ē xa i vno sensu. ꝛ falsa in alio. Magis tn̄ negāda ē q̄ pce

dēda.3.q.16.ar.xi. Itē.3°.di.io. Si tñ li homo replicet rōe huāne nāe: ē falsa. Si rōe hūani suppo'' ē vera. ¶2ª. Ista ppo°. De° ƀ3 q hō: ē pſoa vl ypoſtaſis. vl'ſuppo'''. vl'res nāe. In vno ſenſu ē vera ꝛ i alio falſa.3ª. vbi.3.12. Eſt. n.eadē rō ſicut de pcedēte. ¶3ª. Queliȝ iſtaȝ ē ſimplr̄ pcedēda. Chriſt° ƀ3 q iſte hō ē de°. Chriſt° ƀ3 q iſte hō ē pſona.3.di.4.q.i.p°.q. 2. Ex vi enim demonſtrationis icludit deter/ minatum ſuppoſitū humane nature.

¶ Cōt°ª⁹ arguit dūrā.p°.ii iſte ſolum ſic de monſtrat eternū ſuppo''' ſicut ſeu eo°. q ipoꝛ taf illud p li ho.p qd ipoꝛtaf fōalr ꝛ ñ mālr rōe implicatiōis.i.nō ƒm ſe.ƀ vt eſt hñs talē nāȝ que ſit rō puenietie pdicati cū ſbo. Nō g° eſt vera ppo°.n° nā ipoꝛtata p li hō: ſit rō cō ueniētie pdicati cū ſbo. Ad notitiā āt hoꝛ.ſciē dū ē p q replicatio pprie ipoꝛtat cām px'ᵃˢ vel remotā pdicte ſheretie. Scdū 2°. q ter mīn°. pcret° poſit° i pdicato vl'i replicatōe te net fōir p natura. Ut dicendo.ſoꝛ.eſt homo vel ƒm q hō eſt rōnalis nō q ſuppōat p nā i recto. Sēſus.n.eſſet ſoꝛtes eſt hūanitas vl'ƀ3 qō eſt hūanitas eſt rōnalis. ƀ hoc nō ē.q2 ter minus in ſbo ſtat mālter ſeu p̄o ſuppoſito.i. magis accipit vt eſt aliqd in ſe: q vt eſt hñs aliquā naturā. Ut albū currit. Stat.n.li albū magis p eo quod eſt aliqd i ſe ſbſiſteñs: q ƒm q habēs albedinē3 q̄ſis non poſſit ppoſitō eē va n' curreti inſit albedo.q tñ ñ ē cā q cur ſuo iſit curreti. ƀ i pdicato l'cū replicatōe ter min° pcret°ſtat fōalr. Ut hō ē alb°. vl' ſoꝛtes ƀ3 q alb°diſgregat. q2 pdicatū ñ pueīt ſbo n° vt ē hñs talē nām.ita q qñ mītiplica° ē vera ipā ē cā q pdica''' inſit ſbo. Ex qb°p3 q hec ē falſa. Chriſt° ƀ3 q iſte homo:ē pſona. Natu ra.n.ipoꝛtata p hūc hominē:nō ē cā pdicte i/ heretie. So. poſito ꝛ nō pceſſo q li iſte ñ de mōſtret eternū ſuppo'''n' ex aditōe hui° nois homo: dico q adhuc alr̄ demōſtrat illud:q̄ȝ p li homo ipoꝛtet in abſcietia pronominis. Nā cū p nomine dicit ſbſtātiā ſine qualitate .i.ſuppoſitū ſine expreſſiōe quiditatis trabit ad ſupponēdū mālr ꝛ p ſuppoſito et ñ impli catio cadat ſup toto. vt p3 3ª.q.16.io. Dico 2° q dato q predicta replicatio faceret pre/

dicatū pplexuȝ ſtare fōalr:nō tamē ſeqtur q ſtet p nā ſpecifica. Sufficit.n.q ſtet p nā idi uidui ſingularizata: vel p proprietate conſtitu/ tiua induidui. Et ſic adhuc eēt vera ppoſitio q2 ſenſus ē. Chriſtus ex quo ƀ3 pprietatē per ſonalē cōſtitutiuā hui° ſuppoſiti.qō ē huma nuȝ: ꝛ in quo natura humana ƀ3 iſtam ſingu/ lareȝ pſonalitatē:eſt pſona vl'deus. Dico 3°. q dato q ad veritatē pdicte ppoſitiōis req/ ratur q id qō replicat ſit cauſa pdicte īhere/ tie nō tñ oȝ q ſit cā ƀ3 qōlȝ ſui:ſeu p foꝛmaȝ ipoꝛtatā per li iſte. que eſt pprietas eterna ꝛ p ipōtata p li hō. Dico g°.q tā li ē q̄ȝ li hō ſtat mālr. ꝛ q li iſte pōt ſuppo''' demōſtrare ſine li hō q2 ab eo nō ƀ3 q demōſtret illud.ƀ eo°.li hō ſtat p illo p li iſte. Nō et q ad vi tatē reduplicatie exigit q pdicatū diſicet de qlȝ pte pplexi reduplicati ñ tñ opōtet q ō q ƀ diſicet cū ƀ dicto ſcōm q. Un iſte hō ē p/ ſona.ꝛ hō ē pſōa. Nō tñ oȝ q de qlȝ diſicet cū ƀ° dicto ƀ3 qō ſeu p ſe. Un tñ p°.ē p ſe.ſ. iſte homo eſt pſona. Et ē ſimile de iſta. Soꝛ. ƒm qō homo eſt alb° ē viſibilis.

Jrca.xi.diſti.qrit. Utrū iſta copulatiua ſit pceden° ſine q̄ cuq3 addito. Chriſt°īcepit eē ꝛ x°ē creatᵃ. ¶ P°2°.°. Nō ē abſolute ꝛ ſine dteria°e di/ cēdū q x° ſit creatᵃ.3.pte.q. 16.8. Jtē 3°.diſti.xi.q.2.ar.2°. ¶ 2ª. Iſta nō ē abſ°e pcedē°. Chriſt°icepit eē.3ª.d.ƀ.9. Jtē 3°. 12.q.i i°. ¶ 3ª. Queliȝ iſtaȝ ē pcedē° ꝛ aſſerē° Chriſt°ƀ3 q homo ē creatᵃ ꝛ icep eē. Ubi.ƀ. ¶ Cōt°pmā argᵗ ſco.q ƀ ſit pcedē° x°ē crea tura p°.ſic. Chriſt° potuit nō eē poſt eē.ſicut nō viuē poſt viuē:cū ſit moꝛtu°.g° potuit eē poſt nō eē. So. Negat añs.loquēdo de eē ꝛ viuere ſimplr. Q2 iſta.ſemp xpō hñt pcedit tñ ō eē hominē ꝛ viuer hūano.qō iō ſuit q ctus eē ſimplr ſiue diuini deſiit in moꝛte ha/ bere reſpectū ad hūanitatē. Si ēt viuer dicat eē ſimp° cū i xpo fuerit dup° viuē ñ pp dup° eē:ƀ pp duplicē habitudinē ad pncipia viuē di. vnū illoꝛū deſiit in moꝛte ad deſitionem reſpectus. ¶ 2°. Eque repugnat moꝛtale ꝛ im/ moꝛtale: ſicut creatuȝ ꝛ increatum. Et tamen

duo pa dicat de xpo.g° z reliq.So.iō ē sīle ō duob9 pmis z aliis. Nā mori,sic z nasci:ō xpo ɔcedit,sine additōe.qz est ɔdictio ptis.i. corpis.Ea.n.q̄ sūt ptꝫ tm̄:dicūt de toto rōne ptꝫ.vt crispitu°. Sꝫ creari nō magis se hꝫ ad nāꝫ q̄ꝫ ad suppom.iō ñ pt de aliq̄ dici simplr rōne nāe p̄cipue cuꝫ creatio respiciat esse qd magis vr ad pa q̄ꝫ ad nāꝫ ptinē.Uide.3°.d. xi.q.i.3°.Jt di.xi.q.i.4°.z ar.2° ¶3°.Eq̄ repugnat nāe hūane eē creatorē sic diuīe eē creaturā.g° eq̄ negabit xps eē creatō pp rpugnātiā ad nāꝫ hūanā:sic creatā pp rpugnātiā ad diuīaꝫ.So.negr ɔña.qz xps ñ eodemō se hꝫ ad vtrāqꝫ nām.Un̄ lꝫ nre hūane repugnet eē creatorē.ñ tm̄ repugnat suppoto ei9 repugnat āt diuie z ei9 suppoto eē creatāꝫ.Sciēdū ē āt q alii scti loq̄n° d xpo.dicūt eū creatāꝫ omissa dteriā°e cā breuitatꝫ q̄ i dictꝫ eoꝝ itellige a ē.

¶Ad iō.durā.sic igt gñari ē fieri.ita gñari simr ē fieri simr.Et tm̄ sine limita°e xps dr geit9 ex vgīe.g° et pt dici q sit creatā simr.So. ad B dic.s.tho.3a.q.16.ar.8.3m.q ñ ē sīle.qz d natite ex vgīe ñ est dubiū q ɔueīat pe filij di: sic d creat°e.Jn.3°.āt di.xi.dic q nasci ñ ē na tm̄ ɔueīr suppoto.nl rōe cōpis traducti ex matre.Pōt āt dici q ista simr.ē falsa.Christ9 est fact9.3°.d.7.q.2.1°.Nec gñari simr ē fieri simr sp.Sꝫ solū qñ nouū suppom ɔstituit p gñoeꝫ ¶2°.ɔ.rōeꝫ adductā d3°.q ɔsistit in B.q r° ñ ē simr creatā qd sbsistit p eē icreatū.Cōra iguit Nā eē simr ñ ē solū suppoti.Oīs.n.sba ɔpleta ē ens simr.Jn xpo āt ē dupx sba.s.diuina z hūana.g°.z dupx eē.sꝫ q̄ꝫ q̄dlꝫ pōt dici simr gēit9.g°.sꝫ alteꝝ simr creat9.So.ñ oīs sba ɔpleta ē ens simr nl sbsistat pl ppū eē.Sciēdū ē āt qlꝫ nasci seu gñari z ēt creari sit suppoti. vt qd:tm̄ pm ɔueīt ei rōe nāe.2m vo rōe eē.Jō simr dr x° nat9 ex vgīe ex noua nā.ñ āt creat9 qz ñ hūit nouū eē.¶3°.qz hūana nā alr est ps diui supoti.q̄ꝫ sint ptes hoīs ille d qb9 exēplificat.puta capill9 aut dētes.Nā p̄dicat d diuīo suppoto iqd z sbalr.ñ ille de hoīe iō pt dnoīare diuim suppom.sꝫ suas ppetates.So. dico.p°.q lꝫ alr sit ps zc.nō tm̄ oꝫ q denōiet qbte diuim suppom.dico.2°.q i B ē similitu°. q nl hoꝝ hꝫ ppū eē distictū qb eē toti9.ymo hūanitas ñ ē ppe ps.xpi.3.d.6.q.2.3°.¶4°. qz dic.s.tho.q dicen° xps sꝫ q hō ē creatā. li.sꝫ q ñ ē nota p seitatꝫ.lꝫ dteriatō explicās mō d ipfecm.ɔ.igt.qz nā hūana ē cā z rō q̄re suppoto diuīo possit iēē creatō.nc ipfecte ɔueniūt xpo:q̄ ɔuenuīt ei rōe hūane nāe.vt nasci z mori.So.sciēduꝫ q.s.tho.3.d.xi.q.i.3°.dicit q qñ i replica°e 2m p̄dicam dr ppe d p° vtriꝫ eoꝝ dr d p° sbo eodē mō.Ut x° sꝫ q hō ē al9. Sec9 si 2m p̄dicatū ippe dr d p°.Ut x° sꝫ q hō ē creatā.Hec.n.ē ippa.hic hō.i.x°.ē creatura.nc ē p se.qz creatā ñ est supi9 ad hoīem, cū magis respiciat eē q̄ꝫ nāꝫ.Un̄ ñ oꝫ q si hō dr ppe de xpo q silr dicat creatā.nc li.sꝫ est nota p se p̄dicatōis z ɔ ista est argm.Ad qd dico qd ipfecte dicit d xpo:q̄ de eo dicunt rōe hūane nāe ñ simpliciter.cū determinatione.

¶Cōra.2m argt sco.pbā° q B sit simr ɔcededa.xps icepit esse.p°.xps iportat vnū totū q̄si p accñs.i.vbū hoīeꝫ sꝫ dama.iō p̄dicatum qd est iceptio pt vificari de sbo.i.xpo rōe sue totalitatꝫ l'rōe sue ptꝫ.q̄cuꝫ sit illa.Sic cū dico.sor.alb9 icep eē.sbꝫ pt dupr accipi.s.p toto ente p accñs z p albediēꝫ.Ut dicat sor.alb9 icipe esse si albe° icip eē.Un̄ sic x°.sꝫ hūanitateꝫ est mortuus9.iō q ɔcedit ista x° est mortu9.ita si sꝫ hūanitateꝫ icep eē ita q icipe ve d illa pte enūciet ista erit simpr ɔcedenda x° icep esse.Mañifestū est āt q icep dr d hūanis Nā sic li.est sꝫ adiacens enūciat esse simr.nō āt esse pm l'pnte ei9 d q̄ dr.sita z icipe esse dr sꝫ qdlꝫ simr esse.etiā si ñ sit pnte.So.dico p° q li.x° ñ dic ens.l'vnū.vel totuꝫ.p accñs:sed vnū p se.i.duas nās i vno suppoto.dico.2°.q pōito lꝫ ñ ɔcesso q ita significat.i.ens p accñs .i.duas nās q̄ꝝ vna ñ est de rōe alti9:tm̄ B nō obstāte nūq̄ꝫ suppoīt p nā hūanaꝫ p aggregato ex duab9 nāis.lꝫ p suppoto.eterno.Aduertendū est āt q nō dr ens p accñs aliqd solū ex B q significat duas nās vel res duoꝝ p̄dicamentoꝝ:sed ex B.q ex talib9 ɔponit z p tali aggregato ɔposito supponit.Dico.3°. q illa albū incipit esse nō pōt distigui co mō q̄ iste dic.qz nūq̄ꝫ li.albū supponit p albedie lꝫ p sbo albedis cōiter.iō ex sola iceptōe albedinis ñ ɔcludit q ista sit ɔcedenda.Albuꝫ

incipit eē: ꝫ ista. Albū īcipit esse albū. Dico.
4°. φ ñ ē sile de istis. Christ⁹ ē mortu⁹. Chri
stus īcepit eē. vt dictū ē ⁊ dī ī suo scti. 3°. d. 12.
q. 1. ar. 1. Dico. 5°. φ ī xp̄o. ñ fuit eē exñtie sb/
stātiale pter eternū. Dico. 6°. φ nullū sbsistēs
pt dici simpr ⁊ ablr incipe ex B φ aduenit ei
aliqđ eē post suū eē sbale ꝗ p° est eẋ nī l'ens
in po°. pbatio. ãt ad oppom supponit gnqꝫ fal
sa. pm. aliqđ eē simpr. seu sbale aduenit alicui
post ei⁹ eē. pm. 2m. Esse 2m adiacēs nō enūciat
ex vi sermonis pm eē rei. 3m. Incipe deteria/
tuꝫ p eē 2m adiacēs pt de vtute sermōis dicē
inceptōeꝫ ī eē simplr. secūdario ⁊ ñ primario
⁊ pinter eiusdē sunt duo eē sbalia. 4m Christ⁹
nūc hꝫ aliqđ eē simplr φ añ nō hūit 5m. Ista
magis ē pcedēda. Iste hō incepit eē: quā ista
filius dei icepit eē. Subiecta. n. vtriusqꝫ p eo/
dē supponūt. ℂ Sic ē argr duran. Naꝫ
si illa ē simplr negāda. B ē. q2 inceptio negat
a xp̄o rōe suppoti. q2 ter° positus in sbo. tene
tur mālr p suppoto. Sꝫ hoc ñ vꝫ. q2 ter° ī sbo
p tanto stat mālr p suppoto. ⁊ ñ fōlr p nā. q2
aliqđ pōt verificari de eo ñ rōe nāe p terium
ipo2tare. Ut si dicat albū disputat. cum B tñ
stat φ rōe nāe mlta pueniant sbo. Ut si dicat
Albedo disgregat. vel hō ē rōnalis. ⁊ sic xp̄o
puenit īcipe eē rōe hūana nāe. So. dico φ rō
aducta est bona. Ad improba. dico. p°. φ sbꝫ
iō stat mālr. q2 stat pro mā fo°. i. suppoto. vel
sbo. vt ē aliqđ in se φ pōt supponi huic vl'illi
fo° sbali vl'accñtali. Nō ãt repugnat φ aliqđ
ei attribuat rōe fo° importate p nomē: ꝫ hoc
est accidit. iō sbꝫ nō appellat suā fo°as. Dico. 2°
φ li. incipit eē sic nō verificat sine aditiōe de
pnoie demōstrante i° p quo supponit li. xp̄s
.i. diuinā psonā. ita nꝫ de B noīe xp̄s. Dico. 3°
φ lꝫ multa dicāt de sbo rōe fo° ñ rōe suppoti
vt albū disgregat: tñ hoc ñ vꝫ in p2opo°. p°.
q2 disgregare ñ ē natū pueire alicui supposi/
to ex ea pte q ē suppom. ꝫ solū rōne albedis
sec° de li icipere eē. 2°. q2 li disgregare ñ inclu
dit ī suo p2incipali significato negatōeꝫ alicu
ius qđ per se pueniat albedī supposito. Se
cus aūt de li icipe ē: qđ icludit nō semp fuisse
cuius oppositum per se competit supposito
humane nature in christo.

Irca. 12. di. Querit vtrū xp̄s
potuerit peccare. ℂ Pa. 2°.
simplr loquendo xp̄s nullo°
potuit peccar. 3°. d. 12. q. 2. ar.
1°. ℂ 2a. Christus p2op2ie ⁊
simpr loquēdo nō hūit poas
peccandi. Ubi. s. ar. 2. Cū. n. act⁹ ꝗ aliqua po°
specificat puta videre. pparet ad illa vt effe°
⁊ vt differētia specifica p poas talē puta p po
tētiā vidēdi duo possum⁹ intelligere. s. ipsam
poas ordinatā ad actū. ⁊ specificatā p actum.
p°°. ille solus hꝫ poas. vidēdi: qui pōt videre
nō hēns visum ipeditū. po°. aūt peccādi non
pōt sumi nisi p°°. q2 peccare nō specificat po
tētiā. iō illā hꝫ solam qui potest peccare.
ℂ Cōtra pas arguit duran. ⁊ quidam alij. p°.
Christus potuit assumere hūanitatē in puris
nālibus cōstitutā. g° potuit peccare ī eo casu.
pꝫ pña. q2 tunc nā hūana ñ fuisset pfectio2 in
rōe act⁹ primi quā si eēt derelicta. g° neqꝫ fu/
isset pfectio2 ī rōe act⁹ 2i. seu in opando. So.
negat pña. ⁊ pbatio. Lꝫ. n. nā assumpta stāte
hypotesi careret grā ⁊ glīa: nec° tñ perfectiō
esset alijs hūanitatib⁹ ī eē sbali. q2 trahēt ad
diuinū eē psonale. ¶ 2°. Si negat xp̄ꝫ potuisse
peccare: hoc ē vel q2 actōes sūt suppositoruꝫ.
suppom ãt xp̄i peccare ñ pōt. vel q2 hūanitas
fuit instrumētū diuitatꝫ. cui⁹ instrumēti actio
pir agēti magis puēit. Sꝫ hoc ñ ē negādum
pp pm. q2 tal'actio ñ plus diuio suppoto pt i/
putari. qꝫ si nō esset vnitū. qđ sic pꝫ. Nā si ei ī
putat plus rōne vnionis: hoc ē vel q2 mouet
nāꝫ assūptā ad agēđ: vl'q2 debēt talē actiōeꝫ
īpedire. Nō pm. q: cū motio ad eẋ sit cōis: ñ
plus mouet pa filij q ē vnita: qꝫ pa pr̄is. ⁊ s. s.
qb⁹ nō plus īputat actio alteri⁹ nāe nō assū/
pte. Nec 2m. q2 dñs pmittit res pprios agē
mot⁹. ⁊ sic pmitteret talē nāꝫ agē. nec B plus
īputabit psōe vnite qꝫ alijs. cū ista pmissio sit
cōis. Dicēdū ē. g°. ad argm φ actōes sr suppo
sito2 tāqꝫ co2 q denoīant agē. q2 sbstantifi/
cant nāꝫ: q ē pnm actiōis. Et hoc mō. ñ ip̄r nisi
apparēter diuim suppom. peccare sic nos vere
peccam⁹. q2 ī nobis suppom mouet ad opan
dū l'ñ phibet qs phibet. s. actiōes. Diuinū ãt
suppom. ñ tenet regulare actōes assūpte nāe.

sic nec actõea ignis assūpti ne ɔbureret domū iusti sicut iniusti. Silr et h ñ ē negādū pp 2m qr cū sācti dicūt hūanitatē fuisse instrm diuinitatz dicūt id qđ factū ē. qr. s. hūanitas a diuinitate mouebat in miracl'osis l'a rõe ɔformi volūtati diuie. Nõ tñ dicūt ꝙ hūanitas ñ potuerit assumi gn oēs actūs ei' eēnt act' diuinitatis. Sicāt ɔcedo ꝙ xp̄s potuit peccare. ita ɔcedo ꝙ potuit dānari. So. vtraqz rō bona ē. Et ad iprobatõez pe. dico p°. ꝙ actões sūt suppositoꝝ ñ solū. qr sbstētāt foas q ē actõis pm sz qr vtraqz ī eodē eē cõicat. Dico. 2°. ꝙ actio cui' pm ē nã assūpta plus iputaf suppoto assumēti q̄z alij. Ad iproba. dico ꝙ nc sic nc sic. sz h iõ ē. qr nã assumpta trahit ad eē ꝑsonale pe assumētz. ñ āt pe ñ assumētia. Uñ pa assumēs ad talē acoēs ɔcurrit ñ solū vt mouēs l' ñ ꝓhibēs. sz vt elitiēs imete sic qđ. qr cui ɔuēit eē vt qđ ɔuēit ⁊ agē vt qđ. Uñ in xp̄o nulla foa ē pm. actõia vt qđ. n' diuim suppom. Dico 3°. ꝙ posito. sz ñ ɔcesso ꝙ de' nãz hūanā sic ⁊ lapideā posset assumere: ipa nesciēte: ñ tñ eaz posset suo motui sic reliquere vt iste fingit. qr ipa sic assūpta sic ñ hēret ꝓpriū existē. ita nec ꝓpriū agē. dico 4°. ꝙ diuim suppom plus tenet l'oz regl'are actões assūpte nãe: q̄z ñ assūpte. cū ille sibi pn' iputentur nõ alie. Nec valz exm. de opatõe ignis. qr illa nõ idiget regl'a ñ cut opa° libert arb. i q pōt eē bonū. ⁊ malum culpe: sic ī actõe ignis bonū ⁊ malū nãe. l' pene. q̄z cā eēt suppom vnitū igni. Ad iproba. ðo. 2e. rõis. dico p°. ꝙ sācti dixerūt id qđ necesse ē eē suppom vniõi ꝑsõali. Tūc. n. necesse ē oēz actõez assūpte nãe assumēti ɔuētre sicut agēti qđ dico. 2°. ꝙ hūanitas poti' ⁊ specialissimo mõ. fuit instrm ðbi q̄z pris l. a. s. cum specialissimo mõ trāseat ad eē ꝑsõale ðbi: nõ qdē. qr poti' mouēt a ðbo motiõe cāe efficiētis. sz qr mouebat ɔiūcte ⁊ vnite. sic alr mouet man' ab aīa ⁊ ab alia māu. puta. cū dextra eiusdē hoīs trahit sinistrā. vl' sz modū loquēdi. s. tho. ī alio ꝓposito motiõe efficiētis primi. Ab alijs āt ꝑsõis motiõe efficiētz remoti. 3°. d. 19. q. i. 4°. dico. 3°. ꝙ vbi nã trahit ad eē ꝑsonale alicī suppoti. ipa ñ ē pnle agēs. nc vt qđ r alicui' actõis. sz est q̄si instrm l' pnm quo. dico. 4°. ꝙ sic erroneū ē deūz posse peccare. ita erroneū ⁊ deū posse dānari. dico. 5°. ꝙ diuina ꝑsona ñ pōt assumē nãz ꝑfecte dānatā. i. existētē ī pena ⁊ actuali culpa. Quia tal' culpa ī assumētē sicut in pnle agēs redūdaret. Utrū ðo posset assumē nãz cū pena sine culpa: ñ ē ad ꝓpom. qr tal' nã ñ eēt ꝑfecte dānata cū pnle in miseria sit praua operatio.

Irca. di. 13. Querit vtrū. aīa xp̄i hūerit grāz creataz sõlr: ⁊ actu ifinitā. ¶ Pa. ɔ° Aīa xp̄i hūit grāz creatā hitualē 3. q. 7. 1° ¶ 2a ɔ° Et illa grā fuit ⁊ ē vno° ifita. 3. q. 7. xi. Est. n. finita īq̄ztū quoddā ens. sz ē ifita ī rõe grē. qr ñ limitaf: sz hz qcqd pt ꝑtinē ad rõez grē. Itē. 3°. di. 13. q. 1. ar. 2°. q. 2a.

¶ Cõra. 2as. argt aureo. ꝙ grā aīe xp̄i nullo° sit ifita ī actu. p° sic. Nā si sic: tūc ab ea poterit amoueri a ðo gd' finit'. g° qđ remãebit erit ifitus. g° ñ suscipit aditiõez. g° de' nõ poterit reunire qđ pus abstulerat inde. qđ incõueniēs. So. dico. p°. negãdo pas ɔdictõalē assūptaz. qr fundaf ī falsa ymagiatõe ꝙ foa ītēdat p aditõez gdus ad gdū. ⁊ foe ad foas. ī eodē sbo p°. ⁊ adeqto. ⁊ ɔūr ꝙ remissio fiat p subtractionē gdus l' ꝑtis foe a totali fora. ymo dico ꝙ remissio fit sine oī tali aditõe. p h ꝙ foa ꝑfecti' eē dat suo sbo ⁊ ꝑfecti' actuat sbm ⁊ ꝑfecti' participaf ab eo. dico. 2°. ꝙ dato ꝙ ita intēdaf. adhuc posz solui argm. dicēdo ꝙ poterit ei qđ rēanet fieri aditio. Qđ āt df ꝙ ifinito ñ fit additio: ītelligif sz certā ꝓportõez ad ia. dico. 3°. ꝙ argm nõ ē ad mētē. s. tho. qr ñ dicit grāz xp̄i eē ifitaz intēsiue aut sm actuationē sbi. sz sz rõez grē. ¶ 2°. Nullū ꝑticipabile pt eē ifitus actu. g° ⁊c. Añs pz. qr si ia ē infinitū actu: iam ꝑuēit ad teriūz ⁊ finē. cū actu teriet ⁊ finiat. g° ñ ē ifitus. So. dico p°. ꝙ nego añs. vt pz de albene sepata. 2° ꝙ nulla foa actu ꝑticipata ē ifita q̄ztū ad eēnas l' eē aut actuatõez sbi. Sec' q̄ztū ad illimitaoēs sue rõis 3°. ꝙ ñ oē ymo nullū infitus ꝑuēit ad finē. Lz. n. act' recept' ī poa finiaf ⁊ teriet q̄ztū ad eē: sec' q̄zm ad rõez foe. ¶ 3°. grā sm te pt augeri ī ifitus ītēsiue. g° ī xp̄o ñ est sūma grā. dices ꝙ

gra i xpo artat ex capacitate aie q suscipe nō pt ifitus. ʒ.p°. q2 ex B iterimit fundamētū tuū q dicis q n repugnat caritati augeri i ifitus ex pte dei l'fo l'capacitatʒ. 2°. q2 capacitas ſm te ē conat⁹ volūtatʒ vltra quē conatuʒ data ē xpo gra. g°. gra n rñdet capacitati. 3°. q2 for q po respicit imete sine oi dispositōe ſʒ oēʒ gduʒ in ea recipi pt. vt pʒ. q2 aer lumē recipit solis sic z cādele. Sʒ gra volūtatē imete respicit. ¶ Itē. 4°. q2 gra meret augeri. g° si in xpo fuit potuit z debuit augeri q tn n tenet dices forte q artat ex fine. i. vniōe ad diuinū suppom. q2 tātā bitu. x° qʒta ad B regrebat. ʒ. aut gra ē disposi° ad vnionē nālr. z sic exma sua n pt i ifitus augē. aut volūtarie ex diui° ordinatōe. z tc stāte vniōe pt deo volēte augeri z p̄n̄r n ē sūma q ei dari pt. iō ʒdictio ē q illa gra sit sūma z q possit i ifitus augei So. dico p°. s. tho. asserit caritatē i ifitus posse augeri i puro viatore. n āt i bto. 2° 2e. q. 24. ar. 7. 2° q nc capacitas nc gra ʒpbēsoris pt augeri de po dei ordīata. z p ʒn̄s nc gra l'caritas x¹ 3. q. 7. ar. 12°. 3°. o. 13. q. 1. ar. 2. q. 2. z. 3. 3° q mēs s. tho. fuisse vr q d po dei abta qʒtācuʒ graʒ isormātē aliqd ſbm: de⁹ pt i eodē ſbo itēdere augē z maiorē facē. vt elicio di. q. 29. 3°. Ubi pʒ q de⁹ de po abta pt oēʒ foas cui⁹ creata spiritualē capax: z cui ex rōe sue spēi n rpugnat augē z augē ſm eē. q2 capacitas obedietialis ſbi ad tale foas nnqʒ pt totalr iplert. Que aūt sonāt oppom. vt q gra x¹ augēi negt accipiēdū ē ſʒ rōeʒ gre: l'qʒtū ad poas ordīariā. Ad argm negat p° ʒn̄a. accipiē° ʒn̄s ſʒ rōeʒ gre z n ſʒ eē. Ulti⁹ dico q rn̄sio p°. pt stare. s. q capacitas aie xpi ē finita actu. lʒ sit ifinita i po iō pt recipe graʒ infitaʒ i po. de po dei abta lʒ n possit recipe ifitaʒ i actu. Ad pas iproba. dico q cū dic. s. tho. capacitatē aie posse crescere. logt de exn̄te i via cū āt dicit capacitatē aie xpi n posse cresce: logt de bta z d po dei ordiaria n de abta. Ad 2m. dico q capacitas nāl aie ē conat⁹ volūtatʒ l'volūtas ſb tali conatu aut volūtas nuda. ſʒ capacitas obediētial' ē n repugnātia aie ad recipiem gcqd de⁹ pt velle eā recipe. Ex q pʒ q aīa xpi n recipit graʒ vltra suā capacitʒ. Ad 3as. negat q° de po ordiaria. alio gn lux sol' i ifitus possʒ augeri. Ad. 4m. dico q gra mēt augeri dū ē i via ſʒ n nece°. 2a. ēt rn̄sio ē bōa. Ad iproba. dico q gra ē dispositō volūtaria ex dina ordiatōe z tn n pt augēi d po. ordita z si d abta. vt. s dictū ē. Ulti⁹ dico q n ē ʒdictō graʒ x¹ eē simā qʒtū ad rōeʒ gre: z tn posse augēi qʒm ad eē z actuatōeʒ ſbi Sciēd ē āt q capacitas finita ē suscepti foe ifite q ad suā rōeʒ. ſʒ n ifite q ad eē. Un nʒ gra nʒ bta visio i x°. ē ifita q ad eē. ¶ Ad iō argt adā. In augumētatōe extēsua igt q ē p additōeʒ alti⁹ eiusdē rōis porib⁹ resuatʒ vt pore aq ad aquā. z ʒn̄r frigiditas ad frigiditatē qciʒ dato pt dari z fi ēi maius. g° ita pt eē d augumētaoe itēsiua gre. ita q qciʒ gra data pt fiēi aor. Ans pbat ex trib⁹ ppositōib⁹ ocbā. q̈z pa ē. De⁹ n pt tot idinidua i eadē spē cāre: qn plura possit cāre. 2a. Quociʒ idiuiduo pōito i spē i q pūt ēē plura. pt de⁹ aa eiusdē rōis cāre. pore n destructo 3a. qciʒ eiusdē rōis sc: eēnr sc vnibilia sic alia eiusdē spēi si tn alia sc eēnr vnibilia. Tūc sic. Si posse vniri alti eiusdē spēi ad ʒstituē d. 3m eiusdē spēi ʒuēit huic iduiduo eiusdē spēi: similr potit ʒuēire alti eiusdē spēi ad ʒstitu°eʒ cuiusdā toti⁹ eiusdē spēi. Sed data quacunqʒ magnitudie finita alia pōt ei vniri ad cōstitutiōeʒ. 3e. maioris. g° ita pōt esse de augumentatiōe gre itēsiua. So. dico p°. q argm fundatur in falsa ymaginatōe pdicta de augumēto formaʒ maxime spiritualiū. Dico 2°. q ans est falsum de potētia ordinata gcqd sit de absoluta. q2 quantitati nāli repugnat rōe forme augumentūʒ infinituʒ. Ad probationeʒ. dico q pma propositio ē falsa vt patet in angelis. 2a. Aput multos est dubia vt patet de instantib⁹ tēporis phisici. 3a. est falsa i partib⁹ totius etherrogenei. Nā due medietates oculi dextri sunt magis vnibiles nāliter qʒ medietas dextri cū medietate sinistri. z tamē sūt eiusdē ratiōis. Ad formā ex ppositōibus collectaʒ dico negando primā cōditionaleʒ. vt patet ex dictis ad 3as. propositioneʒ. Similr negatur categoca. co assumpta de potētia ordinata. Iterū negat ʒn̄a seqnēs eo q intēsio formaʒ nō sit per aditionē forme ad formā.

¶ Arguit ēt ex dict̄ȝ gerardi odonis. Quo-cūq; q̄ȝto inq̄t cui⁹ spēs n̄ variat̄. adita noua q̄ȝte ⁊ ex q̄ȝ p̄t eē aliq̄d īdiuiduū eiusdē rōis p̄t eē mai⁹ q̄ȝm ī eadē spē. Sȝ q̄lȝ gr̄a possibilis: ē aliq̄d q̄ȝm cui⁹ spēs ⁊c. p̄ȝ maior. q̄ʒ ex trib⁹ solū p̄t ↄtīgē q̄ aliq̄ īdiuiduo dato n̄ possit de⁹ facē mai⁹ ī illa spē. p°. si n̄ sit q̄ȝm sȝ indiuisibile. 2°. si addita q̄ȝte variatur ei⁹ spēs. Un̄ n̄ p̄t facē vnū ternarium maiorē alio. 3°. si in tota spē n̄ p̄t eē n̄ vnū īdiuiduū. q̄ oīa excludūtur ī maiori. So. negat̄ aᵒʳ. Ad pba. dico q̄ diuisio illa ē īsufficiēs. Alia. n. cā illi⁹ p̄t eē q̄ fo̊ specifica cāns īdiuiduū p̄fingit sibi certū terᵐ magnitudīs: ⁊ augumēti ex nā l' oīa ōdinaᵒᵉ l' sit illimitata q̄ȝm ad rōeȝ p̄pe spēi. Sciēdū q̄ fōte mūdus eiusdē spēi cū isto n̄ posset eē maiorȝ q̄ȝti q̄ po ōdīata q̄cq̄d sit q̄ ab.

¶ Arg' et. Adā ex p̄piis n̄ posset de⁹ creare aliq̄ȝ fo̊ cōp̄alē l' sp̄ualē q̄ n̄ posset maiorē ī eadē spē p̄ducē: n̄ p̄ūret de⁹ iuste ⁊ sufficiēt quelȝ deliq̄ntē. Nā a p̄ncipio mūdi peccauerit q̄s ⁊ fuerit dānat⁹ p̄ cl̄pa q̄ meruerit penā maximā possibilē deo. ⁊ p⁹ mille ānos peccauerit al⁹ eq̄lr. Aut. g°. 2⁹ hēbit p̄ aliq̄ durarōe ītēsiorē penā q̄ȝ p̄m⁹. ⁊ sic p̄ᵃ pēa n̄ erit sūma. Aut n̄. ⁊ sic p̄ eq̄li pctō duo puniēt̄ eq̄ ītēse sȝ n̄ eq̄ extēse. cū vn⁹ pl⁹ mille ānis q̄ȝ ali⁹ puniat̄. So. p̄bat si q̄d p̄bat q̄ q̄cūq; pēa d̄us p̄t ītēsiorē sȝ eē p̄ducē. q̄d a sili d̄ gr̄a cōcedit̄. cū q̄ stat q̄ aliq̄ gr̄a ē sūma q̄ȝm ad rōeȝ gr̄e. vtputa q̄ ē dat̄ sūmā spēȝ ī gn̄e gr̄e: q̄ n̄ p̄t eē supior n̄ tn̄ sūmū īdiuiduū q̄ ad p̄tinenᵃ ad īdiuidᵐ. c⁹ ē ītēsio sȝ eē. ⁊ silr̄ q̄ ad spēȝ ē date sūmā penā. puta p̄uatōeȝ die visiōis.

Jrca. 14. di. q̄ri' vtr̄ aīa xᵖⁱ sit sciēs fōlr̄ scīa ī creata. ¶ P° ↄ°. Aīa xpi n̄ ē n̄ p̄t eē sciēs fōlr̄ scīa increata l' dīna tā q̄ȝ actu 2°. q̄ ē opaᵒ vl' ↄsideraᵃ actual' di. q. 20. ar. i. Et 3ᵃ. p̄te q. 9. ar. i. Et 3ᵃ. di. 14. q. i. ar. i. q. i. ad pᵐ. ¶ 2ᵃ. Aīa xpi ē fōlr̄ sciens triplici scīa creata. s. scīa beatoꝝ ⁊ scīa īdita ⁊ acq̄sita. 3ᵃ. q. 9. ar. 2°. 3°. ⁊. 4°. ¶ Lōtra pᵃˢ arg' ioh. d̄ ripa p̄bādo q̄ possibilē ē dinā eēntiā eē rōali creature fōalē notitiā imutatiē lȝ n̄ ifōatiue. p°. sic. Diuina scīa est suo inteˡˡ sic notitia. g° sic p̄t eē cuilȝ intellectui creato. p̄batur ↄn̄a: q̄ʒ si non posset hoc est q̄ʒ intellectui creato repugnat cōicatᵒ diuini eē vl' q̄ʒ īmēsitati dīne eē repugnat remissi⁹ actuare fōlr̄ q̄ȝq̄ȝ sit act⁹ ī nā sua l' q̄ʒ repugnat creatur̄ tā p̄fecta actuatio. Nō pᵐ. q̄ʒ nec p̄ talē cōicationē diuina eēntia vl' queciȝ foᵃ fieret sic notiᵃ. nec talis cōicatio ad actualē imutatiōeȝ ē nec̄aria. Nȝ 2ᵐ q̄ʒ cū īdiuisib fo̊ ⁊ grad⁹ sui fōal' stat ītēsior l' rēissior gd⁹ imutatōis. Nec 3ᵐ. q̄ʒ create n̄ r̄pugᵃᵗ ↄmūicatio pleitudīs diuinitatȝ. g° n̄ ista diuo a fōtiori tn̄ q̄ʒ nulli poᵉ. create ī aliq̄ spē actuatōis vital' r̄pugnat gd⁹ tā ītēsiᵉ p̄cepᵒⁿ sic tal' poᵉ est vital'. g° n̄ repugnat dinā eēntiā sb̄ gdu h⁹ imutar̄. So. Negat̄ ↄn̄a. Ad p̄ba. d̄r q̄ iō repugnat diuinā eēntiā eē formalē visionē aut cognitiōeȝ aut notitiā creato ītellectui: q̄ʒ sic ī solo deo sua eēntia ē suū eē ī aliis āt n̄ sȝ est p̄nᵐ eēndi. ita ī solo deo ītelligē ē ītellect⁹. in aliis āt n̄. sȝ ītellect⁹ ē p̄nᵐ actus ītelligēdi. ita q̄ nulla alia natura p̄t ītelligē nisi p̄ ītelligēr a suo ītellectu p̄cedēs. Dīna āt eēntia nulloᵒ p̄t eē actio ītellect⁹ creati. g° ille nō pōt p̄ illā fōlr̄ ītelligē. Dico 2°. q̄ oēs cāe q̄s tangit arguens p̄ ista īpossibilitate: sufficiētes sūt. p°. quidem q̄ʒ nullus intellect⁹ p̄t p̄ aliq̄d intelligere cognoscē: nisi intelligē illud sit ille intellectus realiter vel sit eius forma informans illū. ⁊ h̄ iō q̄ʒ ītelligē ē opaᵒ īmanēs agēti cuius ē. Diuinū aūt esse nō pōt ītellectui creato cōmūicari vt forma. Lū āt dicit arguēs q̄ talis cōmūicatio. s. p̄ realē idētitatē vel realē informationē n̄ est necessaria ad vitalē imutatiōnē. Dico duo. pᵐ. q̄ talis ↄmūicatio ē necessaria q̄ȝm ad ipaȝ opatōeȝ vitalē īmanētē. vt. s. sit idē cū suo p̄nᵒ vl' iformet illd̄. n̄ āt est nec̄aria q̄ȝm ad p̄nᵐ q̄ tal' opatōis. 2ᵐ. q̄ʒ ī p̄pe d̄r q̄ ipa cogniᵒ imutet poᵃˢ. cognoscitiuā: sȝ ē ei⁹ imutaᵒ. spēs āt obi ē q̄ imutat. similr̄ aᵃ cā. Ad ī p̄ba. dico. q̄ foᵃ infinita vitalr̄ imutans aliquā poᵃˢ. cognoscitiuā sicut ei⁹ actus p̄mus pōt finite imutare: lȝ sit in se infinita. n̄ aūt sicut actus 2⁹. q̄ est opaᵒ formalr̄ inherēs poᵉ. Jō cōcedimus q̄ diuina essentia finite imutat ītellectū creatū vt spēs vl' hit⁹. Lȝ nō

vt opa° ei? . Silr.3a.q:.s.repugnat creẽ ac-
tuari fõlr p diuinũ eẽ. Ad pas i.pba.Dico ꝙ
diuim eẽ dr̃ duplr cõicari creatẽ. Uno° fõlr q̃
si per se pn' existẽti.ꝛ hoc ẽ impole. Alio a.q̃
si cuidã coexistẽti alti superposito cui pnr cõ
uenit tale existẽ.p°.g° m° negatur añs.2° aut
mõ ɔña. Ad.2as.negat ɔña. Nõ.n.ois act?
pm?nat? imutat fõlr vnã poas vitalẽ: pt ĩmu
tare idifferẽter q̃ꝫcũꝫ aliã in q̃ꝫtocũqꝫ gradu.
Sic fõte ẽ vez de spẽb? angelicis ꝛ itell hũa
no ꝛ de fãtasmatib? hoĩuꝫ ꝛ ymagiatia bruti
¶2°.possile ẽ diuinã eẽnas eẽ spẽm itelligiles
create mẽorie.q: aia ꝫꝫ totã positõeꝫ itelle-
ctualẽ pt btificari.g° pole ẽ eã eẽ visionẽ crea
te itelligẽte. Et pꝫ ɔña.p°.q: spẽs vltra visio
nẽ nl poit itrins rei: sꝫ solã hitudinẽ vitalis i-
mutatõis.2°.q: ñ min? ẽ eleuabilis itelligẽ-
tia q̃ memoa. So.negat ɔña. Et rõ ẽ.q: diui
na eẽna pt eẽ spẽs l'act? pm?itea.creati: cuꝫ B
nulla dicat iperfecoes. Nõ.n.oꝫ spẽꝫ effici ab
itell.aiq̃ ɔcurrit ad pducẽdũ itelligẽ. Nec oꝫ
eã ipsi itell iherere vt actũ poe.l' formã sbo i
formabili in eẽno.ymo aliĩ ẽ eɔo.vt pꝫ d eẽna
angeli.q̃ ẽ spẽs itea ei?.di.q.8.ar.6. Nõ ãt pt
eẽ itellectio vl' act? 2? intea creati.q: ab eo d-
pẽderet ꝛ ei ihereret. Uide B.3a.5.gen.c°.49.
Et p itell eoꝝ q̃ ibi dicũt. Sciẽdũ ẽ ꝙ diuia
eẽna põt eẽ foa in eẽ itelligibili rll itea sibi sup
positalr vniti.i.diuini ꝛ rll alti?. Sꝫ eẽna q̃ nõ
ẽ sui eẽ vt ãgelica: pt eẽ p°° tm. Uñ eẽna vni?
ãgeli ñ põt eẽ alti ãgelo itellile: sꝫ tm sibi ipi
Quo.ãt intelligat.s.tho.diuinaꝫ eẽnas posse
eẽ foas itea creati i eẽ intellil declarat.4°.di.
49.q.2.ar.p°. Et de bi.q.8.ar.i. Ubi pꝫ ꝙ ñ
itẽdit ꝙ diuia eẽna possit eẽ realr foa itea crea
ti: sꝫ q̃ñ foa.put foas aliqd dicim? rll alti? qd
ẽ eo fõali? ꝛ ãbo sũt i eodẽ ꝛ ãbo ɔcurrunt ad
eũdẽ effem sic lux ẽ foa coloꝝ itẽtõaliũ.q: est
fõalior ãbo sũt i diaphão.ꝛ cãnt visiõeꝫ.ꝛ sic
diuia eẽna ꝛ hũan? itea sũt i aia ꝛ cãnt visio
nẽ. Ad pas pba.ɔñe dico ꝙ spẽs itellile ꝛ in
tellectio realr distigunt. Ad 2as. dico ꝙ nec
eẽna nec itelligẽtia ita ẽ eleuabil' vt iformetur
actu i creato.q: tñ mẽoria ñ efficit suã spẽm:
sꝫ tꝫ; intea ãt efficit visionẽ: aliqd põt eẽ spẽs
mẽorie; qd ñ põt eẽ visio itelligẽtie create.ne
tñ plus eleuat mẽoria.q: ẽt intelligẽtie vint
eẽna diuia vt spẽs in itelligẽdo.sic mẽorie in
ɔseruãdo. Nec ẽt oꝫ ꝙ qlꝫ ps ymagin sit eq
intẽsiue eleuata cũ vna sit pfectio alie ꝛ alt?
rõis.ꝫ oꝫ ꝙ ad idẽ obm eleuetur. ¶3°. pole ẽ
intelligẽtiã creatã hr̃e visionẽ de diuia eẽna
nulloa enigmaticã.g° id ꝙ pri?.ꝛ pꝫ ɔña. Na
q̃tiẽs visio a visibili realr distinguit: rd visib
le vr̃ i alio.i.i tali visione l'in spẽ i q̃ itẽtõalr
relucet.g° ñ vr̃ ppriissime i se ituitiue. Cõfie
q: vbi visibile a visiõe realr distiguit: tale vi
sibile ppe videt i se.i. i spẽ q̃ ẽ idẽ sibi.g° ois
recessus a tali visiõe ẽ perceptio enigmatica.
So.negat ɔña. Ad pba.dico ꝙ vt visio sit
nulloa enigmatica vl' specularis ñ oꝫ visibile
eẽ idẽ visioni.ymo ne spẽi q̃ fit visio, Sꝫ suffi
cit ꝙ talis spẽs intellie repñtat rẽ ꝫm oẽs ei?
eẽntiales differẽtias.ꝛ oia eẽnalia rei.3.d.14.
q.1.ꝙ ãt dr̃ ꝙ i tali spẽ ipꝫ visile relucet solũ
itẽtõalr: ñ ẽ.q: ipa spẽs ñ est q̃ vr̃: sꝫ q̃ ad vr̃.
Cũ vt dr̃.3°.vbi.s.i visioe tripx sit mediũ.s.lũ
q̃.qd ad nulliũ speciale obm deteriat vt lumẽ
ꝛ q̃.qd ad spẽale obm limitat.vt spẽꝫ. Et i q̃.
qd.s.diu vr̃ ducit i aliã rẽ intuẽdã. Soluꝫ 3m
mediũ facit visionẽ speclarẽ ꝛ enigmaticã.vt
cũ de? i creata vr̃.ñ ãt pm.nꝫ 2m.ñ spẽs adeq
te repñtet. Sꝫ tal' visio ẽ nuda ꝛ rei i se. vt.i.
q.14. Ad ɔfirmatiõeꝫ negr ɔña.q: sequit ꝙ
supiõ ãgelus iferiorẽ enigmatice cognoscat:
p spẽꝫ iferiõis.ꝛ ipfecti? quã ipe iferiõ seips
p eẽnas suã.qd ẽ falm. Uñ dico ꝙ cognitio p
spẽꝫ hic ẽ limpidior a supiõi q̃ꝫ p eẽnas ab ife
riori. Jtẽ data ɔña seqt ꝙ de? enigmatice co
gnoscat oẽs creatãs. Nota ꝙ aliq̃ creata co
gnitio pt eẽ cognitio sui ɔfusa l' vl'is sine cõis
sibi ꝛ alti.ñ ãt ppa ꝛ distĩcta ita ꝙ sit sui ꝛ ñ
alti? Act?.n.rect? ꝛ reflex? sũt ali? ꝛ ali?. ¶4°
Possibile ẽ item creatũ hr̃e de diuia eẽna sim
plicẽ appentiã.i.visionẽ ex q̃ euidẽter seqtur
iudicium euidẽs de ifinitate diui eẽ.g° pole ẽ
diuinã eẽnas eẽ itell creato visionẽ de diuina
eẽna. Cõsequẽtia pbat ex duobus ppõnib?.
pa. ẽ ꝙ cuiuslꝫ obi ab itell aphẽsi tãta ẽ pcise
appentia obiua: q̃ꝫta ẽ fõl.i.visio l' spẽs. Na
l'appentia fõl'ẽ eadẽ obiue vt cũ idẽ ẽ cogni
tio sui.ꝛ sic pꝫ ppom l'ẽ alia.ꝛ tũc obiua ẽ ex

sōli cāl̃r ꝛ penes ipaȝ ꝗ̃tificāt. 2ᵃ.ē.ꝙ ad va riatōeȝ specificā fōl' appentie simpˡʳ.de obo. seqt varietas specifica simpˡʳ appentie obiue ꝛ pȝ ista sic ꝛ pᵃ. Ex his seqt ꝙ nūꝗ̃ aliqd ap pet ī mēsum ex simplici appētia obiua.n' fō malia appētia q̄ sic appet sit īmēsa.pȝ.g° ꝯñ° q꞉ iudiciū ꝺ īfinitate obi ñ p̄t hēri ex appen tia simplici.n' fōl' appētia sit īfiᵗ°qꝺ ē ppoᵐ. l' obiua sit īfiᵗᵃ.ad qꝺ ēt seqt ppoᵐ. Discursi ue tñ tale iudiciū ex finita hēri pōt. So.negʳ ꝯñā.q꞉ vt dr̃ De vi.q.8.2°.ī btifica visiōe vi debit īmēsitas dei:ȝ ñ īmēse.q꞉ cognosceturtot⁹ modus seu tota ꝗ̃ᵗᵃˢ rei vise.ȝ ñ totalr̃. Judicabit g° btus euidēter deuȝ eē īfinitū.ꝛ tñ ñ videbit p visionē īcretā:ȝ p visiōeȝ a se elicitā. Ad pba.negat p°.ppo°. Non tñ oȝ fōlē appentiā.i.visionē l' spēȝ eē realr̃ tm̄ p̄ci se ꝗ̃ta ē obiua.i.ꝗ̃tū iudicatur obm̄ aphēsū. Alias cognitio nālis quā p̄m⁹ āgelus hȝ de 2°.tāte eēt pfectōis in eē nāe ꝗ̃te iudicat.2⁹. āgelus.ꝛ fōl' apparētia q̄ āgelus appet deo ñ eē aᵒʳ āgelo. Dico g°.ꝙ vtraqȝ apparētia eq̄lia ē ī eē obiuo ad hūc sensuȝ ꝙ obm̄ ñ ap paret mai⁹ aut min⁹ quā spes ipȝ eē repñtet. ita ꝙ ꝗ̃ta ē appētia obiua ꝭȝ eē reale ꝛ nāle tāta ē fōlia ꝭȝ rñtatōeȝ.ñ āt ꝭȝ eē reale ꝛ nā le. Sȝ aliqñ ē aᵒʳ aliqñ bᵒʳ. Sciēdū est g°.ꝙ appētia fōlia ē duplex.s. spēs intelliᵇ ꝛ ipa īellectio.silr̃ apparētia obiua ē duplex.s.ipȝ vbū qꝺ p īellectōeȝ pducit ꝛ ipsa res q̄ ē ex īteᵐ. Appentia g°obiua.p°°nūꝗ̃ excedit fō malē.p° vel 2°° ī eē reali vel appenti.ȝ aliqñ ē bᵒʳ vtroqȝ mō.vt sī inte° ñ vtatur tota vtu te spēi p quā īelligit. Sȝ obiua.2°° aliqñ ex cedit fōalē ī eē reali.vt cū creatᵃ īelligit deū Aliqñ eꝯ°.vt cū īteˡˡˢ īelligit accidētia sensi bilia.vel de⁹ īelligit creaturā. Jn eē tñ appa rēti obiua.2°°.tāta ē ꝗ̃ta fōlia p° vel.2°°.q꞉ tm̄ repñtatur obȝ ꝗ̃tū repñtat spēs aut visio. Jō āt pono duplicē apparētiā obiuā.q꞉ du plex ē obm̄.s.vbū ꝛ res.ꝗ̃uis ñ sint ppˡᵉ duo oba.q꞉ inte° ñ sistit ī vbo seu ꝯceptu suo duȝ īelligit. Negat.g°p° ppo°.ꝺ appēia obiua 2°° ī eē reali nˡ.n.valet pba°.q꞉ talis nȝ ē ea deȝ fōli.nᶜcāt ab ea.obiua āt p°cāt a fōli.iō sp ē ea minoꝛ.2ᵃ.vo ppo°.ꝯcēdit de obiua

appentia p°°. Datȝ āt ābab⁹eo° q̄ de sī.ñ se qt ꝙ ꝯñā sit bōa. Dico.n.ꝙ āgelus nālr̃ sine discursu ꝛ euidēter iudicat deū eē fōlr̃ īmēsū p appētiā fōlē.ꝛ obiuā.finitas.ī īteˡˡ tñ bū no reqrit ꝙ spēs ītelliˡᵉ q̄ est p̄nᵐ apparentie fōlis.i.intellectōis ꝛ obiue p°° dicte sit īfini ta. Et ista ē diui°eēnᵃ ī visione btifica. ¶ Sȝ arguēs ipaȝ suā ꝯñaȝ ꝛ p̄mā ppᵒᵉˢnitit pbar ex h̃ ꝙ id qꝺ īmeᵗᵉ obijcit īteˡˡ ñ ē res ipa:ȝ spēa aut visio.ꝛ ꝯñr apparētia obiua ꝛ fōlis sī eadē ꝛ eq̄les īuicē. Assūptū pbaʳ multipli p°.sic. Nā multiplicatȝ spēb⁹ multiplicat ap parētia ēt si res sit tm̄ vna ꝛ ex vnitate spēi se qt vnitas appentie.g°rea ñ ē q̄ īmeᵗᵉ obijcit poᶜcognoscitiue:ȝ spēa. Añs pȝ. Nā vbi di git⁹ suppōitur oc'ꝺ:eadem rea vr̃ due. So. Dico ꝙ nᶜ spēs nᶜītellectio ē īmeᵗᵘˢ obm̄ n' ī tellecto sit reflexa:ȝ īmeᵗᵉ obijcit res cū suo ꝯceptu l' sb suo ꝯceptu.ita ꝙ p̄ncipali⁹obijcit res ꝗ̃ȝ ꝯcept⁹.vt dici possit ꝙ rea ē qꝺ obijci cōcept⁹ āt q̄ obijcit seu rō obiciendi. Negat g°añs.q꞉ mltiplicatȝ spēb⁹ ñ mltiplicat obȝ ȝ iudiciū l' ꝯcept⁹ ꝺ obo. Ad pba.dico.ꝙ ibi ñ sī duo oba:ȝ diuīsa iudicia.l' vnū iudicium errōeū q̄ id ꝙ ē vnuȝ iudicat duo. ¶ 2°.q꞉ sta te vnifōitate obi p rēissionē spēi remittit ap pentia obiua.g° ipa ñ ē ipȝ obȝ.pȝ añs. Nā remissa spē remissi⁹obijcit obȝ.g°reittit ap pentia. So.remissa spē rēittit appētia obiua p°°.i.ꝯcept⁹ l' iudiciū:seu aphēsio rei. Nō āt ipȝ obȝ. ¶ 3°.appeř obȝ ē aᵈ realr̃ ab obo.g° idē ꝙ p⁹. Añs pȝ.q꞉ corrupto obo ꝛ stante spē eq̄ appet vt p̄us.cū ipa spēs poˢˢ īmutet. So.negʳ ꝯñā ꝛ ꝯcedo añs.q꞉ appere obm̄ ē cognitō l' ꝯcept⁹ obi.cū q̄dā rl'oe obi:cogno scē āt ē ipa cogni°cū rl'oe ad obȝ.appētia vo obiua 2°° est ipm̄ obȝ cū rl'oe ad ꝯceptū. Et cāu argˡˡ.dico ꝙ rēanēt appentia obiua p°°. q̄ ñ ē spēs vel ītellectio:ȝ ꝯcept⁹.nō āt stare obiua.2°°. ¶ 4°. Cuiusȝ obi cogiti idē ē dic eē cognitū ꝛ cognitō.ꝛ cuiusȝ talis idē ē eē co gnitū.ꝛ eē appens obȝ.g°.pᵃps pȝ.p°q꞉ posi ta cogitᵒᵉ ꝛ ōi alio circōscripto pōiᵗ eē cogitū 2°.q꞉ id ē eē cogitū ꝛ eē qꝺ hȝ obȝ ī poᵗ co gnoscitiua.qꝺ ñ ē aᵈ ꝗ̃ȝ cognitiōis eē.3°.q꞉ eē cogitū ē eē ītētōale ī aīa.g° ē eē relucētie.g°

eē cogitū ē idē ſpēi. ſic ꝛ eē relucē. ¶ 4° q̄ꝛ iō
ē eē cogniuū creatē i [illegible] ꝛ rō cogōſcēdi. cuiꝯ
ꝓpotalr ibi reluceat. So. ꝯceſſis duab⁹ ꝑre
miſſis negat ꝯña. Nā lꝫ eē cogitū ꝛ eē appa
rēs ñ ſint ipm obm vltiatū nᶜ ſint aᵉ re abᵗᵃ a
ſpē ī ꝯceptu l'itellecᵗᵉ: tñ appētia obiua ꝛ 9°
ē ipꝫ obꝫ ñ differēs ab eo re abᵗᵃ: ſꝫ forte ꝑ i
duſionē rˡⁱˢ. ē. abᵗⁱˢ obi. Uñ apparē ꝛ ap ꝑen
tia differt ſic cogitio ꝛ obꝫ cogitōis. niſi terᵃ
equoce vtāur. Ulteri⁹ pᵃ. ꝑs añcedētꝫ pbabilr
a modernis qbuſdā negat adhuc ſeſiꝫ. ꝙ illa
q̄litas q̄ ē cogit⁹ p̄t eē ſine eē cogitōe alicui⁹
obi vtpote. ſi ſepet ab oī rˡⁱ. ad poᵃˢ. ꝛ ad obꝫ
cognitū. Ad pᵃˢ āt pbōeꝫ dicēt ꝙ ſi nulli ſbo
tal' q̄litas ibereret ꝛ nullū rˡˢ bēret ad obꝫ. ñ
eēt cognitō: nꝫ eēt cogitū. Ad 2ᵃˢ dicēt. ꝙ eē
qō obꝫ lꝫ i poᵃ cognoſcitiua ñ ē ſolū abᵗⁱˢ: ſꝫ
ꝛ reſpectuū. ꝛ dato ꝙ eēt mere abᵗⁱˢ. tñ iᵃ eſt
multiplex. puta ꝑ ſpēm ꝛ ꝑ actū. ꝛ ꝑ ꝯceptuꝫ.
Ad 3ᵃˢ dicetur ꝙ obꝫ ñ ſolū ꝑ ſpēꝫ: ſꝫ ꝑ tria
pdicta ſlucet ꝛ vltra oīa abᵗᵃ icludit reᵉ. Ad
4ᵃˢ do dicēt. ꝙ ſic in creaturis 3ᵃ. pdicta di/
ſtinguūr realr ita in deo ſꝫ rōem. De pdictꝫ
loqtur. s. tho. 1. q. 85. Et de pᵒᵃ. q. 9. 5.

¶ Lōtᵃ eādē ꝯᵒᵉꝫ arguʳ idē ꝙ ñ ſolū oppoᵐ.
ei⁹ ē poˡᵉ. ſꝫ d facto ē veꝝ. s. ꝙ diuia eēnᵃ nō
ſolū aie xpi. ſꝫ cuilibꝫ bēe vniaē vt fōr viſio.
p°. ſic. Si diuia eēnᵃ ñ ē viſio q̄ vr de⁹; ſꝫ vi
ſio creata ſit iſta. a. Tūc ſic. Si. a. eēt ī ſe poᵃ i
tellectiua ꝑ ſuā eēnᵃˢ: eēt btā. g° ꝑ ſolā ſuam
eēnᵃˢ poſita i eē eēt rō videdi deū btīfice. g°
ꝑ pus eēt rō videdi ſe. Quicqd. n. ē rō cogno
ſcēdi ſe ꝛ alia: ꝑ pus ē rō ſui. g° imediati⁹ ꝛ ꝑ
fecti⁹ l'eq̄ pfecte eēt rō cognoſcēdi ſuuꝫ eē. q̄ꝫ
diuiᵐ ſeu diuinā eēnᵃˢ. Igit nūc qñ. a. ñ ē poᵃ
ſꝫ rō cogōſcitiua. eadē ē rō. poſſe. n. vitale nō
variat rōeꝫ cogōſcitiuā nᵉ modū cognoſcēdi.
Igit nūc. a. ē rō cogōſcēdi ſuū eē ſeu eēnᵃˢ ime
diatius q̄ꝫ diuinā ꝯñs ē falſū. q̄ꝛ. a. ñ eēt viſio
ſineᵗᵉ diuie eēnᵉ i ſe: ſꝫ i aliq̄ pri⁹ cogito. Itē
q̄ꝛ nulla viſio creatē i ꝓpo gñe ē tā pfecta ſic
btīfica. Dicet forte ꝙ argᵐ ꝯcludit. a. ſb eodē
ḡdu eē viſiōeꝫ ſui ꝛ di. ſꝫ ñ eq̄ pfecte q̄ ad mo
dū. q̄ꝛ tal' viſio ñ ē btīfica. eo ꝙ ſit viſio ſui in
eē abᵗᵉ: ſꝫ ex h ꝙ ē viſio ſui i eē ſpēi rˡⁱ di obi
btīfici. 3. p°. Quia viſio cuiuſlꝫ rei i ꝓpo ge
nere ē ipfectiō viſiōe i vbo. ꝛ a fortiōi viſiōe
btīfica ñ ſolū q̄ꝫtū ad modū; ſꝫ ēt q̄ꝫtū ad gra
dū. Uñ vna tāq̄ꝫ itenſiue clarioꝛ dr̄ matutia:
alia veſptina, 2°. q̄ꝛ ſi. a. ē imediatiu⁹ viſio ſui
q̄ꝫ dei; ꝛ p h dei: q̄ꝛ ſui pfectioꝛ ē q̄ ad moduꝫ
cogitio ſui q̄ꝫ dei, 3°. q̄ꝛ i q̄libꝫ re creata ñ mi
nus relucet eē ꝓpriuꝫ q̄ꝫ alienuꝫ. g°. a. nō mi/
nus pfecte q̄ ad modū ē rō cognoſcendi ſe q̄ꝫ
deū. ¶ 4°. q̄ꝛ ſi. a. ē rō cognoſcēdi deū ꝛ pāſe.
a. imutat vitalr iteᵐ. i tali cogitōe: ſeqt ꝙ de
us ñ erit obm i ſe: n' ſolū rñtatiue. Sꝫ h ñ ꝑ/
ficit viſionē. *So. viſio dei btīfica ē viſio di
ſic pnˡⁱˢ obi. Et ex. hac pte btīᶜᵃᵗ fōlr. Et eadē
viſio ē vi° ſuimet de fcō ꝛ vt nē. q̄ꝫuis oppoᵐ
poſſꝫ ꝯtigē. ꝛ ex hac pte ñ ē btīfica eēnʳ: ſꝫ fō
te accñtalr. Et ad pᵃˢ iprobōeꝫ huius rñſiōis
dico ꝙ iſte dcipit credēs iſtā viſiōeꝫ rˡⁱ ſui eē
veſptinā. qō ē falſū cū ſit ꝑ eēnᵃˢ icreatā. iō ē
matutiā. Ad 2ᵃˢ. dico ꝙ iſta viſio ñ ē dei. q̄ꝛ
ſui: ſꝫ eꝯ°. nec ē imediati⁹ ſui q̄ꝫ dei. ſꝫ eꝯ°. q̄ꝛ
de⁹ viſus ē medium q̄ vr̄ ipſa ꝛ alie creature.
Itē ipa ſpēs qua ſit viſio cū ſit eēnᵃ diuia dir
recti⁹ ꝛ imediati⁹ i deū q̄ꝫ i viſionē ferit. Ad
3ᵃˢ. dico ꝙ illa viſio vt res dirrecti⁹ ſe q̄ꝫ alia
repñtat. ſꝫ vt ē ſignū ꝛ viſio dirrecti⁹ ꝛ ime/
diati⁹ repñtat deū q̄ꝫ alia. q̄ꝛ ſeqt ſpēꝫ q̄ elici
tur. Ulteri⁹ dici pt ꝙ q̄lꝫ ſpēi ſit repñtare: ñ tñ
viſionis: ſꝫ ē effeᵉ repreſentatiui. Ad 4ᵃˢ di/
co ꝙ illa viſio ñ imutat: ſꝫ eſt imuta°. nec ter
minatur dirrecte ad ſe. ſꝫ diuia eētia imutat
ad illaꝫ ꝛ termīat illā. p°. ꝛ imediate. Ulteri/
us negatur principalis ꝯſequētia. i. hec. Si. a.
viſio eēt poᵃ intellectiua prius eſſet cognitio
ſui q̄ꝫ alterius obiecti. igit ꝛ nunc eadeꝫ ē rō.
Si. n. viſio efficēt poᵃ. ita ꝙ eadē reſ eēt poᵃ
ꝛ viſio eēt de⁹. vt pꝫ. 1. q. 54. Iō dico ꝙ poᵃ
q̄ ē etiā opa°: ē pus ſui q̄ꝫ alti⁹. nō āt viſio q̄
ñ ē poᵃ. Ad pba. vo cū dr̄ ꝙ eē poᵃˢ cogno/
ſcitiuā ñ variat rōeꝫ cognoſcitiuā ſeu viſiōeꝫ
vl' modū cognoſcēdi: h° negat. q̄ꝛ nulla poᵃ.
cognoſcitiᵃ creata eo°. cognoſcit q̄ ite° diuin⁹
q ē ſua viſio. Nulla. n. ſcīa° ē directe cognitio
ſui. ſilr nᵉ itellec° creata pt eē directe ꝛ p° ſui.
Silr ēt ꝙ ibi addit ꝙ oīs itelligētia q̄ itelli/
git ſe ꝑ ſuā eēnᵃˢ: pus itelligit ſe q̄ꝫ alia: nllo/
mō pt eē veꝝ i creaturis. Si. n. dicat itelligē

ita po itellectia ñ itelligit se p se: sz p spēz sui pdaditā. Si vo dicaf itelligētia ipa nā itellectiua: ñ itelligit se p se. sz p po a se realr distinctā. Sciēdū vlteri⁹ q visiōez btificā pfecti⁹ eē re dei q̄z re alti⁹ obi vl' eq̄ pfecte: triplr pt intelligi. p°. q de⁹ z creatura eq̄ pfecto actu videaf. 2° q p illū actū eq̄ de⁹ vt creatura cphēdaf. 3°. q ille act⁹ tātā hēat pfectionē ex obo cato sic ex icreato. P°°. eq̄litas vtrobiq̄z ē. qz eodē actu z eq̄ itēso vtrūq̄z vr. sz 2° mo. pfecti⁹ isto actu cognoscif creatura q̄z deus. qz illa cphēdif z ñ de⁹. 3°°. dico q pfectior ē iste act⁹ re dei: a q̄ hz q sit btific⁹: q̄z re creature q̄ h° ñ hz. Sz qz dcm̄ ē q. a. visio pt eē visio di pcise z ñ sui: Cōtra h° arguit arguens. ¶ p°. sic. Nā supi⁹ o ppo est pbatū. So. ēt ad pbatōes rñsū ē negādo id q iste supponit. s. q ois visio sit visio sui. z q p obm cognitōis sit ipa cognitio. ¶ 2°. Nā q̄z . a. ē visio: tm̄ ēt . a. ē visibile i ppo gñe. qz latitudo i eē visibilitatis q̄ztificat sz latitudinē entitatis. g° visio q̄ vr i ppo gñe q̄ sit. b. eque itēse ē visio sic. a. ē visio di btifica. Sz. b. ē ppa visio in ppo gñe. g° z. a. ē visio. a. So. dico q si. b. eēt ppe itēsū vt. a. z eq̄tū visibilitati. a. adhuc ñ eēt eq̄ pfectū sic. a. qz pfectio ipi⁹. a. ñ attendif ab ic sz sbaz ipi⁹. a. sz ex ordie ad suū obz pnle. Est at ifitus obm ipi⁹. a. z spēa aq̄ eliaf ipz. a. ēt ifita ē z ifile melio hit⁹ q̄z ille a q̄ eliciaf. b. Ulteri⁹ dico q. a. ñ tm̄. ē visibile q̄z est visio. qz entitati. a. ñ eq̄tur visibilitas actiua sz passiua tm̄. Nā visio creata ñ ē tāte entitatz q̄zte ē obz qd vr. Sz q̄ñz maiorz q̄ñz miorz. ¶ 2°. Arguit pnr. q de facto ita sit. Data. n. visiōe btifica q̄ sit. a. aut. a. pcise pficit item intrisece vl' reqrif alia imutatō pueniēs ab obo btifico p se. Si 2m: hēo itētuz. si pm: g° obm btificū ñ getat itellectū i se: sz i. a. i q̄ relucet. 2. pñr getat vl' qz efficit. a. vl' qz teriat obiue. a. Si pm: seqf q si p ipole. de⁹ ñ eēt: adhuc. a. eq̄ pficēt z btificaret creaturā vt pri⁹. Qd ē ipole. qz ñ pi⁹ reqreref ens ifitus. ad btificaz visionē q̄z ad nāles opatōes. ad q̄a ñ reqrif ifinitas in obo. sz i p° efficiēte. z seqf 3. sctōs q i obo finito eēt felicitaf. Si 2m. 3. p°. qz stāte. a. si ñ eēt de⁹: adhuc itelligētia eliciēs. a. esset pfecte btā z fōlr. cū. a. sit total' pfectio btifica sibi itrica. z pñr ñ reqrif ifinitas i obo vt realitas: sz solū itētiōalr relucēs i spē creata. Ex q̄ vlteri⁹ seqf q si p ipole duo alij relucerēt i eadē creata spē: eq̄ btificaret ille q ñ eēt sic ille q eēt. ¶ 2°. diuim eē ñ btificat creaturaz qz ē sibi pñs realr: btificaret. n. lapidē: g° qz ē pñs itētōalr. Ul' g° i se vitalr imutāo. qd ē g pom. l' i sua spē. z pñr qz ei⁹ eē i tali spē ē idez q ipa spēs. seqf q obz btificū. p° z p se ē ipa spēs. Diuim āt eē extrice z dnoiatie btificat sz q i spē relucet. ¶ 3°. qz eē diuim i tali spē ē solū finitū eē: Sic ep° eē create i diuia spē ē ifitū dnoiatiue z ibi ifile relucet: igif si pcile i tali spē obicif btificat finite. So. dico q dia eēn imele pfic item z imutat illū p modū act⁹ pmi z ñ 2i. vñ ñ ē visio. Itē dico q visio creata getat fōlr item. z diuia eēn getat obiectiue z vtrūq̄z getat i se z p se z ñ solū i alio aut per a. Ad argm. g° do pm mēbrū z nego illā pñtiā. g° obz btificū ñ getat i se. Ulteri⁹ dico q obz btificū ñ getat solū qz effic aut qz teriat. a. sz qz cū inte creato dic. a. p mom act⁹ pmi cū teriat imele. a. ita q. a. getat fōlr p modū act⁹ 2i. obz vo obiue seu teriatie z fōlr p modū act⁹ pmi. Qñ vlteri⁹ dicebaf q si eēt. a. z ñ eēt de⁹: aia eēt btā. Dico q añs iplicat cōdictōez pp duo. p° qz do ñ existen eēt. 2° qz ñ pt eē act⁹ scds siue p°. q h ñ pt eēn de⁹. Dato tñ añte. Dico q. a. ñ eēt visio btifica qz nō btificat sz sbaz suā abte. sz ex h q vnit vltio fini: z pcedit a tali hitu. ymo. a. ñ eēt visio. qz ñ hrēt p ter° aliqd realr distictū a visiōe z videte. Ad id qd 2°. loco dic. Dico q diuim eē btificat p°. qz ē realr pñs ñ realr: qz pueniat i eodē eē reali l' cstituat 3m. entitatē. sz realr. qz realr p seipz z ñ p spēz creatā mediā cū itellectiōez sui: quā ēt imele teriat: btificat ēt 2°. qz ē pña itētiōalr p mom spēi eliciētz actū 2m. Et negaf illa cña. g° ē pñs p spēz creatā l' ipz ē. a. seu visio. Ad 3m dico q ad btificādū itē creatū fōlr p modū act⁹ 2i. suffic ens finitū. a. p modū act⁹ pmi. l' effetiue aut obietiue ifinitū. Nota q dato q ex clara diuie eēn visiōe relinq possint i ite creato aliq̄ spēs: tñ ille ñ reprñtat diuinā eēn: sz res i ea visas. l' si eēn

repugnat: ñ tñ ꝫ ꝙ in se ē. ꝫ ꝫ rōez aliq̃ꝫ l' ali
q̃s attributales. ⁊ nulla visio ꝑ spẽz creatam
terial' imete ad diuinā eēnas: ꝫ ad ꝯceptū at/
tributale l' aliū i q̄ rducet deꝰ. ⁊ ē aliq̄° media
ta. Jtē nota ꝙ cetis ꝑibꝰ ꝫ imeta cognitio ē
nobilior q̄ res i se vr̄. Sꝫ tamē mediata q̄ ē
in ꝟbo nobiliori ē nobilioꝛ. sic nobilioꝛ ē co
gnitio mediata coloris i ꝟbo q̄ꝫ i seipso. ¶ 3°.
pnr. arguit ꝑ auctores. p°. Aug. q. 4°. ò tri.
de btifica visiōe nr̄a dic. ꝙ ꝫ eā bonꝰ ē deꝰ.
Et ĩfra dic. ꝙ ē sūmū bom. g° ē diuia eēna. 2°.
vgo. i tractatu de sapia dicētis. ꝙ deꝰ ē sapia
q̄ cognoscūt bt̃i. So. ad aug. p°. loco. dico ꝙ
intēdit ꝙ visio q̄ bt̃i vidēt ⁊ q̄ deꝰ bonꝰ ē: ea
dē ē ñ nūero: ꝫ analogia ꝑꝑ idētitatez obi: ⁊
rōis vidēdi. s. diuie eēne. Ad aa dictū eiusdez.
dico ꝙ tā deꝰ q̄ꝫ dei visio ē vltimꝰ finis. ꝫ de
us ē finis. cuiꝰ ⁊ extinsecus. visio āt q̄ ⁊ itricus ⁊
deꝰ sume diligit amicitia: visio ꝟo ꝯcupiscē/
tia ꝯcupiscimꝰ. n. eā nob q̄s tñ ꝑꝑ deū diligi
mꝰ ⁊ i deū ordinamꝰ. Ad vgonē dico ꝙ oēs
beati itelligūt diuia sapia sic actual'. p° ⁊ ñ ipe
alr̄ sensit negādus ē i hoc sicut i multis alijs.
¶ Cōtra eādē ꝯoes arguit. 3°. loco ꝑ argta q̄/
rundā q̄s rcitat adā. 2. q. ꝑ. p°. sic. Nā si visio
ꝟbi aa ē a ꝟbo. seqt̃. ꝙ sume btūs. puta aīa xi
q̄ clarioꝛez visionē hēre ñ pt q̄ꝫ bēat ꝫ mag.
stāre itensione sue btitudis ñ posset hēre no/
titiā de aliq̄ creata i ꝑꝑo gñe eq̄ itēsaꝫ sic ifi/
mus bt̃s. eq̄lis in nālibꝰ sume bt̃o. ⁊ pꝫ seq̄lla
Nā ñ eā hēre pt: seqt̃ ꝙ due noticie itensissi
me suis spēbꝰ se nālr̄ ꝯpaterēt i eodē. puta xi
aīa. q̄ꝫ falm est. p°. q2 pari rōe sil' starēt. 3°. ⁊
4°. mō. ⁊ sine statu. 2°. q2 expiamur ꝙ vna co
gitio itēsa ipedit l' remittit aliā. 3°. q2 ꝫ aug.
7. sup gene. poe. aīe i suis actibꝰ se ipediūt. g°
a fortioꝛi vnꝰ actꝰ eiusdē impedit aliū ñ sit in
tēsus. So. negat̃ ꝯña. ⁊ ad ꝑba. dico ꝫ m. s.
tho. pa. q. 58. 7. 2m. ꝙ due opaoes eiusdē poe ñ
se ipediūt qñ vna ad aliā ordiat̃. vt visio ma
tutina ⁊ vespina q̄ꝫ vna ꝑ aliā reglat̃. ⁊ fiūt
ꝑ spēs diūsi gñis. i via ꝟo vna cognitō ipedit
aliaꝫ eo ꝙ ꝑ diuīsas spēs eiusdē gñis ⁊ ordis
fiāt. q̄ꝫ q̄lꝫ iformatie hēret itellectuꝫ. iō alia
ibi eē ñ pt. Cognitio āt matutia ñ fit ꝑ spēꝫ i
hērētē ne ꝑpe iforatiue se hñtē. Ad dictuꝫ ꝟo
aug. dr̄ ꝫ aliq̄s. ꝙ pena pc̃i ē ꝙ vna poa. im
pediat aliā. q̄ pena ifelicitate tollit. Ul' ñ ē nā
le dic ꝙ vna poa. pt sil' hr̄e actꝰ diuisoꝝ ordi/
nū. ¶ 2°. q2 ꝫ aug. 8. sup gen̄. Deꝰ āgel' loqt̃ ꝑ
suā sbaꝫ. ñ ꝑ sbiectā creaturā. Sol. loq deū ꝑ
sbaꝫ suā ē māifestare aliqd ꝑ visiōez i ꝟbo. in
q̄ manifestatōe ꝟbū tꝫ loci: spēi ⁊ nō visiōis
loq ꝟo ꝑ sbiectā creaturā ē māifestare ꝑ sigm
creatū. siue sit sonꝰ sesibil' siue spēs l' aliꝰ hitꝰ.
itellectual'. Ul' sic dicūt gre. ⁊ adā. Lꝫ deꝰ per
sbaꝫ suā loq̄t āgel': tñ ñ dr̄ ꝙ ipi ꝑ di sbaꝫ au
diāt. Jsta. n. duo fōte differūt. Sciēdū ꝙ ꝫm
aug. iꝫ. de tri. Nullꝰ actꝰ deficiēs ⁊ ñ ꝫp māsu/
rus ē btitudo. ⁊ in. 15. eiusdē dic ꝙ cogitiōes
nr̄e ñ erunt volubiles. Lꝫ g° varie opiōnes
sint de h°. tñ planioꝛ ē ꝙ glibꝫ btūs a pn° sue
btitudis bēat vnicū ⁊ ꝑpetuū actū ⁊ iuariabi
lē q̄ a pn° videt i ꝟbo oīa q̄ post modū i ꝟbo
ē visurꝰ. Ut hēs. 3. d. 14. q. 1. ar. 2. iō btūs ñ pt
nouit vidē i ꝟbo creaturā ñ ꝑus visā n' ꝑfe/
ctiꝰ videat ꝟbū ⁊ fiat beatioꝛ. ¶ 3°. q2 ꝯdictio
ē creaturā rōnalē vniri ꝟbo ypostatice ⁊ ñ vi
dē visiōe q̄ deꝰ ē. Nā btitudo q̄ ē deꝰ ē sua. s.
talit̃ vnitu. So. negat̃ assūptū. q2 pt talē crea
turā sine gr̄a assumē. Ad pba. dico ꝙ illa be
atitudo ē illiꝰ: ꝫ ñ ē illiꝰ btitudo: sed illiꝰ sup.
pom. iō ē ibi fall'a. sic h: Jste canis ē pr̄ ⁊ tuꝰ/
g° ē pr̄ tuꝰ. ¶ 4°. ꝫ sctōs aīa xp̄i tm̄ ē btā q̄ꝫ/
tū btificari pt. aliq̄ creatura exñs l' possibil'.
g° ñ ē btā ꝑ visionē iherētē. q2 q̄cūq̄ꝫ tali da/
ta. deꝰ nobilioꝛē facē pōt. ⁊ nobilioꝛi creatu/
re tradē illā. So. negat̃ aīs. Dico. n. ꝙ sicut
gr̄a xp̄i ñ fuit maxia a deo creabil' nꝫ ifinita
simpr: ꝫ i rōe gr̄e tm̄: ita dico de btitue eius.
siue aīe eiꝰ. q2 illa ñ ē maxia creabil' a deo. de
poa. abta. ne ē ifinita simpr. ꝫ i rōne create bti
tudis. ita ꝙ deꝰ maioꝛē cōferre ñ potuit q̄ꝫ tū
ad illa q̄ ad spēm ⁊ rōnē btitudis ꝑtinēt ⁊ ad
statū btitudis. ⁊ h° de poa. ordinata. Et lꝫ nul
la creatura exñs bēat nālē capacitatē ad ma
ioꝛē gr̄aꝫ ⁊ gloriā: q̄ꝫ aīa xp̄i hēat cape pos/
sit. ¶ 5°. Si btitu° creata eēt pñs aīe sine eiꝰ i
formatōe ⁊ sine depēdētia ad illā: ñ ē cā q̄re
nō saciaret sicut ⁊ mō. g° ⁊ btitudo icreata ex
sua pñtia faciat ⁊ aīa ꝑ illā faciat. So. sic li/
gnū neeēt fōlr̄ calidū pñtē calōe ⁊ ñ iherēte.

vt pz de ↄposio e xi cui albedo i sacramēto est pñs. ꝛ tñ ñ ē albū. ita creata beatitudīe nulla creatura eēt bt̄a si nō īhereret. q꞉ ñ eēt sua vl tīa pfectio ꝛ suꝰ actꝰ. ¶ 6o. Sic ex ypostatica vnione diuinū suppom. ē suppom nāe hūane: ita ꝛ diuina btitudo ē hūane nāe btitudo. go ꝛc. So. Negat similitu o tacta ī aūte. q꞉ ō rōne suppositi ñ ē fōalr inherē. qd ē de rōe btitudinis nāe ītellectualis. diuine autē btitudini repugnat inherere. ¶ 7o. Aīa xi nouit futura ↄtīgētia ꝛ ñ p noticiā creatā. qd pz. Nā si sic. go glz nostrū pt milies eā decipe. Nam crediderit sortē nō peccaturū ꝛ de hoc sit gauisa. Deꝰ iam facē nō poterit qn sic crediderit ꝛ tñ sortes peccādo poterit facē q nō sic sit. So. Dico q nec assēsui fidei: nc assēsui pcedēti ex btifica visiōe pt sbeē falm. aut deceptio ī sensu ↄposito. Jō lz credita ꝛ visa ī vbo possint aliqñ abte ñ eē ex suppoe: tñ diue reuelatiōi sīt necaria. ꝛ opporia. ipoia iō hoīes xpm fallē nequeūt. q꞉ ista copulatīa ē ipoia. Aīa xi ita credidit ꝛ ita ñ erit. Lz āt ex h q ītelleo creatꝰ ītelligit p eēntiā diuinā sic p actū pm ñ seqt q īfinita ītelligat vt pz. 4o. di. 49. q. 2. ar. 3. tñ si p eaz ītelligēt vt p actū 2m. necario īfinita ītelligēt. q꞉ cū acto ꝛ agēs sint realiter idē: ꝛ ītellectio ꝛ ītelligē. ipole ē ītellectōe infinita ītelligē nisi ītelligē ītelligētis sit īfitus. Sz ↄ h arguit q vna ꝛ eadē res pt eē visio ꝛ ñ visio. go mlto fortiꝰ eadē ītellectōe pt deꝰ ītelligē īfinite ꝛ aīa xi finite pbat añs. Nā ↄtigit dare minimū visibile p sensuz. ponat. go q sortes ī. a. ī istāti videat mimū a sensibile. ꝛ ab illo mimo sortes recedat motu cōtinuo vel eↄo. Tūc pꝰ. a. sor. illud mimū ñ videbit. Aut. go visio q in. a. videbit erit pꝰ. a. aut nō. Si pm. hēo intētū. q꞉ tūc nō erit visio. Si 2m. go dabit vltimū istās rei pmanētis. i. visiōis ↄ. pbm. 8. phicoꝝ. So. dico q visio ñ pt īformare poam visiuā ꝛ nō eē visio. Et ad pba. dico ī casu q dabit vltimū istās eē illiꝰ visiōis. nec h icōuēit i intētiōalibꝰ ꝛ relōnibꝰ ꝛ hꝰi īpfectis. Uerūtñ alr soluūt moderni dicentes q nō ē dare mimū visibile ꝛ maximū ñ visibile. ꝛ negāt maximā distātiā a q aliqd ē visibile ꝛ dāt mimū a q ñ ē visibile. Credo āt q

oculꝰ asini efficē nō possit visionē. quā efficit oculꝰ hominis ꝛ ↄūr nec p illā vidē si ī eo poneret. q꞉ nl videt visione quā ñ effic. ꝛ idē dico de visiōe ītellectuali angeli quā hō efficē ñ pt nō. n. pt p illā ītelligē. ¶ 8. Nā s3 aug. 15. de tri. Dilectio q deū fresqz diligimꝰ deꝰ est. So. Jllud dictū ñ ē verū ō dilectōe qua tāqz actu 2o diligimꝰ. s3 de illa q diligimꝰ effectiue ꝛ fōalr exēplatiue. ꝛ ita sētit aug. ꝛ magr. po. di. 17. vt pz p. s. tho. 22. q. 23. ar. 2o. Ubi dicit q ñ fuit ītētio magistri q iste actꝰ q diligimꝰ sit. s. s. Sz q ad hunc. s. s. mouet sine alio hītu. secus ad actus aliarū virtutū. quos p habitus eaꝝ efficit. ¶ 9o. Si cognito beatoꝝ aliud ē q deo: aut sūmꝰ aut insimꝰ beatꝰ erronee de deo iudicabit. q꞉ alter eoꝝ cognoscēt deū aliter qz ē. cū eoꝝ cognitōes nō vno o vel equaliter deuz repñtent. Cōfirmat. q꞉ duobꝰ vidētibꝰ idem albū per spēs inequales alter eoꝝ circa manifestationē eius decipiet iudicādo vl plꝰ vl minꝰ: ītēsiz qz sit. So. negar ↄña. q꞉ lz oēs bti p ieqles visiōes videāt qcqd fōlr ē i deo. ñ tñ remissiꝰ cognoscēs errōee cognoscit aut aliter qz ē. Quelibz. n. talr visio osīdit deū īfinite bom. ꝛ diligibilē. s3 modꝰ diuersoꝝ ē diuersus. ꝛ bōitas di clariꝰ p vnā qz p aliā videtur. iōqz ꝛ maior dilectio ad vnā qz ad aliā seqt. Ad ↄfirma. dico q ñ ē silē. q꞉ oēs bti p vnā spēz vidēt. isti aūt ñ. s3 p diuersas qrū vna imꝑfectiꝰ repñtat qz alia. Sciēduz ē āt q deꝰ pt ab ītelu creato videri īmete. i. sine medio q seu qd sit actꝰ pmꝰ. ꝛ sine meo. ī q. ñ āt sine meo s. q. i. luīe glīe. ꝛ sine medio qd sit actꝰ 2ꝰ. ē. n. ↄdicto q ītel creatꝰ videat sine visiōe. quā efficiat. Sciēm ēt q. s. tho. di. q. 4. ar. xi. ꝛ 4o. di. 49. q. 2. ar. 7. pōit q p diuinā potētiā miraculose possit inteo creatꝰ sine luīe glīe diuinaz eēntiaz vidē. ꝛ ex verbis eiꝰ pz q lumen glīe ñ ē absote necariū vt hō deū p eēntiā videat. Sz ad h q ītel. creatꝰ efficiat talē visionez ↄūter vr q vidē possit p visionēa se ñ effiuētē s3 mere passiue receptā. Sz sciēdū q ī pdictis locis ītēdit q lumē glīe ñ sit necariū per mom hītꝰ. s3 tñ ē necariū p mom hītꝰ l passionis. Et hūc sēsuz ipe aperit. di. q. 2a. 2o. ꝛ. q. i. 2o. Sciēm qqz q cū in hītu sint duo. Leē pnam.

opatóis ꝛ hēre potētiā mixtā actui: diuina eēn
tia ꝫ modū bti⁹ q̄ ad pᵐ. tm̄: nec ē neċe intel-
lectualē spēm ihere vl' iformar̄ aut eē hitu3.
¶ x°. p actū btificū nec° cognoscit oē cogno-
scibile distictē. g° ē de⁹. pꝫ aūt aīs. qꝛ p illuꝫ
cognoscit de⁹ ꝛ aliqd aliud. vt pꝫ p aug. iꝫ. tri.
qꝛ p illū hēt certitudo d ppetuitate siue felici
tate. Nō ē āt maioꝛ ratio d vno distic° a do
q̄ꝫ de alio. g° oīa p illū sciūt. So. negat. aīs
qꝛ ad btitudinē reqrit cognit° aliq̄ꝝ creatu
rū ñ q̄si btificās: ꝫ q̄si nec° ad actū btī. vt
noti⁹. sui ñ āt noti⁹ oīuꝫ vt pꝫ. vi. q. 4. 8. 12ᵐ.
¶ Cōtᵃ. *2ᵐ arguit sco. q̄ i aīa x' nō oꝫ ponē
aliquā sciētiā nālr acqsitā aliā ab īfusa. p°. sic
Nā scientia īfusa ꝛ acqsita sunt eiusdē rōnis
g° f'm te nō pñt eē in eodē sbo. Nec valet di
cere q̄ distinguunt sicut matutina ꝛ vespertia
qꝛ ille hñt distinctā rōnē obiecti. s. vt aliqd ē
pñs in se ꝛ in vbo. iste aūt sunt de eodē. Nec
ēt distiguūt p cās efficiētes. qꝛ talis distictō
nō distiguit formalr vt vult aug. ꝯ dōatistas
ꝛ hoc pꝫ i adā ꝛ in nob. So. Dico. q̄ iste due
scie spē distiguūt. ñ tñ tm̄ nec realr sicut ma-
tutina ꝛ vesptia nec solū penes cās efficiētes
ꝫ penes obiecta. qꝛ sicut diuersoꝝ obiectorū
adeq̄toꝝ nᶜ sc̄ d eodē°. Nā spēs īfuse x° repñ
tāt res q̄ꝫᵐ ad nāꝫ. ꝛ pncipia indiuiduātia ꝛ q̄
ad oīa accidētia p se ꝛ p accñs. Acq site vo q̄
ad pᵐ tm̄. Itē īfuse repñtāt oīa īdiuidua spēi
pterita pñtia ꝛ futura. ꝛ sbstātias sepatas. nō
āt acqsite. Dato tñ q̄ idē pciale obꝫ sit vtrius
qꝫ: neutra supfluit. qꝛ idē p vtrāqꝫ cognoscit.
ꝫ pfecti⁹ p vnā q̄ꝫ p aliā. ꝛ tñ vtraqꝫ erit pfe
cta i gñe suo ēt ꝫꝫ ipos. ¶ 2°. Cōtᵃ illd q̄d di
cit de augu'° sciētie acqsite. Nā ꝫꝫ hoc qlibꝫ
beat⁹ posset acqrē sciaꝫ cū habeat itēᵐ. possi-
bilē ꝛ agētē ꝛ siliter poᶜ augumētatiue i bea
tis ꝛ in adā possent hēre act⁹ suos. Ex hijs pꝫ
q̄ falsa ē illa ppositio. s. poᶜ. in qbuscūqꝫ sint
possūt hr̄e act⁹ suos. ē falsa vbi pueniūt ab ali
q̄ agēte īducēte termīos ad q̄s p actiōes po-
terūt venire. Est aūt vera vbi sec⁹ ē. So. Ne
gat ꝯña. q̄ ad beatos. qꝛ vt sc̄ in termīo ñ est
necesse eos hr̄e oīuꝫ pfectionē nālē. possibilē
i sua spē. Sec⁹ de aīa x' ante resurrectionē. qꝛ
tūc x° erat viatoꝛ simul ꝛ ꝯphensoꝛ. ꝛ necesse
erat ipꝫ hr̄e oēꝫ pfectionē. nālr homini possi
bilē. q̄ꝫᵐ ad aīaꝫ q̄ erat oīuꝫ aīaꝝ caput. ꝛ itel
lectū eius possibilē pfici q̄ꝫᵐ ad oēm reᵘˢ quē
hꝫ ad supioꝛa. i. in mālia. ꝛ inferioꝛa. i. finita.
Nec tñ icōuēit q̄ btī in cognit°ᵉ nāli pficiāt
vsqꝫ ad iudiciū potissiᵉ p illuiaᵒᶜᵉ. 4. di. 49.
q. 2. Negat ēt ꝯña q̄ ad poᵃˢ augumtatiuā tā
ade q̄ꝫ beatoꝝ p⁹ refrectionēꝫ p°. qꝛ isti erūt
nec° sibi pñre q̄ꝫtitatꝫ 2°. qꝛ hō ñ ē sic i poᵃ ad
duas q̄ꝫtiᵗᵉˢ spē differētes vt illa aīa ad duas
sciētias. Nec. s. tho. fūdat se i maxi° aducta p
arguētē. ꝫ i glosa ei⁹. Si. n. itelle⁹ possibil' x'
ñ habuisset sciaꝫ acqsitā: remāsisset alr īpfe-
ct⁹. qꝛ ñ oīs ei⁹ poᵃ. ad sciētiā fuisset cōpleta.
¶ Ad ideꝫ arguit durād⁹. Secūdū oēs fuit
incōueniēs xᵐ accipe sciaꝫ ab hominib⁹ cū sit
dat⁹ nobis doctoꝛ. g°. ꝛ icōueniēs fuit accipe
a reb⁹ p experiētiā qꝛ sicut ibi ab homīe: ita
hic a rebus videret dependere sua perfectio.
So. Non est simile. qꝛ dignius est doceri p
res q̄ꝫ per sonos p:olatos ab hoīe. p°. n. mō
docet de⁹. qꝛ sēsibilia sc̄ signa sapiētie ei⁹. 2°
vo hō. iō negat ꝯña. ¶ 2°. qꝛ x° nō ē oīa exp-
tus. g°. nec isto mō. oīa sciuit. Si dicas q̄ x°
vidēdo coꝛᵃ. celestia ꝯphēdit coꝝ vtutes ꝛ sic
ex paucis exptis sciuit oīa. ꝯ. qꝛ null⁹ hō nālr
vidēdo celū ꝯphēdit ei⁹ vtutē. ꝫ expiēdo ei⁹
effect⁹. Expto aūt vno effectu p talē expien-
tiā sciri ñ pt n' cōsimilil' in spē. So. Ad i pba.
Solutōis dico q̄ x° qcqd sētiebat facilr nālr
ꝯphēdebat. ꝛ negat. q̄ p expiētiā habitā de
aliq̄ nō possit haberi sciā. n' d similib⁹ ꝫꝫ spēꝫ
vbi ad expientiā seqt rei ex pte ꝯphēsio q̄ ad
oīa pdicata ēt accidētalia. ꝛ q̄ ad oēm hitudi
nē talis rei ad alias res. Et sic fuit i x° potissi-
me qꝛ scia indita i eo coopabat ad acqsitōeꝫ
expimtal'. Sic hñs penes se paucas intelliᵍᵉˢ
spēs ꝫ vles i vtute pt ex eis mltas fōar̄ magꝫ
pticulares. sec⁹ in alijs hominib⁹ ideo de eis
non est vt de x° iudicādum.

Lex circa. 14. di. q̄rir vtꝝ aīa
x' i vbo videat oīa alia a v-
bo. ¶ Pᵃ ꝯ°. *. Aīa x' p nllā
sciaꝫ sic aut cognoscit aut ꝯp
hēdit oīa scibilia l' oīa q̄ de⁹
cognoscit aut scit. vi. q. 2. 4.

Itē 3°. di. 14. q. i. 2°. Cōphēdēt. n. oīa ī q̄ solo oīa sciūr. s. oeī n̄. n. res sūt i eo diuise vt silr̄udi nes ī speculo: sz vnita vt mēbra ī sēie ⁊ effe° ī cā. ¶ 2ª. Aīa xᵢ cognouit ī ūbo īfinita sz qd lz n̄ ifiᵗᵃ simplr̄. vt. ū. s. Itē 3ª. pte. q. 10. 3°. ⁊. 3ª. ū. s. Infinitū sz qd sūt īdiuiduo. * īfinita ꝯphēsa sb finitis spēb⁹. ⁊ ifiᵗᵉ spēs sb finito gn̄e. Aīa āt xᵢ. scit oīa q̄ de⁹ scit scīa visiōis. i. q̄ fuerūt sūt: aut futura sūt. Itē ꝯphēdit creatas. ⁊ scit ꝯn̄r oīa q̄ sūt i ptāte creatap. iō scit īsiᵗᵒ indiuidua futura puta infinitas cognitōes. ⁊ sī aliqn̄. s. tho. dicat ꝙ scit ifiᵗᵃ q̄ sūt ptāte create: scīa sim plicis ītelligētie. n̄ āt scīa visiōis q₂ cert⁹ ē p̄teritoꝝ pn̄tiū ⁊ futuroꝝ ētiū n̄uer⁹. Intelligē d⁹ ē ꝙ loqᵗ ō ētib⁹ sbsn̄tib⁹ ⁊ n̄ ō cogitatōib⁹. ¶ Lōtᵃ pᵒᵐ ar. sco. volēs pbar̄ ꝙ aīa xᵢ videt oīa ī ūbo q̄ videt ūbū. ⁊ p°. argᵗ ꝯ. pba. ꝯᵒⁱᵃ sic. Si eidē sbo puta. a. ꝯueīāt duo ōdiate puta. b. i. diffini° ipsius. a. ⁊. c. siue pa°. eiusdē ita ꝙ. b. sit tota rō ꝙ. c. ī sit. a. sī inq̄z ita ē. ⁊ ītelligēs. b. n̄ apphēdat. a. mltomin⁹ ītelligēs. c. apphēdz. a. Sz ōo ꝯueīt eē ifiᵗᵘˢ ītēsiue ⁊ eē ī q̄ ifiᵗᵃ relucēt ⁊ pᵐ ē rō 2ⁱ. ita ꝙ iō ī eo relucēt infiᵗᵃ: q₂ ē ītēsīᵉ ifit⁹. n̄ eꝯ° ⁊ ītelligēs pᵐ. s. deū eē ītēsīᵉ ifiᵗᵘˢ: n̄ ꝯphēdit deū vt beat⁹: q n̄ ge/ tate n̄ aphēdēt deū sb rōe ifiᵗᵉ fōlr ita ꝙ ifiᵗᵘˢ aphēsū vt finitū n̄ pl⁹ q̄z finitū getat: g° mlto min⁹ deū ꝯphēdēt q oīa relucētia ī eo vidēt. So. sī argᵐ sit ex trib⁹ termīs debito mō ōdinatz: ꝯdudit ꝯᵒᵉᶻ verā sic. g° cognoscēs ītelligēs deū: eē ifinitū ītēsīᵉ n̄ ꝯphēdit deū. g° nz cognoscēs deū ifinitoꝝ r̄n̄tatiuū eē. ꝯphēdit deū. Si āt ex maiori ⁊ miori pus sūptis ife/ rat sic. g° cognoscēs īfinita relucētia ī deo n̄ ꝯphēdit deū: sic argᵐ ē ex 4ᵒʳ termīs. pm⁹ ē de⁹ scōs ē ītēsīᵉ ifiᵗᵘˢ. 3°. ē ifinitoꝝ rep̄ntatiᵘᵐ 4° ē ifinita possiᵇⁱᵃ rep̄ntata. Nō. n. idē ē eē ī/ finitoꝝ r̄n̄tatiuū ⁊ ifiᵗᵃ rep̄ntata. Un̄ glz btūs cognoscit pᵐ. n̄ 2ᵐ. Nec p̄dicat̄ b 2ᵐ ō do. nᵉ pᵐ. s. eē ifinitū ē meᵐ. ad ꝯdudēdū illō ō deo. Iō n̄ vz silr̄itū° ō diffinitōe ⁊ passiōe. aut dua b⁹ passiōib⁹ sbordīatz. Nec seqʳ sī aliqs videt deū ifinitoꝝ possibiliū r̄n̄tatiuū: ꝙ videat il/ la ifiᵗᵃ clare: ⁊ distīcte. Sic n̄ᵉ seqᵗ ꝙ aristoti/ les clar̄ ⁊ distīcte viderit infinita: q̄ clar̄ vidit eē ī ꝯtīuo. ¶ 2°. Q₂ cognoscēs vnū effecᵐ ī ū bo n̄ ꝯphēdit ūbū: vt ē cā ei⁹. g° ī b min⁹ vi dēs oēs possibiles ꝯphēdz ūbū simplr̄. So. p̄t dici p°. negā° añs q₂ tal' ꝯphēdit ūbuz sm qd. i. vt ē cā tal' effe° puta sō l. q₂ sic ꝯphēdēs distīcte cogonscāt ī ōo actū emīnēte l' ūtualr ꝯtinētē talē effecᵐ. ⁊ hitudinē ei⁹ ad effecᵐ ⁊ eꝯ. ⁊ qcqd ex pte dei reqrit ad p̄ducēdū talē effecᵐ in eē. hoc āt creature po¹ᵉ est. 2° possū añte: negat̄ ꝯn̄a. ꝙ. n. nō ꝯphēdat ūbū vt cā solis ē q₂ id q̄. ē cā solis ē id q̄ ē cā oīum. ¶ Silr̄iter argᵗ ꝯ illud exᵐ. de p̄nci° ⁊. ꝯᵒᵉ. q₂ assumit falsūz simplr̄. Cā. n. inq̄zᵐ cā nullā p̄fe ctiōez accip a cāto. q₂ ē p̄or eo nālr̄. g° cognitᵒ p̄ncipij vt ē cā ꝯᵒⁱᵃ nullo°. p̄ficit̄ p̄ cognitōez ꝯᵒⁱᵃ. So. Illud exᵐ. boᵐ. ē. Ad ī pbatōez. di co p°. q₂lz cā vt sic nullam p̄fectōez accipiat a cāto tn̄ cāz ꝯseqt̄ aliq̄ hitudo rōne effeᵗ illaz alias nullo°. ꝯsequeret̄ vt p̄rnitas. Et iō co/ gnitio p̄ncipij p̄ficit̄ p̄ cognitionē ꝯᵒⁱᵃ abeo. Et sī non q̄zᵐ ad sbaz ⁊ realitatē absolutā p̄n cipij. tn̄ q̄zᵐ ad eius habitudinē ad cōdusiōez ⁊ q̄zᵐ. * ad ūtutem ⁊ cālitatez p̄ncipij. 2° dico ꝙ dato ꝙ p̄ effecᵐ nullo° p̄ficiat̄ cā ⁊ ꝙ no/ titia effect⁹ non sit rō p̄fecti⁹ cognoscēdi cām: tn̄ eꝯ° effect⁹ nullā p̄fectiōez recipet a cā: n̄ il la p̄existeret ī cā. ⁊ ī cāis totalib⁹ nālr̄ agēti/ b⁹ noua p̄fectio ī effectu arguit nouā p̄fectio nē ī cā. vl' augumētū p̄oris cālitatis nouū. Et similr̄ ex cā a totalr̄ ⁊ p̄cisa n̄ p̄t nouit̄ agno/ sci effe° nisi nouiter aliqd p̄cognoscat̄ ī cā. vl ipa p̄fecti⁹ cognoscat̄ q̄z pri⁹. iō sī nouit̄ ex to tali p̄ncipio cognoscat̄ aliq̄ ꝯ°. illud magis p̄ cognoscat̄ q̄z pri⁹ vel addit aliqō cō principiū p̄ori p̄ncipio. vt cū sb eadē maiori sumūt̄ di/ uerse minoris ad iferēdū diuersas ꝯdusiōes. Dico 3°. ꝙ ī scīa qa cognitio effect⁹ cāt noti/ ciā cāe. ⁊ q̄zto plures cognoscūt̄ effect⁹: tāto p̄fecti⁹ cognoscit̄ cā a posteriori. Dico 4°. ꝙ cognitōe p̄ p̄ qō ⁊ a p̄ori: lz cognit° cāe sit rō cognoscēdi effecᵐ nō eꝯ°. tn̄ a vera cognitōe effectū ex cā ⁊ ꝯdusionē ex p̄nci°: ncēe ē p̄ri⁹ nā augeri cognitionē cāe p̄ncipij. nō ex cogni tōe effect⁹ ⁊ ꝯclusiōis. sz aliūde vndecūqz sit tale auctoramtū. Cōfir p°. Sūmo aliqō pūᵐ ī aliq̄ gradu. ⁊ q̄ro vtᵐ stāte tali gradu possit ex illo sciri aliq̄ ꝯ°. aut n̄. Si pᵐ. habeo itēm

q̄ cognoscēs ꝯclusionē ex pn°: ñ pfecti⁹ no/
uit pnm. Si 2m, g° illō pnm nō est pnm. So. di
co ꝙ si ex notiª. a. pncipij p° hita ñ hēat eo fa
cto notiª. b. ꝯ°is. nūq̃ decetero hēbit stāte il
la notiª ifōmata. q̄ tal' notiª. ñ ē pfecta. ꝛ to
tal' rō notior ꝯ°is. Et cōcedo ꝙ. a. pnm. sb tali
gdu notie. ñ ē pfecta rō sufficiēt applicata ad
cognoscēdū. b. Lz sit pnm ꝛ cā ꝯ°is i poª. tā in
eē q̃ i cognosci. nō tñ erit i actu sufficiēter: n'
cognoscat alr. Addo āt sufficienter. q̄ aliq̄n
ex eadē maiori vniformit' cognita: pñt iferri
multe ꝯ°es coassūpt̄ multꝫ minorib⁹. q̄ illa
ñ ē sufficiēs pnm. Uerbū aūt dei ē sufficiēs rō
cognoscēdi oēz creaturā. iō si p illō nouit co
gnoscat aliq̄ creatura: aliqd inouat circa ei⁹
cognitōez. Cōfir' 2°: q̄ dr̄ p°. poste. ꝙ de sbo
tm̄ cognoscē: q̄ ē. ꝛ p ipaz demōstratōez
nō scit pp qd de sbo. sꝫ tm̄ psuppo'. cognosci
tur āt passio iherēs sbo. ꝛ ita ē de ꝯ°e ꝛ pn°.
So. dico p°. ꝙ p ꝛ post dmōstrationē diffi°
Bi cognoscit pfecti⁹ q̃ an cognitōez. q̄ ꝛ ma
gis cognoscit a posteriori sua vt⁹ ꝛ cāitas in
ordie ad nouos effect⁹. Dico. 2°. ꝙ tūc nō co
gnoscet pfecti⁹ cognitōe pp qd ꝛ a priori: ex
h° ꝙ ipa diffi°. ñ ē pcisa cā notie ꝯ°is. sꝫ ꝯcur/
rit mod⁹ arguēdi ꝛ ppositōes coassūpte ꝛ no
titia ter°⁹. Si āt eēt pcisa cā: nūq̃ nouit' esset
notiª ꝯ°is n' nouo° cognosceret diffi°. De p/
dict̄ loqt. s. tho. vi. q. 8. 4. ꝛ. q. 20. 5. Et. 4°.
sen. d. 49. q. 2. 5. Et 5. 3. ca. 55.

¶ Arguit ēt pn' 5. distictionē q̄ tāgit i ꝯ°e.
Nā iteª aie xpi pt i vbo vidē aliqd pole. g°
nō pcise ponit ter⁹ cognitōis i cognitōe eorū
q̄ sciunt scia visiōis. Pz āt aūs. q̄ aīas alias
visile ē vidē i vbo ꝙ possit ipm creare aliqd
q̄ nō creat ꝛ distīcte. ꝛ q̄ rōe videt vnū: ꝛ aª.
ꝛ sic ad tollēdā ifinitatē: oꝫ aliū fingē t'mi/
nū. q̃ icludēdo actualia ꝛ excludēdo possibi
lia. So. ñ negat. s. tho. qd iste pbat. s. aīaz xi
vidē i vbo aliq̄ possibilia. q̃uis null⁹ viator
possit scire q̄t de hijs videat ꝛ ad tollēdā ifi/
nitatē simp'. suffic dicē ꝙ nō videat oīa deo
possibilia. ¶ 2°. Ois ites ē receptiu⁹ notie cu/
iuslꝫ obi. ꝛ ad qdlꝫ obꝫ. hꝫ nāle desideriū ꝛ
q̄cūq; cognoscēdo i h° nālr pficeret. Et qa
visio i vbo ē notiª. pfectissiª possibilis hēri d
obo. seqt ꝙ ites. ē receptiu⁹ oīs visiōis i vbo
ꝛ h° diuisim. g° ꝛ ꝯiūcti pt visiōes oīuz sil' hē
re i vbo. Iste. n. ifinite visiōes nō opponunt
adiuicē vt sil' nō possint eidē i eē: alit cū sem
p iteª beati videat se beatū nūq̃ posset aliud
vidē: nec ēt repugnat intellectui creato talis
infinitas. q̄ receptiuū ñ ē pfecti⁹ ex h° ꝙ actu
recipit id ad qd erat in poª. q̄ ipsi act⁹ sūt ex
rōnez receptiui. nō g° eēt ites oīa vidēs actu
pfectior q̃ mō cū singula ꝛ oīa videt in poª.
So. in hoc arguto assumūt. 6. falsa. pm. Ois i
tellect⁹ hꝫ nāle desideriū ad oē obm ꝛ cogno
scēdo illud pficit i h° nālr. Nālr. n. desideriū
ites creati est respectu spēꝝ generꝝ. ꝛ rōnū reꝝ
factaꝝ: nō āt factibiliū. aut singulariū. i. q. 12.
8. nec ipsa singularia sūt de ei⁹ pfectiōe. vt ibi
dē dr̄. 2m. fam. Que vident i vbo: diuersis vi
sionib⁹ vident. 3. 5. gen̄. ca. 59. 3m. Qñcūq; ali
q̄ multa sūt possibilia reli alicui⁹. ꝛ nullus eo
rū hꝫ repugnātiā ad coexistēdū alteri nec il/
lud eēt pfecti⁹ si oīa sil' ineēnt ei: q̃ si nullum
ineēt tūc ñ repugnat oīa illa sil' iēē ei. Instā
tia. n. pꝫ 5. h° de do ꝛ creabilib⁹ a se. Nō. n. pt
oīa actu creasse creabilia. Itē ē istātia d diui
sioib⁹ ꝯtiui. 4m. Uisiōes diuisoꝝ oboꝝ ñ hñt
icōpossibilites adiuicē. Dico. n. ꝙ visiōes q̃rū
pnª sūt spēs cate. sūt icōpossibiles sic ꝛ ille spēs
Nō. n. pt idē ites sil' spēb⁹ plurib⁹ eiusdē ordis
ifōari. 5m. Poª. ñ ē pfectiō ꝯiūcta actui q̃ se/
pata. Seqt. n. ꝙ pfectiō ñ sit ites gabriel' q̃
luciferi. aut pBi: q̃ rustici. ymo arguēs dic ꝙ
p oēz cogitōez pficit. ꝛ lꝫ act⁹ sit ex rōe ipoe
tñ pt saltē actualr pficē. dato ꝙ nō eēn'. 6m.
Quicqd sil' ē i po° ad mlta: sil' pt actu illa hē
re. Pz. n. ꝙ cōtinuū ñ pt oēz possibilē diuisiōez
actu hr̄e. ¶ 3°. aīa xi hꝫ īfinitas spēs. q̄ ifinita
singl'aria nouit i ppo gñe. i. ppas spēs. g° pōt
hr̄e ifitas visiōes i vbo. So. negat aūs. Ad
pba. dico ꝙ spēs ifuse x°. sites erāt āgelicis.
iō p vnā cognoscit nā specica ꝛ ifita idiuidua
ei⁹ possilia l' actu existia. ymo ites creat⁹ ñ pōt
plres spēs hr̄e actu pfecto: n' hēant iter se cer
tū ordinē. ¶ Cōtª eadē durā. ꝙ aīa xpi i vbo
videat oīa possibilia q̃m ad id ꝙ sūt. nō āt vi/
dēdo an sint l' ñ. Et arg' sic. Quilꝫ vidēs diui
nā eēnta videt oīa q̄ illa repñtat nālr: Qui. n.

pt ī diuiaꝫ eēntiā mlto fōtiꝰ pt ī rñtata p illā
g° videt oīa possibilia qꝫm ad id qꝫ sc. Ista.n.
ab illa isto° rñtāt. Alr deꝰ illa ñ cognoscēt.
Et rñtant nālr ꝛ nec°. qꝛ illa rñtat eēntia oīa
sic cā effem. Est āt cā ꝫ poam oīuꝫ pducibiliū
nālr: Nō.n. oeꝰ pt ñ posse oīa: ꝫ libē pducat
siue cāet ꝫ actū. iō ꝯñr libē rñtat reꝝ exñtias
siue pducta actu. So. Negat añs pm pp duo
p°. qꝛ eēntia oīa q̄ rñtat ñ rñtat oībꝰ: ꝫ solū
ꝯphēdēti illa. 2°. qꝛ dato qꝫ oībꝰ rñtaret oīa
tñ ītellectꝰ creatꝰ oīuꝫ ñ ē capax. Ad pba. oi
co qꝫ maiꝰ ē cognoscē dinā eēnaꝫ qꝫ oīa possi
bilia fieri p eēnaꝫ: si p se sine dina eēntia offer
rēt ītellectui. tñ maiꝰ ē vidē deū ꝛ oīa ī deo:
qꝫ vidē deū ꝛ solū q̄dā ī eo. iōqꝫ g pt ī deū ñ
oꝫ qꝫ possit ī oīa ī deo. ꝫ ex deū si offerēl. vi.
q.20.5.ad pm. Et 1a. q.12.8.

¶ Cōta 2aꝫ argt qdam hybernicus vt recitat
adā. Et ītēdit pbar qꝫ nullꝰ ītellea creatus pōt
cogitar aliqd ī vbo pter ipꝫ vbū.i. pter deū.
p°. sic. Actꝰ visiōis vbi ē actꝰ q̄ sola ydea vel
ymago creatē vr. g° p illā creata ñ vr. pbat
añs. qꝛ alr opōtēt vnā visiōeꝫ l'vnū actū eē
idee. ꝛ ydeati. qd ē falꝫ. qꝛ visa ymagie cesarꝫ
ñ pp h cognoscir cesar. n'adsit eiꝰ cogni°. Nec
viso speclo vr facies: ꝫ eiꝰ ymago. ymo: si vi
sa ymagie videt res: oīa sonia eēnt va. So.
Dupx ē ymago. s. ꝫm realē ꝯfōmitatē ī aliqbꝰ
accñtibꝰ vt statua ꝛ figura. Ul'ꝫ rñtaoeꝫ ñ ꝫ
ꝯfōitatē accñtuū assīlata ymagiato: vt spēs ī
telligilis q̄ ī eē nāli ñ ē simil' rei: ꝫ eā rñtat vt
ē: Et p paꝫ visiōeꝫ pe: nō vr pp̄e res vt ī se ē:
secꝰ p visionē 2e. potissie qñ tal' yma° ē imetus
obꝫ visiōis ꝛ sōle pñm eiꝰ q. ītelligr spēs faciēs
rē eē pñtē ī eē ītelligill vt ī ppoito d vbo. iō
negat añs. nec ē sile d statua ꝛ speclo. qꝛ iste
ymagies sc ēmi: ꝫ ñ pña visionū: n'assimilāt
ꝫ rñtaoeꝫ: ꝫ ꝫ realē ꝯfōitatē. n'rñtāt rē vt ī
se ē. ꝛ si aliqlr. qꝫm. s. ad aliq accñtia. Et h da/
to. s. vt rñtēt rē vt ī se ē tñ variata re ñ variat
rñtatō. ꝫ pteritā ꝯdictōeꝫ rñtāt d pñti. Sō/
nia vo ñ sc sp va: qꝛ ñ sp mōstrāt rē vt ī se ē:
ꝫ aliqñ sb ꝯdictōibꝰ possibilibꝰ ī eē. aliqñ sb ī
possibilibꝰ. ꝛ aliqñ absentē vt pñtē. iō ñ oñr
visiōes: ꝫ mēorate pñisiōes ꝛ sc cā falsoꝝ iu
dicioꝝ. Itē negat qꝫ res ī vbo videat solū vt
ī ydea. ymo vider vt ī cā effe°: l'ꝯ° in pñ°. vi. q
1.2°.4°. ¶ 2°. Si p actū visiōis vbi pt videri
creata oistic°: tc p eūdē actū negari possꝫ diuꝫ
eē creataꝫ. Et eēt va ppo° ī q idē ꝯceptꝰ nega
ret d seipo. ꝛ eadē ꝯpoitō eēt necaria ꝛ ipos
sibil'. So. Dico p° qꝫ illa visio ñ ē p mom ꝯpo
sitōis l'divisiōis qꝛ tal' modꝰ solū ex ipsec°e spē
rū pueīt diū p diuisas sbꝫ ꝛ pdicatū rñtāt: qs
oꝫ ꝯiūgē l'ꝯiūgē ꝯcepꝰ. 1.q.14.ar.14.2°.qꝛ v
tute tal' disiōis pt ite° ꝯponē ꝛ diuidē itē ea
q. videt. Nec idē negat d seipo. qꝛ ī tali diui
siōe ipa bt'a visio ñ ē sbm aut pdicatū: ꝫ aliq
ꝯceptꝰ aut spēs eiꝰ vtute fōate. 3°. qꝫ ꝫ mltos
logicos idē ꝯceptꝰ vacit negar d seipo. dūmō
negat° seqt vtriꝫ vt aliqs hō hō ñ ē. vl' sic. ali
qs hō nō ōis hō ē. Aliqs hō aīal ñ ē. ñ āt sic
Aliqs hō ñ ē hō. pꝫ ēt qꝫ ñ eadē ꝯposit° erit
necaria ꝛ iposibil'. ¶ 3°. qꝛ tc pimo°. 1. eodeꝫ
actu aōris amari posset deꝰ ꝛ creata. h āt ē ī
pole. p°. qꝛ sic vidēs posset nouit fieri amicꝰ
alteriꝰ sine mutatōe sue volute. Nā nouit vr
pōit p actūamoris d ī amat creata. h āt ē im
pole. ꝫ augm. 5°. tri. 2° qꝛ tal' vidēs postqꝫ ali
qd amassꝫ. possꝫ ñ amasse sic visuꝫ pt ñ vidiss
se ꝛ ꝯñr pꝰmitū posset ñ mīuisse. So. ꝯce° ꝯñs
qꝛ. s. eo d actu amar deꝰ ꝛ cāta. sic ꝛ finis cū eo
qꝫ ē ad finē. Ad paꝫ ī pba. dico qꝫ falꝫ suppoit
. s. qꝫ eodē actu nō variato aliqñ deꝰ ꝛ creata
simil'. aliqñ alteꝝ tñ amet. ꝛ idē est de visiōe.
Ad 2aꝫ. dico qꝫ semel visuꝫ in vbo: ē nece esse
visuꝫ. ꝛ ex sui positōe ē nece ita eē. Sciēdū ē
autē qꝫ visio bt'a intellectꝰ creati ñ rñtat ppe
mediate vel imediate suū obꝫ creatū vl' icrea
tū: ꝫ ipm vbū rñtat creatās ipi ītellectui crea
to. Nec tñ sequit qꝫ ipm verbū sit equocū. qꝛ
equocat° solū sit ī vocibꝰ vel scriptis.

¶ Cōta eādē argt magister aureo. qꝫ nullꝰ ītel
lectꝰ creatꝰ vidēdo vbuꝫ videat creatas sic qꝫ
eas pōat ī pspectu suo. p° sic. Nā ite° lipidissi
mꝰ. 1. īcreatꝰ sic ī eēna sua vidꝫ creatas: qꝫ eas
ñ pōit in pspectu suo. g° mltominꝰ creatꝰ. Et
pꝫ añs. qꝛ si ponēt ptes ꝯtīui ī pspectu suo:
aut igit q̄sdaꝫ aut oēs. Si pm. ñ pfecte pspic
Si 2m. igit ex indiuisibilibꝰ ꝯpōit ꝯtīuū. Nā
si ptes pspecte iteꝝ sc oisibiles: ñ oēs adhuc
sc pspecte. qd ē ꝯ ppom. So. ꝫ ad h pateat

p victa i pmo:tñ negat aña. Et dico q oẽs
ptes infinite cõtinui põit suo pspectu adhuc
sensuz.q vbuz diuinũ oẽs distincte repñtat z
facit pñtes in esse itelligibili. ideo ad pbatio
nez do 2^{m} mẽbruz. z nego pñtiaz. Dico.n.q
quelz illatũ partiũ p zospectaz est diuisibilis
Et cũ infert:igit nõ oẽs sunt pspete:nego cõ
sequẽtiã.qz eomõ quo pars diuisibilis pspe/
cta est actu:ita z quelibz pars ptis i infinitũ.
ita q in esse intelligibili ptinuũ est diuisuz in
tãtũ qz^{m} diuisibile ẽ.s.in ifinitũ. Lz in eẽ reali
hoc sit impo^{le}. Et dico q in tali eẽ obiectiuo
quelibet ps ptinui ẽ diuisibilis.i.hñs partes.
z ẽ indiuisibilis.i.in tãtũ diuisa: q pl^{9} diuidi
nequit. ¶ 2°. Qz tũc cognitio verbi esset ve/
spertina.qz eẽt visio rerũ in ppõ gñe pspecta
ruz. Dices q matutia z vesptina cognitio nõ
fm obiecta distingũtur cognita:sed fm pnci/
pia cognoscẽdi.i.spẽm creatã z increatã. p°
qz expresse hoc est cõtra augustinũ qui distin
guit inter illas penes oẽa in eẽ cognito.ita q
p matutinã cognoscit res in eẽntia diuina fz
eẽ eminẽs.p aliã i se fz eẽ diminutũ. 2°. qa pt
res p spẽz cognosci. z ñ cognosci in ppõ gñe.
g°.sic nosce: nõ est cognoscẽ i ppõ gñe. 3°. qz
res ĩ vbo cognoscit fz ppuz gen^{9}: differẽtiã
z spẽz. g° alia cognitio supfluit. Et si dicas q
vna ẽ clarior: qz lz vn^{9} act^{9} sit alio clarior:
tñ res cognita est eadẽ z eq̃ clara fz te cũ per
vtrãqz noticiã cognoscat fz idẽ eẽ. So. Rñ/
sio data ẽ.s.tho.vi.q.8.ar.16. Ad p^{m}. dico
q augu.nõ distĩguit eas vt iste dic: fz vt nos.
Ad 2^{m} negat aña.qz oĩs noticia p me^{m}.pro
porcionatũ.i.spẽz: dr fz aug^{m}.rei ĩ ppõ gñe.
ẽt si sit de pdicatis accidẽtalib^{9}. Ad 3^{m}. dico
q neutra supfluit cũ altera sit clarior. Ex^{m}. d
cognitõe dialetica z demõstratia. z vna ẽ nã
lis z alia supnãl' pfectio. Et lz res sit eq̃ clara.
tñ neutra supfluit vt in eodẽ exẽplo pz. ¶ 3°.
qz tũc vidẽs res in vbo: posset illumiare infe
riorẽ talia nõ videntẽ. Et posset in se fõmare
spẽs rerũ visaruz in vbo. z pñr intelligẽ talia
in ppõ.gñe. z de vna notit^{a} reducẽ se ad aliã
So. Cõcedo pñtias z pña. ¶ 4°. qz tũc qlibz
videns vidẽt oĩa. Naz lz eẽntia volũtarie ex
hibeatur vidẽda: tñ q̃cũqz repñtat nec° repñ
tat. Sic ẽt nãlr cõburit ignis: lz volũtarie ap
plicet. Nz aliq̃ differẽ^{a} rõis pt talẽ repñtatõ
nẽ ĩpedire. So. Negat seqla.qz diuia eẽntia
ẽ specz volũtariũ q̃ ad vniri ĩtellectui creato
vl' ñ vniri. Et alicui qdẽ vt rõ tot alicui ñ tot.
nllĩ ãt vt rõ oĩuz. z tñ oĩa nãlr repñtat. Et rõ
h^{9} nõ ẽ aliq̃ differẽtia rõis solũ: fz diuisa pti/
cipatio lumĩs glorie. q̃d fm suũ excessuz ex/
cedere facit ĩ m ltitudĩe cognitoz.

¶ Arguit ẽt pba. cõez supta ex scripto.s.ĩ
q̃ dr q ea q̃ n^{c} erũt n^{c} sũt n^{c} fuerũt: de^{9} nõ co/
gnoscit p ideã: fz p po^{a3} suã: ingt p°.qz oĩa
p asimilatõez z siĩtudĩnẽ cognoscũt. 2° qz d
us mutaret si cognoscẽt pus p po^{a3} dinde: p
ideam si põceret i eẽ. 3°.qz talia cognoscẽt ar/
guitiue. z ipfecte. So. sbstinẽ° dicta i scripto
lz ñ sit nece qz i sũma mlta sc̃ de ista mã retra
ctata: dico ad p^{m} q cognit° p po^{a3} ñ ẽ sine sili
tudĩe.ymo ẽ p ideã ĩdeterĩatã : sic q̃ aliq̊ tpe
sc̃ cognoscũ^{r} p dterĩatũ. Et h ẽ doctria expssa
vi.q.3.ar.6. Ad 2^{m}.negat pña.qz eodem mõ
posset argui q qz de^{9} mlta ñ vult q̃ pt velle:
mutaret possiblr. Dico.g° q si de^{9} velit facẽ
aliqd q̃d statuit ñ facẽ : stati rõ z idea ĩdeter
mĩata erit idea dterĩata. fz ex suppo^{e} ẽ ipo^{le}
ita eẽ: ab^{le}. Sz. Si ista ẽ ab^{le} possibil'.a.hz
ideã dterĩatã in do: ponat in eẽ: z stati seqt
mutat^{o} ex q̃ pus ñ hẽbat ideã. So. ista poita
dpõit aliã.s.idea nõ hũit eternalr, ideã in do
z põit oppoitã.s.a.habuit eternat ideã i do.
Est ãt silr d oib^{9} similib^{9} i mã pdestiatõis z
pscietie. vt pz.vi.q.20.ar.5.z.2.ar.13. Ex qb^{9}
locis pz q ista pña nll'a ẽ. De^{9} ñ hz ideaz.a.z
pt hrẽ ideã.a.g° potest mutari. Silr ista. De^{9}
non vult producere.a.z põt hoc velle.g° po/
test mutari. Ualet autem ista. Deus non vult
pducere.a.z potest velle producere postquã
non voluit pducẽ: g° põt mutari. Ad 3^{m} di/
co q suppõit talẽ notitiã nõ eẽ p pprias rõ/
nes z similitudines. Ideo non valet.

¶ Cõtra eãdẽ arguit adaz q null^{9} intellect^{9}
creatus possit simul distincte infinita cogno/
scere primo sic. Aut enim eodẽ actu aut ĩfini
tis. Si 2^{m}: non ergo simul. Si p^{m}. g° ille est
infinite perfectionis in genere cognitionis qz
equipollet infinitis cognitiõib^{9} spẽ distictis.

Logē.n.de īfinitis obīs spē distictꝫ. So. aīa xpi ī vbo scit īfinita vnico actu īfi°: ñ simpr seu ītēsiue: ꝫ mālr ꝛ extēsiue.s.rōe cognitoꝝ. Nec eqpollet īfinitꝫ actibꝰ distictꝫ spē.i.elicitis p īfitas spēs aut rōes ītelligēdi, qꝛ aor ē īfinitas in illis q̄ꝫ in h°. Dupx ē.n.scie infinitas, vt pꝫ.vi.q.20.ar.4. Una q̄ ei cōpetit p accñs q̄ ē ꝫ obā cognita: ꝛ alia p se.q̄ ē ꝫ efficatiā cognoscēdi īfinitā. Aīa āt xpi vnico actu scit īfinita ꝫ finitā efficatiā. Per īfitas āt spēs nō possē īfita scīri:nꝰ p īfinitā efficatiā. Talꝰ.n.intes eēt p īfitas spēs īfite ī actu. Et lꝫ diuiacēna īfinitꝫ spēbꝰ eqpoleat:tñ īten creatū ñ actuat īfite.q̄ꝫuis ei vt spēs vniaf. Dico ēt q ñ ē magnū īcōueniēs ꝯcedē q iste vnꝰ actꝰ sit īfite pfectꝰ ꝫ gd.ꝛ q eqpoleat īfinitꝫ spē distinctis ꝯphēsis tñ sb vno gñe ꝛ vna spē q̄litatꝫ.i.pa. qꝛ oīs talis infinitas ē ꝫm gd ꝛ creature possibilis.ꝑsertīꝫ.q iste actꝰ ñ ē īfinitꝰ intēsiue ꝫ pticipatōeꝫ sbī:ꝫ extēsiue tm̄ quo ad obā.et nō sic:qn ī eadē spē cognitōis possꝫ eē alꝰ pfectior:ꝛ ad plra se extēdēs. De h° āt sufficit vidē allegata ī pbatōe 2e.ꝯclusiōis ꝛ ea q̄ sūt dicta in mā de grā. Patet.n.q visio solꝰ dei excedit ī pfectiōe.infinitas visiōes spēꝝ:nūeroꝝ vl figurarū vl ptiū cōtinui ꝓportiōaliū. ¶2°. Nā si sic:aut ista infita st oīa eq̄lis pfectōis:aut vnū minꝰ alio in infinitū. Non pm: p° qꝛ plura posset creatura ītelligē q̄ꝫ deꝰ possit facē. 2° qꝛ cognoscēs sic īfinitos hoīes:īfinite mereret si eos distincte diligēt:ꝛ ꝯñr huius premiū ꝛ delectatio erunt infinita. 3°. qꝛ infinitū ē incognitū. Necꝫ 2m:qꝛ si eq̄lia īfinita arguūt infinitatē cognitiōis:multo magis ineq̄lia eūdo in minꝰ:qꝛ fortior ē visus quāto miora videt.ꝓmo ce.ꝛ dsen.ꝛ sen. So. aīa xpi in vbo pōt cognoscē infinita eq̄lis pfectionis.puta infinita puncta.ꝛ quoꝝ 2m maiꝰ sit p°. vt pꝫ in spēbꝰ figuraꝝ ꝛ ꝓportionū.ꝛ quorū 2m sit minꝰ p°. vt pꝫ in ptibꝰ ꝓportiōalibꝰ cōtinui. Ad pm ꝯ ꝓmū. Dico q assumif falsūꝫ.s.q quecūqꝫ intellꝰ creatꝰ simlꝰ pōt intelligere.deꝰ simlꝰ pōt facē. Infinitis.n.repugnat exīstētia in eē nāli:sed nō in intelligibili vl cognito. Ad 2m dico q illud meritū nō eēt infinitū simplr;qꝛ ille vnicus actꝰ nō eēt infinite intensus.necꝫ ex īfinita caritate. que facit ad meriti quātitatē quo ad ꝓmiū eēntiale. Esset autē infinitū ꝫ gd. Jō infinitā bonitatē haberet nō intrinsecā:ꝫ solū extrinsecā. inq̄ꝫtuꝫ eque bñ p illud diligerent singuli infinitoꝝ: sic si ppꝛiis actibꝰ singuli diligerent. Eig° rñderet ꝓmiū infinitū ꝫ gd.i.gaudiū respectu īfinitoꝝ. Q. d autē dictū est de bōitate intrinseca ꝛ extrīsece: eodē mō dr de actu cognitōis sicut ꝛ dilectiōis. Eēt enī ille pfectꝰ infinite solū extrīsece. Ad 3m dico q infinitū q̄ꝫtitatiu nō pōt cognosci per modū infiniti.s.nūerādo ptē post ptē. Secus aūt simlꝰ oīa apphēdendo.vt in ꝓposito. Ad id q dr ꝯ vltimū pdictoꝝ:dico p° q supponit ꝓbatū.q illa cognitio qua cognoscunf infinita eq̄lia.sit infinita simplr in genē cognitiōis.q ē falsūꝫ. 2° q supponit regularif maior efficatia cognitiōis requiraf in cognoscēdo minora.loquēdo de ptibꝰ cōtinui.qd ē veꝝ solū vbi vtus cognoscitiua mouef a re.vt pꝫ.vi.q.8.ar.i.xm. Rō āt ē qꝛ potētia passiua quāto ē pfectiō:tāto pōt moueri a minori. Si aūt granūꝫ miliꝫ.equalē spetiē hēret ī oculo cū ipo aceruo:eque bene videref. Hic autē oīa per equalē spetiē videnf.ideo eque facile est in vbo vidē punctū sicut ꝛ celum. Dicit autē ysido.q trinitas sibi soli nota est ꝛ homī assūpto. Hō ergo assumptus cōnumeraf trinitati in cognoscendo trinitatē.non ratiōe cōprehēsionis:sed excellentissime cognitionis.

Circa.15.di.q̄rif vtrū aīa xpi ex sua oīpotētia reu ppꝛiꝫ corpꝛis:appetitū sēsitim a dolore sensiꝰ preſuare potuerit. ¶ Pa.ꝯ°. Aīa xpi ñ hūit oīpotētiā simpr:nec reu īmutatiōnis creaturarū:nec reu ppꝛiꝫ corpꝛis. 3a.pte q.13.ar.1°.2°.ꝛ.3°. Ubi pꝫ pm. qꝛ illud ē diuine nāe ꝓpꝛiū. Et 2m:qꝛ ipsa nō potuit creare vel anichilare.ymo nꝫ īmutare miraculose:nisi pcise instrālr ꝛ dūtaxat q̄ꝫm ptinet ad fidē īcarnatōis. Et 3m. qꝛ suū corpꝰ solū vt īstrꝫ deitatis potuit oīfariā īmutare. ¶ 2a.ꝯ°. Jn xpo fuit ve ꝛ ꝓpꝛe dolor sēsibilꝰ. 3a. pte.q.15.ar.5.ꝛ.3.d.15. Fuit enim in eo lesio corporalis ꝛ perce

ptio lesionis.ergo z dolor.
¶ Cōtra pus arguit Duran. q aīa xpi nō ha/
buerit aliquā pous supnālez trāsmutādi cōp9
ppriūaut alienū miraclose sic. Christ9 facie/
bat miracula solū ad ostēsionē sue deitatꝫ.g°
faciebat ea sola vtute diuia.So.oductio isti
us stat ī h q nulla creata virtute possūt fieri
miracula.De h vide d po.q.6.4.z.22.q.177
z.1.q.43.ex qb9 pꝫ q aīa xpi būit virtutē in/
strumētalē ad coagē d deoi miracul'factis di
uina vtute pn'.Ad argm dico q xpo quo ad
aīaꝫ z q ad corp9 fuit data vt9 quā iste negat
Negat.g° aīs.qꝛ vt.s.tho.dicit.3.q.14. mi/
racula fiūt ad ɔfirmatōeꝫ doctrie z ad osten
sionē pñtie deitatꝫ in hoīe p grāꝫ adoptiōis
vt ī puris hoīb9 vl' vnionis vt ī xpo.Negat
et pña. Nō.n.min9 ostēdit pñsentiā deitatꝫ fa
cere miracula ppa virtute z ɔferre īstrumēto
vt coopet.quā facē tm:ſꝫ magis.verūtamen
.s.tho.s°.di.16.q.1.ar.3.rꝫ ī hac re cū duran°:
sed ista correxit in sūma.
¶ Cōtra 2us arg'sco.q ad rōeꝫ doloris non
regrat īmutatio offensiua vel corruptiua dis
positōis ɔuenientis nāe z 2° aprehēsio eius/
dē p° sic.Nā pari mō in delectatiōe p° radix
eēt īmutatio īductiua vel ɔseruatiua dispōis
ɔuenictꝫ q ē falsū.qꝛ nō ē assignare ad qd ter
minet.So.hēricus vtit illomō loquēdi quē
scotus ip:obat ponēs duas radices doloris.
Jꝫmtn dic ɔ.s.tho.dico.q p°radix doloris
ē piūctio disōuenictis ſm sensuꝫ q ɔiunctio
nō teriat solū ad spēꝫ sensibilē nꝫ solū ad sen
satiōeꝫ inde ɔuenictēꝫ ex tali spē:ſꝫ ad aliqd
malū senle puta ignē vl'huiusmōi z h sive si/
at piūctio ad ia in re vl'ī mēoria. Et idē dico
d p°radice delectatōis.Et cū dicit sco.q sola
spēs z sensa°sufficiūt ad delectatōeꝫ l'dolorē
dico q nullū istoꝝ ē sufficiens in se:ſꝫ solū ex
pte sui obiectū faciūt illud eē aliq° pñs in
re l' ī mēoria l' ī spē.¶ 2° Nā sola ſa radix.i.
pceptio itētional' sufficiat ad cāndū dolorē l'
delectatōeꝫ sine qcūqꝫ ɔiūctōe ɔueniētis aut
discōueniētis.g°supfluit p°.Aīs pꝫ.qꝛ lꝫ or
ganū inqꝫtū mixtū paciat passione nālī tn in
qꝫtū organū.i.existēs ī media pportiōe sensi
biliū solū pōt intētionalr īmutaꝛ z sic solū ei

aliqd sensibile ē cōueniēs aut discōueniēs.g°
circūscripta oī actiōe que sit prior ista;adhuc
stat cā doloris. vñ z amara potio q ē ɔserua
tiua ɔueniētꝫ dispōitōnis affligit.So.lꝫ sola
discōueniētia itentōal' possit cāre dolorēꝫ vt
pce'.s.tho.4°.d.44.q.3.ar.1.q.3.ad 2m tñ ne
gat aīs.Ad pba.dico q circūscripta oī po/
re actōe ñ pt organū intētiōalr īmutari n' sit
aliq qualiscūqꝫ ɔiūctio obi nālr pcedēs sensa
tionē. Nota q dolor ē passio sbiue existēs ī
apetitu sensitiuo z pprie ɔseqt nocumētū cor
poris z ei9 pceptōeꝫ z ɔsequēter ɔseqt sensuꝫ
tact9.¶ 3°.qꝛ cū dr q ad dolorē ñ sufficit ap/
hēdere obm:ſꝫ cū h oꝫ pcipe ɔueniētiā z dis
conas hoc ñ vꝫ.p°.qꝛ vni9 po eēnt duo actus
circa idē obm. 2°.qꝛ nullus sensus pt pcipere
istas relōes ɔueniētꝫ z discōueniētis:ſꝫ tātuꝫ
aliq ab'a.Si āt dicat q ista pcipiant ab alio
sensu oportebit ponē duos visus z duos au/
dit9 z sic de alijs vnū q pcipiat obm z aliuꝫ q
pcipiat ɔueniētiā ei9.So.dico q dolō psup
ponit pceptōeꝫ obiecti z pceptōeꝫ ɔueniētꝫ.
*Ad pm ɔ.dico q ille due cognitōes ñ sunt
act9 vni9 po.qꝛ vna ptinet ad sensuꝫ exioreꝫ
alia ad iuteriorē.i.extīatiuā vl'cogitatiuā vt
pꝫ.1.q.8.4°.Ad.2as dico q sensus iterior ge
gd sit de exiori pōt pcipe multas itētiōes re
latiuas qꝫtuꝫ ad qꝛ ē ñ qꝫtū ad qd ē cui9l sunt
amic9inimic9ɔueniēs discōueniēs.Nec tñ se
qt q oꝫ ponere duos visus loquēdo de ɔue
nienti z nociuo nāe aīal'.vtruꝫ h o ɔueniens z
discon.ipi sensui exiori ſꝫ se cognoscat solo ī
teriori l' exteriori ē dubiū z vr dicēd q solo
īteriori.qꝛ dilectatio exioris sensus ē potius
nālis qꝫ aīalis:iō ñ reqrit pcogitōeꝫ huiu9l ī
tētōuꝫ.Uerūtamē ñ appet magnū icōueniēs
si sēsus exterior vnico actu aphēdit p° z p se
obm sui z aliqd p se ad ia ɔñs puta ɔuenien
tiā ad poas sic z aphēdit senle cōe cuꝫ pprio.
n'ex h arguit duplicitas po pceptiue.ſꝫ solū
ex duplicitate pmi z p se obiecti.¶ 4° Sicut
abtus caloris ē rō agēdi in lignū z ñ relō ap/
proximatōis q solū ē cā sine q nō.ita ɔueniē
tia vel discōueniētia.ñ ē rō cāndi delectatōeꝫ
ſꝫ solū abtus ī q fundat.So.nō ē sile.qꝛ ppin
qtas ē relatiuū ſꝫ eē.ɔueniēs āt ſꝫ dici.Dico

tñ q relb ꝯueniẽtz ñ ẽ ꝑn^lis rõ cãndi ꝺlecta^oes sz ab^tuis sb relõe n^c tñ ipa relb ẽ soluz cã sine q ñ: sz ẽ ꝯcausa ꝑ quã. Aduertẽ^m ãt ẽ q ꝺe relatõe loq possum^9 ꝺupl^r. vno^o q̃ztũ ad ip̃z respectũ ad ter^m extrin^cus. Alio^o q̃ztũ ad oẽ q bz in sbo l'sun^to suo. p^o^o ñ p̃t eẽ ꝑn^m et ꝑariũ i q̃zcũz motiõe l' actõe ꝑomo. sec^9 ñ sit real' admin^9. .n. p̃t eẽ cõꝑn^m mouẽdi sensũz aut rõez ad sui cogitõez z cãndi spẽz intelli^les l' sen^les z mouẽdi apeti^m sensiti^m z ĩtellecti^m ĩ motiuis. n. hax potẽtiax vitaliũ nõ regrĩt ita grossa realitas vt in alijs motiõibus puta calefactiuo.

Circa. 16. ꝺi q̃rit vtx ꝺolor ĩ aĩa xp̃i tẽpore passiõis ꝑuenerit vsq̃z ad rõez supiorem.

℃ P^a ꝯ^o. ꝺolor passiõis xp̃i ꝑuenit vsq̃z ad supiorẽ rõez vt ẽ nã lz ñ vt ẽ rõ. 3°. ꝺ. 15. q. 2. 3°. q. 2. Ponebat. n. ex ꝑte sbi. z ñ ex ꝑte obiecti. Itẽ. 3. q. 46. 7°. It ꝺi. q. 26. 9°. ℃ 2^a. ꝯ^o * Inferior rõ vl' volũtas xp̃i vt nã ꝯsiderata nolebat ab^te passionẽ lz ꝯsiderata vt rõ vellet illã. 3. q. 18. 5° z ꝺi. vbi. s. ℃ 3^a. * In xp̃o fuit q̃dã^o necitas moriẽdi z patiẽ^i. 3^a. q. 14. ar. 2. z. 3. d. 16. q. i^a. Fuit. n. ĩ eo necitas nãl' ꝑueniẽs ab ĩtri^co ꝑꝑ mixtiõez ex ꝯrũs. z ẽt necitas coactõis ꝯsideẽata nã sui cõꝑis: sbiciebat. n. z cedebat nec^o clauis ꝑforãtib^9. Nõ ãt fuit ĩ eo tal' necitas coactõis ꝑz q repugnat volũtati ꝺiui^e l' hũane vt ꝺlibata: sz soliũ ꝑz nãlẽ motũ.

℃ * Cõt^a p^o^s arguit sco. ꝺicẽs q ꝺistin^o ꝺ portione supiori vt nã z vt rõ ñ vz in ꝑpõito. p^o qz ñ ꝺr aliqd ineẽ alicui ꝑz aliqd. ex h q ĩest ei q sibi acc̃ntaliter vnit: sic ñ ꝺr hõ edificare ꝑz musicã eo q ꝯiũgit edificatorie: g^o neq̃z ꝑz supiorẽ portionez ꝺolet aĩa si ꝺolor sit in aliq̃ ei acc̃ntalr ꝯiuncto. So. negat ꝯñia. qz ñ ẽ silẽ ꝺe actõib^9 z passiõib^9. Actiões. n. for/marũ existe^m ĩ eodẽ ꝯpetũt eis vt ab ĩuicẽ ꝺistiguunt: sz passiões rõe sbi ĩ q̃ vniũt. z sic est ĩ ꝑposito. qz lesio corꝑis redũdat nec^o ĩ aĩaz sibi vnitã lz ꝑ accñs. z lesio aĩe redũdat ĩ oẽs ei^9 po^as q̃ ime^te inheret eẽn^e. Est ãt sciẽdum ad notitiã ꝑdictox ex. s. tho. 3. d. 15. q rõ siue supior siue ĩferior sumit ꝑz aliq̃s vt nã ñ cõparet ad sbm suũ. sumit ꝺo vt rõ vl' po^a ñ cõparet ad obm. Quãuis possim^9 ꝺicẽ q rõ sumit vt nã ꝑz q iudicat ꝺe aliq̃ q ẽ ꝑz se malũ aut bonũ ꝯueniẽs nãe aut repugnãs. vt rõ ꝺo ꝑz q iudicat ꝺe eo q bonũ l' malũ ẽ ĩ ordinẽ ad a^a. sic adustio ĩ ordine ad sanitatẽ. Sciẽdũ ẽ 2° ex eodẽ ibidẽ q ꝺolor sumit ꝺupl^r. s. ꝑprie z sic ĩcludit ꝺuo lesionẽ. s. corꝑalẽ z perceptiõez ei^9. z 2^m q̃dẽ soliũ ad tactũ ꝑtinet p^m ãt ad eẽn^as aĩe z ad oẽs vires ꝑueĩt vt in ea fundãt. Sz ꝺolor large. i. tristitia ñ põt eẽ in rõe sbiectiue: sz soliũ in affe^u. in rõe ãt soliũ sic ĩ oñdẽte i^a q volũtati repugnat z. qz obz q̃ supior rõ oñdit sic res eterna nihil ꝯtristans ostẽdebat sec^9 ꝺe rõe ĩferiori cui^9 obm sũt tẽporalia ĩ q̃bus erãt aliq̃ volũtati repugnãtia puta mors z mala gñis hũani. Utraq̃z g^o rõ tristabat vt nã. i. sun^ta ĩ aĩa lesa. sz sola ĩferior tristabat vt rõ. i. ĩ ordie ad obz sumpta. ñ vt rõ. i. vt iudicans ꝺe aliq̃ in ordine ad a^a. qz ipsam mortẽ iudicabat bonã. Cõsi^r arg^m. qz sic aĩa ꝺici possz ĩtelligẽ ꝑz volũtatẽ vt nã. So. neg^r ꝯñia. qz agẽte sbo ñ ẽ nece agẽ oia q̃ sũt i eo: sz moto l' patiente sbo ꝑꝑo z ꝑxio oz pati oĩa q̃ sũt ĩ eo vt ĩ ꝑxio sbo. ¶ 2°. Aĩaz vt a potẽtijs ꝺistĩguit ñ ꝯtigit ꝺolẽ sic nz ꝑcipe obz. g^o ꝑꝑ aĩaz ꝺolẽtẽ ñ ꝺr supior põtio ꝺolere. So. negat añs sumẽdo ꝺolorẽ ꝑ passione lesiua. qz iste ad aĩam ꝑtiugit ꝑ accñs z adhuc plus ꝑ accñs ad po^as ĩ mãles q tñ ꝯcedit ꝺe ꝯpleto ꝺolore vt includit passionẽ z ꝑceptionẽ eius. ¶ 3°. Si aĩe ꝯpetẽt ꝺolere maxie eẽt in separatione a corpore. qz ei vt nã ẽ ꝯ^t idi/natio ad illud. Sz hoc ẽ falsum. qz ĩ sepatiõe fuit facta illa aĩa ĩpassibilis. So. sepatio ista si ꝯsideret in fieri l' in sua cã ꝑz q ꝑ vulnera z flagella cãbat erat ꝺolorosa eẽn^e aĩe xp̃i: sed nõ in facto eẽ. qz in instanti sepatiõis illa aĩa nõ erat ꝯiũcta corꝑi ex q̃ ꝯiunctõe patiebat.

℃ Contra eãdẽ ꝯ^oẽs arguit aureo. volens ꝑbare q ĩ hora passionis ĩ volũtate xp̃i ñ fuit quecũz tristitiaz ꝑꝑ ꝺolorez corporis p^o. sic. Nã xp̃s ꝑm rectã rõez ꝺe suo corporali ꝺolore tristari ñ ꝺebuit cũ sciret ꝺeũ sic velle. g^o neq̃z cõtristatus est. So. negat añs. qz recta rõ ꝺictabat xp̃m ꝺebere tristari ꝺe eo q erat ꝑ se malũ potissime. qz talis tristitia erat no/

bis vtilis. volūtas.gº vt nā.i.sequēs rōem vt nō tristabat: sed volūtas vt rō.i.sequēs rōez colatiuā aprobabat ꝛ volebat dictū dolorē. Quia āt sancti dicūt illū dolorē ascēdisse vſꝫ ad rōez superiorē non pōt hoc glosari vt iste glosat.q.s.ascēdit aprobatiue inq̄ʒtū rō illuz aprobabat. Sic.n.posſꝫ dici ascēdisse vſꝫ ad diuinitatē.s.aprobatiue l' aplicatiue. ¶2º.q2 ex sensu ñ puenit tristitia ad volūtatez nisi ex parte obi: inq̄ʒtū id ꝙ ꝑ sensuz aprehēdebat vt malū ēt sb tali rōe aprehendit ab inteᵘ: nō gº ex pte sbi pꝫ āt añs. q2 vnūquodq3 sic patit sicut natū ē pati. So.ista sē vera ꝺ passionibus aīalib⁹ q̄ ad superiora ñ ascēdūt necio ꝙ nō pōt dolere sensus de aliq̄ ꝛ volūtas gaudere cui ꝑsentatur vt bonū. Sed sactus tho. loqtur de passiōe cōꝑali. Difficile tñ est ī pu ro viatōe quin vires inferiores īfluāt supiōi bus etiā quo ad aīales ꝛ ecōuerso. de hoc de vitate.q.26.ar.10. ꝛ ibi.ar.9. dicit ꝙ passio corporalis īcipit ī corpore ꝛ ad aīaz deriuatur vt ē ei vnita: aīalis vero ecōuerso.q2 pro uenit ex hoc ꝙ aīa aliqd aprehēdit ꝛ mouet appetitus deinde trāsmutat ēt corpus. Confirmatur. quia dolor in sensu exteriori nō redū dat ad cor causando dolorē ī illo. quia nō est qualitas actiua neq3 migrādo de sbo in sbm. vt patet.gº erat 3ºᵉ rōe obiecti.pōt āt de⁹ facere ꝙ dolēte sensu rō cogitatiua aprehēdat illius doloris obiectū vt bonū ꝛ nulloº triste tur volūtas.aut cor.ꝛ sic fuit in xp̄o. So.dico ꝙ ꝑ redūdātia a sensu ad volūtatē rōnis nō fit duob⁹ primis modis: ſꝫ 3º.ꝛ de b.12.q. 9.2º. Dico.2º.ꝙ est verisilē ꝙ in xp̄o apetitus sensitiuus non mouebat voluntatem aut rōez: ſꝫ e3.quia nullus motus agebat in eius apetitu sensitiuo nisi scdꝫ dictamē rōis ꝛ volūtatis.3.q.15.4º.dico.3º.ꝙ tristitia existēs ī volūtate xp̄i vt nā aliūde vꝛiebat q̄ʒ ex apetitu sensitiuo.s.ex cōsideratōe rōis.3.q.46.6. Ex qb⁹ patet ꝙ falsuꝫ iste assumit.s.ꝙ rō xp̄i nō aprehēdebat passionē ꝛ mortē vt maluꝫ. pº quia aprehēdebat hec ꝑm oēꝫ rōeꝫ ſꝫ quā pōt aprehēdi.2º.qa oīb⁹ virib⁹ ēt aphensiuis pmisit facē ꝙ suū erat.3º.qa si ñ doluissꝫ ſꝫ intēᵐ suus dolor ñ fuissꝫ sūm⁹ poᵗᵘ viatori.

¶*Contra 2ᵐ arguit scotus.probādo ꝙ rō ī ferior in xp̄o nō iudicauerit mortē absolute nolēdaꝫ ꝛ pñr volūtas vt nā eaꝫ nō voluerit pº sic. Eadē potētia cuiusmōi ē rō inferiō.ꝛ superior.circa ideꝫ obiectū non pōt hēre actus oppositos quoꝝ alter sit ī sūmo: cū vnuꝫ oppositūꝫ ī sūmo nō cōpaciatur reliquū. Sꝫ rō superiō sūme dictabat passionē xp̄i eē volēdaꝫ ꝛ volūtas sūme illaꝫ volebat.gº inferior nō poterat nole. So.neq3 in rōe neq3 ī volūtate xp̄i fuerūt oppositi act⁹ iudicatiui vl' appetitiui.quia ñ fuerūt ꝺ eodē eodēº: ſꝫ diuiso nō sumpto.s.absolute ꝛ inordinc ad aliud.3. q.18.6.3º.d.17.q.1.2º.q.3.veri.q.26.9º. Uidet .s.tho.dicere ī hac mā duo opposita.s.ꝙ voluntas xp̄i absolute volebat passionē ꝛ ꝙ absolute nō volebat: sed sic soluit. Volebat.n. passionez absolute sumptaꝫ.i.secluso ordine ad fineꝫ ꝛ volebat eaꝫ absolute.i.sine cōditione.ita ꝙ sua volūtas nō erat ꝯditionata: sed absoluta. ꝛ vltima ꝛ ꝑncipalis volūtas ꝛ eodem modo diuersimode ratio dictabat eam absolute esse volēdā ꝛ nolendā. ¶2º. Ex pñº ꝛ ꝯᵒᵉ ñ sequūtur oppōita. Sꝫ pñᵐ rōis ꝑtice inferiōis ē ꝯclusio rōis supiōis igit ꝛc.pꝫ minor.qa ꝑncipia pratice ꝑma sumūt a fine vltimo ad quē sūt alij fines ordīati a qb⁹ sumūtur pñª rōis inferioris.rō sic bonitas inest ab illo fine alijs ita ꝛ vitas a ꝑncipijs ab illo sūptis iest alijs. So.ꝯcludit de rōe īferōi vt rō ē ꝙ a supiori nō disentiebat sec⁹ vt nā ꝑm ꝙ a fine ꝑscindit ꝛ nō regulat supiori rōe.sic.n. negat minor nec vꝫ ꝑbatio.q2 talis rō ñ sillogizat nec discurrit a ꝑncipijs ad ꝯclusiōes sic nꝫ a finib⁹ ad fines ſꝫ abᵗᵉ iudicat de obo.ꝛ b siue sumat vt ē cognitiua siue vt ē apetitiua. ¶3º.qa siue pñª īferiōis rōis sumerēt a ꝑncipijs supioris siue eēnt imeᵗᵉ tñ ꝯstat ꝙ imediata ñ pñt demōstrari n' sophistice argnenº So.ꝯcedo ꝙ rō īferiō ñ sillogizabat oppoᵐ supioris.qa vt rō ꝯciebat cū ea in ꝯᵒᵉ vt nā vo n' sillogizabat ꝛ dato ꝙ sillogizasꝫ dico ꝙ oppoᵐ ñ ꝯclusisꝫ.q2 ista ñ repugnāt.a.ñ ē volēdū ꝑ se.a.ē volendū ꝑꝑ aliud. de hoc.s. tho.3º.d.17.q.2.2º. vbi inter alia ēt hoc videtur dicere ꝙ volūtas vt nā ñ simpliciter vult

aliquid. sed ſ̄m cōditiōe ꝛ iperfecte ex quo ſeq̄tur ꝙ i xp̄o de morte volebat iꝑfecte. Sꝫ di co ꝙ iō ſic dicit nō q2 talis nolitio ſi iꝑfecta ſꝫ q2 nō eſt vltimū ꝛ finale velle ſui obi. Sciēdū eſt aūt ꝙ remouere timorē a xp̄o tēpore paſſiōis erroneū eſt ꝛ ꝯ euāgeliū ꝛ qn̄ auctoritates ſctoꝝ hoc ſonāt ſic exponātur. ꝭꝫ. s. tho. 3. q. 15. 7. ꝙ in xp̄o nō fuit timor ꝭm ꝑfectā paſſionē que. ſ. auerteret a bono rōis. Ut vt ibidē dic̄ nō fuit in eo timor ex incertitudine futuri euentus ſicut eſt i nobis qn̄ nocte ad ſonitū timemus ignorātes q̄d ſit. Si xp̄s abſolute noluiſſet cū tale nolle ſequat̄ plenaꝫ apprehēſionē ratiōis. triſtitia i de ſequēs. haberet plenā ratiōeꝫ paſſiōis. ꝯ magiſtrū i litera ꝛ ꝯtra hiero. quē adducit dicētē ꝙ i xp̄o nō fuit paſſio: ſꝫ ꝓ paſſio. So. deficit ar^m mlt tiplr p°. q2 ſupponit ꝙ nos dicem⁹ rōnē iſeriorē i xp̄o ab^te noluiſſe. i. nullo° voluiſſe mortē. 2° q2 putat triſtitiā ſequētē rōnē ime^te eſſe paſſionē cū nō ſit i ſenſu vt paſſio: ſꝫ i voluntate. 3° q2 dato ꝙ triſtitia redn̄det in ſenſuꝫ. tamē dolor in ſenſu nō eſt ꝓprie paſſio niſi diſtrahat ꝛ ipediat rationē. Negat̄ ergo ꝯn̄a. ymo min⁹ hn̄t de rōe paſſiōis oēs affect⁹ q̄to plus ſunt deliberati.

¶ Cōtra * 3^m arguit idē ſco. ꝙ xp̄s nullā habuit neceſſitatē moriēdi nec fuit neceſſe corp⁹ ei⁹ eē mortale ſic. Nā miraculū fuit ꝙ fuerit mortale illud corp⁹ ex h̄ ꝙ a ſupiorib⁹ nō fiebat redūdātia. Cōfirmat̄ p°. q2 ꝭꝫ aug. de ha. pu. habet̄ ꝙ ſi hn̄it neceſſitatē moriēdi niſi facto ꝑdicto miraculo. 2° q2 illa aīa ſi fuiſſꝫ ſibi dimiſſa redundaſſet in corp⁹ ꝛ ꝯn̄r i eius poteſtate erat nō mori ex aliq̄ paſſiōe. Sol. cōcludit ꝙ xp̄s nō habuit abſolutā neceſſitatē moriēdi ex ꝑte diuinitatis. q2 illa poterat illō corp⁹ ab oī paſſiōe corruptiua ꝭuare nō aūt qn tale corp⁹ hūerit neceſſitatē moriendi abſolutā ꝛ ex ſuppoſitiōe finis. ꝛ ex coactiōe exterioris agētis. nec ēt ꝯcludit qn in xp̄o fuerit aliq̄lis neceſſitas moriēdi ex ꝑte aīe ſi fuerit nāe relinq̄ret̄. Eſt aūt ſciēdū ꝙ ex hijs q̄ dicit s. tho. 3. d. 16. q. 1. ar. 2°. ꝛ di. 15. q. 2. ar. 1. q. 3. ad 3^m. ꝛ. d. 16. q. 1. ar. 3. ꝛ. q. 2. ar. 2. ad 3^m. appꝫet michi ꝙ i ſcripto. ſenſit ꝙ xp̄s habuit abſolutā neceſſitatē moriēdi nō ſolū ex ꝑte corꝑis: ſed etiā ex ꝑte toti⁹ nāe hūane. q2 aīa hūit neceſſitatē patiēdi vt erat corꝑi cōiūgibilis. ita ꝙ illa aīa nō habuit ꝟtutē ꝓximā vl̄ remotā preſeruādi illō corp⁹ a morte cū ñ eēt totalr̄ glorificata. Sꝫ i 3ª ꝑte ſūme alit̄ ſenſit. Ibi. n. tenuit ꝙ illa aīa hūit rēotā po^as ꝑſeruādi illud corp⁹ a morte. Dico āt rēotā: q2 cū eēt btā ꝭꝫ ſupiorē ꝑtē poterat īfluere ipaſſibilitatē corpori: ſꝫ ipediebat̄ miraculoſe ex diſpēſatiōe vt dic̄ arguēs. ꝛ vltra h°: q2 paſſibil' ꝛ ñ beata erat ex ea ꝑte q̄ corꝑi ꝯiūgebat̄. Iſta ergo po^a nō erat ſufficiēter approxiata ad īfluēdū hec aūt hn̄t a heo. 3. q. 45. 2°. ꝛ. q. 14. ar. 1. ad 2^m. Tenuit ēt ibi ꝙ hūit illa aīa po^as ꝓximaꝫ ad idē nō ꝑ aliquā q̄litatē nālē vl̄ gratuitā inherētē ꝑ modū hītus: ſꝫ q2 hēbat ꝟtutē iſtrumētalē ꝑ modū paſſiōis ad cooꝑandū diuīe oīpotētie vt in ꝑcedēti qōne dictū ē nō ſoluꝫ reſpectu alioꝝ corpoꝝ: ſꝫ etiā re^u ꝓprij vt eēt paſſi^le vl̄ nō paſſi^le glorioſuꝫ vl̄ nō g̃lioſum dotatū vl̄ nō dotatū vna dote vl̄ plrib⁹ vl̄ oib⁹ ſil'. Un̄ ꝛ. 3. q. 45. ar. 2. dic̄ ꝙ in trāſfiguratione deriuata eſt claritas ad cōp⁹ a diuinitate ꝛ ab aīa. ꝛ ēt iſta patēt. vi. q. 26. 8. ad. 10^m. lꝫ āt ſic poſſꝫ īfluē. tū nō īfluebat ꝑꝑ duo. p° ex diſpēſatione diuina q̄ ꝑti erat ipaſſibil' ꝛ btā ꝛ ꝑti nō. 2° q2 lꝫ vt inſtr̄m ꝟbi hēret iſtā ꝟtutē. ſ. iſtr̄alē ꝓximaꝫ. tū q2 nō erat plene beata ex ea ꝑte q̄ corꝑi ūgebat̄ nō hēbat ꝟtutē immanētē ꝓximā expeditā ad ſic īfluendū. Notandū aūt eſt ꝭꝫ. s. tho. 3. d. 15. q. 2. ar. 3. q. 2. ad 5^m. ꝙ gaudiū fruitōis i xp̄o ꝛ triſtitia aīe ei⁹ nullomō erāt ꝯrīā. p° q2 nō ierāt eidē ꝭꝫ idē ſed erāt in diuerſis potētijs vel in eadē ꝭꝫ diuerſam cōparationē. 2° q2 nō erant de eodeꝫ. 3° q2 vnum erat mā alterius ſicut videmus ꝙ penites gaudet de dolore.

Irca. 18. di. q̄rit̄ vtrū aliqua pura creatura potuerit ſatiſfacere pro tota nā humana. colapſa in primis parētibus.

¶ Pria ꝯ°. Nulla creatura pura potuit ſufficiēter ſatiſfacere pro tota nā humana. 3. d. 20. q. 1. 2°. Itē 3. q. 1. 2°. Erat. n. neceſſaria īfinita ꝟt⁹. ¶ 2^a ꝯ°.

Xps p suā actiōez iteriorē z passiōez exteriorez sufficiēter z cōdigne satisfecit p tota nā hūa colapsa. Actio.n.sua cū eēt dei z hoīs erat infinite efficatie vbi.s. ¶ 3ª. Meritū xpi eo° est sufficiens p ifi^tis hoīb^9 sic z ei^9 satisfactio z eā de ifi^tez bz sic z ei^9 satisfac°. B hr̄ sētētialr̄ vi. q.29.7. z B eadē rōe.q2.s. i^a meritū erat actio dei z hoīs. ¶ 4°. Meritū z satisfactio xpi n̄ bz vlti^as efficiētiā n^i i ill^9 q eidē vniūr p fidez fōatā z sacra^ta.3^a.q.49.p°. It.3°.d.19.q.1.i°. ¶ Cōtra p^as z oēs seqntes arg^t sco. q nz meritū xpi nz ei^9 satisfactio fuerit aliq° ifi^tus. Sz tñ adūtedū ē qd i vanū desudat. Sciendū est q act^9 pt eē ifi^tus oup^r vno° simp^r z ab^te, seu fōlr. seu itēsiue z sic nullū velle xpi fuit ifinitū pter diuinū z B pbāt ar^ta scoti. Alio° bz qdē ext^ce z sic velle creatū xpi erat ifi^tus, r^r. p° qz ē actio diuini suppo^ti z 9nr ab eo bz vtutē satisfaciē^ti p ifi^tis. 2° qz ē ordiatū ad ifi^tus bo^m puta ad satisfaciēd q̄z^m ad sufficiē^as p oīb^9 idiuiduis possibilib^9 i spē hūa. 3° qz ē a grā z caritate ifi^ta. ¶ Cōt^a 2as arg^r durā. pbān° q n^c pura creata n^c x^a iq̄ztū hō potuerit p nob cōdigne satisfacē. i. bz eq̄litare q̄z^tio ad culpā. p° Nulli^9 pt reddē deo aliqd cōdignuz p suscepti bñficijs: vt dī. 8. ethi. z rō ē. q2 n̄ r̄ddit n^i acceptū ab eo z 9nr sp aliqd rēanet. g° a filli null^9 pt ei reddē 9digna satisfac°^es p pctis z mltomin^9 p pctō ori^li q ē toti^9 nē. pz āt 9nā q2 n̄ min^9 ad satisfac°^es q̄z ad recōpēsar°^es obligāur. Hec rō q ad r̄cōpēsatōez 9du^t i xpo i q̄tū hō, z 9nr idē ē d satisfactōe si qd hūisz pctm. q2. s. n̄ potuissz p eo satisfacē. g° nz pro pctō alti^9 mar^e diuz. So. dico p° q n̄ ē sile d gr̄az actōe z satisfactōe. q2 p gr̄az actōez crescit obz z mā eiusdē. bz p satisfac°^es satisfac°^ia miuit z 9nr ex toto al^r tollit. iō bz equales fit satisfac° 2°. dico q x^a iq̄z^m hō n̄ pt reddere n^i finitū z dēpēdēs. iō vt^c n̄ pt reddē eq̄ le bñficio icreato puta q eēt de^9 z q uāc hūa nē cōicatū sit eē diui^m. Appet tñ mihi q per act^9 hūanē nāe hñtz efficatiā ex cōsortio diuinitatz pt reddē equalēs bñficijs creatz a deo suceptz z bñficijs toti^9 gñis humani. q2 tales act^9 hūit ifi^tas efficatiā recōpēsan^t eo° q bo^m velle ei^9 hūit ifi^tas efficatiā satisfaciēdi, dico 3°. q nz diuiā p^a nz nā rōal^r eidē p̄sōalr̄ vnita peccare pt si q̄ tñ añ vnionē peccassz z deīde fuissz assūpta cū gr̄a potuissz p mōlib^9 añ cōmissis satisfacē. ¶ 2°. null^9 pōt mereri 9digne gr̄az q̄ ē p mōli iuste puat^9 aliogn iā nō eēt gr̄a nz equalēter recōpēsare^r p etna pēa quā meruit: bz gratuito i tpalē cōmutat. g° nullus pt 9digne z equalē^r satisfacē p suo pctō mortali. g° nz p alieō. So. 9cedo 9ñs de q̄lz creatura n^i p̄suppōit satisfactio xpi q potuit p oībus alienis pctīs cā nāe q̄z p^c satisfacē. Sciēdū āt q hō pt hōi satisfacē de 9digno ēt si merebat puari vita. q2 pt offerz aliqd melius humana vita. puta actum virtutis.

¶ Cōtra 4as arg^t scot^9 q xps bz efficatiam meruit ēt idispositis. p° sic. Xps n̄ meruit hoc solū vt hñtes gr̄az ex merito ei^9 pcipēt glīaz: q2 bz B n̄ meruissz nob p^as gr̄az q ē fals^m. q2 n̄ ē assignare vn̄ illaz hērem^9: g° meruit nob p^as gr̄az z 9nr meruit vt n̄ 9iūcti ei 9iūgerē^r. So. male iste itellexit. s. tho^as ac si ipse dicit q x°n̄ meruit nob p^as gr̄az. Oppo^m. n. ipse determiat vi. q.29.7° z.3°. d.19. q.1. z.3°. q.62. z 12. q.114. Sciēdū ē tñ q cū dicim^9 xpz suis mēbris pñtibus z futuris p^as gr̄am meruisse dup^x ē sensus vn^9 q meruerit eā ill^9 sine q̄az dispo^e fcā p actū eoz l^r alioz aut susceptōez sacroz. Iste ē falsus. q2 x°n̄ meruit nob oēs dispositōes gr̄az pcedētis tpe l^r nā. q2 iā gr̄a nullo° eēt gr̄a. bz reddēt ex debito meriti pcedētis. Ali^9 ē q meruit eā ill^9 dispōitz actu ppo l^r alieō. g° dei gratuita motiōe tpe l^r nā pcedēte z iste ē ver^9 z ista inuit. s. tho. vi. q.29. ar. 7. z.3. q.19. Sz 9 ista arguit. nā bz. s. tho. iste dispositōes puie st̄ fides: spes: caritas: seu actus eoz q̄ nec° st̄ gr̄e 9nexe. Si g° x° istas mēbris suis n̄ meruit ēt gr̄az n̄ meruit l^r si gr̄az meruit ēt istas meruit. So. act^9 haz vtutū si 9siderēt vt eliciūt ab hītib^9 ill^r vt st̄ fōati sic st̄ dispositio 9comitās quā x° meruit nob. bz si 9siderēt vt st̄ infōmes n^c ab ill^r hītib^9 eliciti sic st̄ dispō remota vt puia q̄dā disponenti se ad gr̄az ex libalitate z pdestīa°^e coopante lib. arb. n̄ ā dat ex merito xpi n^i tāq̄z ex cā finali l^r tāq̄z ex cā efficiēti vlī q. s. pticularē aplicātē regrit. Jt 9 pdicta. Nā ad tales disp°^es puiat

necā⁹ seq̄t gr̄a siue p̄cesserit aliq̄ meritū l' seq̄t siue n̄. Si g° hās x⁹ n̄ meruit nihil ꝯfert nob ad gr̄az meritū xp̄i. So. dico q̄ oēs dispositiōes pure gr̄e sc̄ īsufficiētes de se sufficientes vo v̄tute meriti xp̄i. Quāuis āt ita fiat s̄z di sapientiā po:set tamen deus aliter facere.

¶ Aureo. ēt arg' ꝯ q̄dā dictū. s. tho⁹ in. 3° .s. q̄ idē act⁹ ī xp̄o fuit meritū ⁊ p̄miū. ꝯ ingt p°. q: p:emiū seu act⁹ btific⁹ ex nā sua ē finis ⁊ n̄ p̄t o:diāri ad finē. g° n̄ p̄t eē meritū q̄ o:dinat ad a⁹. i. p̄miū. So. s. tho. 3°. d. 18. q. 1. ar. 2. ⁊ vi. q. 29. 6. tenuit id q̄ iste ipugnat d xp̄o ⁊ idē tenuit d āgel' 2°. d. 5. q. 2. ar. 2. s̄z i p⁹ p̄te q. 62. ar. 4. exp:esse tenet oppo^m de angelis. q: p̄n^m igr merēdi ē gr̄a ip̄fcta fruēdi vo p̄fecta q̄ sil' n̄ stant. Idē v̄r dicē de xp̄o lz nō ita exp̄sse. 3⁹. q. 19. ar. 3. ad p^m. P̄t tn̄ p̄babilr̄ sbsti neri p^m ⁊ tūc ad arg^m negat ꝯn̄a ⁊ p̄batio. q: n̄ sp̄ meritū o:dinat ad p̄miū q̄ p̄ i⁹ meritū gs meret. Nō. n. actio ī po⁹ ē p̄n' p̄p̄ p̄miuz: s̄z p̄p̄ bo^m caritatī. q̄ idē facēt ēt si nulla retributio seq̄ret. hoc pz. 3°. d. 18. q. 1. 5°. ad p^m ⁊. d. 26. q. 2. 1°. ¶ 2°. q: act⁹ q ē sibi p̄miū cui⁹ ē btific⁹ cū sit p̄p̄ se. n̄ p̄t eē meritū. g° idē q̄ p:ius Aīs pz. q: alioquin idē eēt meritū sui ipsi⁹. So. negat aīs ⁊ i p:obatōe ē fall'a ꝯn̄tis sic arguēdo. Idē act⁹ ē meritū ⁊ p̄miū. g° ē meritū sui. Xp̄s. n. p̄ actū fruitōis n̄ merebat ipsaz fruitōez aut eēnālē gl'az: s̄z gl'az corp̄is. ⁊ impassibilitatē aīe ⁊ māifestatōnez sui ad hoīes ⁊ nob peccatoꝝ remissionē gr̄e īfusionē ⁊ ianue ap̄tionē. 3°. d. 18. ⁊ 3. q. 19. Notādū ē autē q̄ nō oz oē meritū ordinari ad p̄miū vel esse comm⁹ dignū p̄sertiz ī cōp̄hēsore ⁊ ī viatore sil' q nihil meli⁹ suo merito meret. ¶ 4°. nullus meret nisi inq̄ztū viato:: s̄z xp̄s q̄ ad actū btificū n̄ erat viato:. So. Si itelliga' a⁹ ' q̄ si dīs q meret sit viatō aliq̄uo sic ē v̄a. sec⁹ si sit s̄cūs q̄ null⁹ meret p̄ ea q̄ sc̄ ꝯp̄hēsoris. q: caritas hītual' ⁊ actual' dilectio xp̄i ad statū ꝯp̄hēsoris p̄tinēt ⁊ vnū fuit p̄n^m merē⁹ a⁹ mēitū

Irca. 21. et. 22. di. querit' vtr̄ xp̄s desierit eē hō ī suo d̄scēsu ad iferos ¶ P⁹ ꝯ° In mo te xp̄i diuitas remāsit vnita aīe ⁊ carni siue co:pōi. nō āt hūanitati ꝯposite ex aīa ⁊ corpore que est ⁊ entitas. 3a. q. 50. ¶ 2⁹ xp̄s i triduo mortz n̄ fuit hō vbi. s̄. ¶ 3⁹. Christus v̄aciter descendit ad inferos. 3. q. 52. ¶ 4⁹ xp̄s ī triduo mortis fuit tot⁹ in inferno. 3⁹. q. 52. Nā ī inferno fuit tota xp̄i p̄sona lz ibi nō fuerit corpus. Masculinuz āt genus ad personā neutruz vero ad naturam ⁊ essentiam pertinet.

¶ Cōt⁹ p⁹ꝫ arguit duran. q̄ diuinitas p⁹ xp̄i mortē n̄ remāserit vnita carni aut corp̄i xp̄i q̄uis ēt p̄p:ie n̄ fuerit sep̄ata. Unio. n. cessat cessāte altero ex̄tmoꝝ: s̄z sep̄atio n̄ ē nisi p̄manētiū. Si āt ē vnica sbāl' fo⁹ ī vno vt isti ingt dicūt: ī morte corp⁹ xp̄i desijt eēn' eē idez numero. q: corpus nō dicit solā māz: s̄z cōpositū q̄ desinit p̄tib⁹ sep̄atis. So. dico q̄ tūc n̄ desiit eē vnio diuitatis ad corpus p̄ sep̄ationez ex̄moꝝ aut desitionē alteri⁹ extremi. q: idē nūero corpus ī triduo q̄ p̄us erat. Sic eīz. 5. modis p° p̄ tertia dimēsiōe. 2° p̄ aggregato ex mā ⁊ tali dimēsione. 3°. pro cōposito ex materia ⁊ sbstātiali forma dāte dimēsionē predictā. 4° pro cōposito ex mā ⁊ po⁹ vel aptitudine seu hītudīe ad fo⁹ꝫ sbstātialez ⁊ dimēsionē ⁊ organizatiōez. 5°. p̄ predicto ꝯposito existente sub eē existētie in quo cōuenit cū fo⁹ sbstantiali informāte vel nō iformāte talez materiaz ita q̄ predicta forma ⁊ mā hēant idē eē existen'. lz n̄ idē eē eēn' ⁊ hēant idē suppositū ita q̄ hoc corpus includat. 6. s. māz ⁊. 5. habitudines. s. ad fo⁹ꝫ ad suppo^m ad eē ad dimēsionez ad organizatiōez. Corpus g° p° modo nō fuit idē numero: s̄z spē q: desiit īme^{tūz} sbm dimēsionis. i. ꝯposituz sūt nec 2° modo eadē rōe: s̄z secus 4° ⁊ 5° mō. s̄z 3° mō vt dicit. 3. q. 50. ar. 5. ⁊ 3. quol. q. 1. ⁊. 5. q̄lz q. 8. nō fuit idē simplr̄ idest oīb⁹ modis; cū desierit viuere ⁊ eē idez spē fuit tn̄ idē simplr̄. i. idē nūero p̄pter idētitatez māe ⁊ suppositi ⁊ eē. Adde ēt q̄ p̄pter idētitatē exterioꝝ accn̄tiū q̄ eiusdē spēi fuerūt ⁊ p̄pter ordinē ad formā porē. q̄ fo⁹ mortis successit īme^{te} fo⁹ vite p:io: ꝯ nē ordinē. Et nota q̄ vt dicit. s. tho. 3⁹ vbi. s̄. q̄n suppositū sbsistit ī vnica nā sbl'ata vnitate specifica nō stat nūeralis. sec⁹ si sbsistit in plutibus. ¶ 2°. q: corpus ⁊ hūanitas sc

idē fcisse cū corp⁹ sit pura mā:ꝫ ꝓpom.go eq̄ erroneū est ꝙ n̄ desierit eē corp⁹ sic ꝛ hūanitas. So.cōp⁹ desiit eē idē spē ꝛ idē nūero nūmerositate spēi:ꝫ n̄ nūerositate suppoti ꝛ dico ꝙ remāsit vnio deitatꝫ ad īdiuiduū cōpis. mō ṗdicto n̄ āt ad corp⁹. * Dico vlti⁹ ꝙ hūanitas n̄ est realr idē oīo cū cōpe ēt 3oo.qꝛ plura includit vt poas aīe ꝛ multa accn̄tia.ꝛ aīaꝫ vt aīa est ꝛ nō solū vt inclut fo.as cōporeitatꝫ.

¶ Cōta 2as ꝯoes argt aureo. ꝙ ī triduo mōrtꝫ xp̄i h̄ fuerit vera.xp̄s est hō ex nā terioꝝ ꝛ logicalr. Nā ī ea est pr 3m adiacēs ꝛ ꝯn̄r n̄ oꝫ extrema esse in actu. So.dico po ꝙ secundum .s.tho.ꝛ logicos antiquos.oīs ꝓpositō fōlr ꝛ virtualr cathe.ca de ineē nō h̄n̄s ex pte sbi implicationē ipo.les l'ꝯtingētē.cui⁹ ṗdicatū claudit in rōe sbi:ē p se nota vt hō ē al'.de ista hō hō alb⁹ ē al' vl' sortes alb⁹ est al'. vtrū sit p se nota ē dubiū. Jn ista āt xp̄s ē hō ē implicatio ꝯtingēs in sbo.nō qꝛ duenīe p id īportate sūt accn̄talr vnite cū vna trahat ad eē alti⁹. ꝫ qꝛ vna n̄ ē de rōe alteri⁹.iō n̄ oꝫ istā eē p se notā vel necas sicut illa sōtes est hō.n̄ li xp̄s implicet duas nās. h̄ tn̄ dato ista fili⁹ dei est hō neqꝫ per se nota ē neqꝫ neca ꝛ ī hoc sensu negatur ista xp̄s ē hō ita.s.ꝙ li xp̄s nō implicet duas nās lꝫ forte de v̄tute sermōis si iplicet illoo sit ꝓpō neca ꝛ li ē dicit tm̄mō vnionē extremoꝝ ī ordinabilitate reꝝ ꝛ n̄ in existētia. Doctores autem intendunt negare tunc christum fuisse hominem actualiter.

¶ Contra 3as.durā.xp̄s ingt vt pꝫ ad īferos descent solū rōe aīe.n̄ qꝛ ipsa sit mota eo gn̄e motus quo mouēt corpora nꝫ q̄ mouētur angeli.qꝛ ipsa n̄ pōt opari circa aliquē locū vel corp⁹ nisi mediāte corpore ad ꝙ nālr ōterietur. Neqꝫ p deputatōēꝫ descēdit eo° quo aīe dāpnatoꝝ descendūt eo ꝙ sī post resurrectōnē ibi deputate ꝛ aīe sanctoꝝ patrū fuerāt deputate ꝯditionalr si hērent corpora ꝛ n̄ liberent a xp̄o. Dis.n.talis descēsus ē pp culpaꝫ ōmissaꝫ l' ꝯtractā.go descēdit p duplicē effem s.illuiatiōis de misterijs gr̄e. ꝛ exhibitionis visionis diuīe quā ipsa ṗnr meruit patribus. Cōfirmat āt ista sn̄ia triplici rōe.po qꝛ aīa mouetur vt sb̄e sepate que nō mouētur p motuꝫ existentē inse:ꝫ p effectū ī reb⁹ existētē.ſſ2o qꝛ aīa xp̄i dr descēdisse vt illuiaret aīas sanctoꝝ ad vidēdū deū.ī istāti āt mortis xp̄i deum viderūt ꝛ in eodeꝫ nō potuit aīa xp̄i eē in īferno p motuꝫ q esset in ipa.go fuit p effectū. So. aīa xp̄i descēdit ad infernū p motuꝫ qui angelis cōpetit vel sbitam mutationeꝫ. Et lꝫ aīa separata nō possit nālr mouere corpora. ī.q.ii7.ara.4a.potest tn̄ virtute diuina potissime aīa xp̄i circa corpora opari. vn̄ corporali lumīe illuiauit infernū.3o.d.22.Quelibet tn̄ aīa nālr pōt esse in loco sine vera opatiōe .i.mutatiōe de gn̄e qualitatis aut quātitatis aut vbi.Sufficit.n.contingena actiua vel passiua ꝛ qꝛ successiue pōt quelꝫ aīa loca diuersa tāgere vel ab eis tangi potest moueri localiter vnde aīe sanctorū vere ꝛ p̄ntialr ꝛ nō solꝫ deputatiue fuerīt in inferno ꝛ silr aīa xp̄i nō descēdit solū per effectū.ꝫ p̄sentialr. Ad pmū ꝯ hoc dico ꝙ sbstātie sepate sunt ī loco nō solū per effectuꝫ.ꝫ per vnionē ꝛ qualēcūꝫ cōtactū actiuum vel passiuū. Ad 2m negat il la ꝯn̄a.s.nō fuit ibi p motuꝫ.go per effectū: ē .n.dare mem.s.cōtactū virtutis. forte tn̄ cōcedi pōt ꝙ ille descēsus.qꝛ fuit ī instanti potius debet dici induisibil' mutatio q̄ꝫ motus ꝓpe

¶ Contra.4as idē duran.probando ꝙ in triduo mortis xp̄i iste fuerint false totus xp̄s ē in īferno ꝛ tot⁹ in sepulcro:po sic. Tunc xp̄s nō erat.go nō erat alicubi pꝫ po an̄s.qꝛ tūc nō erat suppositū sbsistēs ī duab⁹ nāis.2o.qꝛ h̄ ē falsa hō alb⁹ ē desinēte albedīe.go a silī ꝛc. So.nec n̄r a ꝯon̄c.s.tho.dic ꝙ ista q̄ ē de pn̄ti tūc fuerit va.s.tot⁹ xp̄s ē in īferno:ꝫ dic ꝙ tot⁹ xp̄s fuit ī īferno ita ꝙ li xp̄s pp vbū p̄teriti tp̄is āpliat ad id ꝙ ē l' fuit xp̄s in alia vo resti igit ad id p de pn̄ti ē xp̄s. Ulteri⁹ dico ꝙ li xp̄s mltipr accipit.po vt suppōit ꝓ filio dī p̄cise n̄l a̅d ꝯnotādo.2o ꝯnotādo ī obliq̄ nām hūanā ītegrā ex suis ptib⁹.3o ꝯnotando ptes hūane nāe vnitas filio dī ꝛ nō īter se potissic aīaꝫ h̄ꝫ quā fuit vnit⁹.s.s. 4o vt suppōit p aggregato ex filio dī ꝛ nā hūana Jsto° n̄ eēt va ista xp̄s ē diuitas:quā tn̄ ꝯcedit.s.tho.3.q.17 po. Dico vlti⁹ ꝙ ī illo triduo ista erāt va po ꝛ 3oo.s.xp̄s ē tot⁹ ī īferno. ꝛ h̄ fili⁹ dei ē xp̄s n̄

cut ꝛ hec filiꝰ dei ē sacerdos: qꝛ ꝟ ꝯpetit ei rōne aīe ꝛ hec filiꝰ di ē fuiꝰ hoīs. Ad argᵐ āt negat aňs ad pᵃˢ pba. dico ꝙ li xp̄s ñ suppōit p ſbſiſtēte ī duabꝰ nāis ītegrꝫ: ſꝫ ī vna ītegra ꝛ ī alia ītegra lꝫ ꝯfracta. Ad 2ᵃˢ dico ꝙ ñ ē simile, qꝛ li xp̄s ñ ē ipoᵐ ad significādū deū hominē: ſꝫ deū iter se. Pōt ēt dici ꝙ vtraqꝫ pbatio pcedit iusta 2ᵃˢ vl 4ᵃˢ acceptōēꝫ. Probat vlteriꝰ ꝙ nᶜ mō sit vez dicē xp̄s tūc fuit totus ī iferno. pᵒ sic. Nā li totꝰ ē adiectiᵐ ponēs significatū suū circa suū ſbſtatiᵐ, ñ gᵒ ē totꝰ xp̄s alicubi nˡ vbi ē vtraqꝫ nā. So. lꝫ li xp̄s vtrāqꝫ nāꝫ aliqlr signlᶜᵉᵗ, tñ suppōit pſuppoᵗᵒ illaꝝ ꝛ circa iˢ li totꝰ pōit significatū suū. Illō āt suppoᵐ fuit ibi toᵐ qꝫᵐ ad eē ꝙ ptiet ad suā psōnalitatē. Nō. n. icludit ptes intrinsecas.

Circa. 23. di. qrit vtrū ꝟtutes hītuales sint hoī necessarie.
¶ Pᵃ ꝯᵒ. Hītus sꝫ hoī necij 12. q. 49. ar. 4ᵒ. 3. o. 23. ¶ 2ᵃ. Uirtutes hūane sꝫ hītꝰ. 3ᵒ. di. 8. q. i. ar. 3. ꝛ. 12. q. 55.

¶ Cōtra pᵃˢ ꝯᵒᵉˢ arguit durā, ꝟ p seqntē doctrinā oīa eiꝰ argᵗᵃ euacuātur. Sciēdū ē. gᵒ ꝙ oīs actꝰ elicitꝰ ē dteriatꝰ ad eē nāe qꝫᵐ ad spetiē ñ ex se solo fōlr: ſꝫ ex suo pnᵒ lꝫ terio idiuiduatōēꝫ āt recipit ex suo ſbō. Quilꝫ ēt talꝫ actꝰ ē deteriatꝰ ad eē moris q̄ ad spēꝫ ñ ex se solo fōlr: ſꝫ iterioꝛ qdē ex obō ꝛ fine ꝛ ꝯformitate ad legē etnā. exioꝛ ꝟo ex iteriōi q̄ ad aliqd ꝛ q̄ ad aliqd ex obō ꝛ circūstātijs. ad singularitatē āt deteriaf ex suo ſbō sicꝫ ꝛ i eē nāe. Illi tñ actꝰ q hītū sequif deteriaf efficient a poᵒ ꝛ hītū qꝫᵐ ad vtrūqꝫ eē. s. nāe ꝛ morꝫ. hītꝰ. n. ñ solū deteriat poᵃˢ i se fōlr: ſꝫ ꝛ ad spālē actū pducēdū lꝫ recipiēdū i vtroqꝫ eē: q ꝟo hītū pcedunt sic deteriāf ab obō ꝛ poᵃ. Id āt ꝙ poᵃˢ ad actū deteriat ē iᵈ qō se hꝫ ad potētiā elicitiuā lꝫ receptiuā p modū actꝰ pmi et qꝛ aliq̄ poᶜ ponūf i actu pᵒ p hītū aliq nō sō aliq̄ iclināf ad pducendū actū p hītū aliq̄ ꝟo ñ. Sꝫ ꝯ. qꝛ effeᵘᵒ cōis cuiꝰ ē deteriaᵒ actꝰ i eē nāe q̄ ē cōis oībꝰ actibꝰ cū sit realꝫ singularitas reqrit cāꝫ hitus āt ñ est cā cōis ꝛc. Ex hoc ēt seqf ꝙ hītꝰ ñ idinet poᵃˢ ad actū sic deteriatū: qꝛ nˡ deteriaf ad aliqd cōe: ſꝫ tñ ad spāle

Singlarltas āt ē cōis oībꝰ. ꝛ pterea oīs poᵃ sic ē deteriata ad pducēdū singlarē actū ꝙ nō pt in eiꝰ oppoᵐ. i. in vlēꝫ ñ gᵒ idiget deteriante. So. ad pᵐ dico ꝙ cōis cā ē actꝰ pmꝰ poᶜ siue sit poᵃ siue hītꝰ. Ad 2ᵐ dico ꝙ lꝫ actꝰ positꝰ i eē sit deteriatꝰ ꝟꝫ spēꝫ ꝛ idiuiᵐ: tñ aňsqꝫ pducaf poᵃ aīa ñ ē deteriata ad pducēdū actū talꝫ spēi nꝫ talꝫ idiuidui: ſꝫ ad illū p hītū deteriaf. vt iteᵃ p spēꝫ itelligibilē deteriaf ad itellectionē asini. Ad 3ᵐ dico ꝙ aliq̄ ē poᵃ q̄ ꝟ se ad nullū penitꝰ actū ē deteriata. qꝛ nullū pt pducē q̄ tñ ē deteriata ad singularē pt eē idifferēs ad hᵒ lꝫ iᵈ singulare iō idiget determināte ad actū determinatū ꝟm suppositōēꝫ determinatā: nō āt ꝟm simplicē vl cōfusaꝫ.

¶ Arguit vlteriꝰ ideꝫ ꝙ hītꝰ nˡ p se faciat ad deteriandū actū i eē morali sic. Nā bōitas ꝛ malitia actꝰ ꝯsistit i cōfōmitate ꝛ difōmitate ad rōēꝫ. q̄ ꝯfō. ꝛ difō. sꝫ reᵘᵉ ad q̄s ñ ē p se actio: ſꝫ solū meᵗᵉ funᵗᵒ ꝙ ē entitas actꝰ q p se ñ ē ab hītu alioqn effeᵒ eēt sine cā. Nā actꝰ q pcedūt hītū sꝫ ꝯformes lꝫ diffōmes. So. hītus deteriat actū i eē moris: qꝛ dr. 7. eth. ꝙ ꝟtutes morales faciūt hoīeꝫ bñ se hr̄e circa finē prᵐ ꝟtutꝫ. ꝛ hᵒ fac̄ p se ꝛ dico ꝙ bōitas. lꝫ malitia actꝰ ñ ꝯsistit pcise i illis respectibꝰ: ſꝫ i fūdaᵗᵒ respectuū ꝙ funᵗᵘˢ hītꝰ attigit p se. i. ſbaꝫ actꝰ seqntꝫ hītū: pcedēs āt nō hꝫ ab hītu determiatōēꝫ. sic nꝫ ētitatē. Aliqd. n. pt eē cā alicuius idiuidui p se. ꝙ ñ ē cā diuꝫ idiuiduoꝝ eiusdē spēi. Nā ignis p se gñaf ab igne ꝛ a sole ꝛ a mltꝫ alijs cāis p se iō ñ seqf ꝙ effeᵒ eēt sine cā. Nota tñ ꝙ ñ itēdimꝰ hītū deteriare poᵃˢ moralr. q̄ i ipa nude sūpta pducat actū indifferētē: ſꝫ qꝛ p hītū icliaf ad vnū obꝫ ꝛ trahif ab alio ꝛ icliaf ad dilectabilr ꝛ pmpte opaii.

¶ Argᶠ vltiꝰ ꝙ hītꝰ ñ reddat actū facilē vel difficilē in se pᵒ sic. Nā actꝰ precedēs. hītūꝫ ꝛ seqns. aliqñ sūt penitꝰ silēs ꝛ vniformes qꝫtū ad oīa. gᵒ si vnꝰ eoꝝ ē facilioꝛ reliq̄ ꝟ ē totalr ex pte agentis ꝛ si negef aňs dicenᵒ ꝙ seqns sit sp intēsioꝛ. dico pᵒ ꝙ ꝟ vlr ñ ē verū. 2ᵒ. qꝛ ꝟ dato adhuc hēf ppositū. qꝛ intēsioꝛ ī eadē spē sp ē difficilioꝛ. So. nego. aňs ymo nūqꝫ sꝫ i oībꝰ silēs. Ad pba. dico. ꝙ nō dicimꝰ sp seqntē eē intēsiorē. 12. q. 52. 3ᵒ. ē tñ sp psectio.

si sit s3 pportiõe3 hit⁹. Si tñ eēt itēsio nō seq tur φ sit difficilior po^e vł agēti: qꝛ plura sūt cōpn^a. ꝛ si eēt difficilioꝛ in se. ¶ 2° si hitus fac op⁹ facile minuit meritū. So. facilitas q̄ ex p te opātꝫ nō minuit meritū: ſ3 q̄ ē ex pte opa n. 0.23. q. i. ar. 1. nec dico facilitatē3 eē fōlr in opāte: ſ3 cālr fōmalr. aūt i actu ē.

¶ Arguit vlterl⁹ idē φ hit⁹ nl faciat p. se ad itēsionē hit⁹. p° sic. nā φ p se ꝯ^r hitui acqsito ꝯ^r oi tali: ſ3 itēdē actū nō ꝯ^r oi hitui acqsito. g° ꝛc. P3 b^{or} i hitib⁹ itellectualib⁹. Nā ex b° φ magis firmat hit⁹ creditiu⁹ nō itēdit clari tas cognitōis. So. dico φ a^{or} pbabilr negat qꝛ itēdē actū pt hitui acqsito ꝯuēire nō ex rō ne gnis: ſ3 spēi vł gnis px^i puta rōne inq̄3^m est moralis. talis. n. puta iustitia nō solū fac facul tatē bñ opan^i: ſ3 ēt fac bñ opari. 12. q. 56. 3°. Intellectual' āt fac solū p^m. Grāmatica. n. ñ fac recte loq ſ3 posse recte loq. Cōcessa tñ maiōi i aliq̄ sensu negat b^{or}. qꝛ ois po^a hituata pt i tēsiorē actū elicē q̄3 ñ hituata ꝛ itēdē actū su u3 nō oē3: ſ3 illū ad quē hit⁹ ordiat. Un ſ3 hi t⁹ creditiu⁹ ñ itēdat cognitionē. tñ itēdit assē su3. ¶ 2°. Si po^a ꝛ hit⁹ p se facerēt ad itēsionē act⁹ b° eēt vł qꝛ hit⁹ itēderet po^{as} l'qꝛ ābo tā q̄3 agētia i pfecta suplent ineē agētis vni⁹ pfe cti. Nō p^m. qꝛ ite^o nō itēdit n3 scd̄3. p° qꝛ hit⁹ dicet po^a vniuoce cū ipo inte^a. Nā illa pn^a q̄ ime^{te} se hūt ad actū ꝛ ppa ṽtute agūt: cui⁹ sit agen^a ipfecta: talia vniuoce sit po^a. ¶ 2° qꝛ q̄ p se reqrit ad aliquē actū i aliq̄ spē nec^o reqrit ad quēl3 eiusdē spēi: ſ3 hit⁹ nō reqrit ad quēl3 actū eiusdē spēi ꝯseq̄nte se vt p3. g° ꝛc. Proba tur i qt a^{or} p° ex° eoꝝ. qꝛ sic acuties reqrit i se curi ad velocit secādū ita ꝛ ad oē3 secationē. 2° qꝛ effectuū eorūdē differētiū solū s3 itēsu3 remi. sunt eadē pn^a solū eodē mō or ia. g° ꝛc.

So. nō ꝯcurrūt p^{oo}: qꝛ hit⁹ nō itēdit: ſ3 pficit po^{as} n3 2°. qꝛ hit⁹ ñ ē agēs φ. ſ3 q̄. ſ3 3° qꝛ. s. po tētia ē φ ꝛ hit⁹ q̄ agit ꝛ si ꝯ b° sit p^a i probā° 2°: dico φ pn^a sola ime^{ta} q̄ꝝ q ōl3 ē φ oñr vni voce po^a. Ad 2as negat a^{or}. qꝛ plra reqrunt ad actū pfectū q̄3 ad ipfectū. Ad p^{as} pba. di co φ ex^m ñ ē. s. tho. ſ3 hēuei. pt tñ dici φ acu ties nō reqrit ad oē secare. Ad 2as dico φ ha bit⁹ icōplexoꝝ puta spēs itelligibil' reqrit ad oē3 actū ite^a itēsu3 vł remissu3 sec⁹ de hitu cō plexoꝝ. ꝛ tūc dico φ act⁹ eliciti a po^a hituata s3 pportōe3 hit⁹ a p cedētib⁹ hitū nō differūt solū s3 itēsu3 ꝛ remissu3: ſ3 q̄3tū delectabilr ꝛ pmpte ꝛ firmiter elici. Itē assumit māifeste falsū añs vbi idē effe^a spē possūt a cāis spetie differētib⁹ elici vt ignis a sole ꝛ igne ꝛ silice p cusso. ¶ 3°. φ p se itēdit actū p se solū pt actu3 cāre nisi resisten^a sit maiō ex pte receptiui q̄3 sua po^a. g° hit⁹ nō itēdit actū. Añs p3. qꝛ ite sio act⁹ attēdit s3 ei⁹ eēn^{as}. So. negat añs ꝺ eo φ itēdit ñ vt φ ſ3 vt q̄ ꝛ vt rō agētis. Ad pba. dico φ id φ cōcurrit ad itēsionē act⁹ cō currit etiā ad eius eēntiā pducēdā eodē mō. s. vt quo. nō vt qd̄ se solo: vt de spē itellī^l ꝛ sen sibili p3. Uerūtñ. s. tho. 4°. d. 49. q. i. ar. 2. q. 2. vr̄ dicē φ hit⁹ nō facit ad sbam actus: ſ3 ad modū: ſ3 vt ibi ꝛ alibi p3 itēdit φ nō ita dire cte facit nec ita necessario reqrit ad sba3 act⁹. sicut ad ei⁹ cōplemētū ꝛ pfectionē q̄ est ex p te obiecti vel ex pte modi agendi sicut osten dit. 61. q. 20. ar. 2°.

¶ Cōtra 2as aureo. pbādo φ nulla fo^a ab^{ta} est ṽtus nisi vt icludit respectū in obliq̄. p° sic Nā s3 ṽtutē gl3 se h3 bñ vł male q̄ cōsistūt i cōgruētia ꝛ discōgruētia. So. mēs. s. tho. est ē φ ṽt⁹ ñ dic purū ab^{tus} nec puꝝ re^{us}. ſ3 ab^{tus} pn^r re^{us} ṽo i obliq̄ vt p3. 7. phi. ꝛ. 4°. d. i. q. i. ar. 2°. Ad arg^m dico φ veꝝ ꝯcludit. ¶ 2°. Nā variato re^{li} variat ṽt⁹ taciturnitas. n. ṽt⁹ ē i pue ro q si fiat doctō erit vitiū. ꝛ idē p3 i hitu cor pōali: qꝛ φ ē turpido i facie ē pulcritudo i ca pite ꝛ ecꝯ°. So. dico φ eadē fo^a posś eē ꝛ de sinē eē ṽt⁹ s3 φ sibi adest vł abest aliq̄ pfec tio vt p3 de fide fōata ꝛ ifoɾmi. 22. q. 4. ar. 5. nō tñ hit⁹ mētꝫ pt desinē eē ṽt⁹ illo° q̄ dic ar guēs. s. pp variatōe3 etatis l'fōtūe: ſ3 s3 tales variatōes idinat ad varios act⁹ vñ doctō lo quēs pt hitū taciturnitatꝫ hr̄e sic paup hitu3 magnificen^e hit⁹ āt corpales exc̄ouenien^a vł discōueniētia ad sbm vel nāz hūt rationē vir tutis ꝛ vicij ꝛ eadē qualitas per sui intensio nē ꝛ remissionē potest esse cōueniens ꝛ discō. sbiecto suo. 12. q. 49. ar. 3°.

¶ Arguūt etiā qdā alij φ virtus sit mera re latio. Nā. 7. phy. dr̄ φ iniustitia ꝛ ṽtute nō ē

mot⁹ q: sẽ ad aliqd. Nõ ãt sẽ ad aliqd fũda/
mẽtalr tñ q: ẽt albe⁹ ẽ sic ad aliqd in q̃ tñ est
mot⁹. g° sẽ fõlr ad aliqd. So. ñ ideo in istis ñ
ẽ mot⁹ q: sint fõlr ad aliqd nz q: sic fundamẽ
talr: ꝫ q: i sut rõe dicũt pñr abtus z scdario re
spectũ. Aliq aũt bĩtus directe z pñr z nec° re
qrũẽ pp sbz act⁹ vt spẽs ĩtelligibil. Aliq vo
ñ: ꝫ pp mom act⁹: tñ coefficiũt sbaz ei⁹ z illã
intẽdũt. ¶ 2° q: isti bĩt⁹ acqrũẽ p act⁹ inte^a. z
volũtatis qui sẽ ĩmanẽtes. g° ñ sunt fo^e ab^re.
So. sic pz. 12. q. 53. ar. 2°. qñ in agẽte est soluz
pñm actiuũ sui act⁹ nõ põt ĩ eo ex pprio actu
generari bĩtus sec⁹ qñ est in eo actiuũ z passi/
uũ. vt ĩ actib⁹ hũanis pz. Nã act⁹ apetit⁹ ẽ ab
eo vt mouẽ a po^a cognoscitiua z repñtaute
obz z vis cognoscit^a ꝫ q rõcinaẽ ȯ ꝯclusiõi
b⁹ hz p pñ° actiuo pmissas z in istis sec⁹ est.
¶ 3°. q: talia cõrũpũẽ p cessatõez act⁹ sine aliq̃
positiuo cõrũpẽte. g° nõ sũt fo^e ab^re. So. ne/
gaẽ añs vt pz. 12. q. 53. ar. p° z. 3° ymo cessatio
ab actu ñ cõrũpit bĩtuz nisi p accñs vt pz ibi
ar. 3°. In brutis ãt vt veniũt ĩ vsuz hoĩs gñan
tur dispositões ꝯsuetudĩales q̃ sẽ de fo^e ab^re ȯ
p^a spẽ q̃litatis. z q̃dãmõ dici possunt bĩt⁹.

¶ Ulteri⁹ arguũt aliq q virtus nec sit pura q̃
litas nec pur⁹ re^lio: ꝫ ex vtroqz cõpom tanq̃z
ens p accñs p° sic. Nã q dicit vnũ in recto z
aliud in obliquo est magis ens p accñs q̃z si
vtrũqz dicat ĩ recto cũ magis cadat ab vnita
te. g°. zc. So. negatur añs z pbatio ei⁹. vñ si
cut dicit aureol⁹ virt⁹ est qualitas precise: sed
nõ precisa a re^lı dicit eniz absolutũ sb respectu
seu copulatũ respectui. Includit. g° plura non
quasi copulatũ ex eis: ꝫ quasi vnũ copulatũ
alteri: vñ nõ est ens per accñs sed vere ẽ vnũ
z in gñe: secus per oĩa si eẽt copulatuz ex eis
eẽt. n. ens p accñs z mlta z in nullo gñe. Uir/
tus g° est absolutũ pcise: ꝫ nõ pcisuz: ꝫ copu
latum. vñ idẽ absolutũ copulatũ diuisis respe
ctib⁹ ẽ in p^a z 3ª spẽ q̃litatis. vñ albedo copu/
lata respectui ꝯgruẽtie ẽ pulcritudo z bĩt⁹. se
cus si pcise sumaẽ vl' sb re^lı similitudinis. ¶ 2°.
Nã ab^tus sb re^lı aut vt fundãs re^lis vt sic aliqd
adit vltra ab^tus. g° est ens p accñs. So. eẽ co/
pulatũ vl' eẽ sb re^lı aut fundare respectũ nõ di
cit vltra absolutũ aliqd realr vel rõe mediãs

inter ab^tus z re^m q: eẽt pcessus ĩfinit⁹: ꝫ bene
dicit teriũz extrĩsecũ. i. illud cui copulaẽ z tũc
negaẽ ꝯña. Hec aureo. bene. ¶ 3°. Nam re^lıo
ꝯgruẽtie ad virtutẽ nõ se hz vt ppa passio. p°
q: deus posset virtutẽ sine illo facẽ. 2° q: sine
eo intelligi posset virt⁹. 3° qa eo variato va/
riaẽ virtus. g° ẽ differẽ^a itrĩseca. g° se hz ad eã
vt ps eẽntie. g° virtus est ens per accñs. So. si
re^lıo cõpetur ad ab^tus virtutis puta ad albedinẽ
sic est passio: sed si cõpeẽ ad rõez virtutis q̃ cõ/
sistit in eẽ copulato puta ad rõez pulcritudis
sic est aliqd eẽntie^a. nõ p modũ ptis: ꝫ p mo
dũ termini sicut termin⁹ relõnis est aliqd ei⁹.
Unde nõ oz q possit eẽ vl' intelligi virtus si/
ne eo nec etiã est intrĩseca differẽtia. q: per il
luz nõ distinguiẽ virtus a vitio fõlr z itrĩsece
ꝫ extrĩsece tñ sicut relatio p teriũz. itrĩsece ãt
distiguiẽ p copulationez ad ipm sicut differt
simitas a curuitate curuis nõ p nasũz: ꝫ p co/
pulationem ad ipz. H aure. z bene. Copulatõ
aũt est esse derelictum ĩ absoluto ex respectu
¶ 4°. Naz albũ est ens p accñs z tñ solã qua
litatẽ significat vt diciẽ ĩ pdic. z ꝯnotat sbz. z
com. 5. meth. co. 9. dicit q p° significat accñs:
scdo sbz. Dẽ. g° nomẽ aliqd ꝯnotãs sig^at ens
p accñs. So. Si li albũ sig^ret q̃litatẽ i recto
z sbm in obliq nũq̃z pdicareẽ ȯ sbo vt posset
dici corpus est albũ sicut nec dicitur nasus est
simitas: sed diciẽ simitas nasi z dicereẽ albũ
corporis. Significat. g° vtrũqz: ꝫ actu z de
terminate albedinẽ sbm vo ĩdeter^te z ĩ po^a q̃
s. non determinaẽ quid sit illud albũ. lapis s.
an leo. z sic loqtur comẽtatõ z phs. H idẽ bñ
¶ 5° re^lım ꝑm esse est ens per accñs vt pz. de
simili z equali: tales sũt alique virtutes vt iu
stitia z amicicia. So. ꝑm aug. in suis cathego/
rijs iustitia est qualitas: sed copulata re^lı dici
tur tamẽ magis ad alterũ q̃z quedã alie virtu
tes q: multe copulãtur respectui ꝯgruentie. z
debiti ad hoĩez in se: sed iustitia z amici^a re^lı
dbiti vnius in ordine ad aliũ. ¶ 6°. Ab^tus sb
re^lı l'ẽ aliqd vltra ab^tus vl' n^l: ñ 2m q: eẽn^a virtu
tis eẽt nichil. g° pm. g° ens p accñs. So. ẽ ali
qd vltra q se hẽt vt ter⁹ nõ vt ps. ¶ 7°. Nul/
lum nomẽ est ĩpositũ albedini vt fundaẽ re^m
similitudinis. g° neqz alijs qualitatib⁹ debuit

ipsi vt fūdāt respectū ꝯgruētie. So. respecti
bꝰ pncipij actiui ꝛ passiui copulāt q̄litates 2e
spēi: ꝫ respectibꝰ congruētie q̄litates pe spēi
q̄bꝰ sic copulatꝫ ꝓpa noīa imponūt pp duo.
pꝰ qꝛ aliter q̄ꝫ alie q̄lificant sua sb̄a vt sunt co
pulate sicut albedo copulata ꝯgruētie in den
te denoīat pulcrū: ꝫ copulata incōgruētie in
oculo d̄noīat turpe. 2o. qꝛ hn̄t ꝓ fine term re
naꝫ cui ꝯgruūt. B idē bene. excepto ꝙ respe
ctū virtutis dicit ꝯgruentiā ad naꝫ ꝙ solū de
corporalibꝰ virtutibꝰ est veꝝ. ¶ 8o. Tota rō
virtutis cōplete ē. Extra intellectū. go nō dicat
respectū ꝯgruētie saltē i deo vbi ille reus ē rō
nis. So. dupx ē respectꝰ. s. actual' ꝛ hītual'. hi
tuales sꝫ oēs respectꝰ diuine volūtatis ꝛ itea ad
creaturas qꝛ isti nō exigūt creaturā i actu. vi.
q. 4. ar. 5o. ad im. Rō go virtutis ē copulata re
spectui actuali vel hītuali ꝛ sic quo ad vtrūqꝫ
rem negat ꝯn̄a. Amen.

Irca. 24. d. querit vtꝝ fides sit virtus infusa a deo. ¶ Pa ꝯo. Fides fōra ē vtꝰ. 22. q. 4. ar. 5. nā credē ē actꝰ itea mori a volūte ad cꝰ ꝑfectōeꝫ suffic īfallibilr ferri i veꝝ ꝛ i vltim finē volūta. ꝛ vtrūqꝫ ē i fide fōata. ¶ 2a. fides fōata ꝛ īformis infundit hōi a deo. ibidē. q. 6. ar. po. Nā ad fidē reqrūt duo. s. ꝙ credibilia ꝓponāt credituro ꝛ ꝙ ipe assētiat. pm nō est nisi a deo. qꝛ talia excedūt oēm nālē rōnē. silr 2m qꝛ cū ꝑ fidē eleuet hō sup nām suā oꝫ ꝙ hoc insit ei ex supnāli pn̄o nec suffic miraculū aut ꝑsuasio. qꝛ videmꝰ ꝙ ista mouent vnū ꝛ n̄ aliū. ¶ 3a. Nullꝰ hō ptīaciter aliquē articulū fidei discredēs. hꝫ hītū fidei ēt īformis. 22. q. 5. 3o. Talis. n. nō iheret doctrīe ecce īfallibilr q ē fōale i obo fidei cū vitas pa i ea māifestet. ¶ 4a fides. ē vna vtꝰ ꝛ n̄ mlte ꝛ vnꝰ hītꝰ ꝛ n̄ multi spē distīcti. 22. q. 4. ar. 6o.

¶ Cōra pam arg' dura. pba. ꝙ fides ēt fōata n̄ sit vtꝰ. i. vltim pot seu hītꝰ ponēs poam i vltīo pfectōis d̄bite suo actui sic. Ois vtꝰ ꝓpe dica pficiēs intellectū pficit ipm ad vidēdū obꝫ in se vl' ꝑ resolutionē ad id ꝙ in se cōspicit. go fides nō ē vtꝰ: pꝫ āt aūs. qꝛ iB ꝯsistit efficacia intellectiōis quā ois vtus intellectualis pōi. So. s. tho. 3. d. 23. q. 2. ar. 4o visus ē sentire cū durādo. s. ꝙ nō sit virtꝰ stricte: sed large q̄ꝫuis ex vbis eius nō hēat ꝙ nō sit virtus ꝓpe: sed intellectualis. eomō quo philosophi d tali loquūt. Dato tn̄ ꝙ sic senserit cōrexit i sūma. ꝛ vi. q. i. ar. 3o vbi soluens B arm. dicit ꝙ nō est de rōe virtutis ꝙ faciat poam elicere actū optimū quē elicere possit: ꝫ sufficit ꝙ ꝑficiat ad actū bonū ꝛ meritoriū. Sic. n. dr̄ vltimū pot

¶ 2o ꝓbat ꝙ n̄ ē magis vtus pn̄te caritate q̄ꝫ ea absente. Nam n̄ elicit ꝑfectōrē actum suūꝫ inq̄ꝫm ē suꝰ. i. inq̄ꝫm est cognoscitiuꝰ veri ꝛ si i q̄ꝫm ē meritoriꝰ. So. Ista rō seipaꝫ soluit. vn̄ sic elicit a. s. tho. vi. d̄. s̄. lꝫ actꝰ nō dicat vtuosus sꝫ pꝫ n' vt ē ꝓportōatꝰ nāli pot ꝯstituēs eā i vltio: tn̄ sꝫ theologū actꝰ ꝑdicto mōn̄ ꝓportōatꝰ dr̄ vtuosus dūmō sit ꝓportōatꝰ fini vltio supnāli ꝙ actus fidei ꝯ' pn̄te carite n̄ alr

¶ Arguit ēt ꝯ qōdā dictū. s. tho. 22. q. 4. ar 5o vbi dic ꝙ si eēt tēpans icōcupis sine prudētia i rōe ꝙ tēpans n̄ eēt vtꝰ. qꝛ ad actū tēpane requirit actꝰ cōcus ꝛ rōis ꝛ ita est de fide ꝛ carite ꝯ inqt durādꝰ qꝛ nō est sīle. qꝛ nec vtꝰ moralis pōt acquiri sine prudētia nꝫ eꝯo ꝛ idē est ꝙ actꝰ vnꝰ ꝑficit ꝑ aliū: fides āt a carite n̄ dpēdꝫ. So. assūit māifeste falꝫ. s. ꝙ actꝰ fidei nllā ꝑfecōeꝫ a carite suscipiat B. n. falꝫ ē i ordine ad vltim finē ꝛ iq̄ꝫm ē m̄itoriꝰ dico tn̄ ꝙ fides n̄ ē magis vtꝰ itellectual' ex B ꝙ pn̄s ē caritas. qꝛ n̄ ē vtꝰ itellectual' siue illa adsit siue n̄. Nō. n. ois vtꝰ q ē i itellectu ē itellectual' sic nꝫ ois q est in volūtate est moralis.

¶ Cōra 2m arg' sco. ꝙ pter fidē acq̄sitā n̄ requirat alia īfusa po. sic. Nā ei cui po sit reuelatio suffic fides acq̄sita. go aliȷs sufficit qꝛ mīnꝰ illūināt. Aūs pꝫ. qꝛ ex puris nālibꝰ scire ꝛ credere pōt ꝙ verax est qui talia reuelat. So. negat aūs ad ꝓbatiōnē dico ꝙ lꝫ tal' ꝛ qlꝫ aliꝰ. possit nālr. i. sine īfuso hītu asentir dictis xpi tn̄ ē necessariꝰ hītꝰ īfusus nō ad asentiēdū simplr: ꝫ ad assēciēm ꝑfecte ꝛ discrete vt. s. refutet nō credēda. ¶ 2o. Nā sicut aliqs q ex se n̄ pōt nālr inuēire geometriā pōt eā ab alio nālr scire ita est ꝛ d articulis fidei nā postq̄ꝫ ad coꝝ notīam aliqs d̄o docēt ꝑuēnit possꝫ alꝰ ab isto edocēi. So. n̄ plꝰ ꝯcluꝰ q̄ꝫ pm ¶ 3o. Si eēt fidꝫ

infusa illa eēt certioꝛ acqsita: alias eēt frustra: Sʒ hāc eē certioꝛē est falsm: qꝛ se hʒ vt ꝯ° ad pnm ad ipāʒ acqsitā. Jō.n. credo. deū tnū. qa h° credo reuelatū ioBi.B afenti. h° āt 2m credē ē fidei acqsite ex auditu. So. negaꝭ falsitas ꝯñ tis. Ad pba. dico ꝙ deū credo tnū: qa deꝰ h° reuelauit ñ āt: qꝛ ioBes h° dicit sibi reuelatuʒ ⁊ h° loquēdo de assensu cāto ab hītu fidei. Nec ē ymaginādū ꝙ sint ibi duo vl' tres assēsus. qbꝰ assētiaꝭ istis ꝓpositōibꝰ ꝑ oꝛdinē .s. deꝰ ē trinꝰ. deꝰ h° reuelauit: ioBes dic h° sibi reuelatū. ymo eodē actu crediꝭ pa ⁊ 2a ꝓpo .s. deꝰ ē trinꝰ deꝰ hoc reuelauit sic ideʒ ē actꝰ q credo deū: ī deū ⁊ deo. 3. d. 23. q. 2. ar. 2. 22. q. 2. ar. 2°. Dato tñ ꝙ ibi sint tres assensus dico ꝙ assēsus ad pas ꝓpoes non cātur effectiue ex assensu ad 3as pn: sʒ ꝑcise ex hītu fidei ⁊ iteu ⁊ volunte sicut a cā ꝓxīa. ꝑsuasio vo ꝑdicantis reqriꭍ ad determinationē credēdoꝝ ⁊ ad ꝓponēdū intellectui suū obm māle puta aliqd cōplexū nō aūt ad causandū assēsuʒ. vt pʒ. 3°. ū. s. q. 3. ꝑ istū. n. modū dꭍ fides acqri ꝑ sciam theoe. Cōcessa tñ ꝯoe arguētʒ. s. ꝙ nālr tribꝰ ꝑpositiōibꝰ ꝑdictis assētimꝰ adhuc stat hītū fidei eē necm ad assētiēdū delectabilr ⁊ ꝓmpte. ⁊c. iō hētīcꝰ ⁊ puer non baptizatꝰ possūt hēre assēsuʒ credēdoꝝ: sed non predicto mō.

Cōtra 3as durā. ꝙ ī hereticis maneat fides īfusa articuloꝝ creditoꝝ. p° sic. Nā lʒ oīs habitꝰ inclinet poas ad talr ⁊ talr opanduʒ. non tñ necessitat vū si opeꭍ qs ꝯrio mō nō sequitur ꙗ tollaꭍ habitꝰ. vt pʒ inductiue. So. dico ꝙ habitꝰ acquisitꝰ nō tolliꭍ stati ꝑ cessatione ab actu vl' ꝑ actū ꝯriū. sʒ de infuso secꝰ ē vnde ꝑ vnū actū īfidelitatis ꝑdiꭍ fides. ¶ 2°. qa talis hereticꝰ aliquibꝰ credibilibꝰ assentit nūc eodē mō vt priꝰ. g° ⁊ eodē habitu. So. negatur antecedēs. de obstinato. qꝛ non credit eodem medio: sed alio.

Cōtra 4as scotꝰ ꝙ nō iō sit vna fides de oībꝰ credibilibꝰ. qꝛ oīa talia respicit vt reuelata a deo. p° sic. Si fides īfusa respicit pas veritatē vt reuelantē ⁊ non vt obm seqꭍ ꝙ nullus vnqꝫ assētiet huic arl'. q ⁊ vocet. a. s. deꝰ ē trinꝰ ⁊ vnꝰ. huic. n. assentiꭍ ꝑ ꝑ assensū ad istā. a. reuelatū est a deo ⁊ huic ꝓpter istaʒ. a. esse reuelatū a deo est reuelatū ⁊ sic vel ibiꭍ in infinitū vl' erit statꝰ in fide acqsita a qua depēdebit infusa sicut ꝯclusio a pn°. So. dico primo ꙗ fides respicit ꝑmā vitatē ⁊ sicut mediū credēdi ⁊ sicut obm. 22. q. 1. ar. 1. ⁊ 3. d. 24. q. 1. Dico 2° ꙗ sicut oculus ꝑmo in lucē ferꭍ deinde in coloꝛē ita fides. ꝑmo assentit isti deꝰ reuelauit doctrinā fidei seu eccl'ie ⁊ scripture deinde isti deꝰ est trinꝰ ⁊ vnꝰ. ꝓpter ꝑcedētē que est ꝑmū credibile cui fides ꝓpter se sine ꝑmo assensu assētit. Hic enī est pnꝰ assensus. q est a vo iteriꝰ mouētē per fidē lʒ reqraꭍ aliqd representatiuū exteriꝰ. Dico 3° ꙗ oibꝰ ꝓpositionibꝰ precedētibꝰ illā ꝑmā vt isti reuelatū ē. a. eē reuelatū: assentimꝰ assensu causato ex libo arbitrio vl' fide acqsita. ¶ 2°. Nā sequereꭍ ꙗ realis habitꝰ eēt foꝛmale obiectū rōis. Eē. n. reuelatū ꝙ dicis fōmale in obo vltra rē reuelatā nō dicit nisi ens rōis. So. fōmalis ratio obiecti fidei ex ꝑte rei est realis. ex ꝑte vo credentis nō incōuenit ꙗ sit ens rōnis. i. negatio vel relatio vl' ista icludat. Nā pʒ. 22. q. 1. ar. 6. ad 2m. ꙗ ista negatio nō visuʒ est fōmalis rō obi fidei ex ꝑte credētis que ē ens rōis. ⁊ idē dici pōt de eē reuelatuʒ lʒ nō īueniā in dictis .s. tho. ꙗ h° sit fōalis rō obi fidei nec seqꭍ ex dictis eiꝰ. Cō aūt diciꭍ iō credo. a. qꝛ ē a deo reuelatū ⁊ sic reuo rōnis ē cā ꙗ assētio ⁊ ꝯseqtur fōmalis rō obi negaꭍ ꝯñā. Nō. n. illereu est causa ꙗ assentio: sʒ ꝑma vitas que est terminꝰ illius reuo est causa assensus.

Arguit ēt aureo. Si vitas pa eēt obʒ fōle fidei nō reducereꭍ in suꝑioꝛē cāʒ in eadē scia ꙗ ē falsm. qꝛ ista. Ueritas pa h° dic q nō pt mētiri ꝓbaꭍ ꝑ istā: qꝛ est deꝰ. So. ymo ista deus si ꝑ t mētiri nā resoluiꭍ in istā: qꝛ ē pa vitas. n tñ excludimꝰ qn deꝰ vel deitas. sit fōale obm fidei. 22. q. 1. ar. 1°. ¶ 2°. Jsta veritas ꝑma nō ē aliqd dictū a ꝑma veritate: qa eēt aliquid cōplexuʒ ⁊ māle obiectū: neqꝫ aliqd spāle attributū: qꝛ tale nihil addit diuītati ⁊ si addit vt sic nō est finis ⁊ ꝯñr fides nō hēret idē ꝑ fine ⁊ obo: ergo est deus sB rōne deitatis fōmale obm. So. est diuina eēna vt induit rōnē pe veritatis. ⁊ sic addit ad diuītatē sʒ rōnē ⁊ vt sic est finis intellectꝰ cuiꝰ bonū est verū.

Irca.25.di.qrit vtrum fides sit de uisis ¶ pa po. Fides non pt eē de uisis.22.q.i.ar.4 ¶ 2a Fides nō ē d scitis ibidē ar. 5.¶ 3o. fides ē certior simpr scia lz n̄ q̄ ad nos r h3 gd.22. q.4.ar.8.r.3.d.23.q.2.ar.2.q.3.Certio.n.ē sim plr cuio prima r pncipalis cā est certior r ad oppositum inuertibilio.

¶ Cōtra pm argr aure. q enigma l'i euidētia nō sit de rōe obi fōlis fidei.po sic. Nā ob3 fi/dei e directe ob3 itea.go n̄ h3 p fōli rōe n' illo q directe ptinet sb obo itea cuio nō ē aliq nega. So. ver3 pcludit argm d fōali rōe obi ex pte rei : ex pte do itelligēt3 negat pa pña. La te.n.rōne n̄ o3 po aspectu itelligi vl'aphen'. vt p3 de hac rōe. ver3 nec talis rō ē motia l'teria tiua:s3 pcomitatia.nc ē rō ad quā vl'p quā:s3 sb q̄ ob3 sbest actui vl'hitui l'poc. ¶ 2o arguit q̄ Nā ieuidētia ē rem rōis seu negao.go nō ē ob3 fidei. So. negat pña. L3.n.ob3 poe real' aut theologice Ƀtutis ex pte rei seu motie vl' teriatir n̄ posit eē respecto rōnis vl'puao seco ex parte potētie vt p3 de vero r bono.

¶ Ad idē arguit durā. sed po r 2o arto iste sic r aure. fallir p equocatōez:q2 fōal'rō ē dupx .s.fōle pnm moues l'terians q̄ ē i obo rō r cā q acto tēdat i ob3 mǎle. Sūit ēt rō p pceptu l' distīo obi r po itellur 2oo nō po. ¶ 3o. Si sices set tc fōlis rō visiōis eēt eē visū : cū oppositi hito cuio sit fides r visio hēant oppoitas rō/nes.i obis.q p3 fal3.q2 eē visū n̄ ē puiū actui visiōis:s3 illū seqt.go n̄ ē fōle i obo. So.ne/gat seqlla.q2 illa duo n̄ sc oppoiti hito. s3 fi/des r scia.r tūc dico q isti hito r acto eor hūt oppoitas rōes fōles obor q̄s.tn̄ n̄ o3 eē pui as actibo.q2 n̄ mouēt cū sumar 2oo. Dico vlte rio q aliqd dr̄ visū dupr.s.actu po. q2.s.ē pn̄s poe p sua ppā siliez r actu.2o q2.s.teriat actu3 2m poe r poo p2io ē visiōe n̄ 2o. eodē mō distin guo d n̄ viso.s.actu po r 2o. r vtroq3 mō ē fō mal'rō obi fidei:s3 magis ppe poo.q2.s.n̄ vuit poe p sua spēz s3 p alienā. ¶ 4o q2 ad fōle rō/nē hito cognitiui atbutionē hūt oia ad illū p tinēta.go n̄ ē n̄ visū. So.negat añs. d rōe 2oo Suffic.n.q sit pditio cōcomitatiua r fine q̄ nō : respectu omnium illorum.

¶ Cōta 2m arguit durā. q fides q̄ ē hito ifu/sus a deo posit sil'stare pscia. in eodē sbo reli eiusdē obi oīno r simpr. po sic. Hito.n.fidei se extēdit ad oia a deo reuelata r de qbusdā ta libo puta d ista do vno ē hūt fideles verā sciaz p demōstratōez.go rc. So.negat aor. Nō.n. fides ē d oibo reuelat3 a do:s3 d hijs solū q̄ sc reuelata r cū ho asserit eis sola diuia reuelaoe r n̄ dmōstraoe. ¶ 2o nā stāt sil'acto istor hitui n̄ q̄si duo;s3 q̄si vno acto. Auctas.n.diuia r d mostrao posit sil' pcurrē ad cāndū vnū assēsū Nō.n. ipedit iste pcursus ex oppoitōe clari r obscuri seu euidēt3 r n̄ euidētis. Que.n.h3 se hūt effeo pditiom icōpossibiliū possunt pcur/rer ad vnu3 cōe3 effem sic sol illuiat clare r lu na obscure r tn̄ qn̄ sc i eadez pte emispij cānt sil' vnū cōe lumē i medio.oē.n.lucēs pn̄s diafa no neco cōcurrit ad lumē eio.go tā sol q̄3 luna illuiat. Si tn̄ sumerēt clarū. r obscuru p hitu r puaoe r n̄ p magis r mino pfecto in ūa luis nūq3 pcurrerēt ad vnū effem.q2 effeo vnio ē p/uatio effeo alterio. So. Arm pbat q vno ascē sus euidēs r claro cāri pt a meo neco r diuina auctoe. ille tn̄ n̄ erit acto fidei,s3 scie q2 illo me diū tollit fōlē rōez obi fidei cū faciat pclusio nē eē euidētē vbi āt dfic rō obi dfic r acto vi to eiusdē obi. ¶ 3o. q2 vr̄ durū q fidel' acgrēs sciaz q deo ē vno desinat credē deo reuelāti. So.x talis dupc meo assentit. vno assenu q n̄ ē fidei:s3 scie. Nō.n.ois assensus ex auctoe cāto ē fidei:s3 solū qn̄ auctoas ē sola cā l'h3 secū me diū q n̄ tollit rōez obi fidei vtputa si sit pba bile. Eodēo dico q assēsus cāto p mem pbabi le r necm n̄ ē oppom eius:s3 scientifico fo lr. vir tualr do opinatiuo.iq3m mem pbabl'e n̄ solu3 cēt natū eēt assēsu3 opiatim cāre. Sciem tū ē ad notitiā pdictorū q euidēs r n̄ euidens nō differt solū sic pfem r ipfem i gn̄e luis aut vi/siōis:s3 sic hito r puatō l'icludēs puaoes. Ad id q 3b dr̄ dico. q vto pa.n̄ cāt d per se i eui dētiā i inteu nr̄o:s3 p accñs ex eio ipfectōe iō pt cōcurrē ad actū euidētē.s. qn̄ intes p aliud agēs dispor ad pticipādū claritatē eius. r tūc directe agit ad firmitatē adhesiōis nō ad cla/ritatem. Idem dico. de dubio r certo peues

que differunt scia ꝛ opposito. Et licet itellem probabile solitarie sumptuz causet essem pri/uationi cōiunctū tamē cuz alio coagit ad cer titudinez. ¶ 4° qꝛ huic cōcordat cōmūis do ctrina que dicit ꝙ vnus homo simul idez pōt cognoscere per mediū ꝓbabile ꝛ demōstrati uū ꝛ alibi dicit ꝙ opinio stat cū scia ꝙ est im possibile fꝫ plalitatē actiuū: ꝫ solū eo° q̄ di ctū ē. So. doctrīa. s. tho. quā iste dicit cōez nō tꝫ ꝙ idē de eodē hēat sciētiā ꝛ opionē q̄ꝫuia dicat ꝙ idē cognoscit sil' idē ꝑmem sciētificum ꝛ ꝓbabile ꝙ tn̄ nō facit opionē ꝯiūctā sciēti/fico vt pꝫ. 12. q. 62. 3° nec repit ī summa aliqd ex q̄ cōcludi possit ꝙ simul sicut opio ꝛ scien tia. ꝙ vero dicit. 3a. q. 9. ar. 3° ad 2m. s. ꝙ opio ex sillogismo dialectico cāta est via ad sciam qua acquisita pōt maēt cognitio q̄ ꝑ sillogim dialecticū hētur quasi ꝯn̄s sciētiā que est per causaz. qꝛ cognoscens cāz magis pōt cogno/scere signa ꝓbabilia. B inq̄ꝫ' itelligit qꝛ maēt cognitio p̄cedens sciaz, nō eadē nūero: ꝫ spē vl' gn̄e sicut ꝛ ī mālibus dispoitōibus accidit de q̄bus ibi pōit exm. Nō ē. g° sensus ꝙ ma neat opionis hītus: sed ꝙ scia actu vel v̄tute facit cognoscē ea q̄ ꝑ opionē cognoscebant. Existimauit etiaz iste ꝙ opio. ꝛ scia differūt solū ꝑ mem scitū necm ꝛ ꝑ mem creditū ꝯtigēs ꝙ tn̄ est falsum qꝛ vlterius reqrit formido in opione de altero opposito. Assēsua autē cā tus ꝑ mediū creditū cōtingēs nūq̄ꝫ est opina tiuua qn̄ adest mediū necm n' ipoa ꝛ ī v̄tute i q̄ꝫm esset opinatiuus si abesset ab eodem sbo mediū necessariū ꝙ tollit formalē rōnez obi opinionis ex ꝑte sbiecti. i. titubatōez ꝛ formi dinē. Duo ēt actus intelligendi possunt simul esse si habeant ordinē vel vnus sit rō alterius vt pꝫ de cognitiōe recta ꝛ reflexa. ꝛ de cogni tione p̄ncipiorū ꝛ conclusionis ꝛ de matuti na. ꝛ vespertina.

¶ Cōtª 3ªᵐ arguit idē durā. ꝙ fides n̄ debeat dici certior scia ꝑꝑ adhesionez p° qꝛ firmitas adhesiōis dr̄ certi° solū in ꝑꝑe. eo ꝙ stet cuz falsitate vtpꝫ ī hētico ꝑtinaci. So. n̄ dicim⁹ qualꝫ firmitatē esse certitudinē: ꝫ eā q̄ est de certo ꝛ firmo obo. vl' eā q̄ est inteª reus fuit co gnoscibil' q̄ ē verꝫ. Sꝫ adhesio dis ī hētico hꝫ firmitatē solū ex ꝑte sbiecti nō ex ꝑte. obi cū sit falsuz nꝫ ex ꝑte medy. ¶ 2°. qꝛ firmitas adhesiōis ē maior ī scia q̄ꝫ ī fide. qꝛ dificili⁹ a scitis q̄ꝫ a creditis recedim⁹. So. *. Firmitas fidei cāz hꝫ ī volūᵗᵉ scie v̄o in itellectu. s. eui/dētiā ꝯplexi cui assentit. iō nō sūt eiusdē rōis Jntellect⁹. g° credētis assētit ex incliatiōe sui hītus ꝛ iclīatōe volūtaria sciētia v̄o ex euidē tia sciti. iō credēs. adheret firmi⁹. ꝛ itēsius ꝛ lꝫ nō radicati⁹ tn̄ stāte fide ipoˡᵉ ē decredē sic ꝛ stante scia. ꝛ vlterius a ꝯsēsus fidei est firmior ratione cause ꝛ infallibilitatis medy. ¶ 3° qꝛ distītio d̄ notiori q̄ ad se et quo ad nos n̄ hꝫ locū ī actib⁹ vl' hītib⁹: ꝫ solū in obis. Jlla. n. duo sc̄ ꝑsectōes ī ōdie ad obm: vn̄ n̄ est cer tior hīt⁹ vl' act⁹ n'. qꝛ obꝫ fac certi⁹. lꝫ sit nobi liō ex sola obi nobiliᵗᵉ. Jtē. Si ex obo sit cer tior scia eēt certiō q̄ eēt nobiliora obi cū no biliora sint certiora. h° āt pꝫ falin. p°. de aia. So. hꝫ locū ēt ī hītib⁹ ꝛ actib⁹. Ad pᵃᵐ ī ꝓba. dico ꝙ hīt⁹ n̄ dr̄ certiō ex sola certiᵉ obi: sed ex certituᵉ obi ꝛ medy. ꝙ mem ī fide ē certissi mū qꝛ v̄itas pª. Ad 2ᵃᵐ pꝫ per idez dico. n. ꝙ alia ē nobilitas hīt⁹ q̄ ē ex nobiliᵗᵉ obi ꝛ q̄ ex certiᵉ vbi obꝫ aª ē a medio ꝙ B nō ē iō ē ea dē vtraq; nobilitas l' vna ē isepabil' ab alia. Nō g°. s. tho. dic fidē certiorē scia rōe obi vt iste putat: ꝫ rōe medy: qꝛ ꝙ scia tenet ē credi to certi⁹ estēsiᵉ cū hēat certiᵉˢ euidenᵉ ꝛ adhe siōis. ꝛ itēsiue' cū sit dubitatōi ipmixti⁹. So. act⁹ fidei ē certiō actu scie itēsiue. n̄ ex ꝑte sbi vt arguit dubita°. ꝫ ex ꝑte medy ꝛ cause q̄ ē eē certiorē simpʳ. ¶ 6° qꝛ scia btōꝝ certiō ē fi/de viatoꝝ n̄ rōe obi cū sit idē. g° rōe modi tē dēdi in eū. g° idē ē de scia viatoꝝ. So. negat pm ans. q̄ꝫm ē ex ꝑte medy qꝛ vtrobiq; ē p⁹ vi tas ꝯcedit āt ex ꝑte sbi. ¶ 7° qꝛ visus ē certiō auditu ex q̄ ē fidea. So. visus ē certiō ceteris ꝑib⁹. sec⁹ vbi audit ab aliq̄ sapiētiori q̄ꝫ sim⁹ nos q̄b⁹ aliqd vr̄. Arm ī pede. Nā lumē nāle nālia p̄nª fac vidē. g° ꝛ lum̄ fidei fac vidē arᵒˢ g° scia ē d̄ visis. So. negʳ pª ꝯn̄a. qꝛ n̄ ē sile. qꝛ ēmī nāliū p̄nᵒʳ sc̄ ꝯꝑhēsibiles a nob iō notiª ī de sequs ē visio. nō āt ꝯꝑhēdē possum⁹ terᵒˢ articloꝝ. Un̄ qn̄ de⁹ ꝑ eēnᵃᵐ videbit. articuli erūt visi sicut mō p̄nª. 3. d. 24. q. 1. ar. 2.

Jrca.26.di.q̄ritur vtrū spes sit vt⁹ theo.ca rear a fide a carite distīcta. ¶ Pa po. Spes ē virt⁹.22.q.17. ꝛ i ō.vtu.q. ō spe. Facit.n.actū hoīs bonū.i.attingētē r̄gulā suā nō gdē homogeneā q̄ ē rō huana:ꝫ supercedētē q̄ ē de⁹.hꝫ.n.duo oba.s.id ꝙ speramus. ꝛ auxm ei⁹ a q̄ speram⁹.i.deū sicut ꝛ fidea idꝙ credit ꝛ pas v̄itatē cui credit. ¶ 2a. Est āt v̄tus theoca.22.vbi.s̄.ꝛ.3o.d.26. hꝫ.n.deū p obo. ¶ 3a.po. Est āt distīcta a fide ꝛ caritate.3o.d.26.22.q.17. Hñt.n.he v̄tutes oba fōalia distīcta.q2 obm fidei est pm veruꝫ:caritatis pm bonum spei p2imuꝫ arduū possibile adipisci. ¶ Cōtra 2am argt durā.ꝙ de⁹ ñ sit īmetus obm spei:ꝫ poti⁹ btīc creata.po sic. Spes ptīet ad amoꝛē ꝯcupe. Tal' āt aōꝛis obꝫ imediatū nō ē de⁹:ꝫ aliqd creatuꝫ ꝛ ñ aa q̄ꝫ btīe.q2 spes ē expectao future btitudīs. So.ꝯcedo maioꝛē q2 vt pꝫ.22.q.17.caritas ptīet ad amoꝛē aīcitie ꝛ spes ad amoꝛē ꝯcupie nō ꝙ sit amoꝛ cōcupe:ꝫ q2 ex illo d̄riuat. ō v̄tu.q.ō spe.ar.3o. Negr ꝺo minoꝛ.q2 vtroqꝫ amoꝛe de⁹ amat licite ꝛ meritoc si adsit caritas.amar.n.ꝛ ꝑꝫ se ꝛ vt bīt⁹ l'hñd⁹ a nob de v̄tu.ū.s̄.¶ 2o. Naꝫ idē ē obm spei ꝛ gaudij seu d̄lectatōis seclusa diffea pñtꝫ ꝛ futuri. De⁹ āt ñ ē īmetus obꝫ delectans:ꝫ btīe.go nꝫ spei : pbat mioꝛ mltiplr po. Nā fruitio seu delectao btīfica ē amoꝛ cōcupie.go īmetus ei⁹ obꝫ ñ ē res ꝺo distīcta ñue sit de⁹ siue aa.ꝫ ē act⁹ q̄ rē distīnctā ꝺo attīgim⁹.pꝫ añs.q2 fruitio ē d̄lectao ō ꝺo hīto ꝛ pñr rñdet desiderio ō ꝺo hñdo.a nob ñ ō bono aliq̄ hñdo a ꝺo. Pꝫ ēt ꝯña iductiue.q2 ñ vinū:ꝫ ei⁹ vsus īmete ꝯcupiscit.ꝛ sic ō aliꝫ Jt rōe.q2 id ꝯcupiscim⁹ ꝙ nob volum⁹ sic bonū nr̄ꝫ ꝛ pfectōeꝫ nr̄aꝫ.go ul tale ē ꝺo distinctū. So.po negr aor.q2 ō rōe obi spei ē id a q̄ speram⁹ ꝙ aliꝫ differt realr asperato.ꝛ arduitas.ꝛ possibilitas q̄ ñ sc̄ ō rōe obi delectatōnis: Male tñ obꝫ spei ꝛ delectatōia seq̄ntis ē realr idē. Negat ēt bor.q2 de⁹ ē īmetus obm delectatōis.ꝫ ñ totale.q2 sp ꝯcurrit aliqs actus.puta cognitio l'adeptio bōi.22.q.32.ar.i. ꝛ ꝫ vtrūqꝫ sit obꝫ partiale tñ ipꝫ deū pncipalia ꝛ directi⁹ d̄lectao respicit q̄ꝫ actū.po.d.i.q.2.ar.i. vtrūqꝫ tñ fuit vt vn⁹ finis.12.q.xi.ar.3. Ad pba.negr ꝯña ad iducoe3 dico ꝙ tā vinū q̄ꝫ vsus ei⁹ ē ibi īmetus obꝫ ymo vsus ñ ꝯcupiscit nr pp vinū ꝛ vtrūꝫ pp eū q ꝯcupiscit. Ad rōeꝫ.negr añs.q2 ñ solū pfecoe3 ꝛ bom nr̄m ꝯcupiscim⁹:ꝫ ēt id ꝙ ē hoꝝ cā. Negr ēt añs pe ꝯñc.i.ꝙ fruitio sit amō.ē.n.delectao. ¶ 2o.pbat eadē bor.pulus argu. Nā idē ē obꝫ d̄siderij ꝛ d̄lectaois seq̄ntꝫ.sic terus i q̄ ē qes ē ad quē ē mot⁹. Sꝫ īmetus obꝫ d̄siderij ñ ē de⁹ i se cū ñ sit qd futuꝝ:ꝫ ē act⁹ q̄ deū attigim⁹.go nꝫ ē obꝫ īmetus d̄lectatōis. So.dico po ꝙ suppōit idē ēē spē ꝛ d̄sidem ꝙ ē falꝫ.12.q.4.ar.po. 2o dico ꝙ bor ē falsa ꝛ lꝫ ñ sit de⁹ futur⁹ i se tñ ē futur⁹ i nob spāli mō.i.vt obꝫ opatōis q̄ erit visio ꝛ fruito ymo vt spēs itellilis añ d̄eꝫ actū 2m ꝛ dato ꝙ ñ sit futur⁹ i nob tñ stat ꝙ sit immetus obꝫ d̄siderij.q2 eo ō actu ꝛ eq̄ īmete l' imediati⁹ fert volūtas i rē ꝛ aq̄sitōeꝫ rei q̄ nō sc̄ duo oba:ꝫ vnū.dico.3o ꝙ poito:ꝫ ñ ꝯcesso ꝙ īmetus obꝫ d̄sidēij ñ eēt de⁹:ꝫ ei⁹ visio vl' fruito sec⁹ ē ō spe q̄ īmete attigit deū sic r̄glaꝫ ꝛ mēsaꝫ ꝛ pas cāꝫ efficiētē ¶ 3o.ad id.sic se hꝫ tristia ad malū.ita fruitio ad bom.go sic sūma tristia dāpnatoꝝ ñ ē ō ꝺo i se.ꝫ ō carēa visionis ō i.ita btoꝝ fruito ñ ē ō ꝺo i se:ꝫ ō pñtia visiōis di. Cōnr.q2 sic de⁹ nllī ē mal⁹ ꝑꝫ se nr rōe pene illate ita nꝫ bon⁹ nr rōe p̄mij. So.cōclur ꝙ de⁹ p̄cise ñ sit obꝫ fruitōis. Ad ꝯfir.dico po ꝙ ñ ē sile.q2 de⁹ btis ē bon⁹ dupl.s.ꝑꝫ se vt ē spēs itelis ꝛ ꝑꝫ suū effem q ē visio:mal' ꝺo mal⁹ ē rōe effeo tm̄. Dico 2o ꝙ si ō⁹ ñ eēt bon⁹ btis nr 2oo tñ adhuc stat ꝙ ñ d̄lectēr imediati⁹ ō visioe q̄ꝫ ō ꝺo:ꝫ eꝫ oꝛdie nē.q2 visio ñ hꝫ rōeꝫ vltie bōi nr q2 ꝯiūgit ꝺo.q2 ñ btificat ex pte sbi:ꝫ obi.iq̄ꝫm ē fil'ituo btitudīs icreate ¶ 4o.ad idē. Nā nullū obꝫ ꝺo distīctū delecta tn' mediāte aliq̄ opaoe.go opatō imediati⁹ d̄lectat. So.i visiōe iteliso ē dur mem.s.q̄ vr̄ vt spēs.ꝛ i q̄ l'ex q̄ aa vr̄ vt.speculū ꝛ ymago ꝛ cā hoc.n.imediati⁹ vr̄.ñ pm. Silr cū di de⁹ d̄lectar mediāte visioe visio ē mem ñ ex q̄ l' i q̄:ꝫ quo.q2 .s. pficit fruētē vt possit frui sic spēs itelligētē vt possit itelligē. ¶ 5o.ad idē. Illud solū.ē ppū ꝛ īmetus obꝫ delectatōis ꝙ ē ppū

bo^m ei^9 q delectat^r. cu nullus delectet^r i aliq bono n^i q̄tenus extrinsec^r ppriu. Sz de^9 l^r res supposito distincta ab hoie n̄ pt eē ei^9 bo^m. Q̄ ō. n. ē ali cui bo^m denoia^{ue} extrin^{ca} seu effe^{ue} n̄ ē ei bo^m n^i p id qd ē for^r z itrin^{ce} ei bo^m. g^o zc. So. dico p^o. q b^{or} ē falsa. q̄z de^9 an̄ oēz opatōez z effe ctū quē i hoie cāt ē ppriu bo^m cuiuslz hoi i q̄ztu ē ei for^a itelli^{lis} ymo oiuz rez i q̄ztu dator z p suator eē. z rō eē z boitatis oiuz. Dico. 2° q pōito: sz n̄ pcesso q n̄ eēt ppriu bo^m alicui^9 n^i rōe opatiōis l^r effe^{us}. adhuc n̄ seq̄t^r q opatō i mediati^9 obiciat^r fruitōi q̄z de^9. 3°. dico q q̄c qd sit de obo delecta^{ois} tn̄ spes attingit deuz vt obm fōmale in q̄ztum eius auxilio initur ad acquirendam felicitatem.

¶ *Cōt^a 2as arg^i sco. q spes n̄ sit ali^9 hit^9 a fi de p^o. Jdē. n. hit^9 for^r respic vl^e z ptic^lare c^9 sc fides z spes. q̄z fide teneo oēz hoiez iustuz saluari: spe vo me iustū saluā ō. Cōfi^r. q̄z des pans. n̄ dr odire. sz decipi n^e suadet^r vt optet. q̄z optaret si sciret po^{le}: sz vt credat po^{le} ali qd attigi a se. So. suppo^i. q. s. tho. dicat ista distigui sc duos hit^9 itellectuales q̄z vn^9 res piciat vl^e a^a ptic^lare q ē falsu. q̄z alter eoz. i. spes ē i affe^u. Ad pfir. dico. q desp̄ati suadē du ē n̄ solū vt credat: sz vt spēt. q̄z cū fide stat despatio. lz n̄ stet cū ptic^lari credlitate. q̄ cre dit^r. huic eē spān ō. sz ista n̄ ē act^9 fidei. sz solū ite^a l^r v̄tut^z cogitati^e. credulitas āt fidei ē vl^{is} z vtrāq̄z seq̄t^r act^9 spei. ¶ 2°. spes n̄ ē hit^9 alius a fide. p^o ex h q ē de ptinētib^9 ad se solū. fides vo ō hijs q̄ ad oēs. q̄z vl^e z ptic^lare n̄ variāt hit^9 itellectuales vt pz iductiue n^e 2° ex h q futuritō ē de rōe obi spei z n̄ fidei p^o. q̄z spes n̄ respicēt et^{nu}: sz tpale. g^o n̄ eēt v̄tus theo^{ca} 2°. q̄z si futuritio req̄rit spālē hitū. g^o z p̄teri tio z sic n̄ erit vna fides de ptis z futuris. 3°. q̄z ēt fides ē de isto futō dis iustus saluabit^r. Nec. 3°. ex h q spes pōit me^m iter p̄sumere z despare n̄ āt fides. p^o. q̄z spes eēt v̄tus moral^r acq̄sita. q̄z eēt moderati^a passio^m. 2°. q̄z spes eēt timor ifusus q hz malū p obo z n̄ ē v̄tus theo^{ca}. So. lz spes n̄ sit hit^9 itellectual^r vt sup ponit tn̄ dico q a fide distinguit^r q̄lz illoz tri um modoz. Ad ip̄roba. pmi dr q lz illa nō variēt hitus intellectuales. tn̄ variāt intelle ctualē z apetitiuū. q̄z actus fidei respicit vl^e. spei vo z desperatōis ptic^lare. Ad ip̄roba. p^{as} 2^i dico. q respicit eternū i se z futurū spe ranti vel eternū for^r. i. deū auxiliātez z tpale mat^r. i. felicitatē z ea q̄ i illā ordināt^r. Ad 2^{m} dico q futuritio req̄rit ppriū hitū apetitiuū. vt pz de desiderio z spe z timōe. zc. nec ē sic de p̄teritōe. q̄z passiones sensitiui apetitus vl^r actus volūtat^z. sc q̄dā atractōes vel repulsio nes. p̄teritū āt vt^c nz atrahit nz repellit: sz so lū pns vl^r futuz n^i forte p accns z p̄ter rōem spei opatōis. vt pz in ira q̄ lz sit de p̄terito tn̄ pōt ēt n̄ eē sic ēt tristitia. ymo nulla passio p̄ pe respicit p̄terituz vt^c: sz mat^r vt ē aliq^o pns i se^r suo effectu l^r sua cā. Ad 3as. vo dico. q si des n̄ ē de aliq̄ futuro. for^r sic q futuritio sit de rōe obi eius. sic ē de rōe obi spei. q̄z nō oē creditū ē futuz sic oē speratū. sz mat^r tantuz. Quia. n. hitus itellectual^r tēdit i vl^e apetitiu^9 vo i particulare. iō p̄teritio vel futuritio non pōt eē pditio fōmalis illius sic istius. Ad p^m iproba. tertij dico q v̄tus theologica pōt eē moderatiua passionū vl^r actuū sil^iuz passioni bus quātū ad oba scdaria. i. quātū ad ea que qs se sperat adepturū nō āt quātū ad pn^{le}. q̄z nullus minus pōt auxilio diuīo initi. 22. q. 17 art^o. 5°. Ad. 2as. dico. q talis spes non esset timor sed spes.

¶ Arguit 2° loco q n̄ distiguat^r a caritate. p^o sic. Nā pluralitas ponenda nō est sine ne cessitate q̄ hic n̄ ē. q̄z eodē habitu volūtas in cliat^r ad ordiate volēdū z nolēdū. z ad amā dū z desiderādū. So. lz ita sit tn̄ nullus habi tus sufficit imediate dispōere voluntatez ad amādū z sperāduz. iō sbest necessitas ponēdi pluralitatē. ¶ 2°. q̄z hitus aicitie i aicitiā acq sita suffic ad oē ordiatū velle circa amicū. vt pz iductiue. g^o ēt a sili ē hic. So. n̄ ē sile. q̄z in aicitia acq̄sita. n̄ ē itett^o a sequēn^u arduū. s. fa cultatem amātis. ideo non req̄ritur specialis habitus faciens securitatem a sequendi illud vt est in proposito.

Jrca. 27. et. 28. et. 29. et. 30^{am}. distinctōem. queritur vtrum homo debeat ex caritate di ligere deum plusq̄z seipsum.

¶ pª 9º. Caritas ē virt⁹.22.q.23. Elicit.n.actum 9formē diuie regule ⁊ attingētē illam. ¶ 2ª.* Obm caritatꝫ ē de⁹ inq̄ztū ē btīficatiuus vel btītudīs obꝫ vbi.s̄. Scdꝫ hanc.n.rō nē differēter ab alijs hītib⁹ tendit ī suū obꝫ. ¶ 3ª.* Ex caritate hō plus dꝫ diligē deuꝫ q̄z seipm.3º.d.29. Nō.n.min⁹ diligit caritas q̄z nā bois ī sua itegritate ꝑsistens.q̄ nālr̄ deum plusq̄z se diligit. ¶ 4ª Caritas iclīat ad amā duꝫ deū duplici amore.s.amicitie ⁊ 9cupᶜ.3º d.27.q.2.ar.1.22.q.26.ar.3º. Quelꝫ.n.bone/sta ⁊ ꝑfecta aīcitia hoc facit.q₂ ⁊ vult amico bonū ⁊ 9cupiscit ꝑn̄tiā ei⁹. ¶ 5ª. In dilectōe dei pōt aliqualr̄ hēri respect⁹ ad mercedē.3º. vbi.s̄. Esset.n.9 amicitiā caritatꝫ siue 9 caritatē vt ē amicitia q̄dā sic hr̄e oculū ad mercedē vt aliq̄d poneret̄ finis amati.i.dei ⁊ 9 caritatē vt ē vt⁹ si aliq̄d tpale ponēt̄ finis amoris.cū sit ignobilius. Sꝫ tn̄ sic hr̄e oculuꝫ ad mercedē q̄ btītudo creata ponat̄ finis amoris ñ repugnat amicitie aut vtuti q̄ ad B ordinat̄ ¶ 6ª. In dei dilectione ñ ē aliqs modus hn̄dus.22.q.26.ar.6. Itē.3º.d.23. Ipa.n.dilectio hꝫ rōeꝫ finis oiuꝫ actōiꝫ hūanaꝝ iō sine mēsura q̄rit̄ sic ⁊ sanitas maxīe.q₂ obm ē infinite diligibile. ¶ 7ª. Nō oēs ꝓximi st̄ ex caritate eq̄liter diligēdi.22.q.26. ¶ 8ª. Caritas feruēti⁹ diligit amicos quā inimicos ⁊ dilectio aīci melior ē quā dilectio inimici.22.q.27.habet.n.reᵘ aīci melius obiectum.

¶ Cōtra aliq̄ 9tenta i locis ꝑallegatꝫ arguit aureo. vtputa ꝓbādo q̄ amicitia moralis sit vere ⁊ ꝓprie virtus.pº.qa hꝫ vitiū oppoᵐ.s. ēē sine fedē ⁊ ifidelitatē. So.s.tho.de hoc vt sus ē varie loq.q₂ in de vtu. tractatu de caritate ar.2.⁊.3.d.27.vr̄ velle q̄ ñ sit virtus distincta ab alijs:ꝫ 9seq̄t̄ inclinatiōeꝫ nāe q̄ztū ad amicitiā delectabil' ⁊ vtilis.vl' virtuosi habit⁹ q̄ztū ad amicitiā honestī.ꝫ.22.q.23.ar.3.⁊ ī scripto sup.6.ethi.caº.1º.vr̄ velle q̄ sit virt⁹ aliq̄mō cuꝫ sit habit⁹ electiu⁹ ⁊ laudabilis ⁊ imediate 9sistēs.inq̄ztū exhibet ꝓportiōale ⁊ reqrit reamationē. Et vtrūq̄ veruꝫ est. Est.n. virtus:ꝫ nō vniuoce cū alijs.pº.q₂ hꝫ ꝑ fin'º alias.vtutes ex quaꝝ inclinatiōe nascitur.2º. q₂ aliq̄ talis habitus desinit ēē amicitia ad

aliquē eo 9uerso ī maliciā ñ sanabilē ⁊ iteruꝫ pōt fieri amicitia si sanet̄ vere l' appar ēter.3º. quia ꝑdi potest sine defectu sbiecti ex carētia amici ⁊ propter multa alia.

¶* Cōtra.2ᵃᵐ directe argᵗ sco.ꝓbādo q̄ de⁹ ñ sit obꝫ caritatꝫ sb rōe btīficatiui.pº. Nā act⁹ caritatꝫ ꝑfectus respicit deū.sb ꝑfectissima ratōne diligibilitatꝫ q̄ ñ pōt ēē 9paratio dei ad creaturā:ꝫ ē aliq̄ rō ab'ᵃ.q̄ est nobilior. So. Formalis rō obiecti caritatꝫ dupl' sumit̄ vno mō ex ꝑte rei dilecte ⁊ sic ē boᵐ diuiᵐ ꝓut est btītudīs obꝫ de vtu.q.de cari.ar.2. in hoc.n. ṗnʳ tēdit act⁹ caritatꝫ. Alioº ex ꝑte diligētis. sic ē ṗnᵐ btītudīs vel rō btīficatiui vel cōicatiui btītudīs hoc mō q̄ quia talis rō ē in do iō nā rōalis ꝑ hītuꝫ caritatis.ferʳ in deū ⁊ disponit̄ ⁊ inclinat̄ ad eū diligēdū.ꝑꝑ tales rōnes nō finalr̄:ꝫ mālr̄. Ad argᵐ 9cessa maiore ad minoreꝫ dico q̄ rō diligibilitatꝫ dei ex ꝑte rei dilecte i gn̄e cāe fōal' vl' final' ꝑfectissima ñ ē 9paraº:ꝫ dei bonitas ⁊ btītuº: ꝫ ex ꝑte diligētis i gn̄e cāe mālis ⁊ dispositiua includit 9patiōeꝫ ad creaturā. q₂ nˡ diligit nisi q̄ ē sibi boᵐ ⁊ ꝑfectiᵐ sui. Ista āt dicūt respectū. ¶ 2º.q₂ id q̄ dico btīficatiu⁹ aut dic reᵐ aptitudinalē aut reᵐ actualē ñ pᵐ.q₂ tal' reᵘᵒ ñ teriat actū ꝑfectuꝫ n' gr̄a abᵗᵃ cū nō sit aliqua ꝑfectio. Neq̄ꝫ scdm.q₂ tal' reᵘᵒ actū sequitur. So.nᶜ sic nᶜ sic ē:ꝫ dic absolutū sb reᵘ aptitudinali q reᵘᵒ nō teriat actū caritatꝫ.ꝫ ad illuꝫ dispōit ⁊ māet. ¶ 3º. qa apetere bonū vt huic ꝑtinet ad amorē 9cupiscie cuiusmōi ñ ē caritas. So.caritas ñ apetit bonū vt huic.finalr̄ sic.n.ordīaret deū ī creaturā.ꝫ mālr̄ ⁊ dispositiue.q₂.s.si ñ eēt bonū huic ñ amaret̄. ¶ 4º. Ois poᵃ volitiua respicit ꝑ deo pº ⁊ adequato totū ens.gº ī nullo q̄etari pōt nisi ī q̄ repit̄ ꝑfectissime rō entīs. Tale ē soluꝫ pᵐ ens. ⁊ sb rōe q̄ ē hoc ens. So.pº nego aīs de obo formali.qa ñ ē ens:ꝫ boᵐ.2º.dico q̄ ñ q̄etat̄ volūtas nˡ vbi ē rō boni ꝑfectissime B āt ñ ē de⁹ īq̄ztū hoc ens.ꝫ īq̄ztū B boᵐ.q₂ nᶜ rō entis nᶜ rō hui⁹ entis icludit fōlr̄ rōeꝫ boni nᶜ 9ūr sū/mi bōi.3º.q̄ pōito:ꝫ ñ 9cesso q̄ de⁹ teriaret actū volūtatꝫ ⁊ eū q̄etaret sb aliq̄ rōe abᵗᵃ ex ꝑte sui illa tn̄ nō pōt a nobis ī via ꝑapi abᵗᵉ

siue re^u vt pz de rõe ist^u boni: ꝛ sũmi bõi ꝛ hu iu^9 q̄ re^m ꝑ negatões ĩcludũt ꝛ q2 dũ ñ s3 ꝙ ĩ se est: sed per effectus suos concipimus.

¶* Cõtra.3^m.arg^r idez.ꝙ nã ñ sufficit ad dili gẽdũ deũ plusq̃3 se sine hĩtu supernãli: p^o sic. Nã.n.deteriat ad vnũ.deteriat ãt ad apetẽ/ dũ eẽ suũ nãlr ꝛ ab^re igit ĩ oppo^m ferri nõ põt q̄cũq̃3 suppositõe facta. Si ig^r eẽ dei ꝛ crea/ ture sint ĩcõpossibilia. tũc creata apetet se eẽ ꝛ deũ ñ eẽ. So.nã õteriat ad apetẽd eẽ sui ꝛ dei ꝛ magis dei q̃3 sui ꝛ ĩ opposita boꝝ ñ ꝑt de ꝑ se. Impo^le ẽ ãt ista duo eẽ ĩcõpossibilia eẽ.q2 bo^m creaẽ poti^9 in deo q̃3 ĩ creatura sal uat.hoc tñ ꝑ ĩpo^le põito nã apeteret de per accñs ñ eẽ sui ꝑ õseruatõe eẽ dei.sicut pz ĩ par te ꝛ toto. Nec seqr ꝙ nã suũ eẽ õditõalr ape tat:s3 ꝙ apetat min^9 q̃3 diui^m. ¶2°. Apetit^9 nãlis ñ ẽ n^i de õueniẽti apetẽti.g^o p^o ẽ re^u ei^9 cui õueniẽs apetit.g^o ñ ẽ magis re^u alti^9 So. neg^r p^a õña. Nõ.n.ip3 õueniẽs apetẽti refert nã sp ĩ ipsum apetẽtẽ vt ĩ finez: potissime vbi ipm õueniẽs ẽ rõ bõitatꝫ ꝛ eẽ apetẽtis vt hic. ¶3°. Si ita ẽ B ẽ.q2 para se expõit ꝑ toto. S3 ex hoc nõ oñ^r ꝙ pa diligat totũ plus: s3 ꝙ to tũ mouẽs ꝑtẽ plus se q̃3 ꝑtẽ amat. So.ymo seqr ꝓpo^m.q2 para ĩ tali motu l3 a toto mo/ ueat ñ tñ mouet violẽter: s3 nãlr. q2 sic agit vt nata ẽ agi.2.phy. Uñ si pa seipam mouẽt se illo^o moueret. Silr aqua mouet sursũ ad replẽdũ vacuũ ꝑꝑ bo^m totius vniuersi ꝛ hoc nãlr a q̄cũz moueat. ¶ Alij sic ad idẽ arguũt Nã cã dilectõis ẽ vnitas q̄ maior est ad se q̃3 ad aliũ. So.cã dilectõis ẽ vnitas in hijs q̄ ex eq̄ diuidũtur.ita ꝙ vnũ ñ est rõ eẽ ꝛ bõitatis alteri^9.ꝛ in hijs õdu^r rõ.1.q.60.ar.5. In alijs ãt ẽ vnitas ꝛ õtinẽtia in eẽ ꝛ bonitate.de^9 aũt magis õtinet creaturã quã ipsa a seipsa. ¶2°. q2 supflueret caritas q̄ ad B ponit. So.neg^r õña.q2 de^9 sup oĩa diligit nã inq̃3tũ p^m ẽna ꝛ caritate inq̃3tũ btĩficatiu^9. ¶3°.q2 amicabilia ad alterũ veniunt ex hijs que sũt ad se.9.ethi. So.aristo.loqt qñ ĩ altero ẽ bonũ ꝑticipatũ secus si eẽt bonũ totius vniuersi. ¶3°. Naz si ne caritate non põt qs deũ sup oĩa amare.vt pz ex illo.1^e cor.13.Si distribuero ꝛc. Inter dũ tñ aliqs credit se sic amare ꝛ ñ amat vt pz in hẽtico q se credit mori ꝑꝑ deũ ꝛ mõit ꝑꝑ suã volũtatẽ. So.dicim^9 ꝙ p^9 ruinã hoĩs sine ca ritate ñ diligit de^9 sup oĩa dilec^oe nãli.s3 solũ dilec^oe caritatꝫ. Neutro ãt mõ diligit hẽtic^9. n^c se expo^t mõti ꝑꝑ deũ li ꝑꝑ dicẽte finẽ vlti^m cũ sit ĩ mõt^li ꝛ õñr hẽat finẽ ĩ creatã.sec^9 ñ di cat finẽ õcupitũ ꝛ in q^a relatũ. vult.n.adipisci deũ q̄ ñ fruit: s3 vtit refferẽ^o ad seipsũ. It sec^9 si dicat cã3 mãlẽ.iq̃3^m mã ꝑ q̄ morit õtiet ali quẽ art^m d bo. ¶ Arg^t et õurã.ꝙ sil^r^o d ciue exponẽte se mõti ꝑꝑ cõe bo^m ñ valeat.p^o.q2 ñ morit q̄si plus diligat bo^m cõe q̃3 ꝓpriũ.s3 q2 plus virtutez q̃3 vitã amat. 2°.q2 sibi vult mai^9 bo^m cũ sibi velit virtutẽ.q̃3 pr̃ie cui vult alia.3°.q2 aristo.9.ethi. in ca^o dubitabit.dicit ꝙ talis optat sibi maxĩa bõa ꝟtutꝫ amicis ãt ꝛ cõitati tribuit plus de alijs. So. Silr^o ẽ bo na. Ad p^m õ dico ꝙ tal^r plus diligit cõe bonũ q̃3 ꝓpriũ q̄d ad cõe sic ad finẽ ordĩatur. Ad sic.n.diligẽ inclinat virt^9 politica. Ad 2^m di co ꝙ talis sibi vult min^9 bonũ q̃3 pr̃te.q2 suũ eẽ viuẽ ꝛ agẽ ꝑdit ꝑ eẽ viuẽ ꝛ agẽ pr̃ie Q̄d ꝟo dicit q̄d sibi vult bo^m ꝟtutꝫ ꝙ ẽ maximũ n^l est.tũ q2 illud bonum magis toti.i.pr̃ie.q̃3 ꝑti.i. sibi acqrit cũ bonũ ꝑtis sit magis toti^9 q̃3 ꝑtis.tũ q2 diuti^9 de illo actu ꝟtutꝫ gaudet pr̃ia q̃3 ipe q morit.nisi suppõita illa vita p^9 mortẽ q̃3 nãlr ignoram^9.tũ q2 posito ꝛ ñ cõ/ cesso.ꝙ illud bo^m eẽt ei^9.adhuc arg^m nõ mili tat.q2 nõ moritur vt ciuitas bñ hẽat s3 sensũ aut corpus. s3 vt bñ hẽat s3 ꝟtutẽ.ẽ ãt meli^9 bo^m ꝟtutꝫ pr̃ie totius q̃3 ciuis. Ad 3^m dico.ꝙ ibi aristo.loqtur ꝓprie de moriente ꝑ amico ꝑticulari nõ ꝑ pr̃ia. ¶2°.peius ẽ tibi peccasse q̃3 pr̃iam peccasse.g^o d3 qsq̃3 sibi bonũ ꝟtutꝫ plus q̃3 toti cõitati apetẽ.ꝙ si qs se ꝑ pr̃ia ex ponit fit eo^o q̄ dictũ ẽ. So.õcedo añs.q2 pe/ ius ẽ tibi ꝛ magis dolẽdũ intẽsiue ꝛ si ñ exte siue.si fecisti õ bonũ virtutꝫ q̃3 si tota pr̃ia: s3 negat õña. q2 carere bono ꝟtutꝫ ẽ pena ꝛ nõ culpa nisi vẽiat ex clpa.idõ in aliq̄ casu ista pri uatio põt eligi ꝑ accñs ad vitãdũ mai^9 malũ puta ne tota ciuitas ꝑueat bono virtutꝫ. Cõce do g^o ꝙ qlibz d3 poti^9 diligẽ bonũ ꝟtutis ci uitati quã sibiipi ꝛ silr btĩtudinẽ.22.q.26.ar. 4. Quilz g^o d3 poti^9 velle ꝙ tota nã hũana

beāt grāz ꝛ glāz sine ipō q̄ʒ ipe solus.nisi q̄ñ ipm̄ suū hr̄e ꝑueniret ex culpa.Sic.n.vero garet bono meliori q̄ʒ sit nā hūana.i.deo cui culpa aduersat.ḋ B i de ꝟtu.q.de cari.arᵒ.xi. ad.6ᵐ.Sʒ nūqd dʒ q̄sq̄ʒ potiꝰ velle se solum peccare q̄ʒ oēs ꝑter ipm̄.Dico q̄ ñ.q: i nullo cāu dʒ velle derogare bono diuiᵒ.ꝛ lʒ eo cāu magis derogaret do ꝛ magis ledēt genꝰ hūa/nū q̄ si solꝰ peccat t tñ B ñ obstāte dr̄ vt.s̄.q: eo casu ñ cedēt isti i maluʒ cl'pe:sʒ pene q̄ minus ē fugiēdū i vno sbo q̄ʒ culpa.quā peccāᵒ cōmitēt.Itē q: ñ derogat deo vt ē boᵐ huiꝰ q̄ ñ peccat q̄ fiēt si peccaret.Itꝫ q: offendere deū p̄iudicat amori diuio ñ āt eē ꝑtē multi/tudis offēdētʒ.¶3ᵒ.Naʒ exponē se morti p alio ñ ē signū q̄ illū plusq̄ʒ se amet.Nā q̄sq̄ʒ dʒ se plusq̄ʒ amicū diligē p q̄ tñ dʒ mōi vt pʒ 9.ethi.So.ꝛ si exponere se morti p:o alio ñ fit sufficiēs sigᵐ q̄ illū plus q̄s amet simpʳ q̄ʒ se.3ᵒ.d.29.q.i.ar.5ᵒ.ꝛ.22.q.26.4ᵒ.tñ e signū q̄ plus diligit felicitatē alteriꝰ l' vitā cōpalē q̄ʒ vitā ppāʒ co:palē.ꝛ sufficiēs signū q̄ ps politica plus boᵐ totiꝰ q̄ʒ suū amat.ē q: iste ciuis minꝰ diligit se ſʒ vitā cōpōalē q̄ʒ p̄riaʒ Signū āt q̄ amat p̄riaʒ plus simpʳ ē.q: suū eē viuē ꝛ agē.vult ꝑdere ꝑ felicitateʒ p̄rie ad quā o:diat se ꝛ sua siue vitā siue mortē vt i finē p̄xᵐ.eoᵒ q̄ toᵐ est finis ꝑtis.¶4ᵒ.q: falsum assumit i p:obatōe.s.q̄ caritas eleuet ad diligēdū deū vt bt̄ificatiuꝰ ē.Hoc.n.facit fi/des q̄ itā rōeʒ ostēdit q̄ tñ nō est necia.adsic ꝯcipiendū.Dato tñ q̄ hoc faciat caritas q̄ ad amorē ꝯcupᵉ tñ oportebit ponē aliā rōeʒ q̄ amat amore aīcitie.So.fide oñdēte ꝑdictaʒ rōeʒ ñ sufficit volūtas.ad amāduʒ sb illa rōe facilr ꝓmpte ꝛ delectabilr ꝛ ſʒ modū ꝟtutis nisi hret hitū caritatʒ.q̄ ñ solū amo:e ꝯcupᵉ: ſʒ p̄nʳ aōre aīcitie amamꝰ.q: volumꝰ deū eē sūme btūʒ i se ꝛ difusiuū bt̄itudis i nob.sicut nā vult eū eē boᵐ sūme ꝛ diffusiuū boni nālis

¶Alij ēt arguūt sic.Nā cogitio nālis icipit a creatis ꝛ teriat ad deū.supnālis ḋo eꝯᵒ.gᵒ ꝛ dilectio nālis icipit a creatis vt plus gl'ʒ se q̄ʒ aliū diligat:supnālis āt eꝯᵒ vt plus q̄s deū q̄ʒ se diligat.So.assumūt duo falsa.pᵐ est q̄ cognitio supnālis incipiat a deo.oīs.n.cognitio dei in via icipit a creatā.2ᵐ q̄ dilectio ḋi nālis sp icipiat a creatā.Amō.n.nālis alr icipit ab vltiᵒ fine lʒ.n.deꝰ ñ possit a nob īme cogōsci tñ p̄t īmeᵗᵉ amari.¶2ᵒ.q: ber.liᵒ.de diligēdo deū distiguit 4ᵒʳ ḡdꝰ diligēdi.Lcuʒ bō diligit tm̄ se l'tm̄ ꝑ se l' deū ꝑ deū.l'oīa ꝑ deū ꝛ dic̄ q̄ duo vltimi sꝫ gr̄e ñ nāe.So. diligē deū ꝑ se aut alia ꝑ eū vt ē ob̄m bt̄ificū est gr̄e:sʒ vt est p̄nᵐ boni nālis est nāe.

¶Lōtᵃ 4ᵃˢ durā.argᵗ.q̄ deꝰ nō possit eē in meᵗᵘˢ ob̄m amoris ꝯcupᵉ:sʒ solū aliqs actꝰ q̄ a nob attigiʳ.Nō.n.ē diligēdꝰ ſʒ se zimeᵗᵉ ꝑp aᵈ.Secꝰ ꝯñr ꝛ scd'ario.q:.s.ꝯcupiscimꝰ visionē ꝛ fruitiōeʒ eiꝰ.ꝛ ꝯñr ob̄ʒ taliū actuū.So. dico.q̄ deꝰ sic ꝛ oīs amicꝰ amaʳ amore ꝯcupᵉ nec tñ ex hoc seqtur q̄ amet ꝑp.aliud nisi sic amaretur ꝑcise.q̄ ē falsū i hys q̄ sꝫ amici dei.

¶Lōtra.5.idē q̄ i aliq̄ cāu illicitū sit dilectōnē dei o:diare ad mēcedē.ēt si merces ñ sit finis dilecti dei.Nā si merces eēt finis total' ñ ne q̄ ñ amaret deꝰ eēt pctm̄.q: deꝰ ꝛ oīs bonꝰ diligēdꝰ ē.ēt oī cōmodo circunscripto.eo q̄ boᵐ ſʒ latitudīeʒ suā sit finis amoris.So.ñ mēces eēt finis fine q̄ ñ:ipe eēt finis ḋi dilecti

¶Lōtᵃ.6.idē q̄ dilectō ḋi debeat hr̄e moḋ Nā cum.tˣ.sit modꝰ i actu ꝟtutʒ dilecᵒ dei hʒ mo ḋ ſʒ limitatōeʒ eēnᵉ:q: ē ideteriato gn̄e: ꝛ ſʒ deteriatōeʒ circūstātie.Sic.n.ex ḋfectu circūstātie ē malitia i malo actu.ita ex circū/stātie p̄ntia ē bōitas i bono.ñ āt hʒ moḋ ſʒ ꝓpōtiōeʒ medij ad supfluū ꝛ diminutū.So. 2ᵒ.logᵗ de mō 3ᵒᵒ dicto vext ñ' loq̄ndo ḋ 2ᵒ ñ vʒ argᵐ.q: ille modꝰ ñ hʒ locū.i intiōi actꝰ dilectōis l' cuiuscūʒ ꝟtutʒ.q: bōitas volūtatʒ q̄ ē bōi ex nll'a circūstāᵃ ḋpēdet.12.q.19.2ᵒ.ñ .n.velit boᵐ q̄ñ ñ ḋbeat aut ē q̄ñ ñ dʒ ex ꝑte voliti:sic volūtas ñ ē bōi aut ex ꝑte voluntatis etᵉ ē ipoᵗᵉ.q: sp dʒ vele boᵐ n'ꝑ accñs.sp gᵒ dʒ vele facē boᵐ.sʒ ñ dʒ vele facē semper.

¶Lōtᵃ.7.argᵗ iḋ q̄ oibꝰ creatis rōlibꝰ eq̄le boᵐ gr̄e ꝛ gl'e optāḋ ē.q: oēs saltē q̄ sꝫ eiusdē spēi eq̄lr sꝫ capaces.Lōsiʳ.q: caritas ñ emu/laᵗ.iᵉ cō.13.Lōsiʳ.2ᵒ q: eēt i ꝑiudiᵐ aōris ḋi nʳ cuilʒ q̄ʒᵐ ē capax optaret.So.si oibꝰ ista apetēmꝰ q̄ʒtū sꝫ capaces simʳ ꝛ obediētialr op/taremꝰ ꝯ diuinᵃˢ ꝑdestiatōeʒ ꝛ iustitiā q̄ btīs

ꝛ viatorib⁹ varios gradus ꝯfixit incōueniēs autē eēt hoc. Nō g° oib⁹ optāda sūt q̄zᵐ sūt ca/ paces. Ad ꝯfir. pᵃᶻ dico ꝙ optare īeq̄lia eq̄lr capacib⁹ ꝛ nō eq̄lr dignis. nō ē emula°: ꝫ cō/ cōdia ꝛ ꝯfōmitas ad diuiᵃᶻ volūtatē. Ad 2ᵃᶻ dico ꝙ n̄ ē ꝑiudiciū aōris dei velle ꝙ ille vult ¶ Cōrᵃ. 8. idē ꝙ inimici dilectio ī cāu sit me/ liō ꝛ magis meritoᵃ q̄z amici vtputa si q̄ vni⁹ feraꝛ ī amicū ꝑcise ꝛ ali⁹ eq̄ ītēse ꝛ ceťis ꝑib⁹ feraꝛ ī inimicū ꝑcise. Ubi. n. ē aᵒʳ conat⁹ n̄ ex ꝑte oꝑātis: ꝫ ex nā oꝑis ꝛ mai⁹ meritū. So. ꝯcludit veꝝ ī duob⁹ suppoītis diligētib⁹ ꝫ n̄ in vno ꝛ eodē. q꞉ nūq̄z idē ī eodē tp̄e eq̄ ītēse diligit aīcū ꝛ inimicū nˡ forte vnico actu dili/ gēt vtrūq̄z. ymo si h° facēt ꝯ ordinē caritatis ꝛ demeritoᵉ facēt vt ēt arguēs dič. ¶ 2°. tota ītētio dilectiōis inimici reduciꝛ ī caritatē q̄ ē radix meriti n̄ āt dilectiōis amici q alia rōe ē diligibilˡ q̄z ex cariᵗᵉ. g° ē magis meritoᵃ. So. negaꝛ ꝯn̄a. ymo valet ad oppoᵐ. q꞉ dilectio amici nō hꝫ solā bōitatē hīt⁹ caritatis: ꝫ alio rū puta iustiᵉ pietatis. iō ē melioꝛ ꝛ ꝯn̄r ma/ gis meritoᵃ ꝛ lꝫ meritū initaꝛ q̄ ad aliq̄d soli caritati. nō tn̄ bōitas act⁹. ¶ 3°. q꞉ dilectio ini mici īcluᵈ actu vˡ hītu dilectiōez aīci. nō eꝯ°. g°. So. si loq̄mur ꝺ dilectōe actuali q̄ silˡ ami cus ꝛ inimic⁹ amāꝛ. dilectio amici sꝑ ē ītēsiō. iō īcludit aliā nō eꝯ°. Sꝫ si de hītuali q̄ n̄ est necitatꝫ: ꝫ ꝑfectōis ē eꝯ°. 3. d. 30. q. 1. 3°. ꝛ h° si iste dilectōes sint ī diūsis suppositꝫ vˡ ī eodē ī diuerso tempoꝛe aut casu.

Jrca. 31. ꝛ. 32. di. q̄riꝛ vtrū fi/ des rēaneat ī pr̄ia. ¶ Pᵃ ꝯ°. Jmpoˡᵉ est actū fidei ꝛ actū visiōis btīfice silˡ eē ī eodē sb lecto. 22. q. 62. ar. 3. Requirūt enī ex sua rōe fōli ī suis sbie/ ctis dispōnes incōpossibiles. s. vidē nō vidē. ¶ 2ᵃ. hīt⁹ fidei nᶜ reāet nᶜ rēanē pt̄ ī pr̄ia cū visiōe btīfica. 3. d. 31. q. 2. ar. 1. Tolliꝛ. n. in pr̄ia fōlis rō obiecti fidei. i. obscuritas.

¶ Cōtra 2ᵃᶻ arguit durā. ꝙ nō sit ꝯ scripturā vˡ hēticū ponē hītū fidei in pr̄ia. Nā nullibi ex sacra scriptura h° efficēter hr̄i pōt ꝙ sit im poˡᵉ fidē stare cū visiōe. ymo nᶜ scriptura sa/ ne ītellecta excludit rēanētiā fidei ī pr̄ia. ꝛ ꝑ h° arguiꝛ triplr̄ ex pᵃ ad coꝛī. 13. vbi ista tractā tur. p° q꞉ ibi sic̄ fides ita ꝛ ꝓphetia ꝛ donū lin guaꝝ. ꝛ sciāꝫ euacuari dicūꝛ ī pr̄ia. de qb⁹ cō/ stat ꝙ q̄ztū ad hītū fuerūt ī xp̄o btō. ꝛ ꝯphē/ soꝛe. 2° q꞉ ibi ista euacuatio etati virili cōpaꝛ ī q̄ ꝯstat n̄ cessare hīt⁹ bonos aut poᵃᶻ q̄s pu er hēbat. Si dicaꝛ ꝙ nō ē silˡe de fide ꝛ alijs: q꞉ īꝑfectio ē de eēnᵃ eius: dico ꝙ ista dr̄ia ex scriptura nō hr̄ nᶜ ex nā hītuuꝫ. iō n̄ ē oppoᵐ hēticū. 3° q꞉ ibi scriptura se expōit ītelligēda foꝛe q̄ ad act⁹ ꝛ nō q̄ ad hīt⁹ dicēs loq̄bār sa/ piebā ꝛc̄. So. dico ꝙ pᵐ dcm̄ ē ꝯ scripturā ex q̄ hr̄ ista īpossibilitas. p°. hebꝛe. xi. fides igr̄ ē arᵐ n̄ apparētiū. ī pr̄ia āt nˡ erit n̄ apparēs. g° lˡ ē īpoˡᵉ ibi eē fidē vˡ poˡᵉ ē idē eē apparēs ꝛ n̄ eē apparēs. 2° q꞉. 2. coꝛ. 5. dr̄ dū sum⁹ ī cō po. ꝑegri. a dn̄o ꝑ fidē. n. āblam⁹. ex q̄ loco et glosis sctōꝝ hr̄ ꝙ fides ꝑegrinū fac ꝛ tēdētē ī distās. g° ꝛc̄. 3° hebꝛe. xi. fides ē sꝑan. ꝛc̄. g° hn̄ ti fidē ē aliq̄d sꝑandū. Silr̄ ꝛ 2ᵐ ꝙ. s. actualiꝛ ē ibi fidei hīt⁹ ē ꝯ scripturā. ex q̄ hr̄ ꝙ h° est ī poˡᵉ. Ad pᵐ argᵐ ei⁹. dico ꝙ si h° n̄ hr̄ ex illo loco hr̄ ex alijs ab eodē aplo ꝛ sctīs. Cessabit āt ꝓphia ī pr̄ia ex h° ꝙ ibi nˡ expectabit fu/ tuꝝ. ꝛ q̄ ad cognitiōez enigmaticā ꝫ. s. tho. ī postilla. ibi. ꝫ tn̄ ꝟ cognitio n̄ ē de rōe ꝓpħie 3. q. 7. vt pꝫ in moyse q palā videbat deū ꝛ ēt ī xp̄o. nō. n. ē nece ꝙ ea q̄ ꝑdiciūꝛ sint oculta ꝑ dicēti sic̄ q̄ credunꝛ credēti ꝛ q̄ sꝑanꝛ distāt a sꝑāte. Uñ fides ꝛ spes derogāt ꝑfectōi xp̄i n̄ āt ꝓpħia. Silr̄ ēt scīa destrueꝛ q̄zᵐ ad actū in aīa sepata q̄ ad ꝯūsioné ad fanᵗᵃ. ꝫ post resur rectōez act⁹ scīe acq̄site eē poťit ī btīs cū ꝯ/ uersiōe ꝛ sine vt de xp̄o exꝑsse dic. s. tho. 3ᵃ q. x. ar. 2. Ligue etiā cessabūt nō q̄ ad ipsa oꝛ/ gana vel act⁹ eoꝝ; q꞉ in pr̄ia erit laus vocal/ ꝫ q̄ztū ad donū linguaꝝ quo ī primitiā ecde/ sia cōtingebat. a loq varijs linguis. Quilꝫ. n. beat⁹ qualꝫ linguā ītelliget ꝟ. s. tho. ī postil. vbi. s̄. ꝛ si dicaꝛ ꝙ sciēt loq varijs linguis. di/ co ꝙ sciēt loq ꝛ ītelligē oēz linguā nō ex ꝓo/ ri hītu: ꝫ ꝑ lumē gloᵉ. Ad 2ᵐ dico ꝙ in virili tate cessant oēs ꝓoꝛes hīt⁹ totalr̄ si q erāt de quoꝝ rōne eēt īꝑfectio vt false opiniōes ꝛ falsa iudicia. ꝛ ita est de fide de cui⁹ ratōe est īꝑfectio nō de rōne saētie ꝛ ista differentia.

hr̃ er scriptura q̃ dicit q̄ fides ē õ nõ apparē tib⁹. Ad 3m dico q̄ nõ se expõit ad sensũ ar. guētis. q̄ z si hit⁹ possit eē sine actu nõ tñ est sine possibilitate exeũdi ĩ actũ.

¶ Arguit vlteri⁹ q̄ hit⁹ fidei possit manerẽ in patria sine actu p°. q: paul⁹ ƀ3 oēs docto res ĩ raptu vidit deũ z tñ in eo fuit hit⁹ fidei ƀ3 doctores. So. dico p° q̄ aliq doctores di ct paulũ tũc habuisse cognitõe3 ñ btoꝝ: sed mediã inter illã z eã q̄ ē viatoꝝ. vñ dĩnã eēn tiã ñ vidit ƀ3 eos vt recitat. s. tho. ƀi. q. i3. 2°. z. 22. q. i85. 3°. posito tñ q̄ viderit vt vult. s. tho. p⁹ aug. õ vidẽdo deũ z glosã. z co2. i3. tñ nõ ē hñ darũ vt viderit nude z clare, z habue rit hitũ fidei vel nõ. z idẽ dico de moyse. Nã s. tho. 22. ad 3m dic ĩ paulo fuisse hitũ fi dei sine actu. z idẽ dicit de ƀi. q. i3. ar. 2°. ad 5m z affignat r̃oez qa bt̃a visio fuit ĩ paulo ƀ3 ac tũ nõ hitũ ĩõ eo° fuit de fide. S3 ĩ ml'tis aliis locis videt velle q̄ ille hit⁹ nõ stet cũ glicũ3 visiõe eo q̄ tollit obm ei⁹. z ƀ3 istã viã q̃ ml' tũ appet pbabil' eēt dicẽm q̄ paul⁹ ĩ raptu ñ buit illũ hitũ l'nõ hẽbat rõez hit⁹ fidei nisi ĩ po° z virtualr̃ z ƀ re⁹ dei visi q̃3uis eēt fides re⁹ alioꝝ nõ visoꝝ sicut z hitus fidei se h3 in fciẽte istã p demõstratõez. s. de⁹ ē vn⁹. quam p⁹ credebat. Jã. n. hit⁹ fidei nõ ē hitus fidei re⁹ hui⁹ ppoitõis q̃ deficit a rõe obi fidei for mali q̄ e nõ visa. ¶ 2°. q: fides acqsita vt qua credo astrologo pdicẽti eclipsim stat cũ visio ne cõporali puta ipi⁹ eclipsis ex cui⁹ visiõe ñ tollit fides ad astrologũ: ƀ3 pfitiť. ƀ°a sili de fide ĩfusa. So. negaf añs. n° hit⁹ fidei acqsite ē hit⁹ fidei re⁹ hui⁹ eclipsis vise: ƀ3 alioꝝ n° ta lis firmi⁹ credit r̃oe fidei: ƀ3 pp aliud. puta ex pientiã. Pōt ēt dici q̄ pbat ar^m hitũ fidei sta re cũ visiõe q̄ nõ ē ab aliq̃ hitu: visio ãt bt̃a ē ab hitu luis glie. ¶ 3°. Nã hit⁹ opiniõis stat cũ actu scie: q: idẽ scit idẽ nec° z pbabili me°. g° stat cũ actu visiõis. q: opinari sic oppõit ei q̄ est videre ƀm euidẽs z ñ euidẽs ita ei q̄ ē scire ƀ3 certũ z nõ certũ. Jdẽ ãt ē de fide q: ē hitus opiatiu⁹. Si dicaf q̄ fides nõ stat cũ visiõe pp oppoitõe3 ad hitũ glo° z nõ ad ac tũ sic vt⁹ stat cũ actu vitioso ñ cũ hitu: 5. Si visio bt̃a pt eē sine hitu glorie fides stabit cũ

visiõe. Si ñ pt: paul⁹ hũit hitũ glie z q: simr̃ hũit fidẽ isti hit⁹ nõ opponũr n° v3 dicẽ q̄ fue rũt sil' p trãsĩm q: q̃ p istão sil' stant ƀp sil' stãt. q: siltatẽ ipedit oppoitõ z ñ lõgitudo tp̃is. So. negaf añs. n° me^m pbabile fac opionez ad pñtiã nečariũ n° fõte ipo°. s. si eēt sine nec° Poito tñ q̄ fides z opio stet cũ visiõe ñ seq^r q̄ stet cũ btĩfica simp^r. q: illa nõ ē sine lumiẽ glie p mo^m hit⁹. cui mag3 repugnat hit⁹ fidei q̃3 visiõi ipsi. Uisio ãt ñ bt̃a simpl'r pt eē sine tali hitu l3 nõ sine luĩe inherẽte p modũ pas siõis. Dico vlteri⁹ ƀm illã viã q̄ fides fuit in paulo q̄ illi duo hitus nõ stant simul p istão ƀ3 hit⁹ fidei z lumẽ vt passio stant p tp̃s. alia tñ via ē pbabilioꝝ. ¶ 4°. q: lumẽ min⁹ nõ tol lit p mai⁹: ƀ3 pficit. So. verũ ē qñ illa pfect° z ipfectio luiũ3 nõ h3 oppoitõe3 q:. s. sũt indi visis sbis. puta cãdela z sole sec⁹ ũ opponũr vt ƀ ¶ Cõtra p^{a3} 2^{ae3} arg^r ide3 2° loco. p°. g° dic q̄ ponẽ possibilitatẽ act⁹ fidei cũ actu visiõis ñ ē 5 scriptũa3. q: nullibi ƀ ĩueĩť. So. vt ex dict3. p3 ex scriptũa hr̃ q̄ illi act⁹ sc̃ oppoiti z 5ñr in cõpossibiles. ¶ 2° dic q̄ ñ ē 5 scriptũa3 ponere q̄ de scõ sint sil' sic z scia z alioꝝ sup dictoꝝũ. So. p3 ex dict3. Sciẽdũ est ãt q̄. Falsum est actũ fidei z actũ visiõis ñ oppoĩ n° sic magis z min⁹ euidẽs ymo opponũt p̃uatiẽ l' 5rie q: fides ĩpõtat p̃ua^{oe3} visiõis z euidẽ^e q̃3uis di ca^r visio aliñ large. i. cogni° Opposi° et fõal' ñ solũ ē iter fõas 5tẽtas ƀ eo° gñe px°: ƀ3 iter oẽs q̃ ƀ diuisiõe cadũt alic⁹ gñis rẽoti q: in cludũt p^{as} diffe^{as} fõl'r oppoitas. Est tñ dubiũ vtrũ bt̃a visio sit eiusdẽ gñis pximi cũ aliis ĩ tellectõib⁹ creat3 ñ btĩficis de ƀ. ƀi. q. 8. ar. i4 ơr̃ q̄ oẽs fo^e itelligibiles sc̃ vni⁹ gñis ēt sigñe differãt res q̃4 sc̃ oẽs. n. eãdẽ po^{as} itellectiuã respiciũt. ¶ Arg^r vlteri⁹ q̄ ipfectio nullo° sit de eēntia act⁹ fidei. Nulla. n. p̃ua° ē de eēntia alicui⁹ positiui. So. l3 ipfectio q̃ ē p̃ua° vl' ne gatio ñ possit eē de eēntia poitiui q̃si ps ei⁹ eo q̄ sicut ex nõ ƀbstantiis nõ fit ƀba ita n3 ex non entibus ens tñ potest esse de essentia q̃si aliquid designatiuum essentie per modũ ex trinsece differentie et quasi aliqd sine quo es sentia nõ potest esse nec 5cipi et hoc patet. x. metƀ. vbi habetur q̄ in omni 5trarietate est

priuatio z in ɔtrariū est entitas positiua.

Circa.37.disti.querit vtrū ex actib⁹ hūanis acqrant hītus virtutū in apetitu sensitiuo sbiectiue existētes. ¶ P^a ɔ° Alique virtutes morales sūt sbiectiue in apetitu sensitiuo qui diuidit p irascibilē z ɔcupiscibilem.12.q.56.ar.4°. Itē 3°.d.33.q.2.ar.4°. ¶ 2^a. Aliq virtutes possunt acqri i nobis ex assuetudine operū z cāri exactib⁹ nr̄is.de vtutibus.q.9. ¶ 3^a pter virtutes morales humāis actibus acquisitas.sunt homini necārie q̄dā alie vtu/tes.morales diuinit⁹ infuse.12.q.63.ar.3°. Itē 3°.d.33.q.1. Iste se hn̄t ad theologicas vt morales acquisite ad intellectuales. Formaī āt sic ratio, Quicūqz tendit in finē supernatura/lem necesse hēt pfici habitu infuso nō solum re^u finis: sed et re^u mediorū ducētiū ad illuz Sed homo est huiusmodi g pficit theologi cis re^u finis.z moralib⁹ re^u medioꝝ. ¶ 4^a ɔ° Uirtutes morales z cardinales remāebūt in patria post resurrectiōez sicut dicit aug.12.q.67.ar.p°. Remanebūt aūt nō q̄z^m ad māle.i. passiones z cōmutatiōes: sed q̄z^m ad formale qd̄ ē rōis ōdo. Ordīatissime.n. ibi cūcta fiēt. ¶ Cōtra pmā arguit scot⁹ pbādo q vtutes morales non soluz sunt in pte sensitiua p° sic Nā vt dicit.p°poli. necesse ē pncipē hr̄e vtu tē vt recte pncipet z applicet ad ptez supiorē aīe. So. Sufficit q in supiori pte idest ī rōe sit prudētia que sufficit ad regēdū ītellectū z volūtate in q etiā volūtate dico esse aliquaz virtutē moralē: sed nō oīs vt arguens putat Nec ē simile ō iustitia que tēdit in alienū bo nū ideo ē in volū^te z ō fortitudie z tēpan^a. q̄ tēdūt in ppuz. ¶2°. q2 ī p°.ethicoꝝ.aristo. excludit a virtute vires sensitiuas. So.logt de apphēsiuis z nō ō apetitiuis que sunt obe dibiles rationi sicut z volūtas. ¶3° q2 aug.ō mori.eccl'e.dicit q 4^{or} virtutes morales nō sunt nisi amores ordīati.g°. So. Similia di cta augustini indigent glosa. alias ɔtradicēt sibi q2 prudētia nō est amor: cū sit in inte^u z ɔtradiceret sibi q2.in li^o.de ciui.dei vt allegat s.tho.12.q.58. dicit q virtus est ars recte vi/uendi ars āt ad intellectū ptinet. vt⁹ g° vt ibi .s.tho.glosat ē ars.i.recta rō.qd̄ eēntialr pru dētie ɔuēit: aliis pticipatiue. Est āt amor vt idē glosat.12.q.56.ar.3° inq̄z^m oīs vt⁹ simplr dependet ab amore.i.volūtate cui⁹ p^a affectio est amor.z.q.62.ar.2°.glosat eodēmō si loq mur de amore cōi. Si vero loquamur de ca ritate siliter dicunt amor q2 ab amore depē dēt. Dato tn̄ q eēntialr sint amor non sequit q sint in volūtate q2 est etiā in sensu. ¶ 4° vo lūtas est īdetermīata ad opposita oba z mo dos operādi puta bene z male.g° indiget ali quo determināte ad recte agēdū z illud ē vir tus. Pz ɔñā q2 ista est cā ponēdi virtutes in potētiis. Si dicatur q sufficit virtus in rōne vt recte ostendat z ɔn̄r volūtas recte velit z. p°. q2 oporteret prius rōnē errare q̄z volūta tem peccare z ɔn̄r aū p^m peccatū pcessit pena 2° q2 dato q volūtas possit sufficiēter deter minari p intellectū intelligēdo nō sequit q i ea nō generet hītus q2 intellect⁹ est magis de teriat⁹ ad iudicādū q̄z volūtas z tamē ex fre quentia iudicādi gn̄at in eo habit⁹ prudētie. So. Sicut dicit.s.tho.ō vtu.q.5. quēadmo dū alie virtutes ordināt po^as ad bonū ita vo lūtas ad illud ordinat rōe sue potētie i cuz fi ei⁹ obm.iō i ea nō est virt⁹ re^u sui boni ppor tionati.i.nālis: sed solū re^ubōi ad alterū vt iu stitia: z boni supnālis vt caritas. z harū ptea Negat.g° ɔñā.q2 ad hāc deteriatōez suffici vtus ī rōe. z ad p^m ɔ hoc dico q non oportet ante pcm̄ rōnē errare: sed oportet q defiēter ostendat puta nō ostēdēdo fm omnē cir cōstantiā z talis incōsideratio pcedēs pmaz clpā nō fuit clpa neqz pena. vtpz malo.q.p^a 3°. Error āt z ignorātia nō pōt oēz culpā pce dere cū sit pena secus in cōsideratōe. Ad 2^m dico q in volūtate ex frequētia actuū in ma passionū pōt aliqs hīt⁹ gn̄ari: sz null⁹ talis hz pfecte rōez virtutis moralis fz quā ēt apeti tus sensitiu⁹ sic rōi sbdit vt in eo nō insgant vehemētes passiōes rōi ɔrie: sz tales hīt⁹ di cūtur cōtinentie vel incōtinētie. 22.q.155.ar. p°. z 3°. ¶ 5° q2 z si rō possit dteriare volūta tē ad recte volēduz nō tn̄ ad volēdū pmpte z delectabilr. vtpz in vitioso cōuerso.g° idez

So. negatur aũs qz volũtas a se habet q alie vires a ṽtute .s. delectabiliter operari. Difficultas aũt vitiosi ex repugnãtia ẽ passionũ sensitiuaꝝ vl' ex ĩcõtinẽtia gñata in volũtate q̃ tñ ẽ vitiũ ꝑpe'ẽ .n. rõnabile q rõ ꝑus in volũtate sigillet aliquẽ hitũ q̃z incõcupiscibili virtutem z simile est in malo.

C Cõtra eandẽ aureo. q sint eẽntialiter ṽtes in vtroqz appetitu. rõnali z sensi° p° sic. Non maior est simplicitas in ṽtute morali q̃z i sanitate'. tũ vtrũqz sit in p° spẽ q̃litatis z nãlia maiorẽ hẽant vnitatẽ q̃z moralia. Sz sãitas nõ est vna q̃litas: sed plures ẽ: n. 4°r humores. nõ ab'te: sz vt ꝯgruũt sibi inuicez z nature aĩalis. z oẽs ptiũ figur' sũt pferitu° vt ꝯgruũt. So. ꝓbat arm id q dicit. s. tho. 12. q. 56. ar. 2. .s. q lz virtus nõ possit exeq̃ esse in duab' potentijs eo q po' distinguũtur ẽm gñales rões oboꝝ hit' ẽz spãles z pñr nõ est distin° poa sine distitõe hituũ: tñ põt eẽ in vna po ꝑnci paliter z in alia scõario ꝑ modũ diffusiõis vel dispositõis ẽm q vna poa mor vel accipit ab alia. hec ille. dico. g°. q sĩ ĩ sensitiuo appetitu eẽntialiter: sz ĩ volũtate dispositiue z inchoatiue z cãliter inq̃zm in volũtate ꝑcedũt aliq hitus qbus sensus facili' suscipit virtutẽ. nõ tñ virtus moralis includit intrĩsece duos hitus vt iste putauit vt pz. 12. q. 54. ar. 4. Ad arm negatur maior. Ad ꝓba. dico q lz sint in eodem gñe remoto: tñ differũt prio sicut cõporal' z spiritualis qualitas. z rursus. qz simplitior est opatio ad quã ꝑficit ṽt' q̃z nã ad quã sanitas. z rursus. qz ista equoce dicitur habit' qz hitus corporales sunt eq̃liter ĩdiuersis sbiectis sicut sanitas dicit multos humores z pulcritudo multa mẽbra ꝓportõata z pñr nõ sunt simplices qualitates secus de virtutib'. ¶ 2°. Quãdocũqz aliqua ꝯcurrũt ꝑ modũ vnius z totalis principij ad vnum actuz in quolz eoꝝ oz poni habitum. Sz huiusmodi sunt apetitus sẽsitiu' z ĩtellectiu'. So. negatur maior qz sufficiũt ĩ volũte aliq hit' qui nõ sũt ṽtutes z minor. qz ad iustitiaz nulla cõcurrit sensitiua passio. ¶ 3°. Quãdo alicui attribuitur aliq̃ rõ iq̃zm ẽ fundamẽtũ relõnis ĩĩ oz sibi atribui nisi ꝑ oib' illis sil' suꝑ que fundatur relõ vt pz in pulcritudĩe cui' rõ nõ iuenitur vbi ẽ vna pars dissonãs. Sz rõ ṽtutis moralis atribuitur q̃litatib' vt fundant relõnẽ decentie ad op': nõ igitur se hz cõgrue vt decet nisi ꝑficiatur ĩ omni apetitu. So. negatur minor. qz talis rõ fundatur in vna z nõ in multis q̃litatib' z ad passiões homo se habet vt decet ꝑ prudẽtiã in rõne z virtutẽ ĩ sẽsu: sine virtute ĩ volũtate: ad opa ṽo iustitie ꝑ prudẽtiã z ṽtutẽ in volũte.

C Cõtra secũdã durã. q virtutes acq̃site nõ gñentur per actus sicut per ꝑncipiũ effectiuuz. Nõ enim hoc fit ĩmete qz actio seu alteratio ĩmete termiãretur ad hitũ z dispositõez. 5 phz. 7. phy. neqz mediate. qz istud mem nõ ẽ dabile. Sunt. g° principiũ passiuũ nõ receptiuuz. qz hoc est poa: sed sicut dispositio ꝑuia nõ necessaria in esse. So. sunt ꝑncipiũ nõ solũ passiuuz: sed verius actiuũ vel ꝑ modũ actionũ z ꝓductionũ z ab eis est hit' ĩmediate: quãtũ ad absolutũ q dicit q est qualitas dificulter mobilis nõ ãt quo ad rem ad opatõez nãe vl' naturã. Hitus aũt vtrũqz hoꝝ dicit.

C Cõtra 3am idẽ q virtutes morales nõ sꝑ ĩfundantur cũ grã z caritare nec sint eis nec° cõnexe p°. qz pueris ĩ bap° solum necesse ẽ ĩfundi necẽaria ad salutẽ idest gratiã z caritatez z ea q̃ ista presupponũt idest fidẽ z spẽ. So. dico q grã z caritas cuz virtutib' alijs theocis sufficiũt ad impandũ oẽs act' humãos oĩuz inferiorũ potentiaꝝ: sed nõ sufficiũt ad aliciẽdum. Nam principali agẽte bñ disposito nõ seqt bona actio nisi ẽt instrumẽtũ disponatur. Nec oz dicere q dentur pueris post bapm ꝑꝑ ĩꝑfectionez poam. qz talis imꝑfectio nõ ĩpedit hitum: sed actũ. vt pz in ebrijs. 4°. di. 4. q. 2. ar. 2°. ¶ 2° si cum caritate infunderentur a deo essent perfectiores acquisitis. sicut vinũ miraculosum est melius naturali. Ergo perfectius inclinarent ad opus virtutis. q̃d patet falsuz qa pueros ita oportet instruere ac si non fuissent baptizati. z omni virtute carerent. So. nego q hoc sit falsum. qa perfectius inclinãt quãtũ est ex parte potẽtie: z si tales hẽant dificultatẽ ad bonũ hoc est ex ꝑte corporis. qz nõ tollunt cõcupiscẽtiã z alias inhabilitates ex originali relictas. 3a. q. 69. 4°. Nec obstat

ꝙ tales oꝫ īſtrui naꝫ etiā de theologicis eos inſtruē oꝫ q̄s arguēs non negat ī eis. ⁊ cauſa eſt q̄ hit⁹ īfuſus ſilitudis eſt in nato puta pn cipioꝝ quē oꝫ deteriari p ſenſuꝫ nō aūt acqſitū. q̄ dn̄ acqrit̄ deteriat̄. ita ēt oꝫ hituꝫ fidei deteriari ex pte nr̄a: ⁊ quo ad hͦ dr̄ fides acqri p ſciaꝫ theologie ⁊ ſic ď alijs. 3. d. 23. q. i. ar. 2. ¶ 3°. q̄ ſi ita eſt pctōꝛ vicioſus cōuerſus ſtatiꝫ pmpte poſſet opari. So. negat̄ ſeqlla. qͣtū ad pmptitudinē que eſt ex cōſuetudīe operādi. ſꝫ ɔcedit̄ quo ad eā que ē ex foꝛti adheſiōe ad obm. 4°. d. 14. q. 2. ar. 2. Jtē ɔcedit̄ ſequella ſi nō ſit īpedimētū ex pte coꝛpōis. qď īpedit ēt acqſitas vt pꝫ in doꝛmitāte. 3. q. 89. ar. i. ¶ 4° q̄ talis cōuerſus hꝫ in pn° hitus vicioſos. g° caret oī ꝟtute acqſita infuſa. So. negat̄ añs. q̄ p contritiōis actū vicioſi hit⁹ tm̄ debilitant̄ vt iā nō hēant rōnē hit⁹: ſꝫ diſpoſitōis que eſt in via ad coꝛruptionē ⁊ hitui ñ repugnat. de virtu. q. io. ⁊ 3. q. 85. 5. ⁊. 4. d. 14 q. 2. 2°. ¶ 5° q̄ ei q dñ cōuertit̄ hꝫ acqſitas ñ infundunt̄ alie eiuſdē ſpēi vt pꝫ. nꝫ alteri⁹. q̄ equoce diceret̄. ꝙ incōuenit. p° q̄ nihil ď eis ſcim⁹ niſi p acqſitas. g° nō dicunt̄ equoce. 2°. q̄ glꝫ poſſet aďlꝫ appellare virtutē. So. tali īfundunt̄ alie diuerſe ſpē nec tñ equoce dicunt̄ ꝟtutes ſicut nꝫ iuſtiͣ ⁊ foꝛti° que ſpē differūt ⁊ rō eſt q̄ ꝟtus moralis nō dicit ſpetiē ſpeciaᵐᵃᵒ. ſꝫ gen⁹ ſb q̄ vtraqꝫ ɔtinētur. ¶ 6°. q̄ nō ſūt neċarie ad ſbaꝫ act⁹ cū ſufficiat potētia neqꝫ ad modū. cū ſufficiāt acqſite nꝫ ad oꝛdinandū in vlterioꝛē finē cū ſufficiāt theologice. Ergo ad nihil. Si dicat̄ ꝙ alit̄ ponit meᵐ in paſſionib⁹ ꝫ. q̄ eodē mō pōit meᵐ fidelis ⁊ infidelis ꝟtuoſus. puta in cibo qͣtū expedit coꝛpi ⁊ ꝟtuti ne laſciuiat vel īfirmet̄ ſumēdo ⁊ ſi qd plus facit fidelis eſt ppter theoᶜᵘˢ vel inſtinctū. s. s. So. ſūt neċarie ad oꝛdinādū actus hoīs circa mām moꝛalē in ſupnālē finē ⁊ pportionādū pncipijs ſupnālib⁹. i. ꝟtutibus theoᶜᵘˢ que ad iſta nō ſufficiūt. q̄ nō pficiunt oēs potētias nec p obo hēnt mām ſeu obiecta moꝛaliū. Jtē ſūt neċarie ad bñ ɔuerſandū ī vita ſpūali theologice enī lꝫ ſufficiāt dirigē ⁊ pcipe in vita ſpūali nō tñ elicē ⁊ exeq ſufficiūt. Jtē ſūt neċarie ad alr̄ mediādū ī mā moꝛali ad ꝙ nō ſufficiūt thelogice. Diſtigunt̄ ēt ſpē duplr̄. i2. q. 63. 4. p° ſꝫ foālē rōnē obi quā ɔſtituūt mediādo. 2° ſm finē ſeu ciuilitatē ad quā oꝛdinant̄ puta vt ſim⁹ ciues ſcōꝝ. ſic acqſitione oꝛdinant̄ ad humanā ciuilitatē.

¶ Cōtra 4ᵃᵐ arguit idē durā. p° ꝟtutes moꝛales nō manent in pr̄ia quo ad actū. Nā ibi nō erūt harū oba que ſunt cā ſine qua ñ. So. ibi erit fōmale obm. i. oꝛdo rōnis inqͣtū vniuerſali⁹ rō rectiſſima erit in ptinētib⁹ ad illuꝫ ſm ſtatū illū. ⁊ vis appetitiua oīno moꝛabit̄ ſm oꝛdinē rōnis. i2. q. 67. ar. i. ¶ 2° ꝙ nꝫ q̄ ad hitū qͣtū ad eas que ſūt in appetitu ſenſitiuo Nā tales ī moꝛte cuꝫ ſuo ſbo deſtruūtur. Si aūt appetit⁹ nō reparabit̄ idē nūero. nō erūt hit⁹ idē nūero nō. g° erūt pores hit⁹. Si reparat̄ idē nūero appetit⁹ ⁊ hit⁹ hoc erit ſine actione nr̄a. Nō g° erūt hit⁹ pores. So. illi hit⁹ reparabunt̄ ideꝫ nūero vl̄ diuerſi ſic ⁊ ſenſus nec nos dicim⁹ ꝙ idē nūero hit⁹ erūt in pr̄ia. ſꝫ ꝙ ibi erūt hit⁹ moꝛales. Rōnabile tñ eſt ꝙ idē nūero appetit⁹ ⁊ hit⁹ reparet̄. Nec ex hͦ ſeqt̄ ꝙ nō ſint illi q pus ſi fiat ſine actiōe nr̄a ſic etiā erit idē nūero hō qui pꝛius.

Circa 34. ⁊ 35. di. q̄rit̄ vtꝝ dona. s. s. ſint hit⁹ diſtincti a ꝟtutib⁹. ¶ Pᵃ. ɔ°. Dona. s. s. ſūt hit⁹ infuſi diſtincti a ꝟtutib⁹ īfuſis theoᶜᵃ ⁊ moꝛalib⁹. i2. q. 68. ar. i. Jtē. d. 34. q. i. ar. i. Nā ꝟtutes pficiūt hoīeꝫ vt bñ moueat̄ ab intrinſeco. i. a rōe inagendis. ſꝫ dona vt bñ moueat̄ ab extrinſeco. i. s. s. ¶ 2ᵃ. Huiuſmoī dona remanebūt in pr̄ia. i2. q. 68. 6°. Jtē. 3. d. 34 pcipue enī tūc mouebimur a ſpiritu ſcō.

¶ Cōtra pᵃᵐ arguit ſco. ꝙ dona fruct⁹ ⁊ beatitudīes nō ſint hit⁹ diſtincti a ꝟtutib⁹. p° ſic. Nā p ꝟtutes theoᶜᵃˢ ⁊ moꝛales ſufficiēter diſponit̄ hō circa oē obm ſiue ſit deus ſiue creatura. exceptis obis hituū ſpeculatiuoꝝ. g° pter has. 7. ꝟtutes nō ſūt alij hit⁹ ponēdi. So. negat̄ añs. q̄ talib⁹ nō pficit̄ ī oꝛdine ad motoꝛē extrinſecū. Cū. n. lumē rōnis nāle hēat̄ pfecte ab hoīe ſꝫ illď pōt hō opari ī oꝛdie ad finē nālē. ⁊ ſi adiuuet̄ ex ſpāli īſtinctu dei erit ſupabūdātis bōitatis. eo° quo pbi aliquos

vleat hūiſe ṽtutes morales heroicas ſeu di/
uinas. Sȝ lumē naturale ꝛ ſupnāle pfectō p
virtutes theocas iperfecte hūt. iō nō pōt p ſe
opari n' moueat ab alio iuxta ia q ſpū dei agū
tur. Sicut nȝ lūa illuiat niſi illuiata ab alio.
qꝛ ipfecte lumē hȝ. Suppoſitis g° ṽtutibus
theocis neceā eſt motio ꝛ iſtinctus .s.s. ad quā
motionē dona diſponūt. ¶ 2°. qꝛ ſi eēt veruȝ
ꝙ fortitudo eēt ṽtus ꝛ donū. Sȝ dices ꝙ ſt
diuerſaȝ rōnū. Cō. qꝛ hūt idē obȝ ſb eadē rōne
Dices forte ꝙ nō. qꝛ fortitudo donū perficit
mō ſup hūano: fortitu° āt ṽtus mō hūano. Cō
p°. qꝛ caritas ē excellētiſſimū donū. ſȝ augu.
li. trini. ꝛ ſine ea ꝯfortitue nihil ē bō. ie. cor. iȝ.
g° excellētme pficit ꝛ mō ſup hūano. So. ſpē
diſtiguntꝛ fortitudo donū ꝛ fortitudo ṽtus.
qꝛ alr firmat hō p vmū ꝛ alr p aa in eadē mā
ꝛ ad diuiſos fines prios ordinant. 22. q. io.
ar. 2. Uirtus. n. ita firmat vt hō nō diſcedat a
bono vnius pp picula. ſȝ donū vltra h dat fi
duciā euadēdi oīa picula ēt ſi ſint. s. nām hu/
manā. vt pȝ ibidē. pficit g° donū ſupꝛamodū
hūanū. Ad iproba. dico ꝙ. s. tho. nō dic do/
na excellētiori mō pficere ꝙ̄ virtutes theolo
gice potiſſime caritas: ſed eꝯ° vt pȝ. 12. q. 68.
ar. 3. Fortitudo ēt ṽtus ꝙ̄tūcūȝ itēdatꝛ nūꝙ̄
poteſt rectificare ꝛ firmare aiuȝ hois i bonis
agēdis eo° ꝙ donū. Uñ iſte rectificatōes dif/
ferūt ſpē ꝛ ſi ſolum vt inteſiuȝ ꝛ remiſſuȝ. ¶ 3°.
qꝛ impoſſibile ē eūdē ſil' agē eūdē actuȝ hūane
ꝛ ſuphūane. g° acqſito dono expelleret ṽtus
vel ſine actu manēt ꝙ icōuenit. So. idē act⁹
nō pt fieri mō hūano pciſe ꝛ ſuphumano: ſȝ
tñ pt fieri ſuphumāe ꝛ cū oī mō pfectōis hu
mane. Hoc tñ ꝙ or poſito nō euacuatꝛ virt⁹.
qꝛ pōt qs modo ṽtute mō dono vti ſeorſum
vno ſine alio potiſſime. qꝛ donuȝ magis dif/
ponit ad motionē paſſiuā ab alio ꝙ̄ actiuā a
ſe. ¶ 4°. Ois act⁹ bois ē hūan⁹ ppe. Cōgruit
n. opanti. g° mō hūano fit. So. nullus actus
bois p ſenſitiuā aut vegetatiuā ptē nō ptici/
pans rōe ē hūanus ſilr nȝ elicit⁹ p hitus dei/
formātes aut ex motione. s. s. ſȝ ē ſuphuma/
nus. Nā ex hūs ꝙ dicitꝛ. 3°. d. 34. q. 1. ar. p° pȝ
ꝙ hō pōt agere ſuphūane ꝛ ſi nō rōe poe eli/
cientis tñ rōe mā̃e circa quā. ꝛ rōe modi ꝛ tal'
opatio ꝯuenit hōi ſi rōe nude nāe hūane: ſȝ i
ꝙ̄tū p graȝ fit ꝑticeps diuīe nāe ꝛ i ꝙ̄tū iſtru
mentuȝ. s. s. ¶ 5°. qꝛ hñs donū ꝛ nō exercens
ſe circa credibilia. qꝛ. ſ. ñ hȝ fidē acqſitā ſine ꝙ
īfuſa ñ exit in op⁹. p donū opabitꝛ ſup hūane
g° excellētiori modo ꝙ̄ certus circa ſcripturā
ꝙ nō expimur. ymo talis facilr erraret. So.
ſȝ nos dona nō pficiūt excellētiori modo ꝙ̄
virtutes theologice: ſȝ eas pſupponūt ſic fon
tē ꝛ pncipalr ꝛ directiuā donorū vnde ipoie
ē ꝙ carēs fide ifuſa ſiue acqſita exerceat ſe p
donū circa credibilia. ¶ 6°. qꝛ circa eadē opa/
tur virtus ꝛ donū. g° ē idē modus operandi
vtriuſqȝ. So. Cōceditꝛ añs vt pȝ. 12. q. 58. art.
4. ꝛ 3. d. 34. q. 1. ar. 2. ꝛ negatꝛ ꝯñ a. qꝛ diuerſus
ē modus opandi vtriuſqȝ. 12. q. 69. ar. 3°. ꝛ 3°.
d. 34. q. 1. ar. 2°. Sciēdū tñ ꝙ ibi ꝛ ar°. pcedē/
ti ad. 5m. vr. s. tho. velle ꝙ dona opantur ex/
cellētiori modo ꝙ̄ fides ꝛ ſpes. lȝ nō ꝙ̄ cari/
tas: non tñ intendit ꝙ fides aut ſpes ſint infe
riores donis ſimpr cū hēant nobilius obm ꝛ
excellentiori modo perficiant.

¶ Cōtra id ꝙ dicitꝛ donū diſponē in ordine
ad. s. s. arguit idē p°. qꝛ ſupponitꝛ ꝙ rō moue
at volūtatē quā virtus diſponit. So. rō mo
uet volūtatē. quo ad ſpecificatōem obi. ymo
ꝛ quātū ad exercitiū act⁹: i virtute tñ volūta
tis mouet ad actum eligēdi ꝛ oēs alias vires
ſbditas imperio volūtatis ꝛ obediētes rōi ꝛ
mēbra exteriora. ¶ 2°. qꝛ ſm hoc nō ponitur
diſtinctio beatitudinū a donis. So. beatitu/
dines nō diſtinguūtur a donis ſicut habit⁹ ab
habitibus: ſȝ ſicut act⁹ eliciti ab habitib⁹ eli/
cientibus. 12. q. 69. ¶ 3°. qꝛ ex quo deus dedit
voluntati hituȝ virtutis. ſemp aſſiſtit ei ꝛ ha
bitib⁹ illis de actus ſibi cōuenientes ſicut poſt
ꝙ̄ dedit oculū ceco. ſemper aſſiſtit ei vt poſſit
videre. Ergo per ideȝ aliqd proportionatur.
p° moueti ꝛ 2°. Non ergo eſt neceſſe ponere
alios habitus. So. dico ꝙ volūtas p virtutē
pportionatur. s. ſancto ſicut p° motori ad ac
tus hūanos quorū proximū mouens eſt hu/
mana rō. nō autē ad ſuphumanos ꝛ excedē/
tes facultatē rōis. Exēplum de oculis. nulluȝ
eſt. qꝛ fuit ad eūdē actū cum alijs oculis. ideo
fuit eiuſdē ſpeciei ꝛ idē eſſet ſi deus infunde/

ret homini virtutes tales quales acquirit per actus.12.q.63.ar.4.ad.3m.

¶ Contra.2am.arguit durā. q̄ aliq̄ dona puta cōsiliū fortitudo timor pietas. nō maneāt in pr̄ia quo ad actū.p°.q2 ibi deerūt istorum obiecta. So.sicut de virtutib9 moralibus.ita et de donis dicit q̄ habēt obiectū mãle quasi terminū a quo puta passiones vl' huiusmodi et formale quasi terminū ad quē intēdunt ista reducere idest deū. s̄m q̄ est regula directiua actuū ad beatitudinē pertinentiuz qui ē obm theologicaruz virtutū s̄m se. et hoc 2m. remanebit. Quales aūt actus circa illud hēbūt. pz .12.q.58.ar.6.¶2°.quia pficiūt in vita actiua que euacuabūtur ī patria. So.rō ista pcedit de obiecto materiali. Diffinitio āt virtutis q̄ dr̄ est bona qualitas et̄c.si oz restringi ad virtutez vt distinguitur a donis: dicit qua recte viuitur s̄m regulam rōis. sicut dono secundū motionem spiritus sancti.

Irca.36.di. et alias sequētes q̄rit vtrū v̄tutes cardinales sint cōnexe. ¶ Prima cōclusio. Prudētia nō potest eē sine v̄tute morali. 12.q.58.ar.5. Recta eni ratio cuiusmodi est prudētia circa particularia agibilia nō potest esse recta sine recta existimatione pncipiorū particulariū idest finiū ex q̄bus pcedit sillo9 praticus. Ad hoc autez requiritur virtus moralis. ¶ 2° pclusio. Nulla virtus moralis pōt haberi sine prudētia vbi.s̄.ar.4. Habit9 eni electiuus s̄m rectā rōnē non pōt esse sine recta ratione. ¶ 3°. Quattuor virtutes cardinales ita sunt cōnexe vt qui hz vnā oēs hēat 12.7.65.ar.1.3.d.39.q.1.ar.1. et de v̄tu.q. de car dina.ar.2°. et intelligit pclusio de virtute pfecta que inclinat ad faciēdū bonū bene. de imperfecta que est inclinatio ad aliq̄d de genere bonoꝝ siue ratiōe cōplexiōis q̄ q̄s ad magnifica nō ad casta inclinat: vel rōne cōsuetudīs. Quidā has quattuor nō distingūt in mã.sed s̄z quasdā generales pditiōes virtutū in quacūq3 materia sunt: que cōditōes sunt discretio quo ad prudētiā eq̄tas quo ad iustitiā moderātia quo ad tēpantiaz et firmitas animi quo ad fortitudinē. et sic apparet cōnexio manifesta: q2 nō est firmitas digna laude virtutis si sit sine discretione et eq̄tate et sic de alijs. Sic distingūt et cōcurrūt aug.6.de trini. et gre.12.mor. Quidā v̄o sicut ari.6.ethy. distīgūt eas s̄m mãs circa quam. et sic connectit qui quelz moralium requirit prudentiā et prudētia omnes morales. ergo quelibet qualz secū exigit. ¶ Cōtra pmā arguit sco. q̄ nō sit necessaria q̄lz virtus pnexa cū sua prudētia. ymo rō potest esse recta et electio praua et pseq̄nter prudētia sine v̄tute morali. p° sic. q2 s̄m aug. multi scientes delinquūt. So. cōcludit argumētū q̄ cū scīa pratica stat mala electio: nō autē cū actu prudētie pfecto et vltimato. quo. s. iudicat et p̄cipit de pticulari agibili vt est agēdū hic et nūc. Ex hijs eniz que dicit.s.tho.ī locis multis patet q̄ possibile est aliquez hr̄e actu rectā scīaz ī vli de eo q̄ facit et in pticulari habere in habitu et tn̄ male facere. si q̄s tn̄ recte iudicat ī vli et ptic'lari vt prudēs n̄ pōt male agē vel eligere. Nūq̄z.n.aliq̄s apetitus tēdit ī oppositū illi9 q̄ sibi vltimate p̄cipit. Un̄ n̄ peccat volūtas p h̄ q̄ discedit ab vltīato iudicio: s3 q2 discedit a supiori regula. ¶ 2°. q2 ad hoc ē auctoritas.7.ethi. rō inq̄t aut paruz aut nihil valet ad virtutē. hoc āt n̄ eēt si recta psideratio hēat ānexā rectā volūtatē. q2 rō l̄ scīa ad rectaz psideratōez multuz facit. ymo seq̄t q̄ n̄ oz suadere alicui vt recte velit: s3 vt recte ītelligat ad q̄d seq̄t recte velle. Est etiā rō. q2 inte° recte dītāte pōt volūtas nihil eligere. g° in ea n̄ generabit virtus et tn̄ prudētia tūc ex recto dītamīe gn̄abit ī ītellectu. g° erit sine moralib9. So. nos nō dicim9 q̄ ītel' necitet volūtatē q̄ ad exercitiū: s3 quo ad specificatōez actus. q̄ ad aliqua oba. iō ad rectuz iudiciū de pticulari agibili n̄ seq̄t sp recta electio dicim9 tn̄ q̄ puersa electio n̄ stat cū pfecto iudi° prudētie. Scito tn̄ q̄ clauis ē in ista mã hoc q̄ dicā. Sēper et necio ad rectuz rōis p̄ceptū seq̄t recta electio et ad oē p̄ceptū seq̄t electio. nō āt ad oē psiliū vl' iudiciū. Cū āt dic .s.tho. q̄ volūtas n̄ p̄riat vltīato iudi° rōis sumit iudiciū p p̄cepto. et ī h̄ stat error arguētis. Et n̄ solū psuadēdū ē hōi vt recte psidēt.

ymo vt recte velit si recta rõ i vli z pticulari ñ pot hõri sine recto vele. Prudẽtia.n.sic cãt rectã electõez eoꝝ q̃ sũt ad finẽ. ita p̃suppo recrũ velle circa finez. Ad rõez q̃ ibi fit. dico q intellectu iudicãte volũtas potest nõ velle.se cus ite pcipiẽte recte z firmiter.tũc.n.neco ẽ bo velle õ fine z recta electio alioꝝ: z tc sil' gñat prudẽtia i ite z btus moral'i affe. ¶ 3o qz mala electio ñ pt ita ite excecare q erret circa itelliꝫ. Nã cuiꝫ itellectui sc euidẽ pn pratica z for sillogistica.g circa cõ nõ erit error. Si dicas q volũtas excecat auertendo õsideratõez. S. qz si sic auerterẽt eẽt excecarẽt.ex cecaret prudens.g põt nõ õsiderare ea q̃ sunt prudẽtie. Jtẽ velle auertere reqrit aliq itellt gere sil'tpe z pri na.qd itelligẽ vel est idẽ q rectũ dictamẽ a q̃ volũtas adrit l' a dictamẽ rectũ l'e dictamẽ falsũ. Si pm tc velle auertere ñ ẽ pctm.qz stat cũ recto dictamie p te. Si 2m idẽ seqt. Si.3m. tunc exceca ñ seqt velle ꝫ p̃ cedit. So.mala elec ñ excecat circa pn vlia p.pratica:ꝫ circa vlia sc darIa z circa pticula ria.12.q.94.ar.1.22.q.5.ar.1. Un̄ passiõatus l' male bituat ñ recte sillogizat a pmis pn ci piis opabiliũ vsqꝫ ad particularia operabilia aut si recte sillogizet iudicãdo õsiliãdo nõ tñ pcipiẽ ma.q.3.ar.9.7m. z si talis audiat aliũ recte sillogizãtẽ vsꝫ ad ptic'lare ipe tñ cõde ñ sic sillogizaret z si voce.ma d.ã.ad.8m. Auer sio vo ite a recta sillogizatõe ẽ a vol quãdo ex malitia z cõrupto bitu volũtatꝫ peccat:ꝫ ex apetitu sẽsiti vbi passiõe peccat.12.q.77. art.1. Uolũtas ãt ñ sp auertit eo q̃ iste dic.s. volẽs auertẽ:ꝫ iterdũ impan õsideratiõez alioꝝ. Talis ãt auersio põt dici excecatio in q̃tũ p hoc sicut per passionẽ vel bitũ p̃statur ipedimẽtuꝫ recte õsiliãdi z iclinatio ad male õsiliãdi.aut iudicãdũ aut pcipiẽdũ. z gñat bitus õrius prudẽtie.qz ẽt p talia priuat ite aliq pn visiõis.i.actu l'bitu nõ po nãli. ¶ 4o Si volũtas male eligit stãte recto dictamie bẽo ppo m.qz ñ excecat. Si ãt illo ñ stãte: ꝫ posito alio actu inte.tũc iste act ite.erit nõ rect? sine põri malo velle cũ ñ sit circulus pp ire i isti. z ita ẽt hẽt ppositũ.s.q volũtas ñ excecat. So. Stante recto dictamie rõis pra

tico õsiliatiuo iudicatiuo z p̃ceptiuo in vli z particulari actuat volũtas nunq̃ꝫ male eligit puersam ãt electõez sp p̃cedit error vel igno rantia vel incõsideratio q̃ non est necesse seq ad aliq malũ velle nꝫ cãri ex malitia volũta tis. Nec tñ malũ velle ẽ nec̃e seq ad malũ di tamen rõis vl'is.qz sufficit malũ dictamẽ rõis particl'aris.i.cogitatiue q̃ ẽ px mouẽtis vo lũtatẽ qd dictamẽ sepe deriuat a passiõe l'ha bitu cõrupto. ¶ 5o.qz dãpnati ñ acquiescunt huic tãqꝫ vero.s.deus ẽ odiẽdus.alio qn care rent remorsu z verme.g hñt rectũ dictamẽ z malã electõez.g ibi gñat prudẽtia sine vir tute morali ex vnico dictamie recto l' plurib? So. dãnati ñ iudicãt deũ odiẽdũ p se vt pn vle entis.ꝫ per accidẽs vt punitorẽ z pbibi torez peccatoꝝ z tñ cuꝫ hoc hñt remorsuꝫ z penitẽtiã dãnatoꝝ õ hoc.s.quo ad penã quã patiũtur vel qa sinderesis murmurat i vli de talib? ñ i particulari. vlteri? dico q posito:ꝫ nõ õcesso q rectũ dictamen stet cuꝫ mala ele ctione vel cũ nulla. nõ tñ diu qn depravaret in aliquo actu prudẽtie vnde nõ gñaret pru dentia. Dico vlterius q bitus prudẽtie ñ ge neraf per iudiciũ rõis quo dicit hoc ẽ fiẽduꝫ: sed p preceptũ qd est p̃ncipalis actus prudẽ nec p vnũ preceptũ.ꝫ multa. Qõlꝫ ãt p̃cep tum p̃cedit rectũ vele et seqtur recta electio. ¶ Cõtra.3 arguit idẽ sco.q virtutea mora. nõ sint nec inter se õnexẽ.p.sic. Nã vna vir tua ẽ pfectio hois partialis ñ totalis.g vna põt eẽ sine alia vt pꝫ i potẽtijs aie. So.ne gatur õñs. z po aie q̃ sũt nec cõnexe vni.3.i. eẽn nõ sunt sic iuicẽ vt inte z volũtas.secus de nõ cõnexis nec sine quibus.s. põt eẽ aĩa virtutes autẽ moralis nec sunt cõnexe i.3.s. prudẽtia. ¶ 2o.rõ virtutiã ẽ q sit habitus ele ctiu? i medietate õsistẽs vt sapiẽs determiabit. Sꝫ hrõ põt in vno opante iueniri q̃ ad tẽpe rantiã sine õcordia aliaꝝ virtutũ. Nã põt qs recte iudicare circa mãꝫ tẽperantie absꝫ oi re cto dictaie circa mãm aliaꝝ. So. assumit falsũ .s.q aliqs possit hr̃e dictamẽ p̃ticũ pfectũ pru dentiale i mã vni? btutꝫ moral'.sine hoc q ac tu vel habitu hẽat in oi mã morali.hoc.n.fal sum est, vt pꝫ.3.d.36.q.1.ar.1.et.12.q.65.ar.1.

¶3°.qꝛ aliquis pōt se exercē circa mām vniꝰ ꝟtutis ꝛ nō alterius.gᵒ acqret talis hītū vniꝰ ꝛ non alterius.So.vt dicit̄.iz.vbi.s̄.quedaȝ ꝟtutes morales pficiūt hoieȝ ꝼ3 cōeȝ statū.i. q̄ȝtū ad ea que cōiter in oī hoium vita occurrūt agenda.Vñ oȝ hoiem exerceri circa oēm mām moraleȝ ꝛ si bñ exercē in oī mā acqrit oēs ꝟtutes sil.si aūt bñ in vna puta i refrenādo iras:s3 nō in alia puta in refrenādo cōcupias acqrit vnū hītuȝ ad refrenandū iras:sed ille nō est pfecta ꝟtus.qꝛ deficit prudētia circa cōcupias.Quedā ꝟo pficiunt in statu eminēti vt magnificētia.ꝛ magnanimitas ꝛ qꝛ exercitiū circa talia non cōmuniter occurrit possunt alie sine istis.acquiri q̄ȝuis alijs acquisitis iste habeant̄ in poᵃ ppinqua.

¶ S3 ɔtra hoc ꝙ dictū est ꝙ vnus habitus moralis sine alijs acqsitus nō h3 pfecte rōnē ꝟtutis.arguit idē pᵒ. qꝛ sequeret̄ ꝙ queliȝ virtus esset cuiȝ rō essendi ꝟtutē. Hoc aūt ē falsuȝ.qꝛ seqtur pᵒ ꝙ aliq̄ sit virtus āteq̄ȝ sit virtus.nā tēpantia nō est ꝟtus nisi cōcomitetur fortiᵒ.Ergo prius fortitudo est ꝟtus q̄ȝ tēperantia.Et qꝛ est eɔᵒ ꝙ fortiᵒ non est ꝟtus sine tēpantia.seqt̄ ꝙ tēpantia.pˀus eēt ꝟtus q̄ȝ esset.Seqtur 2ᵒ ꝙ nulla sit ꝟtus pᵃ.eadeȝ rōne So.q̄lȝ virtus est alteri causa sine qua nō essendi virtutē.vt moralis prudētia inq̄ȝtū ministrāt rectā ꝛ imobilē existimationē de pñᵒ idest fine.ꝛ eɔᵒ inq̄ȝtū dirigit eas in eligendo media ad finē cōgruentia.determinando mediū inter suphabundātiaȝ ꝛ defectū.Et vna moralis est cā alteri inq̄ȝtū cōfert ad rectā existimationē prudentie in mā eius.Cōcedo ergo ɔñs.Ad īproba.dico ꝙ nō seqtur primū inconueniens ꝛ pbatio arguētis stat in ista falsa ɔñā habitus tempanᶜ non est ꝟtus nisi cōcomitante fortitudine.ergo prius fortitudo est virtus.ac si dicat̄ pr̄ non est pater nisi ɔcomitante filio.ergo filius prius est filius q̄ȝ pr̄ sit pater.Ad aliud inconueniēs dico ꝙ si li prima exponit̄ affirᶜ vt prima sit que alias precedit.nulla 4ᵒʳ cardinaliū est pma.Si vero exponatur negaᶜ. vt prima sit que priorē nō habet.queliȝ earū est prima. ¶ Sed ɔ̄ ista.inq̄ȝtū dicit̄ ꝙ oēs illi habitus simul habent ratiōnē virtutis ex propria ratione ꝛ mutua cōcomitanᵃ.siue prius siue posterius sint geniti arguit idē.primo.qꝛ sequit̄ ꝙ vnus actus generabit omnes virtutes morales in esse ꝟtutꝫ ille.s.quo pmo aliq̄s habitꝰ erit virtus.S3 h videtur incōueniens:qꝛ iste actus sicut esset ab vna virtute si iam illa esset acquisita ita est generatiuus vnius tm̄. So.cōcedo ɔñs.qꝛ ille vnus actus aget in virtute multoꝝ p̄cedentiū circa diuersas materias cōnexas.Ad improba.dico.ꝙ ille actꝰ est ab vna virtute elicitiue:s3 est oīum participatiue:qꝛ in actu cuiusȝ virtutis participat̄ aliqd pertinēs ad alias.¶ 2ᵒ.Nā species eiusdem generis virtutis moralis non sunt ɔnexe puta virginitas ꝛ castitas coniugalis.ergo multo minus ille que sunt diuersoꝛum generū habēt materias connexas.So.s.tho.in.q.de vir.tractatu de cardina.ar.2.dicit ꝙ virginitas ꝼm aliquos sonat eminētē statum virtutis sine quo alie virtutes haberi possunt non aūt sonat virtutē nisi hoc sit vt dicit habitum mentis conseruandi virginitateȝ propter xp̄m qui habitus potest esse in carentibus carnis integritate sicut ꝛ habitus magnificētie in paupe ꝛ.22.q.152.ar.3ᵒ.dicit ꝙ virtutes non sunt necessario connexe in materia que aliqñ deficit vt pauperi diuitie.sed ifoꝛmali.qd̄ in virginitate est propositum mentis qd̄ cōiugatis non deest si sibi cōpeteret. integritas autē carnis est materiale.Dicta in toto libro iudicio sancte romane ecclesie cui preest dñs martinꝰ.5.submitto. Compleui anno domini.1428.7.nouēb.

FINIS. .S. .L.I.

Irca pas di/sti.4. sunt q̄/grit vtrū in sacramentis noue legis: sit aliq̄ vtus gr̄e causatiua. ¶ Pria p°. Diffi° sacri quam ponit magr̄.s. Sacramētū ē iuisibil' gr̄e visibil' foa ita vt eiꝰ ymaginē gerat ꝛ cā existat: ē bñ assignata ꝛ ꝯpetēs sacramētis noue legis. 4.d.1.q.1.ar.1.q.3. Itē 3.q.60. Explicat.n. oīa q̄ sꝫ de rōe sacri de q̄ loqmur q̄d scītatē effeue iportat vt.s. dicat sacr̄m: id q̄ aliqd sacrat. P° g° explicat efficiētiā scītatꝫ dicendo. Ut cā existat. 2°. modū ꝯpetētē hoi q̄tū ad cognitōez q̄ ex sēsibilibꝰ pcedit cū dicit. Uisibil' fo°. 3° modū scītificatōis ꝯnālē hoi .s. ex silie sensibiliū: dicendo. ymaginē gerat.

¶ 2°. Sacramēta noue legis ꝯsistūt i rebꝰ et vbis. 4°. vbi.s̄.ar.3. sic ex' gr̄a ad bapm reqritur illa res q̄ est aq̄ ꝛ vba mistri. ꝛ sic de aliis.

¶ 3°. Eadē sacr̄a sꝫ cā gr̄e ñ solū p modū cāe sine q̄ ñ: ymo p modū cāe p quā vbi.s̄.ar.4. ꝛ 3.q.62. ꝛ vi.q.27.ar.4.

¶ 4°. Ina eisdem sacramentis est aliq̄ vtꝰ gr̄e cātiua. 4. vbi.s̄. Si.n. efficiūt gratiā: hñt vtutē efficiēdi.

¶ Cōtra pas arguit duran. q̄ ad sacr̄m noue legis ñ reqrāt tres ꝯditōes pōite i pbatōe cōclusiōis. p° q̄ i sacr̄o mr̄imōij nl'a cāꝫ iucit q̄ ad ta sufficiūt sola vba exp̄mētia ꝯsēsū i qbꝰ ille ꝯditōes ñ repiunt. So. sciēdū ē q̄ hugo sic diffinit. Sacr̄m ē māle elm̄ exiꝰ oculis suppom ex istitutōe diuia significās ex silitue repñtās ex scītificatiōe iuisibilē gr̄aꝫ ꝯtinēs. Et hc diffi° fm̄.s.tho.4.d.1. eadē ē cū diffi°e mgr̄i. q̄ idē ē māle elm̄ exteriꝰ ocul' suppom. ex isti. signi. q̄ iuisibil' gr̄e visibil' foa. Et h° q̄ ē ex silitue. ꝛc. ei q̄d ē vt ita eiꝰ ymaginē gerat. Et ex scītifica°e ꝛc. ei q̄d ē cā existat. Supaddit at cāꝫ sigificatōis: q̄ ē istitutio diuia et cāꝫ efficae q̄ ē scītifica°. Arguta g° durādi sꝫ ꝯ vtrūq; ꝫ directiꝰ ꝯ vgonē. Dico g° q̄ in mr̄imonio ē māle elꝫ suo°. ꝛ sꝫ illi actꝰ exiores q̄ hꝰ vtūt ꝯhētes. Est ēt ibi sigifica° ex diuia institutōe: vt dicet. Et itē mr̄imoniū ꝯtiet seu cāt grāꝫ. Sūt inq̄ꝫ i eo h tria fm̄.s.tho.d.s̄.

¶ 2° q̄ i sacr̄o ordīs ñ ē ꝯsecra° māe. saltē q̄ꝫm ad 4°r miores. So. ymo. i eo ē aliq̄ scītifica°. 4.d.24. ne scītificat i eo mā vt i aliis sacr̄is. sicut ibi dr̄. q̄ ñ oꝫ q̄ i oībꝰ sacr̄is dicat mā vniuoce: analogice. H° āt vt ibi dr̄ ē: q̄ effea sacramēti i aliis sacr̄is ñ est a mistro: sꝫ a deo p māꝫ opāte: q̄ diuinā vtutē ꝯtiet ꝛ sigt ex sctifica°e mistri. Hic āt ē a mistro p̄nr: p quē deꝰ agit. Iō mā adhibet ad deteriandū ptātē q̄ tradit potiꝰ q̄ꝫ ad illā tradēdā.

¶ 3° q̄ 3a ꝯdi° .s. q̄ ꝯticat grāꝫ fꝫ vgonē: vl' q̄ sit cā gr̄e fꝫ magi. calūpniā a mltꝫ patit. Iō diffi° aug. dicētꝫ. Sacr̄m ē i q̄ sbtegumto reꝫ visibiliū vtꝰ diuia salutē nr̄aꝫ secretiꝰ opat: vr̄ pferēda. q̄ ē sine calūpnia. So. nō patit calūpniaꝫ aput recte itelligētes. Aug. āt fꝫ.s.tho.4.d.1. si intēdit diffinire sacr̄m i vbis illis: dat diffi° de eo q̄ꝫm ad id q̄d i eo ē p̄nle.s. causare scītatē. ꝛ diffinit sacr̄a vt istr̄a scītificatōis: q̄bꝰ nō atribuit actio. sed p̄nli agēti. Uñ non dic̄ q̄ sacr̄a scītificent: sed diuina virtꝰ existēs in eis.

¶ Cōtra 2as arguit idē. p° q̄ mr̄imoniū sine vbis ꝯhit p lr̄as: aut nutꝰ. Nec vꝫ dicē q̄ vt ē sacrꝫ i dispēsatōe mistroꝝ ꝯsistēs reqrit aliq̄ vba. puta bñdictōeꝫ sacerdotꝫ. p° q̄ illa ñ ē de eēna sacri cū sit ex istitutōe eccl'ie. 2° q̄. 2m mr̄imonij ē sacr̄m. ꝛ tñ ñ bñdicit. So. rñsio data ē.s.tho.4.d.1. dicētis. q̄ vt ē i offm̄ nō hꝫ foas vboꝝ. sic nꝫ penitētia vt ē vtꝰ. ꝫ vt sacr̄m ꝯsistēs i dispēsatōe mistroꝝ. hꝫ vba exp̄mētia ꝯsēsū ꝛ bñdictōes eccl'ie ꝛ penia: absolutionē vbotenꝰ sactā. Ad i proba. dico p° q̄ bñdictio sacerdotꝫ ñ ē de eēna. ꝛ 2° q̄ ad illū oꝫ ꝯcurrē vba aut aliqd. equalēs. puta nutus

¶ 2°. q̄ sacr̄m mr̄imonij ꝛ penie pficit vbis solis. Et si dicat q̄ vba vniꝰ ꝯiugi in mr̄imonio ꝛ sacerdotꝫ i penia: sꝫ foa. ꝫ alteriꝰ ꝯiugis vba ꝛ silr̄ pctōris sꝫ mā. ꝯ. q̄ ñ nego i hiis sacratis eē aliqd p mā: q̄ꝫuis i mr̄imonio sit diffile h° assignare. eo q̄ ꝯiuges sint pares. Sꝫ q̄rimꝰ vtꝝ i eia sint res ꝛ vba. ꝛ ꝯstat q̄ ñ. So. i sacr̄o mr̄imonij sꝫ vba exp̄mētia ꝯsensū seu

aliqd v̄bis equalē̄s. Sūt ēt res. q̄ 4^{or} mo/
dis p̄t itelligi. Nā p°. s̄z pe. res s̄t ꝑsone ꝯhē
tes. lz h̄ nō ꝯsonet. s. tho. 2°. res sūt ip̄a ꝯhen
tiū v̄ba: q̄ ꝯsensū n̄ exp̄mūt. 3°. v̄boꝝ. ꝑla° ab
eis. s. realr̄ distīcta: sicut via a termīo. 4° sen/
satōes ⁊ ꝑceptōes v̄boꝝ: ⁊ signa mutue ꝯpla
cētie: aut similia. Sic. g° semꝑ ꝯcurrit aliqd
distīctū a v̄bis el? gn̄e vl' sp̄ē vl' nūero. Non
eadē vō s̄z pe. q̄ō in aliqb? sacramētis reqrū
tur v̄ba. sicut ī bap° ꝯfirmatōe: ordīe: eucha/
ristia: extrēa vnctōe: ⁊ p̄nīa: q̄ ad absolu°ēz
Jn hijs. n. v̄ba s̄t ꝑ fo^{a}. ⁊ sine eis nihil fit. S̄z
ī cōfessiōe penitētis ⁊ ī mr̄imōio reqrūt̄ v̄ba
solū vt signa. iō nut? suplēt. Nō āt suplet car
nalis copula vt faciat mr̄imoniū nisi aliud si
gnū cōsensus p̄ceесerit. puta spōsalia. vl' sequa
tur. q: oz exp̄mi consensuz per signa ad hoc
ordinata. hec ex illo.

¶ Cōtra. 3. idē ourā. q̄ p̄ter gr̄az nō oz poni
ornat? cāt? ī aīa ꝑ sacra^{ta}. p° q: sine tali orna
tu pōt haberi gr̄a vt in scīficatis ī vtero. vl'
ī adultis iustificatꝫ. an̄ bap^{m}. Et ip̄a gr̄a sine
eo sufficiētissime ornat aīaz. g° ponē illū est
fictio. So. Nūq̄z ē data gr̄a sine dispositōe l'
ornatu p̄uio. 12. q. 112. ar. 3. vi. q. 24. ar. 15. Pre
uio ī q̄z^{m} nā: nō tp̄e. ¶ 2°. q: seq̄ret̄ q̄ per v̄ba
vni? ꝯiugis existētis ī oriēte: cāret̄ ornat? in
aīa alteri? existētis in occidēte. Nā sic distan
tes possūt vere ꝯhē̄. So. Scōz mētē. s. tho.
3. q. 48. ar. 6. 2^{m}. ī talib? causis īstrumētalib?
re^{u} sp̄ualiū effectuū n̄ reqrit̄ ꝯtact? cōꝑalis:
s̄z suffic̄ sp̄ual' ꝑ fidē aut votū: seu d̄siderū vl'
ꝑpositū sic passio xp̄i oēs iustos tāgit ⁊ iusti
ficat. ¶ 3°. q: de ꝯtrit? an̄ absolutōez h̄z gr̄az
g° ꝑ absolutōez nō ꝯfert̄ ei ornat? q̄ sit dispo
sitio ad gr̄az q̄ iaz p̄cessit. neq̄z ad augmentū
gr̄e. q: sic ꝑbatū ē p°. d. 17. fo^{a} augmētabilis
augeri pōt ex ꝑte soli? agētꝫ: sine noua dispo
sitōe s̄biecti. So.* dico q̄ ꝯtrit? an̄ sacramē/
tū n̄ h̄z gr̄az: nisi ꝑ sacr̄m ī voto hītū ex spiri
tuali ꝯtactu. ⁊ ab eodē h̄z ornatū illuz. 4°. d.
17. q. 3. ar. 1. q. 1. Seq̄ns āt absolutō p̄cedētem
gr̄az auget ibidē. ar. 5. q. 1. Et formā posse au
geri ex ꝑte soli? agētis sine noua dispo^{e} posi
to q̄ v̄uz sit ī fōmis q̄ dispositōez p̄uiā ī s̄bo
nō reqrūt. in alijs tn̄ ē pcit? falsū ⁊ male ꝑba

tū. Dispō vero ad gr̄az ē mltiplex. s. act? 2?.
q̄ ē libi arbitrij. ⁊ ē mltiplex. s. act? p̄m?. vt cū
q̄s sine actu 2°. ꝑ sacr̄a iustificat̄. Et iste ēt est
mltiplex. q: q̄dā ē ornat? tm̄. q̄dā vero ē or/
nat? ⁊ caracter simul: hoc aūt io est: q: lz gr̄a
gratū faciēs eiusdē sp̄ci sit q̄ cāt̄ ꝑ oīa sacr̄a:
sec? tn̄ ē de gr̄a sacr̄ali. Jō q̄dā sacr̄a ī p̄mum
ornatū tm̄: q̄dā vō caracterem.

¶ Cōtra eādē. sco. q̄ nullū sacr̄m ēt v̄tute di
attigat effectiue caracterē: aut ornatū: aut di
spositōez ad gr̄az. p° sic. Per te nulla creatura
maxie cōꝑea c?^{a} ē sacr̄m pōt attigē īstrumē/
talr̄ terminū creatōis: c?^{a} est ista dispositō. q:
ē fo^{a} simplr̄ sup̄nālis. ⁊ ineducibil' de po^{a} na
li s̄bi: sed ad ip̄az s̄bz ē solū in po^{a} obediētie.
So. Negat̄ mior. q: lz gr̄a sit termi? crea/
tōis: sec? de dispositōe q̄ ē ornat? vl' caracter.
Ad ꝑba. dicit pe. q̄ ī mā nāli est aliqd trip[lex].
p°. ī po^{a} ei? nāli simplr̄ q̄. s. in ea a celo ꝑp̄
v̄tute cāt̄. vt fo^{a} nō viuētis. 2° in po^{a} obediē
tie solū. s. q̄ō a solo deo ꝑducit̄. vt aīa rōnalis
3° medio mō q̄ō. s. ꝑducit̄ a celo v̄tute diuina
vt aīa cōꝑalis. Silr̄ est aliqd in po^{a} aīe trip[lex]
p° in po^{a} nāli ei? simplr̄. vt que nālr̄ acqrūtur
2° simplr̄ ⁊ totalr̄ in po^{a} obediētie: vt ea que
a solo deo recipit vt gr̄a ⁊ glīa. Et ista ꝑprie
creant̄. 3° medio mō vt q̄ possūt a nā ꝑduci v̄
tute dei. vt caracter ⁊ ornat?. Jsta nō creant̄
q: n̄ s̄t fo^{e} simplr̄ sup̄nāles. ¶ 2°. Nā talis di
spositio īducit̄ in īstāti q̄ō p̄z. p° q: ē necāria
ad gr̄az: ⁊ ꝯn̄r simul fit cū gr̄a q̄ fit in instāti.
2° q: nō ē succeſſio ī īductōe isti? fo^{e} ꝑp ꝑtes
mobilis cū sit īdiuisibile: nz ꝑp ꝑtes fo^{e}. q: si
cut mīma gr̄a pōt īfundi ita ⁊ mīma dispoſi/
tio: q̄ nō gradatī īducit̄. 3° q: īstr̄z nō agit ni
si v̄tute p̄mi agētis. Si igit̄ īducit̄ ī tp̄e de?
ꝑ īstrumētū eā īducēt opando ī tp̄e. q̄ō imp[ossibile]
ꝑp īfinitatē po^{e} agētis: ⁊ sūmā capacitatē su
scipiētis q̄ caret ꝯr̄io. Fit. g° in īstāti. S̄z sa/
cramēta nō possūt h̄re actionē suā ī īstāti. cū
ad illa mlta v̄ba reqrāt̄ q̄ nō sunt nisi ī tp̄e. ⁊
ꝯn̄r nō possūt opari nālr̄ ī īstāti ⁊ ꝯn̄r nec su
p̄nālr̄ seu īstrumētalr̄: q: ꝑte v̄t? sup̄nālis co
exigit nālē ī īstru^{to}. Figes q̄ eē toti? orōnis
ē in vna sillaba ī vno īstāti: s̄z ꝯ p°. q: forma
tio cuiusl̄z sillabe ē cuz motu ⁊ tp̄e. 2° q: hoc

dato seqr ꝙ illa sola sillaba sufficẽt siue eẽt. p^us siue vltĩa siue media. ⁊ illa sola eẽt de inte/gritate sac^ti. Finges vlteri⁹ ꝙ ipa ẽ sacramẽ cõpletiue: ⁊ hʒ actõez sacramẽti ĩ ṽtute alia rũ.sicut pʒ ĩ vltĩa gutta cadente. Ꝫ q: nihil ali agit ṽtute ꝑcedẽtiũ nisi qñ illa reliquerũt ali/quã dispoĩtõez ad illũ effectũ.ꝙ hic ñ ẽ. So. Quicqd sit illa dispoĩtio ĩducit in ĩstãti sic ⁊ gratia. Et sic oratõ ĩ vltĩo ĩstãti sue ꝓlatiõis cãt ꝑfectã significatõez ĩ aĩo auditoris ⁊ hoc siue tũc mãeat aliqd soni diuisibile siue indi/uisibile qd ad sonũ se hẽat vt momẽtũ ⁊ ĩstãs ad motũ ⁊ tp̃s ita in illo ĩstãti hʒ ṽtutẽ re^ti ef fect⁹ quẽ ĩstrumẽtalr atingit. 4. d. 8. q. 2. ar. 3. 6^m. Jtẽ 3^a. q. 78. ar. 4. 3^m. Et cũ dicit sacramẽ tũ nõ hẽre nãlẽ actionẽ ĩ ĩstãti ⁊ ꝯñr nec sup/nãlẽ. dico ꝙ actio oratõis tripl'r ẽ ĩ ĩstãti. p^o q: ĩ ĩstãti ẽ aliqd ei⁹ qd ad totã actionẽ toti⁹ oratiõis se hʒ vt mutatũ eẽ ad motum. 2° q: ipa oratio aliqd ĩ instãti cãt puta cõpletaʒ si gnificatiõez ꝓsupposita significatõe ꝑceden/tiũ sillabarꝝ. 3° q: dato ꝙ in instãti nõ ageret tamẽ eius effect⁹ in tp̃e fact⁹ remãet in ĩstãti ꝙ sufficit ad supnãlr ĩstrumẽtalr agere in in/stanti. Jdẽ dico de effe^ti corporis puta aque cui⁹ effect⁹. i. ablutio ẽ ĩ ĩstãti ⁊ silr actio q̃ʒ^m ad aliqd sui. Jdem ẽt dico ꝺ ꝓlatiõe sillabe. Nec si vna sillaba totũ facit seqr ꝙ alie ñ ꝑ/tineãt ad sacramẽtũ. q: sacramẽtũ ñ solũ hẽt efficẽ: sʒ ẽt significare. Faciũt aũt ad ꝯpletã si gnificatõez ẽt ⁊ alie. Nõ tñ oʒ nos ad h̃ fuge re. q: eo^o q̃ agũt ad significatõez agũt ẽt ad ef fectũ sacra^ti mediate l' ĩmediate ꝯplere vl' di/spositiõe. Et vltĩa sillaba agit ĩ ṽtute ꝑceden/tiũ q̃ reliquerũt partiales significatiõis se ha bentes ad totalẽ totius oratiõis sicut disposi tiones. 4° vbi. s. ad. 7^m. ¶ 3°. Nã talis ĩstru mentalis cãlitas in aliq̃ sacra^to. s. euchari. e sse nõ põt re^ti effect⁹ siue loq̃mur ꝺ ꝯpleto. i. spẽ b⁹. q: nõ atigũt ĩstrumẽtalr realẽ ꝑsentiã xp̃i siue loq̃mur ꝺ ꝯsecratõe ipsa sacramẽtali. Nõ eni illa ṽba ꝓlata attigũt terminũ ꝯsecratõis .i. trãsbstãtiatiõnẽ cũ fiat sola dei ṽtute ĩfini/ta sicut ⁊ creatio vl' magis q̃ʒ creatio. Nec at tingit aliquã dispositõez ꝑuiã ad illã. q: illa nõ ẽ in corpore xp̃i. q: ibi nõ eẽt dispoĩtio nec ẽ in pane q: cũ sit necãria ad trãsbstãtiatiõnẽ ẽ ĩ eodẽ ĩstãti cũ illa ⁊ ꝯñr ĩ eodẽ eẽt pãis sbʒ ei⁹ qd ẽ ꝯ̃dictõ. Silr ẽ fictio ꝙ illa verba ma gis alterent panẽ q̃ʒ alia. Põt etiaʒ argui hic vt in priori argumẽto. ⁊ vltra h̃ spãli rõe. q: talia ṽba ꝓlata nõ prius agũt circa passũʒ q̃ʒ illud tãgant ꝟm te ⁊ ꝟm phʒ 2° phy. Sʒ in vltĩo instanti ꝓlatiõis nõdum tangũt. q: so/nus per tẽpus multiplicat ꝟm ph'm de sen. ⁊ sen. Ergo in illo instanti nõ efficiũt trãsbstã/tiatiõnẽ neq̃ʒ dispositiõez ad illã. So. Spẽs non attingũt instrumẽtalr presentiã xp̃i: sed dispositiõnẽ ad gratiã ĩ eo qui digne accedit Et verba predicta attingũt dispoĩtõez ꝑuiã natura ad transbstantiatiõnẽ. que dispositio non est qualitas positiua sed priuatiua vl' ne gatiua sicut expulsio vni⁹ forme dicit dispo sitio ad aliã ĩcõpossibilẽ expulse. Nã ĩ ꝓpoĩ to desitio panis nõ simplr: sʒ s̃b spetieb⁹ quã virtute dei illa ṽba efficiũt ẽ dispoĩtio. Et sic ĩtellige. s. tho. 4. d. 1. q. 1. 6^m. Nõ. g^o ẽ s̃b iectiẽ in s̃bstãtia panis vl' in corpore xp̃i: sʒ in spẽb⁹ Et sicut sine fictiõe dicta ṽba sũt cã line quasi cõuersionis s̃barũ nõ autẽ alia: ita ⁊ ĩstrumẽ taliter disponunt ad illaʒ potius q̃ʒ alia. Ad argumẽtũ ꝙ fit accessiõe dico ꝙ in tali ĩstã/ti son⁹ tãgit spẽz pãis ꝯtactu cõꝑali vl' ĩtẽtio nali aut ṽtuali. Et lʒ realis mltiplicatio soni fiat ĩ tp̃e tñ ĩtẽtiõalis seu multiplicatio spẽrũ ei⁹ fit s̃bito. Quicqd tñ sit ꝺ h̃ sufficit qcũʒ cõ tact⁹. Si tñ reqrat cõꝑalis: poss̃ʒ dici ꝙ ĩ ta li ĩstãti son⁹ tãgit aerẽ ꝯtiguũ spẽb⁹ ⁊ in eodẽ dat ⁊ virt⁹ q̃ ꝑ mediũ ĩ ĩstãti vẽlt ad spetics sicut son⁹ in tp̃e. Et tũc idẽ ẽ ac si son⁹ tãgeret spetics ex quo ab eo ad spẽs virtus defertur. Põt ẽt dici ⁊ forte veri⁹. ꝙ vltĩa ꝯpleta ꝓla^o ĩtellig^r ꝑ eo ĩstãti qñ ṽba aut aliqd eq̃pollẽs attingit mãʒ vl' suscipiẽtẽ sacr̃m ⁊ ñ añ. ¶ 4° q: ñ ponit pl'ralitas sine necitate. Fictio. n. ẽ ista dispõ ĩ euchari. ⁊ silr ĩ p̃nia: q: si ĩprimẽ/tur: illa sufficeẽt in ficto ꝯfitẽte p⁹ fictiõnẽ ad grãʒ ꝟʒ cõez doctrinã sctõꝝ qd salʒ pʒ q: oʒ talẽ iteꝝ ꝯfiteri eadẽ pctã. So. ĩprimit dispõ vtiq̃ʒ q̃ ĩ euchari. q̃ vl' sit dictũ ẽ. px^e n^e ẽ nece in tali casu iteꝝ cõfiteri. 4. d. 17. q. 3. ar. 4. q. 1. Nõ inp^t tñ dicẽ ꝙ sacra nõ ĩprĩctia carecte/

rei ficto nullā cānt talē dispōnē manētē post sūptiōem sacri vt de euchari, vt dici. 4. d. 4. q. 3. ar. 2. q. 2.

¶ Cōtra eādē cōes argt autē. po sic. In sacro eucha. qꝫ ē dignissim nō ē tal' vt' q talē dispōnē attīgat. go ī nllo ē. Añs pꝫ: qꝛ trāsbstātia° est actio īcōphēsibil' oī ītellectui creato. q aliqd trāsit ī a° z nl pōit ī eo nꝫ māet ī se nꝫ anichilaf. Dicēs ꝙ ista mirāda sc̄ ex pte tmī ad quē cōuersiōis pdicte q ē corp' xpi: sꝫ sacrm hꝫ efficatiā circa term a q. i. sbāz panis ꝯ. Aut itelligis ꝙ fiat aliq dispō positīa ī pane aut priuatiua. Nō pm. p° qꝛ si mille tales ponāt pp has nō erit pāis aptior dicte cōuersiōi. 2° qꝛ illa induceret ī vlti° istāti ꝯsecratōis. go tūc eēt priuatiua aut dispō fiet ī ū ante. Nec 2m vt patebit. So. ad ī pba. date rñ siōis q ē. s. tho. dico ꝙ ītellir 2°°. ū p°. Sꝫ ꝯ h° igt p°. qꝛ si sacrꝫ agit ad desitionē panis nec° agit ad trāsitū ī cōp' xpi. Nā eo mou q qs recedit ab vno ter° accedit ad aliū cū rcedē ab vno sit accedē ad aliū. So. ea actiōe q recedif a ter° a q accedif ad term ad quē aliq°. s. vl' dispositi° l' pfecti° ū āt sp pfectie: sꝫ alh dispoīti° vt B. Et lꝫ eodē motu abiciaf vn' ter' z īducaf ali' eo ꝙ mot' sit īter ter°° affirmatos. tū īmutatiōib' q sc̄ īter ter°° ꝯdictorios vna mutatiōe q ē corruptio bfinit ter' a q: z alia q ē gnō īcipit ter' ad quē vi. q. 23. ar. i. Un nimiꝝ si vna actio ē ad vnaꝫ z ū ad aliā n' dispositi°. ¶ 2° ꝯ idē. Nā si vba ꝯsecratōis agūt ad desitionē pāis igif sc̄ anichilatiā z pnr creatā anichilaret ꝙ ē falsum. So. negaf seqlla. qꝛ ū agūt ad desitionē panis simpr: sꝫ sb spēb' ꝙ pt agēs nāle vt cū de calido fac̄ frigidū. Et dato ꝙ agāt ad desitionē fo° sbālis pāis z si nō māe ꝙ forte ē veruꝫ ū seqf ꝙ actio illa sit anichilatīa cū id possit agēs nāle. Et sciēdū ꝙ secure ꝯcedi pt ꝙ tunc sba pāis desinit eē. s. ī vltio istāti cōsecratiōis vt pꝫ. 4. d. xi. q. i. ar. 2. z p expoītōeꝫ hui' vbi desinit idē pꝫ. 3° ad idē. Naꝫ desitio eē pāis ē sbtractio iflux' dei ad eē pāis. Ad i° go agē ē agē ad h°. Si go illa vt' ad h° agit eadē rōne possꝫ agē ad sbtractionē tal' iflux' ad eē alti' rei ꝙ ē falsm. Cōfir. qꝛ illa desitio pāis ē qꝫtū ad māꝫ z foāꝫ. Est āt īpole aliquā creatura sic agē ad desitionē alicui': qꝛ nullū accñs agit ad desitōeꝫ sui sbi. Ois āt actio create ē accidēs. So. p° suppōit iste falꝫ. s. ꝯsecratōeꝫ agē ad desitōeꝫ pāis simpr z ū solū sb h°. 2° assumit falsā ꝯditōalē. s. ꝙ eadē rōe si sic ē illa vt' agēt ad dsitōeꝫ iflux' reu alti' rei. Illa. n. verba a deo ordināf z applicāf ad h° z ū ad aliud. Ad cōfi. dico ꝙ creatura agit ad desitionē māe z fo° sb h° vl' illo accnte. ¶ 4° ad ideꝫ. Suppo° p° ꝙ ois actio create sit accñs z 2° ꝙ ī trāsbstātiatōe sint duo signa. s. ū ētitas panis z ētitas corpis xpi: dico igt ꝙ actio illoꝝ vboꝝ ū ē sbie° ī p° signo ī sba pāis: qꝛ ī illo ē ū ētitas pāis g tūc. p° ē ꝯuersus ī alio nꝫ in 2° ē ī sba corpis xpi. qꝛ p te ipsa nō attigit terminū ad quē. Neqꝫ ēt est sbsistēs cū sit accñs Ergo est īpossibil'. So. cōce. ūs suppositis dico' ꝙ actio q vba agūt ad delitōeꝫ fo° sbstantialis panis vl' īherētie īformatōis accidētiū ad formā panis vl' ad hoc ꝙ fōma panis desinat eē sb accidētib' duo īportat sic z omnis rō corruptiua. s. formā deficiētē z hitudineꝫ de gnē actiōis. Et qꝫtū ad 2m est ī agēte puta vbis: nō ī passo puta sba panis vl' corpis xpi. Quātū ad pmū aūt nō hꝫ sbm cū deficiat tota sil' ī istāti ī q nō ē z ī quo p° nō ē siue icipit nō eē. Et hoc potissime vbi deficit tota sba. s. fōma z mā vt B lꝫ sola actiōe dei z nō verbo rū sba desinat eē. Uide de hys. 4. d. 8. q. 2. ar. 3. 2m. s. quo° sine sbo sit. ¶ 2° pnr. Nō ē necesse ad saluādā dignitatē sacramētoꝝ ponē ī eis talē vtutē. go ꝯclusio falsa. Añs pꝫ qꝛ alia oppositō oīa eque bū saluat ꝙ pꝫ. p° qꝛ qū due dispositiōes vni' fo° ita se habēt ꝙ neutra ē magis. ymo neutra ē dispositio ex nā rei: sed ex dei volūtate eque bū saluaf cālitas. dispositiua. dicēdo ꝙ īducif p secūdā sic p pmaꝫ. Tales āt sc̄ dispositi° tua. i. caracter l' ornat' z dispoītio alioꝝ. i. actio exterior sacramētorū vt ablutio ꝙ pꝫ p°. qꝛ si caracter eēt magis dispoītio ex nā rei seqref ꝙ hñs sūmā grāꝫ hēret sūmū caracterē ꝙ pꝫ falꝫ ī xpo. 2° qꝛ ū eēt grā sine caractē l' ornatu qd mltiplr pꝫ falꝫ pcipue ī ātiqs patrib'. 3° qꝛ grā ī cathecūis pcedit caracterē. 4° qꝛ aīa fꝫ suā eēntiā ē īmediate susceptia gl'ie qꝛ fꝫ aug. eo capax ē glie

quo ymago z ɔñr et grẽ. Cõfi. q2 gratia ñ tã diu manet q̃d.u caracter. g° nõ est dispõ. 2° ẽt pz q eq̃ bñ illã saluãt: q2 saluãt pauciori/ b⁹ pactz cũ deo. Nã tu põis ad min⁹ 4°r. Pm ẽ q de⁹ ĩfũdat vtutẽ vbis dũ pferũt. 2m q ita opent illa vba vt ĩtẽdit pferẽs q cõsecrat qd vult. 3m q vba expectẽt actũ puta ablutõez et c°: ñ alteꝝ pus finiat. 4m q bñti caracterez de⁹ dabit grãz. Cõfir. q2 illa vba ñ agũt ad platõez oĩuz syllabaꝝ: q2 ñ sil' pferũt z qñ nõ sũt ñ agũt. Nz ad platõez vltĩe: q2 alie eẽnt su pflue z eadẽ rõ ẽ de p° z vltia. Et si dicas q ĩ vtute pcedentiũ zc. iã ponis. 5m pactũ. Cõfir. 2°. q2 ñ appet qd erit sbz tal' vtutz. Nõ.n. erit sõn⁹ cũ sit q̃litas. So. nr̃a põitio meli⁹ saluat actiuitatẽ z efficatiã sacr̃oꝝ q̃z alia ponẽs ca ẽ cãs sine qb⁹ ñ. z nl' efficẽ in aĩa. Ad pa3 rõ ẽ ɔ̃ h° negaẽ b°r. s. q caracter vl' ornat⁹ ñ sit magis dispõ ex nã rei q̃z id q ẽ sbieiue in cõpe qd vtiq3 sacrã vet'is legis efficẽ potuisset. Ad pam pba. negaẽ seq̃lla q̃ bõa ẽ ɔ̃ dispõne ɔuertibili cũ foa sine q̃ ñ ẽ foa. nz e⁹. Sz tal' ñ ẽ caracter: maxie q2 pxĩe z directe ñ dispo nit ad grãz: sz ad exercẽdũ spũales actões vl' passiões fideliũ. ad grãz ãt p quãdã ɔgruita tis rõnẽ z dignitatẽ. Ex h° ipo. n. q hõ talib⁹ actiõib⁹ l' passiõib⁹ mãcipaẽ z mẽbris xp̃i cõ numeraẽ fit ĩ eo cõgruitas ad grãz. 4. d. 4. q. i. ar. i. Et q2 ẽt caracter ẽ dispõ ad grãz pticipa tã nõ couenit xp̃o. ibidẽ ar. 3. Ad 2m z 3m patz p idez q2 nõ est adequata dispositio z prime disponit ad aliqd qd in antiqs patrib⁹ nõ fu/ it z ɔ̃sequẽter nõ fuit z ipse. Ad 4m negaẽ an tecedẽs de gloria que est act⁹ scdus: q2 illa est in potẽtia z nõ in eẽntia. Jtẽ cõcediẽ ɔñs. q2 gratia est ĩmediate in eẽntia aie. Nõ eni cara cter ẽ talis dispositio q̃ mediet ĩter eẽn^ã ani me z gratiã: cũ ipse sit ĩ potẽtia aie sbiectiue. 4°. d. 4. Nõ. n. oz semp dispositõez eẽ in eo/ dẽ cũ forma. cũ dicam⁹ opatiõnẽ sensibilẽ eẽ dispositionẽ ad ĩtelligibilẽ. sz tũc sũt in eodẽ qñ dispositio postea fit pfectio sicut disposi/ tio scia. fit scia hit⁹. vbi sup̃. Ad ɔfir. dico de mẽte. s. tho. 4. d. 4. q. 3. ar. 2. q. 2. q dispoĩtio q̃ est necessitas ẽ duplex. Una. s. q̃ ĩportat oẽ positiuũ z oẽ negatiuũ necessariũ ad foã que semp inseparabilĩ ɔmitaẽ formã. Alia autẽ que dic̃ quidẽ oẽ positiuũ; sz nõ oẽ negatiuũ vl' puatiuũ: puta remotionẽ obicis z fictõis. Jsta est ĩterduz sine foã z talis est caracter vt pz vbi. s. q. i. ar. i. 4m. Ad 2ã aũt rõnẽ pro eo dẽ assumpto. So. oĩa pacta que põim⁹. ex sa cra scriptura vl' dictis sctõꝝ cũ pbabili rõe se quũtur nec pauciora hz ponẽ alia opĩo. z vl/ tra hoc ex ea sequũtur ĩcõueniẽtia puta q sa/ cramẽta nullã cõferũt spiritualẽ dispositionẽ plusq̃z sacramẽta veteris legis. nec plusq̃z aq̃ qua lauaẽ caput asininũ aut oleũ quo vngũẽ sotulares: z q baptism⁹ aut cõfirmatio nihil cõferũt cui⁹ asinus nõ sit capax. Ad cõfir. pri mã pz ex dictis z addito de nouo pacto di/ co q cõsilẽ opinio reliq̃ hz ponere. Ad 2ã di co q est sbiectiẽ in sono z sbiecto soni diuersi mode. Nec ĩcõuenit accñs eẽ in accidẽte sub/ iectiue immediate z pmo in substãtia sicut in substentante. vi. q. i. ar. 3°.

¶ Arguit etiã q distinctio de cã pncipali z istrumẽtali nõ iuuet. Nã agẽs pncipale istru mẽto dat solũ motũ localẽ nõ autẽ virtutem motiuã q pz q2 sic est in motu locali sic in ali is suomõ in qb⁹ fõma ĩducta ab agẽte fõmã aliã nõ expellit effectiue sicut agẽs; sz fõmalĩ solũ. g° in motu locali corpus acgrẽs vnũ vbi nõ expellit aliud corp⁹ effectiue: sz expulsio ẽ ppter ĩcõpossibilitatẽ diuersoꝝ vbi. Sacra/ mẽta g° nõ agũt sic istrumẽta artificialia: q2 reciperẽt solũ motũ localẽ z causarẽt solũ ali uz z aliũ sitũ. Neq3 sic nãlia q2 talia sũt q̃lita tes cãntes similes q̃litates ad quas sequũtur fõme nãles. Ergo nõ sũt ĩstrumẽta. So. agẽs istrumẽtale nõ solũ motũ: sed etiã virtutẽ su/ scipit a pncipali vt de piectis dicit aristo. z co mẽ. 8. phy. Ad ĩproba. dico q sic in aliis mo tib⁹ ita est z in locali q fõma ĩducta puta vbi nõ effectiue: sz fõmalĩ expellit vbi aliud. Si/ milĩ sicut ĩ motu locali ita z in aliis vnũ mo bile expellit aliud effectiẽ. Si aũt velit sic ar/ guẽs cõparare vt sic se hz foã ad formã ĩ ali/ is motib⁹ ita mobile ad mobilem in motu lo cali non valet similitudo: q2 corpori cũl subsi stat cõpetit mouere nõ aũt forme.

¶ Cõtra 4ã arguit durã. q nec in rebus nec

in ꝟbis sit huiꝰ ꝟtꝰ īfluxa a deo. a q̄ īstrumē/
talr̄ ꝓuēiat ornatꝰ p° sic. Nā sicut in sbo spiri
tuali puta angelo nō pōt eē accñs corporale
puta albedo ita nꝫ in cōpore spūalis ꝟtꝰ. Si
dicaꝰ ꝙ est spñal' nō eēntialr̄: ꝫ denoīatiē ab
effectu quē facit sic ēt angelꝰ dr̄ ī loco rōe ef/
fectꝰ, ꝯ̄ qꝛ sp̄s qdē pōt hr̄e effectū ī corpore:
ꝫ nō cōpꝰ in spiritū. So. Sicut pꝫ. 4. d. i. q.
i. ar. 4. q. 2. ꝛ. 4. ꝛ 3ª pte. q. 62. ar. 4. ꝛ ꝟi. q. 27
ar. 4. 4ᵐ hec ꝟtus ē spiritual' ꝭm eēntiā ꝛ ꝫ
effectū: ꝫ hꝫ se ꝑ modū ītētiōis fluētis ꝛ ꝯñr
ꝑꝑ hoc nō inꝯᵗ eā eē in cōpore q̄ꝫuis sit spūa
lis. verūtñ petrꝰ de palude sꝰstinet ꝙ sit eissen
tialr̄ cōpal' ꝛ ad ī ꝓba. dic̄ ꝙ ꝟtꝰ corpal' ī spi/
ritū īstrumētalr̄ agē pōt qñ agēs pnᶜ ē spūa
le vl' spūs sicut fantasima ꝟtute ītellectꝰ agētꝫ
agit ī possibilē ꝛ ignis īferni virtute dei mali
gnos spūs vexat. ¶ 2°. qꝛ si eēt in verbis pari
rōe esset ꝛ in mīstro ꝛ alijs q̄ sunt de necessita
te sacramēti ꝙ ē falsū. qꝛ eēnt pluresꝛ ꝯñr ñ
ꝯcurrerēt ad vnū effectū nisi sicut agētia ipse
cta ꝙ incōuēit. qꝛ aut deꝰ nō posset facē vnaꝫ
que sola sufficēt aut si pōt nō vult illud qꝺ ē
meliꝰ. So. Sicut pꝫ. 4. d. i. q. i. ar. 4°. q. 2. ꝛ.
d. 8. q. 2. ar. 3°. ꝛ. ꝟi. q. 27. ar. 4. 10ᵐ qñ vnū in/
strumētū nō sufficit virtꝰ instrumētalis ē ne/
cessario ī mltis sic̄ māu ꝛ pēna scribimꝰ ꝯple
te singul' aūt eoꝝ in ꝯplete ꝟ ex illo. vbi. g° in
strumēta sunt mlta nō pōt eē qꝺ virtꝰ instru/
mētal' sit vna eiusdē rōnis in oībꝰ: ꝫ ī singul'
sunt singl'e diuersaꝝ rōnū ꝛ īcōplete. Petrꝰ āt
ꝺ pa. magis explicat predicta dicens qꝺ ista
virtꝰ pōt eē eadē spetie ī mīstro ꝛ ꝟbis. qꝛ ac/
cusans cōe potissime supnāle nō requirit ꝭm
eiusdē spēi. vt pꝫ de gratia ꝛ virtutibꝰ angelo
ruꝫ ꝛ hominū. Possūt ēt eē spē diuerse q̄ꝫuis
hēant vnū effectū sicut 4°ʳ elemēta in corpo
re mixto. Tñ dici pōt qꝺ virtꝰ nō sit ī mīstro
nisi inq̄ꝫᵐ applicat res habētes virtutē exce/
pto qui sine rebꝰ hoc poterat. Nō est. g° ī oī
bus que sunt ꝺ essentia sacramēti: sed in bap°
quidē est in verbis ꝛ aqua. in ordine aūt ꝛ cō
firmatōe ꝛ vnctōe extrema ē ī mīstro ꝛ ꝟbis
ꝛ materia: in penitētia q̄qꝫ ī mīstro ꝛ ꝟbis ꝛ ī
satisfactiōe ꝛ inīūctione a sacerdote. q̄ꝫuis tñ
hoc nō appareat, qꝛ vna eius pars est elʒa q̄
ꝯsistit in agendo in aliū. Rursus ī mr̄imonio
ē in verbis in eucharistia aūt ꝟtꝰ ꝯuersiua est
in verbis. ꝛ mīistro ꝛ materia: sed dispositi/
ua īmediate ad gratiaꝫ est in solis spetiebꝰ ꝟ
ex illo. ¶ 3° ꝑncipalr̄ arguit. In vna enim nu
mero oratiōe tota nō pōt eē vna nūero talis
virtus. qꝛ oī'o est quātitas discreta. Neqꝫ in
singulis sillabis sunt singule virtutes. qꝛ prio
res nihil facerēt ad effectū sacramēti eo qꝺ in
vltimo instāti ꝓlatiōis. p° hꝫ esse ante quod
iam ille desiissent. Nec ē solū in vltima. qꝛ ea
dem rōe virtus aque baptismalis eēt solū in
vltima parte que tangit corpꝰ. So. Est vna
in vltima sillaba in ordine tñ ad p̄cedētes. qꝛ
tunc cōpletur ꝓlatio oratiōis. ꝛ nō ante. vir/
tus autē baptismalis. est solū in ea pte q̄ tan/
git corpus baptizati in vltīo instāti ꝓlatiōis
forme eo qꝺ forma nō prius agit q̄ꝫ materia
nec eꝯ̄: ꝫ ambo simul. ꝟi. q. 27. ar. 4. 10ᵐ. Ta
lis etiaꝫ virtus in materia sanctificata durat
post vsūꝫ sacramēti in alia ꝟo nō. ¶ 4°. Nul
luꝫ instrumētū agit in virtute alieriꝰ circa ali
quā materiā nisi exercēdo circa eandē suā na
turalē operationē vt īductiue. pꝫ. Sed res sa
cramētales cō sint corpales. nō hñt suā actio
nem naturalē circa animā. g° neqꝫ īstrumēta
lem. So. Negaꝰ maior. Sufficit eni si opa/
tionē naturalē habeat circa idē suppositū. vñ
aq̄ nālr̄ agit in hoīeꝫ. ꝛ ꝟtute dei ī aīaꝫ hoīs
¶ Arguit ēt. ꝯ̄ illud dictū oē instr̄m oū mo/
uetur a ꝑncipali motore recipit ab eo aliquā
virtutē. Instr̄m eni sumiꝰ ꝑꝑrie ꝛ est illud q̄
nō agit nisi motū localr̄ qꝺ ꝑꝑrie est instru/
tum artis. Istud autē motū recipit ꝛ virtute
si motū virtutē dicumꝰ pro quāto. est rō mo/
uēdi aliud: nō auteꝫ alr̄: qꝛ per hunc motum
nulla alia foª acquiriꝰ in mobili vt pꝫ. 8. phy.
Sꝫ ista virtꝰ talis nō est in sacramētis a deo
cū eam possit dare mīster. Aliomō sumiꝰ mi
nus ꝑꝑe ꝑ agente scꝺario siue ꝯiuncto eo° q̄
calor nālis dr̄ instrumētū aīe. ꝛ oīs qualitas
actiua est instrumētūꝫ foᵉ sꝰbal' siue ēt sepato.
eo° q̄ agētia nālia inferiora diciꝰ instrumēta
supioꝝ a quibꝰ hñt formas suas. Et ꝯiunctū
qdē nō accipit aliquā virtutē. qꝛ eadē rōne. ꝛ
illa acciꝑet aliā in infinitū. Dicaꝰ tamē agē in

vtute alteri⁹ inq̃ntũ actio ei⁹: ſ actiõe alteri⁹
ordinat. Separatũ aũt accipit qdẽ vtutẽ: ſꝫ nõ
nouiter oĩ nouiter agit. Per h⁹ g⁹ dici nõ põt
q̃ res ſacramẽtales recipiãt aliquã vtutẽ qſi
applicantẽ ad vſuꝫ. Et lꝫ de⁹ eis poſſit vtutẽ i/
fluere tñ non cogimur hoc fateri. Sõ. inſtr̃m
localr motũ nõ ſolũ motũ: ſꝫ etiã vtutẽ aliaꝫ
a motu acqrit ſm pħm. 8. phy. vbi dic̃ q̃ ꝓie
cta poſtq̃ꝫ ceſſãt moueri adhuc hñt vtutẽ vt
moueãt aliõ. Nec ẽ verꝫ ꝑ motũ localẽ nullã
fo[rma]ꝫ acqri i mobili: q: acqrit vbi ⁊ q̃nq̃ꝫ gra/
uitas actualis vl' ipet⁹: q: mot⁹ nãlis in fine ẽ
velotior. Et rurſus nos nõ dicim⁹ q̃ vt⁹ ꝑdi/
cta acqrat ꝑ motũ localẽ: ſꝫ ſil' cũ motu loca
li ꝑ influrũ q nõ eſt ꝓprie mot⁹ aut trãſmuta⁹
phyſica. Si. n. corp⁹ ꝑticipatiõe ſbaꝝ ſepara/
tarũ ſine motu diffũdit ſil' itu⁹ i medio vt pꝫ
po. q. 5. ar. 8. q̃ꝫto magis aĩa rõnal' iſluet illo⁹
itẽtiõe ſue fo[rm]e mẽbris ⁊ ꝑ mẽbra in exẽiorẽ
mãꝫ ſic oẽs artifices faciũt. Dico vlteri⁹ q̃ id
q̃ iſte dic̃ de inſtrumẽto 2⁹⁹ dicto eſt falſum
q: agẽs ꝑmariũ influit in ſcdariũ vt celũ lu/
mẽ aeri magnes ferro virtutẽ attrahẽdi aliõ
ferrũ ſenſibilia medijs virtutẽ imutatiuã ſen/
ſui ⁊ aĩal ſemi vtutẽ formatiuã. De hijs po.
q. 3. ar. 7. i. q. 15. ar. 5. Utꝝ vo iſtr̃m cõiunctũ
pũta calor ſilr recipiat' aliquã vtutẽ ab aĩa di
co q̃ ſic ad hũc ſenſuꝫ nõ q̃ ſi illa virt⁹ ſit addi
ta calori: ſꝫ q: ẽ differẽtia faciẽs illũ calorem
ẽẽ aliũ ſpẽ ab eo q eſt in nõ viuẽtib⁹. Poſſet
etiã dici q̃ ſit q̃litas ſupaddita ſic ⁊ calor ce
leſtis incluſus in ſemie ꝯcurrẽs ad gñonẽ aĩa
lis. Nec erit ꝓceſſus i ĩfinitũ: q: tal' vt⁹ ñ agit
vltra ſpẽm ſuã: q: ꝯtinet totã ſpẽm aĩalis nõ
aũt calor elemẽtaris. Quicqd tamẽ ſit de h⁹
nichilo⁹ inte⁹ agẽs iſluit in fantaſmata ⁊ vna
p o⁹ aie in aliã ⁊ habit⁹ in habitũ.

¶ Rurſus ꝯ cõcluſionẽ arguit idẽ ſic. Sicut
res ſacramẽtales ſũt ſigna ſic ⁊ cauſe ſũt ⁊ nõ
plus. Sꝫ nõ ſũt ſigna gratie niſi ex pactõe di
uina. g⁹ nõ ꝑ aliquã virtutẽ. Sõ. ꝯcedo q̃ nõ
ſunt cauſa gratie niſi ex in iſtitutiõe diuina ⁊
tamẽ ſũt ꝑ aliquã virtutẽ. ¶ 2⁹ in circõciſione
nõ cõferebat' niſi ex pactiõe diuina iuſta illud
hoc eſt pactũ ⁊c. g⁹ ſimile eſt de alijs. Sõ. pe/
trus negat aſſ: q: circõciſio imprimebat di/
ſpoſitionẽ ad gr̃aꝫ. Uel dic meli⁹ q̃ nõ eſt ſi/
mile: q: vt dicet. q. ſeq̃nti circõciſio nihil cã/
bat effectiue. ¶ 3⁹. Sic ſe hꝫ lex vetus ad no/
uã ita ſacramẽta ad ſacramẽta. Sꝫ ꝓmiſſa in
veteri exibebant in noua nõ ꝑ nouã: ſꝫ a deo
in noua. g⁹ ⁊ gratia ꝓmiſſa in ſacramẽtis anti
qs exhibebat' a deo i nouis nõ ꝑ noua. Sõ.
ſoluit petr⁹ bñ dup'. p⁹ negãdo ſilitudinẽ: q:
legis nõ eſt facere: ſꝫ docẽ. Uñ ad ꝑfectiorẽ
nõ pertinet facẽ ꝑfectiora: ſꝫ docere. 2⁹ dicen
do q̃ aliq ꝓmiſſa in ueteri ſoluunt ꝑ nouã vt
declaratio veritatis ⁊ gratie.

¶ Cõtra eãdẽ arguit ſcot⁹ q̃ nulla virt⁹ ſup/
nãlis ſit in ſacramẽto. p⁹ ſic. Aut. n. eẽt tota i
toto ⁊ tota in qualꝫ ꝑte ſiue indiuiſibilr aut
eẽt tota in toto ⁊ pars in ꝑte ſiue diuiſibilr.
Nõ ꝑmũ q: iter oẽs formas ſola aĩa itellecti
ua ponit' talis. Nec 2ᵐ q: eẽt ꝑ accñs extẽſa.
Sõ. ẽ idiuiſibilr. lꝫ iſto⁹ ꝑficiat ſola aĩa rõ/
nalis inter formas que ſũt entia cõpleta. Nã
de itentionalib⁹ auerois nõ reputat incõueni
ens idẽ ꝯcedere. 3. de aĩa cõm. 5. vbi lꝫ falſe di
cit ſpetiẽ itelligibilẽ eẽ ſbiectiue in fantaſma/
te. ¶ 2⁹ aut eni eadẽ virtus eẽt in ſingulis ſilla
bis aut ſingule in ſingulis. Nõ ꝑmũ q: accñs
migraret ſbo ꝯſinẽte. Nec 2ᵐ, q: nõ hr̃et vir
tutẽ vnã niſi ex aggregatõe q̃ inꝯ⁹, q: nõ eẽt
aſſignare que eẽt ꝑnᵐ ſpiritual' effect⁹. Sõ. ẽ
vna in vltĩa ſillaba vel in actu ei⁹ vltĩo. Nec
tñ ꝑores ſillabe ſupfluũt: q: lꝫ in vltimo iſtã
ti oratiõis nõ ſint in ſe ſũt tñ in ſuo effectu. i.
cõpleta ſignificatiõe oratiõis ad quã cãndaꝫ
aliqd efficit quelꝫ ſillaba. Eſt aũt notandũ q̃
nõ incõuenit entia icõpleta cuiuſmõi ſũt relõ
nes mutatiões ꝑ̃ũcta inſtãtia mutata eẽ ⁊ hu
iuſmodi que nec gñant' nec corrũpunt': ſꝫ ſe/
quitur generatiões ⁊ corruptiões alioꝝ du/
rare ſolũ ꝑ inſtãs tꝑis ꝯtinui. Inter h aũt cõ
numerari ꝑt vt⁹ ſacr' alis cuius opatio durat
ſolũ ꝑ vnũ tale inſtãs. ¶ 3⁹ q: non eſt dare qñ
illa virt⁹ cõferatur ſacramẽto. Nõ eni cõfert'
añ eius applicationẽ ad vſuꝫ: q: eius creatio
eẽt pure miracl'oſa: q: eẽt ꝑ actũ diuinũ ⁊ nõ
ex pacto cũ eccl'ia. Nꝫ i ipa applica⁹ᵉ: q: nul
lũ iſtr̃ꝫ iõ ẽ ſolr aptũ vſui: q: eo aliqs vtit' vt
patet iductiue ⁊ etiã ꝑ rationẽ: q: idoneitas

istrumēti nālr̄ ꝑcedit vsuz. So. ichoatiue da
ta est aīā: puta aq̄ in tactu corꝑis xp̄i. ſʒ cōple
tiue daꝛ in applicatōe ad vſum. Ad iꝑroba.
dico ꝙ pᵃ colatio nō ē alr̄ miraculosa q̄ȝ isti/
tutio sacroꝝ in q̄ xp̄us facit ꝑpetuū pactū cū
eccl'ia de coopando sacramētis. Silr̄ tūc ta/
lia istr̄a fecit hīlia. Nec icōuenit agēs pl'ꝰ cō/
ferre instr̄o in vsu ipso q̄ȝ aī. ¶ 4° qꝛ nec fide
nec rōe cogimur hāc ponē pluralitatē ꝑferti
qꝛ si poneret nō crearet n' expactiōe cū eccle
sia ꝛ ita poni pōt ꝙ ipa pactio diuiᵃ sit imeᵗᵉ
cā effeᵒ sacramētoꝝ. So. ista pluralitas ex di
ctis scripture ꝛ sanctoꝝ habet; qꝛ omne agēs
agit aliqua virtute.

¶ Cōtra exᵐ de ſmōe audibili idē. qꝛ nō hʒ
ingt i se fōmalr̄ aliquā intētiōeʒ aīe loquētis
ꝙ pʒ p°. qꝛ sermo nō iposit' ad significādum
nō hʒ illā. vt pʒ nʒ ēt ex iposirōe recipit abso
lutaʒ formam nec relōnē nisi forte rōnis. 2°.
qꝛ eodē existēte agēte pnᵘ ꝛ istr̄o seqꝛ eadē
actio si istrumētū erat cā eius. Sʒ eadē actio
non seqtur si latinꝰ latine loquaꝛ greco. Igiꝛ
sermo nō erat ad hoc sufficiēs. Itē exēplū de
istrumēto artificis nō cōcludit: qꝛ vr̄ iposſi/
bile ꝙ aliq̄ fōma totiens fiat ꝛ desinat i ser/
ra. quotiēs ab artifice moueꝛ aut desinit mo
ueri. Similr̄ nec exēplū de motu qꝛ quomō/
cūq̄ȝ ſbe causent a celo motus localis celi nō
pōt eē pnᵐ fōmale ꝑducēdi eas. So. dico ꝙ
sermo doctoris ꝯtinet virtualr̄ ꝯceptionē ad
quā excitat discipulū. Ad pmū ꝯ dico ꝙ ipo
sitio nō dat dictioni formā absolutā cōpleti
eē: tū dat itentionalē fluentē. i. virtutē excitā
di audiētē vt reducat se de actu p° ad 2ᵐ ꝛ cō
ceptionē quā hʒ hītu cōsideret actu ꝛ ad for/
mādas nouas cōceptiōes ſpetialiores vt qlt
bet experitur circa nunq̄ȝ sensata. Nō tamen
pōt ꝑ voces in nobis causari spēs totalr̄ no
ua quē. s. nō ꝑeexſterit in itellectu audiētis actu
vl' habitu aut ṽtute nec in se nec in suo simili
nec ſm totū nec ſm ptē. Ad 2ᵃᵐ negaꝛ maiō
q̄n paciēs nō est sufficiēter ꝛ eodē mō dispo
situ. Modo grecus ꝛ latinꝰ nō eodē modo ſt
dispositi cū vnꝰ sit in potētia accidētali ad cō
ceptū quē voces significāt alius autē in eēnti
ali de qua non educit sermo. Habet gᵒ sermo
mediate vel imediate vim cātiuā cōceptꝰ sui
vl' rei significate vel vtriusq̄ʒ ordine quodaʒ.
Ad iꝑroba. 2ᵃ exēpli dico ꝙ nō plꝰ icōuenit
illā formā totiēs cāri q̄ȝ istr̄m totiēs moueri
Nō est tū illa fōma spiritualis: qꝛ ordiaꝛ ad
effeᵐ mere corꝑalē. Secꝰ de sacramētali. Ad
iꝑroba. tertij dico ꝙ motꝰ celi ē fōmale pnᵐ
ꝑducēdi oīa corruptibilia naturalr̄. ¶ 2°. In
str̄a artifiᶜⁱᵃ sūt receptiua vnꝰ effeᵒ ꝑoris or
dinati ad effectū vltiᵐ. Nō aūt sūt fōlr̄ actiu
gᵒ sacra possūt eē istr̄a ꝛ nō efficē. Pʒ aūt an
tecedēs. Serra. n. nō hʒ in se nisi q̄ȝtitatē figu
rā ꝛ motū que nō sūt actiua nec ēt ipsa eiꝰ du
rities: qꝛ si deꝰ ꝑtes eiꝰ cōseruaret in eodē situ
cū molitie eque scinderet: qꝛ scindit pellēdo ꝑ
portionatū sue quātitati: nō aūt qꝛ ꝑ duritiē
agat sicut per fōmale ꝑncipiū. Hoc etiā ꝑbaꝛ
qꝛ vbi est fōmalis icōpossibilitas iter aliqua
vnū expellit aliō formal'r ꝛ nō actiue. Sʒ in/
cōpossibilia sūt corpꝰ ferre ꝛ lignū sibi ꝑpor
tioatū reᵘ eiusdē vbi. Iō vnū expellit aliō fō
malr̄ tm̄. So. istr̄a artis agūt effectiue. Ad
pmū. ꝯ dico ꝙ i serra vltra illa tria sūt ēt vtꝰ
mouēdi aliō corpꝰ localr̄ ꝛ foᵃ iducēda ꝑ ar
tificē quā hʒ ꝑ modū entis icōpleti. Dico 2°
ꝙ figura ꝛ quātitas nō sūt forme actiue p° ꝛ
ꝑ se lʒ sint cōcurrētes ꝑ se respectu actionū na
lū sicut ꝛ reᵘ sensationū. Et qꝛ nō sūt pnᵃ acti
ua p° nisi ex adiūctōe qualitatū actiuaꝝ ideo
mathematicꝰ ista cōsiderās diciꝛ abstrahere
a motu. Et sicut de per se faciūt ad motū na/
turalē ratiōe adiūcti ita ꝛ ad artificialē violē
tū ratiōe ipulsus. Unde virtute artificis idu/
cūt q̄litatē idest figurā. Dico etiā ꝙ durities
est fōmalr̄ actiua: ſʒ in casu arguētis deꝰ sup/
pleret vicē duritiei: ō cuiꝰ rōe cū sint duo, sū
cedē ꝛ tenē suā figurā: deꝰ tūc vtrūq̄ʒ illoꝝ fa
cēt. Ad 2ᵐ aūt pʒ ex dictis sup̄ ad aureolū.

¶ Cōtra eādē aure. sic. Nā i sacrō mr̄imōij
nō ē assignare ſbm tal' ṽturis. So. ymo ē ibi ṽ
ṽbis vl' i. signo eq̄pollēti: vt qn̄ spōsalibꝰ suc
cedit copl'a. Et ipa cāt dispōnē ad gr̄aꝫ ꝛ obli
gationē mutuā q̄ ē qd respectiᵐ ꝛ potestateʒ
vtēdi corpe ꝯiugis ꝛ peten' debitū: q̄ si est so
lus reˡⁱˢ rōis aut si sit pōt tū ꝯseq motū ꝛ reᵘ
eius pōt poni virtus actiua.

Terū circa eādē di. q̄rit̄ vtrū sacrata veťis legis carent gratiā. ¶ Pa po. Sacrata veteris legis n̄ ꝯferebāt gratiam ex aliq̄ v̄tute eis inherēte sic̄ faciūt sacrata legis noue. 3. q. 62. ar. 6. 4a. d. i. q. i. ar. 5. ¶ 2a. * In circōcisione ꝯferebat gratia: ꝫ n̄ virtute circōcisiōis. 3. q. 71. ar. 4. Pa ps p3. q2 ī ea rēitebat̄ cl'pa origīalis: q̄ sine gratia fieri n̄ p̄t. 2a p̄o q2 illa sacramēta n̄ erāt agēs p̄nle rell gratie nc īstr̄ale passiōis xp̄i iustificātꝫ. q2 ipa nūdū fuerat ⁊ ꝯsequēter tūc iustificabat p̄ fidē q̄ ap̄hēdebat̄ futura ⁊ sil'r circōcisio ī q̄ꝫm erat tal' fidei sigm.

¶ Cōta pa3 arguit aureo. q̄ icōuenieter assignet differētia īter hec ⁊ illa sacramēta p̄ h̄re ⁊ n̄ h̄re p̄dictā v̄tutē. po sic. Nobilitas. n. īstrumēti ex vtilitate pēsat̄. Sꝫ eq̄ vtil' eēt circōcisio sic̄ ⁊ baptism9 si ī ea dex gratia siue dex p̄ v̄tute siue nō. Et p3 hor. po īductiue. q2 eq̄ vtilis ē medicīa ꝯferēs eq̄lē sanitatēꝫ siue ꝯferat p̄ virtute īherētēꝫ siue n̄ ⁊ sic de alijs vtilib9. 2o. p̄ roēm. q2 nobilitas ⁊ vtilitas illi9 q̄d nulla h3 p̄ se apetibilitatē tota pēsat̄ ꝫ id p̄p q̄d ē apetibile. q̄ i sacratis ē effes. i. gratia vn̄ cuiqꝫ pueniat. Cōfir. q2 vbi ē vnū p̄p ad ibi ē vnum tm̄ 2o. topi. Sꝫ nobilitas sacrati ē p̄p nobilitatē effes ⁊c. Cōfirmat̄. 2o. q2 talis v̄t9 ēt si sit ī sacratis nō ē p̄p se diligibilis: ꝫ p̄p effectuꝫ. So. In circōcisiōe ꝯferebat̄ gratia sic̄ q̄ ipsa erat cā ei9 sine q̄ n̄: ꝫ nō p̄ quaꝫ. In alijs āt sacramētꝫ veteris legis n̄ ꝯferebat̄. q2 neutroo erāt ei9 cā. Posito tn̄ q̄ eēnt cā sine q̄ nō adhuc negat̄ hor. q2 illa sacramēta q̄ nō sr̄ gratie cā p̄ quā nc dispōitiue. nc ꝯpletiue nc p̄nr nc instrumētalr̄ nulloo sr̄ vtilia ad gratiaꝫ: ꝫ v̄sus eoꝝ h̄n ē vtil' ⁊ ꝯn̄r ī eis vtile ē op9 opans: ꝫ n̄ op9 opatū. Ad pa3 proba. dico q̄ medicīa nulloo cāns sanitatē nō ē ad illā vtilis: ꝫ solū aliqd cōcomitās. Ad. 2a3 dico. q̄ talia sacrata q̄ nulloo cānt gratiā nō h̄nt apetibilitatē p̄p suū effem. q2 illū nō h̄nt: ꝫ sr̄ signa effes alieni. Usus āt taliū ē apetibil' rōe effes ⁊ sacta sunt apetibilia p̄p vsū ⁊ ꝯn̄r p̄p gratiā ꝫ remote. ⁊ p̄ accns sic̄ p̄p ad cui9 sunt occasio ⁊ non cā Ad pa3 ꝯfir. p3 q̄ n̄ h̄nt effem. ymo ꝯdictio ē h̄re effem ⁊ n̄ h̄re v̄tutē cātiuā ei9. Ad. d. 2a3 dico q̄ tal' virt9 ē diligibil' p̄p suū effem n̄ āt sacramēta q̄ illā n̄ h̄nt. Sciēdū āt ē q̄ gr̄a q̄ datur in susceptione nouoꝝ sacroꝝ excellētior ē ⁊ forte alteri9 rōis. ⁊ spēi rell ei9 q̄ dabat̄ ī antiqs: gr̄aꝫ appellādo caracterē ⁊ ornatū ⁊ alios effectus sacramentales.

¶ Cōta 2a3 arguit sco. q̄ de poa dei abta possibile ē culpā origīalē sine gr̄a deleri. Quecūqꝫ. n. sibi inuicē repugnāt circa aliq̄ sꝫ mutuo se excludūt circa ia. go cui plura repugnāt illd̄ pōt p̄ q̄lꝫ eoꝝ excludi. Origiali āt pctō repugnat gr̄a ⁊ rectitudo nālis sine gr̄a: vt p3 per magr̄m q̄ hoiēꝫ sic ꝯditū dic̄. P3 ēt p̄ rōēꝫ. q2 si nā n̄ posset fieri recta sine gr̄a tūc gr̄a esset nālis. ꝫ n̄ nāe lapse: ꝫ integre. Si dicat̄ q̄ recto able pōt eē sine gr̄a: ꝫ n̄ post culpā. ꝯ hoc ⁊ ad p̄nle ꝓpositū arguit̄ sic. Nā foa eiusdem rōis n̄ h3 aliā irrepabilitatē. Sꝫ fora n̄ h3 eē alteri9 rōis i sbo ex hoc q̄ ei9 oppōitū p̄cessit vt p3 de frigore ⁊ frigore i aqua. go fora n̄ h3 aliā irrepabilitatē p̄ hoc q̄ p̄cessit eius oppositū. So. Affirmo rn̄sionē q̄ ē. s. tho. ꝫ aīa possit sine gr̄a ⁊ sine culpa creari: ex q̄ tn̄ peccauit n̄ pōt sine gr̄a repari ēt vt credo sine temeraria asr̄tiōe d̄ poa dei abta: ꝫ vt securi9 loquamur dicam9 de ordiāria. Tūc ad iproba. ⁊ 2m p̄nle dr̄ q̄ argm ē ex puris negatiuis. Dato tn̄ q̄ reducat̄ ad fora3 nego illā. s. fora non h̄ns eē alteri9 rōis nō h3 aliā irrepabilitatēꝫ. Cōstat. n. q̄ cecitas repari n̄ pōt post visuꝫ: ⁊ multo min9 post suā priuatiōeꝫ reparari pōt illa forma cuius priuatio dicit nō solū negationē forme ꝫ ēt depauatōēꝫ ⁊ indispositioneꝫ sbi ad illā cuiusmōi ē priuatio nālis rectitudis. q̄ iportat tria ī sbo vltra negatiōēꝫ rectitudis. s. auersionē culpā ⁊ reatū que solum p̄ gratiaꝫ possūt aboleri. Posito āt: ꝫ n̄ ꝯcesso q̄ nālis rectitudo sine gr̄a possit reparari nō sequitur ex hoc q̄ sine gr̄a origīale possit remitti simpr ⁊ perfecte: quia n̄ solū dicit negatōēꝫ rectitudinis: ꝫ ⁊ quedā alia. Unde positio nālis rectitudinis tolleret illud ꝫ qd. puta q̄ꝫtū ad deordinatiōēꝫ sbiecti in se nō tn̄ in ordīe ad deuꝫ nec quo ad reatum pene extrinsece. Adūte ēt p̄ predictis q̄ nālis rectitudo

aīe est tripr. p° aliqd positiuū absolutū vel respectiuū nālē aīe aū peccatū ade fine pluri. 2° vt cū pdicto positiuo iportat carētiā oīs culpe ī potētijs aīe. 3°. vt cū predictis dicit carentiam cuiuslz effē° z sequelle pcti. puta macule reatus dimiutionis bōi nāe inclinatōis viciose z huiusmōi. Et p° qdem mō repari pōt sine grā post pctm: nō āt 2° vel 3°°. ¶ 3°. pnr. Qualēcūqz pōt de° boiēz creare fz for^az ab^ta3 talem pōt fm formā absolutā post culpā reparare. Sz ī pura rectitudīe nāli pōt deus boīem creare. g° zc. Pz maior. qa culpa ñ facit nām aliaz eē vel nō capacez eius cui° pus erat. Deus āt pōt illi īprimere oē cuius est capax sine oī alio q nō est de rōe impressi cuiusmodi ē gratia re^u talis rectitudinis. So. p°. dico q fb fo^a ab^ta in maiori: fbsumitur ñ minori fo^a precise. 2° q maior est falsa. Ad proba. dico q culpa facit nāz nō capacē imediate eius cuius erat imediate capax: puta īnocentie a culpa z īmunitatis a pena quorū post culpā ñ est° capax nisi mediāte gratia. 3° q arg^m ꝯcludit de recti^e fi dicit absolutū precise ñ āt de ea q̄ dicit absolutuz cū negatōe. ¶ 4°. qa gratia non opponit fōmalr peccato origīali nec modo per illā remittit nisi vt includit equalēter iustitiā originalē q̄ fōmalr opponit pctō pdicto. So. qualitercūqz grā oppōat pctō originali siue fōlr siue virtualr siue ōmeritorie tñ ad illud multa sequitur que sine gratia aboleri non possunt.

¶ Contra eādez arguit aureo. p°. sic Aīa est susceptiua duoꝝ oppositoꝝ z medij inter illa .i. stat° grē z culpe z stat° nāe medij īter illos duos. g° p aliq agēs pōt reduci ab vno extremo ad mediū absqz hoc q ad aliud extremū reducatur. So. Status nāe z grē ī nā hūana fuit ꝯria imediata post peccatū z sl ñ simplr: z tñ nec culpa nec grā ē nālis. Et dato q quis a statu culpe ad statū nālis rectitudīs mediuz precise reducat q̄ ad ab^ta que icludit ñ trāseūdo ad grāz. ñ tñ iō tali reītteī culpa ori^lis l' actual. qz illa recti° ñ exclu^t pctm q̄ ad oēs effē°

¶ Argr ēt q bap° z circōcisio ñ differāt p h q bapt° pus culpā q̄z reatū pene delet illa vō eꝯ°. p° qz cā pene ē culpa. g° pri° a deo remouet culpa q̄z pena sic cā īfirmitatis q̄z īfirmitas. So. 1ª dictū ñ ē ī nr̄a ꝯ°e tñ ē. s. tho. 4. d. i. q. 2. ar. 4. q. 2. sz ñ ē nobis nec^e fbstinere i^a. qa in sūma tale qd ñ iuenit. Probabilr tñ fbstinē volēs dicat q ordo quē dictū 1ª ptēdit ñ ē durat ōis cū illa sil' auferāt. sz ē ordo nāe l' z rōis z nālis intelligētie aut alicui° significatōis a deo volūtarie īstitute. Ad arg^m dico q diui° cālitas ē realis z iō pri° culpā q̄z reatū delet. Cālitas āt circōcisiōis re^u talis ñ ē effectiua: sz sigificatiua. iō sic pri° nā z rōne significabat dimiutōez fomitis rōe incisiōis penal' deīde fblatiōez reatus deīde culpe ita z pus dicebatur ista cāre. ¶ 2°. ad idē. si pus reatū pene. puta pātōis visiōis dei q̄z cl'pā circōcisio delet segt q ī aliq̄ īstanti rōis aliqs sit ī cl'pa ori^lis z dignus diuīa visiōe. So. ꝯcludit q ī aliq̄ instāti rōis vel nāe significat vnū illoꝝ z nō al^m. Sciēdū āt q aliqd est pri° fz ordinē cāe mālis q ē posteri° fz ordinez cāe efficiētis l' finalis ita ēt ē fz ordinē cāe sigificati^e z cāe effecti^e.

¶ Cōtra aliq̄ dicta ī eadē arguit durā. p° qz ipa cl'pa ñ ē puatio grē fōlr vt tu assumis: sz demeritorie īq̄ztū tollit grā de merito pcti. So. fz pe. lz culpa actual' ñ opponat grē priuatiue sz demeritorie: origīal' tñ ī puero nullū hūte demeritū ē fōlr puatio grē pp pctm ade z nihil a^a. Dictuz āt hui° oz ītelligē sane. qz. s. tho. 12. q. 82. ar. 3. dic q māle ī pctō ori^lis ē ois inōdia° viriū aīe: formale vō ē puatio origi^lis iustie q̄ iustia vt idē dic. 1. q. 95. ar. 1. includebat grāz gratū faciētē. Ex qb° segt q n^e actuale n^e ori^le pctm ē fōlr sola puatio grē. lz vtrūqz icludat eā ī recto l' obliq̄ intrin^e vl' extrin^ce. Ad pba. āt nr̄e ꝯ°is suffic q eā peccatū aliquo° icludat. ¶ 2°. Si illa duo opponerēt priuatiue nec° ois hō eēt ī grā l' pctō ēt si noniter ō terra formet. So. pz. ¶ Arg^m ī pede. Nā fz bedam idē. faciebat olim circōcisio q mō baptism°. g° ꝯferebat grāz. So. s. tho. ali qñ visus ē sentire q ipsa ex ope opato z per virtutē īeherētez deleret pctm z grāz ꝯferret sz tñ ī 3° pte deteriauit exp̄sse q ī ea ꝯferebat quidē grā per diuinā vtutē ꝯcomitantē: sz ñ p circōcisionē. q̄ ad alia vō sacra^ta mosayca ñ ꝯferebat p ea uz in eis. Beda āt intēdit q in

vtroq;.s.baptismo ꝛ circōcisione dabat gr̄a
ſʒ nō per vtrūq;:sed solū p baptismū.

Lex circa pᵒˢ di. ꝛ duas ſeq̄n
tes q̄rit vtꝝ sacr̄a veteris le
gis p᷑ xp̄i paſſionē poſſint ſi
ne pctō mortali obſeruari.
¶ P°ᵃ ꝯ°. Ipa sacr̄a ꝛ alie ce
rimonie legales ceſſauerūt q̄
ad vī obligādi ꝛ q̄ ad ſuā vtilitatē ī aduētu
xp̄i.4.d.i.q.2.ar.5.q.2.Ceſſauerūt.n.pmo qꝛ
erāt figura gr̄e fiēde p xp̄ʒ q̄ figᵃ ceſſat p̄nte
vitate.2° qꝛ nō cōferebāt gr̄aʒ iō alia institui
fuit neceˢ.3° qꝛ talia erāt data īpfectis vt pau/
latiʒ abſtraherēt ab idolatrādi ꝯsuetu.Ob
hᵒ.n.pceſſū ē eis offerre deo q̄ ꝯsueuerāt of/
ferre diabolo.Hn̄c igit hūano ad pfectā eta
tē veniēte ceſſare debuerūt. Itē.12.q.103.ar.3.
¶ 2ᵃ. Ipſa sacr̄a ñ poſſēt obſuari p nūc ſine
pctō mortali.4.ꝛ.12.d.ʒ. Hᵒ.n.eēt pteſtari q
ſignificātoꝝ eēnt vētura puta mors xp̄i. ¶ 3ᵃ.
Baptiſm᷑ ñ obligauit ad ſui ſuſceptōeʒ nᶜ ca
debat ſb p̄cepto añ xᴵ paſſionē.4.d.2.q.i.ar.
4.q.3.Itē.3.q.66.Scd̄ʒ hiero.n.añ paſſiōeʒ
xᴵ nᶜ mōtifera nᶜ mōtua fuerᵗ legalia:qꝛ erāt
ſb p̄cepto ꝛ ſuā hēbāt efficatiā.p᷑ do ſtati fue
rūt mōtifera. Aug.āt addit q a paſſiōe vſq;
ad diuulgatōeʒ euāgelij fuerᵗ qdē mōtua.i.ſi
ne efficatia ꝛ ñ cadēᵃ ſb p̄cepto: ſʒ ñ erāt mō
tifera qꝛ iudei ea ſine pctō ſuabāt:ſʒ p᷑ diuul
gatōeʒ p̄dictā fuerᵗ mōtua ꝛ mōtifera ſꝫ eū.
Bap°gᵒ ꝛ alia sacr̄a noua ſm.s.tho.d.ʒ.du/
plr ſt̄ iſtituta.p° q̄ʒᵐ ad q̄dā exercitiᵐ añ paſ/
ſionē qn̄ ſilˢ cuʒ legalib᷑ currebāt ꝛ vtraq; ad
ſalutē opabāt.2° q̄ʒᵐ ad neccitatē ꝛ obligaᵒᵉˢ
ꝛ ſic in paſſiōe ſt̄ oīa iſtituta. ¶ 4ᵃ. Sacr̄a
noue legis ꝯferᵗ gr̄aʒ altᵒ rōis q̄ʒ ſit gr̄a vtu
tū ꝛ donoꝝ.3.q.62.ar.2.Sic.n.ab eēnᵃ aīe flu
unt poᵉ ita a gr̄a q̄ eēnᵃˢ aīe p̄fic fluūt q̄dā p
fectōes ad poᵃˢ aīe q̄ dn̄r dona ꝛ vtutes gb᷑
poᵉ iordie ad ſuos act᷑ pficiūt. Sacr̄a āt or
dināt ad q̄ſdā effeᵉ necᵃˢ ī vita xp̄iana q effeᵉ
ſt̄ aᵇ actib᷑ poᵃʳ aīe.Sic gᵒ dona ꝛ vtutes
ſup gr̄aʒ ſimpʳ dicūt q̄ſdā pfectiōes ōdiatas
ad dictoſ act᷑ ita gr̄e sacr̄ales ſup gr̄aʒ ſimpʳ
ꝛ ſup dōa ac vtutes addūt quoddā diuinū au
xiliū ordinatū ad finē sacr̄i ꝯſeq̄n d. Silr̄ ha

bentur.4.d.i.q.i.ar.4.q.5.
¶ Cōtᵃ pᵃˢ ꝛ 2ᵃˢ ꝯᵒᵉˢ argᵗ ſco.volēs pbare q
a paſſiōe xᴵ vſq; ad aſcēſiōeʒ iudei ñ altr tene
bāt lᵗ ñ tenebāt ad circōciſiōeʒ q̄ʒ p̄us.p° ſic.
Null᷑.n.ad aliquā legē ſe hʒ altr q̄ʒ p̄us nᴵ qꝛ
ē ſibi altr pmulgata q̄ʒ p̄us.So.p̄ceptū d cir/
cōciſiōe fuit a do ī paſſiōe reuocatū cū dixit
xp̄s ꝯſūatū ē.Iō ad illā ab īde ēt añ publica/
tōeʒ euāgelij ñ tenebāt iudei nᴵ gr̄a errōee cō
ſcīe q̄ credebāt ipaʒ eē ſalutiferaʒ ñ āt bapᵐ.
Qui āt iſtā ignorātiā hēbāt īuolūtarij excu/
ſabāt ñ āt alij:vt q doctnā xᴵ ꝯtēpſerᵗ. Pro
bat āt arᵐ d bapᵒ q tc̄ ñ obligabat:qꝛ ñ erat
pmlgat᷑. Nec tñ ex hᵒ ſeqᵗ q p̄ceptū ccōciſi
onis ñ pdiderit vī vſʒ ad pmlgatōeʒ reuoca/
tiōis ſi p̄ceptū bapᴵ ñ hūit nᴵ a tpe pmlgatio
nis:qꝛ plra reqrūt ad ꝯſtruēdū q̄ʒ ad dſtruē
dū:qꝛ ad ſniaʒ ñ ligare ſuffic ſola reuocaᵒ ita
q iā ſbdit᷑ ñ obligat nᴵ ex dītaīe ꝯſcīe: ſʒ ad
ſniaʒ ligarē ñ ſuffic īſtituᵒ ſine pmlgaᵒᵉ. ¶ 2°.
nūq̄ʒ relict᷑ ē hō ſine certo remeᵒ d q̄ eēt cert᷑
q eēt certū remeᵐ. Sʒ p᷑ paſſiōeʒ ꝛ añ publi
catōeʒ dictā nullū ſuit certū remeᵐ datū inde
is d nouo.gᵒ remāſit idē q p᷑ eq̄ certū vt p᷑.
So.tc̄ certū remeᵐ fuit ꝯ orᴵᵉ parētuʒ fides
ꝛ exīor ccōciſio:q̄ ſine fide nᴵ valebat ꝛ q̄ tc̄ ñ
hēbat vtutē obligatoriā:ſʒ tñ erat pteſtaᵒ fi/
dei q̄ lʒ tc̄ eēt falſa erat tñ fc̄a ex obediēᵃ cre/
dētʒ ſe ad illā teneri. Tal.n.obīa pdeſt ñ rōe
falſitatʒ:ſʒ rōe obedienᵉ ꝛ aōre vitatʒ. Q.d ſi
dicat fides parētū tūc de xᵒ futᵒ fuiſſe falſā ꝛ
ꝯñr iutilē.dico ex.22.q.i.ar.3.q illa falſa exi/
ſtiaᵒ ñ erat ab hītu fidei nᶜ iuſtificabat:ſʒ illa
q̄ credebāt xp̄ʒ alīn naſci vl eē vl p᷑ vl añ.
¶ Arguit vlteri᷑ idem ꝯ ſecundā directe q
poſt publicationē euāgelij poterāt legalia ſi
ne peccato ſeruari ſic. Nā pau.actuū.21.legiᵗ
ſe purificaſſe ꝛ ſacrificaſſe ſꝫ legē ꝛ tamē tūc
erat ibi euāgeliū ſolēpniter publicatū illo tē
pore q pʒ pmo:qꝛ iā erāt ibi celebrate quat
tuor ſinodus.2° qꝛ dixit iacobus paulo. Ui/
des quot milia iudeorū crediderūt.3° qꝛ hoc
fuit circa.xxᵐ.annū a paſſiōe chriſti. Nā hoc
fuit p dies.6.ante captioneʒ pauli actuū.21.q̄
captio fuit circa p̄ncipiuʒ regni neronis:quia
ſꝫ magiſtrū hyſtoriaꝝ anno.3.neronis venit

romā. Nero aūt cepit regnare circa. xxm. ānū a passiōe dñi. Sō. duplex est euāgelij publicatio vna. s. q̄ p̄dicati sūt articuli fidei ꝛ necessitas obseruandi sacramēta noue legis. ꝛ alia q̄ vltra p̄dicta. p̄dicata est vt⁹ ꝛ sufficiētia noue legis sine legalib⁹ ꝛ mors legaliū. Post p̄mā g° potuerūt ſuari legalia nō post 2as nec ea ſnalle paulū ꝓbat scot⁹. nec verū ē. Q̄d āt bōa sit ista distictio p3 ex mgr̄o histo. dicēte sic. Distingue 4or sinodos hierosolimis celebratas. pas d electōe mathie. 2as de ſbstitutione. 7. diaconoꝝ. 3as de obſuatōe legaliū agētib⁹ qū ascēderūt in hierlēm paulus ꝛ barna. 4as de qua h̄ agiť qū ꝯstitutū ē nō ꝓhiberi iudeos ab obſuatōe legaliū dūmō nō ponerēt spez ī eis. Idē po' glo. raba. actuū. 21. Ex q̄ p3 ꝙ tpe 4e sinodis. nūdū erat vtus euāgelij ꝑfecte publicata qd̄ post factū ē qū determinatū ē legalia eē mōtifera. ꝙ qū fcm̄ sit nō legi.

¶ Cōtra 3as sco. ꝓbādo ꝙ si añ xp̄i passionē bap⁹ fuit ſb cōsilio tūc circōcisio nō fuit ſb p̄cepto. p° sic. Cui⁹ p̄ceptū est alteri⁹ ꝓhibitio ei⁹ ꝯsiliū est licētia de nō obſuādo relliquū. Preceptū aūt bap' est ꝓhibitio circōcisiōis. Sō. maior est vā in p̄ceptis q̄ sūt de oppōitis vel icōpossibilib⁹ actib⁹: puta vgitatis ꝛ mr̄imonij. sec⁹ vbi talia se hñt vt ꝑfectū ꝛ ipfectū nō sic icōpossibilia. Nō. n. ꝯsiliū de ꝑfecta carite tollit p̄ceptū de hñda qlicūq3 dilectōe dei et ꝓximi. Sic aūt est hic. Itē p̄t dici ꝙ aor ē vā qū cōsiliū sequiť p̄ceptū reuocatum alteri⁹ nō qū ecōtra vt h. ¶ 2°. Si añ passionē aliqs iudeus ꝯuersus ꝑuulū baptiza. ꝛ n̄ circōcidisset ille ꝑuulus fuis3 saluat⁹ si fuisset mortu⁹. Dices ꝙ nichilo⁹ p̄r peccas3 nō circōciden° ꝯ q3 añ. 8. diē potuit puerū baptizare ꝛ tunc ꝯ originale hūis3 remem puer. ꝛ pať h° sciuisset g° nō tenebať de alio remedio ei ꝓuidē. Sō. ad ip̄roba. r̄nsiōis dico ꝙ l3 pať ꝓuidis3 filio de remedio salutis. nō tñ ꝓuidisset sibiip̄i de obia legis sic etiā vt p3. 4. d. i. si ip3 nō baptizasset: s3 circōcidis3 ꝯ legē. i. añ diē. 8. Fuis3 enī ēt h° casu puer saluat⁹ ꝛ circōcidēs peccasset. Itē tal' puer nō fuis3 cū figurat⁹ habrae ꝛ pop'lo dei nec fuis3 ꝓtestat⁹ passionē xp̄i futurā ꝑ sigm ad h° istitutū ad qd̄ tñ tenebať si

cut etiā ꝛ sctificati ī vtero teneť baptizari vt se cōfigurent xp̄o. 3. q. 68.

¶ Cōtra 4as arguūt aliq vt recitat petr⁹ de pal. p° sic. Eadē sanitas est a medicina ꝛ arte g° eadē est gratia vtutū ꝛ sacramētoꝝ q̄ sunt qdā medicie. Sō. dico s3 pe. ꝙ s3. s. tho. grā sacramētal' quā sacramēta attigūt nō ē idē ꝙ caracter vl' ornat⁹; q3 dic ꝙ gratia sacramētal' fluit a grā gtū faciēte ꝛ ꝯñr suppōit gratiā qd̄ nō facit caracter vl' ornat⁹. Iste g° gratie sc̄ qdā effe⁹ sacramētoꝝ ꝯ aliqs dfcā⁹ spāles q̄s effe⁹ hñt sacramēta vtputa pnīa ꝯ actuale: baptism⁹ ꝯ or'le: mr̄imoniū ꝯ ꝯcupiaꝫ ꝯfirma° ꝯ timiditatē. Uñ ī ꝯfirmatōe ipa audacia ē fōlr ꝑ gratiā sacramētalē nō āt ꝑ donū fortitudis: q3 tūc sic maior grā ita ꝛ mai⁹ donū fortitudis qd̄ grām ꝯsegť ꝛ maior audacia ꝯñr dareť ꝑ eucharistiā q̄3 ꝑ ꝯfirmatione. Eadē āt rōe ꝛ tēꝑātia i mr̄imoio ē fōlr ꝑ eādē grā3. Isti āt effe⁹ ꝯ istos defect⁹ ꝑ se directe ꝛ imediate sc̄. a sacramēt3 ad h° ordinat3 ꝛ n̄ a grā gtū faciēte alioqn ꝯ hos dfect⁹ melius ſbueniret ꝑ sacramēta plus de gratia cōferentia. ꝙ est falsu3; quia isti defect⁹ per se ꝛ imediate nō tolluť ꝑ gratiā cū stēt cū ea ēt intensa post abditionem pcti sicut ꝛ reliquie pctoꝝ. Utrū āt ex vno sacr̄o iterato ꝓfluat eadē spē l' diuisa: dico ꝙ vbi defect⁹ ē vn⁹ spē ꝓfluit vna spē vbi vn⁹ gñe vna gñe vt i penitētia. vbi qs diuersa ꝯfitetur q̄3uis ēt tūc dici possit ꝙ sit vna spē sic vna spē est pēitenª reuoium. Hec ille sniať. ꝛ bñ. Argm g° suppo' qꝫ grā sacr̄al' ꝛ grā virtutu3 n̄ differāt n' sic sanitas ab arte ꝛ a nā. ¶ 2°. Per idē tolliť maliū inquātū priuat bonu3 ꝛ inq̄3tū ſbm idisponit sic ꝑ visu3 miraculosū tolliť cecitas ꝛ idispositio oculi. g° idē ē q̄ fōlr tolliť peccatū ꝛ corruptio poas aīe a pctō ꝓueniēs. Sō. Argum suppōit multa falsa. Pm ꝙ grā sacr̄al' sit p̄cise ad tollēdā ī hilitatē ad grā3 relictā ex peccato ꝙ ē ꝙdā3 gñale. cū tñ ipa ad specialē effectū ordiať 2m ꝙ grā sit ſbiue i potētijs aīe ꝛ fōlr tollat ꝑuatōe3 ꝛ vulnus poas qd̄ folu3 facit effectiue ꝑ aliqd potētijs ifluxū. ¶ 3°. q3 sic vnū ē pctm̄ ꝙ dordiat actū ꝛ ipficit poas. ita vna ē virt⁹ reddēs op⁹ bom ꝛ ꝑficiēs hñtē

So. gra sacral' ñ ordiat ad illá aie pfectio/ né gñalé q̃ ẽ p gr̃az ⁊ virtutes nᶜ ad eliciẽduz op⁹ bonũ ṽtutis ĩ gñali rõe ṽtutis: ꝫ aᵃ. Ad quos ãt act⁹ spẽales ĩ vita xp̃iana. ⁊ ꝯ quos singula ordinẽtur sacramẽta vide. 3. q. 65. ar⁹. 1. et. 4. d. 2. q. 1. ar. 2. et. d. 1. q. 1. ar. 4. q. 5.

¶ Arguit ãt ꝙ iste grẽ differãt sic dictuz ẽ. pᵒ sic. Nã gr̃a ṽtutis ⁊ donoꝝ fuit necᵃ ĩ stã/ tu ĩnocẽtie nõ ãt sacr̃tal'. Soluit ãt dicẽdo ꝙ ẽt 2ᵃ fuit necᵃ: ꝫ ñ vt ẽ a sacraᵗᵒ l' vt ordinat ad sanãdũ: ꝫ vt ordiat ad bñ opandũ sic sa/ nitas ei q nũq̃ꝫ fuit ĩfirm⁹ ẽ necᵃ: ꝫ ñ vt resti/ tuta p medicinã. Sed nõ valz solutio. q: ille due ñ differũt solũ p diuersaz cõnotatõez in/ firmitatꝫ precedẽtis: ꝫ sic cã ⁊ effeᵒ ⁊ sicut sa nãs fõlr. ⁊ imeᵗᵉ vt gr̃a sacraˡᵃ ⁊ sanãs effeᵘᶜ vel mediate vt gr̃a ṽtutũ ⁊ gr̃a gratũ fa. q̃ ẽt ordiat ad meritorie opandũ: non ãt sacraˡᵃ ¶ 2ᵒ. qa ñ ꝯtritus nᶜ fictus recip gr̃az sacraˡᵉˢ ⁊ ñ gr̃az virtutꝫ. Soluit ãt qa adult⁹ ñ fictus põt eẽ sine gr̃a vt si sit atrit⁹ qa atritio exclu dit fictõez ꝓm. s. tho. ĩ. 6. d. ar. 3. q. 1. ad vltimũ ⁊ tñ tal' caret gr̃a gra. fa. ⁊ virtutuz: ⁊ sacraˡˡ. ꝫ virtute sacraˡˡ atritio mutabit ĩ ꝯtritiõem vt pz ex dictis ibidẽ. Sz ñ vz soluᵒ. q: ñ oĩs ñ fictus ẽ atritus. iõ aliqs ñ fict⁹ recip carac/ terẽ bap' vel ord: vel ornatuz penitẽtie q gra tiaz gratũ faciẽtẽ ñ suscipit. ¶ 3ᵒ. q: ṽtutes sũt ꝯnexe ñ ãt grẽ sacraˡᵉˢ. Soluit ãt. q: ñ ẽ sile. q: ṽtutes fluũt ab vna gr̃a ñ ãt sacraˡᵃ. ideo/ ꝙ sine ea sũt. Sed pz ꝙ soluᵒ nulla est: q: ex hꝫ ipo ꝙ ista ñ sũt ꝯnexa videcuz sit: pz ꝙ ñ sũt idẽ. ¶ 4ᵒ. q: effeᵉ sacroꝝ sũt diuisi ⁊ ꝯñr a. dier sis gratijs ⁊ ñ ab vna. Soluit aũt qa sacraᵗᵃ hñt diuersos effeᵉ q sũt caracteres vel ornat⁹ nõ ãt q sũt grẽ. Sz ñ vz soluᵒ. q: p̃ter caracte res vel ornatus ñ sũt alie grẽ sacraˡᵉˢ p modũ act⁹ p̃mi: qcqd sit. de 2ᵒ: nec alios oz ponere. Sciẽd ãt ẽ ꝙ qñ diuersoꝝ istroꝝ idẽ ẽ effeᵉ ñ reffert quãꝫ illoꝝ adhibeat: ꝙ ñ p̃t hic eẽ aliogn qd fac baptism⁹ facẽt mr̃imoĩuz. Sz ꝯ. q: grẽ sacr̃ales. sunt agᵃ gratũ fa. sicut ⁊ vir tutes ⁊ dona. Quare gᵒ nõ sũt ꝯnexe sic ⁊ illa. So. Nõ ẽ sile. q: ṽtutes sũt a gr̃a sic a cã effi ciẽte totali q̃ nãlr ⁊ imeᵗᵉ efficit. ⁊ sp bz pas/ siui p̃ns. iõ sp facit easdẽ ṽtutes ⁊ dona. Sz ipa nõ ẽ cã totalis gr̃aꝝ sacr̃aliũ: ꝫ ꝯcurrunt sacramenta que non sunt ꝯnexa.

Jrca. 4. di. q̃rit vtꝝ baptis/ mus ĩprimat aliquẽ caracte rẽ in aĩa. ¶ Pᵃ ꝯᵒ. Aliquaᵃ sacr̃a noue legis ĩprimũt ca/ racterẽ. 4. d. 4. q. 1. ar. 1. Cõ/ ceditur ãt ista ꝯᵒ ab oĩb⁹ lꝫ ĩ mõ ponẽdi sit diuersitas. Est ãt caracter sigᵐ distictiᵐ ⁊ ꝯfiguratiuũ ⁊ sic dic. 3. relbes. s. sigˡ ⁊ distictiuũ ⁊ ꝯfiguratiuũ siue asimilatiuũ qb⁹ ꝯsternit vna foᵃ q̃ ẽ q̃litas de 2ᵃ spẽ. q̃ ẽ poᵃ actiua l' passiua exercẽdi opa nãe. in quã qs p gr̃az eleuat. Jt. 3. q. 63. ar. 1. ¶ 2ᵃ Caracter est ꝯbiue imeᵗᵉ ĩ poᵃ aie ⁊ ñ ĩ eẽnᵃ. vbi. s̃. Sic. n. gr̃a q̃ ẽ sp̃ial' vite p̃nᵐ ẽ ĩ eẽnᵃ. ita caracter q ẽ sp̃ial' poᵃ est in poᵃ nãli aie. ¶ 3ᵃ. Est ãt ꝯbiue ĩ poᵃ ĩtellectiᵃ. 4ᵒ. vbi. s̃. ar. 3. q. 3. Attribuitur . n. hoĩ rõe ymagĩs q̃ tota ẽ ĩ ĩteᵘ vt ĩ radice. ¶ 4ᵃ. nõ oĩa sacr̃a noue legis ĩprimũt cara/ cterẽ. ꝫ solũ tria. s. baptism⁹ ꝯfirᵒ. ⁊ ordo. 3. q. 63. ar. 6. Per hꝫ. n. tria solũ mãcipat hõ ad ali/ qd sacr̃m exercẽdũ actiᶜ l' passiᶜ. Nã p bapᵐ p̃t qs sacr̃a suscipe ⁊ ad aᵃ q̃dãmõ ordinat ⁊ ꝯfirmatio: p ordinẽ ãt põt qs sacr̃a dare.

¶ Cõtᵃ pᵒˢ ꝯᵒᵉˢ argᵗ sco. pbãᵒ ꝙ caracter nõ sit foᵃ abˢᵃ. pᵒ sic. Nã ĩ ei⁹ diffiᵒᵉ ponit sigᵐ vt gen⁹ ꝙ relõez dic. Dices ꝙ põit p gñe: ꝫ ñ ẽ gen⁹. ꝯ. qa isto ᵒ ꝯbz ponit ĩ diffiᵒᵉ accñtꝫ. cõ/ stat ãt ꝙ relõ ñ est ꝯbz abi. So. hui⁹' diffiᵒᵉˢ date d caractere ñ sũt qditatiᵉ nᶜ ĩ eis ponit si gnũ vt gen⁹ vl' vt ꝯbz: ꝫ tãq̃ꝫ aliqd posteri⁹ p qd describit. Caracter. n. ẽ foᵃ abˢᵃ ꝯb reᵘ quã ĩsepabilr seqt reᵘˢ aliqs p quẽ extriᶜᵉ ⁊ a po sterior diffinit. Uel p̃t dici ꝙ caracter vt res ẽ aliqd abˢᵘᵐ: ꝫ q̃ ad nomẽ ⁊ vt caracter ẽ ad aliqd. ⁊ sic diffinit ñ pᵒᵒ. q: ille diffiniᵒᵉˢ sũt qd noĩs ñ qd rei. ¶ 2ᵒ sic ñ sũt ponenda plura q̃ oz ita nꝫ pfectiora. q: frustra eẽt illa vlteri or pfectio. Sz ad oĩa pp q̃ põit caracter suf ficit foᵃ relatiua. Nõ gᵒ dz eẽ abˢᵃ. So. negᵗ bᵒʳ. q: caracter ñ solũ ẽ sigᵐ: ꝫ ẽt ẽ p̃nᵐ actiᵐ l' passiuũ. ¶ 3ᵒ. q: falsuz accipit. s. ꝙ nulla relõ aduẽiat nouiter sine nouitate abˢᵗ ꝙ pz pᵒ. q: reᵘˢ extrĩsec⁹ aduenĩẽtes aduenĩũt sine noui/ tate abˢᵗ aut fũnᵗ aut termi. 2ᵒ. qa agens nãle

ñ agit nouiter n' põito aliq̃ nouo ĩ se l'ĩ passo Eis.n.eodẽ mõ se hñtibus seqt̃ eadem actio. Hoc aũt nouũ ẽ foa abtia ĩ se l'ĩ passo vel noua hitu°. Nõ pm aut 2m. qꝛ dum ignis gñat ignẽ ex ligno nulla foa abtia añ illã actõez acqrit ĩ igne l'ligno: qꝛ pa foa absa adueniẽs aduẽit p illã actõez. g° ẽ 3m. i. noua hitu° sine nouo fũt° 3°. pꝫ p expiẽtiã. qꝛ agens ⁊ patiẽs debite dis posita ⁊ imetia alr agũt alr ñ. s. sblato l' põito impedimẽto. 4°. pꝫ ex intẽtõe aristo. 5. phy. qꝛ ꝓcedit motũ eẽ relõez extrĩsec⁹ aduenietez cũ sit ĩ gñe ũ q̄ ẽ relõ. Sõ. nũq̃ꝫ aduẽit nou⁹ reu° sine nouitate abti l' circa abtus facta. qd du plr ꝯtingit. p°. qꝛ alteꝝ extremoꝝ acqrit aut pdit aliqd abtus ĩherens puta foas acciñ talẽ l' sbalẽ. 2°. qꝛ acqrit aut pdit abtus extrĩsec⁹ ad iacẽs. puta locũ l' hitũ aut ꝯsilẽ. Ad pm. ꝫ di co q̄ ĩ aduẽtu taliũ respectuũ sp ẽ nouitas sꝫ aliq̄ abtus ĩherẽs l' extrĩsecus adiacẽs: ĩq̃ꝫtuꝫ sp aliqd aut ĩcipit aut desinit aut adiacet alr q̃ꝫ prius. Pro hoc fac id q̄. 2. d. i. q. i. ar. 5. 8m. dr̃. s. q̄ relõ abte. i. q̃ aliqd dr̃ rlm sꝫ eẽ ñ effi cit noua n' p acqsitõez illi⁹ ĩ q̃ fũdat. Sꝫ rlõ q̃ sil' ĩportat rem ⁊ fundamẽtũ efficit noua p acqsitõez rei ĩportãte p nomen. puta rlõ scie p acqsitõez illi⁹ hit⁹ ⁊ silr relõ quã dic mot⁹ p acqsitõez mot⁹. Ad 2m dr̃ silr q̄ sp est ibi nouitas q̃ ad aliq̄ abtus inherẽs vl' adiacẽs. Ad 3m ãt ⁊ 4m pꝫ p idẽ. ¶ 4°. ꝓn'. qꝛ ingt a° falsũ a ꝯumit. s. q̄ relõ ñ possit fũdare relõez qd pꝫ p°. qꝛ sꝫ euclidẽ ĩ. 5. ꝓpõtõalitas dua rũ ꝓportõuꝫ ẽ silr°: ⁊ illa nec° fundat sup ꝓ portõe q̃ ẽ relõ. 2°. qꝛ relõ signi fũdat ĩ signo Funtus. n. eius p̃t ducẽ in alteri⁹ rei notitiam saltẽ sic posteri⁹ ĩ notitiã põris. qꝛ n' ẽ q̄ nõ possit ĩ alteri⁹ notitiã ducere. 3°. qꝛ ñ valꝫ q̄ dr̃ d relõe ꝯfiguratõis l' obligatiõis. qꝛ tal' põt fundari sup relõe reali vt si fili⁹ obliget diligẽ patrẽ ⁊ sup relõe rõia. qꝛ religiosus p actũ vouẽdi obligat religioĩ ⁊ p actũ faciẽdi homagiũ qs obligat dño suo. 4°. qꝛ ñ valꝫ qd dicit d ꝓce ĩu relõuꝫ ĩ ĩfitus. Hoc. n. ñ seq tur. qꝛ aliq̃ erit real' vltia ĩ q̃ alia fũdari ñ põt sic ẽt acciñs fundat ĩ acciñte ⁊ tñ ẽ aliq̄ vltim. Sõ. nulla relõ realis potissime d gñe ad ali qd põt fũdari ꝓu' ⁊ ꝓcise sup relõe n' ꝓmarie

fundet sup abtus. Ad pm ꝫ dico q̄ ꝓportiõa litas ⁊ oĩs hitu° sup relõe fũdata ẽ relõ rõis tm̃. Ad 2m dico q̄ relõ sic ñ põt videri l' itel ligi ex se: sꝫ solũ ex funt° ⁊ ter°. ita ex se ñ p̃t ĩ notitiã alteri⁹ ducẽ vel eẽ sigm n' rõe funti ⁊ teri. Relõ. g° signi ñ fũdat ĩ signo l' ẽ relõ rõ nis. Ad 3m dico q̄ relõ ꝯfiguratõis neca fun dat ĩ aliq̃ abto qcqd sit de relõe obligatiõis. qa ñ legi q̄. a. tho. dicat caracterẽ eẽ soluꝫ fi guũ obligatõis. Ad. 4m dico q̄ ñ ẽ sile de re latione ⁊ acciñte. qꝛ acciñs sbicit accidẽti solũ rõe sui sbi. Funtus ãt sbicit relõi rõe sui ñ rõe sbi. Jõ si q̃ relõ realis relõez fundat realẽ de ꝓdicato ad aliqd nulli relõi reali repugnabit fũdare relõez aliã sui gñis. qd iõ dico. q̄ aliq b⁹ ñ vr̃ ĩcõueniẽs q̄ relõ funder realẽ rem nõ ñ de gñe ad aliqd puta rem vbi aut qñ. De h ãt dic. a. tho. ĩ quodã tractatu d relõib⁹ et at tributo. Sꝫ ñ ẽ multũ curãdũ vtruꝫ h sit ꝯm mẽtẽ. a. tho. cũ ñ sit necm ad solutõez argn. qꝛ cũ iste q̃s dic caracter sint de ꝓdicamento ad aliqd solũ ĩ abto fundãt. ¶ 5° ꝓn'. qꝛ a° falsũꝫ assumit. s. q̄ caracter sit pou. Nõ. n. ẽ poa qua qs possit ĩ aliquẽ actũ. qꝛ ñ baptizatus põt ĩ oĩa ĩ quẽ põt baptizat⁹. Põt. n. vngi crismate ⁊c. Nꝫ q̃ qs ꝯueniẽter possit tanq̃ꝫ mĩster. qꝛ ad h ñ reqrit foa abtia: sꝫ sufficit relõ rõis. Nã sꝫ te episcopat⁹ ñ est ordo vltra sacerdotiũ ⁊ tñ sacerdos eps hꝫ ꝓtãtem ministerialẽ. quã ñ hꝫ ñ eps puta ordinãdi ⁊ h p relõez ad vo lũtatẽ dei volẽtꝫ assistẽ epo ordinãti ⁊ ñ al teri sic ẽt isto° iudex hꝫ potestatẽ ferẽdi sniaꝫ. Sõ. dico p° q̄ ñ baptizat⁹ ñ p̃t oĩa q̃ p̃t bap tizat⁹. qꝛ nꝫ sacr̃m nꝫ effem sacrai p̃t suscipe a sacrato. lꝫ possit accipe aliũde puta p ꝯtritio nẽ. Nõ p̃t ẽt ꝯficẽ. Dico ẽt q̄ poa ministerial' dispẽsantꝫ sacrata ñ ẽ sola relõ rõis vel realis tñ qꝛ relõ ñ ẽ ꝓnm actõis. tũ qꝛ ñ ĩest nouiter n' facta nouitate circa abta ⁊ ꝓpter multa alia. Nec. s. tho. dic potestatẽ episcopalẽ ñ eẽ for mã abtas n' epatũ ñ eẽ ordinẽ vlta sacerdotiũ. Quinymo ꝯm mẽtẽꝫ eius vt pꝫ. 4. d. 24. q. 3. ar. 2. q. 2. epatus lꝫ nõ sit ordo ꝯm q̄ ordo est sacratus ĩprimẽs caracterẽ ĩ ordine ad eucari stiã ẽ tñ ordo sꝫ q̄ ordo ẽ officiũ reu aliq̃ruꝫ actõuꝫ sacr̃aꝝ. Et epo dat potestas q̃ lꝫ ñ sit

caracter ē tn̄ fo:r abra. Et deꝰ eidē ꝯfirmāti z ordināti assistit n̄ sic cāe sine q̄ n̄ seu nl factēu, sed sicut instrumēto z cāe per quā. Nec ē silē de potestate iudicis vt videbitur.

¶ Arguit āt pe. de pa. ꝙ caracter sit foa abra sic. Nā illud ꝑ ꝙ aliqs p̄t i effem realē actiue vl' passiue ꝑ indifferētiā ad bn̄ z male est res abra z poa ꝓpe dicta vt pȝ ex diffioe poe actie z passiue. Caracter āt ē huiꝰ. Sȝ ꝯ maiorē z ꝯoēz sūt .3. instātie. po. qꝛ i mr̄imōiū n̄ ē aliq̄ res ſȝ vinculū seu relō fȝ .s. tho. go nȝ effeo aliorū puta caracter ē res. ſȝ relō. So. matrimoniuȝ vt ē qd hūanū ē pura relo rōis. vt āt ē qd diuinū sic ex eo cāt aliqd reale abtuȝ qd̄ ꝯcōitatur rlō. 2a. qa publice hone. iustia īpedit ꝯctū mr̄imoniu. z tn̄ cū sit de iure hūano ē ens rationis. go posse suscipe z n̄ posse: n̄ arguꝭ diuersitatē realē in suscipiēte l' i pn̄o. So. hoc iō ē. qa ia diuinū reale qd̄ ē i mr̄imoniū p̄supp̄oit priuatōēȝ huiꝰ īpedimēti īquātū matrimoniuȝ ē ꝯctus ſbiectꝰ p̄latis z ꝓncipibꝰ. Nō qꝛ ens reale fūdet i ente rōis: ſȝ qꝛ i via gn̄ois ex diuina īstitutōe p̄supponit aliqd ꝙ ē vel ens rationis vel eius priuatio. 3a ē de iudice qui pōt ꝙ nō pōt nō iudex ꝑ ens rōis. So. Nō ē silē qa iudex nihil iteriꝰ reale efficit sic ep̄s aut sacerdos. 2a. quia hō pōt si vult iudicis auferre potestatē z facere eū nō iudicē. Secus de sacerdote z ep̄o. Sic go pȝ maior. minor vero ꝓbat. quia sacerdos pōt cōficere z absoluere z ep̄s ordinare q̄ an̄ nō poterāt z sic faciēdo possunt i effectū realē alr̄ n̄ vere diceret. ego te baptizo: absoluo zc̄. Claues go ord̄ dicunt aliqd reale. z n̄ claues iurisdicōis. Hec pero z multa alia i qbꝰ videt sibi ꝯdicere: dicēs ꝙ mister bapt nullā hȝ ꝟtutē reu real' effea i aia: ſȝ z cā sine q̄ n̄. z deinde dicēs ꝙ baptizans si n̄ possȝ i realē effem n̄ vere dicēt te baptizo. Sȝ dicēduȝ ē ꝙ argm eius ꝯcludit de mistro pn̄tie z eucaristie. qꝛ si nihil faceret cōsecrans n̄ vere dicēt xp̄s dicēs. Hoc facite zc̄. ne sacerdos dicēs te absoluo: ſȝ n̄ ꝯclusd̄ mistro bapt qꝛ z si nl agat i aiaȝ. vere tn̄ dic te baptizo. qꝛ baptizare aliqn̄ sumitur pro exteriꝰ abluere.

¶ Cōtra eādē aureo. ꝙ caracter n̄ sit poa actiua po sic. Si. n. sic ē tal' eēt caracter sacerdotal' ꝙ ē falsm. qꝛ nullā hȝ poaz actiuā reu cōsecratōis. Nihil. n. hȝ attigens teriuȝ ꝯuersiōis illiꝰ vt tu ꝯcedis. Nȝ hȝ aliqd attigētis terminū. a q̄. i. panē. Nō. n. illū attigit ꝑ dispōēȝ positiuā. tn̄ qꝛ illa tūc. po ē q̄n̄ panis. po n̄ ē. s. i vltimo istāti ꝯsecraoīs: tn̄ qꝛ cū sit creata eq̄ distat ab illo trāsitu sic z panis. Nȝ ꝑ ꝓuatiuaȝ cāndo desitōēȝ panis. qꝛ q̄lȝ actio creature ēt cōruptiua reqrit ſbȝ: qd̄ hic n̄ ē assignare. qꝛ panis n̄ ē z cōpꝰ xp̄i ꝑ eā n̄ attigit. Itē tal' actio eēt sine tero pōitiuo cū ad ip̄aȝ seq̄t n̄ eē pāis z nl a4. go eēt anihilatiua ꝙ ē falsm. So. pȝ ex dictis i. q. i. pe di. Dico. n. ꝙ caracter sacerdotal' z ꝟtꝰ q̄ i ꝟbis ē fac ad desitōēȝ pāis actie ꝑ dispoēs cōruptias. q̄ n̄ ē i ſbo q̄ȝm ad abtuȝ ꝙ icludit. s. ſbaȝ desinētē eē: ſȝ solū quo ad rem. Nec agēs creatū reqrit aliqd i qd̄ agat sic ſbȝ mutaois. ſȝ solū sic term a q̄. Cū āt actō dicat anihilatiua dur. s. po qꝛ ꝑ ip̄aȝ aliqd d̄sinit z nl fit, z 2o rursus. qꝛ ꝑ ip̄aȝ aliqd d̄sinit z nl fit ne ē dispōitio ad ꝓductōēȝ pōitiui teri ne ſbordiat alteri actōi ꝓducti pōitiui. ista ē āihilatia fȝ qd. z poo n̄ simr z 2o qꝛ ē dispōitō ad xp̄ȝ existē ſb speciebꝰ z ſbordinat diuie actōi qua terminus positiuus acqrit. Un̄ p̄t dici acq̄sitia pōitiui tmi dispōitiue. ¶ 2o. Si deꝰ ꝑtē illiꝰ ꝟtutȝ dat aie z ꝑtē ꝟbis vt dicis: q̄ ē rō ꝙ ea q̄ ē i aia ē ꝑmanēs z nō alia. Quare ēt por dupx vna imanēs alia trāsiēs. Nō. n. huiꝰ rō ē nobilitas sacri: qꝛ illa n̄ ē ex aliq̄ iherēte: ſȝ ex effeu nobiliori. So. ꝟtꝰ ꝟbor ē trāsiēs. qꝛ ad vnū effectū ordiat: caracter ꝟo ꝑmanēs: qꝛ ordiat ad plres. Et ꝯdico ē istr̄m eē nobile ex effeu z n̄ ꝑ iherēs: qꝛ qd̄ iduc nobilē term hȝ nobilē ꝟtutē iherētē l' i existētē nālē l' supnālē. Propter term ꝟo ab alio cātū nl d̄r nobile istr̄m z si fōte nobile sigm. Et si medicia n̄ iduc sanitatē tā n̄. ē medicia nȝ istr̄m sanitatis. ¶ 3o. qꝛ ꝟtꝰ i ꝟbis z i aia n̄ ē diuersaꝝ rōnū nȝ vnius. qꝛ tm̄ alti possȝ ītēdi ꝙ sola sufficeret. Dices ꝙ deꝰ sic possȝ ītēdē: ſȝ n̄ sic statuit ꝯ. qꝛ iā venis ad pactū. So. ē diuisaꝝ rōnū. Sȝ z si esset vniꝰ negat ꝯn̄a: vbi istr̄a diu̇sa rōe reqrunt. Lic. n. ꝟtꝰ vniꝰ. nūq̄ȝ tm̄ extēdi p̄t vt sola sufficiat. Nec negamꝰ pacta d̄i ad ecclīaȝ aut assistētiā eiꝰ ad mistros: ſȝ dicimꝰ mistros z sa

cramēta istrālr coopari deo.nᵉ eē sola sigᵃ nᵗ agētia itᵒ:qꝛ vt dic petrᵒ.absdū ē vt vba sacramētoꝝ n̄ plᵒ faciāt q̄ȝ icātatoꝝ q̄ ex pacto cū demōe opant.¶4ᵒ idē appet ī diacono ꝛ sbdia.ī qbᵒ iteᵉ ꝛ volūtas ꝛ poᵃ exequutia suf ficiūt nec oꝫ eos aliā hr̄e ptātē vt facilᵒ exe quāt:qꝛ eq̄ bn̄ eplāȝ sbdiaconᵒ legēt sine ma niplo.So.dic petrᵒ de pal. ꝛ inuit.s.tho.4. d.24.q.i.ar.2.q.2.caract sacerdotalis ꝛ ptās episcopalis ē pn̄ᵐ exercēdi opatōeȝ hierarchi cā simpʳ:caract āt alioꝝ ordinū ē pn̄ᵐ exercē di ex offō qd nlli lȝ nᵗ hn̄ti illū.¶5ᵒ. Si poᵃ caractis bapᵗ ē suscepti ᵃn̄ oȝ dici poᵃ:sȝ ī poᵃ qꝛ poᵃ patiēdi ē ī poᵃ resistēdi. So.poᵃ susce ptia cū violēta abiectōe eiᵒ q̄ nāe.ꝯᵗ ē in poᵃ Secᵒ sine tali abiectōe vt pȝ ī poᵃ visiua.¶6ᵒ Nā caracter bapᵗ ē q̄litas q̄ ē ppa spēs ꝛ siliᵒ xp̄i.Nā baptizati idūūt xp̄ȝ.Nō p gr̄aȝ ꝛ vtutes:qꝛ alia talia n̄ dant ī bapᵒ. Nȝ p eēnᵃˢ vt pȝ.gᵒ p siliez.So.ad proba.assūpti negā di dico ī sufficiētē eē illā diuisiōeȝ:qꝛ alr etiā īduimᵒ xp̄ȝ p pticipationē sacerdotij eiᵒ ꝛ spi ritualᵗ ptātis.Caracter āt ē hoꝝ pticipaᵒ ymo ꝛ siliᵒ ptātis illiᵒ.Large.i.pticipatōeȝ dicenᵉ silitudinē.Dr̄ autē caracter.a dyo.lumē non quia sit spēs:sȝ qꝛ ptinet ad itellectū.

¶ Cōtra eādē durā.q̄ caracter n̄ sit poᵃ pas siᵃ dicēs q̄ vtᵒ mistri oȝ pporcioari vtuti ver boꝝ q̄ ē actiā.So.nō ē silē.qꝛ vtus vboꝝ ad agēdū caracter vo bapᵗ ad suscipiēdū ordiat ¶2ᵒ qꝛ n̄ baptizatᵒ sine caractē iterdū de bap tizat.Sᵗ gᵒ cū baptizat nullā hȝ vtutē n̄ req rit ī mistro vtᵒ ppōtiōata vtuti vboꝝ vt isti dicūt.Si āt hȝ ꝛ illa n̄ ē caracter ēt vtᵒ mistri n̄ ē caract si tn̄ aliq̄ ē:qd dico qꝛ ī mistro aut suscipiēte nlla vr̄ eē actiᵃ lᵗ passiᵃ.eoᵒ q̄ isti po nūt dicētes q̄ ē pn̄ᵐ spūalᵗ opatōis sic gr̄a spi ritualᵗ vite.Nā qn̄ ī eodē suppoᵗᵒ sᵗ solt pn̄ᵐ q̄ viuit ꝛ q̄ opat opa vite.ipolᵉ ē cōrupto pᵒ manē 2ᵐ actiᵐ lᵗ passiᵐ.Secᵒ si ī eo eēt vtua lis tm̄ pn̄ᵐ vite vt ī seie.Gr̄a āt fȝ istos tollit stāte caractē.gᵒ n̄ sᵗ duo pn̄ᵃ viuēdi ꝛ opādi. So.baptizās nᵗ fac pn̄ʳ lᵗ istruʳ ī aīa baptiza ti:iōqȝ nullā hȝ supnālē vtutē pmanētē lᵗ tra seūtē.mistri āt alioꝝ sacroꝝ aliqd faciūt ꝛ ali quā hn̄t vtutē.Ad id vo q̄ sbdit dicit pe.q̄ destructo pn̄ᵒ eēnᵗ puta gr̄a dstruit pn̄ᵐ opā di q̄ ī eo fūdat puta caritas:n̄ āt q̄ n̄ fūdat puta caracter.B iᵉ.Sȝ ē dubiū qūo gr̄a exn̄s ī eēnᵃ fūdet cariᵗᵉˢ q̄ ē in poᵃ nᵗ forte dicat q̄ fūdat p modū cāe lᵗ effeᵃ nālr poris eoᵒ q̄ iteᵃ fūdat volūtatē.Nō sic āt fūdat caracterē cū sit dispō ad gr̄aȝ n̄ eꝯ.Ulᵗ alr dr̄ ad argᵐ ne gādo maiorē qn̄ īter illa duo pn̄ᵃ n̄ ē ꝯnexio necᵃ.vt īter gr̄aȝ fidē ꝛ speȝ.Hᵒ āt ꝯtingit qn̄ vnū ē pn̄ᵐ eēndi nō simplr:sȝ hn̄:aliō vo q̄ est pn̄ᵐ opandi nō hn̄:sȝ simpʳ vt hic.

¶ Cōtra 2ᵃˢ ꝛ 3ᵃˢ sco.q̄ caract n̄ sit ī poᵃ aīe. pᵒ sic.Nā dispō ad foᵃˢ vt iductie pȝ nūq̄ȝ est ī suscepti ᵒ posteriori.suscepti ᵒ foᵉ.gᵒ caracter ē ī eēnᵃ aīe sic.ꝛ gr̄a ad quā dispōit.So.ne gat an̄s.de dispōne īdirecta ꝛ rēota vt ē heo q̄ directe ꝛ imeᵗᵉ dispōit ad ea q̄ sᵗ diui cultᵒ exercēda.ꝛ ꝯn̄r ad gr̄aȝ sine q̄ ista idonea nō fiūt.Jō ꝯueniētiᵒ eidē assignatur sbȝ fȝ rōnē actuū diui cultᵒ q̄ȝ fȝ rōeȝ gr̄e.Jtē actᵒ libi ar bi.sᵗ dispō ad gr̄aȝ ꝛ tn̄ sᵗ ī poᵃ.¶2ᵒ n̄.n.seqt tua rō tal.Gr̄a ē ī eēnᵃ aīe.gᵒ dispō ad illā ē ī poᵃ.So.iō vnū ī eēnᵃ aᵗ ī poᵃ ē qꝛ vnū ē pn̄ᵐ eēndi ꝛ aᵃ opādi.¶3ᵒ qꝛ n̄ hn̄ pbas gr̄aȝ eē in eēnᵃ.Perfectio.n.nālis cuiᵒᵗ ē poᵃ pus iest q̄ȝ supnālis cuiᵒᵗ est gr̄a ꝛ ꝯn̄r rōnē sbi receptiui reᵘ gr̄e.So.pus iest tpe ꝛ nā n̄ āt imediatōe qꝛ eq̄ imeᵗᵉ vtraqȝ ē ī eēnᵃ aīe. Sciēdū vo q̄ pn̄ᵃ supnālia p̄supponūt nālia sibi ppōtioᵃ puta.pn̄ᵐ eēnᵗ pn̄ᵐ nō opādi:sȝ eēndi ꝛ eꝯ.Un̄ gr̄a eēnᵃˢ ꝛ vtᵒ ifusa poᵃˢ p̄supōit.¶4ᵒ qꝛ q̄ d spūali vita dr̄ n̄ ꝯcludit.Jlla.n.pus iest aīe vt ē deo ꝯiūgibilᵗ cū ī hac ꝯiūctōe sit vita fȝ aug.de ci.d.Est āt ꝯiūgibilᵗ.ī rōe obi.i.p poᵃˢ Sol.ē pᵒ hᵉ vita ī aīa vt ē ꝯiūgibilᵗ vo p acti pᵐ q̄ ē gr̄a n̄ p 2ᵐ q̄ ē opaᵒ.¶5ᵒ qꝛ n̄ vȝ q̄ dr̄ de iteᵘ ꝛ volunᵗᵉ.Si.n.ē por origie n̄ ē pfeci or:sȝ ipfectior si āt ē por.i.eminēt ꝯtinēs vo lūtatē ꝛ vtualr hᵒ ē falȝ:qꝛ actᵒ iteᵃ eēnʳ ordi nat ad actū volūtatȝ.So.ē por origie ꝛ pfe ctōe sic eminēt ꝯtinēs volūtatē.i.q.82.ar.3ᵒ. Ad iproba.dico q̄ itellectio simpʳ ꝛ abˢᵗᵉ nō ordiat eēnʳ ad volitōeȝ vt ad sinē:sȝ vt cā ad effeᵐ ꝛ sic motor ad molᵉ se hȝ ita iteᵃ ad vo lūtatē.¶6ᵒ.qꝛ caracter ē sigᵐ obligatōis.gᵒ ē ī illa poᵃ q̄ obligamur seu q̄ ē rō obligādi.i.i

volūtate. So. nullibi dic. s. tho. q sit sigm l'fūdamētū obligatiōis aie ad deū. Ho° tn̄ dato: q ñ ē tale sigm pcise: s ē pn̄m aliq̄z actiōm q̄ sc̄ qdā fidei ptestatōes erit i ite11 sic z fides p ptz: q vt pz. 12. q. 56. ar. 3. hīt⁹ q p̄stāt facltatē agēdi ñ āt bn̄ vl' male agēdi sc in ite11.

¶ Cōtra eādē durā. q caract ñ sit sbie11e i intē11. p°sic. Nō. n. psic iordie ad cognosce l'apperē: s ad opari. g° ñ ē i ite11 l'appetitu: s in po° exequuti vt i ei⁹ istr̄tis. i. i mēbris. puta ligua mān. zc. So. ars medicie fac medicū ifirm eē nāe p applicatōez medicialiū z tn̄ ip a ñ ē i mān: s i pn̄° directio hm⁹ applicatio nis. i. i ite11 z ita ē de caractē. q fac hoiez istr̄z dei. Ho g° dz eē i pte orgāica: s i ite11 ad cui⁹ actū psic ñ q̄si itetōez eliciēdo aut dirigē°. cū h° posuit caracterē ñ hn̄s: s itētōi dan° vtutē qua alr ñ hrēt. Fac. n. q itētio z volitio faci en° q fac ecclīa: hēat effem. Uñ psic itellīgē z velle. B oia petr⁹. ¶ 2° q dispōsi° z fo° debēt eē i eodē. Dices ñ eē vez de dispōne ɔgruitatis cui⁹ ē caract re11gr̄e. eo° q̄ ēt prudēs ē dispōi° vt ei regimē ɔmitat. Sz ɔ. p° q ex m ē ad oppom. Nā ɔgruū ē prudētē regē: q prudēs ei fac digm. Gr̄a āt fac digm admistra° de diuinoz. ñ eȝ. g° gr̄a ē dispō ɔgruitatȝ ad caracterem ñ eȝ. 2° q ista diuertūt a dicto tuo de calita° sacroz q̄ dicis vtutē sacri attigē in fr° alr ad caracterē z p̄nr dispoīti° ad gr̄az ñ cut vt° ipmatȝ attigit dispōnes i corpe z p̄nr dispoīti° ad aīaz itroducēdā. g° l'ista fili° nō vz l'caracter ē i eodē sbo cū gr̄a. So. Ad pm 3 illā bonā rēsiōne dico. q prudētia ē dispō ɔgruitatȝ ad regimē z silr regimē ad acqsitione prudētie. Sz p° ē q̄si effecti° ad bn̄ opādū 2° vo mālis ad suscipiēdū. Est. n. q̄dā dispositio māe ad suscipiēdū z agētȝ ad agēdū. 6i. q. 1. ar. 1. 9m. Nec oz potī⁹ gr̄a dici dispō ad caracterē ɔ̄ eɔ̄. sic pz q potētijs nālib⁹ nēo bn̄ vti tur n' mediāte hītu: q tn̄ ñ ē dispō ad po° bn̄ das: s eɔ̄. Et ita i ppoīto ista ptās dispo° ad id sine q̄ bn̄ ea null⁹ vtif. i. gr̄az. Ad 2m dico. q silitu° de spmate solū q̄ ad h°oz accipe q vtrobiqȝ attigit dispō ad foaz. ñ quo ad eē di sposi° in eodē cū fōa: q vt dr̄. 12. q. 74. ar. 2°. 3m. dispō alī ē i eodē z idē cū fo° vt scia icboa ta z pfecta. Alī ē in eodē: s ñ idē vt calor z fo° ignis. Alī nz idē nz i eodē vt i bijs q̄ ita ordināf vt ab vno veniat i a° vt bōitas ymagiatōis z scia clara. ¶ 3° pn̄r. Sic num⁹ sortif rōnē pcij z circul⁹ signi ex istitutiōe hūana p solā relōnē rōis ita res nāles rōnē sacri ex istitutōe diuia. So. nō est sile: q hūana istitutio nō est cā rez iō eis nihil addere aut detrahere pōt. Secus autē de diuina.

¶ Cōtra 4az arguit sco. q bap⁹ ñ ipmat aliquā foaz q̄ dicaf caract. p° sic. Nā h°ūc rōe nz auctate hr̄i pt. g° ñ ē asserēdū. * So. scti noie caractis vtūf. Uñ aug. ad dona. z hr̄. 23. q. 4 ca°. displicet. Caracterē igt dn̄icū pōtatȝ i sacra° q̄ō accepistis. Uñ ex̄ ō bap° z ei⁹ effectu ca° maiores expīse dr̄ q i bap° ipmif caract ēt sigs fict⁹ accedat. ¶ 2° q aug. in mltȝ libris diligētissīe egit de bap° z nūq̄z aliqd dixit de caractē. So. ymo. de h° logf i mltis locis q̄ forte scot⁹ ñ vidit z silr ō h° dic mgr̄ di. 6. huius ca° de bijs vo q baptizāt. ¶ 3° q si ponif frustra pōif q̄ ad eēm pn̄tes bap' g ē gr̄a z q̄ ad alios. Pm pz q ñ est dispō ad gr̄az ex pte agētis cū sit isi° vtutȝ. Nz ex pte aie: q rēo to pctō ē sūme dispota. Cōsi' q hn̄ti caracterē ñ daf gr̄a sine ɔtritōe q̄ sine tali fo° sufficit ad gr̄az. Pz ēt 2m. p° q̄ ad assilari z distigui: q sine fo° iherēte pfessus religionē vnā assimilaf alīi pfesso eiusdē z distinguif ab alijs aliaz. 2° q̄ ad eē cōfiguratū z obligatū x°: q p homagiū z pfessionē sine tali fo° ē qs obligat⁹ z tenef cōfigurari. i. ɔfōari alīi. Et idē ē ō alijs effectib⁹. So. Ad pba. pmi falsi dico q ē dispō ex pte susceptiui: q gr̄a ñ daf sine dispo° q̄ sit act⁹ scōs libi arbitrij l'q̄ sit act⁹ pm⁹. Q: g° puuli ñ hn̄t paz nec° ē eis. 2a. i. caracter l'ornat⁹. Nec ē vez q aīa carēs actu peccato sit sūme dispo° ad gr̄az. Et lȝ de⁹ sine caractē possȝ assistē ficto vt recedēte fictōe gratiā aseq̄f: tn̄ ordiauit sctificatōez hoīs isto° fieri. Ad ɔsir. dico q p ɔtritōez accip hō gratiā sic p rēouēs phibēs: s p caracterē sic per cāz p se disponētē ad gr̄az. Ad paz ēt pba. 2' falsi dico q caract ñ solū ē sigm distictīm: sed ēt ē pn̄m actīm vl' pa° sīm iō ē fo° ab°a. Et p h° pz ad 2m. Sciēdū ē āt q ñ inp' sacerdotē ceteris

paribꝰ hr̄e aliqđ accñtale gaudiū sup oēs nō hn̄tes caracterē sacerdotalē aut aliqd illū ꝯti nēs eminēt sic hn̄t btā ꝟgo vt ꝓbat albertꝰ. ¶ 4° ꝑnr. Nā q fictꝰ baptizat actualr peccat mōlr. gº deꝰ nullū donū ei tribuit alioqn curaret ip̄fecte. So. negat ꝯn̄a. q꞉ baalā peccāt mōlr ex auariª ꝛ infidelitᵉ ꝛ ydolatria ꝛ odio ppl'i dei data ē ꝓꝓhia nūeri. 24. Nec tn̄ tc deꝰ dādo caracterē curat ꝑfecte l' ip̄fecte. Nec oē opꝰ ꝑfectū ē ꝑfectū ꝑfectōe grē ḡtū faciētis. ¶ 5°. oē donū dei ē grā l' dispō ad illā l' ē gratia ḡtū fa. aut grat3 data. Caractꝰ āt nl' hoꝝ ē. So. ē dispō ad grāz lꝫ n̄ total' i adulto q pōt accedē fictꝰ ad sacr̄z. Est ēt donū dei vtile ecclie. vt p3 de sacerdotali. ꝛ ēt de baptismali. ¶ 6° q꞉ deꝰ illū delē ꝑt. gº male dr̄ eē idelibil'. So. negat ꝯn̄a. q꞉ ē idelibil' de poª ordīaria dei ꝛ si n̄ de abᵗª. ¶ 7° q꞉ circōcisio ꝑm te ē cā grē ꝑ dispōnē ip̄sīaz. gº male dicis ꝙ n̄ ip̄mit caracterē. So. ꝑꝫ vltiꝰˢ deteriatōez. s. tho. circōcisio nꝫ grē nꝫ caracterꝫ nꝫ ornatꝰ erat cā.

Irca. 5. ꝛ. 6. di. q̄rit vtꝝ pueri ifideliū sint iuitis parētibꝰ baptizādi. ¶ P° ꝯ°. Pueri * ifideliū filij nūdū hn̄tes vsū rōis iuitꝫ parētibꝰ n̄ st̄ baptizanᵈ. 3. q. 68. ar. 10. 22. q. 10. ar. 12. Hº. n. ꝟgit i ꝑiculū fidei ꝛ derrogat iuri nāli. ¶ 2ª. Oēs puuli baptizati eq̄lez effeᵐ ꝑ se suscipiūt i bapº ex ip̄o bapº. 3. q. 69. ar. 8. Effectꝰ āt ꝑ se ē ille ad quē ē ordīatꝰ. i. gnō i sp̄ūalē vitā ad quā oēs pueri eq̄lr se hn̄t: q꞉ n̄ i ꝓpria: s3 i aliena fide baptizat. ¶ 3ª. Recipiēs sciēter bapᵐa mal' mīstris ab ecclia dei p̄cisis ꝑ hēsiz l' scisma l' excōicatōez ex̄ casū necitatꝫ peccat. 4. d. 5. q. 2. ar. 2. q. 5. Itē. 3. q. 64. ar. 9. Tel'. n. ꝑticipat excōicato in diuīs sine necitate. ¶ 4ª. Malꝰ mīster baptizās cū solēpnitᵉ q̄si mīster ecclie peccat mōlr n̄ āt si i cāu necinō vt mīster. 4. vbi. s. ar. 2. q. 4.

¶ Cōtra pᵒˢ arguit sco. ꝙ tales puuli sint inuitis parētibꝰ baptizādi ꝛ ꝑbꝫ ꝙ hº possit ꝑnceps. cui tales st̄ sbditi i regimie reipu. sic. In puulo. n. dn̄s hꝫ ius maiꝰ q̄ꝫ parēteſ. Nā i potestatibꝰ sbordīatis iferior n̄ obligat i hijs q̄ st̄ ꝯ legē supioris ꝑꝫ aug. d ꝟb. do. gº ꝑnceps tales pueros dꝫ cogē sbdi d magis q̄ꝫ parētibꝰ. So. negꝛ añs i ꝑtinētibꝰ ad ius nāle l' diuiᵐ. In hijs. n. hº l' ē ꝑtās ꝑncipis q̄ꝫ p̄ris. ꝛ forte nl'a q̄ꝫdiu puulꝰ caret vsu rōis n' i cāu d q̄ sra. Est āt verꝝ añs. d ꝑtinētibꝰ ad ius ciuile l' hūaᵐ cuiꝰ' n̄ ē iste bapꝰ. Circa hº āt perˢ d pa. mlta dic ꝛ iter ceťa vnū ꝙ ē dubiū. s. ꝙ pueri tales ꝯ volūtᵉˢ parētū bapⁿ n' suscipiūt. Certū tn̄ ē ꝙ nullꝰ hō cogē pōt ifideles ad baᵐ. ē rō gnal' ē q꞉ deꝰ hº n̄ vult vt dixit iacobꝰ hermogēi. ꝛ apl's. Quid ad nos iqt d hijs q foris st̄ iudicare. Sp̄alis āt ē d puerꝫ: q꞉ ē ꝯ ius nāle ꝛ parētibꝰ ifert iuria. Et lꝫ fōte minꝰ malū eēt ifidelibꝰ ꝑuari libtate ꝑuanᵈ legē suā q̄ꝫ cā hr̄e. hº tn̄ ꝑuāti eos ꝛ cogēti ad ꝑuādū legē xᵖ n̄ eēt boᵐ. Cōfir. arᵐ. q꞉ ꝯcil'ū toletanū cōmēdat sesibutū tā q̄ꝫ catholicū ꝑncipē eo ꝙ ifideles cogēt ad bapᵐ. So. hº fit rōe pie itētiōnis n̄ rōe facti. Vn̄. 45. di. dr̄ nēini ad credēdū eē vi iferēdā. ¶ Cōtª eādē durā. ꝓbādo ꝙ lꝫ n̄ sint sic baptizādi filij ifideliū sepati cōmorātiū ex̄ pplꝫ dei l' ꝯuersātiū i pplo dei: sic libi: veluti st̄ m̄catores: secꝰ: si st̄ xp̄iāoꝝ suꝰ vt iudei. pº sic. Si. n. n̄ ē sic iō ē: q꞉ nullꝰ ꝑt ei ꝑuꝰ altiꝰ i hijs q̄ st̄ d iure nāli ꝛ diulº: sic posset qs cōedē ꝛ credē i d toto mūdo ꝓhibēre. Sꝫ n̄ ē iō. hec. n. rō n̄ ꝯclu' n' de adultꝫ: pueri āt st̄ cogēdi: q꞉ baptizādo eos: n̄ fit eis ꝑiudiciū: sꝫ bn̄ficiū. nᶜ fiūr parētibꝰ: q꞉ eis possīt auferri ꝛ vēdi lōge q̄ fcō n̄ st̄ sb cura parētū. Ab eoꝝ gº cura ꝑt ꝑnceps eos vēdēº l' donādo sbtrahē ꝛ ꝯsīr baptizare. Stāte tn̄ cura n̄ pōt. So. ad i ꝓba. rōis q̄ ad pueros dico ꝙ añ rōnis vsū n̄ possīt a parētū cura sbduci q̄ ad illa q̄ diulᵐ ꝛ nāle ius ꝯcernūt: sꝫ solū q̄ ad ꝯcernētia ius ciuile. 22. q. 10. ar. 12. Quātūcūqꝫ gº ad lōginq̄s regiōes vēditi mittāt nullꝰ scient ꝙ eos ꝯ parētū volūtatē baptizare. q꞉ fōte etiā añ rōis vsū nᶜ vēdi nᶜ trāsferri possīt. nᶜ. s. tho hº alicubi ꝯcedit gcqd sit d seq̄abꝰ eiꝰ. Si tn̄ aliq̄ cāu sine ꝑiuditio possēt cure parētū totalr̄ sbtrahi. tūc idē ē de eis ꝙ de orbatꝫ parētibꝰ ꝛ hij q curā eoꝝ iuste suscip̄. vr̄ succedē loco parētū ꝛ eis dꝫ ꝓuidē de diuīs. ¶ 2° q꞉ res ꝛ bōa ꝑuoꝝ st̄ dn̄oꝝ. gº ꝛ filij cū sint res parētū. So. st̄ qdē dn̄oꝝ: sꝫ tn̄ vti eis n̄ possūt ad

oēm vsum: sed ad seruitiū. Non enī lz tibi vti ancilla tua ad concubitum.

¶ Arguit ēt pe. de pa. ꝯ rōes sue opionis ꝛ nr̄e ꝛ soluit. ¶ Pª. rō hec est. Null⁹ .n. ē ēu⁹ in/spectātib⁹ ad ius nāle l' diui^m cui⁹¹ ē hº. Sz ꝯ qꝛ lz educaº liboꝝ sit de iure nāli tn̄ doctria i morib⁹ ē de iure gētiū. Si āt pr̄ vellz docere malos mores puta q̄ eēt mecādū dz phiberi ꝛ puari tutella. C. de episco. si lenones. gº afōtiori si doceat fornicari spūalr̄ p īfidelitatem. auferēda ē sibi ples. So. an̄ vsū rōis pr̄ nˡ pt filiū docē. ꝛ si p⁹ vsū rōis malos doceat mo/res ei auferēd⁹ ē: n̄ āt si doceat malā fidē: qa doctria moꝝ ad ius ciuile: fidei āt ad diuinuz spectat. ¶ 2ª rō. nā pnceps si pl⁹ lz min⁹ dn̄at sup filio iudei q̄z sup pr̄e gr̄a cui⁹ fili⁹ ē ēu⁹ ꝛ tn̄ n̄ pt pr̄ez ad bap^m cogē i se. vt pz p dcm̄ cō/cliū. gº n̄ pt ei īferre viz auferēdo filiū vt ba/ptizet cū volūtas pr̄is sit volūtas filij. Sz ꝯ diceret .n. q̄ volūtas pr̄is ē filij solū inq̄z^m se exhibz pr̄ez. s. i hōis. Itē volūtas parētū n̄ re/grit ad bap^m cū possint tūc eē mōtui. gº nz eo/rū ꝯria volūtas illū īpedit. So. volūtas pr̄is ē filij īspectātib⁹ ad pdicta iura an̄ vsū rōis. Et lz n̄ regrat parētū volūtas. qn̄ n̄ sc̄ l' n̄ ha/bent tutellā: qn̄ tn̄ illā hn̄t regrit. ꝛ ꝯn̄r ꝯria volūtas īpedit. ¶ 3ª rō. Nā si hº eēt licitū sci pteriti pncipib⁹ q̄s faīliares hūerūt hoc vtiq̄z ꝯsuluisset. vt siluester ꝯstātiº. amb. theodosio q̄ tn̄ n̄ fecerūt. Sz ꝯ. Diceret .n. q̄ eccl'ia hoc omisit i pnº rōe scādali. sic ēt tūc hac rōe he/ticos n̄ plectebat. So. n̄ vz īstātia: qꝛ si ita es/set aliq̄ post. eccª l' i pato: hº statuissz l' saltē nō reprobasset hui⁹¹ coactōez. ¶ 4ª. Nā tutuz n̄ eēt. Tales .n. pueri p⁹ vsuz rōis facilr̄ posset ab hº bapº resilire. Cōtra qꝛ ē magis visile q̄ stet ꝛ moriat i iudaismo is q̄ spē i eo nutrit⁹ q̄z q̄ aliq̄ fuit īter xp̄iāos educat⁹. So. an̄ vsū rōis nulli acqreret hītū moralē l' itellectualē īclināte ad statū īter xp̄ianos. Quicq̄d tn̄ sit ꝯ hº n̄ sc̄ faciēda mala vt veniāt bōa. ¶ 5ª rō Nā ad bap^m regrit ītētio suscipiēdi illū exp̄s sa i adulto l' īterp̄tatia i puulo. Sz sola volū/tas parētū ē īterp̄taº filioꝝ. Cōtra negaret .n. mioꝛ: qꝛ magis ē pueroꝝ volūtas ei⁹ q ē spi/ritualis pat q̄z ei⁹ q carnalr̄ tn̄: ꝛ spūalr̄ ē ho/stis. So. īspectātib⁹ ad ius diuinū tal' volun/tas interpretatiua nō pōt eē nisi parētū vl' eo/rū qui in hoc eis iuste succedunt.

¶ Cōtra 2ᵒˢ arguit sco. q̄ puuli baptizati in eq̄lit' suscipiāt effectū bapˡ. pº sic. Nā de⁹ ele/ctos pdestinauit ad diuersos gradus gloᵉ. er/go pōt eis in bapº dare diuersos gradus gra/tie. ꝛ tūc ex pte bapˡ habebūt eq̄lē gratiā: sed nō ex pte cause pncipal'. So. pmo negat an̄/cedēs vlt: qa etiā aliq̄ hoies erūt equales in gloª. 2º cōcedo ꝯn̄s possibilit' loquēdo nō ta/mē pbat q̄ de facto ita sit. ¶ 2º qꝛ causa meri/toria illi⁹ gratie que confert in bapº. i. passio xp̄i pōt efficati⁹ opari in vno q̄z in alio dupli/cit. pº qꝛ est spirituali⁹ oblata p vno q̄z p alio sm̄ q̄ xp̄s patiēs sciuit vnū electū eē ad ma/ioꝛē gradū glorie q̄z aliū. 2º ex hoc q̄ p vno est oblata in effectu puta p eo q baptizat. p eo vo qui an̄ mortē xp̄i circōcidebat erat ob/lata in puisiōe tm̄. So. passio xp̄i que ē illius gratie cā meritoria ꝛ īstrumētalr̄ effectia eq̄/lit' opat q̄ztuz est de se circa eos qui eq̄lit' sūt dispositi n̄ eodē mō sit applicata. Qd̄ autem xp̄s spetiali⁹ p vno q̄z p alio illā obtulerit n̄ pbat: sz solū q̄ offerre potuit q̄ nō negatur sed tūc iequalitas gratie nō venit ex bapº vel passione pcise ꝛ per se sed ex affectu iesu chri/sti. ¶ 3º. qꝛ lz ex pte paruuloꝝ nullus sit mo/tus vel ineq̄litas respectu bapˡ: sec⁹ ex pte pa/rentū. Rōne ergo offerētiū ꝛ si nō rōe baptis/mi possunt maiorē gratiā reportare. So. nō est cōtra nos qui loquimur de effectu baptis/mi per se ꝛ nō per accidēs.

¶ Cōtra tertiā arguit scotus. sed argᵗᵃ sua p/bant q̄ in casu necessitatis extreme lz suscipe/re baptismū ab excōmunicato qd̄ cōcedim⁹ ꝛ sic oīa dicta. s. tho. itelligim⁹. Et si dicat q̄ talis casus in adulto nō est dabilis: qa semp saluari pōt baptismo pnie vbi legipti^m mini/strū alterius nō hēret. nō valet qa vt bene ar/guit scotus. de⁹ iubet suscipi baptismū. Si er/go eccl'ia phiberet pticipare mistro in omni casu obediendū esset deo nec in casu necessita/tis peccabit baptizās aut baptizat⁹.

¶ Cōtª 4ᵃᵐ arguit durā. q̄ nllō cāu pt mal⁹ minister baptizare quin baptizet vt minister.

p° sic. Quod. n. nullus pt facere n' mister nullus fac n' vt mister. Tale qd ãt ẽ mistrare sacm: q: õ necessitate sacrati ẽ mister sic ẽt mã z fom. So. fm petr a°r: ex fo° ẽ falsa. sic ñ pt baptizare n' colorat?: q tñ h° ñ fac inqm colorat?. Concedit tñ grã mãe z dr q nullus baptizat n' vt mister sacrati z xpi n' tñ glz peccat mõlr sic nz iudex iniqu? iuste iudicãs. vt di mister: sz solũ ille q mistrat vt mister ecclie sctificat? exi? z ñ iteri us. z tũc solũ qñ aliqd fac vt tal' mister. Si. n. fac aliqd ñ iqm tal'. vtpote: q: i tali cãu eccle sia idẽ vellet fieri p ñ mistrũ ñ peccat. Fac ãt vt tal' qñ cũ solẽpnitate istituta fac z tũc tenetur eẽ solẽpnis mister p iteriorẽ sctificationẽ ¶ 2°. Nullus excusãs necitatz ex cãns talẽ. igit sp peccat. Añs pz. q: ois casus ẽ euitabil' cuz possit penitẽ. So. dico p° q alĩ ẽ casus i q̃ qs ñ pot suũ ipedimẽtũ reoue vt si ẽ excõicat? z ñ hz copiã absoluẽtz. Est. n. excõicato phibitũ añ absolutionẽ mistrare. ẽt si õ oib? criminib? sit ɔtrit?. mlto magis qz exñti i pcto. z magis tal' vtiqz peccaret. Dico 2° q necitas non ab'ta ñ excusat vtputa si mister vocet ad baptizãdũ solẽpnit' in ecclia z ñ pt declĩare. Pot eñ penitẽ z h° pbat argm. Excusat ãt ab'ta tñ vt mistret sine solẽpnitate sic vetula baptizat. Uel pt dici q alĩ hõ ñ pt de singul' ɔteri vt tenet. z tũc cũ gñali ɔtritõe pt baptizare sine solẽpnite debita mistro ecclie ɔsecrato. nõ ãt cũ solẽpnite ex q̃ piculũ ñ ẽ in mora. n' pus mũdet p cõpletã z pfectã penitẽtiã.

Jrca pcedentes z. 7. di. q̃rit vtz bap? aut ɔfir° a ficto suscepta recedẽte fictõe sortiat effem. ¶ P° ɔ: Fictio ipedit effem bap' z ɔfirmatiõis. 3. q. 69. ar. 9. Jt. 4. d. hac. q. 3. ar. 2. z intellige de effe ll q ẽ res tm. i. grã ñ de eo q est sacramẽtũ z res. i. caractẽ. ¶ 2a. Recedẽte fictiõe vtrũqz eoz sortitur effem suũ vbi. s. 3. pte. z. 4°. d. 4. q. 3. ar. 2. q. 3.

¶ Cõt° 2as arguit durã. p° q: effe° i actu requirit cãz i actu. 2. phy. Sz qñ recedit fictio ñ est cã. i. bap? i actu. g° zc. So. tc ẽ bap? i suo effe ll. i. caractẽ p quẽ hz aliũ effem i actu z si ñ sit i se. Est ẽt z vt? spũal' sacri. ¶ 2° q: dispõ necessitatz ad fo°z ñ stat sine ea z ñ stat cũ ei? opposito. Stat ãt caract' sine grã. g° ñ ẽ dispõ necitatz ad illã. So. fz pe. dupx est dispõ necitatz. s. simpr z fz qd seu ex suppoitiõe q nullũ adsit ipeditũ. Tal' ẽ diaphaneitas z caract' z de hac negat a°r. Uel dic q caract' ẽ dispõ necitãs stãte dei ordina°e. z rẽoto ipedi° ex pte hois. Uel pt negari a°r de dispõne q̃ includit gdẽ oẽ positim: sz ñ oẽ negatim l puatim. cui? ẽ caract. Cõcedit ãt de icludẽte vtrũqz. ¶ 3°. q: caracter dispõit ad aliqd simpr z ñ fz bñ. g° ñ ẽ dispõ ad grãz q̃ deteriat ad id q ẽ bñ. So. tripx ẽ dispõ. s. act? 2? libi arbitrij. z hit? . i. ornat? z po°. i. caracter. Neg' g° ɔñia de 3°. z ɔcedit de p° z 2°. q: 3a fz ɔgruitatẽ dispõit. ¶ 4°. Sine caractẽ dat grã z cũ ipso ñ dat. g° ñ ẽ dispõ ad illã. So. fz petz tripx est dispõ necitatz. s. sine q̃ ñ ẽ effe°: sz ipa ẽ sine effectu: q: s. ea posita ñ pot' nec°. vt sup fities respectu triãguli. 2a ẽ sine q̃ ẽ effe°: sz ñ ipsa sine effe ll: q: ea posita nec° pot'. n' sit ipeditũ. Et ista est dupx vt dictuz ẽ. s. simpr vt pfecta altera° z ex suppoe vt diaphaneytas z caract. 3a ẽ sine q̃ nõ ẽ effe° nz e ɔ° vt sbz re ll ppe passiõis boia petr? bñ. Uel pt dici q ẽ dispõ ñ sine q̃ grã esse ñ possit: sz q̃ sine grã bñ opari nõ pt. Et sic grã ẽ seqlla ad caracterẽ nec° ñ ab'te. aut ex cã efficiente: sed ex suppositiõe finis.

Jrca. 7. di. q̃rit vtz sacerdos simpx possit ɔfirmare. ¶ P° ɔ°. Sol? eps pt po° z auctae ppa ɔfirmare. 4. d. 7. q. 3. ar. 1. q. 2. Jtẽ. 3. q. 72. ar. xi. ¶ 2a simpx sacerdos ñ eps pt ex ɔmissiõe soli? pape ɔfirmare. 4° z 3°. vbi. s.

¶ Cõtra 2as argr mltipr durã. p° sic. Si sacerdos simpx ẽ mister ɔfirmatiõis h° pt sine cõmissiõe pape. Si ñ ẽ h° ñ pt ẽt ex ɔmissiõe ei? q: mister ẽ õ itegrite sacri i sic mã z fo°. z ɔñt circa ipz papa n' mutare pt. Dices q ymo pt cũ mister sit exinus sicut cũ dat l' aufert auctoritẽ absoluẽdi in pnĩa: ñ ãt circa mãm z fo°s q sint q̃dã itrinca sacro. Sz ɔ p°. q: i° ñ ẽ mutare mistz: sz sbtrahẽ mãz. 2° q: sicut mister ita z suscipiẽs exinsecus ẽ quẽ tñ papa ñ mutat vbi ẽ dteriat?. vt i exima vnctõe ifirm? z sou

masculⁿ. Et h sit 2ᵐ argᵐ. So. Cōmittē h sim plici sacerdoti n̄ ē mutare istᵐ ẽm sbaz: eo q̄ mister ē sacerdos eps q eudē p̄cise hz caracte rē cū simplici sacerdote lz pleniorē. Est āt sciē dū q̄ mā̃z vnctōis ⁊ ɔfirmatōis xp̄s instituit oleū ⁊ crisma: sz bap̄ scificatōez ɔmisit eccl'ie Jlla. gᵒ scifica° mā̃e ē sacramētale n̄ sacramē/ tū ⁊ i oispo ē eccl'ie q̄ ad suari vl' omitti. Si cut tn̄ nullū ē mr̄imōiuz iter p̄sonas q̄s eccl'a illegiptiat: sic vnctio nec ɔfirma° eēt q̄ ex mā̃ fierz n̄ scificata sz ritū eccl'e. Simil'r n̄ ɔsecra tio epi sit sacr'ale aliqd dici; p̄t q̄ xp̄s ɔfirma tōis mistrū oteriauit: vt sit sacerdos; sz eiᵒ cō secratōez ɔmisit eccl'e ⁊ sbest volunⁱⁱ eiᵒ q̄ ad suari ⁊ omitti: q tn̄ eā omittit nⁱ fac: q2 n̄ sz ritū eccl'e fac. Quāuis āt ista n̄ p̄bē tn̄ sic po tuit eē et saluat q̄ romana eccᵃ fac ō q̄ suppo neᵐ ē q̄ n̄ erret h oia petrᵒ: p q̄ pz ad p̄dicta

Arg'āt itez ɔ̄ p̄dicta duran. q̄ h opio sit falsa; q2 sz oēs xp̄s reⁿ sacrōz ɔmisit hoibᵒ solū misteriū simpˣ q̄ ɔsistit i faciēdo p̄cise id q̄ xp̄s ordīauit. Nō āt ɔmisit ptātē excellēᵉ ad quā ptiet ordiare ō mā̃ l' mistro ⁊ ō hoīū scificatōibᵒ ⁊ necessiᵗᵉ scificatōūz hᵒⁱ. Est ēt vt dic fidei ⁊ eccᵉ piculosa: q2 idē poterit dici de alijs sacr'tz ex q̄ seq're' poᵉ eē q̄ sz voluᵗᵉˢ pa pe solᵒ eps ɔficēt: l' solū ex vio rubeo: aut so lū ex aq̄ calida eēt baptismᵒ ⁊ ɔ̄nr fides q̄ est circa sacra ex sola pape voluᵗᵉ depēdēt h ille. Ad h āt sbstinēdo opi. petrᵒ dico q̄ ē va: sz ne go p̄dicta ad ptātez excellētie ptinēⁿ q̄ vt hr̄ 3.q.64.ar.3. ɔsistut i 4ᵒʳ pᵒ. q2 passio xp̄i i sa cramētz opat 2ᵒ. q2 iuocatōe nois eiᵒ scificā' sacra.3ᵒ q2 sacra istituit 4ᵒ. q2 sine sacramētz effeᵐ sacrōz ɔfert. Silr'a dic 4ᵒ. d.5. q.i. ar.i. Ex qbᵒ locis pz q̄ ordīata p̄dcā aut aliud ad sacr'm aliq̄ necariū scdario n̄ p̄nʳ: n̄ ptiet ad ptātē excellētie: potissiᵉ ex ɔmissiōe xp̄i gn̄ali l' spāli iplicita l' explicita: sz ptiet ad misteria l' e mistri hn̄tis pleitudiēz ptātis. hᵒ. n. n̄ ē in stituē sacra q̄ ad eēntialia l' sbaz: sz ē ordiare de qbusdā actibᵒ necᵒ reqsitis ex ɔmissiōe nō ex auctoᵉ p̄pria vn̄. s. tho. 3. q. 72. ar. 3. 3ᵐ ⁊ in p̄nⁱⁱ solutōe vr̄ exp̄sse dicē q̄ bn̄dictō crisma tis ⁊ olei nūq̄z a xp̄o fuit exercita actual'r nec benedictiōis forma ab ipso explicite est tradi ta: sed commissa ecclesie.

Arguit āt itez ɔ̄ p̄dicta. Restat. n. dubiū. Nā dr̄. 3. q. 64. ar. 2. ad. 1ᵐ q̄ illa que p̄ hoīes circa sacra sunt istituta nō sunt de necitate: sz de solēpnitate sacramēti. Ad h dico q̄ loq̄t de istitutis ab aliq̄ citra papaz q̄ pz. q2. 4. d. 4ᵒ. q. i. ar. i. determiat q̄ eccl'ia posset taxare gradᵒ ɔsanguinitatis ipediētis mr̄imōiū: ita q̄ de necitate talis sacramēti sit q̄ ɔtrahētes nō se attineāt. Jtē dico q̄ istituta p̄ hominez nō ita sunt necᵒ q̄n ip̄e vl' successor possit ea fa cere nō necᵃ. Secᵒ de institutis a xp̄o. Dico ēt q̄ ista opiᵒ nec piculosa ē: nec dā̃pnosa eccl'ie Nec vz p̄batio de bapᵒ ⁊ eucar. q2 nec apo stolōz p̄nceps nᵉ romana eccl'ia cuiᵒ fides pi clitari q̄dē pōt: sed nō deficē legunt istituisse aliqua necā circa p̄dicta q̄zᵐ ad mā̃z l' formaz vl' ministrū: sic circa ɔfirmatōez ⁊ ordinez. ⁊ mr̄imoniū q̄ nō sunt tāte necitatis ⁊ hᵒ. pᵒ q2 bapᵒ tāq̄z sacramētū necitatis nō artat. gᵒ q2 sacramētū maiōz ordinū ⁊ eucaristie hn̄t im mediatā relōnē ad corpᵒ xp̄i verū. nō sic autē minores ordīes. ⁊ p̄dcā: sz p̄ficiūt i aliq̄ q̄du corporis mistici. Jō circa ista papa pōt aliq̄ reddē necᵒ. Forte tn̄ nō oz oīa dicta petri sb stinē circa p̄dicta. q2 nec oia videt̄ eē de men te. s. tho. cuiᵒ dicta suscepimᵒ ɔ̄fendēda vl' po tiᵒ sbstinēda dūtaxat. Ad 2ᵐ āt argᵐ supᵐ i p̄nᵒ qōis positū dic idē petrᵒ dupl'r pᵒ q̄ eēn tialiᵒ se hz patiēs ad actiōez trāseūtē q̄z agēs cū sit idē sbo cū ea. 2ᵒ q̄ lz papa n̄ possit mu tar̄ mistᵐ total'r ⁊ simpl'r dteriatuz a dō. secᵒ sb ɔditōe cuius ipletio sbest eccᵉ volūtati. Et idē ē ō suscipiēte sacra si sit dteriatᵒ ɔditōate vt i mr̄imōio vir ⁊ mulier sz q̄ eccᵃ statuerit vn̄ papa p̄t illegiptiare p̄sōas h iᵉ hn̄. Possz tn̄ dici q̄ in tali casu mister ē sb distīctōe. Sa cerdos simpˣ ɔmissariᵒ pape l' sacdos eps. vn̄ n̄ mutat mister. pᵒ q2 papa tē dr̄ ɔfirmare 2ᵒ q2 si hᵒ negat tn̄ factū pape ē scdm xp̄i. ⁊ talis mistrat ex istitutōe xp̄i āt'q̄ ⁊ ɔditōali n̄ aūt noua aut abᵗᵃ. ¶ 3ᵒ. arguit sic. Ea q̄ ɔsecratio nē respiciūt n̄ ɔsecrato ɔmitti n̄ possūt ex̄ de ɔse. eccᵉ vl' alt. caᵒ vltio. Talia sit sacra q̄ respi ciūt cōpᵒ misticuz. Si. n. ptinerēt ad iurisditō nē eps ɔfirmatᵒ ⁊ papa electᵒ añ ɔfirmatiōez

possēt illa ꝯferre cū hēant plenā iurisdictiōez h°tn̄ n̄ possit. So. dic petr⁹ p° ꝙ ep̄s d q̄ decretal' logr̄ n̄ ep̄o ꝯmittē n̄ p̄t ea q̄ sīt ꝯsecratōis. papa āt p̄t ꝯmittē ēt n̄ sacdoti n' icludāt misse celebratōez vl' vt dic p̄t dici ꝙ papa nō p̄t ea ꝯmittē n̄ sacdoti: sz tm̄ ꝯsecrato i sacdotē ⁊ si n̄ i ep̄z. ¶ 4°. Si sacerdos simpˣ ex pape ꝯmissiōe cōfirmare aut miores ordies cōferre p̄t idē ep̄s ꝯmittē poterit quo papa n̄ ē maior n' i foro cāꝝ. So. Ep̄s ⁊ papa i ꝯsecratiōe eq̄lea sīt cū eadē sit vtriusq₃ vn̄ ep̄s sact⁹ papa n̄ cōsecrat. Sz papa maior ē iurisditōe vn̄ sīt eq̄lea icōferēdo sacramēta p̄se: sz papa maior ē i cōmittēdo ꝙ ē iurisdictōis. Nā curat⁹ nō sacerdos sacerdoti ꝯmittit audientiā ꝯfessio^m h̄ petr⁹. bn̄. ¶ 5° q₂ sic i bap° ꝯferˣ potestas suscipiēdi sacr̄a ita i ordie ꝯferendi ea. Sz ex cōmissiōe pape n̄ baptizat⁹ n̄ p̄t veri sacr̄m suscipē. g°nz nō ordiat⁹ illud p̄ot dispēsare. So. Sic sine po^a passi^a. i. caractē baptismali null⁹ suscip sacr̄a ita sine acti^a. i. caractē ōdinz null⁹ ea p̄ot ꝯferr̄ ēt ex cōmissiōe pape vn̄ talē ꝯfirmatorē oz eē sacerdotē n̄ āt ep̄m hec idē. Sciēduz vo ꝙ alij epi n̄ sunt eq̄lea.* pape i ꝯsecratōe. q₂ tenēt ad aliq̄a modos cōsecrādi ad q̄s ipse nō tenet q₂ i m̄ltis ꝯsecratōib⁹ q̄ ecc^e sunt cōmisse h₃ p̄tātē excellētie h̄ idē bn̄. ¶ 6°. Nā ꝙ dr̄ illa cōfirmatiōez n̄ posse cōmitti nisi h̄nti p̄tātē sup corp⁹ xp̄i veꝝ. i. sacerdoti n̄ cogit. a christi. n. corpore ad mēbra fluit gr̄a nō solū vt ē i sacr̄o: sz ēt vt i se cōsiderat. Sacerdos āt n̄ h₃ sup eo p̄tātē nisi vt ē in sacr̄o. g° nō ē nec^e ꝙ ei soli cōpetat dispēsatio sacr̄oꝝ qb⁹ gr̄a fluit ad mēbra. i. misticū cōp⁹. So. h₃ p̄tātē sacerdos sup xp̄o vt ē i sacr̄o eucaristie ⁊ i alijs eo ꝙ ad h̄ alia ordinēt. Jō ex h̄ ipso ꝙ ex offi° h₃ talē p̄tātē i illud sacr̄z. s. eucaristie ꝯpetit ex cōmissiōe hr̄e i alia. Suppōim⁹ āt deū sic ordiasse. q₂ ecc^a sic sac. Et lz n̄ sacdos baptizet h̄ ex ordiatiōe x̄i ē. nō pape. ⁊ silr̄ aliq ꝯhūt: sz ex cōmissione pape n̄ p̄ot n̄ sacerdos cōferre sacr̄a. Sciēdū vo ꝙ q̄dā sūt episcopi vt ep̄s ē q̄z^m ad posse simplr̄ ⁊ totalr̄ q̄ cōmitti nō possūt alteri coepiscopo vt maiores ōdies cōferre. Alia vo n̄ q̄z^m ad posse simplr̄: sz q̄z^m ad posse ex offi° vt cōfirmar̄. ⁊ miores ōdiea cōferre. Ista āt alteri q̄dē ꝯmitti possūt: sz a solo papa h̄ oia pet. ¶ 7° q₂ mister ꝑpus cōfirma^{ois} vr̄ eē episcop⁹ de cōs. d. 5. mioꝝ āt ordinū simpˣ sacerdos ex̄ d ord. ab. ep. qui renū. suo. ep. ca°. p°. So. Cū dr̄ simpˣ sacerdos mister mioꝝ ordinū itelligit ex cōmissiōe iuris vt abas ē lectorat⁹ h₃ aliq̄a. l' itelligit ex cōmissiōe pape vt presbiteri cardiales sūt n̄ alr̄. h̄ pe bn̄. Arg^m i pede. q₂ episcop⁹ n̄ h₃ aliquē ōdinē vl' caracterē quē n̄ hēat sacdos. g° eq̄ sacerdos vt ille cōfirmare p̄ot So. a. tho. p̄nti distin. q. 3. ar. 1. q. 2. 3^m dic ꝙ ep̄s nō h₃ aliū ordiez relatiē ad cōp⁹ x̄i veꝝ q̄z hēat sacerdos. Sec⁹ āt relatiē ad mixtū. Jō i ꝑmotōe mēbroꝝ cōpis mistici aliq̄ ei cōpetūt que n̄ cōpetūt sacerdoti.

Jrca. 8. ⁊. 9. disti. q̄ri^r vt^m fo^a euca. s. h̄ ⁊c. sit ꝯuēiēs. ¶ P^a ꝯ°. Eucaristia ē sacr̄m. 3. q. 73 ar. 1. 4°. d. 8. q. 1. ar. 1. q. 1. Est. n. ibi sig^m sensibile scificatiuū hois. Sic āt i alijs sacramētis spēs sēsibiles ⁊ spūal' vt⁹ sunt q̄ hoiez scificāt ita h̄ spēs sen^{les} ⁊ veꝝ corp⁹ x̄i ꝑ q̄d spētāq̄z ꝑ vtutē spūalē efficiūt i aīa scitatē. Lz āt scificet l' sctz dicat aliq̄d duplr̄. s. simplr̄ ⁊ ꝑ se tāq̄z s̄bz scitatz vt hō ⁊ h̄m q̄d ac scdario puta. q₂ h₃ aliq̄z vtutez sctificā^i l' q̄ciz mō h₃ ōdinē ad sctitatē p^{°°} vt crisma in quib⁹ aliq̄d sit sct̄m p^{°°} dn̄r sacr̄a: scdo āt mō dn̄r sacr̄alia tm̄. Jn alijs. g° sacmētz id ꝙ sctificat hoiez ē sctm̄ 2^{°°} i h̄ aūt ē sctm̄ p^{°°}. q₂ ē x^a. vn̄ ēt alia sacr̄a n̄ ꝯsistūt i sctifica^{oe} mãe: sz i vsu. eucaristia vo e ꝯ° nō ꝯsistit i vsu: sz i ꝯfectione mãe. ¶ 2ª eucaristia ē vnū sacr̄z ⁊ nō plura. 3. q. 73 ar. 2. Jt. 4. d. 8. q. 1. ar. 1. ē. n. vnū ꝑfec^{oe} ad cui⁹ itegritatē ꝯcurrūt oia ōdiata ad finē ei⁹ q̄ ē spūal' refectio. i. cib⁹ ⁊ pot⁹ sic d itegritate vomus sīt oia nec^a ad hitadū. ¶ 3^a. Fo^a. * ei⁹ cōsistit i vbis ꝯsecratōis pāis ⁊ vini. 3. q. 78. ar. 1. ¶ 4. Fo^a ꝯsec^{ois} pāis ꝯuēiēs ⁊ ꝑcisa ē. h̄. ē cō. m. v. ā. ⁊ 4^a. d. 8. q. 2. ¶ 5ª predcā loqutō quā sacerdos ꝑfert i ꝯsec^{oe} pāis ē v. a. 3^a. ii. 3. ⁊ silr̄. 4°. Et h₃ aliq̄s li h̄ n̄ sac ōmōstratiam exercitā qū sacerdos ꝯsecrat: sz cōceptā. q₂ ꝑfert mãlr̄. i. r̄citatie tāq̄z a x° ꝑlatā. ¶ ꝯ p°. q₂

ñ aplicaref ỽbũ ad pñs ethi.i.mãʒ.ꝯ aug.2e
q: mãet qſtio qñ xe iª ꝑtulit qd ỽmõſtrabat
Sacerdoa.gº pfert iª recitatiẽ qdẽ: ſʒ ⁊ ſigni
ficatiẽ ẽt q: ſic xetãgẽº vnã aquã oĩbꝰ aqa tri
buit vĩ ſctificatiaʒ ita pferẽº li B ꝯtulit eideʒ
vta qcũqʒ ſacdote pferaf eã hẽat ỽtutẽ hac
ſi xe illõ pferret. Alij dñt ꝙ ỽmõſtrat ad in/
tellectũ tm̃ ⁊ ẽ ſẽſus. ſignificatũ ꝑ B ẽ cõ.m.ſʒ
ꝯ q: B ỽba ñ facerẽt xpʒ eẽ i ſacro n'vt i ſigº.
q: ñ faciũt niſi ꝙ ſignant. Alij dicũt ꝙ ỽmõ
ſtrat ad ſeſũ ꝑ vltio iſtãti ꝑlaºis totiꝰfoc ⁊ ẽ
ſilẽ cũ aliqs nc taceo.i.dictʒ ỽbʒ taceo. Sʒ ꝯ.
q: ſeſꝰ eẽt cõpꝰ meũ ẽ cõpꝰ meũ.ꝙ ꝑdcã loqu
tio ñ fac. Jõ dicẽdũ ẽ ꝙ ſiẽ ꝯcepꝰ artificis ñ
ꝑſuppof: ſʒ fac id qd ſigªt ita cũ iſta loquutio
ſit factin eiꝰ ỽitas ñ ꝑſuppof ſignitus: ſʒ fac. Jn
telligif tñ ỽa ꝑ vltio iſtãti platõis. q: ſbito
effic ſuũ ſignitus ñ ſucceſſie. Nõ.gº li B ỽmõ/
ſtrat panẽ aut cõpꝰ xt. q: neutꝝ hoꝝ fac eẽ cõ
pꝰ xt: ſʒ ỽmõſtrat cõe ad vtrũqʒ. i.ꝯtẽtũ ſb il/
lis ſpẽbꝰ pãis i cõi gcqd ſit. vñ dr̃ B ñ ãt B.pa
nis l' B cõpꝰ ¶6ª. Sola ꝯuciẽs ⁊ ꝯpleta foªꝯ
ſecºis ſangĩs xt eſt B ẽ.3.q.78.⁊.4º.d.8.

¶ Cõtª pªs arg. aureo ꝙ icõueiẽt dicaf cõpꝰ
xt cũ ſpẽbꝰ ꝯcurrẽ ad ſctificatõeʒ nr̃aʒ ꝑ mo/
dũ vniꝰ ỽtutʒ.pº ſic. Nã id qd ẽ res ſacri ñ eſt
ſacr̃m nꝗ ỽtꝰ ſacri ĩ Bʒ te. Sʒ cõpꝰ xt ẽ ỽe rea ſa
cramẽti.q: vt pʒ i capº cũ marthe.d cele.miſ.
⁊ d ꝯſ.d.2.capº.i.xº res huiꝰ ſacri ẽ dupx.ſ.cõ
pꝰ xt. ⁊ caritas i mẽte fideliũ.gº itra B ſacr̃m
ñ icludif cõpꝰ xpĩ: ſʒ tm̃ ſpẽs ⁊ ỽba. So. poĩ
tio.s.tho.ñ ẽ ꝙ veꝝ cõpꝰ xpi ſit fõlr ⁊ eẽntia
liter ỽtꝰ ſacral: ſʒ ꝙ ẽ ꝑtiale ſbʒ eiꝰ ⁊ ſilr ſpẽs
Agregatũ ãt ex vtroqʒ ẽ totale ſbʒ. Dico ẽt
ꝙ nõ ipf idẽ eẽ rẽ ꝑximã ſacri.⁊ ſacr̃m ſecus
ãt d rẽoto effeu l'te.3.q.73.ar.i.ad.3m. Dico ẽt
ꝙ B ſacr̃m tripl'r ſumif pº ꝑ eo ꝙ ẽ ſacr̃m tm̃
vt ſpẽs.2º ꝑ eo ꝙ ẽ res ⁊ ſacr̃m ſiml' vt cõpꝰ
xpi.3º aũt ꝑro agregato ex vtroqʒ. Corpꝰ.gº
xt 2ºº ẽ eẽntial'r B ſacrʒ: ſʒ 3ºº ẽ ꝑtial'r. ¶2º ꝑ/
bat ꝙ ſpẽs ñ ſint mã huiꝰ ſacri. q: i eis recipi
tur pª res huiꝰ ſacri.i.cõpꝰ xt. Res.n. ñ recipi
tur i mã.putat caractẽ i aq. So. ex ỽbis.s.tB.
ñ dr̃ ꝙ ꝑpe mã huiꝰ ſacri ſint ſpẽa: ſʒ pãis.⁊
vini vt pʒ.3.q.74.tñ extẽſo noĩe ad oẽ ſenſi
bile ſignũ ipe dñt mã. vñ ipe ꝯcedit ꝙ ſt mã/
le elim .4.d.8.q.i.ar.i.q.i.3m. Ad argm dr̃ ꝙ
il. Sacr̃m ꝯſiſtit i cõſecrõe mãe res ſacri ꝑxª
recipif i mã large. Secꝰ i aliqs. Eſt ãt ſciẽduʒ
ꝙ lʒ ỽtꝰ ſacramẽtal' hẽat mlta ꝑtialia ſba pu
ta ỽba mãʒ miſtm ⁊ alii pªs rẽ ſacri tñ ỽtꝰ agẽſ
ad pªs rẽ huiꝰ ſacri ñ ẽ i mã ꝑpe l' large: ſʒ i ỽ
bis ⁊ i miſtº. vtꝰ ãt agẽs ad vltiªs rẽ ẽ i ſpẽbꝰ
⁊ cõ pe xt. ¶3º arg. ꝙ vſus huiꝰ ſacri ſit eiꝰ ꝑa
cẽntial. Nã ipe vſus.i.comeſtõ fac aliqd qd
ipe figurat.i.vniõeʒ fideliũ ad xpʒ. Cõfir. qa
B ñ fac ex ope opante: ſʒ ex oparo. So. Jpe
vſus ꝑ ſe ⁊ ſeorſũ ni fac ꝙ ñ faciat ſacrʒ .i.cõ
pꝰ ⁊ ſpẽs. Eſt tñ ꝯditõ ſine q ñ q: ẽ qdã pfecº
ſcdaria ipiꝰ ſacri. lʒ ad eẽnªs eiꝰ ñ ꝑtieat. Et d
B.3.q.78.ar.i.2m ⁊.4.d.8.q.2.ar.i.2m d hr̃ ꝙ
ſpẽs ꝑter vſũ eiꝰ ⁊ eiꝰ ſigniºes ſigªnt vltiaʒ reʒ
huiꝰ ſacri. lʒ vſus faciat ad ꝯpletiſſiªs eiꝰ ſigni
ficaºes ſic ⁊ ad ꝯpletiſſius eẽ manducaº. eiꝰ vt
pʒ.4.d.9.q.i.ar.i.q.i.pº vniõẽ mãducãtʒ ad
xpʒ.2º vulneraºes xt i paſſiõe.3º robur aĩe.4º
viſiõeʒ btĩficã q eẽnª di itellectui ꝯiũgif. Ad
confir. patet per idem.

¶ Cõtª 2ªs ar. idẽ aure. ꝙ B ſacrʒ ñ debeat di/
ci vnuʒ vnite integritas ꝑ ciſe.pº q: ſi ſic ꝑciſe eẽt
vnũ ñ ỽe dicẽr ꝙ accipiẽs vnã ꝑtẽ accipet to
tũ ꝙ ẽ falʒ. q: capiẽs ſolũ cõpꝰ totũ ſacrʒ ſu/
ſcipt. So. Ex.4.d.8.q.i.ar.i.q.2.5m pʒ ꝙ ſu/
mẽs ſpẽʒ pãis ꝑciſe ſumit totũ xpʒ: ſʒ ñ totũ
ſacrʒ q ad duo.pº q ad id ꝙ ẽ ſignũ tm̃.i.ſpẽa
2º q ad ꝯpletũ ⁊ itegꝝ vſũ ſacri q ẽ cibaº ⁊ po
tatº. Ne tñ videam faueẽ nouiſ hẽticʒ boemi
ſtiſ q dñr vſite: ſciẽdũ ẽ ex.3.q.8.ar.i2.ꝙ lʒ ex
ꝑte ipſiꝰ ſacri ꝯuciẽs ſit ꝙ ſb vtꝗ ſpẽ ſumaf
q: i vtroʒ ꝯſiſtf eiꝰ ꝑfecº ꝙ ide pʒ. q: is q iª hʒ
ꝑficẽ.ſ.ſacdoſ neutꝝ ſine alꝉo ꝯfic aut ſuit tñ
ex ꝑte ſumẽtiũ i qbꝰ ñ oẽs poſſẽt eẽ cauti ꝯf vt
ſb vini ſpẽ ñ ſũaf rõe picl'i effuſiõis B ãt rõa/
bl'r i aliqbꝰ eccl'ijs obſuaf nc ipf q: hꝰ ſacri ꝑ/
fecº ñ ẽ i vſu ppl'i: ſʒ i ꝯſecºe mãe. Jt q: ſacer/
dos vice oĩum ſumit. ſb vtraqʒ ſpẽ.

¶ Cõtra.3.⁊.4. arguit ſco. ꝙ illa ỽba ꝑciſe ñ
ſint forma pº ſic. Jlla.n. verba non ſignificãt
id ꝙ efficif hic ex vi ſacramẽti .ſ.eẽ ibi cõpꝰ
chriſti. Nam li meũ nõ chriſti: ſʒ ſacerdotis
corpus refert ſi iſta verba ſine precedẽtibus
proferantur. Et ſicut loquẽs poſſet intendere

de corpe xpi hoc tn̄ vba n̄ sigificāt. So. ista vba sola ⁊ pcise plata fm duran. ⁊ sȝ veritatē significāt ibi eē corpus xpi ex intētiōe pferētis ea i psona xpi ⁊ eiusdē xpi institutōne n̄ āt ex serie loquutōis. qꝛ sic ēt cū pcedētib⁹ plata. s. qui pridie ⁊c. n̄ significarēt ibi eē corp⁹ xpi. qꝛ oia precedētia dicūt recitatiue successit pani. qꝛ panis i id est ꝯuersus. Modus āt ille sȝ pn̄tiā de cui⁹ iuētōe duran. gliat multa ponit falsa l' dubia. pm ꝙ sba āgeli sp adest oib⁹ corpib⁹ a se mobilib⁹ ēt si n̄ moueat. 2m ꝙ sba celi si eēt a q̄ntitate sepata eodē mō esset pn̄s oib⁹ corpib⁹ iferiorib⁹ a se mobilib⁹. 3m ꝙ corpus xpi n̄ alr sit pn̄s sacrāo q̄ȝ angelus exn̄s i celo lapidi exn̄ti i terra. 4m ꝙ sba cōpis xpi sit ibi sine sua quantitate.

¶ Cōtra eadē argt eꝯ auteo. ymo veti⁹ ꝯ duran. ꝙ pn̄tialitas xpi ad spēs n̄ sit ordo l' reuo p° sic. Ois bitu° corpis xpi ad spēs pus fuit bitu° panis ad easdē. lȝ n̄ eꝯ eo ꝙ ad illa ia n̄ ꝯparet vt sbȝ ad accn̄tia. Sȝ panis ad spēs n̄ hūit rem extinsec⁹ aduenietē: qꝛ sine reu eis erat pn̄s. Nā sbm ⁊ accn̄s p se vniuntur vt pȝ. 8. meth. vbi dr̄ ꝙ nulla ē q̄rēda cā q̄re es ⁊ figa faciūt vnū. ꝙ falsū eēt si mediāre aliq̄ vniret. Nō g° mediat re°. So. negr aor. qꝛ corp⁹ xpi ad spēs n̄ hȝ hītudīes easdē spē cū hītis a pane: sȝ gn̄e. Nā hȝ hītudinē ꝯtēti ad ꝯtinens ⁊ n̄ sbi ad accn̄s l' iherēs quaȝ panis n̄ hūit. Est ēt falsa bor. qꝛ iter sbȝ ⁊ accn̄s ē re° q̄ȝuis vniātur imete. Nā iter vnica trip× est medium. p° vnio q̄ ē idiuisio vnitoꝝ i aliq̄ eē vno. 2° mediū cāns vnionē. 3° mediū sequēs. Lȝ āt reuo n̄ sit iter illa duo mediū cāns vnionē ē tn̄ mediū illā sequēs. De hoc hēs i sn̄. 3. d. 2. q. 2. ar. 2. q. 3. ¶ 2° id. qd̄ p se ⁊ n̄ solū denoiatie rn̄det ad iterrogatōeȝ factā p qd ē h demonstratis spēb⁹: ad easdē n̄ hȝ solū rem pn̄tialitatȝ extinsec⁹ adueniētē. Aliās. n. si ille re° sufficit iterrogāti qd ē h colūpna posset rn̄deri. Angel⁹ Sȝ ad pdictā iterrogatōeȝ rn̄det p se ⁊ n̄ denoiatiue solū. Corp⁹ xpi vt pȝ p aug. d sentē. psp. ⁊ de co. d. 2. an bn̄dictioneȝ ⁊ i illo cap°. ego berēgari⁹. cui⁹ berēgarij ꝯfessio ei tradita a papa. dic ꝙ id qd̄ sacerdos tenet i manibus ē veraciter corp⁹ xpi. Et aug. i illo ca° dic ꝙ id qd̄ pus fuit panis ē corp⁹ xpi. So. negat bor vt forte erronea. Nō. n. accn̄tia panis: sȝ ꝯtentū sb eis ē corp⁹ xpi qd̄ demōstrat li hoc ⁊ sic itellige auctoes iductas. ¶ 3°. qꝛ reus pn̄tialitatȝ extrisec⁹ adueniēs sbest volūtati pn̄tȝ si ē rōalis nāe. Pn̄tia āt xpi ad spēs n̄ sbest eius volūtati. sȝ solr⁹ dei. So. negat aor de pn̄tia supnālr a do facta cui⁹ l ē ista. Tal'. n. soli diuine volūtati sbest vt pȝ de pn̄tia spūs dāpnati ad ignē iferni. ¶ 4°. qꝛ ois reuo ē aliqd derelictū ab alio vt pȝ ex li°. 6. pn̄oꝝ. Sȝ i cōpe xpi nl religt qd̄ sit vbi l' qn̄ ⁊c. So. ymo i co relingt reuo real'. l' rōis q reducit ad vbi l' hituȝ pp silrez ad ista. vn̄ spēs a scis dicūt optimētū cōpis xpi. Nō ē tn̄ iste reus silr̄s alicui ꝯpatōt nāli ppe. lȝ aliq° siltet ei quā hȝ sba ad suā q̄ntitatē. ¶ 5°. q̄ȝtitas cōpis xpi nullā hȝ pn̄tialitatē p rem ad spēs. g° nȝ sba eiusdē. Pȝ an̄s. qꝛ illa nec° eēt ꝯtact⁹ ⁊ siltas sȝ tota aut sȝ vltima. So. sic sba locati cōpis p suas dimensiones ē i loco: sȝ n̄ sil' cū alio cōpe pp repugnātiā dimēsionē. ita eꝯ° hic dimēsiōes xpi sit in sacro p sbaȝ ei⁹ ⁊ sit sil' cū alijs dimēsiōib⁹ eo ꝙ sbe p quā hic sit n̄ repugnat eē cū dimēsiōibus. 4. d. 8. q. i. ar. 2. Negat g° an̄s. qꝛ ē pn̄s ⁊ sil' lȝ p modū sbe. Nec ista pn̄tia ē cōtact⁹. qꝛ ipe regrit ꝙ vtraqȝ dimēsio hēat modum dimēsionis ꝙ hic nō ē vnde sicut spēs n̄ tāgunt sbaȝ xpi ita neqȝ eius dimensiones.

¶ Cōta 2us argr sco. ꝙ mod⁹ q̄ sil' xps ponit eē i plurib⁹ locis sit icōueniēs p° sic. Cōuersio n̄ ē cōpi xpi fōal' rō eēnl. Hic pn̄s. qꝛ ea transeūte ē hic pn̄s. nȝ vt pterita. qꝛ de⁹ n̄ possȝ facere quim eēt hic pn̄s. Nȝ spēs sit h rō fōalis qꝛ ipe n̄ inst fōlr cōpi xpi nc eidē p eas aliqd fōlr iest. g° de⁹ sine ꝯūsiōe ⁊ sine spē pt facēꝙ sit hic pn̄s. So. cā ⁊ nō rō ꝙ sit hic ē ꝯūsio. sic ignis gēiti gn̄atio ē cā ꝙ sit ii ē gn̄at⁹. Spēs vo sit rō h⁹. lȝ n̄ sint i cōpe xpi. qꝛ fuert fōlr aliq̄ cui id cōp⁹ successit io sic pm. i. panē ita 2m. i. cōp⁹ xpi. determiant ad talē locū lȝ diuisim. qꝛ pm p eas erat i loco vt i loco. 2m vo i loco vt i sacro. ¶ 2°. n̄ ē aor repugnātia sbaȝ cōpis xpi eē sil' cū sba panis q̄ȝ cū q̄ȝtitate panis. qꝛ n̄ magis repugnat sba sbe q̄ȝ q̄ȝtitas sbe q̄ ad istam siltateȝ. Sȝ cōpe xpi exn̄te i celo pt dicus fm

oēs facē idē cōp⁹ eē sil'cū panis q̄ztit^e.g° pōt face idē sil'eē cū sba panis.Et si illa sba panis q̄zta pōat eē sacr̄ z r cū ea vicat eē sil'sacr alr adhuc ē ɔ te.qz facili⁹ ē facē aliqd simul eē cū alio suo mō nāli quā sine illo.i.mō sacr ali.g° ve p̄t facē 1^d corp⁹ alibi eē q̄z i celo suo mō na turali sb sba q̄zta.So.negat a°r.qz 1^d cōp⁹ cū q̄zti^e panis hic exn̄tis p̄t eē sine sui mutatōe. ñ āt cū sba eiusdez panis.Et lz due sbe ñ plus repugnēt q̄z^m ad talē silitatē q̄z vimēsio z sba sec^d q̄ ad iceptōez tal silitatz.qz ñ p̄t nouit sba eē cū sba n' altera eaꝝ mutata.Et scito φ face re xp̄i cōp⁹ eē i duob⁹ locis circūscriptiue ñ ē i^d facē eē i 2° eoꝝ suo mō nāli lz ɔ nāz z oēm po^as passiuam etiam obedientialem.

¶ Arguit vlteri⁹ φ idē corp⁹ possit sil'eē lo calr i diuisis locis.p° sic.Nō.n.iplicat ɔdictio nē ex tmis.Nā cū dico idē cōp⁹ eē localr i di uersis locis sup̄ cōp⁹ n' dico n' re^m ex̄in^cus ad/ uenīetē fūdatū i q̄zto ad a^d q̄z^m cir cōscribens. Talē āt re^m mltiplicari sup eodē fun^to ad diu sos ter^os ñ inɔ^r.p°qz re^us ītrin^cus aduēiētes d qb⁹ min⁹ vr̄ sic mltiplicat̄.Uñ sup eadē albe dīe sūt due silitu^es ad duo alba.2° qa posteri⁹ sine pōri ē mltiplicabile. Et mirꝫ ē φ seqntes rōne loquant̄ fz ymagiatōez q̄ ñ p̄cipit locū plrificari sine corpe nz:eɔ z ob h° fz rōez idē dicit. Si dicat φ tūc solū plres re^us sup eo/ dē fūdat q̄ñ t^d nō adequāt.ɔ qz re^us g orit ex nā rei vt silitu°magis vr̄ fun^tus adeq̄re cēteris p̄ib⁹ q̄z ex̄in^cus aduēiēs.Cōfir.qz pn̄tia ad lo/ cū ñ magis adeq̄t q̄ztitarē q̄z sbaz xp̄i quā nul la pn̄tia i altari adeq̄t cū sit p° i diuisis locis sic p⁹ e ter^o mltaꝝ ɔūsionū.So.h°ícludit du/ as ɔdictōes.s.a.circōscribit z ñ circōscribit ab ipo.b.Itē nihil.a.ē ex̄.b.z qōlz.a.ē ex̄.b.Ad p^m ɔ.dico φ i tali loquutōe ō corp⁹ dicim⁹ ñ solū re^m.lz ét circūscriptōez z ɔp̄hēsiōez ipi⁹. a.ab ipo.b.z ɔn̄r negatōez alti⁹ circūscriptio nis.Ulteri⁹ dico φ plus repugnat duos re^us vbi tales fūdari i eodē q̄z duas silitudies.qz illi sp spē differūt z sīt ad inuicē ɔriātes sic z q̄lz duo loca sīt ɔria cū inter illa sit motus.Et rursus ipo^le ē duas reales silitudies fundari sup eodē p re^m ad diuisa.Ad 2^m dico φ mlti plicatz posteriorib⁹ q̄ sīt in diuisis susceptiuis;

vt diuisi radij aut effe°sol' vl'si sīt i eod.ɔ ñ sīt i/ cōpossibilia vt due po^e vel duo hit⁹ ñ ē nece mltiplicari p̄us.Sec⁹ si sīt i eodē z incōpo^les puta qz differūt solo nūero.aut sīt ɔria vt in p̄posito.Et ñ solū ymagiatio: lz z rō dic lo/ cū equari locato z eɔ.iōqz ea sil'multiplicari. Substinet ét rñsio data.qz qōlz vbi p̄priuz adeq̄t sbz inter oia accītia eiusdē gñis.Im/ probatio āt fūdat̄ i illo falso de mltiplicatō ne silitudinū i eodē z i illo φ.ē in loco localr ñ iportet negatiōez alteri⁹ vbi:lz re^m solum. Ad ɔfir.dico φ silitudo d illis duab⁹ pn̄tijs n' valz.qz de rōe vni⁹ ē circūscriptio ñ alteri⁹ ¶ 2° p̄n^r.Nō min⁹ ē ipo^le duo cōp̄a eē i vno loco q̄z vnū i duob⁹.Et primū est impossibi le.Ergo z reliquū.Patet autem assumptum z ɔn̄r sigificat eē cōp⁹ x^i sb p̄ae qnē xp̄s bn̄di xit ñ quē sacerdos tz i mājb⁹.¶ 2° qz ambro.de cō.d.2.dic.Cōsecra°qb⁹ v̄bis fit attēde.Acci pite z edite ex h°oēs b̄ zc.qd ñ ē sic itelligen dū q̄si li accipite zc.sit de necītate ɔsecratōis lz qz ē nec° p̄mittēdū sic z mlta alia ex qb⁹ bē ri possit φ fo^a ex p̄soa xp̄i p̄ferat̄.So.ambro. z euse.dicūt illa v̄ba accipite zc.ad ɔsecratio nē p̄tinē ñ qz sint d eēn^a fo^e:lz vt fo^a itelligat̄ dicta ex p̄soa xp̄i.z qz faciūt ad maiorē exp̄s/ siōnē sacri cū ét ei⁹ 2^a p̄fectio ex p̄mat̄.Uñ in missali ambrosiano vt testat̄ pe.de pa.illa v̄ba b°zc.z b̄ zc.vlz p̄ctōꝝ lr̄is aureis scripta sīt ñ āt alia.Nec obstat si dicat̄ φ li.n.ñ ē d eēn^a fo^e z tñ ibi eodē mō scribit̄.h°.n.fit qz cōme/ diet i p̄tes fo^e eēn^les si ñ sic scribēt̄ vidēnt̄ due fo^e.¶ Cōtra 5^az sco.φ li h°demōstret aliqd d̄teriatū i pn̄ti l'fut° z ñ aliqd cōe duob⁹.p° sic.Nā p̄ te sigifica°orōnis ɔpo^r ex sigificati onib⁹ p̄tiū suaꝝ.Partes āt sigificāt qñ p̄ferū tur.g°li h° fz te qñ p̄fert̄ aliqd sigt z 1ª demō strat.Nō āt tc̄ d̄mōstrat aliqd ñ ɔtētū sb spē b⁹.alioqn v̄e dicēt̄ hic aer ē ignis loq̄n° d ae re stati ɔūtēdo i ignē.So.dico p°.φ falz ascri bit̄.s.tho.q.s.sen̄t sigificatōez toti⁹orōnis ɔpōi ex sigificatōib⁹ p̄tiū cū h° ipe neget z cō cedat tñ φ r̄sultat ex eis.vñ ex.4.d.8.q.2.ar. 3.7^m.z art.i.ad p^m pz.p° φ sigifica° toti⁹orō nis cathe^ce ē fo^a simp^x ñ ɔposita ex significa tōib⁹ p̄tiū;lz ex eis ɔsurgit sic fōale vl'fo^a ex

fus9 m'lib9 dispositōib9.2° q̄ li hoc nl' deter minatū demōstrat: sz cōe terio a q̄ z ad quē cō uersiōis p modū īdiuidui vagi ita q̄ n̄ hz sup po^es simplicē nz deteriatā: sz ꝯfusā tm̄. Non ꝑmōis ꝟtutē: sz xp̄i īstitutiōez. Un̄ illa oro n̄ eqpollet disiūctiue l' cathe^ce de disiūcto ſbo puta īsti.a.l'.b.ē corp9 meū. Uterq3.n.terius p li ħ demōstraꝫ ī q̄daz cōi z ꝯfuso. Cōcesso ēt q̄ demōstret id q̄ sig^at z ep9 n̄ seq̄ꝫ q̄ tūc cū pfert demōstret ī ptic'lari aliqd ſb spēb9 ꝯtē tū l' n̄ ꝯtētū: sz aliq̄ cōe duo ꝯtinēs ꝯfuse z in po^a. Et lz ꝑz coēz logicā li ħ restrigaꝫ ad tp̄s pn̄s tn̄ ex ħ n̄ hr̄ q̄ stet p aliq̄ pn̄ti deteriate sz ꝯfuse. Nō restrigiꝫ āt ad pn̄s q̄ pferꝫ: sz q̄ ꝯpleꝫ orōis sigificatio. Pro illo.n.ī istāti itel ligiꝫ ꝟbū cop'lare p̄dicatū ſbo ī talib9 orōib9 factiuis q̄rū sigificatō nāl'r p̄cedit entitatē rei z orōis ꝟitatē sic ī specl'atiuis entitas rei p̄ce dit ꝟitatē. ¶ Arg' ēt aureo. q̄ li ħ n̄ demon stret aliqd: sz ptiale. sz totale.i.q̄ātitatē z ſbaz Sigificat.n.id qd̄ rn̄deꝫ ad īterrogātē qd ē ħ. Sz ad talē rn̄deꝫ ſba q̄ātitas z q̄litas. So. neg ^r b^or. q2 rn̄deꝫ mera sufficiēter potissime vbi demōstratio ē solū ad ite^m l' sit ad ite^m ī recto z ad sensū ī obliq̄ vt sit sensus. Hoc.i.cō tētū ſb hac spē sensi^li. Et lz ſb hijs spēbus sint alia accn̄tia.s.x' n̄ tn̄ ex vi sacri: sz ꝯcomitāter Sclēd ꝟo q̄ x° ꝯtiet ħ sacr̄m ꝯtinētia ꝟtuali z effecti^a z ep° sacr̄m ꝯtiet xp̄z ꝯtinētia r'lati^a ¶ Cōr^a.6.arg' durā. q̄ tota fo^a ꝯsecratōis cō tieaꝫ in hijs ꝟbis. Hic ē cal. san. mei. p° q2 ista sꝫ sigificatia toti9 effe^s sacri.g° zc̄. So. ꝑz pe trū fo^a ꝯsistit ī ꝟbis q̄ xp̄s īstituit z n̄ in illoꝝ medietate ēt si ipa totū effec^m sigificaret. Nō .n.ē bap°pcise dicēdo. ego te baptizo. n' adaꝫ ī noīe zc̄. qd̄ n̄ ad effe^m: sz ad cāz sacri ptinet Idē pz ī fo^a ꝯfirmatōis. Supposito.g° q̄ ec cl'ia ab aplis z apl'i aliqd nō susceprint fo^as sa croꝝ. Hec fo^a ꝯsistit ī ꝟbis qb9 eccl'ia ꝯsecrat ħ l^e bn̄. Sz ꝯ h° replicat durā. q2 fo^e sacroꝝ sꝫ itle q̄ effe^m eoꝝ sigificāt: z cāz talis effe^a.i. deū. Nō.n.illi effe^s sꝫ a fatis n' vt a signis. vl' cāis sine qb9 n̄. Hoc āt fit ī oīb9 sacr̄is īuoca to noīe trinitat3 n' ī eucaristia ī q̄ tn̄ idez sig^r ex ħ q̄ illa ꝟba recitanꝫ vt a xp̄o dicta. So. ista replica d'struit arg^m. Si.n. fo^a sig^cet effe^m z cāz z hoꝝ deteriatiua ꝯstat q̄ illa n̄ ē fo^a san guis quā dic. Si sig^at cāz z effe^m sine alijs de teriatōib9 ꝯstat q̄ ħ dr̄ voluītarie ī fo^a ꝯfirma tiōis z ꝯ ritū rōane eccl'e in fo^a sanguis z sūt ꝯ ritū bt̄i amb. Scd̄z autēticos itaq3 docto res fo^a sig^cat. id q̄ efficit n̄ p̄cise: sz ꝑz q̄ xp̄s i stituit. ¶ 2°. q2 fo^a corp̄is ē. Hoc ē. co. m. g° z sanguis hic ē. c. s. mei. Nō.n. mioris ꝟtut̄ sūt ista ꝟba q̄ illa. So. neg^r ꝯn̄a. q2 vt suppōim^a ex ritu eccl'e xp̄s sic ꝯsecratio ptl'it vt dicim^a pferēdū. Sūt āt adite deteriatōes ī alia tn̄ fōaꝝ. q2 ī effusiōe sanguis z n̄ ī traditōe cor poris q̄ fuit die p̄cedēte ꝯpletum ē redēptōis misteriū z ī lāceatiōe xp̄i exp̄ssi9 sigificatū est de latē xp̄i fōmatā eē eccl'az. ħ pet. bn̄. Ul' iō ē vt pz. 3. q. 78. q2 sanguis exp̄ssi9 sigificat xp̄i passiōez. iō ī fo^a ei9 d effe^u passiōis fit mētio. vl' ē vt dr̄. 4. d. 8. q. 2. ar. 3. q. i. 2^m. q2 sāguis x' nūq̄z seorsū fuit a cōpe n' ī passiōe. iō ī ei9 fo^a ꝯditōes passiōis exp̄miūꝫ. vl' ē vt dr̄ ibi ad 3^m q2 ea q̄ sequūꝫ li mei lz sint ppetates sāguis x' ab^te tn̄ sꝫ ei eēntialia vt effusus ē ī passiōe. Et q2 n̄ ꝯsecraꝫ seorsū a corpe n' q2 ī passione seorsū fuit a cōpe p p effusionez. iō talia sꝫ ei eēntialia vt hic ꝯsecraꝫ. ¶ 3°. q2 nūq̄z auditū ē q̄n greci ꝟe ꝯsecrēt. z tn̄ fo^e eoꝝ vt pz ex mi sali basilij q̄s āgelo ditāte accepit sꝫ iste. Ac cipite z comedite. Hoc ē corp. me. qd̄ p vob ꝑdeꝫ ī rēissiōez pctōꝝ. Itez bibite ex eo oēs. Hic sāguis me9 noui testa^ti q̄ p vob z m'ltis ī rem. pctōꝝ. Nō g° oīa q̄ nos hēmus z q̄ ipi hn̄t sꝫ d eēn^a fo^e alio q̄n neutri ꝯsecrāt. So. si ita ē n̄ ꝟe ꝯficiūt greci. Et si doctores dicūt eos ꝯficē loquūꝫ ꝯsiderata eoꝝ mn̄ q̄ ē panis fēmētat9. n̄ āt fo^a quā supponūt dbitā eē Ipi tn̄ dicūt q̄ nos ī azio n̄ ꝯficim9. ħ pe. Nō g° si ita ē ꝯstituūt n' speciali ꝯsilio z ꝟtute. s. s. sic olīz ī x' noīe apl'i baptizabāt. ¶ 4°. ī ħ sacro iter ꝯsec̄tōez mē z eius effe^m mediat vsus. Sz ꝟba exp̄mētia vsū. puta cōedite bibite n̄ sꝫ d eēn^a fo^e. g° m'lto min9 sꝫ q̄ exp̄mūt effe^m vt sꝫ q̄ sequūꝫ li mei. So. exp̄mētia effe^m iter quē ꝯsec̄tōez mē mediat vsus. n̄ sꝫ d eēn^a fo^e. Se cus si exp̄mūt effe^m sāguis xp̄i vt effusus ē ī pas siōe. q2 talia sꝫ dteriati^a p̄dicati zc̄. ħ pe. ¶ 5°. ꝯ pba. ꝯ°^m q̄ stat ī ħ q̄ d itegritate orōis ē oīs

deteriatō p̄dicati. Nā eēt igt ð itegritate fo^e liqð p nob tradet. So. euāgeliste itēdebāt istoriā narrar̄ n̄ t̄dē fo^as. Jg^r li qð p nob ⁊c. ē qdē pōitū i isto^a euāglica: s̄z n̄ i fo^a ꝯsecra^oīs alia ðo q̄ ðteriant a^d p̄dicatū potı^9 i fo^a q̄z in isto^a pōita sc̄. B pe. ¶ 6°. q2 cū arguit. Que sb eodē ritu ꝓferūt sc̄ ð eēn^a fo^e. Tales sc̄ ille ð teriatōes ⁊c. ē falsa a^or. q2 ēt li accipite eodez ritu ꝓferr. So itelli^r a^or ð sic ꝓlat ꝫ q̄ cū hoc sig^ant ꝑtinētia ad eēn^a sacr̄ i ex pte sbi l' p̄dicati Et q̄ ðic amb ð cō. d. 2. reliq̄ ꝑtiet ad laudes ⁊ orōes itellige reliq̄ q̄ n̄ sc̄ ps orōis ꝯsēctie. B pe. ¶ Arguunt ēt alij q̄ ðba n̄ sint de eēn^a hui^9 sacri. q2 trāsiēs n̄ ē ð eēn^a rēanētis. g^o ⁊c. So. sic ð eēn^a ꝯsecratiōis n̄ āt sacr̄ i ꝯsecrati ⁊ ꝯpleti. Sec^9 tn̄ i alijs q̄ n̄ ꝯsistūt i ꝯsecratiōe mē. s̄z i aliq̄li vsu ei^9 Fo^e. n. sc̄ ð eēn^a eoꝝ n̄ āt bic. n^r B itelligat i fieri tn̄. Sciēdū ðo ex. 3. q. 78. ar. i. 4^m q̄ ðba fo^as p̄cise ꝓlata cū intētōe ꝯsecrādi ꝑficiūt sacr̄z. q2 illa itētō facēt q̄ q̄ ſi ex p^r itelligerēt eē ꝓlata. Grauiter tn̄ pec caret sacdos ritū ecc^lii obs̄uās. N^c tū ita ē ð sic ꝓferēte ðba fo^e bap^t. q2 ip̄e ē sacr̄z necitatꝫ

Jrca. x. di. q̄rit vtꝝ corp^9 x^i sit i sac^to eucari. realr̄. ¶ P^a ꝯ^o veꝝ corp^9 x^i ē i B sac^to s̄z ðitatē ⁊ n̄ solū vt i sig^o l' fig^a. 3. q. 75. ⁊. 4° d. 10. ¶ 2^a. Nec tn̄ p B q̄ icipit eē realr̄ i sac^to i terris ðsinit eē relr̄ i cel'. s̄z sic ē i celo localr̄ ⁊ i altari sacr̄alr̄. vbi. s̄. Esse. n. i vno loco p se ⁊ i alio p accn̄s n̄ sc̄ opposita ⁊ ꝑīr possunt simul eidem conuenire.

¶ Cōt^a pumā arg^r ðurā. q̄ cōp^9 xp̄i n̄ sit i B sacro taq̄ ꝯtētū. s̄z solū taq̄z p̄ns. sic. Esse i lo co ðic bitudi^cz ꝯtinētie ex pte loci n̄ āt eē p̄ns loco. s̄z ðic solā exhibitōez eēn^e. vn̄ loc^9 ē p̄ns locato n^c tn̄ ē i eo. Aliqd g^o ē i loco ðup^r. s. p ꝓ rōe ꝯtinētie siue sit circūscripti^e siue diffini tiue ⁊ large rōe p̄ntie. Cōp^9 ig^r xp̄i n̄ ē i sac^to circūscripti^e. q2 ei n̄ ꝯmēsurat^r nꝫ diffiniti^e. q2 cēt aliqd n̄ extēsū exn̄s i extēso. g^o est ibi. 3^oo. So. ꝯcludit^r q̄ n̄ ē ibi localr̄ ꝓpe q̄ ꝯceditur. Est āt ibi eo^a q̄ sba ꝯtiet^r a sua q̄ti^te l' a q̄ti^te sbe cui succedit. Sic g^o panis sb q̄ti^te sacri p^9 ꝯtiebat. ita p^9 ꝯsecratōez sb eadē cōtiet^r cōp^9 x^i qð iō p3 p 2^a pte ð ðote sbtilitatꝫ i nati^te x^i

⁊ ꝓbat^r p p^a. q2 pBi s̄z ph̄^a s̄ua tātā r̄pugnātiā poerēt iter duo q̄ta re^a eiusdē vbi: sic int^r duo ꝯ3ia re^a eiusdē sbi vt p3. 4. phy. c^o. ð vacuo. q2 q̄^m ex eo q̄ q̄^m expellit a^a eiusdē q̄titatꝫ i q̄^m ē q̄^m ⁊ n̄ iq̄^m q̄le. So. neg^r assūptū p p^a pte. q2 vnū cōp^9 eē i duob^9 locis iplicat ꝯdictōez sim^r n̄ āt duo cōpa eē i vno loco. 4. d. 44. ⁊ 2. q̄lꝫ. q. 21. Ad ꝓba. ðico q̄ s̄z pBos n̄ ē ea re pugnātia duoꝝ cōpuꝫ i vno u: q̄ duoꝝ ꝯ3ioꝝ i vno sbo. q2 illa cōpa n̄ sc̄ sb iue i u s̄z eꝯ^o. Sꝫ iō repugnāt s̄z eos. q2 idē u n̄ pt eē i duobus sbis. Dicēt tn̄ theolog^9 q̄ tūc nō eēt ibi vnuꝫ u tm̄ duoꝝ cōpuꝫ. s̄z duo sic duo alba hn̄t du os re^us ad vnū ter^m ⁊ duo tpalia ad vnū istās Dico ēt q̄ illa duo cōpa repugnātiā hn̄t esse ctiuā iq̄^m vnū expellit a^d ab eodē loco n̄ aūt fōalē. q2 i repugnātib^9 fōlr̄ id qð expellit^r de sinit eē ēt i se: vt ter^a a q̄ mot^9. Pimā āt repu gnātiā pt suspēdē de^9 manentib^9 duob^9 cōpi b^9 i eodē loco. nō āt fōalez q̄lis ē duoꝝ u re^u vni^9 cōpis. Est āt sciēdū q̄ dos sbtilitatꝫ nō ē cā q̄ duo cōpa stent sil' cū n̄ auferat id qð ea sil' eē ꝓhibebat. i. ðimēsionē vt p3. 4. d. 44. s̄z hui^9 cā ē ðt^9 diuīa. Cā ēt q̄ vnū corp^9 non possit eē i multꝫ locis ē. q2 loc^9 ē ter^us locati ⁊ n̄ eꝯ^o ⁊ ꝯn̄r n^r locati ē ex locū ꝓpe. q̄ ðico. q2 eē i alio sacr̄alr̄ nō ē ꝓpe esse ex. Et si arguat^r sic. Magis po^le ē cū vnitate p̄oris nālr̄ stare multi^cz posteriōis nālr̄ q̄z eꝯ^o. Dimēsio āt lo cati ē p̄or ðimēsiōe loci. g^o magis pol^e est vni cōpi corn̄dere duo loca q̄z eꝯ. Negat^r a^or u mltitudo posteriōis cum vnitate p̄oris ifert oppōita i eē eidē. nō āt mltitu^o p̄oris cū vni tate posteriōis vt i ꝓpōito. ¶ 3° p̄n^r. Cōuertat de^9 q̄ti^tez i q̄ti^tez sic sbaꝫ i sbaꝫ q̄ facto ter^a ad quē ꝯusiōis erit u erat ter^a a q̄ s̄z te ⁊ B localr̄ q2 p q̄ti^tez ⁊ rursus erit localr̄ in loco ꝓprio. So. difficili^9 ē B accn̄s cōuti i i^a accn̄s q̄z sbaꝫ hāc i illā eo q̄ due sbe i vna mā cōueniūt ⁊ ð se hēnt idiuidua^oez. Hoc tn̄ dato ex q̄ vna di mēsio trāsit i aliam nō rēaneret n^r vna q̄ non dat eē n^r i vno loco. Nō ig^r seq^r q̄ vnū cōp^9 sit i duob^9 locis. hec. s. tho. 4. quol. q. 2. No tādn̄ ðo q̄ si. a. q̄titas panis trāseat in. b. q̄ti tatē xp̄i ⁊. c. sba panis maneat ⁊ nō trāseat i. d. sbaꝫ x^i ip̄z. c. nullibi erit localiter vl' sacra

mētalr nisi forte eo° q̊ angel⁹ p̱ ꝯtactū ṽtutꝫ. Ex ſe.n.cū ē ī loco cū ſit īdiuiſi^le n^c ēt rōe ſue dimēſiōis ē ī ſuo ꝓꝛ̄i loco vel in loco ipſius .b.qꝛ ī caſu ſua dimēſio nō eſt cum tranſierit in aliā.iō nō dat eē alicubi. Silr n^c ipꝫ.a.ē alicubi localr:qꝛ iā ñ ē. Silr n^c ipꝫ.o.ſba corꝑis xp̄i n^c ipꝫ.b.dimēſio ei⁹ ex vi tal' ꝯuerſiōis eſſet ī duob⁹ locis. Et ter^m ad quē ꝯūſiōis eē vbi erat ter⁹a q̊.ē.vez ſolū qn̄ rēanet rō locatōis tmī vt q̄ꝫtitas ī eucharistia. In h° āt cāu dcā rō trāſit. Ul' dato ꝙ ter⁹ ad quē fingēt ibi aliquo° eē ñ tn̄ localr ibi eēt. ¶ 4° p̄n^r. De⁹ p̄t facē corꝑ⁹ xp̄i eē ī plrib⁹ locis mō ſibi ñ nāli.i. ſacr'alr.g° a fortiori h° p̄t mō ſibi nāli.i.localr qꝛ ad p^m regrūt duo miracl'a.ad 2^m ṽo vnūꝫ tm̄. Nec vꝫ dicē ꝙ h° ē p̱ ꝯuerſiōēꝫ alicui⁹ in ipꝫ. Nō.n.ꝯūſio ē ci rō eēn' ī altari:qꝛ ibi eſt. ea trāſeūte.n^c ē rō vt p̄terita:qꝛ ḋ po° ab^ta deus facē ñ poſſꝫ qn eēt ī altari ſic n^c ꝙ cōūſio nō ſit fcā. So.negat ꝯñā.qꝛ añs ē po|^e ꝛ non ꝯñs. Ad ꝓba.dico ꝙ ad 2^m illoꝝ nullūꝫ ſuffic miraculū:ſꝫ regrit ꝯpoſſibilitas īcōpoſſibiliūꝫ. Hui⁹ g° rō ſolia rō ſt ſp̄ēs ēt ſi ñ ſint ī corꝑe xp̄i:ſꝫ dūmō fuerit ī co ꝙ ī i^a ꝯuerſū ē. Sic ēt q̄ꝫtitas hūani corꝑis ē aīe rō ſlr rō eēn' in loco ꝛ tn̄ ñ ieſt ipi aīe ſolr ꝛ h° ē ꝑꝑ vniōnē illoꝝ ī 3°.i.corꝑe. Sciēdū ṽo ꝙ nou⁹ re^lio p̄ñtie xp̄i regrit īnouatōēꝫ circa ab^tuꝫ q̄ ñ appꝫt eē alia ī ꝓpoītō n' ꝯuerſio. Et lꝫ ñ oē p̄us īnouet īnouato poſteriori aliq̄ tn̄ īnouat vt ſbꝫ īnouata paſſiōe ꝓpa. ¶ 5°. Angel⁹ p̄t ſil' eē ī plrib⁹ locis diffini^ue.g° ꝛ corꝑ⁹ circōſcripti^e. Pꝫ añs ſi ꝯuertat p̄āis ī āgeluꝫ. So.añs īplicat ꝯdictōēꝫ. Q.d.n.alicubi ē diffinitiue ſic ē ibi ꝙ nō ē alibi. Ad ꝓba.dato illo caſu q̄ mltis appꝫt īpo|^ie dico ꝙ ī loco p̄āis eēt ſacralr ſic corꝑ⁹ xp̄i ꝛc. Et dato ꝙ ibi eēt diffini^ue ñ ſeqt ꝙ alibi eēt diffinitiue: q̄a p̄ōt eē nuſq̄ꝫ.

Lex circa.x.d.q̄rit vtꝝ cōꝑ⁹ x' l' xp̄s ſit ī euchar.totaliter ¶ P^a ꝯ°. Xp̄s ē tot⁹ ꝛ totalr ī h° ſacro q̄ ad oēꝫ ſui ſbāꝫ.3.q.76. Itē.4.d.xi.q.i.ar.i.q.3. ¶ 2^a. In euchar.ē tot⁹ xp̄s totali^te q̄ꝫtitatꝫ dimēſiue ſic ꝙ tota q̄ꝫtitas dimēſiua corꝑis xp̄i ē ī h° ſacro.3.q.76.

¶ Cōt^a ſuppo^m ī p^a ꝯ°^e.ſ.ī xp̄o eē vnicā for^m ſbalē q̄ ē ī h° ſacro ex vi ſacrī ī inq̄ꝫ^m eē corꝑeū ꝛ ñ iq̄ꝫ^m aīa rōlis.arguit ſco.p° ſic. In hoſtia ꝯſecrata a xp̄o ī cena ꝛ reſuata vſꝫ ad ſabm ī ſabo fuiſſet idē ꝙ ī die cene, ꝛ tē ñ fuit ī ea cōpo^m ex mā ꝛ accn̄tib⁹ vt pꝫ nꝫ ex mā ꝛ aīa:q̄a illa erat ſepata a cōꝑe.g° erat ibi ꝯpo^m ex mā ꝛ alia fo°. So. ſabo ſb ſp̄ebus eodēmō fuiſſꝫ idē l' diūſū ſp̄ē l' nūero q̄ꝺ p̄us q̄ūo i^a erat idē l' diūſū eē ſp̄ēs. Nō.n.oꝫ dar maiorē vnitatē corꝑi xp̄i ī eucha.q̄ꝫ eē. Ex āt ñ fuit idē cōꝑ⁹ ſp̄ē ī ſabo ꝑꝑ aliquā fo^aꝫ ſbalē:ſꝫ fuit idē nūero ꝑꝑ tria.ſ.mām ſuppo^m ꝛ eē exn̄tie q̄ eadē nūero mābūt. Et ſi fuiſſꝫ ꝯſecrata hoſtia xp̄° viuēte ī ea fuiſſꝫ cōꝑ⁹ viuū ꝛ ſi eo mōtuo ſit ī ea fuiſſꝫ mōtuū. Herue.āt ḋ plra.for.dic ꝙ cōꝑ⁹ mōtuū dr̄ duplicit̄.ſ.cadauꝫ p̱ mōrē gn̄atū.ꝛ cōꝑ⁹ q̄ꝺ p⁹ fuit viuū ꝛ p̱ mōrē cōꝛuptū. P^m fuiſſꝫ q̄dē ibi ſabo:ſed ſolū gr̄a māe ex vi ſacrī.2^m ṽo q̄ꝺ ē idē ꝙ hō mōtu⁹ fuiſſꝫ ibi q̄ꝫtū ad aīam vt dat eē corꝑeū ꝛ q̄ꝫ^m ad māꝫ. Et iſta duo lꝫ fuiſſet vnita ī ſacro ñ tn̄ fuiſſet vnita vt mā ꝛ fo^a adiuicē.b i^e. ¶ 2° nā aīa itelle^ua vt dat eē cōꝑeū ñ ē ens reale:ſꝫ aliq̄d abſtractū p̱ ite^m:ſic cōe abſtrahit a ſingl'ari.g° ñ eēt ter⁹ illi⁹ ꝯūſiōiſ. So.ad ꝓba.negādi añtꝫ dico ꝙ dicen° aīa vt dat ꝛc.ñ dicim⁹ aliq̄d cōe abſtractū:ſꝫ merā realitatē aīe vt ꝯtiet fo^aꝫ q̄ nata ē dare eē cōꝑeū ṽtualr ꝛ ñ ſolr. De h° ṽbe. ue.ū.ſ. Qñ iq̄t ī aliq̄ eēn^a ſimplici īuēiūt aliq̄ ꝑfectōes.q̄ alibi ſt realr diſticte ꝛ ī illa ſt realir vnū: rōe diuiſa ſi tal' eēn^a ē p̄n^m alicui⁹ act⁹ ſꝫ vnā illaꝝ ñ ſꝫ aliā.illa eēn^a dr̄ p̱ ſe ſꝛ grī ad illū actū.ſꝫ vnā illaꝝ rōnū ñ ſꝫ aliā. Ex^m ē ḋ diuīa eēn^a ite^u.volū^te ꝛ nā. Nā ipa eēn^a vt nā ē p̱ ſe p̄n^m ī gn̄oe filij.ñ āt vt volūtas:ſꝫ ſeꝫ ꝯcomitati^e tm̄.ñ qn eēn^a q̄ realr ē volūtas ſit realr p̄n^m ꝓductīe filij:ſꝫ qꝛ ad hoc ꝙ ſit p̄n^m filij regrit ꝙ ſit nā ñ āt ꝙ ſit volūtas. Et ſic eſſen^a aīe.ēt ſi ñ eēt aīa ꝛ eēt fo^a dāa eē corꝑeū adhuc eēt ter⁹ illi⁹ ꝯūſiōis q̄ ā fac dr̄o ſigificās panē ꝯūti ī cōꝑ⁹.b ex illo. Notādū ṽo ꝙ ter⁹ ꝯūſionis vini ñ ē aīa:ſꝫ alia fo^a dans eſſe corporeū ꝛ ſāguineū. Anima enī nō fo^a ſbſtātialis ſanguinis cū ſanguis non ſit actu pars: ſed potētia totum vt patet.i.q.iio.ar.2. Et ſi

aliq ñ videat̃ dicẽ.s.tho.vt.4.d.44.q.1.ar.
2.q.3.p bñ dicẽs pficiũt aĩa rõli.itelligẽdũ est
eo̊ q ẽla pficiũt a deo.s.effe[ue] ⁊ nõ sõlr.Et si
alh dicat sãguinez eẽ ptẽ hũani corpis itelli/
gẽ i po[a].Si qs tñ ptẽdat q pficit aĩa sõlr:di
stiguat vt.ỡ.de corpe:q2.s.aĩa vt dat eẽ ⁊c.
¶ Ad idẽ arguit aureo.p[o] sic.Aĩa vt dat eẽ
corpori differt a seipa vt dat eẽ itellecti[m] sola
rõe.g[o] p actionẽ realẽ cui[us] ẽ ista pũsio ñ atti
git vno[s] qn attigat alio.So.vtiq3 attigit q̃z
tñ ad vtrũq3:s3 q̃z[m] ad vnũ p se q̃z[m] vo ad a[d] p
accñs.Sciẽdũ vo q caro q mõ ptinet sb spẽ
b[us] eadẽ ẽ illi a q̃ fluit sãguis triplici mõ idẽti
tatẽ supi[us] poito.ñ ãt ẽ eadẽ speci[ce] pp aliquã
sbalẽ alias ñ suis3 ve mõtua fo[rs].Et ö sãgui
ne dici pt f3 vnũ modũ q ẽ oĩo idẽ q fluebat
de latẽ xpi ⁊ q mõ ẽ sb euchari.f3 aliu vo nõ
s3 ẽ idẽ triplici vni[te] pidcta.¶ 2[o] q2 inocẽ.ö off.
miss.dic.Eã carnez mãduco quã xps de ṽgie
traxit.Cõstat ãt q ñ traxit aĩam.g[o] traxit eã
sb alia fo[a].So.f3 herue.xps traxit carnẽ a ṽ
gine sicut a pparãte mã3 trãseuntẽ sicut quis
dicit hẽre panes a dãte farinã.
¶ Cõtra 2[us] arguit durã.q i eucha.ñ sit q̃zti
tas dimẽsi[a] corpis xpi.p[o] sic.Nã illa pña nõ
v3 q̃ztitas xpi ñ sepat̃ a corpe suo.g[o] ẽ cũ eo i
sacr o pcomitãtiã.Instãtia ẽ de loco xpi in
celo q ab eo ñ sepat̃ n[c] tñ ẽ i sacr o.So.ñ est
sile o ptiguis q ñ sit sil'n' gra vltio2 ⁊ suppo
sito differt.n[c] vnũ p a[d] loca[r] ⁊ de hũs q̃z vnũ
cũ alio sac vnũ sic q pueniẽs vni p se.p[r] reliq
p accñs vt sb3 ⁊ q̃ztitas sua silr q̃z[tas] ⁊ albedo
B.pe.¶ 2[o].cã q cop[us] x[i] sit sb spẽb[us] ẽ ordo quẽ
h3 ad illas hũc ãt h3 vt sba ñ vt q̃ztitas.g[o] nõ
ẽ ibi q̃ztitas.So.pclu[r] q ñ ẽ ibi q̃ztitas ex vi
sacri ⁊ p se solũ.Ille.n.õdo ẽ cã q sba sit ibi
p se q̃ztitas vo p accñs.Adũtẽdu3 vo ẽ q l3
oẽ accñs ab[tus] adherens x[o] i celo adhereat ei
ẽt i sacr o.ñ tñ ẽ sic de respectiuis vt p3 ö vbi
⁊ situ.¶ 3[o].Nõ.n.ẽ verũ i[d] dcm.s.q l3 q̃ztitas
x[i] nec[o] i se sit diuisi[lis] tñ pt alti ppari mõ idi/
uisi[li].Dis.n.q̃ztitas alti ppata nec[o] ẽ a[or] l'mi
nor i eq̃lis ⁊ pñr dissilr ppat̃ ad totũ ⁊ ptez.
So.nõ pt face de[us] q̃n illa q̃z[tas] sit a[o] aut b[or]
aut eq̃lis q̃zti[s] hostie.si tñ sit a[or] adhuc tota
ptiet i ea sacr alr:q2 ñ ẽ i ea p se s3 p sba3 sui
sbi q̃ ibi ẽ vbi fuit sba pãis pũsi.Nec tñ pmẽ
surat ei.q2 b[o].s.pmẽsurari repugnat q̃zti[ue] s3
eẽ ñ q̃ztitati[m].Sic ẽt aĩa ẽ i loco rõe q̃ztitatis
sui corpis n[c] tñ pmẽsurat loco:q2 ei repugnat
Ul'sic aĩa cui repugnat circõscribi ẽ i loco cir
cõscriptiue.ñ q2 ipa circõscribit:s3 q2 circõscri
bit corpis sui dimẽsio.Sic.n.ẽ[o] dimẽsio di
uisi[lis] p sba3 idiui[le3] ẽ i sacr o idiuisibilr.¶ 4[o]
Si q̃ztitas x[i] ppat̃ ad spẽs mõ sbe ppat̃ mõ
idiuisi[li].g[o] mõ q̃ztitatis icõpo[lis].So.ista ñ st
icõpo[lis].s.B st diui[sa] ⁊ tñ ppant̃ adiuicẽ idi
recte ⁊ p accñs mõ idiui[li]:q2 ppant̃ p duo i/
diuisibilia sba3.s.x[i] ⁊ pãis:sic ẽt due spe diui/
sibiles i cõuexo se tãgũt p duo idiui[lia].Jncõ
po[lis] ãt st q aliqd i se sit diui[le] ⁊ idiui[le].¶ 5[o]
q2 l3 sba possit ad locũ p suã q̃zti[te3] diuisibilr
ppari:eo q l3 i se ñ sit diuisibil' tñ sibi ñ repu
gnat diuisio:tñ ñ ẽ sile ẽ[o] de q̃zti[te] vt possit
p sba3 idiuisibilr ppari:q2 h[o] repugnat sue rõ
ni q exigit ptes distãtes.So.sic de rõe q̃zti
tatis ẽ hẽre ptes ⁊ ptibilitatez ita repugnat
ei idiuisibilitas:s3 iordie n3 i[d] ẽ de rõe ei[us] n3
h[o] ei repugnat.¶ 6[o].Nã sic aĩa rõlis:q2 s3 se
ẽ idiui[lis] ad q̃ztitatẽ sui corpis ⁊ sui loci idiui
sibilr ppat̃ nec[o].vt tota sit i toto ⁊ tota i q̃l3
⁊c.ita ẽ[o] ẽ de q̃zti[te] q̃ sm se ẽ diuisibil':q2 nec[o]
ad a[d] ppat̃ diuisibilr.So.dicõ p[o] s3 petr.q
aĩa rõlis cũ sit idiui[lis] ad n[l] ppat̃ diuisibil' sic
q s3 suã eẽn[tia] cũ diuidat̃ alicui q̃zto:s3 solu3
sic q dat eẽ q̃z[m] ⁊ diui[le] ⁊ vlti[us] rõe tal' eẽ q̃zti
h3 diuisibilitatẽ po[tia] orgãicarũ ⁊ ita rõe sui
corpis aliquo[d] diuisibilr ppat̃ ad locũ:q2 in
vna ei[us] pte h3 po[as] visiuã in alia auditiuã.Et
sic sbstinet sil'r[o] de aĩa supi[us] poita.Dico q̃ tã
to q de rõli aĩa ñ teneat t3 tñ de alijs aĩb[us] et
sbalib[us] fõmis:q2 l3 sint s3 se idiuisi[les] tñ me/
diãte corpe ifõmato sortiũt diuisibilitatẽ p
tiũ q̃ztitatiua3 p accñs.Et sic ẽ[o] de q̃zti[te] di
uisibili q̃ mediãte sba quã ifõmat sortit idi/
uisibilitatẽ ñ i se s3 re[u] extin[c].Dico 3[o] q cũ nã
lit' pus possit trahi ad pticipãdũ aliqd ö mõ
posterioris vt p3 de aĩa corpi pũcta nimirũ
si posteri[us] puta q̃ztitas trahat̃ ñ qdẽ nãlr:sed
ṽtute dei ad aliqd pticipãdũ de mõ poris pu
ta sbe.¶ 7[o].Ubicũq3 ẽ sba p se realr ẽ ibi sba/
lit' cũ iste modus sit ab ea isepabil'.g[o] vbi est

q̄titas in se realr̄ ē ibi q̄titi^ue eadē rōne. g° zc. So. s̄ba nō p̄t alicubi eē dūit⁹ n' s̄balr̄ li s̄balr̄ dicēte modū s̄be ꝯueniētē p se p° vl' 2°°. Secus si n̄ ꝯueniat ei p se ꝫ tn̄ isit ei p po^us nālē actiuā vl' passiuā. Sic. n. hūanitas ē i xpo nō s̄balr̄ i q̄ hꝫ modū accn̄tis dūi initr̄ supposito alteri⁹ nāe p v̄tatē dei z po^us obie. Silr̄ q̄titas nll'ibi ē n' q̄tita^ue si li q̄ti^ue dicat modū q̄titati ꝯueniētē p se p° vel 2°°. Sec⁹ si dicat modū nō ꝯueniētē p se ꝫ tn̄ ꝯueniētē p po^us nālē vt respect⁹ de gn̄e situs vel vbi vt pꝫ i vltima spera que nullū respectū hꝫ ad cōtinens extrinsecum. Et sic est in proposito.

¶ Cōtra eādē arguit sco. q mod⁹ ponēdi cō p⁹ xpi q̄^m i eucharistia n̄ q̄ti^ue n̄ fit ꝯueniēs p° sic. Unūquoqꝫ siue sit pm⁹ ter⁹ trāsb̄stātiationis siue 2⁹ n̄ tn̄ ē ibi hꝫ suas ppetates sibi nālr̄ z nec° ꝯueniētes. Nō g° q̄titas carebit ꝓprio mō nāli pp h° q fit 2⁹ ter⁹ ꝯuersiōis. Pꝫ añs ex°. q2 si de⁹ creet l'nā gn̄et s̄baꝫ q̄tā vtriusqꝫ pductōis. 2⁹ ter⁹ ē q̄titas. q̄ tn̄ ita hꝫ suū nālē modū ac si p° teriaret. Pꝫ ēt rōe: q2 alia z alia h̄itudo ad agēs puta p° vl' 2° mediata vl' imediata n̄ variat rei nāꝫ. So. q̄titas xpi i sacr̄o nll'a caret sua nāli ppetate i se lꝫ n̄ hēat iordīe ad exinsecū modū eēndi q̄tita^ue: ꝫ solū i se z iordīe ad s̄bꝫ suā. Cōmēsurari. n. z cū diuidi extiori dimēsiōi ꝯuenit nec° q̄titati: vt pꝫ i vltīa spa q̄ ēt n̄ h̄ret ꝯtinēs n̄ comēsurarer et nec° n' hēret p se ordinē ad q̄titatē ei⁹. q B nō ē. Nā ex dictis. s. tho. B. q. i. ar. 2. q. 3. z. 3. q. 76. ar. 3. pꝫ p° q q̄titas xpi nll'o° ē ter⁹ ꝯuersionis. pm⁹ vl' 2⁹ mediat⁹ vl' imediat⁹. 2° q nec v̄tute ꝯuersiōis ē i sacr̄o aliquo°. 3° q nullum re^m hꝫ de gn̄e vbi vel positiōis ad q̄titatē panis aut ad locū ei⁹ pluſq̄ s̄ba xpi p se loq̄ndo 4° q q̄titas xpi dat corpi ei⁹ eē q̄tū z situꝫ nālē ptiū in toto z n̄ nō ptiū i loco iordīe ad q̄titatē panis. 5° q ipa ē i sacr̄o q̄titatē i ordine ad suū s̄bꝫ seu q̄ ad sitū ptiū i toto nō āt iordīe ad q̄titatē panis seu s̄m sitū ptiū i loco. Sc̄ds. n. sit⁹ est ab ea sepabil': sed nō pm⁹. Ad ex^m dico q ibi i vtraqꝫ pductiōe q̄titas ē p se ter⁹ pductōis iō hꝫ vtrūqꝫ sitū z vtrūqꝫ modū q̄titati^m. s. extēdē s̄bꝫ z occupare locū Ad rōnē dico q illa q̄titas nō ē ter⁹ secūda ri⁹ ꝯuersiōis: ꝫ ē ibi mere p accn̄s ex cōcomitātia. ¶ 2°. Eo° ē s̄b spēb⁹ s̄ba xpi quo ibi erat s̄ba panis. g° q̄titatis hn̄do ptē ex ptē. g° sua q̄titas ē ibi dimēsiue. So. negat p^m añs. q2 panis erat ibi p suas dimēsiōes z ꝯn̄r q̄titatiue vtroqꝫ mō: ꝫ s̄ba xpi p alienas.

¶ Cōtra eādē aureo. q q̄titas xpi nō absoluitur ibi a legib⁹ q̄titatis pp eē ibi p ꝯcomitātiā solū. p° sic. Nā s̄ꝫ te dimēsiōes i teriate nō sūt in mā nisi q2 cōcomitant̄ fo^as z h° non obstāte nō absoluunt̄ ibi a legib⁹ q̄titatꝫ. g° a silī nꝫ hic. So. hec ꝯcomitātia n̄ ē sufficiēs cā absolutōis q̄titatis a sua lege extinseca: ꝫ est diuina v̄t⁹. lꝫ aliq̄ negatio: puta nō eē ter⁹ cōuersiōis ad h° dispōat. Dico ēt q nō ē sile: q2 dimēsiōes iteriate s̄t ter⁹ s̄bali so^e cū pduct⁹. eadē gn̄one vel alia. v̄tute cul⁹ ibi s̄t. z nō p accn̄s oīo: hic v̄o q̄titas nꝫ ꝯuersiōis nꝫ pductōis est ter⁹. Substātia āt xpi hic absoluitur a sua lege extrīseca nō ab itrīseca: sic z sua q̄titas q̄ ibi ex vi sacr̄i n̄ ē ex h° q n̄ ē termi⁹ ꝯuersiōis g solus est hic ex vi sacr̄i.

Ursus circa. x. di. q̄rit̄ vtꝝ corpus xpi sit i eucharistia mobilr̄. i. vtꝝ ibi mouea^r. ¶ p° ꝯ°. Christus s̄ꝫ eē q hꝫ i eucharistia n̄ mouet̄ p se q2 ēt ibi vt in loco p se. ¶ 2°. Pōt tn̄ moueri p accn̄s ad motū eucharistie. Utraqꝫ ꝯ°. h̄r. 3. q. 76. ar. 6. z B. q. i. Christus. n. hēt duo eē vnū i se z aliv̄ in sacr̄o qv̄ ꝯ^t ei p re^m h̄itū ad spēs. Pōt āt aliq̄d s̄ꝫ vnū eē moueri puta s̄ꝫ nigredinē z gescē s̄ꝫ a^a puta sanitatē.

¶ Cōtra 2^am arguit sco. q nll'a v̄t⁹ creata pōt mouē. corp⁹ xpi vt ē i sacr̄o. p° sic. Qv̄ n̄ hēt v̄tutē mouēdi aliq̄d qn̄ ipꝫ ē solitariū n̄ p̄t illud mouē p accn̄s q̄si ē cū alio cū q̄ nō fac̄ p se vnū sic act⁹ cū po^a. Sꝫ nll'a v̄t⁹ creata p̄t sup corp⁹ xpi p se s̄b isto° existēdi ad mouēdum ipꝫ. g° nꝫ qn̄ ē cū hostia cū q̄ n̄ fac̄ vnuꝫ illo°. q2 spēs nō ē eius fo°. Instabis ad maiorē: q2 nauta cū naui mouet a^a gue qv̄ n̄ ē nauis fo^a. Sꝫ istātia n̄ ꝯgruit: q2 nauta posꝫ i illv̄ gue solitarie. Iō v̄o dixi sic act⁹ cuꝫ po^a: q2 aliq̄s act⁹ ē q p se ab aliq̄ n̄ mouet̄ q tn̄ mo^r p accidēs ꝯiūct⁹ sue po^e. Sꝫ vt oīs istātia tollat̄ sic

maiö ista. Qñ aliq̈ ꝯtingit ꝑcise ꝑ actū volū tatꝭ ꝯtigēt se būt ad illā ꝯiūctōez. si vnū illo rū sit mo^le oio ī ꝑportōatū alicui moueri: et reliquū ꝑportōatū ipꝫ ñ ꝑt eadē motōe vtrūꝫ ꝯiūctoꝝ mouē. Pꝫ āt q2 si mouēt ꝑportōatū ñ ꝑp h° mouēt a^d ꝑ accñs cū nō sit ei pñs vt actꝰ po^e n^e eꝫ vl' vt ḡue ei cui inhrit: ꝫ solū ꝑ volitōez libaꝫ ꝛ ꝯñr qs ꝑt nolle ꝯiūctiōez et stāte vniꝰ motōe sic si āgelꝰ spōte fac se pñtez lapidi ñ mo^ra motore lapidis ꝑp h°. ꝫ a seip so faciēte seipꝫ pñtē lapidi vt pus ꝛ sic ē in ꝑ/ posito: q2 volūtarie xp̄s ē ꝯiunctꝰ spēbꝰ. So. Dico p° ex tuis ꝯclusiōibꝰ ñ hri ꝙ cōpꝰ x^i ī eu char. possit ṽtute creata moueri: ꝫ ꝙ ꝑt mo/ ueri. H° tñ dato: q2 sic credo sēsisse. s. tho. ad p^as fo^as negr a^or sufficiē. n. ꝙ mo^le ꝑ accñs faci vt vnū cū mo^li ꝑ se ñ sic actꝰ cū po^a l'eꝫ. ꝫ sic succedēs po^e ꝛ sbo actꝰ: eq̄ īseꝑabil^r vnū actui emanēti sic pus eidē erat vnita sua po^a ꝛ simi lꝫ. Dico 2° ꝙ stat īstātia data: q2 ē dare casū ī q̄ aliqs mouēdo aliqd ꝑ se puta nauiꝫ: mo uet ꝑ accñs id qd nll'o° est ei ꝯiūctū ꝑ se puta ꝫ hois exñtis ī naui. Nec ē veꝝ ꝙ mouēs ue ꝑ accñs ad motū nauis possit i^a mouē ꝑ a naui sepatū vt cū qs in naui mouet ducē/ do eq̄s. Dico 3° ad 2as fo^as negādo miorē: q2 cōpꝰ x^i ē mo^le ꝑpōtiōatū mouēti hostiā q̄ ad moueri ꝑ accñs ꝫ ñ q̄ ad moueri ꝑ se ꝑp vni ōne īseꝑabilē ad spēs. Vñ ex^m de āgelo ñ vꝫ. Dico 4° ꝙ lꝫ ñ opōteat tñ ñ incōl dicē ꝙ iste motꝰ sit instr'ali^r a mouēte spēs. ꝫ a deo pñ^r ꝛ miraclo'se ñ miraclo nouo: ꝫ ex suppōne mi/ racli ꝯūsiōis ñ ꝙ ipa motio sit miraculū.

Cōtra eādē durā. ꝙ cōpꝰ x^i ñ mo^r ad mo/ tū hostie. p° sic. Qñ aliq̄ duo ñ sit vnuꝫ sbo n^e ꝯtinēs ꝛ ꝯtētū nꝫ hnt aligatōez aut ꝯtactū. mo^r vnū moto alio vt pꝫ īductiē. Sꝫ ita ē So. lꝫ a^or ñ hēat īstātiaꝫ ī nālibꝰ tñ ē falsa duo hnt īseꝑabilē ꝯcomitātiā vt h. ¶ 2°. illo dato cōpꝰ x^i ꝯrijs motibꝰ moueret sic hostie diuise. So. idē hñs diuisa eē ꝑt ꝫ vnū moueri ꝛ ꝑm a^a gescē. ꝛ diuisi^ae moueri. Xp̄s ī diuisis hostijs hꝫ diuisū eē sacrale: q2 vnū eē īcipit aut desinit alio h° ñ faciēte. Se/ cūdū tñ vnū eē hītū ī vna hostia ista nō pos/ set ꝯueñire. ¶ 3° q2 si mo^r mota hostia eadeꝫ ne ea fracta frāgeret. So. negat seq̄la: q2 ad moueri locali^r suffic mō eē ī vno loco mō ī alio. Sꝫ ad frāgi ñ sufficit mō eē ī vno loco postea ī duobꝰ: ꝫ oꝫ id ꝙ erat vnū eē ī duas ptes diuisū q̄ꝝ q̄lꝫ sit mior toto. Sic g° vere frāgit hostie ꝛ x^s ī se manet īteger ꝛ ī q̄lꝫ pte hostie. Si. n. facta diuisione diuersimode ps eēt ī pte diuideret ꝫ eē sacrale ꝛ ñ ꝫ se. sicut mō mouet ꝫ i^a ꝛ ñ ī celo. Oēs āt he rñsiōes ad durā. sr̄ petri ꝛ bñ. tñ. s. tho. 3. q. 77. ar. 7. 3^m. dicit ꝙ corpꝰ xp̄i non frāgit nisi ꝑm sacra/ mētalē spēz sub q̄ est corpꝰ xp̄i. Et sic ītelligē da ē inqt cōfessio berēgarij. ¶ 4°. Christꝰ exi/ stēs in celo sine motu locali nouit ē in altari. g° afortiori in altari exñs nō mo^r motis spē/ bꝰ. So. negat ꝯña. q2 de rōe motꝰ ē ꝑditio termini a quo ꝛ acq̄sitio alterꝰ cū successione ymo ꝛ īcōpossibilitas cū eo. Hec repiuit ī mu tatōe spēꝝ nō aūt qñ xp̄s īcipit eē ī altari: q2 nō ꝑdit locū suū ī celo. Verū petrꝰ sꝰstinet ꝙ dū xp̄s īcipit eē ī altari aut ꝺsinit: mutat rea lir: q2 acq̄rit aut ꝑdit eē sacrale qd est reale ꝛ vera res. Et dic ꝙ huiꝰ mutatiōis sbm est sba cōpis xp̄i ī q̄ ē illo' vbi exīnsecū re^u spēꝝ. Cñ ipe assiñit aliq̄ dubia. s. ꝙ corpꝰ xp̄i hꝫ rel'onē realē ad locū spēꝝ ꝛ ꝙ sb eis eē desinit ꝑ rea/ lē motū ꝛ ꝙ eq̄ real^r sit ibi vt in celo sic ꝙ eq̄ realē re^m hꝫ ad altare ī sacro sic ad ꝑpriū lo/ cū ī celo. ¶ 5°. nā si sic ē h° ē q2 qd ꝑdito vno loco incipit occupare aliū mouet. Sꝫ ista rō nō valꝫ. p° q2 maior ē falsa ī illo qd alicubi ē solū ꝑp ordinē ad spēs. Nā tale sic destructꝫ spēbꝰ ꝺsinit alicubi eē siue mo^u ꝛ sil'e sine mo tu īcip sb eis eē. ita ꝛ sine mo^u īcip alicubi eē translatis eisdeꝫ. 2° q2 data maiore posset ad minorē dici ꝙ corpꝰ xp̄i ñ īcipit aut ꝺsinit no uit eē alicubi ꝑ motū hostie: q2 ad locū spēꝝ nō hꝫ hitudinē realē iō hostia mota: xp̄s est vbi erat. s. ī celo ꝛ ī hostia. Exēplū de angelo qui est alicui corpori ꝑsens ꝛ tñ eo moto nō mouet ꝑ se vel ꝑ accñs. So. Instātia ad ma iorē est nulla: q2 dū xp̄s nouiter est sb spēbus nullū ꝑdit locū. ꝛ dū desinit ibi nouit eē nul/ lū acq̄rit. vñ nō mouet. Secꝰ autē mota bo/ stia. Similiter est de īstātia ad minorē: q2 lꝫ corpꝰ xp̄i nō hēat ad locū hostie ꝑsentiā ꝑ se ꝛ īmediate secꝰ ꝑ accñs ꝛ mediāte q̄ntitate hostie. Exēplū de angelo nō valet; tū q2 ne

ē filūs pñtia B ⁊ ibi cū ibi sit motoris ad mo/
bile B vō sbē ad suā q̄ztitatē vel eiꝰ qđ in ipm
est cōuersuz. tum etiā quia illa est voluntaria
nō ista: tū q2 falz ē angelū mouētē corpꝰ non
moueri ad motū tal' corpis. Sciēdū at ꝙ cū
dic petrꝰ corpꝰ xpī mutari l' moueri realr cuz
nouit ē i altari eo ꝙ ad mutatōez suffic acq̄si
tio noui t̄mī sine alt̄iꝰ pditōe dico ꝙ ad mu/
tatiōez sufficit acq̄sitio t̄mī sine pditiōe alt̄iꝰ
poitiui. h° tū ñ suffic ad motū cū bēat duos
terios positiōs. Et q2 latio local' ē motꝰ ñ ē si
ne pditōe ⁊ acq̄sitōe loci. Fōte tū ꝙ xp̄s i ca
su illo mutaƭ localr ⁊ si nō moueaƭ localr di
stinguēdo iter mutationē localē. ⁊ motū loca
lez. Nec tū sic mutaƭ: q2 acq̄rat locū p se sz p
accñs. Jō tal' mutatio est local' p accñs.

Lr ti° circa. x. di. q̄riƭ vtꝝ cor/
pꝰ x' i eucharistia sit visibilit'
seu videri possit oculo cōpa
li. ¶ Pa ɔ°. Nullꝰ oculꝰ cor
poral' pt vidē cōpꝰ x' vt ē in
h° sacro. ¶ 2a. Quilz oculus
spūal' btūs pt id vidē vt ē i h° sacro. ¶ 3a. nul
lus oculꝰ itellectual' ñ btūs pōt cursu ⁊ ṽtute
nāli corpꝰ x' vt ē i sacro isto vidē. he ɔ°es hñt
snialr. 3. q. 76. ⁊. 4. d. q. 1. ar. 4. Ex qbus locis
pz ꝙ rō pe ɔ°is ē q2 id corpꝰ i sacro vtc ñ pt i/
mutare aerē l' oculū cū ibi sit p modū sbē q̄ ē
indiui'e. Rō 2e ē q2 btī vidēt ea q̄ credimꝰ. 3e
vō q2 nullꝰ intea creatꝰ nāli videt ea q̄ directe
cadunt sub fide.

¶ Cōtra pas sco. ꝙ oculꝰ corpal' pt id corpus
vidē vt ē i h° sacro. Si. n. id corpꝰ ñ pt imuta
re visū iō ē q2 ē i extēsū. Sz ñ ē pp h° q2 āge/
lus ñ ē extēsus ⁊ mouet localr. ⁊ ēt altaret si
hrēt viz altatiuā. So. ymo ē pp h° ne ē sile d
āgelo q mouet tactu physico l' ṽtuali. Agēs
enī nāle siue sit corpꝰ siue ad ñ mouet n' tactu
matheco. 2° d. ca°. 55. ⁊. 4. d. 44. q. 3. ar. 3. q. 1.
7m. ¶ 2° corpꝰ x' nllī ē pñs sb spebꝰ ad minꝰ n'
mīmo sen'' qđ pcipi pt cū nllī idiui'' sit pñs.
g° ⁊ ipz pcipi pt. So. dico p° ꝙ daƭ mīmū se
nsibile ad hūc sēsū ꝙ ipz sepatū posz sētiri: sz
ñ aliqd eo minꝰ n' eēt ɔiūctū i toto. Et tali mi
mo ē pñs ⁊ īfinitz ptibꝰ eiꝰ ⁊ cuilz linee ⁊ pun
cto dimēsionū pāis qbꝰ fuit pñs dimēsio pa

nis. Dico 2° ꝙ posito ꝙ nllī idi'' eēt pñs ex h°
tū ñ hr̄ qn sit pñs miori mīmo: q2 id mīmū ē
diuisi'e q̄zuis ñ i ptes seorsū sen'es. Dico 3° ꝙ
si ɔñā eēt bōa eq̄ seq̄reƭ ꝙ aīa eēt visibil'. qa
pñs ē digito visi''. ¶ 3°. Uisio ē foa abta. g° pt
fieri a deo i ocl'o ēt ñ gl'ificato sine reu pñtia/
litatz ad obz. ⁊ sine ɔcūz tali. So. visio cōpal'
itrince ⁊ i recto dic foas abtas: sz i obliq̄ ad po
tētiā visiuā dic rem sic ad sbz ⁊ cāz cū sit i illa
⁊ ab illa ⁊ rem pñtialitatz ad obz ppōtiōatū
.i. extēsū ⁊ dbite approxiatū. Jō sic ē ɔdictō
ꝙ fiat visio q̄ videaƭ idiui'e l' spūs. ita ⁊ q̄ vi
deaƭ diuisi'e ⁊ extēsū vt hz modū idiuisibilis
⁊ spūs vt i ppoito. De hijs pe. sic dic. Jllđ cō
pꝰ vt ibi ē ñ pt vidē oculꝰ corpal' mōtal'. q2 vi
sionē eiꝰ ipediret spēs pāis q̄ sc opace ēt si ibi
eēt localr. Nz oculꝰ gl'iosus ṽgis ēt remoto
medio opaco: q2 nullū sensi'e ppiuz l' cōe cor
poris xpī ē ibi mō sen''. i. extēso. Nz oculꝰ x'
exñs ex sacrz localr. lz ipe oculꝰ vtc sit visiuꝰ
⁊ h° rōe iā dcā. Nz ipemet oculus exñs itra
spēs sacr al'r eadē rōe ⁊ vltra: q2 ipe oculꝰ vtc
existit ñ ē visiuꝰ: q2 nz extēsus. Nec p mira/
culū h° fieri pt: q2 ɔdictio ē ꝙ poa feraƭ i ñ su
uz obz. Nisi dicaƭ ꝙ cogitatia cognoscū sbaz
⁊ h° coicaƭ exiori sēsui. Sz ɔ q2 sba nz ppum
nz cōe sen'e ē. iō nllo pcipiƭ. B ie bū: sz ē dubi
uz de cogitatia vtꝝ cognoscat sbam. ⁊ dico ꝙ
sba ptic'larz dup' ɔsideraƭ vno° abstracta ab
accñtibꝰ ⁊ mō eēn' q̄ztitati° ⁊ accepta sz ppū
modū eēn' sbe. Alio° accipiƭ sz ppriū modū
physicū ⁊ nāle ⁊ q̄ztitatim vt iclu' sbaz cū acci
dētibꝰ sine dcā abstractōe. Prio° solo ite'' co/
gnosciƭ ⁊ sic intelligiƭ. s. tho. 3. q. 76. ar. 7. 2°
aūt mō cognosciƭ p cogitatias. 4. d. 49. q. 2.
ar. 2. i. q. 85. ar. 3. ⁊ sic tolliƭ ɔdictio ex dictz s.
tho. ⁊ ɔcordat hijs alb. p° phy. p° tractatu ca.
6. Utꝝ āt p miraclū ista visio sit po''. s. tho.
4. d. x. q. i. ar. 4. q. i. im. vr̄ velle ꝙ sic dicēs ꝙ
oculꝰ btūs ñ vidēt id corpꝰ vt ē i sacro nisi p
miraculū. Sz loqƭ dubitatie sine asſtiōe qn
ñuit p li fōte. Uel pt miracl'ose ibi videri per
accñs. i. p aliq̄ siga testificātia pñtiā eiꝰ ibi sic
i silī. i. q. 12. ar. 3. ɔcedit ꝙ corpali ocl'o vt eēn
tia diuia sic ēt nūc ocl'i nr̄i vidēt vitaz alicuꝰ
aial': q2. s. cū visiōe stati ipa vita ab ite'' videƭ

Sille dic. 4. d. 49. q. 2. ar. 2. Uel 6° dici pt q in sũma. 3ª pte. d. ō. tenuit vt ibi hēs. s3 i scri/pto alr. ¶ Cōtra 2ᵃᵐ idē sco. q btūs p actum btificū n̄ videt cōp⁹ xpi i euchar. sic. Nā btūs r̄ n̄ videt n' ob3 btificū z q̄ i illo iclndit̄ cu ismōi n̄ ē h° ō q̄ ē ƙmo. alioqn eq̄ i illo ōdo iclnderet̄ res alioꝝ sacroꝝ de qb⁹ eq̄ ē fides. puta q grā puulo det̄ i bap°. h° āt ip'. So. ƙ3 po³ dei alr eē possit: tn̄ ƙ3 p̄ntē cursum o ob3 btificū icludit. i. repn̄tat corp⁹ x' sb eucharistia z res alioꝝ sacroꝝ. Si tn̄ sola di/uitas videret̄ adhuc illa visio eēt btifica. S3 tn̄ visio erit de oīb⁹ credit3 q̄uis n̄ oīa credi/ta e q̄li ōdine ad ob3 btificū aut fidē ptineāt. S3 ꝯ nā hō n̄ videt i ṽbo. q n̄ videt āgeli q sacroꝝ miste⁸ n̄ videt cū ea a p̄n° sue btitu⁰ n̄ viderit. n° i btifica cogitōe pficiāt. So. āgeli s videt credibilia cōia eis z nob. puta t̄nita tē: s3 p reuelatōez vidicerit credibilia nob p pria: sic arti°ˢ de icarnatōe. B pe. Mihi vr̄ q s viderit ea misteria grē de qb⁹ ē fides via/toꝝ p̄nˣ. vt arti°ˢ fidei z sacrā: s3 ea ō qb⁹ n̄ ē p̄nˣ fides: s3 ptinēt ad istrutōez l' pmotōez ali cui⁹ p̄so° l' cōitat3 pticlār3. aliq āgeli cognoscē possit. n̄ i ṽbo s3i ppo gn̄e. z de talib⁹ nonit il/luiari a supiorib⁹ ea vidētib⁹ i ṽbo.

¶ Cōtra 3ᵃᵐ arguit idē q ite⁸ āgeli z aie sepa/te sue hois btī nālr p̄t videē exn̄tiā cōpis xpi i euchari p° sic. Mod⁹ accn̄tal' i p se obo n̄ i/pedit cogitōez illi⁹ obi. Ista p̄ntia i euchar. ē mod⁹ accn̄tal' sbe cōpis x'. Jō n̄ ipedit illā co gnosci. a tali ite⁹ cui⁹ ipsa ē p se ob3. puta illi⁹ q̄ ōpēdet i itelligē° assensibilib⁹. P3 a° r. q2 ois ite⁹ se hñs ad itelligibilia vt illa iter se. p⁹ itelligit p̄us itelli° puta sbm. Tal' ē ois ite⁹ respiciēs totū ens. Dices q ꝯcls' illā sba3 eē i telli³: s3 n̄ ituiti° visibilē: q2 illa exn̄tia ē sup nālis z ꝯn̄r i ppōtiōata itellectui nālr cogno sceti. ꝯ q2 tal' ite⁸ ituet̄ p̄ntiā pāis ad spēs. gª z ei⁹ absētiā. g° z sba3 cōpis x'. So. negat a°ʳ ad pba. vo negat b°ʳ. q2 null⁹ ite⁸ creat⁹ ita se h3 ad itelli¹ᵃ vt illa ad se. alioqn ql3 tal' p̄us z pfect⁹ deū q̄3 seip3 itelligēt z āgelos q̄3 sesibi lia. Itē dico q ꝯ° ōbite illata n̄ ē ꝯ nos. cū sit b. Inte⁸ creat⁹ itelligit sba3 existētē sb spē pa nis. Jō affirmo n̄isiōez datā ad hūc sensū vt noti° ituiti⁸ sit noti⁸ visiōis q̄. s. scit̄ res vt p̄ns ƙm eē suū z modū eēn'. abstracti⁸ vo sit noti⁸ simplicis itellige°. i. q̄ rei eēn⁸ itelligit̄ nō itel lecta existētia l' p̄ntiali° l' mō existēdi ex̄ itel ligētē. Sic iq̄3 ꝯcedit̄. q2 illū modū existēdi āgel⁹ nālr nō cognoscit. Ad repli. dico q ab/sētia z p̄ntia pāis s̄t modi eius nāles. nālr ab āgelo cognoscibiles nō āt p̄ntia x' z si sba x'. ff 2° totū ens creatū sic ē ob3 ppō^tu; tali itelle ctui q̄3ᵐ ad cogitōez abstracti³ ita z q̄3ᵐ ad i/tuiti³. g° tal' ite⁸ oīa p̄t cognoscē ituiti°. sic et abstracti°. Añs p3 q2 ille due cogitōes n̄ oif ferūt n' ƙ3 aliā z aliā p̄ntiā obi. s. ƙ3 se z ƙ3 su a3 spē3. So. ps 2ª añtis ē simp' falsa: q2 null⁹ āgel⁹ p̄t nālr cogitatōes cōdis ituitie z p ticu larit̄ cognoscē: s3 solū abstracti° z i vl'i z ꝯie/ctualr. Est et dubiū vtꝝ ituitie grā3 z carita/tē alt'i⁹ cognoscat qcqd sit ō sua. Proba° āt p suppo' notitiā ituiti³ nō fieri mediāte spē: s3 p solā p̄sētiā obi i se. abstracti³ ṽo p p̄sētia3 obi i sua spē q negat̄: q2 oīs cogitio ē p spē3 n' cū āgel⁹ itelligit se aut deū nālr. l' eēn³ dei btifice. Fal3 ē et dē qd p̄t eē āgelo p̄sens ab stra^ue posse eē ituitie nālr vt p3 de futur3 ꝯti gētib⁹. q āgel⁹ abstra^ue cognoscit in suis cāis nō i se. z idē ē de cogitatōib⁹ z volitōib⁹ āge/loꝝ q̄ i suis cāis z sig'ˢ solū abstractie noscūt̄ ff 3°. Nāle z supnāle nō distigūt alicui⁹ nā3 in se: s3 solū dicūt relōnē ad diuīsa oba. s. ad nāle z supnāle. g° nō distigūt alicui⁹ nā3 i rōe itelli gibil' vt vnū sit itelli° n̄ a°. P3 añs. q2 supnā le alīi p̄t eē ipfecti⁹ nāli: nāle ṽo pfecti⁹. vt p3 ō hitib⁹ ifusis aīe. So. nāle z supnāle nō solū relatiē ad agētia alīi* s3 ēt p eēn'ᶜᵃ z specificat̄ o r̄ias distigunt̄ vt p3 ō grā glo⁸ z caritate z donis. s. s. qb⁹ sil' e i spē nā pducē nō p̄t. Dico ēt q z si alīi supnālis effe° sit ipsectio z simpʳ nāli n̄ tn̄ seqt̄ q āgel⁹ illū cognoscat sic nālē: q2 spēs itelli'ᶜᵃ āgeli directe repn̄tāt sba3 rei non āt ei⁹ accn̄tia vt p3 de cogitatōib⁹ q̄ sunt effect⁹ nāles z tamē p illas nō repn̄tant̄ z mł' to minus misteria gratie. Q ō aūt ista p illas cognoscitur ex reuelatiōe alterius est.

Irca. xi. di. q̄rit̄ vtꝝ p⁹ ꝯsecrā tionē euchar. rēaneat ibi sba pāis. ¶ P⁸ ꝯ°. Sba pāis z

vini ñ remãet p⁹ ꝯsecrõez i hᵒ sacr̃o.3.q.75.ꝛ 4.d.xi.q.i. ¶ 2ᵒ vtꝗ; sba pdcã. lȝ ñ mãeat in h sacᵒ ñ tñ ꝑpe anichilat.3.ꝛ.4ᵒ ii.s. Anichilaᵒ.n.ꝑpe teriat ad nˡ: h ãt ꝯu̾sio pdcãꝝ sbarũ teriat ad cõp⁹ ꝛ sãguiez xˡ. ¶ 3ᵃ. Substãᵃ pãis ꝛ vini ꝯu̾tit i cõp⁹ ꝛ sãguiez xˡ cõuersiõe singularissiᵃ.3.q.75.ar.4. Differt.n.singl̾arissime ab oĩ nãli mutaᵒᵉ. Agẽᵃ.n.nãlia.ꝓsupposita mã i ducũt fõaz.iõ ñ possũt ꝑficẽ cõu̾sionẽ alicuiꝰ i aliud.n'hȝ fõas. Deꝰ ãt sic mãz fecit ꝛ illã sil' cũ fõa cõu̾tit i aliõ.differt.gᵒ ista mutaᵒ ab oibꝰ nãlibꝰ i 4ᵒʳ.pᵒ qꝛ tã foᵒ ꝙȝ mã hȝ eã trãsit.2ᵒ qꝛ ñ hȝ sbȝ.3ᵒ qꝛ totũ trãsit i totũ ꝛ ps i pte.s.mã i mãz foᵃ.i fõaz. 4ᵒ qꝛ terꝰ cõu̾siõis h nȝ gñat nȝ auget.

¶ Cõtᵃ pᵃˢ ꝯᵒᵉˢ arguit h a q̃dã iohãne pisiẽi ꝙ ꝓbabiliꝰ ẽ l' saltẽ possibile illa sbã reãnẽ pᵒ sic. Nã damã.li.4.ca.5.dic̾ ꝙ pãia ꝛ vinũ asũmũt.ꝛ vniũt diuitati sic carbo ẽ ligᵐ vnicũ igni ꝛ hũanitas ƀo. Dio.ẽt ƀ cele.ierar.ca.ca.3.hᵒ sacrȝ vocat sacrȝ a sũptõia. So. Nõ ẽ sic itelligeᵐ ƀbũ. Dyo.aut damascẽi q̃i illa sint assũpta ad vnitatẽ diui suppoĩti: ȝ qꝛ sũt assũpta ad mãȝ ꝛ vsũ sacᵗⁱ. vniũt ãt diuitati.in ꝙȝᵐ trãseũt i nãȝ vnitã. Exᵐ ãt de carboᵉ.i hᵒ ẽ sile.qꝛ carbo ꝛ ignis suppoĩto distiguũʳ ꝛ tñ vnũ i aliud ꝯu̾tit h dur. Cũ ƀo dic̾ damã.ꝙ ꝯiugauit pãi diitatẽ itelliʳ qꝛ cõpꝰ xˡ vnitũ diuitati ꝯiugauit spẽbꝰ pãia.4.d.xi.l' ꝯiugauit eã pãi.ad cõu̾teᵐ illũ i cõpꝰ xˡ.3.q.75.ar.2ᵒ. ¶ 2ᵒ qꝛ dicit.pᵉ cor.io. Pania quẽ pticipamꝰ.ꝛc. So. illa loquᵗᵒ ẽ figuraᵘᵃ ex pte sbi.qꝛ li pãis sũit ꝑ spẽbꝰ pãia.ꝛ ex pte pdicati. qꝛ cõpꝰ xˡ ibi sũit figuratie. vñ hȝ glo.sẽsus ẽ Pãia quẽ pticipamꝰ.i.pticipaᵒ pãia fracti.pticipaᵒ corpis dñi:ẽ.i.fac̾ nos vnũ ee cũ xᵒ. ¶ 3ᵒ. Nã ista poitᵒ ẽ ãtiq.ꝛ h iõ qꝛ p eã plures dificltatea euadũt. So. Nr̃a poitõ ẽ p eccᵃᵐ a ꝓbata. Et vt dic̾ durã. in hijs q̃ sũt fidei ñ oȝ sp eligẽ ea ad q̃ pauciores sequũt difficulᵗᵉˢ. Petᵒ ãt dic̾ ꝙ nr̃a saluat apparẽᵃ itelleᵘⁱ.i.dcã euãgelica. illa ƀo appẽᵃ sẽsui. Et idẽ dic̾ istã ꝯu̾sioᵉˢ posse eẽ spãlẽ articlȝ. sb illo ƀbo sctõꝝ coĩoᵉˢ: ȝ hȝ.a.tho.22.q.i.ar.8.6ᵐ ꝯtiẽt sb oĩpoteᵃ dĩ i ꝙȝᵐ miraclȝ: ȝ iꝙȝᵐ sacr̃m ẽ eadẽ rõ sic ƀ alijs sacᵗⁱˢ. ¶ 4ᵒ qꝛ ꝯfessio berẽgarij ẽ ꝙ cõpꝰ xˡ sba liter frãgit. So. hȝ glo. ista sunt ad spẽs pãis refferẽda. ¶ 5ᵒ qꝛ ista poitio q̃ põit sbaȝ pãis manẽ q̃ ad eẽnᵒˢ; nõ q̃ ad eẽ cũ assũat ad vnitatẽ diuini suppoĩti differt ab illa q̃ põit talẽ sbaȝ rẽanẽ sine assũptõe. ꝛ reputat hẽtica in mltis. So. q̃l'ĩtaȝ differat tñ ẽ valde irratõabil' vt bñ ꝓbat durãd. ¶ 6ᵒ. Quecũȝ duo sũt idẽ suppoĩto.ꝛ vtrũꝗȝ ẽ limitatũ vbi ẽ vnũ ẽ reliquũ. Si.n.alteꝝ eẽt illĩtatũ secꝰ eẽt vt pȝ ƀ diitate ꝛ hũaᵗᵉ. Sȝ talia.duo sũt cõpꝰ xˡ ꝛ pania assũptꝰ. gᵒ pãe exñte in altari esset ẽt ibi cõpꝰ xpi. So. Negat aᵒʳ de hijs q̃ sũt idẽ suppoĩto ꝛ vtrũꝗȝ ẽ natũ eẽ i loco ꝑ se. Nõ.n.si vna diia ꝑsõa assumeẽt hoĩez rome ꝛ lapidẽ pisiꝰ eẽt lapis ũ eẽt hõ. Lȝ ãt i hijs q̃ sũt i loco ꝑ accñs. 7ᵒ. Suppoĩᵐ xpi assumẽtȝ panẽ eẽt i altari cũ pãe.gᵒ afõrtiori ꝛ cõpꝰ xpi q̃d ẽ mediũ q̃ assũit.ꝛ ꝯñr minꝰ distãs ab exᵐo ꝙȝ aᵃ exᵐũ. So. illa imediatõ q̃ vnũ corpꝰ mediãte alio assũit ẽ ĩpoˡᵉ.hᵒ tñ dato nõ plꝰ sũceẽt cõpꝰ xpi eẽ in altari.ꝙȝ aĩa fecerit illud eẽ i inferno in triduo mortȝ. ¶ 8ᵒ: qꝛ directꝰ est xp̃s in altari ꝑ assũptõem ꝙȝ ꝑ ꝯuersionẽ: qꝛ soᵃ sacr̃i directꝰ sigᵃʳ vnionẽ.ꝑ assũptiõez.ꝙȝ ꝑ ꝯuersiõem ꝑ quã nec panis est xp̃s nȝ cõpꝰ. So. Data illa poitõe.foᵃ ꝯsecratõis pãis eẽt falsa. Cõtẽtũ.n.sb spẽbꝰ.ꝙȝuis eẽt cõpꝰ q̃d est xpi: nõ tñ eẽt corpꝰ xpi. Si.n.li hᵒ demõstret nãȝ pania loquutio ẽ falsa.sicut ista. Diuitas ẽ hũanitas. l' aĩa xˡ ẽ cõpꝰ xpi.qꝛ nã ñ pdicat de nã.vl' equalẽti.ꝙȝtũ cũȝ hẽant idẽ suppoᵐ. Si ƀo ƀmõstret corpꝰ xpi ꝙ est ꝑs hũanitatis sic suppositũ xpi.ꝛ nã pãis nõ eẽt directe in sacramẽto. Preterea li hoc nõ põt illud demõstrare hȝ istos.qꝛ dicũt ꝙ demõstrat suppositũ l'ꝛ nãȝ.s.diuinitatȝ hũaᵗⁱˢ ꝛ paneitatȝ.

¶ Cõtra eãdẽ ꝛ silr̃ ꝯ.3. arguit scotꝰ ꝙ cõpꝰ xpi nõ incipit eẽ in sacr̃o solũ ꝑ ꝯu̾siõez pãis in illud.pᵒ sic. Si.n.ista ꝯuersio ẽ mutaᵒ sbal' vt dicis eoᵒ q̃ põt eẽ mutaᵒ hȝ ꝑ ꝑ se terᵒ sbaȝ gᵒ ꝑ eã ñ acqrit reᵘˢ pũtie posterior cõpe xˡ. Per nullã.n.mutatõez acqrit aliqd posteriꝰ suo ꝑ se terᵒ. So. Duplr̃ itelligit sba esse ꝑ se terꝰ: vnoᵒ sic ꝙ dicta pñtia nõ sit ꝑ se terꝰ: ȝ se hẽat oĩo ꝑ accñs. Alioᵒ sic ꝙ sba ẽ ꝑ terꝰ pᵒ.pñtia ƀo ꝑ se ñ pᵒ: ȝ 2ᵒ eoᵒ q̃ quaᵗᵉʳ ꝛ alie

passiões rei gñate sūt p se ter⁹ gñois: sȝ 2ᵒᵒ ꝛ extrisece. Prioᵒ negat añs 1ᵃ ɔditõatū. qꝛ cõ uersio termiat p se ad multa alia inter q̄ ē bñ pñtia. Sȝ 2ᵒᵒ negaʳ ɔña ꝛ pbaᵒ. Nec ip⁹ vnā mutationē hr̄e duos p se terᵒᵒ ordie quodā. Negaret ēt ɔña ēt si ista pñtia nll'oᵒ eēt p se ter⁹. ꝛ eo casu diceret. lȝ nō credaȝ veꝝ ꝙ ibi eēt vna mutatõ ad sbaȝ. ꝛ vna alia ad accñs. quaꝝ pᵒ eēt cā 2ᵉ ꝛ p vnā ɔuersiõem hēretur vtrūqȝ p se. ꝑseitate efficiētis ꝛ finis. qꝛ ɔuersio pp pñtiā fit. ¶ 2ᵒ p nullā mutationeȝ hēt p se id ꝙ est aliud a terᵒ p se: cū vni⁹ mutationis sit vn⁹ p se ter⁹. ꝛ ɔñr oē aliud illo p accñs se hȝ. So. Negat aᵒʳ seu añs. qꝛ p dealbatione hēt p se ter⁹ ꝛ reᵘᵒ silitudis ad coalba. q n̄ ē p se termin⁹ dealbatõis aut alteri⁹ mutationis: sed illū ɔseqʳ. Ad pba. dico ꝙ vni⁹ mutationis ē termin⁹ vn⁹ p se pᵒ: sȝ p se nō pᵒ sunt multi. Si autē dicat ꝙ sit vn⁹ tm̄. adhuc p vnā mutationē hēbunt duo. s. p se ter⁹ ꝛ p se ɔñs p se terᵐ vt reᵘᵒ h⁹ⁱ. q nō sunt termī pmi nᶜ pncipalis alicui⁹ mutatiõis: sȝ illos ɔsequūtur. ¶ 3ᵒ. De⁹ pt facere cõp⁹ suū pñs cū pāe stāte sba pāis. pñtia eiusdē rõis sicut mō. gᵒ p mutationē eiusdē rõis. Et nō per sbalez. qꝛ ī casu nulla ē. gᵒ per aliam. Añs pȝ. qꝛ ad nouitatē posterioris nō seqtur nouitas poris. vt pȝ ex .9. phy. qꝛ mot⁹ in vbi ē sine omni mutatiõe. ſm formā absolutam. gᵒ sine mutatiõe circa sbaȝ panis põt esse noua p̄sentia cū sit posterior. gᵒ etiā nūc habet sine sbali mutatione. qꝛ termin⁹ eiusdē ratõis nō termīat duas mutatões. So. Añs est possibile: sȝ eo casu. corpus xpi vl' panis vl' vtrūqȝ necio moueret localr: quē motū qꝛ fides in hoc nō ponit: relīquiʳ ꝙ hic sit ɔuersio. qꝛ sine hoꝝ altero. n̄ fit ista pñtia. Cõsiʳ qꝛ sba cõporis xpi eēt sbdimēsiõe panis aut mediāte sua quātiᵗᵉ aut īmeᵗᵉ p seipaȝ. aut p vtrūqȝ. Si pᵐ l'ȝᵐ eēt localiter hic. Nō. gᵒ in ceᵒ. gᵒ localr moueret. Si 2ᵐ cū talis sba mālis abstracta a quāᵗᵉ ad aliā sbaȝ suppoīto distīctā nō possit hr̄e ɔtactuȝ molis aut vtutȝ. nullū reᵐ pñtie hr̄et ad illā. eoᵒ quo aīa adest corpori viuificato aut accidēs sbo iformato. aut angel⁹ cõpori moto aut deus rei ɔseruare vl' ecõtra: sed solūȝ eo⁹ quo ecclesia ponit p ɔuersionē. Dico vlteri⁹ ad argᵐ ꝙ ɔña simplr ē falsa. qꝛ pñtia eiusdē rõis hēt pmutatiões rõnū diuersaꝝ. puta generatõeȝ ꝛ motū localeȝ vt pȝ de pñtia ignis ad locū sui mot⁹ localis. ꝛ sic gñois. Quātitas ēt p creatõem ꝛ gñoeȝ ꝛ motuȝ augmēti acqrit. Dico 3ᵒ ꝙ añtis ꝓbatio ɔcludit taleȝ pñtiā posse esse sine ɔuersiõe nō aūt sine ɔuersiõe ꝛ motu locali. ¶ 4ᵒ. Q̄d ɔuertit in aliqd magis acqrit ɔditiões eius q̄ȝ eɔ. vt pȝ in nutritiõe q̄ ad ɔditiões absolutas ꝛ respectiuas carnis ꝛ cibi. gᵒ per istaȝ cõuersiõeȝ panis magis acqrit p̄sentiā xpi in celo q̄ȝ ecõtra. So. Ad ꝓbatoeȝ añtis negādi dico ꝙ ī istāti nutritõis alimētū acqrit cõditões absolutas alti. tñ eɔᵒ alituȝ acqrit vbi ꝛ situȝ alimēti. alr nō efficeret maius. Dato tñ ꝙ verū sit in nutritiõe. tñ alr est hic. qꝛ ibi est aliqs mot⁹ localis alimēti ɔuenas. nō autē hic. Itē ibi non cõuertit totū in totū: sed in ptē nouiter ꝓductam. ꝛ fit additio māe. Duȝ autē totū lignū ɔuertit in totū ignē. termin⁹ ad quē ē in loco termī a quo. ꝛ ita est in ꝓposito. ¶ 5ᵒ qꝛ deus põt cõuertere substātiā panis in corp⁹ xpi vt ē exñs ī celo. Et tūc nō eēt xps sb spē pāis ex ipa ɔuersiõe. gᵒ neqȝ modo. So. Negat minor. Quod enim hic dicitur. est possibile pane moto localiter ad xpm. ꝛ cõuerso in sbam eius. ꝛ in instanti cõuersiõis. positis dimēsionibus panis in situ dimēsionū xpi. Tūc enim xps esset sub dimēsionib⁹ panis sacramentaliter. ꝛ in proprio loco circõscriptiue. Alr nō video quō sit poᵗᵉ. ¶ 6ᵒ si q̄ȝᵐ ɔūtat in q̄ȝᵐ q̄ȝtitate trāseūte ī q̄ȝtitatē. tūc corp⁹ xpi n̄ hr̄et vbi circūscriptiᵐ pāis. cū sit mai⁹ pane. gᵒ si sola sba ɔuertat ī sbaȝ solā. nō hēbit vbi diffinitiuū pāis. Et pȝ ɔña. qꝛ sic sba se hȝ ad locum diffiᵘᵉ ita q̄ȝtitas circūscripᵘᵉ. So. ᵃaut tal' cõuersio ē īpoⁱᵇ aut alti⁹ rõis ab ea q̄ mō fit. qꝛ nllȝ rēaneret accñs rei ɔuerse sic mō. Admissō igit casu negat ɔña. qꝛ n̄ ē sile. ꝙ ꝓ sili adueit. eo ꝙ nulla remaneret accñtia ɔuersi. sb q bus succederet sbstātia xpi. in tali casu.

¶ Cõtra 2ᵃᵐ arguit ideȝ. scō. ꝙ hic sba panis anichilet. pᵒ sic. Nā ipsa fuit ꝛ nihil eius ē. gᵒ ꝛc. 2ᵒ. qꝛ facta conuersione nihil est in se neqȝ

i cõpe xpi aliogn illud augeret. g°. z c. Dices
q̄ pñe sit false eo q̄ ter⁹ ad quē aliqd ē. Sz ꝯ
q: lz d̄sitõez pãis ꝯmittē positio xpi. tñ ipsi
d̄sitio ē anichilatio. q: termin⁹ ei⁹ est nichil-
eitas pãis. Cõfirmat. p° p̄ simile: q: cõrupt°
nõ ē anichila°: ñ q: eã ꝯmitat gñois ter⁹: ali
ogn eēt ēt muta° poĩtia rõe illi⁹ tmĩ positiu i
ꝫ ñ ē: q: aliqd mãet cõrupti. g° vbi n̄ mãet ē
anichila°. Cõfir. 2° q: tal' positio corpis x̄ p̄
accñs se hz ad desitionē pãis. g° ñ variat p̄ se
rõnē ei⁹, q̄ si sola eēt. anichila° eēt. Cõfir. 3°. q:
si pãis anichilaret z corp⁹ xpi poneret vt mõ
eodē mõ se hr̄et pãis vt mõ q̄z ad oē eē z ñ
eē. g° ēt mõ anichilat. Cõfir. 4° q: ter⁹ illi⁹ no
ue desitõis est nou⁹. i. noua nega° pãis. g° ille
ter⁹ ñ ē corp⁹ xpi l' nega° pãis i corpe x̄. Ista
enĩ ñ ē noua. cũ sp̄ corp⁹ xpi fuerit ñ pãis. Si
dicat q̄ ñ eē panis vt i corpe x̄ ñ ē nova ne-
ga°. tñ ñ eē pãis ē nouũ. ꝯ q: seqt q̄ i° ñ esse
teriet vt ñ ē i corpe x̄. q: teriat vt nou⁹. So.
rñsio ad ar^m ē. s. tho. 3. q. 75. z. 4. d. p̃ñti. Ad
i. pba. dico q̄ h̄ desitio differt ſz rõnē suã ab
anichila°e. ñ vt desitio: sed vt h̄ tal'. Nec ter⁹
ei⁹ ē nichileitas pãis: ſz ñ pãis. i. corp⁹ x̄. Da
to tñ q̄ sit nichileitas eēt prim⁹: ſz nõ vlti⁹ il
li⁹ desitõis q̄ ordĩata ē ad poitõez corpis x̄.
Anichilatõis ãt vlti⁹ ter⁹ ē nichileitas. n̄c ad
aliquã poitionē ordĩat n̄ fõte p̄ accñs z pre
ter itẽtõez agẽt. Ad p^{us} ꝯfir. dico q̄ cõrup°
ñ ē anichila°. ñ solũ q: aliqd mãet cõrupti. n̄c
solũ q: ter⁹ ei⁹ ē nega° i s̄bo apto nato: ſz q: ē
dispõ ad gñonē poitiuã. Nec tñ ipa ē muta°
poitia iducti°e z p̄x°e. ſz dispoitiue z vlr̄iate. Lz
ẽt n̄ pãis mãeat actu mãet tñ id i q̃ ꝯũsus ē
z ipe ẽt mãet i po^a obie i corpe x̄. vt ex eo ſz
ē sacr̃ale i eucharistia. possit p̄ dĩ redir po^{us}
vt desinẽte ibi corpe x̄ s̄ba pãis redire possit
z eꝯ. Jõ nega° terminãs desitionē p̄t dici ali
q̃r nega° z p̃ua° ñ i s̄bo apto nato: ſz i accñti
b⁹ i qb⁹ mãet apti° obediẽtial' ad iterato ĩfo z
mãdũ s̄baz pãis. Ad 2^{am} negat añs: q: p̄ se il-
la desitio ad illã poitõez ordĩat. Q. d. ñ ad il
la p̄ se ñ ordĩaret ex se l' ex itẽtõe agẽtꝫ: eēt q̃
dã anichila°: ſz ñ eēt eiusdē rõis cũ ista potis-
si° cũ ter⁹ hui⁹ ñ sit nega° pura: ſz nega° i apto
z rei manẽtꝫ i po^a obediẽtie. Ad 3^{am} neg' añs

q: pãis ñ se hr̄et tũc vt mõ. q: sua desitio nõ
eēt dispoitiu^a ad positionē: n̄c itẽta n̄c manẽt i
po^a obediẽtie i corpe x̄ ſz eē sacr̃ale. Nec cõ
p⁹ x̄ se hr̄et ad pane vt mõ: q: ñ eēt finis desi
tiõis ei⁹. n̄c hr̄et p̄dictã po^{am} obediẽtie passi-
uã. Ad 4^{am} dico q̄ ñ eē pãis ꝯiũctũ po^e obe
diẽtiali ad redire i corpe x̄ nouũ ē. lz sine tali
po^a sit ãtiquũ. Sciẽdũ vo q̄ sco. recitat aliã
rñsionē. z ꝯ eã cõcludit q̄ post ꝯuersionē pa
nis nõ est aliqd actu i se vl' in alio. cũ q̄ stat eē
potẽtial'r obediẽtial'r in corpe xpi.

C Cõt^a eãdē sil' z p̄cedẽtē arguit durã. q̄ ali
qd pãis rẽaneat aut h̄ ctĩ nichilet. p° sic. Nã
si ñ mãet ñ ē magis nũc i corpe x̄ q̄z p̄us. g°
ñ ē magis nũc ꝯũsũ i i^d q̄z p̄us. So. negat ꝯñs
q: id q̄ ꝯũtit ñ mãet: sic aer in ignē ꝯũtit ſm
fo^{am} q̄ ñ mãet: nõ ãt ſz mãz q̄ mãet. hic ãt̃o
tñ d̄sinit eē q: totũ ꝯũtit. Ul' p̄t dici sine asti
one. q̄ de⁹ p̄t s̄baz i accñs ꝯũtẽ: sic pz ep̃'i ge
nera°e ex s̄pẽb⁹ q̄ ex accñtale fac̃ s̄bam. S̄ba
g° pãis ꝯũtit i corp⁹ x̄ ſz eē pñs realr̄ i alta-
ri. z ip̄z cõp⁹ x̄ ſz tale eē ē i po^a obediẽtie ad
panē vt totũ fiat ex toto. ñ ſm eē ab^{lm} cõpis
x̄: ſz ſz eē i altari. Alr̄ g° mãet i po^a pãis p⁹
cõuersiõez. al' p⁹ anichilatõez. P⁹ anichilatio
nē. n. fieri ñ poss̄ꝫ de eē corpis x̄ i altari. q: si
eē ñ eēt: ſz fieret de nichilo l' de cõpe x̄ ſz se.
h̄ oia pe. bñ lz d̄bis disõet a. s. tho. cũ dic̃ for
mã ꝯũti i fo^{am}. ¶ 2° i cõuersiõe p̄ te corp⁹ xpi ē
ter⁹. g° p̄ talē actionē attigit. g° aliqd fit i eo.
Alr̄. n. nõ p̄t itelligi q̄ attigat. Nec vz dicẽ
q̄ aliqd fit i eo. vt ē h̄. i. i sacr̃o. q: h° nõ ē p̄ cõ
uersiõez. Nã si fiẽt ꝯũsio ſz totã s̄bam z oia
accñtia nõ eēt h̄ plusq̄z p̄us. So. ter⁹ ꝯuersio
nis ē corp⁹ x̄ ſz eē i altari. z h̄ ter⁹ attigit. nõ
q: attigit sol⁹ re^{us} aut mod⁹ eēn̄': ſz. s̄ba s̄b mõ
eēn̄'. Ad i. pba. patebit. ¶ 3° q: si i cõruptiõe
mã d̄sinẽt eē sic fo^a: ipsa eēt anichila°: g° ista
ꝯuersio ē anichila°. So. negat añs. si ipsa mã
ꝯuerteret i aliqd vt h̄. ¶ 4° q: nõ ē itelli^{le} q̄
fo^a ꝯũtat i fo^{am} p̃existẽtẽ. So. sic dic̃ pe. oup^r
fo^a ꝯũtit i fo^{am}. vno° q: cõicat ei mãz suã. z sic
nãlr̄ ꝯriũ h̄ tit i ꝯriũ. Alio° võ q: fo^a fiat sim
pl'r ex fo^a alia cõrupta. n̄c q: vna addat alti:
ſz q: ex desitõe seu p̄ desitiõez vni⁹ fit exñtia
alti⁹. vbi erat p̄oꝫ q̄ desiit. h̄ ex illo. bñ. ¶ 5°.

Aut mā dr̄ ꝯūti ī māz: qꝛ māet ī filī suo. aut qꝛ ꝯiūgit alti sb vna foa. Nō pm. qꝛ ē̄t anichilata manē̄t. gº 2m. So. nc sic nc sic ē: ꝫ qꝛ ꝑ desitionē vni? alia efficit pn̄s vbi erat poꝛ. ¶ 6º Si sba vni? hostie anichilet manētib? spēb?: alti? vo ꝯuertat. nō plus manebit de vna q̄ꝫ de alia. gº vtraqꝫ ē anichilata. So. ymo alit maneret ꝯuersa q̄ꝫ anichilata. Dato tn̄ añcedēte. adhuc negat ꝯn̄a. qꝛ desitio vni? eē̄t dispositio ad poitiuū nō āt alti?. ¶ 7º. Si nl ꝺ pāis sba manet. si rediret crearet de: qꝛ nō fieret de corpe xp̄i l' de alio. gº ī ꝯuersiōe de anichilat: qꝛ idē ē ter?a q̄ creatōis. ⁊ ad quē anichilatiōis. So. negat añs. qꝛ fieret ex corpe xp̄i ꝑm eē sacrāle. hec solo ꝯsonat. s. tho. 3. q. 77. ar. 5. vbi tꝫ ꝙ eadē nūero sba pāis redire nō p̄t nl corpe xp̄i ꝯuerso in panē. Et lꝫ hº ibi dicat eē ipole. tn̄ loqt de poª ordiāria ꝑꝫ quā p̄t qdē fieri de corpe xl ꝑꝫ eē ī altari: ꝫ n̄ ꝺ eodē ꝑꝫ se ⁊ able: ꝫ de poª abla tm̄.

Cōtª 3ªs arguit scop. vt durā. recitat ꝓbādo ꝙ ꝯuersio n̄ ē: nl fac nl dispositiē ad eē xp̄i in altari. ⁊ ꝙ de?eq̄ sine ꝯuersiōe facē p̄t. Pº gº suppōit ꝙ ꝑ carētiā q̄ꝫtitatꝫ angel? est pn̄s oī corpi: qꝛ sola q̄ꝫtitas fac distare ⁊ eē absens. gº ꝑuatio ei? fac eē pn̄s. Jdē āt eē̄t de hoīe si eē̄t sine q̄ꝫtitate vl' absolueret a legib? q̄ꝫtitatis. ⁊ eē hui? nō illi?. Eē̄t. n. pn̄s isti ⁊ absēs illi. So. dicit petr? ꝙ absolutio a q̄ꝫtitate facit n̄ distare. nō tn̄ facit eē p̄sentē angelū oī corpori: ꝫ reqrit īmediat? ordo ad omne corp? qꝺ mouere pōt. Un̄ aīa sepata qꝛ nō hꝫ a se immediatū ordinē mouēdi aliqꝺ corpus nō dicit p̄sens. Mihi autē videt ꝙ talis ordo faciat angelū p̄sētē solū ī potētia. actu aūt ipe cōtact? ꝟtutꝫ actualis. ¶ 2º declarat qꝺ faciat cōuersio. Spēs. n. inqt faciūt ibi xp̄m eē sacrāliter ⁊ vt in signo: qꝛ illū significāt sic ꝑus panē. Cōuersio ꝟo fac qdē istas spēs hēre hitudinē īmediatā ad corp? xp̄i: ꝫ nō fac illꝺ hic eē realr: qa ⁊ si directe ex vi sacramēti cōuersio fiat in sbaꝫ tn̄ cōcomitāter fit ī corp? qꝺ ē q̄ꝫtitas. Quātitas aūt facit distare. So. ꝑꝫ petrū iste vez dic de spēb?. ꝯuersio tn̄ facit p̄sentiā xp̄i in altari: qꝛ nō ē in q̄ꝫtitatē sicut in terminū. lꝫ sit ibi q̄ꝫtitas ꝑ sbaꝫ. ⁊ ꝯn̄r n̄ vt q̄ꝫtitas. ꝑ ex illo. Mihi aūt videt ꝙ spēs ⁊ si nō effectiue fōmalr tn̄ faciūt corp? xp̄i eē ī altari diffinitiē. vl' sacramētalr. aut aliomō sicut faciebāt panē eē ibi circūscriptiue. Cōuersio āt ꝑterita nō est formalis rō eēndi ibi ꝫ se hꝫ vt rō effectiua. ¶ 3º dicit ꝙ diuia ꝟt? est q̄ absoluit q̄ꝫtitatē ab vsu q̄ꝫtitatis qui est facē distare: ꝫ cōuersio que facit corp? xp̄i hēre hitudinē ad istas spēs. fac ꝙ illa absolutio sit respectu istaꝝ spērū ⁊ nō illaꝝ que sūt ei? qꝺ nō est cōuersuꝫ. So. deteriata cōuersio dat hitudinē ad aliqd ꝺteriatū ⁊ dat realr eē pn̄s id qꝺ succedit cōuerso ꝑ hº ꝙ ei succedit. ꝑ pe. ¶ 4º dicit ꝙ sine cōuersiōe de? absoluē pōt q̄ꝫtitatē ab vsu q̄ꝫtitatꝫ. vt cū itrauit xp̄s iānuis clausis. Nō eni erat localr ī ianuis. qꝛ duo corpa eē localr in eodē. est duo ꝯria esse simul. Et si ianue significasset xp̄m. fuisset ibi sacrālit. gº corp? xp̄i sine cōuersiōe pōt eē p̄sens. So. de? pōt absoluē q̄ꝫtitatē ab vsu suo. Sed hoc facto res q̄ꝫta nō eē̄t. vbi ꝑus nō erat. nisi localit moueret. ¶ 5º declarat qa de? potest facē effectū absolutū ⁊ respectiuū sine cā eius ī fieri. puta gn̄ationē sine alteratiōe. gº si ꝯuersio que trāsit est cā p̄sentialitatꝫ. sine ipsa pōt hꝫ facer. So. de? n̄ p̄t facē rem sine fundato. Jsta autē pn̄tialitas sup ꝯuersiōe pn̄ti aut ꝑterita fundat. sicut p̄r̄nitas sup gn̄one actiua. gº si ne ista cōuersiōe nō pōt facē p̄sentiā sicut neq̄ꝫ patrē qui nō genuerit. Nō p̄t etiā de? oēm effectū sine cā 2ª ī fieri: qꝛ nō pōt creare creaturā sbsistētē sine creatiōe passiua. 1. q. 45. ar. 3m. que hēt aliquā causalitatē ī fieri respectu creature vt passio respectu sui. sicut ⁊ aliquaꝫ ꝑoritatē vt ibidem dicitur.

Cōtra eādē arguit durā. ꝙ possit eē cōp? xp̄i ī altari nlla facta ꝯuersiōe: ꝫ manēte sba pāis. pº sic. Nā ꝯuersio n̄ reqrit ex hº ꝙ cōp? xl n̄ possit sil' eē cū alio corpe sb spēb?. vt pꝫ ꝑꝫ oēs. Nꝫ vt foe sacrāles sint ꝟe. qꝛ li hº. poterit demōstrare corp? xp̄i pn̄s. ⁊ nō demonstrare necº sbaꝫ pāis. ē̄t si ibi eē̄t. Nꝫ qꝛ corp? xp̄i nō possit eē ī altari nisi aliꝺ ꝯuertat ī ipꝫ pº qꝛ si cōuersio sit alicui cā eēnl vbi nō erat. si ꝯuerteret sba cū q̄ꝫtitate pāis. ī cōp? xp̄i. eē̄t vbi erat panis. ē̄t ꝑ ꝓpaꝫ q̄ꝫtitatē ⁊ ꝯn̄r circū/

scriptiue. q̄ ē falsū. ¶ 2° q2 p ꝯ̄isiōez magꝫ ē ꝯuersū vbi ē id qd̄ ꝯ̄utit̄. q̄ꝫ eꝯ°. vt pꝫ ī nutritōne. So. Quo ad pm mēbꝝ dicit petrꝰ q id qd̄ p̄t eē cū q̄ꝫtitate alicꝰ. p̄t eē cū eiꝰ s̄ba localr̄. n̄ āt sacr̄alr̄. Quo ad 2m dicit q vera eēt loqutio ēt si ibi esset s̄ba panis: ſꝫ tūc eēt ipossibile ibi eē corpꝰ xp̄i. nisi fuisset localr̄ motū. Quo ad 3m pꝫ qd dicēdū q̄ꝫm ad vtrāq̄ꝫ p̄batōez ex dictꝫ. ¶ 2° p̄nr q2 illa rō nō vꝫ. s. n̄l ē vbi p̄us n̄ erat nisi sit mutatū. vl' aliqd ī ipꝫ ꝯuersūꝫ. Cōpꝰ āt xp̄i in sacr̄o ē vbi p̄us nō erat. g°. ꝛc̄. maior. n. lḡt ē falsa. q2 si deꝰ facēt sperā nouā. ca q̄ ē vltia. eēt vbi p̄us nō erat: sine sui mutatione ꝛ alteriꝰ ꝯuersiōe. Similr̄ minor. q2 xp̄s ī sacr̄o nō hꝫ circōscriptōez. g° nꝫ vbi qd̄ ē circūscriptio. ymo rō vꝫ ad oppom. q2 si xp̄s est vbi p̄us nō erat alr̄ se hꝫ q̄ꝫ p̄us. g° ē mutatū. cū ī hoc sit rō motꝰ. g° pāis nō ē mutatꝰ ī ipꝫ So. maior intelligit̄ de locis exn̄tibꝰ n̄ āt de nouiter factis. vt ē ī cāu arguētꝫ. Minor ēt nō sic ītelligr̄ q̄n xp̄s sit s̄bꝫ vbi ī sacr̄o: ſꝫ q2 hitudinē hꝫ ad sacr̄ꝫ qd̄ ē s̄bꝫ vbi alicꝰ; qd̄ aliō ē ab eo qd̄ xp̄s hꝫ ī celo. Nō vꝫ ēt rō ad oppositū. Nā alr̄ se hr̄e q̄ꝫ p̄us eē diffiōez motꝰ sic ītelligit̄. q2 motꝰ ꝛ alr̄ se hr̄e q̄ꝫ p̄iꝰ. se se īsepabilit̄ ꝯsequunt̄ q̄ꝫm ad tp̄s. q2 q̄n ē vnū est aliud: ſꝫ nō q̄ꝫm ad s̄bꝫ q2 alīq aliqd alr̄ se hꝫ q̄ꝫ prius p motū alteriꝰ. vt puta locꝰ inq̄ vicissꝫ sn̄t aliqua corpora. q tn̄ locꝰ nō mor̄. Sic ēt ꝥ alr̄ se hꝫ xp̄s q̄ꝫ p̄iꝰ. q2 mutat̄ panis. vel alr̄ se hr̄e p se. i. rōe sui q̄ꝫ p̄iꝰ. ꝛ non p aliud nꝫ p accn̄s ē rō ipsīꝰ moueri. ¶ 3° q2 temerariū ē dicere q ista eē nō possint nisi p ꝯuersiōez. cum deꝰ p solā hitudīez ꝯ̄derit s̄be create eē ī supposito alieo ꝛ diuo. Quar̄. n. n̄ poterit p aliquē rem facē istā p̄ntiā. So. iste temerarie loqtur. q2 loqr̄ ꝯ̄ doctrinā ab eccaꝯ p̄batā. Nec p solā hitu hūanitas ē ī dio suppō: ſꝫ p idiuisiōez illiꝰ suppo ꝛ istiꝰ nāe. ī q̄dā eē exn̄e. ꝛ p tractū huāitatꝫ ad s̄bsistē diuꝫ. vlteriꝰ dico q iste reus p̄sentialitatis assignari nequit nisi vt assignamꝰ nos vt pꝫ ex dictis.

Cōtra eādē argr̄ aureo. q ī ꝯ̄siōe n̄ sit s̄bꝝ successio s̄b eisdē spēbꝰ. ī ordie ad locū. p° sic. Ista successio si sit reus non ē reus intrīsecꝰ adueniens. q2 nō ieēt n̄ acq̄ firo absoluto. Nꝫ extrīsecꝰ. q2 ad illū eēt p se motꝰ. ꝛ ꝯ̄n̄r corpꝰ xp̄i mutaret̄. So. Est extrīsecꝰ aduēiēs. n̄ tn̄ nec mutat̄ cōpꝰ x̄'ui q̄ ē s̄biectīe: ſꝫ suffic̄ si mutet̄ aliud. sic p illa pōtis p motū aque ꝯ̄riue aliud ꝛ aliud vbi acq̄rit. ꝛ pa spera p creatōez supioris. In hoc tn̄ sacr̄o nō solū ē successio: ſꝫ ēt ꝯuersio s̄bꝝ. Lꝫ āt p̄uatio succedat for̄ ī eꝯ°. tn̄ p̄uao n̄ ꝯ̄utit̄ ī forma. cū nō māeat ī ea. Successio āt p̄dicta ē q̄dā eē nouū acq̄sitū xp̄o q2 hꝫ eē sacr̄ale s̄b spēbꝰ. s̄b qbꝰ panis hēbat esse s̄biectiuū. ¶ 2°. Nā s̄ꝫ pbꝫ ꝛ comē. p° phy. hitudo iter ter°s mutatōis ē p accn̄s rōe terti. i. s̄bi qd̄ trāsit de vno ī aliud. hic āt nō ē illud 3m assignar̄. g° n̄ ē hic hitu° inter terīos. So. Ari. loqr̄ ī mutatōibꝰ nālibꝰ: tm̄ tn̄ n̄ ē verꝫ q sp hitu° terioꝝ ī factōe nāli sit p p s̄bm. vt pꝫ. 4. d. xi. q. i. ar. 4. q. i. vbi dic̄ q lꝫ ex alīq ipoᵣtat ordīez terioꝝ tm̄. vt ex māe fit sero. i. post māe. ¶ 3° argr̄ q ꝯuersio nō sit s̄biue ī pāe. q2 nūq̄ꝫ ē illa ꝯ̄usio q̄n ē pāis. Nā q̄n p° ipa ē tc p° pāis nō ē. So. dico p° q. s. tho. nō dicit expsse hāc ꝯuersionē eē ī pāe. q̄ꝫuis dicat q successio duatū s̄bꝝ se hn̄tiū vt terminꝰ a quo ꝛ ad quē est ī duobꝰ s̄biectꝫ sic nūerꝰ ꝛ ordo fn̄ milia req̄rūt duo s̄ba. Dico 2° q talis ꝯuersio qualis est ista ē potiꝰ in pāe q̄ꝫ ī xp̄o. q2 pāis magis desinit eē ꝛ mutat̄ a statu suo q̄ꝫ xp̄s. Dico 3° q accn̄s mere positiuū n̄ p̄t eē ī co n̄ ē secꝰ de eo q ē pure nega° l' p̄nr icludr̄ negationē. vt hic ꝯ̄usio q̄ icludit p̄oritatē pāis existētē ī pāe. vsq̄ꝫ ad vltimū istās platōis vboᵣū exclusiue. Et desitōez eiusdē. q̄ in p̄dicto instāti ē ī pāe nec req̄rit s̄bꝫ qd̄ sit: ſꝫ qd̄ ꝯ̄inat in q̄ ē p realē inherētiā: sed p denoiatiōez rōnis. Et inceptionē que est in corpore xp̄i.

Circa. 12. disti. q̄rit̄ vtꝝ accn̄a sepata a s̄ba pāis ꝯ̄usa ī cōpꝰ x̄' possint īmutar̄ s̄balr̄ aliqd extinsecū. ¶ Pa ꝯ° In sacro eucaristie rēanēt accn̄a pāis sine s̄bo q̄ ad q̄ꝫtitē aut sine s̄bo qd̄ sit s̄ba q̄ꝫm ad alia q̄ sr̄ ī q̄ꝫtite. 4. d. 12. q. i. ar. i. q. 3. Itē. 3. q. 77. ꝛ. 4. ꝯ̄. ca. 63. ¶ 2a p̄dicta accn̄tia possr̄ īmutar̄ s̄balr̄ aliqd extinseci. 3. d. ā. ꝛ. 4° s̄niaꝝ ꝛ. 4. ꝯ̄ ū. ā. Et rō ē q2 diuia ꝟtute ꝯ̄uat̄ ī illo eē qd̄ pꝰ hēbāt ꝛ ꝯ̄n̄r ī illo

ṽtute actiua vñ possit oĩa q̄ pus añ ꝯu̇ºᵉˢ pote
rāt. ℭ 3ª. p̄dcā accñª possit cōꝛūpi ⁊ ex eis sic
cōꝛuptis pt gñari sba 3ª. ū. ā. ar. 4. ⁊ 5º. Reti
nent enim oium virtutē actiuā ⁊ passiuaꝫ sbe
ac si adhuc eēt panis sb eis.

ℭ Cōtª pᵃˢ arg. sco. ꝙ alia accñª eq̄ possint eē
sine sbo vt quātᵃˢ pº sic. Nā ī ꝺpēdētibꝰ abso
lutꝫ. ꝺpēdēª ad pᵐ ē eēntialioꝛ q̄ꝫ ad 2ᵐ. gº eēn
tialiꝰ q̄litas ꝺpēdet a sba q̄ꝫ a q̄ztiᵗᵉ. gº p̄ t ñ ꝺ
pēdē a quātiᵗᵉ sic ēt a sba. So. mēs s. tho. in
ista mā ē vt pꝫ. 8. q̄l. q. xi. ⁊ 4º. ꝯ. ca. 65. ꝙ ꝺꝰ
sic oē accñs sine cā media facē pt: ita ⁊ ꝯsuā
re: ſꝫ nichiloꝰ albedinē aut alias q̄litates sēsi/
biles posset q̄dē a quātiᵗᵉ separe; sed nō rema
neret hec albedo sensibil': ſꝫ eēt foª ītelligibil'
ad modū fōaꝝ platōicaꝝ. Quātitas āt sepa
ta a sbstāª ⁊ sbsistē pt ⁊ eē h īdidua. Rō āt ē.
qꝛ quātitas tāq̄ꝫ pˢ radix indiuiduatiōis rōe
situs ex se hēt indiuiduatōeꝫ. albedo āt ⁊ sba
hñt ex q̄ztitate. vñ ymagiari ñ possumꝰ duas
albedines distinctas nisi in duabꝰ quātitati/
bus. ⁊ ymaginari possumꝰ duas lineas sine.
sbo. Argumētū. gº ꝯcludit ꝙ albedo eēntia/
liꝰ ꝺpēdet a sba quo ad suū eē: q̄ꝫ a quātitate
ſꝫ no q̄ ad īdiuiduatōeꝫ: ſꝫ ē eꝯº qꝛ q̄ ad h plꝰ
a quātitate q̄ꝫ a sba depēdet. ¶ 2º. Absoluto
p̄fectioꝛi. nō repugnat magis p̄ se eē q̄ꝫ īp̄fe/
ctioꝛi. Qualitas āt ſꝫ te ē q̄d absolutū ⁊ p̄fe/
ctiꝰ quātitate. ꝙ pꝫ pº. qꝛ ē pnᵐ real' actiōis. ñ
āt quātitas. 2º qꝛ p̄fectiō sba hꝫ p̄fectioꝛē q̄/
litatē. ñ āt p̄fectioꝛē. i. maioꝛē quātitatē. Nā
eiā sunt maria ⁊ īp̄fectissiª. 3º qꝛ rōales sbe p̄
q̄litates ꝯsequūt finē suū. 4º qꝛ ꝯseq̄t ꝯpoᵐ
rōe foᵉ. sic quātitas rōe mãe. 5º qꝛ magis ꝯue
nit cū p̄fectiōe simpl'r. i. cuꝫ dīna iustiā sapiā.
⁊c. So. Quicq̄d sit ꝺ ꝯºᵉ q̄ ñ ē ꝯ nos tñ ma/
ioꝛ p̄babil'r negat. ⁊ istātia ē qꝛ foª ē in alio ⁊
ñ mā: ſꝫ hº ei repugnat. ¶ 3º p̄nᵗ. Respectꝰ sine
sbo sbsistē pt. gº ⁊ qualitas. Pꝫ añs qꝛ hoc ei
ñ repugnat vt accñs qꝛ omni accñti repugna
ret. nꝫ vt relō. qꝛ repugnarꝫ dīne relōni. So.
dico pº ꝙ dato q̄ relō dīꝰ possit a sbo separi
nō tñ ab oī funᵗº ⁊ termīo. cuꝫ ab illis capiat
suā rōeꝫ. Sepata ṽo a sbo ñ hēret illū modū
īdiduatōis quē mō hꝫ: nᶜ eēt p̄p̄e idē īdiduū
nūero. sic dictū ē de q̄litate. Dico 2º ꝙ ꝯña ñ
hꝫ appentiā. qꝛ relōni eē sine sbo ñ repugnat
ex p̄po gñe: ſꝫ sq̄ꝫᵐ ē accñs. q̄litatibꝰ ṽo repu
gnat vtroq̄ꝫ mō. Et p̄terea reᵘˢ rōis ī nllo sūt
sbo. 4º. Nā mlta accñª alia sc̄ ibi ꝺ fctō sine
sbo. gº ꝯº falsa. Pꝫ añs qꝛ rarefacº ⁊ ꝯdēsatio
q̄ ibi appent sēsui sc̄ sine sbo. qꝛ ī tali motu q̄ꝫ
titas posteriō ⁊ p̄oꝛ ē alia ⁊ alia ſꝫ totū ⁊ ſꝫ
oēs p̄tes ita ꝙ nˡ ꝺ p̄oꝛi mãet ī posterioꝛi nꝫ
aliq̄d posterioꝛꝫ p̄fuit ī p̄oꝛi. ⁊ ꝯñr ille motꝰ
nullū hꝫ sbꝫ. nꝫ q̄ztiᵗᵉˢ p̄oꝛē nꝫ posterioꝛē. pꝛo
bat āt assūpᵐ ꝺ alietate q̄ztiᵗᶦˢ. pº qꝛ terī mo/
tꝰ sc̄ icōpossibiles ex. 5. phy. gº nˡ vnꝰ mãet in
alio. Si dicat ꝙ isti terī sc̄ maiꝰ ⁊ minꝰ q̄ nō
manēt ſꝫ sc̄ ī quātiᵗᵉ q̄ mãet. ꝯ qꝛ maiꝰ ⁊ minꝰ
sc̄ eēnᵗ ip̄ꝫ quātū. ñ. gº fit ī eis variaº nˡ variet
quātitas. nᶜ sc̄ ī ea. sbiᵉ. ¶ 2º. Nā q̄lꝫ p̄s rario
ris ē rarioꝛ. gº quāta noua quāᵗᵉ. Cōfir. qꝛ q̄ꝫ
titas ꝯiūcta sbo rarefit ⁊ ꝯdēsat. ⁊ tñ ip̄a ñ ē
sbꝫ illiꝰ motꝰ. gº ita est q̄ñ est sepata. qꝛ tūc di
nitꝰ hꝫ oīa q̄ sibi ꝯueiūt ī sbo. So. Negaꝰ añs
⁊ p̄baº. qꝛ illi motꝰ aut real'r sc̄ q̄litas aut q̄ꝫ
titas q̄ꝫᵐ ad id ꝙ sc̄. lꝫ ī suo fōali dicant aliq̄s
reᵘᵒ. qꝛ motꝰ ad foꝛmā est foꝛma. Et si sc̄ qua
litates sc̄ ī quātitate si sc̄ q̄ztitates ñ sūt aliud
accñs a quātitate. Dico 2º ꝙ ī recto dicūt q̄li
tatē sic raritas ⁊ dēsitas. 3. q. 77. ar. 2. 3ᵐ Dico
3º ꝙ si ī tali motu total'r p̄oꝛ q̄ztitas desinēt.
ſꝫ oēꝫ talē motū ꝺsinet ī eucaristia eē coꝛpꝰ
xp̄i. qꝺ ip̄ᵗ ymo ñ cōꝛūpit total'r p̄oꝛ q̄ztitas
q̄ñ tales motꝰ fiūt ī quātitate q̄ est ī sbo. Ad
pᵃˢ āt p̄ba. dico ꝙ termī motꝰ sc̄ īꝯpossibiles
quo ad suū foꝛmale. nō quo ad mãle. potissi/
me in alteratione. in qua eadē foꝛma ſꝫ eē in
tensius vel minus ītensum ē terminꝰ a q̄ ⁊ ad
quē. Ad 2ᵐ negat ꝯña qꝛ eadē q̄ztitas dat eē
maiꝰ ⁊ minꝰ. ſꝫ acq̄sitōeꝫ noui eē. ⁊ noue actu
alitatis. nō āt ſꝫ aditamētū quātitatis. Licꝫ
enī quātitas vt sic nō ītēdat nec suscipiat ma
ius ⁊ minus. secus vt est accñs. 22. q. 24. ar. 5
1ᵐ. Ad confir. dico ꝙ rarefactio sicut ⁊ rari/
tas est subiectiue in quātitate p̄p̄ie loquēdo
⁊ per se ad qualitatē. ex ꝯsequēti ṽo ad quāti
tatē teriaʳ. Et si dicat ꝙ motꝰ fractōis sp̄eꝝ ñ
hꝫ sbꝫ. dico ꝙ talis motus est localis. ideo ē
subiectiue in partibus que diuidunt. Coꝛru/
ptio autē foᵉ totiꝰ qꝺ diuidit mãl'r ē ip̄a foª

tē dēs ō actu ī poāз. ⁊ in'ñ eē. Uñ ista cōrupº ñ ē ī sbo. sic nз illa foª Si tñ mot' ñ dicaƭ foª fluēs. ꝫ ei' flux'. sic eēt sbiue in q̄ztitate l'qualitate fluente. oīs horum motus.

¶ Argᶠ vlteri' ꝙ ibi q̄ztitas nō sit sbз alioꝝ accñtiū. pº. qꝛ ꝫ pħm pº meth. accñs ñ accidit accidēti. nisi qꝛ ābo accidūt eidē sbo. So. ītēdit ꝙ nālr accñs non accidit accñti sic pnˡⁱ sbstētatio. eo ꝙ nullū tale nālr sbsistit. Sec' vbi supnālr sbsistēt. ¶ 2º. sic sbe ꝯᶠ ꝑ se sbsistē ita accñti īherere. gº sic repugnat sbe īherere. ita accñti sbstare. So. sic diuitus accñs ptici pat modū ꝑseitatꝫ sbe. ita sba modum accñtꝫ. vt hūanitas ī xpo. ¶ 3º. nulluз depēdēs teriat depēdētiā eiusdē rōis. gº nullū accñs teriat illā depēdēᵃз q̄ ē ad sbз ai illoᵒ ōpēdeat. So. negaƭ ꝯña. qꝛ aliq̄ accñs ñ depēdet ad sbm. vt q̄ztitas ī eucaristia. Uerūtñ sic nō oē sbз ē sbstētatiuū. i. pnˡᶜ sbз. ita nec oē sbз teriat depēdētiam accidētis. quā requirit arguens.

¶ Cōtra cadē aureo. ꝙ īcōueniēs sit iste sepatōis mod'. qꝛ. s. daƭ accñti sbsistere. pº sic. Nulla. n. ṽtute pt spēs ī spēz trāsferri. Eēnᵃ āt accñtis est eē rē interiabilez itrinᶜᶜ ꝑ sua pnᵃ. Impoˡᵉ ē gº accñs fieri ens teriatū ⁊ integrū So. negaƭ hᵒʳ. Eēnᵃ. n. accñtis ñ est eē rē interiabilē itrinᶜᶜ. i. sine alio. ꝫ eē rē cui debeaƭ eē ī alio. ⁊ tñ hēat poᵃз obie eēndi ī se. Si gº deƭ ei ista teriabilitas in se ñ poniƭ ex͂ genus suū. nec datur ei aliq̄d ꝯ. ꝫ ṡ nāz suā. ymo dico ꝙ eēnᵃ accñtis nō teriaƭ exᵗⁱᶜᶜ vel ītrinᶜᶜ ꝑ sbaz. ꝫ per suuз genus. ⁊ suā diffeᵃз verūtñ nō hз eē teriatū nālr. nisi ꝑ sbiectaз sbaз. ¶ 2º arguit ꝙ q̄ztitas ñ sit ibi sine sbo plusq̄ȝ qualitas. sic. Nā quātitas ñ ē hñs partes. ꝫ ē ipsa fōalʳ partibilitas. q̄ q̄d hñs ꝑtes ē partibile. gº ē sbiue ī hñte partes. gº in q̄litatib'. puta ī albedine. Añs pз. qꝛ res ē ꝑtibilis ꝑ q̄ztitatē aut gº talʳ ꝑtibilitas. ē q̄ztitas. aut aliq̄d īpressum q̄ztitati. Si pᵐ hēo intentuз. Si 2ᵐ ꝯ. qꝛ possз sba a nobis intelligi. ⁊ a deo fieri ꝑtibilƭ sine q̄ztitate. Itē cālitas ei' ñ eēt cālitas foᶜ. ꝫ efficiētis. Confirmaƭ nā si q̄ztitas hз ꝑtes iste erūt alie a partibus sbe. Et qꝛ dimēsio cōseqƭ imeᵗᵉ ꝑtes. seqƭ ꝙ silʳ in eodē erūt due dimēsiones. sic ⁊ due partibilitates. qꝛ multipli cato effectu fōali. i. ꝑtibilitate mltiplicaƭ foᵃ. i. dimēsio. So. negaƭ añs. qꝛ q̄ztitas hз partes alias a ꝑtib' sbe. ⁊ alioꝝ accñtiū. Ad ꝓbatōez dico ꝙ ꝑtibilitas sumiƭ. pº ꝑ foᵃ abˢᵃ cui pº ⁊ ꝑ se ꝯpetit diuisio ⁊ hr̄e ꝑtes. ⁊ ꝑ eaз ꝯpetit aliis. ⁊ sic ē q̄ztitas. 2º. ꝑ poᵃ lʳ aptitudine ad hñ dū diuisiōez ⁊ ꝑtes. ⁊ sic ē sba ⁊ q̄litas. 3º. ꝑ effeᵘ fōmali ꝑtibilitatis dicte pᵒᵒ. quē dat sbo. s. eē diuisibile in ꝑtes eiusdē rōis ⁊ sic ē eē qδ dat illa foᵃ q̄ ē q̄ztitas. 4º pro reᵘ aliquo ꝯñte sbaз vl' accñs ꝑtibile. Tertio igᵗ mō ē aliquid īpressuз q̄ztitati. ⁊ ñ est q̄ztitas. Ad pᵐ ꝯ negaƭ ꝯña. qꝛ effeᵒ fōalis ꝑ nullaз poᵃз pōt fieri lʳ eē sine sua foᵃ. puta albuз sine albedine. Ad 2ᵐ silr ꝯña negaƭ. qꝛ nō solum effeᵒ efficiētis differt a sua cā. ꝫ ēt effeᵒ fōalis Sic āt he due cāe diuisiᵃᵉ cānt efficiēs q̄dē ꝑ actōez mediā fōmalis ṽo ꝑ nālē sequellā. ita diuisiᵈᵉ haꝝ effeᵃ a suis cāis distinguiƭ. qꝛ effeᵃ efficientis ab ea distinguiƭ sic eēnᵃ ab eēnᵃ. ⁊ hз existere a sua cā. ⁊ nō ē rō productōis eius Sз eꝯ effeᵒ reliq̄ differt sicut act' eēnᶜ. ⁊ est ipз existere sue cāe. ⁊ rō ꝓductiōis. Ex hoc. n. dr̄ foᵃ ꝓduci. qꝛ existit ⁊ ē. vl' potius dat eē ⁊ existē. Ad ꝯfir. dico ꝙ ñ sequiƭ ī eodē eē plures dimēsiones. qꝛ lз dimēsio ꝯcomitaƭ ꝑtes ñ tñ multiplicaƭ eoº quo ꝑtes. ꝫ eoº quo partes. pº ⁊ per se ꝑtibilis. i. q̄ztitatis. q̄ ī vno est tm̄ vna. Effeᵘ aūt fōali mltiplicato. mltiplicaƭ foᵃ: si effect' sī ī diuersis suppositis. ⁊ nō hñt ordinē inter se. Sec' si sī in eodē ordie quodaз ꝓfluentes a forᵃ. Unde ꝑ vnā formā que ē q̄ztitas hз eē extēsum sbstātia ⁊ qualitas. ⁊ horum partes sunt alie ⁊ alie. sicut ⁊ tota sunt alia ⁊ alia.

¶ Cōtra 2ᵃз ꝯºᵉз argᶠ sco. 4º. d. 12. ꝙ imediatum pnᵐ actiōis nālis nō sit sꝑ accidēs. pº sic. Nā si sic accñs agēt vltra suā spēm cū aliq̄ terᵘᵒ actōis sit sba. Dices ꝙ hoc ñ īcōueit virtute alteri' cuius ē instr̄ m. So. vtiq̄ȝ sic dico. Sed ꝯ inquit. Si. n. accñs ꝯiūctuз sbe ē eius instrumētū. ipa sbstātia eēt agēs supius accidēte. gº nālr pri' agit q̄ȝ accidēs ⁊ totuз agit qδ pōt si nālr agit. gº sbstātia ī illo priori nā. ī eodē tñ instanti tēporis in quo operaƭ accidēs ꝓducit totū effeᵐ sibi possibilē. i. sbaз. gº

accñs i 2o istanti nãe ñ pducit sbaz āt pducit tā pductā. So.negr po ɔditōal'assūpta. Nō n.oē instr̃m est instr̃m supioris cāe agētꝫ: sꝫ ē aliqd qd nō ponit i nūerū cāe efficietꝫ cum eo au9 ē istr̃m.sꝫ sc vna cā ɔposita ex qd ⁊ q̃ agit ⁊ ia q̃ ñ est efficiēs neqꝫ agit. Dato tñ ꝙ eēnt one cāe sbordinate ñ seqt qn possint immediate ɔcurrē ad pducēdū vnā sbaz q̃ ñ pduceret bis aliogn de9 aut sol nullū hērent in strm.hu9 āt pbatio fundat i ista falsa ɔña.s.a.pus nālr agit q̃z.b.go i aliq̃ istāti nāe pori agit i quo ñ agit.b. Nō.n.oꝫ.a.pus nālr agere q̃z.b.qꝛ agat i alio istāti nāe.sꝫ qꝛ actō.a.ñ depēdet ab actōe.b.sꝫ eꝫ. ¶ 2o.oīs poa mere passiua ē ɔdictōis.9.metB. Sba āt reu ppriepassiōis ñ ē i poa ɔdictōis.go ñ ē cā ei9 solūꝫ vt mā l'poa passiua.go ē cā efficiēs ēt ꝑm qui dicis poas fluē ab aīa ⁊ accñs cāri a pncipijs eentialib9 sbe l' aīe.go sba imete efficit accñs. So.negr ao.r ⁊ pꝫ istana de mā celi reu sue foe ⁊ de mā pa reu foe ⁊ de q̃titate reu figure. qꝛ ista st poe mere passie: sꝫ ñ ɔdictōis. Aristo. āt nō itēdit illā ppoēz: sꝫ solū ei9 ɔuersā.s.oīs poa ɔdictōis ē passiua.sꝫ nō mere vt pꝫ d volūtate q̃ effectiue ptialr ɔcurrit ad volitiōez. Sctūs tho.āt i dictꝫ allegatꝫ nō itēdit sbaz tē imediatū pnm actōis q̃ pducit ppriū accidēs aut ꝙ pnle effectiuū accñtꝫ pprie sit sbm. sꝫ ꝙ pduces sbꝫ pducit passione ꝫ quēdā ordinē poris ⁊ posterioris. Et qꝛ passio ñ pducit n1 mediāte sbo.i ppe dr sbꝫ effectiuū passiōis. ¶ 3o. Si accñs imete pducit p pnm qd ē accñs ibit i accñtib9 i ifitu3. So.negat ɔña. qꝛ ē vnū pnm ꝙ sine accñte pducit sbꝫ ⁊ accñs ordie quodā. ⁊ B ē de9 Notādū do ꝙ imetu3 pnm agēdi ē 1a i q̃ imete factū assilat facienti. Assilat āt creato agēti imete in dispositiōibus accñ talibus remote do in sbali foa. ideo ipsa est principium agendi remotum.

¶ Arguit idē vlti9 ꝙ accñs sepatū ñ possit imutare ad foa3 sbalē dtute sbe quaz ifōauit. po sic. Si.n.agit dtute sbe q̃ro qd p istā dtutē itelligat. Nō.n.itelligit abtu3 qd sit i pāe: qꝛ ageti i dtute ñ entꝫ. Nꝫ abtu3 qd sit ipꝫ accñs l'i accñte: qꝛ p 1a n1 p̄t qd ñ possit ppa dtute: cui i accñte n1 sit ipo accñte nobili9. Nꝫ hitu9 ad sbaz porē: qꝛ hitu9 ad ñ ens ñ ē aliqd reale positiuū.go n1. So.agit dtute sbe a se pus ifōmate p quā dtutē itelligim9. po ipꝫ met accidēs resoluēdo loquutōez trāsitiuā i itrāsitiuā. qd qdē accñs in sba fuit dtuo si9 rōe sbi q̃z natū eēt eē ex ppo gñe ioqꝫ dr dt9 sbe ⁊ ē nobili9 seipo sūpto ꝫ ppriā rōnē sic ēt calor hominis rōe sbi nobilior ē calore plāte aut ignis. 2o ipꝫ eē accñtꝫ qd i sbo acqsiuit ⁊ ē accñte nobili9. Utrūqꝫ hoꝝ dr dt9 sbe.i.quā hūit a sba ⁊ i sba saltē mālr ⁊ retinuit. Ulteri9 dic pe.ꝙ p̄t agē dtute dei ⁊ celi q̃ agebat in sba: sꝫ has duas dtutes recipit accñs sbieue ⁊ trāsitiē a pprio āt sbo accipit dtutē itrāsitiē. Lꝫ āt talis sba i pposito ñ sit i se est tñ i suo effeu ⁊ p illuꝫ agit. Et ipse effect9 q̃zdiu retinet virtutem substantie tādiu mouet ab illa.

¶ Arguit ēt ꝙ accñs sepatū ñ sit agēs pnle i pductoe sbe sic erat pāis.sic. Nā oē agēs est equocū l' vniuocū.go ē nobili9 suo effeu vl'eq nobile. Accñs āt ñ ē nobili9 l'eq noble vt sba go ⁊c. So.agens equu3 istr̃ale p̄t eē ignobili9 suo effeu ñ āt pnle. Dr āt istr̃ꝫ cā equoca l' vniuoca ꝫ ꝙ pnle agēs ē equocū l' vniuocū ppe tñ ñ ē cā equoca l' vnica. Intellige tñ ꝙ totale agēs dr dupr.s.qi totū effem pduc l'qꝛ pducit se solo exclusis porib9 cāis: ⁊ pao istr̃ꝫ ē totale ñ āt 2a. Intellige q̃qꝫ ꝙ lꝫ tale agēs istr̃ale ñ sit sp suo effeu nobili9 i actu fōali. ē tñ sp nobili9 in actu dtuali. ⁊ hoc vt q̃dā res est vel vt istrumentum alterius est.

¶ Cōra 3a3 ɔoēz arguit sco.ꝙ cū ex spēb9 gñatur dmis foa sbalis noua ñ recipiat sbiectiē i dimēsiōib9 iteriātis nc aduēiat noua mā. Primū pbat.8.medijs ⁊ optie ɔcludit ꝙ tal' fora nō recipit in solis dimēsiōib9 p̄dictis. Sꝫ nec s.tho.illud asseruit: sꝫ itēdit ꝙ ille dimēsiones diuinit9 ɔuertunt in māz que ē sbꝫ p̄dicte foe p̄iti di.q.i.ar.2.q.3.2m.⁊.3.q.77.ar.5.3m. Arguit āt ⁊ ꝙ nō adueniat noua mā sic. Si eniꝫ mā reddit: aut añ istans in q̃ aliqd gñat aut i illo istāti. Nō pm.pmo qꝛ cū corpe xpi eēt ibi alia mā.2o qꝛ illa mā.eēt sine foa ꝙ incōuenit tibi. ⁊ si hoc sit pole est p nouū miraculū sine necessitate positū. Nec 2m po.qꝛ frustra redderet. Agēs.n.nāle ꝫ te nō gñat nisi

de mā quāta. ¶ 2°. qꝛ ƀz te nō gñat nˀ ꝯcomitāte aliq̄ corruptōe sbe. quā hic ñ ē assignare So. ꝯ 2ᵐ mēbꝛū. Ad pᵐ ꝯ dico ꝙ nō ponimus redire māz sine q̄ztitate. ſꝫ nouā māz sb noua q̄ztiᵗᵉ ꝯuinit?. Ad 2ᵐ ꝟo ꝙ ibi īteruēit corrup° q̄ztitatꝫ sbsistētꝫ ad modū sbe ꝛ se habētis actiue ꝛ passiue co° quo panis.

¶ Lōtra eādē argᵗ durā. ꝙ q̄ztitas eucaristie ñ possit nālr cōꝛrūpi sic. Nō. n. corrūpiṫ actōe ꝯrij vl' cōꝛruptōe sbe cū vtroqꜫ careat. Nec diuisiōe sui. qꝛ oē qd sic cōrūpiṫ hꝫ terᵐ in minus. So. ƀꝫ petrū cōꝛūpiṫ p°°. qꝛ lꝫ nō hēat ꝯꝛiū tñ suscipit ꝯꝛia vt sba. Et lꝫ quātitas vt q̄ztitas sit indifferēs ad ꝯꝛia: tñ vt quantitas ignis aut panis deteriat sibi vnū ꝯꝛioꝝ ꝛ corrūpiṫ ab alio expellēte cōnālē qualitatē. Dicēt ꝙ ꝛ 2°°. i. cōꝛuptōe sbi nō actual': ſꝫ aptitudinal' ꝑ quāto nata ē cōꝛūpi co° q̄ ꝛ si hēret sbꝫ: cū retineat idē eē. Est at īngt scīēd ꝙ sic gñō sbe nālr ē ṗoꝛ gñōe accñtꝫ. ita eꝯ ē posterioꝛ cōꝛuptōe. Uñ corrup° sbi nō ē cā effectiᵃ ꝛ ṗoꝛ cōꝛuptōis accñtꝫ. lꝫ ē final' ꝛ posterioꝛ. Uñ accñs cōꝛūpi. cōꝛuptōe sbi ē ipsū cōꝛūpi ꝑꝑ cōꝛuptōeꝫ sbi fiēdā ad quā disṗōit cōꝛruptio accñtiū. Jteꝫ dic ꝙ 3°°. qꝛ vt q̄ztitas nālis panis nō ē ī ifiᵗᵘˢ partibilis: ſꝫ solū vt q̄ztitas est. Et 4° corrūpeṫ ex augmēto q̄ñ. s. ad talē termini augmēti peruenerit ꝙ nā sbi iam illud non patitur. ꝟ ex illo.

Jrca finē. 12. di. ꝛ circa. 13. queriṫ vtrū hostie vl' sanguini a duob⁹ ꝯsecrato possit aliqd misceri. ¶ Pᵐ ꝯ° plꝛes sacerdotes possūt sil' vnā ꝛ eādēꝫ hostiā l' idē vinūꝫ ꝯsecrare. 3. q. 82. ar. 2. vt dū nlti sil' oꝛdinanṫ ꝛ ꝯsecrant. Hui⁹. n. ꝯsuetu° ē ꝑ eccl'aꝫ tollerata ꝛ ꝑ sac°° doctōes approbata. g° nō ē sine effe". Jt. 4. d. 13. q. i. ar. 2. q. 2. ¶ 2ᵃ. Uino ꝯsecrato ṗt ali⁹ liquoꝛ admiscēi. 3. q. 77. ar. 8. ꝛ. 4. d. 12. Quicqd. n. pati poterat sba vini añ ꝯsecratōeꝫ. hoc totum pati potest ēt species eius.

¶ Lōtra p°ᵐ argᵗ duran. sic. Aut. n. intelligiṫ ꝯ° ꝙ vn⁹ ꝯsecrat vnā ꝑteꝫ hostie ali⁹ aliā. hostia tñ īteg̃ra manēte: aut ꝙ singl'i ꝯsecrāt totā. So. s. tho. nō pōit pᵐ modū iō ñ oꝫ argᵗᵃ dissoluē q̄ īstātiā ꝯ illū faciūt q̄zuis ñ sint efficatia. Ponit ꝟo 2ᵐ. ſꝫ ꝑ īteⁿ isti⁹ mā e sciēdū ē p°. ꝙ ītēdēs ꝯsecrare medietatē alicui⁹ hostie ī cōfuso nˡ facit sec⁹ si ītēdit ꝯsecrare vnā medietatē dteriatā puta dextrā. Lōsecrat. n. illā: ꝛ ali⁹ posꝫ ꝯsecrare aliā: ꝛ sīr duo ꝑtialiter vnā hostiā ꝯsecrarēt. Sciendū ē 2° ꝙ lꝫ q̄ztitas sit ꝑtibilitas sbe. tñ alie sᵗ hui⁹ ꝛ illi⁹ ꝑtes. Et lꝫ sit vna vtriuꝫ extēsio fōal'. tñ ñ ē vnū extēsū. Si. n. sba ñ hr̄ et alias ꝑtes itegrales ꝯpareṫ ad q̄ztiᵗᵉˢ sic aīa rōalis ad corpus sic ꝙ tota eēt ī toto ꝛ tota ī q̄lꝫ ꝑte. Et idem eēt sbꝫ adeq̄tū toti⁹ q̄ztiᵗⁱˢ ꝛ singl'aꝝ ꝑtiū ei⁹. Et duo accñtia eiusdē spēi eēnt ī eodē. ymo īfinita puncta. Et ideꝫ eēt circūscriptie ī diuisis ƀꝫ diuisas ꝑtes q̄ztitatꝫ. Et eidē eēt ꝑtes sbe ꝛ q̄ztiᵗⁱˢ ꝛ oīuꝫ accñtiū ei⁹. Aliq̄ tñ mō sba l'fo' ē tota sub qualꝫ ꝑte. ꝛ de ꝟ vide. 1. q. 76. ar. 8. Sciēdū ē. 3°. ꝙ vnū ṗt diuitus fieri mlta sine diuisiōe q̄ztiᵗⁱˢ sue: q̄ñ 1ᵘ vnū hꝫ mltas ꝑtes in po° sub diuisis ꝑtib⁹ q̄ztiᵗⁱˢ. Pōt. n. de⁹ īmeᵗᵉ talē sbaꝫ attigē cōꝛūpēdo ꝛ ꝯuertēdo ꝛ diuidēdo ñ attigēdo q̄ztiᵗᵉˢ ei⁹ ill' modis. Sciēd est 4° ꝙ ī die cene apl'i ñ ꝯcelebrauerūt xp̄o celebrātī nꝫ ꝯsecrarūt. p°. vt ōñdereṫ hui⁹ sacramēti īstitutio ad solū xp̄ꝫ ꝑtinē. 2°. qꝛ nōdū erāt idonei. Sꝫ tñ sacerdotes dū oꝛdināt ab ep̄o ꝯsecrāt cū eo vt sigificēt apl'os a xp̄o ī die cene ritū hui⁹ sacri ī didicisse. ꝛ sīr representāt illā cenā ꝑfecti⁹. quā si solū cōicarēt ꝛ nō ꝯficerēt: vt apl'i fecerūt. Lꝫ āt tūc ñ sit oꝛdinatio sacerdotū ꝯpleta: tñ ī cāu scito ꝛ tollerato ab eccl'ia ꝯficē pñt. qꝛ iā hñt caracterē. Jntētio āt oīuꝫ vt dicit īnocē. dꝫ eē ad istās illud ī quo ꝟba foꝛᵉ ꝑfert antistes ꝛ si voces ṗcedāt vel sequāṫ. Et q̄zuis ītentio ꝑferētiū effeᵐ āticipare aut retardare ñ possit. hoc tñ diuia oꝛdīatio tūc fac. qꝛ suppōim⁹ ꝯsuetudines ab eccl'ia tolleratas diuie volūtati eē cōformes. Nec dꝫ alicui videri fictitiū ñ. s. s. ecclesiā gubernās ī ritib⁹ ab ea tolleratꝫ ñ sine ei⁹ speciali ꝯsilio specialr miracl'ose opeṫ. puta faciēdo ꝙ ꝟtus ꝯsecratiua ꝟboꝝ migret de sbo ī sbꝫ. i. de vocib⁹ ī aerē vl' ꝯseruet sine sbo l' hēat effeᵐ postq̄z eē desierit aut añq̄z eē īcipiat. Hoc. n. nō ē nouū: nec īꝯᵗ de cā eficiēte

instrumētali tāgēte tactu spirituali p fidē vł intētionē sic passio xpi effectū habuit i pdestinatis añ q̄z eēt ꝯpleta.3.q.48.ar.6. Sciēdū est 5° q̄ si dicat durā. rōana eccl'az hāc ꝯsuetudinē n̄ obfuasse aut tollerasse dico magis eē credēdū innocētio q fuit papa. ꝛ oppōitum dic. Sz * restat dubiū. q2 lz itētio ministri sit volūtaria tn̄ actio sacroꝝ est nālis. Est aūt impo[le] q̄ a pluribus agētib' nālib' pueniat idē effectus nisi forte itēsiori modo q̄ n̄ est hic Ad hoc āt dicit petr' q̄ qn̄ effect' nō ē intensibilis vel passiuz nō est natū plus a duob' q̄z ab vno suscipe ꝛ vtrūqz agēs equalr̄ se hz re[n] effectus tūc idē effect' sequeret a duob' q ab vno. Sic āt ē i pposito. q2 ꝯcurrunt oīa nec[a] ad sacr̄m re[n] oīuz agētiū istoꝝ. g° sequit sacramētuz. ß ex illo hn̄. Et per hec clare pz ad oīa que dici possz ꝯ ꝯclusiōes ex durādo.

¶ Cōtra 2[a3]. arguit idē duran. q̄ si liquor diuersus spē a vino maioris vel eq̄lis virtutis misceatur vino cōsecrato totalr̄ desinit ibi eē sanguis xpi. Si vō sit minoris pbat q̄ sanguis manet sb oī parte spēꝝ sub q̄ erat prius p[m] pbat sic. Quādo desinit eē sacr̄m desinit sanguis eē. Sz ita est i pposito. q2 sacr̄m desinit q̄ztū ad q̄litates coloris ꝛ saporis. vt pz Hoc āt sufficit ēt si quātitas n̄ corrūpat. p°. q2 spēs vini ptinet ad sacr̄m quatenus repre[sentant spē]z vini q̄ magis faciūt fz qualitates ppzias vini q̄z fm q̄ztitatē cōez vino ꝛ alijs. 2°. quia sacr̄m est sen[s]le signuz: magis āt sen[s]le sunt q̄litates q̄z q̄ztitas. Vn̄ eis desinētib' desinit sacr̄m. Vn̄ ēt inocē. 3. dicit. vbi silr̄tudo deficeret sacr̄m n̄ eēt. Silr̄tudo āt ē fz qualitatē. 2[m] ēt probat. q2 i hoc cāu spēs manēt icorrupte cū sint maioris virtutz. Sō. q̄ztū ad p[m] qcqd sit de ꝯ[ne] tn̄ pbatio n̄ valet. q2 assumit falsuz. s. q̄ desinētib' q̄litatib' ꝛ stāte q̄ztitate desinit sanguis. Ad p[a3] hui' pbationez dico q̄ deficiēte silr̄tudie vini ꝛ sāguis desinit sanguis. nō āt desinente silr̄tudine vini tm̄. vt cū ibi apparet sanguis. ymo cū absentia substantie vini sit cā p̄sentie sanguis qui ei succedit. q̄diu q̄ztitas aut tota aut pars sine subiecto est tādiu ē ibi sanguis ēt si oēs ꝯfecerint qualitates. E cōuerso āt si starent qualitates ꝛ sb quantitate eēt noua: substantia sanguis ibi n̄ ē desineret. Illa aūt ppositio. Spēs pertinet ad sacramētū q̄tenus representant spēm vini est falsa: ymo pertinēt ad illud vt repsentant spēz rei i qua fit ꝯuersio. seu rei cōtente: ꝛ hac silr̄tudine stāte stat sanguis. Ad. 2[a3]. dico q̄ stante silr̄tudine rei ꝯtente stat sanguis. ymo si oīs silr̄tudo desinat ꝛ stet quātitas. stat sanguis. q2 stat tātū q̄ztū stetisset panis. qui stetisset vsqz ad desitionē quātitatis. Est aūt sciendū q̄ aliqn̄ plus ad rei factiōez. q̄z ad eius ꝯseruatōez reqrit: sicut molities reqrit ad ipressionē faciēdaz in cera ꝛ nō ad eius cōseruatiōez. Silr̄ āt reqrūt sensibiles q̄litates vt de n̄ sacro fiat sacramētū. quo facto n̄ pptera desinit illō. q2 desinūt ille vel si ꝯsinit habere nomē sacramēti aut signi. non tn̄ desinit hēre eēn[a3] rei. Sicut oleū cōgelatū de quo n̄ pōt fieri vnctio corpalis. nec per ꝯn̄s signatio spūalis: nō pp hoc desinit esse ꝯsecratum Quātuz aūt ad 2[m] ꝛ p[m] sił dico q̄ fm petrū vera est opinio duran. quādo liquor adit' n̄ miscetur. vt oleū. Aut si miscetur partes vini manēt in nā vini. aut si nō manēt tn̄ nō cessāt statim. In hijs. n. nō cōrūpunt spēs p diuisionē. Opinio vō. s. tho. est vera qn̄ liquores se penetrant ꝛ fit diuisio vsqz ad partes minimas q̄ i propria nā ꝯseruari nō possunt. Tūc. n. fm eū desinit sanguis sub illis ptibus que attinguntur a liquore extneō: nō sub alijs.

¶ Arguit idē vlteri' ꝯ id q̄ dr̄ q̄ p aditōez modici liquoris alteri' spēi aliqua pars spēi corrūpitur ꝛ manet eadē spē nō nūero. Naz sic guta aque adita multo vino nihil vini corrūpit. sz in illud ꝯuertit. ita nihil corrūpit de spēbus. Sō. añ cōsecratōez ex guta aque corrumpit ali qua pars vini ex qua rursus cū guta aque gn̄at vinū consegrabile. Silr̄ āt ꝛ p' ꝯsecratōez corrūpit partē spēꝝ. ex aqua tamē virtute spēꝝ gn̄atur vinuz q̄d possz ꝯsecrari.

¶ Arg[r] vlteri' q̄ si liquor appōit' sit eiusdē spēi quo ad substātiā ꝛ q̄litates. puta q2 ē vinum de eodē dolio: n̄ corrūpit species ēt si esset maior. Nā oīo sile n̄ corrūpit sile. Sō. ꝯclusio istius vr̄ irratiōabilis. q2 sequitur q̄ si guta spēꝝ in doliū vini pȷciat n̄ ꝯsinat sb

e ꝛ eē sanguis. Distiguēdū ē gᵒ vt priꝰ. qꝛ aut vinū aditū ē ita spissū ꝙ si ꝯmisceat̄ ꝑ diuersionez vsq; ad ꝑtes minimas que saluari neque unt aut sic. Si pmū nō desinit sanguis secꝰ si 2ᵐ. Simile aūt lʒ nō destruat simile ꝑ alteratiōez ꝯie ꝟtutꝫ destruit tñ ꝑ diuisiōez q̄ntitatꝫ ❡ Arguit vlteriꝰ ꝙ si liquor apoīꝰ sit eiusdē spēi q̄ ad sb̄az nō quo ad qualitates aliq̄s puta cū vino albo aditur nigrū adhuc maneat sanguis ac si fuisset appositū totalr̄ simile. Lʒ eniʒ ingt eo casu apparēter mutet̄ prior color nō tamē realiter: ⁊ etiā hoc dato nihil est: qꝛ albū ⁊ nigrū in vino ꝑ accn̄s se hn̄t ad sacramētū cū ex vtroq; ꝯfitiat̄. ⁊ vtrūq; ī alijs liquorībꝰ īueīat̄. Sufficit. gᵒ si maēat sapor. So. In hᵒ cāu ſʒ petᵐ distīgue ꝺ penetratio vt. s̄. Et si nō fit corrupᵒ ꝑ diuisionē ⁊ vinum aditū sit ꝯrie qualitatis ⁊ ꝟtutis si est maioris ꝯuertit spēs in se: si mīoris ꝯuertit̄ ī spēs. ⁊ stat ītegralr̄ sanguis. si equalis vtrūq; tādē transit in 3ᵐ ⁊ desinit sanguis ꝟ ille. Ad argᵐ dico ꝙ īterdū nʒ idē sapō nʒ idē color maēt. Nota ꝟo ꝙ qn̄ liquor aditꝰ non penetrat ad oēs ꝑtes spēꝝ: sʒ ad aliq̄s tūc ē ibi vna quātitas ꝯtinuitate: sed hʒ diuersūʒ modū essendi. qꝛ ꝑtim est in sb̄o ꝑtim nō. ¶ 2ᵒ ꝯtra rōnez ꝑ ꝯclusiōe que fundat̄ in hoc ꝙ q̄lʒ ꝑs mixti ē mixta ⁊ ꝯn̄r corrupta ī mixtiōe. Sed hᵒ ingt nō valet qꝛ in appositōe similiū nō ē illa mixtio de qua dr̄ ꝙ q̄lʒ pars mixti est mixta: sed illa q̄ est alteratoꝝ vnio. Similia āt ī sb̄a ⁊ q̄litate nō se alterāt ⁊ similia in sb̄a tm̄ alterāt. q̄dē se: sʒ nō se cōrūpūt So. Dio silīa. se alterāt nō ꝑ se: sed per accn̄s ꝑ diuisionē ⁊ penetratiōez ad quā seq̄t̄ alteratio. Silīa ꝟo q̄ᵐ ad substātiā tm̄ alterant se per se. Q ꝺ autem nō corrūpantur est irratiōabile. Argumēta li ped. Si plures cōsecrāt idē plures cōsecratō nes sūt de eodē ꝙ ē ī iniuriā sacramēti. ¶ 2ᵒ qꝛ ſʒ pbʒ. pᵒ de gn̄o. accn̄s nō miscet̄ sb̄e. gᵒ neq; spēs miscēt̄ alteri liquori. So. Ad pᵐ dr̄. 4. d. 12. q. 1. ar. 2. q. 2. 1ᵐ ꝙ cū ītētō sit necīa ī sacramētis ⁊ oēs hēant ītentionē faciēdi vnā ꝯsecrationē nō est nisi vna cōsecratio. Ad 2ᵐ dicitur ibi. d. 12. q. 1. ar. 2. q. 6. 1ᵐ. ꝙ pbs loq̄t̄ de accn̄te ⁊ sb̄a in qua illud est sb̄iectiue.

Irca. 14. d. q̄rit̄ vtrū sacr̄m pn̄ie possit tollē culpā remanēte reatu. ❡ Pᵃ ꝯᵒ pn̄ia ē sacramētū. 3. q. 84. ⁊. 4. d. 14. Est. n. ī ea scīficaᵒ significata visibilibꝰ signis. Sacerdos. n. ꝑ ea q̄ agit ⁊ dic̄ significat opꝰ dei rēitētis: pctōr ꝟo ōn̄dit cor suū a pctō recessisse. ❡ 2ᵃ Propa mā hꝰ sacr̄i sūt pctā. 3. q. 84. mā. n. ppa ē ipe actꝰ pctōris puta ꝯfessio: rēota ꝟo sunt pctā q̄ sūt oḃa taliū actuūʒ. Sūt ēt mā pn̄ie q̄ ē ꝟtꝰ. ❡ 3ᵃ. Sacr̄ʒ pn̄ie qn̄ʒ tollit cl̄pā ⁊ totum reatū qn̄q; ꝟo tollit culpā rēanente aliquo reatu. 3. q. 86. ar. 4.

❡ Cōtᵃ pᵃᵐ argᵗ durā. ꝙ pn̄ia n̄ sit sacr̄ʒ nec debeat dici sacr̄ʒ pn̄ie: sʒ ꝯfessiōis ⁊ absolutōis In hijs. n. duobꝰ ꝯsistit. Nā pn̄ia q̄ ē ꝟtꝰ vel actꝰ ē dispō ꝑuia ad īᵃ. ⁊ pn̄ia q̄ ē satisfactio ē ad īᵃ sb̄sequēs. So. ymo dr̄ sacr̄m pn̄ie: tū qꝛ ad puniēdū ōdiat̄: tū qꝛ oīa ad 1ᵃ ꝯcurrēᵃ hūs rōez pene puta ꝯtritōis dolor erubescēᵃ ꝯfessiōis. ⁊ labor satisfactōis. Et qꝛ ꝟ tria reqrūt̄ ad ꝯpletā pūitōez pctōꝝ mito dr̄ sacr̄ʒ pn̄ie. Ad argᵐ dico ꝙ mā huiꝰ sacr̄i nō est sola cōfessio: sed etiā cōtritio ⁊ satisfactō. 4. d. 22. q. 2. ar. pᵒ. q. 2. Nota ēt ꝙ pn̄ia nō sumit̄ solū pro habitu ⁊ actu īteriori. ⁊ exteriori pn̄ia iniūcta: vt iste putat: sed etiā ꝑ ꝯfessiōe q̄ ē quedā pena ⁊ ꝑs pn̄ie. Cōtritio ēt lʒ sit dispositō ꝑuia adhoc sacr̄ʒ tñ ē ēt ꝑs eiꝰ. Est. n. pn̄ia dispositio absente ꝯfessiōe ⁊ ea pn̄te ē ꝑs. vl cōtritio precedēs est pars qꝛ in ea incipit sacr̄m sicut ⁊ satisfatio in qua definit. vn̄ ꝯtritio nō ꝑcedit: sʒ īchoat hoc sacr̄m. Nec satisfactō illud sequit̄: sed termīat tanq̄ʒ pars eius vltia: hoc eniʒ sacramētū est quodā totū integrale successiuū. 4. d. 16. q. 1. ar. 1. q. 3.

❡ Argᵗ vlteriꝰ ꝙ pn̄ia n̄ sit ꝟtꝰ ab alijs distīcta potissimū a iustitia. pᵒ qꝛ nō ē infusa. Sole. n. theoˡᵉ infundūt̄. Neq; acq̄sita ex actibꝰ qꝛ frequēter peccās. ⁊ frequēter penitens est virtuosior innocente qui actuʒ penitendi nō habet. So. Est virtus. 3. q. 85. ⁊. 4ᵒ. disti. 14. distincta a iustitia comūiter seu simplr̄ dicta: q̄ est solū īter eq̄les vbi. s̄. ē tñ iustitā ſʒ qd̄ q̄ esse pōt inter eos quoꝝ vnus alteri dn̄atur

puta p̄rez ꝛ filiū deū ꝛ pctōrez.3ᵒ vbi.s.Pōt autez dici infusa vt patuit 3ᵒ.d.33.ꝛ potest di/ ci acquisita.ꝛ ad ī pba.dico ꝙ ñ icōuēit peni tēte hr̄e v̄tuosū hitū ꝗ caret is q nūq̄ȝ pēituit sic ꝛ v̄tuosiȝ actū q est pēitē.¶2ᵒ.Nullꝰ p̄n/ cipal actꝰ alicꝰ v̄tutꝫ p̄supp̄oit ī opante v̄tuo sū ꝟ vitiosū.vt pȝ īductie:alioqn nullꝰ pos/ set effici v̄tuosus nˡ vitiosus.gᵒ pēitē ꝙ p̄sup pōit peccasse ñ p̄t eē p̄nˡⁱˢ actꝰ v̄tutꝫ.So.Ne gaꝶ añs ī v̄tutibꝰ retr̄hētibꝰ a malo.Nec tñ se gꝶ ꝙ solꝰ vitiosus possit effici v̄tuosus:qꝛ pe nitētia p̄t īfūdi ī bapᵒ cū gr̄a lȝ ñ possit exire ī actū sine pctō.¶3ᵒ qꝛ p̄mꝰ ꝛ p̄nˡⁱˢ actꝰ cuiuslȝ v̄tutꝫ ē eligē boᵐ.2ᵘˢ āt fugē malū.3ᵘˢ vo vole re ō malo ñ ꝯtigat.gᵒ pēitē ñ ē p̄mꝰ actꝰ v̄tu tis.So.Pēitē ē p̄mꝰ ꝛ p̄nˡⁱˢ actꝰ pnīe.ꝛ cū hᵒ stat ꝙ p̄nˡⁱˢ actꝰ pnīe ē facē boᵐ seu eligē boᵐ aut bōa electio:ꝗ bōa elecᵒ p̄t eē ī retrahēᵒ a malo ꝛ ꝺtestāᵒ illud dū talˡ ꝺtestaᵒ recte eli/ giꝶ.¶4ᵒ qꝛ pnīa ñ ē v̄tꝰ itellectualˡ vt pȝ.Nȝ theoloᵍᵉ eaȝ hēat p obō actū hūanū.i.pctm̄. Nȝ moralˡ.qꝛ nlˡa talˡ hȝ p fine p̄rīo aut cir/ cōstātia ifoꝛmāte aliqd excedēs ditamē nālˡ rōis.cūᵒ ē recōciliari ꝺo offēso p pctm̄ satiffa ciēdo p pnīam.So.Est moralˡ ꝛ ī pbaᵒ hꝰ p cedit ꝙ acqsitꝫ ñ de īfusis vt ē B.lˡ dico ꝙ mo ralˡ p̄t talē finē hr̄e ñ ex se:ſȝ ex ꝯcursu lˡ ipio theoᵍᵉ.¶Cōtᵃ 2ᵐ argˡ aureo.pbādo ꝙ obȝ pnīe ñ sit pctm̄:ſȝ pēa.pᵒ sic.Nā iusti tiaꝰ ī pcīs reducet offēsa ad eq̄litatē.2. etiā ꝙ pēa ē illō ſȝ qō fit eq̄litas dū p eā aliqd auferꝶ reo q plꝰ iusto hūit ageᵒ qō ñ ō cet.So.Mā pnīe ē pctm̄:cū eiꝰ actꝰ sit pēitē ꝛ filꝰ ipa pēa:qꝛ pnīa ñ solū ꝺtestaꝶ pctm̄:ſȝ ēt emēdat p pēāȝ.4.ꝺ.14.q.i.ar.i.q.6.vtᵐ āt eodē simplici actu vlˡ duobꝰ feraꝶ ī clpā ꝛ pe nā nō reffert ad ppoᵐ:vꝛ tñ ꝙ sit vnꝰ habēs duo oba inter se oꝛdīata eoᵒ ꝗ finis ꝛ ea ꝗ ſꝶ ad finēlˡ alioᵒ.Respic.n.clpā vt māȝ ēca quā agꝰ pēāȝ vo vt id ꝙ agˡ ꝛ tāq̄ȝ p̄pū effeᵐ.¶2ᵒ nā iᵉ mā v̄tutꝫ circa qō pōit mediū rōis.qō ē qsi foꝛma inducta:hoc aūt mediū penitētia pōit ēca pēas ñ circa pctā:qꝛ circa ea ñ pōit ꝺcōstāᵃˢ.So.negˡ hᵒʳ vt pȝ.4.ꝺ.14.q.i.ar. i.q.4.Nꝰ vȝ pbaᵒ qꝛ pnīa eoᵒ pōit ēcōstātias circa pctā sic ꝛ mediū;qꝛ.s.pctis adhibet pe/ nā circōstantōatā ꝛ pportōqtaȝ.Cōfiʳ argᵐ. qꝛ nulla v̄tus hȝ p obō id qō ab ea cōrūpiꝶ. cū ipa habeat suum obiectum modificare.gᵒ idē.So.negaꝶ añs quo ad penitētiam. ¶Argˡ vlteriꝰ ꝙ nullus actꝰ penitētꝫ p̄ter ꝯfiteri sit de eēnᵃ pnīe vt ē sacr̄m.pᵒ sic.Nā B sacr̄m p̄t eē sine satisfactōe vt si papa iniūgat sacerdoti ꝙ a pēa ꝛ clpā absoluat:vel si tāta pareat ꝯtritio ꝙ nˡ sit iniūgēdū.gᵒ satisfactio ñ ē eiꝰ mā.vel de eiꝰ eēnᵃ.So.negʳ añs.qꝛ B sacr̄m sine satisfactōe actu vlˡ pposito p sē vlˡ p aliū ñ ē ꝯpletū.Et p idulgētiā pape satisfa/ ctio ñ tollit.ſȝ ea ꝗ ē vnius.puta xp̄i lˡ sctōꝝ applicaꝶ alteri.i.pctōri.In maxᵃ ēt ꝯtritiōe ē satisfactō tripʳ.pᵒ ī pposito alias ñ eēt ꝯtri/ tio.2ᵒ.in signo.qꝛ cū sbitiat se clauibꝰ eccle cō fitēdo sacerdoti figᵃᵗ sc patū obedire.3ᵒ ī sui p̄nᵒ ꝛ medio.qꝛ ī ipa ꝯtritōe ichoaꝶ.mediaꝶ ī ꝯfessiōe ꝛ finiꝶ ī exterioꝛi pena.De hijs.4.ꝺ. 16.q.i.ar.i.q.3.¶2ᵒ.nā ſȝ te ī mā sacᵗⁱ ē virtus supnālr īfusa dispositiᵒ ad gr̄aȝ.Hec āt ñ ē in satisfactōe cū gr̄aȝ seqꝶ.Dices ꝙ gr̄a nō pce/ dit satisfactōeȝ ī pposito.ꝯ qꝛ satisfactio ī p/ pōito ñ ē signū senˡᵉ.gᵒ nȝ mā sacrī.So.negʳ aᵒʳ.qꝛ ñ ē mēs.s.tho.ꝙ ī qlȝ mā sacrali:ſȝ so lū ī illa ad quā sctificādā dirigūꝶ v̄ba minstˡ ymo sufficit ꝙ ipa mā sit dispōitō ad gr̄aȝ ēt si aliā dispōeȝ ñ causet:vt ipa ꝯtritio.Ad im pugᵃ.date rmīsiōis dico ꝙ satisfaᵒ penitētialˡ vt pcise volita.ñ ē p̄pe senˡᵉ signū lˡ mā huiꝰ sacrī.Secꝰ āt vt nolita ꝛ sīgificata ꝛ ichoata ꝛ mediata.¶3ᵒ.qñ satisfactio ē:ñ ē mōbꝰ.gᵒ ñ ē de eēnᵃ huiꝰ sacᵗⁱ.Cū filr.dico ꝙ ꝯtritio ñ ē senˡᵉ sigᵐ.So.negʳ.ꝯñā.qꝛ deletur culpa ī instanti ī quo sacr̄m istud inchoaꝶ.Ad id q adiꝶ de ꝯtritiōe dico ꝙ ipa ē sēsibilˡ.pᵒ iteriꝰ ipsi ꝯtrito.2ᵒ exteriꝰ alijs ñ ī se ſȝ ī suo signo. ¶Cōtra.3.argˡ sco.ꝙ cessāte actu pctī ñ ma/ net aliqs reatꝰ lˡ obligatio ꝗ sit aliqd reale ab solutū lˡ rlm̄.Nō.n.eo cessāte manet ī aīa rlo realˡ itrinᶜᵘˢ adueniens.qꝛ talˡ seqꝶ necᵒ ex̄ma posita ī actu.qō hic ñ ē:cū eadē aīa.ꝛ do seu pena codeȝ mō se hn̄te:ñ pp B aīa ē ad pctm̄ obligata:vt puta añ pctm̄.Nȝ manet aduen ens ex̄insecus:qꝛ talˡ ñ inest sine actiōe quam hic nō ē assignare:qꝛ actio aīe teriaꝶ ad velle

ꝑuatū debitȝ circūstātijs. ⁊ ꝯñr ñ teriat ad ta lē re^m. Silr nȝ actio dei. qꝛ ex imediato eius/ dē actiōis ter^o nullus dr̄ peccatoꝛ. So. vt pȝ .i2.q.87.et.2.d.42.ar.2. reat⁹ ñ ē aliqd reale absolutū nȝ ē rl'o real'. cū ei⁹ fun^{tus} sit negatio ⁊ ð̄fect⁹ ñ āt act⁹ l' dispositio. Est g^o re^{us} rōis .i. obliga^o ad penā ꝑꝑ ð̄fectū volūtariū. Nec ꝯ h^o ꝓcedūt ar^{ta} scoti. Est. n. re^{us} ex̄insecus. ad ueniēs. hñs ꝑ cā remota actū peccādi. Et di/ co ꝙ eadē actō aīe ē ad velle iordinatū ꝑ se. p^o ⁊ ad defectū ac reatū ꝑ accñs l' ꝯsequtiue ⁊ scdario. Dato. tñ ꝙ ꝯsequeret actū diuini ite^s ordinātȝ aiaȝ ad penaȝ. ex h^o ñ seqt ꝙ aīa sit fōlr peccatrix ꝑcise ꝑ i^d qð ē a diuia actōe: tū qꝛ ñ seqt solū diuinū agē: ȝ ēt actū pcti: tum qꝛ aīa ñ dr̄ ꝑ illū ꝑcise fōlr peccatrix: ȝ ꝑ ac/ tū pcti quē re^{us} iste ꝯseqt. ¶2° argt ꝙ tal' rl'o ñ sit ñ dr̄ ab ea aīa peccatrix. Si. n. eēt. a deo eēt. ⁊ ꝯñr ñ denoīaret aiaȝ peccatricē. Magr̄ āt tractās istā difficultatē. d. 8. ca. vlt^o dicit ꝙ aīa polluta ē q̄usȝ peīteat: sicͭ tāgens morticī nū cessāte actu erat i mōdus sicͭ ⁊ ꝑus. Sȝ ꝯ. qꝛ ista macl'a ñ ꝑt eē carētia gr̄e ꝑcise: qꝛ ista inest totalr ꝑ p^m pctm̄: n^e ꝑcise caren^s rectitu/ dinis i actu. qꝛ illa ñ ē nata eē n^i existēte actu Itē ꝯ. qꝛ macl'a sūmi odij. a. ⁊ sūm⁹ amō ipi⁹ .a. repugnāt. g^o 2^m aufert p^m. g^o macl'a odij au fert ꝑ imoderatū amorē ipius. a. So. ista ob liga^o ē a deo sicͭ a cā vli ⁊ ꝑmaria: ȝ a volūta te peccātȝ sicͭ a cā ꝓpa ⁊ ꝓxia. Nā a deo ē ꝙ oīs peccās obliget pene. Qð āt iste peccet ē a volū^{te}. ñ g^o ē a solo ðo. Sȝ ꝯ. qꝛ ē re^{us} rōis g^o efficit ab ite^u: ñ a creato: qꝛ fōie ð illo ñ ꝯ sidēat. g^o ab icreato. So. ille re^{us} ē potētialr ⁊ aptitudialr ⁊ exigiti^e ex ꝑte peccātȝ: ȝ ꝯpleti ue ē ꝑ ite^m q itelligit peccātē i ordīe ad penā. eo^o q̄ nā exigit supōita lege. Silitu^o ēt magr̄ i vȝ Ad p^m ꝯ dico. ꝙ macl'a neutꝝ illoꝝ dicͭ ꝑ cise ȝ vtrūȝ. i. carē^{as} hitual' gr̄e cātā ex carētia rectitudis i actu l' ex actu iordiato. P^m ponit eēn^r ⁊ 2^m vt cāȝ. Ad 2^m dico ex mēte. s. tho. 2. q. i3. ar. 2. 5^m ꝙ act⁹ ꝯ̄rioꝝ vitioꝝ sꝭ ꝯ̄rij: ȝ ñ reat⁹ q eos ꝯsequit. qꝛ reat⁹ ꝯseqt actū ex ꝑte au'sōis a ðo r̄z q̄ꝛ au'sionē vitia ñ ꝯ̄riāt. Iō q ab odio i excessiuū amorē trāsit desinit q̄dē hēre actū odij: ȝ ñ reatū aut maculā. Est

āt sciēdū ꝙ ex actu pcti relinqt q̄dē re^{us} rōis ȝ ñ ille solū q diui^m ite^m ꝯseqt: ȝ ēt ꝯñs ite^m peccātȝ. ⁊ supioris ei⁹: sicͭ ē trip^x reat⁹ ꝑȝ or/ dinē ad triplicē legē diui^{as} hūanā ⁊ nālē. Et ȝ re^{us} sit rōis tñ peccatoꝛ realr ē obligat⁹. qꝛ il le re^{us} hȝ realē cāȝ cuȝ ñ solū ite^m ꝯseqt: ȝ ēt ex nā rei suppōita lege: ꝯsequat actuȝ pccati. ¶3°. Si qs offēdat pꝛicipeȝ mag^m. trāseunte actu n^i nouū manet i offendēte: ȝ tm̄ act⁹ i i volūtate ꝑncipis transiēs sup offēdētē. ex q actu ꝯꝑgit re^{us} rōis q ē obliga^o ⁊ macl'a ⁊ of fēsa. So. ymo i offēdēte ē nouit iēq̄litas op pōita amicitie ⁊ obliga^o ad penā potētialr ⁊ exigitīe. ȝ ꝯpletiue sit ab ite^u. Macl'a āt ñ ē reat⁹ l' obliga^o. p^o. qꝛ dicͭ aliqd ꝑuatiuū. 2° qꝛ sblata macula ⁊ offēsa ꝑ graȝ i ꝯtrito pōt manē reatus. Est āt macl'a ꝑuatio luīs ḡtuiti aut nālis. Reat⁹ āt ē effectus ei⁹. sicut ⁊ offen se q ē inequalitas quedam.

¶ Cōtra eādeȝ argt aureo. ꝙ i^a q̄ qs dr̄ fōlr pctōꝛ trāseūte actu pcti ñ sit re^{us} real' p^o qꝛ ta lis ñ acqrit n^i acqsito aliq̄ ab^{ro}. So. suppōit iste reatū eē re^m realē ⁊ ꝙ ꝑ illū ꝑcise dicat pctōꝛ ⁊ vtrūȝ ē falsm̄. ¶2°. qꝛ tal' re^{us} ꝑȝ te ñ ē i ad aliqd n^e ē assignare i q̄ gnē sit. So. cū ñ sit real' ñ ē i gnē: reducit tñ: ad aliqd. qꝛ con uenit cū respectib⁹ agētis ⁊ passi. Sciēdū ē āt ꝙ ñ dicet qs pctoꝛ fōlr ꝑ re^m reatus seu obli gatōeȝ ad penā eternā l' tpalē: ȝ ꝑ pctm̄ pñs aut ꝑteritū qð tñ manet i suo effe^u. i. macla l' offēsa aut i eq̄litate l' hui⁹^i. Equoce tñ qs dr̄ pctōꝛ dū actu peccat ⁊ duȝ cessat a pctō: ȝ nō a reatu pcti i q̄ pctūȝ ꝑteritū aliq̄lr manet. ita vt possit denoīare pctōrē aliq̄^o. Arg^m i pede Culpa ē cā reat⁹. g^o rēota culpa ñ stat reatus. So. s. tho. 3. q. 86. ar. 4. soluit dicēs ꝙ ꝑ graȝ tollit cl'pa: inq̄ȝtū tollit fōale in ea. i. auersio a deo cui corrñdebat reat⁹ eterne pene: ȝ ma net māle i ea. i. iordinata ꝯūsio ad crea^{as} ꝑ q debet reat⁹ pene tꝑal'. Pōt. n. eē ioppiata cō uersio sine auersiōe vt pȝ in veniali l' ex illo.

Lex circa. i4. di. q̄rit vtꝝ p^a pniaȝ refgat hō i eq̄li ꝟtute ¶ P^a ꝯ^o. Per pniam ꝟtutes restituunt. 3. q. 89. ar. i. ¶ 2^a. Penitēs * ñ sꝑ refgit in eq̄li

gratia aut virtute. ymo quandoq̄ in minori ibidē ar.2. Item.3.d.31.

¶ Cōtra 2ᵃᵐ arguit scō. q̄ resurgēs a pctō sp̄ ad maiorē gl'iaʒ surgit. pᵒ q2 surgit ī maiori mito cū hēat oīa q̄ pdiderat ꝛ hoc nouū q̄ resurgit. Dices q̄ n̄ cuilʒ mito ḋbet eēn͞le p̄miū: sʒ ali qui accn̄tale tm̄. ꝯ. q2 si rᵃ nouū soli ꝛ p̄cise hē ret glificaret rōe gr̄e: sic ꝛ puul⁹ baptizat⁹. ꝛ adhuc magis rōe miti pp̄i. ꝛ ꝯn̄r cōrn̄det ali/ qs ḡd⁹ gr̄e huic mito. Et lʒ augmētato mito nō augeat nec° gr̄a tn̄ auget glo'ᵃ. Cū hijs tn̄ stat q̄ maiori gr̄e sine meritis aᵒʳ debet gl'ia q̄ʒ minori cū meritʒ. 2°. Nam ista via ꝯsonat scripture q̄ dic̄ p̄miū eē reddēdū s̄ʒ opa hitui 3°. Nam ꝯsoat et obs̄uātie legis: Sic.n. vtile erat opa merito'ᵃ exercē ēt mīma. q2 ꝛ si p il/ la n̄ augebit gr̄a augebit tn̄ gl'ia. So.s.tho. 3.d.31.q.1.ar.4.q.3.4ᵐ. sic dic. Per ṗoꝛa meri ta hō mēbat sibi tātā gl'iaʒ q̄ʒtā hēbat carita tē: sʒ ipe p pctm̄ fact⁹ē alt' ꝛ n̄ ē plēarie ad ṗ/ stinū gradū restitut⁹. iō n̄ recipiet plēarie esse tū ṗoꝝ meritoꝝ. n' q̄ʒᵐ ad p̄miū accn̄tale q̄ꝺ ꝯmēsat actib⁹ magis. q̄ʒ hitui caritatʒ. B ille. Ex q̄ pʒ q̄ lʒ pn̄itēs resurgat ī oīb⁹ meritʒ q̄ ha buit an̄ pctm̄ ꝛ p q̄lʒ rn̄deat sibi aliqs ḡdus glie. n̄ tn̄ tātus q̄ʒt⁹ an̄ pctm̄ n' ī eq̄li caritate resurgat: q2 si resurgat ī miori iā esseᵃ ē alt' ꝛ idi spositᵘ ad tm̄ esseᵐ ṗoꝝ meritoꝛū. Nec tn̄ pp hᵒoꝛ q̄ ī tali resurgēte. coꝛn̄deat meritʒ ṗoꝛi/ bus totū p̄miuʒ accidētale ꝛ nullū eēn͞le. Vn̄ recitata rn̄sio n̄ ē bōa ꝛ ī iꝓbatiōe assumit dubiū l' fōte falsū. s. q̄ cuilʒ merito adito gr̄e cōrn̄deat mai⁹ p̄miuʒ eēn͞le q̄ʒ soli gr̄e p̄cise. Si.n. sit sēsus q̄ aliqs ḡd⁹ glie cōrn̄deat opi ꝛ n̄ gr̄e falsū ē: cū eēn͞le p̄mium gr̄e ꝛ caritati rn̄deat. Si v̄o sit sensus q̄ opi elicito a pn̄ti gr̄a coꝛn̄det ḡdus. q̄ nō rn̄det gr̄e pn̄ti: sʒ fu ture. sic ē veꝝ. q2 oīa act⁹ meritoꝛi⁹ noui ḡd⁹ glie meret nouū ḡdū gr̄e cui talis gl'a rn̄det. L 3 gᵒ merita resurgētʒ sint plura q̄ʒ cadentia gl'ia tn̄ pōt eē minoꝛ. sic ꝛ gratia. Ad 2ᵐ. di/ co q̄ opib⁹ reddit p̄miū: sʒ itellige vt st̄ a gr̄a nō aliter. q2 gratia dei vita eterna. ro.6. Prin cipalr. gᵒ gr̄e ꝛ caritati rn̄det gl'ia ꝛ nō opib⁹ Ad 3ᵐ ēt dico, q̄ magis ꝯsonat obseruantie legis q̄ prius. in caritate q̄ʒ in ex̄ioꝛi ope cōsi

stit. Et si p opa minīa acqreret aliqs gradus glorie, hoc nō eēt nisi acqrat nouus gradus gratie ꝛ caritatis. Ideo ad hoꝛuʒ augmētuʒ debet esse principalis conatus.

¶ Cōtra eādē arguit q̄ resurgēs sp̄ resurgat ī maiori caritate vel ī eq̄li. pᵒ sic. Nā p te bo na opa merēt augmētū glorie. gᵒ ꝛ augmētū gratie sine q̄ nullus meret augmētū gl'e. Cō/ fir. q2 q̄ꝺ auget maius. i. gl'iaʒ auget minus. i. gr̄aʒ. So. merita prioꝛa remisse penitētʒ me rebātur augmētū gl'ē ꝛ gratie. q̄ꝺ tn̄ augmē/ tū nō dat totū resurgēti nisi ītēsius se dispo/ nat. q̄ʒ in pᵒ actu penitētie. Merita v̄o pn̄tia eiusdē minorē gloriā ꝛ gratiā merēt. Ad cō firmatōēʒ. pʒ per idē. Pōt tn̄ dici q̄ ꝛ si peni tens mereat equalē gradū gratie p pᵐ meri/ tuʒ. nō tn̄ illꝺ augmētū statiʒ ei redditur: sed reddet ei qn̄ erit dispositus: ac p h̄ nō sequit q̄ resurgat cuʒ eq̄li gratia. sicut neqʒ resurgit cū gl'ia. ¶ 2°. Nā q̄ hʒ plura merita ē deo ac/ ceptioꝛ. gᵒ q̄ meret maiorē gradū p̄mij mere tur maiorē gradū gratie. So. Si. ī an̄ceden/ tē vl'r sit cōparatio īter diuersos ē falsuʒ ꝛ in stātia ē de aīa xp̄i in īstāti ꝯceptiōis ꝛ de alia post aliqua merita plura ꝛ remissa. Nō.n. ha bēs plura merita ē acceptioꝛ ꝛ gratioꝛ nisi ce tera sint paria puta hitus ꝛ intēsio actuū. Si vero sit cōpatio īter vnū ꝛ eūdē diuersis tpi/ bus. adhuc ē falsū: q2 idē gratioꝛ ē qū hʒ ma iorē gratiā cū 4ᵒʳ meritis. q̄ʒ qū hʒ minoreʒ cū.5. Ceteris tamē paribus habēs plura me/ rita est gratioꝛ simpliciter vel scd̄m quid ī re vel in spe. q2. s. augebitur eius gratia nisi pre stet impedimētum. Sed in remisse penitente cetera nō sunt paria.

¶ Contra eādē arguit hēricus quol. 5.q.23. q̄ oēs penitētes ī gratia equali resurgant. pᵒ sic. Nā si nō est sic. ideo est. q2 penitentiuʒ sūt diuersi conatus. Sed hoc nō valet. q2 cuʒ ta/ lis conatus sit ī supn̄ale bonū ꝓpter q̄ꝺ quis peccatū detestat nō pōt esse nisi preueniente gratia dei. So. precedit conatū gratia gratis data. i. aliqua diuia motio: nō aūt gratia gra/ tum faciēs vt iste putat. Est aūt notādum s̄m augustinū ꝯ pelagiū q̄ gratia iustificans pre uenit omneʒ motum liberi arbi. q̄ꝺ exponit

bnād' de gāndo. vt p talē grāz itelligat di/
uina motio. q̄ dispōit ad iustificatiōez: cui li/
bez arb. coagit n̄ solū n̄ rebellādo: sz ēt ꝯsen
tiēdo maiori l' miori conatu: q conat' ē meri
tū ꝯgrui re' grē ēt p' hec ex illo. Scd̄m tho.
at 2°. d. 27. q. 1. ar. 4. 4m vr̄ velle q ho pt me
reri p'a gratiā ex cōgruo. lz n̄ ex cōdigno: sed
fz ei' vltimā deteriatōez. vt. 12. q. 112. ar. 2. di/
cēdū ē q nulla dispositio p̄cedens p'a gratiā
p̄t dici meritū cōgrui l' cōdigni n' valde i ppe.
¶ Arg' vlteri' q sp def a°r grā peniteti q̄z
inocēti q ab ori' solo iustificat. In puulo. n.
iustificā° n̄ reqrit gratia p̄ueniēs iclinās lib.
arb. uz p̄paratō positia vt i adultz: sz solū ne/
gatio obicis. seu nega° ꝯcessiua cōcupiscibil' i
malū: vn̄ eq̄l' gratia dat oib' inocētib'. Sz i
adultz reqrit negatō rebelliōia cōcupiscibilis
re' bōi simp'. q negatō ē nobilior sic pei' ē re
bellare simp' bono q̄z cōcupiscē malū qd est
bonū vt nūc. In q̄lz g° adlto ē nobilio dispo
sitō q̄z i inocēte. g° maiorē suscipit grāz. So.
bnar. negat vlti'a ꝯn̄az. qz illa disp° negati' ē
disp° p accn̄a vltra quā reqrit alia positiua.
vn̄ n̄ ē nec ē q adulto def gratia a°r q̄z puul'
qz tā modice conari potit q modica gratia
dabit ei. hec i'. Scito tn̄ q i puul' ē disposi/
tio n̄ solū negati°: sz ēt pōitiua puta caractē
aut aliqd huiusmōi. Nūq̄z. n. fz mētē. s. tho.
p̄t gratia cōferri sine pōitiua disp°e. Arg' i
pede. Diligētib' deū oia coopant i bonū ro.
8. ēt ipse cāua i pctm̄ fz glo. aug. So. eis q sūt
p̄destinati iste cāus cedit i bōm n̄ qz resgāt in
maiori cari'e: sz qz resgūt cautiorea z hūlio
rea z ꝯn̄r firmiōes i grā q̄z' ē ex pre cadētū
q dico qz grā de se q̄zto a°r tanto firmior ē.

Irca. 15. d. q̄rit vtz hō possit
do satisfacē p pctō. ¶ P°ꝯ°
Pur' hō nō pōt pfecte satis/
facē deo n' i v̄tute meriti xpi
3. q. 1. ar. 2. z. 3. d. 20. q itelligē
dū ē n̄ solū q̄ ad pctm̄ origi'e
sz ēt q̄ ad actuale vt pz. 3. d. 1. q. 1. ar. 2. 6m. z hu
ius rō ē ifinitas pctī. Sz 3. q. 4. d. 15. q. 1. ar.
2. vr̄. s. tho. oppo'm tenē. So. i 4° logt de sa/
tisfactōe ipfecta q̄ n̄ reddit equalēa offēse: sz
reddit id q ē po'e: sz i alijs locis logt de pfe
cta. ¶ 2a. Null' p̄t satisfacē deo de vno pctō
nō satisfaciendo de alio: sz illud retinēdo. 3. d.
15. q. 1. ar. 3. q. 1. Satisfactio eni restituit amici/
tiā q fieri nō potest stāte vno peccato. ¶ 3a.
Nullus post remissionē peccati mōtalis sibi
factam per cōtritōnez nouiter peccans mor/
tal'r p̄t i statu illo ex caritatē satisfacē p pctis
p' dimissis u. s. q. 2. Null'. n. satisfacit do ex/
hibēdo ei op' n̄ gtū c' ē oē q fit ex caritatē.
¶ 4a. opa ex caritatē facta sic n̄ sūt satisfacto
ria ita n' alicui' p̄mij ēt tpal' ppe meritoria. 3.
d. 15. q. 1. ar. 3. q. 4. Meritū. n. ē actio q̄ fit vt i/
stū z debitū sit agēs aliqd recipe. Qd si tale
debitū sit ex pte agētz qd hz dbitū accipien/
di' meritū cōdigni. Si vo sit ex pte dantz qd
. s. decet dare q̄zuis ali' n̄ hēat dbitū recipiēdi
ē merituz cōgrui z decētia datz dr̄ iustia. Sz
qz oiuz q̄ liberal'r dāt cui' sūt data a deo. p'
rō dādi ē amor: null' pōt hēre pm debitū re'
dei sine amicitia ad euz. iō sine caritate n' cō
digne meremur ēt tēporale z n̄ de ꝯgruo.
¶ Cōtra p'a arguit sco. q po'e sit de po'a dei
ab'ta deū accipe aliquē actū penitētz tāq̄z satis
factōez iustā p pctō n̄ ꝯiūcto mito passionis
xpi. p° sic. Na po'e ē xp̄z nō fuisse icarnatū z
passū. Po'e ē ēt deū pduxisse aliquē p̄destia
tū ad btitudinē iuste n̄ exclusa tn̄ miācordia
g° ēt po'e eēt eodē° pēitērē ei satisfecisse. Cō
sīr. qz aug. 13. d tri. dic q fuit ali' mod' possi/
bil' nr̄e redēptōia. So. h° arg' z sequētia pro
bāt q de' d po'a ab'ta poss acceptare actū hō
mis ifōatū grā n̄ ꝯiūcto aliq̄ merito x' tāq̄z
satisfactōez iustā p pctō sufficiētē fz qd z ip
fecte. nō a't sufficiētē pfecte fz eq̄litatē aut ex
cessuz emēde ad offēsā. Ad arg'. g° dico q i
tali cāu tal' pēitēs potuissz satisfacē i ppe z i
pfecte tm̄: n̄ a't ppe z pfecte. Ad ꝯfir. dico. q
al'r potuit hō libari: sz h° nō fuisset p ꝯdignā
satisfactōez vt mō. ¶ 2°. Passio x' clpā nr̄am
deleuit effe'e. g° de' ime'e sine illa idē p̄t iuste
rēitēdo clpā. Dices q h° p̄t qdē de' sine xpō
mediatore: sz n̄ p viā satisfactōis: qz n̄ redde
re' equalēs sic mō. 3° qz q̄z'm malū ē pctm̄ auer
tēs a deo tm̄ bo'm ē ꝯuersio ad deuz ex cari'e.
Pctm̄ ēt n̄ abstulit n' tm̄ bo'm q̄z'm natū ē ince
actui nr̄o. z tn̄ idē p̄t ineē actui nr̄o. g° equalz

So. Ad ipbatõez illi? bõe rñsiõis dr p° q ñ ẽ tñ bõa põsio p grãz.q̃zm mala ẽ adũo sz sbaz act?.qz 2m ẽ infinitũ pp ifinitatẽ offẽsi z bõi ablati z pene õbite ex ɔdigno:ñ ãt pm.i. ɔuẽsio ad deũ p grãz potissi vt depẽdz a libo arbitrio: qz vt sic ñ meref etnã n' de ɔgruo. vñ illõ ẽ ifinitũ, dmeritũ ñ ãt h° ifi^{tũ} meritũ qz plura reqrũt ad bom q̃z ad malũ.vñ sz leges hũanas pl? dmere' maledicẽs regi q̃z mereaf regẽ salutãs. Dico 2° q dato q tal' ɔdiso hẽat ifi^{te} aliquã ab extrĩseco.ñ tñ p cã pt fieri do equalẽs satisfactõ:qz oẽz suũ actũ dz hõ deo ex alia cã:puta rõe creatõis si de? di stricte secũ agẽ vellet. Q̃d ãt ñ exigat libalitatz ẽ. Dico 3° q lz pctm̃ sõlt nõ auferat n' tm̃ bom q̃zm natũ ẽ inee actui nr̃o.tñ effe^{ue} aufert deuz,z h° ex cõdigno z vt ẽ a libo arbitio qd bonũ vl' equalẽs restitui ñ pt p aliquẽ actũ n' sõte vt ẽ a libo arbi.z cũ ħ a do mouẽte.z tc redditf potius a deo q̃z ab hoie.ymo dico q nllã actõ puri hois q̃ztũcũq; grã ifõata.ẽ pfecte merito^a vite etne aut satisfacto^a offense sz ab^{ias} q̃ztitatẽ dati z accepti. q̃ ad mitũ l' offese.z emẽde q̃ ad satisfactõez. Sz 3. Nã tal' actio ẽ ifi^{te} effica^e ex pte pncipij efficiẽtz.i.di z ex pte sõlis.i.grẽ.g° ẽ pfecte mito^a z satisfacto^a. So.negaf ɔña pp duo.p° qz i tali actu nlla diuia psõa meref aut satisfac:sec? d merito x'. 2° qz tales act? de? nz õdiat nz acceptat ad pfectã satisfactõez l' meritũ sz rigorẽ iustitie:sec? de merito x'. ¶ 3° passio xpi fuit bom finitũ z finitũ meriti. Nõ.n.fuit bom,icreatũ nz ifi^{te} amatũ a do:qz ñ fuit bttũs amãdo illã.ñ cut amãdo se.g° ñ ifi^{tas} i pctõ phibz satisfactionez eẽ po^{tes}. h° facẽt poita x' passiõe. So. negaf aña.qz passio xpi fuit ifi^{ti} meriti ñ simplr:sz i gñe meriti. Proba° bo pbat q i^a meritũ ñ fuit ifi^{tus} simp^r ex gen? sic diuia eẽn^a d b°.8.3.d.18. Est ãt sciẽdũ q pctõz oẽ q pt dz deo rõe poz bñficioz.iõ ñ pt deo satisface d deb? dei.n' ex q̃dã g̃tuita ɔcessiõe: q ñ ẽ pfecte z simp^r satisfacẽ:cũ fiat solutio de alieno ex diuia pmissone.q̃ ñ exigit oẽ qd pt exigẽ. Sciẽdũ ẽ ẽt q ad pfectã satisfactõez sz rigorẽ iusti^e reqrif.p° q act? satisfactoi? equale' at i bõi^{te} malitie pctĩ.2° q satisfaciẽs sit pn^{lis} l' total' cã bõitatz illi? act?. sic offẽdẽs fuit cã sua pctĩ.3° q satisfaciens satisfaciat p aliqd q totalr sit suũ vl' ñ magis sit alti? q̃z suũ.4° q id qd exbibz alias ñ teneaf exhibẽ. Oĩa aũt ista ɔueniũt x° z nulli istoz create. Jõ create satisface ñ pt n' suppo^{to} mito x'. Jõ ista ẽ falsa. Ad cõpletã satisfactionẽ suffic q act? satisfactori? i bõitate parificef malitie offẽse. Ultra hoc eni tria reqrũt vt patuit.

¶ Cõtra eãdẽ arguit durã.dicẽs ñ eẽ vez q hõ satisfacẽ posit cõicato sibi merito x'. Nã qcqd erat i xpo sz hũanã nãz totũ erat obligatũ deo z ei debitũ p bñficij. Si g° ñ potuit satisfacẽ p aliq̃ pctõ ɔdigne:sz solũ sz diuinã acceptatõez. So.sic dic pe.d pa. lz hũanitas xpi ñ possz deo reddẽ equalẽs n' ɔñr satisfacẽ n' sz acceptatõez diuinã.tñ suppo^m diuinũ i^a potuit satisfacẽ ɔdigne p alijs. Sz 3. i^a suppom ñ satisfec n' sz hũanitatẽ sz quã ẽ passus ac meruit. So.meruit p actionẽ hũane nãe. i q̃ tñ actõe erat vt? deitatz z erat a supposito diui° sic a pn° qd agebat z satisfaciebat z merebaf ɔdigne.vt qd hũanitas vo vt q̃. Talis .n.opa° vt exiẽs a diuio suppo^{to} melioz erat oib? bñficijs i hũani^{te} susceptz.z ɔñr xps sufficiẽt recõpẽsabat. Uide.3.q.19.ar.1.

¶ Cõt^a 2us sco.q qs p vno pctõ satisfacẽ possit manẽs i alio. Nã oppo^{ta} sñia ẽ nimis dura pctõrib? z occasio mali i eo q aũ satisfactionẽ recidiuat. So.vig nr̃a est occasio maioris cautele, iuitã° pctm̃. z ei q recidiuauit ñ ẽ cã omittẽdi satisfactiõez.sz penitẽdi.q si penitet iã optie satisfacit. Et si ñ penitet z satisfactio p? se.relinq̃t effe^m vt ieiuniũ l' el'ya adhuc satisfac sz.s.tho.z pe. Sec? ãt se trãsit sine effectu resicto vt oro. ¶ 2° recidiuãs z ñ penitẽs. sz nz ɔplẽs iiũctã pniãz peccat mõlr.g° ɔplẽs bñfac:qz obedit.g° satisfac: qz tale qd ñ fuit iiũctũ n' vt ps satisfactõis. So.neg^r ista ɔña. Jste fac id qd sibi iniũctũ ẽ tãq̃z ps satisfactionis.g° be z sõlr satisfac. Cõseq̃uẽs.n.ẽ falsũ si deficit caritas. Scdz petrũ. tñ tal' vitat offẽsã sic z iplẽs pceptũ dei de honore parẽtũz l' eccl'ie de ieiunio. ¶ 4° qz si abscidaf man? ei q h° meruit ẽt ɔ volũtatẽ ei?. satisfit iustie et legi q̃zuis tal' ñ restituaf i aicitiaz pncipis.g°

a similiB. So. Regi ñ satisfit nͦ exhibēdo equa lēs qͦ nullꝰ pt reddē deo absͤ ēt si qs sit ĩ ca ritate. ymo nec equalēs acceptatiē: nͥ qs sit in cariͤ. Itē regi ñ satisfit si exhibeat non gratum aut si cōtinuetur offensa.

¶ Cōtͣ eādē qdā alij arguūt pͦ sic. Nā recidiuās ñ erat dbitor nͥ finite pene. gͦ eā pt ex soluere. gͦ ꝛ satisfacē. So. Iste tenet soluē penā finitā gratā deo q ei eternā ĩ hāc cōmutauit suppoͦ q ĩ amicitiā pseueraret ꝫ petrū. Est āt grata p grāz. ꝯ qꝛ deꝰ semel acceptauit absolutōem a bet̄na pēa. gͦ illā nūq̃ retractat. So. dic idē q deꝰ nūq̃ retractat acceptatū ꝫ p̄dēstiatōez ꝛ p̄sciaz: secꝰ ꝫ p̄ntē iustitiā. l' dic q acceptauit finitā penā p ĩfinita sb ꝯditōe. q ĩ grā expleret. ¶ 2ͦ qꝛ ꝫ iustitiā hūanā ex soluēs taxatā pēaz p pori offēsa ēt postq̃ dnuo offēdit satisfac. gͦ a simili B. So. Nō est sile qꝛ hoi pt emēda p̄stari eq̄lis ꝫ quātitatē rei nō deo: ꝫ solū ꝫ acceptatōez q̃ sine cariͤ ñ ē vñ si iudex hūanꝰ dāpnarz aliquē ad emēdā gratiosā soluēdā talr vt d cetero caueret offensā si reꝰ iterz offēdēt iterz pēa ab eo exigēt. ¶ 3ͦ qꝛ si tal' ñ ē libatꝰ a pēa. gͦ eā soluet in ĩferno. Aut. gͦ soluet finitā ꝛ sic eadē rōe B soluē pt aut ĩfiͣᶻ q ĩꝯ': qꝛ ñ erat dbitor nͥ finite. So. Soluz ĩfiᵗᵃᶻ ñ qꝛ finita muteᵗ ĩ ĩfiᵗᵃᶻ: ꝫ qꝛ erat dbitō ĩfiͤ si ñ soluebat finitā grāz. Sic. n. p̄dēs p̄uilegiū clerici ĩcidit a foro miti ĩ forū sāgīs. sic q dcliat for̄ eccle p mōtale ĩcidit ĩ forū pene exāināȝ B pe. ¶ 4ͦ qꝛ si ĩfiͤ qs puit ĩ ĩferno p sel' dimisso eq̄lr puit sic p ñ dimisso. gͦ nͥ ꝯtritio ꝛ ꝯfessio pfuisset. So. tal' ita ĩ ĩferno puit p dimisso ac si nūq̃ fuisset dimissū. Nec ppͣ iutil' ē ꝯtrio l' ꝯfessio p se qꝛ ĩtroducūt: ad regᵐ ꝛ penā eternā ĩ tpalē ꝯmutār ꝫ p accn̄s possint ĩpediri. l' pt dici q tal' puit tm extēsiue sic p nō dimisso ꝫ ñ ĩtēsiue. qꝛ iā ps pene ē soluta p ꝯtiōez ꝛ ꝯfessiōez ꝛ forte ptē satisfactiōis. Si tñ vna sola dies satisfactiōis remāsisset in eternū puniet. Oēs p̄dcē solutiōes ad hec 4ͦʳ sunt petri pꝰ durādū.

¶ Cōtͣ. 4. arguūt qdā. pͦ ꝯ pba. dicētes q ñ ꝯcluᵗ. qꝛ argᵗ ꝺ āore di ad nos q̃ āore ñ carēt ꝛ mali q̃s diligit: ꝫ carēt āore nr̄o ad deū So. pcōr odio hēt a do: ꝛ si diligit q̄tis diligit. Qui āt ñ meret amorē dei nō pt mereri q deꝰ det ex āore ꝺ ꝯdigno. vñ q dat inimico ē magis gratuitū ꝛ minꝰ debitū. ¶ 2ͦ qꝛ sic se hꝫ amor gratuitꝰ ad bona grē ita nālis ad bōa nāe. gͦ hñs nālē. bōa nāe meret: sic hñs gratuitū bōa grē. So. Nō ē sile ĩ statu p̄nti. qꝛ amor ḡtuitꝰ facit digᵐ amore di ꝛ ꝓꝓtōnatū ad merēdū. ñ āt amor nāe: qꝛ hꝫ anexaȝ ĩdignitatē reamatōis a dō si sit sine gratuito. ꝛ q ĩdignꝰ ē dino āore ĩdignꝰ ē oĩ dono āoris. Et p̄terea nālis amor ꝛ dilectio debita ē dispositō necessitatꝫ ad gratuitū. Qui. gͦ nō ē ĩ grā nō hꝫ dilectōez nālē debite. vñ ē ĩ statu odio habiti. Si qs tñ ex ñs ĩ puris nālibꝰ eis bene vteret mereret ꝯseruatiua nāliū qbꝰ est dignꝰ ꝫ nō ip̄a naturalia que hꝫ. Sic ē ēt de hñte grāz. ¶ 3ͦ. Quicqd dꝰ dat totū ē ex grā ꝛ nͥ ex dbito. gͦ hō nͥ meret de ꝯdigno. So. triplr aliqd ex libaliͤ dat vnoͦ qꝛ nͤ recipiēs hꝫ dbitū recipiēdi nec dās dbituz dādi. 2ͦ qꝛ vterz hꝫ dbitū ꝓdēm suoͦ: 3ͦ qꝛ iste hꝫ dbitū recipiēᵗ: ꝫ ñ ille dāᵗ: sic cū qs ñ ꝯductꝰ a rege tm ope suo ꝯfert ei q̃ᵐ stipēdiariꝰ. Pͦͦ se hꝫ deꝰ ꝛ pcōres bōa faciētes. 2ͦͦ iusti ꝛ deꝰ si qd pmisit. 3ͦͦ iusti ꝛ deꝰ si nichil pmisit. Et hoc est meritū ꝯdigni. q nō reqrit debitū in dāte: aliogn lucifer non meret ꝯdigne dāpnari. qꝛ deꝰ nō tenet dāpnare illū. ¶ 4ͦ. Deo nullus pōt reddere equiualēs. gͦ nullꝰ pōt eum ꝯstituere debitorez. So. Ad B dicit. s. thō. 12. q. 114. ar. 1ͦ q actio nr̄a nō hꝫ rōez meriti nisi ex suppoitōe diuie ōdiatōis: iō nō seqtur q dū meremur deꝰ efficiat nobis simplr debitor: sed sibi ipi inq̃ᵐ debitū est vt sua ordiatō impleat. Petrꝰ autē dicit q nō possumꝰ deo equalēs reddē: ꝫ tñ deꝰ nō obligauit nos nͥ ad p̄cepta. ꝛ ĩ alijs meremur. ymo ꝛ obſuādo p̄cepta volūtarie. Nullꝰ etiā pōt deuz ꝯstituē debitorē ꝛ tamē hoc nō obstante qs cōdigne meretur vt pꝫ in penis. Sꝫ ꝯ. qꝛ nō est simile in penis ꝛ premijs. Nam premiū reddit merenti cōdigne ex debito: qꝛ iniustitia fit si nō reddat nō autē pēa. So. Ista replica ē ꝯ petrū ad quā dr̄ q in hoc illa sūt silia q neutrū mit ñ deū ꝯstituit dbitorē. Et cū dr̄ q iniustitia ē si p̄miū ñ reddat dico q illa iniustitia nō fit

mereti:ꝫ ipi do ex cuiꝰ ōdiatōe meritū ē me
ritū ꝛ cui soli deꝰoꝫ. Nec tñ ꝓpe deꝰ tūc sibi
facēt iniustū cū eēt volēs. Dico 2° ꝙ volūtas
dei ē ꝛ cēset volūtas create: sicut dñi serui ꝛ
pris filij. Non āt fit iniuria ꝟuo aut filio si ei
ñ reddit qḋ meruit volēte dño. ꝛ pr̄e. g° nꝫ
create volēte deo. Dico 3° ꝙ si deꝰ nō reddēt
merēti de ꝯdig° ꝓmiū facēt iniuriā create nō
simpliciter: sed supposita sua ordinatiōe iusta
quaꝫ preterit quod tamen est impossibile li
cet predicta ꝯditōalis sit ṽa.

Jrca.16.disti. qrit vtrū pctm̄ veiale possit reitti sine mortali. ℂ P° ꝯ°. Pctm̄ veniale dimitti ñ pt voluͣte manente ad illḋ.4.d.16.q.3.ar.1. Jpe. n. affectꝰ ad opꝰ pcti ē pctm̄ ꝛ cā pcti. ℂ 2ª vnū pctm̄ veiale pōt sine alio dimitti ibidē que¹ª.2ª. Nō.n. veialia sīt ꝯne
xa q̄ꝫm ad ꝯfusionē sicē nꝫ mōtalia. nꝫ q̄ꝫm ad au
s°ᵉꝫ vt mōtalia. qꝛ ñ auītūt adeo. ℂ 3ª. Pctm̄
veiale dimitti ñ pt rēanēte mōtali ꝗ.s̄. que¹ª
3. Nā mōle tollit feruorē caritatꝫ ꝑ quē tol
luntur venialia eidem opposita.

ℂ Cōt°.3.argᵗ durā.p°sic. Jn mōli pctō sunt
tria.s. clpa q̄ ꝯsistit ī deordīatōe actꝰ ꝛ offēsa
q̄ ꝯsistit ī ꝓuatōe gr̄e. Dr̄.n. deꝰ offēsus ꝟꝫ ef
fectū. qꝛ ꝓuat gr̄a. Est 3° pēa dbita. Ad remis
sione g° eiꝰ reqrit tria opposita.s. ōdiatō vo
lūtatꝫ ꝑ ꝯtritōeꝫ: restitu° gr̄e ꝛ ꝯmuta° eterne
pene ī tpalē. Jn veiali āt ñ ē 2m. i. offēsa: ꝫ tā
tū pm ꝛ 3m. g° ad eiꝰ remissiōeꝫ suffic ōdia° vo
lūtatꝫ ꝑ displicē̄ᵃꝫ ꝛ solu° pene finite ñ āt gr̄e
restitu° hec āt fieri posst ab exñte in mōtali.
So. Sic pꝫ 4°.d.16.q.2.ar.2.q.1.1m. ī veiali
ē macla ñ ꝑ ꝓuatōeꝫ plcritudīs gr̄e: ꝫ ꝑ ipe
dimētū ne talis plcritu° appeat ī actibꝰ eo° q̄
pulueres maculāt. Sꝫ tñ vt pꝫ.12.q.59.ar.1.
ista ñ ē macla eq̄ ꝓpe vt q̄ ē ī mōli: ꝫ ē soluꝫ
ꝟꝫ qd. Est ēt vt pꝫ 4°.d.s̄.q.2.ar.1.q.2.ī eo ali
q̄lis offēsa ī q̄ꝫm ꝑ illud deꝰ offēdit pcō ꝛ si ñ
peccāti. vñ ad suā remissiōeꝫ reqrit aliquem
actū ꝯriū deo placētē in ordīe ad vitā eternā
Dato tñ ꝙ nꝫ maculā nꝫ offēsā stricte ꝯtīeat
tñ si sit ānexū mortali ibi est offēsa ꝓpe qua
stante nō pōt ordinari volūtas tamē talis or

dinatio sit cōtritio. ¶ 2° qꝛ puer cū oriᵍᵃ ꝛ ve
niali precise decedens nō puniet in iferno pe
na infinita. qꝛ nō debet veiali. g° finita. ꝛ con
sequēter pari rōe hic eā soluē potuisset ñ ob
stāte oriᵍᵃ qḋ gr̄aꝫ tollit. Dices ꝙ talꝰ necª ān
peccabit mōialr q̄ꝫ veialr. ꝯ qꝛ oppoᵐ glꝫ vi
det ī pueris ī qbꝰ sīt mlta veialia ānq̄ꝫ mōta
lit peccēt. So. Soluit.s.tho.ma.q.7.ar.10.
8m ꝛ.2.d.42.q.1.ar.5.7m dicēs casū eē ipoleꝫ
qꝛ talꝰ cū ad vsū rōis venerit ī q̄ p° pt peccare
veialr aut mōtalr si facit qḋ ī se ē q̄rē° salutē
ꝯsegt gr̄aꝫ ꝛ remissiōeꝫ origialꝰ si do nō facit
peccat mōtalr qꝛ ad illū tenet ꝑ illo tēpore.
qꝛ ꝓmo ante oīa homo naturali lege tenet so
licitus esse ḋ salute vltimꝰ eni finis p° nālr ca
dit ī apetitu sicut ꝓma ꝓnª in ītellͧ. Si tñ sic ꝑ
ipoleꝫ ponat talis vt dicit 2°.d.s̄. puniet eter
nālr ī inferno pena sensibili: ꝫ hoc accidit ve
niali inquātū est sine gr̄a. Ad id qḋ iste dicit
ḋ pueris dico ꝙ ante vsuꝫ rōis possūt aliqua
facere ḋ genere venialiū: sed nō peccare veia
liter. qꝛ si excusant a mortali multo magis a
veniali. ¶ 3° qꝛ ꝑ bona opa extra caritatē scā
quis de cogruo mereʳ aliq ḋ tpale bonū. g° ꝛ
expiatiōeꝫ tpalis pene. So. Negat ꝯña qꝛ
talia sīt aliq°meritoria alicuiꝰ bōi tpal: ꝫ nō
cuiuslꝫ qꝛ ñ eiꝰ qḋ nālr ifusiōeꝫ gr̄e ꝯsegt cu
iusmodi ē remissio eterne ac tpalis pene. ¶ 4°
qꝛ sigd obstat illud ē qꝛ talia nō sunt accepta
deo. Sꝫ hoc nichil est qꝛ ꝛ si ñ acceptētur ad
remūeratōeꝫ eterne vite tamē accepta sūt ad
remunerationē tpalis bōi cuiusmodi ē ista re
missio pene. So. Talia ñ sīt accepta ad remu
neratōeꝫ tpalis boni. qḋ nālr ꝓsuppōat gr̄aꝫ
cuiusmoꝰ ē pēa satisfactoᵃ ꝑ veiali ꝛ illḋ pur
gans. Secus de alijs penis que ñ sunt satisfa
ctorie nꝫ purgatiue pctōꝝ: ꝫ isligūt ad initiū
dampnatiōis vel gloriā dei vel bonū aliorū
hoīuꝫ. Ad diminutiōeꝫ.n. vel ꝓuationē ta
liuꝫ: bona facta in mōtali valere possūt. Sꝫ
forte arguens putauit venialis remissionem
nichil esse aliud quaꝫ temporalis pene solu
tiōeꝫ qḋ ē falsuꝫ vt pꝫ.mal.q.7.ar.11. Sꝫ tñ
arguēs ītēr illa duo distīxit: nūc false putauit
veiale reitti quo ad culpā ꝑ displicentiā pcti
sine gr̄a ꝛ quo ad penā ꝑsolutōeꝫ pene finite

ex grãz: qꝛ sine grã null⁹ dolor ē ꝯtritio ꝛ nul la pẽa satisfactoꝛ: q̃ꝝ vtrũqꝫ reqrit̃ ad ꝯpletaꝫ rem̃isi[oĩs] vẽial' potissi[m]ꝰ ꝯtritio. 5°. Nã rõ p ꝯ[trari]ꝰ ñ vꝫ q̃ ofᷓ ꝙ moꝛtale oppõit̃ caritati ꝛ vẽia le feruoꝛi ei⁹. Ex neutra.n. pte ē oppoi° fõal' ꝫ ꝯsequtiẽ tm̃ quo ad mõtale. ꝛ q̃ ad veniale neutro mõ. Stat.n. cũ feruoꝛe. q ē itẽsio hit⁹ vt pꝫ ꝛ q ē itẽsio act⁹: cũ ꝑ tali nõ tollat̃ sine displicen[ti]ª volũtatꝫ. Foꝛmalr̃ ãt vtriqꝫ pctõ oppõit̃ oꝛdĩa° act⁹. So. Feruõ.i. itẽsio act⁹ oppõit̃ vẽiali ꝯsequtiẽ. Ad pba. i oppo[siti]m di co ꝙ ille feruoꝛ q deler aliq̃ vẽiale. ñ stat cũ illo: ꝫ stat cũ alio. Est.n. ṽtual' ꝛ iplicatiẽ di splicẽtia ꝛ ꝯtritio de tali vẽiali. ꝛ nõ de alijs. Qui ãt de ꝫ oĩa ē ṽtualr̃ displicẽtia de oib⁹ ¶ 6° qꝛ dictũ grego.s. vẽiale obscurat mõtale obtenebrat̃ ñ iuuat. Nõ.n. obscurat ꝑ diminu tionẽ caritatꝫ vl' gr̃e: cũ istaꝝ oẽs minui nõ possint: ꝫ ꝑ diminutõeꝫ nãlis luis rõis. So. Caritas ꝫ aliq̃ diminuit̃ ꝑ vẽiale ꝛ sic greg. loq̃t̃. Põt ẽt diminui q̃[tu]m ad bitũ aliquoꝰ vt pꝫ de malo q. 7. ar. 2. 4m. vbi dicõr bitus fit facil' mobil' dupl'r. vnoꝰ ꝑ se qꝛ.s. ñ hꝫ ꝑfectũ eẽ i sbo alio° ꝑ accñs rõe dispoitõis inducte ad ꝯriũ. Prio.gᵒ mõ. qd difficile mobile di minuit. faciẽdo facile mobiẽ. diminuit ipꝫ bĩ tũ. nõ ãt. 2°° vt pꝫ i foª sbali q̃ nõ minit̃. Sic ãt vẽiale. diminuit diffi[ci]l[ita]te mo[bilitati]s circa cari[tat]eꝫ. Et sic itelli[git]ᷣ ꝙ minuat cari[tat]eꝫ q̃[tu]m ad radica[ti]oẽꝫ i sbo

¶ Ad idẽ arguũt ẽt alij p° sic. Nã vẽiale nõ pt fieri mõle n[isi] eẽ. gᵒ. sic pt remitti mõtale sine vẽiali its ẽꝰ. So. Nõ ē sile qꝛ remissio venial' p̃suppõit iª ꝑ qd remitt̃ mõle.i. caritatẽ ñ eꝰ. ¶ 2°. Qd non tollit̃ ꝑ vẽiale nõ oꝫ restitui in ei⁹ remissiõe. Tale gd ē grã. So. Negat̃ ma ioꝛ. de eo qd nõ tollit̃: ꝫ tñ suppõit ab eo ꝑ qd tollit̃ vẽiale. Sic ãt ꝑ auaritiã nõ tollit̃ fi des aut spes: sine gb⁹ tñ iustificari ñ pt auar⁹.

Tercio circa eãdẽ distin. q̃rit̃ vtrũ pnĩa hẽat ptes. ¶ P° ꝯ°. Pnĩa hꝫ ptes pñti disti. q. i. ar. i. ꝛ. 3. q. 90. ar. p°. Jd.n. ꝙ i ea hꝫ locũ mãe. i. act⁹ pẽi tẽtis multa ꝯtinet spẽ diu[er]sa. puta ꝯtritionẽ ꝯfessionẽ satisfactiõem. ¶ 2ª. Pnĩa vt ē ṽt⁹ nõ hꝫ ptes ṽ. s. quelª 3. Null⁹

n. hit⁹ hꝫ act⁹ hũanos ꝑ ptib⁹. ¶ 3ª ptes pnĩe ꝯuẽiẽt̃ assignãt̃. 3. s. ꝯtrõ ꝯfessio ꝛ satisfac° 3ª ṽ. s. ar. 2° ꝛ 4° ṽ. s. Tot.n. p̃cise st̃ act⁹ pẽitẽtꝫ reqsiti ad satisfatiẽ[m] do. ¶ 4°. Predcẽ ptes pnĩe dñr iteg̃les ñ ãt ꝑpe sbiue aut potẽtia les. ṽ. s. Si.n. eẽnt ptes sbiue ei⁹ essent. 3. pnĩe sic. 3. hoĩes st̃ tria aĩalia. Si potẽtiales sic cũ ꝫ eaꝝ adeẽt ꝯplete eẽnª tot⁹.i. pnĩe sic eẽnª aĩe adest potẽtijs. ꝛ vna eaꝝ idudẽt i se vim aliaꝝ. Nõ tñ st̃ ptes q̃ntitatiue homogenee l' etheꝛogenee: ꝫ st̃ ptes eẽn[tial]es q̃ tñ ñ st̃ sil' pẽt qꝛ totũ.i. penitẽtia ē quoddã successiuũ.

¶ Cõtª p°ª³ ꝛ. 3. argᷣ durã. ꝙ tria p̃dicta ñ sint pnĩe ptes. p° qꝛ oẽ sacr̃m eccl'e mistrat̃ ami stris. q̃ ad oẽs suas ptes. Null⁹ ãt mistrat il la tria. So. Negat̃ maioꝛ qñ ipa mã ē actus hũan⁹: qꝛ tũc a mistro ñ applicat̃: ꝫ solũ sci ficat̃ ꝛ ꝑficit̃ ꝑ absolutõeꝫ l' aliqd h⁹ qd alis nõ ē d eẽnª sacri: vt pꝫ i mr̃imõio. Jn alijs ãt facit vtrũqꝫ. Est ãt sciẽdũ ꝫ petrũ ꝙ i sba na li ñ st̃ ptes eẽntiales nisi ṽa mã ꝛ ṽa foª: i ar tificiali ãt ꝯpoito st̃ ptes mãles q̃ se tenẽt ex pte mãe vt h ꝯtri° ꝛ ꝯfessio. ꝛ fõmales q̃ se te nẽt ex pte fo[rm]e vt hic absolu°. ꝛ sequẽs satisfa ctio iniũcta h ex illo. Põt tñ dici ꝙ satisfactõ ē ꝑs mãe: qꝛ ꝛ ñ seq̃t̃ absolutiõeꝫ q̃[tu]m ad exe quutõeꝫ. ꝯcepta tñ ꝛ ꝑpo[sit]° p̃cedit: ꝛ i ꝯtritiõe cepit. ¶ 2° Cõtritõ ñ ē aliqd sen[sibi]l[e] extrĩsec⁹ ad hibitũ. gᵒ nõ ē ꝑs sacri. So. Scdꝫ petꝝ dicit̃ p° negã° ꝯñtiã qꝛ ꝫ arguẽte itẽtõ ē d itegri tate sacri potissime mr̃imõij. Et ꝯsẽsus ē mã vl' ꝑs mãlis.i. dispoitĩa mãe seu ꝑsone ꝯhẽis vl' foꝛmal'.i. expssa ꝑ ṽba foꝛme. Dr̃ 2° ꝙ con tritio in.se vt ē act⁹ grã infoꝛmat⁹ ē res sacri: sed vt mãifestata ꝑ sen[sibi]lª sigª tãqꝫ act⁹ liberi arbi trij d̃testãtis pctm̃ ꝛ disponẽtis ad grãꝫ ē ꝑs h ex illo: bñ quo ad h° ꝙ ꝯtritio vt ꝑs sacri ē sensibil' in se vl' in alio. ¶ 3° deficiẽte satisfac[tio]ᵉ qꝛ.s. nõ explet̃ nichilo⁹ stat ꝙ pus fuerit verũ sacr̃m pnĩe. gᵒ satisfactio nõ ē de eẽntia sacri. So. pus fuit veꝝ sacr̃ꝫ: ꝫ nõ ꝯpletũ vltio cõ plemẽto. Est ãt satisfactio de necessitate sacri vltiate ꝯpleti hec petr⁹. q̃ ẽt dicit ꝙ pnĩa fuit sacr̃m in lege moysi ꝛ nãe. qd. s. tho. videt̃ negare. 4. di. 8. q. i. ar. 2: sed intedit ꝙ in lege moysi non fuit sacramẽtũ eomõ quo nũc qd

p3 q.4.d.i.q.i.ar.2.q.3.2ᵐ dic̄ q̄ in lege nāe erāt tria sacramēta.s.fidei.ɔ̄ oꝛl̄ᵉ.⁊ pnīe ⁊ mā trimōij. ⁊ ɔ̄stat q̄ ēt ī lege moysi.

¶ Ad idē arguūt alij sic. Nā sine satisfactōe alij p magnā ɔtritionē hēt̄ effe⁹ sacri.g⁹ satisfactio ñ ē de eēn⁸.Go. Sic p sacr̄z ī ppoito alij hēt̄ id qd̄ ē rēs sacri tm̄ vt ī bap⁹ flamis ita ēt h̄ ē.¶ 2⁹. Nā si ɔtritio ē ps sacri.g ɔ̄fitē tur ⁊ absoluit̄ sine ɔtritōe ñ recip̄ itegrū sacr̄z pnīe.So. De sacmēto pnīe possum⁹ loq̄ du/plr. vno⁹ q̄ȝᵐ ad suā p̄ᵗ³ ɔ̄fectōez sine q̄ ñ ē ei⁹ eēn⁸.s.vt ɔtinet sacmētū tm̄ ⁊ sic ptes ei⁹ sunt absolu⁹ ɔfessio ⁊ ɔtritio vl̄ attrio l̄ q̄ vis alia displice⁸ pcōꝝ.ita q̄ si vnū dictoꝝ d̄ficēt alia duo nō sufficerēt. Alio⁹ q̄ȝᵐ ad 2ᵃ³.qua.s.ɔtinet sacmētū tm̄ ⁊ rē tm̄ ⁊ rē ac sacmētū simul Sic autē ñ ē sine ɔtritōe. Qui.g⁹ ɔfitet̄ ⁊ absoluit̄ sine displice⁸ pcōꝝ ñ recip̄ sacmētū nȝ ei⁹ effeᵐ. Et si adsit displicētia ñ āt ɔtritio recipit sacmētū ⁊ effeᵐ ei⁹ q est oꝛnat⁹ ⁊ est res ac sacmētū. Qui vo cū hijs ēt ɔterit̄ recip̄ et id qd̄ est res tāꝝ.i.gratiā. Est g⁹ ɔtritio ps sacramēti foꝛmati nō autē infoꝛmis.

Circa.17.dist.q̄rit̄ vtrū ve cōtrit⁹ poti⁹ debeat eligē penā īferni vl̄ oīo.ñ eē q̄ȝ peccare. ¶ P⁹ɔ⁹. Cōtrit⁹ tenet̄ in generali velle pati magis quācūq3 penā q̄ȝ peccare. ñ tm̄ tenet̄ in spāli descēdē ad penā inferni vl̄ aliam 2⁹ quol.q.8.⁊ p̄iūri.d.1.q.2.ar.3.q.1.4ᵐ. Tenet̄ eni plus deū q̄ȝ se amare. ¶ 2ᵃ glȝ ɔtrit⁹ magis dolet de pcō vt ē offensa dei q̄ȝ de eodez vt ē nociuū sibi ipē 4⁹ vbi.ſ̄. ¶ 3ᵃ. Foꝛtis foꝛtitudie politica pl⁹ dȝ fugē pctm̄ oppoᵐ foꝛtitudini q̄ȝ moꝛtē coꝛpoꝛalē.⁊ f̄m rectam rōeȝ eligit moꝛtē ppter bonū cōe cui⁹ est pa .i.q.60.ar.5.⁊.12.q.109.ar.3. ⁊3⁹.d.29.q.i.ar. 3.⁊.22.q.66.ar.3. Talis eni electio ē ɔ̄foꝛmis nāe itegre ⁊ ñ cōꝛrupte q̄ ptē expo¹ p toto.

¶ Cōtra pmaȝ arguit dura.q̄ p vitādo malo culpe null⁹ dȝ eligere gehēnā vel nō eē.pmo sic.Si.n.eligenda est pena inferni ppter culpam vitādā hoc est q2 sine tali nō pōt vitari culpa. Hoc autē est falsum.q2 sine omni pena vitari pōt culpa nisi ipa sit materia virtutis opposite eomō q̄ pctm̄ oppositū foꝛtitudini nullus pōt vitare nisi s̄bstinendo tristia Pena autē gehēne nulli⁹ virtutȝ est mā.So. Est aliq̄s casus po° de pol³ dei absoluta in q̄ sine electōe talis pene vt est pena precise non pōt vitari culpa ⁊ in tali casu ipsa eēt mā virtutis puta obediētie vl̄ iustitie: vt si deus viatoꝛi prescito reuelaret suaȝ dāpnationē. Talis enim teneret̄ cōfoꝛmari diuine volūtati ⁊ si non absolute ⁊ per se volēdo suaȝ dampnationē tamē volēdo s̄uari oꝛdinē diuine iustitie circa se in p̄dictis ⁊ volēdo īplicite talē penam. De hijs vi .q.23.ar.8.2ᵐ.⁊.12.q.19.ar.1. 2ᵐ ⁊ p⁹ di.vltima.q.vltiā ar.vltio.2ᵐ.¶ 2⁹ q2 nūq̄ȝ tenemur nȝ lȝ eligē penā pp culpā vitādā nisi q2 pena est pmotiua virtutȝ opposite culpe sic licet affligere coꝛpus pro aīe salute. Pena autē inferni vel ipsuȝ nō esse.nullam pmouet vtutē. Ad hoc dn̄t aliq̄ q̄ pēa iferni ē mā vtutis.i.iusti⁸ Sȝ ɔ̄ p⁹ q2 hoc ñ ē ad ppoᵐ.q2 nō q̄rim⁹ vtrū iā iuste dāpnat⁹ teneat̄ potius velle suā penā q̄ȝ suā culpā mānere īpūitā: sȝ q̄rim⁹ vtrū ɔtrit⁹ q illā penā non meret̄ teneat̄ potius illā eligere q̄ȝ tēptatiōi succūbere.¶ 2⁹ q2 etiā ē falsū: Dampnat⁹ eni ad moꝛtem tēpoꝛaleȝ sine preiuditio iustitie potest velle q̄ pena moꝛtis sibi misericoꝛditer relaxetur.g⁹ a simili si dampnat⁹ posset penitere. Si autem ponat̄ casus q̄ necesse sit culpā vel penā incurrē dico q̄ est īpossibilis ymo īcōpossibil̄: q2 cū null⁹ peccet nisi volēs si nollēs peccare īcurrat istas pēas quas solus de⁹ infligit.idem est ac si dicat deus. Si nō peccaueris ponā te ī iferno ⁊ p̄ūr ille peccabit ⁊ nō peccabit.q2 obediet deo. So. dico p⁹ negā⁹ maioꝛeȝ q2 aīa īteratura purgatoꝛiū a deo de illa pena cerꝛeficat̄ s̄beūda ⁊ eā tenetur eligere.p quā tamē null⁹ habit⁹ virtutis in ea intēdit̄ q̄ȝuis per talē electionē ɔ̄seruentur infusi:eo q̄ nō eligēdo peccaret moꝛtalr̄. Dico 2⁹ q̄ lȝ scdȝ p̄ūtem cursuȝ pena gehēne nō pmoueat bonū vtutis: tm̄ in casu possibili p̄dicto eligere ⁊ tollerare talē penā esset vitare pctm̄ ⁊ p̄ūr eēt bonū. ⁊ multo magis esset bonuȝ ap pbare iustitiaȝ punientis. Dico 3⁹ q̄ respōsio recitata est s̄bsteutabilis. Ad primū

cōtra dico q̄ vterq̧ illoꝝ poti⁹ dȝ eligē illaȝ penā q̄ȝ peccare in casu in q̄ necesse eēt alterū facere: vl' vbi ipa respuitio pene eēt mortale. Ad 2m dico q̄ dāpnat⁹ volūtate añcedēte ꝛ ꝯditionata pōt appetē dimissionē illi⁹ pene nō āt ꝯñte ꝛ abrd. ex quo ꝯstat sibi d̄ iustitia ꝛ īmutabilitate diue volūtatȝ circa suā ꝑpetuā punitōeȝ. Ulteri⁹ dico q̄ ista īpugna° n̄ vadit ad mētē alioꝝ. q: nō curāt vtrū dāpnat⁹ possit licite appetē dimissiōeȝ pene: ſȝ ītēdūt cōcludē q̄ nō lȝ dāpnato oīo remitti diue iustitie punienti. ꝛ oīo respuere illā penā in se ꝛ ī sua cā. ymo tenet eā ī sua causa. i. dei volūtate velle. Ad id q̄ vlteri⁹ dicit dico q̄ null⁹ d̄ pñti occurrit possibil' casus ī quo vitās cl'pā nec° icurrat penā īferni q̄ ymo vitādo culpā vitat penā: tū po' ꝛ forte de facto sepe veꝝ ē q̄ aliqs nullo° acceptan° penā īferni peccat mōralr. qd̄ pctm̄ vitaret illā acceptā°: vt ille q eaȝ patit aut q añ exitū certificat q̄ eā patiet. Nō peccat ēt ſꝑ q omittit aliqd̄ malum facē timore gehēne: ſȝ solū q omittit ꝑꝑ h̄ solū pu'ita q̄ illā penā iudicat sūmū malū: ꝛ in suo n̄ali bono finem pōit. vt pȝ. 22. q. 19. ar. 6. Est tū ꝯdictio q̄ aliqs si nollet peccare puniret a deo. Cōfi' argm. q: illud qd̄ hoīeȝ eternalr a deo sepat quē sūme tenem̄ diligē. nullo° lȝ eligē. So. Separi a deo ī ꝑpetuū vt ē pure pēale ī cāu po' licite eligit ī sua cā. ꝛ cōditōate si alr pctm̄ vitari n̄ possit: q: magȝ fugiēda ē a deo sepa° ꝑ cl'pā q̄ȝ ꝑ sola pena. Cōfi' 2°. q: ꝛ si liceat mala pati nūq̄ȝ tū lȝ eligē pati ꝑꝑ vitādā cl'pā. nisi sit necessariū. q̄ ē q: malu ē mā ꝟtutȝ l' ꝑ motiuū bōi ꝟtutȝ l' ipeditiuū alicui⁹ vitij. Sȝ ista nō hn̄t locū ī pēa inferni. So. Negat hor. q: ī cāu ipa ē mā ꝟtutȝ vl' saltē recte electōis. Jt a°r q: xp̄s laudablr elegit mortē ꝛ alias pēas ꝑ quas n̄ ē ꝑ mot⁹ ī bono ꝟtutȝ nec facili⁹ vitauit pctm̄. Silr ēt dāpnat⁹ ꝑ penā suā n̄ ꝑ mouet ab bom nc facili⁹ vitat pctā ex q̄ seqt̄ ſm istū q̄ tenet nolle suā penā. ꝛ ꝯsīr se difformare a dei volūte.

¶ Cōt° 2as ꝯclu. arguit idē durā. q̄ distictio ibidē facta nō valeat sic. Nā offensa ꝛ pēa sūt idē q̄ pȝ: q: ira ꝛ offensa sūt ī d̄o solū h̄ȝ effem īq̄ȝm infert penā. g° sūt idē offensa ꝛ pēa illata. So. Jlla duo nō sūt idē. Ad ꝓba. dico q̄ ira ꝛ offensa vt sonāt passiōes. n̄ sunt in deo nisi methaforice. ꝛ h̄ȝ effem: ſȝ vt sonāt actū tranqlle volūtatis volētis īferre penaȝ sūt ī d̄o vē ꝛ fōlr. Poito āt q̄ eēnt idē adhuc nō frustra q̄ri pōt h̄ q̄ rōne magis d̄beat displicē pctm̄ sic pȝ ī simi: q: ideȝ ē tristari d̄ amisso bono ꝑ ꝑuationē ꝛ d̄ malo ꝯiūcto. ꝛ tū. 12. q. 36. ar. p° q̄rit vtrū bom amissū sit magis cā doloris q̄ȝ malū ꝯiūctū. Dico 2° q̄ gcqd sit d̄ offēsa passiua: actiua tū nō ē pena illata. aliogn de⁹ eēt auctor offense cuius est vltor. Sciēduȝ vero q̄ nō oīs offensio actiua infert passiuā. cuius sit causa vt pȝ. si quis offendat ignorantē q inde nō patitur seu dolet. Actionē autē īferre passionē verū est gramatice aut logice inq̄ȝm ꝓpositio d̄ ꝟbo actiuo infert vnā de passiuo n̄ autē vlr phhlosophyce. vt pȝ d̄ eterna creatōe ꝛ ꝓdu°c diaꝝ ꝑsōaꝝ ꝛ ītelle°c lapidȝ. Nulla ē. n. passio corrñdēs ī lapide: etc d̄ alijs.

¶ Cōtra. 3. arguit idē q̄ loquēdo d̄ fortitudine pure morali d̄ q̄ loquūtur pħi futurā vitā ignorātes. lȝ fortȝ nūq̄ȝ d̄beat recedē ab ope virtuoso timore mortis. nūq̄ȝ tū lȝ ei eligere mortē q̄cūq̧ casu. Sciēdū ē igt q̄ ex. 8. ethi. due regl'e sumūt. Pria maius bonū magis ē eligēdū ceteris parib⁹. 2a. Bonū ꝓpriū magis ē eligēdū seu amādū q̄ȝ extraneū. i. q̄ȝ bonū alteri⁹ ꝑsone ꝑuate vel etiā cōitatis cuius ipe nō est pars nō autē plusq̄ȝ bonū cōe eius sorietatis in qua ipe includit. Tunc sic ꝑmo. Electio ꝑ quā eligit maxm malū: puta mors ꝑ aliquo bono ꝯseruando puta rei publice ad qd̄ nichil ꝓdest ſȝ obest: nō ē ꝟtuosa q: ē sine prudētia. Tal' ē elec° mortȝ ꝑ pria apd̄ ignorātes aliam vitaȝ. So. 2a regula est ꝯ pħȝ 1°. etħ. ca. 14. ꝛ. ca. 18. loquēdo d̄ bono cōꝑali q: vt ibi pȝ laudablr quis eligit mori vt viuant mille alij. ymo vt pȝ. 22. q. 123. ar. 5. vt viuat infirmus vnius cui quis obseqtur. Mors etiaȝ n̄ ē sūmū malū simpliciter apd̄ ignorātes futuram vitā: sed soluȝ inter pēalia cū mōte sit peius peccatū. vt pȝ. 3. eth. ca. 16. Minor etiaȝ suppōit falsuȝ. sic q̄ mors ciuis nō cōferat ciuitati nisi rōe victorie ꝯ inimicos. Jnstātia est de eo qui occidit picā: dicētibus aruspicib⁹

q eo occiso resp.cresceret z sua domus decre/
sceret.z eo seruato ecōtra futurū eē sm vale/
riū. Et simili' vo.aug.5.de ci. dei de pcipitā
te se in lacum vt roma eēt felix. Decij ēt se oc
ciderūt.vt ira deoꝝ placauerūt. Ipa ēt mors ad
victoriā cōfert nō in se vt prima°: sꝫ in sua cā
.i.labore.qui eam induxit:z inquātū ē aliqs
extra z incitatio ad pugnā virilē vel eo° quo
mors sampsonis. Cōfir' argumētū q: eādē rō
est de vno ciue z de oib⁹. Sꝫ nō oēs debent
eligere mori:q: bonū reipu.pn'ꝯsistit in vita
ciuiū.z ꝯñr total' mors ciuiū ē eius destructō
sicut mors hui⁹.vl' illi⁹ est eius dimīutio. Itē
z ē idē. Null' aggrediēs bellū sb spe victo'c⁹
ē ois forꝫ eligit mori: q: mors victo' repu/
gnat. So. Ad p^a fo^a dico q mōs vni⁹ ꝯfert
p'rie nō āt mors oīuꝫ. vñ bonū ē p offensiōe
capitis pscidi manū ñ āt oīa mēbra. Ad 2^a
do q aliqs eligit mōtē aggrediē° bellū sb
spe victo' vnde a se l'a suis ñ āt a se. ¶2° pñ'.
Dis vtuose eligēs efficit melioꝝ aseqn° rem
electā l' min⁹ mal⁹ cū eligat bo^m l' min⁹ malū.
Sꝫ mortēs ñ credēs aliā vitā nō efficit me/
lior vl' min⁹ mal⁹ sm extiatiōnē suā:q: nō ce
dit in nō ens. vñ si ꝯstaret ciuib⁹ de morte fu
tura ēt pbabit' nō se deberēt expōere morti:
q: fortitudo ē circa timores z audatias.3.eth.
z neutꝝ illoꝝ ē circa picl'a certa.q: certa sēt qi
pntia z de eis ē tristitia si sint mala. Sꝫ talis
efficit melior l' min⁹ mal⁹. p° q: asegt rē ele/
ctā p l'p totū cui⁹ ipe ē ps. Bo^m .n. toti⁹ est
bo^m ptis z bo^m ptis poti⁹ ē i toto q̄ꝫ in seipa.
2° q: efficit melior. dū morit .i. dū mors ē in
fieri:q: exercet actū opti^m vtutꝫ agē° z patiē°
Nec e voꝝ q cedat i ñ ēs cū taꝫ p ipatetici q̄ꝫ
stoici posuerit aīaꝫ imōtalez. Forti° ēt pure
moral' ñ solū ē circa timores z audatias futu
roꝝ: sꝫ ēt ē circa tl'titias pñtiū.22.q.136.ar.4.
2^m ō qb⁹ certū ē q iferāt mortē dūmō spereꝫ
bonū reipublice. ¶3° q: illud q adducit ō.3.
eth.q p amicis oꝫ mlta pati z mori si oppō
teat z mlto magis p repu.nō pdest: sꝫ obest
q: null⁹ oꝫ āicū plusq̄ꝫ se diligē z ꝯñr n'p eo
oꝫ qs eligē mortē. Dꝫ facē ptinētia ad leges
amiatie z ñ ide seqt mors ē cāl' ñ ex electōe
So. Jite pēit⁹ sbuertit mētē pbi.9.eth.negā
tis ꝯñtiā in q̄ iste se fundat.s. Aliqs morit p
amico q° diligit illū plusq̄ꝫ se. Nā pcurat sibi
ipi mai⁹ bonū q̄ꝫ amico.i.bonū vtutꝫ. Notan
dū āt ē q null⁹ virtuose moritur p tpalib⁹ p/
prijs vt tēporalia ppa sūt. Sec⁹ āt vt hñt ali
qd spiritualitatꝫ:puta q: sūt nec^a ad actū vtu/
tis. Itē sec⁹ vt sūt colegij cui qs puidē tenet.
Arg^m in pede. Nā pena inferni l' ñ eē ē peius
pcō q: plus priuat de bono. g° ipꝫ magis est
fugiendū. So sm petrū pctm peius est q̄ꝫ nō
esse q non est malum z q̄ꝫ pena q̄cūq.

Terū circa.17.distin. q̄ritur vtrū cōfessio facta ab eo qui nꝫ ꝯtritus.nꝫ pēitēs ē valeat

¶ P^a ꝯ°. Cōfessio facta sine ꝯtritōe: non valet p tpe quo fit ad rēissiōeꝫ pcī q̄ad cl'pā vel penā. ¶ 2^a. Talis ꝯfessio recedēte fictiōe icipit eē fructuosa ꝯfitēti. ¶ 3^a. Tali' ꝯfessus nō tenet iterare ꝯfessiōeꝫ pus factā: sꝫ solū ꝯfiteri suā fic°ē³ has ꝯ°ē° hēs hic.q.3.ar.4.q.1.
¶ Cōtra.2.arguit durā.sic. Aliqs dr̄ ñ ꝯtri/
tus dupl'r .s. q: dolet isufficiēter vl' q: nec do
let nec vult abstinere. Primo° valet ꝯfessio z
credibile ē q deus de at'o faciat ꝯtritūꝫ. Sꝫ
2°° qdā dicunt q valet qdē: sꝫ fruct⁹ pcipiet
recedēte fictōe pp ornatū ipsiū. Alij vo dīt
q ñ z argnūt p° sic. Nā talis ornat⁹ est fictio
So. Lūoīa sacr'a grē i hoc ꝯueniāt q grām
ꝯferūt ñ effectiue sꝫ dispositiue: pbabile ē q
q̄ nō iprimūt caracterē iprimāt cōsil'eꝫ dispo
sitōeꝫ que dr̄ ornat⁹. Sciēdū ē āt q talis or/
natus cum careat cōtrario est indelibilis z ite
rato sacramēto intendit nec tñ intēdit gr'a si
minuat deuotio. Pōt etiam dici q caracter
est dispositio z etiā signū distinguens: sed iō
est indelibilis: ornatus autē est dispositio tm̄
ideo cessat pñte fo^a idest gr'a z ñ añ. Sicut
ēt vtus in sacr'o manet donec dispositōeꝫ cā/
uerit z tunc cessat. ¶2° q: ñ pōt esse cū gr'a z
sine ea nō inducit eam abeunte fictiōe cum sit
indifferens ad gratiaꝫ z priuationeꝫ. So. L i
cet possit stare cū puatōe grē tñ de se ē dispo
sitio ad grāꝫ: sicut diaphāeitas ad lucē q̄ ma
net in tenebris. He respōsiōes sunt petri. ¶3°
Talis ipēitēs aut ꝯfitet suā fic°ē³ .i.ppo^m ñ

penitēdi aut n̄. Si pm nō oꝫ absolui a ministro
q̄ scit eū n̄ absolui a do ſꝫ oyo. ꝺ cele.ierar. ꝛ
n̄ absoluit nl ꝯsequit: q꞉ sine pn̄li cā nl agit in/
strm. Si 2m. g° fictio illa est spāle pctm̄ ꝛ ꝯtē
pt⁹ sacr̄i. ꝛ ita cōfessio n̄ ē ītegra: ſꝫ ē iterāda.
So. vt ex pet° colligit trip^x ē fictio l'i dispō.
Una q̄ siue sit ꝯfessa siue n̄ fac sacr̄m nullū ꝛ
nl oīo tūc l'post valꝫ: vt si qs nō ītēdebat sa
cramētū suscipe: ſꝫ irridē ecclīaꝫ: vl' si h° qdeꝫ
ītēdebat: ſꝫ n̄ vollebat pctm̄ cauē ī futuꝝ aut
n̄ volebat de pctō. ꝛ h° actu ꝯsiderabat. Huic
enī defic̄ pa ꝛ pn̄lio ps pnīe. i. act⁹ iteriōꝝ. Alia
q̄ siue sit ꝯfessa siue n̄. tn̄ si qs absoluat desinit
eē fictio ꝛ sacr̄ꝫ vꝫ ēt tpe q̄ suscipit. Ut cū qs
doler de pctīs īsufficiēt: ſꝫ n̄ adeo īsufficiēter
qn tal' atritio l' dolor p sacr̄ꝫ pfici possit ꝛ in
verā ꝯtritōeꝫ ꝯuti ipo vsu clauiū. Alia ē quā
q ꝯfitet n̄ oꝫ absolui ꝛ si absoluit de scō p⁹ ta
le ꝯfessiōeꝫ. dubiū ē vtꝝ īpmat ornat⁹. ꝛ va/
leat ꝯfessio fictōe recedēte. Si qs āt eā n̄ ꝯfi/
teat ꝛ absoluat. sacr̄ ꝫ ē veꝝ ꝛ recedēte fictiōe
valꝫ ꝯfessio p̄terita. rōe ipfecti ōnat⁹ nc ē ite/
rāda: ſꝫ sola fictio ꝯfitēda. Tal' fictio ē illa pe
nitētia q̄ ē īsufficiēs p se ꝛ ēt addito sacr̄o ita
ꝙ vsu clauiū i ꝯtritōeꝫ vti n̄ pt. ꝛ tn̄ ip a fictio
sic latet fictā vt nō occurrat ei q̄ si aliqd nece
ꝯfitēdū vtputa pnīa īsufficiēs p̄dicta. l' cū qs
pfecte doler: ſꝫ tn̄ nō sufficiēter discussit ꝯsci/
entiā quā discussisse se credit ex ignorātia iu
ris diuini. Uel si dolet de p̄terito ꝛ n̄ vult ca
uē de futuro aut eꝯ° ꝛ tn̄ ista mēti n̄ occurrūt
ita ꝙ ē qdē de fict⁹: ſꝫ nō ſꝫ suā cōsciaꝫ. Et ꝺ
duab⁹ pmis nō loqt. s. tho. Sciēdū ē ēt ꝙ di
cta opio. s. tho. ſꝫ eūdē petꝝ trib⁹ modis hēt
vitatē. Prio ī eo q ē īdispofit⁹ p̄uatiē: q꞉. s. n̄
pfecte dolet l' iperfecte discussit cōsciaꝫ. 2° in
eo q ē idispofit⁹ positiē: q꞉. s. n̄ dolet de pc̄o
l' n̄ vult cauē de futuro ꝛ tn̄ ītegre ꝯfitet q̄ oc
currūt ꝯfitēda. 3° aliquo° q̄ ad illū q eidē ꝯfitet
ēt si fictio nullū fecisſꝫ eē sacr̄ꝫ. Sic. n. lꝫ n̄ sit
veꝝ ꝙ recedēte fictiōe valeat sacr̄m cū nullū
fuerit: tn̄ veꝝ ē ꝙ n̄ tenet ꝯfiteri ꝯfessa. ēt si sa
cerdos fuisſꝫ oblit⁹: q꞉ ēt ī ꝯfessiōe iteg^a n̄ ē
nece ꝙ ī fine sit memō dictoꝝ ī pn̄°. Suffic
g° tūc si ab oīb⁹ absoluat ꝛ īiūgat pnīaꝫ p fic/
tōe. ꝛ ꝙ p alijs faciat pus iniūcta. Probabil'r
āt dr̄ ꝙ. s. tho. reffert se ad ea q̄ sūt de iure: et
ꝯn̄r suppōit ꝙ qs ꝯfiteat eidē. i. curato suo.
B. ex petro. Ad argm pꝫ ꝙ nō oīs fict⁹ dimi/
diat cōfessionē ſm existimationē suā nec ptē
pnit sacramētū. aut cōmittit sp spāle pctm̄.
¶ Cōtra easdē ꝯōes arguit god. 5. ql. q. 12. p°
sic. Nā si ē da B opio ē rōe ornat⁹ ipsi. Sꝫ n̄
ē iō: q꞉ tal' dispositio si nō stat cū peccato nul
la est ī ficto: si do stat iterato p ctō iā nō ē ne/
cesse id ꝯfiteri: q꞉ tal' pctō꞉ hꝫ vn̄ iustificet ces
sante ipedimēto. So. stat cū pctō quousꝫ hēa
at effem: ſꝫ tn̄ n̄ se extēdit ad abolēdū n̄ ea q̄
qs ē ꝯfessus ꝛ a qb⁹ absolut⁹ ē. cū agat solum
ī ṽtute sacr̄i colati. i. absolutōis. ¶ 2° q꞉ fictus
nō hꝫ actu l' ppo ito oēs ptes pnīe sl': ꝙ tn̄ ē
de rōe hui⁹ sacr̄i. So. lꝫ pnīa nūq̄ꝫ hēat effem
suū sine trib⁹ ptib⁹ suis. tn̄ cōtritio non p̄cedit
necessario cōfessionē: ſꝫ eque iustificat post si
cut ꝛ an̄ illā. B ber. ¶ 3° q꞉ ista fictio aut ē fal/
sa assertio asserētis se ꝯtritū cū nō sit. sic ē pec
catū nō ꝯfessū ꝛ ꝯn̄r cōfessio nō ē ītegra. Aut
ē defect⁹ doloris p pctīs: ꝛ si h° nō tenet ꝯfi/
teri. ē ꝯ̄ te dicētē ꝙ tenet ꝯfiteri fictōem. Si
do tenet ꝯfiteri. ꝯ̄ p°. q꞉ hoc ꝯfiteri nō pōt ni
si oīa cōfessa spāl'r recōfiteat: vel nisi ꝯfiteat
eidem. 2° q꞉ talis defect⁹ nō dicit spāle pecca/
tū ꝛ ꝯn̄r nō idiget spāli cōfessiōe: ſꝫ sufficit ꝙ
recedat: sic ēt fictio in bap° n̄ reqrit aliō sacra
mētū p qō tollat. So. si n̄ cōtrit⁹ affirmet se
cōtritū: peccat solū venial'r: cū mēdatiū sit of
ficiosuꝫ: ꝛ ꝯn̄r h° n̄ tenet cōfiteri. ꝯ̄ q꞉ si fictio
ē pctm̄ veniale nō ipediret tūc cōsequutionē
gr̄e. So. ista fictio īpedit gr̄aꝫ q̄ ad suū māle
qō ē nō dolē ꝺ pctō. n̄ āt q̄ ad suū fōrmale. ꝙ
ē ꝯfiteri cū tali ipnīa. Sciēdū do ꝙ hec argu
mēta soluēda sūt ex dictis petri sup. q꞉ bernar.
cuius sūt p̄missē solutōes assumit multa falsa.
Primū ꝙ fictio nūq̄ꝫ sit nouū vl' spāle pctm̄:
ſꝫ sola circōstātia ē ꝙ ē falsū: q꞉ accedē ad sa/
cramētū cū pctī ꝯplacen^a vl' ppoito nō cauen^i
est pctm̄: qō ad sacrilegiū reducit. qn̄ qs ē sic
positiue ꝛ sciēter fict⁹. 2m ꝙ tal'r fict⁹ acceden
do cōmittit nouā circōstātiā: ſꝫ nō nouū pec/
ccatū. Hoc. n. ē ꝯ̄dictio. s. nouit augē peccatū
sine nouo pctō. 3m ꝙ p̄dictū mēdaciū n̄ sit mō
tale ꝛ pniciosuꝫ. cū sit in cōtēptū sacramēti ꝛ

nocear ipi dicēti. 4m q qd lz mēdatiuz fac sit leui⁹ qz mēdatio vbi: cū pm aliqn sit morta/ le z 1m aliqn vēiale. 5m q n ois ypocrisis sit pam cū eadē sit rō de mēdatio z silatiōe. 22. q. 3. ar. 4. 6m. q tal' ɔfessio facta cū tali pōitia fictiōe sciēter ē integra: nc oz eā iterari aut fictōez ɔfiteri. 7m q sacramētal' absolutio nū q̄ de atrito fac ɔtritū. Est ēt sciēdū bz petruz q fict⁹ predicto mō n tenet ampli⁹ illo anno ɔfiteri. siue sit ɔfessus suā fictōez siue n. qz ecclesia n pōt p̄cipe nisi actū exiorē. vn ex precepto eius n tenemur ɔfiteri pctā cordis nec p eis ipa pōt satisfactōez ipone. Sz ɔ igt. qz precipiēs actū exiorē p̄cipit ēt iteriorē sine q̄ ille n fit. So. nō est ingt ver⁹: sz tūc de⁹ p̄cipit iteriorē q p̄cepit obedire plat̄. Itē ɔ. qz eccl'a p̄cipit ɔhē matrimōij. g° z cōsentire. So. p̄cipit cōsensū qn aliqs ad illū ē obligat⁹ rōe alteri⁹. qd iudicio eccl'ie sbicit. puta rōe pmissionis. Itē ɔ. qz cui cōmittit pnīe cōmittit ac cessoriū sine q̄ ipoīe ē exequi. So. cōmissa iurisdictōe tacite cōmittūt neca. qn talia sūt q̄ solēt cōmitti cuiusmōi n sūt act⁹ interiores de quibus de⁹ phibet hoiēz iudicare. Est ēt sciēduz q p̄cipe ɔfessionē p aliqd statutū n ptiet ad forū cōsciē. iō ad iteriora n se extēdit. In foro tn pnie pōt cōfessor iniūgere alicui vt fre/ quēter de iterio rib⁹ ɔfiteat. ō qb⁹ se ei sbicit. Bex illo. Cōfiteri ūt fictōez intiorē p̄cip x p̄s Argm in pede. Nā cōfessio diuidit ɔ contritionē z satisfactōez q̄ sine caritate non valēt. So. n ē silē. qz ɔfessio fit hoi. sz alia duo dō.

Irca. 18. di. q̄rit vtrū ɔfessio nō itegra aliqd possit valere
C. P° ɔ°. Confessio oz sic eē itegra. vt hō ɔfiteat vni oīa pctā q̄ hz i ma. 4. d. 17. C 2a
Nō* ē nece q ɔfitēs sp absoluat ab oībus pctīs p vnū z eūdē: sz pt per vnū absolui ab aliqb⁹ z n ab aliis: sz rēitti ad aliū q absoluat ab aliis. u. s. q. 3. ar. 4. q. 2. 4m
C Cōtra pbōez pmi. q̄ fuit tal'. qz. s. i medicīa corpali oz vni oēz morbū detegē. g° a fortiori i spūali. Arguit durā. dicēs q pbat solum hoc eē ɔgruū n āt necm. Nō. n. hoc ē necm pp grauitatē quā vnū pctm̄ hz ab alio cū illa circūstātia nō sp aducat nouā spēz. Nz qz medicīa q̄ vni pdest nocet alti. qz si loq̄mur ō medicīa purgatiua cū illa sit gratia expellit oīa. Si de p̄seruatiua illa n ē necā. qz de rōe vere pnie n ē n recidiuare. So. dic petr⁹ q. s. tho. itēdit solū pbabilr suadē. qz mā n ē demonstrabil'. z q logt de medicīa p̄ruatiua. L z. n. n teneat qs n recidiuare: tn tenet talr ɔfiteri vt possit adhiberi remem ɔ recidiuū. B 1e. Mihi vr q instan e aducte parū valēt. Nā. s. tho. illā pbatōez fulcit aliis. vt puta. qz cōfessio q̄ fit hoi. dz corrn̄dē cōtritōi q̄ fit deo. Et nece ē cōfiteri circūstantiā qn nouā speciē dat vel qn est nouū pctm̄. Oīa aūt pctā st ɔstrēda vt sufficiēs remem prestet. qz vnū aggrauat ex alio nō solū ɔrio. sz ēt dispato ad minu⁹ quo ad hoc q ex vtroqz cōstituit maius bonus z maior culpa extēsiue. Et ex ɔfessione integra magis scit grauitas singulorū. Et priora aggrauāt sequētia. inq̄ztū relinquūt maiorē cōtētuz z eɔ° sequētia aggrauāt p̄ora iq̄ztuz in disponūt ad pniaz. ¶ 2°. argr ɔ ɔclusiōez. Nā sic ɔfessio hz determiatuz ministrū. ita z determinatā mām. q̄ est signū p qd qs ɔfitet. Sed pōt aliqs detegē aliq̄ pctā vno signo z aliq̄ alio. vt verbo z scripto. g° pōt ēt dicē aliqua vni mīstro z aliq̄ alteri. So. nō est silē. qz sic p cōtritiōez fit itegra ɔfessio vni deo. ita z p signa vni mīstro. Mā āt nō pōt eē sp vna cuz aliqui sint muti. ideo sufficit q sit vna analogia. ita tn̄ q sigm ɔgruentius semp assumatur de possibilibus haberi.

C Contra. 2am arguit durā. dicens q lz eccl'a seruet illū modū tn̄ ex hoc sequitur inconuenientia. pm qz ɔfessio integra nō hēt integraz absolutōez. 2m. qz cōfessio q̄ fit supiori solum de reseruatis nō est integra. 3m. qz id q qs riteē inferiori ɔfessus tenet iterū ɔfiteri supiori. 4m. quia ibi erūt due absolutiōes z de diuersis peccatis. So. bm petrum. qz eccl'ia sic facit vt. s. superior absoluat ab aliqbus maioribus z p aliis remittat ad iferiorez p̄suppoit sic posse fieri z eɔ° vt. s. iferior p absolutiōe ab aliquib⁹ mittat ad superiorē. ita tn̄ vt qs oīa cōfiteat vni. Nā z si inferior nō possit ab oīb⁹ absoluere. post rēissionez tn̄ ad se

pôt. siue supior absoluerit siue nõ. siue sit ordinarius siue vicarius. qz talis ẽ intẽtio rette nẽtiũ sibi casus. qz nolũt iã sibi aliqd retinere ex q̃ nollũt istũ ad se redire. h ic. Ad pm icõuenies dr qz qñ inferior absoluit z posteriõ ibi ẽ vna integra absolutio. alias sũt due. nec hoc ipr. s. mediari absolutõez: qz hoc nõ tollit notitiã q̃ztitatz pcti sic pfessio mediata. Ad 2m vo qz cõfessio facta supiori de vno solo ẽ integra virtualr inq̃ztũ cõsitẽs est parat9 oia dicere si ille vellet audire. z inq̃ztũ valet virtute integre facte iferiori. Ad 3m dicit petr9 qz quis cogit dicere idẽ bis p accñs solũ. s. qz pfessor nõ pôt absoluere. Ad 4m dr. vt ad pm.

Irca. 19. di. q̃ritur vtrũ qlz sacerdos possit vti claue sua in quẽlz hoiez. ¶ Pa p°. In ecclesia sũt z debuerũt eẽ claues methace dicte. 4°. d. 18. ¶ 2a Clauis eccle ẽ potestas ligãdi z soluẽdi q̃ iudex eccleius dignos recipe. indignos exdudẽ dz a regno. ibidez. ¶ 3a. Sacerdos ñ pt vti claue sue potestatz i quẽlibet hoiez. 4°. d. 19. q. i. ar. 3. ¶ 4a. sacerdos * pôt absoluere z ligare penitẽtẽ fz pprũ arbitriũ diuio istintu regulatũ ꝗ alr. 4°. d. 18. q. i. ar. 3. q. 4. Instrm. n. hz efficaciã solũ vt mouetur a principali agẽte.

¶ Cõtra. 2as. pces arguit sco. 4°. d. 19. qz non sit idẽ caracter sacerdotal z clauis eccle. p° qz potestas sacerdotal. i. pficẽdi data ẽ aplis in cena: absoluẽdi vo p9 resurrectõez. g° vna ea rũ pt eẽ sine alia. So. eadẽ potestas data fuit i cena i õdie ad pmũ actũ suũ z p9 resurrecoẽs i ordie ad 2m. i. absolutõez ita qz apli añ rsurrectiõez poterãt coopari ad. vnũ actũ z ñ ad aliũ. ¶ 2°. qz eodẽ mõ nũc ordiandis diuisim dat vtraqz potestas. So. pz per idez. ¶ 3°. qz caracter ẽ pura relo. g° ñ ẽ ad plures terios. i. corp9 vez z tipicũ. So. negat añs vt patuit s. z pña vt pz de reloe eq̃litatz q̃ ẽ ad plura. ¶ 4°. arguit qz sint due claues simpr fz cẽnas dei poas sepabiles. qz alicui pôt cõiri auctoritas cognoscedi cãz sine auctõitate indicãdi z eõ si q̃ eẽt volũtas ñ obliq̃bilis. So. pcludtur qz de9 possz dare auctoritatẽ reu vni9 p dictoz actuũ ñ dãdo reu alteri9 ñ ãt qz ita sit de fcõ. Est. g° vna ptãs abta iplicãs duos re° ¶ Cõtra. 3as arg dura. qz circũscripta oi ordinatõe eccle qlz sacerdos pt quẽlz absoluẽ. p° sic. Nã i cãu iter quẽlz sacerdotẽ z quẽlz peitẽtẽ sũt possibilr oia necea ad vez sacrm z effem ei9. Probat h õ mist° z debita dispõe recipientz. cũ õ alijs pateat. p°. sic. Si. n. ñ ẽ sic. iõ ẽ qz pnia tãq̃z sacrz iudiciale reqrit iurisdicoẽz i mistro z sbiectõez i peitẽte. Sz ñ ẽ ob h. qz z si sit iudiciale sacrm: tñ sacerdos ẽ iudex arbiter assũpt9 õ ptiũ volũtate. s. dei z pctõris exponẽtis volũtarie id sine q̃ iudicare ñ posset. i. pctm. 2°. qz papa a q̃ circũscribitur ius humanũ pt se cuilz sbicere z idẽ eẽt de alijs i cãu 3°. qz si ex ordiatõne diuĩa mister ẽ sacerdos hñs iurisdictõez ñ possz qlz absoluẽ q̃lz i extrema necitate. qz nulla necitas pt mutare ministz. 4°. qz z si minister sit sacerdos hñs iurisdictõez. hãc daret psuetudo q̃ suissz in cãu. s. cuilz qlz pfiteret. So. nullus pt ad arbitriũ suũ eligẽ iudicez q̃ ad ea qb9 iã ẽ alteri iudici sbiect9 cuiu9 fz petrũ de pa. ẽ ois xpianus et alij aplĩ reu petri aplĩ curatũ eccle q̃ ad mõle a q̃ qs p9 bapm nõ ẽ abtus. q̃ ad venialia ait z mõlia alias pfessa qlz pt cuilz se sbicẽ ñ eccla vetet q̃zuis tale qd religiosus sine licẽtia facẽ nõ debẽt. Factũ tñ teneret. h ille. Ad pm. g° dr qz nullus pt absoluẽ pctõrẽ sine ei9 volũtate. fz tñ ñ. seqt qz sua volũtas ad hoc ñ sufficiat q̃ ad ea qb9 alteri sbicit. Ad 2m vo qz iõ papa sic pt. qz ei9 cura nulli ẽ cõmissa. Ad 3m ãt qz qlz ẽ sbdit9 arbitrio petri. s. si illõ hre pt vñ i extrẽa necitate diuio z hũano iure qlibz cuilz sbdit. Ad 4m ẽt qz illa cõsuetudo eẽt ꝯ ius diuinũ q̃ ad mõle z pñr nl valeret. Sic g° ñ ẽ vera adiuẽtio durãdi vt ipemet postea pfitet. Sz ꝯ. qz. s. tho. 4. d. 20. q. i. ar. i. q. 2. im. vr seq illã opinionẽ dicẽs qz sacerdotalis clauis ad oẽs se extendit: sz qz qlz ñ possit absoluere quẽlz ẽ. qz p ordinatõez eccle hẽt iurisdictõez limitatã. So. intendit qz illa ordinatio eccle sit ordiatio xpi q ordinauit qz ecclia sic possit ordinare subtrãhẽdo petro vel ei9 vicario oẽs qb9 dat potestatem absoluendi.

¶ Cõtra. 4as. sco. qz sacerdos ñ hẽat ptãtez

arbitrādi p°sic. Null⁹ ē arbiter re^u ei⁹ de q̄ ñ pt hr̄e rectū iudiciū n' a cāu cui⁹ ē iudiciū de pēa a deo īfligēda pctōri. So. ymo sacerdos re^u pctōis pt hr̄e rectū iudiciū ñ miraculose nz a cāu ñ qdē attingēdo q̄ttitatē pene īfligē de a deo: ꝫ pene expedietē pctōri ꝫ iudi^m ec/ die qō ratificat a deo. ¶ 2°. q2 nullus ꝯstituit arbiter inter partes. puta deum ꝛ peccatorez qui hoc ꝑ pcise secūdū volūtatē vnius ptis. i. dei presertim cū talē volū^tes deteriate scire ñ possit. So. ꝫ sacerdoti ñ ꝯstet q̄tā penā vel sit diuina volūtas īfligē pctōri ꝯstat tñ q̄ta sit ei expediēs. ¶ 3°. Quia si iūgat pena a°r ꝯ/ digno ad eā penitēs tenet. g° si iūgat b°r suffi cit ei. So. i ꝟ sclo penitēs tenet ad maiorem penā ꝛ ei sufficit explē miorē. ꝫ i alio soluet ꝯdignā pcise ēt si maior ei fuissꝫ iposita l'b°r iposita ꝛ expleta. Sacerdotꝫ aūt ñ ē iponē ꝯ dignā. sed cōgruetez. 4°. d. 20. q. i. ar. 2.

Irca. 20. di. q̄rit vtꝝ ꝑ idul/ gētias possit aliqd remitti de pena satisfactoria. ¶ P^a ꝯ°. Indulgentie q̄s eccl'a ꝯcedit aliqd valēt tā i foro eccl'e q̄ꝫ i iudicio di. 4. d. 20. q. i. ar. 3. ¶ 2ª hūt āt valorē pp merita xp̄i ꝛ scōꝝ ii. s̄ Intēdebāt. n. scil ꝑ eccl'a facē satisfactiōes q̄ eis erāt supflue vt elicit col. p°. Qui āt eccl'e pōt illas applicare huic vel illi.

¶ Cōtra. 2as. arg^r dur̄a. q̄ ꝺ thesauro eccl'e ñ sint merita scōꝝ. ꝫ solū meritū xp̄i. Nā itērō meritis ē nec^a vt fruct⁹ meriti vni⁹ trāseat i ali um. Hac ex p̄sse hūit xp̄a dicēs corp⁹ meuz ꝑ vobis tradet. de sctis āt ꝟ ñ ꝯstat. So. ymo ꝯstat de paulo q̄ ii. s̄. dic se pati ꝑ eccl'a. ꝛ ita saltē iplicite ītēdebāt alij. ¶ 2°. q2 oīa merita scōꝝ i eis plene remūerabūt. g° ñ possūt alijs cedē i satisfac°es. So. neg^r ꝯñā. q2 i ope n̄ro a^a ē meritū ꝛ a^a satisfac° q̄ꝝ p^m plene rēunera/ bit i oib⁹ sctis excepto q̄ x° plene mūerat i se l'i hijs qb⁹ ītēdebat merē i 2^m vo supfluit sctis ¶ Cōt^a eādē alij dicētes q̄ dubiū ē ꝺ merito xp̄i. p°. q2 penā dāpni xp̄s ñ soluit. q2 illā nō sustinuit. So. neg^r ꝯñā. pena. n. satisfacto^a ꝑ pctō ī ē nec° tāta itēsiue aut extēsiue q̄tā tal' clpa merēt i alio sclo. ꝫ suffic si tñ placet deo q̄tū displicet clpa. Et nota ꝫ per^m q̄ ñ soluꝫ meritū. ꝫ ēt passio satisfacto^a i xp̄o erat i ꝛ^ra tiōe suppoiti patiētis. ¶ 2°. Si ꝑ idulgētias q̄ ñ sīt sacra daret pur⁹ hō effe^m sacr̄i. i. pene di/ minutōez hr̄et potestatē excellētie. So. ꝑ in/ dulgentias ñ minuit pena. ꝫ soluit. q2 pctōr dat vñ soluat. s. satisfactō xp̄i. ꝛc. vtruꝫ vo sit nec^a ꝯfessio. s. tho. 3. q̄lꝫ. ꝛ hic vr̄ tenēr q̄ sic. ꝫ loq̄t de ꝯcessis ꝑ rescripta pape in qb⁹ coīter fit mētio de ꝯfessiōe. Credo tñ q̄ ꝯtritis ñ cō fessis dari possunt sicut multi dāt hijs q̄ sīt in statu gr̄e l' erūt īfra octo dies tacē° ꝺ ꝯfessiōe ¶ Cōtra eādē aureo. q̄ papa ex aucto^e data pt ꝑ libito pēas relaxare sine ecc^e thesauro. Hoc. n. sonāt bulle dicētes de mā ꝛc. So. illa misericordia ñ ē sine iustitia recōpēsatiua. Nō g° fac idulgētiā autētice. ꝫ recōpensatie. ¶ 2° q2 pt oē vīculū soluē. So. veꝝ ē. ꝫ pctōꝝ vi/ cula ñ pt soluē n' satisfaciēdo. ¶ 3°. pt absoluē a maiori. i. clpa. g° ꝛ a miori. i. pēa. So. mai⁹ ē absoluē a clpa ꝛ pēa sil' q̄ꝫ a clpa tñ; aliogn ēt simp^x sacerdos possꝫ ꝛc. Dico ēt q̄ ab^tio a clpa nūq̄ pt eē nociua sic ab^tio a pēa. vñ ñ de cet vt cui cōmittit mai⁹ ꝯmittat ꝛ min⁹. ¶ 4° in aliq̄ sacr̄o relaxat tota pēa vt i bap°. g° vr̄ q̄ ꝟ possit pnceps ecc^{ie} ꝑ aliq̄ sacr̄m. So. ne gat añs. q2 ibi pena non relaxat. sed soluitur de meritis christi.

Irca. 21. di. q̄rit vtꝝ pctm̄ ve niale possit expiari q̄ ad cul/ pā ꝑ penā purgatorij. ¶ P^a ꝯ°. Culpa veial' i eo q̄ cū gr̄a decedit remittit p⁹ hāc vitaz i purgatorio. 4. d. 21. q. i. art. 3. q. i. Intellige tñ ꝑ illā penā adiūcto aliq̄ ac/ tu detestatōis pctī venial' explicite l' iplicite. Et hoc ītēdebat ibi. s. tho. ad 4^m. dicēs q̄ in purgatorio pōt eē act⁹ meritorius quātū ad remissiōez culpe venialis sicut ꝛ re^u premij ac cidētalis. Eadē ꝯclusionē hēs. ma. q. 7. ar. xi. Ibi tñ vr̄ negare p̄dictū meritū re^u premij ac cidētal'. Sꝫ in 4° sumit meritū large ꝑ dispōi tiōe ad bonū gr̄e aut gl'ie l' digitate ad remo tiōez īpedimēti gr̄e vel gl'e. ꝫ in de malo sumit stricte ꝑ augmēto ꝛ ꝑfecto sp̄ial' boni eterni p̄sertim gl'e. vl' i de malo ītēdit q̄ p⁹ hāc vitā

n ꝫ est stat⁹ merẽdi eodẽ mõ nec re⁹ tot ac ta/lia aut vniuoce vt mõ. ¶ 2ª. Pctm̃ veniale in ĩferno nullo⁹ expiari valet quo ad penã. ma. q.7.ar.10.ꝛ hic.q.1.ar.2.q.3. Omne enĩ pecca tũ irremissibile quo ad culpã punitur eterna/liter per se vel per accidens.

¶ Cõtra p^{as} ꝯ^{oes} arguũt aliq ꝙ c'lpa vẽialis rẽittat solũ ĩ hac vita. Nã decedẽs cũ grã et vẽiali si de illo recolet ꝛ pẽitet rẽittit ei si nõ pẽitet peccat mõtalr: qꝛ eligit ĩ tardari a glĩa Si vo ñ recolit ꝛ sic ẽ dispoit⁹ ꝙ si recoleret penitẽt sic ẽt ei rẽittit si vo sic ꝙ ñ peniteret iteꝝ peccat mõtalr. So. si nõ recolit ñ dimit tit ꝑ quãcũꝫ hitualẽ dispositõez. Nec ẽt per eã peccat mõtalr nisi adiũgat aliqs act⁹: qꝛ hit⁹ nõ demeretur. Si aũt recolit nõ dimitti/tur ei quacũqꝫ pniã: qꝛ posset eẽ nimis rẽissa Nec etiam peccat mõtalr si velit retardari a gloria ꝛ ad tẽp⁹ ab amico separi: qꝛ hoc cari tati nõ repugnat. ꝭ durã. ꝛ petrus q addit ꝙ mortale est velle hic perpetuari.

¶ Cõtra 2as arguũt qdã. p°. sic. Uolẽs malũ simp^r pt velle bo^m ꝫ qd sic ꝛ eꝯ°. g° sic adhe rẽs bono fini põt. peccare venialr ita adherẽs malo pt de veniali penitẽ. So. adherẽs ma/lo fini nõ pt velle bo^m oppo^m tali adhesiõi. er go dãpnati adherẽtes pfecto odio dei odiũt qcqd sciunt deũ diligẽ ꝛ pñr eis displicet di/splicẽtia de veniali. ꝭ pe. Jtẽ dico ꝙ oĩs dile ctio electiua. i. nõ mere nãlis aĩe dãpnate est mõtale: qꝛ qãlꝫ vult actu ꝛ hitu ordĩat ĩ finẽ suũ. Sola g° adhesio ad malũ finẽ nõ ẽ suffi/ciẽs causa inpnie ꝛ ĩcõpossibilitatis actuũ ꝫ qd bonoꝝ: sed est auersio pfecta a bono fine ꝛ adhesio ad malũ ꝛ relatio actualis ꝛ habi/tualis oĩum volitoꝝ ad malũ finẽ. ¶ 2°. Mul ti in morte euolãt ꝛ tamẽ habẽt multa venia lia: qꝛ septies in die cadit iustus. ergo ista an te erãt dimissã quo ad penã. ergo veniale po test dimitti quo ad penam nõ dimissa culpa. So. cõtradictio est stãte culpa nõ eẽ dignum pena. Jn euolãtib⁹ g° ꝑus culpa qꝫ pena⁹ di/mittit ĩ hac vita ꝑ actũ caritatꝫ. ꝛ idẽ vt dicit petr⁹ vr̃ ĩ oib⁹ ꝑfectꝫ exeũtib⁹ cũ vsu rõis. Cũ tũ aliqs ĩ actu pctĩ venial' ꝑoccupat mõte vl' sompno in quo morit oꝫ dicere ꝙ post mor tẽ remittit ꝑ actũ caritatis detestãtis illud.

¶ Cõtra eandẽ sco. ꝙ veniali nõ debet pena etna ꝑ se ꝙ cõcedit lꝫ sit ꝯ henricũ ql. 5. q. 3. Probat vlteri⁹ ꝙ nec ꝑ accñs quãdo. s. cõiũ gitur mõtali: qꝛ de⁹ punit citra cõdignũ ꝛ pu niẽdo cõdigne iniustũ est inferre eternã penã pro eo cui ꝑ se debet pena nõ eterna. Adiũ/gienĩ alteri non trahit extra tale gen⁹ culpe. So. de⁹ in ĩferno punit illud citra cõdignũ in tensiue qꝫuis acerbius puniat qꝫ puniret hõ: qꝛ etiã grau⁹ est cõparatũ deo ꝑut ab eo pu nit. qꝫ cõparatũ homini vt punit ab homine malo. q.7.ar.10.7^m. Et iuste cõdigne punitur eternalr: qñ est indelebile: ꝙ ei accidit ex cõ iũctione ad mortale: qꝛ eternitas pene corre spondet indelebilitati culpe: sicut acerbitas quãtitati vt ibi patꝫ. Argumẽtũ ĩ pede. Nã veniale delet per solã cõtritionez que nõ erit ĩ purgatorio cũ sit actus meritorius. So. ibi est meritũ large. Uel tunc cõtritio nõ erit me ritoria: sed remotiua impedimẽti beatitudis Uel ibi ad hanc remissionẽ sufficit actus cari tatis detestantis peccatũ illõ. siue sit vniuoce cõtritio siue nõ. siue sit meritori⁹ siue nõ.

Ulta eãdẽ distin. iterũ queri tur vtrũ in quolꝫ casu teneat sacerdos cellare peccata que sub sigillo cõfessiõis audiuit

¶ P^a ꝯclusio. Sacerdos oꝫ celare peccata sibi cõfessa hic q.2.ar.1. ¶ 2ª. Et nõ solũ peccata cõfitẽtis: ꝫ etiã alia in cõfessione audita per quẽ peccata peuitẽtis deprehẽdi possent. vbi. s. Talia enĩ cadũt sub eodẽ sigillo ĩdirecte. ¶ 3ª. Sacer/dos ꝑpt nullũ ꝑceptũ ecclesie vl' ꝑlati oꝫ re/uelare cõfessiõez. vbi. s. que^{1a} ꝑma. Est enĩ cõ tra ius diuinũ precipiẽs sacramẽtalr cõfiteri. ¶ 4ª. De licẽtia tñ cõfitẽtis põt reuelare pec cata vbi. s. ar. 2. Talẽ enĩ licẽtiaꝫ dans peccã toꝝ. facit vt sacerdos sciat illa vt hõ.

¶ Cõtra ꝑbationẽ ꝑme que est: qꝛ illud fit ĩ signũ ꝙ deus tegit illũ qui ei interius ꝯfitet. arguit duran. ꝑmo qꝛ ea que exteri⁹ aguntur in sacramẽtis nõ est necesse significare ea que fiunt interi⁹ nisi qꝫtũ ad effectũ ꝑncipalẽ qui hic est absolutio a pctĩs. So. ꝑri^{us} esse⁹ sacri

bic ē oclatio pctī a deo l' ē ei⁹ ps. qꝛ ē ipa re missio pctī l' īfusio caritatꝫ tegētis. q̄ rēissio l' īfusio ē hic pn̄ˡⁱˢ effe⁹. ¶2° xp̄s hic ñ pl⁹ celat ꝯfessa q̄z ñ ꝯfessa. Cela° āt ī fut° vita ñ sig' ꝑ sacrꝫ. g° ꝛc̄. So. ymo celat hic ꝛ ibi mō ꝑdcō

¶ Cōtra. 2ᵃˢ. p̄t argui sic: Si n. circūstātie ca dunt sub sigillo. 3ª ꝑª cū q̄ pctm̄ ē eēt celāda: cū sit circūstātia ī cāu possibilꝫ. hoc āt ī cōue/ nit. p°. qꝛ ñ ē pctm̄ nꝫ circūstātia pctī. So. cō fessor tenet celare directe ꝛ explicite pctā cō/ fitētꝫ q̄ ī cōfessiōe audiuit ꝛ circūstātias necª n' vbi dicēdo ea nullo° ēt īdirecte ꝑdit pctōrē ꝛ sic dicē tale q̄d ītellexi q̄d ī ꝯfessiōe audi uit. Alia vo q̄ nō s't pctā ñ audit ꝯfessor vt': sꝫ vt hō nec tenet ea celare: n' q̄ten⁹ ducūt di recte vel īdirecte ī notitiā pctōris. 3ª āt ꝑª sb sigillo cadit īdirecte. Sic n. ex pte ꝯfessoris tenet celare ēt accessori⁹ .i. īterpres. ita ex pte pctōris sīlr celāda ē ꝑª accessoria. i. ea cū qua dic se peccasse ēt si sic dicēdo male faciat. hec pe. ꝛ si arguat. qꝛ ñ p̄sumit q̄ de⁹ celet pctā tertie ꝑ°. g° ꝛc̄. Negat ꝯn̄a. qꝛ celatio dei nō ē tota rō celādi cuꝫ teneat sacerdos celare ea d' q̄b⁹ pctōr ñ penitet vt pꝫ hic. q. 3. ar. p°. 1ᵐ. Est āt sciēdū q̄ q̄ dic aliquē sibi fuisse ꝯfessuꝫ sua pctā n' reuellat. qꝛ ꝯfessio ē de pctis. Se cus si dicat eū cōfessuꝫ d' magnis ꝛ multꝫ. Est ēt sciēdū q̄ sacerdos ñ p̄t loq̄ de pctis sibi cō fitētis ēt tacita ꝑª q̄n̄ ex tali loqutiōe orireꝛ suspitio de pctōre l' ei fieret aliq̄d dānū l' ali us scādalizaret l' ꝯfessio ñ eēt. ita p̄ciosa ꝛ di lecta vt p⁹us. Fere āt sꝑ accidit aliq̄d p̄dicto rū. Sciēdū ē ēt q̄ 3ᵃˢ ꝑᵃˢ null⁹ sacerdos tenet corrigere detegēdo q̄uis mō sine licētia ei⁹ q̄ cōfitet. sꝫ alias sine ꝑditiōe dꝫ obuiare eo° q̄ pōt 4°. d. 21. q. 3. ar. 1. q. 1. 1ᵐ.

¶ Cōtra 3ᵃˢ arg'. p° sic. Nā ei⁹ rō stat in h' q̄ prelati mutare ñ pn̄t ea q̄ ad necitatē ꝛ nām sacrorꝫ ptinēt cui⁹ ē celatio. Sꝫ h' ñ vꝫ. qꝛ ex nā sacrī tenet penitēs satisfacē ꝛ tn̄ papa cuꝫ eo dispēsat. So. Papa p̄t dispēsare ī pena in iūcta ab hoīe q̄ nāꝫ sacrī nō cōseqt ñ at ī ea q̄ a deo īfligēda ē: sꝫ dat pctōri. vn̄ talē soluat. Nota vo q̄ p̄t q̄dē sacerdos de facto reuela re cōfessa stāte nā cōfessiōis: sꝫ ñ p̄t facē q̄n te neat celare. ¶2°. qꝛ ex nā ordis sacerdos tene

tur celebrare. q̄ tn̄ ex licētia pape licite ñ cele brat. So. ñ ē nā sacerdotij teneri celebrare. sꝫ celebrare posse. Sic tn̄ dic petr⁹ rō clarior ꝑ p°ᶜ ē. qꝛ de⁹ p̄cepit cōfessiōeꝫ ꝛ celatōeꝫ ei⁹. ꝛ ꝯn̄r papa ad oppōitū cogē ñ p̄t. ¶3°. qꝛ falsū ē q̄d dic. s. tho. in sua rōe. s. celatiōeꝫ eē de nā cōfessiōis. Nō. n. ē de nā l' de fo° ei⁹. So. ē d' nā pn̄ie triplici rōne. p°. qꝛ ē ps fōalis ei⁹ ñ q̄ dē positiua vt absolutio: sꝫ negatiā sigificās delectiōeꝫ pctī relatiue ad deū: sic absolutio relatie ad hoīeꝫ. 2° quia ꝛ si nō sit pars q̄si re missiua pctī sec⁹ ī q̄tū sigᵐ abolitōis reatus ꝛ offense. 3°. qꝛ negato vtroqꝫ p̄dictorꝫ tn̄ obli gatio ad celādū ē passio sacrī ꝯn̄s 1ª ī mīstro Sine ipa tn̄ ē ꝑfectū sacrm̄ ī gn̄e cāe. ñ signi. ꝛ ꝑfectione primaria: nō secūdaria.

¶ Cōtra. 4ᵃˢ. arg' durā. p° sic. Nā licētia di cēdi audita ñ dat nouā notitiā auditorꝫ: alio q̄n oīs audiēs dari licē⁹ˢ nouā notiᵃˢ hr̄et. g° ñ facit scire vt hō. g° ꝛc̄. So. ymo dat nouā notiª. qꝛ ꝑ eā sacerdos scit se talia hr̄e ñ solū vt māꝫ ꝯfessiōis: sꝫ ēt collatōnis cū alio. Dat ēt nouā potestatē. hāc āt notitiaꝫ. quia papa dare ñ p̄t. ñ p̄t ēt dare licētiaꝫ reuelādi. ¶2°. qꝛ dicēte iudice da licenᵃˢ reuelādi sī dare no luerit accrescet ei suspitio. Ista g° positio dat viā suspitōib⁹. Si āt det p̄iudicat sibi. So. si nō det ñ orit suspitio. qꝛ multꝫ de cāis p̄t nol le dare. sic ēt s'm iura ñ erit suspitio ꝯ dn̄m si nollit dare licenᵃˢ q̄ s'uus torqueat vt ꝯ se di cat testīoniū. Si vo det ñ p̄iudicabit sibi ipi. qꝛ īcūbet sacerdoti ꝑbare q̄ talia dixerit. Itē qꝛ tal' licentia ñ dat sacerdoti. nisi q̄ loq̄t ad bonū datꝫ. ¶3°. aliq̄. Nā is q̄ vr̄ a iudice ꝑ nul lā licētiā pōt ꝯferre iudici vt licite iudicet euꝫ s'm q̄ vidit. g° a sīl'i ꝛc̄. So. nō ē sīl'e. qꝛ iudex ñ pōt iudicare de eo q̄ scit vt p̄uat⁹. sic p̄t hō loq̄ d' eo q̄ scit vt hō ꝛ ñ vt de⁹. ¶4°. qꝛ ista celatō ē d' iure nē. g° sol⁹ ꝯditō tal' legis dispē sat. So. p̄t pctōr cedē iuri suo q̄ ꝑ se ītroduc tū ē. vl' cela° ē delegē nē q̄n̄ q̄s aliq̄d scit pre cise vt deus.

Irca. 22. di. q̄rit vtrū pn̄ia in terior sit res sacrī penitētie.

¶ Pª ꝯ°. In sacro pn̄ie sa crāle sigᵐ ē pn̄ia exterior .i. act⁹

pēitētꝫ ⁊ absolnētꝫ. ita φ ē sacr̄ꝫ ⁊ ñ res sacr̄i. 4. d. 22. q. 2. ar. i. q. i. ¶ 2ª Res at pria q̄ se hꝫ vt res ⁊ sacr̄m ē ipsa pnia iteriō ibi que. 2ª. Ipa. n. vt act⁹ v̄tutꝫ ē cā pnie exīōis: ſꝫ vt op⁹ opans ad sanatōēꝫ pct̄i ē eiusdē effe vl' sigᵐ. q̄ꝫ ipa pctm̄ efficatia hꝫ ex suppoᶜ exīōis s̄ꝫ p positū: ⁊ sic ad h̄ sacr̄m ptinet. ¶ 3ª vltīa res ī hoc sacr̄o que sic ē res φ ñ sacramētū ē remis sio peccatoꝝ per gr̄aꝫ ibi queᵃ. 3.

¶ Cōtra duas vltīas arg' petr⁹ de palu. q. 8. tho. i ꝯplete assignet res hui⁹ sacr̄i. q̄ꝫ d̄ ornatu q bic ipꝛimit tacet. Sꝫ sciēdū ē φ vere iste pbat istū ornatū hic ipꝛimi. Lꝫ āt. s. tho. nul libi noiet eūdē ornatū ꝑpo vocabulo φ lege rim. lꝫ ēt videat velle φ dispō hoīs adulti ad gr̄aꝫ sit aliqd se hñs p modū act⁹ ñ p̄mi. ſꝫ 2' act⁹ ubi atb. vt pꝫ. 4. d. 7. q. i. ar. 3. ⁊. i2. q. iiꝫ. ar. 3. ⁊ v̄i. q. 28. ar. 3. et. 5. q̄lꝫ. q. io. tñ mens ei⁹ ē φ bic ipꝛimat iste ornat⁹ ⁊ dispositio p mod act⁹ p̄mi: q̄ꝫ s̄ꝫ ipꝫ īmediat⁹ effe sacr̄oꝝ no ue legis ē gr̄a sacr̄al' vt pꝫ v̄i. q. 27. ar. 7. ⁊. 5ª ⁊ 4°. q̄ ē act⁹ p̄m⁹ positiu⁹ aut negatiu⁹ Et sic pꝫ. 3. q. 65. ar. i. ⁊. 4. d. 2. q. i. ar. 2. q. i. p̄m⁹ ⁊ di rect⁹ effe⁹ sacr̄i pnie ⁊ ei⁹ pᵃ res ē sanatio pct̄i actual' q̄ ornat⁹ dici pt. Sꝫ ꝯ. q̄ꝫ i 2ª ꝯᵒᵉ dr̄ φ pᵃ res ē pnia iterioꝛ l' ꝯtritio ⁊ ī 3ª dr̄ φ vltīª res ē remissio pctōꝝ. So. hic sacr̄m tm̄ est pnia exīoꝛ. Res āt ⁊ sacr̄m sꝫ duo ordie q̄daꝫ. s. oꝛ nat⁹ ⁊ pnia iterioꝛ. nō qdē ab'ᵉ ⁊ q̄ꝫtū ad suā pᵃˢ pfectōēꝫ. cū sit pᵃ ps sacr̄i. q̄ nꝫ a seipa nꝫ a sequēti pte. nꝫ a suo toto cātur aut pficit il lo⁹: ſꝫ q̄ꝫtū ad suaꝫ pfectōēꝫ 2ᵃˢ. Sic. n. pficit ab exīori. p°. i. q̄ꝫtū ꝯtritio fit. 2°. q̄ꝫ informat gr̄a. 3°. q̄ꝫ accipit v̄tutē sanādi pctm̄. Ornat⁹ āt ē poꝛ nā. q̄ꝫ ē ab exīori pnia q̄ꝫtū ad pfec tionē suaꝫ pᵃˢ ⁊ forte ē cā φ pnia iterioꝛ pfi ciat. Et ñ hēt nisi p susceptōēꝫ sacr̄i. vñ pnia interioꝛ adiūcta exīori ē efficatioꝛ. Res v̄o ⁊ ñ sacr̄m silr̄ sꝫ duo. s. pct̄i remissio. quā attingit sacr̄m instr̄ alr̄ effectiue. ⁊ gr̄a quā attigit di positiue Sciēdū ē ēt φ remissio l' sanatio pct̄i l' renouatio trip' dr̄. vno° mutatio d̄ statu pct̄i ad statū gr̄e. 2°. ipsa gr̄a terians talē actū. 3°. p̄m⁹ tal' mutatōis q̄d ē ornat⁹. Et p° ac 2°° ē vltīa res. 3°. āt pª. Nō āt obstat φ hic non fit mētio de ornatu. p°. q̄ꝫ gr̄e sacr̄ales ñ hēnt ꝑ pria noīa. 2°. q̄ꝫ ex dictꝫ. s. tho. pōt ista dispō multip' ꝯcludi. Nec tñ ꝯsil'is ornat⁹ ipꝛimi tur i oib⁹ sacramētꝫ ñ ipꝛimētib⁹ caracterem. q̄ꝫ iste sortit effectū aliqñ i ipa susceptiōe sa cr̄i aliqñ āt post recedēte fictōe sec⁹ āt d̄ eo q̄ ipꝛimit i eucharistia vt pꝫ. 4°. d. 22. q. 3. ar. 3ᵐ. Notādūꝫ ē ēt φ cū dr̄ hic. q. 2. ar. i. q. i. 2ᵐ φ pnia exīoꝛ l' ꝯfessio nullo° cāt gr̄aꝫ: sed v̄ba sacerdotis absoluētis itelligēdū φ ꝯfes sio precise non cāt gratiaꝫ secus autē vt con iuncta cum absolutione.

¶ Cōtra easdē ꝯᵒᵉˢ potissime. ꝯ. 2. arg' durā. φ pnia iterioꝛ nō sit res hui⁹ sacr̄i. p° sic. Nā id q̄d ē res. ñ p̄cedit: ſꝫ suppōit id q̄d ē sacr̄m tm̄. So. ipa ꝑ eo tpe q̄ precedit absolutōēꝫ ñ ē res ⁊ sacr̄m i actu. ſꝫ i poᵃ tm̄. Jō ipa p̄sup ponit q̄de sacramētū tm̄: ſꝫ i ꝑposito ⁊ desi derio ñ āt i actu. Et p tali tpe ē q̄dē actu effe⁹ ⁊ res sacramēti: ſꝫ ñ ē q̄d actu signatū. Est aūt actu sigᵐ alicui⁹ futuri effe⁹. Sꝫ ꝯ. q̄ꝫ ē ipoˡᵉ ponē effeᵐ reale ī actu, sine cā i actu. p̄senti q̄ꝫ sacramētū agit effectie p v̄tutē ifluxam. So. de⁹ tāq̄ꝫ p̄nˡᵉ agēs effectuū sacramētaliū pōt efficere realē effeᵐ p instrumētū q̄d actu ñ sit dūmō sit i ꝑposito ⁊ desiderio. Sꝫ ꝯ. q̄ꝫ cum ens inteᵐ ⁊ nolitū ñ sit aª ab actu iteˡˡᵒ ⁊ volū tatꝫ. dicē φ ens inteᵐ agat. est dicere φ ipa in tellectio ⁊ nō res intellecta agat. So. cū intel lectio ⁊ nolitio ꝯsideret. p° i se. ⁊ 2° ex parte sbi. ⁊ 3° ex pte obi: tal' efficatia ꝯpetit eis solū iuxta 3ᵃˢ ꝯsideratiōēꝫ. Obiectū. g° cōceptuꝫ ⁊ desideratū agit sicut finis. Equiuoce tñ vt cre do sacramētū hꝫ hāc efficatiā ꝯceptū ⁊ exñs in actu. ¶ 2°. ornat⁹ ñ ē poᵃ. q̄ꝫ p eū ñ ꝑducit nouus act⁹. nꝫ ē hit⁹. q̄ꝫ p illū hērem⁹ nos ad actuꝫ bñ vel male. g° nō est pᵃ res hui⁹ sacr̄ⁱ. So.* Neutrū illoꝝ ē: ſꝫ ē dispō nō ad agēdū ſꝫ ad suscipiēdū gratiā dei. ⁊ p ip̄m hēm⁹ nos bñ ad recipiēdū. hec petr⁹. Intellige tñ φ est effectiu⁹ spiritualis sanationis saltē q̄ ad re missionē termi a q̄ puta reat⁹ l' hit⁹ pct̄i. aut reliquiꝝ vt vulnerū vl' huiusmōi. Est āt iste or nat⁹ necius ēt hñti ꝯtritiōēꝫ. q̄ꝫ lꝫ possit itro duci gratia sine eo nō tñ ita itēsa nec sine eo i ducit gratia sacramētal' ꝯpleta. ¶ 3°. Si ista dispositio permanet amissa gratia ē i delibe

ralis. ꝛ ieodē poſſꝫ ſolo nūero mltiplicari ſꝫ plures ſuſceptões ſacrī. Si vō nō manet fruſtra dat cū grā ſufficiēter oꝛnet aīaꝫ. Sõ. iter dum manet lōgo tpē donec recedēte fictione grā infūdaṫ: ꝛ tūc veriſile ē ꝙ ceſſat. alioqn ſp in 2ᵃ abſolutõe maioꝛ grā infunderet ꝟl ſꝫ plures grad' augēṫ q̄ꝫ i pᵃ: qꝛ eēnt plꝛes diſpoſitões ꝟl vna pfectioꝛ. Dico gᵒ ꝙ ñ manet amiſſa grā nec ēt grā data. nec tñ fruſtra ponit. qꝛ ē diſpoſitio vt grā deṫ. Et nota ꝙ diuerſoꝫ ſacroꝝ oꝛnat' ſpē differūt. ſicut ꝛ grē ſacramētales. ¶ 4ᵒ. res ſacramētoꝝ ñ ſt ð iure nāli. ſꝫ diuino. Pnīa āt īterioꝛ ē ð iure nāli So. Penitere de pctō cū ꝓpoſito ꝯfitēdi vt vitet gehēna ꝛ hēaṫ grā ñ ē de iure nāli quo hec ſit cognita. ſꝫ diuio q̄ ſit reuelata. B petr'.

Cerū circa eādeꝫ diſtin. q̄riṫ vtꝝ pctā p pnīaꝫ dimiſſa aliquo caſu redeāt ī recidiuāte. ℂ Pᵃ ꝯᵒ. Nullū pctm̄ p penitentiā ſel' dimiſſuꝫ redit in ſe idē nūero q̄ ad idētitatem actᵒ. ℂ 2ᵃ. Nec reddit idē nūero q̄ ad idētitatem cl'pe vel macule. ℂ 3ᵃ. Nec q̄ ad idētitatē reatᵒ. ℂ 4ᵒ. Pōt āt redire ñ in ſe: ſꝫ ī ſuo effectu. Pūt he ꝯᵒᵉˢ hic. q. i. ar. i. Rō āt 4ᵉ ē quia pctm ſequēs ex pꝛiorib' dimiſſis agrauatur.

ℂ Cōtra pᵃˢ arguēs petr' vult pbare ꝙ oīs actᵒ quē ſolus de' reparare poſſꝫ eundeꝫ numero repare. ꝙ veruꝫ ē de pmanētib'. q tñ ñ a deo reparēṫ ñ coagēte creatura redeūt ideꝫ nūero q̄ ad eēnᵃˢ: ſꝫ ñ quo ad eē pctī. De ſucceſſiuis āt iᵃ gnātur vt pꝫ. 5. quol. q. 5.

ℂ Cōtra. 2. ꝛ. 3. argᵗ ſco. ꝙ pctm̄ dimiſſum q̄ ad eūdeꝫ reatū pōt idē numero redire. pᵒ ſic. Nā de' pōt iſtū p. b. inſtāti oꝛdiare ad eādē penā ad quā oꝛdiabaṫ p. a. iſtāti pꝛori. gᵒ iſte pōt oꝛdiari ꝛ ꝯñr eūdē hēre reatuꝫ. Añs pꝫ. qꝛ de' pt iſtū ñ oꝛdiare ad penā ſb ꝯditiõe ꝙ nō recidiuet. cū ēt iuſte hoc poſſit hō vt pꝫ de ſuo māumiſſo ꝛ īgrato. 12. q. 2. cᵒ eps. Sbicitur. n. iteꝝ ſuituri. Dices ꝙ ī cāu eēt qdē eadē pena: ſꝫ ñ eadē obligatio rediret. maxīe. quia de' alia ꝛ alia volitiõe ſꝫ rõeꝫ oꝛdiat iſtū ad penā. p. a. ꝛ. b. Cōtra pᵒ. qꝛ ſi iſte ñ penituiſſꝫ tpe ſteti. a. ꝛ. b. ſtetiſſet eadē pena ꝛ eadē obligatio. Sꝫ quicqd de' pōt circa creaturā ſtāte aliqua ꝯtiuatõe q̄ nihil ē volīti. pōt ēt ꝯtinuatiõe circūſcripta. ¶ 2ᵒ. qꝛ act' diuin' nō depēdet a peccato extrīſeco recidiuātis. gᵒ deus ð poᵃ abˢ pōt reducē eādē penā ꝛ obligatõem iſti'. So. ꝯcludiṫ ꝙ de' pōt reparare eādē numero obligatiõeꝫ ad eādē nūero penā: ſꝫ illa obligaᵒ ñ eēt ꝓpe reat' q ē obligaᵒ ꝯñs actuꝫ pctī. ꝛ ñ ſolā actõeꝫ vt ī ꝓpōito. Sic ēt carētia grē. ñ diciṫ macula nᵗ ꝓueniat ex peccato.

Ad pᵐ ꝯ iſta dico. ꝙ īterruptio pctī p pnīaꝫ facit ꝙ ipꝫ pctm̄ ñ pt cāre eūdē reatū quē pꝛius. De' q̄q ñ pōt cāre reatū ꝓpꝛie nᵗ pctō cōcāte. Seclula. igiṫ ꝯtinuatõe de' ñ pōt reparare eūdē nūero reatū. Cōtinuatio ēt ē ð rõe vnitatis ꝛ idētitatꝫ mot' ꝛ per ſe ad ipꝫ ꝑtiet aliquoᵃ ꝑſeitatꝫ. nec ſine ipa ē idē reat'. Et ſi arguaṫ ſic. Quicqd de' pōt cū 2ᵃ cā. pt ēt ſine illa. Reatū pōt de' ꝓducē cū 2ᵃ cā. gᵒ ꝛ ſine illa: ē fallatia fig. d. mutato qd ī ad aliqd. Reatus. n. īplicat reᵐ ad pctm̄ vt ad ſuaꝫ cāꝫ. Ad 2ᵐ vero dico ꝙ lꝫ diuia volitio ab extrīſeco nō depēdeat. depēdet tñ reatus ita a pctō ꝙ ſine ipo partialr cōcauſāte ñ fit. Pctm̄ āt qð iā ceſſauit non pōt q̄cūq poᵃ repari quo ad culpā: ꝛ ꝯñr nullū pōt cāre reatū ꝛ multo minus reparare coꝛruptum.

ℂ Cōtra eaſdē argᵗ durā. dicēs ꝙ deberēt diſtinguere de reatu. Nā ſi loquamur de pena dāpni p ſequētē culpā: redeunt oīa dimiſſa q̄ ad talē penā ſibi debitā. qꝛ eque hō p iſtā culpā ſicut p oēs pꝛioꝛes pꝛiuatur gratia ꝛ glīa Et ſic ītellige iᵃ fact' ē diuꝫ re'. Secus de pena ſēſus. So. ex ſequēti pctō nūq̄ reddit idē reatus pene ſenſus aut dāpni. lꝫ quo ad penā dāpni redeat reatus equalis. Argᵐ in pede. Poſt verā cōtritiõeꝫ añ ſatiſfactiõeꝫ labatur quis ī pctm̄ moꝛtale ꝛ in eo moꝛiaṫ. Certū ē ꝙ iſte p dimiſſis eternalr ī inferno punietur ac ſi non penituiſſet. So. s. tho. ꝑſenti. di. q. i. ar. i. dicit ꝙ iſte pro pena ſibi ī cōtritione dimiſſa nō punietur: ſꝫ p reſidua punieṫ in eternū. ratione foꝛi ſicut ꝛ veniale in inferno eternaliter punitur. Sed ꝯtra. qꝛ nō ēſt ſīle. Ideo .n. ſic ibi punitur veniale. quia ī eternum ſtat: pena vero ex hoc ipſo ꝙ ſoluitur expiatur.

Alij g° dicūt q̄ tal' ī iferno punief tpalr p pe
na. debita pctīs ꝯmissis ⁊ dimissia. Nec seqꝫ
q̄ ī iferno sit redēptio: qꝛ pena q̄ soluif ñ re/
dimif. Nec ēt inꝰ vsqꝫ ad diez iudicij minui
penā taliū q̄ ad aliqd accñtale. sic nꝫ augeri.
B.a.tho. ⁊ idē ꝟtualr durā. Sꝫ B 2ª rñsio. s.
tho. ī pbaf a pe. de pa. ⁊ ēt pꝫ ex p̄sse. 4. d. 15.
q. 1. ar. 3. q. 2. ⁊ ibidez ar. 4. ⁊. d. 21. q. 1. ar. 2. q. 3.
pꝫ q̄ repugnat aliꝫ dictꝫ eiꝰ. Dicēdū est g° q̄
ī iferno nullꝰ reatꝰ expiari p̄t. siue pctm̄ fuerit
mōtale siue vēiale. Sꝫ restāt duo dubia. Pm
qūo sbstiet B. s. tho. Ad hᵒ dico pᵒ q̄ ī illa rñ
siōe loqꝫ sꝫ opiōnē alioꝝ puta mgroꝝ ⁊ cō/
currētiū sīoꝝ. 2° q̄ loquitꝰ ē īaduertēt ñ reco
lēa forte de pozibꝰ dictꝫ fuis. q̄ miꝝ ñ eēt ī tā
lōgo ope. 3° q̄ ītēdit q̄ recidiuās ñ punief et
nalr q̄ ad dimissa rōne pmi reatꝰ. nꝫ rōe 2' in
quē pmꝰ ē ꝯmutatꝰ: sꝫ rōe tertij q ꝯseqꝫ mōle
recidiuij. Nec obstat q̄ dic penaz minui vsqꝫ
ad iudiciū. Hᵒ. n. sane p̄t ītelligi. ñ q̄ ibi tolla
tur c'lpa l' reatꝰ pene: sꝫ qꝛ dāpnati nō sp actu
recolūt de m'tꝫ q̄ actu cogitata īferūt accñta/
lē dolorē. ñ āt dū ñ cogitāf. 2m qūo sbstiebif
q̄ pctā dimissa ñ r̄ddeāt. Ad hᵒ dico pᵒ q̄ ta
li recidiuāti pēa etña ñ fuerat dimissa. sꝫ pre
sciaz etnā: sꝫ sꝫ p̄ntē iustiaz. 2° sꝫ petrū q̄ ta
lis fuit absolutꝰ ab etna pēa sb ꝯditōe q̄ pse/
ueraret ī caritate saltē vsqꝫ ad satisfactōis cō
plemētū. 3° q̄ tal' punief minꝰ acerbe nc p̄ūtef
p se rōe pmi l' 2' reatꝰ: sꝫ t̄rij q ē ḡuioꝛ. Jō nō
reddit pctm̄ dimissum quo ad reatū.

Jrca. 23. di. q̄rif vtꝝ ex̄ma vn
ctio sit sacrꝫ. ¶ Pª ꝯ°. Ex̄ma
vnctio ñ ē meꝝ ⁊ puꝝ sacrā/
le. i. aliqd ad sacrꝫ aliqd ōdi
natū: sꝫ ē sacrꝫ B. q. 1. ar. 1. q. 1.
¶ 2ª. Effeᵒ pn'e buiꝰ sacri ē
rēissio pctōꝝ q̄ ad reliqas pcti ⁊ ꝯñr q̄ ad cul
pā. u. s. ar. 2. q. 1. ¶ 3ª. Proxia eiꝰ mā ē oleū p
epm sctificatū ⁊ ꝯsecratū ibidē ar. 3. Rō pª hu
ius sctificatōis ē qꝛ xps hac mā ñ ē vsua vt ei
efficatiā tribuerit. 2ª pp plenitudinē grē q̄ hic
ꝯfert ꝯ culpā ⁊ religas eiꝰ ⁊ coꝛpis īfirmita/
tē. 3° qꝛ ex sua nāli ppetate ñ hꝫ effem suū q est
sanatio coꝛpalis: iō aliūde ista ꝟtutē accipit.
¶ 4ª ꝯ°. Foª buiꝰ sacri ē orō depcatia ⁊ ñ ī

dicatia ibidē ar. 4. pᵒ qꝛ eger. eget alioꝝ viri
bꝰ sbleuari. 2° qꝛ daf trāseūtibꝰ a foro ecc' ad
forū di. iō ei p orōnē dimittūf. 3° qꝛ ñ hꝫ ali
quē effem q sp ex ope mīstri seqꝫ poitꝫ dibꝰ q̄
st de eēn° sacri. sic ī bap° caract in eucharistia
trāsubstantiatio in pnia remissio pcti posita
cōtritione que est de eēnª sacramēti.
¶ Cōtra pᵃ arguit p e. dicēs q̄ eiꝰ pbaᵒ que
stat ī hᵒ q̄ sacrm ē id q̄ attigit ad effem pn'i i
tētū a mīstro q ē sanaᵒ moꝛbi. sacrale do eīd
q̄ oꝛdiaf ad tale attigēs. ē dubia: qꝛ p̄dictus
effeᵒ ñ ē caract' l' oꝛnatꝰ quē attigit sacrm sed
ē aᵍ qꝺ. ñ ꝯseqꝫ fictꝰ. i. grā. ad quā sacrm ñ at
tigit. So. effem pn' ītētū attigit sacrꝫ effecie
dispoītie istrālr p oꝛnatū: ñ āt effeue pfectie.
Et dico q̄ grā a sacral' ē dispō ad grāz. grāū su
ciētē. inqꝫm poita ca ⁊ sblato obice poit grā.
Est. ēt eiꝰ effeᵒ ñ q̄ꝫm ad sbaz suā: sꝫ q̄ꝫm ad esse
fōatū ⁊ ḡtuitū aut aliquā pfectiōez 2ᵃ. Nec
sanat grā ḡtū fa. ꝺfectꝰ poᵃᵉ fōalr. cū sit ī eēn
tia aīe: sꝫ effeue causando in eis pfectiōes.
¶ Cōtra 2ᵃ argꝫ durā. q̄ pmꝰ effeᵒ hꝰ sacri ñ
sit coꝛroboraᵒ nāe ꝯ ꝺbilitatē ex pctō ꝺ relī
ctā. pᵒ qꝛ seqꝫ q̄ ēt sanis ꝺbēt exhiberi: qꝛ in
eis ē tal' debilitas difficltās ī opādo. So. hᵒ
ñ obstāte negaf ꝯñs. pᵒ. qꝛ scripta dic' eē ex
hibēdū īfirmis. 2° qꝛ spūal' īfirmitas ⁊ cura
dꝫ p ex̄ioꝛē sigificari. 3° qꝛ sanis ñ īmiet de p
piq̄ statꝰ exercēdi actꝰ glē sic īfirmis exeūtibꝰ
¶ 2° qꝛ si exhilaraᵒ mētꝫ sit huiꝰ sacri effeᵒ nō
eēt exhibēdū hijs q iā vsū rōis amisert. So.
ñ ē exhilaraᵒ q̄ ē actꝰ 2ꝰ: sꝫ ē sblatō ihilitatis
ad actꝰ grē ⁊ glie p aliqd positim īpsiꝰ p ma
dū actꝰ pmi. qꝺ dr oꝛnatꝰ l' sospitas habilitaᵒ
⁊ deuotio interioꝛ vt dic. s. tho. B. q. 1. ar. 2. q.
2. 3m. ⁊ sigificaf ī foª p vnctiōez. q̄ sigt letitiā
Pōt g° eē ī amētibꝰ. ¶ 3° nā effeᵒ buiꝰ sacri est
īdulgētia alicutꝰ. vt pꝫ ex foª. Jst' āt ñ ptet
tal' debilitas: q̄ iest a nā p se ⁊ ab oꝛigl' sic
rēouēte phibēs. g° ē aliqꝺ pctm̄ l' reliqa eius.
So. lꝫ ihilitas negatiª ad actꝰ glē sit a nā poī
tia: tñ vt ꝯria ad actꝰ glē ⁊ ad actꝰ grē atqꝫ ꝟ
tutū ꝯseqꝫ pctm̄ actuale ēt ī irrōabilibꝰ. 4. d.
47. q. 2. ar. 1. q. 1. ⁊. 22. q. 85. ar. 1. ⁊ ma. q. 2. ar.
12. Petimꝰ g° dimitti actuale ī sua seqlla. ⁊ p̄n
cipal' effeᵒ buiꝰ sacri ī ē hilitaᵒ ad p̄dicta p sbla

tiõe religaꝝ pctī īpedimētū hīlitatiōnē ꝛ de
dicatiōnē aīe ꝛ corpis ad pdicta. Nō āt ē ex,
hilaratio qua mēs cōuertat in deū ꝛ ꝯñr rēit
tat vēiale q̄ ad culpā: q₂ nō exhiberet furio,
sis ꝛ ſ.s.tho. dicat nō eē exhibēdū p tpe q̄ il,
lud nō cognoscūt nec ad illō afficiūt: tū fōte
logt de hijs q nec tūc nec añ hūerūt ei⁹ desi,
deriū. Nō est etiā remissio venial' q̄ ad penā,
q₂ ad hoc efficati⁹ opat ꝛ sufficit pnīa. itē ga
sine.2ᵉ actu liberi arbitrij tal' pena nō remitti
tur. q in furiosis nō ē in hac vita. Nō ē ēt fo₂
tificatio ꝯ tēptatiōes futuras: q₂ tūc deus maxi
me adiuuat electos. Uñ ista vnctio potius ē
dedicatiua: q̄ pugillatiua.

℃ Cōtra p⁹ᵃˢ rōnē 3ᵉ ꝯclusiōis arguit idē. Si
eni applica° alicui⁹ māe sacramētal' ad xp̄z ea
vtēte reddit eā sctīficatā: puta aquaz segt̄ ꝙ
p⁹ ñ posſit.2° sctīficari: q₂ 2ᵃ sctīfica°eēt ī iuria
p⁹ si fuit ei⁹ rōis vl' pᵃ fuit insufficiēs si sunt di
uersaꝝ. So. fuit diuersaꝝ rōnū: sic bñdictio sa
cramētal' ꝛ ꝯsecratīs in eucharistia: ꝛ tū pᵃ fu
it sufficiēs in gñe suo. ¶ 2° q₂ xp̄s legit̄ iunct⁹
Joh.17. ꝛ luc.7. a muliere. So. xp̄s viuus et
mo₂tuus eſt vsus visibili vnctiōe: ꝫ ñ p mo,
dū sacramēti. vt pane ꝛ vino ē vsus: nꝫ sacra,
mētalr vt lo₂io bap°. Uñ ꝛ si pueris īposuit
manū aut apostolos misſit cū oleo. nō tamen
ipse vnxit. ꝫ pt̄. So. ꝫ ꝯ īngt durā. q₂ a sa,
cramētis nō accepit: ꝫ cōtulit p tactū g ēt fuit
in pdictis. So. ille solus tact⁹ xp̄i cōtulit vir,
tutē māe quo tāgēdo īstituebat māz sacr̄i.

℃ Cōtra 4ᵃᵐ arguit petr⁹ ꝯ vltimā rōnē. Cō
currētib⁹ n. cāis nālib⁹ p se ꝛ eēntialib⁹ īpo¹ᵉ
est nō pōi effectū nāe. o nō bstāte causa p acci
dēs aut sine q nō. nisi quaten⁹ īpedit effectuꝫ
alicui⁹ cause p se: sicut opacū īpedit p̄sentiā i,
mediatā luminosi. Ergo idē ē q̄ ad grāz. So.
fm.s.tho. semp positis oib⁹ neċijs ad sacr̄z ꝛ
nllō exñte obice ī susceptī°segt̄ aliqs effeᶜ vt
dispō ad grāz ꝛc. ꝫ tū ītēdit ꝙ totalis effect⁹
hui⁹. i. sanatio spūal' ꝛ co₂palis nō semp pōi
tur posito sacr̄o ꝛ rēota oī fictōe: lꝫ sp pona,
tur effect⁹ pncipal'. i. sanatio īterio₂. Secūda,
riā. i. exterio₂ sanaº ponit̄ qñ expedit īterio₂i,
cuī nō sequat̄ nālē ppꝛietē māe: ꝫ virtutē dei
rōnabilit̄ operātis. Uide de hijs hic. q.i. ar.2.

Si aūt ītendit petr⁹ ꝙ nulla īdispō suscipien
tis īpediat effectū sacr̄i. hoc nego: ad argᵐ di
co ꝙ nūqꝫ segt̄ nālis effect⁹ patiēte nō dispo
sito. ꝛ q̄ō dicit̄ de opaco dico ꝙ illo sblato ñ
sequit̄ illumīatio si corp⁹ illumīnādū sit īdi,
spositū dēsitate vel opacitate ꝛc. ¶ 2° ga am,
brosius saltē tpe suo habuit formā īdicatiuā
sꝫ. Ungo hos oculos tuos in noīe pr̄is ꝛc.
So. p̄dicta nō sūt fōma: ꝫ p̄uia dispoītio ad
fōmā fm.s.tho. hic.q.i. inquātū intētio mini
stri determiat̄ ad actū illuꝫ p v̄ba p̄dicta. Si
aūt ābro. foᵃˢ īdicatiuā būit ꝫ bñ hoc sciuisſꝫ
.s.tho. qui fuit italicus. Sciēdū v̄o ꝙ vnctio
cathecūio₂ non pducit ad remissionē pctī vt
ista: ideo illa nō est sacramētū.

Jrca.24. di. q̄rit̄ vtrū o₂do
sit sacr̄z. ℃ Pria ꝯ°. O₂do *
ecclīastic⁹ ī q̄ dat̄ spūal' ptās
ē de sacr̄z B.q.i.ar.i. ℃ 2ᵃ. lꝫ*
sint plīres o₂dīes oēs tū sunt
vnū totale pfectū sacramētū
ꝛ vn⁹ pfect⁹ total' o₂do ꝛ nō plura totalia pfe
cta sacr̄a aut plures perfecti totales o₂dines.
Pria ps est vbi.s̄.q.2.ar.i.q.i. ꝛ secūda ibidē
ad 2ᵐ. Sacr̄z.n. o₂dīs ꝛ o₂do ē quodā totuꝫ
potestatiᵐ reᵘ.7. o₂dinuꝫ. ꝛ ꝯñr nō p̄dicat̄ cū
sua totalite de illis plr̄alr̄: ꝫ singularit̄ tm̄: vt
sint vnū totale sacr̄m vel vn⁹ total' o₂do.

℃ Cōtra pᵃˢ arguit sco. ꝙ o₂do ñ sit spūal' po
testas. ad actū ī eccᵃ. ierarchia. p° q₂ seq̄ret̄ ꝙ
epāt⁹ sit o₂do reᵘ act⁹. ꝯfirmādi ꝛ o₂dinandi.
So. vtiqꝫ ē o₂do: vt patebit. q. seq̄nti. ¶ 2° q₂
segt̄ sb sacerdotio nō eē o₂dinez: q₂ layc⁹ pōt
q̄cq̄d p̄t diacon⁹ lꝫ nō ꝯgrue. So. qlꝫ o₂diat⁹
hꝫ caracterē ꝛ actū ei⁹ īterio₂ē q ē signare oi,
stīguē cōfigurare. qb⁹ layc⁹ caret. Jtē cū act⁹
licit⁹ ꝛ illicit⁹ differāt spē ī gñe mo₂is ꝛ iuris
ꝛ si nō nāe: ex h° ip̄o ꝙ o₂diat⁹ aliq̄d licite p̄t
ꝛ ñ layc⁹. hꝫ ptātē ad aliquē actū ad quē ñ hꝫ
layc⁹ ī eadē spē. Sciēduꝫ v̄o ē ex p̄ñti di.q.2.
ar.2. ꝙ aliqs ē caracter sine q̄ ei⁹ ppꝛi⁹ act⁹ nᶜ
licite nᶜ illicite pōt exercerī vt caract̄ sacerdo,
tij vl' exo₂cisſmi q tū iō nō ē nobilio₂ alijs mi
no₂ib⁹: q₂ lꝫ excedat ī h° tū excedit̄ ī alio. s. in
hr̄e actū ppingo₂ē eucharistie fm petruꝫ. Et
aliqs sine quo exercet̄ illicite. ꝫ nō licite: vt ē

diacōat⁹ z sbdia. Aliqs ēt sine quo excetur licite: sz n̄ ex offitio: vt triū ordinū mioꝝ. Sic ēt licite celebraſ in eccl'ia nō ɔsecrata. z tamē ɔsecraſ vt in ea celebreſ. vtrū vo caracter. 6. ordinū hēat iteriorē effeᵐ q sine ipo n̄ sit: nō ē a doctorib⁹ traditū nisi de exorcismo p quē debilitaſ demōis potestas. 4. d. 6. Lay⁹. n. vt indubitāter credo nō exercet officiū exorciste nisi cū peccato mōtali z nichil agen⁹. Et pbabilr dr̄ q̄ ista actiuitas sit i exorcista z vbis exorcismi. Forte aūt q̄ actus supiorū ordinū hn̄t i cōpore mistico effeᵐ saltē puatiuū disponētē pplm ad sacramētoꝝ susceptionez vl' inspectionē. quē nō hz actus non ordinati. ¶ 3° q2 sacerdotiū eēt duo ordies cū duo pos sit. s. conficere z absoluē. So. Negaſ ɔn̄a vt patuit distictōe. 19. Est. n. vna ptās sacerdotalis fz abso^{ta} eēn^{ta} hn̄s duos act⁹ z duos re⁹. ¶ Cōt^a. 2. durā. q̄ ordo ī cōi n̄ diuidaſ i diuersos ōdies sic̄ i sacr̄ a: sz sicut i sacr̄z z sacramētalia ita q̄ soluz sacerdotiū sit sacramētū. p° sic. Qn̄cūqz plures actiōes ordinaſ i vnū spālē effectū: puta ɔsecratōez eucaristie quez vna sola attigit. illa sola est sacr̄m. Hoc. n. pz in cathecismo exorcismo z baptismate: q̄ oīa ad ablutōez peccati origialis ordinātur. Sic autē est hic. zc. So. maior fm petrum. est vera qn̄ tales actiōes pter effectū cōez n̄ hn̄t p priū qui sufficiat ad rōez sacr̄i vt in ex° q̄ ibi adduciſ. Alias est falsa vt hic. Q2 tamē proprij effectus singulorū ordinū nō pp se: sz pp aliqd vnū sunt intēti. ideo ex eis est vnū integrū z pfectū sacramētū fm ille. Itē ē va d actōnib⁹ ordinatis p eccl'iaz ad actiōez istitutaz a xpo: sed falsa d ōdinatis a xpo ad ɔferēdum specialē effectū cuz diuersis formis. ¶ 2°. Potestas ōdinis ē actiua ad dādū vel ɔfitiēdū sacramēta. sicut bap' est passiua ad suscipiēdū. Sz nulla talis ē sb sacerdotio. Ergo nz sb eo est ordo. So. Potestas ordinis est attiua ad ministrādū vl' ɔfitiēdū sacr̄z eucaristie me^{te} l' imediate vl' ad pparādū e⁹ māz aut susceptiᵐ s. pplm vl' aliqd huiusmodi. vt pz hic. q. 2. ar. 1. q. 2. Diaconus aūt fm petruz ex officio suo hz ministrare sanguinē. tn̄. vt ait adhuc nō vr̄ suus gradus nisi fiat de hoc mētio in vbis ordinatiōis eius. ¶ 3° in ordine ɔferſ potestas simplr. i. faciēdi aliqd z nō fm qd tm̄. i. faciendi licite. Sz sb sacerdotio nulla est talis. ymo aliqua ē solū faciendi ex officio: vt ea q̄ ostiarij z lectoris z acoliti. So. Potestas faciēdi licite que diciſ potestas iuris. est ptās simplr sicut z que ī mr̄imo. ɔfertur sup corpe coniugis. z datur p verū sacramētū. sicut z ea que est faciendi ex officio id q̄ prius licebat eidē vt patet i ɔfirmatōe. Nec verū est illos tres ōdines esse ex institutōe eccl'ie: sed xpi: lz eccl'ia explicuerit id q̄ antiqtus in potestate diacōi iplicabaſ qui oīa inferiora offitia pp ministroruz paucitatē faciebat. ¶ 4°. Ordo dr̄ per ordines sicut totū potestatiuū g° tota plenitudo sacramēti ordinis saluaſ in vno. i. sacerdotio z in alijs est quedaz eius pticipatio vt dicit frater tho. z sunt sacramētalia. Nec aliter potest dictū fratris tho. saluari. Si enī qbus ordo est simplr sacramētū ordo erit sacr̄m z nō sacramētū z totū vl'e non potestatiuū. Si vo oēs ōdines sunt vnū sacr̄m vt ptes eius eo mō q̄ due fo^e ɔsecratōis i eucaristia: sic ē totū integrale z n̄ ptātiuū. So. vt pz s. q. 1. ar. 2. q. 5. supiores ōdies vtute ɔtinēt iferiores sic q̄ antiqtus qdā ōdiabāſ i psbiteros q poterāt oīa q̄ sunt inferioꝝ ōdinū quos tn̄ nō susceperant. Ad argᵐ. g° negatur ɔn̄a. Nec valet q̄ adduciſ de. s. tho. q2 nō loqſ de pticipatiōe nois aut rōis sacr̄i: cū dicat oēs ōdies eē sacr̄a: sz d pticipatōe ptātz q̄ ē ɔplete i solo sacerdot°. Si tn̄ sic loqreſ adhuc ī arg^{to} ē falla ɔn̄tz a tota disiūcti° ad ptē l' a plurib⁹ cāis vītatz ad vnā. Duplr. n. pticipaſ sacr̄z ōdis ab alijs. zc. s. l' q2 ī eis nullo° saluaſ rō sacr̄i. l' q2 saluaſ ipfcē. Ex b āt nō licuit dicto mō iferre Cōcesso ēt q̄ glz ōdo sit sacr̄z: n̄ seqſ q̄ ōdo sit aliqd vl'e vniuocū: p° q2 n̄ adest oib⁹ ptib⁹ fz totā vtutez. 2° q2 rō sacr̄i ī pus saluaſ in vno q̄z in alio. 3° q2 nō dicim⁹ quēlz ōdinē eē p se z distinctū sacr̄m z pfectū sine alijs: sz ipfectū. q̄ ipersectio i alijs. a. sacerdotio. sine sacerdotio est in hoc q̄ nō hēt plenitudinē potestatis ēt oēs simul. In sacerdotio autē sine alijs deficit aliqua pfectio accidētal' vel scdaria vt pote. q2 n̄ ita repsentat diuinā sapiētiā

vt facit az alijs nec ita ſbueſt humāe infirmi tati nec dat viā ꝯſitiendi pluribꝰ ſicut faciūt. 7. ōdines ſimul. Dato etiā ꝙ oēs ordies ſint vnū perfectū ſacramētū nō ſeqtur ꝙ ordo ſit totū integrale: qꝛ tale totū nulli ſue parti ad eſt ſcōz totaz eēntiā aut virtutē. ¶ 5°. Si qua eēt huiꝰ rō: eſt hec. Oē in q̄ ꝯfert gr̄a ex ope opato. ē ſacramētū. Talia ſunt diacōatꝰ z ſbdia: qꝛ ꝑ hec gs deputat ad aliqd ꝙ ſine gr̄a bene nō fit. ſ. ꝑtractare ſacramēta. Deus enim nō deficit in neceſſarijs. Ad ħ āt dr̄ ꝙ gr̄a eſt da in hijs q̄ ordināt directe z ime^te ad tollendū pctm̄. n̄ aūt ī hijs q̄ ordināt ad ꝯferēdum ꝑtātē ꝑꝑ aliquē finē. In hijs. n. ſacr̄m ē ſoluz id ꝙ talē finē ime^te reſpicit. minor āt eſt vera ſolū ī diacōatu z ſbdia; qꝛ alioꝝ ordinū offā ſine gr̄a fieri poſſunt: ſz nō meritorie. Dictuz ēt. dio. ꝙ īmūdis ſimbola tāgē illicitū ē: itelligit ꝺ admīſtratōe ſacramētoꝝ q̄ ad diaconatū nō ꝑtinet. So. Nō valet iſta ſolutō: p° qꝛ ī nuit in minoribꝰ nō dari gr̄az. ꝙ falſuz eſt etiā ſi ſine gr̄a exerceri poſſunt: qꝛ deus ordinans aliquē ad aliqd dat ei nec^a nō ſolū ad vitandā penā: ſz ēt ad exercēdū cū merito ꝑmij alias deficeret in neceſſarijs: qꝛ fruſtra laborat q ꝑmiū n̄ mere'. Gr̄a āt ē nec̄aria ad meritū. 2° qꝛ ex aliq̄ ope opato ꝯferri gr̄az z illud nō eē ſacr̄m eſt ꝯ diffinitōez ſacr̄i noue legis hec petrꝰ. Ad āt ꝙ ois actio ꝯferēs gr̄am ex ope opato ē a xp̄o me^te vl' īmediate iſtituta. z ꝯñr ē ſacr̄m. Quilz igiṫ ōdo eſt eēntialr ſacramētū ſz n̄ eq̄lr: ſed ī vno ſolo fit ꝑfecte rō ſacr̄i. z ē ſile ꝺ vita re^u vege^u ſenſi^u z ītelle^u. ¶ Ad idē arguūt alij. p° ſic. Si ōdo ē ſacr̄m z qlz ōdo ē ſacr̄z ſic ſūt. 7. ōdies ita ſt. 7. ſacr̄a. So. Nega^r ꝯña. Sūt. n. 7. ſacr̄a mālr: ſz vnū fōlr z ꝑfectiue ꝑꝑ ōdinē ad vnū finē qui eſt ſacr̄m eucariſtie. inq̄ēt ſunt plura mālr q̄ ſunt vnū formalr. ꝑpter ordinē ad vna cibationē que q̄z^m ad rem eſt perfecte in vtroqꝫ ſacramēto: ſed nō q̄z^m ad ſignū. ¶ 2° qꝛ ſolū ſacerdotiū attingit ad effectū ꝑn^r intētū alij ꝺo ordines diſponūt. g° ſoluz illud ē ſacr̄z. So. Finis ꝑꝑus in iſtis ſacmētis ꝑn^r intētus eſt gratia z deputatio ad aliqd. cōis aūt eſt celebra^o miſſe quā licet ſolū ſacerdotiū attigat: tamē ad illā oēs alij ordies ordināṫ z opantur. Sic. g° vno mō añs z alio ꝯña negatur. Scīedū vero ꝙ nō ſolū aīa dicit quoda totū ꝑtātiuū reſpectu ītellectiui ſenſitiui z vegetatiui in quoꝝ quolz ſaluaṫ ſm totaz eēntiā: ſz nō ſm totā virtutē: ſed etiā intellectiuū dicit totū poteſtati^m re^u alioꝝ. vt pz 3°. d. 33. q. 3. ar. 1. q. 1. ideo totū ꝑtātiuū diuerſimode ſumit a doctoribꝰ. z alij dr̄ de qualz ſua ꝑte alij non Arg^m ī pede. Nā ſicut ſpūalis ita z tpal' poteſtas vl' ꝑlatura puta regia datur cū aliq̄ cōſecratōe z vnctione. z tn̄ nō eſt ſacramētū. g° neqꝫ iſta. So. Non eſt ſimile. qꝛ ꝑ tpalē ꝯſecrationē nō ōdinaṫ qs ad diſpēſatōez diuinorū ſacramētoꝝ hic. q. 1. ar. 1. q. 3. 3^m.

Irca. 25. diſtin. q̄riṫ vtrū epiſcopatus ſit ordo. ¶ P^a ꝯ°. Epiſcopal' ꝑtās q̄ ad aliq̄ ſuꝑior ē ꝑtāte ſacerdotz n̄ epi. 4. d. 24. q. 3. ar. 2. Quātū. n. ad ꝯſecrare vtraqꝫ equalis ē ime^te ꝺpēdēs a dīna: ſz q̄z^m ad ꝑparare ꝑplm q ꝺ ē ſcdarius actus ſacerdotz: vna haꝝ ꝺpendet ab alia a qua accipit iuriſdictiōez. ¶ 2^a. epiſcopatꝰ ē ordo large ꝑut ōdo dic̄ ſacr̄z. l' officiū: nō aūt ꝑꝑe z ſtricte vt dicit ſacr̄z ū. s. que^la. 2^a. Eſt. n. officiū ōdiatū ad actionē aliquā. s. corpus miſticū: nō eſt. n. ꝑtās ordiata ad eucariſtiā ideoqꝫ nō eſt ſacr̄m.

¶ Cōt^a p^as vidēr eē mlta dcā hiero'. q̄ hñr. d. 93. ca. ī iſaya q vr̄ ſcēſiſſe ꝙ epiſcopal' z ſacdotal' ōdo pcit' ſint eq̄les: ſz ecc^a ꝑꝑ piclz ſciſmatz ſtatu^r vt vnꝰ ſacdos ſit ſuꝑ alios. z epa dica^r cui aliq̄s ꝯſec^oēs z bñdi^oēs reſuau^r. Sz qꝛ ħ n̄ ſt ꝯ. s. tho. ſolū z ꝑ durā. z petꝝ ſufficiēt ſoluitur rōes huiꝰ opinionis z exponunṫ dicta hieronimi: ideo nichil vltra recito.

¶ Cōtra. 2. arguit duran. p° ſic. Nam per ſe ſacr̄z ōdis īpōtat hitu^ez ad eucariſtiā. aut g° ꝯiectū^az aut ꝑpatū^az ad ꝯſecrā^m l' cōicā^m. Si p^m miores ōdies n̄ ſt ſacr̄a ꝯ te. Si 2^m epatꝰ eſt ſacr̄m z dignꝰ q̄z miores q ꝑparant ꝑplm vt cōicet: qꝛ iſte ꝑpat ꝯſecūtē vt ꝯſecret ōdinā°. ipz So. ſacr̄z ōdis īpōtat hitu^ez ad ꝯſec̄n^m l' ad miſtran^m actualr ꝯſecrāti vt ꝯſecrās ē. l' ad diſponēdū populū nō vt corpꝰ miſticū: ſz vt

cõicans actualr̄ est. Episcopat⁹ aūt ñ ordiat̄ ꝑ xp̄e ad illa: sed ad corp⁹ misticū ꝯfirmādū vl' ꝯsecrādū vl' bñdicēdū vl' regēdū. ¶ 2°. Nam sicut due ꝯsecratões in eucaristia ꝯstituūt vnū cōpletum sacramētū integraliter: ita sacerdotiū ⁊ episcopatus. Primū enim boꝝ ĩpfectuȝ est cū non possit facere sibi simile ordinādo. So. Nō est sile q̄ꝛ illa ordinat̄ ad vnū finez ista vero ad duos. i. duo corpora xp̄i veruȝ ⁊ misticū. Perfectū autē posse sibi simile facere est verū in formis eductis de poᵃ mãe. vnde nec aīa rõnalis nec angel⁹ nec grã nec caritas possunt silia facere. Dicit tñ petr⁹ ꝙ episcopalis caracter differt a sacerdotali sicut intēsum a seipō remisso: sed est ꝯ̃.s.tho. ⁊ ꝯ̃ veritatez q̄ꝛ nō posset in actū spē differētē ab oī i queȝ posset sacerdos. Dicitur gᵒ eṗs sũmus sacerdos: nō q̄ꝛ hēat supi⁹ sacramētū: ȝ q̄ꝛ hȝ supiorē potestatē nō solū iurisdictiõis: ȝ ēt ordinis ⁊ ꝯsecratõis. ¶ 3° q̄ꝛ ordo ē grad⁹ ptātis ĩ spiritualib⁹ quē gradū hȝ episcop⁹: q̄ꝛ aliq̄ ē sacr̄ȝ q̄ð ipse solus dispēsat vt ꝯfirᵒ ⁊ ordo. So. vtiq̄ȝ episcopat⁹ ē ordo: ȝ ñ sacr̄m.

¶ Ad idē arguūt alij pᵒ sic. Nā mirabile est ꝙ acolitatus sit sacramētū nō aūt episcopat⁹ a quo depēdet totus ordo eccᵘˢ. So. multo magis depēdet talis ordo a papatu: cū papa ꝑceteris eṗis hēat singularē potestatē idispēsandis sacramētis. ⁊ tamē papat⁹ nō est sacrȝ ab episcopatu distinctū: q̄ꝛ xp̄s eligens petrū ĩ papā. nullā ob hoc sibi nouā sanctificatiõeȝ tribuit. vnde episcop⁹ electus in papam non aliter ꝯsecratur. ȝ petr⁹. ¶ 2°: q̄ꝛ episcopatus est a deo institutus. ⁊ cū signo sensibili consecratiõis datur. ⁊ ex opere opato grãm ꝯfert. cū illa episcop⁹ egeat. Ergo ē sacramētū. So. Scđȝ petrū ē sacr̄m: ȝ nō aliud a sacerdotō: q̄ꝛ vnuȝ sacramētū non presuppõit aliud nisi bāpᵐ. vna autē pars sacramēti ꝑsuppõit aliā vt satisfactio cõfessionē ⁊ episcopatus sacerdotium. Sed ista sunt cõtra. s. tho. ꝭm quem est officiū ⁊ ꝯplemētuȝ caracteris sacerdotalis quo ad secūdariū actum eius sicut habit⁹ scientificus superaddit̄ poᵉ intellectiue quodāmō. Nō. ͣ āt est sacr̄m nisi equoce ab alijs ordinib⁹. q̄ð forte. s. tho. intellexit. Nō autē omnis ꝯsecratio in qua dat̄ grã ex ope opato est sacramētū. q̄ꝛ in ꝯsecratione virginū ⁊ reguȝ ex opere opato ꝯfertur grã. 4. d. 38. q. i. ar. i. ⁊ tamē nō sunt sacramēta. pᵒ q̄ꝛ nō sunt institute ad curatiõeȝ morbi pcī sicut omne sacr̄m vt ibi pȝ. 2° q̄ꝛ oē sacr̄m vt pȝ. 3. q. 66. ar. 3. hȝ ōdinē ad eucaristiā ꝯsecrādā vt ordo vl' ꝑcipiēdā vt bap⁹ l' digne ꝑcipiēdā vt pnīa ⁊ vnctio: aūt significāda vt mr̄imōiū. Sed ꝯ̃ q̄ꝛ tales ꝯsec̄tões sc̄ ĩstitute ab eccᵃ. 1°. nō ꝯferunt grãȝ ex ope opato. So. Negat̄ añs. de episcopali ⁊ d̄ alijs ꝯñā: q̄ꝛ sc̄ ĩstitute ex spāli ꝯsilio. s. s. ad q̄ð suffic̄ ꝙ grã ꝯferat̄ in eis ⁊ non ab eis instrumētalr̄ per infusam v̄tutem. Sunt igitur cū grã sine qua nō vt circūcisio.

¶ Cõtra vtrāq̄ȝ ꝯᵒᵉˢ arguit aureo. ꝙ episcopatus nō sit ordo distinct⁹ a sacerdotio. pᵒ sic. Non. n. est ordo inferior sacerdotio. cū ꝑsupponat illud. nō eꝯ°. Nec est equalis: cū non hēat equalē actū. eo ꝙ ĩ ierarchia nō sūt duo equalia. ⁊ rursus q̄ꝛ cõficere ⁊ ordiare nō sūt equalia. Nec superior q̄ꝛ vt distinguit̄ ab eo non hēt actū supiorȝ: sed eꝯ° eo ꝙ cõsecrare melius sit q̄ȝ ordinare. So. vt ab inuicē ꝑscindunt. sacerdotiū est dignius. quo ad potestatē ordĩs. ⁊ reᵘ corporis veri: q̄ꝛ est ad actum digniorem. Eꝯ° est quo ad potestatē iurisdictionis ⁊ respectu corporis mistici. Ideo hēt potestas nō hȝ rõnē caracteris. Ad pba. ꝙ ñ sit inferior. dico ꝙ ordo inferior q̄ nō ē sacrȝ sumi pōt. post digniorē. sicut ⁊ magisterium post sacerdotiū. Eꝯ° autē est ñ inferior sit sacramētū. Cā aūt est q̄ꝛ potestas in cōp⁹ misticuȝ ꝑsuppõit illā q̄ ē in verū. q̄ȝᵐ. ad eā q̄ sunt ordinis. Alia cā ē q̄ꝛ eṗs pfecte repñtat xp̄ȝ q̄ sacerdos ⁊ episcop⁹ fuit ⁊ ꝯñr alios istituebat ministros. vide. 4. d. 24. q. 3. ar. 2. q. 1ᵐ. ¶ 2°. Isti duo ordĩes ñ sūt distĩcte ptātis. gᵒ nȝ distincti sunt ordines. Añs pȝ. Nā qñ alicui forme debētur multi act⁹: ȝ ĩpedit̄ vn⁹ eorū. si post remoueat̄ ĩpedimētū. ñ cāt̄ aliq̄đ foᵃ pori: ȝ tñ remouet̄ ꝓhibēs. Sic āt ē hic. Nā sacerdotȝ ē ordĩare sacerdotē: ȝ ĩpediat̄ sic ĩ nālib⁹ foᵃ seipāȝ cõicat vñ ñ possȝ ēt ꝑ papā ꝯmitti ñ sacerdoti q̄ȝ ōdiet. So. ad pba. añtȝ negat bᵒˢ. Nec ois foᵃ actiᵃ ñ ĩpedita pt

se cōicarẽ: vt pz ꝺ ite agēte ⁊ volūte ⁊ āglo ⁊ carecte ꝯfirmatōis ⁊ sbdiaco ⁊ diacōi ⁊ sacerdotis q se cōicarẽ n̄ pt oī passi eiusdē rōis: puta mulieri: q2 istrz efficit solū id ad qꝺ a pn̄li agēte mor: De āt iter ꝺdīatos. solū epz monet ad cōicām suū caracterē: q2 h3 ꝯpletā ptātē i offitijs ierarchicis. Si āt sacerdos pt ordīare n̄ ē facile fingere ipedimētū ne ꝺdinet. Nō. n. ē ꝓhibitio ecc̄e vl' dei: q2 hijs n̄ obstā tib9 heretici ⁊ scismatici de ꝺdināt. 4. d. 25. q. 1. ar. 2. Itē ꝯ fo epalis ꝯsecratōis ē q i ea n̄ augeat ptās: s3 solū a moueat ipedimētū. Confir. argm: q2 poito sacerdotꝺ ⁊ oī alio ēcōscri pto papa pt tali ꝯmittē colatōez ꝺdinū. S3 ep9 ē cōscripto sacdotꝺ ⁊ oī alio poito. B n̄ pt B āt iꝺ ē: q2 oīs fo ex q̄ ē in actu pt se in eadē spē cōicare. So. Q2 a xp̄o supponim9 vē isse qꝺ ecc̄a fac iꝺ papa pōt ꝯmittē ꝯfirmatōez ⁊ collatōez mīoꝝ ꝺdinū sim̄l sacdoti: n̄ āt maiorū: q2 hoꝝ istrz xp̄s ꝺteriauit eē sacerdotē epz: illoꝝ do eū sacerdotē quē ecc̄a vellet. ⁊ intellige si elect9 i papā sit ep̄s cui9 est ꝓ se ista cōferre: ⁊ ꝯsequēter oīs talia ꝯferens est ep̄s. vel agit in virtute episcopi.

Irca. 26. disti. q̄rit vtꝝ mrīmom sit sacrz. ¶ Pº ꝯº mrīmōiū ē de ⁊ realr sacrz B. q. 2. ar. 1. Et B pz. pº q2 ē remediū scitatz exhibitū homī ꝓ senlia sigª ꝯ pctm̄. 2º q2 ē sacē rei sigm. ¶ 2º mrīmōiū gr̄az ꝯfert ibidē ar. 3. vbicūz. n. a ꝺo dat aliq̄ facltas puta vtēdi cōpe ꝯiugis dat ēt auxm bn̄ vtēdi illa facltate. ¶ 3º mrīmom q̄zm ad id q ē res ⁊ sacrz. eēn' ē q̄dā relo ꝺ gn̄e ꝯiūctōis. 4. d. 27. q. 1. ar. 1.

¶ Cōtº pªs arg' durā. q i suo pº ope tēuit mrīmom n̄ eē sacrz: s3 p9 modū argumētz coact9 ē cauti9 log i vltīo ope tenēs q sit de sacrm: s3 equoce ab alijs sacr̄ is noue legis: n' B3 vnam diffinitōez. q̄ ē q ē sacre rei sigm q̄ ei vniuoce ꝯr cū alijs q̄zuis alr sit sigm sacē rei q̄z alia. In alijs. n. sacra res ē signata ⁊ ꝯtēta: B āt sigatō tm̄ cū sit ꝯiūcº xi ⁊ eccē ꝑ fidē ⁊ cartē3 q̄ ad mrīmom initiatū vl' ꝯiūctio xi ⁊ eccē ꝑ ꝯfōmitatē assūpte nāe. q̄ ad ꝯsumatū. Sūt āt alie diffinitiōes q̄ cōueniūt i B q sit sigm senl'e exteri9 appositū hoī ad effēm spūal' scificatōis. ⁊ q̄zm ad hoc ingt n̄ est sacrm vniuoce ⁊ arguit. pº sic. Nā hoc signū i alijs excedit ditamē rōis nāl' cū sit ꝓtestatio fidei. vn̄ in eis nō redim9 rōez de hijs que exteri9 agūtur: hic do nō excedit ratiōez nālez ⁊ ratio reddit vt. s̄. So. Quia q̄lz sacramētū aliquid hēt in quo ab alijs distinguit ideo per hāc rōnē cōcluderet n̄ vz q q̄lz dicit equoce: vt di gr̄a sic. De sacmētū ecclie h3 mīstrū catolicū ēt i necitate vt pz in ductiue. Sed baptism9 nō est huiusmōi. gº n̄ ē sacmētū ecclie vniuoce. Dicēdū ē igit q sic xp̄s ē hō de ⁊ ꝓꝑe: q2 h3 eēntiā hoīs de ⁊ ꝓꝑe. l3 hēat aliqd ꝓꝑū ita ēt ē de sacmētz. Qn̄ eni nomē, ꝺ mltis dr̄ B3 eādē fōalē ⁊ cōez rōnez dicit vniuoce. etiā si talia hēant diuersas rōes ꝓꝑias vel mālēs. po. q. 9. ar. 4. i. c. ⁊ ad 6m. Ad argumētū dico q hic ē aliqd sacmētū tm̄: vt act9 exteriores. Et aliqd res ⁊ sacramētū sil': vt obligatio ex illis actib9 inata. Et aliqd res tātū significata ⁊ cōtēta vt effē vl' tim9 sacmēti. Et aliqd res tm̄ significa: s3 n̄ cōtēta: vt cōiūctio xp̄i ⁊ ecclie. Dico vlteri9 q si gna senlia sacramētoꝝ l3 B3 se sint res nāles ⁊ nālia aliquoꝝ signa: inq̄zm tm̄ ꝑtinēt ad sacmētū: sc̄ sigª istiª ⁊ n̄ nālia: vt a q̄ signiar ablutōne a pctīs. ⁊ silr B obligaº. q̄ ē res ⁊ sacmētū vt ē obligaº significat ꝑ exteriora nālr: vt do ē sacra ⁊ actu sacrās hoīez sigr ex institutiōe. Q2 do inq̄zm signa nālia: possunt plura significare: oz q accedat institutio diuīa ꝺterians ad vnū significām vt certa sit significaº. 4. d. q. 1. q. 5. 4m. Sciendū autē q ⁊ si diffinitio vgonis nō cōpetat vniuoce omnib9 sacramētis sufficit tm̄ si vniuoce cōpetit diffinitio magistri B̄m generalē ⁊ formalē ratiōem. ¶ 2º sic matrimōiū cessante obice nō ꝯfert gratiā: q2 n̄ ꝺdinat ad remissionē cl'pe. Nec illā auget: s3 minuit si B ē pole: q2 meli9 ē ꝯtinē q̄z nubē vt pz. 1. cor. 7. gº equiuoce dicit. So. Cōfert gr̄az sic ⁊ mlta alia nō ꝺdīata ad rēissionē cl'pe: vt ꝯfirmaº ⁊ ordo ⁊ eucaristia. Auget ēt bn̄ti qn̄ p9 ꝯtinētiā nubet: ⁊ dictū apl'i n̄ ē ad ꝓpom: q2 cōparat statū statui vl' actū actui n̄ āt statū l' actū sacro. maxīe q̄ ad cālitatē gr̄e maior est gº gr̄a in statu ꝯtinētie ex ope ope

rāte q̄ʒ i mr̄imo° sʒ eo° ē ex ope opato. ¶ 3° ordia° eccl'e circa mr̄imom ē d neci̇̄ sacti cū sac psōas illegiptias. n̄ āt circa alia. g° ideʒ. So. Quedā sc̄ sacr̄a i cui⁹ mā l' fo^a n^l ē hūano iuri sbʒ vt baptism⁹: quedā vo hn̄t aliqd sbʒ vt mr̄imo^m. Nā vt ē sacr̄ʒ noue legl̄ p̄supponit se vt 9ct⁹ ē psōaꝝ sbiect⁹ hūano iuri: ⁊ supaddit id q̄ sacramēti ē ppūʒ. s. significatōeʒ ⁊ cālitatē. Sicut āt ius hūanū p̄t irritare cōtract⁹ rerū ita pōt et psonaꝝ: vt. s. nō teneat alicā° sui sicut neqʒ suarū rerū. Et q: mutato fun^to mutatur fūdatū ideo circa māʒ isti⁹ sacramēti ecclīa pōt aliqd mutare. Sic etiā q: mā extreme vnctōis ⁊ 9firmatōis est oleū ⁊ crisma cōsecratū 9secratōe p eccl'iā celebrata sine dtermiatōe rit⁹ a xpo. iō p̄t eccl'ia ex pte 9secratōnis sibi sbe māʒ mutare. hec oīa petr⁹ 9fōmiter .s. tho. 4. d. 34. q. i. ar. i. 4^m. ¶ 4°. Ante bap^m vero celebrat' mr̄imo^m g° idē. Dices q̄ tale nō est ratū. 9: q: si baptizēt 9iuges erit ratū nec tn̄ erit magis sacmētū q̄ʒ p̄us cū ibi n^l d nouo sit factū. So. mr̄imōiū equocū est significās 9ctū ⁊ sacmētū. Añ bap^m g° est veꝝ mr̄imo^m p̄mo° tn̄. n̄ 2°. n^l nālr ⁊ aptitudialr. P⁹ bap^m āt efficit veꝝ 2°° p nouū factū. i. cōsēsuʒ ⁊ nouā exp̄ssionē 9sensus p vba aut equales sine qb⁹ bap⁹ sol⁹ nō facēt i^a eē sacmētū noue legis. Nec ē hoc sacmētū p̄cise d dit a iē legis nālis: q: nāli rōe nō tenem⁹ q̄ grāʒ cōferat ⁊ b⁹. ¶ 5° q: nō ē necitatʒ. ⁊ tn̄ dispēsat p non mistrū eccl'ie. g° idē. So. Negat 9ña: q: qn̄ fo^a ⁊ mā sacmēti n̄ sunt aliud ab actib⁹ suscipiētiū illud p ipʒ met suscipiētē sine mistro dispēsari pōt. ¶ 6°. q: nō hʒ formā distictam a mā. cū nō sint fo^a verba vnius 9iugiʒ magis q̄ʒ alteri⁹. g° ideʒ. So. Secūdū petrū mā sunt persone cōtrahētes: forma vero vba cōtrahētiū. Secūdū. s. tho. autē actus 9hentiū sunt mā ēt fo^a. qd q̄drup^r itelligit p°. vt vba p° exp̄mētis 9sēsū sint mā. ⁊ alteri⁹ fo^a. cū sint 9pletiua sacmēti. 2° vt mā sit 9sēsus exp̄ssus fo^a āt sig^a exp̄mentia. 3° vt mā sit act⁹ loq̄ndi. fo^a āt vba formata. Differūt. n. illa duo realr cū act⁹ ille sit actio. ⁊ i loq̄nte: vbū āt sit q̄litas ⁊ i aere sbiectiue. 4° vt fo^a sit act⁹ loq̄ndi ⁊ vba mā vero sint alij actus 9currētes. Duo autē p̄imi modi sunt magis ad mētē. s. tho. ¶ 7°. q: rō p^a p 9°^e n̄ valet. Seqt enī q̄ elya sit sacramētū. q: est remediū 9 pctm̄. Nec 2^a que stat in hoc: q: si nō sit sacmētū cā ei⁹ ptinebit ad iudicē laycū: Cā. n. de pctō nō ledēte rē publicā corporalr cū sit sp̄ualis: ptinet ad iudicē eccl'iasticū. So. p° rō stat in hoc. De signū sensibile a deo institutū in remediū 9tra pctm̄ 9ferens gratiā ex opere opato virtute dei ⁊ significās eā: ē sacramētū noue legis. B autē oīa hʒ mr̄imo^m. ⁊ n̄ el'ya. In solutiōe aūt alterius assumit falsūʒ. s. q̄ error ēca mr̄imo nō ledat rēpu. cōpalr i reb⁹ vl' psonis. cū p̄ icertus ledat rēpu. ⁊ bonū matrimōij sit i bonū ciuitatis. Rō tamē illa neqʒ est eficax neqʒ. s. tho. q: multe sunt ecc^ce cause nō de sacmētis: sed de sacramētalib⁹ vel alijs.

Cōtra 2^m durādus: sed pro hoc sciendūʒ ē q̄ ganfredus. hostien. Bnar. ⁊ multi alij iuriste tenent q̄ in matrimo. non conferē gratia: sed plerūqʒ in theologicis dicunt falsitates. sicut ⁊ theologi in materia legū. Motiuuʒ autē eoruʒ scilicet q: pro eo contrahendo licite. datur peccunia peccat per falatiā cōsequētis vel nō cām vt causaʒ. Illud enim nō est q: gratiā non cōferat: sed q: est officiū nature. 4. d. 25. q. 3. ar. 2. Papa autē penes se habens iuristaruʒ scripta nec dampnās in hoc. non approbat ista: sed tollerat: q: nō sunt cōtra determiatiōeʒ ecclesie: sʒ sunt cōtra dicta sanctoꝝ. multas autē tales opinōes papa dissimulat. Capl'a vero p eos allegata dio impertinēter adducūt nec cōcludūt istud: magister ēt. 4. d. 2. sic dicit. Sacramētoꝝ quedā remedia 9 pctm̄ p̄bent ⁊ grāʒ adiutricē 9ferūt. vt baptismus. Quedaʒ vero in remediū tantuʒ sunt vt cōiugiuʒ. Alia gratia ⁊ vtute nos fulciunt vt ordo ⁊ eucaristia B ille: sed sicut dicit ibi. s. tho. in littera illa diuisio est data s̄m ea ad que sacramēta p̄ncipalr ordinant.

Cōt° 3. arguit aureo q̄ mr̄imo^m. n̄ sit rel'o real'. p° q: rel'o 9iugis ad 9iugē aduēit nouit nll'a facta mutatiōe i fun^to qd ē cōp⁹ vl' i rōe fundandi que est cōsensus. So. Lʒ ex solo cōsēsu nll'a causet rel'o realis in cōpore 9iugiʒ: ex eodē tn̄ ⁊ 9tractu i fide xp̄i 9currēte diui^a

Ùtute cat i aia l'i po relo real' q̄ ē piūctio: q̄ ex diuīa istitutōe sit cā dispōitiua px ad gr̄a Et h vr sentir .s.tho.4.d.27.q.i.ar.2.q.i. Est n. real' q: hz realez cāz z realē effectū z sacra ni et reale. Et q: ē fo spiritualis pmanēs sine fluxu.nō pōt eē sbiectiue in re corporali. g pseqūeter est in anima rationali.

¶ Arg et petr' q viculū mr̄imōiale sit ali/ qd ab[tus]. q: dispō ad gr̄az ē ī p l'2 spē q̄lita tis. Et q sit i corpe. q: gr̄a sacral' ī matrimo. ē medicīa ꝯ pcupiaz carnis. z pñr ē vbi ē mōbus. Et si obiciat q si ē qd ab[tus] nō corrūpit corrupto altero piuge rñdet q visio ēt si eēt a deo effectiue destruit destructo colore. z h q: ē ei ter. lz ipa sit aliqd ab[tus] ī se. q: hz ne/ cessaria pñaz icludit re[m] ad illū. Et ita est hic. So. ñ necē ponē ōnatū ab[tus] distictū a vin culo relōis. qd. s.tho. dic cāz primaz gr̄e. q: hz ei doctria ñ ois dispositio ē de p spē q̄li tat. p. q: aliqñ ē puatio. puta rēotio obsta/ culi opaci ī illūinatōe. 2. q: aliñ ē potestas de 2 spē. vt caracter. 3. q: aliqñ ē relō ppingta tis z distātie. vt i calefactōe. 4. q: aliqñ ē fi/ gura q ad agēdū z patiēdū pfert. 5. q: aliqñ ē relō si ex rei nā. lz diuit': vt hic. Uenitñ vt elicit .4.d.30.q.i.ar.3.1[m]. pter ornatū relati[m] verisile ē ifundi q̄litatē. diuītus fundāds talez re[m]. Tradit n. ī mr̄imo. aliq̄ potestas q ab[tus] noiat. Siue āt fit ab[tus] siue relati[m] tale viclm ponēti ē ī aia q̄z ī cōpe. Nec oz medicīaz eē ime[te] vbi ē mōb': lz suffic si dispōat ad gr̄az q̄ iflūit vtutē ī sbiectū pcupie. Forte āt sic hic duo nexus vn' mālis ī toto pposito. z ali' spi ritual' ī aia. vt elicit .4.d.27.q.i.ar.2.q.i.

Jrca.30.di.q̄rit vtz mr̄imo. bře virgīs hūerit aliq̄ bona excusātia 1. ¶ P. p. Mr̄i/ mōiū oz hre aliq̄ bona excu santia 1. 4.d.31.q.i.ar.i. Nul lus.n. sapiēs patit iacturā ra tiōis q̄ i coitu absorbet z iacturā sollicitudis tpalis n' pp mai' l' eq̄le bonū qd hic ē tri. s. ples fides z sacr̄z. ¶ 2. p dicta bōa act' mr̄i mōij excusat a pctō z ñ sine illis. ibi. q.2.ar. p. ¶ 3. Bt̄a maria ñ obstāte voto virgitatz qd vouerat. vt pz.4.d.30.z.3.q.28. ꝯxit verū mr̄imo[m] vt pz.3.q.29.z 4 d.8. vez īq̄ztū pfe ctōez p q̄ psistit ī fo z eēn rei. q̄ hic ē piūctō aiaz seruās fidē. z si ñ 2. q̄ psistit ī opatōe p quā vēit ad finē. q hic ē ples. ¶ 4. i mr̄ mo. fuit licitū n' idiguit aliq̄ excusatōe. sic alia. 4. d.30.q.2.ar.1.q.2.z.3.q.29. Neuter. n. cōiugū ex illo reportauit iacturā. Et i votū fuit sim plex z cōditōatuz si deo placēt. Jō licite deo volēte z ex spāli cōsilio. s.s. virgo ꝯxit.

¶ Cōtra. p[us] arg' sco. q ñ pp rōis iacturā exi gant ista bōa. p. q: ī statu īnocētie fuissent. z ñ excusassēt. g nz mō excusāt. So. neg' pña. q: tūc ñ fuissz iactura. iō pficiebāt z ñ excusa bāt. z nūc faciūt vtrūz q̄ ad mr̄imo. psumatū sic z gr̄a nūc facit gratū z delet cl'pā. tūc āt se cūdz p[m] tm̄. ¶ 2. q: pat rōe ñ licēt dormire n' pp aliqd meli' cū tūc sit rōis iactura a[or] extē siue z itēsiue q̄z ī coitu. Dices q ibi bonū ex/ cusās ē pforta organoz sine qb' ñ ē itelligē. Dices ēt ibi ñ eē iacturā. q: vigorāt istr̄a co gnitiōis. So. vtiqz sic dico. Sz ꝯ igt. q: pua re se ppetuo vsu rōis pp aliquē actū vtutz est mōle. q: ille vsus ē melior puare āt se momē tanee ñ ē pctm̄ nz id qd sic puat. Uñ martires sine pctō elegerūt tormēta: q̄ sit puatiua talis vsus sic z voluptates. So. pua illa momēta nea z si ñ sit cl'pa ē tñ pēa idigēs recōpēsatōe ita q hz se licite ñ eligūt. lz propter aliquod bonum vt fecerunt martires.

¶ Ad idez arg' aureo. sic. Nā act' mr̄ mōij ē act' vtutz. g ñ idiget excusatiuo. So. ille act hz sbaz suā vt act' ē mr̄imōij mālr ē vtuosus solū ī po: cū sit īdifferēs ad eē actū mr̄imōij z fornicatōis. iō īdiget excusatōe extriseca. i. circūstātijs facietib' illū eē actū mr̄imōij solt z ī medio vtutz. vt āt ē act' mr̄imōij z vtutis solr ꝯphēdēs. s. sbaz act' z circūstātias vtutz ī diget. i. exigit excusatōez ītri[cas]. q̄ ē ipe circū/ stātie. sic totū exigit ptes. z idiget eis. Jndi/ get g excusatōez a cl'pa. ñ q̄ īsit. lz q̄ inesset si circūstātie abessēt. z excusatōe. i. recōpēsatōe dāpni. Ois ēt act' moral' īdiget excusa[or] ītri seca marie si ē iactura.

¶ Cōt 2[us] arg' durā. z qdā alij q cognoscēs vxorē ad vitādū fōrnicatiōez ī se ñ ī vxore ñ peccet. p. q: plus sibi tenet q̄z piugi. p q̄ pfus

da a fornicaᵒᵉ.lꝫ ꝺbitū petē.Sō.qꝛ alr q̄ꝫ co
eūdo.puta icludēᵒ pt ꝯiugē ꝯꝟuare.coeunᵒ ne
peccet peccat.qꝛ medio roabiliōi ꝓfert volup
tatē absorbētē.Secᵓ ſi alr ñ pt.Et silr peccat
q se castū ꝟuarī pt alr q̄ꝫ coeunᵒ ſi coeat ne pec
cet.¶ 2ᵒ vitarī fōnicaᵒᵉ i alio ñ plᵓ ꝑtiet ad re
ditōeꝫ ꝺbiti q̄ꝫ euitarī i se.gᵒ ñ plᵓ excusat.añs
pꝫ.qꝛ cū scit aliū tētatū ñ ꝺ se.ſꝫ ꝺ alio.tc̄ coi
re ē pura petitio ⁊ ñ redditū.q̄ ꝓsuppoˢꝑ pe
titōeꝫ saltē iterꝑtatiᵘˢ.Sō.petē.ne l' ipemet
l' sotius petat.a.ab alio.3ᵒ.ñ ē reddē nˡ large
put tali cāu petē ꝑtiet ad bonū fidelitatꝫ.q̄ ēt
i vtroqꝫ cāu excusat:qñ alr ñ appetit q̄ᵒ ipe vl
sotiᵓ meliᵓ ꝯꝟuet.¶ 3ᵒ.passio petētis a sua ne
ipemet petat ab aliena ē passio ꝟueta rōe.gᵒ
ñ ē pctm̄.qꝛ tc̄ ñ ꝺordiat hoieꝫ.Sō.negʳ ꝯñᵃ
⁊ ꝓbaᵒ.qñ hō eq̄ bñ pt asseq̄ finē.i.castiᵗᵉ ñ ꝓ
dito vsu rōis.Tūc.n.ꝺeōdiat.Qꝛ āt melᵓ ē
nubē q̄ꝫ vri q ꝓfert mr̄imoᵐ ꝟgitati ad quaꝫ
ñ tenet ꝑꝑ vitādā fōnicatōeꝫ quā ꝓbabilr ti
met se alr nō posse vitare:ñ peccat ¶ 4ᵒ.Qñ
ꝓnˡᵉ finis ñ ē poˡᵉ puta ꝓles i sene.licitū ē rōe
scꝺarij.puta vitāde fōnicaᵒᵉ ꝯhē.gᵒ ꝑꝑ eūdē
scꝺariū lꝫ petē ⁊ ꝯuēire.ñ āt ꝑꝑ sāitatē.q̄ ñ ē
finis huiᵓ sacri.i. ſicnꝫ ꝑꝑ ipa lꝫ baptizari ēt ſi
alr hēri ñ possit.Sō.vtiqꝫ sic lꝫ qñ scꝺariᵓ fi
nis alr hēri ñ pt ñ alr. Oēs āt he rñsiōes sūt
perᵓ ⁊ bōe ⁊ ꝑ hijs fac̄ q̄ ꝑ iste ꝯctᵓ ē iuste ordi
natᵓ ꝺ se ad satisfaciē ꝺ aliene petitiōi.⁊ ñ sue
necitati.Sꝺdit āt perᵒ ꝺicēs.q̄ꝑ vna opīo.s.q̄ꝑ
ꝟ fit sine pctō ꝟa ē.qñ meliōi mō ñ ē fōnicaᵒ
vitabilˡ.ita q̄ꝑ voluptas nulloᵒ mouet: ſꝫ amō
vitanᵗ pctm̄.Alia ꝟo q̄ ꝺic̄ eē vēiale ē ꝟa qñ
alr fōnicaᵒ ē vitabilˡ.⁊ eligit cū illa iactura vi
taᵒ rōe ꝺlectaᵓᵉ.Sic̄ g pt satisfacē nē ꝑ vinū
ñ obnubilās cāꝑ rōe ꝺelectatōis elegit fōtiᵓ
¶ Cōtᵃ ;ᵘᵉ at gˡsco.q̄ꝑ btā ꝟgo ñ nouit solū ꝟ
ꝯdiᵒᵉ ſi ꝺeᵓ alr ñ ꝺisponēt.pᵒ sic.Talˡ.n.ꝯdiᵒ
icludit i oi voto ēt abᵗᵒ.gᵒ ñ fac̄ votū eē ꝯdi
tōatū.Sō.talˡ ꝯdiᵒ actu itellecta ⁊ exꝓssa.vt
hic.ñ stat cū voto abᵗᵒ.¶ 2ᵒ.qꝛ ñ ꝺixi ſꝫ virū
ñ cogōsco.Sō.añ mr̄imoᵐ nouat ꝯditōate ⁊
pᵓ abᵗᵉ.⁊ tc̄ ꝺixit iᵃ ꝟbū.¶ 3ᵒ.ſi sic ꝺicē ꝺ ē.iō ē
qꝛ alr ꝯhē neglıſꝫ.Sꝫ ꝟ nˡ ē.qꝛ pᵓ votū abᵗᵘˢ
licite ꝯhit.ū ē certitiᵒ ꝺe copla ñ futᵃ vt hic.
Sō.negʳ bᵒʳ ⁊ ꝓbatō.Si.n.pᵓ votū abᵗᵘˢ po

nat ꝯditō ꝺe ꝟuāda ꝟgitate mr̄imoᵐ ē nullū.
ſi ñ pōat ē pctm̄.qꝛ tali ñ solū coire.ſꝫ ⁊ ꝺare
ꝑtātē coeūdi ē pctm̄.¶ 4ᵒ.qꝛ pōt gs ꝺare suꝑ
cōꝑis ꝑtātē retēto sibi vsu.gᵒ idē.Añs pꝫ.qꝛ
adlˡter hꝫ i ꝯiuge ꝑtātē.⁊ ñ vsū.Sō.negʳ añs
nᶜ ē silˡe.qꝛ pt gs ꝑdere vsū sue rei ex sua cl̄pa
vt adulter.⁊ ex iusta cā vt ꝯiuges ex cōi voto
pᵓ mr̄imoᵐ facto.q āt cōꝑᵓ suū ꝑ votū abᵗᵘˢ
tradidit ꝺeo.ñ pt iā alteriᵓ tradē ꝑtāti.¶ 5ᵒ.
Nā huiᵓ exēᵐ hēt ex̄ ꝺe ꝟbo.sig.exit.liᵒ.6.
ꝺr̄ q̄ꝑ retēto ꝺñio ꝯcedē vsū ñ ē iutile.Si ꝺic
cat q̄ꝑ ñ pt eꝯᵒ ꝯcedi ꝺñiuꝫ retēto vsu.saltem
hēo q̄ꝑ vnū tradi pōt sine alio. Btā tñ maria
neutrū sibi retinuit certificata q̄ꝑ nˡ ab ea pete
ret.Sō.ſi retieat vsus mr̄imoᵐ est nullū.⁊ ſi
ꝑtās ꝯcedat.ē illicitū hñti votū abᵗᵘˢ Exᵐ āt
iductū ē ꝺubiū mltꝫ qbᵓ vr̄ q̄ꝑ nullᵓ possit lici
te vti re i q̄ ñ hꝫ ius vtēdi.qꝛ nˡ fit iuste nˡ q̄ꝺ
fit iure.vñ illa ꝺcretalˡ fuit ⁊ erit mltis i laq̄ū
nˡ bñ glosēt.Et snīa excōicatōis lata a ꝯdito
re eiᵓ ꝯ glosātes ē a iobe.22.suspēsa tāq̄ꝫ gi
closa vt pꝫ i cronicis ber.guidōis.¶ 6.Si gs
ꝯxisset.pᵓ spōsalia cū iuraᵗᵒ ⁊ pᵓ vouissꝫ ꝟgi
tatē.ꝯsulēdū ei eēt ꝑꝑ iuraᵗᵘˢ ꝯhē.⁊ ꝑꝑ votū
ñ ꝯsumaret.ſꝫ igredi religiōeꝫ.gᵒ ꝺaret ꝑtātē
cōꝑis cū itētōe nūq̄ꝫ ꝺādi vsū. Sō.iᵃ ꝯsiliū ē
ꝑuersūꝫ vt ille suū votū ⁊ mulierē ꝺeluderet.
Nec ē ꝑiurᵓ ſi nō ꝯhēdo itrat religionē.Nō
.n.ē periurus qui legis auctoritate ꝺeserit iu
ramētū.ff.g satis ꝺare cogit.l.vltīa.ꝟ perᵒ.

Jrca.33.ꝺ.q̄rit vtꝝ votū ꝯtienᵗᵉ
anexū ōdibᵓ sacris.ipediat plu
ralitatē vxoꝝ silˡ. ¶ Pᵃ ꝯᵒ.lꝫ
hēre plures vxores silˡ sit aliqᵒ
ꝯ legē nāe.tñ talˡ pluralitas alı
fuit licita ex ꝺispēsaᵒᵉ pᵃ.ꝑs hī.4.ꝺ.33.q.1.ar.
2.Hoc.n.ñ tollit pᵐ finē mr̄imōij.i.ꝓlem:
ſꝫ ipedit 2ᵐ aliqlr.i.cōicatiōeꝫ i opibᵓ necijs
vite.eo q̄ꝑ pacē ipedit.3ᵐ āt.i.sigificare ꝯiun
ctōeꝫ vniᵓ xp̄i ad vnā eccl̄iaꝫ totaliter tollit.
Pars ēt.2ᵃ ē ibidē.ar.2ᵒ.qꝛ ꝺeᵓ pt ꝺispēsare i
ꝯclusiōibᵓ legis nāe hñtibᵓ efficatiā solū vt i
pluribᵓ.vbi gᵒ fuit neca procreatio ꝓlis q̄ē
ꝓnˡᵉ finis.ꝺeᵓ cū p̄ribus ꝺispēsauit ⁊ per eo
rum exēpluꝫ cuꝫ alijs. ¶ 2ᵃ.votū solēpne im
pedit mr̄imoniū ꝯhēdū ⁊ ꝺirimit ꝯctū simpˡ

ät fac pᵐ hoꝝ tm̄.4.d.38.q.i.ar.3. ¶ 3ª.˙ Oꝛ/
do sacer facit vtriq; ꝑdictoꝝ.4°.d.3.q.i.ar.i.
Qui.n.oꝛdiat̄ ꝫ ritū occidētal' eccle ītelligit̄
vouē ⁊ itellige solēpniter. Apud grecos aūt.
oꝛ ꝫ votū ānexū facit predictoꝝ pᵐ solum
ex ii oꝛdinis.

¶ Cōtª pᵃˢ argᵗ aureo. ꝙ ista pluralitas sit ꝯ
ꝓmariū ius nāe ⁊ idispēsabil'. p° sic. Nā vt pꝫ
m'.19. repudiū cū sup iductōne alteri⁹ vxoꝛis
sꝑ fuit illicitū. ⁊ ꝯn̄r ꝯ ius nē ⁊ gene.4. glosa
rephēdit lameeh de pluralitate vxoꝝ ⁊ tn̄ tē
ñ erat ius n' nāe. So. ꝯclu' solū ꝙ hōi h̄ dis/
pēsare ñ potuit. ¶ 2°. ꝯ iūs nāle est pluralitas
maritoꝝ. q2 ꝯ boᵐ ꝓlis. g° ⁊ pluralitas vxoꝝ
q2 mr̄imo. vir ⁊ vxō sc̄ eq̄les. So. negᵗ ꝓba
tio ꝯne. ñ itelligat̄ ñ solū d ꝓñte. ꝫ d possibi
li. ¶ 3°. q2 h̄ ē ꝯ nāꝫ tal' ꝯct⁹ g reqrit totū cōp⁹
viri eē toto tp̄e vni⁹ vxoꝛis. q2 si eēt solū pro
ꝑte tp̄is. vir obligaret̄ ad pctm̄. i. ad ñ redder̄
debitū plurib⁹ sil' petētib⁹ copulā. g° ē illicitū
simp'. So. q̄ ad scdariū finē q ē remediū vir
oī tp̄e tenet̄ reddē. ꝫ q̄ ad pn̄ᵗᵉ q ē ꝓles tene
tur solū tp̄e sufficiēti ad ipregnatōeꝫ ⁊ ꝯn̄r ñ
obligat̄ vir ad ipoˡᵉ ꝫ pn̄ˡᶜˢ finēꝫ. ⁊ ꝯn̄r ista
pluralitas ñ ē ꝯ pª ꝑcepta legis nāe. h̄. s. tho.
pc. ¶ 4°. ꝯcª⁹ mr̄imōiū ē itēsissime amicitie q̄
vt pꝫ.9. eth. ñ ꝑt eē ad plures. So. ista itēsissi
ma amicitiª ē scdari⁹ finis ⁊ ꝯn̄r ex dispēsatiōe
si̅ fine ea ꝑt eē mr̄imōiū dū vir plus q̄ꝫ suā
diligēt q̄ꝫ ñ suā. Si tn̄ ista pluralitas eēt ꝯ
pª pn̄ª iuris nāl's. adhuc de⁹ posꝫ dispēsare.
Notādū vo ꝙ in brutis inuenit̄ vnū mas ad
plures feminas accēdere.

¶ Cōtra eādē argᵗ durā. dicēs. ꝙ q̄cq̄d fit d
pᵒ tn̄ ꝓbō patit̄ calūpniā. p° sic. Nā licitū ē
hr̄e cū vna litigiosa. g° ⁊ cū plurib⁹ pacificis.
Nā vtrobiq ipedit̄ scdari⁹ finis. i. pax soluꝫ
accēss ⁊ min⁹ ꝑ illas. quā ꝑ illā. So. ista plu
ralitas ꝯpatit̄ q̄dē pacē: ꝫ raro. Lex āt ꝯside
rat q̄ ꝑ ⁊ q̄ i plurib⁹ fit. ¶ 2°. coica° i opib⁹ ne
cēsariis ē scdari⁹ finis solū ꝑ accn̄s. q2 ꝫ aug.
nā melī⁹ ꝑ virū q̄ꝫ ꝑ feiaꝫ fiūt. excepta ꝓcrea
tiōe ⁊ educatōe ꝓlis. g° idē. So. añā ē ꝯ art.8.
vbi aug. āt logt̄ ꝑ statu inocenᵉ. In isto autē
mlta ꝯueniēt⁹ ꝑ feiaꝫ q̄ꝫ ꝑ viꝝ fiūt. ¶ 3°. cū si/
nis scdari⁹ ꝑiudicat pn̄ˡᶦ. vt si steril' ē ⁊ vnica
vxoꝛ. ē ꝑꝑ pn̄ˡᶜˢ negligend⁹ ꝯhēdo cū alia ñ
sterili. So. vtriq; faciēdū ē sic si de⁹ dispēset. q
sol⁹ dispēsat i ꝑcepts ēt scdarijs legis nāe ꝑser
ti circa mr̄imoiū ꝙ ē sigᵐ vni⁹ xp̄i ⁊ vni⁹ eccᵉ
ei ꝯiūcte ⁊ ꝙ lege dei ad vnā vxoꝛē limitat̄.
¶ 4°. ñ ista dispēsa° q̄ p° dr̄ fuisse i domo ha
braē i q̄ p° refulsit fides. ē fcā. ꝑ eo solo. pecca
uerūt alij. ⁊ silr̄ si ē fcā ꝑ alijs. ꝫ eis ñ inotuit.
Si vo alijs inotuit solo scō eodē mō licuissꝫ
ifidelib⁹ q̄b⁹ eodē mō inotuit. g° ñ ē fcā ꝑ mł/
tiplicādia fidelib⁹ vt dicia. g° licuit solū ex re/
uelatōe. So. fcā ē p° ꝑ itemā ispiratōeꝫ ⁊ 2°
ꝑ exᵐ ⁊ doctrinā patꝝ dͥriuata ē ad posteros
fidel' tn̄. Nec ip̄ᵗ i h̄. i. vxoꝛū pluralitate pec/
casse oēs ifideles ⁊ fuisse sine rōe. sic ⁊ fuert i
peioꝛib⁹. ¶ 5°. q2 ꝫ scriptᵘˢ āriq ñ ꝯhebāt cū
2ª n' de ꝯsensu pᵉ. g° licebat de ꝯsēsu pᵉ ex cā.
puta stēilitatꝫ. aut paucitatꝫ fideliū. So. vt ꝑ
bat petr⁹ nūq̄ꝫ ex tali ꝯsēsu licuit n' deo dispē
sante. ¶ 6°. de ꝯsēsu vxōis ꝑiudicat̄ iuri ei⁹ dū
marit⁹ vouet. g° ꝑt ēt ei de ꝯsēsu ei⁹ ꝑiudicari
i ꝑte. ꝑ h̄ ꝙ ꝯhat cū 2ª. So. negᵗ ꝯn̄a. q2 nā ꝯ
tract⁹ reqrit ꝙ 2ª hēat isolidū totā ꝑtātē i cō
pus viri. vn̄ meretrix ꝑt dare sui cōꝑis ꝑtātē
ꝑpetuo. ñ āt ad hoꝛā. Per votū āt mariti nul
l⁹ accip ꝑtātē i cōp⁹ ei⁹. Est āt sciēd ꝫ inocē.
⁊ petruꝫ ꝙ n' ē tā nāle q̄ꝫ vnū q̄q̄ꝫ dissolui eo
gñe q̄ ligatū ē. Quia g° ꝑceptū de cohitatiōe
fuerat scriptū ibi. Reliquet hō pr̄eꝫ ⁊c. scribē
da erat ēt dispēsatio circa iᵈ. ꝑ repudiū. sic le/
git abraā āgelo mouēte eiecisse agar: ñ āt so
lū sarra suadēte. Preceptū vo de vnitate vxo
ris ñ fuit scriptū: ꝫ ispiratiē ⁊ silr̄ dispēsa° ei⁹
fuit ispirata ñ scripta. ¶ 7°. q2 h̄ nulla lege est
ꝓhibitū. g° ꝯsuetudīe ꝑt eē licitū. vn̄ ꝫ aug.
cū mos erat crimē nō erat. So. erat ꝓhibitū
lege nāe. ꝯ. quā nulla ē ꝯsue°. Aug. āt ꝫ pe.
logt̄ de moꝛe itroducto diuīa dispēsatōe in/
spirata ñ āt cōꝛuptōe nāe: vt mos foꝛnicādi
Scdꝫ. s. tho. 4. d. 33. q. 2. ar. 2. logt̄ d moꝛe ꝑ/
ut ē act⁹ bon⁹ a q̄ qa moꝛigeratus dr̄: ⁊ p h̄ ꝯ a
mōal' ñ vt ē ꝯsue°. Sꝫ ꝯ. Naꝫ. q. i. ar. i. 2ᵐ dr̄
velle ꝙ sola ꝯsue° excusabat fideles ⁊ ifideles
i pluralitate vxoꝝ: dicēa. ꝙ dͥriuata a ꝑmis ꝑ
ceptia legia nāe ñ hn̄t vim ꝑcepti abˡᵉ. n' post
q̄ꝫ fuerit diuia l' hūana lege sancita. Et h̄ ē igᵗ

ꝙ dicit aug. ꝙ nō faciebāt ꝯ̄ p̄ceptū: q̄ꝛ nulla le-
ge erat ꝓhibitū. Jtē ibidē exponēs 1ª q̄ñ mos
erat. dic ꝙ deriuata ex p̄mis principijs legis
nāe ꝯsue⁹ auget ⁊ minuit vt p̄ceptū de plura-
litate vxoꝝ. Sꝫ loq̄r. s. tho. de ꝯsuetudie in
spirata solum: ꝙ pꝫ ex allegatꝫ ꝑ 2ª pte ꝯᵒⁿ.
¶ Ad idē arguūt aliꝗ ꝙ i h̄ papa possit dis-
pēsare sic. Pōt. n. ꝑ cōi bono dispēsare i voto
solēpni sic fecit cum monacho de stirpe regis
aragonie stirpe deficiēte vt ducēt vxorē. gᵒ
p̄t ēt hoc. cū nō sit magis ꝯ̄ nāꝫ. Sꝫ. Nꝫ. i ta-
li voto ꝯtinētie neqꝫ in aliq̄ ꝯ̄ legē nāe papa
dispēsare pōt. sicut nꝫ facere miracula.
¶ Cōtra 2ᵒˢ sco. ꝙ ꝓbaᵒ eius nulla sit. s. q̄ꝛ ꝑ
tale votū dr̄ deo ptās sui cōpᵒ. gᵒ dirimit ⁊c.
Nā idē fit i voto p̄uato. Dices ꝙ ꝑ votū pri-
uatū fit ꝓmissio: ꝑ solēpne h̄o dat possessio.
Sꝫ. vtiqꝫ sic dico. Sꝫ ꝯ̄ igr̄. q̄ꝛ ea ꝑ q̄ dat do-
miniū. i. actᵒ voliᵗⁱᵒ eq̄ sit i vtroqꝫ voto. Sꝫ.
data eq̄litate volitōis i vtroqꝫ ieq̄les tn̄ sūt
ex̄iores actᵒ ⁊ circūstātie loci tp̄is ⁊ astātiū.
Actᵒ ēt iterioꝛ nō hꝫ eq̄lr̄ v̄tutē obligādi q̄ ad
deū ⁊ hoīes. hic ⁊ ibi vide. 4. d. 38. ⁊. 22. q. 88.
Ex q̄bᵒ locis pꝫ ꝙ solēpne fortiᵒ obligat. ēt q̄
ad actū interiorē. nō solū q̄ ad hoīes: sꝫ ēt quo
ad deū ⁊ i eo ē ꝑfecta exhibitō ꝓpriꝫ cōporis
⁊ ad diuinū obsequiū quedā ꝯsecratio.
¶ Cōtra q̄dā i 2ª ꝯᵒᵉ ꝯtētū saltē appenter
. s. ꝙ papa nō p̄t relaxare votū solēpne ꝯtinenᵉ
argᵗ aureo. pᵒ sic. Uotū ē rōabilr̄ factū. q̄ꝛ ē ac
tus latrie. gᵒ nō p̄t iterp̄tatio voti vergē i p̄iu-
diciū cōitatꝫ aut salutꝫ vouētꝫ. gᵒ ē dispēsabile
ꝑ papā. Sꝫ. vtiqꝫ h̄ ꝯcessit. s. tho. 4. d. 38. sed
22. q. 88. ar. 2i. corigēdo se tꝫ opoᵐ. ⁊ h̄ tenē d̄
ē. Ad argᵐ igr̄ nego vltⁱᵃ ꝯn̄aꝫ ⁊ dico ꝙ in-
dispēsabilitas huiᵒ voti sic ⁊ mr̄imōij idisso
lubilitas nunq̄ꝫ p̄iudicat cōitati aut vouenti.
ymo obest dispēsaᵒ. cū nō sit ꝯgruū mediū sb-
ueniēdi eis. Nā rebᵒ hūanis ꝑ res hūanas cō
sulēdū ē: nō āt ꝑ ꝯuⁱsionē diuiaꝝ i vsꝫ hūanū.
Professi āt religiōeꝫ viuūt d̄o ⁊ nō mōdo. vñ
sic allegat alb. 4. d. 38. ephigēia v̄go d̄dicata
deo nubē noluit regi q̄ se cū oī pplo xp̄ianū
fieri pollicebat. Et b̄ts. math. potius obijt q̄ꝫ
huic rei assētire voluerit. Cū āt decretalr̄ ex̄ d̄
sta. mo. cū ad monasteᵐ exp̄isse dicat ꝙ papa i

h̄ licētiā dare nō p̄t nō ē v̄isile ꝙ aliq̄ñ dispēsa-
uerit cū solēpniter ꝓfesso: sꝫ cū nouitio aut ꝓ
fesso nō solēpniter. Aut si cū solēpniter ꝓfesso
nō fecit sua ptāte. sꝫ spēali ꝯsilio. s. s. sicut ⁊ foᵃ
bapᵗ mutata ē: vt fiēt i noīe dñi iesu. Hoc āt
nō ē. q̄ꝛ castitas sit sūmū boᵐ: sꝫ q̄ꝛ ꝑ tale votū
ē q̄d ꝯsecratū deo. ⁊ ꝯn̄r nulloᵒ ē violabile. i.
mutaˡᵉ i minᵒ aut eq̄le aut maiᵒ boᵐ p̄sertim.
q̄ꝛ hoc mādat leuitici vltimo.
¶ Ad idē argᵗ durā. sic. Nō. n. obstat excel-
lētia māe. q̄ꝛ dispēsat i dr̄oe q̄ melioꝛ ē ꝯtinē
tia ad ip̄aꝫ ordīata. Et 1ª ecc. 26. Nō est digᵃ
p̄deraᵒ aīe ꝯtinētꝫ. itelligit iter bōa cōpalia
⁊ ꝑticlaria. secᵒ āt i spūalibus ⁊ cōibᵒ. Nꝫ ob
stat solēpnitas adhibita. pᵒ. q̄ꝛ rō ꝑ h̄ nō cogit
Lꝫ. n. ꝯsecrata d̄o. vt dr̄ nō possint i alios vsu
ꝯuerti. s. passim secᵒ i cāu. Unde d̄d̄. cōcedit pa
nes ꝓpositōis. ⁊ hodie laycᵒ licite biberet in
vase sacᵒ ne moreret. ⁊ a fortiori ꝓfessus nu-
bere ꝑ bono cōi. Q̄d̄ ēt dr̄ i mioꝛi ꝑ solēpne
votū hoīeꝫ deo ꝯsecrari dr̄ ꝙ voto ꝯtinētie
accidit ista ꝯsecratio. q̄ꝛ ꝓfessio sine oī b̄ndi-
ctōe eēt v̄a professio ¶ 2ᵒ. q̄ꝛ sine solēpnitate
voti eēt votū eēnʳ ꝑfectū nᵉ addit voto obli-
gatōeꝫ. sꝫ decorē solū. ⁊ ꝯn̄r nō īpedit q̄n iˢ sit
dispēsabile. Sꝫ. obstat solēpnitas. Ad pᵐ ꝯ̄
dico ꝙ male glosat illa aᵒʳ q̄ ē leuitici vltiᵒ ⁊
ꝯ̄ intētōeꝫ lr̄e. Nec vꝫ ꝙ dr̄ d̄. d̄ d̄. pᵒ. q̄ꝛ taliᵒ
ꝓpheta ꝓbabilr̄ credit īspiratᵒ fecisse q̄d ali-
as nō fecissꝫ eoᵒ q̄ nūc licēt ex diuia īspiratiōe
solū satiari hostijs ꝯsecratꝫ i necitate. 2ᵒ. q̄ꝛ il-
li panes poterāt i vsꝫ hoīs cedere ⁊ ꝯn̄r nō
erāt ꝯsecrati deo ꝑ modū holocausti. sic ē reli
giosus. pꝫ. s. tho. li. d̄ ꝑfec. vi. spi. q̄ꝛ h̄o offert
oē ꝙ ē ⁊ vꝫ. 3ᵒ. q̄ꝛ nō ē silr̄e de abstinētia a cibo
⁊ a coitu. cū pᵐ directe vergat i ꝑiculū ꝑsone.
nō 2ᵐ. Cōsecraᵒ ēt ad votū ꝯtinētie se hꝫ eēnʳ ⁊
ꝑ se. Huiᵒ āt iꝓbaᵒ suppnʳ falsū. s. ꝙ votū so
lēpnizet idifferēter ꝑ q̄ꝫcūꝫ ꝓfessionē religio
nis. Ad 2ᵐ neqʳ aīs q̄ꝫtuꝫ ad oēs suas ptes.
vñ. s. tho. 4. d. 38. q. i. ar. 2. q. 2. sic dic. Sacrā
ex diuia v̄tute hn̄t efficatiā. iō hn̄t effeᵐ sine
hija q̄ sūt d̄ eoꝝ solēpniᵗᵉ. Uotuꝫ āt obligat ꝑ
id ꝙ ē ab hoīe. iō nō ꝑfecte hꝫ vim obligan̄ nᵒ
adhibita solēpniᵗᵉ. ⁊ distiguit ꝑ solēpne ⁊ nō
solēpne nō āt sacrꝫ. ¶ 2ᵒ pnʳ. q̄ꝛ si: nō tc̄ ꝯstitutū

p caritate militaret ꝫ eã. eo casu ꝗ pax p dispẽsatõez reddẽt. So. neq̃ ꝑdicta ꝯditõnalis q2 eq̃ ꝯcluderet ꝙ papa dispẽsare posset i pluralitate vxoꝝ aut maritoꝝ.

¶ Ad idẽ argᵗ pe. de pa. sic. In voto solẽpni nᵗ addit. ĩ. simpˣ nᵗ aliqd hũanũ ⁊ põitiuũ. gᵒ papa ꝑt i eo dispẽsare ⁊ rõe voti ⁊ rõe ꝯsecratiõis ab hoĩe supaddite. So. ymo i voto solẽpni religiõis addit simpˡⁱ aliqd diuiᵐ. i. ꝯsecratio ⁊ holocaustũ vouẽtꝫ iuiolabile. vñ hũanũ ẽ i ꝓfessiõe ꝙ fuet. hec aut illa foᵃ vbo ñ. aut hic l'ille hit⁹ assumat. ꝫ renũtiare mũdo ⁊ abnegare ⁊ seq xp̃ꝫ ꝑ tria vota ⁊ ñ respicere ret⁹ st de iure diuio. ¶ 2ᵒ papa ꝑt destruẽ ꝙ statuit. gᵒ sic ratificat mr̃imoᵐ. ꝫctũ i gradib⁹ a se ꝓhibitꝫ. ita ratificare ꝑt ꝫctũ p⁹ ꝓfessioné. cui⁹ solẽpnitas ẽ ab eccła istituta: maxime q2 i oĩ õbligatõe religiosi. se obligãtꝫ i telligit excepta auctoritas pape. So. inhabilis solẽpniter ꝓfessi ad mr̃imo. ẽ de iure diuio. Et i obligaᵒᵉ religiosi i hijs que cõcemũt holocausta dei postq̃ꝫ facta ẽ. nõ est excepta auctoritas pape ꝫ solũ aie. nec ꝑt eã irritare. i de licẽtia ei⁹ fit in religionib⁹ approbatis. 3ᵒ. argᵗ ꝙ papa simpʳ ꝑt de mõacho facẽ ñ monachũ. Eẽ. n. monachũ ẽ eẽ obligatum ad la vota. ꝑ talẽ modũ ꝓfitẽdi. quã obligatõ tollẽ ꝑt papa. q2 h ñ ipedit votũ: vt votũ ius diuinũ. q2 i voto dispẽsat. nꝫ ius hũani. q2 oẽ tale tollẽ ꝑt. Põt gᵒ dispẽsare i hijs ib⁹ sic ⁊ i alijs ꝯtẽtꝫ i regula. ꝗ2 aliq̃ eq̃ sũt nˡⁱᵃ religiõi vt hec. aliogn cũ oẽs religiões sant illa tria ⁊ mľta eq̃lr vna r̃ligio ñ differt ab alia eẽnʳ. So. illa obligaᵒ ẽ de iure diuino. leui. vltĩo ⁊ luc. 9. nᵉ ꝑ hoiem tolli põt. lec vꝫ ꝙ dr̃ ď voto. q2 hic ñ solũ ẽ votũ: ꝫ iuiolabile holocaustũ. Dico ẽt ꝙ obligatio silẽtiũ ⁊ abstinẽtiã a carnib⁹ ñ ẽ ita eẽnl'religiõi i gñe l'i spẽ vt ꝑdicta ẽt si i regła ꝯtieat ũ h ꝙ vt pꝫ. 22. q. 188. ar. i. religiões distigũr eẽnʳ ꝫ diuersos fines aut dispositões ad ãdũ talia. puta solitudinẽ. ¶ 4ᵒ. q2 ñ valẽt uersarioꝝ rões. Nõ qdẽ pᵃ q̃ sumit ex decali cũ ad mõasteᵐ. dr̃. n. ꝙ papa dispẽsare ꝑt. ꝫ irritare. vel ñ ꝑt dispẽsare q̃ꝫdiu monachus ẽ mõach⁹: ꝫ p⁹ q̃ꝫ fecerit eũ nõ monachũ. Nec. 2ᵃ. s. q2 ꝯsecrata tãdiu st ꝯsecrata q̃ꝫdiu st ille res. dr̃. n. ꝙ papa ꝑt facẽ ne ad ꝯsecratõez seq̃t iˢ qď illã seqt soluꝫ ex statuto eccłe cuiusmõi ẽ inhbilitas tal' ad mr̃imoᵐ eo ꝙ solẽpnitas voti vt dirimit mr̃imoᵐ ẽ ab ecclesia. q̃ ihilitat tales ꝑsonas. Nec. 3ᵃ. s. q2 papa ñ ꝑt dispẽsar i mr̃imoᵒ ñ ꝯsumato. gᵒ multominꝰ i ꝓfessiõe. q̃ ẽ viculũ forti⁹. cuꝫ soluat lˢ. Dr̃. n. ꝙ ꝓfessio iᵃ soluit ñ ex statuto eccłe. ꝫ q2 est moꝛs ciuił. iᵃ tollit ex statuto dei. vñ eq̃ soluit lᵃ ꝓfessio vite hr̃mitice. sic ⁊ cenobite. In hac ãt mõte papa dispẽsat. q2 cogit heremitã ẽpari. Nec 4ᵃ. s. q2 seqt ꝙ viuẽte vxore legiptia possit qs cũ alia ꝯhere: vt si añ ingressũ ꝯxissꝫ cũ aliq̃. q̃ p⁹ ei⁹ ꝓfessionẽ ⁊ ante exitũ nupserit. Dr̃. n. ꝙ h ñ plus icõuenit. q̃ñ interuẽit moꝛs ciuilis. sic si iteruẽissꝫ nãlis. ⁊ deinde resurrectio. ꝗ cãu vtiq̃ꝫ h liceret. q2 pᵃ desiit eẽ sua. So. glosa ad pᵐ destruit textũ ⁊ glosã oꝛdĩariaꝫ ⁊ suppõit falsũ. s. de mõacho posse fieri ñ mõachũ. 2ᵃ. ẽt solutio suppõit illã ĩhilitatẽ eẽ de iure hũano. 3ᵃ. ãt ñ ꝓbat papã dispẽsare i mõte ciuili. q2 ẽpari ñ ẽ redire ad sclꝫ: ꝫ ascẽdẽ ad gradũ altioꝛẽ. Nõ soluit ẽt ꝓfessio iᵃ mr̃imoᵐ solũ. vt moꝛs ciuił' cõis cenobite. ⁊ heremitte. ꝫ ẽ specialis rõ i pᵒ. q2 ꝓfessus i manus prelati ẽ spõsa xp̃i per spiritualẽ matrimoniũ ⁊ ẽ holocaustum. 4ᵃ ratio parum valet.

¶ Ad idẽ arguit godof. quol. xi. q. 17. sed ꝑ eiusdẽ argᵗᵘ. sciẽdũ ẽ ꝙ ꝯtinẽtia mõachał' est de rõe ꝯtinẽtie ďo sacrate. ⁊ si ñ ꝯtinẽtie i cõi. Jõ ẽ spãlis virt⁹ hñs aliqd de ꝯtinẽtia simpʳ ⁊ aliqd de latria. nec ẽ grad⁹ ꝯtinentie: ꝫ spẽs melioꝛ ꝯtinẽtia simpʳ. Est ẽt diuiᵐ boᵐ. ex h ꝙ ďo sacrata ⁊ ẽ melioꝛ quocũq̃ꝫ ente creato ꝫ si ipa fm se ꝯsideret vt boᵐ singłaris ꝑsõe ñ sit eq̃ bona vt pax eccłe. Scďꝫ ᵃ aliquos ẽt aliquẽ hꝫ ex statuto eccłe vigoꝛẽ qď ꝑ eccłaꝫ mutari ñ ꝑt. vt calix ꝯsecrat⁹ ⁊ aq̃ bñdicta q̃ nõ possunt non eẽ talia. Ideꝫ ẽt est indicium de sbdiacono ⁊ de professo excepto ꝙ fm9 ꝯtrahendo non solũ votũ castitatis. sed etiam obediẽtie frãgeret. q2 tenet reddere debitum vxori. ⁊ paupertatis. q2 hꝫ eidẽ ⁊ pli ꝓuidẽ. Hec oĩa bernar. bñ. Sciẽduꝫ ẽt ꝙ continẽtie

sacrate deo ñ solũ act⁹ luxurie illicit⁹: ſʒ ēt cõiugal. Religiões ēt q̃ ad suũ fõale sũ istitute a xp̃o suadēte tria vota. ſʒ q̃ ad mãle. i. modum suãdi illa tria ꝛ exiores obſuãtias sũ istitute a. s. s. p aplõs ꝛ eccliaꝫ. Nã paul⁹ ꝛ mat. vela bãt ṽgies. ꝛ dyo. ꝯtẽpane⁹ eoꝝ. 6. ca. ecce ie rar. laudat statũ mõachalẽ. vt pfectum.

¶ Cõtra 3ᵃˢ sco. q̃ ñ iõ mr̃imoniũ ipediat ordo sacer: qꝛ hʒ votũ ãnexũ. Nõ. n. hʒ illd̃ ãnexũ: qꝛ ordiat⁹ voueat cũ possibilit cũ ordinat̃ ītēdit ñ ꝯtinet. Dicet q̃ vouet ĩ facto suo: qa antiq p̃res latini vouerũt ꝛ ipe suscipit idez sigm. Cõ pᵒ. qꝛ gti suscipiunt idẽ sigm ꝛ ñ vouet 2ᵒ. qꝛ null⁹ tenet̃ ad votũ alti⁹ ñ hʒ ꝯsiũ. Nʒ hʒ ãnexũ ex statuto ecce q̃si. s. ita teneat̃ ꝯtinere ac si vouissʒ: qꝛ si de facto post ordinẽ ꝯhberet lʒ peccaret tñ tenẽt ꝯtract⁹ vt pʒ ex de mr̃imo. ꝯ iter. ecce ꝯcto. So. ordo ñ ipedit mr̃imom rõe õdis: qꝛ ipediret oĩs õdo ēt minor. Nec rõe voti ãnexi: qꝛ õdo ꝛ votũ eẽnt vnũ tñ ipedimẽtũ ꝛ votũ ñ p̃t ãnecti alicui facto nˡ vouẽs spõte ꝯsẽtiat. Jmpedit gᵒ dispositiue inq̃ʒtũ ordo sacer ꝯpletie ãt ex statuto ecclie illegiptimãtʒ psoas. ad ꝯhẽdũ p⁹ sacrũ ordinẽ. Ad ĩ. pba. or q̃ eccª dupʳ aliqd phibʒ pᵒ vetãdo ne fiat: ſʒ ñ irritãdo iã factũ vt mr̃imo. ĩ tp̃e feriato. 2ᵒ vtroq̃ʒ mõ vt mr̃imo. p⁹ sacrũ ordinẽ. Ꝭ oĩa durã. Sciẽdũ tñ q̃ cũ ipe ꝛ sco. ꝛ petr⁹ dicũt votũ nõ posse ãnecti facto nˡ ꝯsentiat faciẽs. verũ ẽ si illd̃ ãnexũ sit act⁹ iterior volũtatʒ faciẽtis falsũ ãt si sit debitũ ꝛ obligaᵒ ad ea q̃ sũt voti ꝛ tũc bñ dicit. s. tho. q̃ votũ sacris õdib⁹ ãnectit̃ ab eccª occidẽtali. Argumẽtũ ĩ pede. Nã ordo ñ ẽ ꝯtr⁹ mr̃imonio cũ vtrũq̃ʒ sit sacrʒ. gᵒ illd̃ ñ ipedit silr̃ nec votũ vt pʒ in simplici. So. ordo ei repugnat nõ vt sacramẽtũ ẽ: ſʒ rõne actus matrimonij qui actus spiritualis impedit.

Jrca. 43. di. q̃rit̃. vtꝝ corruptũ vl' anichilatũ possit diuinit⁹ idez nũero repari. ¶ Pª ꝯᵒ. Nullũ corruptũ p̃t idez nũero p nãle agens reparari ¶ 2ª. Per diuinã poᵃˢ res p manẽs corrupta vl' anichilata p̃t eadẽ nũero repari. ¶ 3ª. Nlla ãt res successiua cõrupta l' anichilata p̃ot q̃cũq̃ʒ poª eadẽ nũero repari. Sũt he ꝯclusiões. s. q̃l. q. 5. Rõ pᵉ ẽ qꝛ agens nãle agit ꝛ repat p duas mutatões ꝛ ꝯñr ñ ẽ idẽ factũ ꝛ repatũ. Rõ ṽo 3ᵉ qꝛ ꝯtinuitas successiõis ẽ de rõe vnitatʒ nũeral' rei successiue. Vñ ꝯdictio ẽ q̃ sit vnitas ꝛ ñ ꝯtinuitas: ſʒ interruptio. aᵒ q̃q̃ʒ 2ᵉ ẽ qꝛ vnitas pmanẽtʒ ñ includit illã ꝯtinuitatẽ nisi p accñs inq̃ʒtũ eẽ eorũ ẽ ĩ motu. ꝛ de⁹ ẽt sine mutatiõe opat̃. Sed 4. d. 44. q. i. ar. i. q. 2. ꝛ. 4. ꝯ ca. 80. ꝛ. 81. videtur tenẽ. s. tho. q̃ forᵉ sbales corpe dissinctos eedẽ nulla ṽtute repari possint.

¶ Cõtra pᵃˢ directe arguit sco. pᵒ sic. Nã per 8. meth. caᵒ. 3. pʒ q̃ si sit idẽ agẽs ꝛ eadem mã erit idẽ factũ. Ꝭᵒ ãt eẽ p̃ot reu. pᵒ ꝛ reu. 2ᵒ pducti vt si ĩ vase vitreo corrũpat̃ ignis ĩclusus ꝛ denuo p sol' radios gñet̃. Dices q̃ loqt̃ phs qñ eodẽ tp̃e est vtraq̃ʒ pductio vt pʒ 5. phy. Sʒ ꝯ ꝛ sit hᵒ 2m argm. Nã si qd agat ab. a. instãti vsq̃ʒ ad. b. istans cãbit idẽ. gᵒ ẽt idẽ cãbit si agat. pᵒ ĩ. a. ꝛ 2ᵒ ĩ. b. iterĩ tp̃e medio re corrupta. So. phs ibi loqˡ d̃ idẽtitate specifica nõ ṽo de nũerali. Et nota q̃ sco. q sup̃ tenuit q̃ vnũ agẽs pducẽ p̃ot d̃ aliq̃ mã idẽ nũero q̃d aliud agẽs de eadez pduxit. Ꝭ tʒ oppom dicẽs q̃ si agẽs sit aliũ d̃ effeᵒ erit aliũ d̃. Ad replicam negat̃ ꝯñs. qꝛ iterrupᵒ tp̃is fac̃ alietatẽ actionis. ꝛ Ꝭ alietatẽ effeᵒ. Probat̃ igt qꝛ ꝯtinuitas tp̃is iter. a. ꝛ. b. nˡ fac̃ ad idẽtitatẽ rei pmanẽtis. So. nˡ fac̃ vt pmanẽs ẽ. sec⁹ vt sbest mutatõi a q̃ depẽdet vt a p se cã ꝛ p̃nᵒ q̃ vl' q̃d cui⁹ est oĩs res pmanẽs pducta p agẽs nãle. Tale igitur. qꝛ nõ p̃t eãdẽ iterare actionẽ nᶜ duas actiones ad idẽ teriare nõ p̃t. ꝛc̃. Notãdũ ṽo q̃ ĩfluensª pᵉ cãe ĩ 2ᵒˢ q̃ ẽ p̃nm agẽdi ñ ẽ pura relõ vt sco. a sũit. ¶ 3ᵒ p̃nʳ. Jdẽ nũero bis pduci ñ ẽ ipoˡᵉ simpʳ ẽ ẽt ipoˡᵉ deo. si ñ. gᵒ sic fuit ita ẽt ẽ ĩ ꝯ̃alitate nãliũ reꝝ. So. do 2m. ꝛ ꝯñs peccat p fallãm ꝯñtis. ¶ 4ᵒ. Poª ad foᵃˢ destructã ẽ adhuc ĩ mã: qꝛ si de⁹ eã reparʒ facẽt vnũ p se cũ illa mã. gᵒ illa foª p nãle agẽs repari p̃t qꝛ educẽ p̃t oẽ q̃d ẽ ĩ poª mãe. So. ĩ mã reˡˡ lius foᵉ ẽ poª obediẽtie. i. ĩ ordĩe ad deũ ñ ãt nãlis. i. ĩ ordĩe ad nãle actim. Quãtũ gᵒ ad absolutũ poᵉ ꝯcedit̃ añs ꝛ negat̃ ꝯñs. ꝛ pbatio q̃ʒtũ ãt ad absolutũ ꝛ õdinẽ ad nãle agẽs ne

gaf añs. ¶5°. Nega° pcedēs rel gñonē nō i/
pedit ei⁹ pductōez. g° nz illa q̄ seqt cū sint eius
dē rōis. So. neutra h° ipedit ex eo q nega°:
s̄z sc̄ds ipedit reu agētis nālis. ex eo q iterrū
pit entitatē p̄existētis. q̄ tn̄ iterrup° entitatis
nō ē hui⁹ p̄cisa cā z cū hac ē̄t iterruptio actio/
nis agētis. Ubi sciēdū ē q actio creature ē cū
mutatōe: z cessāte termio seu effeu ipa iterrū
pit nec eadē nūero resumi pōt. Actio vo dei
nūq̄ iterrūpit p iterruptionē effe° pducti iō/
z ois ei⁹ effe° destruct⁹ re pduci pōt. Cā autē
hui⁹ possibilitatis s̄z petrū ē variatio agētis
reati q̄ alr se hz ad effem postq̄ egit q̄ p̄us
3 nō vr q eodē mō se hñte agēte q̄m ad ois
ina actōis abta z relatiua. q̄ztūcūq̄ variet s̄z
illā p h° sit ei ipole re pducē effem suū. ¶6°.
Permanētia rei ē posterior ei⁹ vnitate. g° va/
ia° pmanētie p iterruptionē n̄ variat vnita/
tē. So. variato posteriori nālr alr variat p̄/
us vt B lz diuinit⁹ possit alr eē. B petr⁹. Ul'oi
i pōt q variatio pmanentie z pductōis sil' q̄
cedit vnitatē. variat vnitatē nō at̄ p̄ma tm̄.
¶7°. Cōtra pba. q̄ est q si nō pōt eadē nūero
iuta° repari nō pōt repari ēt ter⁹. p° q: duo
mot⁹ spē distīcti. i. rect⁹ z circl'aris. sc ad vnuz
nūero term. 7. phy. So. s̄m ourā. mltiplicata
a nec° z p se puta actōe nec° multiplicat effe°
epēdēs ab ea nec° z p se. Actōes at̄ qb⁹ nālr
alia pducit sc mot⁹ vl' sequitur mot⁹ q si sc
diuersis tpib⁹ pp iterruptionē nec° mltipli/
cāt. B i°. Dico g° q mltiplicatz motib⁹ vl' acti
nib⁹ qb⁹ ter⁹ pducit vt sit: mltiplicat nec° ter
ius. sec⁹ de hijs qb⁹ pducit nō vt sit s̄z vt in
° sit l' aliō sit i ipo. ¶2° q: s̄z aug. 3. de tri. ca.
. gñce quoca z vniuoca ad idē termiari pos/
it: q̄ idē spmate z putrefactōe gñat. So. lo
r̄ dē eodē spē n̄ nūero. ¶3° q gñio z resurrec°
d idē terminant. So. iō est q ibi vna actio
t diuina z nō naturalis.

¶Ad idē arguit aureo. sic. Si. n. sic ē iō ē q:
lētitas tpis regrit ad idētitatē effe° q pz fal
sū. p°. Nā si po sūi ignē stupe applicare i. a. i
stāti z nō applicē. s̄z i. b. aut ignis gñat⁹ i. b. ē
dē cū pol gñau i i. a. q ē itētū meū. aut nō ex
seq̄r q un̄. s̄z potuit pduci nl i. b. q icōuenit
So. cū hui⁹ nō ē diuersitas tpis: s̄z actōis. Di

co ā̄t q idē ignis pducit i. b. q potuit pduci i
. a. priori istāti q tm̄ si sit pduct⁹ i. b. i nll'ō seqnti
istāti pduci pōt. Est ēt eadē actio q̄ agēs egit
i. b. z q̄ egisz i. a. si fuisset applicatū. Et itelli/
ge si oēs cāe sint eedē z i se z ad aliō. ¶2° q
si ignis. p° i. a. z 2° i. b. omisso tpe itermedio
intēdat calorē eūdē numero in eodē calefacti
bili erit eadem intensio nūero. So. ymo non
esset eadem intensio.

¶Cōtra 2a3 ourā. directe. p° sic. De⁹ agēs ne
cessario n̄ posset idē nūero corruptū repare:
q: agēt mō agētiū nāliū. g° nz idē pōt agēs li
bē: q: volūtas nō affert ei poa: s̄z modū vtē
di ea. Unē ēt pBi dicūt illū eē ifite poe z tn̄ agē
nec°. So. pcedit pña. qnymo s̄z aliquos de⁹
agēs libe pōt min⁹: q: n̄ pt pducē etnālr mū
dū. Negat vo añs. q: z si agēt eodez mō nō
tn̄ eadē vtute. B petr⁹. mihi vr q nūc possit i
mlta oppoita i q̄ nō possz agēdo nec°: iō n̄ ē
bōa pña. Cōfir argm q: oēs pcedūt q si diuiā
gñio iterrūpet z reasumeret eēt ali⁹ fili⁹. So.
s̄z petrū ille fili⁹ nll'ō° possz a priori distingui.
¶2°. Nō. n. id pōt de⁹ z nō agēs nāle pp agē
cū mutatōe vl' sine. p° q: repa° nāe a q̄cūq̄ sit
ē vna muta° cū s̄bz se hēat alr q̄z p̄us. 2° q: vr
facili⁹ p mutatōez repari id cui⁹ mā mā sit q̄z
sine mutatōe id qō totalr desiit. Nz pp fini/
tatē z ifinitatē vtutis. q: effe° repandus ē fi/
nit⁹ z repat pmutationē a q̄cūq̄ repet. g° nō
regrit ifinitā vtutē nisi fiat mō q creature nō
ppetit puta p creationē. g° iō ē s̄m pBz. 2°. de
gñone: q: ad fieri idē nūero dz agēs idē eē in
se z in hitudiē ad passuz q̄ ad actionē q̄ hitu/
do nō stat iterrupta actōe nc eadē reasumi pōt
Hoc at̄ hz loci ēt i deo reu creature desinētz
in toto vl' i pte. So. est pp pm. Ad pm 3 dico
q z si ibi sit mutatio illa p accūs i ope diuio
ē cā illi⁹ repatōis: q: sine mutatōe de⁹ illā for
mā pōt vnire māe creādo totuz cōpom z oēs
ptes z oia accūtia in istāti. Ad 2m dico. q il/
lud ē facili⁹ qn̄ repandū p motū repari pt cu/
iusmōi nō ē illō qō sel' corruptū ē. Unē facili⁹
p creatōez repat. Est ēt s̄z petr pp 2m. q dic̄
q pduci mutatiōe terta ad id qō p̄us ē pduci
mō nō pperēi creature sic z creari iō vtutem
regrit ifitas. Lota tn̄ rō hui⁹ ipo. sibilitatz s̄m

petrū reducit̄ ī diuⁱsitatē hītudīs ēt nˡ facietꝫ ſꝫ q̄ ſit cā ſine q̄ nō q: agēs nāle pˀq̄ꝫ egit reſpic̄ ſuā poᵃˢ paſſiᵃˢ alr: dˀāt ſp eodēᵒ. Sꝫ q: ex h̄ ſeqʳ ꝙ ignis ꝑductˀ ī .b. īſtāti ñ ſit poˡᵉ ꝑduci añ lˀpˀ cū nūq̄ꝫ alias ſit eadē hītuᵒ iō di co ꝙ cā ē hītuᵒ agētꝫ ad paſſū ñ q̄cūꝫ: ſꝫ ea q̄ ē ſꝫ idētitatē aut diuⁱſitatē actōis. Actō āt dei cū ñ ſit relō: ſꝫ ītellecᵒ aut volitio dī nūq̄ꝫ interrūpit̄ aliqs reᵘˢ rōis dī ad creaturas. dic̄ ħnar. ꝙ ū: q̄ tñ dato ñ īpoſſibilitaret̄ deˀ ad ſua poſſiblia. Eſt āt ſciēdū pᵒ ꝙ cū motˀ ⁊ acᵒ creata ſit idē terᵒ ñ pt vnū ꝑduci ꝑ duas taleſ secˀ ꝑ vnā creatā q̄ ſit idē cū effeᵘ ⁊ ꝑ aliā increatā q̄ ñ ſit idē. Sic ēt q: motˀ localis ē idē īpi vbi ⁊ ñ loco. duo tales poſſiblr terminat̄ ad vnū locū: ſꝫ nō ad vnū vbi. Et 2ᵒ ꝙ actio paſſio ⁊ motˀ q̄ ad ſuū mâle ſt̄ in vno p̄dicamēto ſui termī: ſꝫ quo ad fōle. i. relōnes secˀ. Et 3ᵒ ꝙ eē ītēſū ⁊ rēiſſuꝫ caloris. variat̄ ſtāte calore iō ītēſio ⁊ rēiſſio realr diſtīguʳ ꝑꝑ realē diſtīctōeꝫ terīoꝝ abˡᵒ⁎. i. caloris ñ p̄ciſe: ſꝫ ħ h̄ ⁊ illō eē. Et 4ᵒ ꝙ plures actōes agētiū ꝑtialiū idētificāt̄ ī ſuo mālī. i. foᵃ ꝑducta ñ ſūt ī fōlī. i. hītudibˀ ad diuⁱſa agenᵃ. ¶ 3ᵒ. Fecerit deˀ tñ vnū āgelū ⁊ ānichilauerit ⁊ repauerit. Tūc āgelus ille realr bis fuit ⁊ dicēt̄ ꝑductˀ. ⁊ nō nūeratōe agētꝫ. i. deinꝫ extrīſeci āgelo: q: nˡ eēt. gᵒ nūeratiōe āgeli lˀſue duratōis ꝙ ē idē. So. Eēt bis ꝑductˀ nūeraᵒᵉ paſſiᵉ creatōis q̄ ñ ē idē ſuo terᵒ. vt paſſio creata cuꝫ ſit hītudo ad creatorē cū nouitate eē: ⁊ ꝯñr due tales poſſint ad idē nūero teriari. ¶ 4ᵒ Productū d̄pēdet a ꝑductōe ꝑ ſe ⁊ necᵒ ⁊ eēnʳ. gᵒ īpoˡᵉ ē idē ꝑduci plībˀ ꝑductōibˀ. So. negaʳ añs abˡᵉ de ꝑducᵒᵉ creata q: oīs effeᵘ ſine oī tali eē pt. Ex ſuppoᵉ tñ ꝙ ꝑductū ꝑduᵒᵉ c̄ata ꝑducaʳ añs. ſ. ꝯceſſimˀ. ¶ 5ᵒ q: ſic tēuit fr th. 4ᵒ. d. 44. ar. 2. ⁊ di. 12. ar. 2. q. 4. ⁊ fuit vltia eiˀ ſñia vt pꝫ 3. q. 77. ar. 5ᵒ q̄ fuit eiˀ opˀ vltiᵐ vt teſtat̄ īcōplemtū. ⁎So. Dico. pᵒ ꝙ ī 5ᵒ q̄l. a ꝑpoīto iſtā māꝫ ꝑtractauʳ ⁊ ꝯñr ſꝫ opīonē ꝑpā ī alijs locis vō ꝑ accñs ⁊ ꝯñr ſꝫ opīonē alioꝝ. 2ᵒ ꝙ ītēdit h̄ eē īpoˡᵉ vō do poᵃ ōdinaria tm̄. 3ᵒ ꝙ ē poˡᵉ ſolū ꝑ nouū miraclꝫ. 4ᵒ ꝙ dicēte ari. 2ᵒ de gñoe ꝙ hūtia ſbaꝫ īmotā vt celū reddūt eadē nūero; alia vō eadē ſpē tm̄.

s. tho. trāctās d idētiᵗᵉ reſgētuū 4ᵒ d. 8. r. 4 ꝯ. gē. fōte hoc ſolū ītēdit ꝙ cōceſſo ariſtotiˡ p̄nᵒ nō īpedit̄ idētitas reſgētis q: ſtaut partes eiˀ eēntiales: ⁊ ariſto. loqʳ d actōe nāli. ¶ Ad idē ar. aureo. ꝙ ſit ꝯdicᵒ cōruptū idē nūero redit̄ pᵒ ſic. Nā cōrupᵐ repatū ē aliq̄d q̄ appheſo oībˀ alijs eodēmō ſtatibˀ vt pus. īteᵘ necᵒ circa lᵈ pōit diuⁱſitatē nūeralē gᵒ īpoˡᵉ ē lᵈ eē idē nūero. añs pꝫ d die īterrupto ꝑ noctē eodēᵒ ſtāte moto: c ⁊ moᵘ ⁊ d q̄tidiana illuiāᵒᵉ aeris a ſole ⁊ d luīe cādele pluries abſcōſe. So. ꝯcedit̄ añs ⁊ ꝑbatō de ſucceſſiuis eēnʳ lˀ dnoīatīᵉ ſiue d ꝑmanētibˀ vt ſbiciūtur mutatōi ⁊ negaʳ d ꝑmauētibˀ vtᵉ. i. vt abſtrahūt a moᵘ ⁊ mutaᵒᵉ. ¶ 2ᵒ. De īteᵘ oīs eē lˀ acᵒ ē tps q: ſꝫ com̄. 4. phy. iſta eo ꝙ ſint foᵉ ſlūētes ſignificāt̄ ꝑ vba. gᵒ īterrupto tꝑe īterrūpūʳ talia ⁊ eo ñ redeūte ñ redeūt. Eſt āt īpoˡᵉ tps īterruptū idē nūero redit̄ q: ñ pt ꝯtīuari cū p̄ori. gᵒ. ⁊c. So. Tps ē d īteᵘ eē lˀ extīᵉ rei ꝑmanētꝫ ſolū ꝑ accñs ꝑꝑ īpfectōeꝫ īteᵃ nr̄i ītelligētꝫ ꝑ nc̄ ſine fantaſmate. vñ āgeli ñ coītelligūt tps nécᵒ īpi eē lˀ alijs ñ mēſ̄atis tpeꝫ coītelligūt īſtās lˀ euū aut eterᵗᵉᶻ. Negat̄ igiʳ añs. Ad coñ. dico ꝙ logt̄ d v̄bis adiectiuis ñ āt d li ē. alias ñ vere dicēt̄ d do aut aliq̄ ꝑmanēte. Cōceſo tñ añte apd oē ītellectū: ñ ſegt̄ ꝙ vbi coītelligit̄ aliud ⁊ aᵈ tps. ſit vˡ coītelligat̄ aliud ⁊ aᵈ eē q: vere ītelligit̄ aliqd eē ꝑmanē diuⁱſis tpibˀ ēt īterruptis. vt ſi celū ſtet deīde moueat̄ vt forte accidit tꝑe ioſue qñ ſtetit ſol. Cōñʳ argᵐ q: qd bis moʳ duplicī moᵘ moʳ. gᵒ qd bis viuit vt reſgēs duplici vita viuit. So. Negat̄ ꝯñ a. q: ñ ē ſile q: moᵘ ē eēnʳ ſucceſſiuˀ ⁊ ꝑ ſe ī tꝑe ⁊ eiˀ binariˀ actus ē ſꝫ eēnᵃˢ eiˀ viuē vō ⁊ vita ꝑ accñs tm̄ ⁊ ꝯñr numerāt̄ ſꝫ aliq̄d extinſecū tm̄. ſicut. 4. phy. dr̄ ꝙ nūc eſt idē ſm ſbaꝫ ⁊ mltiplex ſꝫ eē. ¶ Contra 3ᵃᵐ arguit aureo. ꝙ p̄ter tps poſſit deˀ oē ſucceſſiuū ⁊ ꝑmanēs idē nūero repare ſic. Nā idē eē ſb p̄oritate ⁊ poſterioriˡᵉ q̄cq̄d ſit ñ ē ꝯdictio. q: h̄ ñ ē eſſe p̄oritateꝫ ⁊ poſterioritatē: ſꝫ ſbſtractū eis. So. Lꝫ ex repatōe morˀ cōrupti ī idētitate nūerali ñ ſeq̄t iſta cōtradicᵒ d q̄ ītēdit iſte; ſequit̄ tñ alic vt ꝙ idē motˀ eēt ⁊ ñ eēt idē cū p̄ori ⁊ ꝙ idē ſilˀ eēt ſb

prioritate et posterioritate et quod contraria non licent per se eidem. Si enim reperetur motus .a.b.c. partes eius eundem haberent ordinem ut prius. quia sic prioritas est essentialis de ratione motus ita hec prioritas est de ratione illius motus: haberent etiam ordinem oppositum quia prima pars .i. ab. erit posterior secunda .i.b.c. que erit reparata post eam .i. post eius corruptionem.

¶ Ad idem arguunt alii primo quia rationes durantis pro parte prima non valent. Solutio. utique sunt solubiles: sed non rationes godo. coincidunt rationibus .s. thome. ¶ 2° quia non valet prima ratio god. scilicet quia unitas et interruptio repugnant que in ratione sue unitatis continuationem includunt cuiusmodi sunt omnia successiva. Dicitur enim secundum durandum quod de ratione unitatis motus est continuitas non eiusdem ad se aut ad alium motum suarum partium ad invicem que est in reparato sicut et continuitas essendi non que esset semper: sed que sua duratione esset continua successione suarum partium. Solutio. Continuitas requisita est continuitas temporis que non esset in reparato. ¶ 3° quia non valet 2ª ratio eiusdem. scilicet quia si pars motus preterita reperetur sequitur quod prius et posterius sint simul aut etiam idem. Dicitur enim quod licet non fiat prius sic nec albedo fit nigredo tamen secundum prius potest fieri secundum prius ymo non videtur contradictio de nigredine facere albedinem sicut nec de trunco vitulum. Non enim est maior repugnantia inter formas contrarias quam inter formales divisas per differentias contrarias. Solutio. patet ex dictis ad aureo. contra 3as ¶ 4° quia nec 3° scilicet si quod mobile ab. a. in c.b. si reparari potest prima pars huius motus potest reparari quando mobile movetur per 2as eiusdem et per consequens moveretur duobus motibus solo numero distinctis et ab eodem ad idem. Dicitur enim negando illam conditionalem. Solutio. utique illud antecedens non infert consequens nisi eo quod ad impossibile sequitur quodlibet.

¶ Arguit etiam bnar. impug. henr. quol. 7. q. 18. quod deus possit eundem numero motum reparare sic. Deus corruptum etiam successivum est in potentia obedientia materie et in potentia activa dei cum ipsa non minuatur ex rei corruptione eo quod ex nichilo facere possit et ex aliquo. ergo omne tale potest reparari idem numero. Solutio. Licet divina potentia non minuatur ex corruptione rei quedam tamen desinunt habere rationem possibilis corrupta ut successiva et per consequens ad ea non manet modo divine potentie nec deus ea potest cum tamen prius possit.

¶ Arguit etiam scotus quod totum esse hominis non maneat in anima separata dicens quod posito ista deficit primo quia totale esse interrumpitur. Solutio. Non interrumpitur totale esse existentie hominis in morte que s. tho. et 4. d. 44. et 4 contra g. ca. 81. quod maneat in anima separata: sed interrumpitur totale esse essentie quod est humanitas. ¶ 2° quia esse anime non est totale esse anime hominis inquantum homo est aliquod ens et non anima tantum. ergo non habet tantum esse anime: sed etiam proprium. Solutio. Esse existentie rationis est idem anime et hominis et totum est in anima non autem esse essentie est idem utriusque. ¶ 3°. Si anima habet totum esse non esset imperfectior extra corpus quam in corpore contra te. Nam quod habet totale esse non est imperfectius ex hoc quod illud non communicat quia naturaliter presupponitur perfectio ei quod est perfectionem communicare et per consequens ex communicatione non est minor. Solutio. Ista non repugnant anima coniuncta et separata habet idem esse et tamen in corpore habet esse naturale perfectius et perfectiorem statum. Ista enim maioritas perfectionis non attenditur quantum ad aliquid essentiale vel intrinsecum ipsi esse: sed quantum ad extrinseca et accidentalia quia aliquos effectus habet in corpore et non extra puta potestas organicas et quia coniunctio est suo fini primo quod est constituere naturam specificam et suppositum. Negatur ergo conditionalis assumpta et sua probatio quia omne communicans perfectius est communicans actu quam potentia tantum. non obstante quod aliqua perfectio presupponatur communicationi et quantum est secundum actu quam quantum est secundum habitu tantum.

Tertium circa. 43. distin. queritur utrum resurrectio omnium mortuorum erit in eodem instanti

¶ Prima conclusio. Resurrectio mortuorum non solum fide tenetur: sed etiam ratione naturali probabiliter convincitur. 4. contra. ca. 79. ¶ 2ª. Et licet sola divina virtute perficiatur. 4. d. 43. tamen angeli cooperabuntur ad aliquid preambulum resurrectionis puta collectionem et preparationem cinerum ibi. q. 1. ar. 2. ¶ 3ª. In resurrectione erit aliquid quod fiet in instanti illud .s. quod fiet a deo immediate et aliquid quod fiet in tempore idest id quod fiet ministerio angelico. ibi ar. 3°. ¶ 4°. Omnes homines resurgent simul et in eodem instanti. 4. d. 43. ar. 3. q. 3.

¶ Contra fundamentum prime conclusionis arguit sco. probando quod rationes quibus anima probatur immortalis que sumuntur i. q. 75. ar. 6. et 2° contra ca. 54. non sunt efficaces. Primo. ergo arguit contra illam que sumitur a naturali desiderio perpetuitatis quod non potest esse frustra contra quando. Si arguitur de naturali desiderio proprie illud non est actus elicitus: sed inclinatio nature. ergo non potest probari inesse anime ad aliquid nisi prius probetur possibilitas anime ad illud. ergo eo arguere eo est petitio. Si de naturali: minus proprie est actus elicitus

ꝯformit᷑ nāl' īclinatōi ꝛ ꝯñr illō nō p̄t ꝓbari
scē aīe n' ꝓbef scē desideriū p°°. Et si argua
tur sic. Illō nālr desiderat q̄ apphēsō stati ac
tu elicito illō desiderat: negat h° q: viciosus
sic ōsiderat ob3 hit⁹ sui. Et si addat q̄ apphē
sō apphēsōe recta h° erit ꝓbādū.s.ꝙ ī tali ꝓ
posito apphēsio sit recta ꝛ h° ñ ē nālr.i.ꝑ rōe3
nālē mātfestū: s3 ē obscur⁹ ꝯ°ᶜ hac. So. dico
p° ꝙ nāle desideriū ꝑpe ī cognoscētib⁹ ē act⁹
elicit⁹.i.q.82.ar.i.ꝛ.2.ꝛ.12.q.10.ar.i. Uñ appe
tit⁹ brutoꝝ st̄ nāles ꝛ tñ st̄ act⁹ 2ⁱ. Dico 2° ꝙ ꝑ
rōnē nālē sufficiēter ꝓbat ī nā aīe rōnal' eē po
tētia nālis ad ꝑpetuitatē. vt p3 ex dict3 ꝑBi.3°
de aīa ꝛ.s.tho.2.ꝯ̄.ca.54. Dico 3° ꝙ apphēn
sio q̄ aīa rōnal' apphēdit ꝑ ꝑpetuitatē sibi eē
po'ᶜ³ ꝛ appetibilē rōe nāli cōq̄ct ñ eē errōea
vt p3 vbi.s̄.ex pBo ꝛ.s.tho. Dr̄ 4° ꝙ.s.tho.
ex desiderio ꝑpetuitat3 nō ītēdit ꝯcludē̄ ꝑpe
tuitatē demōstratīe: s3 ꝓbabilr aut a posteri
ori. vñ ī.q.de aīa.q.i4.ꝓbata.ꝯ°ᶜ īduc̄ tale ō
sideriū ꝑ signo. ¶ 2° q: rō q̄ ex aīa3 eē ī mālē ī
fert aīa3 nō hr̄e po^a³ ad nō eē ñ val3. Ma.n.
ē i^a q̄ pōt eē ꝛ ñ eē ñ solū ꝯpo^m: s3 ēt fo^a īfor
mās eā aliogn fo^a ignis ñ poss3 ñ eē. So. a°ʳ
.s.tho.ñ ē B. De corrup^le h3 mā3 ex q̄: s3 hec
oē corrup^le h3 mā3 ī q̄ l' ex q̄.a q̄ depēdet ꝭm
eē nālr. Talē āt h3 fo^a ignis nō āt aīa rōlis vt
p3.i.q.75.ar.2.ꝛ.2°.ꝯ̄.ca.5.3^a. q: illa rō q̄ ar
guit aīa h3 ꝑ se eē.g° nō īdiget corpe: nō v3.
Si.n. dr̄ ꝑ se eē q: ñ ībēt vt accñs negat ꝯñā
aliogn fo^a ignis poss3 eē sine corpe. Si vo di
cit ꝑ se eē q: h3 eē ꝯpositi ꝛ suppositi negat
añs. q: si eēt veꝝ eē aīe nō eēt cōicabile alteri
So. nec sic n° sic: s3 q: sbsistit sic aliqd īcōple
tū ī gñe sbe vñ ē h° aliqd s3 ñ suppo^m.q.ō aīa
q.i. Et tñ esse suppositi est alicui nāe cōicabile
isto° ꝙ ipa trahat ad ꝑticipādū i^a vt p3 de eē
suppoīti diuini ī xp̄o. ¶ 4° q: illa rō aīa ē īse
ꝑabil' a seipa.g° īcorruptibil' ñ v3. Nō.n. oīs
corrup° ē ꝑ sepatiōnē alicui⁹ ab alio. Eē.n. an
geli si a^a sit ab ei⁹ eēn^a ē īsepabile ab eo ꝛ tñ ē
destructibilis ꝑ successionē oppositi ad ip3 eē
So. l3 aliqd sit destructibile seu anichilabile
a deo sine sepatōe duoꝝ q̄ꝝ vnū alt'o desinē
te ñ desinat n' tñ ē corrup^le ꝑ se tāq̄3 hñs ītri
sece ꝑñ^m acti^m vl' passiuū ad nō eē n' ꝑ sepatio

nē ꝛ amissionē ꝑpe forme.q. de aīa.q.i4.
¶ Arguit idē ꝙ rōes ꝓbātes aīa3 ñ posse es
corp⁹ eē ꝑpetuo ñ sint efficaces. p° sic. Nā il
la maxīa nll'a ꝑs ex̄ totū ē ꝑfecta ē ꝟa solū de
ꝑte recipiēte ꝑfectionē ī toto cui⁹ ñ ē aīa rō
nal': q: nō recipit: s3 cōicat. So. dictū ē de b°
ī fine ꝑcedēt3 qōis, s3 adde ꝙ ꝭ3 ꝙ aīa h3 opa
tionē spūalē eē ei⁹ ē eleuatū sup̄ corp⁹. n° ꝯ̄pē
det ab illo. S3 inq̄3^m ē nata spūalē cognitio
nē ex māli hr̄e ñ h3 ꝯpletū eē sue spēi n' ī cor
pore: q: ñ h3 reqsita ad opatōe3 ꝑpā sue spēi
n' ī cōpe. ¶ 2° q: illa rō q̄ sup h° fūdat ꝙ sepa
tio aīe a corpe ē violēta ñ ꝑcedit. Nā dup^x ē
nālis īclina° vna.s. ad actū p^m ꝯñs po^a³ eē n^a
alia ad 2^m ꝯñs accñtalē cui⁹ ē īclia° aīe ad cō
p⁹. Oppo^m p^e ē violētū ꝛ ñ ē ꝑpetuū: q: pōt
īꝑfectionē ꝑpetuā que in ꝯ^t pBo ponēti cās ī
vnlūsō alh ablatiuas oīs īꝑfectōis sec⁹ ꝑ oīs
de aīa. Uel diceret ꝭ3 auic. ꝙ satiat⁹ ē appeti
tus aīe q̄ ꝑfecit corp⁹. q: acq̄siuit q̄3^m simplr
appetiīt acq̄rē: dū ꝯīugebat ad acq̄rēdū ꝑfe
ctionē ī corpe. So. īclina° aīe ad corp⁹ ē eti
ꝑmo°.i.actū p^m cū sit ad acq̄rēdā īregritatem
nāe specifice ꝛ po^a³ organicas. Dictū ēt auic
paꝝ v3: q: ꝛ si sactar⁹ eēt appetit⁹ aīal' vl' itel
lectual' acq̄sita ꝑfectōe 2^a. puta hītib⁹ sciaꝝ ꝛ
ꝟtutū: nālis tñ q̄ appetit p^a³ nllō° saciat q̄3diu
ē aīa sepata. ¶ 3° q: rō fūdata sup iustīa dei re
tribuētis ei q bo^m fec.i. ꝯpoito ex aīa ꝛ cōpe
ñ v3. Dr̄.n. p° ꝙ ñ appet nālr ꝙ vn⁹ sit hoīu3
rector. ꝭ3 leges iustīe punitiue ꝛ retributiue.
Hoc dato dr̄ ꝙ vnicuiq3 sufficiēter retribuit
in actu suo iusta i^a aug. Jussisti dñe vt sibiipsi
sit pēa ꝛc̄. So. s.tho.3.ꝯ̄ ca.i32. ꝓbat nālr deū
eē hoīu3 rectorē ꝭm leges iustīe. Jbidē ēt ca.
i44. ꝓbat ꝙ actui malo debet pēa ñ solū ex
clusionis a fine: s3 ēt expimēti alicui⁹ nociui.
Rationes ergo. s.tho. sunt multū ꝓbabiles et
si nō demōstrēt forte: cū sit h° articul⁹ fidei.
¶ Cōtra 2^a³ aureo. ꝓbādo ꝙ opio nr̄a hēat
dicē aīa3 beatā posse ꝑpꝛ'a ꝟtute se corpi or
ganico ꝛ disposito vnire ꝛ ꝯñr ꝙ resurrectio
quo ad vnionē aīe ꝛ corpis nō fiat solū ꝟtu
te diuīa. Jsta.n. inq̄t vnio ē vel itima p̄sentia
litas vl' cū hoc est aīatio. Utrūq3 aūt hoꝝ p̄t
aīa re^u ꝑpꝛij corpis dispositi. P^m q̄dē q: sicut

post resurrectionē se cū suo corpe pñtare pōt alteri corpi ita sepata pōt se suo corpi pñta/ri. Et pfit qr ē silē de āgelo q se alicui ꝛ pñtez ꝛ nō pñtē fac. Pz ēt 2m. qr oē agēs hz poas re/spectu ei⁹ qd ab eo dr pfluē. gº ꝛ aīa re4 hui⁹ ꝙ dico aīare. Ad ista vnio quā dicim⁹ aīam ñ posse sua btute pficē vt elicit. 3. d. 5. q. 1. ar. 1. q. 1. ꝛ. d. 2. ar. 2. ꝛ. d. 1. q. 1. ar. 1. tria pōt īporta re. pº actionē ꝛ passionē q aīa vnit cōpi vt fi at vnū. 2º vnitatē ꝛ idiuisionē aīe ꝛ corpis. in nā ꝛ psōa ꝛ eē cōi q vnitas ē dicte actōis ter⁹ 3º relōnē pñtē dictā actionē vl' vnitatē. Dico ēt ꝙ relō vnidis aīe ad corp⁹ nō solū dic inti mā psentialitatē p idētitatē situs aut pñtiaz mouētis ad mobile: sz relōnē q dictā actionē aut p se terminū ei⁹ cōseqt. Uiuificare etiaz ꝛ aīare ab aīa nō sūt effectie: sz vta pnº fōli qd psup pōit actionē agētz reducētz poas ad actū ꝛ māz ad foas faciēdo ex eis vnū. Dico ēt ꝙ ñ pōt eē pfecta dispō corpis ad receptionē aīe sine vniōe aīe ad illd. qr pus nā aīa vnit māe ꝛ dat ei eē corpeitatis ꝙ mā recipiat aliquaz dispositionē lz ista sint tpe sil. Ad cōfir. dico ꝙ nō ois psentialitas sufficit ad istā vnionē. ¶ 2º arguit ꝙ pdicta vnio nō sit hītudo mere positiua: sz sit qd puatim. i. idiuisio. Nā aīa ꝛ corp⁹ nō sūt ppe vnita in 3º. sz potius sr vnuz actu idiuisuz. Ad. negat hoc. quymo sūt vni/ta i aliquo medio ꝛ iter se. nō tñ sūt ppe vnuz idiuisuz i actu: sz in ppzie inqztū vniunt i vna 3a nā vl' psona l' eē ꝛ sic dicūt auctores ꝙ mā ꝛ foa poa ꝛ act⁹ sūt vnū cū nō sint ppzie vnuz: sz ppe ꝯstituūt vnū. Sz pbat iqt. pº. Nā vni tas duap ptiū eiusdē ꝯtinui ē idiuisio ꝛ nō hi tudo positiua. gº ꝛ vnitas cōpositi ex mā ꝛ fō ma silr est cū nō sit minor ꝙ illa. Ad. cōcludi tur ꝙ ista hñt vnitatē puatiuā in 3º cuz qstat ꝙ iter se sūt eēnr distīcta ꝛ hñtia relōnē vni/onis. ¶ 2º Cōpom in sba ē 3a res a ptib⁹. gº est vna res. Hui⁹ aūt vnitatis fundaius nō ē mā l' foa q̄si vnū sit idiuisum ab alio vt pz. Nz ē 3a res que sit ptib⁹ supaddita; qr tūc ꝯpositū es/set ab alijs diuisuz. gº ē mā ꝛ foa inqztū sūt in/duisa. Ad. lz cōpom sit 3a res distīcta a ptib⁹ oib⁹ etiā sil' sumptis tñ in illo. 3º mā ꝛ foa nō sūt vnū ppzie: sz sūt ppe vnita qdā ꝛ in ppzie vnū. Fūdamētū āt idiuisiōis ꝛ vnitatis ꝯpo siti vl' illi⁹ 3e entitatis ē illa 3a entitas que dr hūanitas vl' hō. Fūdamētū idiuisiōis māe et foe nō ē aliqd illoz triū: sz ē mā ꝛ foa vt ꝯsti/tuūt 3m. Cōfir qr lz pbm sbm ꝛ foa sūt duo i poa: sz nō in actu. Ad. itēdit ꝙ sūt idiuisa i 3º ex q tñ nō seqt ꝙ sint ppzie vnū: sz ꝙ sr i vno

¶ Cōtra eādē hēric⁹. xi. ql. q. 14. sic. Aīa ap proximata suo corpi disposito nālr influit ei eē ꝛ pfectionē cū sit passiuū ei pportiōatū: sz tñ volūtarie se ei approxiat pp iclinationem ad illd. sz p volūtariā itimationē ad corp⁹ ñ ifluit ei vitā. Propzia igit virtute nō ipedita pōt se ad suū corpus trāsferre. Ad. dicit her nar. ꝙ aīa dicit nō posse vniri corpori ppzia btute: qr illud disponere nō potest. Suppo/sita tñ dispositōe aīa pexistēs nō impedita si vnit tali corpori pōt ei ppzia virtute vniri vt forma. sicut ꝛ illa que crearet in istāti pfecte dispositōis. B ille male. qr aīa rōnalis non se pōt effectie vnire vt fōma māe quātūcūq; di sposite ab alio agēte. qd sco. pbat. pmo qa si aīa efficēt istā vnionē efficeret hominē ꝛ ꝯse quēter cā equoca esset ignobilior suo effectu. 2º qa aīa est fōma homis ꝛ ꝯñr differt nūero ab ei⁹ efficiēte ex. 2º. phy. B ille. Ad henricuz dico. ꝙ aīa ē pnm essendi fōmaliter nō effeue. Nec iclinat ad animādū effectiue: sz fōlr.

¶ Cōtra 3as durā. ꝙ resurrectio mortuoz ꝙ tū ad organizationē nō fiet i istāti. pº sic. Se/queret enim ꝙ motus localis fieret in istāti. Nā pluueres aut erūt maiores aut minores corpore inde formādo aut equales. Si pmū in istāti moueret aer ad aliquē locū puluerū aut ille aliquo tēpore eēt vacuus. Si 2m. idē se quit: qr corp⁹ formatū sbito occupabit maio rē locū ꝛ aer sbito localir cedet. Si 3m. idē seq tur. qa in ipsa organizatiōe nouā figurā acci/piēt pulueres. per nouū motū partiū. Ad. ip/semet durā. dic ꝙ nō oz ibi ponere motū lo/calē sbitū. pmo qa pōt de⁹ facere vt pulueres sint equales corpori formando ꝛ eiusdē figu re. 2º qa si maius sit corp⁹ poterit anichilare aerē circōstantē. Si vo sit minus pōt facē va cuū locū pulueruz. Posset etiā dici ꝙ ibi erit cōdēsatio ꝛ rarefactio. q cū alterationes sint

ſbito fieri poſſiũt a deo. ¶ 2° argᵗ ꝙ ōgāīza° ꝛ aīatio ñ ſiāt ī eodē īſtātı. Nā aīatio ē muta tio .g° ter⁹ ei⁹ a q̄ .i. p̄ua° aīe in cōpoꝛe aniato .i. ōgāīzato .tp̄e p̄cedit terᵐ ad quē .i. p̄n̄tiam aīe ī cōp̄e. So. oıc̄ idē ꝙ aīat° illa erit ṽa mu tatō p̄cedēs ōgāīzatōez nā: ſ; ſb; terᵗ ei⁹ a q̄ n̄ erit cōp⁹ ōgāīzatũ: ſ; mā nuda. Petr⁹ āt oi cit ad pᵐ ꝙ ñ oƺ ponē āichılatōez aut vacuũ q̄ ſꝫ moſtra nāe: nꝫ ſbitas illas alteratōes ali qd ē ſ; eas magis l'min⁹ tale ꝛ ꝯñ r ñ ſꝫ ſbito ſ; arguētē. Dic .g° ꝙ ŭ pulueres fuerit maio res ꝯuertēt ī aerē ŭ mioꝛes aer ꝯuertet ī coꝛ p⁹ ŭ eq̄les. ꝛ tñ rōe poītōis coꝛp⁹ in aliq̄ mē bꝛo fuerit mat⁹ ī aliq̄ min⁹ tūc ılle ꝯuerſiones fient ꝑtialr ita ꝙ ŭ erit eq̄le cinerib⁹ eq̄lr fiet ꝯuerſio ŭ ī eq̄le ī eq̄lr. Ad 2ᵐ āt oıc̄ ꝙ aīatio nē p̄cedē ōgāīzatiōez ī eē ꝛ fieri vr̄ ꝯ pb; qꝛ act⁹ actiuoꝝ .ꝛc̄. ƀ 1ᵉ. Michi vr̄ ꝙ ñ ē ponēda āichila° aut vacuũ: ſ; bñ oƺ pōi ſbita ꝯdēſatō ꝛ rarefac°. qꝛ ſm vıā quā ſeqꝫ petr⁹ aīa nūq̄; reſumet idē coꝛp⁹ nũero n° raro. qñ .ſ. iter coꝛ p⁹ ꝛ cineres eēt eq̄litas q̄ʒtitatꝫ ꝛ ſılı° figure Alias .n. ſp adreʳ noua mā ꝛ ſbtrabēt ātiq̄. Q̄ ō addit petr⁹ actũ ñ recipi nʳ ī mā oiſpoiᵃ oico ꝙ īter māʒ ꝛ foᵃᶻ vt oat pᵃᶻ p̄ſectiōez nʳ mediat: ſ; mā ē ad oēʒ foᵃᶻ oiſpoıta. Notāᵐ ƀo ꝙ ſola aīa rōal' īter foᵃˢ ſbales ē tota ī to to ꝛ ī q̄lʒ p̄te eadē nũero ſ; eēntiaʒ.

¶ Cōtᵃ .4. argᵗ ourā. oicēs ꝙ poſteri⁹ reſur gēt hij q viui ī aduētu iudicis repent q̄ʒ alij p⁹ mōtui. Nā ad theſ. 4. oıc̄ ꝙ moꝛtui q in xp̄o ſꝫ reſgēt p̄mı .ꝛc̄. Ex q̄ pꝫ ꝙ vıui rapiēt obuiā xp̄o p̄us reſuſcitatꝫ mōtuis ꝛ in ıp̄o ra ptı erit vinoꝝ moꝛs ꝛ reſrec°. Et ƀ oicē co gimur pp̄ lᵗ p̄mi qꝛ iſta mitoꝝ p̄mitas ñ ē nē ter īdiuī° eiuſdē ſpēi .g° tp̄is. So. Oēs ī ictu ocl'i ī nouiſſiᵃ tuba reſgēt. Dñr tñ viui moꝛi turt ī raptu q̄i paꝝ ꝛ raptı tm̄ ī mōte ōtēri ꝛ p̄pe raptũ mōtu. Q̄ ō ƀo vr̄ p̄mi ītelligiꝫ ō mōtuis q ī xp̄o ſꝫ .i. fidelib⁹ q p̄mıerit oigni tate qꝛ ibũt ī reſrecᵒᶻ iuditij ƀ petr⁹. Sꝫ ni cola. ō lira ī ſua poſtill. oıc̄ ꝙ iſta p̄mitas ñ ras ñ ē tēpus quo ad reſrectōez qꝛ oēs reſur gent in odē īſtātī. Nꝫ ē oignitatꝫ qꝛ apl'i nō ſunt alijs min⁹ oigᵗ: ſ; ē mōtꝫ ꝛ qetis ī xp̄o p̄ mōrē bonā vt ſit ſēſus ꝙ illi q ſunt mōtui p̄ mi reᵘ nr̄i q adhuc vlm⁹ reſgent eū poſteris. Sıc̄ āt alij oicūt circa ƀ ē oup' opio: vna ꝙ moꝛtui reſurgēt p̄us tp̄e q̄ʒ tūc viuētes. ꝛ tūc expōiꝫ ī momēto q̄ ad reſrectōez ſinglōꝝ ñ āt oiuʒ ſil'. Alia ꝙ oēs ſimul reſgent: ſ; poꝛeſ p̄mi oignitate. Ad obʒ ꝯ ƀ oicit ꝙ ap̄lus ñ loqꝫ ī p̄ſona ſua: ſed eoꝝ qui tūc viuēt.

Circa .44. oiſtin. queriꝫ vtꝝ in reſurrectiōe aīa reſumet idez coꝛpus numero qō ha buit. ¶ Pᵃ ꝯcluſio. Ad ve ritatez reſurrectiōis requiri tur ꝙ aīa reſumat idē cōp⁹ numero qō p̄ius habuit .4. o. 44. q. 1. ar. 1. q. 1. Eſt enıʒ reſurrectio iterata ſurrectio ꝛ nō aſſumptio noui aut alteri⁹ coꝛpoꝛis. ¶ 2° ad idētitatez reſurgētis reqritur. ꝙ habeat ean dē nũero materiā quā p̄ı⁹ habuit. vbi ſupra. ¶ 3ᵃ. Si aīa petri infoꝛmaret coꝛp⁹ vl' ma teriaʒ coꝛpoꝛis pauli non eſſet idez. Petrus qui p̄ius. hec ꝯ° haberi pōt .xi. quol. q. 6. ꝛ .2. ꝯ. ca. 81. Nō enī eſt idē nũero niſi ſint eadem numero p̄incipia eſſentialia.

¶ Cōtra .3. arguit ourād⁹ ꝙ cuicūq; materie aīa eadeʒ vniaꝫ erit ideʒ nũero homo p̄mo ſic. Materia nullā oiuerſitatē hēt ex ſe cũ ſit pura potētia: ſed hēt ex foꝛma .g° ſtante idē titate foꝛme eſt ſemp̄ eadeʒ materia ꝛ idē cō poſitũ. So. materia in ſui natura cōſiderata nō includit ītrīſece aliquā actualitatē: ſed po tentiā ſbſtantialē ꝛ eſſentiā potētialē ad reci piendũ oꝛdine quodā omnē actuʒ. Cōſidera ta autez vt p̄recedēs vnionē ad foꝛmā nullā habet in ſe actualē oiſtictiōez. ſuarũ partiuʒ: ſed potētialē tantũ inquātũ includit oꝛdineʒ ad oiuerſas foꝛmas. Cuʒ nō fuerint p̄tes ei⁹ ſub diuerſis vnius vel oiuerſarũ rationũ per petuo retinēt aliquē oꝛdineʒ vl' inclinatiōem vel ꝓpoꝛtioneʒ vel habitudinē ad ſuas foꝛ mas ꝛ nō ad alias ſub qbus nunq̄; fuerit. Di co etiaʒ ꝙ partes materie nō habēt ad inuicē actualē oiſtīctiōez vel vnitateʒ ex ſe effectiue vl' foꝛmalr: tñ hanc ex ſe hñt fundamētalr ꝛ ſbiectiue ſicut ꝛ alie relatiōes oepēdēt ex fun damēto ꝛ ſbiecto. Nō .g° vnitas foᵉ ſufficit ad vnitatē mãe cuiuſl; eidē ſbe: nec oēs mãe

vnite aie petri fil' vl' successiue sit vna mā. ¶ 2° Nō tota vnitas māe eēt a fo^a p^9 nutritionē n̄ eēt simp' idē al' q̄ puer: q2 iā mā se hr̄et re^u p^r ois vt totū. Ho^c at ē falz. p° q2 h3 oam. 4° li° tric nō gn̄at a^d corp^9. 2° q2 n̄ ē variata mā h3 toti vt p3 n3 h3 pte q2 de se nō h3 ptes. So. nutritio ē muta^o sbal' ordiata ad restaurādu3 deperditū. g° i re nutrita pdit sba z acqrit h3 p tē q p̄s māe. Et p̄s qdē pdita p ōsūptionē3 bii̇di distiguit a mā rēanēte: q2 trāsit ad aliā fo^a ñ at p̄s acqsita. Cū hijs tñ nutritu3 māet idē nūero n̄ tñ simp' oio q ad mā3 hn̄tē ptes potētiales z si n̄ actuales. Nō.n. tāta ē vnitas māe rei nutribil' q̄ta māe celi p totā suā dura tōe3. 3° arguit ō rōes p 2°^c: s3 assūit istā ōnā3 .s. distin° actual' nūeral' māe a mā. ē pfōa3 fo^r lu3. g° ex vni^te fo^e seqt vnitas māe. Que ōna nllā ē. p° q2 vnitas māe q3^m ad sun̄ māle i gn̄e cāe mālis ē a mā z si sit a fo^a q ad suā actuali tatē i gn̄e cāe fōlis. Jō ad vnitatē māe cū mā n̄ suffic̄ vnitas fo^e n' cū h° eē hui^9 sit eē illi^9. 2° q2 z si oēs māe vni^9 fo^e ōstituāt vnā mā3 ī sul tātē ex oib^9 illis tñ n̄ o3 illā q adducit eē illā q̄ p̄fuit aut materiā digiti eē materiā pedis. Et si per viā istius euaduntur difficultates aliq̄ tñ labit q̄s in maiores.

¶ Ad idē arg^t ioh̄es de neap. p° sic. Trip^x ē vnitas matie. p^a ē itrin^ca z ē po^a de gn̄e sbe q̄ vna ē oiu3 gn̄abiliū. 2ª est supueniēs actual' z sbal' quā h3 a fo^a sbali q vna ē vni^9 ōpoiti. 3^a ē supueniēs actual' accn̄tal' quā h3 a q̄ti^te qua vna ē gn̄ati z cō2upti ī q̄3^m fo^e illo2 succedūt sibi in pte eadē māe quā h3 mā a q̄ti^te. Pret duas āt p̄mas n̄ reqrit 3^a. ad vnitatē nūeralē suppo^o q p3. p° i mixto z cibato. qd ē vnū nu mero h̄is plres ptes māe. puta elemēta. 2° q a ples nutrita carnib^9 hūanis l' lacte ex hijs gn̄a to. z gn̄at ex seie gn̄ato d eisdē carnib^9 i resur rectiōe eēt nūero idē hō z tñ tota ei^9 mā sur gēt i hoib^9 cōestis. Due g° p^e sufficiūt z ille est sēt i mā petri ifōata ab aīa pauli. So. in casu mā pauli nullā dictar vnitatū hr̄et ad eā q̄ fu it petri n^c eēt eadē illi. Nō qdē p^as. q2 sic oiu3 gn̄abiliū ē vna spē soliū. Nec 2as. q2 ipa depē det n̄ solū a fo^a: s3 et a mā q h ē variata. Nec 3^a vt p3. ¶ 2° q2 h°^t3 aug. 22. de ciui. dei. ca. 20.

adducēs rōnē d eo q vescit carnib^9 zc. So. nū q̄3 aug. sēsit q idē hō nūero hēat possibil' suc cessi^e duas mās i toto distictas aut q mā vni us fo^e sit eadē ei q̄ ē s alia l' q duo hoies sil' vnā hēant mā3 vt iste cogit dicē. Et d dictis carnib^9 dic soliū q refgēt s fōmi seo2 q̄2 fue rūt carnes. Ex q̄ vt p3. 4. d. 44. q. i. ar. 2. q. 4. n̄ hr̄ q mā vni^9 tota refgar i alio. s3 i oi casu rēanebit aliqd d pori mā cū q̄ faciat vnū id q diuia ḃtute supplebit. Un̄ in cāu arguētz eēt saltē semē retinebit qd l3 ex carnib^9 sit gēitu3 tñ refget i eo q idē ē gēit^9 z de^9 supplebit ali unde ei q fuit coest^9. Et si pōat q tota mā co mesti trāsiuerit i semē ē ipo^le: q2 nūq̄3 tot^9 ci b^9 trāsit i semē. ¶ 3° q2 math. 3°. dr̄ potēs ē de^9 de lapidib^9 istis suscitare filios habrae. So. sēsus ē ibi q de^9 posi3 ex lapidib^9 facē hoies q ptinerēt ad filios habrae spūales z ēt carna les ōuertēdo lapides i pāes ex qb^9 cōestis in dei filios gn̄arēt. Arg^m i pede. Cōp^9. n. hūa^m i ptes 4^or elo2 ē resolutū q n̄ ōueniūt cū eo n' i mā p^a q̄io ēt alio2 elo2 ptes ōueiūt. S3 si ex aliis elo2 ptib^9 cōp^9 hūa^m fōaret nō eēt ide3 nūero. g° n3 si fōet ex hijs. So. ymo iste magis ōueniūt cū cōpe i eas resoluto q̄3 alie p^t ideti^te3 dimēsio^m iteriatar q sic pintelligi tur fo^e ita postea rēanēt h3 com. p° phy. B. s. tho. B. q. i. ar. i. 3^m. s3 q2 tādē. s. tho. i h° repba uit com. iō dico. q iste ptes aliquā hn̄t hitu^e3 ad istā fo^a3 s q al' fuerūt quā n̄ hn̄t ad aliā sub qua non fuerunt.

Lerū circa di. 44. qrit vtrū corpa scto2 p^9 resurrectiōe3 erūt impassibilia. ¶ P^a ō°. Corpora scto2 p^9 resurrecti onem erūt passibilia passiōe cōiter dicta put ois receptio dr̄ passio. ¶ 2^a. Nō autē passiōe pprie dicta q ē mot^9 pter nām aut abiectio ōuenietis aut receptio discōuenietis. ¶ 3^a. Talis * ipassibi litas pueniet ex dn̄io aie sup corpus. Has. 3. hēs B. q. 2. ar. i. q. i. Et p 3^a arguit: q2 fo^a perfe cte dominās sue materie excludit ab ea passi onē cuiusq3 agētis ad priuationē talis forme z inducentis oppositam.

¶ Cōtra 3as directe arguit sco. sic. Nā aīa nō

repugnat īq̃ztū foª q̃litatib⁹ actiuis ēt non re
dactis ad mediū. q: eas ī suo susceptiuo pati
tur ꝛ exigit. Nā ī̄pugnat effectib⁹ eaꝝ ēt mul
tū ītēsis. q: sc̄ eiusdē rōis cū eisdē cū vnniuo
cāent. Nec ēt repugnat eis ꝑ actū volūtatis.
q: nec āgelus p̄t ꝑ volūtatē alicui⁹ nālis cāe
actōez īpedire. Dices ꝙ hāꝝ q̃litatū actōnes
aīa ꝓhibet n̄ ꝑ repugnātiā sui aut ꝑ volūta
tē. sꝫ ꝑ q̃litatē redūdātez q̄ ē cā īpassibilitatꝫ.
So. vtiqꝫ sic dico. Sꝫ ꝯ̄ īgt p°. q: illa q̃litas
n̄ ē celestis vt pꝫ īductiue iterū. q: eius n̄ ēēt
capax corp⁹ mixtū. g° ē elemēti vel mixti. g° n̄
īpedit oēz actiōez. So. est supnālis n̄ depen
des ex actōe vl' passiōe vel mixtiōe alicui⁹ cor
poris. Est āt mixti sbiue. Et īpedit oēz actōez
cōporis. ītrinºcāꝫ ꝛ extinsecā cōruptiuā sbi sui.
¶ 2°. q: ē in eodē susceptiuo cū alijs q̃litatib⁹
g° ē eiusdē gn̄is phisici. g° vt d̄r. 9. meth. ē ꝯ̄
ria l' media. g° n̄ īpedit passionē cōruptiuā: sꝫ
ē ei⁹ ꝓnͫ. So. nō oēs foᶜ q̄ sc̄ ī eodē suscepti
bili sc̄ eiusdē gn̄is physici n' sint educibiles d̄
ei⁹ poª nāli ꝛ ī ea receptibiles q̄d n̄ ē hic. ¶ 3°
si ista repugnat alijs ē eiusdē gn̄is nec īpedit
oēz actōez. Si n̄ repugnat seq̄r idē. q: n̄ īpe
dit. So. falsuꝫ ē foªˢ nō repugnātē nō īpedi
re. Impassibilitas. n. ꝯpatiᵣ foªˢ eḋarēs ꝛ ali
quā eaꝝ actōez ꝛ passiōez ꝛ ꝓhibet solū illaꝫ
q̄ ē ꝯ̄ dispōez ꝛ nālē īclinatōez aīe q̄ intēdit ꝯ
seruare cōp⁹. At ꝓn° tn̄ stati dici potuit ꝙ aīa
ꝛ si nō vt informās tn̄ vt perfecte dn̄ans sue
mãe ꝛ ligās ei⁹ poªˢ ad vnū actū repugnat ꝛ
ꝓhibet vt. ā. sic de foª celi dicerēt ponētes in
eo mãꝫ eiusdē rōis cū mã cōruptibiliū. Dn̄iū
g° istd ē p°cā īpassibilitᵗⁱˢ: ꝓria do q̃litas dcā
¶ Argᵗ vlteri⁹ idē ꝙ nᵉ cessaᵒ mot⁹ celi sit cā
hui⁹. p° sic. Nā dic̄ articul⁹. Stāte celō ꝛ ap
proxiato igne stupe ꝙ ignis n̄ cōbureret stu
pā ē error. So. ymo ē aliq̃lis h⁹ cā. lꝫ ꝓnᶜⁱˢ sit
diuīa iustīa. 4°. d. 44. q. 3. Dic̄ āt godo. 8. q̃lꝫ
q. 5. ꝙ articl'i parisiēses vbi tāgūt doctrina. s.
tho. maxīe īdigēt bona glosa. p°. q: q̃ꝫᵐ ad id
sc̄ reuocati ꝑ ecclīaꝫ ꝛ vniūsitatē parisinā. 2°.
q: dicta xpī glosaꝫ recipiūt. g° a fortiōi isti ar
ticuli. In casu g° glosaᵣ ꝙ error ēēt si n̄ cōbu
reret ignis diuitus. n̄ āt si nō cūbureret nālr̄.
¶ 2°. mot⁹ nō facit ad gn̄oēz. n' q: adducit ge
nerās. 2°. d̄ gn̄a. g° si gn̄ans adsit sine motu ꝑ
creatōez alr̄. ēēt gn̄atio. So. ymo. n̄ solū fac
dicto°: sꝫ ēt q: oēs aliȷ̄ mot⁹ alteratiui cōpo
rales nāles. depēdent ab eo sicut a p° sui gn̄is
ꝛ sic ab actōe supiōis cāe. i. āgeli. po. q. 5. art.
8. PBs autez ibi loq̄r de motu zodiaci ꝛ non
ꝓmi mobilis. vt nos.
¶ Cōtra eādē argᵗ aureo. ꝙ nulla foª l' q̃lit
tas sit hui⁹ cā. p°. Ista. n. īpassibilitas ꝯsistit ī
nō posse pati abiectōez foᶜ ꝯuenīētis n̄ vio
lētaꝫ trāslatōez localē. Hoc āt n̄ ꝯᵗ corpori n'
ꝑ vtutē fortiorē in resistēdo q̃ꝫ sit virtus mo
tiua ī mouēdo. vt pꝫ li. de mo. aīal'. Nihil āt
ē dare vt videᵣ in corpore glorioso excedens
vim motiuā diuꝫ angeloꝝ. So. cōp⁹ glosum
hꝫ aliq̄d virtuosius oī virtute cōporis ꝑ q̄d
preseruaᵣ ab oī passione illata a corpore neē
est neēe ꝙ hēat aliq̄d virtuosius virtute mo
tiua angelica. iō diuinitus preseruaᵣ a passio
nibus illatꝫ ab angelo. Nec tn̄ ē silē de motu
locali qui ē a fortiori virtute ꝛ n̄ est per se ad
cōruptōez ꝛ ad alteratōez petr⁹. ¶ 2°. Agē ē
passio ꝓpria virtutis actiue pati do mãe. g°
nulla creata vtute ista pūt ab ill' separi. So.
ista sc̄ passiones illoꝝ n̄ reᵘ diuꝫ: sꝫ reᵘ passiui
dispositi ꝛ actiui ꝓportōati. Aliogn ꝓbareᵣ
ꝙ in celo nō sit qualitas ꝓhibēs actōez ignis
in illō. ¶ 3°. pati ꝛ cōrūpi ꝑ se ꝯᵗ ꝯpōito ex ꝯ̄
rijs. g° nulla creata virtute p̄t n̄ ꝯuenire. So.
negᵗ añs. q: passio talis cōpositi n̄ ē pati: sed
posse pati: q̄ poª supuenīēte aliqua foª aliq̃li
gatur ne prorumpat in actum.
¶ Cōtra eādē durā. ꝙ talis īpassibilitas nō
sit a foª īherēte: sꝫ a diuīa vtute assistente. sic
p°. Incorruptibilitas btōꝝ erit ꝑ diuinā vtu
tē assistētē ꝛ n̄ ꝑ foªˢ īherētē. g° ꝛ īpassibilitas.
Añs pꝫ. q: īcorruptibilitas p⁹ resurrectiōez
erit cōis bōis ꝛ malis. g° hēbit cōez cāꝫ ī vtris
qꝫ q̄ tn̄ ī dāpnatꝫ n̄ erit foª vt pꝫ ꝑ adūsarios
ꝛ ꝓbaᵣ. q: talis foª īpediret ēt ī eis passionez
ꝓprie dictā cū illa sit via ad corruptōez. So.
In dāpnatis n' supnāle ad grāꝫ l' dignitatē ꝑ
tinēs ponēdū ē ꝛ in eis ē passibilitas sine cor
ruptōe sic in btīs neutꝝ eoꝝ ē. Nō g° est silē.
Nec ē cōis cā vbi ē tā differens effeᶜ. petrus.
Uerūtn̄ cum duplex sit īcorruptibilitatꝫ cā. s.

sbtātō cōrūpēt. .i. mot⁹ celi ꝛ īpedimētū pn°ª cōruptiuoꝝ pª erit cōis ꝛ sola ī dāpnatꝫ ī btīs āt vtraqꝫ vt nobilitenť corpora scōꝝ ꝛ vt dic petrus sic sint passibilia ꝙ nᶜ patiāť nec pati possint ab aliq̄ agēte corporeo. ¶ 2°. qꝛ aug. ad dioscō. vr̄ sentire ꝙ cā n̄ patiēdi ī btīs sit diuīa vt⁹ asistens sic ꝛ ī pueria ī fōnace. So. diuīa virt⁹ asistēs n̄ excludit foªᶻ inherentem Petr⁹. vn̄ ibi dic aug. ꝙ ex aīe plenissa btītu dine redūdat ī corp⁹ plenitudo sanitatꝫ ꝛ ī cō ruptōis vigor. B iᶜ. ¶ 3°. Inpassiᶜⁱᵃ ē effe° pua tiuus. g° n̄ reqrit nᶦ cāz priuatiuā. So. ꝯcedit de cā fōli negať bo de fūdamētali ꝛ ēt de ef/ fectiua q̄ sic effeᵐ pōitiuū causat directe īfluē do ita ꝛ puatiuū cāt n̄ īfluēdo sic de⁹ nō con/ seruādo anihilaret ꝛ ēt īpediēdo alteri⁹ cāe ī fluētiā sic opacū cāt vmbrā. Ita āt ē hic. pe/ tr⁹. Est āt sciēdū ꝙ non ip̄ˢ mixtū ex ꝯⁱus siue māe relictū eē passibile cū sit īpassiᶦᶜ solū iq̄ztū gl'osū. Et lꝫ eēnª māe sit īcōrupᶦᵇ dispōitōes tn̄ q̄ faciūt eā eē aīe ppriā st̄ cōruptibiles.

Terti⁹ circa. di. 44. q̄rit vtꝝ gl'osūꝫ cōp⁹ p dotē sbtilitatꝫ possit sil' eē ī eodē loco cum alio corpore. ¶ Pª ꝯ°. Cor pora btōꝝ. erunt sbtilia pp plenū dn̄iū aīe. s̄. corp⁹ vt p/ fecte īformat ꝛ p aliquā foªᶻ eis īherētē q̄ dr̄ dos sbtilitatꝫ. pª ps br̄. 4. d. 44. q. 2. ar. 1. Cō pus. n. dr̄ sbtile ex paucitate māe. vl' q̄ztitatis aut ex ꝯpletissima pfectōe p foªᶻ q̄ pfectio vl' est ex nā. 5. eēnᶜ vl' dn̄io aīe. s̄. sui corp⁹. Hec āt sola cā pōt eē ī btīs. 2ª pars. ē ibi. ar. 3. Sic .n. dotes aīe. ita ꝛ cōpis st̄ foᶜ positiue. ¶ 2ª ꝯ°. corp⁹ gl'osūꝫ n̄ hꝫ rōe sue sbtilitatꝫ ꝙ loca liter sil' eē possit cū alio corpe ibi ar. 2. Cū do te. n. illa stat cā dicte īcōpossibilitatis. i. dimē sio. ¶ 3ª. diuīa virtute duo corpa possunt sil' eē ī eodē loco. ar. 2. q. 3. Quia. n. de⁹ pōt rē in/ esse ꝯseruare sine cāis secundis pt ꝯseruare di stinctiōez eē sine distinctōe materieꝝ ī situ.

¶ Cōtra pªᶻ durā. ꝙ sbtilitas n̄ sit foª īherēs glorioso cōpori. p° sic. Nā ista sbtilitas n̄ est puritas opatōuꝫ sensitiuaruꝫ sufficit puritas spirituū ꝛ hūoꝝ. Si aūt est obediētia viriuꝫ sensitiuarū per quarū rebelionē corp⁹ nūc dr̄ māle sufficit diuīa virt⁹ asistēs. ymo talis q̄li tas ad illā obediētiaꝫ nᶦ ꝯfert. qꝛ nālr ꝛ sp ad vnū inclinaret. So. nō dicimus vt iste credit ꝙ sit hitus plures l' vn⁹ ordiatus ad pficiēdū vires sensitiuas aphēsiuas vel apetiᵃᵃ cū hoc ptineat ad agilitatē. s̄ȝ ordinať ad pfecte subi ciēdū corp⁹ aīe vt participet ē sbale. 4. d. 49. q. 4. ar. 4. q. 3. Sciēdū vero ꝙ hitua determiat poªᶻ ad vnū n̄ solū fōlr. i. quo ad modū ope/ randi. s̄ȝ ēt mālr. i. ad vnū obꝫ p modū īclina tiōis. vn̄ nō solū p doctrinā: s̄ȝ ēt p inclinatio nē virtuosūa bn̄ iudicat de obiectis virtutuꝫ .i. q. i. ar. 6. Sciēdū ēt est vt dicit petr⁹ ꝙ grā pficit nāꝫ s̄ȝ ꝙ nata ē pfici iō virib⁹ aīe īfluit hit⁹ vt perfecti⁹ opentur. q ēt possunt iclīare nūc ad istuꝫ actū nūc ad oppoᵐ ꝛ ad diuersa obiecta īq̄ztū multa ordināť ī vnū vel ꝯueni unt in vna rōe. i2. q. 54. ar. 2. ꝛ. 4. sicut eadem sciētia est sanitatis ꝛ egritudinis.

¶ Cōtra 2ªᶻ directe arguūt aliq. p° sic. Nā n̄ sic nūc p⁹ resurrectōez corp⁹ eēt onerosuꝫ aīe qꝛ ipa d se pōt eē cū oī corpore. So. non erit honerosū. qꝛ sicut aīa. ita ꝛ corp⁹ poterit esse sil' cū alio tā gl'oso. q̄ȝ nō gl'oso. 4°. d. 44. q. 2. ar. 2. q. 4. s̄ȝ hoc erit diuīa virtute ꝛ miracu lo. Nūq̄ȝ tn̄ duo corpa gl'osa erunt sil' vt ibi dr̄. ¶ 2°. De⁹ pt facē ꝛ ꝯseruare ppetuo vnum corp⁹ cū alio. g° pt dare vnā foªᶻ p quā idem fiat. So. negʳ ꝯn̄a. qꝛ nulla foª creata aut cāꝫ talis īcōpossibilitatis. ¶ 3°. duo corpora non gl'osa possunt se facē sil'. g° ꝛ duo gl'osa. Añs pꝫ. p° ī igne q ē ī ferro qd̄ pꝫ. qꝛ ferrū hꝫ ope ratōez ignis ꝛ ferri. i. vrere ꝛ scindere. 2° ī vio qd̄ est vbiqꝫ panis. qꝛ vbiqꝫ ci⁹ est hūiditas vini que nō est sine sbo. So. in pōris ferri est ignis ī ferro vero qualitas est ignis ab igne ī pressa. i. calor. Et idē ē de pane ꝛ vino. petr⁹ bn̄. vn̄. s. tho. Boe. tri. dicit ꝙ in ferro ignito est soluꝫ vnuꝫ corpua habens speciem ferri ꝛ aliquas ignis qualitates.

¶ Cōrra. 3ªᶻ. directe durā. p° sic. Nā cā hui⁹ incōpossibilitatis ē q̄ztitas. Lñc sic. Nō min⁹ est neēe duo corpora ab īuicē diuīsa distīgui q̄ȝ duas partes eiusdē q̄ztitatis. Et tn̄ he non possunt eē sil' situ. Pꝫ maior. qꝛ diuisio n̄ tri/ buit q̄ztitati sillatē situs. Et minō. qꝛ de eēnª

z rõe qditatiua q̃titat3 est hr̃e ptẽ ex partez .i. distinctã situ: aliogn totu3 ñ eẽt maius pte. So. negr. Nec. ẽ de rõe q̃titatis hr̃e ptez ex partẽ .i. distictã situ locali seu ĩ ordĩe ad ptes loci. 3 hr̃e ptẽ ex ptẽ .i. vt dicit ioB. de neap. distinctã a pte alia realr vel distictã situ locali aptitudĩalr nõ ãt actualr. Cũ .n. dup ẽ sit situs .s. ordo ptiũ ĩ toto z ordo ptiũ in loco. 2 accidit q̃titati q pz. p°. qz sit ẽ pdicamẽtum a q̃titate distictũ saltẽ sõli rõe. 2°. qz diffinitio q̃titat3 illũ ñ ĩcludit cũ sit hec. Diuisibile ĩ ea q̃ insunt ĩuicẽ homogenea seu eẽ partibile. Si dicas q vltra B ptiua deteriat sibi modũ ptibilitat3 cũ situ: dico q deteriat qdẽ sibi situ: 3 ñ distinctõez in situ ob hoc. vñ duo extrema lineaz ptiguaz sũt situata vere z tñ ñ situ distĩcta. Ulteri or q sit ñ põt eẽ differẽtia spe q̃titat3 nisi circuloqutiue. qz ẽ a pdicamẽtũ: 3 aptitu ad B hñ pt eẽ differẽtia q̃titat3 ptinue. Permanentia ãt distinguit .a. successiua z ñ situs. Magis ẽt partes ptiui copulãtur cõi terĩo ñ ab illo z ab ĩuicẽ nõ distẽt B oĩa petrus hñ z q̃si idẽ. ioB. de nea. ¶ 2°. qz si sic. g° eadẽ rõe due ptes eiusdẽ q̃titat3 pñt ĩse ĩuicẽ r̃plicari toties q maximi cõpis erit mĩmus loc. So. ñ ẽ eq̃lis rõ de q̃titatib diuisis z ptinuis vt pz ĩ supficieb pcauis z cõnexis celoz ptiguoz. Pe. n. ſtãte situ possunt distĩgui p diuersa sbiecta ñ ãt 2e. i. ptinue. qz hñt vnũ sbm qd 3 hẽat plures partes. tñ distinctio earũ poti venit a distinctiõe partiu3 q̃titatis q̃ ep°. hec petr g tñ dic q hec nõ ẽ solutio bona: z pcedit q de maximũ corp ĩ minimo loco pt pcludere ñ p ppressionẽ que vitaz tolleret. 3 p sblatõez distinctõis partiũ ĩ situ. Jdẽ ioB. d nea. Et idẽ ĩnnit. s. tho. 4. d. 44. q 3 dicat q nũq̃ ẽt miraclose corp gloriosũ erit ĩ loco minori se: ñ tñ negat qn B sit poie ĩ corpore ñ glõso. ¶ 3°. Sic ẽ ordo duratõis ĩ q̃tie successiua ita ẽ ordo sit ĩ pmancte. g° sic nulla vtute ptes illi sẽ sil duratõe cũ de rõe eaz sit pus z posteri. ita nc partes h sẽ sil situ. So. poss3 dici q diuerse ptes diuisoz motuũ. pñt eẽ sil vt tpe. ñ ãt eiusdẽ z diuersaz q̃tiius sil situ nõ ãt eiusdẽ. S3 p. qz diuisio ñ dic q̃titati silratẽ. Nõ .n. min regrit distictõez diuisa q ĩdiuisa. Dicẽdũ ẽ g° q superficies eiusdẽ situs pñt eẽ due ñ pp distinctioẽ sboz: 3 qz ad ĩuicẽ pparanſ nõ vt q̃te: 3 vt diuisibiles. Et silr mot g sẽ ĩ eodẽ tpe ñ ptiguntur vt q̃dã quãta: 3 vt sẽ ĩdiuisie. Si ãt sẽ in diuisis tpib ñ pñt simul eẽ siue ptes vni siue diuisoz. Ad argm dr q pdicta ñ silr se hñt ad ordĩes suos. Naz ordo situal ẽ differẽtia extrinseca ptiũ q̃titatie tã diuisaz q̃ ptiuataz sic ẽt z differẽtia. q ẽ p sba. itrinsece ãt z sõlr cũ sint so se ipis distinguũt. Successio ãt ẽ differẽtia intrinseca mot z tpis. B oĩa petr. z idẽ ioB. de nea. pbãs q vltĩo dictũ ẽ. p°. qz de eẽntia mot est aliter se hr̃e q̃ pri. z 2°. qz de rõe eiusdez ẽ aliqd hr̃e z ĩ a tẽdere z pñr successio. ¶ 4° Duo accñtia eiusdẽ spẽi ñ pñt sil eẽ ĩ vno sbo. g° nec duo cõpa ĩ vno loco. So. ñ ẽ sile. qz accñtia ad sb3 pparãt ĩformatiue corpora vo ad locũ extrinsece. Jtem duo accñtia respectiua sũt in duob filijs re vni pr̃is z silr duo vbi ĩ duob corporib re vni loci. hec petrus.

¶ Argt ẽt idẽ p rões p pe. qz soluuntur sic. Nõ. n. ĩ egressu xpi ex vtero fuerũt duo cõpora sil. 3 exiuit clauso vtero. qz sine fractione z ruptõe: z de diuisiõe mẽbroz exiuit dilatatis meatib z neruis vt fuisset ĩ statu ĩnocẽtie. vñ aperuit vtez. z sic vere bt̃a vgo remãsit vgo p mẽbri ĩtegritatẽ. Jntrauit ẽt ad discipulos ianuis clausis. 3 ñ p ianuas: 3 forte p fenestras l p rimas ppresso cõpe: l p ianuas clausas 3 apparẽtiã discipuloz. reuera ãt aptas z sbito clausas. Et sic pz qd possit dici de exitu ei de sepulcro. vl ad oĩa dr q sic deus facit corp eẽ ĩ celo z ĩ sacro z ñ ĩ spacio intermedio sic fecit eẽ ĩ vtero z ex z ñ ĩ me° cũ cõpe mris z sic de alijs. Ascẽdẽti ẽt cessit diuit celũ. qz ñ oẽ diuile ẽ cõrupie: 3 supposita cõruptibilitate diuisũ facili cõrũpit. vñ cõp mathe ĩsitus diuisũ ñ cõrũpet a p̃rio. aut cõrupe sbi aut diuisiõe ad mĩma. So. aptio z dilatõ oppoñt clausiõi z pe quã scti attribuũt ventri vgĩali ĩ ortu xpi: dr tñ xps apuisse vtez. qz exiuit qd alij apiẽdo faciũt. L3 ãt q dic de sepulcro z ianuis sint poia sic tñ scti ñ ĩtẽdũt. nec ppssio ad ĩtrandũ p rimulas ppetebat glõso cõpi cũ sine ostiũ fractura ñ fiat. L3 autẽ xps

dauso sepūc° exiuisse ñ sit articlus fidei. Hoc ñ sacri tradiūt. Celū āt xpo ⁊ aliis scīs sic aer volucrib⁹ cedit. ħ oīa per⁹. Sȝ ioħ. ō nea. dic φ eḡipo¹ᵉ ē celū diuidi l' cedē sic duo cōpa ee sil'. ideo ꝯm eū ñ cedit. Et ħ tenet. s. tho. d. 44. Sic g° in aliis pdictis cāibus, ita ⁊ in ħ duo cōpora fuerunt simul.

¶ Argu'. ēt idē ꝯ motiua scoti. Nā ad p^m. s. Quātitas fōlr fac q̄ʒtū: ȝ effecti^e ⁊ extin^ce occupat locū. Sic ig' de⁹ pt facē φ calō ñ calefaciat. ita ⁊ φ q̄ʒtitas ñ occupat locū. dic φ ñ ē sile. q: ad calefacē seq̄t so^a ab^ta i alio ñ āt ad occupāt locū. ȝ sola extēsio ptiū locati. So. ad occupare seq̄t esse^a. i. explīio locati quē effectu de⁹ pt suspēdē. ⁊ tc duo cōpa erūt simul. Nec occupar dic solā extēsiōez pdictā q̄ ē locatio seu eē i loco. ȝ ēt expulsiōez. vñ locari ⁊ occupar sē diuiūt⁹ sepabilia ⁊ si ñ nālr. Ad 2^m āt. s. Eē q̄ʒtū pus ē q̄ʒ occupare locū. g° sine illo eē pt dic φ vtiq̄ʒ ħ de⁹ pt faciēdo φ q̄ʒtuȝ ñ sit i loco. ñ āt si sit i loco. cū illa duo sint id. So. pȝ. Ad. 3^m. āt. s. Si ħ ñ ē po¹ᵉ ē pp distictōez cōpoꝝ. Sȝ ħ ñ obstat. q: corpa ñ distiguūt p loca. Q ō si eēt. adhuc de⁹ posset ime^te qō pt mediātib⁹ locis. Dic φ ꝯdictio ē cōpa distigui ⁊ hre ptes idistictas situ ⁊ ꝯñr eē diflicta cōpa i vno loco. So. falsū ē cōpa distiguūt p exin^cā pōitōez q̄ ē ōdo ptiū i loco q: nȝ distiguit nȝ idētificat cōpa: vt pȝ cū ideȝ trāsit ō loco ad locū. Hoc āt fac pōitō itrinseca. i. ordo partiū i toto: hec āt diuinit⁹ pōt in vno loco esse diuersa habēdo diuersa sbiecta ⁊ diuersos terminos ac fun^ta. i. partes diuersō toto: uȝ.

¶ Cōtra eādē sco. i. pbā° modū ponēdi q̄ dr φ sol⁹ de⁹ ꝯseruat duo distīcta. ⁊ i vno loco. p° sic. Si i cāu distīctoꝝ cōpoꝝ pn^a manēt distīcta. g° p illa de⁹ ꝯsuat distīcta corpa. Non g° solus de⁹ ⁊c. Si ñ: g° illa cōpa sē distīcta pȝ te ⁊ ñ distīcta pȝ vitatē. q: sic ñ ꝯsuāt sine pncipiis eēntialib⁹. ita ⁊ sine distīctȝ ñ ꝯsuāt distīcta. So.* manēt q̄ʒtū ad suā ētitatē pn^a distīctōis illoꝝ cōpoꝝ. i. due māe due fo^e due dimēsiōes. Et q̄ʒtū ad ⱽtutē distīctiuā aliq̄lē iā sufficiētē nālr cui supaddit ⱽt⁹ diuia. Nō tā pn^a sē nālr nata eē aut distīguē cōpōa

n^e idiuisis sitib⁹. Cū hiis tū dr sol⁹ de⁹ ħ facē ñ q: excludāt pdicta: ȝ q: pn^r ⁊ isolite ħ fac prestan° virtutē pdictis sic eēndi ⁊ distīguēdi ⁊ auferēdo a dimēsione effectū suū. i. exclusiōnē alteri⁹ dimēsiōis φ solus de⁹ facit. Cū. n. dimēsio hēat duos effect⁹ vtrosq̄ʒ fōles. aliq° ⁊ nāles. ac nālr idiuisibilis ab inuicē. s. distīnctionēȝ corpoꝝ ⁊ distributiōēȝ eoꝝ per loca distīcta diuinit⁹: possibilr suspēdit a 2° ñ suspēsa a p°. P^m tū tūc isufficiēter cāt: de⁹ āt sufficiēter effectiue. Pōt. n. effectū fōalē scōariū ꝯseruare sine cā fōli sufficiēti pficiēdo sufficiētiaȝ ei⁹ ñ āt pmariū. vide 2°. quol. q. 20. ⁊ sup boe. tri. ¶ 2°. si situs ē fōmale distīctiuū q̄ʒtitatis eēn^le de⁹ ñ pt ꝯseruare distīctā q̄ʒtitatē sine ipo. Si ē formale accītale aut casuale pōt ē aliqua cā fōmalis eēntial' ⁊ tūc de⁹ ꝯseruat distīncta pȝ cās distīnctōnis pores. So. situs differen^a q̄ʒtitatȝ vel illā circūloquēs ē fōmale ⁊ eēntiale distīctiuū q̄ʒtitatȝ dimensiue sine q̄ ꝯdictio ē eā distingui aut ei⁹ ptes. Sit⁹ ⱽo pdicamētū ñ ē fōmale distīnctiuū: ȝ ē ei⁹ effe^a nālis ab eo nālr iseparabilis. vñ nō se hȝ oīo accidētaliter aut casualiter ad distīnctōēȝ q̄ʒtitatuȝ. q: eius vnitas vel distīnctō est nāle signuȝ vnitatis vel distīnctiōis quātitatis sine quo tū diuitus ē distīctio. Nō āt p nāȝ. quia nālr interior situs sine exterior ñ distīnguit. ¶ 3°. Nā duo vbi nō repugnāt fōmalr: similr nec duo quāta i coexistētia vnius loci. Pȝ p^m q: illa nō repugnāt absolute aut re^u sbiecti. q: sunt i diuersis. Neq̄ʒ re^u termini. q: sē re^u° extrīsecus aduenētes. g° diuersis possunt inesse re^u vnius termini multo forti⁹ q̄ʒ itrinsecus aduenētes. cū tū eideȝ plura sint similia. Pȝ ēt 2^m. q: icōpossibilitas coexistēdi quāta i vno loco ē sicut icōpossibilitas cāe ad esse sine suo nāli effectu q̄ est esse in loco distīncto. Sed q: cā a deo sine esse^u ē cōseruabilis tanq̄ʒ prior eo. nō ē ipo^le q̄ʒtū eē cū quāto ⁊ esse sine suo effectu. So. duo vbi re^u vnius termini. i. loci hñt incōpossibilitatē rōe suarū cāruȝ. i. dimēsionū quaruȝ vna excludit aliā. Nec sūt cōpo^le° re^u eiusdē termini duo respectus itrinsecus aduenētes si alter eorū illum adequat vt in pposito. Locatū. n. est eq̄le loco ⁊ e ꝯ° .

¶ Cōtra eādē alij vt recitat sco. q̄ ꝯdictō sit duo cōpa eē sil'. p° q2 ꝑ boe. d̄ tnī. In nūero differētia accītiū. i. locoꝝ varietas fac̄. So. pz ex dictis q̄° varietas locoꝝ se hēat ad varietatē cōpoꝝ. ¶ 2°. Dimsio ē fōl'tō repugnā di duo cōpa eē sil'. g° ea stāte nō possūt eē sil'. So. Ista īcōpossiblitas n̄ ē effe° fōl' q̄titatꝫ sꝫ q̄i effe° efficiētꝫ. Et si fōl'. n̄ tn̄ ꝑmari⁹ ⁊ ꝯn̄r a tali effe'' sua cā suspēdi p̄t. Cōfi'. q2 sic repugnāt duo corpora re'' vnius loci sic duo ꝯria re'' vni⁹ sbi. So. n̄ est sil'e q2 ista effe''e illa d̄ fōlr repugnāt. ¶ 3°. Si duo indiuisibilia eēnt simul eēnt vnū. 6. phy. g° idē ē d̄ duob⁹ cōpib⁹. So. duo īdiuisiblia possūt eē sil' ⁊ eē duo ⁊ si n̄ possint eē īme''ī cōtiuo. It' negat̄ sil'° q2 īdiui'' n̄ st̄ ꝑpe ī loco. ¶ 4°. q2 tē a pūcto ad pūctū traheret̄ due linee recte. So. ymo tūc t̄ vna sola cū t̄hat̄ solū a pūcto q ē su⁹ termin⁹ ⁊ ꝯn̄t ī eodē sbo. Sic. n. eēnt ibi due linee distincte sbo ⁊ n̄ situ ita eēnt 4°r pūcta.

Irca eādē disti. 44. querit̄ vtrū aīa separata possit pati ab igne corporeo. ¶ P° ꝯ° Ignis īferni affliget cōpora dāpnatoꝝ: n̄ tn̄ alterabit ea a sua nāli q̄litate B. q. 3. ⁊ 4° ꝯ. ca. 89. Affliget īmutatōe spūali tāq̄ sen''e discōueniēs ⁊ tn̄ n̄ alterabit īmutatōe nāli cessante mo'' p°. ¶ 2ª aīa sepata p̄ot a fligi ab eodē. 4° d̄. 8. ⁊ quol. 3. q. 13. Nā v̄tute ꝑpa locali diffinit aīaꝫ ⁊ v̄tute dei d̄tinet alligādo īpediēdo eā a suo motu ⁊ inclinatione. ¶ 3ª. Priuatio diuine visionis est p̄cipalis pena dampnatoꝝ. de anima. q. 21. 3. cōtra. ca. 134. Per eam priuant̄ vltīo fine sūme d̄siderato. ¶ Cōt'ª p°'' arg' duran. p° sic. Immuta° spūal' sensuū n' reale abicit: sꝫ ītroduc̄ id q̄d nāe cōuēit cū p̄fitiat sēsus. g° n̄ d̄e affligit. So. negatur aūs q2 aliq̄ tal' discōueīt sēsui exiori ⁊ iteriori vt pz ī visiōe exmoꝝ coloꝝ ⁊ auditōe sonoꝝ dispropōtōatoꝝ. Et lꝫ sēsā° l' spēs sen'' p̄fitiat sēsū q̄ ad ip̄z po'' tn̄ alīh organū ī p̄fic̄ ⁊ affligit. ¶ 2° q2 tal' sēsā° erit cōis b'tis ⁊ miseris. g° p illā n̄ ē afflic° dāpnatoꝝ. So. negat̄ ꝯn̄a. p° q2 si vtriq̄ eūdē ignē sētirēt n̄ affligerētur b'tēs ꝑꝑ dotē ipa sibl'itatꝫ sic ēt ad ignē līqfit cera nō tn̄ rōe varie dispōnis. 2° q2 de⁹ īpediret afflictōeꝫ vt fec̄ ī pueris. B petr⁹ q tn̄ n̄ assig'' modū q̄ ille ignis ledit miseꝝ ⁊ n̄ bt̄ꝫ si tāgat̄. Quid. g° est ista lesio. Nō. n. ē sensatio ab igne cāta aut sensus ei⁹ q2 vtrūq̄ boꝝ p̄t eē ī b'to. Nec 2° ē dolor sensibil' q2 ipa est obꝫ doloris. 12. q. 30. ar. 1. ⁊. 3. q. 5. ar. 5. Nec 3° aliq̄d ꝯn̄s dolorē: q2 obm ꝑcedit actū nā. l' tpe. Est. g° aliq̄d ꝑcedēs dolorē dāpnatoꝝ. i. vt vr̄ coacta detētio ab illo igne īpediēs libertatē eēndi q̄ qs vult. Et coacta sēsā° īpediēs libtatē sentiēd' alia. Et coacta ꝯuictio eīꝫ ob discōueīēti violētās vires cognoscitiuas ⁊ apetitiuas ⁊ motiuas. ¶ 3° q2 calor ignis ē q̄dā tāgibile. g° n̄ īmutat intētōalr sine reali ⁊ nāli muta°e. So. Dis sēsā° ēt ꝑ tactū ꝑ se fōlr fit ꝑ īmutatōeꝫ ītētiōalē n̄ ꝑ nālē q2 sētire calorē n̄ ē calefieri. vn̄ sensus sentit suscipiēdo spēs sine mā. i. eē māli ex aīaꝫ. Quidaꝫ tn̄ sensus hn̄t nālē ānexā spūali ꝑcedētē l' sequētē sꝫ de⁹ vnā p̄t ꝑ petrū ab alia separ̄. ¶ 4° Secūdū aug. 14. d̄ ci. d̄. Dolor sen'' n̄ vēit n' ex lesiōe carnis lꝫ t'stitia fit d̄ n̄ volitꝫ. g° spūali muta° p̄t q̄dē īferre t'stitiā n̄ tn̄ sen'' dolorē. So. Lesio carnis q̄ ē calefactō n̄ ē cā fōl' doloris sen'' q2 nullibi eēt calor sine dolore sicꝫ sine calore q̄ pz falꝫ q2 dolō ē solū ī apetitu n̄ āt calor. Nꝫ ēt est cā mālis. i. dispōitiua apetit⁹ ad suscipiēdū dolorē q2 ꝑꝑū suscep'e n̄ recipit̄ mediāte exneo ⁊ cōi. vn̄ spēs q̄ ē in are ⁊ in ocl'o n̄ dispōit ad susceptōeꝫ visiōis. Q2 igit̄ de⁹ p̄t effe'' facē sine cā n̄ fōali p̄t ⁊ sen'' dolorē sine lesiōe facē. lꝫ nālr nō fiat. B petr⁹ bn̄ excepto q̄ pōit ignē īferni ī nllb ledere dāpnatū vl' si pōit lesiōeꝫ n̄ assig'' q̄d sit. Pōt g° ille ignis īme'' sine lesiōe cāre sensi'' dolorē diuinit⁹. ymo ⁊ v̄tute ꝑpa mediante suppoita violēta d̄tē°e. P°. n. cāt coactā d̄tētionē ⁊ sensatōeꝫ 2° ex B cū īteriori ꝑceptiōe seq̄t̄ tristitia īteriō. 3° ex hac redūdat ī sensum dolor sensibil' per modū quo in simili pz. 4. d. 17. q. 2. ar. 3. q. 1. Ex īteriori. n. tristitia q̄nq̄ sine lesiōe corporali redundat sensibilis dolor in parte sensitiua. ymo experiētia teste ex hoc aliquādo fletus ⁊ mors ꝑuenit. Sciendū est etiā q̄ ille ignis aliquomō ledit corp⁹

oǎpnatoꝝ nõ qdẽ diuidẽdo vl' corrũpẽdo vl' alterãdo passiõe reali ⁊ abiectiua cõueniẽtis ꝟ detinẽdo ⁊ ĩpediẽdo vt sup̄ ⁊ imitẽdo sensationẽ discõueniẽtẽ corpi ⁊ organis sensuũ ex q̃ ĩmete puenit dolor ꝯcurrẽte iteriori sensatõe q̃ iudicaṫ obꝫ malũ. Dolor.n.cũ sit passio appetit⁹ a sensatõe distĩcta: p̄supponit extimatiõnẽ mali quã sensus exterior nõ ꝯcurrẽte ĩteriori nõ hꝫ n⁹ poterem⁹ delectationẽ ⁊ dolorẽ nãlẽ ĩ sensib⁹ q' appĩhẽsionẽ ĩ suo supposito ñ suppõit: ꝫ ĩ itelligena q̃ mouet nãꝫ sicut aliq pbi ⁊ media ponẽtes sensum q dicit sensus nature. Sꝫ talis dolor aut delectatio nõ videtur ee act⁹: sed habitudo sensus ad obm. discõueniens aut cõueniens.

¶ Arguit idẽ ẽt ꝯ pha.ꝯclusiõis que stat in h° q cessãte p° motu cessant alij. p° sic. Naꝫ ꝯ h° e articul⁹ dicẽs q error ẽ ignẽ nõ cõburere stupã stãte motu celi ⁊c. So. error ẽẽt q nõ ꝯbureret vtute dei: nõ vt q nõ vtute ppa: qꝛ ñ iudicabiṫ erroneũ id q aliq dicit nullã creaturã posse aliquẽ effem ꝑducẽ. petr⁹. ¶ 2°. si cessaret ois altera° cessaret ois actio ꝯ te q dicis q nõ cessaret itẽtiõal'. So. actiões corpales q sũt mot⁹ aut p se termini motuũ cãnt a celo p motũ ei⁹. Reliqne vo corpales actões cãnt ab eodẽ p ĩfluxũ lucis. aut veri⁹ alterius sue vtut. Cessãt g° pt cessãte motu celi ñ 2s. Sꝫ ꝯ qꝛ maneret sola visio. Ois.n.alia ĩmuta° ẽ cũ alteratõe. So. cuiꝫ sensatõi accidit esse term mot⁹. ex defectu agẽtis vl' alia cã. Un tñc erũt sensatiões sine motu. petr⁹ bñ. Verũtñ. po.q.5.ar.8. dr sic. Celũ s̄m ppuetatẽ corporis agit p motũ: ꝫ vt attĩgit ordinẽ sbarũ sepataꝝ agit nõ trãsmutãdo mãꝫ: ꝫ diffundẽdo silitudinẽ ĩmedio. Utrũqꝫ at modũ agendi pticipãt iferiora a celo. Sicut g° celũ quiesces diffũderet suã silitudinẽ ĩmedio ita esset aliqs cã diffundẽdi. Mot⁹ ẽt hũani cordis vt ibi or ad 5m nõ cessabit. cuꝫ motu celi qꝛ ẽ ab aĩa rõli q a celo ñ depẽdet. Nec cessabũt motus a q̃cũqꝫ volũtate cãti eadẽ rõe. ma.q.16. ar.10. Nec gñalr̄ s̄m petrũ cessabit mot⁹ violẽtus ꝫ nãlis q a celo depẽdet. ¶ 3°. Nã ista distinctio passiom nlla ẽ. Ois alteratio sensus a senu ẽ nãlis: qꝛ a pncipijs nãlib⁹ nãlr agẽtib⁹.

Est etiã realis qꝛ p eã fit realis foa ĩ susceptiuo hñia ee circõscripto oĩ actu aĩe. So. ĩmutatio intentioalis que sic id dr: qꝛ nõ est res ipsa que sentitur: sed eius silitudo. est ĩmutatio realis ⁊ nãlis. ymo magis nãlis q̃ alia: qꝛ nõ destruit: ꝫ pficit nãꝫ ⁊ magis realis: qꝛ nobilior ẽ sesatio q̃litatis q̃ ipa q̃litas. Qꝛ tñ distinguiṫ foa q̃ ẽ nã a foa q̃ ẽ aĩa. 2° de aĩa. id ĩmutatio q̃ ẽ aĩe ppa dr aĩalis. nõ at nãlis: sed alia q̃ ẽt iaĩatis ꝯuẽit. Vl' h° id ẽ qꝛ ipa ẽ mutatio alia vo mot⁹ cui⁹ nã ẽ pnm. Vel qꝛ hec ẽ saluatia aĩe ⁊ illa destructiua nãe. B pe. bñ. Verũtñ s̄ꝫ s. tho. ea dr nãlis. q̃ res ĩmutata hẽt foas ĩmutãtis eodẽ mõ. aliã vo dicit spũalez. Nõ ergo est naturalis ois q̃ ẽ a pncipijs ⁊c. ¶ 4°. Principiũ quo alterans alterat est foa. qꝛ hec sola est pnm agẽdi. Nõ sbstantialis vt pꝫ de sensu ⁊ sensato. Nꝫ q̃titas qa nõ ẽ agẽdi pnm. Neqꝫ relatio vt pꝫ. 5. phy. Ergo ẽ q̃litas. Ergo nõ est mot⁹ localis q nõ ẽ foa absoluta cũ nihil variet ĩ mobili vt dr. 8. phy. ergo celũ p motũ localẽ nõ causat alterationẽ. So. sicut ignis nõ calefaceret sine q̃titate p quã nõ calefacit nec viuificaret cor nisi moueret p qd moueri nõ viuificat: ita nec celũ sine motu mouet. Nec valet dicẽ q ignis nõ motus calefacit: qꝛ sicut in eẽndo ita ⁊ in mouẽdo celũ diuersificaṫ ab igne ita q mot⁹ est ei necessarius nõ solũ ad diuersitatẽ: sed etiã ad sbaꝫ actiõis. hec petr⁹ bñ quo ad aliq̃. Verũtñ s̄m. s. tho. ille motus nõ ẽ solũ cã sine qua nõ agẽdi: ꝫ etiã est rõ inq̃tũ est actio sbstantie sepate mouẽtis celũ. Principiũ aũt agẽdi quo est q̃litas in pricipali alterãte qd p ppriaꝫ foas mouet nõ aũt semp in istrumẽtali qd mouet motũ: cuiusmõi ẽ celũ respectu ãgeli. In tali enĩ illd prinm põt ee motio ab exteriori agẽte potissime attẽto q in motu celi est vt⁹ sbstãtie sepate p modũ itẽtionis que est qualitas quedã. ¶ 5° qa cessãte motu celi ignis esset eque actiuus vt prius ⁊ stupa ac dampnatorũ corpora passiua. ergo sequeṫ alteratio vt prius. So. iferiora quo ad eẽ ab eẽ celi et quo ad motũ a motu ei⁹ depẽdet. ideo cessante eo nihil horũ est aptũ aut dispositũ ad mouere vel moueri. B pe.

¶ Cōtra candē aureo. q̄ organa sensuū idā/
pnatis realiter calefiet: sed sciendū est q̄ pce/
prio excellētia calidi ñ ē calefactio: ꝫ suscep°
vel cū susceptōe spēi caloris vt p3 ex com̄. 2°
ð aīa com̄.ꝫ5. versaliter āt illa corpora dicū/
tur ardere q2 ab igne ardēte torquebūt ⁊ ar/
dorē ac calorē recipiēt in se modo p̄dicto. Et
ꝫ non valeat argumētuꝫ ab aucto^e negatiue
dicēdo q̄ scti nichil de ista imutatōe dixerūt
tñ dico q̄ m!totiēs dubitarūt vtrū ille ignis
sit mālis vel spūalis qð ſm .s.tho. hic faciūt
vel q2 ab isto aliqb⁹ p̄petatib⁹ distinguit vl'
q2 spūalr alterat. Sciē^m ē ēt q̄ excellēs sen^le
cō: ūpit sensuꝫ pp realē imutatiōeꝫ acētalr
piūctā spūali. Et eadē rōe ðbilitat organum
vt alia bñ sentire ñ possit. Et.* eadē rōe post
visionē lucidi alia videt lucidi ⁊ post visiōeꝫ
viridis viridia. Post visiōe.n. intēsaꝫ pōt ma
nere i oculo spēs lumīa ⁊ coloris: ꝫ nō reale
lumē aut color. Et silr spēs soni vel ei⁹ relige
aliq̄diu mānet in auditu post auditionē. Nec
q̄litas sensibil'realr exñs in organo sentiret
ꝫ solū recepta intētiōalr. Nec obstat ñ setiē
do ledat sensus ⁊ qs tristet q2 hoc possūt in
tentiōes. vt p3 insōpniantib⁹. Quīymo vt p3
p°. quol. q. 19. rōne spiritualis imutatiōis ab
igne ⁊ aqua indampnatis varietas penaꝝ in
eis sine refrigerio erit q2 refrigeriū qð in ho/
rū vicissitudine sentit^r causat ex nāli trāsmuta
tōe inq̄ꝫ^m p frig⁹ aq̄ supfluitas calefactōis re
mittit ⁊ vēitur ad mediū qð ē ðlectabl'e.

¶ Ad idē arguit bernar. p°sic. Ista positio
ñ vr̄ m!tū rōabil' q2 dāpnati scirēt q̄ ignis. il
le spūalr imutās nō pōt eis nocē. So. ꝫ scir̄
nequnt q2 ē falsū vt patuit q2 ifert eis sensibi
lē dolorē possibilr saltē diuitus. ¶ 2° q2 si sic
g° eq̄ imutarꝫ absēs ille ignis sicut pñs. Suf
ficit. n. q̄ sit ymaginat⁹. So. Negat ꝯñā q2
ignis ymaginat⁹ nō ꝯiūgit tactui ⁊ ꝯñr non
infert sensibilē dolorē ime^le vt exterior sen/
satio: nec talis app̄hēsio ē ita discōueniens ⁊
nociua sicut ignia cōiunct⁹.

¶ Cōt^a. 2. arguit durā. dicēs. Probabl'e ē q̄
sps sit p eēntiā i igne ⁊ dr̄ detineri ab igne. i.
a deo in igne ⁊ pati ab eo eomō q̄ desiderās
mortē dic se pati a corpore. Sꝫ tñ aliqb⁹ vr̄
graue q̄ ista sit tota rō patien^t. p° q2 eq̄ pate
retur spirit⁹ in camera si pati est detineri. 2°
q2 eque paterent pueri p originali vt diabo
lus in iferno. Si aūt ponat esse i loco p opa
tionē nō apparet quomō patiat p detētōeꝫ.
Nā p opatiōea imanētes nō pl⁹ ē in loco q̄ꝫ
p eēntiā. Trāseuntes aūt dato q̄ angelo ꝯpe
tāt nō tñ aīe sepate q2 nꝫ alterar̄ neqꝫ localr
mouere pōt q2 caret suo mo^li ad qð deteriar
⁊ p qð mouet alia. i. suo corpore. Et si opari
possit nō tñ pati per ðtētionē p̄t aut ipa aut
angel⁹. Nā si eē in loco est opari in loco deti
neri violenter in loco ē opari violēter i loco
qð vtriqꝫ est ipo^le. homo. n. cogi nō pōt sim
plr ad aliquā actiōeꝫ. Siquis. n. manū meaꝫ
moueat ad pcussionē iaꝫ ego ñ pcutio. g° mlt
to min⁹ āgel⁹ aut aīa p̄t cogi ad actionē libe/
ri arbitrij quā solā possūt hr̄e. Si ðo sicut in
loco p opatione quā recipiūt a loco ꝯ. Naꝫ
detineri in loco p̄suppōit esse in loco. g° ⁊ pa
ti in loco. g° nō est causa ⁊ ratio essendi in lo
co. So. Pōt dici angel⁹ esse in loco per essen
tiaꝫ nō q̄ si ipa necessario sit in loco aut sit rō
essendi in loco: sed ad hunc sensuꝫ. q2 ipsa est
diffinita a loco. Ad p^m ꝯ dicit q̄ nō equalr
oēs spūs paterent: ꝫ magis qui grauius pec
cauerūt q2 tales pl⁹ odiūt deū ⁊ ꝯñr iustitiaꝫ
dei ⁊ ꝯñr eadē aligationē. Et grauius eis est
alligari vilissimo loco. i. centro q̄ꝫ in camera.
Et grauissimū alligari i cētro illi cōpori quo
vilissima pfidorū corpora punietur q̄ꝫuis tñ
ille ignis pri⁹ videt diabolo eē parat⁹ q̄ꝫ ho
mini. Ad 2^m dico q̄ nec pr̄es nec pueri tōq̄n
tur ex carcē limbi q2 cuꝫ iusti essent ⁊ sint vo
lūtatis volūt illū. Nec ē simile de hijs q pur
gant quib⁹ ē penosus ⁊ volitus q2 iō ē q2 cō
tinue dolent de actuali ⁊ ꝯñr ð pena illata p
eo. Secus de origīali cui nō debet cōtritio.
Pōt ēt dici eē in loco p opationē que ē ei rō
essendi i loco sicut quātitas ſbe. Ad i. pba. di
citur q̄ ⁊ si eēt opatō spūs imanēs abstracta
a loco sicut ⁊ sua essentia ſm situꝫ ⁊ diffiniri
tñ posset esse penosa si cogeretur sp cogitare
ð aliq̄ vili cū sit ei ðsiderabili⁹ ð supioribus
cogitare sicut hōi bono turpes cogitatōes st
penose. hoc āt po^le ē ðo sp ꝯsuāte spēꝫ ignis

actu vltimo in eius itellectu. Dico 2° q̄ si angelus est in loco p̄ opatione trāseunte q̄ moueat aliqd corp⁹ quocūq̧ modo. ⁊ qua affligat⁹ asinus alligat⁹ ad molā ⁊ si talis opatio nō cōuenerit aīe p̄ nāz secus diuinit⁹ possibilit. Et 3° q̄ ɔ̄dictio est volitiōez esse in libero arbitrio ⁊ ab eodē ⁊ q̄ nō sit libera pōt tñ diuinit⁹ eē voli° in libero arbitrio ⁊ nō ab eo. q̄ si sit libera: s̄ ad eā cogat̄ spūs ⁊ ɔ̄ñr sit alligatus ad opandū. Et si oe⁹ ñ possit actū ñ placitū ipmē volūtati tñ pt ipmē q̄litaté ad quaȝ sequat̄ mot⁹. Pōt ēt dici eē i loco p̄ passionē .i. diffinitionē nō per receptiōez forme nālis ab eo. vt sit in loco. nō p̄ passionē .i. afflictiōez sed p̄ passionē .i. hītudinē passiuā q̄ ē diffi° ⁊ cā afflictiōis inq̄ȝ᷑ tollit libtaté petendi locū nobilissimū de q̄ gaudet sps ñ rōe necitat̄: s̄ diuij. Nec ē ipo¹ᵉ corpori cōicari ɓtuté sisten' spm cū ipa sit creata ⁊ nālr cōueīēs āgelo superiori⁹ īferioris. hec oīa petr⁹ bñ q̄ ad mlta credū ē s̄. s. tho. q̄ nec sola eēn" n^c sola actio vl' passio. ē angelo vl' aīe rō eēn' in loco s̄ pract⁹ ɓtutis q̄ ē qualicūq̧ vnitio p̄sidētie vl' b⁹. aīa. q. 2. 15ᵐ. Et ɔ̄dicto ē volitōez vl' intellectōez eē i spū creato q̄ ab illo ñ sit actiue q̄ ois actio imanēs vl' ē ipȝ agēs vt i do vel ē ab ipo. Talis. g° actio nō eēt actio. s. s. creata: s̄ passio vl' termin⁹ passiōis. huic tñ opiō ni. s. tho. 6i. q. 10. ar. xi. visus ē facē q̄ ad visionē diuine essentie de quo forte alias.

¶ Lōt' eādē ad idē arguit henri. p° q̄ sequit̄ q̄ spa nō patit̄ ab ig^e nisi occasiōalr. So. negat̄ seq̄lla q̄ ab eo ime¹ᵉ patit̄ detentionē ⁊ hac mediāte ⁊ ei⁹ apphēsiōe tristitiā. ¶ 2° q̄ si ab illo patit̄ vt ab istro diuie iustitie eque pateret ab aere. So. s. tho. aīa. q. 21. ad 6 q̄ ē ibi. 18ᵐ. dicit. Ignis marie pōit gehēnal' pēa q̄ nō solū sps: sed ēt cōpora patiūt̄ q̄ maxie ignis affligit. Et sic celuȝ empireū rñdet igni aoȝ̄ ō di" ita ignis nāl' igni aoȝ̄ i ō di". 6 ibi. s. aureo. q̄ dāpnatoȝ miꝭia eēntia/ l⁹ ⁊ pncipali⁹ sit i etña displicē^a ō do q̄ȝ i pēa dāpni l' sensus sic. Ipa. n. ē summi coȝ mali ⁊ pncip̄ȝ pua° visiōis q̄ ē cl'pa ⁊ q̄ȝ᷑ i se ē obstruit oeñ. Dicta āt pua° ñ ē cl'pa n^c nocet nisi videti. So. mar^e coȝ miꝭia ⁊ max᷑ mali ñ ɔ̄sistit i dolore l' pua°ᵉ: s̄ i cl'pa ⁊ opa°ᵉ p̄uersa. 12. q. 59. ar. 4. Pēa tñ eoȝ ñ ɔ̄sistit i culpa q̄ vt^c ñ ē pēa sic nȝ volūtaria ēt q̄ ñ ē passi: s̄ agē. ma. q. i. ar. 4. 1ᵐ: s̄ ɔ̄sistit i dolore. ⁊ tristitia ⁊ priuatione dicta.

Irca. d. 45. q̄rit̄ vtrū bt̄i cognoscāt orōnes nr̄as. ¶ P° p°. videt̄ i ɓbo bt̄i nr̄as orōnes vocales ad eos directas ¶ 2ª videt̄ ēt ɓuotōes ⁊ cogitatōes mētales eoȝ̄ q̄ eis afficiūt̄ 6. q. 3. ar. 1° hñ t. n. q̄cq̄d recte volūt. g° notitiā ad se ptinētiū c⁹ᵗ ē opē ferr̄ poscētib⁹ ¶ Lōt^a ābas arg^t dutā. sic. aīa sepata nāli cogni°ᵉ talia ñ cognoscit. p° q̄ nec ɔ̄iūcta. q̄ ñ ē ipfectior alioq̄n fugiēda ei eēt vnio ad cōp⁹. 2° q̄ s̄ grego᷑ mali ñ cognoscūt p⁹ mōtē scā viuētiū s̄ grego. ⁊ ɔ̄ñr nec bōi nālr. Silr nȝ cognitōe beatifica q̄ illa sp̄ māet eadē i ea. si ne mutatōe ñ āt sp̄ māet cogni° cogitationū nr̄aȝ alioq̄n eadē rōe sp̄ hr̄et notitiā alioȝ̄ ɔ̄tigētiū p̄ticulariū nec īdigē t reuelatōe s̄ cognitiōe reuelatiōis cognoscūt p̄dicta vt p̄ȝ ex p̄batōe ɔ̄clusiōis. So. cognoscit visiōe bt̄ifica q̄ tñ iō ñ ē variabil' q̄ ab initō bt̄ificatōis q̄ȝ bt̄s videt oēs orōes ad se i futuȝ dirigēdas. Et si obiciat̄ q̄ minor sanctus cui plures fiūt orōes plura videret i verbo q̄ȝ maior dicit̄ q̄ veruȝ est de singularib⁹ nō autē de per se ptitiētib⁹ itellectū vt sūt q̄ditates creables Sic. n. est e⁹°. vel visiōe beatifica talia nouiter cognoscūt̄ nō intēsa: s̄ extēsa eadē visiōe qua priua. sicut̄ nouiter in speculo videt̄ macula i vultu videtȝ sborta. ⁊ plra i eo videret plures hñs maculās ēt si min⁹ clare videret. Petr⁹. Et p^a q̄dē solu° ɔ̄soat. s. tho. i. q. 12. ar. x. Non tamē est p̄babile q̄ eadē visiōe extēsa beatus nūc plura nūc pauciora videat aut q̄ aliqua nouiter videat nulla facta mutatōe in tali visione. Nec valet q̄ dicit̄ ō specl̄b p° quia aspitientes in speculo facies suas vident per species distīctas ⁊ nūero ⁊ ratiōe ideoq̧ nimiruȝ si remissius videns plura videt. 2° q̄ nouiter videns maculaȝ suam alia spē videt. 3° q̄ visio reruȝ in essentia non assimilat̄ visioni speculari vt alias dicetur.

Jrca.46.disti.qrit vtrz xps iudicās fz foᵃᶻ hūanā sit dn̄i/ sur⁹ re pbis diuinā. ℂ Pᵃ ɔᵒ xps ī iudicio vltio iudicabit nō solū ī nā hūana: sz ēt fm humanā nāz.4.d.48.z.3.q. 59.Scdz eā.n.hz dn̄iū sup hoies z ptātē in/ troducēdi ad regᵐ vl' repellēdi ab eo. ℂ 2ᵃ.ᵃ Ediuitas tūc solū a bōis videbit̄ ū.d. ℂ 3ᵃ Tūc qlz poterit legere ī sua z aliēa ɔscia oia merita.z dmerita ppa z aliena.4.d.42.q.i. ar.5.q.i.Quilz.n.videbit sn̄iaz iudicis d se z aliis eē iustā. ℂ 4ᵃ pbabl'e ē q illud iuditiū qᵗᵐ ad disceptatōez z sn̄iaz fiat mētalr nō vo calr.4.d.47.ar.i.q.7.Alr.n.temp⁹ regre/ retur nimis prolixuz.

ℂ Cōtᵃ pᵃᶻ argᵗ sco.q nō iudicet xps fz hūa nā nāz z si ī hūana nā ī q oia facit. Nā li fm dīe cālitatē.Juditiū āt pnᶦᶜ ē dterīatō pfecta el⁹ qd redēdū ē:q īcludit pfectū dītamē rōis d redēdo.z efficacē volūtatē ad exequutōez dteriati.qd velle xps fz q hō nāz n̄ hz cum nulli possit ɔiūgē dbo btifico.So.fz q hō ñ iudicabit auctoᶜ pnᶦᶦq d̄o ɔpetit:sz scdarie 3.q.59.ar.2ᵒ z qᵗᵐ ptinet ad istā hz inqᵗᵐ hō sufficiēs velle z intelligē. Notādū vo q iste suppōit xpz nō hūisse aliā rōnem cālitatꝫ reᵘ hūane salutꝫ n' meritoriā. q falsū pz.3.q.48. ar.9.Vn̄ ē cā p modū efficiētis īstrumētalis z satisfactōis z rēdēptiōis z sacrifitij.

ℂ Cōtᵃ.2.arg.q vidēs diuinaz eēnᵃᶻ possit vi dē sine gaudio.pᵒ qr illa visio ē abᶦᵃ z nāliter gaudio pōr.gᵒ sine ɔdicᵒᶜ pt eē sine illo. Nec B negaret pbs n' qr pōit pmā cāz necᵒ coagē scde.So.ɔcedo totū d.poᵃ abᶦᵃ nō de ordia ta z fz nāle ōdinē ītellectōis z volitōis.No tādū vo q eterna vita d q dr ioB.i7.hec ē. zc ñ ē opaᵒ vital' eterna pcise vt pbat duran. qr hāc hērēt dāpnati ex hoc ipo q hñt eter/ nā tristitiā:sz vt pz.4.d.48.q.i.ar.i.q.3.4ᵐ dr eterna ñ soliī ex dfectu finis g ēt erit ī dā/ pnatis:sz ēt ex pticipatōe eternitatꝫ fz exclu sionē ois mutatōis ñ solū in actu vt excludit euū:sz ēt ī poᵃ.qr scti nō possunt trāsmutari diuino munere sicut nz de⁹nāe ɔditōez.

ℂ Arguit ēt idē ɔ eadē q clara dei visio nō inferat necᵒ in apetitū dilectiōez sui. z q bt̄s nō fruat̄ necᵒ pᵒ.sic hit⁹ eni reᵘ operatiōis est cā 2ᵃ z poᵃ pᵃ.que nō necessitat p 2ᵃᶻ.gᵒ null⁹ hit⁹ necessitat volūtatē ad fruēdū.So.ymo eā necessitat lumē gl'ie ñ vt ē qualitas īherēs sz vt est lumē offerēs ei suū pfectissimū obm fm oēz rōez bōi excludēdo oēz falsaz existia tionē praticā.Est āt volūtate pri⁹.z hz rōez cāe pme ex pte sbi.qr inteᵒ in quo ē pōr ē vo lūtate.z ex pte obi.qr illud ē pri⁹ poᵃ z actu ei⁹.qd obz p hᵒ lumē fit pn̄s ītellectui z vo lūtati. ¶ 2ᵒ qr bt̄a virgo.ī via hñt caritatez maiorē caritate mltoꝝ btoꝝ.z tn̄ nō necessi tabat̄ ad frui.So.nō est sil'e qr nō hñt in via lumē glorie. ¶ 3ᵒ volūtas īperat diuinā visio nē.gᵒ pōt nō īperare z ɔn̄r non frui. Pz ān̄a qr fm aug.d trini. Jn gignitōe vbi pfecti eᵗ ē illa visio fz eū.i5.eiusdē ɔcurrit volūtas cō iūgēs ītelligētiā memoᶜ. Pz ēt ɔn̄a qr volū tas ɔtīgēter illa ɔiūgit.So. Si volūtas vi dētis deū illā visiōez īpat necᵒ īpat qr opoᵐ sb rōe boni ñ pōt ei ppōi qr illa visio omnē falsaz cognitōez excludit potissime circa deū siue sit pratica siue speculatiᵃ siue vl'is siue p ticularis. ¶ 4ᵒ volūtas bt̄a ē eadē q pus fuit ñ bt̄a.gᵒ oia pōt q pri⁹;qr nᶦ eā īpedit nec ei deficit aliqd reqsitū.So. Negat̄ ɔn̄a z pba tio.qr dficit ei falsūz iuditiū rōis ad aliquez actū eliciēdū. ¶ 5ᵒ volūtas ē cā pōr hitu z de terminās illū.alr ñ eēt volūtas.gᵒ ab hitu ñ dterīat̄ ad bn̄ velle.So.negat̄ ɔn̄a.qr lz sit pōr hitu sibi īherēte ē tn̄ posteriō īteᵘ z hitu b⁹ ei⁹.Est ēt posteriō do g p hitū eidē ipsiū dterīat eā ad aliqd necᵒ l' ɔtīgēter. Lum igiᵗ gl'ie z caritas l' grā pᵃ ñ opant̄ ad voluᵗᵉᶻ z ī telleᵐ vt cāe 2ᶜ sic iste credit:sz vt qdā ipsiōes cāe pᶜ mouētes ad finē ab eadē ītētū. voluᵗᵉᶻ āt dterīare hitū ad agēdū ē veꝝ d hitu g aliu dōmit aliu vigilat:ñ āt d sp vigilāte ¶ 6ᵒ.Si bt̄a volūtas necitaᵗ ad frueᵐ do iō eēt qr illa visio tāqz īcludēs pfecᵒᵉᶻ cuiuslz alteri⁹ finis ītriᶜᵉ ñ reliqt volūᵗᵉᶻ ī poᵃ reᵘ alteri⁹ z tollit oēz pūaᵒᵉᶻ sic foᵃ celi a sua mā.Sz B nᶦ est qr nulla foᵃ tollit pūaᵒᵉᶻ a susceptiuo alteri⁹ˢ for me.Stāte.n.aptitudīe ad recipiendū nō pōt tolli carēᵃ alicui⁹ nisi pōat̄ illud. Forma.g⁹

sed i fua mā nō tollit pvatōez aliaꝝ formaꝝ qꝛ eas nō ꝯtiet simplr eminēter eo° quo ens i finiti.vñ ista via ponēdi celū i cōrup^le videt īrōnabil.So. Rō quā assig^at.s.tho.ñ ē B:ꝫ ē q: vidēti ꝯstat deū esse bonū sine malo ꝛ ꝙ ꝯ a frue° nll'o° ē bōa ꝗciꝫ fine. ꝛ qꝛ hitus p° volū^les ad b^aiciat. Nec i sūma iō dic celū i cōrup^le.qꝛ ei⁹ mā sit gdē i po^aad alias fo^as: ꝫ fo^a ei⁹ totā ei⁹ po^a replent ꝛ oēz tollat pva toēz pp ꝯtinē alias fo^as eminēt vt pꝫ.i.q.66. ar.2° dicit tñ.22.q.24.ar.xi.ꝙ fo^a celi replet totā po^a mãe ei⁹ q ō se ñ ē nata aliā recipe.

¶ Cōt^a3^a durā.p°qꝛ ad notiāz iuste snie suf ficit scire ꝙ biꝗ st bōi ꝛ illi mali.g°ñ oꝫ sigilla ti oia mita ꝛ ōmerita vidē.So.nega^r ans ō notitia pfecta.2° qꝛ n^lscript^a B asserit.iꝫ aug. hoc asserat.2.ō ci.vel ō pprijs pctis q vt ait glsꝗ enumerabit.So.ymo mlte script^e ꝛ scti hoc dicit vt pꝫ in glo.i.cor.4. ꝛ per criso.vt recitatur a magistro.4.d.17.

¶ Cōt^a 4^a.idē p°sic.Xp̄s iudicabit vt de⁹ ꝛ vt hō.g°ei⁹ iudi^m fiet diuio mō.i.mētalr q ad discussioēz.ꝛ hūano.i. vocalr q ad sniaꝫ.So. Judicabit hūa°mō q̄ꝫ^m ad h°ꝙ cōpalr appe bit qō sbito fieri pt.ñ q ad log rōe iā dicta.ꝛ B q ad sniaꝫ q singli pticlariter ad hāc vl'ilā penā iudicabūt ō q logt.s.tho. Sñal'aūt p bōis ꝛ gñal' p mal'q fieri poterit tpe modico erit vocal'.pbabilr.¶2° qꝛ snia dꝫ adaptari se ꝯtiato q in iuditio gñali erit bō sicut ipticla ri aia.g°snia erit ptim spūalr ꝛ ptim corpalr So.verū ē de gñali. Pꝫ tñ ꝙ snia magis dꝫ adaptari excusationi ꝛ accusationi que erunt mentalia:q̄ꝫ ipsi iudicando.

Circa disti.49.q̄rit vtrū hūa na felicitas.sit aliqs act⁹eter nus. ¶ P°ꝯ°.°felicitas,hūa na ē act⁹ ꝛ ñ hit⁹.4.d.49.q. i.ar.2. ¶ 2^a. Est aūt act⁹eter nitate mēsurat⁹ vl'vita eťna ibidē.q.3.ꝛ.i.q.x.ꝛ 3° ꝯ.cap.8.Est.n.opa°trā scēdēs oēz mutabilitatē actu ꝛ po^a.

¶ Cōtra p°^sarg^lsco.ꝙ nō ꝯsistat in opa°^e p° sic.Nullū agēs ē pfect⁹ ex hoc ꝙ p opatōez suā aliqd pducit. Semp.n.ē eq vl' magis p fec^m q effect⁹ ꝛ ꝯñr nō pficit ab eo.Beat⁹ āt p suā btitudiēz ē simplr pfectior.g° ipa ñ est esse° ei⁹.So. Negat a°^r qꝛ ex opatōe trāseū te agēs ꝯseqt aliꝙ bo^m ñ sit nāle.po.q.7.ar. io.ex imanēte ꝟo sōlr pficit. Ad pba. dico ꝙ agēs ēt equocū pduc°^e esse°pficit i B ꝙ ē attigē suū finē vlti^m q pfectior ē agēte ꝛ act°^e ꝛ esse^u.sic celū aseqt diuā sllēꝫ i eē alioꝝ cāꝫ .3.ꝯ ca.21.Cōfi^r arg^m qꝛ si agēs agē°pfici^rmu tat.So. Negat ꝯñā vt pꝫ.7.phy. ō acq̄si°^e ꝟtutuꝫ ꝛ q̄litatū de p^a ꝛ 4ª spē.Cōce' ēt aliq° ꝯñs i agēte creato.exeūte ō otio i actū vt ibi pꝫ. Nec ip^lmouē seipꝫ motu q ē act⁹ pfecti.i. q.18.ar.3°.Cōfir.2°qꝛ bt's btificaret se cāndo suā btitudinē. Dices ꝙ po^a ē cā hitus q̄ꝫ^m ad ei⁹ sbaꝫ ihitus vero q̄ꝫ^m ad formā ꝛ pfectōez ꝛ ꝯñr si hit⁹ sit ifusus.nō erim⁹ totalr cā act⁹ So. vtiqꝫ sic dic.s.tho.hic.q.i.ar.2.q.2.2^m. Sed ꝯ ingt p°. Act⁹.n.est eēntialr prior sua fo^a.qꝛ ad eē eius exigit.g°ñ pt act⁹ eēntialr depēdē ab aliqua cā puta inte^u a qua nō ōpē deat ēt sua fo^a eēntialr.So. In visiōe illa nō sunt duo realr distincta ab^la quoꝝ vnū a po^a aliud ab hitu sit:sed sunt distincta rōe. Est.n. visio ꝛ Bꝫ hoc ē ab ite^u qꝛ actio vital'imanēs est a pn°itrīseco ꝛ in eodē sbiecto.Est ēt visio talis obi in spāli.ꝛ Bm hoc est ab hitu vl'spē aut supplēte locū spēi. Sic ēt spēs lapidis ab inte^u hꝫ ꝙ sit·spēs imālis.a fatasmate ꝟo ꝙ sit spēs talis obi.2° ꝯ.ca.76. Quātū igit ad qlꝫ suū absolutū illa visio ē ab vtroqꝫ.i.po^a ꝛ hitu glīe ꝛ ab eo qō supplet vicē spēi.i.diui na eēn.^aꝫ ē a duālis Bꝫ duīsas ꝯsidera°^es.s.vt visio ꝛ vt tal'visio.Et qꝛ 2^a ꝯsidera° ē fōalioꝛ ꝛ determinatior iō dic.s.tho.ꝙ Bꝫ sbam ē a po^a Bꝫ formā ꝟo ab hitu ita ꝙ eiusdē absoluti sb vna rōe p se cā ē po^a ꝛ nō hitus ꝛ ꝯ°sub alia rōe.Et qꝛ relō btificatiui ꝯseqt visionē nō i q̄ꝫ^m visio ē:ꝫ iq̄ꝫ^m talis visio.i.ea.rōe q ab hi tu glorie depēdet iō ꝯseqt illū vt sil'ē a po^a ꝛ ab hitu non a po^a sola.L 3.g° itellect⁹ causet actū btifici ñ tñ seqt ꝙ btificet se. ¶2°. Nā hit⁹ ē nobilior actu tñ qꝛ bonū diuturni⁹ est melr⁹.3° top.tū qꝛ ē cā act⁹ effectiua equoca. g°btitudo ꝯsistit i hitu. So. Negat ans qꝛ hitus medi⁹ ē inter po^as ꝛ actū.12.q.71.ar.3. Ad p^m ꝯ dico ꝙ act⁹ ē melior hitu simplr.i.

q̃zm ad ptinētia p se ad vtrūq; puta q̃zm ad ip sam rōez act9 ꝛ hītus. Ex° autē ſm qd.i.ic̃zm ad ptinentia p accn̄s ad vtrūq; c9 ē diuturni tas maiō vl' minor q̄ vtriq; accidit ſz q sunt in hac nā que semp agē nō pōt. Ad 2m dico. q ex° actus est cā hītus finalis ꝛ ꝯn̄r nobiliō Et lz agēs equocū totale sit nobili9 suo effeu sec9 de equoco ptiali ꝛ istr̄ alic91 ē hit9. Quā uis ēt possit dici q nō est cā vniuoca vl' equo ca q2 ista diuisio daꝛ de cā p̄nli nō ō istrūli vt dr̄ in sin.4.d.1.q.1.ar.4.q.1.4m.¶3°. Btitu° imediate pficit eēntiā.g° n̄ ē opatio. Pz aiis p°q2 nobili9 pfectibile c91 ē eēna reupoe dz p ficl nobiliori pfectōe B.n. n̄ hz istātiā nl i pfe ctiōib9 diuisoꝝ gn̄eꝝ puta i ſbali ꝛ accidētali. So. Negaꝛ aiis. Ad pba. dico q verū ē qō assūiꝛ: ſz eēna pfeca potētijs ē susceptiui nobi li9 se ipa nuda. Btitu° g° q̄ ē nobilissia pfec° p ficit eēna3 pfectā poa vt sic. vn̄ suscipiꝛ i poa ꝛ eēna: ſz i poa imediati9 i eēna ō° p̄ncipali9.2° ad idē aiis. Quicqd ē imediatū susceptim acci dētis si posset p se eē posz p se suscipe illō: n̄ aūt alia nisi mediāte h° suscepti°.g° ſm dicta tua si poa aie posset esse separata susciper bti tudinē ꝛ eēt bta ꝛ ꝯn̄r nā non itellectual' esset bta ꝛ aia nō eēt bta. So. Poe aie sꝛ ab ea īse pabiles q2 sunt ei9 ꝓpetates. hoc tn̄ dato nō possent i se suscipe opationē vitalē imanētez c91 ē visio. hoc tn̄ dato lra .s. q illud accn̄s vi deret seu vitalr̄ oparetur nō tamez in eo esset visio sub ratiōe beatitudīs: sed sub alia. sicut neq; modo intellect9 hn̄s in se beatitudiēz est beat9: sed aia q2.s.nō videt vt qō: sed vt quo Dato tamē q diceret btm esset in ꝓpe ꝛ eq/ uoce.¶3°. Ad idē q2 nā ratōalis btificaret p accn̄s sicut ligm calidū calefacit. So. Negaꝛ seqlla q2 poe aie sꝛ qdē accn̄tia: ſz n̄ cōia: ſz p p̄a. ꝛ sꝛ p se rō agēdi ꝛ suscipiēdi act9 2°a. Nec ē sil'e ō ligno cui iest calor violēter ꝛ p accn̄s ꝛ vt p̄nm solū actōis trāseūtz ¶4° ad idē. Nā gr̄a ꝯsumata est gl'a ꝛ ipa ē in eēna aie. So. Gr̄a cōsumata ē gloriosa. sumpta p btitudiē cālr̄ nō eēntialr̄ inq̃zm est p̄nm actuū btificoꝝ n̄ sicut nūc meritoꝝ. Nō tn̄ ꝓpe ōis gloria est beatitudo: sed solum ea que est actu 2°. attin gente diuinam essentiam.

Ad idē arguit hēri.3.quol.q.12. Btitu° est p illapsuz. g° est potius in eēntia q̃z in poten tijs ad quas ex eēntia fit redūdātia. So. Ne gaꝛ aīs. tū q2 de9 ante illabiꝛ aie q̃z eā btifi cet tūz q2 illapsus est cōissim9 mod9 quo de9 est in cretura. Sciēdū ē aūt q opatio q ē fōa lis btitudo ad actū ꝛ ꝯplere btificādū 4°r sꝛ regrit. pm ſz suā rōez.s. vt sit rōal' nāe potissia ꝛ ꝯueiētissima pfectō i ea receptibil' ꝛ 2m quo ad suū esse vt actu inhereat ꝛ 3m quo ad ſbz vt sit in nā ſbali viuente intellectuali ꝛ 4m quo ad obz vt sit exhibitiua btitudinis obiectiue ſm illaz p̄sentiaz qua terminat visionē ꝛ frui tionez. Nullū autē hoꝝ sine alijs sufficit. Bti ficat g° formalr̄ ꝛ cōpletiue nō vt quedā qua litas: sed vt cōiungit deo tanq̃z obō.

Cōtra 2a3 arguit sco. q visio btifica n̄ mē sureꝛ eternitate. p° sic. Impōle est actū inq̃zm est informat9 seu beatific9 eē pmanētiorē q̃z ſm ſbaz suā mēsureꝛ euo. q2.s.eē ei9 ſz te mē suraꝛ euo segꝛ q inq̃zm informat9 nō hz ma iorez imutabilitatē q̃z eui. So. s. tho. nō dic vt iste suppōit actū ſm ſbaz mēſari euo. ꝛ ſz formā eternitate: sed q esse aie euo. ꝛ eēntia nūc eui ꝛ opatio btifica eternitate mēſaꝛ nō adeq̄te: ſz pticipatiue. Tūc negaꝛ aīs q2 ſbz ē mutale ꝓpe: nō aūt accn̄s. Et i ꝓpoito ope btificaꝛ triplr̄ ē imutabil'. p° q2 ē act9 2° n̄ s bn̄s de poa passiua ꝛ ꝯn̄r nō. ſbiciꝛ motui. 2° q2 p nullā creatā poa3 pōt incipe aut dēsinere 3° q2 est opatio difformis ꝛ participatio diui ne operatiōis ꝛ imutabilitatis. ¶2° q2 nullūz creatū mēsuraꝛ eternitate vt distinguiꝛ cōtra euū. Euū.n. n̄ icludit successionez siue poa3 ad desitiēdū cōuenit omni creato nō tpali. So. Ad eternū eēntialr̄ ō q̄ pcedit argm regriꝛ oi moda carētia poe n̄ eēndi n̄ āt ad eternū pti cipatiē: ſz suffic̄ imutablitas p̄dcā. ¶3° q2 tua rō n̄ vz.s. creatura ex suis nālib9 n̄ pt i btitu3 g° illa ē pmanētior. So. Nr̄a pba° nō stat so lū i hōc q2 btitu° ē i pducibil'a creatura: sed q2 vltra B ē pticipa° diuiē vite ꝛ opatōis ꝛ i/ mutablitatz. ¶4° q2 n̄ alr̄ visio q̃z dāpnatoꝝ tristia dr̄ eterna q̄ n̄ mēsuraꝛ eternie distīcta ab euo aut tpe perpetuo. So. Negaꝛ maior tāq̃z erronea. Illa.n. pēa dr̄ eterna p carētiā

finis ⁊ ñ mutatōis cū ĩ penis ibi sit successio, hic āt visio p carētiaȝ finis ⁊ carētiā muta/ tiōis ĩ actu quā carētiā ēt euū ĩcludit ⁊ ĩ po⁹ ex ouio mūere sic stabilicte. Sctos vt muta ri nequeāt vt declaraẜ. hic. q. i. ar. 2. q. 3. 4ᵐ.

Circa eādē. di. 49. q̄riẜ vtruȝ hois bt̄itudo vltima ꝯsistat eēntialr̄ ĩ actu intᵉ. ¶ P⁹ ꝯ⁹ Ultīa * hois bt̄itudo ñ ꝯsi/ stit eēnʳ in aliquo actu volū tatis. hic. q. i. ar. i. ⁊. i2. q. 3. ⁊. 3. 5. ca⁹. 25. ¶ 2⁹. Cōsistit aūt eēnʳ in actu inteᵒ vbi. s. ¶ 3⁹. Nō āt cōsistit in actu inteᵒ pratici sed speculatiui. i2. q. 3. ar. 5.

¶ Cōtra p⁹ argᶠ sco. ꝙ plus ꝯsistat ĩ actu vo lūtatis q̄ȝ inteᵒ p⁹ sic. Uolitio ĩmediatius ten dit ĩ finē vltiᵐ cū sit ei⁹ obȝ. g⁹ ipa ē gd pnci/ pali⁹ in bt̄itudiē. q: ppinquis vltio fini q ma xime apetiẜ nālr̄. magis apetiẜ apetitu nāli ⁊ ꝯir ēt ē magis volēdū volūtate libera. So. negaẜ añs. q: ĩ deum tēdit ĩmediati⁹ visio q̄ȝ fruitio. P⁹. n. ꝯiūctio ad deū nā p̄suppositiōe ⁊ cāitate ē visio ⁊ mēsura ē aliaȝ ꝯiūctiōuȝ. q: g q itēsius videt itensius fruitur. Probatō sit ei⁹ solū ꝯcludit ꝙ bt̄itudo ⁊ sūmū bonū ⁊ vltimᵐ finis sit obȝ volūtatis. ẜȝ nō seqᷓẜ ꝙ sint act⁹ ei⁹ cū nullus ei⁹ act⁹ sit ei⁹ pᵐ obm: ẜȝ po/ stinteᵒ. q: inter bona fōlr̄ iherentia visio est sūmū ⁊ vltimᵐ finis iterioꝛ ⁊ fōmal' bt̄itudo. Est āt sciēdū ꝙ iteᵒ fertur ĩ deū teriatiue sub rōe bōi priusq̄ȝ volūtas q̄ talia ñ attingit nisi q: p⁹ iteᵒ atigit: ẜȝ motiue tēdit ẜb rōe veri. q est sōlis rō motiua ad actū ĩtelligēdi ⁊ ois alia pōt eē mālis ⁊ teriatiua. Eȝ aūt volūtas ẜb rōe veri. ferẜ teriatiue ẜb rōe autē bōi mo/ tiue. Jteȝ sciēdū ē ꝙ lȝ obȝ bt̄ificū. vtᶜ ẜb rōe sua eōi q ē rō boni sōli⁹ respiciat volūtatē q̄ȝ inteᵐ: tñ cꝰ⁹ facit ẜb rōe spāli sua. i. obi bt̄ifici vtᶜ. i. ẜb rōe p̄mi veri. Pricipali⁹ g⁹ ⁊ ĩmedia/ tius ⁊ p⁹s. multiplici p̄oꝛitate respicit inteᵐ. ¶ 2⁹. volūtas ñ vult oꝛdīate velle pp intelli/ gere. q: e oꝛdo p̄uersus ẜȝ ansel. cur. de ho. c⁹ p⁹. Nȝ vult neutꝛ pp ⁹ᵈ. q: ĩ p ẜe oꝛdinatȝ ad vnde finē ē oꝛdo. g⁹ vult intelligē pp velle vt ibi vult ansel. So. volūtas oēs actus suos ⁊ aliaꝝ po⁹ oꝛdīat finalr̄ ĩ visiōeȝ dei inq̄ȝtuȝ oēs aliȷ sr̄ dispōitiui aut inductiui aut ꝯfuati ui aut p̄sectiui ei⁹. Multas tñ ĩtellectiōes p̄ti cas oꝛdīat volūtas ĩ diuinā dilectiōeȝ ⁊ ẜ vo luit ansel. loq̄ns de ĩtellectōib⁹ vie ñ p̄rie. vel ñ p̄rie de p̄ticis ñ de pure specl'atiuis. vide o bus. 3. ꝯ. ca⁹. 25. ¶ 3⁹. aliqd velle ē sūme volen dū volitiōe recta ⁊ lība. q: volūtas nālr̄ ma gis p̄sec⁹ᵉ³ suaȝ q̄ȝ aliaꝝ po⁹⁹ apetit. g⁹ aliqd velle ē bt̄i⁹. So. negaẜ añs. q: volūtas p̄us vult suū obȝ qd ē visio q̄ȝ suuȝ actū q ex ob/ iecto hȝ bōitatē. Ad pba. dico. ꝙ cū volūtas sit volēs q̄ ñ: qd magis vult mal⁹ boᵐ volēt qd. i. aīe. c⁹ⁱ ē visio. ¶ 4⁹. capacitas volūtatȝ ē a⁹ʳ capacitate iteᵒ ĩ via cū p̄sectōrē hitū ha beat. g⁹ ⁊ ĩ p̄ria. q: eadē ē hic ⁊ ibi: loquenᵒ ᵒ rēota ⁊ nāli l'vna ē coꝛrūdēs ppōtiōalr̄ reli/ que loq̄n⁹ de p̄ria ⁊ gratuita. So. icōpabil iteᵒ ē capatiō cū sit capax diuīe eēnᶜ p modū spēi itellilᵘˢ supletȝ vicē spēi ⁊ act⁹ p̄mi vitalr̄ imutātȝ ad actū 2ᵐ ⁊ luīs gl'ie a q̄ depēdet to ta p̄sectō act uū bt̄ificoꝝ. Hec vȝ pba⁹ añ tis. q: capacitas iteᵒ ĩ via min⁹ ipleẜ q̄ȝ volunᵗⁱˢ ⁊ cꝰ⁹ ĩ p̄ria. Rō āt ē q: ille ē capax ĩ recipiēdo qd p̄tiet ad p̄miū ⁊ illa imouenᵒ qd ad meri tū. ¶ 5⁹. Si null⁹ act⁹ volūtatȝ ē d eēnᵃ bt̄itu dinis possȝ de⁹ aliquē facē btm sine gaudio. So. poīto ꝙ a visiōe possit gaudiū separi ꝙ multi negāt. cū inter ista sit nālis ꝯūa. dico ꝙ sic vidēs eēt bt̄s ẜȝ qd. i. q̄ ad p̄nˡᵉ³ actū bt̄ifi cū ñ simʳ. q: ad ẜ reqᷓẜ act⁹ vtriuȝ po⁹. god. Dr̄ ēt ꝙ bt̄i⁹. i. ois p̄sectō hois ẜȝ aīaȝ ⁊ coꝛ pus iusta iᵃ aug. bt̄us ē q hȝ oīa ⁊c. ⁊ iᵃ boe. ē status ⁊c. totalr̄ getat gr̄a sui ⁊ ĩ sua eēnᵃ ĩclu dit dlecta⁹ᵉ³ Sȝ bt̄i⁹. i. optimū iter oia bois bōa gr̄a sui getat p̄nʳ iter oia: ẜȝ ñ totalr̄ nec dlecto⁹ᵉ³ ĩcludit. Qui g⁹ iᵃ boᵐ. i. visionē hr̄ et sine dlecta⁹ᶜ eēt bt̄s ĩ hn̄do potiliᵐ boᵐ bois ẜȝ ñ ĩ hn̄do eo q̄ nata st ad iᵃ ꝯseq Durā. opti me. Cōsiʳ argᵐ. q: d rōe bt̄ituᵈ ē ꝙ sit maxīa p̄sectō. Est āt a⁹ʳ ñ ĩcludat delecta⁹ᵉ³ q̄ȝ ñ cō/ miteẜ. So. ꝯcludiẜ ꝙ delecta⁹ ē d eēnᵃ bt̄itu/ dinis. p⁹⁹: ñ 2⁹ ¶ 6⁹. Pena eēnʳ ē tristia. g⁹ ⁊ p̄ miū eēnʳ est gaudiū. Añs pȝ q: ois act⁹ a tri stitia ē volūtari⁹. g⁹ null⁹ tal' est peal'. So. sic bt̄i⁹. ita ⁊ pena dup' sumiẜ. p⁹. s. vt ĩcludit oē malū. ⁊2⁹ vt ē malū p̄nˡᶜ bois. Pena g⁹ 2⁹⁹ ñ

ꝯsistit i tristia: sꝫ eiꝰ obo. s. ꝑuatōe visiōis dei sic nꝫ btīº 2ᵒᵒ ꝯsistit i gaudio: sꝫ i eiꝰ obo. i. visiōe dei. Est āt sciēdū ꝙ nullꝰ actꝰ voluntatꝫ q̄ ad suū abˡᵘˢ ē eēnʳ malus. qꝛ ñ ē ꝑuatio: sꝫ denoīatiue solū. qꝛ ē. i. i q̄ ꝑuatio aliq̄ fundatur. Scd̄ꝫ greg. gᵒ si qs ꝑuceƚ aliq̄ bono sine tristitia ñ hr̄et minꝰ malū q̄ꝫ si tristareƚ tristia nullū auferēte bonū. Et si arguaƚ ꝯ. qꝛ oīs pena cū sit mala eēt pena dāpni ñ sensus. dic ꝙ doctores distīguētes duas penas sumūt penam dāpni itrāsitiue. i. q̄ ē dāpnū. Si. n. sumaƚ trāsitiue. i. q̄ dāpnū cāt l'qua ꝯseqƚ dāpnū sic pena sensus est pena dāpni.

¶ Cōtra eādē alij vt recitat petrꝰ. pᵒ sic. Oīs actꝰ ꝑ quē imeˡᵉ attīgiƚ obꝫ btīfici vtᶜ ē btīficꝰ eēnʳ. volitio ē huiꝰ¹. Pꝫ āt aᵒʳ. pᵒ qꝛ actꝰ q̄ imeˡᵉ. i. directe attīgiƚ finis gr̄a cuiꝰ siue qd̄ ē finis q̄ eēnʳ. ¶ 2ᵒ. qꝛ sic oīs actꝰ attīgēs imediate viˡᵉ vtᶜ ē eēnʳ visio. ita attīgēs btīficum obꝫ ē eēnʳ btīº. So. ad pᵃˢ ꝑba. negāde maioris suppoʳ falsū. s. ꝑ oēꝫ actū imeˡᵉ attīgētē finē hēaƚ finis ꝛ fiat p̄ns. Ad 2ᵃˢ dico ꝙ ñ ē simile. qꝛ visio reqrit visibile p̄ns ñ āt oīs volitio attīgēs imeˡᵉ obꝫ btīficū. Est āt sciēdū ꝙ visio ꝑoꝛ ē volitōe nā ꝛ ꝑfecᵒᵉ: sꝫ visiō ñ iterūpaƚ ē ꝑoꝛ visiōe alia solo tp̄e. vn̄ ñ obstāte ꝙ vna visio ꝑcedat aliā. ꝛ pᵒ attīgat obꝫ vtraq̄ ꝑt eē btīfica: ꝛ tn̄ voliᵒ nō ē btīfica. qꝛ pᵒ ñ attīgit. Itē sciēdū ē ꝙ obꝫ btīficū q̄ñ ibitu ē deꝰ sb̄ rōe sūmi bōi: sꝫ i actu ꝯpleto ē deꝰ iq̄ꝫᵐ p̄ns ꝛ hitꝰ ꝑ visionē q̄ ꝛ ipa ē obꝫ sūme desideratū pꝰ deū. ¶ 2ᵒ. Uolūtas hꝫ actū eēntialē imerito. gᵒ ꝛ i ꝑmio. Pꝫ ꝯña. qꝛ merēs iq̄ꝫtuꝫ mereƚ ꝑ se ꝑmiaƚ. gᵒ ꝑmiaƚ ꝑ ıᵈ ꝛ sꝫ ıᵈ. q̄ meretur. So. negʳ ꝯña. ꝛ ad ꝑba. sitƚ ꝯñ anegʳ Nā cursoꝛ mereƚ pedibꝰ ꝛ ꝑmiaƚ i māu. Meritū . n. ꝯsistit i agēdo ꝛ p̄remiū i suscipiēdo. Sufficit. gᵒ ꝙ ideꝫ suppoᵐ mereaƚ ꝛ ꝑmietur ꝛ ꝙ volūtas hēat deūꝫ actu alieno ꝛ ꝙ btīficetur obiectiue. sed nō eēntialiter.

¶ Cōtᵃ eādē rursus alij vt recitat durā. pᵒ sic Nā actꝰ volūtatꝫ ē nobilissimꝰ cū sꝫ eū simꝰ libi. gᵒ ꝛc̄. So. ad ꝑba. negādi āñtꝫ dico. ꝙ actus liber a necītate ñ ē nobiliō ñ libo. aliogn nobiliꝰ eēt i deo velle creaturas q̄ꝫ velle se ꝛ volitio oꝛdiatoꝝ i finē volitiōe finis. Sꝫ libtate a coacᵒᵉ ē actꝰ iteᵉ sic ꝛ volūtatꝫ. Nihil cogiƚ sꝫ id ad qd̄ iclinaƚ. Oē āt itelligē ē sꝫ icliatᵒᵉˢ volūtatꝫ. ¶ 2ᵒ. volūtas ē nobilissime poᵃ. qꝛ ꝑficiƚ nobilissimo hitu. i. caritate. gᵒ ꝛc̄. So. caritas ē hitꝰ nobilissimꝰ vie: sꝫ ñ patrie. qꝛ nobiliꝰ ē lumē gl'e. ¶ 3ᵒ. volūtas marīe respic̄ obꝫ btīficū sb̄ rōe btīfici. i. sūmi bōi. gᵒ ꝛc̄. So. lᵉ obꝫ respicit volūtas solū: sꝫ iteᵉ materialr̄ ꝛ ꝑus nā q̄ꝫ volūtas q̄ i illd̄ ñ ferƚ nisi vt ap̄hēdiƚ. ¶ 4ᵒ. qꝛ ꝑ actū volūtatis marīe vnimur deo. In delectatōe. n. ꝯpleƚ vnio i visione ichoata. So. eēnʳ ꝛ imeˡᵉ tāta ē vnio ꝑ solā visionē sic ꝑ vtrūq̄ꝫ silƚ. qꝛ delectaᵒ non ē imeˡᵉ ō deo: sꝫ ꝑ visiōe dei. vn̄ i ea ñ ꝯsumaƚ vnio nᵗ ꝯsumatōe accn̄tali l' si aᵒʳ ē i delectatiōe vnio. sō ē. qꝛ ibi induciƚ vnio visiōis. qꝛ plus vniūt duo q̄ꝫ vnū q̄ꝫuis ipa sola ñ magis vniat q̄ꝫ visio. sꝫ eꝯᵒ. Est āt sciēdum ꝙ id qd̄ gn̄oe ē ꝑus ꝛ cū h̄ se hꝫ i rōe māe l' sb̄i reᵘ alterīꝰ ē iꝑfectius: sꝫ inter ꝑfectōes q̄ ē gn̄oe ꝑoꝛ est ēt ꝑfectioꝛ: vt foᵃ sb̄stātialis accn̄tali ꝛ intellectꝰ volūtate. B durā. bn̄. nisi ꝑ quāto dicit deū ñ eē imeᵗᵘˢ obiectū delectatōis. ¶ 5ᵒ. actꝰ volūtatꝫ melioꝛ ē actu iteᵉ. gᵒ ꝛc̄. So. hoc negaƚ. Sꝫ ꝑbat pᵒ. qꝛ eo efficimur simpʳ meliores. So. dupl'r aliqs ē bonꝰ. s. simpʳ. qꝛ i se est ꝑfectꝰ ꝛ bonitate relata ad aliqd acq̄rēdū q̄ ē bonitas meritū respiciēs sic ꝑoꝛ ꝑmiū. Pᵃˢ ꝑ iteᵐ ꝛ 2ᵃˢ ꝑ volūtatē hēmꝰ. gᵒ simpʳ ꝛ abˡᵉ meliores sc̄ actꝰ ꝛ hitus inteᵉ. puta sciē actibꝰ ꝛ hitibus volūtatis ꝛ nos faciūt meliores. duran. sꝫ. s. tho. 12. q. 66. ar. 3. dicit ꝙ illi q̄dē habitus sc̄ simpʳ nobiliores moralibꝰ nō tn̄ eis dr̄ hō simpʳ bonꝰ i via sic moralibꝰ: sꝫ solū in pria. Probāt. 2ᵒ. qꝛ eiꝰ oppoᵐ ē peius. Est. n. peius odiū dei q̄ꝫ ignorātia l' ifidelitas. So. illa ꝑpō. s. illud ē maiꝰ malū cui oppoʳ maius boᵐ vt pꝫ ex 2ᵒ top. ē vera idisperatꝫ ñ i hijs quoꝝ vnū dep̄ēdet ex alio sic diligē ꝛ cognoscere. ¶ 6ᵒ. qꝛ seq̄reƚ ꝙ vidēs deū ꝛ ñ gaudēs de deo eēt beatus rōe visionis ꝛ miser rōe tristitie. So. existēte diuīitus visione sine delectatōe ipoˡᵉ ē ibi eē tristitiā de deo aut eiꝰ visiōe. qꝛ nulluꝫ istoꝝ ap̄hēdēƚ sb̄ rōe mali. Si āt eēt tristia de alio obo tal' eēt misƚ rōe tristitie ꝛ btūs. 2ᵒᵒ. i. hitꝰ optīᵃˢ ꝑfecᵒᵉˢ hoīs. durā.

¶ Cōtra.1as.ꝛ ꝑcedētē argr scot9 ꝙ beatitu/
do n̄ ꝯsistat eēnr ꝛ fōmalr ī opatōe vnica.po
sic.Cōsistit.n.ī pfecta vniōe btificabilis cū deo
q̄ includit vnionē oīs poe deo vnibil.go vnio
nez itelis ꝛ volūtatis. So.btitudo 2oo iusta
modū loquēdi durādi l'ꝯtēplaria.iusta.petꝝ
l'eēnr ꝛ fōalr iusta.s.tho.ꝯsistit ī opaoe vnica
ſʒ n̄ btitue poo l' ꝑtica l' btīo q̄ ad ptinētia ad
ipaʒ: ſʒ ī multʒ ꝛ reqrit pfectā vnionē extēsi/
ue.i.oīs poe vnibilis sic alia reqrit intēsiue.i.
vnionē nobilissime poe.¶2o.p item ꝛ volūta
tē bō mouet ī deū.go ꝛ qescit ī deo.Btitudo
āt ē pfecta qes ī deo.go vtrāqʒ ꝯplectit qetē.
So.btitudo īportat qetē ī deo solū q̄ ad suū
accītalē qd volūtati ꝯpetit.Et si duplex qes
ptineat ad btitudīeʒ n̄ tn̄ 2oo sūptā.¶3o.btus
a nō btō per se distinguit p visionē ꝛ delecta
tōeʒ.go vtrūqʒ ptinet ad btitudīeʒ. So.negr
ꝯña.q2 bō ab alio p se distiguit eēnli disse/
rētia ꝛ sua ppietate.Delectato āt ē p se accñs
btitudis. Est āt sciēdū ꝙ btus p vnā opatio
nē q est visio bʒ qcqd vult virtualr vel fōlr l'
cālr.Rursus sciēdū ē ꝙ ad visionē dei specu/
latiuā sine qcūʒ alio actu iteo seqt amor ꝛ de/
lectatō.q2 illo actu vr̄ de9 sb rōe entʒ ꝛ verī ꝛ
diligibilissime. Et lʒ clara dei visio sit simplr
spelis rōe pncipal' obi ꝙ nō ē a nobis factibi/
le cū sit deus.tn̄ ſʒ qd est pratica īquantū est
regula oīuʒ intelligēdoꝝ volēdoꝝ ꝛ agen/
doꝝ absoluto vidēte deū.

Lterius circa eādē di.qritur
vtꝝ oēs hoīes apetāt btīeʒ.
¶ Pa.ꝯo.Queʒ creata rōal'
nā suā btīeʒ apetit dic.q.i.ar.
3.ꝛ.12.q.5.ar.8. ¶2a.btīo a
qlʒ apetit neco q̄ ad specifica/
tōeʒ act9:sed n̄ q̄ ad exercitū.12.q.ex.ar.2.vi.
q.12.ar.6.q.6.art.1.Quō aūt hoc intelligatur
vide infra ad 5m ꝯ primaʒ.

¶ Cōtra ābas arguit sco.ꝙ sit ꝯdictio dicer
ꝙ apetit neco ī vlī ꝛ n̄ ī ptīclari.po sic.Nā cā
necu apetit9 ī vlī ē rō oēs boni sine malo.hec
āt pleni9 ē ī btīe ptīculari.So.cā hui9 n̄ ē illā
rōeʒ.s.oē bom sine malo ī aliq̄ realr iuēiri:sed
q aliqd ex sua ppria rōe.b īportat.ꝛ ꝯñr ē p
scobʒ volūtatʒ.qd ptīcularib9 n̄ cōpetit vt p
scindit a rōe cōi btitudīs.¶2o.q2 ptīculai e di
cit maiorē perfectōnez q̄ʒ vlē.go magis neco
apetit.So.realr loquēdo ꝯcedo añs ꝛ nego
ꝯñaʒ.ꝯo āt fm rōeʒ.q2 btitudo dic pfectum
bonū nāe rōalis nō āt visio.¶3o.Apetit9 nā/
lis ē tn̄ rei ptīcularis.go idē.So.iclinatō nā/
lis volūtatʒ ē sp ad ptīculare.ſʒ n̄ sb ptīculari
rōe.¶4o.si sic ē.go pte volūtas apetit btitu/
dinē ꝛ n̄ apetit ſʒ vitatē.q2 iteo n̄ dic btitudi
nē eē ī aliq̄ vlī.So.sic* iteo nō dic eā eē ni ī
particulari.ita nec volūtas eā apetit ni ī tali:
ſʒ tn̄ sb vl'ī rōe.¶5o.cā neco agens neco mo/
uet ad agēdū īferiores cās qbus indiget. Si
go ita ē vt dicis: volūtas neco mouet item ad
cōderādū de btitudīe.So.necītari volūtatē
q̄tū ad specificatōez act9.ē cā ap bēso obo n̄
posse nolle ia lʒ possit n̄ velle ita ꝙ circa illō
aut nullū hēat actū aut ille sit velle n̄ āt nolle
Sʒ necītari q̄ʒm ad exercitiū ē bre necessitatē
exercēdi actū ne posse oēʒ actū suspēdē circa
obʒ.Pōt āt volūtas ī via rēouē ab intell iudi
ciū pratīcū de obo ꝛ ꝯñr suspendē oēʒ actū
suū circa ia.lʒ stāte tali iudi9 ex suppooe necīte
tur ēt q̄ ad exercitiū.Iste go n̄ ītellexit.s.tho.
¶ Cōta eadē aliq̄ supponētes ꝙ apetit9 nālis
n̄ ē act9 elicit9:ſʒ iclinatio.So.vtiqʒ b negat
de apetitu q̄ volūtas nālr apetit finē.i.q.60.
ar.i.12.q.10.ar.i.vi.q.22.ar.5.Sʒ b ꝓbāt.po.
q2 talis apetit9 sp inest stante nā.go n̄ ē act9 eli
cit9.vt expimur.So.qd ē nāle sp inest n̄ foa
ꝯseqt vt calor rell ignis sec9 n̄ māʒ vt mot9 sur
suʒ.Nō.n.sp ignis ascēdit:ſʒ qn̄ ex loco suo ē.
Idē āt ē de volūtatate illa q̄ dū vult exit de
poa ī actū.q2 n̄ vult sp.ſʒ ī certa dispoe.s.tho.
12.vbi.s.¶2o.q2 ē ī n̄ cognoscētib9 ꝛ carētib9
oī actu elicito vt ē lapis. So.fm.s.tho.pa.n̄
ē.ꝙ apetit9 nāl'ī rōali nā ē ſʒ volūtatē ī bru/
tis ſʒ apetitū sēsitiuū ꝛ ī aliis solū ſʒ ordinē
nāe ī aliqd.Suppōito igit b falso alia dedu/
cit.vt ꝙ n̄ oēs neco apetūt btitudinē actu eli
cito.po sic.volūtas n̄ necitat ab aliq̄ poa.q2 ē
supma.go n̄ necitat a se necitat.go eadē necito
te mouet īferiores ad ondēdū sibi suū volitū
qd pʒ falsū So.iteo ē supiō volūtate.go ipa n̄
necitat alias poas ea necitate q̄ mouet.ſʒ q̄ ī/
teo indicat eē mouēdas.Itē poa īferiō necitat

supiorē ꝯsequutie saltē ꝛ si nō cālr sic ite9 nec9 apphēdit qḋ sēsus obtulerit. Sciēdū āt ꝙ ista iclinatio de q̄ logmur nō ē ꝑ aliquē hītū acqsitū: s ꝑ nīdaz poas volūtatz hītz necas hitues ad obz aliqḋ ꝛ suppoīta pn̄tia obi ē ita efficax sic ꝛ apetit9 nālis. ad ꝓrūpēdū ī actū elicitū liberū qdē a coactōe: s nō a necitate. ¶2°. quia sācti q h dicūt loquūtur de apetitu nāli. So. ymo legētib9 aug. 13. de tri. ꝛ ansel. ḋ cāu dia. cap. 12. constat ꝙ loquūtur de actu elicito. He respōsiones sunt durandi.

¶ Argr̄ ēt ipē durā. ꝙ voltas nō apetat nec9 btitudiez s cōez rōez apetitu efficaci. s ꝯditiōato ꝛ veleitate quadā q̄ poti9 vr̄ eē hītual. q̄ actual. p°. q2 velle efficax ꝛ abtus nō ē n° ḋ particlari. So. ymo ē act9 abtus ꝛ pn̄m oīuz aliaꝝ volitōuz, ꝛ dico ꝙ act9 odij ē ad aliqd sb vli rōe sic ouis vlr odit lupū. 12. q. 29. ar. 6. d etiā dr̄ ꝙ odiū rōale nō solū ē reu nāe cui atribuit̄ vlitas vt ē odiū sensīle: s ēt ē reu talr nāe vt sb stemit̄ vlitati. ¶2°. q2 s aug. 13. de tri. eq̄ volum9 esse imōtales sic. ꝛ felices ꝛ ꝯstat ꝙ pm velle ē veleitas. So. nō ē sile. q2 vnū illoꝝ nominat ꝑ se obz volūtatz. s. felitas nō aut. s. imōtalitas. q̄ tn̄ efficaciter seu ꝯsequēter apetit̄ iplicite ī felicitate. ¶ 4°. q2 dāpnati sciunt sibi in poles eē felicitatē. g° illā nō apetūt. So. negat̄ ꝯn̄ia. q2 apetitu nāli abro qs apetit sibi ꝑ accidēs ī pole ex ꝯditōe īdiuidui ꝛ nō ex ꝯditōe nāe Stāte. n. nā ī dāpnatz stat ꝛ nālis apetit9 q nō ē ī eoꝝ potestate. cū insit eis a deo. Scdōz durran. aūt apetunt illā cōditionalr tm̄.

¶ Cōtra eadē arguūr alij vt recitat aureo. s arta sē recitata. p°. d. 1. q. 3. ꝯ° p°. ꝛ sē illa q̄ ibi dicūt̄ eē scoti. Sz ꝑ illis scito ꝙ pm argm. s. n° est tā in ptāte ꝛc. ꝓcedit de volūte electiua nō ḋ nāli q̄ nō iest volēti a se. s ab auctōe nāe. 2m hz maiorē verā de agēte nec° q̄ ad exercitiuz ꝛ silr 4m. 3m āt ꝓcedit ḋ necitate exercitij. Sic. n. illa ꝯsideratio de fine ē ꝯtigēs. ita ꝛ exercitū volēdi. 5m. ēt hz maiorē verā q̄ntm ad agēs necō q̄ ad exercitiū. L3. g° volūtas ītēsiue sine apetat finē aliqū q2. s. illū apetit ī oī apetitu. īplicite nō tm̄ sꝑ: nisi q̄ntū ad rōez apetēdi. q2 illū. s. ꝑ se apetit. Est āt notādum ꝙ in dictz. s. tho. vr̄ duplr ꝯdictio ī ista mā. P1. q2 vi. q. 22. ar. 6. dic̄ ꝙ ideo volūtas ē liba. q2 nō hz necitatē ex q̄ vr̄ seq ꝙ necitas libertati r̄pugnet qḋ negat̄. 1. q. 82. ar. 1. So. necitas r̄pugnat libertati volūtatz vt ē liberū arb. i. vt ē electiua. nō āt vt ē nā q̄dā ad vnū deriata. 2a. q2 vi. 8. dic̄ ꝙ volūtas reu cuiuslz obi ꝛ ī q̄lz statu nāe nō elicit necō volitōez ex q̄ vr̄ seq ꝙ ī pr̄ia nō elicit nec° reu dei. q ḋ alibi negat. So. ī pr̄ia actū nō btificū nec ꝑ se ad btitudīez ꝑtinētē reu ḋi clare visi pōt elicē ꝛ nō elicē. sec9 āt de btificā fruitōne quā elicit nec° ex suppoe visionis. q2 oppom nō pt ei ꝓpōi sb rōe boni. Et hoc ḋ po ordinaria. Forte. n. de abta posset eē visio in iteu sine fruitōe in voluntate.

Lteri9 circa eādē. d. 49. q̄ritur vtꝝ ite° creat9 ex suis nālib9 possit venire ad visiōez diuīe eēn°. ¶ P° ꝯa īpole est aliquē intem creatū ꝑ sua nālia p̄cise dei eēnas vidē. 1. q. 12. ar. 4. ¶2a. Ad h oīs ite° creat9 īdiget lumine gloe adiuuāte. ibi ar. 5. ꝛ vi. q. 8. ar. 3.

¶ Contra ꝓbatōez pe q̄ ē hec: cognitio ē fm modū nāe cognoscētz. g° si mod9 eēndi rei cognite excedit modū nāe cognoscētz oz talē cognitōez eē. s. facultatē cognoscētis. Argr sco. p° sic. Si. n. ꝑ bonā ꝯn̄iam aut sillogistice arguit̄ nūq̄ īferi9 cognoscēt supius. So. trip° ē mod9 eēndi gn̄e differēs ī sbstātijs ītellectualib9. s. aīe angeli dei. ꝛ aīa ē limitata ad ītelligēdū crera mālia. āgelus creata: de9 oīa. Cognitio āt cōmēsurat̄ fo° q̄ vt actu pa elicit̄. i. spēi ītellu ꝛ spēs nāe cognoscētz. Cōmēsurat̄ inq̄ ex ꝑte cognoscētz ꝛ ex ꝑte obi cogniti. vn̄ hūana spēs deficit a repn̄tatōe āgeli. ꝛ āgelica a repn̄tatōe dei. Si g° modus obi excedat modū cognoscētz s genus: nō ē ab eo nālr cognoscibile ꝛ tn̄ īferioꝛ āgel9 nouit supiorē. q2 sc̄ vnius gn̄is. Hec g° sit rō. Nullū obz cuius modus eēndi nālis excedit nālē modūz eēndi nāe cognoscētis q̄ ad esse sbale ꝛ accn̄tale. naturale aut nālr acqsibile pōt ꝑfecte intelligi a tali poa nālr. ¶2°. quia si rō cōcludit. Homo ēt cū lumīe glorie deūz videre non posset. q2 adhuc distat infīte a deo. So. negat̄ sequella ꝑꝑ duo. p°. q2 ꝯa loqtur de visiōe nāli ipi vi

dēti ō q̄ſi loq̃tur iſte ꝓcedo ꝯñs.q2 ipa ēt cū luie glē ñ ē poſſibilis.2°.q2 ꝑ lumē glē intells creatus ſuſcipit foas ītelligibilez q̄ nō diſtat a deo īfinite.i.diuinā eēnas.¶3°.q2 inter poas ꝛ obm ñ oꝫ eē ꝓpoes eq̄litatis aut duplicis vel triplicis:ſed ſilitudīa.So.oꝫ q̄ ſit ꝓpōitio.i. hitudo ſufficiēs huius ad id q̄d nō ē niſi poas nālr poſſe hr̄e ſpēz ſufficiēter repñtatiuā ei9 Radix āt inꝓroportiōis ē diſtātia ſm modū eēndi in gñe vel ex̄ gen9.¶4°.finitū ordīatū ad īfinitū finē ꝓportōnat ei in attigēdo ipm g° a ſili finitū pōt nāliter cognoſcere īfinituꝫ. So.finitū attingit īfinitū ſolū ꝑ operatiōem perfectā grā nō autē ex natura.

¶ Cōtra eādē durā.ſic.Exceſſus obi ñ excedit ꝓpōtōez poe nꝫ cāt obſcurā cognitiōez nr ꝑ accñs rōe modi cogōſcēdi vt īmālia ex mālib9 vt ī rōalib9 vl' rōe organi q̄d debilitatur vt ī ſenſibilib9. vñ ſꝫ pĥꝫ ſi ſenex accipiat oculū iuuenis videbit vt iuuēis.g° ꝓbatio nulla So.negr añā.Aliqd.n.ꝯtētū ſb̄ fōali rōe obiecti ites creati excedit ei9 ꝓportōez nālē nō q̄ ad cognitōez ī cōi pfectā l' ipfectā.ſꝫ q̄ ad pfectā ꝛ b̄ nō ſolū ꝑ accñs:ſꝫ ꝛ ꝑ ſe rōe exceſſus. obi ſup actū pm q̄ actuat poa. Nec tñ ē per accidēs:ſꝫ ꝑ ſe q̄ deū ex materialibus cogōſcamus. Jdē dico de ſenſu ita q̄ exceſſus claritatis per ſe rōe exceſſiua.ō.ſpeciez viſus noctue facit eam ipꝛoportiōat ā viſui eius etiā ſi orgānū eius nō lederetur.

¶ Cōta 2as ſco.directe.p° ſic. Jllō lumē ñ eſt necm ad efficiēd viſionē.p° q2 ñ rōe obi vt pꝫ nꝫ rōe.q2 ſōte rell viſionis ſe hꝫ mere paſſiue. 2°.q2 hit9 ñ ē pñm agēdi.q2 eēt poa. ſꝫ agendi ſic l' ſic.g° ites ſine hitu pt vidē ſimpr.ſꝫ ñ ſic l' ſic.3° ē necm ad ſuſcipiēdū.q2 hit9 ñ ē rō ſuſcipiēdi actū.qi ſit ab illo cātus. Jtē q2 aīa ordinaf ad plures ſupernāles foas ſuſcipiēdas.g° maxie ordinaf ad maxas.i.viſionē.g° iſtā ſic ꝛ altius imete ſuſcipit. Dicea q̄ hit9 facit ad pfectius ſuſcipiēduꝫ viſionē.ꝯ.q2 ſequif q̄ aīa nō pſcif ſimpr viſionē.ſꝫ ille hitus ſimr pficeret ꝛ videret.aīa vero ꝑ accñs.i.ꝑ hitū.So. negrif p° ad vigorādū item vt eliciat viſionē. Ad pm ꝯ dico.q̄ cū viſio ſit actio imanēs a ſuo ſbo.i.itell efficif ꝛ ſuſcipif. Ad 2m v̄o q̄ aliqs habitus eſt p̓nm agēdi ſimpr vt ſpēs ītelligibil' ꝛ ñ ſolū agēdi ſic niſi dicam9 q̄ ſt p̓na actiuū quo ad foas ꝛ poa q̄ ad ſbaꝫ.Regrif.2° ad ſuſcipiēdū actū.ñ 2m.ſꝫ pm g ē diuia eēna ꝑ modū ſpēi ītelligibil'.Ad pm ꝯ pꝫ.Ad.2m.negaf vltia ꝯñia.q2 mutaf maxie ī imediatia. Pa āt p̓ncipali9 ordīaf ad ſuſcipiēdū actū 2m ꝛ īmediati9 ad pm. Nec tñ lumē ſuſcipit eēnas ad cui9 ſuſceptiōez facit.ſꝫ ē rō ſuſcipiēdi ſicut nc lumē diaphāi ſuſcipit ſpēz coloris ad quā diſpōit.¶2°.p̓nr Jn aīa ē poa paſſiua nālis receptiua beatitudīs.g° ſibi correſpondet aliq̄ poa actiua nālis qua ſine oī hītu ſupernāli actuatur.So.ī aīa nulla ē nālis ꝛ īmediata poa paſſiua ad btitudinē quo ad actum pm ꝛ ꝯñr nulla ē poa actiua nālis q̄ aducat ipſam ad actū 2m. Jō tā poa paſſiua q̄ꝫ actiua indiget elenāte.i.ipſe intes poles qui eſt receptiuus actus primi ꝛ actiuus ſcōi.¶3°.Oē accñs ē iperfectius nā intellectuali.g° pōt in ea vnite ꝯtineri Facta g° aliqua creatura altior i tāto gradu in quāto lumē eleuat īferiorem illa ex puris nālibus videbit. So.negaf antecedēs.q2 illud lumen eſt vno° ꝑfectius oī creata nā ꝛ ſi nō alio.Uñ nulli creature pōt eē nāle vl' in ea vnite ꝯtieri.hic.q.2.ar.6.7m.ꝛ.i.q.12.ar.5.3m.

¶ Cōtra eandē aureo.q̄ lumē glīe nō requiratur ad hoc vt ites agēs cooperef diuie eēne ī eliciēda viſione q̄d gratis ꝓcedif.q2 ibi nullam hꝫ actōez.Ois.n.ꝛ ſola actio ei9 eſt ītelligibilia in poa facē ītellila in actu ꝛ ſi quaꝫ hꝫ aliā illa ꝑdictaꝫ ſupponit q̄ꝫ ibi nō eſt.q2 illa eēna q̄ eſt p̓icipiū ꝛ teriūs hr̄e viſionis ꝛ ſūme ītelligibilis in actu in ſe ꝛ reſpectu intellectus creati perfuſi lumīe glorie. Jdeo illa viſio eſt ab intellectu poli ſbiectiue ꝛ effectiue partialr ſcōario ex quo cū ſpecie tāq̄ꝫ agente ꝑtiali p̓ncipali ſit hui9 cōpletū efficiēs. Sꝫ ꝯ inquit aureo. Nā ſicut ſe hēt pria mā in genere ſenſibiliū que neq̄ꝫ efficit neq̄ꝫ coefficit.ita intellectus polis ī genere ītelligibilium. So. mā pria vt preſcīdit a forma ſeu rōe ſue poſſibilitatis nullā hēat actiuitatez reſpectu actus 2i:ſed vt participat actū p̓mū rōe ei9 ſecus eſt q2 ex ipa vtſie ꝛ actu.p° reſultat ꝯpōitū agēs Et ſile eſt hic de intellpoli ꝛ ſua foa.i.ſpē.¶2°

Nam ītellectꝰ agēs est quo est oīa facē.3°.de aīa.g° īteu possibili nl fit. Uñ ƺ com.ibi co/ mē.32.eiꝰ actio nō ē actio:ƺ passio. So.quo ad actū pmū.i.spēƺ oīa fiūt īteu agēte:ƺ quo ad 2m pprie agit possibili ꝛ spē.p° vo ītellectu agēte cuiꝰ vtute pdcā agit.¶ 3° qꝛ si sic ē eēnt duo ītellectꝰ agētes.ꝛ 2ꝰ q agēt ad ītellectio/ nē eēt simpl nobilioꝛ sic nobilr est ītellectiuo ipsa spē.So.isti ītellectꝰ nō reputāt duo agē tia distincta:qꝛ possibilis nō agit nisi ī vtute agētis. Uñ possibilis nƺ est nobilioꝛ nƺ agit ad nobiliorē effem. Notādū vo ꝙ ītea agens est lumē eēntialr:possibilis vo pticipatiue in qȝtū ab agēte recipit spēs fulgidas. Uñ tā ip se q̄ȝ spēs ꝛ pnaꝛ oē pnm ītellectiōis dici pos/ sūt lumina.inqȝtū sūt qdā māifestatiua.

¶ Arguit etiā idē ꝙ nō reqrat ad vigoran/ dū vl eleuādū ītem possibilē.p° sic. Naƺ ītelle possibil nō patit passiōe abiectiua.g° nō īdi/ get vigoratiōe.iō eni noctua īdiget vigorati one.qꝛ sic patit.So.respectu actꝰ 2i reqrit ad vigorādū vigoratōe actiua nō passiua vl re/ ceptiua.Sƺ respectu actꝰ pmi reqrit ad dispo nēdū.Et si ꝯ hoc arguit negat ꝯña ꝛ pbatio. qꝛ ēt si noctua.nō pateret a sole adhuc ñ pos set clare vidē.¶ 2° qꝛ mā nō vigorat cū ƺ te imete recipiat nobilissimā formā.i.aīaƺ rōna lē.g° ꝛc.So.lƺ mā nō īdigeat vigoratiōe ad recipiēdū aīaƺ tñ īdiget dispositōe.Et rursus lƺ taƺ ipsa q̄ȝ ītellectꝰ possibilis careāt vigore eēnr ꝛ in actu hñt tñ vigorē subiectiue ꝛ ipoa qa suscipiunt actus qui sunt quidam vigores ex quibus cum potētijs cōstituūtur vigorosa agendi pncipia. vel agentia.

¶ Arguit vlteriꝰ idē ꝙ reqrat directe pp in tellectū agentē.p° sic. Illud lumē requirit ad vigorādū ꝛ ampliādū nāle lumē vt pƺ ex de here.ad nostrā li°.6. Nullū āt hēmꝰ nāle lu/ mē nisi ītellectū agētē.alioqn hērēmꝰ duo lu mina ꝛ vnū supfluū eēt.So.cōcludit ꝙ ē ne/ cessariū nō qdē ad vigorādū ītellectū agēteƺ vt hēat actiuitatē respectu visionis dei:ƺ ad supplēdū defectu nālis lumīs.i.ītellectꝰ agētƺ inq̄ȝtū vigorat possibilē eo° quo dictuƺ est ꝛ dat ei lumē.i.actū pmū vl dispositionē ad il/ lū quoꝝ neutrū pōt ītellectꝰ agēs. Nec oē lu/ mē naturale est ītellectꝰ agēs:ƺ est ille vel ab illo.¶ 2° illa lux incorpea sb qua ꝛ ī qua mēs videt.ē vitalis p eēntiā vl ad talē reducibilis Ergo istud lumē cū nō sit eēnr vitalis reduci tur ad vitalē.i.ītellectū agētē. So.nulla poa aīe ē eēnr vitalis ppꝛie:qꝛ nō sūt in hoīe plu/ res vite.Equiuoce aūt si agens est lux vitalis eēnr dico ꝙ etiā possibil ē silr lux vel luciduƺ vitale eēnr. Nō qꝛ eēnr sit lux:ƺ qꝛ eēnr ē po tētia vitalis ad quā suffic reducere lumē hoc Eēna tñ diuia que nobis p hoc lumē īiūgit ē vita eēnr potēs efficē oēƺ actionē vitalē quā pōt efficē intellectꝰ agēs.q extrinsece efficit ī tellectionē quā nec suscipit nec ītelligit fōma lr.Sciēdū est autē ꝙ intea agēs nō est ītensi bilis vel remissibilis ꝛ sua vtꝰ nec intendi nec extēdi pōt sic ꝙ aliqd sibi addat vl īfundat cū nō sit fbm actꝰ vl hītꝰ alicuiꝰ.Uirtus auteƺ possibil augeri pt nō qꝛ eiꝰ eēna ītēdat:ƺ qa suscipit habitꝰ qui sunt rōnes agēdi.

¶ Arguit vlteriꝰ idē ꝯ se ꝛ ꝯ nos.sic p°.Ui gorē quē deꝰ alicui dat p reale accñs pōt etiā dare p eiꝰ eēntiā.g° pōt facē ītellectū p eēn tāte claritatis quante est aliꝰ cū lumē glie.g° talis nō egebit lumīe.So.claritas hītꝰ vigo rat ītellectū determinādo ipƺ ad certū obm. Uñ respectu diuersoꝝ oboꝝ diuerse sūt vigo rationes p cōsuetudinē acqsite. Claritas aūt lumīs eēntialr ꝛ nālis.est īdeterminata respe/ ctu oīs obi ꝛ nō pportiōata pportiōe appo/ priatōis. Negat g° añs ꝛ īstātia est de vigo re approꝑatiōis.ƀ aureo.¶ 2° deꝰ p lumē cāt visiōeƺ.g° idē sine lumīe pōt. So. vtiqƺ illaƺ pōt facē sine lumine:ƺ nō ꝙ hō illā efficiat si ne lumine.¶ 3° qꝛ q̄litas que vni est accñtalis puta lumē gloe alicui pōt eē nālis.So.pt eē cōnāle.i.ꝯueniēs ab origie ñ āt cōnāle.i.ꝯña pnꝰ rei create:qꝛ sp ē accñs sepabile.Aureo.

¶ Ulterius recitat quādā opinionē dicentiū ꝙ ibi nullū est lumē pter actū.i.facialē seu cla rā visionē ꝛ de hoc lumine exponunt oēs au ctoritates:ƺ male:qa sancti per lumē nō cō/ sueuerūt significare visionē:ƺ pncipiū eiꝰ ꝛ p̄ cipue in decretali allegata.in qua legis lator loquit ad mētē theologoꝝ qui pcesserāt pu ta.s.tho.alber.petri de tarā.ꝛ alioꝝ mltoꝝ

quorũ opinionẽ intẽdebat approbare.
¶ Cõtra eãdẽ arguit durã. dicẽs. Illa vigo-ratio nõ põt eẽ p itẽsionẽ itẽ^us a lumie. p° q2 ñ est itẽsibilis. 2° q2 lumẽ itẽdẽs esset tale fõlr. vl' vtualr. q est eẽ cãz eius. Nec eẽ põt q2 illa duo teneãt vicẽ vni⁹ agẽtis pfecti: q2 vtrũq3 eorũ hr̃ et similẽ vtutẽ re^u visionis vt p3 de trahẽtib⁹ navẽ. z pñr vtrũq3 eẽt po^a. So. nõ vigorat itẽdẽdo. nec vt distinctũ ptiale agẽs s3 3°° vt noua rõ agẽdi sup iducta z alteri⁹ rõnis ab ite^u vt ex ea: ite^u z eẽn^a diuia suplẽte vicẽ spẽi 9stituat aliquo^o 9stitutõis vnũ pfectũ agẽs. sic ex ite^u po^{ia} z spẽ. z gñalr sic ex po^a z hitu suo. Nec tñ seqr̃ vtriusq3 vtutẽ eẽ eiusdẽ rõnis sicut nec inte^us z sue speciei.
¶ Arguit et idẽ q nõ reqrat ad suscipiẽduz visionẽ. Cũ. n. arguit sic. Nullũ sbz ẽ susceptiuũ fo^e supnãlis nisi dispõat supnãlr est falsũ q2 cũ ipsa dispõ sit fo^a supnãlis aut ibit in ifinitũ i talib⁹ formis aut aliq ime^te suscipiet in nã. So. reqrit ad suscipiẽdũ actũ p^m elicitiuũ visiõis. Nec oĩs supnãlis fo^a reqrit supnãlez dispositionẽ: s3 pncipal'. sicut ẽt i nãlib⁹ ẽ ordo z aliq reqrit dispositionẽ vt sbal' z aliq ñ vt accñtal'. Nã g° est ime^te capax aliquarũ supnãliũ: s3 nõ oĩuz. ¶ 2°. Si reqrit ad illud aut ad elicie̅dã visiõez est pp excessuz obi sup potẽtiã qd ẽ falsũ: q2 posito lumie adhuc excedit ifinite. So. nõ reqrit solũ pp ifinitã distãtiã po^e ab obo: s3 pp iapproꝑationẽ ei⁹ nãlẽ ad tale obz z pp ifinitũ excessuz sup repsẽtatiõe fõmarũ q̃b⁹ ite^us itelligit. ¶ 3° q2 fr̃ tho. 4. d. 49. tenet q btã visio est cõicabil' exñti i puris dispositionib⁹ vie. So. ibi z p̃i. q. x. ar. xi. vr̃ tenuisse. s. tho. q miracl'ose viator sine lumine glo^e põt eẽn^{as} dei vidẽ: s3 h° vr̃ post correxisse vl' exposuisse vt itelligat de lumie disponẽte p modũ hitus z fo^e imanẽtis. vt p3 p̃i. q. 12. ar. 2. z 2. 2e. q. 185. ar. 3.

Lteri⁹ circa di. 49. qrit vtrũ eẽn^a diuia ab ite^u creato per aliquã sĩlitudinez videatur.
¶ P^a 2°. Diuina eẽn^a p nullã creatã sĩlitudinẽ videri pt. 1. q. 12. ar. 2°. 4. d. 49. ¶ 2^a. Ad eã vidẽdã reqrit q ipsa diuina eẽn^a vnitur itellectui nr̃o vt forma itelligibil'. 4°. vbi. s. z veri. q. 8. ar. 1. z 2°. 3 ca. 50. z 1. q. 12. ar. 2. Ipsa. n. sola est sufficiẽs repñtatiuũ sui.
¶ Cõtra p^{am} * debilissime arguit aureo. iõ sciendũ est. p° q cognitio seu visio vt dic actum nõ est similitudo rei cognite nisi rõne sui pncipii q ẽ spẽs aut sui termini q est vbũ. z sic sumũt eã sctĩ. s. pro pncipio vel termĩo qñ hoc videtur dicẽ. Utrũ aũt btĩ verbũ formẽt cõiter tenet q nõ bñt aliud ab increato pp intimã eius presentiam ad intellectum diuinuz. Potissime vo intellectio nõ est sĩlitudo si sit de gñe actiõis qd ad pñs non discutio: s3. s. tho. vr̃ tenẽ q sit verũ. Sciẽdũ ẽ etiã 2° q cũ btũs dyo. aut. s. tho. dicit q spẽs iferioris ordis ñ repñtat nãz supioris sic itelligẽdũ ẽ: q2 data q̃cũq3 spẽ creata de⁹ põt facẽ creaturaz adequãtẽ totã repñtationẽ ei⁹ z pñr illa non erit pfecta sĩlitudo diuĩe eẽn^e. g° oĩs fõma finita repñtat eã ipfecte z pñr tollit clara visionez dei z si nõ alteri⁹ qd adequate repñtat. Sciẽdũ ẽ 3° q itelligẽ vl' cognoscẽ vt noiat actũ 2^m. nõ est purũ pati: s3 agẽ imanẽter: q2 tñ videre z itelligẽ sũt termini equoci significantes actũ pmũ z 2^m. iõ sctĩ varie de eis loquunt. Uñ q2 vt dicit. s. tho. in multis locis. operatio vitalis ẽ a pn° intrĩseco dico q obm extrinsecũ mouet po^{am} ad aliquẽ actũ pmũ q est spẽs impssa: s3 ista ipressio passiua nõ est act⁹ vitalis vl' itellectio aut sensatio nisi 9currẽte po^a vitali ad actũ 2^m. q eẽn^r differt a p°. Uñ p vnã spẽz põt hõ i multas itellectiões. p̃i. q. 8. ar. 13. 2^m. z angelus vidẽs spẽz i itellectu hois. ob h° ei⁹ cogitatões nõ videt vt ibi dicit. Cũ g° dicit ari. 2°. de aĩa q eadẽ ẽ actio sensibilis z passio sensus. loqr̃ de actu. p° non de 2°. cũ aliqñ sine sensibili sit 2⁹ q ab eo eẽ ñ posset. vt p3 i cogitatiua z fantasia z sensu cõi z multo magis in ite^u cũ format diffinitionẽ. De dictis autẽ com̃. in hac mã nõ est curãduz q2 turpiter z pnitiose docuit. Sciẽdũ est 4° q itellectio realit' a spẽ distiguit: q2 aug. vbi q3 dicit cogitationẽ eẽ plẽ z spẽz parẽtem vt 14. de ci. de. ca. 6. z. 7. nec valet dicere q loqtur de spẽbus que sunt in memoria. nõ i itellectu: q2 ista duo in pte itellectiua sunt vnũz.

Intellec° āt nec ē silitu° obi nec dat ei eē ab/
solutū distictū a spē ⁊ itellectōe ⁊ vbo: ſʒ dat
relōnē rōis vl' denoiatiōez eo° q̄ scibl'e dr̄ ad
sciāʒ p rem rōis ⁊ tale eē relōez suffic ad rerū
nās eē actu vl'es vt sūt ɔcepte ⁊ cognite. Sciē
dū ē 5° q̄ ꝫm aug. dū mēs se cogitat pōit se añ
se q̄ꝛ. s. gn̄at ɔcepm ⁊ vbū sui q̄ ē aliud ab ipsa
⁊ pn̄r ipa hʒ dupx esse. s. in se ⁊ in suo ɔceptu.
Cogni° āt nō sistit ī vbo: ſʒ illimitate ad rem
terīat. Ipʒ aūt vbū est expssa rei silitu° ⁊ qn̄
ꝫ expssior q̄ʒ spēs puta cum mediāte spē for
mat diffinitio aut ɔpoītio vel diuisio ⁊ ē al/
teri⁹ rōis l'situdo q̄ʒ spēs a qua nō differt so
lū vt intēsiʒ a rēisso q̄si ɔtinēs illā eminēter.
Nā spēs est foª fixa ⁊ act⁹ pm⁹. verbū aūt est
trāsiens p modū passionis ⁊ termin⁹ act⁹ 2ⁱ.
Nec est gn̄alr̄ vez q̄ pfectio: foª vl' accn̄s cō
tineat min⁹ pfectū q̄ꝛ intellectio ⁊ volitio nō
ɔtinēt suas poªˢ qb⁹ sunt nobiliora silr̄ ⁊ q̄/
tas nō ɔtinet quātitatē. Nec valet si detur
exēplū de aīa itellectiua ⁊ trigono ⁊ tetrago
no. q̄ꝛ tales foᵉ sūt eiusdē ōdis vt. s. q̄lʒ sit fi/
ra ⁊ aliā n̄ p̄suppōat ī eodē sbo nʒ ab illa de/
pēdat. Sec⁹ ī ppoito. Sciēdū ē vltīo q̄ spē
existe ī iteᵘ poⁱⁱ n̄ sp̄ iteª ē actīm sufficiēter di
spositū ad agēdū: ſʒ tūc solū qn̄ spēs ē pfecte
intēsa ⁊ sufficiēter in actu p°. 2. ꝯ. ca. 73.

Ltio circa. 49. distin. q̄ritur
vtrū vidētes deū videat ī eo
oīa que possūt ī ipso videri.
¶ P° ɔ°. Null⁹ inteᵒ creatus
vidēdo eēntiā dei videt ī eo
oīa q̄ facit vl' facē pōt. i. q. 12.
ar. 8. 4. v. 49. vi. q. 8. ar. 4. 3. ꝯ. ca. 55. B. n. esʒ
īfinitū a finito ɔp̄hēdi. ¶ 2ª. Inteᵒ creat⁹ vi/
dēs diuīaʒ eēntiā ī ea videt aliq̄° oīa. i. oīa p/
tinētia ad vniuersi pfectiōem nō aūtē omnia
que de⁹ videt 3° ꝯ. ca. 5.

¶ Cōtra pmā arguit godo. 6. q̄l. q. 3. dicens.
Quidā dicūt deū posse videri nulla creatura
in eo visa. q̄ꝛ inteᵒ limitat⁹ pōt ɔsiderare ab/
solutū nō ɔsiderato relatiuo etiā si sint ideʒ.
De⁹ āt est pn̄m cognoscēdi se vt ē aliqd abso/
lutū: creaturas vero ꝫ rōeʒ relōis q̄ est idea
Sed ꝯ. q̄ꝛ ipa eētia īq̄ʒm repn̄tatiā alioꝝ est
idē q̄ ipa idea. ⁊ rōe sue īfinitatꝫ ē repn̄tatiā
oīuʒ. g° vtrū non pōt intelligi sine alio. Alij
dicūt q̄ inteᵒ creat⁹ aliqua videt in dō ⁊ aliq̄
nō q̄ꝛ illū n̄ ɔp̄hēdit. Sʒ q̄ꝛ diuīa eētia nālr̄
eq̄ oēs q̄ditates repn̄tat. Alij dicūt q̄ videt
spectātia ad vniuersi pfectionē ⁊ nō alia. Sʒ
ꝯ. q̄ꝛ de cognitōe indicādū est ꝫm mediū eius
deʒ qd̄ hic equalr̄ repn̄tat hec ⁊ illa. sicut me
diū creatū repn̄tat hoc ⁊ nō illud. So. Existi
mat iste falsē q̄ bt̄i videāt oīa relucētia indi/
uīa eētia. ⁊ differāt eoꝝ visiōes p magis ac
min⁹ limpide vidē. Pro p° dō opiniōe ī pba
ta sed male: scito q̄ trib⁹ modis aliqd ē ī dō
p° vnite realr̄ vt oīs pfectio 2° virtualr̄ q̄ꝛ. s. ē
indiuidua poª vt creature. Differūt. n. isti mo
di q̄ꝛ aliqd est ī diuīa eētia q̄ nō in poª vt in
finita bōitas. 3° ītelligiblr̄ vt oīa ab eo cogni
ta que sūt ī dō vt rōes cognite que sūt idē q̄
idee. Est āt idea ipa eētª intellecta vt imitabi
lis ab hac vel illa creatura. Nō intēdit. g° illa
opīo q̄ possit videri eētª nō viso sunᵗᵒ ideaꝝ
ſʒ q̄ possʒ videri absq̄ B q̄ viderēt res ꝫ rō
nes distīctas qb⁹ de⁹ intelligit creaturas suā
eētªˢ imitari dū videt̄ q̄dē id q̄ est imitabile
ab ista creatura: ſʒ n̄ vtsic ⁊ ɔn̄r n̄ vidē° crea/
turas distīcte ī dō q̄ n̄ videt̄ ī eo distīcte nisi
videat̄ vt imitabil'ē. Ad ī pba. dico q̄ lʒ eēn
tia sit realr̄ idea: tn̄ ydea dic̄ distīctā rōeʒ h⁹
vl' illi⁹ creature ipoꝛtādo distīcte id qd̄ eētª
ipōtat vnite. Addit. g° idea sup eētªˢ rōeʒ di
stīctōis ita q̄ eētª vt eētª indistīcte ydea hō
vt idea distīcte r̄pn̄tat q̄ repn̄tat B oīa hnar.
ī qb⁹ st̄ q̄dā dubia. Nota. g° q̄ eētª vt eētª re
pn̄tat distīcte: ſʒ n̄ ē distīcta rō n' supueniente
reᵘ rōis. Indiget. g° eētª talib⁹ respectib⁹ n̄ ad
h° vt distīcte repn̄tet. q̄ꝛ n̄ pficit̄ ab eis ī eēn
tia vl' repn̄tā°: ſʒ eis īdiget ad B vt ipa sit di/
stīcte rōes ⁊ distīcta exemplaria. Nō. g° reᵘ
dat eē rē ppaʒ eq̄ ſʒ dat eē rōeʒ distīctā a rōe
leōis. Sciēdū ē 2° q̄ cū dr̄ creaturas n̄ posse
ī diuino eētª cognosci distīcte n' ipa ītelligat̄
vt ē distīcte imitabil': B vez ē si li ꝫ qd̄ dicat
ɔcomitātiā nō aūt si dicat rōeʒ ⁊ cāʒ cogno/
scēdi ⁊ B eādē rōe q̄ꝛ. s. reᵘ° p̄dicti n' ad talē co
gnitōeʒ ɔferūt: ſʒ eā ɔcōitant. vn̄ vt pʒ p°. ꝯ.
ca. 55. pus nā de⁹ ītelligit distīctōeʒ creatura
rū q̄ʒ respectiuū idealiū. vn̄ didi° ydeaꝝ ɔseq

tur ppa͞z ꝛ distictaꝫ cognitionē dei de rebus ymo actū reflexū quo deus intelligit se itelligere creaturas distīsimode sibi assimilabiles. Est et sciendū 3° ꝙ dicta opinio vera est lȝ rō adducta nō sit bona. Pōt enim diuina essentia vniri intellectui creato tam remisse ꝛ cuꝫ tam modico lumine glorie ꝙ non vniret ei vt ratio alicui⁹ creature. Licet eniꝫ ipsa ex se ꝛ nō per aliqd additū sit ratio omniū nō tamē cui vnitur vnitur ei vt ratio omniū vnitur: sed aliquoꝝ ꝛ pluriuꝫ ꝫ varietatē luminis glorie quo ad itellect⁹ creatos: diuino autē vt ratō omniū. Ad illud vero qd godofr. dicit ꝯtra aliā opinionē q̄ est. s. tho͛ dicit ꝙ eēn͛ diuīa est rō ppa singlaꝝ creaturaꝝ nō qꝛ aliqd adequate repñtet puta equū ꝛ nō asinū: sed qꝛ representat oīa nō solū q̄ꝫm ad comūia: sed etiā ad ppria ꝛ hoc ex se sine supadditō. Lȝ aūt de se sit talis. i. rō ppa nō tamē pōt intelligi talis nisi cointellectis diuersis respectib⁹ eius ad creaturas. Et qꝛ idea importat rationem ppriaꝫ vt intellectaꝫ: ideo de ratōe idee est respect⁹. ꝛ secūdū respect⁹ multiplicat tamen taꝫ respect͛ q̄ꝫ idee vtfic. cōsequitur distinctaꝫ rationē creaturaruꝫ ymo actuꝫ reflexuꝫ quo deus intelligit se itelligere creaturas. Ad argumētū patet qꝛ nō cuilibet itellectui vnitur vt ratio omniuꝫ diuina essentia ppter defectuꝫ intellectuū. ¶ 2° arguit ad ideꝫ. Omnis creatura in deo ē creatrix essentia. g° equaliter se habet vt videat per creature essentiā. So. Negat ꝯña. Creatura eni ꝫ suū esse in deo. i. ꝑa ratō creature ē diuina eēntia ꝛ eꝯ° ꝑa est oīuꝫ rō: sed nō vnitur oibus vt omniū rō. ¶ 3°. Beat⁹ pōt videre maius. i. infinitateꝫ deitatis. g° ꝛ min⁹. i. creaturas entes ꝛ po͡les. So. Plus est videre essentiaꝫ. ꝛ creaturas in ea. q̄ꝫ p̄imū tm̄. Sed ꝯtra ingt qꝛ vtrūqꝫ per idē mediū videt. So. Illud tamē medium cuilꝫ ostēdit deū necessario nō aūt oēꝫ creaturā. ¶ 4° qꝛ non sequit ꝙ videns oīa cōphendat qꝛ pōt quis videre limpidi⁹. So. qui oīa videt in verbo videt ea līpiditate. qꝛ ꝛ vbuꝫ. ¶ Cōtra eādē arguit durā. dicens. Creature nō repñtātur in diuīa eēntia vt res obiecte in speculo qꝛ vel ip̄imerētur ipsi speculo vel ab eo reflecterētur secūdū duas opiniōes de ymagine. vtrūqꝫ autez hoꝝ patet falsuꝫ. Naꝫ sicut cōclusiōes in p̄in° vniuersali silogistico qꝛ in eo nō representat ꝑticularis cōclusio in actu nisi facta applicatiōe ꝛ sumptōe sub ipo sed in potētia ꝛ in vli qd hic nō est. Ergo repñtant vt effect⁹ in causa ꝛ creabile creatiuo. Ex quo sequit ꝙ beat⁹ videt oīa creabilia q̄ꝫm ad quid ꝛ si nō q̄ꝫm ad qꝛ sunt. Pro h° āt arguit sic. Naꝫ videt omnia naturalr̄ ꝛ nec° in diuina essentia repñtata. g° oīa creabilia q̄ꝫm ad qd sunt. Aña pꝫ qꝛ non est defect⁹ ex parte obi nec etiaꝫ ex ꝑte inte°: qꝛ ex quo ꝑt in formā representātez pōt etiā in repñtata. So. Representant ꝛ vident sicut ꝯclusiōes ī p̄n° vli ꝫm virtutē licet nō ex p̄in° qd p̄nm q perfecte cognoscit statī sine sumptiōe sb ipso ꝛ sine applicatōe cognoscit multas ꝯclusiōes in illo. Lꝫ. n. ad cognoscere ex p̄n° regrat sub sumptio sb eo nō tn̄ ad cognoscē in p̄n°. Dato āt 3° mēbro nō seqt qd īfert videlꝫ beatū videre oīa creabilia. Ad ꝓba. negatur aña ꝛ ad ꝓba°. dicit ꝙ est dfectus ex ꝑte inte° q nō vnit illi eēntie q̄ꝫm ad totū eius posse quo ponit in actu p° sufficiēter re͡u cognitiōis oīum. Nec si potest in formaꝫ repñtatē ideo etiā potest in representata.

¶ Cōt° eādē q̄ ad moti͡m aureo. ꝙ vidēs dio po͡lia in deo. nō ꝯprehēdit illū nec°. Nā si ita ē seqt. p° ꝙ vidēs īfinitatē di ītēsiuā ꝯphēderet illuꝫ: cum ista sit ꝑfectior ꝛ intimior deo infinitate extensiua ꝛ sit eius causa. Ideo enī infinita potest facere ꝛ representare. quia est infinitus intensiue. So. negatur sequella. Infinitas eni ītensiua cōueniens deo ꝑ respectū ad eēntiā ꝛ actualitatē lꝫ sit deo intimior q̄ꝫtū ad eē q̄ꝫ extrinseca. secus q̄ꝫtū ad modū intelligēdi: qꝛ ex p̄ma nō infert dei cōprehēsio cū supra eēntiā dicat solā negatōeꝫ. Ex 2a aūtē infert nō qdē q̄ꝫtū ad negatiōnē quā dicit. ꝫ qꝛ īfinita vniuersitas creabiliū ē adequatū obm diuine po͛ vt po͡a ē. g° ꝑ ipsaꝫ ꝯp̄chēdi tur diuina po͡a sicut po͡a ꝑ obm ꝛ ꝑ po͡as eēn͡a sic sbm ꝑ passionē ppriā ꝛ adequatā. Infinitas aūt ītensiua cōueniens deo ꝑ respectū ad extrinseca q. s. attēdit ꝫ ītēsionē opatiōis ex

parte facti nō est itimior extēsiua que attēdi tur ꝫ multitudinē factoꝝ. De hoc po. q. i. ar. 2. ¶ 2°. qꝛ seqꝛ ꝙ qualꝫ reuelatiōe facta btūs fieret beatior: qꝛ plura videret ꝛ ꝯñr pfecti⁹ videt. So. negat seqlla ꝛ pbatio: qꝛ reuelationes nō fiūt solr p visiōez vbi: ꝫ p alios act⁹ nō btificos. Nā ab istāti p° visionis vident oīa que p illā sūt vidēda. vi. q. 8. ar. 3. ꝛ. 4. d. 49. ¶ 3°. qꝛ seqꝛ ꝙ vidēs creaturā creari ꝯprehēderet ifinitatē vtutis creatiē, cū sola virt⁹ ifinita creet. So. negat seqlla. qꝛ po^a nō ꝯprehēdit ex cognitiōe infinitatis sue sicut ꝯphēdit ex suo obo. Sciēdū vo est ꝙ diuina eēn^a siue videat siue nō semp est oīuꝫ rō: qꝛ visio nihil ei ꝯfert aut tollit: ite° tñ creat⁹ nō videt eā vt exēplar hui⁹ vl' illi⁹ nisi videat eā sb tali aut tali gradu ita ꝙ q̄ꝫto sb itēsiori gradu vr tāto videt vt pluriū rō. Inferior tñ btūs pōt scire plura q̄ꝫ supior ex diuia reuelatiōe lꝫ nō p visionē vbi. Cōfi^r arg^m: qꝛ oēs creature nō adequant deū in eēndo. g° nꝫ ei⁹ cognoscibilitatē si cognoscant. So. vniuersitas creabiliū adequat diuinā eēn^{a3} vt po^a est ꝛ si nō vt res est tāq̄ꝫ ppri⁹ ꝛ adequat⁹ effect⁹ ꝛ maximū in qd̄ pōt. ꝛ ꝯñr ex visiōe talis obi po^a ꝯprehēdit aliquo° ꝛ si nō oīmode. Est aūt notāduꝫ ꝙ diuie psōe ꝛ diuina atributa vident: videt a quocūq̄ꝫ q̄ꝫtūcūq̄ꝫ remisse vidēte. Uisio enī hoꝝ nec° seqꝛ visiōez dei: qꝛ qd̄lꝫ taliū eq̄ offert in se sicut diuina eēn^a. Uisio aūt creabiliuꝫ nō seqꝛ visionē: ꝫ modū videndi: qꝛ talia nō offerūnt in se ꝫ in alio. Si āt hui⁹^a creabilia viderent visiōe vesptina ꝛ nō i vbo ex tali visiōe nō ꝯphēderet simp^r diuina po^a quo ad suū absolutū: ꝫ solū ꝫ qd q̄ ad re^{ll}° ꝛ hitudines ad oba. Sec⁹ si videant in vbo. Cā aūt ē qꝛ ista cōuertunt pfecti⁹ vidē vbuꝫ ꝛ plura in eo vidē ꝛ eꝯ°. Idē ēt est de cognitiōe effectiuā i cā ꝛ ꝯclusionū i pn°. Si tñ cognitio effectuū aut ꝯclusionū aliūde q̄ꝫ ex cā vl' pn° hēret ex hoꝝ pluriū notitia nō iferret pfectior notitia cāe vl' pncipij. Est āt sciēdū ꝙ ꝫ aure. btūs eo actu q̄ videt vbū nullā videt creaturā distīcte: ꝫ solū vt in quodā obo eminenti. Et triplicē ponit iste notitiā btōꝝ. p^a est notitia clare visiōis dei. 2ª est matutia creaturaꝝ que ex pori cāt. 3^a ē vesptia p ppas reꝝ spēs. Sꝫ ista sūt dicta volūtarie ꝛ ꝯ doctnā sctōꝝ.

Irca distin. 50. q̄rit vtrū aīa a corpe separata aliqd itelligat. ¶ P^a ꝯ°. Aīa separata pōt naturalr aliqd itelligere: quia nulla sba est ociosa. ¶ 2^a. Nihil tñ intelligit aīa sepata p spēs abstractas vl' acceptas a rebus cognitis post sepationē vl' in ipsa sepatione: qꝛ tūc nō hꝫ organa ad abstrahendum. ¶ 3^a. Aliqū tamē itelligit p spēs acceptas a rebus dū erat in corpe: qꝛ ille manēt in ea ꝛ nō frustra. ¶ 4^a. Intelligit * etiā p spēs sibi diuit⁹ in ipsa sepatōe infusas. Dīs eni sba itellectua vel separata recipit hui⁹^a. ¶ 5^a. Qñ qꝫ etiā intelligit vidēdo sbas sepatas ꝛ i eis rerū spēs qꝛ assimilantur angelis in modo essendi ꝛ recipiendi ꝛ cognoscendi.

¶ Contra 4^{or} vltimas sil' arguit scot⁹ ꝙ aīa nō itelligat oīa p spēs acq̄sitas i corpe l post sepationē ifusas q̄si nullā acq̄rat ex̄ corp⁹. p° sic. Aīa ex se ꝛ p se pōt hr̄e suā opationē cūꝫ hoc possint iferiora puta lapis. g° ille spēꝝ influxus nō est necessari⁹. So. ea que aīa nō intellexit in corpe ꝛ itelligit sepata nec° ipa itelligit sine spē aut abstrahit spēs sine fantasmate: qd̄ vt dr̄. 3°. de aīa. est obꝫ inte° abstrahētis: aut necessarius est dict⁹ ifluxus. Nec hoc est attoller̄ lapidē q in se hꝫ pn^m sui descēsus sup̄ aīaꝫ: qꝛ nō ois po^a actiua nobilior ē q̄ꝫ passiua q̄. s. nō pōt exire in actū 2^m. nisi aliunde recipiat p^m vt pꝫ. i. q. 79. ar. 2. Nobiliō enī ē ite° vtute vegetatiua. ¶ 2°. qꝛ duo accidētia ei⁹ spēi erūt in eodē. s. spēs acq̄sita ꝛ ifusa. Dices ꝙ spē differūt sic vtus infusa ꝛ acq̄sita ꝯ p°. qꝛ suppōit falsuꝫ de distictiōe vtutum. 2° qꝛ vtutes possunt hr̄e specificā differētiaꝫ. s. alietatē regule nō aūt spēs: cū nō hēant differētiā nisi ꝫm pn^m effectiuū vel modū efficiendi q̄ spē nō distinguit ꝫ aug. 3. de tri. ca. 9. So. spē differūt. i. q. 89. ar. 5. 3^m. ꝛ. 4. d. 50. ar. 2. ꝛ preter differētiā ꝫ pn^m effectiuū habent aliā ꝫm fōle exēplare cui cōfōmat. qd̄ ē q̄ditas rei mālis relucēs i fan^{te} quo ad acq̄sitas ꝛ ydea ac spēs āgelica q̄ ad ifusas. Uñ sīt vl' io/

res.Uñ ēt hȝ diffenas ex parte obo⁊ ſȝ vlē ⁊ pti9.qꝛ p ifuſas cogōſcit aīa oīa nālia in vli ñ āt ſpalr ⁊ deteriate.aīa.q.18.⁊.i.q.89.ar.1. Jnte9.n.nr ſua debilitate ñ ita pportioaf ilł vt āgelic9.¶ 3° poſita aīa ⁊ lapide p̄ñte poſi/ ta ſī oīa neca actiue ⁊ paſſiue ad abſtractōeȝ ſpēi.g°.ponit abſtractio.So.nȝ inte°po'tis p̄t pati imete a re nē agēs p illā p̄t imete agē cuȝ virtuȝ paſſio ⁊ actio ſit circa fantaſma.ſine q̄ ñ poſſet agēs agē id qđ p̄t mediāte eo.cecus nat9 poſſȝ abſtrahē ſpēȝ coloris. Deficit.g° ī cāu fantaſma.Sȝ ꝯ igt.qꝛ nl eſt ī fantaſmate cātiuū ſpēi qđ ñ ſit emineter ī obo.So.qꝛ ac tiuū ⁊ paſſiuū oꝛ eē vni9gn̄is ñ p̄t ite° imālis imediate pati a re mālī cū q̄ ñ ꝯi ī mā.ſȝ a ſen ſu ī q̄ ſt foe medio mō.i.nȝ itelligibilr nȝ cuȝ mā ſȝ ſine mā ⁊ cū māe ꝯditōib9.¶ 4°.aīa ſe/ parata p̄t hr̄e cognitōȝ ītuitiuā. Nō p fanma aut ſpēȝ.qꝛ neutrū facit cogitōeȝ de re vt exi/ ſtēte cū repn̄tent tā exn̄s q̄ȝ ñ exn̄s.g°erit de re ī ſe ſine ſpē ⁊ fantaſmate. Jtē diſtātia locał obi īmoderata īpedit iſtā cogitōeȝ ītuitiuaȝ ſȝ aug.li°. đ cura.p mō. qꝛ neſciūt aīe defun ctoꝝ ea q̄ hic fiūt niſi diſcant ab āgel' aut aīa/ bus nouit ſepatis. eo° q̄ a ioħe ſciuerūt aduē tū xpi.g°iſta p ſpēs īfuſas ñ cognoſcit. So. dato q ītuitiua cogitio p fanma aut ſpēȝ ab/ ſtracta hēri ñ poſſit q̄.ſ.ſcit res exiſtēte hic ⁊ nūc: ſec9 de ſpē īfuſa q̄ ſinglare ⁊ ei9 exiſtētia ⁊ tp̄s ⁊ loc9 repn̄tanf.eo q ſit pticipa°ydeał rōis q̄ ſcit ſinglare.vide aīa.q.20.vi.q.19.ar. 2.⁊.i.q.89.ar.4.⁊.4°.d.50.q.i.ar.2. Per ta/ les g°ſpēs cogōſcit aliqua ſinglaria.lȝ ñ oīa. Nec hāc cogitōeȝ īpedit diſtātia local. ⁊ h9 pbatio peccat.ſȝ ñ cāȝ vt cāȝ. Nō.n.ignorāt mortui q̄ hic fiūt.qꝛ localr diſtant: ſed vt ha bet.i.q.89.ar.3.⁊.8.qꝛ nō cognoſcūt ſingula/ ria ille aīe niſi ad que ſt deteriate p veſtigiuȝ p̄cedētis cognitōis aut afectōis aut p ordi/ natōeȝ diuinā ſm quā a ſtatu viuētiū ſt ſepa te.ſȝ ex illo.Unde q̄ dicif de ioħe nō ſt ad p poſitū.ſi qꝛ dicēda p ipȝ nō ignoꝛabāt moꝛ tui rōe local' diſtantie:ſȝ alia cā.tū qꝛ dictur9 erat q̄dā ex ſola reuelatōe ſcibilia. ¶ 5°.q̄ꝛ il/ la pbatō tua q aīa a rebus ñ ſuſcipit eo q ibi nō ſit ꝯueniētia recipiētȝ ⁊ recepti ñ valet qꝛ aut eſt ex 4°r termīs:aut nō ꝯcludit pro/ poſituȝ aut aliqua p̄miſſaꝝ ē falſa.So.pro batio ſtat in hoc q īter ſbaȝ ſupatē ⁊ rē mālē nō eſt illa ꝯueniētia q̄ reqrif inter agēs ⁊ pa/ tiens po'ts ⁊ actum.Cōfirmaf argm.qꝛ ſm te fantaſma hȝ talē cōueniētiā ⁊ tn̄ hȝ ꝯditiōes oppōitas ſpēi ſuſcepte ī inte°cū repn̄tet hic ⁊ nūc. illa āt vłiter. So.hoc nō obſtante hȝ eē aliquo° intētiōale ⁊ a mā abſtractū pp qđ ca dit ī idē genus cū ſba ſepata. Nec impeditur tātuȝ ex organo corporeo quātū ex mā extrī ſeca.nec ideo ē actiuū.qꝛ repn̄tatiuū.Sciēdū vero q de hoc ē alia pbatio talis. Mediū in ter ſbas mālēs ⁊ imālēs cuiuſmodi ē aīa q̄to magis recedit ab vno extrēo quo ad modum eēndi tāto magis accedit ad illud ēt q̄ ad mo dū eēndi ⁊ ꝯſir quo ad modū opandi ſeu ītel ligēdi.Et ſi obiciaf q aīa erit capatioꝛ talis influxus ſpēꝝ ſeparata q̄ȝ ꝯiūcta corpori glo rioſo: dico q veruȝ ē loquēdo de capacitate nāli nō de gratuita.qꝛ corpus glōſuȝ in nullo īpedit eā a tali īfluxu.¶ 6°.qꝛ ea q̄ aducuntur in cōfirmatōeȝ hui9 de viſis ſōpno ſt figmēta qꝛ q̄to ſompnus eēt profundioꝛ magis taliā videreſ tn̄ ēt.qꝛ epilētici regulariter viſitarē tur ab hui9 ſpiritib9.Uidēf igitur iſta ſumpta ex machomēti viſiōib9 q cū epilētic9 eēt ad h̄ celādū dixit ſibi eē tacēdū cū ſibi angelus lo/ queref. So.dictis ſcōꝝ ꝯſonū ē q ī ſompno ⁊ extaſi ⁊ trāſitu ſit aliqn̄ homo ħilioꝛ ad in fluxū ſbarū ſepatarū. ⁊ ꝯñe ꝯ hoc facte negā tur.Lȝ.n.ad hoc diſponat abſtractio aliq̄ fa/ cta a ſēſibus nō tn̄ oīs:ſȝ facta a cā aīali vt in atēta ꝯſideratōe ⁊ a cauſa nāli ordinata vt in aſcenſu vapoꝝ. Nō āt ab egritudine ⁊ que ē tanta vt tollat opationes ſenſuū īterioꝝ po/ tiſſime fantaſie. Tūc.n.aīa relicto corpoꝛe in tendit ſpiritualibus ⁊ imaginarijs obis.Tan tus āt poſſet eē ſōpnus q nulli obiecto inten deret.¶ 7°.qꝛ nō valet illa pbatio qua inferf q fruſtra aīa vniref corpori. Nō.n.iſta vnio eſt pp perfectionē aīe:ſed totius cōpoſiti. Et hoc dato adhuc nō ſeqtur illud ſi p aliā viaȝ poſſit ſuaȝ pfectiōeȝ acqrere ſicut ēt ñ fruſtra ſeccatur qui pōt aſſeq ſanitatē per ſecatiōeȝ ⁊ ēt p pottonē.So.illa vnio ē pn' pp acqrēda

pfectõez totꝰ ꝛ scđario ẽt aĩe ĩ corpore ꝛ per corpꝰ qꝛ ꝯtervie ẽ dicere ꝙ vna ps nõ ordinef in bonũ alteriꝰ: ſꝫ ſolũ totiꝰ. vlteriꝰ dico ꝙ ẜꝫ arguẽtẽ aĩa ſepata. ſua nãli virtute. ꝓõt acqrẽ cognitõez pfectã. intuitiuã ꝛ abſtractiuam. cõez ꝛ deteriatã. diuꝫ mãliũ ꝛ imãlium qditatũ aqua cognitiõe p corpus ĩpedif. qꝛ tũ ad mãlia q̃ ſentire ñ põt. puta cecꝰ colores. gº fruſtra vnif aĩa cũ ex hoc ĩpediaf finis pp quẽ vnitur ſicut ẽt fruſtra ſecat qs ſi ſectio impedit pfectã ſanitatẽ acqſibilẽ p potionẽ potiſſime vbi eque facile eſſet vtrũqꝫ adhiberi. ¶ 9º. qꝛ ñ valet illa q̃ fit de trãſitu ab exemo ad exemũ. pº qꝛ mediũ necᵐ ẜtuti abſtractiue debili ñ ẽ necᵐ abſtractiue forti. 2º. qꝛ diceref ꝙ alteꝝ extremũ eſt eſſe ſenſibile qđ multos hꝫ gradus ꝛ virtꝰ fortior põt a remotiori ab ſtrahẽ: ſꝫ ñ debilior. So. ad primã calũpniã dico ꝙ lꝫ aliquod mediũ exigat aliqđ ꝙ non aliud: deꝰ. n. ĩmediate qlꝫ. ex quolꝫ facẽ põt: tñ ordinẽ a deo ꝓfixũ nulla creatura mutare põt cuiꝰ ẽ ille: vt foᵃ mãlis p mediũ ad ſenſum ꝛ p ſenſuꝫ ad itellectũ pueñiat. Cõpus ãt ab extrẽo ad extremũ moueri a deo ſine medio. vt iſte hic dicit eſt ꝯdictio. 4. d. 44. q. 2. ar. 3. q. 3. Ad. 2ᵃᵐ ãt ꝙ mãifeſte falſum ẽ foᵃᵐ q̃ ẽ in mã eẽ eiuſdẽ gñis cũ exiſtẽte intẽtior ĩ ymagi nationẽ vel ꝙ ſub eodẽ extremo cadant ꝛ eſt fuga proterua.

Ultimo circa. d. 50. q̃rif vtrũ aĩa ſeparata poſſit corpora mouẽ localr. ¶ Pº. ꝓ: Aĩa ſepata ſua nãli ẜtute nõ põt mouẽ aliqđ corpus. i. q. 117. ar. 4. Non. n. mouet niſi qđ viuificat. ¶ 2ª. virtute tñ ſibi ſupernãlr colata põt corpora mouere localr. ibidẽꝫ. ꝛ pꝫ ẽt qꝛ interduꝫ aſſumit corpꝰ ꝛ illud mouet.

¶ Cõtra pᵃᵐ argᵗ ſco. pº quodlꝫ elemẽtũ põt ſe mouẽ de loco diſcõueniẽti ad aliuꝫ ꝛ aliud corpus ſecũ trahere. gº ꝛ aĩa idẽ põt. So. aĩe ſeparate non debef locus ex neceſſitate: ſꝫ ex ꝯgruentia meritoꝝ per aligatiõez ab angelo vel deputatõez a deo factã nõ ꝓpria aĩe virtute. Sola ẽt diuĩa vel angelica virtute pdit locũ egrediẽdo a ſuo receptaculo ſicut ꝛ hijs ſolis acqrit illũ. Et dato ꝙ nãli virtute angelica alicui cõpori aligeᵗ qđ vtiqꝫ poſſe fieri ꝯ cedif aĩa. q. 21. tñ nulloº ꝯcedif ꝙ inde poſſit nãlr recedere vel ad aliũ locuꝫ accedere q̃uis hoc poſſit eĩm. qꝛ equoce dr̃ motus. hic ꝛ ibi Põt tñ ꝛ ipꝫ eĩm violẽter detineri ſicut ꝛ ſpi ritus aligatꝰ. Notãduꝫ ãt eſt ꝙ aĩa ñ habet ĩ ſua virtute actiua vbi ſicut hẽt corpus. qꝛ aĩe vbi ñ ꝯuenit ſicut corpori. Nã aĩaꝫ vel ange liñ eẽ ĩ loco diffiᵘᵉ ñ eſt hẽre vbi: ſꝫ ẽ ꝯtingere corpus tactu virtuali. Itẽ ſciẽduꝫ ẽ ꝙ nãli ordine aĩa prius mouet corpus ſibi ſuppõitalr vnituꝫ q̃ʒ alia. vñ ſi aligata eẽt palee nõ moueret eã niſi miraculoſe. Secus ãt ẽ de corpo re cadẽte. qꝛ põt eẽ ꝓnᵐ violentũ motus cor poris. ſibi aligati. ¶ 2º. mouef ſecũ aliqđ cor pus ñ repugnat aĩe rõe ĩmãlitatꝭ. quia angelus ſic mouet. Nec rõe ſue ĩperfectionis. quia ꝯuenit ĩperfectiori. i. corpori. Itẽ qꝛ nõ repu gnat ei velle ꝛ ĩtelligere q̃ ſt̃ nobiliora. So. negaf diuiſio. hoc. n. ideo eſt. qꝛ nãlr eſt nata eſſe pars cõpoſiti ꝛ ꝓñr nõ cõuenit ei mouere corpus ſeparatuꝫ niſi mediante ꝯiunctio. Dico ẽt ꝙ potens maius nõ põt necº minus. niſi illa duo ſint eiuſdẽ generis cuiuſmõi ñ ẽ velle ꝛ mouere corpꝰ. Unñ angelus põt ĩtelligere ñ aũt ſentire. ¶ 3º qꝛ poſt reſurrectõez aĩa mo uebit ſuũ nõ organice vna. ſ. parte mota ꝛ alia qeſcẽte. quia volabũt. gº tũc habebit virtuteꝫ ſic mouẽdi. gº ꝛ nunc hꝫ. qꝛ nulla noua poᵃ ei dabif tũc. So. ſi argᵐ valꝫ pbat ꝙ põt mouẽ ñ organice. i. nõ partẽ poſt partẽ: ſꝫ oẽs ſimul ex equo: habebit gº tũc ẜm petrũ virtutẽ ſupnãlez qua ſic mouebit. i. nõ organice. Nõ ſeq tur ãt ſi ſic poterit mouere ſuuꝫ corpus ꝙ ſic poſſit mouere aliud.

¶ Cõtra eãdeꝫ aureo. pº. qꝛ ꝯſtat ꝙ aĩa xp̃i ad inferos deſcendens potuit ſecũ ferre vnaꝫ paleã. vñ aliqui pie ponũt ꝙ portauit ſecum baculũ impialem. So. potuit diuĩa: ſꝫ nõ ſua nãli virtute. ¶ 2ª. aĩa cõiũcta põt mouere aliquod corpꝰ ĩmediate ñ mediãte aliquo orga no: ſꝫ per poᵃᵐ motiuã quã hẽt in ſe. gº ſepata per eãdeꝫ poᵃᵐ põt aliqđ corpus mouere localiter. Patet ãt ꝯñ a. quia hac ſola rõe aduer ſarij negant ꝙ ſepata moueat. qꝛ poᵃ motiua

est organica.mouēs mediante organo. Añs probatur: qꝛ dicit aristo.lib°. de cā.mo.a.ꝙ contingit aliqñ totum aīal mouere ꝛ nihil esse immobile nisi punctum. ꝛ tūc dicit ꝙ mot⁹ est imediate ab aīa q̃ p° mouet spiritū ꝛ p spiritū corpus. Com̃.etiā.8.phy.com̃.36.ꝙ anima est primū mouēs in aīali que primo ꝛ immediate mouet spiritū existentē in lacertis ꝛ musculis. Ex qbus pꝫ ꝙ aīa īmediate aliquā ptem corporis mouet. Naꝫ mouens corpus qescit eo quo mouet. Hoc autē mouens si est aīa precise habeo intētuꝫ. Si est pars corporis ꝯtra.qꝛ aliquādo totuꝫ mouet̃ preter punctū in quo non potest eē virtus motiua. So. negat̃ pma ꝯña. Nec.s.tho.negat illud ppt̃ illā causaꝫ solā: qꝛ ꝯcedit motū cordis eē immediate ab aīa sine potētia organica motuꝫ autē alioꝝ mēbroꝝ mediante corde: ſꝫ negat qꝛ aīa nō mouet corpus nisi a se viuificatuꝫ. Ad ari.dico ꝙ totū corpus mouetur: ſꝫ motus cordis est ab aīa sine po° media sicut motus grauis cōsequit̃ formā eius. Motus auteꝫ alioꝝ membroꝝ causat̃ p potētiam organicam puta sensitiuam ꝛ appetitiuā que originantur in corde ꝛ in capite ꝛ p exequutiuā que est in neruis ꝛ musculis ꝛc̃. Ad com̃.patꝫ ex dictis. Proximū ergo motiuum corporis sunt potētie sensitiue ꝛ appetitiue que tamen nō sufficiunt: ſꝫ reqrunt dispositioneꝫ corporis ad exequendū impium.i.q.76.ar.4. Ubi ergo deficit sensus ꝛ appetitus sensitiu⁹ ꝛ potentia exequutiua vel obedientialis ex parte cōporis. vt in aīa sepata: ipsa nō sufficit mouere. Nota etiā ꝙ cor motu vitali qui consistit in tractu ꝛ pulsu per se ꝛ proxime mouet̃ ab aīa: ſꝫ motu aīali mouet̃ p accidēs a seipso sicut nauta. Anima ergo nihil immediate mouet motu aīali: sed solū motu vitali. Notandum rursus est ꝙ virtus motiua comunis est angelo ꝛ anime soluꝫ genere vel analogia non spetie: ideo non habet idem obiectum in vtroqꝫ: sed in hac corpus cōiunctū in illo autē sepatum. ¶3°. Nam aīa vt cuꝫ supioribus cōuenit habet intellectum voluntatem ꝛ potentiam motiuam non organicā. vt vero cōuenit cum inferioribus habet organicā. So. Utiqꝫ* cum angelis conuenit in virtute motiua: sed analogia vel genere remoto eomodo quo dictum est.

F I N I S

Habetis Sacre pagine studiosissimi viri Compendium ac prope diuinum opus velut purissimum simulacrum ab egregio ab nostri seculi viro celeberrimo patre Siluestro periano Sacre Theologie baccalario eruditissimo: in Johannem Capreolū Tholosanū diligenti studio eiusdē. P. Siluestri emendatissime castigatuꝫ. Impssuꝫ Cremone p calcographū Caroluꝫ de Darleriis Ciuem Cremonēseꝫ. Anno dñi Mcccclxxxxvij. xvij. kal. Maij.

✠

¶ Incipiunt additiões in Iohãnẽ capreolũ.

Uia. Iohes Capreol9. ñ opiniões: sʒ argu^ta theologorũ recitauit postq̃ʒ illũ ad cõpẽdiũ reduxi: itẽdo p posse z ingenio meo varias hoĩuʒ sñias put librorũ copia vl' inopia pmiserit suis locis addẽ z iserẽ. Noĩa at eorũ nec plene tãgã: nec aliq̃s soluã. q2 id plixiori z acriori labore pfitiẽdũ ẽ z q2 ex solutõib9 cap. pt sibi q̃sq3 solutões colligẽ ceterorũ. Id vo nũc satis ẽ si aliqd motiuũ tetigero: vt opio q̃ recitabit' itelligat. q2 pñ^r hac sola z precisa cã has opiões adducaʒ: vt p^o z opio. s. tho^e ex variis opiniõib9 clarior appeat z scbario vt sciat q̃sq3 qd senserit alii. vnũ at lectorea oẽs admõeo q3 lõgo tpe z mltis laborib9 vidici: oẽs. s. auctores q ab isto pñe arguẽtes in hoc ope itroduci: argumẽtorũ suorũ pclusiões tenerẽ scoto duntaxat excepto. Lʒ. n. oĩuʒ argu^ta eorũ opiniõib9 adhuc pferre nequeri: tñ p magna ac pro maiori pte contuli z sic experior. Ubi rursus auctorẽ quẽuis allegãs: locũ tacuero: eadem distinctione ppe intellige dicta esse que recitãtur. Excipitur etiam aureo. vt videtur cui9 tamen scripta habere non potui.

¶ Igitur p^o. sentẽtiarũ p^a. q. plogi pclusiõe pma aditio. Theologia reuelata seu habit9 theologic9 ẽ dup^r. vn9. n. ẽ articlorũ fidei: q z dr z ẽ fidea a deo infusa: ali9 ẽ pclusionũ q̃ ex eisdẽ tãq̃ʒ ex pncipiis dducũt: q a scotistis dr fides acq̃sita: a thomistis at scia theologica. hii duo hit9 sʒ herueũ i tractatu d scia quem p dclarãda opio e. s. tho. edidit: distĩgũt realiter q2 hñt ingt oba pplexa distĩcta realr. s. pn^a z pclusiões q̃ʒuis vt dicit hẽant ideʒ fõle obʒ simp^r. Alfonsus aũt toletan9. hẽ mta. i. d. i. q. 2. dicit q ñ distĩgũt realr. Michi ãt vr q3 eẽntialr sũt realr idẽ sic q sit vna res z vna q̃litas. ñ ãt due: q2 idẽ hñt obʒ simp^r: cũ tale sit vnũ z idẽ scie z pn^o^r ei9. accñtalr ãt siue p extrĩsec9 cõnotata vl' ipõtata i rõib9 eorũ distingũt realr: q2 includũt diũsa oba pplexa. Quõ at distiguãt ite^o z sapia z scia: vide infra. q. 5. Que igit' sint pn^a p^a hui9 hit9 2^a ẽ mltiplex opio. ¶ P^a ẽ alfõsi i pl. q. 4. dicẽtʒ. Prĩcipiũ i scia tripl'r dr: p^o dignitas q̃ est pn^m cõe demõstratiõeʒ itrãs vtualr solũ: q̃ pcesso alĩ qd pcludit' i scia z q̃ nega^o n^l. 2° pn^m itrãs demõstratõeʒ fõlr seu sbalr z simplr. i. tãq̃ʒ p^m i scia q ex nullo pori. dducit'. 3° q itrat sbalr: sʒ ñ simplr: q2. s. a pori dducit'. P^o. g^o mõ i hac scia ẽ solũ vnũ. s. tota scripta ẽ reuelata a do. sic i sciẽtiis hũanis ẽ i^a d q̃lʒ ẽ affi^o. zc. Nõ at oẽs articli sc pn^a sic: q2 vno negato aliqd probat' p aliũ. 2° aũt mõ sunt duo tm. s. articul9 deitatis z articul9 icarnatõis: q alios iferũt: ñ ãt oẽs articli q2 vn9 ex alio pbat' a pori p cãʒ vt resurrec^o ex resurre^oe. i. cori. 15. 3° ãt m^o pn^a sũt oẽs articli. z oẽs pclusiões pter simp^r vltias. Hic q cũ mltis falsitatib9 z repugnãtiis dic aliq̃ bõa. ¶ 2ª est bnardi olluerii hẽ mite plo. q. xi. dicẽtis. Lʒ ñ oẽs articli sint pn^a 2^oe male tñ dr: q sic sit pn^m articul9 d icarnatõe cũ h^o ptetat solũ articlo d diui^te p^o. Añ. n. fuit iste hit9 q̃ʒ ille articul9 hũani^tis. Hic i^e. ¶ 3^a ẽ aureo. plo. q. i. dicẽtʒ. Null9 articul9. hic ẽ pn^m sʒ qlʒ ẽ p^o dclarata. hic i^e cui9 moti^a hac qõe recitat'. ¶ 4^a ẽ egidii h z. s. tho. q itẽd^t q3 oẽs articli sc pn^a 2^oe ad qd ñ reqrit' q ex sic pn^o dducãt oẽs p^oe: vt putat alfõsus: sʒ suffic: si pn^m ex alio ñ dducat' i tali scia vñ i vna totali scia posũt eẽ plura talia pn^a. max^e si vt creditua. hiis ãt adddit grego. vnũ q credo a. s. tho. ñ dissonare. s. q p ar^oe q h omr pn^a itelligẽda sc oia ptẽta i canone. hic i^e. Talib9. n. ñ assẽtim9 p pores ppoitões: sʒ ime^te credim9 deo reuelanti. Itẽ talia sunt oba pplexa hit9 p^o dicti pncipaliter vel secũdario. Finis.

¶ Cõclusiõe do. 2ª aditio. De sbalternatiõe herue. h z tractatu d scia sic dic. Subalternari i pposito ẽ sciaʒ eẽ sb scia alia. i. ab ea dpẽdere q̃ ad notitiã sui sbi pcipue q̃ ad notitiaʒ suorũ pn^oʒ saltẽ pfectã. h at tripl'r fit p^o ex pte sciẽtis: qñ. s. id qd vn9. credit: ali9 videt clare.

Sic ãt ſbalternat fides. ⁊ opĩo ſcie: ñ ãt ſcia ſcie. 2° ex pte obi: qñ obz icludit obz: ſic ps ĩ mõ icludit totũ vt linea viſual' lineã. Tũc.n. paſſiões vni⁹ puta rectũ ⁊ curuũ ſt cã paſſio^m alteri⁹ puta ſic i'aliter eẽ viſibi'e ⁊ ꝯñr tractãs de vno reddit qd de 2°. 3° ex pte obi qñ oba ſt diuſe res. ⁊ vna ðpẽdet ab alia in aliq̃ gñe cãe: vt freni ⁊ eqta° q̃ ad finẽ: reubarbaꝝ ⁊ ſa nitas q̃ ad effitiẽs. vñ medic⁹ vt medic⁹ accip a nãli pp qd reubarbaꝝ purgat colerã. Si ãt oba ſt idẽ: pʒ ꝙ vnũ ñ dicit qd de alio. Siłr nec ſi vnũ icludat aliud vt ſuuʒ ſupi⁹. Supi⁹ .n. ⁊ ea q̃ ſunt ei⁹: ñ ſunt cã iferioris ⁊ ꝯñr nec paſſionũ ei⁹ ⁊ ꝯñr p illa ñ reddit qd de iſtis. ymo nec q2: eo ꝙ ſi idefinite ſũmat ſupi⁹: nõ valebit arg^m .ſ. vłr: erit falſa maior puta oẽ aĩ'ẽ riſi^le. B i^e. Opĩo. g° p^a circa iſtã ſbalterna tionẽ ẽ ſcoti hic ⁊ 3°. d.24. dicẽtʒ. Theo^a i ſe nulli ſbalternat: q2 lʒ ſbʒ ei⁹ ſit aliquo ſb ſbo metha^ce: tñ ab ea ñ accip ſua pn^a. Nec theo^a i nob ſiue nr̃a ſbalterna^r ſcie ði ⁊ btõꝝ pp rõ nes. B recitatas ⁊ vlt^a q2 ſbalt'nãs ⁊ ſbalterna ta ñ ſt p° õ eiſdẽ vitatib⁹: vt iſte. ¶ 2^a ẽ greg. i plo. q.i. ar.4. dicẽtʒ hñs pſpectiuã ſine geo metria ñ hʒ ſciaʒ: ſed pſpectiuã creditiuã niſi pn^a pſpecti^a ſciat p expiẽtiã i'alio^r. B ille qui ꝯñr hʒ dicẽ ꝙ pſpecti⁹ vtſic nõ ẽ ſciẽs: ſed ſo lũ ingʒ^m ſil'eſt geometra ⁊ gñal'r ꝙ ſcia ſbal terna vt ſic ñ ẽ ſcia: ʒ ſolũ igʒ^m ẽ ꝯiũcta ſbalt' nãti in eodẽ ſuppoito. ⁊ ꝯñr ẽt ꝙ theo^a nr̃a ñ ẽ ſcia ſbalternata niſi qs cũ hac hẽat ẽt ſcia ꝯphẽſoris. ¶ 3^a ẽ durãdi hic dicẽtis. hic ẽ ſbal terna^a large. p° q2 ſb.a ſe hñt vt totũ ⁊ pſ i mõ cũ ſint de⁹. ⁊ de⁹ ſaluator. 2° q2 finis vnius. i. meritũ ordiat ad finẽ alteri⁹. i. ad pmiũ. Nõ ãt ppe. q2 btifica dicẽt qd de hijs de qb⁹ nr̃a dicit q2: ꝙ ẽ falſuʒ: q2 ſbʒ vni⁹ õdiaret ad ſbʒ alteri⁹ ſicut ad efficiẽs vł finẽ ꝙ ẽt ẽ falſuʒ. B i^e. ¶ 4^a ẽ lãdul. d. ꝙ ſbalternat ſibi oẽs ſcias hũanas ex B ꝙ reddit cãʒ oiũʒ. i. diuinã volũ tatẽ. ¶ 5^a ẽ petri õ pal. heruei capo. ⁊ omniuʒ thõiſtaꝝ ꝙ ſbalternat ſcie ði ⁊ btõꝝ iuxta õ clarata i qõe ñ qdẽ vt ſcia ppe dcã ſcie: ʒ vt notitia vł ſcia equoce dicta. ſbalternat ſcie.

¶ Cõcluſiõe võ 3ª addi°. vtrũ hit⁹ theologi cus 2°° dic⁹ ſit ſcia vł ñ tria ſũt opionũ gñã duo. ſ. extrẽa ⁊ vnũ mediũ. Quidã.n. theolo gi tenuerũt ꝙ nll'o° ſit ſcia. hoꝝ pm⁹ ẽ ochã. 7. q. plogi dicẽs. Per diſcurſuʒ theologicũ: ſi diſcurrẽs ẽ fidelis fide i fuſa. acqrit vł itẽdi tur hit⁹ nõ qdeʒ ſciẽtie: ʒ fidei acqſite. Siue aũt ſit fidel' ſiue ifidel': acqrit hit⁹ ſciẽtial' cõ ſequẽtiaꝝ theologicaꝝ: q̃ ad nullã aliã ſciaʒ ptinẽt vt ẽ hec de⁹ ẽ trin⁹ ⁊ vn⁹: g° diſtictio i eo nõ ẽ p ab^ta: ʒ p relões. ⁊c. Acqrũt ⁊ mł ti alij vt ſciẽtial' acqſibil' i alia ſcia puta q̃ ſcit de⁹ eẽ vn⁹ ⁊ hit⁹ apphẽſiu⁹ ꝯplexoꝝ ⁊ icõple xoꝝ p quẽ ifidelis pt excepto crede oia q̃ pt fidel' puta docẽ ⁊ diſputar. B i^e. ¶ 2⁹ fuit heri. 8. quol. q.14. q ſenſit cũ ochã de hitu ꝯñtiali q̃ ſciut ꝯñe ⁊ ñ ꝯña. ¶ 3⁹ fuit frãciſ. õ marro. i plo. q.14. dicẽs. Per diſcurſũ tho^cus õ vitati b⁹ mere theo^cis ñ hr̃ niſi fides: lʒ hit⁹ theo^cus in hijs qb⁹ p° reuelatũ ẽ: fuerit euidẽs ⁊ cert⁹ eo ꝙ pmiſſas habuerit euidẽtes. ſ. has. qcqd de⁹ dicit: ẽ veꝝ. hoc de⁹ dixit: vt eos expie^a docebat p aliqd diuinũ lumẽ vł aliud. De ñ theo^cis ãt c⁹ i ẽ hec de⁹ ẽ: p illũ hr̃ ſcia. B i^e quẽ ſequut⁹ ẽ garro i. 3. q. plo. Sco. ãt. 3. d.24. lʒ dicat illos pmos hñiſſe certi^e3: negat tñ eos hũiſſe euidẽ^o3 õ reuelatʒ. ¶ 4⁹. g° fuit ſco. 3. q. pl. ⁊ 3° ũ.ſ. dicẽs. Theo^a i ſe ⁊ ꝯñr in ite^u ſibi pportiõato puta i diui° vł btõ ẽ ſcia ſimplr: lʒ careat diſcurſu in nobis aũt. i. iuiatorib⁹ ẽ tm̃ fides vide tñ ſu⁹ ipʒ in 3°. q2 mlta pulchra dic. ¶ 5⁹ fuit petr⁹. aureo. i plo. dicẽs. Per di ſcurſuʒ theo^cus acqrit hit⁹: q2 ibi eſt ꝯcurſus. eoꝝ que ſufficiũt cãre hitũ intellectualẽ. ⁊ eſt ali⁹ a fide. q2 ẽ õ vitatib⁹ õ qb⁹ pus hẽbat fi des. Et ali⁹ ab opiniõe. q2 facit aſſentire ſine formidĩe. Eſt ãt hit⁹ declaratiu⁹ terioꝝ ⁊ ſo lutiu⁹ rõnũ aduerſarij ⁊ cãt⁹ ex pbabilib⁹. B ille. ¶ 6⁹ fuit grego. q. q.i. plo. ar.4. dic. Per diſcurſuʒ theo^cus nõ acqrit ſcia cũ nõ ſit ex p ſe notis: ʒ adheſio firma. i. ſine formidĩe cuʒ õducãt ꝯ^ea p bõas ꝯñas ex pĩcipijs qb⁹ ſi ne fõmidĩe adheret theolog⁹. Dicta. g° adhe ſio ẽ fides. B i^e. Diſcurſus ãt theologic⁹. dici tur dupłr. ſ. qui fit in theo^a ⁊ q eſt ppri⁹ theo^a vtſic. Prĩo° fm̃. s. tho. i. q.i. ar.8. ẽ trip^x. ſ. ar guẽdo ex dictis pboꝝ ⁊ ſctõꝝ ⁊ ſacri cãonis Scðʒ aureo. autẽ. i. q. plo. eſt quidẽ. trip^x: ʒ

alt. Nā pm⁹ ingt ē ad ppo^{ez} scibilē vt q̄ de⁹ ē vn⁹. 2⁹ ad ppo^{ez} credibilē: sz nūduz credita vt q̄ s.s. distigueret vl'ñ distigueret a filio si ab eo nō pcederet: anteq̄z sit vitas ōteria/ ta p hunc acgrit opio. 3⁹ vo est ad ppo^{ez} cre ditā ōclarāda p pbabilia ex alijs sciētijs sū/ pta z ad soluēdū rōes ōrias z termios decla rādos z hic solus est discursus. 2us. i. p:opus theologi vt sic. B ille. Grego. autez .q.1. plo. ar.2. hoc negat dicens. Discursus theo^{cus} pro priē ē qui deducit ex ppositōib⁹ in sacra scri ptura ptētis vl'ex hijs q̄ ōducūt ex eis vl'sal tem ex altera huiusmodi. B ille. z vr mihi: q̄ hec fit mens. s. tho. dicētis q̄ theo^{a} ex aucto ritatib⁹ cāonis arguit sicut ex pprijs z neces sarijs. L3 autē ex dictis sctōz arguat vt ex p prijs. nō tamē scientifice vt idē dicit: sed pro/ babiliter. Quidā vero alij tenuerūt q̄ theo^{a} sit sciētia simplr z pprie quoz prim⁹ fuit hē/ ricus. 12. quol. q.2. z in sūma ar.6.q.1. dicens. Est sciētia simplr in viris pfectis quorū est fi dem declarare z defensare ppter lumē in eis existens qd. l3 sit inferi⁹ lumie glorie in quo articuli sunt visi: est tamē supius lumie fidei in quo sūr credire z in eo articuli sūt ītellecti: sic q̄ illud sufficit ad theo^{am} esse sciaz simplr. Sicut eni circa eēntiā dei sunt. 3. act⁹ scilz vi/ dere credē z intelligē: sic sunt tria p̄dicta lu/ mina. B ille qui videt velle q̄ dicta supius. ō habitu cōsequētiali ītelligāt pprie quo ad ī pfectos. cū in alijs sit ille z alius eminentior. ¶ 3⁹ fuit iacob⁹ de apanis di. Est sciētia pro/ prie z simplr: q2 p̄ncipia ei⁹ sunt euidēter no ta in lumie fidei. l3 quo ad nāle dicat esse de nō visis. Sicut enim cōprehensor habet rez notitiā i verbo z in pprio genē: ita z viator notitiā articuloz hēt in duplici lumie .s. fidei z nature: sed vtrobiq3 p̄ma est pfectior. hec il le. ¶ 3⁹ fuit francis. de marchia. 3. q. p:olo. di/ cens. Est sciētia pprie z simplr q2 eius pri/ cipia sunt nobis naturali. Lumie per se nota vel ex per se notis deducūtur. Cuz eniz aliud sit demōstrare pa'sionē de sbiecto cōclusio/ nis z aliud ōmōstrare veritatē de tota cōclu sioe ex p̄ma demōstratiōe deducit 2^{a} a p̄ori z ex 2ª deducit p̄ma a posteriori. Si eniz de mōstram⁹ de deo q̄ sit trin⁹, inde sequitur q̄ ista ₂^{o} deus est trin⁹ sit vera z e₂^{o}. Demōstra mus autē naturalr dictū ₂clusionē esse veraz z ₂n̄r deuz esse trinū sic arguēdo. Ipa ē reue lata a deo. g^{o} est vera. P3 autē añs p signa q̄ necessario inferūt illud. alias non obligarent nos ad credēduz indubitāter: q̄ est falsuz. B ille. ¶ 4⁹ fuit. s. tho. vt ei ascribit alfonsus. di. 1. q.2. ar.2. licet false. Est ingt tho. secūdū istuz sciētia pprie: sed nō simplr: sed sbalterna scia dei z beatoz q2 ad talē sufficit p̄ncipioz fides B ibi. ¶ 5⁹ fuit alfonsus ibidē dicens. Ille hi/ tus q ex articulis deducit ₂clusiōez nō ē scia pprie z simplr nec hitus realr distinct⁹ a fi/ de: ille tamē qui supposita existētia articulo/ rū deducit cōclusiōes theo^{cas} nō ex articulis: sed ex ppositōib⁹ p se notis. lumie nāli ē scia pprie sicut suppoita trinitate z vnitate ī diui nis ex per se notis ₂cludit q̄ ibi nō est disti^{o} per absoluta sicut etiā suppoito q̄ in celo sit spericuz tangens planū ex scitis deducim⁹ q̄ tāgat ī pūcto. B ille. Ex qb⁹ p3 q̄ sequit opi/ nionē quā herue. tractatu de sciētia recitat di cens. Est sciētia ingunt aliq. q2 pcedit ex vna credita z alt'a scita. sic. Oīs hō h3 verā carnē. Fili⁹ dei ē hō. g^{o}. zc. vt⁹. n. igūt cāe. i. ppositiō scite māet ī esse^{u}. i. ī ₂^{e} vt. s. z ipa scia^{r} ¶ 6° ā3 loco fuerūt qdā vt B recitat herue. dicētes. Est scia simplr q2 ₂^{ez} ei⁹ sūt posteriores cōib⁹ am mi ₂ceptōib⁹ z ₂n̄r p eas ōmōstrabl'es tā ip se q̄z articl'i. Quidā vo alij vt cōiter oēs tho miste īcesserūt via media oīa p̄dcā p maiori pte ₂cōdātes. Pro q̄ sciēdū ē q̄ sic sco. z frā/ cis. z cōiter scotiste tenēt q̄ theo^{a} ī nob ē hit⁹ fidei acqsit⁹ z nō scia sbalternās l'sbalternata ita etiā cōiter thōie. 9. s. tho. veri. q.14. ar.9. z 3. d. 23. tenēt q̄ nō est scia ēt sbalternata pro prie seu vniuoce cuz pbis loquēdo de scia: l3 hui⁹ assignent varias rōes ita q̄ inter hos z illos diso^{a} est forte vbalis. Lapō. g^{o} hui⁹ rōez hic assignat: q2 ñ resoluit ad p̄n^{a} naturalr p se nota. herue. autē. hic z tractatu ō sciētia dicit q̄ huius rō q2 de rōe scientie sbalterne pprie dicte est pcedere ex p̄ncipijs per se notis q̄z^{m} ad q2 est l3 pcedat ex creditis q̄z^{m} ad pp qd. Sicut pspectr^{a} scit. q2 ō suis p̄ncipijs p sensū

puta q̄ rēotiōa miora videt̄. Et vtͤ igt ē scia ꝓpē nō āi ea rōe q̄ credit sua pīnª q̄ ad pp gd. Job. āt ꝺ neap. i. q. disͣ. nꝫ sniā nꝫ v̄bis ab herueo discrepat. Hꝫ. ꝫ. tenet ēt cū. s. tho v̄i. ū. s̄. q̄ n̄ ē scia ꝓpē dicta nˡ vt ꝯtiuat̄ cū scia dei ꝛ btōꝝ. Et iud. cio meo q̄ sī hoc redit ī idē cū dicto scoti dicētꝫ q̄ ē scia ī se. ꝫ n̄ ī nob. ꝛ ītelligē nˡ ꝑ dictā ꝯtiuaᵒᵉˢ seu asīilatōēꝫ ad theoᵃˢ ī se ꝛ ad eā q̄ ē ī btis. pro q̄ ēt sciēꝺ ē q̄ theoª nr̄a ꝛ ē scia ꝛ ē ipfecta vt dictuꝫ ē. Q. ꝺ aūt sit scia hꝫ ꝑ dictā ꝯtiuatōēꝫ lˡa silatōēꝫ q̄ v̄o sit ipfecta hꝫ ex ipfecᵒᵉ sbi ita q̄ si n̄ eēt defectꝰ ex pte sbi eēt scia ꝓpē ēt ī nob. Si gᵒ īpa ꝯsideret̄ vt ē ī nob ꝑcīso reᵘ ad eā q̄ ē ī btis sic est scia ī ꝓpē. q̄ꝛ n̄ resoluit ī ꝑ se nota nālr̄. Si v̄o ꝯsidēt̄ vt silīᵒ ꝛ ipssio q̄dā scie btōꝝ sic ē scia ꝓpē. q̄ꝛ ad sic eē ꝓpē sufficit ꝑticipādo repn̄tare id q̄ꝺ sic ē ꝓpē: cū iudiciū de silītudīe vtͤ sit iudiciuꝫ de eo q̄ per illā recipit sensatuꝫ.

¶ Q. 2. titulo q̄ōis aditio.

Uid sit praxis: aq̄ dr̄ hītꝰ p̄ticus: ē mitipˣ opio. ¶ pª ē scoti ī ꝓl. q. vltiª dicētꝫ. Praxis ad quā cogitō p̄tica extēdit̄ ē actꝰ altīꝰ poᵉ q̄ꝫ iteˢ nālr̄ posteriō itellecᵒᵉ natꝰ elici ꝯformiter rōi recte. Ex q̄ īfero igt q̄ nˡ ē p̄xis nˡ actusa voliᵗᵉ elicitꝫ. pᵒ lˡ scðario ipatꝰ. B iᵉ ¶ 2ª ē ochā. ī ꝓl. dicētꝫ. Est opaᵒ ꝯsistēs ī ptāte voliītatꝫ ꝯsiderata ab iteᵘ reᵘ cꝰ p̄t eē electō. B iᵉ q̄ vr̄ velle q̄ sit opaᵒ ipata ꝑ iteᵐ p̄ticū. Cum isto vr̄ eē herue. q̄l. 1. q. 2. ar. 2ᵒ. ex cuiꝰ v̄bis sic p̄t diffiniri. Est opaᵒ ipata ad quā notitia p̄tica ꝯpaˡ vt directiuū effectiᵐ actuaˡ lˡ hītōalr̄ iclusa ī ꝑse ꝺbꝺ iteˢ p̄tic. B iᵉ. q ītēdit q̄ p̄xis ī cludat̄ ī ꝺbꝺ iteˢ p̄tici. q̄ꝛ. s. iteˢ p̄ticꝰ fert̄ ī eā vt ī aliqd cognitū. siue sit eīꝰ vltīatū obꝫ vt citarizatō reᵘ artꝫ citarizādi. siue sit opaᵒ ꝑ quā sit obꝫ ab īteᵘ p̄tico vt ꝺōificatō reᵘ dōificatorie vn̄ ꝛ pᵒ sniāꝝ ī ꝓlo dīc q̄ scia p̄tica hꝫ opaᵒᵉˢ elicitā q̄ ē itelligē ꝛ ī p̄tica q̄ ē obꝫ vlˡ opaᵒ ꝑ quā sit obꝫ vt pꝫ ī exēplis pōītꝫ ꝛ dīc q̄ a 2ª dr̄ p̄ticꝰ. ¶ 3ª ē durādi ī ꝓlogo dicētꝫ. p̄xis. ē opaᵒ n̄ qdē directa ab hītu p̄tico. ꝫ ab illo elicita ꝛ directiª opatōīs q̄ sit obꝫ iq̄ꝫᵐ directiª ē n̄ iq̄ꝫ cogitio q̄dā ē. ¶ 4ª. ē alfonsi ī ꝓlo. q. 9. dicētꝫ. p̄xis cōīssime ē opaᵒ. q̄ꝛ p̄xis grece latīe opaᵒ dr̄. vn̄ vnū ꝑ alio porˡ coīc acceptꝫ noībꝰ ꝫ com. 1ᵒ. ethi. com. 1. Cōīter āt ē opaᵒ liba. i. exn̄s ī ptāte volūtatꝫ. q̄ꝛ ꝫ eūdē ibidē ē opaᵒ v̄tutꝫ ꝛ ꝯn̄ˡ vitiꝫ. Ꝓpe v̄o ē opaᵒ liba electiª lˡ elecᵒᵉᵃ seq̄ns vt idē dīc. 6. eth. Sꝫ ꝓpīssime ē opaᵒ liba electiª lˡ electōēꝫ seq̄ns altiꝰ poᵉ quā īteᵃ. Iteᵃ. n. n̄ extēdit̄ ad actū suū q̄ n̄ extēdit̄ ad p̄xiꝫ. Ab hac sola āt dr̄ p̄ticꝰ. q̄ꝛ B sola distiguit̄ a speclˡatōe. ¶ 5ª ē eustratiꝫ. pᵒ ī pᵒ ethi. ꝛ 2ᵒ grego. ī ꝓlo. q. vltīa dicētiū. praxis pᵒ ē opaᵒ cuilꝫ v̄tutꝫ tā ītālˡ q̄ꝫ libe. 2ᵒ est opaᵒ cogōscētꝫ vt cogōscēs ē. 3ᵒ ē opaᵒ q̄ ē in hoīs ptāte. Et B ꝫ greg. ē a q̄ oīs scia dr̄ p̄tica n̄ āt p̄xis. 4ᵒ mō. i. opaᵒ nata elici ꝯformiter dītāini recto. Nā odiū dei igt ē p̄xis sic ꝛ opposita dilecᵒ ꝛ tn̄ n̄ p̄t recte elici ꝛ ꝯfōmiter recte rōi. B ex illˡ. Nō v̄o q̄ alfōsus vr̄ ponē mēbra coīciden̄ ī sua diuisiōe nˡ sane. ꝛ cū glosa ītelligat̄ ꝺ q̄ forte ipē n̄ cogitauit. ¶ 6ª ē greg. 5. q. ꝓl. ar. 1ᵒ. dicētꝫ p̄xis a q̄ dr̄ p̄ticꝰ hītꝰ n̄ solū actiuꝰ: ꝫ ēt factiuus ē: oīs opaᵒ exn̄s ī nr̄a ptāte. ꝫ p̄xis a q̄ denoīat̄ hītus actiuꝰ p̄ticus ē actō exn̄s ī nr̄a ptāte. B iᵉ ¶ 7ª. ē. s. tho. q̄ꝫ tū colligit̄ ex sua doctrīa ꝛ cap̄. hic ꝫ q̄s sic ꝺscribi p̄t. Praxis ē elecᵒ lˡ opaᵒ electa vt electa ē. q̄ dr̄ iō. q̄ꝛ speclˡatō n̄ ē p̄xis simpˡ: ꝫ solū vt cadit s̄b elecᵒᵉ. ita q̄ est p̄xis ꝑ accn̄s. i. rōe electōīs ānexe. Sciēꝺ v̄o q̄ꝺ n̄ alr̄ sentit herueꝰ q̄ꝫ capo. ꝫ ille p̄xī ꝺescribit q̄ ad suūꝫ figificatū fōle. Sic. n. ꝓpē ē opaᵒ q̄ ē obꝫ fcm̄ ab iteᵘ p̄tico vt citarizatio lˡ q̄ obꝫ iteˢ p̄tici sit vt dōificaᵒ ꝛ B vt talˡ opaᵒ ē. Sꝫ ꝫ capo. ꝺscribitur hic nālr̄. Sic. n. illa opaᵒ q̄ ē obꝫ factū vlˡ q̄ sit obꝫ aliī ē sola elecᵒ vt cū p̄tice iudico esse speculādū ꝛ ꝑ elecᵒᵉˢ stati moueo iteᵐ vt speculet̄: lˡ cū iudico eē pēitēduꝫ ꝛ stati elicio electiuū dolo: ē. Aliq̄n āt ē electō cū alia opaᵒᵉ alteriꝰ poᵉ iferiores. vt cū iudico dōificādū. ꝛ stati iᵈ eligo ꝛ eligēdo moueo mēbra ad opꝰ. Nūq̄ꝫ tn̄ ē sola talˡ opaᵒ sine electōe ēt ꝫ mēte heruei: alioq̄n hr̄et dicē q̄ iudiciū iᵈ q̄ iudico vuliꝰ iferēdū capiti meo ꝛ ei ꝑ extēsionē brachiꝫ reparādum sit p̄ticū siue sit a cogitatiua siue sit ab ītellectu ipsuꝫ lˡ aliud sīle ꝛ iudiciū aranearꝫ de telis cōstituēdis similiter.

¶ Cōclu^oe^ ēt p^a additō. Penes qd distiguāt
ptcā z specłatiᵐ: ē mltip^x opio nōbil'. ¶ P^a
ē varro. li^o.i.q.4. z heruei i ,plo. dicētiū. hit^9
specłatiu^9 z ptic^9 distiguūt z denoiant ,prie p
suos fines p se.i.q sc rei asequutio l' ,sequutio
nāt sc res ipa quā p opatōez asequūtur. Fi
nis hit^9 p se ē ad quē ex sua nā ordia^r. p accn̄s
vo ad quē ordiat ex itētōe agētꝫ. hiꝫ g^o fines
q̄ ad specłatiuū sc specła^o. q̄ ad pticū vo opa
tio p^9 specłatōez ipata q̄ qs aseq̄t obꝫ vt ef
fectū l' ē ipe effe^o vt citarizatō z ab hijs deno
ināt ,prie.lꝫ ut dicit herue ab obis denoien
tur pmordialr. ¶ 2^a ē scoti i ,plo. dicētꝫ. hit^9 n̄
p^o ptic^9 ab actu ppo. q: ille ē ptic^9 a cā por
ꝫ q: ordiat ad prxꝫ vt ad finē. lꝫ ab obo me
diāte actu. l' si sic dr a fine: n̄ sic dr ab eo iqꝫᵐ
finis: lꝫ iqꝫtū obꝫ ē. ¶ 3^a. ē capo. vt hic pꝫ i p^a
,p^oe q distiguūt lꝫ pn^le obꝫ z finē agētꝫ. ¶ 4^a
ē iobis de neap. in. q. disputatꝫ q pores ,cor
dat dicēs. Finis p se scie ē id qd ,petit ei rōe
act^9 l' obi sui. vt specłatie qdē specła^o ptice āt
,prie specła^o: lꝫ p^o opa^o ad quā ipādā specła
tio.i. itellec^o ptica ex sua nā ordiat. Finis vo
p accn̄s ē q ,petit ei rōe sbi vł iciētꝫ vt luc^m.
Distiguūt g^o ecn^r z itrin^ce seipis: exin^ce vo z p
xume suis finib^9 p se. Extri^ce vo z pmordialr
suis obis. Per accn̄s vo suis finib^9 p accn̄s z
itellige de fine p accn̄s qn̄ ille i coincidit cū fi
ne scie p se q id dico. q: aliꝗ sciēs p sciaꝫ n̄ in
tēdit n' id ad q ipa ex sua nā ordiat vt medi
cus medicare aliꝗ z n̄ lucrari itēdit. Et sic ēt in
tellige herue z capolū n̄ disonare.

¶ Cōclu^oe vo.6. addi^o. vtꝝ vo theo^a nr̄a sit
spe^a l' ptica ē mltip^x opio. ¶ P^a ē scoti i ,plo.
dicētꝫ. Theo^a neciorꝝ cui^9 ē hui^9 ,p^oīs de^9 ē tri
nus. l ite^u creato ē ptica. q: vtualr ,tiet aliqꝫ
notitiā directiuaꝫ volitionis tendeutis i de
um vel act^9 volūtate iperati. Theologia vo
contigētium. lꝫ de se sit speculatiua. tn̄ i inte^u
creato ē ptica z i diuio spe^ua. q: ibi solū ē pti
ca: vbi pt eē por prxi z eā sibi ,formare. ¶ 2^a
ē aureo. dicētꝫ. Theo^a ē ptica. q: dirigit ,prie
ipꝫ credē z deinde sperare z diligē ac vtuose
viuere. ¶ 3^a. ē garro. dicētꝫ. Est ptica sim^r. q:
ei^9 finis ē scire opari recte i ordie ad bonū su
pnāle: cū se hēat ad oēs vtutes ifusas tā theo
logicas q̄ꝫ morales. sic prudētia ad acq̄sitas.
B.i^e. ¶ 4^a ē greg. dicētꝫ. q.2. ,pl. ar.2°. Luꝫ scia
dicat ptica tri^r. p^o q: folr dirigit prxiꝫ: ex B q
sigificat q̄lr sit agēduꝫ. 2°. q: dirigit vtualr z
de ,prio: lꝫ n̄ folr vt scia de B q herba sit ca
lida: n̄ dicēs q̄^o ea sit vtendū. 3°. vo. q: dirigit
vtualr z rēote: theo^a vt diē totalē hitū diuꝫ
,clusiōᵐ. ē simp^r ptica. q: q̄ ad hit^9 ptiales p
ticos ē ptica z silr q̄ ad spe^ua. q: hoꝝ ,p^oe^a sic
pn^a vtualr ,tinē^a alioꝝ ,p^oe^a. Ex hijs.n. q d^9
ē hon^9 l' icarnat^9. ,pbat q sit amād^9. Qn̄ aūt
hit^9 ,pbat ,p^oe^s praticā: ēt si altera pmissaꝝ sit
spe^a. ipe tn̄ ē ptic^9. vn̄ medicia sic arg^r. ,tria ,t
rijs curāda sēt. Sꝫ ista egritudo ē p suphabū
dātiā caloris. g^o a positōe frigidoꝝ curāda ē:
Et tn̄ medicia ē ptica z minor ē specła^a. Sꝫ si
sumat p hitu ptiali: sic aliqs ē ptic^9. vt q diē
deū eē adorādū. z aliqs specła^e. vt q dic deū
eē trinū. B.i^e. z vr̄ B opio pus q̄si fuisse egidij
hic dicētꝫ. Theo^a ē scia affecti^a. q: ordinat ad
amorē dei pn^r n̄ āt spe^a l' ptica. Idē cū egidio
dic bōa. z gerar. z iobes pisiē. Sꝫ sco. dic q
isti bn̄dicūt. n̄ eē afectiᵐ sit eē pticū: lꝫ vt dic
herue. isti p afectiᵐ itelligūt mediū iter specu
latiuū z praticū. ¶ 5^a ē aliq̄ꝝ ,ueniētiū i B q
ē simp^r specłati^a. q: ei^9 finis pn^ls ē dilectio fi
nis. q eā n̄ reddit praticā lꝫ aliq̄s qdē ex hoc
q ipa dilec^o n̄ ē praxis cū ad eā volūtas nālr
ordinet pcedēte dn̄ sīōe. lꝫ varro. aūt ex B q
obꝫ tal' dilectōis n̄ ē ,tigēs z ,pn̄r n^c eligibile
¶ 6^a. ē aliq̄ꝝ thōistaꝝ q dicūt. s. tho. sēsisse q
sit spe^ua z ptica. lꝫ spe^a simp^r pratica vo lꝫ q̄d
Sꝫ fallūt. q: ipe n̄ dic lꝫ qd lꝫ lꝫ aliqd.i. sm
pte. ¶ 7^a ē godo. quolꝫ.13. q.1. dicētꝫ. Est vtriꝫ
pn^r. q: z praxiꝫ z speculatōez simp^r q̄rit: ēt si
vnū n̄ ,ferat ad a^a. lꝫ ē pncipali^9 spe^a z non ē
vn^9 hitus. lꝫ plures. ¶ 8^a ē heruei vt credo. ca
preo. z. s. tho. q ad opioez godof. n^l adiūt aut
detrahūt nisi hoc solum q est vnus habitus
tātum z non plures.

¶ Q. āt.3. titulo. q. additio.

E vnitate scie i se q̄^o. l. sit vna
mltip^x ē solēpnis opi^o. ¶ P^a
ē hērici qlꝫ.9. q.4. dicētꝫ. q
ē simp^x q̄litas ymo forti^9 q̄ꝫ
q̄litas corpal'. puta albedo

nec hꝫ ɔpositiōeꝫ ex hijs. ſꝫ cūꝫ hijs. ¶ 2ª eſt aureo.ī ꝑlo.dicētis. vnitas. nūeralis habitus ſciētiſici ē vnitas cuiuſdā totalitatꝫ ſic ēt forª domus ē ɔpōita ex mltꝫ. Jſta āt foª hitꝰ ſciētifici ē ɔnexio oīuꝫ ꝑticulariū hituū vniꝰ ſcie. ¶ 3ª.ē durā .q.4.ꝑlo.dicētꝫ. Sub vna ſcia ñ ɔtinēt plres hitꝰ.qꝛ mltiplicato ſupiori.ī.hitu nece ē mltiplicari īferiꝰ.ī.ſciaꝫ ¶ 4ª ē gre.ī.3ª.q.ꝑlo.dicētꝫ.ꝙ ñ oīuꝫ ɔcluſioᵐ vniꝰ ſcie. puta geoētrie ē vnꝰ nūero hitꝰ.⁊ argᵗ. vt hic hēs. ¶ 5ª.ē.s.tho.vi.q.8.ar.16.⁊.3.d.14.q.ī.ar.ī.q.2. Et.3ª.pte.q.12.ar.2.⁊.12.q.52.dicētis ꝙ vna ſcia ē multiꝰ ſpēꝝ ordiataꝝ.vñ vi.ꝺ.ſ. ad 4ᵐ expſſe dic ꝙ vna total' ſcia ɔtiet multas ꝑtiales mltaꝝ ɔcluſionū ⁊ ideꝫ tenet her. ɔ heri.qlꝫ.ꝺ.ſ.⁊ vr ēt eē ſcoti.pº.d.3.q.8.ī vltimis vbis qōis ⁊ ēt alibi. Sed idē.s.tho.12.q.54.ar.4.dic clare ꝙ hitꝰ ſcie ē vna ſimpˣ q̄litas. Nec loqᵗ de hitu vniꝰ ɔºⁿⁱˢ.qꝛ ibi ad 3ᵐ dic ꝙ idē hitꝰ ꝑ diuſſas ɔºᵉˢ vt ſe extendat ad plures q̄ꝫ ꝑus. Sꝫ de h vide in margine.

¶ Lōduºᵉ āt 2ª ⁊ 3ª additio. Penes qd attēdaᵗ ſciaꝝ vnitas q̄cūꝫ ſit illa ī ordie ad obꝫ. Eſt multipˣ opio. ¶ Pª ē greg.dicētis. Multituº ɔcluſioᵐ vniꝰ ſcie q̄ꝝ ſba ſᵗ vnū gñe ſub alterno ē ſcia vna gñe ſbalterno. Nō.n.ē vna ſcia nūero.cū ñ ſit ſimpˣ q̄litas nᶜ ſpē.qꝛ plura accñtia eiuſdē rōis eēnt ī eodē.nᶜ gñe gñaliſſimo.qꝛ ñ eēnt magis vnū ꝑtiales geoētrie q̄ꝫ geomeª ⁊ medicia.gº ē vna ſic dictū ē. Ad tale āt vnitate duo reqrūᵗ.pº vnitas ſaltē analogie ꝑ ſe ſbi.⁊ 2º vnitas ꝑnºꝝ ꝑmoꝝ ꝑꝑ quoruꝫ diuerſitateꝫ aſtroª ⁊ naturalis ſunt diuſe. ¶ 2ª eſt.s.tho.vt hic habes.

¶ Lōduºᵉ vo.4ª.additio. De iſta ɔºᵉ pª opinio ē greg.ꝺ.ſ. dicētꝫ ꝙ ē vna totalis vnitate gñis ſb alterni ꝑꝑ idētitatē ꝑnºꝝ ⁊ ſbi fōlis.ſꝫ ɔtiet plures hitꝰ ꝑtiales ſꝫ nūerū ſuaꝝ ɔcluſionū. ¶ 2ª.god.qlꝫ.9.q.ī.dicētis ꝙ ē due ſcie q̄ꝝ vna ē ſpeª alia pratica. ¶ 3ª.ē durā.dicētis ꝙ ē.3.hitus q̄ꝝ vno aſentimꝰ reuelatis.2º vo defendimꝰ reuelata.3º āt ex reuelatis deducimus ɔºᵉˢ. ¶ 4ª.ē aliq̄ꝝ thōiſtaꝝ ꝙ ē mlti hitus ꝑtiales vnꝰ rōis.ſꝫ illi ñ ſint ſil' ī iteⁿ actu ɔplero. ¶ 5ª.ē.s.tho.ſꝫ iudiciū meū ꝙ ē in ſe vnꝰ hitꝰ ſimpˣ q hꝫ rōeꝫ total' ſcia ⁊ plurium hituū ꝑtialiū vt reſpicit diuſſa oba ɔplexa.vt ēt ſimplicia ſcbaria ⁊ diuerſas ſpēs.ita ꝙ ois diuerſitas ſit in cōnotato extrinſecus.

¶ Lōduºᵉ.4ª.iteꝝ additio.vtꝝ illi hitꝰ q dicūᵗ ſcia ⁊ iteᵉ ⁊ reſpiciūt idē fōmale obꝫ. ſint vnꝰ hitꝰ vt vr ſonare iſta ɔº.ē multipˣ opinio ¶ Pª ē alſoñ vt.ſ.q.ī.dictū ē q ꝺ theoª dic ꝙ vnꝰ ē hitꝰ ꝑnºꝝ ⁊ ɔcluſioᵐ ⁊ vr ꝙ idē de aliqs dicēt ſciētꝫ. Jdē ſꝫ aliquos vr ſetire aureo. ī ꝑlo. Dic.n.eodē actu cogōſci ꝑnª ⁊ ɔºᵉˢ.vnꝰ .n.īquūt actꝰ ē ſolū vniꝰ hitꝰ ñ duorū. ¶ 2ª.ē greg.ī.3.q.ꝑl.dicētis.ꝙ ñ ē vnꝰ.pº qꝛ ñ ē vnꝰ actꝰ notitia ꝑnºꝝ ⁊ ɔcluſioᵐ cū vna ſit cā reliq gº nꝫ ē vnꝰ hitꝰ.qꝛ ñ ē aª obꝫ hitꝰ ab obo actus.2º.qꝛ demōſtratio ñ ē vnꝰ actꝰ.qꝛ īcludit duas ꝑdictas notitias.ēt qꝛ vnꝰ actꝰ.ñ terīat ſil' ad ꝓpoᵉˢ vlēꝫ ⁊ ꝑticularē.cꝰ ſᵗ alī ꝑmiſſe demōſtratōis.gº hitꝰ ɔºⁿⁱˢ ñ ē hitꝰ ꝑmiſſaꝝ.qꝛ hitꝰ ɔºⁿⁱˢ cāt ꝑciſe ex dmōſtraºᵉ ſeu ex hitu ⁊ actu cadēte ſup ꝑmiſſaſ.h ex illo. Mihi āt vr ꝙ dicti hitꝰ ⁊ ſilr ſapia ꝑꝑ rōeꝫ dictā ſint eēnᵗ ⁊ ītriᶜᵉ ſolū vna ralitas ⁊ vna q̄litaſ.ſꝫ extinᶜᵘˢ differāt ꝑ oba ɔplexa ɔnotata q̄ ſᵗ ɔº ⁊ ꝑnᵐ.ꝑ aliq̄ꝫ differēᵃˢ accñtalē ī obo ſimplici.puta eē ċca cās eīnētes ⁊ ꝑᵐ.vñ ſapia ⁊ ſcia alr hñt vnā fōlē rōeꝫ ī obo quā ꝑ ſe r̄ſpiciūt puta ens iq̄ꝫᵐ ens.⁊ tñ cū h ſapia ɔnotat vnā ɔdiᵒᵉˢ iq̄ꝫ tñ ſapia quā ñ ɔnotat iq̄ꝫᵐ ſcia.ſ.ꝙ ſit ꝺ ꝑmiſ cāls.q̄ ɔdiº ſac eā a ſeipa differr̄ accñtalr vīe ſcia. Uñ.s.tho.pº ſniaꝝ ī ꝑl.dic theoªᵐ eē ſciētiā ⁊ ſapiaꝫ ⁊ tñ ɔſtat ſꝫ eū ꝙ ē tm̄ vnꝰ hitꝰ. Et iꝺ pꝫ ꝺ methaᶜᵃ. Notā ꝺ vo ꝙ a nā hēmꝰ hilitates ītelligēdi ꝑnª q̄ tot ſᵗ q̄t ⁊ gña ꝑnºꝝ ꝑ ſe notoꝝ. Et ille ꝑ ſtudiū ītēdūᵗ ſic vt ſe extēdāt a ꝑnᶜⁱˢ īteª ad ītelligēdas ɔºᵉˢ. Sꝫ ɔ.qꝛ ſeqᵗ q ꝺ vnꝰ ſit hitꝰ ſcia ſbaltnās ⁊ ſbaltnata eo ꝙ ɔpenᵗ vt notitia ꝑnºꝝ ⁊ ɔºᵘˢ. So.ꝺ illi hitꝰ ſᵗ īdiuiſis.puta qꝛ ñ ē idē q geometª ⁊ q ꝑſpectiuꝰ ē.neg' ſeq̄la ⁊ ꝓbaº.qꝛ tc ꝑnª ꝑſpectiuᵉ ñ accipiūᵗ vt ɔºᵉˢ geoētrice nec ſciūᵗ per hilitatē geometricā mēſurā: ſꝫ accipiūᵗ vt principia credita tm̄.vbi vo ſᵗ ī eodē dr pº ꝙ differunt ſolū ꝑ ɔnotata ī obo ſimplici ⁊ ɔplero. dr 2º ⁊ ē q̄ſi idē ꝙ ſᵗ idē q̄ꝫ tñ ad id ꝙ hitꝰ ſciētificꝰ dic ī recto.nō āt q̄ꝫtū ad id ꝙ ī obliq̄. Hec dicta ſint ſine aſertiōe exercitiꝫ grā.

¶ Q. vltima ꝯclusione. 5. additio.

Quid sit sa. theo. s̄bz mltip. ē solēpnis opio. ¶ Pa ē egidij quā alfō. ī pl. recitat ⁊ ex/poīt sic dicēs. De⁹ p̄t ꝯcipi s̄b rōe cōi. puta entis. ⁊ 2° s̄b rōe re^{ue} ad ex̄. puta vt creatoꝛ ⁊ gloꝛificatoꝛ. ⁊ 3° s̄b rōe re° ad ītra. i. vt gn̄ans l' spirās ⁊ 4° s̄b rōe atributali. i. vt sapiēs l' īfinit⁹. ⁊ 5°. s̄b rōe ꝓpa ⁊ ꝗdita°. i. vt de⁹. Subitus g° theo^{cus} n̄ ē d° do s̄b rōe īfi^{ti}. q: īfi^{tus} vt^{ra} fi^{te} n̄ ē atigibile. nͅz s̄b rōe d̄itatꝫ ab^{te}. i. vt de⁹. q: īfi^{tas} ē de p° ⁊ ꝑ se ꝗditatio īte^{ll} d̄itatꝫ: nͅ s̄b rōne atributali l' re^{ue} ad ex̄: sꝫ s̄b rōe deitatꝫ vt ꝑpoꝛtōaf īte^{ll} creato. i. s̄b rōe finita ī mouēdo ⁊ terian° īte^m. lꝫ sit illa rō īfi^{ta} inessen°. Et h̄ ē opio egidij q ꝑ rōez glificatoꝛis s̄b q̄ h̄ꝫ eū subicif. hic de⁹ n̄ ītelligit re^m ad ex̄ vt ei īponit aureo. sꝫ deitatē s̄b rōe fi^{ta} vt ꝑ dicta ei⁹ pꝫ q̄lꝫ 3. q. 2. h̄ 1^e. Greg. vo ꝗ eūdē seqt̄ sere sl̄r illū expoīt. 4. q. pl. dicēs. Nō ītellexit gn d⁹ s̄b rōe deitatꝫ sit. hic s̄bz. sꝫ ꝙ n̄ ē s̄bz s̄b illa rōe ab^{te}: sꝫ ꝯcte. Nō ꝗdē ꝯctiōe q̄ addaf alia rō. eo° q̄ differētia ꝯbit gen⁹. sꝫ ꝯctōe q̄ ē restrictio ꝯsideratōis ⁊ exclusio ꝯphēsiōis vt sit s̄bz s̄b rōe d̄itatꝫ restricte ad illū ꝗdū h̄ꝫ quē ipa nos glorificat h̄ 1^e. ¶ 2°. ē scoti ī pl. quē frācis. ibidē visus ē seq. q. 3. Dic ār. Cū theo^a eēn^r ⁊ īregral^r ꝯtīeat v̄itates nec^{as}. ⁊ ꝯtigētes. s̄bz ei⁹ q̄z^m ad vtrasq; ī īte^{ll} n̄ro ē id de q̄ ime^{te} cogōscūf v̄itates theo^{ce} p^e. i. ens īfi^{tus}: sꝫ ī se ⁊ ī īte^{ll} diuio ⁊ brō^ꝝ q̄ztū ad vtrasq; s̄bz ē de⁹ vt de⁹ l' eēn^a diuia vt h̄. h̄r^e. ¶ 3^a ē durā. dicētꝫ ꝙ ē de⁹ vt saluatoꝛ. ¶ 4^a linco. ī exa. ⁊ bona. li°. i. ꝙ est tot⁹ xp̄s. ¶ 5°. garro. ī pl. q. 5. ꝙ d⁹ s̄b rōe boni l' veri amabil. h̄ꝫ iaco. de inter. l' veri amabilis ꝓpoꝛtōati viatoꝛi fideli s̄m. tho. de argē. Hij. 3. ponūt deuz hic s̄bici s̄b rōe a tributali. ¶ 6°. est heruei ⁊ land. in pl. ⁊ pe. de pa. ⁊ vt credo bn̄ ītellecta ē. s. tho. De⁹ igt̄ herue⁹. s̄b rōe d̄itatis ab^{te} ē s̄bm theo^e tā ī viatoꝛe q̄z in ꝯphēsoꝛe. lꝫ sit diu̇sa rō ex ꝑte sciētis. Ab^{te} i/ q̄ztū. i. n̄ h̄ꝫ aliquā rōez atributalē q̄ sꝑ re^{ll} deitatis se hꝫ vt accn̄s: sꝫ h̄ꝫ rōez s̄be diuīe ab^{tas} ⁊ p̄cīsaz ab oī rōe accn̄tꝫ. i. atributi. h̄ 1^e. Ultia ē. s. tho. h̄ꝫ mag. petrū de bergo. ī ethi. sic di/cētē. Cū dup^r sit s̄bz ī scia. h̄ꝫ. s. tho. 5. meth. l' 6. s. cōe ⁊ ꝑn^{le} vt in metha^{ca} ens ⁊ s̄ba. p°°. hic s̄bicif ens diuinū. i. de⁹ vl' id ꝙ ē dei vt d̄r ī p° li°. sꝫ 2°° ē de⁹. vt d̄r ī p^a ꝑte h̄ 1^e vtriusq; aūt obi vt obꝫ ē rō ē reuelabilitas. Et si qs scrutetur diligēter v̄ba. s. tho. ī. p^a. q. p^e ꝑtis ibi tangit vtrūq; s̄bz. ⁊ idē facit ī p° sentētiaꝝ.

¶ Di. p^a. q. i. ti°. q. ⁊ ꝯclusione. 3. additio.

E pūti. qōe qd sensit. s. tho. hic hēs. huic āt cōcordat hic petr⁹ de pa. Adā vo. 1. d. i. q. 3. ⁊ olchot hic dicunt ꝙ oīs amoꝛ ⁊ vl̄r oīs volitio ⁊ nolitio ē eēn^r cogitō lꝫ nō ec°. Naꝫ expimur nos aliqū aliqd ītelligē ꝙ nec volum⁹ n^e nolum⁹. Et ꝙ aliq̄ ꝗdē nolitio est notitia īcōplexa. vt q̄ nolo aliqꝑ bo^m: aliqua vo ꝯplexa. vt q̄ nolo aliqd eē l' aliqd sigificabile ꝯplexe. Et ꝙ aliq̄ ē assensus vt gaudiū de morte inimici. aliq̄ vo dissensus vt opposita. Et ꝙ aliq̄ ꝯplexa n̄ ē assensus l' dissēsus n^e v̄a aut salsa vt q̄ opto te eē btm̄. Moti^m eoꝝ fuit q: noli° ē expiētia q̄dā. ire q: solo actu amandi poīto obꝫ placet ⁊ ꝯsr̄ ē cognitū. Alexander āt de. s. aliplo ⁊ foresta. ⁊ tho. de arg. he/remite dicūt ꝙ ⁊ si dilec° n̄ sit cogitio. tn̄ n̄ ē ꝯdictio illā eē sine cogitiōe. Aureo. āt hic. q. 2. ar. 1. dic ꝙ oīs act⁹ volun^{tis} affirmatiu⁹ siue volitio l' dilec° ē realr̄ deside^m l' delectatio ⁊ oīs negatiu⁹ ē fuga siue odiū l' tristia. L ādul. q̄q; hic qōe vltia dic ꝙ delecta° fol̄r ⁊ s̄biue ē ī oī po^a apeti° ⁊ cogōscitia. Sco. āt hic. q. 3. lꝫ n̄ videaf deteriare: magis tn̄ decliat ad h° ꝙ fruitio sit amoꝛ q̄z ꝙ sit d̄lectatō: q: delecta° ē obꝫ fruitōis cū sit fruct⁹ vt pꝫ gal. 5°. Greg. vo. hic. q. 2. ar. 2. dic ꝯ scotū ꝙ oīs delecta° ē act⁹ vel opatio ⁊ 2° ꝙ est amoꝛ vel dilectio ⁊ 3° ꝙ nō oīs amoꝛ ē desideriū vel delectatio.

¶ Cōclu^{ne} vo. 5. additō. Quid sit obꝫ frui^{oꝫ} ¶ p° opio cōis dic ꝙ ē de⁹. ¶ 2^a tho. angli. dic ꝙ ē de⁹ s̄b rōe īfi^{ti} boni. q: solū s̄b hac rōe sa/tiat. ¶ 3°. scoti hic. q. i. ar. i. dic. p° ꝙ fruitio oꝛdinata hꝫ solū deuz ꝑ obo ⁊ 2° ꝙ lꝫ ipe finis sit obꝫ fruitiōis. n̄ tn̄ ē ꝓpria rō ei⁹ nec satiat s̄b rōe vltimi finis. q: si eēt aliud sūmū bonuꝫ ad ꝙ volūtas n̄ oꝛdinaref vt ad finē vltimuꝫ

adhuc ī eo qeſcēt volūtas. ħ ie. q vr̄ velle ꝙ
rō ogi fruibil' ſit rō ſūmi bōi. ꝛ ñ vltimi finis
¶ 4a oñrā' ħ. ar. 2o dic̄ ꝙ ñ ē de⁹: ſʒ viſio dei
loqn o ō obo imeio. q: fruio īgt ē amō ꝯcupe:
cui⁹ āoris obm ñ ē res puta vinū: ſʒ bitio rei
puta guſt⁹. De⁹ āt ī obʒ rēotū. ħ ie. q vr̄ velle
ꝙ viſio ſit obm p̄nle ꝛ de⁹ ſecūdariū. ¶ 5a au/
reo. ꝛ grego. ħ dic̄ ꝙ ō rōe obi fruibil' ē nllo o
ī aliud eē referribl'e: io ē de⁹ ꝛ nō ei⁹ viſio. vñ
ea nllo o fruēm ē. ¶ 6a. ē. s. tho. ſʒ c⁹mētē ad iu
ditiū meū dico ꝙ fōal' rō tal' obi ē ſūma bōi/
tas ꝛ fōle obʒ ē ſūmū bom ꝛ ꝯñr finis. i. cā fi/
nal'. q: eadē ē rō bōi ꝛ finis. Nec dico obʒ eē
relōeʒ quā vtrūqʒ illoꝝ ipōtat: ſʒ ſbſtratū ei.
Dico ēt ꝙ fruimur viſiōe ñ vt res ē: ſʒ vt vi/
ſio talis obiecti ē ſic ꝙ gratia obiecti ea frui/
mur vt probat petrus de pa. hic.

¶ Lōcluſiōe eadē additō. vtꝝ qs vnica frui/
tōe fruat nec o oib⁹ diuis pſonis ē mltipr opi
nio. Et pa qdē aureo. ħ dic̄ ꝙ eēne ꝛ pſōe ſun
dāt oio eadē vnitatē rei ꝛ fōalitat; ꝛ rōis ſi
cut ꝛ ptes ꝯtiui hñt eadē vnitatē: cū ſint idi/
ſticte. Lōſeqnt nl p̄dictoꝝ ē ſine aliis ꝯcep le l'
frui le. i. eēna ſine pſōis l' vna pſoa ſine alia: ita
ꝙ obʒ q̄ ē ditas. ꝙ vo ē ?nitas. ¶ 2a vo q̄ ē
mōachi albi. ħ dic̄ ꝙ qcūʒ diligit aliqʒ bōitez.
eo ipo diligit oē ꝙ ē idē ei: ſiue ia nouerit ſi/
ue ñ. ex q̄ īfert ꝙ ne viator nec bt's p̄t diligē
eēn eʒ ſine pſōis. Idē tēuit ochā ꝛ adā. ħ ꝛ ge
rar. ql. 2. q. i. ¶ 3a vo ſcoti ħ. q. 2. dic̄ po ꝙ ī bt's
ō ſcō ē vnica frui o ſʒ aug. i5. ō tri. 2o ꝙ viatō
ñ p̄t ōdināte frui vna pſoa n' fruat alia ſaltez
hitualr. i. vt ſit ī diſpoe fruē' ñ diſticte ꝯcipē t
ſec⁹ ī actu. q: ōdin vte p̄t frui eēna ꝛ ñ pſona ꝛ
vna pſoa ñ alia. 3o ꝙ ſic ñ ē ī nāli p̄tāte itea vt
videat eēn eʒ ñ pſonā: cū obʒ vtraqʒ ei māife
ſtet ita ne ī nāli p̄tāte volūtio frui vno ꝛ ñ alio
cū ñ ſit īptāte ei⁹ illa ꝯdio que ꝯpetit actui ex
obo. 4o ꝙ ō poa ōi ab ta p̄t frui o ad eēn eʒ ꝛ ñ
ad pſon. ī teriari cū eēna ſit rōe p̄oꝛ vl' ad vnā
pſonā ꝛ ñ ad altaʒ. ¶ 4a vo thōe anglici: dic̄
ꝙ de⁹ p̄t dare alicui fidē ō ptinētib⁹ ad eēn eʒ
p̄cife ꝛ ñ ad pſōas: cū ō hiis ſint diſticti arti/
cl'i ꝛ ꝯñr talē p̄t qtare oñdēdo ei eēn eʒ p̄cife
ꝛ ñ pſoas: cū eas nūqʒ ōſideranerit. ħ ie. Ur
āt eiuſdē rōis ꝙ ēt poſſit qtare de⁹ oñ ia vna

pſoa ſine alia. Quid āt de ho ſēſerit. s. tho. ñ ē
aptū. dic̄ tñ ħ. q. 2. ar. 2. ꝙ vnico actu fruimur
eēna ꝛ pſonis oib⁹: cū vna nūero ſit oīuʒ bōi
tas. Ur āt mihi ꝙ ī via ſic̄ cōcipe ita ꝛ diligē
poſſum⁹ actu eēn eʒ ſine pſōis ꝛ vnā pſonā ſi
ne alia: vtꝝ vo ſic ſit ī pꝛia: neſcio: ſʒ almaſe
tan⁹ de ho ħ ſic dic̄. Lōit tenēt thoiſte ꝙ ñ eſt
po ls fruitio eēne ſine fruitōe pſōe: q: fruitio
ꝯſeqt viſiōeʒ eēne vt ē. Oppom tenuit ſco. gar
ro. frā. ꝛ cōit ſcotiſte ꝛ pe. ō pa. 4. d. 49. ħ ie.

¶ Di. l. q. 2. Solutōe ad pm ꝯ paʒ additio.

Idet mihi ꝙ pbabilr ꝛ di/
ſputarie poſſʒ ꝯcedi p frui ꝛ
vti ſint dr ie diuiſie oīuʒ vo/
litiom imerle ꝛ tē negat ꝯña
quā ēt negat capo. q: ītēdēꝛ
eligē ꝛ ꝯſetire ſe vti qd ē ref
ferre ad aa ꝛ ſi ñ vti ꝙ ē exeq. Pro ho āt ſcito
ꝙ ſco. d. 2. q. 3. dat mem īter frui ꝛ vti dicēs. ꝙ
ī volunte ſt 4 or. po act⁹ pſect⁹ q̄ vult bom pp
ſe. ꝛ 2o act⁹ q̄ vult bom pp aa ꝛ 3o act⁹ q̄ vult
bom ne pp ſe ne pp aa ōñ. ſ. oñdit ei aliq bom
able ñ ſb rōe bōi ppt ſe l' ppt aa. 4o delecta/
ſiue frui ꝯñs pm actū. Idē dic̄ ꝛ ꝯcedit mōa/
ch⁹ alb⁹. i. d. i. ꝛ ho po. q: ſʒ phʒ. i. eth. ca. 3. ali/
qd ē dilile ppt ſe tm vt felicitas. Aliqd ppter
aa tm vt amara potio. Aliqd vtroqʒ mō vt
hono: ꝛ vt⁹. Act⁹ āt q̄ iſta. ſ. honorē ꝛ butm
volum⁹: ñ ē fruitio: cū ſint volita ppt aa: nec
vſus cū ſint volita ppt ſe. 2o q: cū qs dat ele/
moſinā ex nāli pietate p̄cife: le act⁹ ñ ē fruitio
vt pʒ. ne vſus: q: cū ñ ſit relat⁹ ī deū eēt iordi
nat⁹ ꝛ mal⁹: ꝙ ē falʒ. ħ ie. Sʒ rober. olcbot ħ
ꝛ gre. d. i. ar. i. tenuerūt oppom dicentes. po ꝙ
nullū nolle eſt frui: cū ñ ſit aōꝛe īherē. 2o ꝙ oē
nolle ē vſus. q: ē act⁹ aſſūpt⁹ ppt aa. i. ppt rē
volitā cui repugnat nolita. 3o ꝙ oē velle ē vſ⁹
l' fruitio: q: oī velle volum⁹ aliqd ppt aa l' p/
pt ſe. Uñ dic̄ aug. po de doct. x. Si de⁹ nʒ vti/
tur nʒ fruit nob ñ iucio qūo nos diligat. 4o
ꝙ oīs act⁹ volūtatis ē frui l' vti: q: ē velle vel
nolle. ħ ex illis. i q̄ꝝ ſniaʒ vr̄ decliare aureol⁹
ſʒ. s. tho. ſʒ aliq̄s ſēſit cū p̄miſ. Nā ſʒ eū ama
re frui ꝛ vti hñt tria oba fōlr dr ia. ſ. bonū ab
ſolute ꝛ bonū pñs qtās ꝛ bom ī aa referribi/
le. qo ſt. 3. act⁹ ipē diſticti. Sʒ ad ho poſſʒ nega
ri añs:

ri asis: q: bo^m referribile i a^a pt ee obz aoris z pur bo^m ab^te .i. abstrahes a puti z abseti. lz ii abstrahat nec a referribili z ii refe^li aliogn n^l possem^9 amare ppt a^a. Ur igit isistetabile q oe velle sit vti l'frui salte pcomitat q dico ppt aorez vltimi finis i via ad que seqt frui/tio ipfecta. Ide et vr dicedu d oi nolle cu sp icludat vtualr velle l'sit ide cu eo re^ll diisor oborz. Nec seqt q vtamur illicitz q nolum^9: sz licitis vtimur l'fruimur pp q illa nolum^9 l' vtimur ipso nolle illicitorz q licitu est.

¶ Eade .q. pclusioe. p^a z 2^a additio. Scoz .s. tho. z herue. B vsus dr .p^o ois opa^o rei. 2° psue/tudo. 3° opa^o q finale applicam^9 ad fine opti/nedu. Thomas at aglic^9 dic sic. Utile e oe in/uas ad comodu siue sit res siue opa^o. Utilitas at e finis ad que aliqd e vtile. Uti vo e appli/care vtile vtilitati. B i^c. Grego. at B .q.3 .ar. 2°. Dic q vti coit e assume aliqd i facltate volu/tatz. ppe vo e sic assume ppt a^a. pprijssi^e at e sic assume ppt a^a q fruedu e. Dura. at dic vt B recitat z filr aureo. z forte parz dissonat lz aureo. videat velle q vti n dicat folr ab ap/plicatoe vt dic dura. sz altrasitu. Na oe appli/cans vsui sert transitorie.

¶ Di. i. q. 3. pclusioe. 6. additio.

Sta. 6. pclusioez .s. tho. tz B geral. z egidij. 5. ql. q. 6. dice/tes q summu bo^m clare visum null^9 pt n amare l'summu ma/lu n odir. Fracis. at z ladul. tenet q volutas sibi dimissa circa deu clare visu. actu suspede pt. scot^9 at B dic q volutas n fruit nec^o vltio fine obscure apphesio i vli l'pticlari: ymo n^c clare viso qz^m e ex pte sua si sit eleuata p hitu supnale. Ni/chilo^9 si n sit eleuata frui pt vt si de^9 ondet se itellectui nllo hitu collato volun^ti. B i^c. Ada et B dic q vides deu n fruit nec^o: ymo micha el de massa z tho. de argetia. 4. d. vlti^a. dicit n icoueire n^c ee pdictoez q aliqs sit q ad ite^m btus z q ad volutate dapnat^9 siue odies deu Alfosus at B dic q volutas creata nllo^o effi cit fruitioez btifica: sz ad illa se hz mere i po^a obie z re^ll ei^9 n e liba dco clare viso lz sit liba re^ll n btifice sibi po^lis ta i via qz i pria. No tn e pdic^o videte ituitiue deu: illu n amare nz d illo no letari. ymo nec e pdic^o btifice dilige z no letari. Est at pdic^o btifice dilige z tristari v l'ec ite^ll btuz z dapnatu volutate. hec i^c.

¶ Di. 2. pclusioe p^a. additio.

Eobo ite^o nri. ¶ P^a opio e .s. tho. hic recitata. ¶ 2^a he/ri. ql. i. q. i4. z mltis alijs lo/cis dicetis q nale z p^m obm ite^o nri p q oia alia cogno/scit est de^9 sb roe pmi vi sic z volutatz obz e ide sb roe pmi boi. ¶ 3^a e sco/ti. i. d. 3. dicetz. Inte^o nri i nullu e nale obz p^m p adeqtioez vtuale. i. vtualr ptines oia p se in/telligibilia. No. n. e sba l'de^9 cu oia accntia z creata ppria vtute moueat itellec^m ad sui no/titia. Nz p adeqtoez coitatz q si. s. dicat vni/uoce igd d oib^9 p se itelli^b9. Ens. n. n dr sic d oib^9 q: n d suis passioib^9 dictis d eo p se 2° m^o cu ipz i eaz diffi^oe cadat sic aditu. Nec d vl/timis differetijs q: ipse pprie differet. Et tn bijs n obstatib^9 ens e p^m obz ite^o nri i: q: vni^ce ptiet qda z reliq vtualr iqz^m ptinet vtualr l' eentialr i aliq icludete een^t roez entis. hec i^c.

¶ Codu^oe et. 8^a z 9°. addito. De hac ma sco. d. 3. sic dic. Dico p^o q n solu nalr possum^9 hre pceptu i q qsi p accns pcipiat de^9 puta i aliq attributo: sz et i q p se z qditatiue pcipiat. q: an pceptu passionu oiuz l'qsi passio^m oz hre pceptu d aliq cui tales passioes seu attributa attribuut. Dico 2° n assetiedo posse dici q n tm i pceptu analogo q. s. sit dio all^9 a pceptu creatur: sz et i vni^co pcipi pt. vniuocu dico eu q ad pdictoez suffic affirma^o z negan^o illi de eode. ¶ 3° q deu viator n cognoscit nalr ipti^ll z pprie. i. sb roe hui^9 een^c vt e hec z i se. ¶ 4° q ad mltos pcept^9 ei pprios. pueir possum^9 e^9 sit oes pcept^9 pfectionu simplr z in summo i ter qs simplicissim^9 z pfectissim^9 nob possibi lis e pcept^9 etis simplr ifi^ti: q n e pcept^9 qi p accns ex sbo z passioe: sz p se sbi. q: ifinitu n e qi passio l'attributu ei^9 d q dr: sz dic modu eius intriseci. ¶ 5° q ea que d deo scim^9: per spes creaturarz scim^9. hec ille.

¶ Rursus eade qoe p^oe 9ª addi^o. Pro opioe scoti d vniuoca^oe etz qua tz 4° meth. sciedu e

adhuc ĩ eo qeſcẽt volũtas. ℞ 1e. q vr̄ velle ꝙ rõ oq̄ frũibil' ſit rõ ſũmi bõi. ⁊ ñ vltimi finis ¶ 4a ouraꝰ ℞. ar. 2o oić ꝙ ñ ẽ deꝰ: ſꝫ viſio dei loqñdo ð obo ĩmeto. qꝛ fruiꝰ ĩqt ẽ amõ ꝯcupe: cuiꝰ ãoꝛis obm ñ ẽ res puta vinũ: ſꝫ bitio rei puta guſtꝰ. Deꝰ ãt ĩ obꝫ rẽotũ. ℞ 1e. q vr̄ velle ꝙ viſio ſit obm pn̄le ⁊ deꝰ ſecũdariũ. ¶ 5a au/ reo. ⁊ grego. ℞ oić ꝙ ð rõe obi fruibil' ẽ nll'o ĩ aliud eẽ referribile: io ẽ deꝰ ⁊ nõ eiꝰ viſio. vñ ea nll'o fruẽm ẽ. ¶ 6a. ẽ. s. tho. ꝭꝫ cꝰ mẽtẽ ad iu ditiũ meũ dico ꝙ fõal' rõ tal' obi ẽ ſũma bõi/ tas ⁊ fõle obꝫ ẽ ſũmũ bom ⁊ ꝯñr finis. i. cã fi/ nal'. qꝛ eadẽ ẽ rõ bõi ⁊ finis. Nec dico obꝫ eẽ reloez quã vtrũqꝫ illoꝝ ĩpõtat: ſꝫ ſbſtratũ ei. Dico ẽt ꝙ fruimur viſiõe ñ vt res ẽ: ſꝫ vt vi/ ſio talis obiecti ẽ ſic ꝙ gratia obiecti ea frui/ mur vt probat petrus de pa. hic.

℃ Cõcluſiõe eadẽ additõ. vtꝝ qs vnica frui/ tõe fruat nec° oibꝰ diuis ꝑſonis ẽ. mltipr opi nio. Et pa qdẽ aureo. ℞ oić ꝙ eẽne ⁊ ꝑſõe fun dãt oio eadẽ vnitatẽ rei ⁊ fõalitatꝫ ⁊ rõis ſi cut ⁊ ꝑtes ꝯtĩui hñt eadẽ vnitatẽ: cũ ſint ĩdi/ ſtĩcte. Cõſeqñr n'l ꝑdictoꝝ ẽ ſine alijs ꝯcep1e l' frui1e. i. eẽna ſine ꝑſõis l' vna ꝑſoa ſine alia: ita ꝙ obꝫ q̃ ẽ ditas. ꝙ vo ẽ tnitas. ℃ 2a vo q̃ ẽ mõachi albi. ℞ oić ꝙ qcũꝫ diligit aliq̃ꝫ bõi1eꝫ. eo ĩpo diligit oẽ ꝙ ẽ idẽ ei: ſiue 1a nouerit ſi/ ue ñ. ex q̃ ĩfert ꝙ ne viatoꝛ nec btũs ꝑt diligẽ eẽnaꝫ ſine ꝑſõis. Idẽ tẽnit ocliã ⁊ adã. ℞ ⁊ ge rar. ql. 2. q. 1. ¶ 3a vo ſcoti ℞. q. 2. oić p° ꝙ ĩ btĩs ð fcõ ẽ vnica fruiꝰ ꝭꝫ aug. 15. ð tri. 2° ꝙ viatõ ñ ꝑt õdinãte frui vna ꝑſoa n' fruat alia ſaltẽ bitualr. i. vt ſit ĩ oiſpoe fruẽl ſi diſtĩcte ꝯcipẽr ſecꝰ ĩ actu. qꝛ õdin vte ꝑt frui eẽna ⁊ ñ ꝑſona ⁊ vna ꝑſoa ñ alia. 3° ꝙ ſic ñ ẽ ĩ nãli ꝑtãte ite° vt videat eẽnaꝫ ñ ꝑſonã: cũ obꝫ vtrãqꝫ ei mãife ſtet ita ne ĩ nãli ꝑtãte voln̄tis frui vno ⁊ ñ alio cũ ñ ſit ĩꝑtãte eiꝰ illa ꝯdi° que ꝯpetit actui ex obo. 4° ꝙ ð po° di ab1a ꝑt frui° ad eẽnaꝫ ⁊ ñ ad ꝑſon ĩ teriari cũ eẽna ſit rõe ꝑoꝛ vl' ad vnã ꝑſonã ⁊ ñ ad aliaꝫ. ¶ 4a vo thõe anglici: oić ꝙ deꝰ ꝑt oare alicui fidẽ ð ꝑtinẽtibꝰ ad eẽnaꝫ ꝑcıſe ⁊ ñ ad ꝑſõas: cũ ð hijs ſint diſtĩcti arti/ cl'i ⁊ ꝯñr talẽ ꝑt qctare oñdẽdo ei eẽnaꝫ ꝑcıſe ⁊ ñ ꝑſoas: cũ eas nũq̃ꝫ ðſideraerit. ℞ 1e. Ur ãt eiuſdẽ rõis ꝙ ẽt poſſit qctare deꝰ oñ'ſa vna ꝑſoa ſine alia. Quid ãt de h° ſẽſerit. s. tho. ñ ẽ aꝑtũ. oić tñ ℞. q. 2. ar. 2. ꝙ vnico actu fruimur eẽna ⁊ ꝑſonis oibꝰ: cũ vna nũero ſit oĩuꝫ bõi tas. Ur ãt mihi ꝙ ĩ via ſic cõcipe ita ⁊ diligẽ poſſumꝰ actu eẽnaꝫ ſine ꝑſõis ⁊ vnã ꝑſonã ſi ne alia: vtꝝ vo ſic ſit ĩ ꝑ̄ria: neſcio: ſꝫ almaſe tanꝰ de h° ℞ ſic oić. Cõit tenẽt thoiſte ꝙ ñ eſt po1m fruitio eẽne ſine fruitõe ꝑſõe: qꝛ fruitio ꝯſeqr viſiõeꝫ eẽne vt ẽ. Oppom tenuit ſco. gar ro. frã. ⁊ cõit ſcotiſte ⁊ pe. ð pa. 4. d. 49. ℞ 1e.

℃ Di. 1. q. 2. Solutõe ad pm ꝯ paꝫ additio.

Idet mihi ꝙ ꝑbabil'r ⁊ di/ ſputatĩe poſſꝫ ꝯcedi ꝑ frui ⁊ vti ſint dr̄ie diuiſie oĩuꝫ vo/ litiom ĩmele ⁊ tẽ negat ꝯña quã ẽt negat capo. qꝛ ĩtẽdẽr eligẽ ⁊ ꝯſẽtire ſe vti qð ẽ ref ferre ad aa ⁊ ſi ñ vti ꝙ ẽ exeq. Pro h° ãt ſcito ꝙ ſco. d. 2. q. 3. dat mem iter frui ⁊ vti dicẽs. ꝙ ĩ volun1e ſe 4or. p° actꝰ ꝑfectꝰ q̃ vult bom ꝑꝑ ſe. ⁊ 2° actꝰ q̃ vult bom ꝑꝑ aa ⁊ 3° actꝰ q̃ vult bom ne ꝑꝑ ſe ne ꝑꝑ aa diũ. ſ. oñdir ei aliq̃ bom ab1e ñ ſb rõe bõi ꝑpt ſe l' ꝑpt aa. 4° delectat ſiue frui ꝯñs pm actũ. Idẽ oić ⁊ ꝯcedit mõa/ chꝰ albꝰ. 1. d. 1. ⁊ h° p°. qꝛ ꝭꝫ pbꝫ. 1. eth. ca. 3. ali/ qd ẽ dili1e ꝑpt ſe tm̃ vt felicitas. Aliqd ꝑpter aa tm̃ vt amara potio. Aliqd vtroqꝫ mõ vt honoꝛ ⁊ vtꝰ. Actꝰ ãt q̃ iſta. ſ. honorẽ ⁊ huꝰ volumꝰ: ñ ẽ fruitio: cũ ſint volita ꝑpt aa: nec vſus cũ ſint volita ꝑpt ſe. 2° qꝛ cũ qs dat ele/ moſinã ex nãli pietate ꝑcıſe: 1e actꝰ ñ ẽ fruitio vt pꝫ. ne vſus: qꝛ cũ ñ ſit relatꝰ ĩ deũ cẽt ĩordi natꝰ ⁊ malꝰ: ꝙ ẽ falſꝫ. ℞ 1e. Sꝫ rober. olchot ℞ ⁊ gre. d. 1. ar. 1. tenuerũt oppom dicentes. p° ꝙ nullũ nolle eſt frui: cũ ñ ſit aõre ĩherẽ. 2° ꝙ oẽ nolle ẽ vſus. qꝛ ẽ actꝰ aſſũptꝰ ꝑpt aa. i. ꝑpt rẽ volitã cui repugnat nolita. 3° ꝙ oẽ velle ẽ vſꝰ l' fruitio: qꝛ oĩ velle volumꝰ aliqd ꝑpt aa l' ꝑ/ pt ſe. Uñ oić aug. p° de doct. xr'. Si deꝰ nꝫ vti tur nꝫ fruit nob ñ ĩuẽio qũo nos diligat. 4° ꝙ ois actꝰ volũtatis ẽ frui l' vti: qꝛ ẽ velle vel nolle. ℞ ex illis. i q̃ꝝ ſniaꝫ vr̄ declãre aureoꝝ ſꝫ. s. tho. ꝭꝫ aliq̃s ſeſit cũ ꝑmiſ. Nã ꝭꝫ eũ ama re frui ⁊ vti hñt tria oba fõlr dr̄ia. ſ. boni ab ſolute ⁊ boni ꝑñs qctãs ⁊ bom ĩ aa referribi/ le. g° ſũ. 3. actꝰ ĩꝑẽ diſtĩcti. Sꝫ ad h° poſſꝫ nega ri aũo:

ri asis: q: bo^m referribile i a^a pt eē ob3 aōris z ōir bo^m ab^te.i.abstrahēs a pñti z abſēti. l3 ñ abſtrahat nec^a referribili z ñ refe^li aliogn n^l poſſem^a amare ppt a^a. Ur igit ſbſtētabile q: oē velle ſit vti l'frui ſaltē ꝯcomitāt q: dico ppt aōrez vltimi finis i via ad quē ſeqt frui/ tio ipfecta. Idē ēt vr dicēdū ō oi nolle cū ſp ſcludat ōtualr velle l'ſit idē cū eo re^u diuſoꝝ oboꝝ. Nec ſeqt q: vtamur illicitꝫ q̄ nolum^a: q: licitis vtimur l'fruimur pp q̄ illa nolum^a l' vtimur ipſo nolle illicitoꝝ q: licitū eſt.

¶ Eadē.q.ꝯcluſiōe.p^a z 2^a additio. Scōꝫ.s. tho. z herue. B vſus dr.p^o oīs opa^o rei.2° ꝯſue tudo.3° opa^a q̄ finale applicam^a ad finē opti/ nēdū. Thomas āt āglic^a dic ſic. Utile ē oē in uas ad cōmodū ſiue ſit res ſiue opa^o. Utilitaſ āt ē finis ad quē aliqd ē vtile. Uti ōo ē appli care vtile vtilitati. B i^c. Grego. āt B.q.3.ar.2°. dic q: vti cōit ē aſſumē aliqd i facltatē volū tatꝫ. ppe ōo ē ſic aſſumē ppt a^a. ppꝛiſſi^e āt ē ſic aſſumē ppt a^a q̄ fruēdū ē. Durā. āt dic vt B recitat z ſilr aureo. z forte paꝝ diſſonāt l3 aureo. videat velle q: vti ñ dicat fōlr ab ap/ plicatōe vt dic durā. l3 altrā ſitu. Nā oē appli cans vſul fert tranſitoꝛie.

¶ Di.i.q.3.ꝯcluſiōe.6.additio.

Stā.6.ꝯcluſiōez.s.tho. l3 B geral. z egidij.ſ.ql.q.6. dicē tes q: ſūmū bo^m clare viſum null^a pt ñ amare l'ſūmū ma/ lū ñ odir. Frācis.āt z lādul. tenēt q: volūtas ſibi dimiſſa circa deū clare viſū. actū ſuſpēdē pt. ſcot^a āt B dic q: volūtas ñ fruit nec^o vltio fine obſcure appheſo i vli l'ptiel'ari: ymo n^c clare viſo q̄ꝫ^m ē ex pte ſua ñ ſit eleuata p hitū ſupnālē. Ni/ chilo^a ñ ſit eleuata frui pt vt ſi de^a oñdēt ſe itellectui nllo hitu collato volun^a. B i^c. Adā ēt B dic q: vidēs deū ñ fruit nec^o: ymo micha el de maſſa z tho. de argētīa.4.d. vlti^a. dicūt ñ icouēire n^c eē ꝯdictōez q: aliqs ſit q̄ ad ite^m btūs z q̄ ad volūtatē dāpnat^a ſiue odiēs deū Alfōſus āt B dic q: volūtas creata nllo^a effi ci fruitōez btificā: l3 ad illā ſe hꝫ mere i po^a obie z re^u ei^a ñ ē liba deo clare viſo l3 ſit liba re^u ñ btifice ſibi po^{ta}tā i via q̄ꝫ i pria. Nō tñ ē ꝯdic^a vidētē ituitiue deū: illū ñ amare nꝫ ō illo nō letari. ymo nec ē ꝯdic^a btifice diligē z nō letari. Eſt āt ꝯdic^a btifice diligē z triſtari vl'eē ite^u btūꝫ z dāpnatū volūtate. hec i^c.

¶ Di.2.ꝯcluſiōe p^a.additio.

Eo ōo ite^a nri. ¶ P^a opio ē .s.tho. hic recitata. ¶ 2^a hē/ ri. ql.1.q.14. z mltis alijs lo/ cis dicētis q: nāle z p^m obm ite^a nri p q: oīa alia cogno/ ſcit eſt de^a ſb rōe pmi ōi ſic z volūtatꝫ obꝫ ē idē ſb rōe pmi bōi. ¶ 3^a ē ſco/ ti.i.d.3. dicētꝫ. Inte^a nr i nullū ē nāle obꝫ p^m p adeq̄tiōez ōtualē.i. ōtualr ꝯtinēs oīa p ſe in/ telligibilia. Nō.n.ē ſba l'de^a cū oīa accñtia z creata ppꝛia ōtute moueāt itellec^m ad ſui no titiā. Nꝫ p adeq̄tōez cōitatꝫ q̄ſi. ſ. dicat vni/ uoce iqd ō oīb^a p ſe itelli^{b}. Ens.n.ñ dr ſic ō oīb^a q: ñ ō ſuis paſſiōib^a dictis ō eo p ſe 2° cū ſpꝫ i eaꝝ diffi^{o}c cadat ſic aditū. Nec ō vl/ timis differētijs q: ipſe ppꝛie differēt. Et tñ hijs ñ obſtātib^a ens ē p^m obꝫ ite^a nri i: q: vni^{ce} ꝯtiet q̄dā z reliq̄ ōtualr iq̄ꝫ^m ꝯtinēt ōtualr l' eēntialr i aliq̄ icludēte eēn^t rōez entis. hec i^c.

¶ Cōclu^{ſe} ēt.8^a z 9^a. additō. De hac mā ſco. d.3. ſic dic. Dico p^a q: ñ ſolū nālr poſſum^a hre ꝯceptū i q̄ q̄ſi p accñs ꝯcipiat de^a puta i aliq̄ atributo: l3 ēt i q̄ p ſe z q̄ditatiue ꝯcipiat. q: añ ꝯceptū paſſionū oiꝫ l'q̄ſi paſſio^m oꝫ hrē ꝯceptū ō aliq̄ cui tales paſſiōes ſeu attributa attribuūt. Dico 2° ñ aſſētiēdo poſſe dici q: ñ tm̄ i ꝯceptu analogo q.ſ. ſit oīo ali^a a ꝯceptu creatur: l3 ēt i vni^{co} ꝯcipi pt. vniuocū dico cū q ad ꝯdictōez ſuffic affirmā^a z negan^o ilū de eodē. ¶ 3° q: deū viatoꝛ ñ cognoſcit nālr ipti^{ct} z ppꝛie.i.ſb rōe hui^a eēn^c vt ē hec z i ſe. ¶ 4° q: ad mltos ꝯcept^a ei ppꝛios. pueñr poſſum^a c^a ſt oēs ꝯcept^a pfectionū ſimplr z in ſūmo i ter q̄s ſimpliciſſim^a z pfectiſſim^a nob poſſibi lis ē ꝯcept^a ētis ſimplr ifi^{tu}: q ñ ē ꝯcept^a q̄i p accñs ex ſbo z paſſiōe: l3 p ſe ſbi. q: ifinitū ñ ē q̄i paſſio l'attributū ei^a ō q̄ dr: l3 dic modū eius intriſecū. ¶ 5° q: ea que ō deo ſcim^a: per ſpēs creaturaꝝ ſcim^a. hec ille.

¶ Rurſus eadē qōe ꝯ^{o}c 9ª addi^a. Pꝛo opiōe ſcoti ō vniuoca^{o}ētꝫ quā l3 4° meth. ſcicdū ē

vt ibi dic anth. and. q̄si loq̄ns ex mēte scoti ꝛ scotistaꝝ. ꝙ trip̄ ē vniuoca°. s. phisica q̄ ē vnitas nāe ex rei nā ꝓueiēs nāe circōscrip° oī itellectōe: ꝛ logica q̄ ē vnitas itētōis p̄ siue alic⁹ realitatꝫ ꝯcepte sb itētōe 2ª puta sb itē°e gn̄is vl' vlīs: ꝛ metha^ca q̄ ē vnitas alic⁹ p̄ itētiōis abstrahibil' p itē^m a plib⁹ ex nā rei circōscripª oī itē°e 2°. Prīa ꝯ' solū spēi spalissīe i q̄ ē vnitas real' nāe b°r tn̄ q̄ꝫ nūeral'. 2ª ꝯpetit ēt gn̄ib⁹ ꝛ trāscēdētib⁹ q̄ sc ex gen⁹: cū eis ꝯpetat 2ª itētō: puta vlītas. 3ª vo max̄ ꝯpetit ēti sic intelligē° ꝙ ens dicat aliquē vnū ꝯcep^m realē abstrahibilē ab oīb⁹ entib⁹ pticipātib⁹ ens q̄di tati̅ ꝫ quē d oīb⁹ ens p̄dica' realr vni^ce ꝛ in q̄d. Et d hac itēdit ipe ꝛ scot⁹ qui dn̄t ens esse vniuocū. Ad itellectū vo opīois. s. tho. sciendū ē ꝙ ei⁹ snīaꝫ q̄ ē ꝙ nec d deo ꝛ creat' an° de dcē gn̄ib⁹ aliq̄d dr̄ vniuoce capo. B dclarat p tria dcā. Primū. Nō oē analogū ipōtat plures rōes vt pꝫ. i. d. 19. q. 5. ar. 1. 1^m ꝛ po. q. 7. ar. 6. ꝛ. 5. ¶ 2^m. Cōcept⁹ ētis obiual' n̄ ē vn⁹ vnitate alicui⁹ vni⁹ nāe pticipate: ꝫ solū vni^te attributōis: ꝯcept⁹ fōal' ē vn⁹ simplr ꝛ fōlr. ¶ 3^m. Ad vniuocatōeꝫ aliq̄ꝝ tria reqrūt p° vnitas nōis ꝛ ꝯcept⁹ fōal' sil'. 2° ꝙ ille ꝯcept⁹ eq̄lr repn̄tet sua signi^to ꝛ ꝙ eq̄lr ab eis pticipet. 3° ꝙ oīa illa hēant idē eē ꝙ dr̄ pp domū i mēte ꝛ ex. ¶ 2^m āt dficit vbicūꝫ n̄ ē vnitas alic⁹ pticipate nāe l' eēn^e vt B. herue. āt q̄l. 2. q. 7. dclarat illā alr p ifrascripª dcā. Primū ē ꝙ duplr aliq̄ plura hn̄t vnū nom̄ p°. q2 ipōit ad significā^m q̄lꝫ coꝝ i spāli ꝛ ꝫ ppaꝫ nāꝫ vt li canis ꝛ oē nomē equocū. 2° q2 sig^at plra ꝫ rōeꝫ eis coēꝫ n̄ ꝫ ppriā ime^te: vt li hō sig^at sor. ꝛ pla ¶ 2^m. Rō dicit duplr. s. fōlr: vt ꝯcept⁹ fōal'. ꝛ obiue vt obiual' ꝛ 2°° vniuocoꝝ rō vna dr̄ eē n̄ āt p°: aliogn dia hērēt vnā rōeꝫ cū itelligāt a deo vno ꝯcep^u. ¶ 3^m. vnitas rōis lꝫ n̄ sit real': ꝫ rōis tn̄ reb⁹ ꝯpetit pp realē ꝯfōmitatē i nā spe^ca vl' gn̄ica. sic sor ꝛ pla. realr sc ꝯfōmes i nā hoīs ꝛ aīal. ꝛ ꝫm rōeꝫ sc vnū. i hoīe ꝛ aīali. ¶ 4^m lꝫ vna nūero real' ꝯformitas nō possit eē duoꝝ vt sboꝝ seu p p̄dicatōeꝫ: sec⁹ si sit vni⁹ vt sbi alteri⁹ vo vt termi ad quē. ¶ 5^m Inter nomē vniuocū ꝛ equocū n' ē mediū: q2 oē nomē sig^at vnā rōeꝫ l' plures. Et i B 5° di-

sonat a cap̄: ꝫ facilr p̄t fieri ꝯcō dia sic. Nā li sanū i q̄ max̄ istat capo. sig^at q̄dē vnā solā rōnē siue vnā solā nāꝫ ꝯceptā. i. adeq̄tōeꝫ hūoꝝ exn̄tē sbiue i aīali vt ipe dic ꝫ tn̄ ipaꝫ n̄ sig^at vno°: ꝫ sb diuisis rōib⁹ ꝛ relōib⁹. Nā dictū d aīali sig^at sanitatē vt q̄litatē aīali ꝯcretaꝫ: de medicīa vo sig^at eādē vt ē factibil': d pulsu āt ꝛ vria vt ē significabil'. Sig^at. g° vnaꝫ rōeꝫ. i. vnā nāꝫ ꝫm capolū: ꝫ n̄ vnā rōeꝫ. i. vnā nām vno° ꝯceptū siue vnū ꝯcep^m obiualē ꝫm herueū. vl' alr li sanū sp ꝫ cap̄. sig^at vnā rōeꝫ. i. sanitatē sic suū ppuꝫ sigīficatū l' ꝯsigīficatū: sed ꝫ herue. n̄ sp sig^at vnā rōeꝫ vt ppuꝫ ꝛ direc^m sigīficatū. Nā dictū d medicīa sig^at directe ꝛ ppe relōeꝫ sanatiui: ꝫ ꝯsig^cat ter^m hui⁹ relōnis. i. sanitatē ꝛ sanabile. ꝛ dictū d pulsu sig^at directe relōeꝫ signi ꝛ cōsig^at significabile. vel alr. Dicit. n. vnā rōeꝫ p̄ncipalr. i. sanitatē aīalis multas autē secūdario. i. diuersas hitudines ad illā. ¶ 6^m dictū est. ꝙ qn̄ aliq̄ plura significata per nomen equocū habēt colligatōneꝫ adinuicē vel ad 3^m: tūc illud equocūꝫ nō ē mere equocū: sed analogū que ꝯnexio nō est sufficiēter ex hoc ꝙ vnū est cā alteri⁹. aliogn corpus esset analogū ad supiora ꝛ inferiora corpora: sed ex hoc ꝙ nomē importat aliq̄d formalr puta sanitatē. ꝛ preter hoc habitudineꝫ alioꝝ ad illud puta medicine. ꝛ pulsus. Non enꝫ medicina secūdū se dicit sana: ꝫ in habitudīe ad sanitatē. In analogo ergo sunt duo scilicet pluralitas rationū ꝛ eaꝝ conexio. Causa primi est defectus cōformitatis realis in aliqua vna natura. causa autē secūdi est. q2 talia in suis formalib⁹ ratiōibus cōnectūtur secūduꝫ attributionē adinuiceꝫ vel ad 3^m. hec ex illo. qui videt velle ꝙ ens p̄cipalr significet sbaꝫ accn̄tia vo sb habitudīe ad illā vel vnuꝫ sub hitudine ad aliud. substātie vicini⁹: nō autē significat vnā rationē. i. naturā omnibus comueꝫ. Et hoc est ꝙ quidaꝫ dicūt eum sensisse ꝙ significet cōceptuꝫ obiectiualē disiunctū seu duas naturas vel ratōes idest substantiaꝫ ꝛ accidens. Et hoc etiaꝫ est ꝙ dicit Capreolus ꝙ significat vnaꝫ rationeꝫ vnitate attributionis.

¶ Di. 2. q. 2. titulo. q. additio.

Uid sit ppō p se nō ē varius mod⁹ dicē. Nā sco. p°. d. 2. q. 2. sic dic. Propō p se nō q̄m ē ɗ se ē q̄ ex termis pprijs q̄ sūt ei⁹. vt sc̄ ei⁹ nata ē hr̄e vitatē euidētē aput quēcūz ɔcipiētē ter°° ɀ nō p a^a. seu ñ p ɗtutē alteri⁹ ppo nīs. Notāter dico pprijs. Nā si loco diffiniti pōat alt⁹ ter⁹ puta diffi°. ɗ ñ p se nota sit p se nota ppō. vñ hr̄e tres ē ɗmōstrabile de triaglo ñ āt ɗ ei⁹ diffi°: sz ē p se nota. Et ois ppō fcā ɗ diffinit ōib⁹ supiozis ɀ inferiozis ē p se nota. ñ āt q̄ fit ex supiori ɀ iferiori. male g° distiguit p se nota i se ɀ q̄ ad nos: qz ois p se nota i se ē p se nota i nob lz ñ actu cognita. B i°. Aureo. ɗo. d. 2. q. 2. ar. 5. dic sic. Propo° p se nota ē q̄ ime^te veit imētē ex termis: vt ɗ qlz ē affi° l' nega° l' p iductōez: vt nix ē alba. l' p sillo^m i pcep^t tpe factū: vt totū ē mai⁹ sua pte: qz. l. icludit illā ɀ aligd addit. Grego. āt. d. 2. dic sic. Propō p se nota ē q̄ ipa l' alia sibi i significa° equalēs: q pp diūsa idiomata dr̄: cuilz potēti vti rōe ē po^is eē nota nālr absqz idigē° notitie alic⁹ extrīseci. Ex hijs infert q nlla ɔtigēs ē p se nō nz cathe^ca ɗ i eē, singlaris pter istā de⁹ ē. nz ois ime^ta n^c ois c⁹ pdicatū eī i rōe sbi. nz aliq̄ ppō ɗmōstrabil. Petr⁹ āt ɗ pal. d. 3. q. 1. ar. 3. dic sic ppō p se nota simplr ē q̄ ñ ē p aliā notificabilis a pozi vt sola ɀ ois q̄ ē pmi mōi pseitatz. Quid ɗo senserit. s. tho. h hēs a cap. ɀ idez pcise dic dur ā. d. 3. q. 1. ar. 3. quē. s. tho. declarāt almafe. ɀ herue. d. 3. dicētes q ppō p se nota i se ē ois c⁹ pdicatū i clu^r i rōe sbi: sz p se nota q̄ ad nos ē illa cuius termī stati sine p scruta°e sc̄ nob noti. Addit āt herue⁹ q ppōez eē notā p se excludit aliɗ eiusdē gñis. i. aliā ppōez ñ āt ter°s vel sēsū. ɀ q ppōez p se notā. eē p se notā. ñ ē p se notū. Mihi vr̄ q scōz mētē. s. tho. ɀ thomixtarūz pt dici sic. Propo° nō p se l' ex se vel ɗ se vel a se vel i se ē ppō noscibilis sine alia ppo^e. i. ex suis termīs ēt ñ possit sciri p aliā a posteriori. vt h de⁹ ē: q̄ ē scibi et p aliā et sine alia sz p se nota i se pcise ē p se nota c⁹ ter°s suffi cīēter nescim⁹. Et p se nota i se et q̄ ad nos ē p se nota c⁹ ter°s scim⁹ sufficiēter. i. q̄z^m reqrit ad ei⁹ euidētiā. Et h ē dup^x. l. c⁹ termi sc̄ sufficiēt noti oīb⁹ vt to^m ē mai⁹ pte vel tm̄ sapiētibus vt sps ñ hz locū. Sūt āt oīb⁹ noti termi qz si ne discursu patēt saltē plixo.

¶ Eadē. d. et qōe. ɔ°e. 1. 2. et. 3. addi°. vtrū ɗo illa ppō deus est sit. p se nota ē multip^x opio ¶ P^a ē sco. ū. s. dicētz. Illa ē p se nota et ime^ta ɀ ex teris euidēs et ad eā resoluū^r oēs enūciātes aligd ɗ ɗo q̄ltercūz ɔcepto. qz illa exīma nata sc̄ facē euidētiā cuilz ɔcipiēti illā pfecte. Et h itelligē° p li de⁹ aliqd. q ñ pfecte ɔcipim⁹ vt hāc cēn^us. Nulla tñ ē p se nota i q̄ enūciat eē ɗ aliq̄ ɔcep^u ppō ɗi hito auiatoze: qz ois talis ē a nob ɗmōstrabil' q̄ ad qz vt h ēs ifinitū ē q̄ tñ ex nā ter°s ē ɗmōstrabil' p p qd h i°. ¶ 2^a ē aureo. dicētis q est p se nota ymo q ei⁹ notīa ē i tellectui nāl' cū ois natio sp cognouerit deū. Et sz comē. 5. et h. ista est p se nota de⁹ ē venerād⁹. g° ɀ ista de⁹ ē. h i°. ¶ 3^a ē egidij. d. 3. dicētz. Ipa ē p se nota ēt q̄ ad nos. cuz hēat. 3. ɔditiōes ad h reqsitas. Nā p° pdicatū ei⁹ ē ɗ rōe sbi ɀ 2° ñ pt mēte negari directe. i. si sciat qd nomē ipōtet qz dicit ansel. pso. ca. 4°. Deū ñ eē pt qs dicē cōde sine significa°e aut cōsignifi°e exīma solū. ɀ 3° qlz eā pbat aūditā. itellecto qd nois termioꝝ. h i°. vltia est. s. tho. ac thōistaꝝ q̄ pz.

¶ Di. 3. q. 2. ar. 1. additio.

Uid sit vestigiū ɀ quid ymago ē mltiplex opinio. ¶ P^a ē scoti h dicētz. vestigiū. Est silitu° ptis aīal' ab eaɗ ipsa que nō repñtat totū in se nec illud imediate notificat sz arguitiue tantum ex hoc scilicet q illud repre sentatuz scitur esse aliquid illius totius. vnde erraret quis circa totuz si pars que vestigiuz impressit esset ab illo decisa. ymago vero est similitudo representās aliqd in se ɀ illud imediate notificās. vnde sicut vestigiuz est vere ymago partis a qua impressuz est: ita ɀ si totū imediate ipzimēt pulueri: illa ipressio eēt vere ymago toti⁹. h ille. ɀ quomō trāsferat istud ad diuina vide ibi. q. 5. si vis. ¶ 2° est aure. h. q. 2. ar. 1. dicētis differūt ista in duob⁹ p° qz vestigiū ducit i notitiā arguitie ɀ p mo

dū esse°. Ymago vō repn̄tatiē ꝛ p mo^m silitu dis. 2° q̄ꝛ de rōe ymagis ē ꝙ sit sili° ꝛ ei acci dit ꝙ sit ip̄ssio ei⁹ cui⁹ ē: de rōe āt vestigij e⁹ ē eē ip̄ssiōez ꝛ ei accidit eē silitu^e. Un̄ fumus ignis ꝛ odoꝛ leporis ē vestigiū. H' i^e. q vr̄ vel le ꝙ oīs esse° sit vestigiū: ꝛ ꝙ ymago sit solū ī 4^a spē q̄litatꝫ. ¶ 3^a ē quā recitat scot⁹ ꝛ ab ali q̄b⁹ ascribit̄ false. s. tho. i. d. 3. ꝛ i. q. 95. Est ig/ uit ip̄ssio derelicta ex trāsitu alicu⁹ repn̄tās l^a ip̄fecte. i. ꝯfuse ꝛ s̄b rōe spēi tm̄ sic ymago s̄b rōe īdiuidui. ¶ 4^a ē. s. tho. i. d. 3. q. 2. ar. i. Ue/ stigiū ꝑpe ē ip̄ssio aīal' repn̄tās s̄ꝫ īferiorē su ꝑficiē pedis tm̄. H' i^e. ꝛ p pedē oē h̄ns locū pe dis ītellige. Metha^ce āt s̄ꝫ eū ibidē ē sili° ip/ fecta ducēs ī id cui⁹ ē sili°. H' i^e. Et intellige ꝙ ducit arguitiē ꝛ n̄ repn̄tati^e: q̄ꝛ iā eēt ymago. Nō. n. ē sili° s̄ꝫ fo^as l' spēz totā repn̄tatiā: s̄ꝫ ē sili° ī ꝑticipādo eo° q̄ oīs esse° ē sili° siue cāe q tū n̄ ē ei⁹ sili° ī repn̄tādo n' sit vniuoc⁹. Tūc enī ē sili° vtroq̄ȝ mō. In idē āt reddit ꝙ dr̄. i. q. 45. ꝙ. s. ē sili° cāe s̄ꝫ cālitatē ꝛ n̄ s̄ꝫ formā. Ymago āt tria īcludit vt pȝ. i. q. 92. Est. n. sili/ tu° exp̄ssa de aliq̄. s̄ꝫ spēz l' accn̄s spēi ꝓpiuꝫ. H ibi. Hec tn̄ ītelligas ꝙ sit eiusdē spēi cū yma/ giato ī eēn°: s̄ꝫ solū ī repn̄tādo. vl' ꝑticipādo. Un̄ ītellect⁹ creat⁹ nō ē eiusdē spēi cū īcreato ꝛ tn̄ representat ꝛ ꝑticipat illū inq̄ꝫtū est ītel/ lectus talis idest increatus.

¶ Di. 3. q. 3. ar. 2. per totū additio.

Ue sint ymagīs ꝑtes m̄ltip^x ē opīo. ¶ P^a ē ochā. d. 3. di/ cētꝫ. Cōpleta rō ymagis ꝯsi/ stit ī eēn^a aīe ꝛ ī ītellectiōe ꝛ volitōe. P^m. n. ē cā 2^a ꝛ t'tij et dat 2° virtutē ꝓducendi. 3^m.

¶ 2^a ē michael'. H dicētꝫ. Nō ꝯsistit solū ī po tētijs: q̄ꝛ solū sc̄ due. s. īte° ꝛ volūtas. Nec so/ lū ī actib⁹ eadē rōe: s̄ꝫ ī vtrisq̄ȝ sil': q̄ꝛ ꝯsistit in mēte. i. mēo^a ꝛ ītelligen^a ac volūtate. i. ītelle/ ctōe ac volitōe. ¶ 3^a ē aureo. H dicētꝫ. Nō cō sistit p̄cise ī actib⁹ l' potētijs l' vtrisq̄ȝ sil': q̄ꝛ s̄ꝫ aug. q̄lꝫ ꝑs ymagīs ē tota mēs vl' tota aīa: s̄ꝫ ꝯsistit ī trib⁹ suppositꝫ vno. s. reali ꝛ duob⁹ īte tiōalib⁹. q̄ supposita sc̄ aīa ī triplici eē. s. vt s̄b/ sistit ī se ī eē reali ꝛ an̄ se ī eē ītelli^li ꝛ ex se ī eē diligibili. Per ītellectōez. n. aīa pōit se an̄ se ꝛ p aōrē ex se. i. ī amato. se efficit. Ista aūt duo suppo^ta dr̄a ab aug. dn̄r noti^a ꝛ aōꝛ n̄ āt ip̄si act⁹ ītelligēdi ꝛ amādi. H i^e. ¶ 4^a ē scoti. H. d. 3. ꝛ. 2. d. 16. dicētꝫ. In h° a vestigio differt̄ yma go ꝙ illa toti⁹. sic h° ꝑtꝫ ē repn̄tati^a cū imita tōe. Cū g° ꝯcept⁹ vni⁹ diuīe ꝑsōe sit ꝑtial'. re^u ꝯcept⁹ tnitatꝫ: illa creatā q̄ ducit nos ī noti^as trinitatꝫ p modū imitatōis: repn̄tat illā q̄ꝫtū ad totū ꝯceptū nob̄ possibilē ꝛ repn̄tabit̄ tni tatē cū vnitate p modū oꝛigīs. Ymago g° nō ꝯsistit solū ī actib⁹ p̄mis. i. ī principijs scdo̷: q̄ꝛ iter illos n̄ ē distictio real' ꝛ oꝛdo oꝛigīs. Nec solū ī scdis q̄ꝛ l̄ꝫ h̄eant distictiōez ꝛ oꝛi ginē: n̄ tn̄ h̄n̄t cū s̄balitatē. g° ꝯsistit in vtrisq̄ȝ sil'. i. mēo^a ītelligen^a ꝛ volun^te: vt sc̄ s̄b tribus actib⁹ suis. vt sit cōs̄bstātialitas ī actib⁹ p̄mis ex ꝑte aīe: distin°āt ꝛ oꝛigo rōe opatio^m. In ꝑte āt sensiti^a n̄ ē ymago. q̄ꝛ n^c cōs̄balitas: co ꝙ p̄n^a opan' totalia n̄ sc̄ aīa l' aliq̄d ei⁹: s̄ꝫ to/ tū cōpositū. Nec sc̄ ibi duo modi oꝛigīadi: cū tā sēsus q̄ꝫ sensitiu⁹ appetit⁹ nāl' opet̄. Ip se tn̄ po^e sc̄ ī eadē aīa ꝛ fōte idē aīe sc̄ n̄ sc̄ to talia p̄n^a. H i^e. ¶ 5^a ē. s. tho. quā vide. i. d. 3.

¶ Eodē arti° ꝯ°^e. p^a additio. De potētijs aīe m̄ltipl' loquūt̄ auctores q̄ꝫ^m ad mām ītelle/ ctiuā. Nā q̄dā vt recitat durād⁹: dixert̄ ꝙ ip sā ē īte^a agēs. q̄ꝛ h̄ꝫ ꝓpetates mēo^e: cū h̄eat in se spēs q̄s abstrahat ꝛ sit p̄n^m ītelligēdi. ꝛ ad ymagīnē ꝑtiet cū sit nobilissi^a po^a. Heric⁹ āt q̄l. 5. q. 14. cū neget oēꝫ spēz ītelli^lez p̄ulā ītel lectōi: dic̄ ꝙ mēo^a ē īte^a po^l^a cū ob̄o ꝑntep fātasma illustratū luīe agētꝫ. S̄ꝫ. s. tho. dicit ꝙ ē real' ip̄e īte^a po^l^a vt cōs̄uatiuus spēꝫ ita ꝙ nullā h̄ꝫ actiuitatē re^u ītellectōis: s̄ꝫ ad eaꝫ ꝯseq̄t̄ actiuitas ꝛ idē vr̄ setire sco. ꝛ adā. ꝛ pe. de pa. Notandū vō ꝙ s̄m. s. tho. mēo^a ꝛ īte^a po^l^a dn̄r due po^e. i. d. 3. ꝛ tn̄ s̄ꝫ eū sc̄ vna res. Q̄ꝛ. n. ob̄ꝫ vni⁹ ē ꝑs ob̄i alt'i⁹ ꝛ s̄b eo ꝯtiect̄ enī ꝙ ē ob̄m īte^a ꝯtiet s̄b se oīa. iō n̄ sc̄ duere seu due po^e distīcte real' tāq̄ꝫ due res. q̄ꝛ vō ob̄ꝫ adequatū vni⁹ distīguit̄ ab ob̄o alt'i⁹ vl' saltē act⁹ ab actu. iō dn̄r duo q̄dā ī gn̄e po^e cū po^a dicat relōnē ad ob̄ꝫ q̄ relō s̄ꝫ ob̄a distin guit̄. Sūt g° due po^e distīcte ī rōe po^e: ꝛ s̄ n̄ ī rōe rei ī se. Distīcte ī q̄ꝫ fōte real' gr̄a ꝯnota ti: cū ad hoc sufficiat real' distin° ꝯnotato̷ q̄

lis aliq° pt dici eẽ inter supi⁹ ⁊ iferi⁹ q̄ ẽt sṫ ali quomõ pt dici eẽ iter supi⁹ ⁊ iferi⁹ q̄ ẽt sṫ aliq̄ mõ idẽ realr. Aureo. vo. d. 3. q. vltia. ar. 2. diċ ꝙ ite° dr̄ itelligẽtia: qñ atẽte cogitat cũ expiẽtia rei de q̈ cogitat. ita ꝙ ipsa res ẽ i ꝓspectu mẽtꝫ. dr̄ vo mẽo° qñ cogitat. q̄dẽ ⁊ nouit: ꝫ ñ expimẽtalr: ꝫ ipa nori° ẽ abdita eo° q̄ dicit aug. ꝙ sp aia sui mẽinit: lꝫ nõ sp se cogitet. Et aliqs dicẽs psal^m dr̄ illũ dicẽ magis mẽorit q̄ꝫ cogitati^e. Et silr varie loquũt d̄ ite^u ⁊ volũ^te. Curã. n. ꝟ diċ ꝙ ñ sṫ distĩcte res. sṫ tñ distĩcte po^e ꝑ distĩcta sua oba. ⁊ distĩctos act⁹ Jdẽ mlto forti⁹ bꝫ dicẽ adã q. d. i. dixit ꝙ volũtio ẽ itellec°. Aureo. ãt q̄lꝫ. 6. ⁊. d. 3. vr̄ sẽtire ꝙ bo^m ⁊ verꝝ re ⁊ rõe sṫ idẽ ⁊ distigũt soluꝫ ꝑ ꝯnotata q̄ sṫ ite° ⁊ volũtas: cũ sint boꝝ oba ⁊ eꝯ° ille po^e sṫ realr idẽ ⁊ distigũt ꝑ oba denomiatiue. Sco. ãt i 3°. diċ ꝙ sṫ realr idẽ: ꝫ fõlr ⁊ ex nã rei distigũt. Jdẽ tenẽt cõit termiste. Sꝫ. s. tho. ⁊ pe. de pal. tꝫ ꝙ realr distigũt sic res due. Et silr q̄ꝫtũ ad po^as aie i gñali. Nam henric⁹ q̄l. 3. q. 14. vt saluet ꝑfecte i hoie ymaginẽ trinitatꝫ diuiaꝝ ꝑsõaꝝ. diċ ꝙ sṫ realr idẽ aie ⁊ sibi ipis. ꝫ ab aia rõe distigũt: a se iuicẽ ãt ꝑ r'õeꝫ ad act⁹. ita ꝙ ipa aia ꝟꝫ diuisas opanões dr̄ ite° ⁊ volũtas ⁊c. Scot⁹ ãt diċ 2°. d. 16. ꝙ ab iuicẽ ⁊ ab aia differt fõlr ex nã rei ñ ãt realr. Cuꝫ istis trãsit ocbã ⁊ adã ꝙ. f. sṫ sba ⁊ realr ipa aia. Bona. ãt. 2°. d. 24. diċ ꝙ sṫ q̄dẽ sic ptes aie realr idẽ aie. sed ab iuice realiter distinguntur.

Di. 4. q. i. ar. 3. additio.

Ε mã hui⁹ articli sco. d. 4. sic diċ. De⁹ genuit deũ ⁊ genuit eũdẽ deũ. q: li eũdẽ pdr idẽtitatẽ circa ter^m cõeꝫ nõ tñ se deũ. q: li se cũ sit reciprocũ iportat idẽti^tes i eẽn^a ⁊ i supposito. Et de⁹ gẽuit aliũ ñ tñ aliũ deũ nꝫ aliũ ñ deũ. Nõ. n. iste ꝯdicũt. Sꝫ ꝯingt. De⁹ ñ genuit aliũ deũ. g° genuit aliũ ñ deũ. q: ex negatiua definito p̄dicato seq̇t affi^a de infi^to. So. ista regl'a ñ tꝫ i p̄dicatꝫ ꝯpõitꝫ vt hic lapis ñ ẽ lig^m albũ. g° ẽ lig^m ñ albũ. ꝟ i^e. Sꝫ aduerte ꝙ ꝟꝫ illã regulã oꝫ totũ p̄dicatũ ifinitari ⁊ ñ solũ ps vt hic. vñ seq̇t. g° genuit ñ aliũ deũ ⁊ lapis ẽ ñ lig^m albũ. Et nota ꝙ lꝫ li ali° ñ ꝯsueuerit sbstãtiari max^e seq̄nte sbstãtio tñ ꝟm herue. d. 9. de vtute loquutõis sbstẽtiuari pt scotus. d. 12. q. i. circa me^m. Cõcedo ẽt ꝙ pr̄ gẽuit aliũ adiectiue ⁊ si q̄rat de sbstãtio: dico ꝙ ꝟꝫ nr̄m idioma ẽ inõiatũ i gñe masculiõ. Q̄ d̄ si nouiter iponat vt puta si li spũs sig^cet suppositũ distĩctũ gẽuit aliũ spũm. Rõ vo ꝙ caremꝰ illo noĩe. ẽ q: li ali⁹ trãstulim⁹ ad diui^a ex mõ loq̄ndi i nã hũana i q̈ recte dicim⁹ ꝙ soꝛ. genuit aliũ hoĩeꝫ propterea ꝙ i duob⁹ ẽ diuisa nã hoĩs. s. i gñante ⁊ genito. ꝙ nõ ẽ i deo. Et si ita ibi eẽt. ita ẽt ibi diceremus.

Di. 4. q. 2. ꝯclusione. i. additio.

Uid ipediat nãm ne p̄dicet de suppõito sṫ mlte opiones ꝫ tñ vna ẽ capo. ⁊ heruei hic q̄ sciẽdũ ẽ p° ꝙ ꝟm hẽri. i sũ. ar. 98. q. 2. mlrip^x est abstra°.

P^a. ẽ real'r sepa° fo^e a mã vt ea q̄ ẽ i ãgel'. 2^a ẽ sepatõ fo^e ꝟꝫ ite^m a mã in q̄ est realr. 3ª sepa° q̄ꝫtitatꝫ a mã sẽsibili 4ª sepa° nũeri a magitu^ne. 5ª sepa° vl'is a ꝑticl'arib⁹. ¶ 6ª abstractõ nãe cõis a suppõito i q̄ ẽ. puta hũani^tis ab hoĩe. ⁊ d̄ isto abstracto itẽdim⁹ ⁊ ẽ id q̄ toto ⁊ q̄ solo aliq̄d ẽ tale. puta hõ. Cõcretũ ãt huic oppõitũ ꝟꝫ pe. i°. d. 4. est trip^x. s. accñtale vt albũ ⁊ sbale denoĩatĩ^m. vt rõale ⁊ sbale ñ dnoĩati^m vt hõ ⁊ al'. Et vt diċ oĩb⁹ istis ẽ cõe ꝙ dẽt itelligẽ suppõitũ lꝫ diuñ^ae. sic hõ directe ex sig^to rõnale vo ex mõ significãdi ⁊ ex sig^to sil'iq̄ꝫ^m sig^at aliq̄d itraneũ suppõito. albũ ãt ex mõ sigificãdi tm̃ cũ sig^cet solã albedinẽ. ⁊ cõnotet sbm. Et ꝑ eo reddũt loquutõeꝫ verã ꝟ i^e. q̄b⁹ addit herue. q̄l. 3. q. 6. ꝙ q̄lꝫ p̄dictoꝝ cõcretoꝝ sig^at ꝑ modũ hñtꝫ. hñtꝫ iq̄ꝫtũ l' sic sbꝫ. hẽt fo^as vt hõ est alb⁹ l' fo^a hꝫ sbꝫ vt albe° ẽ hũa^a. ꝟ i^e. Sciẽ d̄ ẽ 2° ꝟꝫ herue: ⁊ mẽtẽ capo. ꝙ hui⁹ rei cã ẽ. q: lꝫ abstractũ ⁊ ꝯcretũ q̄ ad eẽn^te sig^tuꝫ n^l sibi iuicẽ addãt: tñ ex mõ sigificãdi ꝯcretũ cõcernit aliq̄d ꝯiũctũ nãe a. q̈ d̄scẽdit: ꝙ tñ ñ ẽ ꝑs ei⁹ vbi g° sṫ plures nãe ꝯiũcte: ipõtat aliq̄d p̄ter nãꝫ abstractã. ꝟ ex ill'. Sꝫ iteꝝ scito ꝙ aliq̄d ẽ de ite^u ⁊ diffini^oe alicui⁹ ꝙ ñ ẽ de ei⁹ eẽn^a. vt pũct⁹ re^u linee ⁊ fili⁹ re^u p̄ris ⁊ accñs idiuiduati^m

socratꝫ reuei᷒.puta q̃ꝫtitas ꝺ signãs mãꝫ. Nõ ẽt ꝙ aliqd distĩguit̃ ab aliq̃ realr dupr.s.sic res a re alia.puta lapis a ligno: ⁊ alio sic ĩcludẽs ĩ sua rõe rẽ aliq̃ꝫ quã a n̄ ĩcludit ꝙ ẽ distĩgui ꝑ ꝯnotatũꝫ. Isto q̃ sꝫ eẽnr vna res pñt realr distĩgui vt relo ⁊ fũdatũꝫ.puta albedo ⁊ siliõ. L ꝫ.n.sint vna res sꝫ mltos tñ ĩ ei᷒ rõe vt sũit ĩ rõe siliĩnis ĩcludit ter ad quẽ ẽ.q n̄ ĩcludit ĩ ĩteuei᷒ vt sũit ĩ rõe l sb rõe albedis. Sic ẽt distinguitur hũanitas ab hoĩe ⁊ socrate.q᷑.s.lꝫ eẽnr sint vna res. tñ distĩguũt realr ꝑ ꝯnotata cũ a ⁊ aliud sigĩficent vt hic diffuse pꝫ.

¶ Di.5.ꝯclusione pa additio.

Uo diuĩ gñatõ hẽat term sꝫ mlte opĩoes. ¶ Pa. vt testatur herue.ẽ aliquoꝝ dicẽtiũ. Termĩ gñois vt muta ẽ sũt pua ⁊ foa. vt act ãt sꝫ gñans ⁊ gẽitũ.vt via ꝺo ĩ nãꝫ sꝫ foa gñantꝫ ⁊ gẽiti. In diui g gñoe n̄ ẽ ter a q̃ p vt pꝫ ⁊ ꝯñr n ter ad quẽ: cũ sint corelati. Sꝫ ãt ibi term. 2 ⁊.3.sꝫ eẽna ẽ solũ 3: cũ nõ sit gñans l gẽita. ¶ 2a ẽ ipi᷒ heruei hic dicẽtꝫ. In gñoe ter ad quẽ ẽ geuitũ ⁊ sua foa. sꝫ ter a q̃ n̄ ẽ ipꝫ gñans nꝫ sua fora.q᷑ sbꝫ gñois fugit a ter a q̃ pp ei᷒ ĩcõpossiẽꝫ cũ ter ad q̃m. Nõ ãt fugit a fo gñantꝫ: sꝫ ad eã bñdã tẽdit salrẽ in suo siliĩ. Est g pua fo ĩducẽde l fo eidẽ opõsita l ꝯpositũ ex mã et tali foa.puta aer si ex eo fiat ignis. Scdꝫ tñ ymagiaõẽꝫ vulgi quã oꝫ ĩ loq̃n sequi: actõ q̃si migrat ꝺ agẽte ĩ passum ⁊ ꝑꝑea illa duo solẽt põi ei᷒ term sꝫ modũ ĩtelligẽdi. In ꝺo.g ẽ ter ad quẽ realr q̃ꝫm ad id ꝙ ẽ.puta eẽn cõicata et genitũ: sꝫ n̄ ẽ ibi sb rõe term ad quẽ stricte.q᷑ sic ẽ ia ad ꝙ accedit̃ pus n̄ hitũ. Est tñ sꝫ modũ ĩtelligẽdi: q᷑ oẽ sigĩficatũ ꝑ modũ fieri: ĩtelligim᷒ ꝑ modũ accessus et mutatõis vt gñoeꝫ diuiaꝫ et creaõẽꝫ. Ter ãt a q̃ neutro mõ ẽ ibi vt pꝫ.B ie. ¶ 3a ãt ẽ scoti hic.q.2.dicẽtꝫ. Eẽn ẽ ibi fõlis ter et n̄ ꝑpe tas.q᷑ ẽt ĩ creatis.ter gñois ẽ nã cõis et n̄ ĩdiuidual ꝑpetas.B ie. Et vr mihi tã sco.q̃ꝫ her. optie declarar̃.s.tho. ¶ Sꝫ 4a.ẽ aureo.hic dicẽtꝫ. Diuĩa eẽna n̄ ẽ fõlis ter diuĩe gñois.q᷑ de rõe tal ter ẽ cape eẽ ꝑ gñoeꝫ et ideꝫ ꝑcise. Hic dic ochã adẽs ꝙ n̄ dr fõlis ter.q᷑ sit foa sꝫ q᷑ capit eẽ.vñ si mã sine foa crearet̃.ipa eẽt fõlis ter. Et si foa pus exñs vniret̃ mãe noui ter.n̄ eẽt fõlis ter vniõis. ¶ 5a ẽ greg.eadẽ.5.di.q cũ aureo.et ochã tꝫ ꝯõẽꝫ: sꝫ ex alio fun. Nõ.n.igt ẽ de rõe tal ter cape eẽ.q᷑ si mã et foa pus sepatiꝫ existũt et postea vniãt̃.fiet et resultabit nouũ suppom ex ter fõlis illi᷒ ꝓductiõis erit aĩa q̃ pus hñit eẽ.q᷑ n̄ erit mã nc ẽt suppom. q᷑ erit ter᷒ total. Filius g ĩ diuis ẽ ter᷒ ꝑ se gñois: q᷑ ꝑ se gñat̃. ter᷒ ãt fõlis cũ distict᷒ gẽito null᷒ ẽ: aliogn eẽt ꝑs gẽiti seu ꝑ se ter. Et lꝫ diuĩa eẽna sit data filio. n̄ tñ ẽ ei data vt foa l ꝑs.sꝫ iõ dr data.q᷑ ipa nascẽdo ẽ ẽst fili᷒.B ie. Ultĩa ẽ durãl.d.7.q.fõlis ter ẽ ibi filiatio siue ꝑꝓrietas filij n̄ ãt eẽn.quia talis termius est productus.hec ille.

¶ Eadẽ.q.ꝯõẽ.3.addi. Utꝝ diuĩa eẽna gñet l gñet̃: certũ ẽ sꝫ oẽs ꝙ n̄.q᷑ ẽ deteriatũ ĩ ca dãpnam᷒ ꝯ abatẽ ioachĩ: sꝫ mod᷒ .h ꝺclarãdi ẽ vari᷒. Nã sꝫ magi.iõ ẽ.q᷑ gñans refert̃ ad gẽitũ ⁊ ab eo distĩguit̃ ⁊ eꝯ ⁊ gẽitũ capit eẽ a gñante: eẽna ꝺo diuĩa nc distĩguit̃ nc capit eẽ ab aliq̃. Scdꝫ.s.tho.ãt iõ ẽ. q᷑ n̄ sigr vt suppom cui᷒ ẽ agẽ nc ab aliq̃ distĩguit̃ cũ sit ab aliqd.ꝙ q̃si declarãs pe.de pa.hic dic ꝙ act᷒ diuini sꝫ in qua differẽtia. Quidã.n.sꝫ ĩmanẽtes.vt ĩtelligere ⁊ velle qdã notiõales vt gñare spirare.qdã eẽnles ad creaturã teriati. vt creare ꝯsuare ⁊ qdã dicẽtes hitu eẽnc ad ꝑsonã ⁊ eꝯ vt dare ⁊ accipe. Primi ꝯueiũt eẽnc actiue ⁊ passiue.2l ꝺo nc sic nc sic.3lꝫ ãt ei ꝯueiũt actiue n̄ passie.4l.ꝺo passie n̄ actie. Sbiũgit ẽt ꝙ ĩ deo sꝫ qnqꝫ mõi sigĩficãdi noiuꝫ. Quedã.n.sigant suppom ꝑ modũ suppõiti ĩ gñali vt ꝑsona.l ĩ spãli vt pr. Quedã eẽnaꝫ ꝑ modũ suppositi vt de᷒. Quedã ꝺo eẽnaꝫ cũ hitu ad suppositũ: vt q̃ ĩportãt pnm act᷒ q suppo ꝯueit vt li sapia ꝙ sigat ꝑ modũ hit᷒ ⁊ li lux ꝙ significat pnm mãifestãdi. Quedã eẽnaꝫ ꝑ modum eẽnc vt li eẽn. Quedã q̃qꝫ suppom ꝑ modum foe vt pr̃nitas. De pmis ꝑꝓrijssime dicũt̃ act᷒ notiõales.de 2is ãt min᷒ ꝑꝓpe qa min᷒ ĩportãt distĩctõeꝫ. De 3is ãt adhuc min᷒ q̃ꝫuis dicant̃ aliq̃ vt lũmẽ de luĩe. De 4to ãt n̄ dicũt̃.q᷑ nc suppom nc distĩctõꝫ ĩportãt nc hituẽꝫ ad actũ: cũ eẽna n̄ sit pnm agẽdi nimediãte po. Silr nc

de alijs.h i^c.Scdo herue.at io e.q2 ecn^a e ide oi rei q e i deo siue abs^a sit siue relati^a. Jo ois ppo^o iportas idetitate ecn^e cu aliq e vera vt ecn^a e res q gnat ois vo iportas distic^oez ei^9 ab aliq e falsa vt ecn^a gnat vl' gnera f. Scdm scoti.hic.q.i.io e:q2 qn sbz e abstractuz vlti^te pdicatu dr solu fo'lr.puta q2 e vbu aut pti/cipiu aut adiecti^m q ois dicut fo^az p modu in formatis:tuc illa extrea n pnt vniri n' pdica/tu i ist'sbo p se p^o.q2 solu tale iest fo'lr sic abs/tracto.Ecn^a at e vlti^te abstractuz.ymo z ois sba eo ipo q abstrahit a suppo^to.q2 n e nata n^a ccernere.lz accns abstractu a suppo^to l'sbo n sit vlti^te abstractu.q2 mlte alie remanet abs/tractoes.puta ab actioe l'ab obo n sit relo z a singlari sue nae.puta ab hac albedi^e.Gnare at n iest ecn^e p se p^o:q2 nlla r'o e de p se i te^n ab^n:cu oe q dr ad a^a sit aliqd excepto rlati^o z aug.7.d tri.g^o n pt dici d ecn^a. Scdo gre. at hic io e:q2 si gnaret.gnaret id q est ipa.q2 gnaret se l' vna diuiaz psoaz.h i^c.Scdo fra/ cis.at hic io est:q2 e pn^m quo vltimatu.g^o ita e quo q no e q gnat:sic nz inte^o e q intelli/ git.Alia at e q z q.q2 no e quo vltimatuz si/ue imediatuz.hec ille.

¶ Eade.q.c^oe.4.additio.vtru ecn^a i deo sit ma l'qsi:multip^x e opio.¶ P^a e henrici in su/ ma.ar.54.q.3.z ql.8.q.9.dicetz.Sic i huana ita z iduu^a gnoe st tria.q2 ipa psoa e qsi cpo situ geitu r'o vo qsi fo^o z ecn^o qsi ma:ita q si li^9 e de sba pris qsi de ma.h i^c.¶ 2^a e god.qlz 9.dices id cu herico z addes:q ipa gnat sbiue q sbicif gnatoi.¶ 3^a.e scoti hic.d.5.dicetz.Do ctores atiq vsq ad aug. n st ausi i do noiare maz l'qsi.maz.Jo fili^9 e de sba pris roe origi natois z cu sbalitatz:sz ipa ecn^a e fo'lis ter^o ge neratois.¶ 4^a e dura.hic art^o.vlti^o dicetz.p^o q hz mod mae.q2 ad h suffic ee sb ter^o gnois q hic e ppetas filij cui ecn^a sbicif.2° q cdic^oes mae dicetes ipfectoez ibi n hnt locu.s.p^o esse pura po^az z z^o trasmutari de puatoe in fo^az z z^o mutuari de fo^a i fo^az z 4° actuari fo^a abso luta.¶ 5^a est grego.hic dicentis q ecn^a non est sbiectu gnois cu no distinguatur ab ea nec perficiatur terio eius formali z pnr non e qsi materia siue potetialis.

¶ Di.6.cclusione.3.additio.

Tru pater etern^9 filiu genue rit nali necessitate: e multip^x opio. ¶ P^a.est quaz recitat herue. hic.d.6.talis. Pr ge/ nuit de necitate.i.neco: pre/ positio.n.cu casuali eqpollet aduerbio.lz n casuale soluz:n li nec^o deteriet verbu in habitudie ad filiuz:q2 nec^m fuit filio gnari a patre cuz aliter no sit:secus si deteriet in hitudine ad patre.q2 genuisset de necessita te.i.necessitatus ab aliquo. ¶ 2°.est ipi^9 her/ uei dicetis. Agere nec^o non est necessitari ab alio:sed here habitudine necaz ad agere.qua quis here pot z a se z ab alio. L z g^o in deo.n sit necessitas coactois.q2 e pmu efficiens:nec suppositiois:quia est vltim^9 finis. e tn ibi ne cessitas absoluta.cui^9 nulla e ca. Jo pater ge/ nerat neco i habitudine ad filiu z ad se.h ille. ¶ 3°.est aureo.dicetis. Diuina gnatio e neca necessitate indigetie no qdez formalis eomo quo lapis indiget calore vt sit calefactiuus.sz obiectiue eomo quo pater huan^9 idiget filio vt sit pater z csequeter vt generet. Isto etiaz modo itellectio diuia in quocuq supposito sit:indiget verbo. quia ois cogitio formalis indiget obiectiua.hec ille. ¶ 4^a est grego.hic qui p^o reprobat dicta necessitate aureo. quia fm phm.5.meth. oe quo qs indiget est ei ca vt sit vel bene sit.tu quia fm aug.15.de trini. pater intelligit oia in se z a se z csequeter no indiget filio vt obiecto.2° vero dicit q pater genuit necessitate.i.nece^o vt li necessitate.con struatur aduerbialiter no aut i habitudie ter/ mini formaliter denoiantis: q2 sic genuit ge/ neratoe. Neqz pricipij elicitiui eo^o quo ignis calefacit calore.q2 hoc hic n qritur.hec ille.

¶ Eade.q.cclusione.6.additio. Utr pater fi liuz genuerit voluntate est multiplex opinio. ¶ P^a est.s.tho.dicetis.p^o q genuit volutate .i.gnitionez voluit z 2° q cu fili^9 sit ars.z.ss. amor pm^9 diuio itellectui z 2^9 diuie volutati e ro pducedi oia creata ad q de^9 vt artifex co paf.z 3° q n pduxit libe libtate cdic^ois:q p duces pt et n pduce:sz lib^te coactois z viole tie z 4° q n geuit volutate aicedete aut co/

seq̄nte cū diuinū velle ⁊ gn̄are eq̄ sint et̄na: sȝ ꝯcomitate: q2 in gn̄one sibi cōplacuit. Idē ꝑ oīa tȝ durā. ⁊ gre. ¶ 2a ē hēri. ī sūma ar. 58. q. 2. dicēt3. Nō genuit pr̄ volēs: sȝ nec°. actu tn̄ gn̄an' q̄si iā posito: volūtas pr̄is in eo ꝯplacet. Nā ītelligē pr̄is p̄cedit aliquo° velle ⁊ ipsū et̄ ē gn̄o filij: q2 dicē seu gignē vbū ⁊ ītelligē ptinēt ad vnā po^as. i. itē^m ⁊ ꝯn̄r dicē ē fōlr ītelligē: cū eiusdē po^e n̄ sint duo act⁹. g° gn̄o aliquo° p̄cedit velle. B i^c. ¶ 3a ē scoti. d. 6. dicētis. Pr̄ genuit filiū volū^te an̄te. Nā pr̄ ī p° signo origīs ītelligit fōlr. ⁊ tc̄ fōlr vult: cū tn̄c hēat oēȝ ꝑfectōeȝ simp^r cui⁹ ē velle: tn̄ et̄ q2 n̄ cōicaret filio velle: n' ꝑhēret. ī 2° āt sig° gignit filiū ⁊ illā gignitōeȝ vult volun^te hita in p° sig°. B i^c. De hac āt p̄oritate origīs scotistarū sic dic alfō. i. d. 9. Scotiste sic̄ tpuȝ ita ⁊ nature īstan^a ⁊ sig^a ymaginā̄t ⁊ sitr̄ origīs. Et sic p̄oritas n̄ae stat cuȝ tp̄is siltate: ita ⁊ p̄oritas origīs cū siltate n̄ae: eo q̄ ī vno īstāti tp̄is st̄ mlta sig^a n̄ae: ⁊ ī vno sig° n̄ae mlta sig^a originis. Dup^r āt cū dicat̄ p̄us origīe. s. p̄oritate a q̄ ⁊ ī q̄: p̄mo° eē p̄us origīe ē eē ꝑducēs. Et sic dic aug. li° de triplici hītaclō. In pr̄ la videbim⁹ q̄ pr̄ ē p̄or origīe filio. Sȝ scotiste loquītur 2°°: q2 vr̄ eis q̄ ī vno īstāti n̄ae st̄ tria signa origīs: ⁊ ī p° st̄ oīa eēn^lia: in 2° pr̄ gn̄at: ī 3° spirat. B i^c. Ut āt hr̄ a sco. d. 6. ⁊ 10. ⁊ 12. ṽa st̄ q̄ īponit alfōsus. q2 ꝑȝ mētē ei⁹ vnū signuȝ tp̄is diui^r ī. 2. sig^a n̄ae: ī q̄z p° ē q̄cq̄d dr̄ ꝺ do ad ītra: ī 2° vo ītellec° creaturaꝝ: ita q̄ p̄us n̄ā de⁹ se q̄z creat̄as ī seipo ītelligit. q2 p̄us n̄ā dr̄ a q̄ n̄ ꝯuertit̄ eēn' ꝯn̄a. P^m vo sig^m n̄ae diui^r ī 3. origīs. ī q̄z p° est ꝑsōa pr̄is ꝑfecta cū oīb⁹ eēntialib⁹ n̄ dicētib⁹ re^m ad ex̄ ⁊ cū ꝑfecta fecūditatē ad ꝑducēdū filiū ⁊. s. s. in 2° āt ē ī eo act⁹ p^e fecūditatȝ. i. gn̄are q̄ filiū ꝑduc ⁊ ei 2as fecun^tes cōicat. In 3° vo pr̄ ⁊ fili⁹ spirant. s. s. hr̄ e. n. aliq̄d ī p° sig° origīs ē hr̄ e i^a a se. B ibi. Greg. vo dic nllo° pr̄eȝ p̄orē filio n' ꝑductibili^te siue origīe: q2 sic eē p̄us ē eē p̄n^m ꝑducti^m. S. tho. āt ⁊ pe. de pa. ⁊ herue. 6. q̄l. negāt oēȝ p̄oritatē: q2 n̄ ē īquāt rōe ab^ti ⁊ rela^ti. Un̄ aūt mihi q̄ si ꝑ p̄oritatē capiām⁹ auc̄tatē siue a q̄ ali⁹: vt cap. greg. n̄ ī ꝯ^t forte pl⁹ illā ꝯcedē ibi q̄z maioritatē; q̄z ī pr̄e ꝯcedūt scī. nō simplr̄. sed auctoritatis respectu filij.

¶ Di. 7. q. i. cōclusiōe p^a additio.

E mō ponēdi po^as gn̄atiuā ī deo ē mltip^x opio. ¶ P^a est aureo. d. 7. q. 1. dicentis. Illa po^a n̄ ē ꝑducti^a nec aliq̄ fōle p̄n^m: q̄ pr̄ gn̄et n^c po^a gn̄ati^a ꝑpe: sȝ ē po^a q̄ de⁹ p̄t eē de⁹. i. po^a idētitati^a ⁊ ꝯnexiōis ter°ꝝ eo° q̄ hō pōt eē al'. ⁊ diamet̄ dr̄ n̄ posse ꝯmēsurari coste n̄ ꝑ negatōeȝ po^e ꝑducti^e: sȝ idētitati^e ⁊ possibilitatȝ cuiusdā. ¶ 2a ē pe. ꝺ pa. B dicēt3 q2 sic in deo po^r sap^a rōe dr̄ ie n̄ gn̄is: ita ⁊ po^a ꝑductia rōe gn̄is q̄ ē eē p̄n^m ⁊ ꝯn̄r īꝑfectōeȝ n̄ dicit: n̄ āt rōe dr̄ ie: q̄ trāsmutatōeȝ īportat alteri⁹ iq̄z tūa^a. ¶ 3a ē. s. tho. ⁊ durā. ⁊ cōit̄ alioꝝ q̄ ī pr̄e ē po^a ꝑducti^a n̄ q̄dē gn̄onis: sȝ gn̄ati. ¶ Eadē q̄ōe ꝯ°^e. 2. ⁊ 3. additio. Quid āt sit p̄dicta po^a ē mltip^x opio. ¶ P^a aureo. q̄ hȝ dicē q̄ ē s̄ba pr̄is cū hitu^e rōis q̄ ē idētitas extremoꝝ isti⁹ ꝑpōnis l' sil'is. s. pr̄ p̄t gn̄are. ¶ 2a ē michael' ī. i. d. 5. q̄ vr̄ tenē q̄ sit aliq̄d ab^tus: q2 ꝑȝ eū vt ei īpōit alfō. ipa ē p̄n^m ꝑducti^m vbi ⁊ gn̄ōis actie. ¶ 3a ē durā. q̄ loq̄ns ꝯsōmit ad sup̄dicta deter° fōli dic q̄ po^a gn̄atiua est relō. ¶ 4a ē scoti B sic dicēt3. Nō loqmur de po^a logica q̄ ē n̄ repugnātia extmoꝝ: nȝ ꝺ passiua: sȝ nȝ de actiua q̄z^m ad relōnē quā dicit ꝑ po^a q̄ sig̃t relōnē ⁊ denoīat ab^tus: sȝ ꝺ fun^to ꝑxio illi⁹ relōnis p̄cise sūpto. q̄ ē po^a acti^a remota. Sic āt po^a gn̄atiua pr̄is ē aliq̄ ab^tus ⁊ n̄ relō. B i^c. Sȝ q2 vt ibidē dic po^a ꝑxia ē fundatus p̄dictū cū nec° req̄sitȝ ad agēdū vt ē ap ꝑxia° īcorꝑalib⁹: isto° sumēdo ꝑȝ mētē ei⁹. vr īportare ab^tus ⁊ relōnē ⁊ ī^a ab^tus est m^a fecūda vt pȝ ꝑ eū. d. 13. ¶ 5a ē hēri. ī sūma ar. 57. q. 7. dicēt3 q̄ n̄ ē relō: cū relō n̄ sit p̄n^m mot⁹. 5. phy. n^e eēn^a p̄cise: sȝ eēn^a ꝑ relōnē dteriata ita q̄ relō ē p̄n^m n̄ q̄dē eliciti^m: sȝ deteriati^m. In 3° tn̄ q̄l. q. 5. dic q̄ lȝ pr̄^tas vt relō seq̄t gn̄onē. tn̄ ꝑpetas pr̄is ē po^a gn̄atia. ita q̄ tal' po^a dic p̄n' ꝑpetatē: eēn^as vo min⁹ p̄n^r. H° āt īgr est: q2 gn̄ans gn̄at sil'e ī n̄ā ⁊ distīctū ī supposito. Pricipali⁹ tn̄ terīat̄ ei⁹ actio ad distīctū q̄z ad sil'e ⁊ ꝯn̄r ī eo pricipali⁹ ē prin^m id q̄ distiguit a gēito q̄z id in q̄ ei assilat̄. H° āt ē ꝑprietas.

¶ 6a ē

¶ 6ᵃ ē grego. hic dicētis q̄ i diuinis nullū est pn̄ᵐ q̄gn̄ois ⁊ ɔn̄r nulla ē ibi poᵃ gn̄atiua: q̄ȝ pr̄ se p̄o pᵒ p̄ducit: aliogn p̄duceret p aliqd sui. ¶ 7ᵃ ē heruei hic dicentis. Lȝ talis poᵃ sit realr̄ eēnᵃ ⁊ relō p̄p oīa ibi eē vnū: tn̄ q̄ȝᵐ ad suū fōīe ⁊ itrīseciū ē poᵃ f̄ȝ rōez eēnᵉ .i. alicui⁹ absoluti siue illud sit mēoᵃ siue aliud: n̄ q̄si ab soluat ab eē relōis: ß q̄ȝ nō dic fōlr ⁊ i recto ⁊ itrīsece relōez: ß eā dic extrīsece duplr̄ pᵒ i q̄ȝᵐ relō ē actiᵒ q̄ȝ dicit actum ad quē ē puta gn̄are q̄ ē relō. ⁊ 2ᵒ i q̄ȝᵐ relō ē p̄p̄ctas: q̄ȝ cū nl p̄ducat se oȝ poᵉᶻ eē ɔiūctā alicui distīcti⁹. ¶ 8ᵃ ē .s. tho. dicēt .i. q. 41. Est eēnᵃ ⁊ nō pr̄ni/ tas. ⁊ iᵖ. d. 7. Est eēnᵃ vt pr̄ᵗᵃˢ. Et rursus ibiđ Est ingt q̄si mediū inter absolutū ⁊ relatiuū. Et itēdit q̄ dicit hic i. 2. ⁊ 3. ɔᵒᵉ ⁊ cū eo sentit lādul. ⁊ ioħ. de neapo. dicēs q̄ ē eēnᵃ nō abso lute: sed in pr̄e. Et ēt ē ista snīa heruei ⁊ iudiᵃ medio ēt scoti. Sȝ restat dubiū. q̄ȝ videt .s. tho. i suis dictȝ repugnare. R̄ndet cap̄ q̄ p sū mā correxit scripta. sup̄ snīas. Sȝ herue⁹ hic q̄si vellit .s. tho. expōere. dic sic. Magistri di cūt eā dicē relōez i obliq̄ q̄ȝ dic actū. Et q̄ ē eēnᵃ vt pr̄nitas. i. vt ɔiūcta pr̄nitati quā exi/ git. Et q̄ ē mediū iter absolutū ⁊ relm̄: nō q̄ȝ sit neutrū: ß q̄ȝ vnū i recto ⁊ aliud i obliq̄ dic. Et hic n̄ itelligit pr̄nitas vt relō: ß vt foᵃ in/ cōicabil. ß iᵉ. Egidi⁹ ēt idē dic q exponēs mē tē .s. tho. dicit. Est eēnᵃ vt pr̄ᵗᵃˢ ac si dicat. i. vt ē ß pr̄nıᵗᵉ ⁊ nō abˢᵉ sumpta. ß iᵉ. Non repu/ gnāt autē ista. s. est eēntia nō vt paternitas. ⁊ est eēntia. sub pr̄nitate vl' vt ɔiūcta pr̄nitati.

¶ Di. 8. q. i. cōclusione. iᵃ additio.

Trū eē creature ab eēntia di stiguaᵗ ē mltipˣ opīo. ¶ Pᵃ ē hērici i sūma. ar. 27. q. i. ad iᵐ ⁊ clari⁹ q̄l. i. q. 7. Dicētȝ. pᵒ q̄ eē ⁊ eēnᵃ sunt vnamet res ß diuerso reᵘ ad deū vt potē tē p̄ducē ⁊ vt p̄ducētē actu. Nā eēnᵃ ß respᵘ poˡᵉ p̄duci a đo dr̄ eēnᵃ. Et q̄ȝ vt sic hȝ exem plar ⁊ ideā i đo iō ipā dicit reᵐ ad deū vt ad exēplar. Eadē āt ß reᵘ p̄ducti a đo dr̄ eē. Di cit 2ᵒ q̄ rex eēnᵉ fuerunt eternalr: q̄ȝ eternalr fuerūt a đo cognite nec tn̄ eternalr habuerūt eē. Dic ēt mlta alia n̄ itelliˡᵃ. ¶ 2ᵃ ē heruei ß ⁊ itractaᵘ đ eē ɔ̄ hēricū dicētȝ. Eēnᵃ ē id q̄ fōlr ens ē ens. Ens đo ē id q̄ hȝ eē. i. eēnᵃᶻ. Eēntia āt creatur̄ ē id q̄ aliqd fōlr ē ēs creatū abstra hēdo ab eē actu ⁊ poᵃ. Eē đo vt ē đbū ē hēre eēnᵃᶻ: ita q̄ ex mō significādi đbali vltra eēn tiā iportet hītudinē hn̄tis ad hituȝ. Et hoc ē eē exn̄tie. vt āt ē nomē siue eē eēnᵉ stat p actu q̄ ē eēnᵃ. Pᵒᵉ igit ad eēntiā se hȝ vt lucere ad lucē ⁊ currē ad cursuȝ ⁊ calē ad calorē. q̄ȝ idē ē eē q̄ hr̄e eēnᵃᶻ ⁊ calē l' currē ē hr̄e calorē vl' cursū aut eē hoȝ ßȝ. Est tn̄ diffeᵃ. q̄ȝ n̄ dr̄ ca/ lor calē aut cursus currē: sic eēnᵃ eē ⁊ lux lucē q̄ȝ duo pᵃ ifinitiᵃ n̄ dn̄t n' hr̄e l' eē ßȝ: ß duo 2ᵃ vltra ß dn̄t sibi ɔueīr vt sint iᵃ q̄ ens ē ens ⁊ lucēs ē lucēs. Sic āt eēnᵃ ⁊ eē ita exn̄ᵃ ⁊ exi stē differ̄t p significar̄ f̄ȝ modū nois. ⁊ đbi: cū tn̄ vtrūq̄ȝ sigᶜᵉʳ idē. s. ipāȝ hituᶜᶻ hn̄tȝ ad hi tū: ß vnū đbalr aᵈ đo noialr. Cū āt đba ifini tiui mōi significēt hr̄e actū: alīr sumūt p ipo actu hito: vt currē p cursu ⁊ eē p eēnᵃ. ⁊ tunc sumūt noialr. Eē. gᵒ q̄ȝᵐ ad id q̄ directe sigᵃᵗ p̄ter eēnᵃᶻ n̄ dic rē abˢᵗᶻ ⁊ cū ea ɔponētez: dif/ fert tn̄ ab ea realr rōe ɔnotati. sic ⁊ ipȝ ēs dif fert ab' eēnᵃ cū iplicitᵉ dicat oīa q̄ sc̄ i hn̄te eēn tiā: sic ⁊ oē ɔcretū. vn̄ eē n̄ ē eēnᵃ sic nᵉ cursus ē currē. ß snīalr ex illo. ¶ 3ᵃ ē .s. tho. q̄ differt a pōri i ß q̄ dic ipȝ eē abˢᵗᶻ aliqd eē ⁊ cū eēnᵃ ɔponē. Herue⁹ āt q fuit iuditio meo optim⁹ thōista. ⁊ i hac pte đclīauit a .s. tho. lȝ cū du bitatōe tn̄. vn̄ i hac mā freq̄nter vtit đbis du bitatiuis: istā poitōez .s. tho. sic đclarat dicēs Scđȝ existimātes eē differre ab eēnᵃ sic actū eiusdē eē dic actū eēnᵉ: eēnᵃ đo ßȝ ei⁹ i abstra cto. ens đo sigᵃᵗ vtrūq̄ȝ i ɔcreto. q̄ȝ vt ē nomē accipit ab eēnᵃ vt āt ē đbū seu p̄ticipiū ab eē. Exn̄tia āt ⁊ ētitas dn̄t p moᵐ nois abstracti id q̄ ⁊ existē ⁊ eē p moᵐ đbi. Nec iɔʳ vnū cō cretū hr̄e duo abstracta p modū nois ⁊ đbi. vt hic diligens diligere dilectio.

¶ Di. 8. q. 2. conclusiōe 4ᵃ additio.

Truȝ deus sit in gn̄e ē multi plex opīo. ¶ Pᵃ ē olchot. iᵒ . q. 3. dicētȝ. De⁹ ē i gn̄e ßbe q̄ȝ ɔcept⁹ ßbe p̄dicaʳ de đo ⁊ đ angelis ingd ⁊ tn̄ ista nō sūt eiusdē spēi ⁊ ɔn̄r ille ɔcept⁹ ē

gnic9. Et huic ↄsonat dictū dama. i elemētario ca. x. dicētis q̄ sba ē gen9 gnalissim̄ diuisum p corporeū ⁊ icōporeū sb q̄ icōporeo ibi pōit deū ⁊ āgelū. huc seq̄t grego. B. di. 8. dicēs q̄ de9 ē i gnē sbe ⁊ diuie relōes in gnē ad aliqd. qꝛ dē q̄ n̄ pr de oib9 ⁊ tn̄ pr. ingd de pnoib9 dmōstrātib9 diuīsa spē ē gen9 illoꝝ. Tale qdē spē re" di ⁊ āgeli. hāc ēt opiōez dr̄ remisse albert9 d saxo". ¶ 2a ē eoꝝ q dn̄t q̄ n̄ ē i gnē lꝫ diuisis rōib9 moueāt. Nā ocbā B. d. 8. dic q̄ iō ē B qꝛ dē q̄ ē i gnē hꝫ certā ⁊ finitā ,ppōtonē ad alia eiusdē gnis: sꝫ Fꝫ aureo. 8. meth. iō ē qꝛ dē gen9 ē ps sue spēi existētis in gnē. Secūdū henri. āt i sūma ar. 22. iō ē qꝛ de9 ē p° diuersus a creatura: alio gn hr̄et q̄ ↄueniret ⁊ q̄ differret ⁊ ↄn̄r n̄ eēt sūme simpx. Sꝫ Fꝫ scotū hic. d. 8. iō ē qꝛ dē exn̄s i gnē hꝫ aliqd potle a q̄ sumit gen9. ⁊ aliqd actuale a q̄ sumit diffea Dicit tn̄ suā opiōez eē mediā iter p̄dictas. qꝛ cū p̄dictis dicit. q̄ de9 hēt ↄceptū vniuocū sibi ⁊ creature q̄ hū q sūt de 2a opiōe negarēt Sciēdū est ēt q̄ eadē distiōe scot9 i q̄lꝫ creatura pōit triplicē ↄpositōez. pa ē expoitiuo ⁊ p̄uatiōe alicui9 pfectiōis sibi desitiētis. 2a ex actu ⁊ poa obiectiua cū possit eē ter9 potētie pducte. 3a ex se ⁊ alio. qꝛ ēt p̄ma itelligēa distinguit a sua itellectōe ⁊ cū ea cōponit. Rationes do. s. tho. ad hoc hic hēs.

¶ Di. 8. q. 4. titulo. q. additio.

Uid sit attributū mltipx est opio. ¶ Pa ē. s. tho. quā hic hēs in p̄mis dbis qōis. ⁊ vr velle cap. q̄. Attributuꝫ nil aliud sit q̄ꝫ perfectio simplr. Nā Fꝫ āsel. i monolo. ca. 15. Perfecto simplr ē pfeco quā in q̄lꝫ hn̄te ipāꝫ melius ē hr̄e q̄ꝫ nō hr̄e. Pro q̄ scito q̄ simplr cum dupr dicat. s. vt sit idē aln̄ q̄ able: aln̄ idē q̄ d vlr: trip ē pfeco simplr. Pria ē ois entitas d q̄ able. i. sine additōe p̄t vere dici q̄ ē pfectio vt visus ⁊ nā latrādi. ⁊ gnalr ois foa. ¶ 2a est q̄ ē pfectio vlr ↄtinēs oēꝫ pfectōez vt ditas. Et iste n̄ sūt attributa nec ab āselmo diffiniūtur: sꝫ ē. ¶ 3a q̄ ē pfeco d sui rōe nullā dicēs ipfectōez nec dicēs plures pfectōes vt bōitas ⁊ sapa n̄ addēo li diuīa. qꝛ iā eēt vlis pfeco realiter. Describit g° pfectōez simplr vt ē cōis 2a ⁊ 3e abstrahēs ab vtraq̄ꝫ. Sꝫ ↄ qꝛ nāꝫ laterabilē meli9 ē in eē ei cui iest q̄ꝫ n̄ i eē: ⁊ tn̄ n̄ est pfectō simpr. So. Ad B dico mltipr p° q̄ nā canis ,p̄pē n̄ i ē re l' rōe eo° q̄ loqmur. s. d ibe rētia accn̄tꝫ. 2° q̄ li q̄cūꝫ n̄ distribuit ,p oi supposito: sꝫ solū nāe rōal'. 3° q̄ cū dr̄ in eē q̄ꝫ nō i eē n̄ ē sensus q̄ solū sit meli9 tali suppō talē nāꝫ hr̄e q̄ꝫ nō hr̄e: sꝫ p in eē itelligit suppom hn̄s p n̄ in eē do suppom n̄ hn̄s vt sit sēsus. q̄ suppom hn̄s ē vlr meli9 oi n̄ hn̄te: q̄ d nā laterabil' n̄ ē veꝝ ymo aliqd n̄ hn̄s ē meli9 hn̄te illā. ¶ 2a opio ē aureo. d. 8. dicētꝫ. Attributū sic dr̄ qꝛ a creatura do attribuit Fꝫ nostrū modū itelligēdi lꝫ Fꝫ ditatē a do diffūdat i creaturā. Est āt ↄcept9 cōis do ⁊ creature idē termiat9 q̄ꝫm ad id q̄ dicit in recto. lꝫ i oblīq̄ dicat certū cōnotatū. Justia. n. n̄ dic aliqd determinatū: sꝫ gnalr id q̄ reddit debitū: siue id sit sba. vt i deo siue q̄litas: vt i no b. Cōnotat tn̄ certū. s. reddē dbitū ⁊ p id distiguit a ↄceptu entis. Et idē dic d alijs attributꝫ. B ie q ēt ān posuerat eternitatē iter attributa: que tn̄ soli do ↄpetit. ¶ 3a ē durā. di. 2. ar. 2° dicētꝫ. Lꝫ oē p̄dicatū d do tā ,p̄puꝫ sibi q̄ꝫ cōe ēt alijs dicatur attributū large: ,p̄pe tn̄ ē p̄dicatū cōe do ⁊ creature. Et de rōe soli n̄ dicit ipfectōez q̄ sit i do nꝫ pfectōez. qꝛ i creatura hꝫ ipfectiōnē anexā. ¶ 4a ē grego. B. q. 2. ar. 1. dicētꝫ q̄ n̄ sit voces l'ↄcept9: sꝫ pfectōes supaddite diuine essentie q̄ꝫm ad modū significādi. Scotus q̄qꝫ. d. 8. ⁊ q̄l. 5. dic q̄ st pfectōes simplr.

¶ Eadē. q. ↄoe. 1a ⁊ 2. addio. Quō āt dicta attributa distiguāt i do: ē mltipx opio. ¶ Pa ē aureo. d. s. ↄn̄r ad p̄dicta dicētꝫ q̄ ne ex nā rei ne rōe distigūt: sꝫ oīa vnā ⁊ eādē rōez ⁊ formalitatē ipōrāt. ¶ 2a ē scoti. d. s. d. s. 8. dicētꝫ. Inter hec n̄ ē distio rōis solū B ē diuisoꝝ modoꝝ ↄcipiēdi idē obꝫ fōale: qꝛ B distino ē inter sapiēs ⁊ sapiāꝫ. ⁊ vtrīqꝫ maiō ē iter sapiāꝫ ⁊ ditatē. Nec ē ibi tm̄ distio oboꝝ fōaliū intell: qꝛ i cognitōe ituitiua nūq̄ꝫ ē talr distino: nisi sit i o bo ituitiue cognito vt argutū ē. Est g° ibi distino. 3a p̄cedēs intemo imode ⁊ ē ista q̄ sapa ē i re ex nā rei ⁊ bōitas ē in re ⁊ sapa i re fōalr nō ē bōitas i re. B ie ibi. Sꝫ ⁊ i 2a pte

2e distictõis pml i rñsiõe ad 1as.q.circa finem loquẽs d 3a distiõe supdicta aut. Ista distiõ ñ ẽ realr.rez: sz dici pt distiõ rõis: vt dic gdaz doctor accipiẽdo rõez p rei gditate q̃ ẽ obm inte. Et distin virtual: q2 q sic hz distictõez ñ hz i se rẽ z rẽ: sz ẽ vna res hñs virtualr seu emi nẽter q̃si duas realitates. q2 vtriq3 realit vr ẽ in illa re 2petir illud ppuz q iest tali realita/ ti ac si ipa eẽt res disticta. Lz aũt ista nõ sint maledicta: tñ ñ oz ibi vti noie distictõis: sed ñ idẽtitatz ppriistic loqn. Cũ.n.fõlr sint idẽ q̃rũ vnũ icludit aliud i sua rõe fõli z 2ñr p se p°° eẽna z suppom añ oẽz actũ inte dicũt fõlr ñ idẽ z hoc meli q̃z fõlr disticta vl alio.ita q ite prn 2siderãs.a.eẽn z.b.suppo hz ex nã rei vñ ista 2posi sit va.a.ñ ẽ fõlr.b. z ñ p cise ex aliq̃ actu ite circa.a.z.b. B ic. Et idẽ tz fracis.B. ¶ 3a est aliq̃rũ scotistaz qui vt recitat amalfetan: augẽtes positõez dñt attributa distigui ex nã rei z fõlr z gditatc: sz ñ eẽn nc realr. Et si q̃ iportãt modos itri°°.i.ñ variã tes fõlitatẽ ei cui adduñ vt necitas. z imẽsi/ tas: distiguñ modalr ab hijs gb attribuuñ puta imẽsitas a sapa. Dñ t ẽt q oĩa abla diffe rũt fõlr: sz sñ idẽtice idẽ mutuo. Absolutũ ãt z relõ differt fõlr. z sñ idẽtice idẽ: sz ñ mutuo ita q eẽna ẽ idẽtice relõ: sz ñ e2°. Rõ hoz ẽ vt dñt: q2 abla sñ fõlr ifia. Infinitũ ãt ñ 2patit aliqd i eodẽ q ñ sit idẽtice idẽ sibi: sz relõ q2 ñ ẽ fõlr ifia ñ ẽ idẽtice idẽ cũ eẽna: sz hñ e2°. B illi. sz ista ẽ doctrĩa scoti.d.8.q.5.q ẽt dic q rõ sapie ẽ rõ iustic ve: sz ñ fõlr. ¶ 4a ẽ greg. d.8.q.2.ar.3.dicẽtz. Attributa distiguñ gdez rõe: q2 alias eẽt nugatio cũ vnũ alteri iugẽt sz ista altitas rõis nõ attẽdit penes id q pnr si gnificãr: cũ dicãt eãdẽ rẽ: sz pcise penes extri sec 2notata. q2 iustia 2notat merita creatura rũ z retributõez diuiaz: mĩa vo. creatur mi eriã z di sbleuatiõez. Nec distiguit aliq̃ res a seipa rõe. Dicit ẽt q ñ pdicãt dnoiatic ppe d do. q2 i tali abstractũ significat rẽ disticraz ab ea p q̃ suppõit sbz: siue dnoiã sit itriseca vt sor. ẽ music. siue extriseca. vt lapis ẽ visus Predicãt .g° iqd idẽtice z si ñ strictissic.i.p°° pseitaz. B ic. Ultĩa ẽ.s.tho. z egidij z geral. z lãdul. z heruei q distiguit sola rõe. hãc ãt p tractãs herue.i.d.2.sic dicit. Differre ratõe.i. 2cep" fõli ẽ hre diuisas 2ceptões i ite" z in se fundatas. Sz differre rõe.i.2cep" obiuali est hre diuisas bilitates ad fundãdũ diuersos cõ cept fõles. vñ ãt pueiat ista pluralitas bili/ tatũ seu rõnũ obiualiũ. gdã dñt q solũ ex p/ te ite vt mlta sit rõe q mltis 2ceptib 2cipr Aliq̃ q ex pte rei simplicis i bitu ad ite" ne/ gotiãtẽ circa illã p simplicẽ ei apphẽsionẽ. Sz meli aliq̃ q accipit i ordie ad diuisa rea/ liter: vt ite z volũtas dicãt i do rõe differr q2 nata sc alibi differre realr sicut distiguitur idee: q2 in eaz rõib icludit bitu ad diuisa. B ic q ẽt q̃l.i dic alia ad B ppo q̃ ibi vide finis infra.d.33. Mihi vr q iste bilitates. seu rões obiue q̃z ad id q sc nõ sc a° a deo: sz q mlte sint hñt mltis respectib rõis q pueniũt fũda mẽtalr a diuĩa pleitudie z imẽsitate q̃ i se hz oiũz pfectõez. Sz fõlr z teriatic ex mltic cõ/ ceptio" nraz. Origialr ãt ex reali rez diuisis z exilitate nostri iellect. ex quo pueit mul/ titudo cõceptionũ in nobis. Et hoc semp aut quasi semp. videt etiã mihi q i hac materia. scotus.a.s.tho.nõ tantuz dissonet q̃z" multi dicunt: z forte sic põt fieri cõcordia. Diuersi enim cõceptus quib distingũtur que ratiõe distingũtur: aliquãdo significant imete duas res. realiter distinctas: vt cõceptus bonitatis z sapiẽtie create. Aliquãdo aũt vnã rez: que tamẽ alicubi est plures res. vt cõceptus sapi/ entie z bonitatis increate: que in deo quidez sunt vna res: sed extra deuz sunt due. Aliqñ autez significant vnaz rez que vbicũq3 sit est vna tantuz. licet alicubi vnam rem cõnotent. z alicubi non. Sicut cõceptus sapientie z sa/ pientis. significant solum sapientiaz que tam in deo q̃z extra deuz est tantuz vna res. Sed tamẽ cõcept sapiens q2 est cõcretus. ideo cũ suo formali significato q ẽ sapiẽtia: 2notat id quod sapiẽtiã hẽt.i. sapieutẽ qui in deo q/ dem est eadẽ res cũ sapiẽtia: sed nõ in creatu/ ra. Licet.g° significata.2° z 3°° sola rõe diffe rant: tamẽ distinctio.3a est minor q̃z 2a. cuius extrema alicubi possunt realiter differre. z si non in deo. Et hoc est q voluit dicere scotus dicens q distinctio attributorum: est maior

q̃ʒ rõis: ñ q: sit maiõ oĩ distinc̃tõe rõis: ſʒ ẽ aᵒʳ aliq̃.ſ.ea q̃ ẽ iter abſtractũ ⁊ ɔcretũ. Uñ dicit ꝙ ſapiẽs ⁊ ſapiã diſtiguũt rõe ⁊ vtriq̃ʒ plus diſtinguũt iuſtiᵃ ⁊ ſapiã. ñ q:.ſ. diſtiguãt realr̃ ſʒ q: diſtinᵒ rõis ẽ aᵒʳ ħ q̃ʒ ibi. ħ tñ ñ aptie dico
¶ Eadẽ. q. ɔᵒᵉ 2ᵃ ⁊ 4ᵃ additio. Utrũ ꝟo diſtiguãt p̃ reᵐ ad ĩtra ł ad ex̃: ẽ ſilr̃ mltipˣ opio. Reᵐ ad ĩtra ĩtelligo eũ q̃ teriat ad aliqd ꝙ in deo ẽ. ad ex̃ ꝟo eũ q̃ teriat ad creaturã. ¶ Pᵃ gᵒ opio ẽ heruei q̃l.3.q.2.ar.i.⁊.i.d.2. dicẽtis. pᵒ ꝙ oĩs diſtinᵒ rõis q̃cũʒ ſit: oritᵃ diſtinᵒᵉ reali exñte ł ĩ creat̃a ł ĩ dᵒ. ⁊ 2ᵒ ꝙ diuĩa attributa diſtiguũt p̃ reᵐ ad ex̃ ñ ad hũc ſẽſũ q̃ſi pfectões attributales iõ pciſe ſint ĩ deo: q: deus eas cãt ĩ creat̃as: ſʒ q: ipe ñ ĩtelliguũt vt diſtincte rõe nᵗ ĩ creat̃is. realr̃ diſtiguerẽt. Et hᵒ nõ ſolũ q̃ ad ĩteᵐ creatũ: ſʒ ẽt q̃ ad ĩcreatũ: ita ꝙ ſʒ nr̃ʒ modũ ĩtelligẽdi ĩtelligẽ plr̃a rõe pſuppõit ĩ eo ĩtelligẽ plr̃a re. Dupʳ tñ aliq̃ rõe diſtiguũt p̃ reᵐ ad diuſa. pᵒ q: ĩ ſua rõe ĩcludũt hitu ᵉᶻ ad diuſa vt idee. Aliõᵒ q: lʒ ĩ aliq̃ puta ĩ deo ſint idẽ realr̃ ⁊ dẽ ꝙ ẽ de rõe vni⁹ ſit ẽt d̃ rõe alti⁹ vt ſc̃ idẽ ĩ eo. tñ ĩ alio ſc̃ nata eẽ diſticta realr̃: vt attributa. ħ iᵉ. Eãdẽ opionẽ tẽuit godo. q̃l.3.q.i. Eãdẽ tenuit durã.i.d.2. Idem hñt dicẽ greg. ⁊ aureo. q̃ tenẽt ꝙ diſtiguũt ſolũ p̃ ɔnotata. Idẽ tʒ bernar. ɔ̃ hẽri. q̃l.5.q.i. ¶ 2ᵃ opio ẽ hẽri.5.q̃l.q.i. dicẽtʒ ꝙ diſtiguũt p̃ ɔpatõeʒ ad ĩtra ita ꝙ ẽt ſi nl̃la eẽt poⁱᵃ creatura: ĩteᵃ ⁊ volũtas ĩ deo diſtiguerẽt rõe. qd ãt ſenſit de hᵒ. s. tho. vide capo. ħ ĩ fine q̃õis ad pᵐ hẽria ɔ̃ 2ᵃᵉ ɔᵒᵉ: ⁊ ſi ñ placẽt aut ñ ſufficiũt q̃ ibi dñr vide. s. tho. i.d.22.ar.3ᵒ.ad.3ᵐ. ⁊ i.d.2. ñ vr̃ ita loq̃ vt aliq̃ ꝟba nece ſit diſtinguẽ. Ubi ãt vr̃ ſʒ mentẽ. s. tho. ⁊ ꝟitatẽ ſic dicẽdũ. Ens rõis cui⁹ ſc̃ reᵘᵉ attributales. nullibi ꝟe ẽ ſbieᵘᵉ: ſʒ ẽ ſolũ ĩ ĩteᵘ obiᵘᵉ ⁊ hᵒ dupʳ pᵒ q: obicit directe.i. ĩtelligit. 2ᵒ q: ɔſeq̃t aliqd ĩteᵐ: lʒ ipʒ ñ ĩtelligat vt dũ ɔcipit hõ abᵗᵉ ł 3.n.tc ñ ĩtelligat reᵘᵒ cõitatʒ ei⁹ ꝙ ĩtelligit ad ſoꝛ. ⁊ pla. tñ iᵉ reᵘᵉ ɔſeq̃t rẽ ĩtellectã illaʒ. Attributa gᵒ ĩmeʳᵉ diſtinguũt p̃ reᵘᵉ. ⁊ deĩde ɔñr p̃ ea ad q̃ reᵘᵒ teriant. q̃ tria ſc̃. pᵒ ɔcept⁹ nr̃ exñs q̃dẽ ex̃ deũ: ſʒ ĩ nr̃o ĩteᵘ. 2ᵒ creat̃a exiſtẽs ex̃ deũ ⁊ ex̃ ĩteᵐ nr̃ʒ a q̃ oꝛigialr̃ ɔceptionẽ ſũpſim⁹. 3ᵒ ãt vtriuſq̃ʒ pdictoꝝ vt eſt in deo obiectiᵉ p: ioᵒ. Deo. n. ĩtelligẽte dcm̃ reſpectũ ⁊ ɔcept⁹ nr̃os ⁊ creat̃as. ⁊ ipʒ reᵐ poſſe ad pdicta teriari ex̃ ſe: ipo facto talʳ reᵘᵉ ad pdicta teriat ĩ eẽ obiectio. q̃ teriaᵒ ſufficĩ ad rõe diſtigui. Si ãt de⁹ ñ ĩtelligẽt pdicta iã ñ poſſʒ eẽ diſtinᵒ attributoꝝ ſʒ rõnẽ ĩ deo. q: aut de⁹ ñ poſſʒ ɔdere creat̃as: aut poſſʒ aliqd facẽ ꝙ ñ ſolũ ñ ĩtelligẽt ſe factuꝝ: ſʒ ñ ĩtelligẽt ſe poſſe facẽ ⁊ oĩo nl̃loᵒ ĩtelligẽt ⁊ ɔñr de⁹ ñ eẽt deus. nᵉ attributa ĩ eo eẽnt oĩa vnũ. Ex hijs dicẽdũ vr̃ ꝙ etnaʳ attributa rõe diſtiguũt p̃ reᵐ ad creat̃as ĩ eẽ obiectio. ex tpe ãt ĩ eẽ reali et ɔñr ſp̃ diſtiguũt p̃ reᵐ ad ex̃.i. ad id ꝙ ẽ ł p̃t eẽ ex̃. Lʒ ẽt de facto ſʒ cõeʒ ſtatũ viatoꝝ diſtinguãt p̃ reᵐ ad creat̃as mẽtib⁹ nr̃is ĩpmẽtes p̃ ſẽſus coꝛpeoſ: tñ p̃t eẽ p̃ dĩ poᵘᵉ vt diſtiguãt ĩ nob̃ ſolũ p̃ reᵐ ad creat̃as ĩ eẽ obiectĩo vtſi de⁹ ĩfũdẽt nob̃ ſpẽs aliq̃ꝝ pfectioᵐ q̃ ñ eẽnt ł q̃ eẽ neſcirem⁹. ħ ſunt exercitij cã dicta.
¶ Di.9.ar.2. ɔcluſiõe pᵃ additio.
E hac ɔᵒᵉ aureo. ħ.q.2. ſic dicit. Etnitas ñ ẽ fõlr̃ duraᵒ. ſʒ hᵒ ɔʳ tpi ſoluʒ ł nũc tpis. Dĩc ⁊ mlt̃a alia vt ħ potes ex ſuis argumẽtʒ elicẽ. Sco. ãt q̃l. 6.ar.i. dĩc ſic. Fõlis rõ etnitatʒ ẽ vt ſit actualis exñtia dĩ q̃ dr̃ vita cũ triplici reᵘ negatiᵒ vel poſitĩo ñ q̃dẽ actuali: ſed aptitudĩali: q̃ reᵘᵉ ĩpoꝛtãt illis trib⁹ ꝟbis.ſ.iterminabilis tota ſimul. ⁊ pfecta poſſeſſio: q̃bus excludit deſitio ⁊ ſucceſſio ⁊ depẽdẽtia.
¶ Di.io. cõcluſiõe pᵃ additio.
Trũ. s. s. pcedat vt aõꝛ ẽ mltipʳ opio. ¶ Pᵃ ẽ durã.i.6.d. dicẽtʒ. Spũs. s. ñ pcedit vt aõꝛ: q: excluſa voluᵗᵉ ⁊ aõꝛe a deo adhuc ſpiraret ſpm̃ ſactũ ex fecũditate ſue nãe: q̃ ei ex ĩfiniᵗᵉ ɔʳ ⁊ ñ ex hᵒ ꝙ ẽ volẽs. Sic ẽt ſi eẽt ignis volẽs adhuc calefacẽt ñ q: volẽs: ſʒ q: talis eẽt nãe. ħ iᵉ. ¶ 2ᵃ ẽ ſco. d.io. dicẽtʒ pᵒ q̃ s. s. ẽ aõꝛ ⁊ hᵒ ibi pbat. 2ᵒ ꝙ pcedit vt aõꝛ pcedẽs: cul⁹ rõnẽ aſſignãt aliq̃ ſcotiſte q: ſʒ aug. i5 de. tri. ca. i7. ita ſe hʒ. s. s. ad amoꝛẽ vt ꝟbũ ad ĩtellectõeʒ. Uerbũ aũt ẽ fõlr̃ ipa ĩtellectio vt pcedẽs. gᵒ ⁊ ſpũs ẽ aõꝛ vt pcedẽs.i. vt act⁹.

z ñ vt aliqd p actũ aõis ꝯstitutũ. ¶ 3ª ẽ frã/ cis.d.x.exponẽtꝫ scotũ z dicẽtꝫ. Nõ itẽdit sco tus q.s.s.sit ille amor q est act⁹ amãdi: vt ei ipõit aureo.q2 talis act⁹ ƀꝫ eũdẽ scotũ ẽ i eli cit⁹.z i pduct⁹. Sꝫ itẽdit q cũ dr̃ fili⁹ ẽ sapia gẽita z.s.s.ẽ amor pduct⁹.dificẽt iste ppões sic vt sit sẽsus. Lũ i do sit tm̃ vna sapia z vn⁹ amor z ƀ sint ab¹ᵃ z ñ pducta qdã fili⁹ ẽ sapia gẽita.i.fili⁹ cui appropat sapia ẽ gẽit⁹.z.s.s. est amor spirat⁹.i.s.s.cui appropat amor: est spirat⁹ ƀ iᶜ. Utrũ ãt ista sit mẽs scoti ñ hẽo cer tuz: tñ vbi.s.i solutõe pmi dubij circa finẽ vr̃ expsse dicẽ q act⁹ notonales sint eliciti.ymo expsse ƀ ibi dic̃ z vr̃ tenẽ. Arug¹ᵃ ẽt q hic ca/ preo.recitat.ipe ibi i pn¹ⁱ solutõe qõis facit p vitate z aftiue. ¶ 4ª ẽ hẽrici quol.6.q.i.di/ cẽtis q emanat vt amor pcedẽs p modũ cu/ iusdã zeli z amoris itẽtiui. Sic.n.i ite¹¹ ẽ qdã notitia simpˣ z ipfecta q bita deducit ite⁹ ad pfectã notitiã: q vbũ dr̃.sic ẽt volũtas elicit ab do qdã aõre z simplici ꝯplacentia q bi/ ta mouet se ad ꝯplacẽtiã intẽtiuã re¹¹ eiusdez obi z iste amor est.s.s.hec ille.

¶ Eadẽ ꝯºᶜ iterũ additio. Utrũ vo pcedat p modũ volũtatꝫ sic q volũtas sit pnᵐ q pducẽ di illũ: ẽ vari⁹ modus loquẽdi. Nã ƀꝫ grego. vt ex allegatis alias pꝫ z ẽt pñti distic⁰ᶠ.pr̃ z fili⁹ rõe sue simplicitatꝫ spirãt sine qcũz pn⁰ q ꝯcõz sãctũ do.ãt hic pnᵐ spirãdi est diuina eẽn⁹ vt volũtas.cũ iplicatõe tñ cõis spiratõis sicut z ipsa vt ite⁹ cũ iplicatõe pr̃nitatꝫ ẽ pnᵐ vbi. Jdẽ dic̃ pe.de pal.hic. Sco.ãt hic dic̃ q volũtas vt volũtas diuia ẽ pnᵐ cõicãdi nãm diuinã. Herue⁹ ãt hic positꝫ multis opionib⁹ tãdẽ ponit eã quã seq vr̃ dicẽs. Quidã dicũt q si i diuis pductõib⁹ attẽdat ordo virtutis actiue ad actũ elitiẽduz: est ibi modus nãe tm̃ i vtraqꝫ: q2 ibi ñ ẽ indifferẽtia ad elicẽ z ñ eli cere ƀꝫ nec⁰ spirãs spirat sic z gñans gñat. Si do attẽdant suppõita agẽtia: i 2ª ẽ mod⁹ vo/ lũtatis: ita q vtus spiratiua hꝫ modũ volun tatꝫ z.s.s.modũ aõis a volũᵗᵉ spirati. Mo/ dus.n.volũtatꝫ i ƀ ẽ: vt duo agẽtia eiusdẽ or dinis ꝯcurrãt ad vnũ eq pfecte z eq cito pdu cẽdũ a singulis sic ab vtrisqꝫ. Hoc.n.ñ iuenit nisi i volũtarie moderãtib⁹ actões vt ñ tota

vtute agãt id ad q ex amicabili societate cõ ueniũt. Si ãt attẽdat ordo pductõuz sic etiã vna hꝫ modũ volũtatis ex ƀ q aliã psuppõit saltẽ ƀꝫ modũ intelligẽdi. ¶ 2ª.n.emanatio in. nã itellectuali ptinet ad volũtatẽ. Hec ãt via vr̃ reuerẽdi doctoris fr̃is tho. q2 aliqñ dic̃ il lam emanatõez eẽ p modũ volũtatis q aliaz psupponit aliqñ vero illam que ẽ a duobus. hec ille sententialiter.

¶ Di.xi.ar.i.additio.

E hac mã scotus hic sic dicit Lꝫ greci teste linconiẽse di/ cant q.s.s.nõ pcedit a filio. dicũt tñ q ẽ a pr̃e p filium z q est spũs filij. Un̄ si duo sa piẽtes grecus.s. z latin⁹ ama tores vitatꝫ z ñ pprie dictõis vt ẽ ppria hoc disquirãt: ñ ita re sicut voce dissonabũt: q2 ñ sunt heretici basi.cirillus.grego.theop.gre/ gori⁹ nisenus greci. Neqꝫ hiero.aug.ambro. basi.latini.hec ille.

¶ Eodẽ arº ꝯºᶠ vnica additio. De ꝯñã hic ad pbatõez hui⁹ ꝯclusiõis facta.s.s.s.a filio non pcederet ab eo ñ distigueret ẽ multipˣ opio. ¶ Pª ẽ godo.quol.7.q.4.dicẽtis. Jlla põitõ qua ponit.q.s.s.ñ pcedat a filio.nulla ẽ: q2 icludit ꝯdictoria z ꝯñr nec poni nec sbstineri põt: cũ statim sequat redargutio: nec pt salua ri regula disputãdi.s.pcedẽdo sequẽs z negã do repugnãs: q2 statim oꝫ ꝯcedere repugnan tia ƀ iᶜ. ¶ 2ª ẽ scoti hic dicẽtis q vtiqꝫ distin/ gueretur.q2 relõ ñ solũ ab opposita: sed ẽt a dispata distiguit.cui sõlr nõ ẽ idẽ. Et pcedẽa inquit opinio ẽ fuga qstionis: que mota ẽ vt sciatur pᵐ distĩctiuũ realẽ filij a.s.s. Querere .n.de vitate ꝯditiõalis ad nihil obligat. ƀ iᶜ. Eãdẽ ꝯºᶜ³ prius tenuit henri. quol.5.q.9.di/ cens. Diuie psõe distigũt p emanatiões: que lꝫ possent eẽ ab eodẽ pn⁰ puta patre: nec⁰ tñ inferũt distinctõez terioꝝ: z ipe p pnᵃ distin/ gũtur q sũt nã z voluntas. Nec tñ seqt q sola rõe differãt vt sua pnᵃ: q2 ab eodẽ pn⁰ sola ra tione distĩcto sũt emanatões realr differẽtes. ex hoc ipo q sũt ad terios differẽtes. sicut sol sua luce illuiat z calefacit. Et sic esto.q.s.s.a filio nõ pcederet distigueret tñ ab eodez pp

diuersiꝫ modiꝫ emanādi a pr̄e. ita ꝙ relōes
dispate ad hoc sufficerēt. Nec tñ pr̄ ē due ꝑ/
sone ꝑꝑ duas relōes disparatas quas hēt. qꝛ
ille nō ꝯsequūtur diuersas emanatōes ꝟ ex il
lo. ¶ 3a est petri aureo. hic. q. 2. dicētis. p°. ꝙ fi
liatio ñ sufficiēter diuidit filiū a. s. s. ꝫ reqrit̃
ēt spiratio. que tñ spiratio ꝑ̄cise sumpta a nul
lo distiguit ꝑsonalr̄ sicut neqꝫ ꝯstituit ꝑsonā.
2° ꝙ filiatio ⁊ spiratio ⁊ eēna fil' ꝯcurrunt ad
ꝑsonalitatē filij: cū sint penit⁹ idistīcta ⁊ ꝯñr
ꝯstituūt eādē perseitatē tertij modi q̄ est ꝑso
nalitas. 3°. ꝙ diuīe ꝑsone nullo ꝯstituūtur for
malr̄: ꝫ ꝑsonalitas ē aliqd resultās ex multꝫ.
⁊ hui⁹ exm grossiꝫ ē forma dom⁹. q̄ ex ptib⁹
dom⁹ cōsurgit. 4°. ꝙ gñat⁹ ⁊ spirat⁹ hñt icō/
possibilitatez ex suis rōib⁹ ⁊ ñ ex ipo spirare
⁊ pbat ꝑ rōes hic recitatas.

Di. 12. ꝯclusione. 3. additio.

E ista. 3. ꝯōe herue. d. xi. sic di
cit. Quidā dicūt ꝙ i diuīs ē
vn⁹ creator ⁊ plures spirato
res. qꝛ ea foa i q ꝯueniūt cre/
antes creat. i. eēna ñ āt spirat
ea ī qua ꝯueniūt spirantes. i.
virt⁹ spiratiua: cū sit eēntial'. Alij dicūt ꝙ est
vn⁹ spirator. qꝛ ē nomē verbale ⁊ ꝯñr ē sbstā
tiuū. ⁊ ꝯñr dr̄ singulariter ab vno actu spirā/
di quē nomē verbale dicit. ꝟ ic. qꝛ scdaꝫ viaꝫ
sequi vr̄. Scotus qōꝫ. d. 12. dicit sic. Pr̄ ⁊ fili⁹
sc̄ vn⁹ spirator ñ duo spiratores. qꝛ sicut aliq̄
nomē verbale sigat actū ꝑ modū hītus ⁊ getꝫ
vt li lectio: ita ⁊ aliq̄ sigat pnm act⁹ vt ē deno
minatiuū suppōiti actiui vt li lector. Jō li spi
rator sigat vim spiratiuā vt ꝯcernit suppositū
Et qꝛ ipa i duobus ē vna ⁊ li duo ponit suuꝫ
sigificatū circa li spirator cui adiūgit̃ si dicat̃
ꝙ sc̄ duo spiratores eēt sensus ꝙ i eis sit du/
plex virtus spiratiua. ꝟ ic. Magr̄ āt petr⁹ ber
gomēsis i suis ethi. sic dicit. s. tho. in p° dixit
ꝙ sc̄ duo spiratores ⁊ i poa. ꝙ sc̄ vn⁹ spirator
⁊ hoc ꝑꝑ duo p°. qꝛ li spirator ē nomē verba
le ⁊ ꝯñr ꝫm grāmaticos. ē qdē sbstātiuū voce:
ꝫ adiectiuū significatōes. Jn p°. g° sumit illō
adiectiue ⁊ ꝫm supposita nūeratur. Jn ia vo
ꝑte sbstātiue. iō nūerat̃ ꝫ foas sigtas q̄ ē vna. 2°.
qꝛ i p° ꝯsiderauit sigificatū ꝙ ē act⁹ qui scdꝫ

supposita nūerat̃. in pa vo modū sigificādi g
ē ꝑ modū sbstane nō per modū actus hec ille.

Eadē qōe ꝯōe. 4. additō. Utrū pr̄ ⁊ fili⁹ spi
rēt iqꝫm vn⁹ l' iqꝫm plres. ē mltipx opio. ¶ Pa ē
durā. d. 12. ar. vltio dicētꝫ. Spirar̃ vt act⁹ ñ re
spic̄ i ꝑducēte nisi pnm ꝑductim: vñ ei vnitas
⁊ pluralitas accidit. Ut act⁹ āt simplicissim⁹:
q̄ ꝑcedit simplicissima ꝑsona: sic i eodē respi
cit pnm simpx ⁊ vnū ⁊ pluralitas ei accidit. Ut
act⁹ vo q ē amor: ēt ei accidit pluralitas: cū n
dicat̃ aōr n' dnoiatōe extīseca ꝑꝑ silitudinē
reꝑtā i creata rōali i q ad ꝟ vt amor sit amō
sufficit ñ sit post verbū ēt ñ ñ sit a vbo. Nul
lo g° mō ē ab eis inqꝫtū sc̄ plures. ꝟ ic. ¶ 2a est
scoti. d. eadē dicētis. Jlli spirāt inquantū sunt
vnū ⁊ nullo° iqꝫtū plures. cui⁹ motia hic hēs.
¶ 3a. ē aureo. eadē distin. dicētis. Nō spirāt in
qꝫtuꝫ vnū nꝫ inqꝫtū plures: si li iqꝫtū redupli
cet sōle pnm spirādi: qꝛ la nullū ē: vt patuit. d.
7. Nꝫ iqꝫm vnū: si reduplicet actū spirādi quā
tū ad negatōeꝫ quā dic li vnū: qꝛ nega° nihil
facit ad spirar̃. Nꝫ si reduplicet vnitatē nega
tioni sbstractā: q̄ ē filtas ⁊ ꝯnexio: qꝛ in patre
solo ē ꝑfecte virt⁹ spiratiua: nc reqrit̃ ꝯnexio l'
mutuitas. Si autē reduplicet vnitatē sbstra
ctaꝫ q̄ ē vnitas rei simplicis. sic spirāt iqꝫtum
vnū. i. iqꝫtū hñt vnū actū spirādi. ¶ 4a ē henr.
i sūma ar. 54. dicētꝫ. Lū. s. s. ꝑcedat vt amor
zelatiuus ⁊ itētiu⁹: ñ pt eē n' iter duos ⁊ ꝯñr
ꝯcordia: sic ē de rōe pncipij spiratiui: ꝙ volū
tas i solo pr̄e sine mutuitate nō eēt sufficiens
pnm spirādi. Hec ex illo. vltia q̄ ē. s. tho. est ēt
heruei in nullo dissonātis ab illo.

Di. 12. ar°. p°. ꝯōe. pa. additio.

Jrca distin. passiuaꝝ ꝑductō
nū i diuīs est multipx opio.

Pa ē egidij. hic dicētꝫ ꝙ di
stinguūt̃ realr̄ rōe suppōitoꝝ.
i qb⁹ sc̄ siue ꝑ totales terios
suos. cū sint vie ⁊ passiōes. ꝟ
ic. ¶ 2a ē scoti hic ⁊ bona. ⁊ añ istos fuit gar/
tonis dicētꝫ ꝙ distiguunt̃ realr̄ seipis: qꝛ nihil
hñt i se inclusiꝫ q̄ distinguāt̃ ⁊ circūscripto oi
alio distingūtur. Origiatiue āt distingūtur ꝑ
pna. ⁊ arguitiue ꝑ terōs ex qꝝ distinctōe argui
tur ꝟ ex illis. Jstā ēt viā tenuit hic greg. ꝫ ex

alio fun°. Seipsis igt distinguitur. qz rōe sue simplicitatis nō hñt fōmale distinctiuū. Et si cut psone ita z emanatōes seipis distinguūtur cuz gñatio sit fili⁹ z spiratio. s. s. Et processio iō ē pcessio z nō gñatio: qz. s. s. est. s. s. z non filius. Et idē suo° de gñatiōe dico. Quare āt filius est filius. z nō. s. s. vel eō°. dic se n̄ itelli gere: sicut z augu. dicit de seipso. 15. de tri. ca. 25. z dam. li° p°. ca. x. B ille. ¶ 3ᵃ. est iobis de neapoli vt ei aliqui iponunt z henri. in sūma ar. 57. z quol. 5. q. i. vbi dicit q distinguūtur ƀz pncipia formalia inquātuz vna hēt moduz li beruz alia vero naturalē. Et dicit q realis di stinctio presupponit distictiōez rōis: sicut di stinctio creaturaz distinctōnez ydearū. B ille. ¶ 4ᵃ ē adam p°. d. 6. q. i. ar. 2°. dicentis. Ista distinctio sumitur ex īfinitate diuine eēn° que sub vna indistincta rōe est principiū istaruz p ductionū. Sicut. n. duo limitata pñt esse pnᵃ duoz actuū: ita z vnū illimitatuz continēs in se virtualiter illa plura. Nec tñ ē idez iudiciū de attributis que sūt ifinita: qz soli eēntie cō uenit infinitas. p°. Ultima ē. s. thome z tho mistaruz sentētialiter cōuenientuz in. 3. ꝯclusio ne capreoli. Et quidez. s. tho. d. p̄senti art°. 2° dicit q cū pricipiū vel termius nō sit ipsa nā absolute: sed vt paternitas vel huiusmōi: si p pricipia z terios itelligat ipa natura: sic ƀm illa distinguūtur rōe si vero itelligātur ipe rela tiōes: sic ƀz pricipia z terios distingunt reali ter. B ibi. ƀz ibidē i corpe z. i. q. 37. dic q realr distinguūtur ƀz ordinē originis. Herue. āt hic sic dicit. Quidā dicūt q si sumāt iste pcessio nes in rōe relationis distinguūtur duplr. s. rōe terioz z ƀm oppositōez: qz. s. vna est ab alia. Sz dico q in deo nō pōt esse realis distictio nisi p oppositōez relatiōuz originis. Nā oīa distīcta realr sūt icōpo¹ᵃ in eodē suppo°. Si n. aliq̄ se ꝯpatiāt in eodē. p̄dicāt se i ꝯcreto. z pñr et i abstracto: si sint i deo. Incōpo¹ᵃ aūt sūt opposita l'includūt oppositiōez z n̄ aliā q̄z origis si sūt i deo. quā et icludūt gñari z spira ri. B i°. Mihi vr̄ q multa. s. dicta possent cō cordari sumēdo pcessiōes i rōe pcessionū. z i rōe relōnū ꝯpataruz ad sbz. z ad obz z distin guēdo de principiis z teris vt pz intuenti.

¶ Eadē. q. z ꝯ°ᵉ additio 2ᵃ. Utruz iste ordo origis q iter diuīas pcessiōes pōit: sit ibi p se vl' p accūs: ē mltip^x opio. ¶ Pᵃ ē heruei. d. 12. ar. vltio dicētz. Emanatōes diuīe lz significē tur p modū actionū: tñ sūt relōnes i qb⁹ relō nib⁹ siue sint oppoīte siue dispate. n̄ pt eē p̄o ritas n¹ rōe fun°ᵉ: eo q posito suffi¹ᵗ fun^{to} relo po^r. Nō āt ē poritas i fun^{to} haz relōnū i se: qz vnū ē. nz vt ē fun^{tus}: qz ex sua ppetate z nā li necītate eēn^a ē fun^{tus} vtruz. Scōz rōnē tñ vna ē por alia n̄ inq̄ztū relō: ƀz inq̄ztū ꝯstitui tua. ymo p̄rnitas vt ꝯstitutiᵃ ē por seipa vt re latio: qz pus itelli^r pr̄ ꝯstitut⁹ q̄z gñet z ꝯñr p̄ us q̄z hēat pr̄^{tē} z ꝯñr vt sic ipa ēt ē por filiati one. B ex illo. q itēdit q eodē mō gño q̄ ē p̄ or filio ē ēt por pcessiōe. Sz qz d̄ p̄seitate isti us ordīs quē ƀz rōez pōit: n¹ dic: io. ¶ 2ᵃ opio ē durā. d. 12. ar. 1. dicētis. q iter eas nō ē ordo p se: ƀz cōcomitanter z q̄si p accidēs. Pro h° autē supponit tria. Primū. Nulla actio habz ordinē p se ad p̄cedētē passionē: nisi termin⁹ illi⁹ passionis sit pncipiū sequētis actionis. vt cū aqua calefacta ab igne calefacit aliud. 2ᵐ. Passio habz terminū p se vt in calefactōe of fis. calor. z p accūs vt albe°. eiusdē ofīs. Nō enīz oīa calefacta albescunt. 3ᵐ. Aliq̄ passio semp ē cū suo terio vt illuia⁹ Nūq̄z. n. ē lumē i aere nisi illumiet. Aliq̄ vo trāsit ter° manē te: vt cū inducto calore in aquā cessat calefa ctio. Cū g° gñonis ter⁹ p se sit filia°: q̄ n̄ ē pnᵐ spiratōis: cōcōitāter āt ter⁹ eiusdē gñonis sit vt⁹ spirati° q̄ ē pnᵐ spiratōis: seqt q spiratio ad generationē hz q̄dē ordinē cōcomitātie ƀz nō p̄seitatis. B i°. Scōm mētē āt. s. tho. vr̄ q ibi sit ordo p se: qz pcessio amoris perfecti. i. amicitie p se z ƀm suā ppriā rōnez p̄supponit duo a qb⁹ sit. i. dicēs z verbū. z ꝯñr in deo p̄ suppōit filiū vt v̄bū z p̄rez vt dicēs est z ꝯñr p̄supponit pductionē verbi a dicēte. Ad mo tiuū durādi dico q relō nō ē fōmalis ter⁹ n¹ ꝯnotat⁹. Hoc tñ dato. negat p̄mū p̄supposi tū deter° sōli. Suffic. n. si hēat ordo. ad tota lē vt B. L3. n. spira° nō hēat ordinē ad eēntiā vt filiatio que ē ter⁹ fōlis. passiue gñonis. hēt tñ ordinē ad filiuz vt est v̄bū. z ꝯñr ad gñonē saltē vt est dictio passiua verbi.

¶ Eadē qōne. ar. 2ª. additio. De distinctōe p
ductionū actiuaꝝ dicit aureo. d. 13. q̄ spirarē
idē re ꝛ rōne cū gñare ꝛ cū gñari. Ymagiat
eni q̄ ad ꝯstitutionē p̄ris cōcurrāt eēnª gña/
re ꝛ spirare ꝛ q̄ ista fundēt penit⁹ eadē vnita
te re ꝛ rōe. Et idē dicit de eēnª ꝛ gñari ꝛ spira
re respectu filij. Durā. āt eadē disti. dic q̄ spi/
rare in p̄re distinguit̄ realr̄ a gñare ꝛ filr̄ i fi/
lio a generari ꝛ ei⁹ motiua hic recitat̄. In idē
aūt reducit̄ sñia sco. d. 13. dicētis q̄ gñatio ac/
tiua ꝛ actiua spiratio distingunt̄ solr̄ seipsis:
q2 distinctiōe formalē itendit eē ex nā rei. Et
h⁹ nisi glosef vt sup̄ de attributis dictum eē.
Egidi⁹ āt ꝛ varro h̄ dicūt q̄ distinguūt p ter/
minos q̄ sē p̄soe p̄ducte godo. do d. 13. q. 3. p h⁹
q̄ vna ē cū alia ꝛ opposito ei⁹. vt spirare cū
gñare ꝛ gñari nō aūt ep⁹ gñare ē ꝯspirare ꝛ
ꝛ spirari. Ñeri. do q̄ p pnª sola rōne distīcta.
Ad̄a quoq. l. d. 6. p hoc q̄ eēnª est pnᵐ vltia
tū dtusª i se ꝯtines plura pnª. s. tho. āt dic q̄
distiguūt̄ s3 pnª ꝛ terᵘª. eo⁹ q̄ actōes ꝛ relōnes
¶ Di. 14. per totum additio.

E hac mā berue. hic sic dicit.
Aliqd p̄cedit ab aliō. primo
vt in se sbsistat: vt creatura a
deo ꝛ 2ª ab alio i aliō sicut i
sbm vt calor ab igne in aquā
ꝛ 3ª ab alio i aliō sic in obm
vt amor ab amāte in amatū. hoc āt ē multi/
pl̄r. pª sicut in ob3 amatū p̄cise cui. s. nihil ꝯfer
tur: vt. s. s. tēdit in p̄re3 ꝛ filiū ꝛ i creaturā ab
eterno. 2ª sicut i aliō cui ex aōre ꝯferē donu3:
vt. s. s. in creaturā ex tpe. Processio gª tpalis
vltra exitū eternū dicit sic eē in creatura p do
nū p q̄ habef ip̄e. s. s. nō vt inhereās: s3 vt re
ctor ꝛ obm amatū q̄ nō datur in omni dono
simpl̄r p̄ꝯfecte: s3 solu3 i aliq. Est ergo tpal:
q2 est totū cui⁹ vna ps. nō est eterna. Et nō sūt
due ei⁹ p̄cessiōes: s3 vna diuersiᵗᵉ sumpta: q2
eterna dic eternū exitū p̄cise: tpalis do vltra
hoc dic nouū respectū ad creaturā. Ponūt gª
in nūerū rez: q2 sē duo q̄dā s3 nō i nūerū p̄cef
sionū. Exēplū de q̄titate ꝛ q̄titate alba. Et
q̄tū addante pus daf. s. s. q̄ donū ꝛ ex aōre
datur sed q̄tū ad eū cui datur: est ecōuerso.
q2 p dona disponitur vt beat̄. h ille.

¶ Di. 16. ar. 2ª. p totū additio.

Uib⁹ diuis p̄sonis cōueniat
mittē vel mitti ē mltip⁹ opi/
nio. ¶ Pª est mḡri quā sco.
15. d. recitat dicēs. Sñia ma
gistri ē q̄ p̄r nō mittat̄ dicē/
te aug. q̄ mittit̄ q̄ h3 p̄sona3
d q̄ fit: oēs do mittūt dicēte eodē q̄ s. s. mit
tit filiū ꝛ fili⁹ seip3 ꝛ pbat. q2 alr̄ efficēt vnus
aliqd q̄ n̄ ali⁹. q2 mittē ē effeᵐ cāre. h iª. q̄ de
ide arguit ꝯ mgr̄z vt h recitat ꝛ ꝯcludit pos/
se dici q̄ due p̄sone mittūt. s. p̄r ꝛ filius ꝛ due
mittūt̄. s. fili⁹ ꝛ s. s. ꝛ vna mittit̄ ꝛ n̄ mittit vt
. s. s. ꝛ vna ep⁹ mittit ꝛ n̄ mittit̄ vt p̄r. null⁹ do
se mittit h⁹ āt ē q̄ mitti cū reᵘ ad ex̄ ꝯnotat p
cessiōe3 ad itra ꝛ mittē cū actōe ad ex̄ ꝯnotat
reᵐ. p̄ductōis actiē ad itra. Et deide soluit ad
motiª mgr̄i. Ñā ad aug. dic dici posse q̄ log
tur de filio icarnato. i. boīe nō de icarnādo. i.
deo. Ad argumētū do dicit posse negari. ꝯse
quētia. q2 mutat̄ qualr̄ ingt. Facit̄ ergo oē
idē sed non eodē mō. q2 p̄r facit̄ auctoritatē
ꝛ p filiū nō aūt fili⁹. Et deide dicit q̄ etiā pōt
teneri cū magistro. q2 aug. loquit̄ de filio in/
carnādo cū ipsa icarnatio sit missio. hec ille q
deinde. soluit ad argumēta ꝯ magistrū. ¶ 3ª
est aureo. d. 16. dicētis. Missio sumpta p cōi/
catiōe auctoritatis nō cōpetit alicui p̄sone re
spectu alteri⁹. nisi origiāt ip̄a3: s3 sumpta p
determiatiōe auctoritatis ꝯuenit toti trinita
ti: q2 omīa volūtas. que est oib⁹ cōis: deter/
miat filiū ad illuminādū inteᵐ ꝛ. s. s. ad infla/
mādū effeᵐ ꝛ sic logt̄ ambro. ꝛ alij. cuz dicūt
. s. s. mittere se vel aliū. hec ille. ¶ 4ª est bo/
na. hic dicētis. Q2 dicēte aug. 4. de tri. ca. 2.
filio mitti est cognosci q̄ a p̄re sit missio dic
manifestatiōnē p̄sone q̄ est ab alia. s. s. pōt se
ꝛ filiū mittē: cū vtriusq; p̄cessionē possit ma/
nifestare. Opinionē. s. tho. hic habes.
¶ Eadē qōne. ar. 3. cōclusiōe 3ª. additio. Utr̄
do. s. s. detur tm̄ s3 dona gr̄e dicit grego. hic
q̄ nunq̄ datur sine gr̄a neq; ep⁹. Pōt tñ da/
ri. s. s. sine gratia ꝛ omni dono creato. ꝛ ep⁹
possūt dari dona. s. s. absq; hoc q̄ detur. s. s.
hec ille ꝛ logtur de poª absoluta.
¶ Di. 17. titulo pª questionis additio.

q Uid sit

Uid sit caritas ē multip' opi nio. ¶ P^a ē magistri dicētz q dilectio qua diligim': est deus nō qdē pr aut fili': sed s.s. ita q cū dr de' caritas ē ñ ē pdicao p cāz: sz talis q̄lis ita de' sps ē hācāt positōez egidi' hic sic de clarat dicēs. Intēto magistri ē q caritas crea ta ē motio mētis q̄ ē a s.s. ime^te .i. nō mediā te aliq̄ vtute: sz mediāte grā: q̄ non ē vt'. Jō magr nō negat simplr bitū caritatz: sz bitum a grā distictū realr. Eodē fere mō dclarat eā fco. dicēs. Dici pōt q magr posuit vnū bituz supnaturalē q̄ s.s. aīaz ibitat: q̄z. d. 37. dicit puulos regeneratos inbitari: q vtiqz nō est p nām vel opationē: sed p habitū q̄ nos s.s. inbitat z q ime^te elicit actū amādi. tāqz pfe ctū ñ āt sperādi vl' credēdi pp eoz ipfectōez sed hos elicit mediātib' bitib' virtutū. i. spei z fidei. Idē. sniālr dic 2°. d. 27. Quidā vero alij vt testat herue' dissitit illā declarāt dicē tes. Ad elicē actū meritoriū nō reqrit bitus medius. Sicut. n. eēn^a diuia sine spē media ē pn^m visionis i pr̄ia: ita ipa vl' s.s. sine habitu medio est pn^m amādi deū meritorie. Dicunt etiā q deus ex ñ s i po^a volitiua. ē quasi sicut fo^a volūtatz faciēs eā bonā z op' ei' bonū si cut lux ē fo^a coloris qñ ambo recipiūt i aerē. Dicūt et q ista positio nō ē tenēda z q si ne cessari' est bitus medi' inter actū dilectōis z po^a: ille nō ē nec^o caritas: sz sufficit grā. hec āt dclarao est fere eadē ei quā aureo. hic. q. 1. ar. 2° pōit dicēs. Cū fo^a fuerit geta z pmanēs vt color i cōpore: tūc hz rōem pncipij actiui. Cū vo hz rōez iflux' .ñ attribuit ei actio: sed agēti p illā sicut radi' solz z lux extrs mare ñ dr calefacē: sz magis sol: q̄zuis agat p aliud. Sic sps sctūs boiez mouet ad actū caritatis mediāti q̄dā ifluxu q dr caritas ß ille. ¶ 2^a ē scoti hic z igidij z gerar. tenētiū q caritas ē realr idē q grā. Et addit. fco. q istū bitū non possum' pcludē ex aliq̄ in nob expto siue sit act' siue intēsio siue delectatio siue facilitas. i opādo: q̄z p certitudinē sciret qs se hrē cari tatē z ad n^r tale ē necessari'. Sz sic credim' i actu eē acceptatōez spālē. i. ordiatōez ad vitā eternā ita nāz btificabitz credim' iustā bitua liter etiā qñ nō opat p bitū q ē rō acceptādi nāz vt ē dcoz. ei' z ac^oez vt ad eā iclīat acti^e l' ñ acti^e. ¶ 3^a ē s. tb. ponētiū duos supnāles bit' vnū i eēn^a aīe. i. grāz q̄ aīa ē do gta. z sine q̄ ß ta eē ñ pt fōlr. i. ad bo^m eter^m accep^a. aliū i vo lū^te q ē caritas. q̄ de' ē car' z gt' boī. Hec tñ vt dicit ioh. d neap. negat. s. tho. quiz de po^a absoluta possit de' sine bitu mouet ad actuz dilectōis supnaturalis: sed dicit q ille act' si ne habitu nō eēt cū nālis facilis z pfectus.

¶ Eadē qōe p^oe p^a additio. vtrū vo caritas q cq̄d sit boi sit nec^o. ¶ P^a opīo que ē ß durā. fco. frācis. z grego. dicit q de po^a ab^ta pt de' hrē boiez carū dato q nullū bitū infūdat ei: q dicat caritas vel qui sit formalr car' do. lz nullū possit hrē odio nisi sit in eo aliqd odi bile; q oet fōlr esse odiosuz. i. peccatū. Dicūt et q po^te est boiez hēre caritatē z nō eē deo carū z acceptū. ¶ 2^a autē totalr opposita q̄ ē aureo. dicit q nulla aīa pōt eē fōlr deo cara nisi pticipet creatā forma que ē caritas. ex q̄ infert q caritas nō est i nob ex diuia accepta tiōe. ¶ 3^a est thomistaz media dicētiuz vt hic hēs q deus sine caritate potest hrē animam carā denoīatione extrinseca ex sola accepta tione diuine volūtatis nō autē denoīatiōe in trīseca: sicut nz pōt facere murū albū sine al bedine: cū nō suppleat vicē fo^e.

¶ Eadē qōe p^oe. 2^a additio. vtrū aūt sit nec^o ad merēdū ē multip^r opīo. ¶ P^a est grego. d. 17. dicētz. hō carēs cari^te pt ō po^a di ab^ta deū merito^e diligē z pbat. 3° arg^to hic recitato. Et q tal' act' meritori' est i nra ptāte: q̄z cū vo lum' sic diligim' do nob cū pducēte illā dile ctōez. ¶ 2^a ē scoti z frā. dicētiū p° q caritas ñ ē nec^a pp sbaz act' diligēdi vl' itēsiōez ei'. l' d lectatōez aut facilitatē iopan° l' bōitatē mo ralē: cū oīa ista ex sola volū^te possit hrē: vl' si reqrit bit' suffic bit' amicitie acq̄site: q oīa pdicta ita excellēter dar pt: vt ñ possit euidē ter pdudi necessitas alteri' ifusi. Et 2° q ē ne cessaria vt act' sit mitori' z dign' eterne vite q̄z rō meriti pncipali' ex cari^te q̄z ex volū^te li bera p^r. Et 3° q de' act' nostros sine caritate posset acceptare si vellet. Et hoc 3^m tenuit et

dicit p° q.1. ff3ª e durā. d.17. ar. 2° dicētȝ p° ꝙ n̄ ē necª ad merēdū vitā eternā ꝺ ꝯgruo. qꝛ pcōꝝ petēdo mere ꝺ ꝯgruo bōa grē ꝛ glo bn̄ vtēdo bōis nāe. Et 2° ꝙ n̄ est necª abit ad habēdū vitā eternā qꝛ sine merito ꝯferri pōt sicut ꝛ xp̄o brūt° sine merito data ē. Et 3° ꝙ nō ē necª ad merēdū vitā eternā ꝺ ꝯdigno ꝓ pe ꝛ stricte qꝛ tūc de° n̄ redderet eā ꝑ merito ta li eēt iniust° ꝙ ē falsū. Sec° āt ꝺ ꝯdigno lar ge. qꝛ tale meritū ē qdā dignitas quā de° ex sua ōdiaͤ reqrit. H i°. Opionez. s. tho. H hēs.

¶ Di. 17. q. 2. ar. 1. ꝯ° pª additio.

E augmēto caritatȝ. ꝛ aliaꝝ fōaꝝ gn̄alr herue° ql. 2. q. 7. sic dicit. De cā suscipiēdi ma gȝ ꝛ min° st. 3. opioes. ¶ Pª dic ꝙ hui° cā ē qꝛ accn̄s ē se ꝑabile a sbo. ꝛ hȝ hitu° ad sba diusa ꝭȝ spēz ꝛ itellige diuersa. i. dissimo de dispoita. lȝ h° n̄ dicat herue. sȝ inuat. ¶ 2ª dicit ꝙ cā hui° ē lati° graduū in eē ꝙ foª tri buit n̄ āt in eēnª fo. ¶ 3ª āt quā dicit verā oi cit ꝙ cā hui° itri ꝛ fōlr ē lati° fo i eēnª lȝ ad hoc aliqd faciat diuersitas agētiū ꝛ sboꝝ. H i° Sȝ p°. d. 17. tāgit iteꝝ pmā q vr̄ nō posse in telligi ꝛ deide sbiūgit d. 3ª supradcā. Alia est opinio reuerētie doctoris fratris tho q lȝ ꝭȝ qsdā expositōez sit falsa ꝛ ꝯ mētē ei°: alias tn̄ ē va. Nā sic dicit. Cū id a q res sortit spēz sit qsi idiuile. H i° ꝛ itellige ꝭȝ diffe gn̄icas n̄ āt ꝭȝ grad° i eēnª pp qs pōt li qn̄. Seqt il la accn̄tia q sortiūt spēz ab itri° vt albedo: n̄ hn̄t ꝙ sint maiora vl' miora i eēnª sua abte vt dicat maior vl' minor albe°. H i°. ꝛ itellige hoc q ad modū loquēdi n̄ realr. Nā qꝛ maio ritas ē p° i magnitudīe. i. qtite mo. ꝭȝ mo dū loquēdi illis solis formis attribuim° ma ioritatē: q ordināt ad extrisecū: pcipue i q re pit pl° ꝛ min° nūeralr vl' iattigi c° est virt° q ordiat ad obȝ sb q st mlta nūero ꝛ qd attigi tur ꝭȝ pl° ꝛ min°. Realr āt ē ipole formā au geri i eē ꝛ n̄ i eēnª vt pȝ. 22. q. 24. Seqt. Sȝ dr̄ magis ꝛ min° ꝑticipata foª nisi icludat idi uisibilitatē in se vt bicubitū ꝛ alie qtitatȝ ac cepte ꝭȝ nūeꝝ: vl' nisi p eū sbȝ hēat eē simplr vt ē sbal. Si āt sortiāt spēz ab extrisecō. H i° ꝛ itellige effectiue vl' finalr n̄ fōlr: qꝛ ē ipole Seqt sic dr̄ maior vl' br̄ foª. H st tho. hu°. g° cā ē vt mihi vr̄ indiffeª forme ad magis ꝛ min° in eē: ad ꝙ cōseqtur possiblr mot°. q nō est in sba vl' in foª oio indiuil puta bicubito. H ille. vtrū ꝺo dicta lati° sit in eēnª vel in eē: idē p° vbi. s. dicit ꝙ est in eēnª cuiuslȝ fo su scipiētȝ magis ꝛ min° ꝛ idē tȝ ql. vbi. s.

¶ Eadē. q. ꝛ ar° eodē. ꝯclusiōe 2ª additō. De mō vero intēsiōis vtrū. s. fiat ꝑ additiōez foª ad foª vl' aduētū noue fo ē opio dupr i gn̄e ꝛ pª est eoꝝ qui tenēt ꝙ sic tā in caritate qȝ in alijs formis: sed hn̄t diuersa motiua. ꝛ diuer suȝ modū ponēdi dictā ꝯclusiōez. Nā sco. hic sic dicit. Realitas poitiª q erat i caritate mio rl: māet eadē realr i maiori: n tn̄ ē tota reali tas caritatȝ maioris seu itēse: ymo si maior ꝛ mior caritas eēnt sepate a sbo caritatȝ: maiō hr̄et realitatē poitiuā caritatȝ mioris ꝛ aliaꝝ supadditā: ēt si ꝑ ipole tolleret ois hitu° ad sbȝ. ꝛ ē idē sicut ꝺ quātite maiori ꝛ miori: hec ex illo. Petr° āt ꝺ cādia ꝺclarādo scotū dicit ꝙ ꝭȝ scotū iste ꝑtes n̄ faciūt vnū vnite aggre gatōis aut ꝯpositōis eo° q faciūt mā ꝛ foª. qꝛ lȝ vniāt se totis ꝛ mā ꝛ foª: vna tn̄ nō ē i poª ad aliā. Nȝ vnite ꝯtinuitatȝ: qꝛ lȝ vna n̄ sit i poª ad aliā: vt accidit i ꝑtib° ꝯtinui: tn̄ nō vniunt ꝭȝ vltia vt illi. Sȝ faciūt vnū vnitate homo geneitatȝ eo° quo aq vnit aq: cū qlȝ ꝑs reci piat ꝑdicatōez toti° ꝛ neutra sit i poª ad aliā ¶ Grego. qqꝫ qsi idē sentit dicēs. Par additū facit vnū nūero cū ea cui addit: n sūt ibi duo accn̄ª eiusdē spēi: qꝛ hn̄t tn̄ vnū eē nūero: nec ē ibi ꝯpoitō itriseca ex actu ꝛ poª. Ex hijs āt ifert ꝙ qȝto foª ē itēsior: tāto ē ꝯpositiō ꝛ ꝑ fectior: qꝛ apud nos ꝯpositiora st ꝑfectiora. ¶ Godof. āt i qōib° suis ōdiarijs ꝛ ql. xi. q. 4. dic ꝙ lȝ fōmaꝝ intēsio fiat ꝑ acqsitōez noue fo ꝑfectioris: tn̄ ea aduēiēte cōrūpit° por foª: ipfectior. Et idē dicit gualteri° itrat de itē. ꝛ re. fo. ¶ Alfōsus āt. 1°. d. 15. ꝛ. 16. dic ꝙ itēsio fit ꝑ additōez noue ꝑtȝ eiusdē fo ꝛ sine amis siōe ꝑoris ꝛ tn̄ ꝑor vt posterlō ꝑs realr diffe rūt ꝛ sūt eiusdē spē spalissime. Aure. ꝺo. d. 17 dicit ꝙ realitas caritatȝ q addit ꝑexn̄ti nō est oio ꝑaisibilis re vel intellectu a caritate ꝑexi

ftente: nec pōt intelligi finite illa: nec est ꝓprie ītelligibilis: ꝫ coīte m: nec ꝓpe caritas: ꝫ ꝯcaritas. Oēs p̄dicti ⁊ mlti aliȷ termiste tenēt dictā ꝯclusiōez ꝙ ītēsio fiat ꝑ aduētū noue foe Est autē alia opinio thōistaꝝ ꝗ oēs cā negāt cū sctō. tho. 22. q. 24. sed diuersimode. Nam ꝫ capō fit ītēsio forme ꝑ hoc ꝙ magis ꝑticipat in sbo: ymo vt colligit ex doctrina eius: ad intēsionē foe possunt tria cōcurrere: quoꝝ duo sunt cā intēsiōis. s. virtus agētis ⁊ dispositio sbi. 3m autē est fōlr intensio. s. eductio sbi de imꝑfecto actu ad ꝑfectū eiusdē forme: que dat diuēsa eē magis ac min⁹ ꝑfecta ita vt ibi sint grad⁹ nō qdē in eēna foe: ꝫ ī esseu fōlr ei⁹ .i. eē n̄ q̄si eē hēat ī se grad⁹. cū sit eq̄ simpx vt forma: ꝫ qꝛ diuersa eē sūt diuersi grad⁹: q̄rū vn⁹ aliū ꝯtinet eminēter. Herue⁹. āt. d. 8. l3 cōuēiat cū capō. in hoc ꝙ itensio ē fōlr eductio sbi d actu ad actū ꝑfectiorē. ⁊ ī hoc ꝙ eadem foa successiue ē reīssa ⁊ itensa: tñ differt ab eo po ī sbo ḡduū qꝛ pōit latitudinē ḡduū ī eēna foe: ille ꝟo ī eē. 2o in mō ponēdi ḡd⁹. qꝛ n̄ sic pōit q̄si grad⁹ addat ad gradū: sic ꝙ sint grad⁹ plures distīcte signabiles: ꝫ qꝛ foa remissa fit itēsa pl⁹. s. hñs n̄ ꝫ ꝑtes signabiles. ꝫ ꝟtute: ita ꝙ ꝟtualr vn⁹ grad⁹ ꝯtinet ī alia ⁊ pōit exm d q̄tite aucta ꝑ rarefactōez q̄ h3 qdē aliqd pl⁹: ꝫ n̄ aliqd signabile. ille ꝟo dicit ꝙ diuersi grad⁹ nō sūt aliq̄ vna res: ꝫ sūt diuersa eē 3o qꝛ ꝫ herue. itēsio ē mot⁹ ꝯtinuus. nō ꝫ capō. Forte tñ q̄ꝫm ad p̄mū possent ꝯcordari ꝑ ea q̄ hic dicunt ad 4m ade 3̄. 2. ꝯclusiōez: vt .s. dicāt eē grad⁹ in eēna nō ꝑ se. i. ꝫm id ꝙ ad rōez ꝑtiet: ꝫ ꝑ accñs. rōe ānexi ꝙ ē ꝓpū eēne ⁊ fōalis effect⁹ foe. i. eē. vñ. s. tho. d ꝟtu. q. i. ar. xi. in solutōe vni⁹ argti vr̄ velle. ꝙ si fōma auger ꝫm eē augeat ꝫ eēna. i. aliquid ꝓpiꝫ eēne. Et. 2. d. 32. q. 2. ar. 3. ad im dicit ꝙ cū dupx sit formal' diuersitas. s. q̄ ē foe ꝑ se ꝫ id ꝙ ad rōez foe ꝑtiet ⁊ q̄ est foe ꝑ accñs ex diuersite māe resultās. pa iducit diffeas specas n̄ 2a. ꝫ sic Et si iferūt ꝙ istomō grad⁹ erūt ī forma sbali fōte dici pōt ꝙ verū est ī vna foa ꝫ spēz nō ī vna nūero. ī accidētali āt hoc ꝯtingit in eadē nūero. Rō āt hui⁹ diuersitatis ista forte ē: qꝛ perfectio ⁊ imꝑfectio ꝑticipādi formā est ꝫ ꝓportionez ad dispositionē sbiam ⁊ virtutē agētis. Et qꝛ ista dispositio in accidētib⁹ non desinat eis aduenientib⁹: sed eadē nūero cōcomitat formā inductā. sicut illa nūero dispositio ꝑfici pōt ⁊ in ꝑfici: ita ē foa iducta. In sbali ꝟo definit ꝑ corruptōez sbi nec iam variari pōt. Si āt alie dispoitōes eiusdē rōis iducār sil' cū foa l'p⁹ i illi facuīt qdē ad ꝯsuatōez foe iducte: ꝫ nō ad ītēsionē vl' reīssiōez ei⁹ nt sint vna nūero cū p̄dicta vt ī accñtib⁹ ē. Et rō ē qꝛ qñ sūt alie nūero ⁊ nō spē iā esseue aliqo dpēdēt a foa sbali iducta. ⁊ ꝯn̄r variao fcā in esseu n̄ attigit eāz nisi ꝑ accñs ⁊ ꝯcomitāter inq̄ꝫm cū tali variatōe esseu siue dispoe sil' iducūt alie disponētes ad aliā foas q̄ dū inducit expellit ꝑorē. ymagiōr āt ꝙ foa ī se sit aliqd fōlr idiuisibile: ꝫ ꝟtualr diuile ī grad⁹. ⁊ diuersiae ꝑticipar ꝫ diuersa eē q̄ sūt magis aut min⁹ ꝑfecta ꝫ dispoes ita ꝙ variata dispoe fit variao ī dib⁹ p̄dictꝫ able l'iordie ad sbz diuisiae illa ꝑticipās. Pōt ēt fieri q̄ ad rem forte sic dicēo ꝙ illa plra eē capoli n̄ sūt plura actu: ꝫ poa. tm. Et silr q̄ ad 3m vt patebit hec eadē qōe ar. 2a ad 1m arm. veruntñ ista ꝯcōdia fōte ē ꝟbalis. Que ēt dixi ī p̄dictꝫ cōcōdātijs sint cā exercitij dcā.

¶ Eadē. q. ar. 2. ꝯoe vnica addio. vtrū caritas vie possit augeri ī ifinitū: ē mltiplex opinio. ¶ Pa ē durādi ꝗ dicētꝫ ꝙ n̄. qꝛ dat minimū cuiusꝫ foe ītēsibil': aliogn ignis ꝯtīue calefatiēs aquā nūq̄ꝫ abicēt tota frigiditatē ⁊ ꝯn̄r ēt est dar̄ maxm. Eādē opioez ꝗ tenēt aureo. ⁊ bona. ¶ 2a ē henrici q̄l. 5. q. 22. dicētꝫ. hit⁹ caritatis vie nō pōt augeri ī ifinitū qn attingēt ad caritatē p̄rie: cuꝫ sint eiusdē rōis. Act⁹ tñ vie pōt in ifinitū augeri: nec tñ attinget actū patrie: qꝛ sunt diuersaꝝ rōnū eo ꝙ sint d obo p̄sente ⁊ absēte. ¶ 3a ē grego. hic dicētꝫ. Titul⁹ qōis h3. 3. sēsus vn⁹ ē vt li ifinitū teneat negatiue ⁊ dterīet li p̄t ⁊ est tal'. An caritas possit augeri sine stau. 2⁹ ē an sit dare caritatē maiorē altera plusq̄ꝫ in duplo ⁊ triplo ⁊ sic ī ifinitū. 3⁹ ꝟo ē an data aliq̄ carite ipa l'alia possit fieri ao ī duplo ⁊ t̄plo etc ī ifitus. 3⁹ inqr ē ad ꝓpom. 2⁹ vero nō est dubi⁹ ꝙ nō: nec p̄m⁹ ꝙ sic. Existimat enim iste ꝙ nō sit dabilis minima caritas. ⁊ ꝯsequēter ꝙ ei⁹ augmētū possit

fieri in īfinitū semp ꝓportiōalr̄ addēdo min⁹
ꝛ nunq̄ȝ veniat ad equalitatē duple caritatis.
Deide dicit ꝙ data quacūq̄ȝ multitudine fini
ta entiū in infinitū dabilis est alia maior eius
dē rōnis entiū: aliogn diuine po^a eēt limita-
ta ad effectū finitū. Et similr̄ dicit idē de qua
libȝ magnitudie data. ſȝ aug. ad nedib. Et ea
dē rōne dicit ꝙ qualȝ caritate data eadeȝ pōt
fieri maior in īfinitū. ¶ 4^a est quā recitat hic
herue. dicēs. Aliq̄ dicūt ꝙ augetur qdē in īfini-
tū: ſȝ nō sic q̄si q̄olȝ finitū datū excedi possit
vt in nūeris. ſȝ sic ꝙ terminū ꝑfixū. i. caritateȝ
ꝑrie attingere nō pōt: etiā si in īfinitū augea-
tur. sic neqȝ angul⁹ diametri attigit angulum
rectū etiā si circulus crescat sine fine. Ultia est
.s. tho. ꝛ heruei dicētiū ꝙ augetur in īfinitū: qꝛ
eius obm est in īfinitū diligibile ꝛ q̄cūq̄ȝ cari
tate acq̄sita cōsurgit po^a ad maiorē.

¶ Eadē ꝯclusiōe additio 2^a. Utrū vo caritas
diminui possit greg. ꝟ ꝛ aureo. dicūt. p^o ꝙ ei
ſȝ se ñ repugnat minui cū ꝑtibilr̄ acq̄rat ꝛ 2°.
ꝙ de⁹ po^a absoluta pōt minuere: qꝛ pōt oē ñ
repugnās creature ꝛ 3° ꝙ nō pōt hoc de ordi-
naria: qꝛ eo auctore fieret hō deterior ꝯ aug.
83. q. ꝛ 4^a ꝙ nec mortale peccatū hoc pōt qꝛ
eā ex toto tollit ꝛ 5° ꝙ nec veniale: qa ei non
ꝯriatur ſȝ minuat ei⁹ feruorē. S. tho. autē exp̄s
se approbat 3^m 4^m ꝛ 5^m dictū. videtur etiā mi-
hi ꝙ approbaret duo ꝑma excepto ꝙ nō di-
ceret caritati nō repugnare remissionē ex illa
rōne qꝛ. s. possit ab ea auferri pars. ſȝ ex alia:
qa. s. pōt reduci ad eē imꝑfecti⁹. Un̄. 22. q. 24.
ar. 10. ad p^m. ꝛ hic. d. 17. q. 2. ar. 5. soluens tale
argumētū. s. caritas augetur. g^o ꝛ minuitur: qꝛ cō
traria sūt circa idē: dicit ꝙ nō minuitur: qa nō
hȝ cām minuitionis: q̄si diceret ꝙ si hēret ip
sa qdē ſm se nō repugnat minuitiōi. Et itelli
ge ꝙ nō hȝ cāȝ po^a ordiaria dei stante.

¶ Di. 18. cōclusiōe p^a ꝛ 2^a. additio.

Circa istā materiā mltiplicitr̄
loquūtur auctores. Nā durā.
d. 18. ar. 1. dicit. ꝙ donū de se
neqȝ eēntiale est neqȝ ꝑsona
le: ſȝ abstrahit ab vtroq̄ȝ. qa
fōmalr̄ significat datū alteri
liberalr̄ ꝛ irredibilitr̄ q̄cq̄d sit i^d siue eēntiale

siue ꝑsonale: qꝛ formale significatū nō varia-
tur ꝑpter res circa quas ponitur: sicut li albū
significat albedinē eque magno sicut in niue.
Dicit. 2°. ꝙ rō doni nullū rei diuie ad intra ꝯ
uenit ꝑpprie ꝛ stricte: qꝛ oīs talis necessitate
nāe. ad intra. Et dicit 3°. ꝙ dicta rō ꝑ cōpara-
tionē ad ex̄. ita ꝯuenit eēntialib⁹ sicut ꝑsonali
bus: quia dantur solū ꝑ modū obiecti cogni-
ti ꝛ amati: ꝙ vnaq̄ȝ ꝯuenit ꝛ toti trinitati: ſȝ
appropriatur spiritui sancto: q est amor ꝛ ꝑ cō
sequēs ꝑn^m cuiusſȝ libere datōnis. Nō est g^o
ꝑpriū: ſȝ appropriatū sicut ꝛ vbuȝ ꝙ appro-
priatur filio ꝑcedētl ꝑ modū itellectus ꝟ ille.
Aureo. aūt ibidē art. 2°. dicit ꝙ donuȝ dr̄ p^o
res q̄ pōt transferri realr̄ i possessionē alicu⁹
ꝛ 2° rō trāsferendi. i. amor ꝛ 3°. ipa translatio
amātis ī dñiuȝ amati. Dat enim se: ꝛ 4° ipse
amās in esse donato. ꝛ 5°. amās i eē reali qui
dr̄ donat⁹ denoīatiue ex hoc ꝙ pōitus est in
tali esse donato. Dicit. 2°. ꝙ esse donū p^o ꝛ 2°
mō ꝯuenit oībus: quia de⁹ dādo amorē suū
q ē eēntialis: dat totā trinitateȝ: cui tal' amor
ꝯuenit. ſȝ 3°. est propriuȝ. s. s. In nobis enim
amās cōicat totū spirituȝ suuȝ ꝛ vitā amato
solū ītētiōalr̄ ꝛ ſȝ desideriuȝ: ſȝ in deo realr̄.
Un̄. s. s. nihil aliud ē q̄ȝ de⁹ inesse donato. Et
li donū ꝛ li. s. s. dicūt vnā numero proprieta
teȝ que. 3^{ae} personā ꝯstituit ꝟ i^c. Ex vbis autē
ꝛ mēte. s. tho. hētur. p^o. ꝙ datū ex necessitate
nāe eo^o quo calor ab igne datur ligno: ñ dr̄ ꝑ
ꝑrie donuȝ: nec datuȝ volūtarie ꝑpter aliquē
timoreȝ: ſȝ dicitur redēptio: nec datuȝ ꝑpter
vtilitatē dantis: sed dicitur questus. sed soluȝ
datuȝ ad vtilitatē eius cui datur. Habetur 2°
ꝙ licet sic datū sit ēt donatuȝ: tñ datū cuȝ sit
participiū: cū significat tēpus: nō autē donuȝ
cū sit nomē. Ideo spūs. s. eternaliter est do-
num nō autē datū: ꝙ īportat dationē in actu
sicut donū in aptī^e. Habetur 3° ꝙ li donū cum
sit nomē concretuȝ: non significat rē donateȝ
ſȝ ꝯnotat. sig^{at} āt for^r relatiōeȝ ad eū cuius est
donū: que si sit relatio idētitatis: sic ē eēn^{le}. si
originis: sic ē personale. Donū ergo vt ē dan
tis per origineȝ: est personale ꝛ propriū est
ei⁹ qui procedit in rōe primi doni. Sig^{at} etiā
relatōeȝ aptitudinalē ad eū cui datur.

¶ Di. 19. ꝯduſſone. ꝓma additio.

Uomō vna diuīa pſona ſit ī alia: ē multipˣ opio. ¶ Pᵒ ē hērici ī ſūma ar. i. dicētʒ. Aliquid ē ī aliq̄ tripʳ. pᵒ ſʒ totū vt vinū ī amphoꝛa. 2ᵒ p partē q̄ nˡ ſit eiꝰ ī quo ē vt auis ī laqueo p pedē. 3ᵒ. p partē que ſit aliqd eius ī quo ē vt ſi mōſtᵐ hēat duo capita ⁊ duo coꝛpoꝛa ⁊ tn̄ duos pedes. Tūc. n. vnuʒ ē ī alio p pedē q ē aliqd eius. Una gᵒ diuīa pſona nō ē in alia pᵒᵒ: qꝛ q̄lʒ pᵒ eius eq̄ pᵒ eſſet in alia: ⁊ ita pr̄nitas eq̄ pᵒ eēt ī filio vt deitas. Nʒ 2ᵐ. qꝛ illud q̄ eēt ī alio: eēt relō ꝙ ē falſū. gᵒ ē 3ᵒ ꝫ ⁊ ſᵉ q̄ vna ē in alia ē eēnᵒ. B iᶜ. ¶ 2ᵃ eſt ſcoti. i. d. 19. dicētʒ. Predicatū attribuit alicui toti. pᵒ tripʳ. pᵒ vt ſi. pᵒ oppoʳ ei ꝙ ē ſʒ ptē vt dr̄. 5ᵒ. phy. 2ᵒ. vt ſi pᵒ dic adequatōeʒ: ita tn̄ ꝙ nulli pti inſit integrali vt hō pᵒ ē riˡᵉ. 3ᵒ vt dic adequatōeʒ ⁊ cuilʒ pti ī eſt: ſicut ignis ē pᵒ calidꝰ ⁊ ſic de alijs totis homogeneis. Ad ppoſitū dic ſi eē ī nō ē modus nāe ī ſuppoᵗᵒ l' ſoᶜ ī mā ſʒ ſbſiſtētis ꝙ ē ī ſbſiſtēre. cui adeſt vt āgelus coꝛpoꝛi ⁊ cōpꝰ glōſuʒ n̄ glbſo l' glōſo eq̄ ſbtil: n̄ B ē poˡᶜ. Subſiſtere āt. i. icōicabilr p ſe eē ꝯⁱ pſone. pᵒ de q̄ n̄ dr̄. qꝛ dicat de eēnᵃ nʒ qꝛ de relōe. Huiꝰ gᵒ ieriſtenᶜ rō. n̄ ē eēnᵃ ſola. qꝛ ipe pr̄ eēt ī ſe eoᵒ q̄ ī filio. ⁊ ꝯn̄r eſſet realr diſtinctꝰ a ſe. Nec relō ſola: qꝛ p relōes diuerſaꝝ rōnuʒ n̄ eēnt pſōe vniformit̄ ī iuicē. Ambo āt ſil' ſc̄ totalis rō huiꝰ. qꝛ ī pſona nˡ ē preter illa duo. Iſte āt modꝰ eēndi ī n̄ ē foʳ aliqs eoꝝ quos phs ponit cū oēs illi ſint p B ꝙ ꝯtētum ē aliqd ꝯtinētis n̄ eꝯᵒ l' p B ꝙ aliqd ꝯtēti ē aliqd ꝯtinētʒ n̄ eꝫ. B iᶜ. ¶ 3ᵃ. ē aureo. hic ar. pᵒ dicētʒ. Eēnᵒ diuīa ⁊ 3. ppꝛietates relatiue realr ⁊ ſʒ rōeʒ fundāt penitus eādeʒ vnitatē. ita ꝙ eēnᵃ nec eē nec itelligi p̄t ſine ppetatibꝰ. Ex hᵒ āt dr̄ ꝙ vna pſona ſit in alia re ⁊ iteⁿ. qꝛ ſic n̄ p̄t eē vel itelligi pr̄nitas ſine eēnᵃ. ita nec ſine filiatōe. Dic 2ᵒ ꝙ vna pſona ē in alia ſic totuʒ ī toto n̄ ſic ps ī parte vel toto. qꝛ ex eēnᵃ ⁊ filiatōe n̄ ꝯſtituit filius ſic ex ptibꝰ: n̄ illa ſc̄ idē re ⁊ rōe. Ideo ī pr̄e ē eēnᵃ filij ⁊ filiaᵒ: ꝙ n̄ eēſſet: n̄ filiatio q̄uis mō diſtigueretur ab eēnᵃ; qꝛ oppoᵐ eēt ī oppoᵗᵃ. i. filiaᵒ ī pr̄nitate

Una gᵒ pſona ē ī alia nō rōe relōis: ſʒ rōe ī diſtinctōis. Dicit ēt ꝙ iſte modus eēndi ī nō reducit ad aliquē eoꝝ q̄s aſſignat a nˡᵉˢ. ſʒ ē diuinaꝝ pſonaꝝ oīmoda idētitas. ī q̄daʒ re ſm rē ⁊ iteᵐ n̄ diſtinguibili ab ipis: ſʒ ille diſtinguātur ab inuicē. ¶ 4ᵒ. eſt durā. Hic. q. 2. dicētis ꝙ vna ē ī alia rōe eēnᶜ. cū eadē ſit diuʒ: nō rōe relōis: qꝛ ſʒ eā potius opponit̄ pſōe q̄s inſint iuicē. Dic ēt ꝙ ad hoc ꝙ vna pſōa ꝯtineat aliā: requirit̄ tā eēnᵃ q̄s relō: qꝛ ꝯtinens excedit ꝯtētuʒ: q exceſſus n̄ ē ibi rōe eēnᶜ: ſed relōis: cū q̄lʒ pſona relōeʒ hēat quā alia non hʒ. Et iſte modus reducitur ad eū q̄ nā ē ī ſuppoſito. qꝛ pr̄ n̄ eſt ī filio niſi rōe eēnᶜ q̄ ī eo ē vt ī ſuppoſito. B iᶜ. Opionē āt. s. tho. quā hic hēs ſic forte potes ītelligē. Nā rōe eēnᶜ vna pſona ē in alia p idētitatē realeʒ: qꝛ. ſ. id ꝙ eſt vna pſona. puta eēnᵃ: ē in alia. Et hic modꝰ ē cōis ēt origini ⁊ relōni: vt ſc̄ res q̄daʒ. qꝛ. ſ. id ꝙ ē relō vel origo vniꝰ pſone: ē ī alia. Sʒ vltra hoc rōe relōis vt relō vna pſona eſt ī alia p ītelligētiā: qꝛ. ſ. eſt in rōe alteriꝰ. Rōe āt originis vt ſic. originās ē ī originato eoᵒ q̄ obm ē in rōe q̄ obʒ attigit̄. ſicut pr̄ ē in verbo ſic ī rōe dicēdi ſe ⁊ alia obā dicta per verbuʒ ⁊ pr̄ ac filius ſc̄ ī. s. s. vt ī rōe amanti. Originatum āt ē ī originātē eoᵒ quo terius actōis īmanētis eſt ī opante. Eſt āt ī eo realr: qn̄ n̄ ſbſiſtit. qn̄ vero ſbſiſtit. ē in eo ſʒ rōeʒ ſicut ſbſtentatū in ſbſtentāte. Sicut aūt ſubſiſtens adeſt ſbſiſtenti ſic nō ſolū rōe ſed realiter eſt in originante. ⁊ eꝯᵒ ſcōm ſcotum.

¶ Di. 19. q. 2. ꝯ°ᶜ. 4ᵃ. additio.

E eq̄litate ⁊ ſilitudīe ⁊ idētitate diuiaꝝ pſonaꝝ varie loquunt̄ doctoꝛes. Nā aureo. hic arᵒ pᵒ. dicit ꝙ ſba q̄titas vtutis. ⁊ qualitas ī deo ſunt idem re ⁊ rōe ⁊ ꝯn̄r idētitas equalitas ⁊ ſiliᵒ ſc̄ idē ⁊ ꝯn̄r eq̄litas illa n̄ eſt relō: ſʒ ſola ī diſtinᵒ. ⁊ idē vt ei impōit alfon. dicit diſtin. 31. ꝙ idētitas eq̄litas. ⁊ ſiliᵒ ī deo nō dicūt relatōeʒ realē vel rōis: ſed vnitateʒ abſolutā ⁊ indiſtinctā. Alfonſus aūt hic dic ſic equalitas diuinaꝝ pſonaꝝ ē relatio realis ſed nō eſt equalitas pprie. Sco. āt. d. 31. ſentis

ꝙ est equalitas ꝓprie ⁊ relo realis. dicēs sic. Ur̄ dicēdū. ꝙ ad realē relatōez tria sufficiūt. p° ꝙ fundm̄ ⁊ teriꝰ sint realia. 2° ꝙ extrēoꝝ distinctio sit realis. 3°. ꝙ ex nā extremoꝝ seq̄tur talis relo absq3 ope alterius po ꝯparātis extrēa. Dico g° ꝙ in deo ē fundm̄ eq̄litatis reale n̄ tm̄ remotū ꝙ ē eēn̄a: s3 ēt ꝓpinquū ꝙ est magnitudo siue spāli' ꝙ ē īfinitas. Est ⁊ realis distinctio extrēoꝝ. q2 s3 hila. 3. ⁊ aug. 6. de trini. nulla ꝑsona ibi dr̄ eq̄lis ad se. Ur̄ ēt ibi eē 3m. Nō g° est rō vt vr̄. qn equalitas patris ad filiū sit realis relo ⁊ idē dico de silitudine s3 eēn̄a ⁊ s3 attributa ⁊ de idētitate vni' ꝑsone ad aliā. d ea aīt q̄ ē eiusdē ad se: alias. B i.

Opio āt. s. tho. ē ꝙ ibi nō ē eq̄litas rōe gn̄is ꝙ ē ꝯmēsura°. s3 rōe diffe q̄ ē vnitas q̄ntitat3 ⁊ ē relo rōis solū ⁊ silr silio.

¶ Di. 19. q. 3. ꝯ°. prima additio.

Quid sit ⁊ in quo sit vitas: est multip modus dicēdi. Aureo. in. d. 19. q. 3. ar. 2°. sic dicit Sic oīa dicūt vnū ꝑ participatōez vni' rōis que est ens indiuisū ⁊ silr bona: ita etiā vera. ita ꝙ veritas n̄ dicit plures rōes sic eq̄uocū: s3 vnā q̄ ꝯsistit i duob'. s. i a ꝯsequutiōe. ꝓprie nāe debite ⁊ segregatione ab oī ex̄neo pōitiuo ⁊ ꝑuati°. Jō vez aurū dr̄. ꝙ attigit nāz auri sine mixtio. Et ver' inte°: q attingit rē: vt ē: q2 i hoc ꝯsistit nā ei'. Et silr eadē rōe ē vera oro: q̄ sigat. vt ē. Nec obstat ꝙ ens qd dr̄ mltip: ꝯuertit cū vo: q2 ꝯuertit solū quo ad supposita nō q̄ ad rōes. Nō dr̄ ēt veritas analogice de oroe ⁊ inteu: sicut sanū de pulsu ⁊ aiali: q2 sanū nō ē trāscēdēs vt vez. Trāscēdens. n. rō solr ꝑcipat ab oi ente. Ueritas g° n̄ ē adequatio vl relo: s3 nā rei cū exclusione p̄dicta. B i. Godo. āt ql. 2. q. 3. dic sic. Ueritas ē i rebus causalr. i iteu āt cui ꝯformat res ē solr. S3 i iteu speculati° ē adeq̄tio passiua: i ꝓtico vo actiua. Nā obz speculatim mouet intem: p2aticū āt mouet ab eodē: q2 ꝓducit: l3 ēt moueat: q2 iprimit spē3: l3 hoc sit s3m eē reale n̄ s3 e se cognitū. ita ꝙ ibi dup ē adeq̄tio: s3 veritas pn ē adequatio in eē cognito. B i. Petrus āt de pa. i. d. 17. q. 2. sic dic. Ueritas cū abo iplicat rem. q2 ꝯformitatez. Unde oro dr̄ vera ⁊ falsa successi sine sui mutatōe. Nō āt ē ꝯformitas rei ad seipaz vt h3 eē cognitū l' sigificatū ꝑ ꝓpoitōez: s3 rei ad ipsaz ꝓpositōez vel cogitōez. Est āt ens rōis: qn̄ itellectio ē intellectio sui vl' alicui' entis rōis. Et ens reale: qn̄ est de obo reali realr ab intellectōe distīcto. B ex illo. ¶ Herue' āt. 3. quolq. i. enūeratis aliis opionib' ponit eā quā ēt t3 dicēs. 4a. opio dic ꝙ veritas dr̄ de trib'. p° de entitate reꝝ. 2°. de ꝯceptu vel ꝓpo. 3°. de obo ite° enūciatiui. g° q̄ dicim' hoiez eē vl ē veꝝ. Primo° ē veritas fundamentalr ⁊ mālr n̄ āt solr. Un̄ simplices voces sigtes res n̄ dicūtur. vere. 2°. āt modo accipitur dup. s. q̄ntū ad esse ⁊ sic ē vera p2opositio co° q̄ alie res. ⁊ q̄ntū ad repn̄tare ⁊ sic ē vera: n̄ sigat veruz. 3°. āt mō ē veritas solr ⁊ ē ꝯfōmitas rei ad id ꝙ de ea itelligit. ꝯn̄s rē vt ē obiectiue i iteu enūtiati°. P2opōiti° g° est vera. q2 sigat vitatem fōlez. ite° āt simp q2 sigat mālez. Ueritas vo fōlis. ē i iteu obiectiue ⁊ 2a itētio. Nā intētionū 2aꝝ q̄dā ꝯsequitur rē vt ē obiectiue i inteu simplici: vt particulare. q̄dā vt i enūciatiuo: vt opposito vitas. q̄dā vt i discursiuo: vt añs ⁊ ꝯn̄s. B i. Addit āt ad hec. i°. d. 19. ꝙ cū3 sit rlo. i. ꝯformitas sic ꝯn̄s rē vt dictū ē: Nullubi ē obiectiue n' s3 rōez ⁊ sic ē i re: vt obiectiue i iteu ē. Et l3 sit i oī cogitōe ēt sēsitiua sicut ēt ꝯn̄s: tn̄ sicut ꝯn̄s cogitionez ⁊ inteu simul. est solū i ꝯpōitiōe vel diuisio: qb' apphēditur aliq̄d eē ꝯforme. B i. Et idē penitus dic actz durā. hic. q. vltia. ar. i. Cap2eo. āt hic vr̄ velle ꝙ solr sit i ꝯceptu sōli n̄ i obiectiuali. vt herueus. S3 forte possēt oīa ꝯcordari ⁊ sane intelligi dicēdo p° ꝙ aureo. sumit vitatē mālr. Herue. āt ⁊ capo. solr capo. dic eā esse in ꝯceptu formali n̄ mālr: s3 solr seu sigificatiue sūpto ꝑ obo seu ꝯceptu obiuali. l' logt de ꝯformitate icipien° ex ꝑte ꝯcept' sōlis. Herue. āt icipiē° ex ꝑte obiual'. Et cū iter item ⁊ obz sit dup relo. s. cāe ⁊ effe° ⁊ ēt ꝯfōmitat3. Nā alia ē 2a sine pa: vt cū itellr artifi n̄ exn̄s. 2a sp ē ens rōis ex vtraq3 ꝑte: cū sit 2a ītētio: n̄ autē alia ⁊ ꝑ B ꝯcordat herue' cū capo. ⁊ godo. ex ponit. Sciēdū vo. ꝙ. s. tho. vi. q. i. ar. 3. dic ꝙ

i pª opatõe nihil hȝ iteª q̄ ñ sit i re sec⁹ i 2ª. in q̄ iā ē iudiciū ō re. Hoc āt dictū fōte ñ p̄t bñ itelligi: n¹ dicat q̄ dup^x ē adeq̄tio: sic ⁊ dup^x cognitū vna ē iudicij iteª ad rē ineē cognito l' obiuo. alia rei ineē cogito ad rē vt i se ē siue i eē realt ⁊ ista ē ēt i pª opatiōe in q̄ inteª nihil hȝ q̄ ñ sit i re: q̄ ñ hȝ n¹ rem in eē obiectiuo.
¶ Di. 2ª. ꝯclusione pª additio.

Trū poª gñan¹ sb oipotētia claudatur solet q̄ri: ⁊ h̄ vt videat: si fili⁹ ē eq̄ oipotens vt pr̄. Sciēdū vo ꝗȝ herue. hic q̄ ops dr̄ ñ q̄ hēat oēȝ poªȝ ꝗȝ q̄ p̄t oē pol^e. Sȝ q̄ pol^e sumit ꝑ pol^l alto. i. logicali q̄ oppo^r ipol^l ⁊ ꝑ pol^l nec° ⁊ ꝑ pol^l ꝯtingēti: q̄ ambo sub pol^l logico ꝯtinet. iō varie sc̄ de ista q̄ōe opiōes.
¶ Pª ē heruei hic dicētȝ. Fili⁹ dr̄ oipotēs ñ q̄ hȝ oēȝ poªȝ: ꝗȝ q̄ hȝ poªȝ q̄ p̄t oē pol^e absolute ñ āt ex hoc q̄ dictā poªȝ hȝ cū hoc vel illo re^u nato fundari i ea. puta pr̄nitate. h̄ ille
¶ Scd̄a ē scoti frācis. ⁊ grego. hic dicētiū q̄ dicit oipotentia re^u pol^{is} nō necessarij siue cō tingētis siue q̄ reperit soluȝ i creatura. ⁊ hoc pª. q̄ dicit aug. de fide ad pe. caº. 3. In eo dei oipotētia itelligit q̄ oēȝ de nihilo fec. 2º. q̄ oipotētia ē poª actiua ⁊ gñr ē pn^m trāsmutādi altō inq̄ȝtū aª. q̄ deo ñ ꝯpetit n¹ re^u creatu re. Ex hijs inferunt q̄ fili⁹ eq̄ est ops vt pr̄: q̄ opera trinitatȝ ad exª sc̄ idiuisa. Et ñ obiciat q̄ tūc poª gñandi ñ erit re^u alicu⁹ pol^{is}. dicit scot⁹. ad hoc sic extēdēdo pol^e dr̄ pol^e oē q̄ oppo^r nec° a se ⁊ sic originatū oē est pol^e. Et isto⁹ loquēdo fili⁹ ē eque potēs vt pr̄ itēsiue q̄ ē eadē poª vtriusq̄. ⁊ extēsiue nō quidē ad eadē: ꝗȝ ad opposita. q̄ sicut ea pr̄ pōt gñare. ita fili⁹ eadeȝ pōt gñari. h̄ 1^e. ¶ 3ª est aureoli dicētis q̄ poª gñatiua nō ē ꝓductiua: ꝗȝ entitatiua: vt. s. d. 7. dictuȝ ē. Oipotētia āt iclu dit poªȝ ꝓductiuā. Deus g° dr̄ ops. ñ q̄ hēat oipoªȝ entitatiuā: q̄ possȝ eē oīa. nȝ susceptiuā: q̄ possȝ eē sbȝ oīuȝ. ꝗȝ q̄ hȝ productiuaȝ q̄ oēȝ poªȝ ꝓductiuaȝ ꝯtinet eminēter ad ꝓducēdū oē ꝓducibile. Ideo fili⁹ est eq̄ ops vt pr̄. Opinionē āt. s. tho. hic hēs.
¶ Di. 22. per totum additio.

Iq̄rat vtrū aliq̄ nomē dicatur ō deo ꝓp̄ie. Rñdeo q̄ h̄ itelli^r tri^r. pº. vt ꝓpiȝ distiguitur. ꝯ. cōe eo° quo noīa idiuiduo⁊ dicūt ꝓ:op̄ia: spēi vo coīa. 2º vt distiguitur ꝯ metha^{cus} eo° q̄ dr̄ pratū metha^{ce} ridere ⁊ bō ꝓprie. 3º. q̄ñ nom̄ ipo^r ad sigificādū ꝓpaȝ ⁊ distinctā rōeȝ alicui⁹ vt li bō bois. Pº° qō nō ē dubia. q̄ cōiter de deo ⁊ creatura dicūt q̄cūq̄ sig^{ant} ꝑfectōeȝ ab^{te} sine iꝑfectōe ⁊ sine ō teriato mō eēndi vt bonitas. ꝓpe vo de solis creaturis dicūt q̄ dicūt ꝑfec^{oēȝ} cū i ꝑfec^{oe} vel mō eēn^{di} creatura⁊ vt senitre. ⁊ ꝓpe ō deo solo q̄ sine iꝑfec^{oe} ⁊ cū mō eēndi dei. vt eē sbsistēs bōitas sūma. de⁹ ⁊ hu⁹ⁱ. ⁊ silr̄ q̄ rēouēt iꝑfectōeȝ creatura⁊ vt imēsitas. eternitas ⁊ hu⁹ⁱ. Silr̄ q̄ dicūt r'ōeȝ dī ad oēȝ creaturā vt creato: vel ad aliquā vt redēptō. Scd̄o ēt mō ñ est dubia: q̄ ꝓpe dicūt de deo q̄⁊ sig^{ta} i deo sc̄ ꝓpe: metha^{ce} āt quo⁊ sig^{ta} ñ sūt i eo ꝓpe: ꝗȝ aliq̄ sil'i° eo⁊ q̄ sil'i° ñ deessȝ ñ dicerēt metha. ꝗȝ petrū. hic. Loquēdo āt 3º mō ē mltip^x opio. ¶ Pª ē scoti hic dicētȝ. Lȝ solus ꝯphēso: hēat distīctā rōeȝ ⁊ ꝯceptū deitatȝ: tñ viato: hȝ aliqō nomē ipōitū ad sigificandū talē rōeȝ: q̄ inteª p̄t nomē ipōere ad sigificādum rōeȝ: quā i spāli ignorat. Uñ illa ꝓpō. sic intelligim⁹ sic noīam⁹. s. p:ecise. falsa ē: q̄ cum sba ñ sit itelli^{gi}a viato:e n¹ i ꝯceptu entis: si ñ posset distinctius significari q̄ȝ intelligi: nullū nomē impositū a viato:e significaret rem de gñe sbe. Si tñ ñ imponit nomē distincti⁹ q̄ȝ intelligat: nihilomin⁹ pōt quis vti noīe iposito ab alio distincti⁹ significāte q̄ȝ ipe intelligat vt pȝ de li tetragramathō. Idē sensit hic aureo. ar. 2º. dificulta^e. 6. dicēs q̄ distictā rōeȝ inteª ꝯcipit indistincte ⁊ hoc reqrit ⁊ sufficit ad iponēduȝ nomē distincte significans.
¶ 2ª. ē. s. tho^e dicētis. pº q̄ nullū nomē a nobis ipositū dr̄ de deo quo ad modū significādi ⁊ ñ q̄ ad sigificatū ⁊ 2º q̄ ñ repītat diuinā ñāȝ vt in se est: ꝗȝ soluȝ i ꝯceptu creature. ⁊ 3º q̄ nullū tale sigificat deuȝ ꝗȝ p:op:iuȝ ei ⁊ simplicē conceptum. ⁊ ñ scd̄ȝ cōplexum. Icē sensit henricus i summa.

¶ Di.23.per totum additio.
Jtca mãz de ĩtentiõib⁹ omĩſ
ſis opionib⁹ q̃s Herue.tra/
ctatu de intẽ.tecitat. dico q
ĩter thomiſtas ſũt due opio
nes. ¶ Pᵃ ẽ capo.hic:quã ẽt
vr̃ ſeq.ſ̃.d.19.q.3.ad vltimuz
dicẽdi: q oẽs ĩtẽtio tã pma q̃z 2ᵃ ſit cõcept⁹
fõmalis. ¶ 2ᵃ eſt heruei ⁊ franciſ.de prato q
ĩtẽtio ſit cõcept⁹ obiectiual.i.res ĩtellecta vt
ſic.Sz pa eſt res ĩtellecta exiſtens in p̃dica
mẽto vl̃ res ex̃ ĩtellectũ attributa rei exiſtẽti ĩ
p̃dicamẽto.2ᵃ vo eſt res ĩtellecta attributa al
teri rei ſolũ vt ẽ ĩtellecta ſiue vt eſt obiectiue
in ĩteᵘ.Et iſta ẽ plane. Snĩa.s.tho.qui de po
tẽtia.q.7.ar.xi.ſentit q 2ᵉ ĩtẽtiões ſᵗ relões
ex cogitate in reb⁹ ĩtellectz vt ſic.Sco.ẽt.i.d.
23.tz q oĩs 2ᵃ ĩtẽtio ſit relo rõnis.Cõcordãt
tñ iſte opiones dupl̃r.pᵒ q pᵃ vᵃ ẽ ſumẽdo ĩ
tẽtionẽ ex pte ĩteᵒ.2ᵃ vo ſumẽdo ex pte rei in
tellecte. 2ᵃ aũt q cõcept⁹ fõalis ſumit̃ mãlit̃
.i.q̃ztũ ad id q ẽ ⁊ ſic nõ põt eẽ intẽtio 2ᵃ:cuz
ſit verũ ⁊ reale accñs de gñe q̃litatis. Sumi/
tur etiã fõlr̃ ⁊ ſignificatiẽ.i.vice rei quã ſigni
ficat que.ſ.ẽ ĩtellecta ⁊ cõcepta:⁊ iſtoᵒ põt eẽ
ens reale ⁊ rõnis ⁊ pa ac 2ᵃ ĩtẽtio. Jpſa gᵒ
res ĩtellecta ẽ ĩtẽtio ex pte rei p ſe: 9cept⁹ vo
fõlr̃ ẽ ĩtẽtio ex pte rei p aᵒ.i.grã rei ſigificate
Hinc ẽ q ipſemet capo.ſ̃.d.8.q.2.ad vltiᵐ 9
2ᵃᵉ pte pᵉ 9ᵒⁱˢ ⁊ ad aliq̃ põra 9 pmã pte eiuſ/
dem eſt viſus incedere per viã heruei.
¶ Eadẽ.q.9ᵒᵉ.3.additio. Utr vo li pſona ſit
pᵉ vl̃ 2ᵉ ĩtẽtõis:ẽ dupˣ opĩo. ¶ pᵃ eſt egidij ⁊
franciſ.⁊ hẽri.q ſigt 2ᵃᵉ ĩtentionẽ: vñ ⁊ p 2ᵃᵉ
diffiᵗ a boe.i.p li ĩdiuidua ⁊ addit frãciſ.q il/
lã ſigt ĩcõcreto:ĩdeoq̃z p̃dicat̃ de re pe ĩtẽtio/
nis. ¶ 2ᵃ eſt ſcoti hic dicẽtis q ſignificat primã
q ĩdiffinitõe ricardi.4.de tri.qua diffiᵒ boe
tij corrigit̃ vl̃ expõit̃ nˡ põit̃ q ad 2ᵃᵉ ĩtẽtio
nẽ ptineat. Dic.n.eſt ĩtellectual̃ nãe in cõicabi
lis exiſtẽtia. Hãc ẽt ſequit̃ herueus.
¶ Di.24.ar.i.tiᵒ.qõis ⁊ 9cluſiõe pᵃ additio.
Trũ nũerus ſit in reb⁹ aut ñ:
Aureo.hic dicit q ſoᵃ nũer⁹
ſit ſolũ in aĩa obiectiue:ita q
terũ m̃ltitudo nõ hz rõnẽ nu
meri añq̃z nũeret̃. S.tho.aũt ⁊ herue.dicũt
hoc eẽ verũ de nũero fõmali quo nũeratiuus
nõ ãt de alio. Et idẽ B dicit greg.addẽs q nu
mer⁹ nõ eſt res diſtincta a reb⁹ numeratis.
¶ Eadẽ.q.9cluſione 2ᵃ ⁊ 3ᵃ additio. Quomõ
vnũ nũerale ſe hẽat ad trãſcẽdẽs:eſt m̃ltiplex
opĩo. ¶ Pᵃ ẽ platonis ⁊ auicene q dicũt qdez
9corditer q ſũt idẽ re ⁊ rõe:ſz plato dicit ſpe
tialit̃ q ſup rẽ que dr̃ vna nõ addit niſi priua
tionẽ:auicena vo dicit q addit accñs. Hanc
opinionẽ grego.hic ar.i.dicẽs q ſũt idẽ ⁊ tã
in mãlib⁹ quã in ſpiritualib⁹ vtrũq̃z repit̃. Di
cit tñ q cũ vnũ ſit ens indiuiſũz in ſe ĩdiuiſum
vo ſit qd nõ hz plures ptes quaꝝ vna non ſit
alia.nullũ 9poſitũ eſt vnũ ſimpl̃r lz poſſit eẽ
vnũ cũ limitatõe puta vn⁹ hõ vna linea. So/
la gᵒ ſimplicia ſũt vnũ ſimpl̃r.B iᵉ. ¶ 2ᵃ eſt egi
dij ⁊ geral.dicẽtiũ q vnũ nũerale dr̃ poſitiue
alid vo priuatiue.ĩo primũ ingunt 9bit enᵗ
nõ aũt 2ᵐ. Dicũt enĩ q q̃ztitas 9tinua dicit̃ cõ
tinuũ qd dã ĩnq̃ztũ pficit rẽ inordĩe ad ptes.⁊
dr̃ vnũ vt pficit in ſe dãdo eẽ q̃ztũ.⁊ vtrũq̃z ẽ
poſitiuũ. Uñ ſup vnũ trãſcẽdens ad poſitiuũ
ideſt q̃ztitatẽ. ¶ 3ᵃ ẽ durãdi dicẽtis q vnũ nu/
merale vltra q̃ztitatẽ dicit ſpãlẽ indiuiſionez
.ſ.ĩdiuiſionẽ q̃ztitatis ⁊ dicit aliqd poſitiuũ.i.
aliqd nũeri.rõnẽ vo mẽſe dic̃ extrĩſece. ¶ 4ᵃ
eſt heruei.2ᵒ.q̃l.q.8.ar.2.⁊ hic pe.aureo.dicẽ
tiũ vnũ nũerale addit trãſcẽdẽti duplicẽ rõez
ſpãlez priuatiuã.ſ.ĩdiuiſionez hui⁹ nãe vel in
hac nã que eſt q̃ztitas:ſicut alid dicit ĩdiuiſio
nẽ in oĩ nã.⁊ poĩtiuã. Nõ pĩcipiũ poſitiui.i.
nũeri opz eẽ poſitiᵐ. Et ſbo qdẽ addit q̃ztita/
tẽ:q̃ztitati vo addit rõez mẽſure diſcrete:quã
reſpõdem⁹ ĩterrogãti p li quot. Nõ q̃ſi vnuz
ſit relo mẽſure:ſz qa eſt fũdamẽtũ el⁹ faciens
aliqd mẽſurabile. Uñ dicit̃ mẽſurate nõ: qa
certificet:ſz q ſac̃ mẽſurabile ſeu quotuz. Et
nõ inuenit̃ in carẽtib⁹ q̃ztitate:q talia nõ ha/
bẽt q̃ztitatẽ vni⁹ rõnis p quã mẽſurent̃:cũ eo
rũ q̃ztitas ſit eoꝝ pfectio eẽntialis. Uñ cũ di/
co plures q̃ztitates pedales dico duo.ſ.pl̃ali
tatẽ ⁊ mẽſ̃abiliᵗᵉᶻ p vnã q̃ztitatẽ pedalẽ. Sz
dicẽdo plres ãgeli dico pᵐ tm̃. Hec herue.⁊ ẽ
mens ẽt aureo. vt ei ĩpõit almaſe.⁊ ẽt.s.tho.
ſz eũdẽ ñ obſtãtib⁹ hijs q̃ dic̃ capo.B 9ᵉ pᵃ.
¶ Eadẽ

¶ Eadē.q.3ᵒᵉ.5.addiᵒ. Quid vo addat nūe rᵒ sup rebᵒ nūeratꝫ i'sup vnitatibᵒ mltipˣ opinio. ¶ Pᵃ ē cap.h i.3ᵒᵉ.5.quā ēt ascribᶠ albto. ꝛ auice.ꝙ nūerᵒ ita ad suas ptes se hꝫ vt totū ad ptes ita ꝙ supaddit quādā vnā nāꝫ distinctā ñ solū a rebᵒ nūeratꝫ:ſꝫ ēt ab tpis vnitatibᵒ tā a singlis ꝗꝫ ab oibᵒ sil'sūptꝫ. ¶ 2ᵒ āt est heruei h.ꝛ ql.ū.ſ.ꝙ sup rebᵒ nūeratꝫ addit ꝗꝫ titatē:ſꝫ sup quātitates nˡ addit positiuū nisi rōez mēſe discrete:cuiᵒ pⁿᵐē vnū.h iᶜ.Sꝫ ꝯ qꝛ ipe sibi vr̄ ꝯriᵒ. Nā 2ᵒ qt.q.10.tꝫ ꝙ totum differt realr ab oibᵒ suis ptibᵒ sil'sumptꝫ.Sꝫ vr̄ ꝙ ipe ibi loqꝫ de toto. ꝙ resultat ex h ꝙ sue ptes vniūſ sic v̄a mā ꝛ v̄a foᵃ.ꝯ qꝛ ipe aū i.q.8.ar.2ᵒ loquēs ꝺ nūero dic ꝙ idē est iudiciū ꝺ eo ꝛ alijs totꝫ ꝛ qᵒ distiguaſ ab oibᵒ ptibᵒ reffert se ad ea q̄ dicturᵒ erat vbi h allegatur.i.i qōe.10.Si ēt dicaſ vt aliq dnt ꝙ ipe itēdit ꝙ totū differat a singlis ptibᵒ ñ ab oibᵒ sil'sūptis.ē clare ꝛ pateter ꝯ eū i dcā qōe.10.Dico gᵒ ꝙ oēs ptes sil'sumūſ dupˡ.pᵒ ꝑm seſpas siue ꝑꝫ id ꝙ i se sūt p̄cise vt ſi sumāſ lateres ꝛ ligna ñ ꝯiūcta ſb foᵃ domᵒ.2ᵒᵒ simil'sumūſ ꝑꝫ ꝙ iā actu ꝯstituerūt totuꝫ ꝛ i eo sunt. Pᵒ.gᵒ mō dic eas a toto distigui saltē p ꝯnotata.qꝺ dico qꝛ alñ ñ differūt nᵃ vt relō ꝛ fundamētū.2ᵒᵒ āt secᵒ.qꝛ sc̄ vna res.Credo gᵒ ꝙ ipe sic dicēt ꝛ sic sētir vt dicaˡ.Totū distiguitur ab oibᵒ ptibᵒ sil'sūptis.qñ ipe ptes tales sc̄ ꝙ suū totū ñ ꝯstituūt:nisi pdāt suū ꝑpū eē simplr.vt i hoie.vbi.n.alr ē vt i domo ꝛ nūero ibꝫ totū suis ptibᵒ ñ addit nˡ relōez aliquā q̄ ꝑꝫ eū a suo funᵗᵒ ñ distiguiſ vt res a re. Est āt sciēdū p āpliori notitia istoꝝ ꝙ mlte sūt ꝛ ꝯrie opiōes ēt thōistaꝝ de distiᵒᶜ totiᵒ a ptibᵒ.q̄ forte cocordari possūt h mō. Nā ptes i actu sc̄ entia i poᵃ l'ꝗꝫᵐ ad eē simpʳ. vt ptes ſbe p se vne.vl'ꝗꝫᵐ ad eē ꝑꝫ qd siue ꝗꝫᵐ ad esse ptis vt psˡ.vt ptes domᵒ q̄ lꝫ q̄ ad eē suū simplr.i.ſbale sint ētia actu tñ q̄ ad eē ptis vt ps sc̄ i poᵒ i suo toto:ꝛ p eē eiᵒ sc̄ ꝙ oibᵒ ptibᵒ ē cōe. vñ eē ligni ē qdē ligni ꝑpū ꝛ ei actu ꝛ solitarie ꝛ adeq̄te ꝯpetit ñ tñ eē domᵒ ē ligni ꝑpuꝫ:ſꝫ est ei cōe cū alijs ptibᵒ domᵒ ꝛ ſi dicaſ ps actu ē ps actu.gᵒ ens i actu.negaſ ꝯña.nec ē ab iferiori ad supiᵒ.qꝛ ps actu ñ ē eē ens ꝑꝫ qd. vl'dico.ꝙ sc̄ qdē actu:ſꝫ ñ ad sensū nr̄ꝫ q̄ hēant eē ꝑpuꝫ. Partes āt i poᵃ sc̄ entia i actu .i.hñt actu ꝑpuꝫ eē:vt ille q̄ ñ ꝯstituūt actu ꝛ ꝺ facto suū eē:ſꝫ i poᵃ tm̄.Si gᵒ loqmur de ptibᵒ actu q̄.i.sc̄ ētia i poᵃ q̄ꝝ qlꝫ ē in suo toto.lꝫ oēs sil'nō sint i aliq̄.sic fōte dici pt ꝙ totū ꝛ oēs ptes collectiue nō sc̄ due res l'plᵉres:ſꝫ vna tm̄ ꝛ vnū ens tm̄ qꝛ vtriūqꝫ illoꝝ ē actu ꝛ adeq̄te p vnū eē tm̄. Si vo loqmur de ptibus i poᵒ.tūc distigo. qꝛ ſi ille ꝯstituēdo totᵐ pdūt suū eē simplr ita.s.q̄ saltē ꝺsinat eē suū propiuꝫ:ꝙ pp aiaꝫ rōalē dico.tūc sine dubio totū ē qꝺdā ꝫᵐ ex illis ꝯstitutū:qꝛ aᵃ ē eē totiᵒ ꝛ aliud ptiū tā oiuꝫ ꝗꝫ singulariū salua tm̄ rōalis aie dignitate.Si aūt ꝯstituēdo totū.ñ pducit suū eē simplr .i.ſbale: sic fōte singlꝫ qdē distiguiſ a toto.nō āt oēs sil'.siue sint actu i toto siue nō r ōe iā dicta .nisi fōte distiguāſ p ꝯnoᵗᵒ vñ ꝯñr vr̄ dicēᵐ ꝙ exñte mā domᵒ iā domᵒ ē ꝗꝫᵐ ad totā eēnᵗᶻ domᵒ:lꝫ adhuc nō hēat rōez domᵒ. sicut nᶜ albedo hꝫ rōez silis nˡ poito alio albo.Sꝫ ꝯ. Nā ptes i actu cōstituūt actu totū mālr.gᵒ actu sc̄ eiᵒ cā mālis. gᵒ ēt ab illo distiguiſ.So.dico duplr.pᵒ negādo vltiᵒᶻ ꝯñaꝫ:qꝛ cā alñ ē realr idē cuiᵒ est cā vt hūanitas cuꝫ hoie vt ifra dicēʳ:ſi.gᵒ cā fōalis ē idē sue māe.i.suppoito:qd miꝝ ſi ēt mā sit idē foᵉ puta ptes ipi toti:ſꝫ qꝛ aᵃ ē cā fōal'aliud foᵃ.iō meliᵒ soluiſ.2ᵒ dicēᵒ ad pnᶜ aūs ꝙ singlꝫ ptes ꝯstituūt totuꝫ:ſꝫ ñ oēs.Et istoᵒ soluit alb.ꝺ sax.pᵒ phy.Rō aūt solutōis vr̄ eē qꝛ ꝯstituᵒ.s.ptē ꝯstituētē dic hītudinē vniᵒ ptꝫ ad aliā. Qñ.n.ꝯiūguſ:ꝯstituūt ꝛ qñ ñ ꝯiūguſ:ñ ꝯstituūt.Singlꝫ āt vniūſ cū alia pte:ſꝫ ñ oēs.qꝛ ñ ē dare iᵃ aᵃ cū q̄ oēs ꝯiūgāʳ ad ꝯstituēdū.ꝛ scito ꝙ ꝺ toto artificiāli loqᵒʳ gr̄a sue māe siue ſbe ñ gr̄a foᵉ seu accñtis siue iᵃ sit relō siue q̄litas.Lꝫ āt hec dixeri ad excitādū studiosos sine aſtiōe:tñ.s.tho.4.ꝯ.ca.80.ad 3ᵐ exp̄sse ꝛ daſ sic sentire vr̄: vbi dicit ꝙ hūanitas nō ē aliqꝺ ꝫᵐ ex aīa ꝛ cōpore cōstitutū ꝛ iᵒ phy.l.3.dicit ꝙ totū est idē sue pti ꝑꝫ qd:ſꝫ ñ simplr:ꝙ iō vr̄ dicē qꝛ ñ est ei idē adeq̄te.Et.5.methaᶜᵉ caᵒ ꝺ toto.dic totū ꝯtinēs est cōtēta.i.ptes. ita ꝙ illa contenta sunt aliquid vnum in toto.hec ille.

¶ Eadē qōe.ar.2a p totū addiꝰ. Quō nūerꝰ sit īdiuiduus: ē tripx opīo. ¶ Pa ē egidij dicētis q̄ i deo ñ pōt eē mltituꝰ trāscēdēs: q2 de eiꝰ rōe ē q̄ hēat vnā ptē alia pfectiorē. Est autē ibi alia seclusa oī ipfectōe. B ille q sic excusat mīz: q2 cū nūerꝰ īcreata dicat ptes distictas ī bō ē solū rōe 2r ꝛ pñr dicit pnr negatiōez. B verꝫ ex illo. ¶ 2a ē scoti B.d.24. dicētꝫ. Si nūerꝰ ē vnꝰ vnitate solū: ad quā vnitates se hēant vt mā: realr ꝛ simplr nō ē ī deo. q2 ibi psona ē ex se īfinita ꝛ ppetas ē idem infinito. ꝛ pñr neutrū ē potētiale vel ps. Neqꝫ ē ibi: si ē vnꝰ aggregatiōe tm̄: q2 psone eēnt ab īuicē diuerse simplr. Est g° ibi nūerꝰ ꝫ qd idest psonaꝝ. Sic.n. abstrahit a potētialitate ꝛ diuersitte. Similiter est ibi nūerus sm iutem ↄcipiētem simul.3. vnitates vel vnam solam. ¶ 3a est .s. tho. vt hic habes.

¶ Di.25. ↄclusiōe prima additio.

Quid li psona significet scotꝰ p°.d.25. sic dic. Li psona ñ dic relōez ppaꝫ q2 ē cōe tribꝰ. Cōe iqꝫm: ꝫ ñ eoa quo li hic hō ē cōe socrati ꝛ platōi: q̄ ē equoce cōe: cū li B significet qd dmōstrat: ꝫ ē cōe vniuoce. q2 nūeratur i eis. Equoci āt ñ nūerat ī equocās. q2 si dus ꝛ piscis nō sr duo canes. Nō dic ēt relōnē: q2 reꝫ supꝰ dr .ad idē ad qd ꝛ iferꝰ. ꝫ ñ p° sic ad dimim dr tā duplū q̄ mltipx. Sic.g° pr ē pr filij ita eēt pso° filij: ꝫ ñ p°. B āt est ↄ aug.7. d tri.ca°.7. Nō dic ēt sbaꝫ 2as .i. qditatē: q2 illa ñ nūerat ī tribꝰ. Scdꝫ vnā g° opionē dic negatōez ī gñe cōicabilitatꝫ cōez tribꝰ ↄnotat āt poītiuū puta id d q̄ dr .i. prēz ñ q̄i ex p°iteu suo: ꝫ eo° q̄ cōe ↄnotat īferꝰ pq̄ suppōit. Cōnotat ēt relōez q̄ pri ↄueit illa negatio ꝛ eēnas q̄ ñ ē rō bꝰ negatōis. Scdꝫ aliā āt vlā sigat poītim abstractū a tr.bꝰ q̄i vt ppꝛꝫ ꝛ ñ vt spēs eoꝝ ꝛ ꝫ eā dici pt q̄ sigat poītiuū ī differēs ad relōez ꝛ abrus .i. rōez sbsistētis q̄ ē īdifferēs ad illa ꝛ ↄuotat p° prēz 2° relōnē. 3° eēnas. B ie. dic āt ēt.d.23. loq̄ns ꝫ paa opionē sic. Cū diua psōa ñ sit cōicabilis p mom vlis vlso: pt a tribꝰ psōis abstrahi cōis ↄceptꝰ negatiuꝰ bꝰ duplicis cōicabilitatꝫ ꝛ q̄ pt abstrahi poītim cōe: cui ī sit talis nega°: ꝛ ia ē rō sbsistētꝫ q̄ ē īdifferēs ad absolutū ꝛ relatim. B ie g vr istā seq. Aureo.āt.d.25.ar.3. dic pdictas negatōes fūdari ī rōe entꝫ: vt ↄcipe psonā sit ↄcipe ens ī cōicablē ita q̄ li psōa ñ dicit poītiuū spāle: ꝫ gñale cū spālibꝰ negatōibꝰ. Durā.āt.di.25.ar.p° dicit q̄ ē nomē ītētōis vt li īdiuiduū: ñ āt rei. Id bo d q̄ dr ꝛ qd sigat: ñ ē eēna sola nec sola relō: ꝫ vtrūqꝫ sil: q2 ē sbsistēs distictū īcōicablē ī nā diuia. Opinionē s.tho. hic vide quā seqt pe. d pal.d.23.ar.2. ꝛ herue. eadē disti. addēs vnū vbū p ↄcōdātia s.tho. sic dicēs. Si fōle significatū psōe dicatur illud qd de significato nōis p° occurrit: illud nō ē eēna l relō: ꝫ sbsistēs ī cōicablē ī nā diuia. vt dic sr tho. ī qōibꝰ disputatꝫ. Si bo dicat ia q̄ ē fōle ī funia dicti significati: sic est relō ñ vt relō: ꝫ p modū sbe ꝛ ī ↄcreto. vt dicit .i.q.29.10 ī eo ñ ē repugnatia. B ie q ēt addit q̄ relō īportata ī li psona ī obliq̄ ñ sumitur vt relō: ꝫ vt pprietas. q2 sumit vt distinguit q̄ ei ↄpetit iqꝫm, ppetas nō vt relō: ꝫ sic ei ↄuenit referre solum. hec ille.

¶ Di.26.ar.i°.4.ↄoe ia.additio.

Et qd diuie psone distiguant ꝛ ↄñr ↄstituant multiplex ē solēpnis opio. ¶ Pa ē. Prepoītiui quā ēt grego. seqt q̄ se ipis distigūt ꝛ ñ alio soli distic° pp suā simplicitatē.

¶ 2a ē quā scotꝰ B recitat ꝛ vt aliqbꝰ vr ēt seqt. q̄ cū diuie psōe sint able: ↄstituūt p ppetates ī cōicablēs. sic absolutas q̄ ñ sr relōes: ñ āt sic q̄ñ sint referibiles seu sint referibilia ↄstituta p illas. Aliqd.n. ē absolutū. q2 nc est fōir relō nc refert vt eēna. Aliqd bo .q2 ñ ē qdē relō: ꝫ tñ refert: vt psona. B ie. ¶ 3a ē s. tho. quā hic hēs. Lꝫ āt 2a opio pa fatie videatur irratōabil: tñ sic saluat fōte vt dicat q̄ ie ppetates sr ve relōes: ꝫ tñ itelligūt ↄstituere vt able ↄcipiūt: ita q̄ ↄstitutim ē relatiuū able ↄceptū vt ēt capo. ↄcedt ī hac qōe. Opio tñ illa dic q̄ ñ sūt relōes .s. fōlr. ꝫ sint idētice. Est āt sciēd q̄ scotꝰ īfra.d.28.3° loco q̄rit vtꝝ pa psōa ↄstituat ī eē psōali aliq̄ poītiq relōe ad 2as psōaꝫ ꝛ rñdet p mltas opīoes ↄceādē di

cit. Pôt dici q̃ ɔstituit realit^e ab^{ta}. ñ qditati
ua seu côi vt dictũ ẽ. d. 26: ȝ cui ñ placet ista
opio ꝺ ꝑsõis ab^{te}. tenẽ^s côez dicat q̃ p^a ɔsti/
tuit relõe poiti^a ad 2as q̃ qlrciȝ ɔsideret: eadẽ
ẽ i re z vt ẽ i re ɔstituit. B i^e q tñ ql. 4. ar. 2. se
tit cũ hijs q dñt q̃ ꝑsõe ꝑ origies ɔstituit vl
relões vt sũt origies q̃ ẽt côiter dñt scotiste
vt alma. iportat fracis. i. d. 32. Luȝ. s. tho. ãt B
heruē^s. z silr pet. B. q. 4. ar. 2^e tenen^t oẽs q̃
ɔstituit relõe q̃ vt eẽn^a diuia ɔstituit i eẽ di/
uio z dat eẽ deũ: vt fo^a ꝺo i côicabilr ɔstituit
i eẽ icôicabili z dat eẽ ypostasiȝ: z iq̃ȝ^m talis
fo^a i côicabilr ptĩet ad dignitatẽ dat eẽ ꝑsonã
z vt relõ ɔstituit i eẽ relat^e. vt B ãt relõ puta
pr̃nitas ɔstituit i eẽ pr̃no z fac eẽ pr̃eȝ. B illi.
Durã. tñ B dic q̃ relõ vt relõ ɔstituit ꝑsonaȝ
qñ ꝑsõa ẽ relati^a vt B. Aureo. ẽt B ar. 3. dic q̃
ꝑsõa ɔstituit ex eẽn^a z relõe sil. tãq̃ȝ aliqd in
de resultãs z neutruȝ ꝑdictoꝝ ꝑ se ꝑcise suffic
constituere. hec ille.

¶ Di. 27. q. 2. ɔ^{oe} prima additio.

Uid sit ꝟbũ: ẽ mltip^x opio. ¶ P^a ẽ. s. tho. quaȝ hic ꝺcs q. s. sentit q̃ sit aliqd ꝑ itellectõeȝ ꝑductũ. Et vr̃ ẽt sẽtire q̃ ꝑ oẽ itelligẽ ꝑducat ꝟbũ ...uã ꝑ ipfectũ q̃ȝ ꝑ ꝑfectũ: ȝ ꝟbũ vni^s sit ꝑfectũ z alteri^s ipfectũ. Jdeȝ vr̃ sentir herue tracta^u ꝺ ꝟbo dicẽs q̃ ẽ fo^a spe/ clarìs ꝑducta ab ite^u fcõ i actu ꝑ spẽȝ ipsiam ab obo. z dinde arg^t q̃ ñ sit act^s intelligẽdi. S3 2° ql. q. 8. p^o recitat vnã opioeȝ dicẽtẽ q̃ ꝟbũ ẽ realr idẽ q̃ act^s itelligẽdi ꝑcipue exꝑsi/ sus sue elicit^s. Deĩde arg^t ɔ eã z tãdẽ ɔclud^t dicẽs. Lȝ pbablr possit sũstieri q̃ ꝟbũ sit ac/ tus itelligẽdi exꝑssus. z dicẽ sit ꝑducẽ talem actũ: tñ nõ min^s ẽ pbablẽ q̃ sit fo^a speclaris distĩcta ab itelligẽ fõata i ite^u z cãta ꝑ itelli/ gere ɔfusũ: i q̃ cognoscit res clari^s q̃ȝ ꝑ itel/ ligẽ p^m q ẽ i ite^u ab obo z spẽ. B i^e q i 2as opi nione dcliat magis. z vr̃ loq ꝺ ꝟbo ꝑducto. z distĩcto a dicẽte: c^a idiuis ẽ ꝟbũ ꝑsõalr ac ceptũ. Quid ꝟo iielligat ꝑ itelligẽ ɔfusũ vi/ deat q ..lt dcã ei^s z suo^e iterꝑte^r. l ꝑ mã vel ꝑ itellec^o c idetei^{ta}.^a alr inuit ẽt q̃ ꝑduc^o ꝟbo ꝑducat a^a itelligẽ z B tȝ. gerar. ql. 6. ¶ 2^a ãt

opio ẽ mltoꝝ dicẽtiũ q̃ ꝟbũ realr ẽ itellec^o. z hãc tȝ durã. B z petr^s silr B. q. 4. z gerar. ql. 6. De hac sic scribit almafe. B disti^o. 27. Q. 2. s. tho. B dic q̃ ꝟbũ ẽ itellec^o vel spẽs: ego di co q̃ ẽ intellectio vt ẽt dicit sco. B i^e. Sco. ẽt hic z ql. i^o. ar. 3. dicit q̃ in nobis q̃ ad itellectũ ẽ talis ordo. p^o est hitualis notitia ɔfusa. 2° actualis itellec^o ẽt ɔfusa. 3° igstio p^r diuisio^m differẽtiaꝝ rei. 4° notit^a actualis distĩcta dif finiti^a rei z ꝺclaratiua illi^s hitualis notitie q̃ erat in mẽo^a z dicit verbũ ꝑfectũ: sicut z oĩs actualis notitia iq̃ȝ^m ꝺclarati^a ẽ ꝟbũ si sit gẽi ta vel exꝑssa: sed ipfecta ẽ ꝟbũ ipfectũ. q2 im ꝑfecte declarat z mãifestat. ꝑfecta vero ꝑfe/ ctũ. Durãdus etiã hic dicit q̃ ꝟbuȝ ẽ oĩs act^o intelligẽdi taȝ ɔfusus q̃ȝ exꝑssus taȝ reflexus q̃ȝ rectus. ȝ pncipali^s hoc ɔuẽiat exꝑsso z re cto sicut z rõ mãifestatiui. Jdẽ sensit. ioB. de neap. 8. quol. dicẽs. q̃ itelligere est ꝟbũ iq̃ȝ^m est formatũ ꝑ actũ dicẽdi. Et sic ɔcludunt isti q̃ dicere nõ est ꝑducere formã in inte^u: sed ẽ ipȝmet intelligere vel saltẽ est ꝑducere intel/ lectionẽ z non aliaȝ formã. ¶ 3ª opinio ẽ au reo. d. 3. q̃ est res itellecta ꝑut est apparẽs in tellectui. Sed sciẽdũ ẽ q̃ albedo z albatio sũt realiter idẽ: cũ sint sic mot^s z ter^s: ñ tñ sũt fõa liter idẽ: q2 rõ mot^s aliqd ɔnotat q̃ nõ rõ al/ bedis. Est autẽ idem côiter sȝ scolã thõistaꝝ de oĩ actiõe que est mutatio: q̃ ꝑꝑ diuinã di co: que nõ est mutatio z poti^s ẽ rela^o q̃ȝ actõ z nõ est ideȝ cuȝ suo termio totali. verbũ g^o q̃ est fo^a speculãs cũ sit term:n^s itellectiõis ẽ eadẽ res cũ ea. ȝ differat realiter gr̃a ɔnota/ ti. ẽ ẽt spẽs intelli^{lis} nõ impresa ab obo: ȝ ex pressa ꝑ intelligẽ eo^o q̃ mot^s dr̃ cã termi vel actio. ex eo. s. q̃ in rõe mot^s z actiõis ɔnota/ tur mouẽs vel agens. q̃ est cã. vel fig^r ipe flu xus fo^e q ẽ via ad eã sũ eẽ geto. vel facto esse vel aliq̃ alio^o. ẽ ẽt ɔñr res itellecta in eẽ itelli gibili eo^o q̃ aĩa dr̃ in se hr̃e oĩa. i. spẽs oium. Et sic forte oẽs opiniões hñt veꝝ intellectuȝ Sciendũ ẽt q̃ taȝ ꝟbũ q̃ȝ intellectio si suman tur vt res nõ itelligũt nisi reflexe: si ꝟo sumã tur vt ymago, i: sic directe intelligit verũ: ñ ãt itellectio: q2 vt itellectio nõ hȝ rõeȝ ymagis seu forme specularis.

¶ Eadē q cōclusiōe.4.additio. Utrū āt vbū dicat eēn i diuis vl' psoa l'est mltipx opio. ¶ Pa ē.s.tho. z heruei z multoꝝ alioꝝ ꝙ dr vtroqꝫ mō lꝫ dicat ppe magis psoalr. ¶ 2a ē durādi Ꝟ dicētis ꝙ vbū in diuis ē ipꝫ ītelligē absolutū z ex vi nōis dic eēnle aliqd z nō psonale: cū realr nō pducat: approꝑiat tū filio. Ꝟ 1e. ¶ 3a ē egidij dicētis ꝙ dr psonalr tm qꝛ dicit relōnē ad dicētē. Et idē sentit. sco. hic ar.2. dicēs vbū nō est aliqd pductū p itellectionē: ſꝫ ē actual' ītellectio nō quecūqꝫ: ſꝫ genita z in deo ē psōale: qꝛ cū sit cōcretū sigt idez lꝫ diuisde cū suo abstracto ꝙ ē vbatio: ꝙ sigt relationē .i. expssionē passiuaꝫ de mēo a pfecta seu de iteu hūte obm pns. Et qdē po z p se dicit rem ad dicentē sicut z suū abstractū. sed remote connotat respectū rōis ad id ꝙ vbo declaraf. Ꝟ ille z idē hic tꝫ petr9 de palude.

¶ Eadē qōe 2oe .5. additio. Utrū vo dicat respectū ad creatas z quō. sciēdū ꝙ vt ex dictis .s. tho. pꝫ po. sniaꝝ vbi allegaf Ꝟ in 5a 2oe deus ē qdā res i se. z ēt est silio reꝝ aliaꝝ fiēdaꝝ z factibiliū. Uerbū go cū sit ter9 itellectōis diuie: si sumaf vt ter9 ītellectōis q de9 ītelligit se vt res ē: nō dic rem ad creaturā: siue sit eēnle siue psōale. Sec9 āt vt ter9 ei9 actōis q de9 intelligit se vt silitudo reꝝ ē: Si vo sumaf verbū nō vt p illō dicēs māifestat sibi: ſꝫ alteri: sic sp dicit rem ad creatas: qꝛ ista māifestatio ē p pductōez. Ꝟ 1e ibi. Ex qb9 bū ītellectis hr ꝙ vbū ad creatas dic duplicē rem .s. repntationis. reu oīuꝫ z cāitatis reu fiēdaꝝ vl' factaꝝ reu qꝝ nō solū est silio: ſꝫ ēt exēplar. Et istos duos reuo expsse pōit. i. q. 34. z vi. q. 4. ar. 4. Uerꝫ qꝛ si vbū 2cipif pfecte: 2cipif nō soluꝫ vt vbū rei ſꝫ ēt silitudis rerū: iō pa pte z. q. de vitate simplr 2cedit ꝙ dic rem ad creatas. in po āt sniaꝝ distinguit pp variū modū ītelligēdi vbū. Dīa go sit cōsona qꝛ va. Utrū āt tales reuo dicat inqꝫtū psōale: vr mihi ꝙ vtrūqꝫ respectū dicat inqꝫtū ē psōle: qꝛ vtc ē reꝝ filio et rō cāndi z si nō pnm q fōle agēdi: ſꝫ tū lꝫ isti respect9 2ueniāt ei inqꝫtū ē psōle: nō tn 2ueniūt ei pp relōnē q ē ei9 ppetas psōalis: ſꝫ rōe eēntie quā sb rōne sapie dat itelligē ex rōe sue pcessiōis ꝙ n fac fili9 aut. s. s. vtc. z Ꝟ ē mēs capreo. hic. z. s. tho. z ēt sco. aureo. aūt sensit alr vt Ꝟ hēs. Utrū āt tales reuo 2ueniāt vbo p se: sciēdū ē ꝙ ī. s. tho. ī trib9 locis allegatꝫ ego 2cipio vt dicta. vbū ad dictā vbo ī cōi dic rem necessario z p se z po. i. adeqte. Ad ho āt dictuꝫ ꝙ ē de9. dic neco z p se z pnr: ſꝫ n po. Ad hoc vo dictū ꝙ ē creata vt factibil: dic neco z p se ſꝫ nō po. nc prinr z pp ho dic. s. tho. ꝙ dicit qsi p accns. Ad creaturā vo vt fiēda ē vl' fcā: nō dic pnr nc po. nc p se nec neco. qꝛ ho 2ueit vbo ex diuīa volūtate liba lībtate 2dictionis.

¶ Di. 28. 2clusiōe pa z 2a additio.

Uuid īnascibilitas l' īgenitū sigificet: varie loquūf auctores. Nā herue. Ꝟ sic dic. Ingenitū ſꝫ aliqs n dic fōlr puatōez: ſꝫ positim. i. vlitatem auctatꝫ. seu eē pnm oīuꝫ pductoꝝ. Sꝫ meli9 dicūt alij ꝙ fōlr dic puatiōez eēnl ab alio p pductōez aut cōicatōez. mālr āt dic id ī q tal' puaо fūdaf z iō pprīe pri sic ꝙ eēne nō 2ueit. Ꝟ 1e cui cōsētit mēs. s. tho. z bona. Ꝟ. z scoti q Ꝟ. q. i. sic dic. Cū gēitū dicaf. po pductū p gnōnē sic pm9 ter9. z 2o ēt p gnōnē cōicatū eo q dicit hila. ꝙ nl nisi natū hꝫ fili9. vt ter9 fōlis gnōnis. z 3o id ꝙ gnōnē psuppōit īgenitū vt scri loquūf: dic carenas geniti oīb9 istis modis z ē sbsistēs ī pductū. Ꝟ 1e. q addit rursus dictꝫ. Ingenitū pdicto. i. sbsistēs nō pductū i nā diuīa ē ppriū pri z ex rōe sua ē ppetas ei9. Ad ho. n. sufficit īportare digitatez. i. nō īdignitatē. Nō. n. psonalia in diuis dicūt pfectōes simpr. i. vlr ī qlꝫ meli9 ipsū qꝫ nō ipꝫ. Et si fiat altercatio ꝙ ppetas dicit dignitatē nō absolutā: ſꝫ psonalē: pōt dici ꝙ dignitatē dicit: qꝛ negao pōt dicē digitatē ī aliq p qꝫto īdignitas eēt si in eo eēt oppoīta affio. Ꝟ ille.

¶ Eadē qōne 2clusiōe. 3. additio. Sup q vo fundef dicta negao. Sic dicit herue. Ꝟ. Fūdatur aūt illa puatio ſꝫ aliqs sup eēna et nō ab alio: qꝛ rēota distīctōe psōaꝝ adhuc de9 eēt īgenit9. Sꝫ qꝛ nō eē ab alio fundaref sup non eē ab alio: iō meli9 dicūt alij ꝙ ei9 fūdamētuꝫ est vlitas auctoritatis pncipij quocūqꝫ mō. Priuatio. n. nō dicens ī pfectionē fundaf sup eo p qd puato repugnat opposita affio. Ad

motim alioꝝ dico q̄ i cāu n̄ fundaret sup eēn tia vt nō ab alio: ꝫ vt ē cā pa. hec ille. ꝛ hec ē ēt opīo. s. tho. dicētis q̄ fundat i rōe pncipij diuini. Sēsus. n. ē q̄ cū ista priuatō vel nega tio fundet i pr̄e vt i suppo^{to} i q̄ est rō funda/ di eā in pr̄e ꝫ heruei vl'itas pdicta. vl' q̄ idē ē ꝫ mentē. s. tho. est ħ rō. pnm diuīm n̄ ab alio Hec. n. rō ꝯpetit soli pr̄i ꝛ filr̄ dicta vl'itas. ꝛ sīt vna ꝛ eadē rō equipollēter. Idē tenuit hic durā. ꝛ petr⁹. Aureo. āt tenuit opīoēȝ quā re citat ꝛ iprobat herue. s. q̄ patri ratio fundādi eam sit dicta negatio.

¶ Di. 29. ꝯoe. 3a. additio.

Trū pnm dicat vniuoce de p ducti⁹ ad ex̄ ꝛ ad intra. Sco. hic sic dic. Si loq̄mur n̄ de pn⁹ q̄ō: ꝫ de relōne pncipij ꝛ ipa pncipiatōe: n̄ dr̄ vniuoce pnm de vtroq̄ꝫ pn⁹ predicto.

Nihil. n. ē vniuocū enti reali ꝛ rōis cui⁹ sīt re latio pncipij notōalis ꝛ pncipii eēn^{lis}. Si vo loq̄mur ō pn⁹ ad itra vt ē psōle ꝛ notōale: sic rō pnu p̄t eē cōis vnice. ħ ie. ¶ Scd̄ꝫ duran. āt si suat pnm p eo q̄ō ē rō pducti^a. dr̄ p pus de eēnli q̄ ē po^a creādi: q2 p ia pducat a^a simpr: sic p notiōale pducit alius. Si vo sumat p actuali hitudie ad pductū. ē eꝯo. q2 talis relō reu diuie psōe pducte ē realr: reu vo creature ē rōis. ¶ Idē vr̄. s. tho. ħ sēsisse. ar. 2. q. 2. sumēo pnm vtroq̄ꝫ dictoꝝ modoꝝ. lȝ adducat alias pbaōes. ¶ Petr⁹ vo hic tȝ oppom dicēs. q̄ pnm vtroq̄ꝫ mō sumptūꝫ p pus dr̄ reu diuinoꝝ. q2 ibi ē p pri⁹ ꝛ veri⁹ act⁹ seu gn̄o. ꝛ vior hitu⁹. g⁹ p pri⁹ ē ibi po^a pductiua act⁹. ħ ie. Sȝ quo ad. s. tho. forte ē dissonātia verbal'. q2 petrus accipit pri⁹ p pfectōe. Sic. n. por ē fili⁹ i diuis q̄ filior: ꝛ pn̄r por ꝛ verior gn̄o. S. tho. aūt pri⁹ scd̄m rōeȝ. vn̄ pbat p hoc q̄ pnm ad ex̄ ē cōe ꝛ cōiora sunt priora ꝛ itellige. n' sumātur cū ipa hitudie ad ex̄ vt pȝ. io. d. 7. q. i. ar. vlti⁹.

¶ Di. 30. ar. p⁹. ꝯoe. pa. additio.

Uid sit relō ē multipx opio.

¶ Pa est aureo. hic dicētȝ q̄ oīs relō realr̄ nihil ē ꝛ q̄ re/ latōni vt sic ex sua cōi rōe re pugnat eē aliqd in rerum nā.

¶ 2a ē alsonsi hic dicētis q̄ oīs relō realis i creaturis ē res a suo fundamēto distīcta ꝛ eū eo ꝯponens. Hāc viam capreo. ꝛ flandren. ꝛ mlti thōistaꝝ sequūt ꝛ asserūt eē. s. tho. ¶ 3a ē heruei hic dicētȝ q̄ relō q̄ꝫtū ad realitatē q̄ ē ipa est suū fun^{lis}. ꝫ q̄ꝫtū ad eā quā i sua rōe iportat extrinsece secus. q2 in sua rōe includit term. Quō āt intelligat ista opinio vide. s. d. 4. q. 2. Hec opio. vr ēt esse scoti. 2. d. i. q. 5. ar. 2. saltē quo ad aliquas relōes dicentis. Relō ad deuȝ cōis oī creature ē realr̄ idē fun^{to} lȝ n̄ fōmalr̄ nec adequate: q̄si fundamētū nihil sit nisi relō. ymo ē absolutū virtute ꝯtinēs rela/ tiōem: ymo oīs relō depēdētie eēntial' ē idē suo fun^{to}. hec ie. ymo alfō. i. d. 30. ascribit sco. 2. d. i. q. 5. q̄ senserit oēȝ relōeȝ realē creatam eē idē fu^{to}. Huic ēt opioni fauet rodul. hic. di cēs q̄ relō res n̄ ē aliqd: ꝫ aliq̄. i. fun^{lis} ꝛ ter/ min⁹: ꝫ relō. i. ꝯcept⁹ relatiu⁹. ē qualitas men tis. ħ ie. hāc ēt opionē aureo. ꝛ cōiter antiqui dicūt eē. s. tho. Q̄ō si tibi placet: oȝ soluē ad motim capeo. ex de poa. q. 7. ar. 9. ad 4m. vbi . s. tho dic sic. Creatura refertur ad deū ꝫ su am sb̄aȝ sicut ꝫ cāȝ relōnis: ꝫ vero relōneȝ ipaȝ fōlr̄: sicut aliqd dr̄ simile ꝫ qualitatem cālr̄. ꝫ ꝫ silitudinē fōlr̄. ħ ie. Ex hoc āt capo. vult hr̄e p⁹ q̄ eēna creature n̄ ē relō ad deum nec albe⁹ est sili⁹ ꝛ 2⁹ q̄ fundamētū n̄ est sua relō. vel eꝯo. Sed ad hoc forte eēt sic dicēdū Nā ex sctō tho. ibi ad penultim bn̄ intellecto hr̄ q̄ lȝ relō sit vna realitas: tn̄ rō relōis du/ as realitates icludit. vnā. s. q̄ est relati⁹ ꝛ aliaȝ que ē ipe ter^a. Et q̄dē pa haꝝ pcise sūpta est id q̄ ē relō ꝛ tota eēna relōis. ꝫ n̄ ē tota rō rela tiōis q̄ includit aliqd ex̄ eēn^{as} relōis. i. term q̄ sublato vt ibi hr̄ tollit relō q̄ꝫtū ad actū. i. q̄ꝫ/ tū ad fōale i sua rōe ꝛ ꝯn̄r q̄ꝫtū ad suaȝ rōeȝ. tollit silr̄: ꝛ manet q̄ꝫm ad suā cā^3. i. q̄ꝫm ad p^{as} realitatē quā. s. tho. dic cāȝ rl'ois. n̄ q2 caret id q̄ ē rl'o. cū sit idē cū ea. ꝫ q2 q̄ꝫtū ē ex pte rela tiui. ipa ē cā sufficiēs. q̄ relatim actu refferat ꝛ q̄ id q̄ ē rl'o ꝛ si hȝ actu rōeȝ rl'ois hēat actu talē rōeȝ. Posita. n. tali realitate i relati⁹ sine ter⁹ rl'o n̄ hȝ rōeȝ rl'ois: ꝫ pōito ter⁹ nulla rea litate noua pōita i relati⁹: iā rl'o hȝ rōeȝ rl'ois ꝛ relatim ō ū relato actu fit actu relatū. Si. n.

ho sit sor. alb sol z cras sit ipe z plato. cras erit silis z ñ hodie z tñ nec sibi aduẽit. hinc ẽ q̈ dr rl'o aduẽire sine mutatõe sbi. Hoc.n. intelligit q̃ztñ ad rõez relõnis ñ q̃ztũ ad id q̈ ẽ rl'o. Illud.n. cũ aliqñ sit accñs: ñ põt nouiter inee. nisi det sbo aliqd eẽ z 9ñr n' se hẽat alr q̃3 pus z 9ñr n' mutet. Poss3 forte ẽt 2° dici q̈ imediatũ fun^{tus} passiue creatiõis ẽ eẽ creature z silitudis eẽ q̃litat3 z 9ñr stat q̈ ois rl'o sit suũ fun^{tus} z tñ sili nõ sit q̃litas nec creati sba: s3 accñs. i. aliqd extin^{cus} rei. Poss3 forte ẽt dici 3°. cũ pdicta ñ fundẽt rel'oez n' vt sbindu unt modũ alicui bñt3 rõez q̃ztitat3 l' pncipii q̃ztitat3. i. vni l' vtutis acti aut passi z 9ñr n' vt iduũt rõez alicui sbstracti accñtib q̈ sic i q̈ ẽ vere z realr sb3 ẽ realr cã suoz accñtiũ in qb relatões fundat. ita z q̈ b3 rõez ẽ sb3 b3 rõez ẽ cã: huiusmõi ãt sc sba z q̃litas re^{u} rl'ois

¶ Eadẽ qõe. ar. 2°. 9°. 2^{a}. z 3^{a}. additio. De relatõib dei ad creatas varie loquit auctores. Nã varro z alfon. hic dicũt q̈ i deo nulla est noua rl'o: q2 ea q̈ dr ad creatas: ẽ in creatura solũ z tñ denoiat deũ. sicut z actio q̈ vt dr. 3° phy. ẽ ipaciẽte denoiat agẽs. Thomas ãt anglic vt ei iponit alfon. dic q̈ in creata sc due rl'oes coopposite z real' p quaz vnã dr creatura ad deũ realr p reliquã ãt e9°. Hẽric aũt q̃l3. 9. q. i. dic q̈ nulla rel'o ẽ i deo noua: q2 sic eadẽ actio dei 9siderat vt pt̃a z fut z pñs z i po z i actu: ita z relatio i ea fundata eadẽ ẽ diuĩ^{tc}. tñ 9siderata z noiata pp passionẽ nouã i creata. Eãdẽ g° rel'oez dic creati^{m} z creãs s3 cũ de z et̃nalr fuẽit. ñ nouit dicat creãs. ñ ẽ igt noua relatio: sed noua noiatio relati Scot ãt hic sic dic. Cũ 3 modus rl'oz differat ab alijs. ex. 5. met. ex h q̈ b3 eũ ñ ẽ i vna relatõ i extrẽis z cũ ois relatio creat ad deũ sit de 3°°. dico ab^{te} q̈ pp teriatõez relatõum creaturaz ad deũ ex tpe: ñ o3 ponẽ in deo relatõez ãtiquã aut nouã realẽ vel rõis: q̈ sit rõ teriandi relatõez create. Põt tñ i eo poni rl'o rõis noua p actũ ite nr̃i 9pant3 ip3 z ñ noua p actũ ite sui. h' 1°. Quid ãt senserit. s. tho. hic hẽs: sed nota q̈ ipe itẽdit relatiõez eẽ ex cogitatã in re qñ cogitata re ab^{te} cogitat ordo ei ad alia. vt ẽ i cogitõe. Cõseqt vo modũ itelligẽdi qñ apphẽdim rẽ ñ ab^{te}. s3 relati ad a.

¶ Di. 31. 9°. 3^{a}. additio.

E eq̃litate z silitudie i diuis scot hic sic dic. Ur dicẽd q̈ ad realẽ rl'oez tria sufficiũt. s. realitas fun^{ti} z ter' z real' extremoz distin° z q̈ ex nã extremoz tal' rel'o 9seq̃t extma sine opa alicui po extma 9pant3. Dico igr q̈ i deo ẽ fun^{tus} eq̃litatis reale ñ tm̃ remotu q̈ ẽ eẽn. s3 ẽt pp̃inquũ q̈ ẽ magitu° sine spãius q̈ ẽ infi^{tas}. Est ẽt realis distin° extrẽoz. q2 b3 hila. 3. de tri. z aug. 6. silr de tri. Nulla psona ibi dr eq̃lis ad se. Et ista rel'o eq̃litatis vr seq psonas ex nã rei sine oi 9patõe extin^{ce} po. Nõ g° vr eẽ rõ q̃re eq̃litas pr̃is ad filiũ ñ sit realis. Et idẽ dici pt de silitudie b3 eẽn^{as} z b3 attributa. Et silr d idẽtitate vni psõe ad aliã De ea ãt q̈ ẽ eiusdẽ ad se alias. h' 1°. Aureo. ãt t3 q̈ ois rel'o sit solũ 9pletiue p op rõis. Duran. ẽt hic dicit q̈ simili° z eqnalitas ñ solum i deo: sed ẽt in creaturis sc relatões rõis. quia bñt fundamẽtũ rõis. i. vnitatẽ specificã quãtitatis vel qualitatis.

¶ Di. 32. ar. 1°. 9°. p^{a} 2^{a} et 3ª additio.

E mã hui articuli. s. q° pr̃ z sili diligãt se. s. s. z silr seq̃ns. s. vtz pr̃ sit sapiẽs sapia genita. scot hic rñdes p° ad 2^{m} sic dic. Uerbũ b3 rel'oez rõis ad id q̈ dclarat: q̈ ẽ ip3 met z pr̃ z. s. s. z oĩa. ita q̈ ad pr̃ez vbũ b3 rel'oez rõis q̈ ẽ rel'o declarãt3 z realẽ q̈ ẽ rel'o pducta Uerbũ g° declarat sõlr: s3 pr̃ declarat vbo. ñ qdẽ sõlr: s3 pncipiati iq̃ztũ cõicat ei notitiaz. Applican ãt ista ad dicẽ Sciẽd ẽ q̈ dicẽ sumit p° eẽn' b3 ãsel. mono. c°. 12. z sic tres sc vnũ dicẽs. z q̃l3 p^{a} sõlr dc z nulla dic alia ablatiue 2° psonar vt sigificat rel'oez gignẽt3 ad gẽitũ: z sic solus pr̃ dic 3°. appropate vt dic hitudinẽ rõis declarãt3 sõlr ad dclaratũ: z sic l3 oẽs sõlr dicãt selpis: inq̃ztũ ql3 ẽ actualis notitia tñ approprat filio q̈ ex vi pductiõis sue hẽt actualẽ notitiã. Pr̃ ãt ex ea vi qua pducit est mẽo z nõ producit iq̃ztũ ẽ actualis notitia.

¶ 4° sumit vt dicit hitudiez rõis declarãt3 ñ.

gdē fōlr: ꝫ pncipiatiue: ⁊ sic pr̄ dič ṽbo ⁊ ip̄e ac fili⁹ spū scō. Sic āt lꝫ pnle sigtū sit eēnle: tn̄ ꝯnotat notiōale. Sic ēt li ṽbo ꝯstruit ī hītudie pncipij fōlis sbauctoritatiui nō āt pnū actiui: eo ꝙ sic dicē n̄ ē căre. B ie. g p sigtū pncipale accipit rē declaratā. Deide sbiūgit. Ad q̄ōez igr dico ꝙ pr̄ n̄ ē sapiēs sapa genita. q2 eo sapit q̄ ē ꝫ aug. 7. de tri. Act⁹ .n. eēnlis n̄ ē alicut⁹ mediante aliq̄ vt pn°; nisi ia sit ei pnm eēndi fōle. vt pr̄ sapit sapia ingenita: vel pnm pncipiatim. vt fili⁹ sapit sapa igenita ꝫ magi. a qua. s. bꝫ ꝙ sapiat vel sit pnm sbauctoritatim reū talis act⁹ vt pr̄ creat ṽbo. B ie. Qui deide ad pūs q̄ōez rn̄dit recitans multas opiones. ℂ Pa ē. vt dr̄ simōis teriata i sūma q. li. s. s. accipit in rōe signi delectōis cōis. ℂ 2a vero gonf. dicentis ꝙ illa ꝓpō ē falsa ac retractata ab aug. i sili. i. illa pr̄ ē sapiēs sapiētia genita. ℂ 3a. alexā. de ales i sūma sic exponētis. idest amore q. spūi scō appropat. Cn̄ isto hic ē dur an. dicēs. Si dilige sumat notionalr. ē falsa. q2 sic intelliger̄, ita ⁊ diliger̄ sumit eēnr tm̄. Itē q2 pr̄ diligēt se notōalr ꝙ ē se spirar̄. Est at vera: si sumat eēnr quidez: ꝫ appropriate vt sit sensus. s. scō. i. amore q spūi scō appropriatur. B ie. ℂ 4a ē. s. tho. ℂ 5a. ē sua quā sic ponit. Dico igr ꝙ ī nobis amor ad volūtatē: bꝫ relatōez 2i mōi q̄ forte ē mutua. Ad amabile āt relōez 3ii mōi nō mutua. q2 ad amabile se bꝫ amor vt scīa ad scle. Absq2 ea ꝓducēs amorē denoīata possꝫ si eēt vel bū ipositū B actiue sigificans. Silr. s. s. ex vi sue ꝓducōis ē a ōr ois amati nec° app2opare nō ꝓpe. Jō bꝫ relatōez rōis ad sic amatū a q̄ ꝓducēs. s. s. de noiat pncipiatie p li diliger̄: vt pr̄ eꝫ ⁊ filiū diliger̄ se. s. s. sit ꝓducē aōrez q ē pr̄ is ac filij sic ēt pr̄ez dicē se ṽbo ē ꝓducē ṽbū ꝙ pr̄ez dclaret. Et sic diligē n̄ sūit mere notōalr aut eēnr ꝫ ꝯnotat notonez. i. ꝓducōes aōris. ē āt eēnle de ter' ꝓdicte bitunis ꝙ n̄ ē solū. s. s. ꝫ oē amabile. B ie. Diligūt g° se. s. s. pncipiatie ꝫ eum. Herue. āt hic sic dič. Oēs nūc ꝓcedunt ꝙ ille ablat° ꝯstruit ī bitue q̄si effe° fōlis. sumendo largefo°3 p oī denoīante. Et notāter dr̄ q̄si: q2 ibi ꝓprie n̄ ē effe°. Est aūt ingt scīēdū ꝙ q̄dā opatōes ī deo dicūt solū transitim rōis, vt

intelligere ⁊ velle q̄dā ṽo realē ī aliud suppositū realiter vt gn̄are spirar̄. Quedā ṽo dicit vtrūq2 vt dicē ⁊ diligē notiōaliter. Dicere. n. respicit illō ꝙ dicēdo ꝓducit. i. ṽbū ⁊ illō ꝙ p ṽbū repn̄tatur. Jdeo dicē ē idez ꝙ ꝓducendo repn̄tare. Et similiter suo° se hꝫ diligē ⁊ ē idez ꝙ producēdo in amatuz tendere. Prime g° sunt reflexiue. q2 intelligēs intelligit se: sed nō sunt notiōales. 2e vero e2° sunt notōales: sed nō reflexiue. 3e. āt sūt vtrūq2. Jō pater dič se verbo ⁊ diligit se amore ꝓducto. B ille.

ℂ Di. 33. 2°e. i. 2. et. 3. additio.

E distīctōe ꝓpetatū psonalium ab eēna scō. hic sic dicit. Propetas psōalis nō est for idē cū eēna nec cū psona. Et psona n̄ ē idē p° fōlr cū eēna. Q. ṽ āt ista oīa distinguātur sola rōe iprobatū ē. d. 8. in cōsimili ṽ attributis. Et tn̄ cū hoc stat ꝙ est ei vere ⁊ simpr idē Jō aliquid de sliquo ṽe dr̄ idētice ⁊ n̄ fōlr. B ie. ⁊ ītēdit ꝙ distinguūt ex nā rei. Grego. āt hic ar. 2. dicit ꝙ relatio siue persona ⁊ eēna nō sunt indistincte entitates: ꝫ q̄libet psona ꝑdicatur de eēna non ꝑdicat fōliter de psona vel eꝫ. B ie. Et p ꝑdicatōez formalē intelligit eaz q̄ ē per se pmo°. Aliqui alij ⁊ vt dr̄ est opio duran. hic vt recitat alson. ꝙ eēna differt realiter a ꝓprietate relatiua ⁊ psona ab vtroq2. Herue. at quol. i. q. 2. loquēs de mā attributorū dič q̄dā q̄ ad hoc ꝓpositū faciūt. Ait g°. Perfectōes attributales ⁊ eaꝝ formalitates distinguūt ꝫ ꝙ ꝑcise sumūtur: q̄ ꝑcisa sumptō lꝫ non possit fieri ī re. fit tn̄ ī intell. ⁊ hoc tā in simplici qn̄. s. ītelligens īperfecte intelligit: q2 ī enūciatio. hoc aūt in cōi fit dupr. p° ablte sine reduplicatōe sic. Justitia n̄ ē sapa. Q. ṽ. n. ē inferioris dr̄ able de supiori: iō si aliqua iustia nō est sapia. iustia nō ē sapa. 2° cū reduplicationez sic. Justitia vt sic nō ē sapia. Nō. n. cōpetit iustitie in cōi per se quicquid competit per se iustitie i spāli puta iustitie diuie. Fit ēt i speciali ī nā creata tā able q2 cū reduplicaōe q2 iustia creata n̄ ē sapia able ⁊ nꝫ inq2m iustia Fit ēt in spāli in nā increata. Nō gdē able dicēdo iustia dei nō est sapiētia dei. q2 ē falsūz.

Sȝ cū reduplicatōe dup. p° dicēdo sapia di inq̄ȝ sapia n̄ ē iusti 𝔷 2° sic. Sapia di inq̄ȝ sapia dei n̄ ē iusti. Et p° mō li iq̄ȝ cadit solū sup li sapia 𝔷 ē vez. q2 sensus ē q̄ aliqs ite pt vere apphēdē q̄ nō sit iusti eo q̄ sapia. q̄ ē vez. 2° āt mō cadit sup i totū 𝔷 ē falsum: q2 sapia ē fōlr ois pfec simplr. formalitate realr. vn̄ sapia 𝔷 iusti dn̄t vnā fōalitatē sȝ diuersis rōib⁹. hec ille sȝ cui⁹ mēte fōalitas vr̄ esse eēn rei itellecte vt est itellecta vl' itelligibilis ɔceptu adeq̄to. p rōez vo ɔceptū fōlez 𝔷 etiā obiectiualē: vt corrn̄det ɔceptu ipfecto. Naȝ qn̄ corrn̄det pfecto 𝔷 adeq̄to tūc idē ē fōalitas 𝔷 rō obiecti. Scot⁹ tn̄ oēȝ rōez obiuā diceret fōalitatē. Accipiēdo g° fōlitatē dicto quā ipe dic fōlitatē realē vr̄ q̄ eēn sit fōlr p petates 𝔷 ɔ. 𝔷 B ipe ɔcedit eadē. q. ar. 3° expsse. Si vero per formalitatē itelligam⁹ rationez sic differunt formaliter.

Di. 35. ar. p°. ɔ°. p° additio.

Et ipēb⁹ ponēdis vl' n̄ ponēdis ē mltip opio. P° est quā hēric⁹ ql. 4. q. 7. ascribit aug. q̄ dicit q̄ re itellectōis tota actiuitas attribuēda est aie: q̄ oēs rez ymagies ɔ se ipa pducit 𝔷 fo 𝔷 nullā spēȝ itellil suscipit a cōpore q̄ ē ignobili⁹ nā itellectiua. 2 ē ipi⁹ hērici ql. 5. q. 4. q̄ ite se hȝ passiue tn̄ ad p actū suū q est q̄dā notitia ɔfusa quā hȝ ab obo pñte n̄ p spēȝ itellil: sȝ p fantasma illustratū luie agētis deide actuat⁹: p talē actum actiue elicit aliū: q ē noti distincta. vtrūq̄ tn̄ actū sine spē hȝ. Idē tn̄ alh vr̄ fauē p opioi vt 3° ql. q. 14. dicēs q̄ ipȝ fātasma idiat 𝔷 abicit ite ad eliciēdā itellectōeȝ 𝔷 idē facit spēs sen re sensus. 𝔷 pp ea aug. dicit q̄ aia in se format. ymagies cognitoz. 3 ē godof. ql. 7. dicētis q̄ ipa aia itellecti vt sic re itellectōis nullā hȝ spēȝ nȝ actiuitatē. ymo nec ipe ite agēs imediate ɔcurrit effecti ad itellectōnē aut ad ipmēdū aliqd po: sȝ solū disponit obȝ vt sit aptū mouē po 𝔷 i ē tota cā itellectiōis. 4 ē durādi q nō solū negat cū pdictis spēs nec ponēdas i ite: sȝ ēt in sensu. 𝔷 dic l sup q̄ itelligē n' absolutū dicit sup po

sed solū relōeȝ pñtialitatis ad obm. 5 est scoti. i. d. 3. dicētis q̄ ad itellectōeȝ ɔcurrit sic aia 𝔷 obm in sua spē pñs 𝔷 vtrūq̄ simul ē cā ei⁹ totalis: sȝ pncipali⁹ ɔcurrit inte. q2 ē illimitatoz 𝔷 poit ex ɔ sole 𝔷 pticulari agente. Idem sentit. sanctus tho.

Di. 32. q. 2. ar. 1. ɔ°. 2. 𝔷 3. additio.

Trū de⁹ cognoscat alia a se: ē vari⁹ mod⁹ dicēdi. Nā grego. hic ipōit aristo. 𝔷 com. q̄ ipi. 12. metb. sen serit deuȝ nō itelligē alia a se. Sȝ qcqd sit de com. tn̄ ari. illud n̄ tenuit: sȝ solū q̄ de⁹ nō itelligit alia a se sic suū obm pn̄ 𝔷 p a q̄ specificet 𝔷 pficiat sua cognitō vn̄ vt allegat. s. tho. ɔ vbi hic adducit. idem pBs. 3. metb. 𝔷 i ɔ aia hȝ p icōueniēti q̄ de⁹ ignoret aliqd qɔ hoies sciūt. vtz vo alia a se cognoscat distīcte: herue ql. 2. q. 3. sic dic. Nō cognoscit oia alia distīcte ex pte cognoscētis q2 cognoscēt distīctis cognitōib⁹. sec⁹ ex pte cognitoz q2 cognoscit in spāli nāȝ p quā vna res distiguit ab alia. Quō aūt diuīa eēn vna 𝔷 simplicissi possit eē rō isti⁹ distīcte cognitōnis diuz: idē ibidē sic dicit. hui⁹ distīcte cognitiōis rō nō ē distīctio rōis: q2 ens rōis nō est rō q̄ aliqd alicui realr̄ cōueniat: sed hui⁹ rō est eminētia diuīe cognitōis: q2 in ea eminenter ɔtinet ois alia cogni° exñs vl' possibil' q̄ȝ ad id q̄ pfectōis hȝ. c⁹ ē cognoscē igenerali 𝔷 i spāli vsq̄ ad vltia distiguēda. Duran. vo B dicit q̄ hui⁹ rō ē q2 diuīa eēn tāq̄ sufficiens cā oiuz effecti oia i se eminēter 𝔷 vtualr̄ hēt pp q̄ inte plene cognoscēs illā 𝔷 vtutē eius cognoscit oia vsq̄ ad vltia distinctiua. q2 ad oia se extēdit ei⁹ vt⁹ 𝔷 cālitas. Pe. āt de pal. dicit q̄ hui⁹ rō ē q2 vtualr̄ ɔtiet oēs silitudines repn̄tatiuas. Sȝ. s. tho. i. ɔ gē. visus ē habuisse motiuū q̄ p⁹ hūit dura. Oia tn̄ pdca fere in idem veniunt. Finis.

Eadē. q. ar. 2° ɔ. 7. additō. Scō; durādo hic si loquamur ɔ scia in se: q̄lȝ scia ē singularis: q2 existit. vl'ia. n. nō existūt. Et sic scia dei ē q̄dā singlaritas sicut 𝔷 sua eēn. Si vo loq̄mur de eaz ɔpatōe ad obȝ: sic vl'is est que ē de vl'i obo vt nr̄a. pticlaris vo q ɔ pticlari

Scia g

Scia g° dei isto° lz nz vlis nz ꝑticlaris sit si/ tm̄ alterꝝ hoꝝ oꝫ dare ē ꝑticlaris: sicut ⁊ suuz p̄n'e obz. i. eēnᵃ diuia. Jp̄a. n. ē aliqū o ꝑti'ᶦˢ qꝛ lz ꝑti'ᵉ sit icōicabile hoc tm̄ nō ē nisi ꝫ icōicabilitatez: q̄ cōicabilitati vlis oppoʳ. Scia. g° dei ꝺ seip̄o ē ꝑticlaris qꝛ gcqd scit ꝺ seip̄o scit ꝫ rōez ꝑticlaris. Qua ꝺo hz de alijs: est vlis ⁊ ꝑticlaris: qꝛ creatura cognoscit ꝫ oēz rōez vlēz ⁊ ꝑticlarē. B lᵉ. Scito ꝑ hijs q̄ vlī/tas medioꝝ. i. ɔceptuūz ⁊ p̄missaruz ⁊ vlitas obiecti se cōmittantur.

¶ Di. 36. ar. 1. ɔ°ᵉ. p'ria ⁊ 2ᵃ additio.

Uid sit idea ē dupʳ opinio. ¶ Pᵃ est heruei hic dicētis ydea ē foᵃ extrīseca ad cuius imitatōez agēs ꝑ inteᵐ aliqd ꝑducit actu vl' aptitudiē. Et ꝫ aliquos n̄ ē p̄nᵐ cognoscēdi creaturas ꝫ suū fōle: qꝛ illud est respectus imitabilitatis. Si enim illud eēt absolutuz in deo eēnt plura abᵗᵃ sicut ⁊ plures idee. Sz n̄ valet B motiuū: qꝛ nō ē reᵘˢ: sz ei⁹ fūdamētū Et si autētici dīt q̄ ē qd respectiᵐ itellige fūdamētalr ⁊ nō fōlr. Sūt āt in ꝺo plura abᵗᵃ ꝫ rōez. Est g° p̄nᵐ cognoscēdi i q̄. i. eo° q̄ res cognita ē p̄nᵐ cognoscendi id q̄ relucet in ea. Et si iste cognitōes eēnt diuerse: pᵃ eēt cā 2ᵉ. Spēs āt vt sic n̄ ē cognita nec p̄nᵐ cognoscēdi i q̄: sz quo. B lᵉ. ¶ 2ᵃ āt ē scoti. i. d. 35. dicētz ydea ē obz cognitū ab iteˡˡ di: ita q̄ lapis vt hz eē cognitū i ꝺo: ē idea lapidis. Et B ꝑbat ex diffio° ydee quā dicit ꝺ mēte aug. Jdea i qt ē rō eterna i mēte diuia ꝫ quā aliqd ē formabile vt ꝫ ei⁹ ꝑp̄az rōez. Lapis āt cognit⁹ ē rō lapidis ꝑducibil' sic dom⁹ i mēte ē rō dom⁹ fabricāde. hāc opinionē seqꝭ durā. d. 36. dicēs q̄ idea nō ē act⁹ itelligēdi nec spēs itel/libibil': sz obz cognitū. tū qꝛ ad ideā respicit ite° agētis: cū ip̄a sit exēplar. g° termiāt itellectiōez: tū qꝛ artificiatū nō assimilaꝭ spēi vl' itellectōi: sz sibi ip̄i in eē cognito. Et cū obz a ꝺo cognitū sit ꝺi eēnᵃ ⁊ creat'a pᵐ n̄ p̄t eē idea vt dic ⁊ ꝑbat ꝑ arguᵗᵃ B recitata. B lᵉ. Ur̄ āt mihi q̄ iste opiōes realr̄ sint vna. vr̄ ēt q̄ sit opio. s. tho. Si s̄ae itelligim⁹ q̄zuis alijs vbis vtaꝭ. vn̄ idē ē dcā res i eē cogito vt dīt isti ⁊ rō rei fōlr seu repn̄tatie sūpta vt loqꝭ. s. tho. ¶ Eadem: questiōe ⁊ ar° eodez ɔclusiōe. 5. additio. Penes quid vero distiguātur idee: herue⁹ vbi. s̄. sic dicit. Sūt aūt plres ꝫ spēs sp̄ātissimas repn̄tatas. Prouēit vero ꝺtualr ista pluralitas p̄ncipalr ex ꝑfectōe diuia eminēter oīa repn̄tāte: ⁊ scḋario a creaturis quaruz diuersitas realis infert diuersitatē rōis in h̄nte hitu'ᵉˢ ad illas. fōlr āt ɔpleꝭ i itellectōe eēntialr vt mutabil'a plib⁹. Et lz id q̄ ē idea sit p̄us notᵐ q̄z creatura: n̄ tm̄ sb rōe idee: sed ɔ°. p°. n. itelliʳ eēnᵃ ꝺi ⁊ i ea creature oēs ꝺ ide rō idee ⁊ ideaꝝ differēᵃ. B lᵉ. ¶ Scḋa āt opio. s̄. poita dicit q̄ distiguꭍ ꝫ distictōem oꝺoꝝ ⁊ cogitoꝝ a ꝺo. ⁊ idē ē cū dicto heruei. Ur̄ ēt ꝫ isto s q̄ idee hēant ꝑp̄uz q̄cūq₃ hn̄t ꝑ p̄az eēnᵃᶻ: qꝛ oīa tali distīcte itelligūꭍ a ꝺo ⁊ hoc exp̄sse tz durā. ɔcedēs q̄ accidēᵃ ⁊ mā hn̄t ꝑp̄as ideas. ¶ hēri. āt q̄l. 7. q. i. dic distī/ctā ideā hr̄e q̄cūz sūt entia ex̄ aīaz hn̄tia distīctā ⁊ ꝑp̄az ētitatē. Ex quo īfert q̄ octo sᶜ ca/rētia idea ꝑp̄a. s. p° 2ᵉ itētiōes. 2° ꝑuatiōes qꝛ neutrū hoꝝ ē ens ex̄ aīaz. 3° relōes qꝛ non distiguūꭍ a reb⁹ absolutꝫ. 4° artificialia qꝛ n' suꝑaddūt reb⁹ nālib⁹ nisi relōez. i. ordinē priū iter se. 5° gn̄a. 6° differētie. 7° idiuidua. qꝛ nō sunt aliqd distictū a nā specifica. 8° nūeri. qꝛ n̄ dicūt entitatē distictā a q̄ztitatib⁹ ɔtinuis ex qb⁹ ɔstituūtur. B ille. Quid vero sit dicendū. Secūdū. s. tho. hic hēs ɔclusiōe. 5.

¶ Di. 38. ar. 2°. ɔclusiōe. 4. additio.

Uomō itelligaꭍ q̄ id q̄ iam ē possit nō eē ⁊ quō itelligātur dicta cap̄o. ad pᵐ grego. ɔ hāc ɔclusiōez ex hijs ɔsiderādū ē. q̄. a. volūtas cuz iam fuerit in. b. instāti nō p̄t velle ⁊ nolle. c. volibile nz sil' nz successiue: sz añ q̄z eēt in illo B poterat diuisiz tm̄. Et iō cū in. b. vult. c. nec° ex suppoītiōe vult. c. ⁊ tm̄ abᵗᵉ est poᵗᵉ ꝑ eodē istanti q̄ nollit. c. nō qꝛ tunc hoc possit. a. volūtas sz qꝛ añ potuit nolle. c. Et B ē dicē q̄ hoc ē tūc poᵗᵉ logice ⁊ abᵗᵉ: sed non ex suppo° q̄ iaz voluerit. c. in. b. Sic itelligo cap̄o. B ⁊ herue. i. q̄l. q. i. ar. i. in p̄n°. Sz tm̄ ꝑ maiori hoꝝ notitia sciēdū ē q̄ ꝫ grego. i. d.

38.q.i.ar.3. poª libera pōt in opposita ꝓ eodē instāti ita ꝙ ꝓ eodē istāti ī q̄.a.ē pōt ēt .a.nō eē vt vere dicat.a. nūc ē ꝛ nūc pōt nō eē nunc ꝛ hoc in sensu diuiso. Nō aūt hoc ideo ē qꝛ .a.in vno instāti possit sil' eē ꝛ nō eē ꝙ ē sensus ꝯposit⁹. Sꝫ qꝛ in vno istāti possit mutari de eē ī nō eē ꝙ ē sensus diuisus.qꝛ mutaº nō ē sine successiōe. Sꝫ iō ē qꝛ simplr poˡᵉ ē.a.ꝓ suā cāz nō poni. vñ res ē ꝯtigēs ēt qñ ē.B iᵉ. Et istud met tenuit sco. eadē distīᵒᵉ ꝛ ē mens herue] ꝛ cap.gcgd sentiat ocbā ꝙ vr̄ tenē oppositū. Illud vo dictū pBi ꝙ ē diī ē necᵉ ē eē ꝫ grego. vbi.ē.d.38.q.i.ar.3. sic itelligit.qꝛ li diī pōt teneri aduerbialr ꝛ ꝯditōalr. Nā ꝫm hoc.liºpºde sillo'.ypoᶜᶦ li cū seu li diī eq̄ facit ꝓpoᶜᶦ ꝯditiōalē sic li si. Et si stet 2ᵒᵒ ꝓpō ē ꝯditōal' ꝛ va ꝛ sensus ē oē ꝙ ē si ē.est. vt de notet necitas ꝯñe. Si āt stet aduerblr ꝛ ꝓpo sito sumat ī sēsu ꝯposito ē ēt va: qꝛ sensus est ꝙ ista sit necª oē ꝙ ē qñ ē est.B iᵉ. Idē vtualr sentit sco.eadē distīctōe. ꝛ idem sentit .s.tho. quā do dicit ꝙ ibi est necessitas suppositiōis.

¶ Eodē arᵒ. ꝯᵒᵉ.6.additio. Quō se hēat vitas q̄ ad ꝓpositōes singulares d̄ futuº sūt mlte solēpnes opiōes. ¶ .pª ē greg.iᵒ.d.36.q.i.ar.2.dicētis pº ꝙ oīs ꝓpō singlāris d̄ futuro est va dteriate ita ꝙ cuiuslꝫ ꝯdictiōis est altera pᵒ va: lꝫ nos illā dteriate ignoram⁹ ꝛ addit ꝙ ī hac pte pBs turpiter errauit ꝯ logicam ꝛ philosophiā. Dic 2ᵒ ꝙ oīs tal' va qñcūꝫ fuit va fuit: ꝛ si sp̄ fuisset vera. Dicit 3ᵒ ꝙ nulla ꝓpositio singularis de in eē affiª vel negatiua de futuro ꝯtingētī ad vtrūlꝫ ē necº va. Hanc ēt tēuit moach⁹. ꝛ addit ꝙ nˡ pōt icipe eē futurū nᶜ dsinē eē futurū: nˡ pōat ī eē. ¶ 2ª opio ē pBi pº piar. ī sine dicētꝫ ꝙ nll'a singlāris de futº cathecª ī mā ꝯtigētī ꝛ itellige d̄ sbo sinª ē deteriate va l' falsa. Dr āt d̄ sbo simª ꝓp tales ethiopꝫ alb⁹ disputabit quā ꝯstat eē dteriate falsāz. Cū hijs tñ stat ꝙ singlāris negatiua de copulato p̄dicato ex p̄dicatꝫ duarū p̄dicatarū sit falsa vt hec oīes crastina nō erit nꝫ nō erit.B ex illo. Uidet āt mihi posse dici sic. Duplr dr̄ ꝓpō de futº .pº sic d̄ mā d̄ q̄ enunciat vt āti xpo ē futurus. alio mō qꝛ ē d̄ vbo futuri tpis vt ātixº ei it. Pᵉsᵉ d̄ vbo pñti ꝛ hsit dete

miatā vitatē l' falsitatē sic alie q̄cūꝫ sec⁹ d̄ 2ᵐ nisi sic exponāt vt aduerbū pñtis tpis reducat. vt niniue sbuertet .i. sbuersio niniue ē futura ꝛ ezechias moriet .i.ˡ mors ezechie ē futura. Tūc.n.idē ē iuditiū d̄ eis vt d̄ alijs. Pro āpliori tñ dictorū notitia rursus sciēdū ē pº ꝙ dteriatū oppōit ī deteriato seu idifferēti. Indifferēs āt ē idē ꝙ ꝓuatū diffeª ꝯhēte ꝛ dterminate ꝛ ꝯñr idifferēs ē ꝯhibile nō ꝯtractū. Deteriatū vo ē oē ꝯtractū ꝑ diffeᵃˢ l' foᵃˢ ad aliqd̄ eē sicut socra.ꝑ albediēꝫ dteriat⁹ est ad eē albū. Est aūt aliqd indifferēs ad aliq̄ duo opposita triplr.pº qꝛ vtrūqꝫ eorū ꝯᵗ ei in poª ꝛ neutrū ī actu siue eq̄lr ad illa idiet siue nō. vt volūtas ad velle hº ꝛ nolle iª. Et supficies palida ad albedinē ꝛ nigridinē.2º vo qꝛ lꝫ alterū eorū ꝯueiat ei actu nō tñ necº sꝫ vtrūqꝫ ei ꝯueīt vicissꝫ ē poˡᵉ abˡᵉ poª logica q̄ ē nō repugnātia teriorū. Istoº oīs creatura tā necª q̄ꝫ ꝯtingēs est idifferēs ad eē ꝛ nō eē.3º qꝛ vtrūqꝫ vicissꝫ pōt inēē ei nō solū poª logica: sꝫ reali creata q.s.ē vt⁹ creati agētꝫ. Istoº necarla nō sūt idifferēª: vt pꝫ. nec ēt ꝯtigēª pñtia q̄ ad illā mēsurā sꝫ quā sūt pñtia.i.q̄ ad pñs nūc: qꝛ ꝙ nūc ē nll'a creata vt⁹ pt facē nē nō eē lꝫ añ B potuissꝫ ꝛ lꝫ ēt ꝑ cā possit ei ꝯueīre nō eē ea rōe q̄ ē futurū.i.q̄ ad aliquā mēsurāz q̄ erit p⁹ B nūc. Sola gº futura ꝯtigēª istoº sūt idifferēª ꝓ mēsura ꝓ q̄ futura sūt: qꝛ ꝑ vtutē nālē suarū cāꝫ possūt esse ꝛ .qꝛ taliū cāe īpediri possūt alias nō eēnt ꝯtingētia. Impedirī inqꝫ dēs vl' q̄dā ꝑ alias cās nāles. possūt ēt ꝑ nālē poᵃˢ nō eē. Sciēᵐ ē 2º ꝙ deteriatū similr dr̄ trib⁹ modis oppositꝫ. pº qꝛ alterū oppositorū ei iest .2º qꝛ iest necº abˡᵉ vt eē bō.3º qꝛ iest necº iordie ad cās nāles vt eē celo ꝛ āgel'. Sciēdū ē 3º ꝙ ꝓpositio affiª dr̄ va si p̄dicatū ꝯueīt sbo: falsa vo si ꝯᵗ oppoīᵐ p̄dicati. Eꝯº āt ē d̄ negatiª: qꝛ ē va si sbo ꝯᵗ oppositūꝫ p̄dicati: falsa vo si ei ꝯᵗ p̄dicatū. Silr affiª ē va dteriate si sbꝫ ei⁹ sit dteriatū ad eē p̄dicati vt hec. socra.ē hō: qꝛ socra. ꝑ foᵃˢ q̄ ē hūanitas quā hꝫ dteriat ad eē hoīeꝫ: nō est aūt deteriate vera si nō sit dicta dteriaº. Idē quoqꝫ suoº dicēdū ē de negatiª ꝛ de ea q̄ ē de futuro. qꝛ ē dterˡᵉ vera cul⁹ sbm erat dteriatū vl' nō erat dteriatū ad eē p̄dicati. Ex hijs aūt

oib⁹pz q̃ cũ oĩs ꝓpõ. sit va vl'falsa singl'aris de ꝯti[ti] futuro ē va l'falsa d̃teriate p[us] q̃ꝛ ꝑdicatũ ĩ erit sbo vl'ñ ĩ erit ꝑ mēsa futura. Jt q̃ꝛ sic est vera q̃ nõ est falsa vl'eꝯ[o] ita q̃ ad eesse verũ vl'falsũz d̃teriat ꝑ so[rtes]: que ē veritas vl' falsitas. Et hoc intendit grego. Sz nõ ē vera vel falsa determiate tertiomõ ꝛ hoc intendebat aristotiles in' sua determiatiõe vbi .s. lz ibidē arguēdo videaẽ aliter sonare. Sensus ergo ei⁹ ibi est q̃ tales ꝓpositiões nõ sunt de deteriate idest necessario inordine ad cãs naturales. cũ ita sint ve vl'false q̃ naturalr possunt mutari in oppositã qualitatẽ absolute. ꝛ si nõ ex suppo[e] q̃ sunt vere vl'false. Intelligeñt ista in hijs que sunt de reb⁹ naturalib⁹ vl' a voluntate creata nõ in alijs. Jsta eniz iesus veniet iudicare viuos ꝛ mortuos. nõ põt naturaliter mutari in falsitatẽ. Sciẽduz etiaz q̃ aureo. hic tenet q̃ singularis cathego[ca] de futuro cõtinenti nec vera est nec falsa nisi sit de p:edicato disiũcto. vt sortes erit vel nõ erit' q̃ est nec[a]. Dicit etiam q̃ nihil est determiate futurũ: ꝛ q̃ deus nõ cognoscit futura ꝯtigẽtia.

¶ Di. 41. ꝯclusione prima additio.

Tria i nobis sit aliqua causa predestiatiõis vel reꝓbationis est mi'tip[x] opinio. ¶ P[a] ē que olim fuit aug. vt patet sup epistolã ad ho datũ dicẽtis. Et si bona vl'mala opera in p:escientia dei non fuerunt electiõis vel reprobatiõis causa: secus tamẽ de fide ꝛ infidelitate. vt in iacob ꝛ esau fuit. hec ille. Sed hoc reuocauit ꝑmo retrac. capitu[o]. 22. ¶ 2[a] ē magistri hic dicẽtis. Nullũ est meritũ predestinationis aut reꝓbationis. Sed cõtra ingt q̃ꝛ aug. libro. 83. q. q. 9. sic dicit. Cui vult deus miseref. ꝛ quem vult indurat: sed hec dei volũtas iniusta esse nõ potest. venit eniz de occultissimus meritis. ꝛc̃. vt patet in littera. Et respõdet magister q̃ ista reuocauit in simili reuocando supradicta. ¶ 3[a] est henrici quol. 5. q. 5. dicentis. Actionis diuine vt exit a deo: nulla ē ratio effectiua nisi diuina volũtas: nec finalis nisi maĩsestatio diuĩe bõitatis. Secus autẽ vt terminãtur ad obiectũ. q̃ꝛ p:o ratione diuine actiõis assignatur id per q̃d obz cõgruit fini q̃ est bonus vel malus vsus liberi arbitrij ꝑuisus. hec i[e]. ¶ 4[a] ē vt videf scoti hic dicentis. post multas opiniões. Posset aliter dici q̃ predestiatiõis nulla est ratio ex parte ꝑdestinati. q̃ꝛ deus ordiate vult. g[o] btificãdo ꝑmo vult. facit deinde dĩa bona cõferentia ad illuz: sed secus de reꝓbatiõe ex parte reꝓbati: q̃ꝛ ē ei⁹ aliq̃ rõ si inq̃z[m] exijt a deo sz inq̃z[m] termiaẽ ad hoc obz ꝛ nõ ad illud. q̃ꝛ sicut de⁹ nõ punit nisi cũ q pri⁹ peccauerit: ita nec vult puĩre a fil'i nisi ꝑus viderit hĩtudinẽ peccatoꝝ. h i[e]. Cõcludit ãt sic dicẽs. Cũ apostol⁹ istã mãz sbi cõpbẽsiblitate ꝯphẽderit eligat q̃sq̃ quã opioez voluerit ex ꝑdictis. s. magistri. s. tho. ꝛ henri. dũmõ saluet saluãda circa deũ. h i[e]. vr ãt mihi mirabl'e si ĩ mea ptãte ē ab[te] loquẽdo facẽ q̃ sim vl'nõ sim ꝑdestinatus. vt ꝯcedit cõp. ꝛ verũ ē. q̃ nõ sit ẽt ĩ me cã sine q̃ nõ ꝑdestiatõis .i. velle moueri a deo q̃ ad adultos. vl'mot⁹ aliene fidei q̃ ad puulos Et sit cã sine q̃ nõ reꝓbatiõis. s. nolle ꝯsentire diuine motiõi. Sed nihil volo asserere.

¶ Di. 45. ar. 2. ꝯclusione 2[a] additio.

Tria deus ad ex̃ opeẽ vt volẽs. i. hĩte libtate ꝯdictiõis l' nec[o] sic scribit alma. 2[o]. d. i. q. 2. dicẽs. Scot⁹ frãcis. ꝛ gñal'r scotiste tenẽt q̃ aristo. senſit deuz agẽ ad ex̃. nec[o] ꝛ tñ ad hoc nõ allegãt. Ego vo hoc app. aristo. vl'comentatorẽ nõ inuẽio. ꝛ vtiq̃z censor auerrois s. tho. in hoc eum ĩpugnasset si euz sic tenere credidisset. h i[e]. ¶ Herue. ãt q̃l. 3. q. 6. sic dic̃ Probabili⁹ est nob deũ agere nec[o] q̃z libe lz falsũz sit. h i[e]. hic ẽt. d. 44. dicit q̃ pħs credidit deũ vti celo sicut instr̃o ꝛ hoc nec[o] in hijs que nata sunt fieri v̇tute creata: q̃ꝛ credidit in qt q̃ ab dĩo in mo[li] nihil possit ĩme[te] ꝛ nouiter ꝓducẽre. h ille: sz scio q̃ forte ꝑ pħz nõ aristotelẽ: sz pħos in cõi accipit: q̃ꝛ. s. vt ipe dicit 2. quol. q. 3. aliqui pħi dixerunt deuz agere necessario: quibus tñ remanebant difficultates humano ingenio insolubiles. hec ille. Ex quo colligif q̃ de nũero hoꝝ non fuit aristo. ſm eũ vel saltem secũdũ veritatẽ. Finis.

¶ Incipiũt additiões i 2m libꝝ Joãnis capo.
¶ Secundo di.i.cõclusiõe pa ꝛ 2a. Additio.

Erũ deꝰ aliqd potuerit ab eťno creare: sũt mlte opiones q̃ꝝ due sũt extreme ꝛ 3a neutra 4a vo me. ¶ Pa e capo. ꝛ mltoꝝ thomistaꝝ quã ẽt herue. B seqt. dicẽs ꝙ deꝰ potuit eťnalr ꝓduxisse creaturas ꝑmanẽtes ꝛ ẽt successiuas. ita ꝙ motꝰ celi potuit isto tpe durasse: ꝛ gñões isťe potuerũt ꝑcessisse. Et coñr ad argta q̃ i 2ria fiũt rñdet vt capo. B. Dic tñ qdã ꝓpria q̃ i mãgine B suis locis hẽs. ¶ 2a ãt ẽ henri. ql.1.q.7. ꝛ ql.9.q.17. cuiꝰ ẽt faltẽ ꝓ maiori pte sũt argta recitata per scotũ dicẽtis: ꝙ nl oĩo potuit ab eťno ꝓduci. Hãc ẽt sequitꝰ ẽ aureo. ¶ 3a vo ẽ scoti B cuiꝰ finaꝫ nõ ẽ facile vidẽ: si aliqd deteriate i hac mã credidit: cũ ad vtrãqꝫ ꝑtẽ arguat ꝛ vtriusqꝫ ꝑtꝫ rões soluat. Almafetanꝰ ãt B. attribuit ei aliq̃ ex qbꝰ seqt 2dictom nr̃e 2clusiõis: sed bartho. feltrẽsis discipls scoti dic ꝙ scotꝰ hic vtrasqꝫ ꝑdictas opiones tꝫ eẽ ꝓbabiles l oibꝰ vl'i qbusdã ẽtiñ speb. ¶ 4a ãt media est durãdi quã ẽt seqt bernar. lõbar. Dic ãt ꝙ deus eťnalr potuit creare res ꝑmanẽtes ñ ãut successiuas nꝫ ꝑmanentes B successiuis puta celũ B motu. Et aristo. iqt durã. 2ria sentiẽs q̃ ad eťnũ motũ ꝛ eťnã gñonẽ nõ solũ 2 fideꝫ ꝫ ẽt 2 pBiaꝫ loquutꝰ ẽ. B 1e. Et vltra rões q̃s recitat B cap põt sic ꝓ ista opione 2firmanda argui. Si eťna fuisꝫ hoiũ ꝛ aialiũ ꝑfectoꝝ gñõ. aut deꝰ ꝓduxisꝫ imete sine reu cã aliquẽ vl' aliq̃s vl' ifinitos hoies: aut nõ. Nõ 2m. qꝛ ĩpote ẽ faltẽ ꝫm. s. tho. quẽ hñt tenẽ thõiste 2 q̃s arguit vnũ hoiẽ ꝓduci ṽtute celi aut alterius create. Et si dicat ꝙ celũ ꝓduxit hoiẽ mediãte alio hoie tãqꝫ agẽte vniuoco i ifinituꝫ hoc nõ valꝫ. pº qꝛ ex hº seqt ꝙ deꝰ nullũ hoiẽ imete fec: ꝫ oẽs sũt a creata. 2º qꝛ totꝰ mltitudis ifinitoꝝ hoiũ ẽ aliq̃ cã: cũ ipa sit aliqd ꝛ nõ sit pa cã. Hec ãt cã nõ põt eẽ celũ imete vt potuit: nec mediãte aliq̃ hoie: qꝛ ille necº ꝓduxisꝫ se: cũ sit ꝑs illius mltitudis q̃ icludit oẽs hoies. gº ẽ deꝰ. Ex hº ãt seqt ꝙ sine deꝰ imete fecerit vnũ hoiẽ siue ifinitos: ñ potuit eťna fuisse gñõ: qꝛ illoꝝ qlꝫ ifinito tpe stetisset añq̃ꝫ genuisꝫ. ymo añ q̃ꝫ gñare cepisꝫ. Nã i generatõe reqrit motꝰ: cuiꝰ terꝰ nõ potuit ꝑcedẽ oẽ tp̃s neqꝫ cõcomitari: qꝛ añ ipꝫ ꝑcedit motꝰ ꝛ 2ñr tp̃s aliqd ꝛ 2ñr tp̃s ifinitũ. Eodẽ mõ arguit de aialibꝰ oibꝰ ꝑfectꝫ. Arguit ãt ideꝫ de aialibꝰ ꝑdictꝫ sil' ꝛ de iꝑfectꝫ ꝛ de plãtꝫ sic. Q̃dlꝫ. n. tale est a celo ꝓductũ ꝑ motũ ꝛ 2ñr añ qlꝫ tale ꝑcessit tp̃s ifinitũ. ꝛ 2ñr tp̃s reliquũ ꝙ seqt ifinitũ ẽ finitũ necº ꝛ in eo ẽ facta gñõ q̃ 2ñr erit finita. Dices ꝙ sol ifinitas plãtas gñat ꝑ motũ ꝛ tñ vll'a eaꝝ ẽ añ quaꝫ sol tpe ifinito nõ fuerit sine gñoe. Et rõ ẽ qꝛ cum tp̃s ptm sit ifinitũ: ab eo possũt auferri ifita ꝛ adhuc remãebit ifinitũ. Sꝫ 2 pº. qꝛ ifile ꝑtes nõ ꝓportõales cuiꝰa sũt gñonũ tp̃a sic 2iuncte 2stituũt ifinitũ. ita ꝛ ab eo ablate id totalr tollit. 2º. Aut a pte añ est aliqd tp̃s i q̃ nll'a fuit gñõ aut nõ. Si nõ. gº tp̃s ifinitũ ñ ꝑcessit oẽꝫ gñoeꝫ plãtaꝝ ꝙ ẽ 2 ꝑdcã. Si sic: diuidat illud a tpe i q̃ sũt infile gñoes ꝑ istãs. a. ꝛ claruꝫ ẽ ꝙ tp̃s gñonũ ẽ finitũ: qꝛ claudit iter. a. ꝛ. b. pñs istãs. ꝛ 2ñr gñones sũt finite. Ad motiuũ aũt dr ꝙ ab ifinito possũt auferri ifinita: ꝫ ñ possũt eẽ ablata sine totali eiꝰ 2sũptõe ꝛ sic acceꝑto oĩ tpe gñonũ ifinitaꝝ nl restat. Dicit etiã ꝙ ab ifinito possũt auferri realr infila finita: dũmõ ablato rẽdat ad eã ptẽ ꝫ quã ẽ ifinitũ vt pꝫ i futuro tpe eũdo ṽsus futuꝝ realr ꝛ ꝫ rõne: ꝛ pꝫ ẽt i p̃to ꝫ rõne eũdo ṽsus ꝑteritũ nõ ãt realr eo ꝙ nl realr moueat in ꝑteritũ. Alr ãt nõ põt ista ablatio fieri vt pꝫ i futuro veniẽdo ṽsus pñs. ꝛ silr idẽ ẽ de ꝑterito veniendo ṽsus pñs. Dicet ꝙ single gñoes sũt post tp̃s ifinitũ: ꝫ nõ oĩs sil. Sꝫ 2. Nulla. n. gñõ ẽ 2pleta nl 2plem post tp̃s ifinitũ pte: gº tñ cõpleta pꝰ tp̃s ifinitũ ẽ gñõ cõpleta. gº oĩs gñõ 2pleta ẽ 2pleta pꝰ tp̃s ifinitũ. Dices ꝙ veꝝ ẽ sũpto ll oĩs distributiẽ: ꝫ ñ colectiẽ. 2 pº qꝛ ꝑdictm 2ueniẽs aliqbꝰ oibꝰ distriue ñ nõ 2r eis collectiẽ: iõ ẽ qꝛ vnũ eoꝝ repugnat alteri i tali ꝑdicato. vt dicẽº oẽs apli sũt vnꝰ. ꝙ ĩ ꝓposito

ñ appet.2°.q2 oȝ istaꝝ gñouȝ eẽ aliquã vnaȝ
cãȝ ex tota ista mltitudieȝ vt per aristo.pȝ.8.
phy.Illa ãt nec° fuit ab etno ꝫ te. Tal'ãt cã
enim nullã gñoeȝ potuit ꝯplẽ n'post tpſ ifi tus
vt pȝ ex dictȝ.g° ifi to tpe fuit sine ꝯpleta gñoe
g° oẽs collecti fueñt p⁹ tps ifi tus.Arguit ẽt
φ n'mot⁹ circl'arȝ celi potuit eẽ etn⁹ sic p°.q2
ñ alñ nõ fuissȝ gño.fuissȝ cã sine effe u. ñ ãt sp
fuissȝ:gñoes ifi te pcessisent.qd ẽ iprobatũ.2°
rõe iã tactã. Nã motoꝛ celi nullã circl'atiõeȝ
pfecissȝ n' p⁹ tps ifi tus.cũ ille ꝯpleãt ifi te ali
cui⁹ tpis.g° ifi to tpe fuit sine ꝯpleta circl'atõe
g° oẽs ꝯplete sꝫ fi te nũero.q2 sꝫ facte ĩ tpe fi to
n' dicat φ ĩ tpe infi to ꝯpleuit vnã eaꝝ ꝫ.ari.6.
phy.ꝛ nihilõin⁹ hẽbit ĩtẽtũ.q2 illa nec° eẽt p a
Cõsi' iteꝝ ista positio.q2 solutões ad rões in
ꝯtrã ñ sꝫ appẽtes n' pbabiles.g° ipẽ rões vi
dẽt pbabiles. Pȝ ãt añs.q2 soluẽdo oȝ dicẽ
mlta q̃ maioꝛi hoĩuȝ pti ẽt sapiẽtũ videt ab
surda vt φ de⁹ ñ potuit tot angelos pducere
quot ãnis.ymo quot milib⁹ annoꝝ ãgel⁹ po
tuit celuȝ voluẽ ꝛ ifi ta aĩalia gñare.Et φ oe⁹
potuit pducẽ aliq̃ q̃ ñ potuit ꝯfuare.puta ifi
nitas plãtas aut bestias ꝛ φ creã° celi sꝫ mo
tu sit ĩ istãti φ ifi to tpe durauit:cui corñdẽt
ifi ta ĩ tpe phisico in q̃ꝝ q̃lȝ ẽ illa pductio.ꝛ φ
motoꝛ celi successiue apphẽderit ifi ta.puta i
fi tas ter⁹ mot⁹ sui orb. Nõ.n.mouet ad ifi tus
nisi apphẽso ter°.9.8.7.6.5.4.3.2.1.annoꝝ
addita tpi pterito ñ faciũt ĩ a mai⁹.Si cui aũt
placet ista positio ꝛ ĩ sctõ tho. iueñt aliqd re
pugnãs.dic φ.s.tho.ex sñia sua ñ deteriauit
φ successiua pñt eẽ etna:sȝ soluȝ ex sñia ari.ꝛ
alioꝝ pħoꝝ.qd pȝ.q2 ĩ p a pte solueñs ad rõeȝ
d ifinitate aĩaꝝ q̃ seqt ifinitã gñoeȝ:recitatis
opĩoib⁹ alioꝝ dic φ illa rõ ẽ pticl'arȝ ꝛ φ ipẽ
vbi qrit d creatã an aliq̃ eẽ potuẽit etna.vbi
maĩfeste pȝ φ ipe d successiuis noluit se itroit
tert.Uidit.n.φ forte illa rõ ꝯcludebat. Cui ãt
nõ placet:hȝ :hic ĩ capo. qd ad h mot⁹ dicat
hec ãt dicta sint ad excitãdos studẽtiũ aĩos.
¶ Di.p a.q.2.ꝯ°e.i.et.2.et.3.additio.

E creatõe qd fit herue.hic sic di
cit.Creatio ꝫ aliq̃s ẽ id φ ẽ fõ
male ĩcreato.i.eẽ cui⁹ sꝫ ẽ cẽn a
sic calefactio ẽ fõle in calefacto

.i.caloꝛ.lȝ sit differ a.q2 p calefac oẽȝ ñ pducit
sꝫ caloꝛis sic p creatõeȝ sꝫ eẽ.Sȝ q2 h dato
creatio hẽret sꝫȝ ꝛ pari rõe gño eẽt eẽ ꝛ ñ fo a
ꝛ ẽt eẽ eẽt cã media coopans ĩ creatõe creat e.
iõ dico φ creatõ acti e ꝛ passi e sumpta ẽ ppꝛie
res creata q̃ p creatõeȝ acqrit.sic gño° ẽ fo a p
gñoeȝ acqsita:ipoꝛtat tñ rl'oẽȝ q̃ ñ ẽ creatio.
Et cũ dicũt magri φ crea° actio ẽ ĩ creãte: su
mũt creatõeȝ p opatõe iterioꝛi l' p rel'oe creã
tis.Sȝ ꝯ tngt.q2 res facta ẽ sꝫa ꝛ ꝯñr actio ꝛ
passio ñ pertinẽt ad gen⁹ accñtȝ si sꝫ idẽ cũ ea
So.ymo ptinẽt.q2 pter rẽ acqsitã dicũt hitu
dinẽ ad aliqd ex.ꝛ ꝯñr accñtalitatẽ.l'ad gen⁹
accñtis ptinẽt soliũ actões iferioꝝ q̃ sꝫ cũ acci
dẽtali trãsmutatõe.Et nota ẽt φ ĩ li°.de cãis
eẽ dr eẽ p creatiõeȝ ñ gn sit ẽt p gñoeȝ: sȝ q2
vlt q̃ztũ ad totuȝ suũ ãbitũ ñ pt reduci nisi in
creatiõeȝ mediate l' ime te.h l e.cũ q̃ hȝ sentire
oĩs thõista q rel'oeȝ a fun to distiguit solũ gr̃a
ꝯnotari.Capꝛeo.ãt vt hic pȝ incedit alia via.
¶ Sco.do.h.q.4.vbi qrit vtrũ creatio ãge
li sit idẽ ãgelo ꝛ.q.5.vbi q̃rit vtꝝ rel'o crea
ture ad deũ sit idẽ fun to: rñdẽs ad.q.5.dic id
q.ã.ĩ p° ẽ recita m.s.φ rel'o depẽden e eẽn lis ẽ
idẽ fun to ꝛ rñdẽs ad.4 m.sic dic.Creatio ipoꝛ
tat duplicẽ rel'oeȝ vnã.s.ad nõ eẽ precedẽs i
mediate ꝫ quã creat a dr creari solũ ĩ p° istã
ti sui eẽ.l'ad pcedẽs ñ eẽ idistĩcte siue media
te siue ime te ꝫ quã creat a toto tpe sue dura
tiõis dr creata.Dic ꝛ aliã rl'oeȝ ad deũ vt ad
cãȝ efficiẽtẽ.Rel'o g° p a ñ ẽ idẽ create vt ẽ ad
ñ eẽ ime te precedẽs.q2 vnuȝ ẽ sine alio ꝛ stat
alio trãseũte.2 a vero ẽ idem fun to ꝛ gñaliter
oĩs oꝛdo depẽdẽtie sine q̃ res eẽ ñ pt: ẽ idem
fun to.sec⁹ ñ ñ sit ꝯdictio rẽ eẽ sine illo.h l e.ex
q̃ pȝ φ sentit creatõeȝ eẽ creaturaȝ.ꝛ ad arg m
qd sit dicen° φ rl'o ñ eẽt accñs rñdet i.q.5.di
cens.Rl'oes creaturaꝝ ad ea a qb⁹ eẽn r ñ de
pẽdẽt sꝫ accidẽtia.sȝ ipa rl'o ꝛ oꝛdo eẽn lis de
pẽden e ẽ idẽ rei ĩ q̃ ẽ.h l e.Istũ viã dr tenuisse
greg.dicẽs φ creatio ꝛ ꝯseruatio passiua ñ sit
aliqd a creatura distinctũ: q2 cũ ñ sint de⁹ ea
dem rõe talia crearentur ꝛ iret in ifinitum.
¶ Eadẽ.q.ꝯ°e.p a de actõe ĩmanẽte additio
De actõe do ĩmanẽte de q̃ hic fit mẽtio her
uꝰus.2°.q̃lȝ.q.6.ar.p°.sic dic. Quid sit hui⁹

vt opatio tri^x ē opio. ¶ P° dicē q opatō ima
nēs ē q̄ qd monet seipz l' pducit aliqd ī seipo
trāsiēs vō q̄ qd mouet aliud sbo distinctum.
Dis.n.opa° ē pducē qd distigui neqt n' dicto
mō. ¶ 2° vō dicē q agē imanēter ē pducē ipaz
opa°^s solā trāseūter āt ē pducē aliqd ex. Nā
sic dr 2°.ethi.ī aliqb' artib' opatōes sūt fines
vt ī simulatoria q n̄ cēt n' cēt qdā actio q̄ n' p
ter ipaz pducaf. ¶ 3° āt dicē q opari imanēter
n̄ ē efficē. sz recipe qztū ad pn^m passiuū l' facē
fōlr tale q̄ ad pn^m fōle. Opatio.n.ē aliqd cōe
ad suscipē z facē. Opatio āt pncipij passiui z
fōlis. vt^c ē i opāte. vt suscipē z albere ē ī susci
piēte z albo. Opatio āt efficiētz vt^c n̄ ē ī effi
ciēte n' p accńs iqztū idē ē actiuū z passi^m. Est
tn̄ dup^r diffe^a iter passi^m z fōle pn^m. p° qz opa
tio pn^m passiui ē ī ipo pn°. n̄ āt opa° fo^c ī ipa
fo^a: sz ī habēte fo^m. 2°. qz opatio pncipij passi
ui ē recipe ab efficiēte: opatio vō fo^c n̄ ipor
tat eē ab alio efficiēte ēt n̄ hēat efficiēs. vt ēt
deo pueīt q n̄ hz efficiēs vt eē sapiētez. B ille.
¶ Sco. āt ql.15.ar.3. sic dic. actō dui^r ī ima^tes
z trāseūtē dup^r. p° sic vox in sig^ta. z 2° sic ge
nus l' supiu' ī sua īferiora. P°° diuidēdo act°
imanēs n̄ ē actio ppē.i. de gn̄e actōnis. sz bm
quādā silitudīez cū actōe cū q̄ p^r ī fieri.i.i de
pēdēa sua cā 2suāte z ī trāsiri oib' tāq̄ ite^m
Est āt opatio de gn̄e q̄litatz sig^ta cū bitudie
ad obz p quā null' ter° ali' ab ea capit eē vt ī
tellige z sētire: q̄ n̄ hēnt ter^m ad quē pduct^m l'
eductū l' iductū. Trāsiēs vō est actio ppē de
gn̄e actōis q̄.s. trāsmutaf aliud iqztū aliud. z
q̄ pducif aliqs ter° actōis. Scdo āt mō diui
dēdo. Actio imanēs ē actio de gn̄e actionis
cui' ter° p eā pduct' ē ī ipo agēte: vt ē illa ac
tio p quā pducif opatio siue actio imanens
p°°. Illa.n.opatio cū sit q̄litas ab^ta. hz aliq̄z
actōez p quā iducif. vt ē elicē opatōez z dicē
z spirare q̄ sūt actiōes trāseūtes. p°° z eaz ter°
.i. opatiōes sūt actōes imanētes. Transiēs vō
actio bz istā 2as diuisiōez ē illa cui' ter° p eaz
pduct' est ex opans. B i^c sinalr q dicit ēt q p^a
distictio ē de mēte pBi.9.meth. Mihi vr bm
pn°.d.tho. sic eē dicēdū. Nā cū actio trāsiens
sic dicaf. qz trāsit ab agēte z imanēs. qz in eo
manet. tn̄' sinif actio imanēs. p° coīssime vt
ea q̄ manet ī opante q̄ ad suū ter^m p^m tm̄ n̄ āt
q̄ ad vltimū: vt ītellige p:aticū ī deo z velle
creati^m z silr ītellige pticū ī nobis cū suo vel
le. 2° ppē vt ea q̄ manet ī opāte q̄ ad oēz suū
ter^m: sz n̄ ī pn° q̄ opādi seu ī pn° fōli. vt ītelli
gere speclatiuuz z sentire. 3° ppissime vt ea q̄
manet ī opante q̄ ad oēz suū ter^m z ī pn° quo
opādi vt lucē calē eē z oīs fōlis effe°. Tal.n.
cuz sit eē pticipaf ēt ab ipa fo^a lz ī adeq̄te: vt
ēt voluit dicere herue.d. Idē dico de suscipe.
Intellige tn̄ siūif alr vt actō agētis alr vō vt
effe° fōlis fo^e. q̄ ē itellectio: put ītellige ē ītel
ligētez eē z sic dīdsi^ac ē opa° imanēs. Ex hijs
āt pz q̄ dicaf opa° trāsiēs. qz trib' modis. p°
qz trāsit ex opans q̄ ad oēz suū ter^m vt fossio.
2°. qz trāsit q̄ ad vlti^m tm̄ vt ītelligef pticum.
3°. qz trāsit solū ī pn^m opandi. vt ītellige spe^m
Aliq̄ g° ē opa° trāsiens tm̄ vt trāsiēs p°° di
cta. aliq̄ imanēs tm̄ vt imanēs vltio° dicta.i.
suscipe l' effe° fōlis. cetere vō sūt vtriūz dīdsi^ac.
¶ Eadez.q.2°^c. 2^a additio. Quō āt se hēant
actio z passio ad inuicē z ad motuz: ē varius
mod' loqn'. Nā.s.tho. sentit iuxta ea q̄ ī hac
2°° bn̄ f a capō. qb' ēt herue' 2sonat q̄lz. p°. q.
4. ar. 2°. circa finē vbi mlta pulc^a z nec^a dic ō
B. Et q̄l. q. 9. ar. i°. clari' loqf sic dicēs. Actio
stricte sūpta n̄ ē ī agēte. qz n̄ ē fo^a q̄ ē pn^m agē
di. qz actio n̄ ē pn^m actōis aut re^us agentis ad
passiūz. qz i^c n̄ ē actio. sz rlō. nz aliqs act' ab^tus
acqsit' ī agēte dū agit. qz agēs iqztū agēs eēt
aliq° factū. Cū āt aliqd se hēat passiue duplr.
p°.s. sbiue vt sbz q fit B. puta aq̄ q̄ sit calida z
2° obiue eo° q̄ patif fo^a q̄ ē fōlis ter° factiōis
z silr 2po^m ex tali fo^a z sbo: actio q̄ n̄ ē ī agen
te vtiq̄z erat ī passo. Et 2n̄r erit ipe foz° facti
cū ī eo nihil aliud sit q possit esse actio. Et in
passo subiectiue est sicut fōma vel act' ī sbo.
in passo vero obiectiue q ē 2positū. est vt ps
in toto. Nō autē est in passo obiectiue eo° q̄
patitur fo^a: pa idē esset in se q est falsum. nisi
fōma sbsistat quō dicim' deitatē esse in deo.
Quomō aūt denoīet agēs sciēdū ē q fo^a ha
bēs cāz efficiētē trip^r denoiat. p°.n. sbz cui' est
fo° denoīat. sz rōez sue speciei circōscripta oī
cālitate sic caloz denoīat calidūz. 2° denoiat
suā cāz efficiētez nō iqztū est caloz: sz inqztū ē

actio. Un̄ agēs dr̄ a tali fōma facta. ꝛ agere est hēre fo:mā a se factā. a q̄ extrīsece duo numeraƭ agēs. 3° denoiat seipaz ꝛ suū ꝯpōitum sḃ hītudīe ad cāz efficiētē iq̄ztū ē passio. vtrūq3. n. eoꝝ dr̄ obiectiue passiū ab ea iq̄ztū ē passio. Est āt passio ipe calo: iq̄ztū hȝ cāz effectiuam a qua ē. Actio vo large. i. rl̄o agētis vtᶜ que ideo dr̄ actio. q2 agēti ꝯuēiat ex penuria vocabuloꝝ ē m. agēte sīlr ipatiente passio opposita. h iᶜ. cū multis aliis. In p° tñ q̄lȝ vbi. s̄. dicit ꝙ passio. i. foᵃ ipressa ꝛ facta ē ī passo. ȝ nō passio vt denoīat passū. ȝ ē ī agēte ꝛ ē foᵃ agētis. h iᶜ. Sȝ intellige ꝙ passio denoīans passuz ē ī agēte q̄ztū ad aliqd. q̄ð ē de rōe sua q2 vt dictū ē calo: vt passio icludit ꝙ habeat cāz effectiuā. Si. n. ꝯsidereƭ calo: vt calo: : ñ ꝯsiderato vtrū sit factus vl' nō: iā nō hȝ rōnē actiōis vel passiōis. Scotus. āt lȝ. 5. meth. q. 6. videaƭ tenere id q̄ð arguᵗᵃ hic recitata p̄tēdunt: tñ 4° sniaꝝ. d. ȝ. q. 1. ar. 1°. sic dic. Actio aliqñ ē idē ꝙ opaᵒ: puta itellectio ꝛ ē q̄litas abᵗᵃ. Aliqñ ē reˡᵒ ꝑducētis ad ꝑductū ꝛ educētis ad eductū: ꝛ vtroq3 mō ē de gñe relōis Aliqñ ē reˡᵒ trāsmutātis ad trāsmuˡᵉ: ꝛ sic est genᵘ vnū diuisuz ꝯ ad aliqd. Aliqñ ē res facta cū reᵃ q est esse ab alio. ita tñ q̄ fōlr dic illū reᵐ: ȝ māl'r rē ꝑȝ quā aliqd fit. Et gr̄a p̄mi ē in ad aliqd vl' ī gñe passiōis. Sc̄a aūt 2ᵃ ē in diuersis gñibᵘ. puta q̄titatis vel q̄litatis ꝛ ē idē ꝙ motᵘ. h iᵉ. q vt ibi pȝ reᵐ ad aliqd seu itrinsecᵘ aduenictē dicit eū q'necᵒ ꝯseqtur ambo extrēa in actu posita: vel ꝙ idē est necᵒ seqtur suū funᵗᵘˢ terᵒ nō exclusō: ȝ posito vt respectᵘ ꝑducētis. puta p̄ris l' reˡᵒ inducētis aut educētis. vt dum calidū dr̄ cā caloris ī ligno. Extrinsecᵘ aūt aduenīēs ē is q nō ꝯsequiƭ necessario extrēa etiaz ambo simul' actu posita vt reˡᵒ transmutātis. hec ille. cuius dicta si librentur habent repugnantia.

℄ Eadem. di. pᵃ. q. 3ᵃ. ꝯclusiōe pᵃ. additio.

Trū vo poᵃ. creatiua sit creature cōicabil' ē mltipˣ opio. ℄ Pᵃ ē auicene. 9. metha. c. 4. dicētis ꝙ creatᵃ p̄t creaṙ. i. ꝑducere ð nihilo. De nihilo inq̄z. i. pᵘ nˡ nō. ñ rꝑe vt ipe ex ponit. 6. eiusdē. l' de nihilo. i. nō de aliq̄ ipiᵘ ꝑducti p̄suppoᵗᵒ. Sic. n. deᵘ ꝑducit pᵃᵐ itelligētiā. ꝛ illa. 2ᵃᵐ ꝛ 3ᵃᵐ ꝛ sic deīceps. h iᵉ. ℄ 2ᵃ ē magrī ī 4°. d. 5. dicētis ꝙ nālr creata ñ p̄t creare. hoc tñ p̄t v̄tute a deo collate. h iᵉ. s. tho. aūt 2°. d. 1. q. 1. ar. 3. dic ꝙ cū ð rōe creatōis sit ꝙ nˡ p̄suppōat. h p̄t eē dupˣ. l. ex ꝑte agētis ꝙ. l. nō agit ī v̄tute p̄o:is siue ꝙ ñ hȝ priᵘ. ꝛ ex ꝑte facti. q2. l. ñ suppōit māz ī quā agat: ȝ illā ꝑducit creans ī aliqd simpˣ. Pᵒᵒ. inqt solus deus creat ꝛ creare p̄t: ȝ 2° modo. loqƭ magr̄ ī 4° ꝛ loquuti sēt aliq pħi q dixer̄t ꝙ a pᵃ cā imeᵗᵉ ñ ē nˡ vnū ꝛ iᵃ ꝑduxit aliȯ ꝛc. Egidiᵘ āt. 5. q̄lȝ q. 1. volēs sustinē magr̄m dicit. ꝙ loqtur qñ aliqd creaƭ idirecte ex h ꝙ sḃȝ dispoʳ: ȝ hoc ē creare ī p:ope. l. disponē ad foᵃᵐ q̄ creaƭ. puta aīaz rōalē. ℄ 3ᵃ. ē durā. hic dicētis ꝙ poˡᵉ ē eē creaturā q̄ hēat a deo virtutez ꝑducendi hūc vel illū effectū ȝ ñ oēz vl'r: ꝛ hoc nullo p̄supposito ex parte facti ꝛ si necᵒ p̄supponeƭ aliquid ex parte facientis. i. actiōez primi p̄ncipij. Et hec fuit opinio magistri. ℄ 4ᵃ est. s. tho. quā hic hēs. ꝛ hērici quol. 4. ꝛ ricardi 2° d. 1. ꝛ pet. de tarā. ꝛ egidij vbi. s̄. ꝛ scoti. lȝ ipē ñ teneat rōes alioꝝ. Et lȝ. s. tho. i sētētijs sḃstinuerit magr̄z: tñ nūq̄z cū eo sēsit vt pȝ 4° d. s̄.

℄ Di. 2. ꝯclusiōe prima additio.

E existētia angeli in loco est mltiplex opinio. ℄ Pᵃ ē. s. tho. dicētis ꝙ ē ī loco ꝑ opatiōnē. i. quācūq3 vnitionē: q̄cūq3 sit illa siue sit motᵘ localis siue p̄sidētia siue mīstraᵒ siue ifluxus. ꝛ qcqd significaƭ ꝑ modū actᵘ 2ⁱ egredientis ab āgelo ī locū. In idē āt reddit dictū godof. q̄l. 8. q dic ꝙ ē ī loco ꝑ applicatiōnē v̄tutȝ. q2. s. tho. aliqñ dic ꝑ opatōez aliqñ ꝑ applicatōez v̄tutȝ. ℄ 2ᵃ ē durādi. 1. d. 37. dicētis. Angelᵘ nō ē ī loco diffinitiue. ȝ ē p̄ns cuilȝ co:pi a se molˡ. ꝛ ē ī loco ꝑ o:dinē. hec autē p̄sentia p̄supponiƭ opationi. Est tñ ꝑ appropriationem vbi mouet: q2 ibi manifestaƭ sua virtus. h iᵉ. ℄ 3ᵃ ē scoti hic dicētis. Co:pᵘ aliq̄ð puta lapis nō est necᵒ in loco: q2 sit quātū q2 pōt fieri extra vniuersūz vel sine quocūq3 co:pore locante. Per nihil igitur absolutum

i se lapis reqrit nec° eẽ i loco: sꝫ tamẽ hꝫ nec° po^{ã} pa. siuã q̃ possit eẽ i loco posito ꝛ pñtia sui ad cõp⁹ locãs. Multo ãt magis ista sũt va ð ãglo q̃ pt fieri ꝛ eẽ cꝫ oẽꝫ creaturã cõpalẽ Nulla ẽ g° rõ itriseca ãglo eẽndi nec° i loco ꝛ tñ i ipo ẽ po^{a} passi^{a} eẽndi i loco q̃ fũdat̃ im me^{te} i ei⁹ sba vl' i eãdeꝫ vt limitata vl' i aliq̃ ei extinseco qcqd sit i^{d}. Cõiter ãt ꝯcedit̃ q̃ ñ põt eẽ i loco quãtũcũꝫ magno. cũ hoc sit ꝓpꝛꝫ ði ꝛ ꝯñr nec i quãtũctꝫ paruo. ex. 37. ꝑmi eucli dis. ꝛ ꝯñr hꝫ locũ ðteriatũ ĩdeteriate. Nõ pt ãt sil' eẽ in duob⁹ locis adeq̃tis. sue po^{e}. ymo dubiũ ẽ si nãlr põt eẽ in duob⁹ discõtinuis in adeq̃tꝫ. Certũ ãt puto q̃ diuĩtus põt eẽ i duo b⁹ locis siue adeq̃tis siue nõ: ꝛ diuit⁹ possunt eẽ plures i eodẽ loco. q̃ꝛ nõ st̃ ibi solũ ꝑ opa tionẽ. q̃ tñ dato: dico q̃ ille erunt diuerse: ꝛ ñ sic vna q̃lꝫ opabit̃ citra vltimũ sue po^{e}. ꝟ ille ¶ Herue. ãt. i. d. 42. sic dic. Scðꝫ aliq̃s ꝓbost ita ãgeli st̃ i celo q̃ ñ possũt eẽ alibi: q̃ꝛ sic ad ei⁹ motũ st̃ limitati: vt n^{l} mouẽ possint ꝑ il lũ. ꝟ ille q̃ enũerat⁹ mltas opiões: tñ ꝯclu^{f} il lã quã seq̃t̃ dicẽs. Alij g° dñt q̃ sũt in cõpe locãte ñ ꝑ hitudiẽꝫ ꝓpiq̃tatꝫ vl' distãti^{e} seu si tus q̃ sit i eis: sꝫ ꝑ hitudinẽ mouẽtꝫ ꝛ opantꝫ sic cã dr̃ eẽ i effe^{u} imediato. ꝛ sbiũgit q̃ duos ãgelos eẽ i vno ẽ duas cãs eẽ eiusdẽ rei. q̃ð ẽ difi. ^{te} ñ tñ video iq̃t q̃ iplicet ꝯdictõeꝫ. ꝟ i^{e}

¶ Di. 2. q. 2. ꝯclusione ꝑma additio.

Quid sit illud cui ꝯuẽit diffi° aristo. data de tꝑe physico. 4° phisicoꝝ est mlt' ip' opio.

¶ P^{a} ẽ grego. q̃ tꝑs est ipa spera celestis ꝛ gñalr̃ oẽ cor pus reglariter ꝛ vnifõmiter motũ. ꝟ i^{e}. Lꝫ ãt ista opio sic sũpta vt p^{a} fa cie ꝑtendit videat̃ stolida. tñ si q̃s sbtil' scrute tur ꝛ eã sane itelligat ꝛ expõat: forte ẽ va vel sustẽtabil'. Qui. n. dic̃ tꝑs eẽ motũ localem ꝛ motũ localẽ nihil ponẽ absolutũ imo^{h}: sꝫ re latõeꝫ ñ eẽ aiui rẽ a fun^{to}: videat si pt effugẽ qn tꝑs sit q̃ñtitas cõpoꝛis moti sbcerta rõe ꝛ hitudĩe sũpta. ¶ 2ª opio ẽ durãdi q̃ tẽp⁹ sit realr idẽ q̃ mot⁹ quẽ seq̃t̃ antho. andree. 5° meth. ꝛ alber. de saxo. 4. phisi. ꝛ ibidẽ egidi⁹ negat istã ꝓpo^{ex} tꝑs ẽ mot⁹ nõ ꝑꝑ diuersita tẽ rõis vtriusq̃. q̃ꝛ rõ tꝑis icludit aliquid ad aiãꝫ ꝑtinẽs ꝛ nõ mot⁹. Hãc tñ ꝑdict⁹ alb. cõ cessit. Qui hãc opinionẽ credit eẽ. s. tho. di cat q̃ differt realr a motu gr̃a ei⁹ q̃ð ꝯnotat i q̃tũ^{m} tꝑs siue nũer⁹. l' q̃ꝛ differt realr ab omni motu distĩcto ab eo cui⁹ ẽ p° ꝛ ĩme^{te} nũerus . i. a p°. Et q̃ ẽ passio mot⁹ large: in q̃tũ^{m} motui supaddit in sua rõe relõeꝫ ad actũ aĩe. q̃ relõ ñ ẽ passio nisi sꝫ modũ ꝯcipiẽdi. ¶ 3ª aũt vr̃ eẽ heruei 2°. d. 2. q̃ diffiniẽs ꝛ sil' diuidẽs tẽp⁹ dicit. Tꝑs cõiter ẽ quãtitas successiua q̃ sbie ctũ suũ. i. motũ facit fõlr q̃tũ^{m}. ꝛ tã mltip^{x} ẽ q̃ꝫ mot⁹. Sꝫ ꝓpe ẽ iter tales vnifõmis maxie ꝛ est vnica. ꝟ i^{e}. Ex q̃ posset aliq̃s credẽ q̃ sꝫ eũ nõ ẽ mot⁹ cũ i eo sit sbiectiue: sꝫ eẽ ipi⁹ mo tus seu eẽ q̃ð dat fo° q̃ ẽ mot⁹. ꝟ ãt opio vr̃ ꝯsona dictis oib⁹. s. tho^{e} i hac mã. ꝛ ẽt rõi vt sicut eternitas fõlr ẽ eẽ eterni ꝛ euũ eẽ euiter ni ꝛ a tꝑs eẽ tpal'. i. mot⁹ ꝑ quẽ oĩa sbiciũ^{r} tꝑi De ꝟvide. s̃. i°. d. 6. ꝛ adde q̃ mẽsa dr̃ dupr̃ p° id q̃ aliq̃tiẽs sũptũ reddit totũ aliq̃d aliud vt vnitas nũeꝝ. 2° ãt oẽ q̃ est rõ cognoscẽdi aliud. siue sm sensuꝫ siue sꝫ ite^{m}. Res. g° se in uicẽ mẽsurãt diuersimode. ymo sm aliq̃s co dẽmõ a ꝑori tñ. ꝛ a posteriori seu q̃ ad se ꝛ q̃ ad nos. vñ herue. vbi. s̃. sic dic. Si sciã motũ celi ꝛ securis: sm rei nãꝫ ñ certificaboꝛ ð mo tu celi ꝑ motũ securis: sꝫ eꝯ. ꝛ silr se hꝫ ð esse ꝑmi euiterni ꝛ aliis. ꝟ ille.

¶ Eadẽ q̃õe ꝯclusiõe. 3. additio. Tꝑs discre tũ an sit: duplex ẽ opio. ¶ P^{a} ẽ aug. 2° super ge. ꝛ. s. tho. vbiq̃ꝫ. ꝛ egidij ꝛ hẽri. 12. ꝛ. 13. q̃l. ꝛ alioꝝ quos cap. enũerat q̃ sic: hui⁹ opiois ẽt vr̃ fuisse ari. sꝫ aliq̃s. vñ herue. 4°. d. i. sic dic̃ Aristo. itellexit tꝑs discretũ cũ posuit dr̃ oeꝫ eẽ ꝑtẽ quãtitatꝫ discrete. ¶ 2^{a} ẽ scoti hic. q. xi. q̃ nõ est. ꝛ q̃ ipe intellectiões angelice mẽsu rant̃ euo. vt dicit. q. 4. ꝛ gñalr oĩs exñtia in variabil'. i. cui repugnat variatio vl' flux⁹ vel acq̃sitio ꝑtis post ꝑtem. hanc aureo. sequit̃. Quid vo sit istud tꝑs: egidius dicit de mẽte aug. eẽ q̃ sit xp̃i mot⁹ q̃s mẽsurat. i. itellectio nes angelice ꝛ sil'ia. ꝛ ꝯñr ẽ inq̃t de 3ª spẽ qua litatis. q̃ꝛ ipe sunt q̃lificatiões mte° q̃ aliq̃d ẽ passius a volũtate ꝑ spẽm. ꝟ i^{e}. Posset ẽt dici q̃ sit ipꝫ eẽ varũ ꝑ tales opatões.

¶ Eadẽ. q.

¶ Eadē.q.2ᵉ.5.additō. Quid sit euū ē mul-
tiplex opinio. ¶ Pª ē.s.tho. iuxta signationē
cap. in fine hui⁹ qōis φ realr ē eē exñtie pmi
euiterni: ita φ eadē res dr̄ eē vt ē actus eēnᵉ.
ꝛ duratio inq̄ꝫᵐ nō rapti transit: sed diu rata
ē ꝛ mensura vel euū inq̄ꝫᵐ induit rōnē vnitatꝫ
vl' simultatis. sic φ possit certificare q̄ꝫtitatē
alioꝝ eiusdē gn̄is. hanc declarationē hn̄t seq
q̄cūq̄ꝫ eē distigūt ab eēnᵃ. ¶ 2ª vo ē quā reci-
tat scot⁹ hic.q.3. ꝛ est henrici quol.5. vt dr̄ φ
euū est vnū quodā indiuiˡᵉ d gn̄e q̄ꝫtitatis φ
est in euiterno. Et φ in quolꝫ euiterno ē vnuꝫ
tale ei ꝓpum ꝛ φ ex mltis talib⁹ cōstitui pōt
vn⁹ nūer⁹. vr̄ ēt ista eē opinio grego. q vnū d
gn̄e q̄ꝫtitatis dicit eē ēt in reb⁹ immālib⁹. ¶ 3ª
est ipius scoti ibidē dicētis. φ est ipsa exñtia
euiterni. Et lꝫ videat ibi eē īdetermiat⁹ vtrū
sit eē pmi euiterni vl' alteri⁹: tn̄ dcliat ad pri
mū vn̄ soluēs ad arᵐ ꝯ iᵃ dicit dico ad arᵐ āt
contra aliud dicit dici potest.

¶ Eadē 2ᵉ additio. Utrū vo in euo sit suc-
cessio. ¶ Pª opio q̄ ē dn̄i bōauen.2.d.2.ar.pᵒ
dicit φ in euo est successio sine īnouatōe hāc
aūt sco. hic.q.pª sic dclarat. Dicit φ in existē-
tia actuali angeli est successio fōlr ꝛ in euo est
ꝓus ꝛ posteri⁹ ꝛ successio alia q̄ꝫ ī tpe: q: ista
est sine īnouatōe. Et si dicat q̄uō hoc sit poˡᵉ
dicēdū ē: φ sicut riuul⁹ sic exit a finite φ sem-
per alia ꝛ alia a q̄ egredit radius nō exit a so
le: nō q: sp̄ nouū aliqd emitat: sꝫ q: emissum
ꝯtinuat. vn̄ influētia solis sistet sol: nˡ ē aᵈ q̄ꝫ
ꝯtinuatio dati: sic ēt in moᵘ ꝛ eē rei mobil' sp̄
aliqd acqrit ꝛ abicit: sꝫ in eē euiterni id φ da
tū ē ꝯtinue ꝯseruat ꝑ del ꝯtinuā influētiā ita
φ hꝫ qdē siml' totū eē: sꝫ nō totā ꝯtinuationē
eē iō ē ibi successio rōe de ꝯtinuatiōis reᵘ cui⁹
hꝫ eē quodāmō ī poᵃ. ꝛ nō ē ibi inouatio in
eē vl' ꝓpetate absoluta. h iᵉ. Et infra posset i-
gi ista positio sbstineri: sꝫ nō ad sensum ponē
tis. vt dicat φ tota exñtia angeli ſm φ abˢᵃ
est manet hn̄s tn̄ nouū. ꝛ nouū reᵐ ad ipsam
cām ita φ ipa tota sb vno reᵘ succedit sibi ipi
sb alio. h iᵉ q lꝫ soluat mlta arᵗᵃ facta ꝯ istam
opinionē: tn̄ ipe q̄dā facit ꝛ nō soluit: vn̄ nec
tenet eā: lꝫ dicat φ ꝓbabil' vr̄. vn̄ dclinat ad
2ᵃᵐ opio. q̄ ē.s.tho. quā hic hēs ꝛ quā sequit
heruens. ꝛ cōiter doctores q̄ in euo pōit du-
ratiōeꝫ ꝛ negat successionē. ¶ 3ª āt est aureo.
Dicit.n. φ euū. nō est fōlr ꝛ ītrinsece duratio
sꝫ solū ꝯnotatiue ꝛ extrīsece inq̄ꝫᵐ pōt coexi-
stere tp̄i φ est fōlr duratio. h ille. ¶ 4ª ē ge-
rardi dicētis. Ex sn̄ia aureo. seqt φ circōscri-
pto tp̄e vn⁹ angel⁹ nō eēt alio durabilior. Iō
in euo inqt lꝫ nō sit fōlr duratio cōtinuatiua
est tn̄ termīatiua. i. clausa duob⁹ termīs quo
rū alter ē poˡᵉ. Et dicit φ hec duraᵒ nō ē tota
sil' positiōe vtriusq̄ꝫ termini: sꝫ negatiōe ꝑtis
absentꝫ. Hec tn̄ ē infinita. q: terᵒ poˡᵉ claudit
¶ Eadē.q.2ᵉ.6.addiᵒ. Utrū vo sit vnū vel
plura ē mltipˣ opio. ¶ Pª ē durādi dicētis φ
n̄ ē vnū tm̄ necᵒ mēsurās alia ſꝫ duratiōeꝫ: sꝫ
solū q̄ ad q̄ditatē coᵒ q̄ pᵐ in gn̄e ē alioꝝ mē
sura. ¶ 2ª egidij i.q. d mens. ang.q.2. dicētis.
Euuꝫ se hꝫ vt q̄n̄ φ est in oib⁹ tp̄alib⁹. iō n̄ ē
vnū. q: eēt ī lucifero. h iᵉ. ¶ 3ª ē gerardi dicētꝫ
Predicta opio egidij ē va d euo ītriᶜᵒ qd ſꝫ
euiterna mltiplicat n̄ āt d extrīseco: sꝫ illud ē
vnū tm̄. Hec ēt ē vt credo opio.s.tho. ita φ
sicut tp̄s ita ꝛ euū distiguit ꝑ cōe ꝛ ꝓpꝛuꝫ. hec
ēt est heruei. Ur̄ ēt φ sit scoti. Nā ii.s.q.3. sic
dicit. Poitō ponēs mlta eua vr̄ ponē plura-
litatē sue necessitate: iō vr̄ ꝯ eā dicēdum φ si
euū dicat actual' exñtia angeli euiterni: quot
sit āgli tot sit eua: si dicat aliqd ītrīsecū alicui
exñti actualr mēsurās ei⁹ exñtiā: sic nˡ est. Si
dicat aliqd extrīsecū exñtie φ ex rei nā natuꝫ
ē mēsurare exñtiā euiterni: h ē tripl'r. q: l'pt pᵒ
negari oē tale extrīsecū ponēdo oīa euiterna
eq̄ īuariabilia. ꝛ 3. n. tūc vna exñᵃ sit ꝑfectior ꝛ
alia ꝛ ꝯīr possit eā mēsurare mēsuratōe q̄ditati
ua n̄ tn̄ duratiā: q̄ aliq̄uō reducit ad gen⁹ q̄ꝫ-
titatis: q: oīa sit eq̄ īuariabilia ꝛ ꝯīr q̄ ad hᵒ
eq̄ nota. Ul' 2ᵒ pōt dici φ q̄lꝫ exñtia supior ē
simplicior ꝛ certificatiā iferioris. ꝛ reᵘ ei⁹ erit
euū ꝛ tot erūt quot euiterna excepto vltᵒ eui
terno. Ul' 3ᵒ vt dicat euū solū exñᵃ simplicis-
sima inter oēs ꝛ certissiᵃ. hec ille.

¶ Eadē.q.2ᵉ eadē additio. In q̄ vo sit euū
sbiectiue ē mltipˣ opio eoꝝ q ponūt vnū euū
tm̄. ¶ Pª ē vt recitat herue. aliquoꝝ dicētium
φ ē in lucifero. ꝛ dicit ipe φ hoc nō ip⁹: sic nꝫ
luciferi nāꝫ eē inter euiterna nobilissimā ¶.2ª

ē vt idē recitat coꝶ q dicūt ꝙ act⁹ ſbal: ꝫ nō
ſit nobilioꝛ ſba ſimplr inq̃ꝫᵐ ſba ꝑ ſe nata eſt
eē: ē tn̄ nobilioꝛ inq̃ꝫᵐ ſimplicioꝛ ꝛ ſic ſbiecti
cui ē viſio btifica ſūma. Et ſic ſbꝫ cēt aīa xpī
mediāte viſiōe: ſicut añ erat ille āgel⁹ q lim-
pidi⁹ videbat. Nec ſeqꝛ ꝙ ſit mutatū vel mi
grauerit hoc accñs: ſꝫ ꝙ alio mutato ipꝫ acq
rit vl' amittit nouā rōeꝫ. B iᵉ g nō vr̄ ꝺteria-
re: ſꝫ mihi vr̄ ꝙ magis ad 2ᵃᵐ opinionē idlet
quā ꝛ aimaſera. hic aſcribit. s. tho. 5. quolib.
7. s. ꝙ ſit ſbiectiue ī aīa xpī: ſed falſe allegat.
ſꝫ 3ᵃ. gᵒ opio ē. s. tho. vt hic hēs. Ex hijs at q
cap. recitat ꝛ dicit talē capio ſenſꝫ. Sicut il-
lud ē ſbꝫ tpis ī q̄ repit ēentialr tps ꝛ cui ſo-
lū vt mēſura. i. celū: ita illud ē ſbꝫ eui in q̄ repi
tur ēentialr eui ꝛ eternitas ſolū vt mēſa. La
le āt ē ſolū id ꝙ eleuaꝛ ad ꝑticipatōeꝫ ocita-
tis ꝑ lumē glorie ꝛ btifica viſionē q̄ eternita
tē mēſuraꝛ ꝑticipata. ſicut ꝛ ꝑticipat imuta-
bilitatē eterni: ita ꝙ q̃ꝫᵐ ex nā talis viſiōis nᵒ
ꝯſiſtit imutatōe nꝫ anectiꝛ ei niſi ꝑ accñs ſoe
ſbiecti. Sic āt tps nō ē in q̃lꝫ ī quo repiꝛ eui
vt imēſura tm̄: q2 nō ē in oꝛbe ſolis vl' lūe vl'
in anglo: ſꝫ ē in eo in q̄ inter talia nobiliſſime
repiꝛ eſſe ꝙ tpe mēſuratur ſiue mot⁹. i. in pᵒ
moˡⁱ ita ēt ꝛ euū nō repiꝛ in oī ī q̄ inuēiꝛ eter
nitas vt mēſura tm̄ puta in. 2ᵒ āgelo btō. vel
in aiā xpī: ſꝫ inter talia ē ſolū in eo in q̄ nobi
liſſime repiꝛ eē ꝙ euo mēſuraꝛ. i. ī pᵒ angelo
btō. Sicut gᵒ ſbꝫ tpis ē nobiliſſimū mobile
ꝑticipans euiternitate: ita ſbꝫ eui ē nobiliſſi-
mū euiternū ꝑticipās eternitate: ita ꝙ ad eē
ei⁹ ſbꝫ ꝯcurrit ſil' nobilitas nāe ꝛ gr̄e. ꝛ glorie
ſil'. qb⁹ ꝯiūctis. ꝑpōderat nobili⁹ ī nā nobilio
ri ī gr̄a. vt pꝫ ex dictis. Nō eſt. gᵒ lucifer necꝫ
aīa xpī: ſed primus angelus beatus.

¶ Di. 3. ꝯcluſiōe 2ᵃ additio.

Uid ſit idiuiduatōis pn̄ᵐ in
reb⁹ mālib⁹: ē mltiplex opi-
nio. ¶ Pᵃ eſt ad pᵒ. d. 3. dce-
tis. Sicut nā ex ſe ē vna: ita
ex ſe ē ſingularis: ita ꝙ non
querē cām ſinglaritatis aliā
a cā nāe: ſꝫ oꝫ querē cāꝫ vl'itatis q̄ ei ꝯueīt ab
alio. Cōtra iſtā ſcot⁹ dic hic. q. 1. ꝙ nā māli ꝺ
ſe nō ē hec: ſꝫ ī re ē vnitas real' minoꝛ nūerali
q̄ nā ē ꝫ ſe vna ꝛ q̄ ē idifferēs ad nūeralē vni
tatē ꝛ ꝯnr ꝺ ſe nō ē vna vnitate nūerali vl' ſin
glaritatꝫ. ¶ 2ᵃ opio eſt vt teſtaꝛ herue. 3. ql.
q. 5. aliq̄ꝝ dicētiū ꝙ diuerſitas nūeral' ī accñ
tib⁹ ꝯueīt a ſbiectꝫ ī ſbſtātijs ꝺo a q̃ꝫtiᵉ. ¶ 3ᵃ
āt ē dicētiū ꝙ vnūqꝺqꝫ ē diſtictū ab alio per
ſuā hecheitatē vt ibidē dr̄. hec āt cōiter aſcri
biꝛ ſcoto ꝛ ſcotiſtis. Ipe tn̄ ſcot⁹ B. d. 3. ſic dic.
Nā mālis ē hec ſeu. ē diuiſibil' in ꝑtes ſbiecti
uas: q̄ꝝ q̃lꝫ ſit ipa ꝑ aliqꝺ poſitiuū itrinſecū:
ꝙ n̄ ē exn̄tia actual' nꝫ q̃ꝫtitas nꝫ aliqꝺ accñs
ſꝫ ē q̄dā entitas poſitiua. Et īfra eadē di. q. 6.
ſic dicit. Due ſꝛ vnitates. s. mioꝛ q̄ ē nāe q̄ res
ē idifferēs ad eē hec ꝛ nō eē hec ꝛ maioꝛ q̄ eſt
nūeral'. Et hec ꝯſequiūꝛ duas realitates q̄ nō
ſꝛ due res: ſꝫ due eiuſdē rei actualitates ꝛ for
malitates fōlr diſtictē. vn̄ finalr cōcludit ſic.
Illud. gᵒ ꝙ nāꝫ idiuiduat: ē vltīa realitas en
tis. qꝺ ē mā vl' qꝺ ē foᵃ vl' qꝺ ē cōpoᵐ: ita ꝙ
omne cōe ꝺteriabiꝛ diuidiꝛ ī duas realitates
quaꝝ hec n̄ ē illa fōlr. Et vna ē fōlr ētitas na
ture alia ſinglaris. B iᵉ g ꝑ diuerſas realitates
ꝛ actualitates vr̄ accipe diuerſas ꝯceptiones
obiectiuales ita ꝙ hō ab eadē re a ſeipa diſti
cta fōlr. ꝛ diuerſiᵈᵉ ꝯceptibili hꝫ ꝙ ſit vīs ꝛ
ſinglaris. ¶ 4ᵃ ē heruei d. 3. quā ēt ipe iudi
tio meo exiſtiauit eē. s. tho. Nō. n. ē viſimile
ꝙ ī tātare opiniōeꝫ tāti viri non recitauerit:
ꝯſtat ēt ꝙ nō eſt aliq̄ illaꝝ quas ibi reprobat
Dicit āt ſic. Querē ꝑ qd aliqd eſt indiuiduū
ē querē ꝑ qd aliqd ē idiuiſūꝫ ī ſe ꝛ diuiſūꝫ ab
oī alio. Primū cōpetit vnicuiqꝫ vel ex ſeipſo
q̃ꝫᵐ ad idiuiſionē q̄ qd ē indiuiſūꝫ a ſeipſo vel
rōe q̃ꝫtitatis q̃ꝫᵐ ad eā q̄ vna ꝑs ꝯtinui ē indi
uiſa ab alia. 2ᵐ ꝺo vnicuiqꝫ cōpetit ꝑncipalr
ꝑ ſuā foꝛmā q̃ꝫᵐ ad diſtictōeꝫ ſpecificā vl' per
illud ꝑ qꝺ idiuidua ſb vna ſpē multiplicātur
q̃ꝫᵐ ad nūeralē. Pro hoc āt ſcito ꝙ dup' ē di-
uiſio vna vnt⁹ qꝺ ē realr vnū nūero in ꝑtes i
tegrales eiuſdē rōis: alia vni⁹ nūero ꝫ rōem
tm̄ ī ꝑtes ſbiectiuas eiuſdē rōis vt hō in ſoꝛ-
tē ꝛ platoᵉᵐ. Pria ē ꝑncipalr ꝛ imediate per
quātitatē: ſꝫ ꝺ 2ᵃ ē totū dubiū. Qñ qꝫ tn̄ vtra
qꝫ diuiſio ab eodē hꝫ oꝛtū vt ſi diuidaꝛ ligᵐ
ī duo ligna. Ab eo ꝺ. n. ē diuiſio duoꝝ ligno
rum abinuicē ꝛ mltiplicatio eoꝝ ſb vno cōi.

Quātū ad hoc.gº ꝑ qd.2ᵐfiat.3ᵐ:opīo supra/dicta nulla ē.pᵃ vo ꝛ.2ᵃ hn̄t aliqd vitatꝫ: sed vtraqꝫ ē isufficiēs .ꝙ sic vclaro. Aliquid per aliud plurificat̄ i gn̄ali ouplr.pº: itrinsece qn̄ vistiguēs ē v ecn̄tia vistīcti.2ºextrisece qn̄.s. ē viuersuꝫ ꝛ hoc 4ʳ.s.a cā efficiēte finali:sbiectiua ꝛ vispositia. Aliqd ēt hr̄e pluralitatez ab alio ouplr itelligit̄.pº ab alio plurificato qn̄ .s. pluralitas vni⁹ ē cā pluralitatis alteri⁹ ꝙ locū hꝫ solum in cā sbiectiᵃ ꝛ vispositiᵃ .2º ab alio nō plurificato. Intraneū.gº ꝛ ecn̄tiale p̄nᵐ vistīctōis nūeralis i vno q̄qꝫ īdiuiduo ē ei⁹ eēnᵃ. Extrīsecū āt ꝙ plurificat ꝑ sui plurificatōez: si qdē sit cā sbiectiᵃ: sic oīa accn̄tia sit actu exn̄tia plurificāt̄ ꝑ sbiecta ī qb⁹ hn̄t eē ꝛ pluralitatē sic ꝙ sine pluralitate sboꝝ nō ē pluralitas accidētiū nec eoꝝ idētitas ē cū sborū pluralitate. Si vo sit cā vispositia sic īter accidētia sola quātitas ē cā vispositiᵃ pluralitatis sbiecti nō solū inqꝫᵐ idē viuidit̄ i duo: ꝫ inqꝫᵐ ꝑ viuisionē gn̄at̄ aliud hoc.n.eē non posset nisi mā eēt sb alia ꝛ alia q̄ztiᵗᵉ. Sꝫ accidētia n̄ sil'exn̄tia plurificari possūt victo mō ꝛ rursus ꝑ plurificatiōez ꝑtiū quātitatꝫ successiue cū iterruptiōe eē.vn̄ si idē sbꝫ bis successiue calefiat: calores sūt ouo. Forme.gº sbstā/tiales sil'exn̄tes magis ꝑ māꝫ plurificātur q̄ꝫ eꝯº.q2 q̄ztitas q̄ vispositiue plurificat: ꝯseqt̄ ꝯpoᵐ magis rōe māe q̄ꝫ foᵉ. Quātū tn̄ ad succedētes sibi ī eadē mā cā vispositiᵃ ē viuersi/tas in q̄ztitate successiua. Substātia.gº quātitatē plurificat sbiectiue ꝛ quātitas sbaꝫ vispositiue.hec ille cū multis alijs.

¶ Eadē.q.ꝯºᵉ.3.additio. Que sit pᵃ ratō specifice vistīctōis aīe ab āgelo: ē mltiplex opi/nio. ¶ p̄ma ē vn̄i bona.2.v.l. vicētꝫ ꝙ ē vnibilitas ad māꝫ ꝛ n̄ vnibilitas. ¶ 2ᵃ ē alexādri vales.vicētꝫ ꝙ ē grad⁹ itelligēdi maioꝛ vl'mi/noꝛ.i.cū viscursu vl'sine sicut videm⁹ brutorū aīas spē vistigui ꝫ variū modū sentiēdi. ¶ 3ᵃ ē scoti.2º.v.l.q.6.vicētꝫ. P̄ria hui⁹ vistīctōis rō ē.q2 āgel⁹ ē hec nā ꝛ aīa ꝟ ex q̄ vistinºᵉ ꝓ/uēit vistinº opationū ꝛ p̄nºᵃ opādi: ꝫ illa p̄nᵃ n̄ supaddāt naturis. Posset tn̄ vici ꝙ ille poᵉ sūt eiusdē rōis ꝙ pꝫ q2 sᵗ eiusdē obi. vl'ꝓt vi/ci ꝙ vifferūt spē ex ꝑte funᵈⁱ: ꝫ n̄ ex ꝑte obi ꝛ ꝯn̄r possūt hr̄e opatōes plures.eodē mō vif/ferētes.ex ꝑte fūdamēti ꝛ nō ex ꝑte obi.ꝟ ex illo. ¶ 4ᵃ ē.s.tho.quaꝫ vide ꝟ ad arᵗᵃ scoti ꝯ 3ᵐ coᵉ³. Et adde ꝙ aīa ꝓpē nō vistiguit̄ spē cū nō sit spēs l'sb spē ꝓpe: ꝫ ē ps ei⁹ ꝙ ē spēs ꝛ in spē. Dato tn̄ ꝙ sit spēs vistiguit̄ ꝑ viffe/rētiā sōalē q̄ realr̄ ē idē ipi ita ꝙ victū scoti ī se ē veꝝ ꝛ si n̄ ad mētē ei⁹. Maīfestat̄ tn̄ ista vistinº per aliqua que nō sunt idem aīe.

¶ Eadē.q.ꝯºᵉ.5.additio. Quō vistiguāt̄ nu/mēo i eadē spē aīe sepate ꝛ n̄ āgeli vide cap̄. hic ad 3ᵐ scoti ꝯ.5. ꝛ adde ꝙ herue. hic v ꝟ sic vic. Aīe sᵗ plures actu ꝛ nō hn̄t actu māꝫ nec vistiguūt̄ relōe ad māꝫ: q2 illa relō ē posteriō relato ꝛ ꝑ illud īdiuiduat̄ sicut ꝑ sbꝫ. Distiguutur gº ꝑ foᵐᵃˢ nō s̄m absolutū rōez foᵉ: ꝫ vt ē hec foᵃ. sicut ꝛ quātitates sepate. Forma enī hn̄s ipfectiōez ex hoc ꝙ nata ē eē ps: hꝫ latitudinē graduū in sua spē. ꝟ ille: ꝛ idē sentit.3. quol.q.5.in fine.q.ad p̄mū vubiū: vbi sic vicit. Anime ex hoc ꝙ sunt forme vnibiles materie sequit̄ ꝙ eo mō plurificentur quo sua susceptiua. vnde per essentiā suaꝫ sunt multipli/cabiles inquāᵐ in tali sunt gradu entitatis ꝙ sunt possibiles esse ꝑtes ꝯpositi. Quod autē actualis susceptio eoꝝ in viuersis. vl'hītudo ad viuersa sit cā pluralitatis eoꝝ: nō video ꝓbabile.hec ille. Ex hijs autē videt̄ ꝙ ve mēte eius sit illa respōsio quā scot⁹ recitat: que est talis. Anime separate vistinguūt̄ nūero sōlr ꝑ sua esse. Maxīe vo.q2 ipe existiat ꝙ eēntia ꝛ eē nō sunt oue realitates. Hanc ēt r̄nsionem alh īnuit cap̄. quam substinēdo ꝛ supponēdo realez vistīctōez eē ab eēnᵃ respōsurū ad arᵗᵃ que ꝯ eā fiunt oꝫ vicere taꝫ s̄m herue. ponentis gradus in essentia forme q̄ꝫ secunduꝫ po/nentes eos ī forma vt participat̄ a sbo: ꝙ ouplex est vistinctio forme siue ecn̄tie ꝛ eē.s.specifica: qua forma vifferf specie a forma ꝛ esse ab esse ꝛ numeralis qua hec ab illa .ꝛ hoc ab illo vistinguit̄ nūero in eadeꝫ spē. Primā.gº esse ꝓsupponit in forma.nō eꝯº: q2 ideo hoc esse est humanū q2 est ī hūanitate n̄ autē eꝯº humāitas ideo est humāitas q2 hēt tale esse existentie.2ᵃᵐ autem effectiue quideꝫ idem generās.causat in vtroqꝫ ꝛ sbiectiue eadem mā.

fōlr āt eē cūt eā in eēn° nō eⳓ°. q᷑ scd̄z varie/
tatē in pticipatōe vni⁹ eē ē varietas i pticipa
tiōe vni⁹ fo° in eadē spē. Ip̄z āt esse socratis
fōlr ꝑz se totū distiguit ab eē platōis, ⁊ non
differt ab eo. q᷑ differētiā n̄ hz. Et i fieri qdē
tā eē q̄z fo° ē effectiue hoc ꝑ gnāns ⁊ susceptī
ue ꝑ mā̄z. signatā. fōlr āt fo° ꝑ eē nō eⳓ°. In
facto āt eē n̄ forma ptis sepet: ipa fo° ē fōlr
hec ꝑ eē n̄ eⳓ°. eē vō ē sbiectiue hoc ꝑ formā
nō eⳓ°. Et sicut dicit herue. id ꝗ est cōe solū
ꝑm rōez pōt eē rō distictiōis nūeralis realis.
ꝗ vez est saltē in facto eē ⁊ n̄ non in fieri.

¶ Di. 3. q. 2. ꝯclusione. 3. additio.

E mā. isti⁹ questiōis sco. hic. d. 3. tractatu de cognitōe āgelica. q. i. sic dicit. Angel⁹ cognoscit se ꝑ eēntiā suā ita ꝗ ipa ē ei ratō cognoscēdi sine aliquo repn̄tāte ꝗ nālr actū ꝑcedat. Et. q. 2ª. sic. Nō vr negādū qn possit angel⁹ nālr hr̄e d̄ ōo cognitionē abstractiuā idest abstrahētē ab actuali exn̄tia obi distin/ctā. ꝑ spē̄z a ꝑn° inditā ⁊ ꝯfir nālē isto°. i. q᷑ ē sil' cū nā collata. n̄ q̄n ꝯseq̄t nā̄z āgelicā nec° vel q̄n sit acq̄sita ab eo. ꝑpriis virib⁹ vel im ꝑssa ab ōbo nālr agēte. Cognitio vō ītuitiua ē q̄ est de ōbo aliq̄ ꝑz ꝗ ē exn̄s vl' p̄ns i aliq̄ exn̄tia actuali. Et rursus. q. 3. sic. Angel⁹ ad itelligēdū qditates a se disticta hz distictas rōes cognoscēdi. i. spēs itelligibiles q̄ ēt dicū tur hn̄r⁹ ex hoc ꝗ st̄ ꝑmanētes. Questiōe etiā 4ª sic. Angeli ꝑficiūt accipiēdo cognitionē a reb⁹. q᷑ ab istitutiōe hn̄t species solū vl'iū. Accipit. gº a reb⁹ notitiā singlaris vt singlare ē. q᷑ illud n̄ cognoscit ex rōe vlis nz ꝑ spē̄z ei⁹ ꝑpriā ꝯcreatā: q᷑ hēret īfinitas actu. hoc tn̄ n̄ nō facit: dico 2° ꝗ accipit notitiā exn̄tie actualis vl' n̄ exn̄tie ⁊ accidētiū ad hoc nec°ª q᷑ ad hec nō sufficit notitia qditatū. Dico 3° ꝗ ⁊ n̄ vtrāq̄ notitiā ꝑdictā hēat cōcreatā: tn̄ a reb⁹ accipit notitiā ītuitiuā singlāriū q᷑ nō ōis cognoscēs exn̄tiam cognoscit eā ītuitiue cū possit cognoscē abstrictiue. 4° dico ꝗ possent accipe a reb⁹ spēs vlēs n̄ eas ꝯcreatas n̄ hērent. q᷑ hn̄t itellectū possibilē ⁊ agētē. B iᶜ.

¶ Di. 4. ꝯclusiōe secūda additō.

Trū angel⁹ appetiuerit di eq̄litatē: ē mltip̄x opīo. ¶ Pª ē. s. tho. quā hic hēs quā etiā herue⁹ seq̄t hic. ¶ 2ª ē sco. i. 6. distictōe dicētis. Angelus potuit appetē diuinā eq̄litatē volitōe ꝯditiōata siue volitiōe ꝯplacētie: que ē iefficax ⁊ ē īpossibiliū n̄ āt volitiōe efficaci. Pria tn̄ sufficit ad meritū ⁊ d̄meritū q᷑ ⁊ n̄ sit de re īpo¹¹: pōt tn̄ ei ꝯsentire pleno ꝯsensu ⁊ ꝑ eā potuit sibi ꝯcupiscē tm̄ bonū ⁊ tāto d̄siderio q̄zto ꝯcupiscēt n̄ iªeēt po¹ᵉ. B iᶜ.

¶ Eadē. q. ⁊ ꝯºᵉ vez additio. Quid āt ex ꝑte intē° angelici fuerit origo pctī āgelici vt error vl' incōsideratio. aut aliud: ē mltip̄x opīo ¶ Pria ē. s. tho. quā seq̄ēs herue. hic dic. d. 5. Illa incōsideratio fuit volūtaria n̄ q᷑ actu volita: ꝫ q᷑ angel⁹ potuit eā vitare. Sic. gº. nec excusat a pctō nec fuit pctū: ꝫ nālis defect⁹ nō qdē nālis q̄n ꝯseq̄t nā̄z: q᷑ vitari nō potuisset: ꝫ q᷑ in omni tali nā nat⁹ est īueniri hec iᶜ. ¶ 2° ē scotistaꝝ dicētiū ꝗ ꝑz sco. 3. d. 36. ar. 2° in ꝑn°. volūtas pōt in oppositū rōis ⁊ ꝯfir dicit ꝗ peccauit angel⁹ nō ex errore vel icōsideratōe: ꝫ ex libtate volūtatꝫ qua n̄ egit ꝑz iudiciū rōis i q̄. Quid āt sit illud n̄ ē certū cū possit eē m lta. Hāc ēt opi. B seq̄t aureo.

¶ Eadē. q. ꝯºᵉ 4°. ⁊. 5ª. additio. Scot⁹. d. 5. dicit ꝗ āgeli in p° istāti sui eē potuerūt boni eē beati ⁊ mali eē miſi miſia pene: que tn̄ nō fuisset pēa: sicut nz ꝑūtiua: ꝫ icomodū. Et similiter miſia culpe: q᷑ potuit se amare amore amicitie vltra rectā rōez. B ille quē aureo. seq̄t ⁊ grego. ꝫ. s. tho. incedit via ꝯria vt hic pz. De facto āt quō se habuerint i p° l' scdo istanti aut 3° scot⁹ hic. q. i. r n̄dēs ad. q. pū⁹ motū in. 4. d. l. vtrū īter creatōez ⁊ btitudinē boni āgeli fuerit aliqua mora sic dicit. Quo ad moras ponēdas circa āgelos mltiplr pōt dici. p° ꝗ sūt tn̄ due in q̄rū vna sūt ī via: in alia in ter° stant qdā doctor dic̄ ꝗ i p° instāti oēs creati fuerūt ī grā: nec meruerūt: in. 2° aliqui meruerūt. ⁊ fuerūt btī: aliꝗ vō neutrū hūerūt: q᷑ posuerūt obicē. 2° ꝗ sūt. 3. ⁊ hoc triplr. pº vt in pº oēs fuerūt ī puris nālib⁹. in 2ª oēs in merito vl' demerito, in 3ª bōi siml' fuerunt in

gr̃a ⁊ ĩ p̃mio. ⁊ mali ĩ pena ⁊ h̃ vr̃ via magr̃i 2º. vt in pª oẽs fuerint in nãlibus. ĩ 2ª. boni ĩ gr̃a ⁊ ĩ merito ⁊ mali ĩ de merito. ĩ 3ª isti ⁊ illi ĩ p̃mio. 3º. vt oẽs pª fuerint ĩ gr̃a ⁊ merito ĩ 2ª boni steterũt. ĩ merito ⁊ mali ceciderũt. ĩ 3ª oẽs fuerunt in terº. 3º põt dici ꝙ sunt 4ºr mo⸗rule ⁊ h̃ dupr. pº. vt oẽs. ĩ pª fuerint ĩ nãlib⁹. ĩ 2ª mali ceciderũt ꝑ pctm̃ ⁊ alij steterũt. ĩ 3ª bonis appõita ẽ gr̃a ⁊ meruerũt. ĩ 4ª bõi sũt premiati ⁊ mali puniti. 2º vt in pª oẽs fuerũt ĩ nãlib⁹. ĩ 2ª añs ĩ gr̃a. in 3ª. bõi ꝑ gr̃az meruerũt. ⁊ mali deliqrũt: in 4ª oẽs fuerũt ĩ terº: h̃ ĩc. q̃ deĩde ad ĩuestigãdũ de hijs vitatẽ p̃mittit ꝓpositões q̃s hic recitat capo. sil'cũ argtio eius ⁊ deĩde ꝯcludit ꝙ si ponat 3. nece ẽ dicẽ ꝙ in pª oẽs fuerũt ĩ gr̃a. ⁊ ĩ 2ª. oẽs ĩ merito l' demerito. ĩ 3ª. ãt oẽs ĩ terº. si ãt ponãt alñ fuisse in nãlib⁹ puris. oꝫ ponẽ 4ºr moras. ⁊ in pª oẽs fuerũt ĩ nãlib⁹. ĩ 2ª oẽs ĩ gr̃a ⁊ meruerũt boni ⁊ demeruerũt mali: ĩ 3ª oẽs ꝑseuerauerũt ĩ bono l' malo. ⁊ ĩ 4ª oẽs fuerũt ĩ terº. ⁊ si ñ placet ista via de 4ºr. q2 ñ ẽ euidẽter necª: saltẽ ꝓbabile ẽ ponẽ tres moras p2⁹ assignatas. h̃ ĩc. Quĩ añ dic ꝙ iste morule ñ sũt ĩstãtia tp̃is discreti. ſꝫ sũt diuersa nũc cui ⁊ vltiã q̃. s. sũt ĩ terº coexistit toti tp̃i p⁹ istans p̃mij l' punitõis. pª ãt ĩ q̃ erãt vniformes. potuit coextitisse ĩstãti nr̃o l' p̃ti tp̃is nr̃i. 2ª ãt ñ vr̃ ĩ se fuisse ĩdiuisibilis: ſꝫ ĩ ea fuerũt multe morule: q2 mali peccauerũt in ea multꝫ sp̃eb⁹ pctõꝝ. h̃ ĩc. q̃ relĩqt sb dubio. vtrũ ãgeli fuerit ĩ gr̃a creati: ſꝫ videat magis tenẽ ꝙ sic ⁊ ad viã trium moꝛulaꝝ declinare. Herue. ãt hic. d. 5. dic ꝙ via duaꝝ morularũ q̃ ad bonos dicẽdo eos ĩ pª meruisse ⁊ ĩ 2ª accepisse gl'iaz ẽ verioꝛ: ſꝫ ea q̃ ẽ triũ ẽ planioꝛ. Almafetan⁹ seqt̃ eã q̃ ẽ duaꝝ. ita ꝙ boni f̃m eũ in 2ª instãti fuerunt gloꝛificati ⁊ mali in 3º dãpnati. Sꝫ ioh̃es de neap. seqt̃ eã q̃ ẽ triũ. ⁊ silr̃ hic capo. Sꝫ ꝫ. q2. s. tho. 1. q. 63. ar. 6. dicit ꝙ si angelus malus ñ peccasſꝫ ĩ 2º ĩstãti in eo accepisſꝫ btĩtudinẽ quã in pª meruerat. gº malus ĩ pº ĩstãti ꝑfecte btĩtudĩez meruit ⁊ in eodẽ eã accepit bon⁹. So. intellige ꝙ accepisset eã non in se: ſꝫ ĩ sua dispoe necª ⁊ vltimata .i. ĩ merito electiº ⁊ ꝓprie dicto. p⁹ qđ ſꝑ infallibiliter ⁊ certe ꝯseqt̃ gl'ia angelo ⁊ sic ẽt eã acceperũt boni ñ alr̃. Et istã glosã innuit sctũs tho. ibi ad 3m. vbi dic ꝙ p⁹ pm instans si impedimẽtũ btĩtudini angelus ñ p̃stitisſꝫ: fuisſꝫ firmatus statim in bono. Isto ẽt mõ ĩtellige id ꝙ capo. imponit. s. tho. s. ꝙ ip̃e ibidẽ senserit ꝙ in secundo instanti angelus peccauit ⁊ fuit miser ⁊ obstinatus.

¶ Di. 5. ꝯclusione. 2. et. 3. additio.

Uãdo ãgelus suã btĩtudĩez meruerit magr̃ ĩ fine hui⁹. 5. distin. approbat opiõnẽ dicẽtiũ ꝙ p̃us hñerũt ãgeli bõi btĩtudĩez ⁊ deinde p⁹ eã meruerũt ⁊ merẽt̃ ꝑ obseq̃a q̃ exhibent electis. Sꝫ scotus hic tꝫ ꝙ prius nã ⁊ duratiõe eã meruerũt q̃ꝫ acceperit ⁊ h̃ ẽ opio cõis nec tenetur in hoc magister vt idem sco. dicit ⁊ similiter herue.

¶ Di. 6. additio.

E motu ãgeloꝝ scotus. 2. di. 4. q. 9. sic dic. Angelus ẽ receptiu⁹ vbi diffiue ⁊ sꝫ ñ circũscriptiue ⁊ ñ ẽ illimitatus. ad oẽ vbi sic nꝫ ĩmẽsus. gº ꝑt ꝯtinue mutari ab vno vbi ad aliud. h̃ ĩc. Questiõe ho. 10. dic sic. Lõceº ꝙ angel⁹ põt moueri localr̃ a se. q2 cuicũqꝫ inest poª passiua ad aliqđ acq̃rẽdũ ꝑ motũ: ñ ẽ im⸗perfectõis in eo ꝙ hẽat po͡az actiuaz ꝑ quam possit illđ acq̃rere: ſꝫ poti⁹ ꝑfectõis: ꝙ pꝫ: q2 aĩatis data est poª actiua reu q̃ꝫtitatis ꝑfecte ad quã sũt ĩ poª. qñ gñant. ⁊ in grauib⁹ ac leuibus ẽ poª actiua reu vbi cui⁹ sũt receptiua. Igitur cũ ãgelo insit poª ad vbi ꝙ põt acq̃rere ꝑ motũ ñ ẽ ĩperfectõis: si reu ei⁹ hẽat po͡az actiuã: ymo eẽt ĩꝑfectõis: si eã ñ hẽret. ex q̃ ñ repugnat alijs entib⁹ ĩperfectis. hr̃e talez po͡az. h̃ ĩc. Ex quo hr̃ ꝙ idẽ reu eiusdẽ ẽ ĩ poª actiua ⁊ receptiua. Et pº. d. 3. q. 2. đ notitia genita ad pm ꝓ 2ª opiõe sic dic. Illa ꝓpõitio nl mouet se: ñ hꝫ vitatẽ nl ĩ agẽtib⁹ vniuocis. Probatõ ẽt ei⁹. q2. s. idẽ eẽt alias ĩ actu ⁊ ĩ poª reu eiusdẽ nl ꝯcludit ĩ agẽtib⁹ equocis. q2 ĩ talib⁹ ñ ẽ agẽs tale fõlr ĩ actu: q̃le ẽ passiũ fõlr ĩ poª: ſꝫ ẽ tale in actu vtualr̃. Nõ ẽ ãt ꝯdictio ꝙ idez sit virtualr̃ tale ĩ actu ⁊ fõlr tale ĩ poª. h̃ ĩc. 2º

ãt.d.25.dic ꝙ volũtas ĩcꝫtũ actiua ẽ alia for malis rõ a seipa ĩcꝫtũ ẽ recept⁹ volitiõis. vñ qñ moues ⁊ motũ distigunt ſbo: li ĩcꝫtũ adiũ eis reduplicat aliã rẽ ⁊ aliã rõez: ſꝫ qñ ſẽ in disticta ſbo reduplicat aliaz rõez tñ. h i°. Est ãt notãdũ ꝙ p⁹ 2° capo. hic lꝫ ſit certuz ꝙ ſit .s.tho. vbi ipse allegat q̃ ad corpora tñ q̃ ad angelos dubia esse possꝫ. qꝛ ſic dic .s.tho.i.q. 53.ar.i.ad 2ᵐ mot⁹ local angeli equoce dr̃ ⁊ ẽ entis ĩ actu. ⁊ ñ ĩ po⁹. ⁊ ĩtel lige in actu ṽtuali vt hic dic scot⁹. Jõ vr̃ ꝙ ãgel⁹ ſe moueat. qꝛ ſic ſe mouet nõ est recipẽ aliquid: ſꝫ successiue opari circa diũſa ꝙ ãgelo ex ſe ɔpetẽ vr̃ ⁊ ñ ab alio. nˡ tñ affirmo. ¶ Rursus idẽ sco.q.xi. dic ſic. Supposito ꝙ ꝑ motu ãgeli ñ ſit nece ponẽ tps discretũ. dico ꝙ dup' aliqd dr̃ mutari ĩ iſtãti ⁊ ꝙ dup' ẽ muta⁹ vna.ſ. icludẽs toto tã realitatẽ mot⁹. ita ꝙ mo¹ᵉ ꝙ mutat ab.a.ĩ b. ſil' hẽat oĩa iter media vbi ac ſi ꝑcise moueret. Alia ãt ẽ ꝑcise icludẽs realitatẽ ter' mot⁹ ita.ſ. ꝙ ꝑ illã mobile hẽat soliũ vltiᵐ vbi: ſic hẽret: ſi illa eẽt vltim⁹ ter⁹ mot⁹. Et soliũ 2°° ꝑt ãgelus nãlr moueri ĩ iſtãti. qꝛ ꝙ ter⁹ mot⁹ ñ ſtati iducat ẽ ex ĩꝑfectõe ṽtutꝫ mouẽtꝫ: q̃ ĩ ꝑfectio ñ ẽ attribuẽda ãgelo: nˡ necitas appareat. h i°. Questiõe aũt vltima dic ſic. Ex̃ma mot⁹ dicũt dup'p° duo vbi distãtia iter q̃ ẽ mediũ ꝙ nˡ ẽ ex̃moꝝ. 2° duo vbi imeᵗᵃ iter q̃ .ſ. lꝫ ſint media. tñ ꝙ lꝫ ẽ aliqd ex̃moꝝ. Motu g° ɔtinuo ãgelus ñ ꝑt transire ab ex̃mo ad ex̃mũ p⁹ l' 2°° ſine medio. Sec⁹ ãt motu ĩdiuiſibili ⁊ medio exñte aliqd ex̃moꝝ. Si.n.ꝑ i° trãſiret. iã ɔtinue ⁊ ñ inſtantanee moueretur. Sꝫ loquẽdo de medio qd nˡ ẽ ex̃moꝝ: ñ põt ſe facẽ ĩ ex̃mo diſtãre mutatõe icludẽte totaz realitatẽ mot⁹. Sꝫ vtꝝ h possit ſi icludat ꝑcise terᵐ mot⁹. ita ꝙ ĩ toto aliq̃ tpe ſit in.a.vbi ⁊ ĩ aliq̃ eiusdẽ tpis ꝑcise ſit ĩ.b.vbi. ita ꝙ.b.diſtet ab.a.ꝑ mediũ ĩ q̃ ñ fuerit nᵉ ĩ tpe nᵉ ĩ iſtãti: vr̃ ꝓbabilr ꝙ ñ. qꝛ ordo ꝑfixus a ſupiori agẽte ẽ necẽus inferiori: qñ hꝫ actionẽ precise circa talia ordinata. puta circa foᵃˢ ſibi in mã succedẽtes l' circa ptes pñˡᵉˢ vniuerſi. h i°. qui innuit ꝙ ãgelum eẽ nouiter in vno loco ſit angelũ moueri localr ꝙ ẽ falſum: qꝛ talis mutatio regrit ãgeluz eẽ in duob⁹ locis ſucceſſiue.

¶ Di.7.additio.

E mã hui⁹ q̃õis scot⁹ h ſic dicit. Ultᵒ bonitatẽ entis tripˣ ẽ bonitas moralis.ſ. ex gñe. ex circũſtanᵃ: ex gr̃a. Diabolus g° hꝫ mltas volitiões bonas ex genere ſeu obiecto vt amãdo ſe ⁊ odiẽdo penã ⁊ ſilr bonas ex gr̃a ſeu meritorias hr̃e ꝑt po⁹ logicali: qꝛ ñ ẽ hic repugnãtia niſi ĩ ſenſu ɔpõito q̃ ſupponat eẽ malus ⁊ reᵘ poᶜ ordiate q̃ de⁹ nũq̃ꝫ ei gr̃am daturus eſt. Põt ẽt hoc ſua po⁹ reali paſſiua. qꝛ ſua volũtas. ẽ receptiua recte volitiõis cuꝫ ſit illa q̃ ꝑus. Põt ẽt idẽ po⁹ reali actiua. Nõ qdẽ totali: cũ h ſit volũtas ⁊ gr̃a. Nec ptiali pñˡᵉ.i. ſufficiẽti. qꝛ ſua volũtas nᵉ ſola ꝑt nᵉ ꝑt gr̃az ponẽ in ſbo: ſꝫ ptiali ĩſufficiẽti: qꝛ illa ẽ ſua volũtas. Põt ẽt hr̃e volitõez bonã ex circunſtãtia: ſꝫ diminute bonã.i.q̃ ñ ſit mala ſeu q̃ nullã hẽat circũſtãtiã ɔ̃riã circũſtãtie debite. Nõ.n. hꝫ aliquẽ actũ maluz nec°. h i°. q vr̃ ſentire ꝙ cã obſtiatõis ſit pñʳ ñ collatio gr̃e ex occulto iudicio dei: ꝙ ẽt cõiter tenẽt doctores.ñ tomiſte: vt dicit almaſe.

¶ Di.8.ɔcluſione p⁹.additio.

Um fere oẽs doctores teneant ꝙ ãgelus ñ ꝑt cognoſcẽ cogitaⁿᵉˢ cordis: tñ ĩ aſſignatiõe cãe hui⁹ ẽ diuſitas ⁊ difficultas magna. Nã cũ affectio ad volũtatẽ ⁊ cogitatio ad inteᵐ ptineat. ioh.de neap.8.q̃l.q.xi.dic ꝙ glꝫ ãgel⁹ cogõſcit oẽs cogitatões ⁊ affectões incẽ nãe. ſꝫ ñ q̃tũ ad eẽ meriti vl' demeriti: qꝛ h ẽ a gr̃a: q̃ a di volũtate ꝺpẽdet. Sꝫ.s.tho. vt hic hẽs dic ꝙ ãgelus nꝫ affectões nꝫ cogitatões agnoſcit. qꝛ volũtate cogitam⁹ ſeu vtimur ſpecieb⁹ ⁊ volũtas ſolꝫ deo ſbicit ⁊ ɔ̃ñr ãgelus vſuꝫ ſpẽꝝ ignorat. Egidi⁹ ãt ĩprobat .s.tho.p°. qꝛ ſpẽs in vſu ẽ actualiſſima ⁊ ɔ̃ñr maxie cognoſcibilis. 2°. qꝛ ꝫ aug. ſpẽs gñat ɔplẽ ſiſima ſibi.i. ɔceptũ l' vſuꝫ. q ɔ̃ñr cogõſceʳ cognita ſpẽ. Et deinde ſbiugit. Angelus cognoſcit cogitãtꝫ ſpẽz ⁊ ɔceptũ ⁊ ea de qb⁹ cogitat in gñe. ſꝫ ñ in ſpẽ l' ſaltẽ ĩ idiui°. ⁊ idẽ dico. de affectõe. Rõ do ẽ qꝛ ex ordine volũtatꝫ

vna ꝛ eadē cogitatō ꝛ affectio pt ēē oppōito rū: Hūc āt ordinē nō cogōscit siue qꝛ nō variat ī re. siue qꝛ nō oīa veteriata cogōscit. B iᵉ. Herueus āt hic exponēdo positiōez egidij ponit suā dicēs. Angelus videt itellectōnez angeli ꝛ hoīs. qꝛ ipa ē actualioꝛ spē. videt ēt affectōnē volūtatis q̄ztū ad eiꝰ sbaz eadē rōe iq̄ztum videt eē affici ad rē cogitatā l' cogitatiōez: sȝ pt eē latē q̄ztuȝ ad ordinē ad id ad qḋ afficit aliquoᵒ: vt cū de multis cogitat inordine ad vnū. Nescit. n. ad qḋ illoꝝ afficiat l'ad quod magis. Sȝ vtꝝ videat qd p intellectōez intelligatur. seu qd p cogitatōez cogitetur. quidaȝ dicunt ꝙ sic in gnāli: sȝ nō in speciali. Et si in speciali: nō tn̄ videt vtrū gs cogitet affiᵉ dicendo. Hoc ē albū l' negatiue dicēdo. Hoc nō ē albū. qꝛ vt dicūt: angelus p vnā nūero spēz videt modo aquilā modo vulturē ꝛ tam bō q̄ꝫ angelus opposita. i. rectū ꝛ curuuȝ: visuȝ ꝛ cecitatē. Ego autē dico ꝙ cognoscit pnᶦᵉ obiectuȝ. qꝛ ab eo intellectio specificat: cū multa intelliguntur relatiue ad vnū. puta vna ciuitas cū oībus eius hoībꝰ. Scōaria āt obiecta nō videt. ꝙ clare alius videt. qꝛ nō tendit in illa īmediate sicut cogitans: sed per cogitātis cognitionez ꝛ ꝯsequēter magis distat sua spēs ab obiecto. Nec videt ad ꝙ illoꝝ magis attendat. Propꝛiuȝ est ergo dei videre cogitatōez alterius eque clare vel magis q̄ꝫ ipse: nō autez videre sbstātiaȝ cogitatiōis hec ille. qui etiā vr̄ dicere ꝙ nō videt secūdaria obiecta. quia ignorat habitudinē cogitātis ad illa Et hoc ei ascribit almafe. expꝛesse. Duran. āt hic vicinus egidio dicit angelum cognoscere cogitatiōes ꝛ affectiones qnātuȝ ad quid est ꝛ an est: sed nescit an cogitatō sit affirmatiua vel negatiua ꝛ an affectio sit pꝛosequutio vel fuga. Sco. vero. d. 9. videtur sentire id ꝙ argumenta hic recitata pretendunt.

¶ Di. 9. ꝯclusione vnica additio.

E vnione angeli ad corpus sciendum ꝙ ipsa est triplex. ¶ Prima est qua vnitur sicut forma materie: ꝙ tunc ē qn̄ dat corpori eē sbstātiale sic ꝙ vtriusq; est vnuȝ: vt patet. 2. ꝯtra ca. 67. Hanc multi negant. ¶ 2ᵃ āt est assumētis ad assumptū: q̄ sȝ s. tho. i. q. 51. ꝛ herue. hic tūc est qn̄ illud corpus angelꝰ firmat ad se repn̄tādū ita ꝙ eiꝰ vices gerit tan gelꝰ vr̄. vel sȝ sco. hic qn̄ eo vtit sicut instr̄o ad opatōes ppas. exercēdas. Et sbiūgit idez sco. dicēs. Angelꝰ nō assumit corpꝰ celesteȝ etiā elemētare cū in tali nō sint nata eē illa accidētia: sȝ mixtū alī qdē mixtū pfecte alī bō mixtū īpfecte ꝙ p agēs nāle fit sbito vt impssio ꝛ hoc ē qn̄ illud sbito vr̄ fieri ꝛ disparere. In tali āt corpore facit oē ꝙ motu locali fieri pōt vt formare verba nō aūt in eo exercet opa vite: qꝛ regrūt mixtū pfectū ꝛ aīatū. B iᵉ. Quidā tn̄ dicūt ꝙ nūq̄ꝫ assumit corpꝰ: sȝ apparet deducendo humores ꝛ spēs ad sensum cōez. ¶ 3ᵃ Est per applicationez sue virtutis quocūq; modo. siue admouēdum siue ad presidēdum. siue ad aliud.

¶ Di. xi. p totum additio.

Uomō āgeli pficiāt accipiēdo cognitionem a rebus fm opinionē scoti dictū est. s̄. d. 3. q. 2. sed circa mā̄ȝ illuminationis ꝛ loquutiōis idē. d. 9. sic dicit. Angelꝰ logt anglo cāndo l eo ꝯceptū illiꝰ obī de q̄ logt loquēs Possibilr. gᵒ ipꝛimit audiēti actū tn̄: vt cum logt de eo qḋ aliꝰ hītualr nouit. Alī spēz tātū: vt cū iferioꝛ logtur supioꝛi de aliquo cuiꝰ ille spēz nō hȝ ꝛ cū hoc actualr duȝ ille logt: iste ꝯsiderat aliud: cuiꝰ ꝯsideratōez iferioꝛ nō pōt ipedire nec supioꝛ simul pōt duos actus hr̄e. Alī cāt vtrūq;. In 2ᵒ āt mēbro nō ē auditio: qꝛ ipa est q̄dā itellectio eiꝰ ꝙ exprimit Est aūt silē sigs hōi distracto logt. Recipiet enī. spēz soni ī aure nec tn̄ audiet. i. ꝯcipiet illud distīcte sb rōe signi: sȝ tn̄ rēaneret spēs in memoria vel fantasia ipsa a spē soni q̄ post distractiōem iam cōciperet sub ratiōe signi. Scienduȝ autez ꝙ illa sola intellectio est auditio: que impꝛimitur ab alio intelligente ita ꝙ audiens ad talem actum concurrit passiue tantuȝ. Loquitur ergo angelus cui vult ꝛ nō alijs. quia inpꝛimit cui vult ꝛ non alijs. Hec ille qui etiam infra ꝯcedit ꝙ angelꝰ logt. deo

Loqtur gº. ſm ſco. angelus ex hoc ꝙ ipꝛimit mētī alteri⁹ ex q̄ ipꝛeſſiōe ille cōuertit ad mē tē alteri⁹ ⁊ ad ṽbū. Scdm egidium aūt. q. 12. de angelis loqt multiplr. pº cōuertēdo ſe ſup ṽbū ſuū ⁊ eliciēdo inde ſigna intelligibilia. i. notitiā expſſiorē ⁊ magis pticularizatam. 2º formādo ſonos ī aere. 3º faciēdo apparere fā taſmata in hoīe vel bꝛuto. 4º figurādo aerē ⁊ deſignādo celū p applicatōem ſue ṽtutꝫ. h lᵉ. Herue. āt h repbato egidio dicit ſic. Loqt angel⁹: qū p ꝯceptū expꝛeſſiorē notificat id ꝙ ī alio ꝯceptu neſciebat ⁊ ſuū velle. hec ille.

¶ Eadē. q. per totū iteꝝ additio. Q̄uo autē angelus loquēs excitet aliū ad audiēdū: ē dif ficultas. Sciēdū eſt ergo ꝙ ad loquēdū ⁊ au diēdū ſuppoſitis potētijs ⁊ hītib⁹ tria reqrū tur. pº ꝙ loquēs vellit cōceptū ſuū manifeſta re. 2º ꝙ auditur⁹ poſſit audire. 3º ꝙ vellit. Ad pᵐ tā hoī q̄ʒ angelo ſufficit voluntas ꝓpꝛia. Ad 2ᵐ aūt in hoīe reqrit. pº ꝙ loquutur⁹ vel lit ſuū cōceptū videri ab alio. 2º ꝙ exterioribus ſignis in corpe manifeſtet. Ex duob⁹ eni op poſitis īpedit viſio hūani cōcept⁹: q2. ſ. cōci piēs illū vult celare vel corpe nō pōt expme re. In angelo aūt reqrit pmū tm: cū in eo cor pus nō ſit. Ad 3ᵐ quoq; in hoīe reqrit exci tatio p ſenſibile ſignū. ſ. vocē aut nutū vl' hu iuſmoi. Quid ṽo angelū iſtoº excitet ad audi endū ē varius modus dicēdi. ¶ Prim⁹ ē her uei hic dicētis. Angelus ſm aliquos excitat angelū ad audiēdū ſm aliqs nihil ipꝛimēdo ſꝫ ſolū ppōnēdo cōceptū: Sꝫ q2 nō poſſuꝫ vi dē quomō angelus ītelligēdo p ſuas ſpēs in digeat pſentia extrinſeci niſi illud ad ītelligē dū moueat: idō dico ꝙ ſicut ſon⁹ auditū mouet: ita cōceptus ad loquēdū ab angelo formāt⁹ mouet ītellectū ei⁹ cui loqt ad audiēdū. vt di cit doctor nr̄ vbi loqt de loquutiōib⁹ angelo rū arº pº ad vnū argᵐ. Et ſi nō moueat ad fō mā corpoꝛalē ſec⁹ ad ſpiritualē. h lᵉ. ¶ 2⁹ ē. s. tho. 1. d. 11. q. 2. ar. 3 dicentis. Angelus ſemp videt eēntiā ſuā p quā videt oīa ad ſe ptinen tia: cuiuſmōi ſūt ꝯcept⁹ alioꝝ volētiū ei ſuas cogitationes īnoteſcē. Idō q̄ʒ pmū aliqs vult ei loq ſtatī hoc videt: etiā ſi plures ſint vo lētes loq. h ille. Ex qb⁹ pꝫ ꝙ ſemp eſt parat⁹ ac vigilās ſm eū nec īdiget excitatiuo. ¶ 3⁹ eſt eiuſdē. 1. q. 107. ar. pº. ad vltimū dicētis. An geli boni nō īdigent excitatiuo: q2 in ṽbo vi dēt oīa ad ſe ptinētia. Inteº āt maloꝝ moue tur ab ītelligibili ſicut ſenſus a ſenſibili. Sic ergo p ſignū ſenſibile excitat ſenſus. ita p ali quā virtutē ītelligibilē excitat ītellect⁹ ad au diēdū. h lᵉ. Et hoc eſt ī q̄ ſctm̄ thomā allegat herueus. Ad hūc aūt ſenſuꝫ gloſanda ſūt di cta caꝑ. ⁊ heruei qui in hac pte vr̄ doctrinam ſancti thōe pſtiteri: quē appellat doctorē no ſtrū: lꝫ videat ab eo declinare maxīe inq̄ʒtuꝫ ponē videt ꝙ dicta motio ſit effectiua quod videt repꝛobari. vi. q. 9. ſed forte ibi loquitur .s. tho. quādo eſt loquutio preciſe ſine illumi natione: vt innuit. q. ſequenti.

¶ Di. xi. q. 2. per totū additio.

Licet illumiatio ī angelis ab oībus ꝯcedat: quomō tn̄ an gelus angelū illumīet varie loquūtur theologi. Scotus eni. d. 9. dicit ꝙ illumiatio. ē loquutio de ſingulari reuela ro. que lꝫ reguiar it' qdē fiat p ſupiorē: tn̄ ab ſoluta dei poª pōt aliī' eē. Fit autē pfecta illu minatio diſpoſitiue a ſupiori angelo: ſꝫ pfe ctiue a ṽbo. q2 audiēs cōuertit ad pfecti⁹ vi dēdū in loquēte ⁊ adhuc pfecti⁹ in ṽbo. Et ſu pior qdē pōt inferiorē cogē ad audiēdū ſicut ⁊ īpedire actū ei⁹. nō eꝯº. h ille. Illuminat gº angelus ſꝫ eū. pº cauſando cōceptuꝫ in alio q dicit auditio ⁊ eſt credulitas tm. 2º oſtēdēdo in ſe illud ad qd̄ vidēdū audiēs ex auditione cōuertit. 3º dū ex auditione ⁊ viſiōe in ſpecu lo īpfecto predicto cauſat deſideriū vidēdi ī verbo ⁊ ibi videt. h ex illo. Sꝫ ſm ſctm̄ tho. 1. q. 106. illuminat cōfortādo lumē ⁊ pticula rizatā veritatē ꝓponendo. Egidius. vt. q. 14. de angelis dicit ꝙ dicta lumis cōfortatio nō eſt p eius intēſionē: ſꝫ p colectionē in vnuꝫ p quāto vagāti p multa oſīdit vnū ad qd̄ totū ſe colligit: que oſtēſio nō fit loquēdo tm̄: q2 ibi nō eēt viſio: ſed fides. Fit aūt ſic ꝙ in eēn tia diuina oſīdit ratio oſteſi p hoc ꝙ his cui fit oſtēſio illā rationē ex dicta collectione vi dere pōt. hec ille. Herue. autē hic. d. 9 hoc re probat

probat dicēs q hoc est loqui tm̄ ⁊ pficere in btitudine. Jō angelus iqt illuminās nō facit aliū vidē in deo ea de qb⁹ illuiat: ſʒ facit euz vidē q talia cōgruāt illis que illuminat⁹ vi/det in deo. Hoc āt tripl'r facit. Prīo itēdēdo nāle lumē ei⁹ ex q̄ pñr fit augmētū in nāli co/gnitōe ⁊ insupnāli īdita. 2° ꝯcurrēdo cū eo ad aliqđ itelligendū qđ angelus illuiat⁹ attingē pōt solū ex tali cōcursu. Cōcurrit āt ꝓponēdo suos ꝯcept⁹ ꝑ quos mouet itellectū ei⁹ ad ali/qđ itelligēdū. Nec inꝯ̄ i ꝑtinētibus ad illuia/tionē vnū moueri ꝑ illud q ē i alio sicut q̄li/tas sensibilis mouet sensuʒ nostrū. Et h° dicit doctor nr̄. 3° ꝓponēdo obm̄ illuminatū. i. ex/plicatū sic vt iferior capiat i eo id q alr̄ nō ca/peret. Uirt⁹. n. cause. i. sumis explicātis māet in effectu. i. in obō explicato vt clari⁹ moueat itellectū ad vidēdū. Nō ē aūt clar̄ qs istorū modorꝫ sit magis possibil': lʒ oēs sint ꝓbabi/les. ß herue. Durā. aūt ß dicit q oēs angeli il/lumināt ime'e a deo nō āt vn⁹ ab alio: nisi ſʒ cōsequentiā ⁊ non causalr̄. ¶ Rursus henri. 6. q̄l. q. 4. tʒ q btā ṽgo hoīes ⁊ āgelos illuiat.

Di. 12. per totum additio.

Irca māʒ p̄sentis questionis de distinctiōe māe supiorꝫ ⁊ inferiorꝫ sco. 2. d. 14. sic dicit. Scōm itētionē pħi i celo ne gāda est mā: cuz po⁹ passiua oīs sit po⁹ ꝯdictōis 9. metß. ⁊ pñr nō hʒ aiāʒ. Nec ꝯueniēter dr̄ hr̄e mām alteri⁹ rōnis: qꝛ essent due māe prime. Scōm theologos āt ibi ponēda est mā eiusdē rōnis ⁊ fm̄ se est simpl'r corruptibile: nec tm̄ pōt ab agēte nāli corrūpi: qꝛ illa fo⁹ nō hʒ ꝯriāʒ a q̄ vincaꝛ. Nec etiā celū pōt ignē in se cōuertere qꝛ forte celū nō pōt alterare elm̄ ad q̄litates celo cōueniētes. ß ille. Hāc aūt opinionē sco/ti quo ad idētitatē rōnis vtriusqꝫ māe sequun/tur multi. Durā. autē hic olo negat a celo ma/teriā que est pars cōpositi ⁊ dicit q̄ititatē ei⁹ inēē ipsi forme ei⁹. sicut etiā incorruptibilib⁹ cōsequiꝛ mām g'ra fo'e. ß ille. Herue. autē hic dicit sic. L ʒ māe supiorꝫ ⁊ inferiorꝫ sit vna rō logica gñalis. vel analogica de spāli tm̄ rōe ē multiplex opinio siue sumaꝛ mā vt ē ſbiectuʒ ſbalis forme includens. s. solū eēntiā māe siue vt est ſbiectū trāsmutatiōis includēs. ſbiectuʒ ⁊ qualitates. Prima eni opīo dicit q eius/dē rōnis est in oib⁹ corporib⁹ vtroqꝫ mō sum/pta materia. Existimāt. n. tales q celū sit elm̄ vel mixtū. 2ª vo dicit hoc esse verū ꝑmo⁹ tm̄ ita q mā celi nata est facere vnū cōpo⁹ aīa/ni nisi aliqđ ꝓhibeat. 3ª vo dicit q nō est mā ps cōpositi in celo: ſʒ ip ſuʒ est forma ſbie/cta quātitati. 4ª aūt ⁊ vera dicit q in eo ē talis mā: ſʒ nō eiusdē rōnis cū ea q̄ est in alijs ß ille. Forte aūt q. s. tho. cui⁹ est hec opinio nō dicit hui⁹ oppositū in 2° qꝛ tangit vtraqꝫ materiā. Et que ibi videꝛ dicē predictis op/posita itelligunꝛ de materia qua celum est in potentia contradictionis que. s. se extendit ad vbi ⁊ non ad esse substantialē.

Di. 13. cōclusiōe prima additio.

N mā possit eē iformis her uens. d. pñti sic dicit. Mā in formis tripl'r diciꝛ. p° mā si/ne oī fo⁹ ſbali. 2° mā sine for ma ſbali speciali puta ēre. 3° mā cōforma ſbali sine orna/tu. i. sine qualitatibus actiuis in ſūmo. ß ille q simul cū alijs thomistis sentit q mā iformis ꝑmomō quacūqꝫ virtute eē nō potest seu exi/stere. Scotus autem hic. d. 12. ⁊ multi alij di/cunt q non est contradictio materiam esse si/ne omni substantiali forma.

Di. 20. ar'° 4° vltimo loco facto additio.

X respōsiōe capreoli ad 4ᵐ hic vltimo loco factū videꝛ sequi q. a. eēntialr̄ depēdeat possibilr̄ a causis infinitis. Si enim. a. eēntialr̄ depēdet ab ipso. b. ⁊. b. ab ipso. c. ⁊. c. ab ipso. d. necessario. a. depēdet eēntialr̄. a. d. Nā variato. d. nō est idē. c. ꝑ te ⁊ variato. c. nō est idē. b. ⁊ variato. b. nō ē idē. a. So. rn̄siōeʒ ſbstinēdo cōcedo ꝯñs ad huc sensuʒ q eiusdē effe⁹ sīr possibilr̄ cause ifinite eēntialr̄ ordina/te que tm̄ n' agūt ad esse effe⁹. ſʒ solū sunt cāe sine qb⁹ nō. Ari. aūt. 2°. metß. loqtur de cau/sis q̄ aliqđ cōferūt ad effectuʒ. Sʒ ꝯ. qꝛ 2ᵐ in diui'ᵐ est istrumētū tertij ⁊ ꝫᵐ 4' in ifinituʒ vt

pꝫ q: oēs hoīes sunt istī m adde. gᵒ oīa talia ꝯcīi ūt ad eē huiꝰ indiuidui. Sō. Cōferūt per effectū suū oliꝫ effectū nō āt p eū effectū quē mō efficiūt īmediate q̄uo intelligiꝭ aristo. vt sit sensus. In cāis eēntialiꝭ ordīatis ꝯferētibꝰ ad effectū īmeᵗᵉ cāndo aliqd. eodē īstāti quo ille pducitꝭ nō ē pceīsus ī īsinitū. Alter tamē posset forte dici ad argumētū negando ꝯñᵃˢ q: ille cāe nō sꝭ eēntialiꝭ ordiate vt pꝫ 2ᵒ. d. i. ⁊. d. i8. q: talis cā. s. eēntialiꝭ ordīata est cā totiꝰ spēi ⁊ nō solū huiꝰ indiuidui. Cā aūt huiꝰ est q: gñans ītēdit cōicare genito ip̄am suam mālē formā quaꝫ agit q̄ꝫᵐ pōt. vñ assimilat illud sibi in accidētibꝰ indiuidualibꝰ si sit potens. ēt si illa sint īsepabilia vt crispū ⁊ agluꝫ Si gᵒ idē uicro posset esse ab. a. ⁊ ab ipō. b. idē ītēderet cōicare hāc formā inq̄ꝫᵐ hec ⁊ illaꝫ inq̄ꝫᵐ illa q̄ꝫᵐ posset vl' saltē possibiliꝭ itenderet gñare crispū ⁊ ñ crispū. ⁊ simū ⁊ aglū.

¶ Di. 21. ꝯclusiōe vnica additio.

E pᵒ homis pctō sco. 2. d. 20 sic scribit. Primū hoīs pctīn in statu īnocenᵗ potuit eē veniale q: vēiale ⁊ mortale nō distīgitꝭ p eē circa finē ⁊ circa ea q̄ sūt ad finē cuꝫ vtrūqꝫ circa vtrūqꝫ sit: ꝫ p eē ꝯ ordinē q ē d̄ pcepto ⁊ qui de ꝯsilio. Potuit āt facere ꝯ ꝯsiliū non satiēdo maxīe expedienˢ vel faciendo aliqua retardātia. Nec oīs dordiaᵒ ī viribꝰ supiorībꝰ ē mōle pctīn vt leuis motꝰ īfidelitatꝫ. ꝫ iᵉ.

¶ Di. 24. per totum additio.

Uid sit liberꝝ arbitriū. Siue qd sit illud cui ꝯpetit hoc nomē vel descriptio eiꝰ. ē multiplex opīo. Sicut autē vult hēne. quol. i. q. i. Est illd̄ p q̄ hēmꝰ actuū nostroꝝ dñium Et ibidē sic d̄scribitꝭ. Liberꝝ arbitriū ē pñᵐ q̄ possumꝰ actiue p se pᵒ ⁊ īmeᵗᵉ in aliquē actū vel eiꝰ oppoᵐ ꝯie vl' ꝯdictorie circa idē sꝫm ⁊ p eodē nūc diuisim. ¶ Pᵃ gᵒ opīo que vrꝭ scoti. 2ᵒ. d. 25. dicit q̄ ē nuda poᵃ volūtatis q̄ ad actū suū nō mouetꝭ ab obo: sed a se tm̄ ita q̄ actꝰ pᵒ liber ē actꝰ volūtatꝫ elicitꝰ. ¶ 2ᵃ est durādi. 2ᵒ. d. 24. q. i. ar. i. dicentis q̄ est nuda poᵃ vel plures pure unde poᵉ. i. inteᵉ ⁊ volūtas que sole sunt principiū actuū qui pᵒ sunt liberi. i. ꝯclusiōis ⁊ electiōis. hec ille. cū mltis alijs que hic hēs a capreolo. ¶ 3ᵃ est bernei vbi supra. ⁊ 2ᵒ. d. 24. dicētis libertas nō fundatꝭ in nudis potētijs que sunt inteᵉ ⁊ voluntas: sed in aliquibus actibus earū quibꝰ alijs actibꝰ dñamur cū tm̄ ipi nō sint in nr̄o dñio l' ptāte q: . s. pueniūt deliberatiōeꝫ ⁊ ꝯclusiōeꝫ dlibatōis. ꝫ ille in q̄l. In 2ᵒ āt vrꝭ velle q̄ illi actꝰ q̄bus dñamur alijs. sꝭ illi q insunt nob a dō. s. velle bonū nr̄m ⁊ velle suspēdere electōnē circa q̄dlꝫ pticulare eligibile donec deliberemꝰ quid sit illud q̄ ꝯgruit bono nr̄o seu finī volito. Et de hoc hēs. ā. pᵒ. d. i. Concludit aūt in quolꝫ vbi. ā. q̄ radix libertatis cōsistit pᵒ incōtingēti ꝯnexiōe aliquoꝝ volibiluꝫ ad p se volibilia ⁊ 2ᵒ in notitia talis ꝯnexionis. Et in hijs duobꝰ consistit libertas eius qui simul omnia cognoscit. i. dei. nostra vero ī hijs duobus ⁊ in 3ᵒ. s. q: talis possimꝰ cōferre per cōsilium ⁊ referre ad per se volibilia hñtes in nostra potestate expectare talem relationeꝫ. hec ille. ⁊ sine dubio videtꝭ mihi. hec esse doctrina ⁊ mens. s. tho. ⁊ capreo. nō obstante q̄ p̄ma argumēta hic inducta sint eiusdē henrici Est enim differētia inter istos soluꝫ in vsu nominiū. q: per liberū arbitriuꝫ cap accipit p̄ncipiū remotū ⁊ ptiale actuūꝫ liberoꝝ: henri. autem totale ⁊ proximum.

¶ Di. 25. per totum additio.

Uid moueat volūtatē ē multiplex opinio. ¶ Pᵃ ē goth. de fontibus quol. 9. q. 7. dicentis volūtas nō est cā effectiua volitionis in se q: mouens ⁊ motū non eēnt distincta sꝫo ⁊ idem moueret se. Huius gᵒ causa est fantasma irradiatū ab ītellectu agente q̄ cāt īmediate intellectionē ⁊ volitionē: sed p̄muꝫ īmediate īmediatiōe cause ⁊ effectꝰ 2ᵐ vero īmediatiōe cause tantū non effectus q: prius causat intellectionē quā volitionē. ꝫ ille. ¶ 2ᵃ est quorūdaꝫ dicentiū q̄ volūtatem effectiue mouet non quidē ipsa voluntas: sed obm cognitū ⁊ intellectū qui innitūtur ratiōi q: sicut

apeti^e sen^le effectiue mouet apetitu sensiti^m ita itelli^le itellectiuū z auctoritati auerro .ii. metħ.dicētis. Balneū ī re mouet vires sensiti uas q̄s.s.mouet effectiue:ſʒ balneū ī aīa mo/ uet volūtatē. ℭ Ʒ^a ē scoti.2°.d.25. dicētis. Il/ lā ppo^es.s.mouēs z motū oʒ ſbo distigui nō credo nec^o verā ī corporib^9 ī spiritib^9 āt ē sim plr̄ falsa.qꝛ de^9 nō posset āgelū ita nudū crea re qn ille itelligēt se z ꝯn̄r idē ſbo eēt mouēs z motū. Mãifestū est ēt ꝙ cū aqua calefacta reddit ad ꝓpã nālitatē tota agit z tota patit̄ Dico g^o ꝙ nihil aliud a volūtate ē cā totalis volitōis in volū^te.ƀ ille ℭ.4^a ē.s.tho.12.q. 6.z cōiter thōistaꝝ. ꝙ volūtas effectiue qdē mouet̄ solū a deo q̄ ad ꝑmū actū vl' saltem q̄ ad ꝑmos.vl' a se q̄ ad alios. finalr̄ āt ab obo z inte^u mōstrāte obm:dispositiue āt ab ape/ titu sensitiuo. Lʒ āt iter thomistas herueus videat̄ velle ꝙ obʒ eā mouet effectiue simul z finalr̄ ꝙ apparēter repugnat dictis scti tho. vbi.s.tñ sane itellect^9 forte nō repugnat: sed elucidat. Naʒ vt clare pʒ ab eo.q̄l.2°.q.1.ar. 2° finis ipe nō mouet effectiue:ſʒ ītētio finis dn̄ lʒ inqt cāūtas ītētiōis sit effectiua cāūtas tñ finis in ītētiōe nō est effectiua:ſʒ finalis.ƀ ille.q ꝑ ītētiōeʒ accipit ꝯceptū finis ītenti q ꝯceptus ēt ƀʒ ꝑn^a.s.tho.vt pʒ.1.q.19.ar.1° ita se hʒ ad volitionē sicut forme nāles ad natu/ rales rerū inclinatōes: z ꝯn̄r ōs causans vo/ litionē causat eaʒ effectiue mediāte ītellectio ne sicut mediante ratōe formali agēdi sua vl' sui īstrumēti vl' sicut mediante eo id ꝙ nāli se q̄lla seqt̄ volitio sic g̃ñans hoīeʒ mediāte eo g̃ñat risibilr̄. Sīl'iter ēt cū po^e ab aīa fluāt oꝛ dīe q̄dā z ite^o nāl'r sit volū^te poꝛ aliq^o ad eam ꝯcurrit effectiue z sil'r ītellectio ad volitionē. ℭ Di.29.per totum additio.

Utd sit gr̃a z ī q̄ sit ē mltip^x opio. ℭ P^a ē herici q̄l.19.q. 13.dicētis.Gr̃a ē q̄dā lumē su pnaturale se hñs ad ƀtutes theo^cas sic lumē nāle ad vir/ tutes acq̄sitas.ƀ i^e. q ꝯn̄r hʒ dicē ꝙ ē ſbiectiue ī inte^u. ℭ 2ª est quā recitat scot^9.d.27.z cui adheret z ē talis.Gr̃a fōlr̄ ē ƀt^9 que ē caritas.ita ꝙ eedē excellētie z effc^a

ūdē ſe vtriusq̄ꝫ.Sʒ vr̄ inqt eē dīti^a īter gr̃aʒ z caritatē.qꝛ caritas est ꝑfectio simplr̄ z deo fōlr̄ ꝯ^r.gr̃e ƀo neutrū illoꝝ ꝯueīt. Respōdeo inqt.Caritas.n.respicit deū in rōe diligibilis z nō diligibilitatis.qꝛ ē q̄ hñs eā hʒ deū caruʒ gr̃a ƀo respicit deū ſb rōe diligētis z accepta tis qꝛ gr̃a ē id q̄ de^9 hʒ aliquē carū. Nō qdeʒ omne tale:alioqn eēntia di eēt gr̃a ī filio cuʒ ꝑꝑ eā diligat filiū: ſʒ illud q̄ de^9 hʒ aliquem hñtē carū vt dignū btitudie dignitate meriti q̄ ē correspōdētia meriti ad ꝑmiū z sic gr̃a in cludit īpfectōeʒ qꝛ hñs eā ñ ē ꝑ se btūs. Idē g^o absolutū ī aīa hēt rōeʒ vtriusq̄ꝫ .ſ. gr̃e z ca ritatis z vna ꝯpetit ei vt ē ꝑfectō simplr̄ alia ƀo vt est ꝑfectio limitata. Oīs ergo gr̃a ē ca ritas: sed nō eꝯ^o ex q̄ tñ nō ꝯuertibilitate nō seqt̄ qn qñ cōcurrunt in eodeʒ sint eadē fo^a z idē ƀm formā lʒ fōlr̄ distiguāt. Differūt etiā in rōe ꝯnotati.qꝛ illud absolutū vt ē ꝑn^m ope rādi ī hñte illud dr̄ caritas.vt ƀo ē obʒ di ac ceptātis aliquē dr̄ gr̃a.ƀ i^e.q̄lʒ videat̄ dicere repugnātia :tñ forte ñ dicit ƀʒ sua falsa fūda mēta que recitat ī mā ƀ attributis.vbi vr̄ tenē ƀm ꝙ de mēte eius expōit herue.1° quol.q.2. ar.1°.ꝙ iusti^a fōlr̄ nō ē sapia fōlr̄.z ſi iustitia fōlr̄ sit sapia.nō fōlr̄: sed idētitate vl' pōt di/ ci ꝙ sco.ꝑdictā opinionē nō seqt̄ ꝙ ad h^o ꝙ gr̃a sit fōlr̄ caritas hʒ dicē ꝙ ē ſbiue ī po^a sic z ꝯced^r.d.26. ℭ Ʒ^a ē heruei z.s.tho.q̄ʒ ƀ hēs ℭ Di.27.per totum additio.

Uo ad meritum ꝯgrui z ꝯdi gni ꝑter eā q̄ dic cap.vr̄ mi/ hi ꝙ fōte possʒ dici sic.s.tħ. tho.ī 2° ītēd^r ꝙ ꝯdignū meri tū dr̄ dup^x p^o qꝛ ē eq̄le ꝑmio simp^r.i.vt reqrit iusti^a ꝯmu/ tati^a.2^a ƀo qꝛ ē eq̄le ƀʒ qd sive vt reqrit iusti^a distributi^a.i.ƀʒ ꝓpōtōeʒ. ℭ P^o g^o mōn^r ī 2° n^e i.12. n^e alicubi sesit ꝙ ƀ sit ꝯdigitas. Et sua rō quā fac ꝓ ƀ in 2°.s.qꝛ meritū ōdiat̄ ad ꝑ/ miū vt ad finē z ꝯn̄r meritū ē ignobili^9 ē rō ir refragabil'. ℭ 2° āt mō vbiʒ tʒ ƀ actu gr̃a īfō mato ꙗ ē meritū ꝯdig^m.iꝗ^m ē gr̃a īfōatū ꝑꝑ eq̄litate ñ simplr̄:ſʒ ꝓpōtōis qꝛ.s.sic h^o ad ƀ ita illud ad illud se hʒ.Sʒ ꝯ.qꝛ.12.eq̄litatem 2°.i.ƀʒ ꝓpōtōeʒ attribuit meito ƀʒ ſbaʒ su i

ꝯsiderato. Cū āt vt ē iformatū grā hēat eq̄li tatē maiorē seq̄r ꝙ vt sic hēat eq̄litatē simpr. seu ꝑmo. So. forte dici posset ꝙ hoc n̄ seq̄t q2 equalitas ꝓportiōis hȝ grad9. ꝛ opinio ꝯpetit ꝛ ꝓm sbāȝ suā ꝛ vt ē grā iformatū. Et ꝑmo qdē n̄ ꝯstituit cū dignitatē rel'gⁱse: ꝫ cō gruitatē tm̄: ꝫ sec9 2°. Nā iustitia distributi ua reqrit vt opi grato vt sic reddat glīa. q2 ꝑ grāȝ glīaȝ meremur. n̄ āt reqrit ꝙ faciēti ꝙ i se ē def grā. q2 grāȝ null9 meretur. L3 sit con gruū vt de9 eā libalr tribuat tali. i. faciēti ꝙ i se est. Dat tm̄ eā tali ex iusti^a large. i. ex dcēn^a eo^o q̄ dr̄ iust9 ꝑcendo q2 cū decet sicut ēt dici pōt ꝙ iustis reddit glīaȝ ex iusti^a ꝯmutatiua .s. i. ꝑpē comō q̄ ē iter prēȝ ꝛ filiū.

Di. 34. ꝯclusiōe. 2^a additio.

Licū volūtas sit cā pcti solū ꝑ accn̄s sco. 2. d. 37. sic dicat.

Primū pctm̄ imediate. ꝛ p° nō ꝑt eē nisi a volūtate ꝛ sbiungit. Hoc āt inqt dr̄ esse trib9 modis p° vt ipa sit eius cā ꝑ accn̄s accidētalitate se tenēte ex ꝑte cāe ex eo. s. ꝙ cāe ꝑ se ꝯiūgit aliqd ꝙ ē cā ꝑ acci dēs eo° quo policret9 est cā statue. 2. phy. 2° accidētalitate se tenēte ex ꝑte effect9 eo° quo vbi. s. casus ꝛ fortūa dicit eē causa per accn̄s ex eo. s. q effectui ꝛ nō cause aliqd accidētalr contingit. 3° q2 est causa eius non efficiens: sed deficiens. h' ex illo. ꝛ ꝯ ꝑdicta interpositis argumētis q̄ hic recitāt ꝛ alijs. tandē ꝯcludit dicēs. Ex illis trib9 vijs. colligit vna integra lis solutio talis. Cū. n. i pctō mortali sint duo actus. s. ꝑuatio iusticie debite ꝛ māle ꝙ eidē sbsternit rel' primi est causa deficiēs volūtas que suo actu dȝ dare iustitiā ꝛ ꝯīr ēt ē causa ꝑ accn̄s ex ꝑte effect9 q2 cāt positiuū cui ꝯiū gitur talis ꝑuatō. Et sir ex ꝑte cause large ex tēso accn̄s ad oē ꝙ eē ꝑ se rōnēȝ rei est comō quo differētia accidit gn̄i. Jd eni quo nostra volūtas specifice est. hec accidit voluntati vt sic. Jllud āt circūloqmur ꝑ eē limitatū vl' de fectibile vel ex nihilo. Volūtas. g° in cōi est cā pcti per accn̄s istomō sicut. ꝛ al' est causa ꝑ accn̄s intelligēdi. Sed hec volūtas est cā nō solū ꝑ accn̄s; ꝫ quasi vt cā ꝓpīqua. h' ille.

Di. 36. ꝑ totū additio.

E dluisiōe mali per culpaȝ ꝛ penā sco. 2. d. 36. multa dicit in ꝑsona ꝓpā ꝛ multa in alie na dicens. Dico ꝙ omne pec catū ē pēa q2 ꝑuat magno bono. i. iusticia que melior ē omni bono quomō. Et si obiciatur ꝙ eadem carentia iustitie erit formalr culpa ꝛ pena rn̄ det magister ꝙ est culpa inq̄ȝ^m est ꝑuā9 boni actiue passiue ꝟo pena. Hoc aūt sic pōt expo ni q2 culpa est culpa vt est a volūtate cū etiā sic sit volūtaria. Est etiā pena vt est in volun tate q2 sic est in voluntaria eo ꝙ voluntas vt sbm non habet i potestate formā inherenteȝ ymo est ꝯtra eius nālēȝ inclinationē. Dico ēt ꝙ vnū pctm̄ ē possibilr pena alterius ꝛ ꝓbo. q2 ex demerito ꝑmi deus pōt se sbtrahere ne agat ad rectitudinē secūdi actus. Sȝ ꝯ q2 ōis pena est a deo. Ad hoc dicit ꝙ id ꝙ est pēa est a deo inquātuȝ est ordinatiuū culpe. q2. s. ipse ordo est a deo. vel pōt dici ꝙ pena dicit duplr. s. carentia boni ꝛ positiuū discōueniēs Et 2° quideȝ modo omnis pena est a deo pri mo autē modo nō est a deo. efficiente q2 non est factibilis nec a deo deficiente ꝑmo: ꝫ tan tuȝ ꝓpter demeritū volūtatis in actu peccati nō coagendo volūtati ad hn̄duȝ illud boni q fecisset q̄ȝ^m est ex se. Est g° a deo naturā de ficientē deserēte in suo defectu ꝛ in defectib9 ad illum cōsequētibus. hec ille.

Di. 44. ꝯclusiōe. vnica additio.

E po^a peccandi opinio scoti. 2. d. 44. hec ē. Po^a inqt pec candi si dicat ordinē act9 ad defoꝛmitateȝ in eo non est a deo q2 ille ordo nihil ē sicut ꝛ termin9 ei9. i. peccare n' est Si ꝟo dicat ordinē ad actū sbstractū dfōmi tati sic a ꝺo ē sicut ꝛ ei9 extrēa. Si āt dicāt fū damētū ordis sic ēt ē a ꝺo q2 dic aliqd poiti uū cū sit illa nā q̄ peccare ꝑt q hȝ illā. Dico ēt inqt ꝙ eē dfectibile. i. ꝯuertibile i nihil ꝯseqt omneȝ creaturā ex hoc ꝙ est ex nihilo: sed eē defectibile sic. i. peccando cōsequit hanc natu ram vt est hec. i. libera. hec ille. Finis.

Isti ctõe. pa. tertij. q. i. ꝯe. ia. additõ. Oppom istꝰ ꝯlo. sco. 3. d. 7. vr̃ tenẽ lʒ dicat se sine pre iudicio loq. Sed distinctõne pa de mã aliaꝝ ꝯclusio- nũ sic dic. Si pri- mus terius vnio- nis sit ꝑsona sic vna nã ñ pt assumi a tribus. Si ãt sit eẽna i tribus sbsistẽs secus ẽ. qꝛ assu mitur q̃si mediãte vna eẽna sicut vna albedo possʒ eẽ tribꝰ corporibꝰ si i eis eẽt vna supfi cies. Q. ð ãt ipa eẽna ꝑ se exñs possit eẽ tero p ximꝰ pʒ. qꝛ ipa nullũ eẽ hʒ a ꝑsona. sʒ ẽ prius nãlr i se q̃ꝫ i ꝑsona. qꝛ ẽ de se h̃ ꝛ sbsistẽs. lʒ nõ incõicabilr. Incõicabilitas ãt ñ ẽ neco rõ ter- minãdi istã depẽdẽtiã: sʒ sbsistẽtia singularis lʒ i xpo rõ teriandi ñ sit eẽna: sʒ ꝓpetas. h̃ ie. Cũ isto ẽ. s. bona. dicẽs q̃ cũ assũptõ sit ad ꝑ sonã tres eẽnt vna ꝑsõa. Herue. ãt hic tenẽs. cũ. s. tho. q̃ tres vnaꝫ. ꝛ vnꝰ. tres nãs pt assu- mere sbiũgit q̃ eo casu s̃m aliq̃s eẽnt tres ho mines. qꝛ tres hñtes hũanitatẽ. nc obstat vni tas hũanitatꝫ. qꝛ ꝑ ea li hõ ñ suppõit. Alij di cũt q̃ eẽt vnꝰ hõ. qꝛ tero sbstãtiuꝰ hʒ vnitatẽ a foa. Sʒ ista iuqt ñ repugnãt. qꝛ tero ꝯcretꝰ ꝑnr sigat foaꝫ a q̃ descẽdit lʒ eã iporter in obliq. sʒ i recto ꝛ scd̃ario dic suppositũ hñs illã gcqd sit illõ. Fõlr go eẽnt vnꝰ hõ qꝛ eẽnt vnũ aliqo h̃ñdo hoieꝫ: sʒ eẽnt. 3. q̃ʒtũ ad sigtiuꝫ i recto ꝛ ẏpostatice. Nec tñ sc̃ tres dij. qꝛ li deꝰ pt sup ponẽ ꝑ deitate cũ ipa sit sbsistens ꝛ sit deus. Secus de li hõ. Si ãt vnꝰ assumat. 3. erit fõlr tres ꝑsonalr ðo vnꝰ hõ. ¶ Iteꝫ 3o scoti ꝯ 2aꝫ. Id qð ꝯpetit alicui vt distiguit ab alio ꝑcise ꝛ neco nõ põt cõpetere alij secus ꝛc. Neco aũt talis vnio ad ꝑsonã teriatur: sʒ non ad hanc.

Isti. 2. ꝯe. ia. additio. s. tho. 3. ꝑte loqr de poo ordiata ex ꝑte dei ꝛ ex ꝑte creature loq tur de ꝯgruitate ad assumi ñ ãt ð potentia obie. ¶ Itẽ po henrici ꝯ pm. Omnis nã assumpta est istru mentuꝫ dei ꝛ ꝯñr nõ inpr oẽꝫ eiꝰ poaꝫ esse ele uatã. i. supnaturalr ꝑfectaꝫ. lʒ nõ oĩs possit eẽ eleuata ad h̃ puta videre. Ad argm negatr aor Ad ꝑba. negatr ꝯña de posse qð ẽ ad videre btifice. Ad ꝑba. dico q̃ lʒ eẽ rei nãle ñ possit cõicari alicui vt sit ei nãle gñ cõicer ꝛ posse tñ miraclõse secꝰ. qꝛ albedo pt hr̃e eẽ sbe. i. sbsi- stere ñ hñdo posse eiusdẽ puta posse gñare l' intelligẽ. ¶ Itẽ vltimo durã. ꝯ. 2. Nota q̃ s̃ʒ herueũ nã ꝛ ꝑsona differũt solũ ꝑ ꝯnotata. io eedẽ sc̃ partes vtriusqꝫ eẽntiales ꝛ ꝯñr ñ po- nunt in numerus ꝯpositoꝝ eẽnr: sʒ extnce tm.

Istin. 3. titulo qõis additio. Sco. hic. d. 3. sic dic. Potuit gl'ious virgo nunq̃ʒ fuisse sb orill vel fuisse solũ ꝑ instans ꝛ solũ ꝑ aliqð tps i cuius vl- timo istãti sctificaret. Quid ãt hoꝝ factũ sit nouit deꝰ. sʒ si auctoti scripte vel ecce ñ repugnat vr̃ ꝑbabile attribuẽ ma- rie q̃ excellẽtiꝰ ẽ h̃ ie. De hoc ãt almafcetanus hic sic dicit. Quidã dicũt q̃ ibi in tribꝰ signis ꝛ i vno instanti potuit fuisse culpa ꝛ grõ trã- siens ꝛ hitual. Sʒ ꝯ herueꝰ ingt. qꝛ oppõita iessent eidẽ i eodẽ istãti realr ꝛ sic dic duran. saluari sic possent oĩa ꝯdictoa. Alij q̃ i duo bus istãtibꝰ tꝑis discreti corrñdẽtibꝰ vni no stro fuissʒ gr̃a ꝛ cl'pa. Sʒ ꝯ herue. qꝛ illa duo istana. oʒ eẽ succedẽtia. ꝛ ꝯñr ñ possunt coexi stere vni. Alij qbꝰ assentit duran. dicũt q̃ po tuit ꝟgo fuisse ꝑ. instans sb culpa sic faba oc- currens molari cadenti ẽ solũ ꝑ instãs in vno loco. Sʒ ꝯ egidiꝰ. po qꝛ daret vltimũ instans culpe ꝛ ꝯñr sil' eẽt cũ gr̃a. 2o. qꝛ culpa expellit ꝑ gr̃aꝫ i aliq istãti ifusaꝫ. go idẽ. Alij qbꝰ assẽ tit herue. ꝛ egid. dicũt q̃ neco fuissʒ sb cl'pa ali quo tꝑe se ꝯxit culpã. Ad fabã dic egidiꝰ. q̃ qescit q̃ʒm ẽ ꝑ se: sʒ mor ꝑ acciñs ad motũ lapi dis. Illud ãt ꝑ acciñs ñ ẽ hic. Sʒ ꝯ herue. qꝛ ꝑdicte opioni sufficit iucire aliqd qð soluꝫ ꝑ instãs i vna dispõe sit q̃cũʒ sit. Iõ dico ait q̃ imutatõe ꝯtinua a ꝑte ꝑncipij ẽ dare vltm eẽ mobil'i tero a q̃. sʒ ñ pm ñ eẽ. Sʒ a ꝑte finis ẽ pm eẽ i tero ad quẽ: sʒ ñ vltim eẽ i tero a q̃. Põt go i tero a q̃ eẽ ꝑ instans ꝛ in seq̃nti tꝑe ibi nõ

ee.s.totalr. Recessus ät a clpa ē i instāti ⁊ sili accessus ad grãz. Jō oakpᵐ ñ eē sb clpa ⁊ pᵐ eē sb grã. vñ nō est silē. hec herue. s3 alınafe. Mihi vr̃ q̄ isti ⁊ multi alij p vna parua faba multū fatigāt cū tñ facilr̃ dici possit q̄ i casu ipa ñ ptingeret vsq3 ad lapidē. s3 ab aere ipulso reflecteret̃ iteruenıente gere sic accidit i ol motu reflexo. vt p3. 8. phy. vl' si ptingēt vsq3 ad lapidē oio p gere reflecteret nᶜ tñ sisteret lapidē: s3 cederēt ptes alteri⁹ eoꝝ donec fieret reflexio. ¶ Jtē 3ᵒ. sco. l'ad argᵐ negat̃ ɔña Ad pba. dico q̄ l3 reᵘ originalis fuerit imediatiō mediator recōciliariu⁹ ñ tñ p̄seruatiu⁹ Ad aug. dico. q̄ p hr̃e pctm̄ i ortu intelligit idē q̄ hr̃e fomitē solutū ⁊ non ligatum grã vt in sola virgine fuit.

Jstin. 4. ɔ°ᵉ pᵃ. additō. Sciēdum est q̄ aristo. 5. de aial. ⁊ com̄. ⁊. s. tho. senserūt i gñoe solū mas actiue ɔcurrē feiã3 vo ministrare mām: s3 auice. ⁊ galie. tenēt ɔ̃riū dicēs q̄ mr̃ coagit pr̃i sic cā minᵒ p̄nˡᵉ. ex q̃ cū pr̃e itegratur vna pfecta ⁊ totalr̃. Hāc ãt opioez sco. hic seq̃t. ¶ Jtē pᵒ sco. 3̃. 2. Sco. 3. d. 7. sic dic. Jsta ppō de⁹ ē hō ñ ē p acciñs eo° q̃ loq̃t methafisic⁹. q. s. vnū accidat alteri l' ambo. 3ᵒ. eo q̄ nᶜ exīma sc̄ accñtia nᶜ vnio accñtal': Nō tñ ē p se logice. q: p̄dicatū ñ ē ō iteᵘ sbi. Jsta ãt xp̄s ē hō vr̃ p se q: sb3 vr̃ icludē p̄dicatū eo q̄ s3 dama. xp̄s ē nomē ypostasis: duaꝝ nāꝝ exñs sigificatiuū. S3 q: rō i se falsa de nullo ē va. 5. meth. idō a sili ɔceptus q i se ñ ē vnᵒ p se. de nullo vno p se dr̃ nᶜ aliq̄d tale ō eo. Pōt gᵒ dici q̄ non est oio p acciñs rōe iam dicta. q: sb3 includit p̄dicatū nec oio p se. q: sb3 nō habet oio per se vnum conceptū. Et ē simile de ista homo albus est coloratus. hec ille.

Jstin. 5. q. 2. 2ᵒ 3̃ pᵒˢ additio. De⁹ eq̃ pfecte vtrobiq3 agit q̃ɔ̃tu3 est ex parte sui. q: agit eque pfecta actōe cū sit eadē vtrobiq3. s3 ñ ex pte effectus q: non est vtrobiq3 eq̄lis eo q: ad extra agit libere ɔ̃dictōe. Jn pᵒ gᵒ sensu nego primam ɔñaz. in 2ᵒ vero p̄mū aīs.

Jstinᵒᵉ. 5. q. 3. ɔ°ᵉ. 2. additio. Sco. 3ᵒ. d. 1. q. 1. ar. 3. sic dicit. Nã itellectnaᶠ ñ eodē fōir ⁊ vltiᵉ ē i diuiduū ⁊ psonata hac psōaliᵗᵉ. creata. q: s3 dama. vbi assūpsit nāz i atomo ñ tñ psōatā. Quid vo sit iᵈ q̃ nã ē psōata. vna opio dic̄ q̄ ē aliq̄d pōitiuū i nã vltᵃ in nã ē diuīa. siue iᵈ sit abˢˡᵘᵗᵉ siue reᵘᵉ. Hocãt poni pt ppoztōalr ei q̄ō dictū ē i 2ᵒ. d. 3. de iduiduatōe. ita q̄ sic ē realitas aliq̄ ppzia q̃ nã ē h. vltra illā q̃ nã ē nã. ⁊ h ñ ē fōir illa. ita vltᵃ vtrãq3 istaꝝ sit realitas aliq̄ q̃ psōa eēt psōa ⁊ ñ sit fōir eadē alicui illaꝝ. Alia opio dc̄ q̄ iᵈ ē negatio addita nāe. h iᶜ. Deinde re pbata vtraq3 sic dic. Nō asserendo pt mediari inter istas vias. nᶜ ɔtēdo cū pᵃ q̄ ɔpletiᵐ psōe sit entitas cui repugnet ɔ̃dictiōe cōicari suppoᵗᵉ ci nulla sit talᵗ nᶜ cū 2ᵃ q̄ sit negaᵒ depēdētie ad psonā extinˢᵉᶜᵃˢ: s3 distīguēdo. q: l3 ad ppōitū ñ sufficiat negaᵒ ōpēdenᵗ actualᵗ nᶜ reqrat negatio ōpēdētie potēˡᵗᵉ: vocanᵒ potēᵗᵉˢ eã q̃ ñ ē repugnātia terᵒᵘ: tñ reqrit ⁊ sufficit negaᵒ depēdenᵗ aptitudialᵗ talē vocādo eã q̃ q̄ɔ̃tū ē de se sp eēt i actu nᶜ ipediret̃ q̃ᵒ g̃ue ē aptie deorsū3. gᵒ ñ depēdenᵃ aptitudialᵗ ɔcedi pōt i nã creata psōata i ordīe ad vbū alioqn violēter gesceret i psōa creata sic lapis sursū3. Et h ñ depēdenᵒ ɔplet rōe3 psōe. Et l3 talis nã ñ hēat aptitudie3 nālē ad depēdēdū. h3 tñ aptitudie3 obīe. h iᶜ. qui l3 videatur loq ñ asertiue tñ ita hic tenet vt p3 i solutōibᵘ argumētoꝝ.

Jstin. 6. ɔ°ᵉ. 1. additio. Circa p̄ntē mã3 ē sciēdū q̄ sic p3 p magiᵐ in littera ō h ē tripˡᵉˣ opio. Et mēs q̄dez pᵉ ē q̄ in xp̄o sc̄ duo existenᵗ ⁊ duo sbsistēᵗ ⁊ duo suppoᵗᵃ ⁊ duo eē sbãlia p̄nˡᵉ. Mēs 2ᵉ ē q̄ ibi ē vnū sbsistens ⁊ vnū suppoᵐ ⁊ s3 aliq̄s vnū esse sbale s3 alios vo duo. s3 vnū tñ p̄nˡᵉ. Et sili s3 aliq̄s mens etᵉ ē q̄ ibi sit vnū exñ s3 alios ãt duo: s3 vnū p̄nˡᵉ. Mēs ãt 3ᵉ ē q̄ ibi ē vnū sbsistēs ⁊ vnum suppoᵐ ⁊ vnū eē sbale ⁊ vnū accñtale ex h q̄ hiuitas accñtalr ē in ita. Et 2ᵃ q̄dē ab oibᵘ appbat. alie vo ab oibᵘ reprobat. ¶ Pᵒ. n.

s3.8.tho. z sco. ē britica. qz i xp̄o ponit plures psoas. ¶ 2a āt fuit ɔdēpnata sb alexā. 3. ex̄ ō here. cū xp̄s. ymo s3 herue. fuit hētica ēt tpe magi'i. qz vt pz ī littera ñ ponit aīaz z corp⁹ vniri ad ɔstitutoez hūanitatꝫ. z ɔñr tollit hūanitatē z mortē. Et s3. s. tho. i. q. ō icar. p⁹ fuit nestorij z oeide theodōi. S3 circa mēte 2e opīois oup'ē thōistaz opīo. vna ē cap. q ibi hūana ñ h3 suū eē qō ad ipaz natū ē sequi vr. 3. q. 17. q ibi ē tm̄ vnū eēe z eēt plura ñ hūanitas accitalr vniret. Et dic B opīo q ia eē fuit ꝓuētū z ꝓoccupatū a diuio vt innui'. 3° d. 6. S3 herue. hic dic hāc opīoēz eē falsaz ñ eē sit idē q eēn^a vt pz z silr si ñ sit idē qz ē īseꝑabil' igt oi ꝑpetate. Dicēt q ē ɔ̄ mētem. s. tho. vt pz igt. 9. ql. z ex B q. s. tho. excludit q ibi ē vnū eē ꝑso'e z ꝑn'e qō ē existe z vnū aliō sc̄darīū qō ē iexiste qō ē accñtz l'hñtz modū accñtis. qz^m ad īniti alti vt hūanitas ē. B 1e. cū ḡ ē Jobes de neap. hīc. n. eē ꝑter eē suppōsiti mīomagis igt ourā. ɔr hūani'a qz albedini. hec āt opīo vr clare eē. s. tho. q. de vnio. ar. 4. S3 tc eēt qō q° hūanitas ñ vnif accñtalr. Ad B āt sic dic herue. Qñ sba aducit sbe z ñ retiet eē suū sic vt sit eē simp' n^c sit vt sic suppōsitū ñ aducit accñtalr. qz sba aduenies accidētalr fac aliō suppo^m vt vestis. B 1e. hāc 2as opīoez thōistaz tz sco. 3. ō. 6. q. 1. dicens q illa hūanitas h3 ꝑpaz exñtiā: s3 ñ ꝑpaz sbsistētiā Est āt sciēdū q s3 istā 2as viā. thōistaz ñ habem⁹ dicē q ꝑsoa l'suppo^m adat ei q ē actualiter īdiuiduū ip3 eē ū oē tale z īdiuiduū habeat eē. s3 addit negatōez depēdētie ī sbsistendo ad aliud. vt dic expsse. 10B. de nea. 17. ql3. q. 8. Jō hūanitas deposita ex hac negatoe efficeret ꝑsona z illud eē efficeret ꝑn'e qō nūc est scd'arīuz sicut 2^m mobile efficeretur prīmum z aliozum mensura sublato p°.

Jsti. 7. ɔ°e 1a. additio. Sco. 3. d. 8. dic q ī xp̄o ē real' filia° ad m̄rez. qz ɔseqt ex̄ma sine ope ite^a. Cū isto ē 10B. d nea po. ql3. 17. q. 8. qz igt hui⁹ relatōez h̄rēt hūanitas deposita q tñ ñ hēret plus qz mō n' nega°es quā suppositū addit idiui°. ¶ Jtē 4° sco. ɔ̄. 2. Xp̄s un' qz^m hō ꝑp ɔuigt ad eē dixi accep a m̄re mui⁹ qz alij. s. ip3 eē sbale saltē ꝑn'e creatū z ɔñr eē suppo^m z ɔñr hr̄e filia°es realē. l3 mr̄ qz^m in se fuit dederit oīu3 hoz cāz. quā oe⁹ impediuit dādo aliqd meli⁹. ¶ Jtē. 2°. aureo. ɔ̄ pas. Ad p^m ɔ̄ nego 2as ɔñaz. qz real' idētitas rl'ois stat cū mltiplicitate ɔcept⁹ relatiui mltiplicati s3 ter°° ꝑ accñs z ñ ꝑ se puta huīc l'illui filiū. Et idō i rñsiōe ad 2^m nota q ītēdit capō. q eadez vtq relati^a vna realr rōe mltip^x possit eē inter plres ter°° qz duos. ¶ Jt p° ourā. ibi. Ad nouam rloez si sit rl'o s3 eē forte suffic āliq mutatio terfata ad ei⁹ fun'us max^e si nouiter ponat mutatōis effe°. puta eē. et B ex rēotiōe ꝑ hibētis. Est tñ hic noua mutatio large. q. s. cit s̄m eē nō s3 formaz. vide tamē infra. 4. d. 4.

Jtti. 9. ɔ°e. 1a. additō. Sco. 3. d. 9. sic dic. Dama. li. 3°. ca. 8. sic dic. Xp̄3 adoram⁹ cū icōtamiabili carne ei⁹ B ibi. vbi li cū ñ accip' coplatie q̄si sit sensus q adoram⁹ xp̄3 z carnē xp̄i z B ɔsiderado carnez vt caro est z ñ vt vniita. Accipif āt a societate vt sit sensus. adoram⁹ xp̄3 hñtē carnē. Caro g° ñ excludi'a ter° adorationis l3 ipsa ñ sit rō adorandi. Ex^m de rege z purpura ei cōiūcta hec ille. Et infra ad primū. Si humanitas īquit eēt rō adorandi latria ipa deposita eēt rō adorādi eodē mō q ē falsuz. B 1e. q l3 mlta dicat hīs ɔ̄ria tñ loqt ex opione alioz vt pz ītuēti. vñ ipsemet soluit: hec argu'a. ¶ Jtez ɔ°e. 3. Sctūs tho. fauente° vbiq3 forte ɔsonat. Pro q̄ sciēdo q ī vbis ei⁹ ē tri' difficltas. ¶ P^a qz dic ī 3a pte q cāte'uratōali nullus debet honō n' rōe rōalis nāe Ju. 3° āt dic q ipa crux ꝑt adorari vt res qdā ypdulia ¶ 2a. qz ī 3a pte dic q crux rōe ɔtact⁹ adoraf latria. l3 ī 3° dic q ñ adōaf latria n' vt ymago. ¶ 3a. qz si ɔtact⁹ ē rō sufficiēs adoratiōis latrie btā vgo eēt adorāda latria z silr asellus cui xp̄s īsedit. Ad pas magr̄ pet. bgo. in etb. suis ad respōsionē capreo. hic addit q crux q̄ x^m tetigit si ītelligar vt ɔiūcta xp̄o adoraf latria. s3 itellectu vt diuisa adoraf ypdulia. Et sic ad pas repugnātiā ex hijs dico q cū dicitur crucē posse adorari vt est res quedaz.

itelligif ymo expsse dr a.s.tho.q adorari pt vt res qdã xpi z piir adorat rõe rõnal' nãe.i. xpi q̃zuis alr itellecta vt piuncta. z vt diuisa. Ad 2^m dico. q i 3° snia nõ dr vt allegat: sz ibi dr q crux adorat latria vt ymago xpi z vt res qdã adorat yperdulia nõ aũt ibi negat gn adoret. Latria rõne cõtact'. Meno g° ei' est q crux adorat vt ymago. z vt res xpi cõiuncta ei z vt res xpi ei nõ piũcta. Et 3°° adorat yperdulia nõ obstante q ille honor sit xpi z nõ crucis q2 lz xps in seipo z i re sua sibi cõiuncta adoret latria i re tñ nõ cõiũcta adoratur i alio z adoratur yperdulia. Ad 3^m dico. q btã vgo rõne ymagis z ptact' est gdẽ digna adorari latria eq biñ sicut ymago depicta vl' xpi vesti^u: sz tñ sic nõ dz adorari: q2 cũ in se sit quodã adorabile piir piculũ ẽ ne ista adoratio i ymagie sistat. Affectus aũt ille vt piũct' xpo latria eet adorãdus z diuisus vo yperdulia. Nec dz h° videri mirũ: q2 ẽ dignior lapide sepulcri quẽ veneramur. H sine asertiõe.

Istin.io.p totũ additio. Sciendũ ẽ q herue.H.d.7.sic dicit. Lex' pcret' in sbo stat mali' z in pdicato fõli. Nõ q̃si ibi p supposito z h.p nã stet i abstracto cuz sp stet p hñte: sz q2 in sbo sumit hñs vt ẽ aliqd i se in pdi'° vo sumit hñs vt hñs est. Nã dicẽdo album currit lz sine albedine nõ sit va ppõ tñ albe° nihil facit ad hoc vt cursus insit: sz dicẽdo homo est albus predicatum non cõuenit sbo nisi per habere albedinem. hec ille.

Istin.xi.p°ᶜ.i.additio. Sco. H recitata opione.s.bõa.h z henrici i sũma. dicẽtiũ q hec ẽ falsa xps ẽ creatũ. z varro. dicẽtis oppo^m tãdẽ tz vt pz maxie ex solutiõib' argumẽtoz q lz xps sit hõ creat' vt creatio ad nãz et nõ ad suppo^m referrat tñ ñ dz dici simp' creatura. q2 li creatura nõ ẽ natũ denoiare supposituũ rõe nãe cui cõuenit sic nz caput triangulare denoiat hoiez triãgularẽ. sz crispũ denoiat crispũ. Dr ãt creator z pcept' z genit'. q2 ista nata st denoiare totũ rõe nãe. Et ifra.q.2.dicit q statẽ li sz qd ppe.i.reduplicati° ista xps sz q hõ ẽ creatura ẽ eq̃ falsa vt pdicta. Si ãt li sz q distrahat sic z i hac ethiops ẽ alb' sz dẽtes sic erit va: sz i ppa z expõit sz q hõ.i. sm hũanitatẽ. H i°. ¶ Itẽ p°ᶜ 2ª. Sco. vbi.s. q.3. sic dic. Li icipe eẽ q pdicat i illa xps icep eẽ. aut dic iceptionẽ sz pmũ eẽ ei' de quo dr aut sm qdcũq eẽ simplr. Si p^m illa ẽ falsa. Si 2^m ẽ va. q2 q lz eẽ sbe ẽ eẽ simplr. z sz esse hũanũ q ẽ eẽ sbe' xps icepit eẽ. 2^m ãt vr magis de vtute smõis. H i°. Herue. ãt h di.x. de pdictz sic dic. Reduplicatio alh tenet malr iportãdo.s. idẽtitatẽ sbi cũ pdi'° vt hõ sz id q ẽ al'hz q sit hõ. Aliq̃ fõlr ipoztãdo in sbo rõnẽ siue cãz q ei i sit pdicatũ. Et alr gdẽ rẽotã vt xps sz q hõ ẽ pdestinat'. alh vo priaz z nec° iferẽtẽ. vt xps sz q hõ ẽ visi^{lis}. Stat ãt id cui addit malr vl' fõlr sz q stat p se vt est aliqd i se vl' vt ẽ hñs. Xps g° sm q hõ ẽ psõa loqndo malr ñ fõlr. Et dico q vr ẽ al'.i. hñs aialitatẽ nõ ãt al'.i. sbsistẽs i aialitate. Et sili si li sz sit expsiuũ modi ipfecti vt alb' sz dẽtes sic sz q hõ ẽ creatũ pcretiẽ.i. creat'. ñ aũt abstractiẽ.i. hũanitas. neq3 simplr. hec ille.

Isti.13.p°ᶜ.pª.additio. Sco. H tz q est dabil' sũma grã negatiẽ q̃.s. nõ sit a°r po^{lis} dari nõ ãt positiue. q̃.s. oẽs alias po^{les} excedat: q2 cuilz pt creari alia eq̃lis. Est ãt igt colata xpo summa gratia primomodo.

Isti.14.q.i.p° ioh. 3 p^{us} additio. Ur mihi sz istuz q illa fo^a sit actual' noti° imutatiẽ: q̃ po^a sit de ñ cognoscẽte cognoscẽs ifõmati° vo q̃ iheret ipi po° vt accñs. ¶ Itẽ p° eiusdẽ 3° loco. Fõte cap. h itẽdit affirmare rñsionẽ q̃ ad h° q eadẽ visio eq̃ itẽsa ẽ sui z dei lz ñ eodẽ mõ nz eq̃ pfecte ¶ Itẽ p° alioz Nõ q cap. ñ dic ad p^{us} falsitatẽ pñtẽ pba. sz dic q tot stãt sil' q̃t eẽ possẽ q̃z vna sit rõ alti' z nõ plures. ¶ Itẽ 4° ibi. Fõte itendit cap. q grã z glã xpi pt itẽdi sic q̃ ad eẽ de po^a ab^{lis} nõ quũ o: diata: sz q̃ ad rõnẽ neutromõ. Uide.s.d.13. 3°. aureo. cõtra 2um.

Istin.14.q.pª cº 2ª. addiº. Sco.3.d.14.q.3.recitata opinione.s.tho.de scia acqsita in xpo z deductis argtis contra eius z contra rone sic cclut. Ex hijs pz q ista ppo.s.po e pfecte.in actu sunt posuit i act⁹ suos e falsa vbi ab ali q agete pueniete iducunt termi ad qs possent ee actiones eap. Est at va i ipfecto qd e i po ad terminos actiom. B it. Et ifra dic xpz p experietia pfecisse i cognitioe ituitiua p cognitioes singularium exutiu z p memorias preteritorum ab eis derelictas. ¶ Ite poº sco.c.2. Nō q pm cap.spēs idite reputat idiuidua futura q itellige i potetia eo⁹ quo spēs angelice.

Istin.14.q.2.cºe.1. additio. Sco.3.d.14.q.1.Teneo q aia xpi videt vbu visione summa poit creature. Et q.2.recitata opione.s.tho. q ad pas cºes. B posita z ea reprobata ponens multas alias ni vr aftiue dicem. ¶ Ite 2º aureo. 2º loco c pos. Nō q.s.tho.z capo.ista determinatione idee nō capiut quo ad repntare: q sic sp est determinata: sz quo ad fieri reru.

Isti.15.arto pº c 2as additio Ista vr loq sco. ex snia z tn ifra pcludit q ad sentes dolore duo sufficiut.s. appxiatio obi disconuenietis z pceptio ei⁹ sentu. ¶ Ite 3º ibi. Cu dic cap. q pceptio pueniete ab iteriori poa psup poit dlectatoe loqt de aiali dlectatoe ii d na li q pseqt oez apphesione exterioris sensus alli vt pz p gte vbi allegat. Qno at differant he delectationes vide.12.q.

Isti.16.cºe.2.additio. Sco. 3º.d.15.sic dic. Pz q portio iferior vt na z vt pjuncta appetitui sensitiuo de passioe tristabat. Et sili tristabat vt libera e pp nolle pditoatu qd ad tn ifistit suffic. Sic.n.et portio supior trista bat pp ide nolle pditoatu q noluit passionez q tui i se erat. Sz vtrq portio iferior potuerit iudicare passione ee nollēdā abse. z pur volitas abse illā ordiate nolle z pfir tristari vr dicēdu q n pp mlta. B it. z deide fac argta B recitata. ¶ Item cºe 3. Sco.3.d.16.q.1.recitata opione dicetiu q xps hnit necitate moriedi reprobat rōes ei⁹. Deide pclut q facto illo miraclo q gl'ia aie ei⁹ n redudaret i corp⁹. huit necitate moriedi ia cōp⁹ ex h° q erat aiale. z pfir hns in se actiuu z passiuu cu dsio alterius eorz.i.calidu z humidum. B ille.

Isti.18.p totuz addiº. Sco. 3.d.20.tz ex snia meritu xpi fuisse finitu: q erat cent⁹ dpe dēs a pn⁹ finito. Et tn dlenit ifinitu pctm. q piūxit bono ifito. Sic et pctm e fz se fol finitu: sz infinitu solum extrinsece vt auertit a bono infinito. hec ille.

Istin.24.cºe.2.additio. Sco. 3.d.23.sic dic. Certu e q i nobis e fides acqsita: q io credo canoni: q credo vacitati ecclie auctorizanti illi. Et q seqt correlarie q n oz ponere fidē ifusā pp credē oib⁹ reuelatz firmit z sine formidie. B it. Deide pōit duos modos quo⁹ possit poni infusa z arguit c vtrūq n solūit. Argtu at B recitata se c vnu illoz q pouit talis fides ad assentiēdu vacitati dei aliqd sup nālr reuelātis. Deide pcludit dicēs. Propter auctoes scripture z sctōz oz ponē fidē ifusaz vt sit act⁹ itēsior z certior assēsus: q n e tota līe a volūte alioqn frustra diceret ad augē nobis fidē. B it. ¶ Ite cºe.4. Scot⁹ vbi.s.dicit q de duob⁹ modis ponēdi fidē ifusā pt qs tenē quē voluerit lz arguat c vtrūq. Et i uno coz dic sic. Teneri pot q sit vna fides oium credibiliu: q illa respicit vt reuelata a deo. B ille. Deinde facit hec argta z nō soluit. Vn fonte nō tenet eorum conclusionem.

Isti.25.3º.dura.c.2.additō. Herue⁹ i tractatu d scia dic sic. Fides stat cu scia in rōne obi cogniti: sz n i rōe medii cognoscēdi. Et idem dico de opioe z scia. Vn cessāte scia mediu pbabile q pus hēbat vt cognitu hr iā

vt rō cognoscēdi. Sic ēt ē ī fide. Dialectica ēt doces ē sciā qz mediū pbabile hz ī roe obi cogniti ñ ī roe medij cognoscēdi sic hz vtēs. h ic. Itē. 2. d. 3. Intēdit capol⁹. q firmiō ē assesus fidei z intēsiō suppoita sua cā: sz tñ ñ radicatio: qz facilr pōt amoueri talis cā cū sit principaliter in voluntate.

Isti. 29. 1o sco. d. 2. addi. L. 3 sco. d. 26. faciat ista argta tñ pōes conrū ñ tz ymo in sola. q. sic dicit. Ad qōnez dico. q spes ē vtus theoca distīcta a fide z caritate.

Isti. 27. pōe. 2. addio. Sco. h. q. vnica. ar. 2. reprobato. s. tho. q ad pñtē pōes sic dic. Ro obiectiua hi t⁹ z act⁹ caritatz ē trip̄l. s. pa q hz se nata ē eē rō tminādi vt ro di ī se. z 2a q ē rō pcedes actū pp quā nat⁹ ē act⁹ elici circa obz vt rō relati⁹ hui⁹ nāe iqz m ē bonū cōuēiēs amāti alliciēs ad amādū z 3a q cōmittat ymo q si seqt ipz actū vt de⁹ iqz m bonū btificuz diligētz. Pa sola ē rō obiua stricte vt pp̄e alie vo aliq̄o. h ic. Itē pōe. 3. Scotus vbi. s. ar. 3. reprobatz mltz alioz roib⁹ z positis suis sic dic. Propr has rōes pcedo pōes. s. q ex puris naturalib⁹ pōt omnis voluntas saltē ī statu nāe istitute deū sup oīa diligē. h ic.

Additiones in quartum.

Uanto. d. 1. pōe. 4. additio. Sāct⁹ tho. tz q ī sacramētz noue legis. est vt⁹ ihērēs z cāusitas effectiua aliq̄z z dispositiua ad grāz. Sz. s. bona. z durā. h vtrūqz negāt. Petr⁹ āt de tarā. z pe. de pa. z herue. sunt cum. s. tho. Sed ptra qz cū caracter non educat de poa aīe vl' māe seqt q p saca creabr. So. Scōz heruenū soas educi d poa sbi ē illā dpēdē ab illo i ee z fieri. Sz educi d poa nali ē dicto ab illo dpēdere sz q est moble ab agēte nāli. De obediētiali vo. sz q ē moble a solo do vt grā z caracter. Dr tn grā creari. qz ē a solo do qui ē creator

ita q alid agēs ñ psupponit agel⁹ vo. qz ñ psupponit aliud factū: caractē āt neutro. h ille. Dicit etiā idē q hec vut⁹ a deo ē effectiue a passioe xpi dispositiue meritoria a fide autez eccl'ie sicut ab applicāte agens vel meritoriū ad instm z pūr ad id circa qd ē opatio. h ic.

Isti. 1. q. 2. pōe. 2. ad. De effeu circōcisiōis magr. h tz q aufebat clpā: sz grām ñ pferebat. Sco. vo h. d. 1. q. 6. dic q d scō ñ erat vt dic magr nec esse poterat d poa ōdita: sz solū d abta. h ic. Petr⁹ āt d pa. h. q. 5. dic po q ñ ipmebat caracterē nc fōte ornatū l'iter oīa sacra vetera ipa sola ipmebat ōnatū 2o q delebat orīle z pferebat grāz. siue p vtutem inherētez siue solum per pactiōem ex institutione sacramenti. hec ille.

Isti. 1. q. 3. p tom addio. Sco. 4. d. 3. q. 4. d ista mā sic dic. baptism⁹ Iohānis fuit ab inio pdicaōis euāgelice vsqz ad ei⁹ publicaōes solēpnē z autēticā. Deide āt iā cep eē d pcepo. h āt i hierusalē fuit i die pētecostes. i alijs āt ciuitatib⁹ fuit p⁹ sz q p⁹ ill pdicabat. Circōcisio āt anteqz bap⁹ eēt d psilio ipa erat neca. Qñ vero bap⁹ fuit d psilio ipa fuit vtil': sz ñ neca. Qñ vo fuit d pcepto ipsa fuit licita vsqz ad tps quo se paul⁹ purificauit actuū. 21. i. vsqz ad 20m annū a passioe xpi z vltra: sz ñ fuit necaria. nc vtil'. Ex ide āt fuit illicita. Et hec q ad iudeos. Nā q ad gētiles conuersos fuit illicita qñ bap⁹ fuit i pcepto saltē a tpe quo paul⁹ ascendit in ihierusalē ad seniores cōsulendos super qoe de qua actuūz. 15. i. 14. anno a xpi passione. hec ille.

Isti. 4. pōe. 1. addio. Sco. 4. d. 6. q. x. ar. 2o sbstiet q carac sit fo a respectiua. z sili q abta. Et aro sequēti tz q est sbiue in volūtate sicut z foa ad quā dispot. i. grā q est. idē caritati. Eadez distīctiōe tz q bap⁹ ipmit caracterē. Vñ arla ista eadē. q. recitata. ēt ipe solut. Ricar. āt hic dicit q ē relo. Sed pe. de pa. z pe. de tarā. tenent q est vera qualitas absoluta de secūda specie z q est in potentia cognoscitiua.

Istiu.5.z.6.p°e.1.addi°. De in fidelium puulis dic petr° de pa. cu.s.tho. q̄ nō sūt iuitis .zc.q̄ si fiat suscipiūt tū verū sacramē tū. Sco.aūt.d.4.q.8. sic dicit. Si pnceps hoc facēt cū bōa cautella bū face ret.y mo religiosuz esset si ipi parētes minis cogerētur baptizari q: minus malū eēt eis ñ posse ipune legē suaz seruare q̄z eē xpianos. nō cordeten° q̄z extrīsece. Et lz sint alij puer tēdi pus tū miti puertūt. Sufficēt.g° si i ali qua insula pauci saluarēt seq̄strati in qb°pro pherie iplerent.B 1e. ℭ Jie p°e 2a addi°.De hac p°e scot°.4.d.4.q.8. dicit q̄ cā pncipal' effect° baptismi.i.de° lz reglariter i bap°det graz equalē ita q̄ nulli mīorē que ēt pōt dici dari vtute baptismi tū vlteri° ex spāli beni uolētia diuia rōabilr pōt pferri a°r ei qui ad maiorē gr̄iaz ordiāt. Et idē dicit de cā meri toria q̄ ē passio.Sz q̄zme ex pte cāe suscepti° q̄ ē ipe suscipiēs dico igt q̄ cōparādo pnulū puulo cū nulli hēant motū suscipiūt equalez q̄zm est de se z ex pte sacramētu nisi aliud cōfe rat puta parētū vl' sacerdotis. Sed cōparan do adulti puulo semp aliq̄ pprio motu ē co dispositio: vr nisi obicē ponat.z hoc etiā si tunc peccet vēialr q: venialē nō ipedit gra tiam infundi.hec ille.

Istiu.7.q.1.p°e.2.additio. Pe tr° di.4.q.5. sic dicit. Scdz.s. tho.fict° ē q nō credit z q inde uot° accedit z q alr celebrat .i. p̄ phibitiōez ecclesie z q cōtem nit puta q: ridendo accedit.Cū g° fict° dicat q vnū pēdit z aliud itēdit. Si qdē h° fit.q: nō intēdit q̄ suscipe sacramētum tūc nec res nec sacramētū suscipit .q: deficit intētio. Si vo hoc fit q̄zm ad pparatiōez quā qs pretēn dit ipo facto q̄ sacramētū suscipit tūc suscipi° sacramētū tūt ēt si illa fictio sit vēiale pecca tū quo ad aliqua sacramēta.vt iisus z vaga° mētis in celebrando. Nisi dicatur eo casu vēia le fieri mortale ppter irreuerētiā. Recedente vero fictōe in baptismo seqtur effect° secūdū oēs.Sed fm tho.z veritatē hoc est ratiōe ca racteris.fm iuristas aūt de cō.d.4.tūc valēt ex ratione cōtritiōis fm alios autē est expa ctione.hec ille. Isti autez alij sunt duran.z se quaces.Sco.autē.d.4.q.5. quo ad hoc post tis mltz mōis dicēdi vr̄ eādē sētir̄ cū iuristis.

Istiu.7.q.2.5°.cōtra secūdā ad ditio. Petr° sibiipsi videt̄ ptra dicere.s̄.ad.4m: sed dic q̄ vter q̄z equalē hēt cōsecrationē :sed papa est maior in mō hūdi vel conferendi illam.q: liberior.

Isti .8.p°e.3.addi. Sco.d.8.q. 1.ar.1.ad 3m.dic sic.Eucaristie sa crm p fo°bz relōez signi fūda tā i spēb° visiblib° q̄ sc mā ei°. i.pxm fūdatus illi° relōis. Nulla g° vba sūt d eēn° hui° sacri i lz aliq̄ vba sint fo° pfectōis ei° z pñr ipa dici possit sacr̄alia.Et si ista dicāt fo°.dico q̄ fo° eucari.ē B ē co.in.q̄ ad corp° q̄ ad sanguiez āt ñ ē certū q̄ vba sint nec° p° li met: sz piclosūz ē asserē q̄ q̄ sequit sint nec°. hoc āt ignorar ñ ē piclosū.q: igno rā° ē inuicibil. L i B āt dmōstrat singlār ētz. Nō panē nz accn°.q: dmōstrat p ilātī pple te platōis.d vtute hmōis l'ex itētōe pferētz. B ille. Itez p° sco.p.3.z 4m.Scot° hec dic p̄ godo . volēs pbare q̄ si illa vba pcise pferā tur sine priorib° non fit consecratio.

Isti.x.q.1.p totū addi.vtz idez cōp° possit sil'eē locali i duob° locis hēri.gl.9.dicit q̄ ñ z. idez bala.in gl.q.1.z gor.gl.3.q.4.lz pbēt diuersitūe.Sco.āt.d.x.q.3. dic B eē do pole.Cū āt ī pbat nr̄z modū po nēdi cōp° xi eē i plib° locis itēdit pbar q̄ de us sine puerlōe pāis h° pt p aliū modū. Du ran.āt tz xp̄z eē i sacramēto rōe pūtie pcise ñ rōe ptinētie .z dicit q̄ eius quātitas nō ē ibi.

Istiu.10.q.vltia p°e.1.additio. Sco. hic di.x. ī fine tenet ar.3°. q̄ deus de po° absoluta pōt cū lz oculo glōso z ñ glōso inpme re visionē corporis xp̄i etiā si il lud nusq̄z eēt nisi in eucaristia. Ar° etiā 2° di cit q̄ quilz intē° angelicus z hūan° sepatus. illud corpus ibi videre potest.1.intuitiue co gnoscere siue videre existentiaz ei° nālr. Per

actū tñ btificū nō vr̄ qꝛ ꝑ illuȝ vr̄ ꝑcipe obm btificū vt' ⁊ ea q̄ icludit i tali obo vt tale est cuiusmodi no est hoc. hec ille.

Jstin.xi.ꝯ°ᵉ.pᵃad.Sco.o.x.q.i.re ꝓbāto.s.tho. dic xp̄m nouit eē i eucaristia ꝑ noui icᵐ p̄ntialitatȝ extrisecꝰ adue niētē. Sȝ vr̄ isufficiēt̄ sic pone vt pȝ inuēti. Ex.o.xi.q.4. 2ᵐ dic q̄ pꝰ ꝯuersionē nˡ pāis maet nᵉ tñ pāis ānichilat. ꝟ iᵉ.vñ arᵗⁱ ꝟ 2° loco recitata ibidez soluit. Johānes āt parisiēsis ⁊ qdā alii dñt q̄ ē ibi nouit̄ ꝑ assūptiōez pācitatȝ ita q̄ deꝰ ē pāis sic ē hō. Jtē vltiō scoti ꝯ pᵒᵃ. Eo casu ꝑt albedo rēanē s̄bsistēs: ꝟ ñ cēt ꝟ ⁊ nūc qō ei q̄ztitate coperit: sed esset foᵃ sepata vt āgelus vt patet per.s.tho.quol.9.

Jstin.12.ꝯ°ᵉ iᵃ addi°. Egidiꝰ theo:e.36.dic solā q̄ztiᵗᵉˢ i eucaristia eē ⁊ posse eē sine s̄bo. Bot.āt.4ᵃ ꝑte sūme dic nullā accñs posse eē s̄bȝ accūtis ⁊ ꝑñt oē accñs ē ibi sine s̄bo. Sco.āt.o.12.q.2.dic se iter ꝑdicta mediarī asserēs q̄ sola s̄bā ē s̄bȝ accūtȝ vltiatū ⁊ ꝑ accñs .i.ñ faciēs cū eo vnū ꝑ se. Accñs āt ē s̄bȝ ꝑximū possibil̄r. De f.ō āt dic q̄ accñtia respectiua sr̄ ibi s̄bue i accñte 2°° ab'ᵗᵒ vo ꝟȝ distiguētes q̄ztitatē a s̄bā sr̄ i q̄ztiᵗᵉ. ꝟ iᵉ.vñ arᵗⁱᵐ ꝟ 2° loco recitata ēt ipe soluit: ꝟȝ recitata p° loco fac ꝯ opiōez dicētē q̄ sola q̄ztitas pt eē sine s̄bo.

Jtē ꝯ°ᵉ.3.addi°. Sco.o.12.q.vltia dic q̄ i trāsmutaᵒᵉ scā ēca eucaristiā cū q̄ ñ stat eucaristia: ꝟȝ cō:ūpit̄ reddit ꝟ scō s̄bstātia ꝯpoita ⁊ ꝟ i istāti cō:uptōis ⁊ iniᵗⁱᵃ bō. Nō gᵒ reddit s̄bā ꝯpoita sr̄tibꝰ accñtibꝰ eucaristie. nec reddit sola mā eis cō:uptȝ. ꝟ iᵉ. herue.āt dic q̄ poᵗᵉ ē noua māȝ tūc creari: ꝟȝ ꝯueniētiꝰ est vt q̄ztitas cōuertat̄ in māȝ. qꝛ sic magis ꝓprie dicit̄ aliquid ex sp̄ebus generari. ꝟ ille.

Jstin.12.q.vltia vltio dnr.ꝯ.pᵒᵃ i fine addi° .Cōsi'. ista solu°.qꝛ si plures baptizēt simul eundem: ipse est baptizatus vt patet .4.o.3.⁊ 3ᵃ.q.67.ar.5.

Jstin.14.q.2.ꝯ°ᵉ.2.additio. Sco.4.o.22.q.i.ar.2.vbi tāgit motiᵘ ꝟ recitata p° fac pᵐ mottuū ꝯ q̄dā dictū suū .f.q̄ pꝰ pctm̄ maet ius ꝑoꝝ bonorū opeꝝ ad gl'iaȝ būdā. Deinde soluēs ait vlr̄ cuilȝ merito ꝺbet̄ aliqō premiū ñ solū accñtale: ꝟȝ ēt eēnᵗᵉ sibi cōrñdens q̄ pȝ qꝛ dato q̄cūq; merito. hñs illō ꝑcipe sp bret maiorē gl'iaȝ q̄ȝ ꝑuulꝰ hñs pᵒᵃ grāȝ tñ. Nec tñ ꝑ oē meritū augef̄ grā. vl' hñs plura merita hȝ maiorez grāȝ sp. Lȝ grē ⁊ merito rñdeat sp ḡdꝰ gl'ie aliqs vltra illū q̄ rñdȝ grē Cōtᵃ igt̄ qꝛ ꝯdictio ē repugnātia q̄ cadens a magᵃ grā q̄ mebat̄ magna gl'iaȝ resurgat ad maiorē gl'iaȝ ⁊ miorē grāȝ.qꝛ plꝰ ꝺbit gl'ie miozitas grē q̄; a due ꝑuū meritū. So. Sit gl'ia rñdēs merito.b. ⁊ rñs gi ē lit.a. Fōte.a. excedit.b.ꝟȝ tñ resꝑgēti reddit̄ ius ad totū.b.⁊ ñ ad toᵐ.a.ñ resꝑgat i grā mioꝛi. Jgit̄ reuiuiscūt merita ꝑoꝛa: ꝟȝ ñ grā.qꝛ ñ ōdināt̄ bō ad gl'iaȝ rōe grē ꝺite ꝑus: ꝟȝ ꝺite nūc. ꝟ ille. q̄ deinde facit 2ᵐ argumētū hic recitatū.

Jsti.15.ꝯ°ᵉ.i.addi°. Sco.de hac ꝯ°ᵉ.o.15.q.i.ꝟȝ q̄ deꝰ poᵗ abᵗᵃ pꝰ hōi pꝰ cōtritōez dare grāȝ.q̄ morꝰ eiꝰ fiat ꝯtritio ⁊ actꝰ q̄ reddat̄ ꝺo equalē bonū illi qō ꝑ pctm̄ ablatuȝ ē.⁊ sic ꝑ satisfactōez diluisset pctm̄. Et posset esse ille actꝰ alias idebitꝰ deo ñ obligāte ad illuȝ. De poᵗⁱᵃ tñ ordiaria deꝰ nulli petōri disposuit dare pᵒᵃ grāȝ. nisi i ꝟtute meriti illius q̄ erat sine petō. Et ai° 4°.dicit. Licet impēitens de vno peccato ñ possit satisfacē ꝺ alio tñ actu reddēs satisfactōez ꝑ vno pōt nō reddē actu pro alio peccato. Et hoc loquēdo de satisfactione large que est redditio voluntaria equiualētis.alias indebiti. Proprie autez est operatio exterior penalis voluntarie assūpta ad puniendūȝ peccatūȝ cōmissum a se. Et de ista dico sine p:eiudicio. q̄ in mortali expleri potest: sed tunc non est satisfactio simpliciter.i. reconcilians ⁊ placans. Est tamen satisfactio vt pȝ ex descriptiōe. hec ille. qui ad hoc ꝓpositū fac argumēta ꝟ ꝯ.2ᵒᵃ ꝯclusiōez recitata.

Isti.18.ꝯᵒᵉ.2.addiᵒ. Herue. d.17. dic ꝙ hn̄s cāsus reſua/ tos ſi pᵒ rddit ad ſupiorē ab absoluit qdē eū. ſȝ n̄ a pctis: ſȝ ab obligaᵒᵉ ꝯfiten' ea ſibi. Si āt ꝑus vadit ad īferiorēȝ absoluit eū ab oī pcto.ſȝ n̄ a debito ꝛ obliga tōe ꝯfitēdi ſupiōi.Sic gᵒ absoluᵒ n̄ diuiᵣ.B iᵉ Isti.19.ꝯᵒᵉ.4.addiᵒ. Istam met ꝯᵒᵉˢ ſco.4.d.19.q.1.vr̄ ſe q aliqᵒ dicēſ.Clauiſ ſe extēdit ad relaxādū penā tpalē ꝛ ad obligādū ad eā. Sacramen/ tuȝ aūt noue legis eſt inſtru/ mentuȝ dei ad gratiā nō quaſi attīgat effectū illū v̄tute ſua vl' aliēa.ſȝ qꝛ attigit diſpōeȝ ꝑ/ uiā necitatē ex pactōe diuiᵃ.B iᵉ.q deide facit argᵗᵃ hic recitata ꝛ oīa ſoluit dicēs. Iuſtia pu nitiua q̄ ē qdā iuſtia cōmutatiua pene ꝑ cl'pa ſi reſpicit penā īferēdā ſb aliq gradu indiuiſi/ bili:ſȝ ſb q̄dam latrie. Latitudīe īfra quaȝ pe na bᵒʳ īpoita n̄ ſufficit ꝛ aᵒʳ īponi n̄ dȝ. Cla/ uis āt citra l' vltra ligās aut ſoluēs errat ꝛ tē nō ratificaſ ī cel' qđ fit ī terris. Sȝ īfra dictaȝ latitudinē ī qua poſſum' ſcire mediū nō errat ꝛ in ea poteſt ſacerdos ad libitum arbitrari ꝛ ratificatur iudicium eius in celis hec ille.

Isti.22.q.1.arᵗᵒ.2ᵒ. durā.ad ditō.Cap.hȝ dicē ꝙ duȝ iſte o ordnatᵓ īfundiſ ꝯtrito duret ſolū ꝑ inſtans.l' tpō ī pcepti bile qđ ꝛ petrᵓ videſ ſētire. Istin.24.ꝯᵒᵉ.1.ꝛ.2.additio. o Sco.B ſic dic. Ordo n̄ ſumi tur hic put deſcribiſ ab aug. 9.de ci.ca.13.dicēte.Eſt reruȝ pariū diſpariumq; vnicuiq; ſua loca tribuens ꝯgrua diſ/ poſitō.ſȝ ſumiſ ꝑ g̃du eminēte ī pmitiᵃ eccl'a. Hrē āt ordinē ē hre gradū antonomatice.i. eminētē.qꝛ.ſ.ad actū emiūetē ordiaſ. Nō q̄ſi ordo ſit ptās exeq̄n' talē actū eminentē.ſȝ qꝛ tal' g̃dus diſpōit ad exercēdū talē actū ſimpʳ l'debite. Eſt gᵒ ordo g̃dus eminēs ī eccl'a diſ/ ponēs ad actū eccl'aᵘʳ eminētē. Addēdū eſt āt ad ꝯſecrādā.l' diſpēſandā eucharistiaȝ pti/ nētē.ꝓȝ eos q negant epiſcopatᵐ eē ordinē. Scdōȝ alios āt adēdū ē l.1.ſacrſ alē vt ordina re ꝛ ꝯfirmare.B iᵉ. Qui deide ſbiūgit ꝙ ordo non eſt ſacrᵐ niſi ſumaſ ſacramētū ꝑ ſigno i uiſibili. Sacramētum āt.6ᵐ.eſt ordiatio que eſt inſtitutio alicuius in gradu eminenti B iᵉ.

Isti.25.ꝯᵒᵉ.1.ꝛ.2. Utꝝ epa tus ſit ordo ſiue ptās aᵒʳ ſa cerdotali n̄ ſolū q̄ ad iuriſdi ctōeȝ vt oēs ꝯcedunt. ſȝ ēt q̄ ad ꝯſecratōeȝ qdā vt dic pe. dicūt ꝙ n̄. ſȝ ſimpˣ ſacerdos ꝑt oīa q̄ ſē ꝯſecratōis vt bn̄dicē ꝯſecrare ꝛ or dinare. Eccl'a tn̄ vt dicūt ꝑ pace ſtatuit vt in ter eos vnᵓ ſit ꝑmᵓ cui aliq reſeruauit. Sȝ qꝛ vt pȝ de cōſ.caᵒ.5ᵒ.ſi ſacerdos ſimpˣ ꝯfirmet n̄ ſbeſt vitās i ſacro piclbſū ē tenē pᵃˢ opioeȝ B iᵉ q aliā ſeqſ ¶ It vltiᵒ ꝯ 2ᵃˢ. Nō ꝙ cap. vr ſibi rpugāre.q.ꝑcedēti n̄ tȝ ꝙ oīs actō iſtitu ta a xpo ꝛ ꝯferens gr̄aȝ ex ope opato.ē ſacrȝ ſȝ ibi logſ đ ordiatȝ ad eucharistiā l'ibi logſ de hiȝ q n̄ ſunt cū gratie ſolum ſine qua non.

Isti.30.ꝯᵒᵉ.1.additō. Scoᵗ d.31.ſic dic. Tripˣ cū ſit i ei p fecᵒ.ſ.itriᶜᵃ.1.foᵃ ꝛ extinᶜᵃ.1.fi nis ꝑximᵓ.ꝛ ſilr rēotᵓ ꝛ ꝯſr ꝑnᵘᵐ:rēotioꝛ.n.regl'ai ſē ꝯn cipaliō ad quē ſ'liquᵓ ordia/ tur:foᵃ ꝛ ꝑfecᵒ itriᶜᵃ mrimōij vt ē vīculū dere lictū ex pᵒ ꝯſētu ē īdiſſolubilitas q̄ dr̄ ſacrȝ eo ꝙ ſigᵃᵗ īdiſſolubilitatē ꝯiūcᵒᶦˢ xp̄i ꝛ ecᵉ. Per/ fectio vo extinᶜᵃ ꝛ boᵐ extinᶜᵘˢ ē fides.i.fidelu tas circa carnalē copulā ad q̄ā ordiaſ pſecᵒ pᵃ. Ultīa vo ē ꝑles religioſe educāda ad qđ ordiaſ copl'a.B iᵉ.¶ It ꝯᵒᵉ.3. Sco.di.3.ar.2. tȝ ꝙ bt̄a vgo.vouerit vgitatē. Peiᵒ āt đ pal. ꝛ ricar.hic ꝛ henri.q̄lȝ.9. ꝙ ſolum ꝯditioate.

Isti.35.ꝯᵒᵉ.3.addiᵒ. Sco.d. 37.q.1.ſ citat opioeȝ q̄ ē ō n bona.ꝙ ordiatᵓ ē illegipti/ tus ad ꝯhēđ a xp̄o l'ab ecᶜᵃ. ꝛ B rōe voti ꝯtienᶜ ānexe or dibᵓ ſacrȝ Deide argᶠ ꝯ.e.a ꝑ arᵗᵃ B recitata.ꝛ eādē ꝯclu' dicēs. Nec ꝑꝑ dic tū voti ꝛc.ānexū ordi ſacᵒ.nᶜ ꝑꝑ ānexū eē ꝑ cepto ecᶜ ꝑuenit ꝙ iſte ꝯhē n̄ poſſit.ſȝ ex B q.

ecc^a talē rō.abl'r illegiptiat ad ꝯbē^m B i^c. ¶ Jt̄
p^o godo. Nō ex bec. ꝙ papa p̄t dispēsar̄ cum
sbdiacono anq̄ꝫ ōdiet vt ordiet̄ ꝛ ꝯhat post.
qꝛ dn̄ ōdīat vonet iplicite ymo ꝛ solēpnit̄ vt
dr̄ a.s.tho.4.d.37.cū dicat tale votū dirunē
mr̄imōnī ꝯtractu ꝙ simpler facere non pōt.

Jsti.43.ꝯ^e.1.additio. Sco.
di.43.q.3.sic dicit. De B sc̄.3.
opioes. ¶ P^a ē aliq̄ꝝ pBoꝝ
dicētiū ꝙ p circuit^ꝰ tpuꝫ ea-
dē nūero nāl'r redeūt. qb^ꝰ ēt i
pōit̄ ꝙ p^ꝰ mag^m ānū.i.p^ꝰ.36.
millia ānoꝝ oīa erūt idē.qꝛ redibit eadē cā.i.
celi dispō.suppo^{to} ꝙ veꝝ dicat ptholo.in al-
mag.ꝙ.s.octaua spa mo^r cētuꝫ ānis gdu vno
ꝯ motū diurnū.qd tū ōbite iprobat. ¶ 2^a est
coꝝ q dicūt n^l posse nāl'r idē nūero r̄dir̄. ¶ 3^a
āt ē pbabilioꝛ q̄ dic̄ ꝙ ꝛ si n̄ oīa. aliq̄ tū p̄nt
nāl'r eadē redire. B i^c.q 3us seqr̄ sic ꝛ ricar.2us.
vo seqr̄ got.ql.6.ꝛ hēric.ql.2. ¶ Jtē ꝯ^e.2.ad
ditio. Nō ꝙ fōte.s.tho.i 4° n^l dixit ꝯtū hꝫs
q̄ i sūma.sꝫ vt pꝫ legēti ibi sic ꝛ 4° ꝯ gen.itē-
dit ꝙ id cu^ꝰ ptes i sui dissolu^{oe} n̄ tēdūt i n̄ eē
n̄ p̄t id nūero redir̄ n^l p vnū miraculū q̄ renu
ant ptes ei^ꝰ. Jd vo cu^ꝰ ptes tēdūt i n̄ eē n̄ p̄t
redire idē nūero n^l p miracl'a duo.quoꝝ alto
ptes restituātur ꝛ reliquo reuniantur. Hic.n.
sunt duo miracl'a formaliter aut virtualiter.

Jsti.44.q.2.ꝯ^e.3.addi^o Sco.
d.49.dic ꝙ ill^ꝰ ipassibili^{tas} c.ū
ē diu^a volitas.n̄ co.agēs cāe 2^e
cōrupti^e.ita ꝙ ista ipassibilitas
venit a causa extrinseca.

Jstin.44.q.3.p^o.sco.ꝯ.3.addi.
Nō ꝙ sꝫ mēte capreo. B pma-
ri^ꝰ effe^{us} sōlis q̄ꝫtitatꝫ ē eē ptibi
le.quod ab ea tribuitur.

Jsti.44.q.vltia.ar^{lo} aureo. ꝯ
p^{us} addi^o Sco.2.d.13.dic̄ sic. Jn
ten^o i sēsibilib^ꝰ n̄ dr̄ id iqd ten-
dit sēsus.sꝫ id p qd sōl'r sēsus tē
dit i obꝫ qd.s.ē res ꝛ sig^m sil'^r. L u
mē g^o ē itētio sine spēs sēsibil' lucis alioqn po
situ.s.sēsu phibēt sēsū. Sic g^o lux ē poꝛ colo
re.ita spēs spē. Un̄ spēs colōis i medio ꝛ i oꝛ
gāo suppo^r spēꝫ lucis.B i^c. a illa. Spēs ꝛ itē-
tio coloꝛis itēsa p̄t eē visibil' sꝫ com.de sen.ꝛ
sen.ca.p^o.qꝛ qn̄ lumē reflectit̄ ad virides plā-
tas.coloꝛāt̄ pietes. Sꝫ B veꝝ ē solū qn̄ spēs
teriant̄ ad opacū vt si radi^ꝰ p vitrū viride trā
seat i piet̄ē. Et idē p oīa ē de itētiōe lucis.qꝛ ē
visibil' vt lumē i luna.i lūa ꝛ sꝫ ari. ō sensu ꝛ
sensa.fulgō i tenebris emissus ab oc'lo. sꝫ itel
lige si ad opacū terit̄. Un̄ nocte n̄ videm^ꝰ ra
diū sol'.s.piramidē vmbꝛe t̄re. n^c si sim^ꝰ i car
cere ꝛ trāseū p duo foramīa oppo^{ta}. Jdē eēt
si spaciū nr̄i emispij eēt isl^{tus} sole exn̄te.s.oꝛi
zuntē. Spēs ē sen^{lis} vt ꝯiūcta opaco ꝛ rō sen
tiēdi ꝛ ē cātiua ꝛ m'ltiplicatiua alt̄i^ꝰ spēi. Q ō
āt sit spēs coloꝛ vitri i pariete pꝫ.qꝛ oc'lus ibi
existens videret vitrum coloꝛatum.

Jsti.46.ꝯ^e.2.addi^o. Sco.di.
49.sic dic̄. Lū delecta^o differat
real'r ab opatōe si stricte sumat̄
btitudo delecta^o n̄ ē de eēn^a ei^ꝰ.
qꝛ ē passio bti^o vo i opatōe ꝯsi
stit n̄ i pa siōe seu receptōe passio^m cu^ꝰ i^c de
lecta^o ꝛ gaudiū B ille. Jtē.1.d.1.q.4.dicit sic.
Uoluntas eleuata non fruit̄ nec^o q̄ꝫtuꝫ est ex
parte sua sine clare viso hec ille.

Jsti.49.q.1.ꝯ^e.1.addi^o. Sco.
4.d.49.q.1.sic dic̄. Bti^o ꝯsistit
i opa^{oe} ꝛ B eēn^r si bti^o sumat̄ p
pfectōe q̄ ē rō ꝯiūctōis ad obm
btificū. vel pprie fūdamētal'r si ac
cipiat̄. si accipiat̄ p ipa ꝯiūc^{oe}. B i^c.q ibi soluit
aliq̄ arg^{ta} q̄ hic p^o loco recitāt̄. Jtē ꝯ^e 2^a ad
di^o sco.4.d.49.q.6.dic̄ ꝙ ppetuitas felicit^{tis}
n̄ ē ꝑpetuitas eēntiatꝫ n^c necꝫ eē.sꝫ cū po^{lit} eē
ꝛ nō eē sꝫ tū perpetuo ꝯseruari.hec ille.

Jsti.49.q.2.ꝯ^e.1.addi^o s.tho.
pet^{rus} d pa.herue.dur an. ꝛ cōter
thōiste dicūt btītu^{ces} ꝯsistē i vi-
siōe di qditati^a. sꝫ sco.ꝛ scotiste
i aliq̄ actu volūtatꝫ. Jt̄ ꝯ^e.1^a.ꝛ
2^a.addi^o. Sco.d.49.q.3.dic̄ ꝙ vna opio q̄.s.
ē ricardi dic̄ btītu^{ces} ꝯsistē i actu ite^{us} ꝛ volūta
tis sil'.ꝛ p ista facit ar^{ta} hic recitata. Deīde dic̄
ꝙ sꝫ aliā q̄ ē.s.tho.ꝯsistit solū i actu ite^{us}. De
īde distingūt sic bti^o si sumat̄ nō p aggrega-
tiōe oīuꝫ bonoꝝ ptinētiū ad btificabile: sꝫ p
eo q̄ vltiate attigit̄ ite^{us} obꝫ btificū ē dup^x.

q: li imete pt excludē mediū eiusdē gnīs ꝛ sic btiᵒ ē opatō tā itea q̄z volūtatꝫ. q: vti aqꝫ poa imete ferꝛ i obm btisicū. Pōt ēt excludē mediū alterīᵒ ordis vt. s. nl attigat imgdiatī sine pfectīᵒ coᵒ q̄ pa cā ē imediatior. 2a. Et pᵒ qdē nō ꝯsistit i opatōibꝫ mltꝫ ū āt 2ᵒ. q: vnica ē opatio atiigēs pfectissime obꝫ btisicuꝫ. h ie. cui vei de soluit arta hic ꝯ. 2as ꝯoēs recita.

Isti. 49. q. 3. vltio sco. additio. Pole ē volūtatē suspendi ab oī actu. vt pꝫ cū qs dormit ipsa ēt seipāꝫ pot ab oī actu suspēdere applicādo bituꝫ ad aliquid ad qᵒ seqꝛ suspēsio pdicta. puta volēdo dormire. Sꝫ sine tali applicatōe nō pōt ipsa seipāꝫ sicq; suspēdere. q: nō se suspēdit ab aliquo actu nisi habendo aliuꝫ per quem vult suspendi ꝛ ꝯsequēter nō suspēditur ab omni.

Isti. 49. q. 4. ꝯoe. 2. adiᵒ. Sco. de 49. q. xi. dicit sic. Nā būana ex purꝫ nālibꝫ ē imediatū susceptiuū btitudīs lꝫ ū sit sufficiēter actiua ex puris nālibꝫ ad vidēdū deū visiōe btisica. Ex q̄ seqꝛ q; i btō nl ē supnāle pus opatōibꝫ. Si qd tū tale ē i eo l ū ē pp receptōeꝫ: sꝫ pp actōeꝫ vt. s. delectatur circa deū. Nō videtur gᵒ mihi lumen glie ad visioneꝫ eē nece ponere lꝫ sit nece ponere caritatē ppter operatiōem elictēdaꝫ. hec ille. Petrus autē dicit illud esse qdem necm: sꝫ solum de potentia ordinaria.

Isti. 49. q. 5. pᵒ aureo. ꝯ pas additio. Scdꝫ ricar. hic sbstiteri pt opīo q̄ dic item ad visiōeꝫ illā ū ꝯcurrere effevē pp eiꝫ dignitatē: sꝫ solū passiue ꝛ sic ū reqꝛit spēs sꝫ rōabiliꝫ ē q; efficiat sinē sinū ꝑtialr. ꝛ si ū totalr. Et ꝯcurrit lumē itea agētꝫ. q: ipr nobiliorē poas reu nobilioris obi ppetuo eē ociosaꝫ. hec ille. Petrus āt dicit q; nec intea agens nec species ibi aliquo pacto concurrit.

Isti. 50. q. 1. ꝯoe. 4. addiᵒ. Sco. d. 45. q. 2. dic q; aīa sepata pōt acqrē cogitiōeꝫ obi pus icogniti tā abstractiuā q̄z intuitiuā.

Isti. 50. q. 2. vltᵒ aureo. addiᵒ. Uꝛ mihi q; capo. ad hoc argum itēdat negare poas ptēꝫ aīꝫ q̄ ad ū organicā. Aīa. n. sepata hꝫ q dē poas motiuā cordis pxīe q ū ē orgāica. hꝫ ꝛ poas motiuā sui cōpis ppꝛīū ū pxīe. sꝫ p exequitiuā poa se tenētē ex pte corporis. Et h ē orgāica. i. motiua orgāice. Et qd sit ē i aīa salte vt i radice. Nō āt pōt eē in aīa sōlr poa motiua cordis l' cōpis nl illa sit reali eadē volūtati vt i anglo l nl aīa p cēnas sinā aliquē motū imete cāet l' nl i ea sit aliq̄ nālis q̄litas alia ab itea ꝛ volūtate ꝯūs eā sepatā sic forte ꝯseqꝛ eā vt ē cordi ꝯiūcta p quaꝫ la mouet. In h āt ꝛ in alijs male dictoꝝ mihi bū hō dictoꝝ cā deo maxīo optīo ascribatꝛ luīs ꝛ bonoꝝ oīuꝫ largitori. FINIS

Expliciunt additiones in Johannem Capreolum diligentissime castigatum. Impressum Cremone opera ꝛ industria magistri Caroli Darlerij. Anno domini. Millesimoquadrigintesimo nonagesimoseptimo. q̄rto Calendas Maij.
✠

a b c d e f g h i k l m n Omnes sunt quaterni.
aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm Oēs sunt q̄terni preter ll mm q sunt duerni.
A B C D E Oēs sunt q̄terni pter D q ē ternus et E duernus.
AA BB CC DD EE FF GG HH Omnes sunt quaterni pter EE FF GG qui sunt terni et HH duerni. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Omnes sunt duerni.

[E]xcita, Domine, corda nostra ad preparandas Vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Qui tecum viuit.

Ad Matutinum. Inuitatorium.

Rex noster adueniet Christus: Quem Ioannes prædicauit Agnum esse venturum.

Antiphonæ, Psalm: ℣. Noctur. sicut in præcedenti Dominica.

IN PRIMO NOCTVRNO.

De Isaia Propheta. Lectio j.

PRope est vt veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humum suam: adiungetur aduena ad eos, & adhærebit domui Iacob. Et tenebunt eos populi, & adducent eos in

sequentem crudeliter. Hæc dicit. ℟. Ecce Dominus veniet, & omnes sancti eius cum eo, & erit in die illa lux magna: & exibunt de Ierusalem sicut aqua munda: & regnabit Dominus in æternum, Super omnes gentes. ℣. Ecce Dominus cum virtute veniet: et regnum in manu eius, et potestas, et imperium. Super.

Lectio iij.

QVomodo cecidisti de cælo lucifer, qui mane oriebaris? corruisti in terram, qui vulnerabas gentes? qui dicebas in corde tuo: In cælum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum, sedebo in monte Testamenti, in lateribus Aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. Verumtamen ad infernum detraheris in profundum laci. Hæc dicit.

℟. Ci-